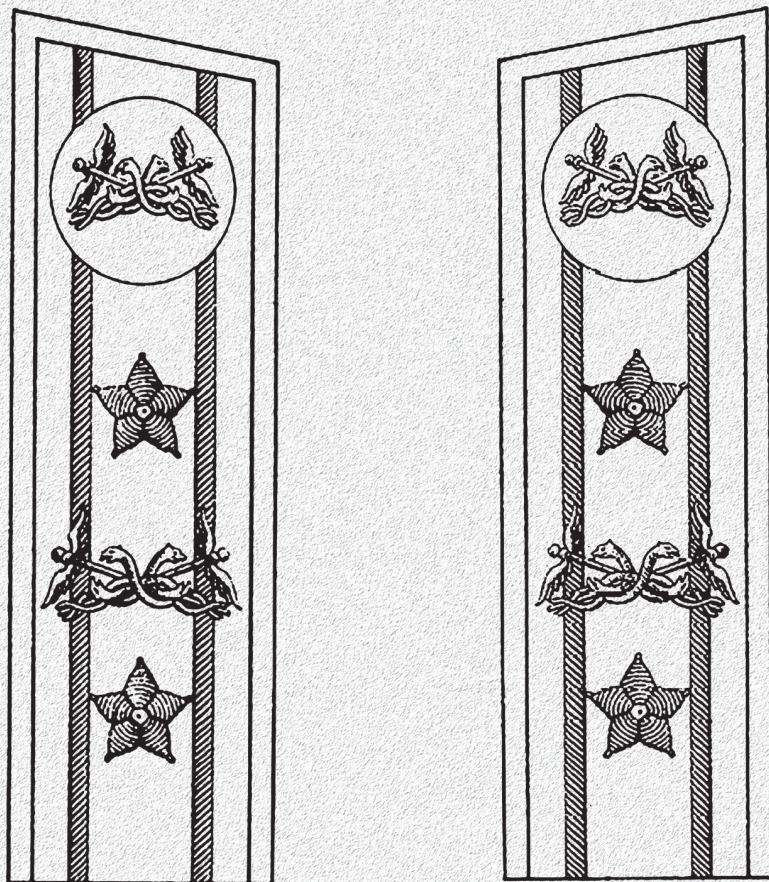

Krzysztof Latawiec, Artur Górak, Jarosław Krajka

Dyrektorzy komór celnych W KRÓLESTWIE POLSKIM

W LATACH 1851-1914 (1918)

Krzysztof Latawiec, Artur Górak, Jarosław Krajka

**Dyrektorzy komór celnych
W KRÓLESTWIE POLSKIM**

W LATACH 1851-1914 (1918)

Publikacja powstała w ramach projektu badawczego
Narodowego Centrum Nauki
nr 2015/19/B/HS3/01132
pt. Administracja celna Królestwa Polskiego w latach 1851–1914.
Kompetencje – struktury – ludzie.

The publication was created as an outcome of the research project
of the National Science Centre, Poland,
No. 2015/19/B/HS3/01132,
entitled Customs administration in the Kingdom of Poland in the years 1851–1914.
Competences – structures – people.

Kierownik projektu

dr hab. Krzysztof Latawiec

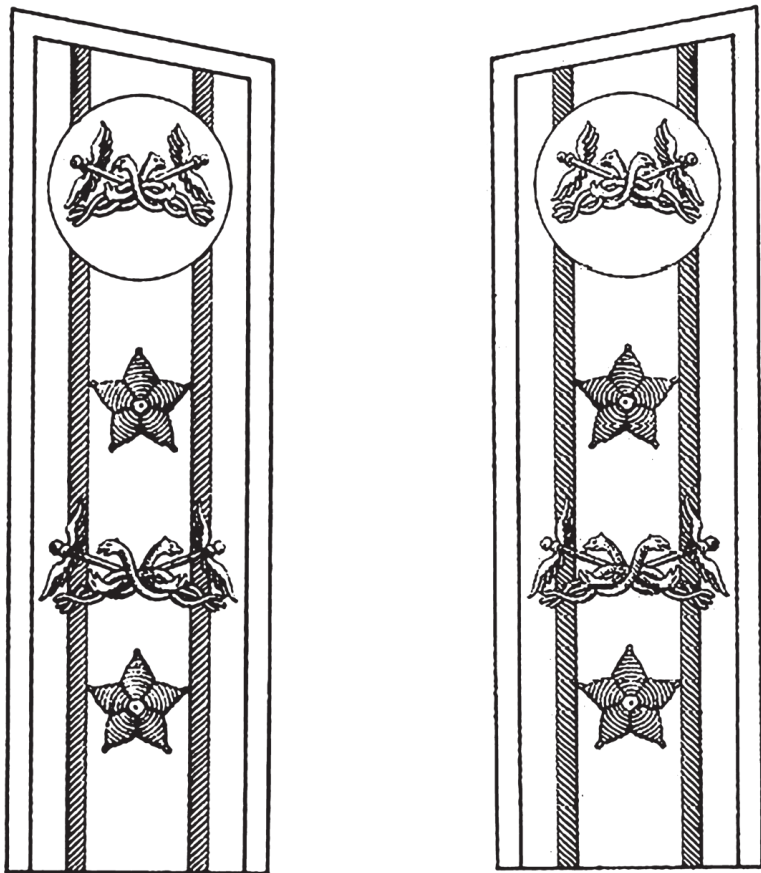
Wykonawcy projektu

dr hab. Artur Górak
dr hab. Jarosław Krajka
dr Julia Kiseljowa
dr Piotr Sęczyk

Krzysztof Latawiec, Artur Górak, Jarosław Krajka

Dyrektorzy komór celnych W KRÓLESTWIE POLSKIM

W LATACH 1851-1914 (1918)

LUBLIN 2023

Recenzent:
prof. dr Siergiej Posochow
(Charkowski Uniwersytet Narodowy im. W. Karazina)

Redakcja techniczna:
Dariusz Magier

Korekta:
Jakub Hapka (j. polski),
Jarosław Krajka (j. angielski),
Artur Górak (j. rosyjski)

Skład i projekt okładki:
Przemysław Tytus Krupski

© Towarzystwo Nauki i Kultury „Libra”
© Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie

Wydawnictwo Towarzystwa Nauki i Kultury „Libra”
Lublin, ul. Szeligowskiego 8/97, 20-883 Lublin
e-mail: sekretariat@tonik-libra.pl

ISBN 978-83-64857-34-8

DOI: 10.36121/LGK_custom.02.2023.09

Druk:
ELPIL, Siedlce, ul. Artyleryjska 11, www.elpil.com.pl

SPIS TREŚCI

Wstęp	15
Wykazy dyrektorów komór celnych w Królestwie Polskim po 1851 r.	17
Wykaz skrótów	33

Rozdział I

Komory celne na terenie Imperium Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przed 1851 r.

I.1. Komory celne w Imperium Rosyjskim	35
I.2. Komory celne Królestwa Polskiego	50

Rozdział II

Rosyjskie komory celne w Królestwie Polskim w latach 1851–1914 (1918)

II.1. Zorganizowanie i struktura rosyjskich komór celnych w Królestwie Polskim	59
II.2. Komory celne w Królestwie Polskim po reformach z połowy l. 60.	75
II.3. Komory celne w Królestwie Polskim po reformach z połowy l. 90.	88

Noty biograficzne	105
1. Adamowicz, Asigkrit Michajłowicz	107
2. Aderkas, Konstantin Fabian Wilhelm Wilhelmowicz von	110
3. Agalin, Nikołaj Osipowicz	112
4. Agiewski, Aleksander Iwanowicz	114
5. Afrosimow, Michaił Andriejewicz	115
6. Aleksandrowskij, Siergiej Jemilianowicz	118
7. Alfimow, Iwan Fiodorowicz	120
8. Ananjew, Anisim Grigorjewicz	122
9. Andriejew, Fieofil Iwanowicz	124
10. Arnold, Iwan Iwanowicz	125
11. Arwaniti, Konstantin Pantelejmonowicz	127
12. Avenarius, Aleksander Jakowlewicz von	130
13. Awiłow, Iwan Iwanowicz	132
14. Baranowskij, Michaił Władimirowicz	134
15. Bażenow, Siergiej Romanowicz	136
16. Begietiew, Nikołaj Aleksandrowicz	138
17. Berezin, Nikołaj Wasiljewicz	140

18. Berggrün, Aleksiej Aleksiejewicz	141
19. Bezrukow, Piotr Wasiljewicz	143
20. Bieleckij, Władimir Iwanowicz	145
21. Biezsonow, Aleksandr Aleksandrowicz	147
22. Bistrom, Karl Fromhold Fromholdowicz von	148
23. Bławatskij, Piotr Władimirowicz	150
24. Bławatskij, Władimir Dmitrijewicz	152
25. Boane, Siergiej Karłowicz	155
26. Bogdanow, Ippolit Wasiljewicz	157
27. Bogosłowski, Nikołaj Piotrowicz	158
28. Bojko, Wasilij Iwanowicz	161
29. Borzkowski, Jewgienij Antonowicz	162
30. Brianczaninow, Paweł Nikiticz	164
31. Budzysz-Ratynskij, Aleksandr Władimirowicz	166
32. Burago-Troickij, Michaił Grigorjewicz	167
33. Burhardt (Burchardt), Jan Krzysztof Iwanowicz	168
34. Burkackij, Iwan Iwanowicz	171
35. Buszman (Buschmann), Aleksander Iwanowicz	173
36. Bykow, Dmitrij Iwanowicz	175
37. Charchowski, Feliks Tomasz Bożysław Osipowicz	176
38. Chruszczow, Konstantin Wasiljewicz	178
39. Chwostow, Aleksandr Nikołajewicz	180
40. Cieszewski, Konstanty Stanisław Stiepanowicz	183
41. Cypkiewicz, Iwan Iwanowicz	184
42. Czerniawskij, Wasilij Wasiljewicz	186
43. Czernoziemow, Michaił Wasiljewicz	188
44. Czigrinskij, Dmitrij Aleksiejewicz	189
45. Dachnowicz, Grigorij Stiepanowicz	191
46. Debil (De Bil), Władimir Pawłowicz	193
47. Dembicki (Dębicki), Ignacy Piotr Iwanowicz	196
48. Dembiński (Dębiński), Władysław Wojciechowicz	198
49. Dmitrijew, Aleksandr Wasiljewicz	199
50. Dmitrijew, Iwan Anikijewicz	201
51. Dmochowski, Antoni Matwiejewicz	203
52. Dobrowolski, Faustyn Matwiejewicz	205
53. Dobrzański, Mikołaj Andriejewicz	206
54. Dombrowskij (Dąbrowskij), Paweł Franczewicz	208
55. Dornstein, Józef Aleksander Ludwikowicz	210
56. Dorofiejew, Paweł Aleksandrowicz	212

57. Doroszewskij, Dmitrij Michajłowicz	214
58. Dosużkow, Nikołaj Aleksandrowicz	216
59. Dymsza, Jan Antoni Fomicz	218
60. Faust, Karol Georgij Karłowicz	220
61. Fiesenko, Aleksandr Ignatjewicz	221
62. Fiodorow, Konstantin Stiepanowicz	223
63. Fiszczew, Władimir Porfirjewicz	225
64. Frankenstein, Adolf Henryk Aleksandrowicz	227
65. Freygang, Karol Wilhelmowicz von	230
66. Friese, Ferdynand Fryderykowicz	233
67. Gedwiłło, Lew Marinusowicz (Mariusewicz)	235
68. Giergilewicz, Paweł Michajłowicz	236
69. Głazyrin, Boris Nikołajewicz	238
70. Gnatenko, Taras Kiryłowicz	239
71. Gorain, Jewgienij Nikołajewicz	241
72. Gorbaniew, Aleksandr Wasiljewicz	242
73. Gracianskij, Władimir Iwanowicz	244
74. Grigorowicz, Ignatij Stiepanowicz	247
75. Grothus, Ludwik Aleksandrowicz von	248
76. Grünwald, Siergiej Eduardowicz Aleksandrowicz	249
77. Gubariew, Jakow Josifowicz	252
78. Gukowicz, Wasilij Adrianowicz	253
79. Gumilewskij, Aleksandr Iwanowicz	255
80. Gużkowski ,Marceli Iwanowicz	256
81. Hackiewicz, Stiepan Iwanowicz	258
82. Hadzi-Markarow, Magardycz (Dmitrij) Grigorjewicz	260
83. Hagen-Torn, Johann Eugen Eduardowicz	262
84. Hermann, Nikołaj Iwanowicz	264
85. Iodkow, Josif Julianowicz	265
86. Iwanisow, Piotr Nikołajewicz	267
87. Iwanow, Fiodor Fiodorowicz	268
88. Iwanow, Leontij Wiktorowicz	270
89. Iwanow, Stiepan Gawriłowicz	272
90. Jabłoczkin, Afanasij Gawriłowicz	273
91. Jacenko, Wasilij Wasiljewicz	275
92. Jakowlew, Paweł Piotrowicz	277
93. Jakowlew, Siemion Siemionowicz	278
94. Jakuszewskij, Piotr Bogdanowicz	281
95. Janczewskij, Władimir Iwanowicz	283

96. Jaroszewskij, Piotr Wasiljewicz	284
97. Jaworski, Ludwik Karol Pawłowicz	285
98. Jęlagin, Michaił Władimirowicz	287
99. Jezuczewskij-Sawojkij, Siergiej Piotrowicz	289
100. Józefowicz, Florian Wikientjewicz	291
101. Juhanson, Ferdynand Matiasowicz	293
102. Juon, Johann Antonowicz	295
103. Jurkiewicz, Michaił Grigorjewicz	297
104. Kaczenowskij, Chrisanf Daniłowicz	298
105. Kaminskij, Michaił Iwanowicz	300
106. Kapacinskij, Paweł Nikołajewicz	302
107. Karauszanow, Władimir Iłarionowicz	303
108. Karmanow, Paweł Nikołajewicz	306
109. Karpinskij, Walerian Pawłowicz	307
110. Karpowicz, Wiktor Iwanowicz	309
111. Karpowskij, Dmitrij Fieoktistowicz	311
112. Kayser, Herman Robert Oswald Karłowicz	314
113. Kemnitz, Konstantin Karłowicz	316
114. Kirilow, Nikołaj Siergiejewicz	317
115. Klimowicz, Siemion Wasiljewicz	318
116. Klonowski, Romuald Wasiljewicz	319
117. Knaut, Paweł Karłowicz	320
118. Kołodziałnyj, Michaił Dmitrijewicz	321
119. Kołtanowskij, Władimir Piotrowicz	323
120. Kołtypin, Nikołaj Pawłowicz	325
121. Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz	326
122. Kondratowicz-Imszennik, Ignacy Piotrowicz	329
123. Kopyłow, Wasilij Piotrowicz	331
124. Korolew, Fiodor Wasiljewicz	333
125. Korotkiewicz, Josif Wenedyktowicz	335
126. Koszelew, Iwan Wasiljewicz	337
127. Kowalczyński, Edward Wojciechowicz	338
128. Kowalew, Dmitrij Aleksandrowicz	340
129. Kowiediajew, Gieorgij Nikołajewicz	341
130. Kowieniew, Aleksiej Fiodorowicz	342
131. Kozierskij, Konstantin Leopoldowicz	344
132. Kozłow, Apollon Apollonowicz	345
133. Kraszanowskij, Michaił Iwanowicz	347
134. Kratt, Aggiej Grigorjewicz	349

135. Kratt, Michaił Aggiejewicz	352
136. Kruse, Aleksandr Aleksandrowicz	354
137. Krutow, Danił Karłowicz	356
138. Kryżanowskij, Josif Fiedotowicz	357
139. Kryżanowskij, Piotr Karpowicz	358
140. Kudriaszew, Aleksandr Porfirjewicz	360
141. Kunickij, Piotr Michajłowicz	361
142. Kunjew, Leonid Osipowicz	365
143. Kurjak, Aleksiej Iwanowicz	366
144. Kurland (Ratyncew), Leonid Michajłowicz	369
145. Kuzniecowa, Paweł Wasiljewicz	372
146. Landzberg, Paweł Josifowicz	374
147. Leonowicz, Jan Bartłomiejewicz	375
148. Letc (Griszczow), Wilhelm (Wasilij) Eugen Fiodorowicz	377
149. Lewickij, Jakow Andriejewicz	379
150. Lewickij, Konstantin Jakowlewicz	381
151. Lewickij, Michaił Iwanowicz	383
152. Lewickij, Władimir Dmitrijewicz	385
153. Lindenbaum, Konstantin Pawłowicz van der	387
154. Lipko, Kazimierz Matwiejewicz	391
155. Lohmann, Michaił Grigorij Michajłowicz von	392
156. Lubomudrow, Gawrił Aleksiejewicz	395
157. Ławrenenko, Stiepan Fiodorowicz	398
158. Łazarowicz (Łazarewicz), Feliks Andriejewicz	399
159. Łoginowicz, Wasilij Faddiejewicz	400
160. Łygin, Konstantin Michajłowicz	404
161. Maluga, Georgij Grigorijewicz	405
162. Maluga, Nikołaj Stiepanowicz	407
163. Markow, Aleksandr Nikołajewicz	409
164. Markowski, Wiktor Konstanty Hieronimowicz	410
165. Meerscheidt vel Hüllessem, Wilhelm Karl Karłowicz von	413
166. Mert, Andriej Martinowicz	415
167. Mickiewicz, Józef Josifowicz	416
168. Mielnikow, Iwan Iwanowicz	417
169. Mielnikow, Siemion Leontjewicz	419
170. Mieszczerskij, Nikołaj Wasiljewicz	420
171. Mikłaszewskij, Andriej Nikołajewicz	423
172. Mołczanow, Apollinarij Piotrowicz	426
173. Moniuszko, Piotr Wikientjewicz	427

174. Nabell, Wilhelm Edward Friedrichowicz	430
175. Nagubnow, Georgij Wasiljewicz	431
176. Neumann, Aleksander Grigorjewicz	432
177. Niefiedjew, Aleksandr Leontjewicz	434
178. Nikitin, Piotr Aleksandrowicz	435
179. Nikitin, Władimir Wasiljewicz	437
180. Nikonow, Michaił Wasiljewicz	439
181. Obrazcow, Kapiton Aleksiejewicz	442
182. Okmiński, Jan Dionizy Aleksander Matwiejewicz	444
183. Olędzki, Aleksander Klemens Zacharjewicz	446
184. Olędzki, Feliks Zacharjewicz	447
185. Onoszkowicz-Jacyna, Nikołaj Feliksowicz	449
186. Osipow, Andriej Jewstafjewicz	454
187. Palschau, Konstantin Karłowicz	455
188. Pałauzow, Spiridon Nikołajewicz	456
189. Paltow, Dmitrij Ilicz	459
190. Pasmurow, Dmitrij Nikołajewicz	462
191. Paszkowskij, Anton Julianowicz	463
192. Pawłow, Aleksiej Aleksiejewicz	465
193. Pawłowicz, Hieronim Jan Adolfowicz	467
194. Pejzen, Grigorij Gawriłowicz	468
195. Peretc, Aleksiej Grigorjewicz	469
196. Peucker, Waldemar Konstantin Nikołaj Iwanowicz von	471
197. Pietrikow, Jazon Piotrowicz	474
198. Pietrini, Władimir Iwanowicz	476
199. Pietrow, Jefim Iwanowicz	479
200. Pietrow, Nikołaj Piotrowicz	480
201. Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz	481
202. Pistohlkors, Julij Friedrich Gottlib Andriej Awgustowicz von	483
203. Podmaskin, Łuka Andriejewicz	485
204. Pokrowskij, Paweł Jakowlewicz	486
205. Polak, Aleksandr Nikołajewicz	488
206. Polak, Konstantin Nikołajewicz	490
207. Połtiew, Kazimierz Josifowicz	492
208. Pomeranskij, Grigorij Rodionowicz	494
209. Ponożyn, Iwan Aleksandrowicz	496
210. Porczinskij, Michaił Wikientjewicz	498
211. Postnikow, Władimir Iwanowicz	500
212. Potułow, Iwan Iwanowicz	502

213. Pragert, Antoni Iwanowicz	503
214. Prittwitz, Nikołaj Johann Fiodorowicz von	505
215. Prozorowskij, Wasilij Jewsiejewicz	507
216. Przewłockij, Piotr Jewfimowicz	508
217. Ptaszycki, Jan Kasperowicz	510
218. Puchnarewicz, Piotr Antonowicz	512
219. Pulikowskij, Aleksandr Piotrowicz	513
220. Raab Thülen, Leonid Fiodorowicz von der	516
221. Rafalskij, Nikon Grigorjewicz	519
222. Remez, Ippolit Arkadjewicz	520
223. Rickmann, Georg Wilhelm Karłowicz	522
224. Rickmann, Piotr Andriejewicz	523
225. Rogowski, Franciszek Ksawery Ksawierjewicz	526
226. Rokicki, Henryk Gawriłowicz	527
227. Rostowcew, Boris Iwanowicz	530
228. Rozanow, Stiepan Aleksandrowicz	532
229. Rusanow, Paweł Dmitrijewicz	534
230. Rutowskij, Mitrofan Andriejewicz	536
231. Rutowskij, Nikanor Andriejewicz	537
232. Rymkiewicz, Jerzy Wincenty Ignatjewicz	539
233. Sabaniejew, Aleksiej Fiodorowicz	542
234. Sacharow, Konstantin Aleksandrowicz	545
235. Sadowinskij, Wasilij Antonowicz	547
236. Sadowski, Ludwik Jakowlewicz	549
237. Samochwałow, Arkadij Iwanowicz	550
238. Sawin, Paweł Iwanowicz	552
239. Schubert, Stefan Krystianowicz	554
240. Schultz, Karl Gottlieb Bogdanowicz von	556
241. Schultz, Konstantin Samożłowicz	558
242. Sereda, Andriej Grigorjewicz	560
243. Sidorow, Aleksiej Iwanowicz	561
244. Sieciński, Marcin Wojciechowicz	563
245. Sienkiewicz, Piotr Piotrowicz	564
246. Siergijewskij, Paweł Andriejewicz	566
247. Sievers, Nikołaj Jakowlewicz von	567
248. Silicz, Grigorij Grigorjewicz	570
249. Sinielnikow, Anatolij Nikołajewicz	573
250. Skerst, Herman Nikołaj Piotrowicz von	575
251. Skowzgard, Franciszek Siemionowicz	578

252. Sluz, Nikołał Grigorjewicz	580
253. Sobolew, Siergiej Grigorjewicz	582
254. Sokołow, Michaił Fiodorowicz	584
255. Sokołow, Piotr Georgijewicz	585
256. Sokołow, Wasilij Nikołałjewicz	586
257. Solanikow, Aleksandr Iwanowicz	588
258. Sosnowski, Józef Sylwestrowicz	589
259. Sosnowski, Tytus Kalikst Sylwestrowicz	591
260. Stankiewicz, Piotr Iwanowicz	592
261. Statkowski, Julian Antonowicz	594
262. Stengel, Wilhelm Iwanowicz	596
263. Strojew, Władimir Ilicz	598
264. Stupak, Ignatij Gierasimowicz	600
265. Suchodolskij, Aleksandr Aleksandrowicz	601
266. Swieczin, Aleksiej Iwanowicz	605
267. Syrokomskij, Iwan Karłowicz	607
268. Szemiakin, Siergiej Nikołałjewicz	609
269. Sznipowskij, Nikołał Siemionowicz	611
270. Szuleszkin, Aleksandr Trofimowicz	612
271. Szumskij, Jewgienij Wasiljewicz	616
272. Szyrma, Aleksandr Antonowicz	617
273. Taranuszczenko, Aleksiej Aleksiejewicz	620
274. Telakowskij, Esper Arkadjewicz	621
275. Terechow, Michaił Georgijewicz	625
276. Timofiejewicz, Anton Nikołałjewicz	628
277. Tołstoj, Aleksiej Aleksandrowicz	630
278. Trusow, Piotr Siemionowicz	632
279. Tucholka, Lew Fiodorowicz	633
280. Tumanskij, Siemion Antonowicz	638
281. Turczaninow, Dmitrij Aleksandrowicz	640
282. Turkiewicz, Paweł Jepifamijewicz	641
283. Twierdianskij, Andriej Piotrowicz	653
284. Twierdianskij, Neofit Siemionowicz	646
285. Tylinskij, Paweł Pawłowicz	648
286. Uszakow, Konstantin Michajłowicz	650
287. Wachruszew, Iwan Aleksandrowicz	652
288. Wadbolskij, Piotr Aleksiejewicz	653
289. Wasilewskij, Michaił Siemionowicz	655
290. Wehrmann, Fiodor Karłowicz	657

291. Weimar (Weymar), Fiodor Fiodorowicz	658
292. Weselucha, Konstantin Josifowicz	660
293. Węgliński (Węgleński), Konstantin Antonowicz	661
294. Wiedieniapin, Apollon Aleksiejewicz	664
295. Wielichow, Timofiej Apollonowicz	667
296. Wilcken, Georg Eduard Wasiljewicz (Wilhelmowicz)	669
297. Wilcken, Nikołaj Georgijewicz	672
298. Winogradow, Michaił Wasiljewicz	674
299. Witkowski, Antoni Wikientjewicz	675
300. Witte, Georg Ottowicz von	677
301. Własow, Aleksandr Piotrowicz	680
302. Wojna, Aleksandr Nikiforowicz	682
303. Wojszwiłło, Epimach Michajłowicz	683
304. Wolskij, Witalis Ludwikowicz	684
305. Wołkow, Konstantin Jakowlewicz	687
306. Wysockij, Władimir Stiepanowicz	689
307. Zacharow, Anastasij Dorimodontowicz	691
308. Zaporozczenko, Aleksandr Iwanowicz	693
309. Zaporozczenko, Georgij Iwanowicz	695
310. Zawadzkij, Anton Stiepanowicz	697
311. Zguromali, Wasilij Konstantinowicz	698
312. Zielinskij, Josif Łukicz	700
313. Zienkiewicz, Otto Georgijewicz	701
314. Żylinskij, Aleksandr (Franciszek) Georgijewicz	703
Bibliografia	705
Summary	767
Indeks osobowy	769
Indeks geograficzny	781

WSTĘP

Niniejsze opracowanie jest kontynuacją serii naszych monografii o rosyjskiej administracji celnej na terenie Królestwa Polskiego. Rosnąca samodzielność całego resortu finansów oraz jego znaczenie sprawia, że nasza uwaga już dość dawno przesunęła się z administracji ogólnej na specjalną. Administracja celna zarówno ze względu na kontrolowane przez nią strumienie finansowe jak i zakres władzy wpływający na życie społeczeństwa a także ze względu na rzesze urzędników w niej pracujących i ich rodzin miała znaczenie ogromne.

Tym razem przedstawiamy średnie ogniwa tej administracji w postaci 45 komór celnych. Oddajemy też w ręce czytelników biogramy ich zwierzchników. Mamy nadzieję, że okażą się one pomocne do identyfikacji osób w najróżniejszych pracach dotyczących tego okresu. Warto podkreślić, że w latach 1851–1914 przez komory celne w Królestwie Polskim przewinęło się kilka tysięcy urzędników. Wśród nich na szczególną uwagę zasługują oczywiście dyrektorzy. Aczkolwiek zebranie danych do 314 biogramów było zadaniem żmudnym to poszczególne osoby jak i cała grupa jest niezwykle ciekawa.

Uwzględniliśmy osoby mianowane na podstawie rozkazu personalnego dyrektorów DHZ MF i DOC MF, ministra finansów lub samego imperatora. Ogólnie grupa ta była zdominowana przez Rosjan (przeszło 74%), co było przede wszystkim konsekwencją polityki kadrowej władz po upadku powstania styczniowego. Należy dodać, że dyrektorami komór celnych byli też Polacy (przeszło 15%) i Niemcy (prawie 10%). Pełny obraz zbiorowy i analiza tej kilkusetosobowej grupy urzędników stanie się przedmiotem naszych odrębnych studiów.

Zakres geograficzny pracy jest zdeterminowany granicą Królestwa Polskiego z Królestwem Prus i Cesarstwem Austriackim. Co prawda w późniejszym okresie władze rosyjskie próbują zacierać granice Królestwa Polskiego szczególnie poprzez rozciąganie kompetencji terytorialnych administracji specjalnej na jego terytorium. Przy czym różnie rozwiązywano kwestię nadzoru politycznego ze strony generał-gubernatorów – rozszerzając, ale częściej uszczuplając władzę generał-gubernatora warszawskiego.

Cezury chronologiczne omówiliśmy już we wstępie do tomu poświęconego naczelnikom okręgów celnych. Administracja celna ewakuuje się już na początku wojny tracąc kontakt z konstytutywną dla nas granicą, ale jako struktura jest nadal utrzymywana, ponieważ Rosja ciągle jeszcze liczy na zwycięstwo i powrót do Królestwa. Ostatni raz chyba miało to miejsce w 1916 r.

A. Górak, K. Latawiec, J. Krajka

Wykazy dyrektorów komór celnych w Królestwie Polskim w latach 1851–1914 (1918)

KC Aleksandrów

6 VI 1862 – 11 XII 1866

16 I 1867 – 11 I 1873

12 I – 2 II 1873

12 II – 2 X 1873

3 X 1873 – 13 II 1875

27 II 1875 – 23 XI 1890

24 XI 1890 – 18 I 1897

19 I 1897 – 20 VIII 1899

21 VIII 1899 – 26 VIII 1909

13 XI 1909 – 31 VII 1913

13 VIII 1913 – 25 VIII 1917

Pawłowicz, Hieronim Adolfowicz

Avenarius, Aleksandr Jakowlewicz von

Agalin, Nikołaj Osipowicz

Schultz, Karl Gottlieb Bogdanowicz von

Terechow, Michaił Jegorowicz

Bogosłowski, Nikołaj Piotrowicz

Własow, Aleksandr Piotrowicz

Kudriaszew, Aleksandr Porfirjewicz

Bezrukow, Piotr Wasiljewicz

Kurland (Ratyncew), Leonid Michajłowicz

Hadzi-Markarow, Dmitrij Grigorjewicz

KC Baran

1 I 1851 – 1863

1 V 1864 – 31 XII 1865

1 I 1898 – 24 X 1899

30 X 1899 – 18 XII 1900

15 I 1901 – 3 V 1906

3 VII 1906 – 13 III 1916

Dymsza, Jan Antoni Fomicz

Schubert, Stiepan Krystianowicz

Grigorowicz, Ignatij Stiepanowicz

Kryżanowski, Piotr Karpowicz

Iodkow, Josif Julianowicz

Paszkowski, Anton Julianowicz

KC Bolesławiec

12 IX 1851 – 18 IV 1860

25 IV 1860 – 30 IV 1864

1 V 1864 – 30 V 1865

31 V – 31 XII 1865

Iwanow, Stiepan Gawriłowicz

Moniuszko, Piotr Wikientjewicz

Ołędzki, Feliks Zacharjewicz

Begietiew, Nikołaj Aleksandrowicz

KC Czołnochów

1 I – 22 III 1851

23 III 1851 – 18 V 1852

19 V 1852 – 29 XI 1854

10 III 1856 – 2 XI 1858

3 XI 1858 – 15 I 1861

16 I 1861 – 30 IV 1864

Karmanow, Paweł Nikołajewicz

Stankiewicz, Piotr Iwanowicz

Podmaskin, Łuka Andriejewicz

Podmaskin, Łuka Andriejewicz

Kowalczyński, Edward Wojciechowicz

Rymkiewicz, Jerzy Wincenty Ignatjewicz

KC Dobrzyń

1 I 1851 – 8 IX 1853
3 XII 1853 – 12 III 1857
13 III 1857 – 10 XI 1863
27 I 1864 – 7 XII 1865
8–31 XII 1865
1 I 1866 – 22 X 1876
23 X 1876 – 22 III 1879
23 III 1879 – 13 V 1894
14 V 1894 – 16 VII 1899
17 VII 1899 – 16 XI 1916

Grothus, Ludwik Aleksandrowicz von
Sosnowski, Tytus Kalikst Sylwestrowicz
Wojszwillo, Epimach Michajłowicz
Potułow, Iwan Iwanowicz
Ananjew, Anisim Grigorjewicz
Fiesenko, Aleksandr Ignatjewicz
Szyrma, Aleksandr Antonowicz
Szumskij, Jewgienij Wasiljewicz
Syrokomskij, Iwan Karłowicz
Kołtanowski, Władimir Piotrowicz

KC Dołhobyczów

1 I 1851 – 29 I 1853
13 III 1853 – 4 XII 1858
9 III 1859 – 1863
1 V 1864 – 31 XII 1865
12 IX 1882 – 26 IX 1885
27 IX 1885 – 8 VI 1886
9 VI 1886 – 8 IV 1896
13 IV 1896 – 15 II 1898
16 II 1898 – 24 II 1904
26 II 1904 – 1918

Ołędzki, Aleksander Klemens Zacharjewicz
Sieciński, Marcin Wojciechowicz
Sadowski, Ludwik Jakowlewicz
Kraszanowski, Michaił Iwanowicz
Turkiewicz, Paweł Jepifamijewicz
Okmiński, Jan Dionizy Aleksander Matwiejewicz
Janczewskij, Władimir Iwanowicz
Kowieniew, Aleksiej Fiodorowicz
Landzberg, Paweł Josifowicz
Timofiejewicz, Anton Nikołajewicz

KC Filipów

1 I – 24 IV 1851
13 V 1851 – 17 VII 1852
29 VII 1852 – 15 VI 1859
5 XII 1864 – 15 I 1867
16 I – 28 IX 1867
6 XI 1867 – 23 VII 1871
20 VIII 1871 – 18 IV 1875
19 IV 1875 – 31 VIII 1877
1 IX 1877 – 9 I 1879
10 I 1879 – 16 IX 1882
18 IX 1882 – 11 II 1888
12 II 1888 – VIII 1891
19 VIII 1891 – 24 IV 1897

Kondratowicz-Imszennik, Ignacy Piotrowicz
Zienkiewicz, Otto Georgijewicz
Kondratowicz-Imszennik, Ignacy Piotrowicz
Niefiedjew, Aleksandr Leontjewicz
Bistrom, Karl Fromhold Fromholdowicz von
Peretc, Aleksiej Grigorjewicz
Silicz, Grigorij Grigorjewicz
Biezsonow, Aleksandr Aleksandrowicz
Jurkiewicz, Michaił Grigorjewicz
Twierdianskij, Neofit Siemionowicz
Lewickij, Michaił Iwanowicz
Fiszczew, Władimir Porfirjewicz
Kozierskij, Konstantin Leopoldowicz

25 IV 1897 – 16 VII 1899
 17 VII 1899 – 16 I 1906
 16 II 1906 – 14 VIII 1908
 15 VIII 1908 – 1918

Kołtanowski, Władimir Piotrowicz
 Syrokomskij, Iwan Karłowicz
 Maluga, Nikołaj Stiepanowicz
 Gnatenko, Taras Kiriłowicz

KC Gola

8 III – 2 VII 1906
 3 VII 1906 – 1918

Paszkowski, Anton Julianowicz
 Kaczenowski, Chrisanf Daniłowicz

KC Grajewo

12 V 1873 – 15 XI 1874
 16 XI 1874 – 24 VIII 1878
 25 VIII 1878 – 15 III 1879
 16 III 1879 – 18 III 1881
 19 III 1881 – 4 I 1893
 13 II 1893 – 4 XII 1898
 12 XII 1898 – 27 V 1903
 28 V 1903 – 29 VII 1909
 5 VIII 1909 – 27 IV 1911
 10 V 1911 – 8 IV 1915

Jabłoczkin, Afanasij Gawriłowicz
 Palschau, Konstantin Karłowicz
 Prittwitz, Nikołaj Johann Fiodorowicz von
 Paltow, Dmitrij Ilicz
 Józefowicz, Florian Wikientjewicz
 Rutowski, Mitrofan Andriejewicz
 Szyrma, Aleksandr Antonowicz
 Sabaniejew, Aleksiej Fiodorowicz
 Bławatskij, Piotr Władimirowicz
 Rozanow, Stiepan Aleksandrowicz

KC Granica

1 I 1851 – 4 V 1856
 15 V 1856 – 29 IX 1858
 1 X 1858 – 24 XI 1863
 8 XI 1863 – 2 IV 1864
 31 X 1864 – 31 XII 1865

 4 IV – 7 XI 1866
 8 XI 1866 – 14 VIII 1867
 15 VIII 1867 – 3 IV 1870

 4 IV 1870 – 31 XII 1872
 1 I 1873 – 6 V 1882
 7 V 1882 – 10 VIII 1883
 14 VIII 1883 – 6 I 1884
 12 II 1884 – 7 VII 1891
 5 VIII 1891 – 10 VI 1897

Markow, Aleksandr Nikołajewicz
 Gużkowski, Marceli Iwanowicz
 Nabell, Wilhelm Edward Friedrichowicz
 Chruszczow, Konstantin Wasiljewicz
 Peucker, Waldemar Konstantin Nikołaj
 Iwanowicz von
 Sawin, Paweł Iwanowicz
 Uszakow, Konstantin Michajłowicz
 Aderkas, Konstantin Fabian Wilhelm
 Wilhelmowicz von
 Sobolew, Siergiej Grigorjewicz
 Sidorow, Aleksiej Iwanowicz
 Debil (De Bil), Władimir Pawłowicz
 Terechow, Michaił Jegorowicz
 Jakowlew, Siemion Siemionowicz
 Telakowski, Esper Arkadjewicz

11 VI 1897 – 11 XI 1899	Sawin, Paweł Iwanowicz
20 XI 1899 – 18 II 1901	Lubomudrow, Gawrił Aleksiejewicz
26 II – 29 VII 1901	Grünwald, Siergiej Eduardowicz Aleksandrowicz
13 VIII 1901 – 9 III 1903	Rostowcew, Boris Iwanowicz
10 III 1903 – 21 VII 1909	Karauszanow, Władimir Iłarionowicz
30 VII 1909 – 31 III 1911	Sabaniejew, Aleksiej Fiodorowicz
28 IV 1911 – 20 X 1913	Bławatskij, Piotr Władimirowicz
30 X – 19 XII 1913	Juon, Johann Antonowicz
20 XII 1913 – 3 IV 1918	Korolew, Fiodor Wasiljewicz

KC Grodziszczko

1 I 1851 – 20 XII 1856	Cieszewski, Konstanty Stanisław Stiepanowicz
21 XII 1856 – 24 IV 1860	Moniuszko, Piotr Wikientjewicz
25 IV 1860 – 1864	Mickiewicz, Józef Josifowicz

KC Herby

27 XI 1851 – 18 IV 1855	Gumilewskij, Aleksandr Iwanowicz
19 IV 1855 – 6 III 1859	Skowzgird, Franciszek Siemionowicz
7 III 1859 – 18 IV 1860	Sosnowski, Józef Sylwestrowicz
19 IV 1860 – 10 XI 1863	Iwanow, Stiepan Gawriłowicz
1 V 1864 – 30 V 1865	Begietiew, Nikołał Aleksandrowicz
31 V – 31 XII 1865	Olędzki, Feliks Zacharjewicz
26 VIII 1866 – 30 VI 1869	Szuleszkin, Aleksandr Trofimowicz
1 VII 1869 – 14 IV 1881	Pietrini, Władimir Iwanowicz
15 IV 1881 – 10 VIII 1882	Kołtypin, Nikołał Pawłowicz
12 VIII 1882 – 13 V 1894	Lewickij, Konstantin Jakowlewicz
14 V 1894 – 28 III 1897	Raab Thülen, Leonid Fiodorowicz von der
5 IV 1897 – 28 I 1909	Lewickij, Konstantin Jakowlewicz
27 II 1909 – 17 III 1910	Czernoziemow, Michaił Wasiljewicz
18 III 1910 – 29 X 1913	Juon, Johann Antonowicz
15 XI 1913 – 3 IV 1918	Karpinskij, Walerian Pawłowicz

KC Igołomia

1 I 1851 – 6 X 1860	Lewickij, Jakow Andriejewicz
7 X 1860 – 20 XI 1861	Witkowski, Antoni Wikientjewicz
26 XII 1861 – 10 X 1863	Markowski, Wiktor Konstanty Hieronimowicz
14 II – 30 IV 1864	Tołstoj, Aleksiej Aleksandrowicz
1 V 1864 – 31 XII 1865	Solanikow, Aleksandr Iwanowicz

1 VI – 11 VIII 1885	Weimar (Weymar), Fiodor Fiodorowicz
12 VIII 1885 – 11 II 1888	Fiszczew, Władimir Porfirjewicz
12 II 1888 – 12 I 1894	Lewickij, Michaił Iwanowicz
12 I 1894 – 18 V 1904	Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz
28 V 1904 – 1918	Gukowicz, Wasilij Adrianowicz

KC Korczyn

1 VII 1876 – 11 VIII 1882	Lewickij, Konstantin Jakowlewicz
27 IX 1882 – 16 VI 1886	Jaroszewskij, Piotr Wasiljewicz
25 VI 1886 – 27 IV 1892	Hermann, Nikołaj Iwanowicz
28 IV 1892 – 17 VII 1901	Hackiewicz, Stiepan Iwanowicz
18 VII 1901 – 17 VI 1902	Weselucha, Konstantin Josifowicz
18 VI 1902 – 7 III 1906	Paszkowski, Anton Julianowicz
8 III 1906 – 12 II 1909	Pawłow, Aleksiej Aleksiejewicz
15 IV 1909 – 3 III 1918	Letc (Griszczow), Wilhelm (Wasilij) Eugen Fiodorowicz

KC Krzeszów

1 I 1851 – 6 X 1860	Witkowski, Antoni Wikientjewicz
7 X 1860 – 19 VIII 1863	Lewickij, Jakow Andriejewicz
1 V 1864 – 19 XI 1865	Leonowicz, Jan Bartłomiejewicz
20 XI – 31 XII 1865	Jełagin, Michaił Władimirowicz
1 I 1866 – 4 II 1872	Kraszanowski, Michaił Iwanowicz
22 IV 1872 – 7 X 1876	Burkackij, Iwan Iwanowicz
19 X 1876 – 29 IX 1877	Żylinskij, Aleksandr Georgijewicz
30 IX 1877 – 10 III 1882	Porczinskij, Michaił Wikientjewicz
15 III 1882 – 30 X 1886	Mert, Andriej Martinowicz
19 XI 1886 – 3 VII 1888	Sereda, Andriej Grigorjewicz
17 X 1888 – 31 XII 1897	Grigorowicz, Ignatij Stiepanowicz

KC Lubicz

1 I 1851 – 2 X 1856	Połtiew, Kazimierz Josifowicz
3 X 1856 – 4 X 1863	Zienkiewicz, Otto Georgijewicz
15 XI 1863 – 7 XII 1865	Meerscheidt Gennant Hüllessem, Wilhelm Karl Karłowicz von
8-31 XII 1865	Charchowski, Feliks Tomasz Bożysław Osipowicz
1 I 1866 – 14 III 1867	Samochwałow, Arkadij Iwanowicz
17 III 1867 – 22 X 1876	Jakowlew, Paweł Piotrowicz
23 X 1876 – 18 IX 1878	Dmochowski, Anton Matwiejewicz

19 IX 1878 – 18 IX 1879	Iwanisow, Piotr Nikołajewicz
19 IX 1879 – 21 IX 1886	Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz
22 IX 1886 – 16 XII 1897	Wilcken, Nikołaj Georgijewicz
23 XII 1897 – 27 II 1901	Sadowinskij, Wasilij Antonowicz
28 II 1901 – 2 II 1907	Mołczanow, Apollinarij Piotrowicz
22 II 1907 – 3 III 1918	Puchnarewicz, Piotr Antonowicz

KC Michałowice

1 I 1851 – 19 III 1854	Dmitrijew, Iwan Anikijewicz
30 III 1854 – 12 XI 1861	Pietrow, Jefim Iwanowicz
9 I 1862 – 27 X 1866	Wasilewskij, Michaił Siemionowicz
28 X 1866 – 22 I 1870	Kemnitz, Konstantin Karłowicz
23 I 1870 – 7 V 1874	Kiriłow, Nikołaj Siergiejewicz
17 V 1874 – 16 IX 1882	Korotkiewicz, Josif Benedyktowicz
19 X 1882 – IX 1886	Lindenbaum, Konstantin Pawłowicz van der
22 IX 1886 – 23 IV 1889	Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz
24 IV 1889 – 24 IV 1892	Kunjew, Leonid Osipowicz
28 IV 1892 – 4 XII 1893	Hermann, Nikołaj Iwanowicz
5 II – 31 V 1894	Ławrenenko, Stiepan Fiodorowicz
1 VI 1894 – 3 II 1895	Taranuszczenko, Aleksiej Aleksiejewicz
20 IV 1895 – 5 III 1900	Weselucha, Konstantin Josifowicz
3 IV 1900 – 12 XII 1904	Mielnikow, Iwan Iwanowicz
13 XII 1904 – 23 IX 1909	Stupak, Ignatij Gierasimowicz
28 IX 1909 – 31 X 1918	Sienkiewicz, Piotr Piotrowicz

KC Mława

16 VII 1877 – 8 X 1892	Nikonow, Michaił Wasiljewicz
19 XII 1892 – 10 III 1894	Hagen-Torn, Johann Eugen Eduardowicz
20 V 1894 – 8 I 1897	Sznipowskij, Nikołaj Siemionowicz
11 I 1897 – 12 VIII 1901	Rostowcew, Boris Iwanowicz
13 VIII 1901 – 1 XII 1908	Ponożyn, Iwan Aleksandrowicz
2 XII 1908 – 19 XII 1913	Korolew, Fiodor Wasiljewicz
20 XII 1913 – 30 VII 1914	Juon, Johann Antonowicz

KC Modrzejów

1 I 1866 – 15 I 1867	Pietrini, Władimir Iwanowicz
16 I 1867 – 10 IX 1868	Lohmann, Michaił Grigorij Michajłowicz von
26 XI 1868 – 30 VI 1869	Turczaninow, Dmitrij Aleksandrowicz

18 X 1894 – 9 VII 1899
 17 VII 1899 – 16 VI 1902
 18 VI 1902 – 12 XII 1904
 13 XII 1904 – 23 IX 1909
 24 IX 1909 – 1918

Prozorowski, Wasilij Jewsiejewicz
 Lewickij, Władimir Dmitrijewicz
 Weselucha, Konstantin Josifowicz
 Mielnikow, Iwan Iwanowicz
 Stupak, Ignatij Gierasimowicz

KC Nieszawa

1 I 1851 – 14 X 1857
 15 X 1857 – 26 IV 1864
 27 VI 1864 – 22 III 1866
 18 IV 1866 – VIII 1869
 27 IX 1869 – 11 XI 1876
 12 XI 1876 – 11 II 1880
 14 IV 1880 – 28 IV 1882
 7 V 1882 – 14 IX 1888
 15 IX 1888 – 1 X 1892
 2 X 1892 – 28 IV 1905
 29 IV 1905 – 27 I 1910
 28 I 1910 – 1918

Doroszewskij, Dmitrij Michajłowicz
 Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz
 Gorbaniew, Aleksandr Wasiljewicz
 Awiłow, Iwan Iwanowicz
 Tumanskij, Siemion Antonowicz
 Freygang, Karl Wilhelmowicz von
 Kayser, Herman Robert Oswald Karłowicz
 Sidorow, Aleksiej Iwanowicz
 Kaminskij, Michaił Iwanowicz
 Gracianskij, Władimir Iwanowicz
 Pokrowskij, Paweł Jakowlewicz
 Sievers, Nikołaj Jakowlewicz von

KC Niezdara

12 IX 1851 – 15 I 1861
 16 I 1861 – 10 XI 1863
 14 XI 1863 – 30 IV 1864

Olędzki, Feliks Zacharjewicz
 Podmaskin, Łuka Andriejewicz
 Klimowicz, Siemion Wasiljewicz

KC Osiek

14 V 1894 – 24 XI 1904
 25 XI 1904 – 12 XII 1905
 13 XII 1905 – 28 V 1917

Bieleckij, Władimir Iwanowicz
 Baranowski, Michaił Władimirowicz
 Remez, Ippolit Arkadjewicz

KC Peplówek

1 I 1851 – 18 II 1852
 19 II 1852 – 29 V 1854
 8 VI 1854 – 15 VIII 1860
 16 VIII 1860 – 1863
 10 IV 1863 – 9 II 1864
 16 III – 3 XII 1864
 5 XII 1864 – 20 I 1875

Rokicki, Henryk Gawriłowicz
 Karpowicz, Wiktor Iwanowicz
 Kratt, Aggiej Grigorjewicz
 Klonowski, Romuald Wasiljewicz
 Jacenko, Wasilij Wasiljewicz
 Gedwilło, Lew Marinusowicz
 Andriejew, Fieofil Iwanowicz

21 I – IX 1875
11 X 1875 – 14 VII 1877

Obrazcow, Kapiton Aleksiejewicz
Aleksandrowskij, Siergiej Jemilianowicz

KC Piotrków

14 V 1894 – 9 VIII 1896
10 VIII 1896 – 24 X 1897
24 XI 1897 – 1 IV 1904
2 IV 1904 – 16 X 1906
17 X 1906 – 1 VII 1915

Nagubnow, Georgij Wasiljewicz
Zielinskij, Josif Łukicz
Dachnowicz, Grigorij Stiepanowicz
Cypkiewicz, Iwan Iwanowicz
Borzkowskij, Jewgienij Antonowicz

KC Podgrabów

1 I 1851 – 3 VII 1853
4 VII 1853 – 2 XI 1858
3 XI 1858 – 15 I 1861
16 I 1861 – 30 IV 1864
1 V 1864 – 31 XII 1865
1 I 1866 – 30 VI 1869

Pragert, Antoni Iwanowicz
Mickiewicz, Józef Josifowicz
Podmaskin, Łuka Andriejewicz
Olędzki, Feliks Zacharjewicz
Moniuszko, Piotr Wikientjewicz
Kunickij, Piotr Michajłowicz

KC Podłęże

8 III 1906 – 10 VIII 1911
20 X 1911 – 13 I 1914
14 I 1914 – 1918

Kapacinskij, Paweł Nikołajewicz
Wojna, Aleksandr Nikiforowicz
Głazyrin, Boris Nikołajewicz

KC Praszka

1 I 1851 – 17 VIII 1853
18 VIII 1853 – 11 II 1855
1 III 1855 – 9 IV 1856
10 IV 1856 – 30 XI 1865
1 I 1866 – 15 I 1867
16 I 1867 – 30 VI 1869
1 VII 1869 – 31 XII 1872
1 I 1873 – 12 V 1882
13 V – 12 VIII 1882
19 VIII 1882 – 16 XII 1884
17 XII 1884 – 26 III 1886
27 III 1886 – 22 IX 1888
23 IX 1888 – 9 V 1891
11 V 1891 – 13 V 1894

Dobrzański, Mikołaj Andriejewicz
Czigrinskij, Dmitrij Aleksiejewicz
Statkowski, Julian Antonowicz
Dobrowolski, Faustyn Matwiejewicz
Łygin, Konstantin Michajłowicz
Pietrini, Władimir Iwanowicz
Pomeranskij, Grigorij Rodionowicz
Kuzniecowa, Paweł Wasiljewicz
Jezuczewskij-Sawojkij, Siergiej Piotrowicz
Dombrowskij, (Dąbrowskij) Paweł Franczewicz
Rusanow, Paweł Dmitrijewicz
Ałfimow, Iwan Fiodorowicz
Winogradow, Michaił Wasiljewicz
Nikitin, Piotr Aleksandrowicz

14 V 1894 – 4 IV 1897
 5 IV 1897 – 4 III 1901
 5 III 1901 – 19 IV 1906
 4 V 1906 – 20 VIII 1909
 24 IX 1909 – 1917

Lewickij, Konstantin Jakowlewicz
 Boane, Siergiej Karłowicz
 Dosużkow, Nikołaj Aleksandrowicz
 Iodkow, Josif Julianowicz
 Mielnikow, Iwan Iwanowicz

KC Pyzdry

1 I 1851 – 17 VIII 1853
 18 VIII 1853 – 5 VI 1862
 6 VI 1862 – 1863
 11 XI 1863 – 11 XII 1866
 16 I 1867 – 30 VI 1869
 1 VII 1869 – 31 XII 1872
 1 I 1873 – 6 X 1876
 7 X 1876 – 23 VI 1877
 24 VI 1877 – 18 IX 1879
 19 IX 1879 – 6 V 1890
 26 X 1890 – 17 X 1894
 18 X 1894 – 17 X 1896
 19 X 1896 – 1 XII 1902
 15 I 1903 – 1918

Czigrinskij, Dmitrij Aleksiejewicz
 Dobrzański, Mikołaj Andriejewicz
 Skowzgard, Franciszek Siemionowicz
 Podmaskin, Łuka Andriejewicz
 Niefiedjew, Aleksandr Leontjewicz
 Samochwałow, Arkadij Iwanowicz
 Sluz, Nikołaj Grigorjewicz
 Brianczaninow, Paweł Nikiticz
 Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz
 Iwanisow, Piotr Nikołajewicz
 Prozorowskij, Wasilij Jewsiejewicz
 Wołkow, Konstantin Jakowlewicz
 Szemiakin, Siergiej Nikołajewicz
 Polak, Aleksandr Nikołajewicz

KC Raczki

1 I 1913 – 5 II 1917

Giergilewicz, Paweł Michajłowicz

KC Radziejów

8 III 1906 – 17 IX 1912
 15 XI 1912 – 1918

Polak, Konstantin Nikołajewicz
 Pulikowskij, Aleksandr Piotrowicz

KC Rataje

1 V 1864 – 15 I 1871
 28 I 1871 – 20 II 1876
 21 II – 30 VI 1876

Dembiński (Dębiński), Władysław Wojciechowicz
 Kowalew, Dmitrij Aleksandrowicz
 Lewickij, Konstantin Jakowlewicz

KC Sandomierz

1 I 1866 – 4 VIII 1874
 5 IX 1874 – 29 IX 1877
 30 IX 1877 – VII 1878

Węgliński, Konstancy Antonowicz
 Porczinskij, Michaił Wikientjewicz
 Żylinskij, Aleksandr Georgijewicz

19 VII 1878 – 23 IX 1879	Dombrowskij (Dąbrowskij), Paweł Francewicz
24 IX 1879 – 15 I 1881	Kunjew, Leonid Osipowicz
19 I 1881 – 13 I 1882	Pietrow, Nikołaj Piotrowicz
5 IV 1882 – 26 IX 1885	Okmiński, Jan Dionizy Aleksander Matwiejewicz
27 IX 1885 – 29 XII 1900	Turkiewicz, Paweł Jepifamijewicz
26 II 1901 – 5 XII 1908	Zawadzki, Anton Stiepanowicz
6 XII 1908 – 1918	Faust, Karol Georgij Karłowicz

KC Słupca

1 I 1851 – 18 II 1852	Osipow, Andriej Jewstafjewicz
19 II 1852 – 19 XI 1856	Łazarowicz, Feliks Andriejewicz
20 XI 1856 – 6 III 1859	Sosnowski, Józef Sylwestrowicz
29 III 1859 – 1863	Friese, Ferdynand Fryderykowicz
11 XI 1863 – 30 XI 1865	Iwanow, Stiepan Gawriłowicz
1 I 1866 – 12 X 1868	Adamowicz, Asigkrit Michajłowicz
30 XI 1868 – 3 X 1869	Pasmurow, Dmitrij Nikołajewicz
25 X 1869 – 3 IV 1870	Sobolew, Siergiej Grigorjewicz
4 IV 1870 – 31 XII 1872	Kowiedajew, Georgij Nikołajewicz
1 I 1873 – 19 XI 1876	Samochwałow, Arkadij Iwanowicz
20 XI 1876 – 22 III 1879	Szumskij, Jewgienij Wasiljewicz
23 III 1879 – 14 IV 1881	Szyrma, Aleksandr Antonowicz
20 IV 1881 – 22 IX 1882	Burago-Troickij, Michaił Grigorjewicz
24 IX 1882 – 14 IX 1888	Dornstein, Józef Aleksander Ludwikowicz
15 IX 1888 – 5 IX 1891	Kratt, Michaił Aggiejewicz
17 IX 1891 – 12 III 1894	Gubariew, Jakow Josifowicz
13 III – 28 IV 1894	Burhardt (Burchardt), Jan Krzysztof Iwanowicz
20 V 1894 – 14 VII 1902	Bogdanow, Ippolit Wasiljewicz
16 IX 1902 – 6 VII 1911	Kopyłow, Wasilij Piotrowicz
7 VII 1911 – 1918	Nikitin, Władimir Wasiljewicz

KC Służewo

1 I 1851 – 18 V 1852	Sosnowski, Józef Sylwestrowicz
19 V 1852 – 24 IV 1855	Dobrowolski, Faustyn Matwiejewicz
25 IV 1855 – 2 XI 1858	Kowalczyński, Edward Wojciechowicz
3 XI 1858 – 24 IV 1860	Mickiewicz, Józef Josifowicz
25 IV 1860 – 1863	Pragert, Anton Iwanowicz

KC Sosnowiec

7 III 1859 – 1863
 23 XII 1863 – 31 XII 1866
 22 III 1867 – 25 IV 1869
 26 IV 1869 – 22 I 1870
 23 I 1870 – 2 IV 1871
 12 IV 1871 – 31 XII 1872
 1 I 1873 – 14 XII 1876
 15 XII 1876 – 13 VII 1883
 11 VIII 1883 – 27 IX 1892
 9 X 1892 – 20 I 1895
 21 I 1895 – 19 IX 1896
 20 IX 1896 – 23 VII 1899
 24 VII 1899 – 2 V 1901
 3 V 1901 – 4 VIII 1904
 5 VIII 1904 – 17 X 1909
 3 XII 1909 – 5 IV 1912
 6 IV 1912 – 21 X 1917

Buszman (Buschmann), Aleksander Iwanowicz
 Suchodolskij, Aleksandr Aleksandrowicz
 Sinielnikow, Anatolij Nikołajewicz
 Wadbolskij, Piotr Aleksiejewicz
 Mieszczerskij, Nikołaj Wasiljewicz
 Pejzen, Grigorij Gawriłowicz
 Tuchołka, Lew Fiodorowicz
 Sawin, Paweł Iwanowicz
 Debil (De Bil), Władimir Pawłowicz
 Nikonow, Michaił Wasiljewicz
 Bażenow, Siergiej Romanowicz
 Zaporozczenko, Georgij Iwanowicz
 Budzysz-Ratynskij, Aleksandr Władimirowicz
 Karpowskij, Dmitrij Fieoktistowicz
 Rutowski, Nikanor Andriejewicz
 Łoginowicz, Wasilij Faddiejewicz
 Wielichow, Timofiej Apołłowicz

KC Szczypiorno

1 I 1851 – 20 VI 1852
 30 VI 1852 – 24 III 1856
 10 IV 1856 – 15 V 1861
 4 VII 1861 – 5 VI 1862
 6 VI 1862 – 21 XI 1865
 1 I 1866 – 2 X 1873
 5 X 1873 – 25 VII 1875
 20 IX 1875 – 24 V 1883
 25 V 1883 – 14 II 1890
 15 III 1890 – 8 III 1893
 13 III 1893 – 11 XII 1898
 12 XII 1898 – 6 IV 1901
 15 V 1901 – 23 IX 1903
 24 IX 1903 – 11 II 1909
 27 II – 12 XI 1909
 13 XI 1909 – 25 II 1918

Lipko, Kazimierz Matwiejewicz
 Arnold, Iwan Iwanowicz
 Statkowski, Julian Antonowicz
 Pawłowicz, Hieronim Adolfowicz
 Dobrzański, Mikołaj Andriejewicz
 Terechow, Michaił Jegorowicz
 Aleksandrowskij, Siergiej Jemilianowicz
 Chwostow, Aleksandr Nikołajewicz
 Knaut, Paweł Karłowicz
 Kryżanowski, Josif Fiedotowicz
 Szyrma, Aleksandr Antonowicz
 Sabaniejew, Aleksiej Fiodorowicz
 Sievers, Nikołaj Jakowlewicz von
 Bojko, Wasilij Iwanowicz
 Kurland (Ratynczew), Leonid Michajłowicz
 Czerniawskij, Wasilij Wasiljewicz

KC Tomaszów

1 I 1851 – 19 VII 1854
7 XII 1854 – 14 X 1857
15 X 1857 – 30 IV 1864
1 V 1864 – 31 XII 1865
1 I 1866 – 14 IX 1872
16 IX 1872 – 22 VI 1883
23 VI 1883 – 22 IX 1888
23 IX 1888 – 28 XII 1890
4 I 1891 – 25 I 1897
26 I 1897 – 19 V 1902
17 VI 1902 – 25 X 1906
26 X 1906 – 2 XI 1912
1 I 1913 – 1 XI 1918

Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz
Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz
Doroszewskij, Dmitrij Michajłowicz
Wolskij, Witalij Ludwikowicz
Arwaniti, Konstantin Pantelejmonowicz
Wachruszew, Iwan Aleksandrowicz
Winogradow, Michaił Wasiljewicz
Alfimow, Iwan Fiodorowicz
Trusow, Piotr Siemionowicz
Mikłaszewskij, Andriej Nikołajewicz
Lewickij, Władimir Dmitrijewicz
Przewłockij, Piotr Jewfimowicz
Juhanson, Ferdynand Matiasowicz

KC Warszawa

1 I 1851 – 4 IX 1854

20 IX 1854 – 31 VII 1858
2 VIII 1858 – 19 I 1864
16 II 1864 – 27 II 1866
14 III 1866 – 3 X 1868

4 X 1868 – 30 I 1875
31 I 1875 – 18 V 1889
10 VI 1889 – 27 V 1894
14 VII 1894 – 26 I 1895
28 I 1895 – 22 V 1897
31 V 1897 – 29 VII 1904
5 VIII 1904 – 4 IV 1910
30 IV 1910 – 3 IV 1918

Wilcken, Georg Eduard Wasiljewicz
(Wilhelmowicz)
Rickmann, Piotr Andriejewicz
Afrosimow, Michaił Aleksandrowicz
Pałauzow, Spiridon Nikołajewicz
Peucker, Waldemar Konstantin Nikołaj
Iwanowicz von
Pietrikow, Jazon Piotrowicz
Swieczin, Aleksiej Iwanowicz
Bławatskij, Władimir Dmitrijewicz
Skerst, Herman Nikołaj Piotrowicz von
Wiedieniapin, Apollon Aleksiejewicz
Onoszkowicz-Jacyna, Nikołaj Feliksowicz
Karpowskij, Dmitrij Fieoktistowicz
Dorofiejew, Paweł Aleksandrowicz

KC Wieruszów

1 I 1851 – 18 III 1855
29 III 1855 – 6 III 1859
7 III 1859 – 5 VI 1862
6 VI 1862 – XI 1863
11 XI 1863 – 1865

Siergijewskij, Paweł Andriejewicz
Friese, Ferdynand Fryderykowicz
Skowzgird, Franciszek Siemionowicz
Rogowski, Franciszek Ksawery Ksawierjewicz
Frankenstein, Adolf Henryk Aleksandrowicz

1 I 1866 – 31 XII 1872
 19 I 1873 – 18 IV 1874
 19 IV 1874 – 1 IX 1882
 2 IX 1882 – 13 VII 1883
 14 VII – 22 XII 1883
 23 II 1884 – 25 VI 1888
 9 IX 1888 – 12 III 1893
 13 III 1893 – 10 X 1896
 30 XI 1896 – 25 X 1906
 26 X 1906 – 1918

Kuzniecowa, Paweł Wasiljewicz
 Iwanow, Leontij Wiktorowicz
 Maluga, Georgij Grigorijewicz
 Terechow, Michaił Jegorowicz
 Bykow, Dmitrij Iwanowicz
 Pietrini, Władimir Iwanowicz
 Szyrma, Aleksandr Antonowicz
 Kurjak, Aleksiej Iwanowicz
 Fiodorow, Konstantin Stiepanowicz
 Lewickij, Władimir Dmitrijewicz

KC Wierzbołów

1 I 1851 – 18 II 1852
 19 II 1852 – 24 VI 1854
 20 VII – 6 XII 1854
 7 XII 1854 – 10 III 1870
 11 III – VI 1870
 19 IX 1870 – 24 VIII 1878
 25 VIII 1878 – 7 VII 1882
 8 VII 1882 – 31 I 1897
 1 II 1897 – 23 VII 1899
 24 VII 1899 – 18 II 1901
 19 II 1901 – 13 III 1903
 1 IV 1903 – 31 III 1911
 28 IV 1911 – 1918

Karpowicz, Wiktor Iwanowicz
 Rokicki, Henryk Gawriłowicz
 Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz
 Twierdianskij, Andriej Piotrowicz
 Wehrmann, Fiodor Karłowicz
 Koszelew, Iwan Wasiljewicz
 Palschau, Konstantin Karłowicz
 Dmitrijew, Aleksandr Wasiljewicz
 Strojew, Władimir Ilicz
 Zaporozczenko, Georgij Iwanowicz
 Lubomudrow, Gawrił Aleksiejewicz
 Tylinskij, Paweł Pawłowicz
 Wysockij, Władimir Stiepanowicz

KC Wilczyn

1 I – 9 X 1851
 10 X 1851 – 20 XII 1856
 21 XII 1856 – 30 IV 1864
 8 III 1906 – 26 VIII 1909
 27 VIII 1909 – 13 I 1914
 14 I 1914 – 1918

Krutow, Danił Karłowicz
 Moniuszko, Piotr Wikientjewicz
 Cieszewski, Konstanty Stanisław Stiepanowicz
 Berezin, Nikołaj Wasiljewicz
 Głazyrin, Boris Nikołajewicz
 Wojna, Aleksandr Nikiforowicz

KC Wincenta

1 I 1851 – 9 III 1853
 10 III 1853 – 13 IV 1854
 14 IV 1854 – 13 VII 1856

Jakuszewskij, Piotr Bogdanowicz
 Rickmann, Georg Wilhelm Karłowicz
 Sokołow, Piotr Georgijewicz

24 VII 1856 – 20 V 1858	Awiałow, Iwan Iwanowicz
2 VII 1858 – 18 III 1859	Siergijewskij, Paweł Andriejewicz
30 V 1859 – 15 VIII 1860	Klonowski, Romuald Wasiljewicz
16 VIII 1860 – 23 I 1861	Agiewski, Aleksander Iwanowicz
18 II – 7 IX 1861	Schultz, Konstantin Samojułowicz
19 XII 1861 – 1 XII 1863	Kozłow, Apołłon Apołłonowicz
13 VI 1864 – 20 XII 1868	Wehrmann, Fiodor Karłowicz
21 XII 1868 – 20 VI 1869	Witte, Georg Ottowicz von
21 VI – 24 X 1869	Kołodiaznyj, Michaił Dmitrijewicz
23 I 1870 – 11 V 1873	Jabłoczkin, Afanasij Gawriłowicz
12 V 1873 – 23 IX 1879	Kunjew, Leonid Osipowicz
24 IX 1879 – 18 VIII 1882	Dombrowskij (Dąbrowskij), Paweł Francewicz
28 VIII 1882 – 3 IV 1884	Zguromali, Wasilij Konstantinowicz
4 IV 1884 – 23 IV 1889	Kunjew, Leonid Osipowicz
24 IV 1889 – 12 I 1894	Piotrowskij, Nikołaj Siergiejewicz
13 I 1894 – 22 I 1900	Lewickij, Michaił Iwanowicz
12 II 1900 – 7 XII 1906	Sacharow, Konstantin Aleksandrowicz
8 XII 1906 – 4 IV 1908	Ptaszycki, Jan Kasperowicz
5 IV 1908 – 1918	Zaporożczenko, Aleksandr Iwanowicz

KC Władysławów

13 IV 1906 – 10 IX 1911	Kruse, Aleksandr Aleksandrowicz
17 IX 1911 – 2 V 1916	Iwanow, Fiodor Fiodorowicz

KC Zawichost

1 I 1851 – 30 VIII 1861	Sokołow, Wasilij Nikołajewicz
31 VIII 1861 – 1863	Jaworski, Ludwik Karol Pawłowicz
1 V 1864 – 26 II 1865	Tołstoj, Aleksiej Aleksandrowicz
27 II – 31 XII 1865	Arwaniti, Konstantin Pantelejmonowicz
1 I 1866 – 11 VI 1872	Wolskij, Witalij Ludwikowicz
19 XII 1872 – 14 IV 1881	Kołtypin, Nikołaj Pawłowicz
27 VI 1881 – 3 IX 1886	Neumann, Aleksander Grigorjewicz
16 IX 1886 – 3 I 1891	Trusow, Piotr Siemionowicz
5 III – 14 X 1891	Berggrün, Aleksiej Aleksiejewicz
16 X 1891 – 16 VII 1899	Lewickij, Władimir Dmitrijewicz
17 VII 1899 – 12 IX 1909	Rafalskij, Nikon Grigorjewicz
29 IX 1909 – 23 VII 1915	Gorain, Jewgienij Nikołajewicz
1915 – 1918	Zawadzki, Anton Stiepanowicz

KC Zieluń

1 I 1851 – 5 IV 1852	Sokołow, Michaił Fiodorowicz
8 IV 1852 – 9 III 1853	Rickmann, Georg Wilhelm Karłowicz
10 III 1853 – 13 IV 1854	Jakuszewskij, Piotr Bogdanowicz
14 IV 1854 – 2 IV 1858	Rickmann, Georg Wilhelm Karłowicz
20 V 1858 – 18 VI 1861	Jakuszewskij, Piotr Bogdanowicz
21 VIII 1861 – 2 VI 1869	Dembicki (Dębicki), Ignacy Iwanowicz
3–30 VI 1869	Samochwałow, Arkadij Iwanowicz
22 IX 1869 – 6 VIII 1870	Kurjak, Aleksiej Iwanowicz
7 IX 1870 – 31 XII 1872	Sluz, Nikołaj Grigorjewicz
1 I 1873 – 14 VII 1877	Pistohlkors, Julij Friedrich Gottlib Andriej Awgustowicz von
15 VII 1877 – 10 I 1884	Zacharow, Anastasij Dorimodontowicz
14 I 1884 – 10 XI 1889	Stengel, Wilhelm Iwanowicz
28 XI 1889 – 13 V 1894	Boane, Siergiej Karłowicz
14 V 1894 – 16 V 1897	Mielnikow, Siemion Leontjewicz
17 V 1897 – 22 XII 1915	Postnikow, Władimir Iwanowicz

WYKAZ SKRÓTÓW

- AD – Archiwum Diecezjalne
- AGAD – Archiwum Główne Akt Dawnych
- ANRM – Arhiva Națională a Republicii Moldova
- AP – Archiwum Państwowe
- APP – Archiwum Parafii Prawosławnej
- BSG – brygada straży granicznej
- CDIAUL – Tsentral’nyy derzhavnyy istorychnyy arkhiv Ukrayiny, m. L’viv
[Центральний державний історичний архів України, м. Львів]
- CGAM – Tsentral’nyy gosudarstvennyy arkhiv goroda Moskvу [Центральний
государственный архив города Москвы]
- CGIASP – Tsentral’nyy gosudarstvennyy istoricheskiy arkhiv Sankt-Peterburga
[Центральний державний історический архив
Санкт-Петербурга]
- DACHO – Derzhavnyy arkhiv Chernivets’koyi oblasti [Державний архів
Чернівецької області]
- DAKhaO – Derzhavnyy arkhiv Kharkivs’koyi oblasti [Державний архів
Харківської області]
- DAKhmO – Derzhavnyy arkhiv Khmel’nyts’koyi oblasti [Державний архів
Хмельницької області]
- DAKO – Derzhavnyy arkhiv Kyuivs’koyi oblasti [Державний архів Київської
області]
- DAMK – Derzhavnyy arkhiv mista Kyueva [Державний архів міста Києва]
- DAOO – Derzhavnyy arkhiv Odes’koyi oblasti [Державний архів Одеської
області]
- DARO – Derzhavnyy arkhiv Rivnens’koyi oblasti [Державний архів Рівненської
області]
- DHZ MF – Departament Handlu Zewnętrznego Ministerstwa Finansów
- DOC MF – Departament Opłat Celnych Ministerstwa Finansów
- DPKP – Dziennik Praw Królestwa Polskiego
- ERT – Eesti Rahvusrhiiv Tartus
- GAPK – Gosudarstvennyy arkhiv Permskogo kraя [Государственный архив
Пермского края]

- GARF – Gosudarstvennyy arkhiv Rossiyskoy Federatsii [Государственный архив Российской Федерации]
- GRKP – „Gazeta Rządowa Królestwa Polskiego”
- GSKC – Główna Składowa Komora Celna
- inw. – inwentarz, ros. i ukr. opis (опис), łot. apraksts, lit. apyrašasKC – Komora Celna
- kol. – kolumna
- KRPiS – Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu
- LVIA – Lietuvos valstybės istorijos archyvas
- LVVA – Latvijas Valsts vēstures arhīvs
- OC – Okręg Celny
- PC – Przykomorek Celny
- PK – Punkt Komunikacyjny
- RGIA – Rossiyskiy gosudarstvennyy istoricheskiy arkhiv [Российский государственный исторический архив]
- RGWIA – Rossiyskiy gosudarstvennyy voyenno-istoricheskiy arkhiv [Российский государственный военно-исторический архив]
- RZCKP – Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego
- starsz. – starszeństwo
- sygn. – sygnatura, ros. дело (дело), ukr. sprawa (справа), łot. lieta, lit. bylos
- TL – Tallinna Linnaarhiiv
- WCKN – Wydział Celny Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego
- zesp. – zespół, ros. i ukr. fond (фонд), łot. fonds, lit. fondas
- ZP – Zbiór praw obowiązujących w guberniach Królestwa Polskiego
- ПДТСЕВ – Приказ по Департаменту Таможенных Сборов и Его Ведомству
- ПСЗРИ – Полное Собрание Законов Российской Империи
- СЗРИ – Свод Законов Российской Империи
- СуиРП – Собрание Узаконений и Распоряжений Правительства
- „УПРМФ” – „Указатель правительственных распоряжений по министерству финансов”

ROZDZIAŁ I

Komory celne na terenie Imperium Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przed 1851 r.

I.1 Komory celne w Imperium Rosyjskim

W pierwszej dekadzie XVIII w. władca Rosji car Piotr I podjął pierwsze kroki zmierzające ku budowie nowoczesnego państwa absolutnego wzorowanego na już istniejących kilku potęgach europejskich. Jedną z płaszczyzn, której dotknęły procesy modernizacyjne, była organizacja i funkcjonowanie aparatu administracyjnego. Konsekwencją działań Piotra I było utworzenie kolegiów (centralnych organów wykonawczych) pod koniec drugiej dekady XVIII stulecia. Szczególnie ważne dla naszych rozważań było utworzenie Kommerc-Kolegium, które powstało jako jedno z pierwszych. Przez kilka lat trwało doprecyzowanie jego zakresu kompetencji¹. Organ ten dopiero na podstawie ustawy z 3/14 marca 1719 r. roztoczył zwierzchni nadzór nad wszystkimi urzędami celnymi i ich pracownikami na terenie Rosji². Jednak jeszcze przed końcem 1719 r. Piotr I podjął decyzję o przekazaniu części funkcji nadzorczych nad strukturami administracji celnej i sprawami poboru celi Kamer-Kolegium. Doszło do rozgraniczenia kompetencji. Kommerc-Kolegium miało skoncentrować się na nadzorze nad handlem zagranicznym (zewnętrznym), zaś Kamer-Kolegium przejęło kompetencje dotyczące handlu na terenie Rosji (wewnętrznym) oraz podatkami bezpośrednimi, pośrednimi i cłami wpływającymi z wewnętrznych urzędów celnych. Takie rozgraniczenie zadań zostało potwierdzone w akcie prawnym z 31 stycznia/11 lutego 1724 r., w którym unormowano zakres kompetencji Kommerc-Kolegium. Urząd ten miał sprawować nadzór także nad wszystkimi portowymi i przygranicznymi urzędami celnymi w zakresie spraw celnych. Zaś wszystkie wewnętrzne komory celne zostawiono w gestii Kamer-Kolegium³.

W czasie panowania Piotra I w Rosji pojawiło się szereg nowych organów administracyjnych. Całkowicie dotąd nieznanne na gruncie rosyjskim pojawiły się

¹ Л.В. Волков, *Коммерц-коллегия*, [w:] *Государственность России*, книга 2, Москва 1999, s. 386–388; patrz też: Н.В. Козлова, *Коммерц-коллегия в 20–50-х годах XVIII в.*, [w:] *Государственные учреждения России XVI–XVIII вв.*, Москва 1991.

² ПСЗРИ, с 1649 года, т. V, 1713–1719, nr 3318, Санкт Петербург 1830, s. 672–673; nr 3466, s. 765–766.

³ ПСЗРИ, с 1649 года, т. VII, 1723–1727, nr 4453, Санкт Петербург 1830, s. 241–246; В.Г. Балковая, *Таможенная служба в системе управления российского государства в XVI–XVIII вв. Монография*, Владивосток 2001, s. 146.

również w administracji celnej. Takie novum pojawiło się w postaci inspektorów celnych, podporządkowanych Kommerc-Kolegium, sprawujących bezpośredni nadzór nad działającymi urzędami celnymi w terenie. 24 października/4 listopada 1722 r. zostało utworzone stanowisko inspektora celnego w guberni syberyjskiej. Jego stałym miejscem pobytu był Tobolsk. Do jego zadań należało kontrolowanie organów administracji celnej oraz pozyskiwanie informacji o osobach zajmujących się handlem przybywających spoza granic Rosji i rodzajach towarów, jakimi oni obracają⁴. Tego samego dnia wydano także ukaz sankcjonujący funkcjonowanie inspektora celnego na granicy z Imperium Osmańskim i Rzeczpospolitą Obojga Narodów. Urzędnik ten miał swoją siedzibę w powiecie kijowskim, lecz zakres terytorialny jego działania rozciągał się od granicy w Wielkim Księstwie Litewskim do Astrachania⁵.

Na realizację mocarstwowych planów Piotra I, Rosja potrzebowała ogromnych środków finansowych. By rozwój finansów Imperium Rosyjskiego przebiegał bez przeszkód należało poczynić pewne kroki ustawodawcze ułatwiające ten proces. Car stawiał na rozbudowę własnych gałęzi przemysłu tak aby całkowicie uniezależnić się od rynków europejskich. By uchronić go przed obcą konkurencją najprostszym krokiem ku zabezpieczeniu jego interesów było wprowadzenie ustawy celnej, charakteryzującej się skrajnym protekcyjnizmem. Jej przestrzeganie było jednak możliwe tylko dzięki rozbudowanym strukturom terenowej administracji celnej. Stąd też na nowo tworzonych granicach Rosji powstawały nowe urzędy celne (komory). Jeśli do tej liczby dodamy już funkcjonujące komory celne w większości miast imperium, to sieć taka na początku XVIII w. była imponująca. Cel był jeden – wyeliminować niekontrolowany napływ towarów uderzający w rodzimą produkcję przemysłową oraz handel. Działanie urzędów celnych mogło jedynie ograniczyć napływ przemycanych towarów. Był to niewątpliwie początek pewnych ukierunkowanych działań zmierzających do określenia fundamentalnych zasad rosyjskiej polityki celnej. Rok 1724 przyniósł wprowadzenie w życie taryfy celnej. Skrajnie protekcyjna w swoim zamyśle miała stać się barierą, która znacząco ograniczałaby napływ obcych towarów. Wysokie cła na wszystkie towary pochodzenia obcego przywożone na teren Rosji miały zniechęcić potencjalnych rodzimych eksporterów i importerów do zagranicznych producentów. Wygórowane opłaty miały zachęcić za to do zakupu produktów i surowców będących wytwó-

⁴ ПСЗРИ, с 1649 года, т. VI, 1720–1722, nr 4116, Санкт Петербург 1830, s. 785–788.

⁵ ПСЗРИ, с 1649 года, т. VI, nr 4117, s. 788–789. Mimo rozgraniczenia kompetencji obu resortów pojawiły się sytuacje sporne odnośnie podległości niektórych urzędów celnych, co wynikało z niedoprecyzowania przepisów. Stąd też 30 lipca/10 sierpnia 1739 r. został wydany ukaz regulujący te kwestie (przede wszystkim w Sankt Petersburgu). ПСЗРИ, с 1649 года, т. X, 1737–1739, nr 7860, Санкт Петербург 1830, s. 821–822.

rem rodzimych struktur przemysłowych. W realizacji celów nakreślonych przez Piotra I nie stała na przeszkodzie nawet fatalna jakość towarów rosyjskich. Swoim wykonaniem nie dorównujących produktom zachodnioeuropejskim. Należy dodać, że poważnym mankamentem ówczesnego systemu poboru cel był powrót (w 1712 r.) do systemu dzierżawy prawa ich poboru, co w rzeczywistości spowodowało utratę realnego wpływu na działalność terenowych struktur administracji celnej. To również nasiliło zjawisko przestępczości wśród urzędników celnych. Takie zasady działania urzędów celnych zostały utrzymane również za kolejnych władców rosyjskich w osobach: Katarzyny I, Piotra II i Anny Iwanownej⁶.

W kwestii organizacji terenowych urzędów celnych dopiero caryca Elżbieta I podjęła bardzo ważne decyzje. Najpierw za sprawą swojego doradcy Piotra Szuwałowa, zdecydowała się na dość radykalny krok w organizacji opłat celnych w Imperium Rosyjskim. Otóż 20/31 grudnia 1753 r. podpisała ukaz o likwidacji cel wewnętrznych. Doprowadziło to do likwidacji dotychczasowej struktury urzędów celnych. Ten krok umożliwił rozbudowę struktury urzędów celnych na zachodniej granicy Imperium, przez którą odbywało się ponad 85% handlu zagranicznego⁷. Dwa lata później, po wprowadzeniu ustawy celnej z 1/12 grudnia 1755 r., potwierdzono likwidację cel wewnętrznych. Nowe prawo zastąpiło istniejące od 1667 r. przepisy, które zresztą były wielokrotnie nowelizowane. W ustawie celnej znalazły się zapisy umożliwiające ochronę rynku wewnętrznego przed towarami obcymi. Elżbieta I zamierzała kontynuować politykę swojego ojca skłaniając się protekcjonizmowi. W końcu 1855 r. ustanowiono również stałe urzędy celne działające na terenach przygranicznych. Podlegały one Kommerc-Kolegium⁸.

Pomimo ogłoszenia nowej ustawy celnej, jak już wspomniano, obowiązywał nadal system dzierżawy prawa poboru cel. Dochodziło do sytuacji koncentracji umowy dzierżawnej w jednych rękach. W taki sposób Nikita Szemiakin i jego kom-

⁶ Р.И. Козинцева, *Участие казны во внешней торговле России в первой четверти XVIII в.*, „Исторические Записки” 1973, т. 91, s. 105; eadem, *От таможенного тарифа 1724 г. к тарифу 1731 г.*, [w:] *Вопросы генезиса капитализма в России. Сборник статей*, Ленинград 1960, s. 152–154. С.М. Троицкий, *Финансовая политика русского абсолютизма в XVIII века*, Москва 1966, s. 29–31; К.Н. Лодыженский, *История русского таможенного тарифа*, Санкт Петербург 1886, s. 63–74, 78–80; Н.Н. Петрухинцев, *Царствование Анны Ивановны: формирование внутриполитического курса и судьбы армии и флота 1730–1735 г.*, Санкт Петербург 2001, s. 85–86.

⁷ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XIII, 1749–1753, nr 10164, Санкт Петербург 1830, s. 947–953; В. Витчевский, *Торговая, таможенная и промышленная политика России со времен Петра Великого до наших дней*, Санкт Петербург 1909, s. 14; М.Я. Волков, *Отмена внутренних таможен в России*, „История СССР” 1957, nr 2, s. 79–94; С.В. Андрияйнен, *Империя проектов: государственная деятельность П. И. Шувалова*, Санкт Петербург 2011, s. 60, 64, 226–227; Н.В. Козлова, *Российский абсолютизм и купечество в XVIII веке (20-е начало 60-ж годов)*, Москва 1999, s. 164.

⁸ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XIV, 1754–1757, nr 10486, Санкт Петербург 1830, s. 462–484; М.Я. Волков, *Таможенная реформа 1753–1757 гг.*, „Исторические Записки” 1962, т. 71, s. 151; К.Н. Лодыженский, *История русского*, s. 90–93; В.Г. Балковая, *Таможенная служба*, s. 193–196.

pania uzyskała prawo poboru ceł w 1758 r. Wspomniany N. Szemiakin uzyskał tytuł ober-inspektora, zaś jego bliscy współpracownicy miano dyrektorów⁹. Środowisko skupione wokół Szemiakina prawdopodobnie poczuło się zbyt pewnie, dopuszczając się licznych nadużyć finansowych, co oznaczało złamanie obowiązującego prawa. Nie uszło to uwadze wysokiej rangi urzędników skupionych wokół cara Piotra III. Doprowadziło to do pozbawienia Szemiakina prawa egzekwowania ceł, powołania komisji śledczej oraz objęcia wszystkich komór celnych bliższym nadzorem państwa na podstawie ukazu carskiego z 26 sierpnia/6 września 1762 r. Ponadto ogłoszono poszukiwanie chętnych do dzierżawienia prawa poboru ceł¹⁰. Rok później (24 października/4 listopada 1763 r.) podjęto decyzję o oddelegowaniu do funkcjonujących urzędów celnych osób, których zadaniem była bliska kontrola procesu kalkulacji i egzekucji ceł. Funkcję kierowniczą nad nadzorcami celnymi powierzono rzeczywistemu tajnemu radcy hrabiemu Johannowi Ernestowi von Münnich, zaś szczegółowy zakres jego kompetencji określiła specjalna instrukcja wydana 20 listopada/1 grudnia 1763 r. Wszystkie te kroki podjęto w celu stworzenia nadzoru państwowego nad poborem ceł¹¹.

Malwersacje finansowe dokonane przez Szemiakina niewątpliwie nadzarpięły reputację systemu dzierżawy prawa poboru opłat celnych na terenie Imperium Rosyjskiego. Brak zaufania w stosunku do osób nie związanych ze służbą państwową wymógł na carycy Katarzynie II podjęcie pewnych kroków celem zapobieżenia na przyszłość takim sytuacjom. Wkrótce został podpisany i ogłoszony ukaz (23 maja/3 czerwca 1763 r.) na mocy, którego do portowych i przygranicznych komór celnych skierowano oficerów armii rosyjskiej znajdujących się w stanie spoczynku a posiadających bardzo dobrą opinię o dotychczasowej służbie. Do ich zadań należało reprezentowanie Kommerc-Kolegium w komorach celnych i nadzorowanie procesu poboru ceł, tak aby nie dopuszczano się przywłaszczania środków finansowych należnych skarbowi państwa i nie dokonywano innych oszustw, ale przede wszystkim takich, które szkodziłyby finansom państwa rosyjskiego¹².

Z początkiem 1764 r. podjęto realizację projektu stworzenia państwowych urzędów celnych, w których wszyscy zatrudnieni urzędnicy otrzymywaliby wynagrodzenie ze skarbu państwa. Był to zdecydowany i przemyślany krok ku

⁹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XV, с 1758 по 28 июня 1762, nr 10837, Санкт Петербург 1830, s. 203–204; О.В. Морозов, *Митна система Російської Імперії в українських губерніях XVIII – початок XX ст.*, Дніпропетровськ 2011, s. 205.

¹⁰ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XVI, 28 июня 1762–1765, nr 11658, Санкт Петербург 1830, s. 63–64.

¹¹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XVI, nr 11955, s. 405–407; nr 11975, s. 429–434; Г. А. Третьякова, *Таможенные органы в государственном механизме Российской Империи XVIII в.*, „Вопросы Экономики и Права” 2011, nr 3, s. 24.

¹² ПСЗРИ, с 1649 года, т. XVI, nr 11829, s. 260–261;

całkowitemu zmonopolizowaniu przez państwo poboru ceł. W dniu 12/23 lutego 1764 r. ustanowiono więc urzędy celne (komory i przykomorki): portowe, wewnętrzne i przygraniczne. Powstała struktura urzędów celnych miała być nadzorowana przez Główną Kancelarię nad Opłatami Celnymi, bezpośrednio zależną od Kommerc-Kolegium¹³.

Warto zwrócić uwagę na rozwiązania wdrażane w usprawnieniu funkcjonowania terenowych organów administracji celnej w Imperium Rosyjskim w ostatnich dekadach XVIII w. Stopniowy upadek Rzeczypospolitej Obojga Narodów i utrata jej terytorium m.in. na rzecz Rosji spowodowała przesunięcie granicy w kierunku zachodnim. Prawo wyboru miejsca instalacji nowych urzędów celnych przypadło miejscowym gubernatorom¹⁴. Zastanawiające jest to, że tworzenie nowych urzędów celnych nie zawsze następowało równolegle z poszerzaniem władztwa terytorialnego Rosji. Interesująca sytuacja miała miejsce w przypadku guberni białoruskiej zorganizowanej z terenów odebranych Rzeczypospolitej Obojga Narodów w wyniku I rozbioru. Rosyjskie urzędy celne działające do 1772 r. na granicy ze wspomnianym państwem, mimo przesunięcia linii granicznej, nadal funkcjonowały w dotychczasowym miejscu, co spowodowało przekształcenie ich w wewnętrzne komory celne. Taki stan rzeczy niewątpliwie nie wpływał pozytywnie na pogłębienie integracji gospodarczej guberni pskowskiej, smoleńskiej i małorosyjskiej z utworzoną gubernią białoruską. Dopiero ukaz carski z 26 maja/6 czerwca 1782 r. doprowadził do zniesienia wewnętrznych komór celnych i przesunięcia ich na granicę zewnętrzną Imperium Romanowów¹⁵.

Lata 70. XVIII stulecia w Rosji zaznaczyły się dynamicznymi zmianami w terenowych strukturach aparatu zarządzania. W związku z wprowadzeniem reformy zarządu gubernialnego w systemie administracji terenowej pojawiły się gubernialne izby skarbowe. Zaczęły one funkcjonować na terenie całego imperium. Do ich kompetencji, jako organu terenowego Kamer-Kolegium i Rewizion-Kolegium, należało zajmowanie się wszelkimi sprawami związanymi z szeroko

¹³ W kolejnych trzech dekadach doszło do rozbudowy sieci urzędów celnych. Nowe organy administracji celnej zostały zorganizowane na terytoriach włączonych do Rosji w latach 70. XVIII w. (w guberni noworosyjskiej i azowskiej). W związku z opanowaniem ziem należących do Rzeczypospolitej Obojga Narodów doszło do przesunięcia istniejących już urzędów na nowo wytyczane granice z Królestwem Pruskim i Cesarstwem Austriackim. ПСЗРИ, с 1649 года, т. XVI, nr 12043, s. 536; nr 12268, s. 943-944; т. XVII, 1765-1766, nr 12310, Санкт Петербург 1830, s. 10; nr 12694, s. 842-846; т. XIX, 1770-1774, nr 13894, Санкт Петербург 1830, s. 606-610; nr 13948, s. 721-724; т. XLIV, Часть 2, Книга штатов. Отделение III и IV, 1649-1825, Санкт Петербург 1830, s. 224-235; т. XXIII, 1789-6 ноября 1796, nr 17419, Санкт Петербург 1830, s. 846-848; В.Г. Балковая, *Таможенная служба*, s. 202-203.

¹⁴ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XIX, nr 13865, s. 571-572.

¹⁵ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXI, 1781-1783, nr 15407, Санкт Петербург 1830, s. 568; Д.А. Завьялов, *Государственная и таможенная граница России во время первого раздела Польши в законодательных актах Полного собрания законов Российской империи, „Ученые записки Санкт-Петербургского им. В.Б. Бобкова филиала Российской таможенной академии”* 2012, nr 2 (42), s. 216.

pojętą skarbowością. Izby skarbowe miały m.in. zajmować się kwestią nakładania i egzekwowania podatków i opłat na rzecz skarbu państwa, w tym również ceł. Z czasem wszystkie sprawy celne zostały przejęte przez ekspedycje celne działające w ich obrębie¹⁶. Stworzono w ich obrębie, co jest bardzo ważne dla naszych rozważań, stanowiska radców spraw celnych. Urzędnicy ci zajmowali się rozpatrywaniem na poziomie namiestnictw wszystkich kwestii spornych odnoszących się do nakładania i egzekucji ceł, bez konieczności nawiązywania kontaktu z Główną Kancelarią¹⁷.

Począwszy od 1782 r. do śmierci Katarzyny II w 1796 r. w zakresie organizacji wewnętrznej administracji celnej nie doszło do poważniejszych przeobrażeń, za wyjątkiem tworzenia nowych urzędów i zmiany ich miejsca działalności. Na taki bieg spraw bezpośredni wpływ miały korekty przebiegu granicy zewnętrznej Imperium Rosyjskiego. W wyniku zakończenia wojny z Turcją Osmańską (1792 r.) i przejścia obszaru między Bohem a Dniestrem oraz wchłonięcia terytorium Rzeczypospolitej Obojga Narodów (w 1793 i 1795 r.) ustalono nowy przebieg zachodniego i południowo-zachodniego odcinka granicy państwa rosyjskiego z Królestwem Pruskim, Cesarstwem Habsburgów i Portą Ottomańską. To wszystko wymusiło konieczność dostosowania systemu kontroli celnej do nowego stanu posiadania monarchii Romanowów¹⁸.

Po śmierci Katarzyny II na tron wstąpił jej syn Paweł I. Chociaż, jego krótkotrwałe rządy zakończyły się tragicznie, to w kwestiach stanowienia nowego prawa, zapisał się w historii jako jeden z najbardziej aktywnych na tej płaszczyźnie carów rosyjskich. Już w pierwszych dniach swojego panowania, 19/30 listopada 1796 r., nowy car doprowadził do zlikwidowania ekspedycji celnych działających w obrębie gubernialnych izb skarbowych. Wszystkie sprawy dotyczące funkcjonowania administracji celnej oraz samych ceł znalazło się bezpośrednio w jurysdykcji Kommerc-Kolegium¹⁹.

Wśród kilku tysięcy ukazów podpisanych przez Pawła I można odnaleźć jeden, który stał położył podwaliny pod ukształtowanie się przyszłych okręgów

¹⁶ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXI, nr 14392, s. 240; В.А. Кошман, *Органы государственной власти в таврической области (1784–1796)*, Симферополь 2018, s. 97.

¹⁷ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXI, nr 15409, s. 568–569.

¹⁸ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXIII, 1789–1796, nr 17086, Санкт Петербург 1830, s. 384–385; nr 17087, s. 385; nr 17162, s. 471; nr 17300, s. 641–643; nr 1724, s. 692–693; nr 17339, s. 705; nr 17419, s. 846–848; т. XXIV, С 6 Ноября 1796 по 1798, nr 18219, Санкт Петербург 1830, s. 779; О.Н. Карлина, *Организация таможенного контроля на западной границе Российской империи в конце XVIII – первой половине XIX в. (на материалах Вольнской губернии)*, [w:] *Российские и славянские исследования: научный сборник*, выпуск 9, ред. А.П. Сальков et al., Минск 2014, s. 39–40; О.В. Морозов, *Митна система*, s. 211.

¹⁹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXIV, nr 17567, s. 9–10; Н.Д. Борщик, Д.А. Прохоров, *Таможенные учреждения Таврической области в 1784–1796.: структура, штат, функции*, „Ученые записки. Электронный научный журнал Курского государственного университета” 2018, nr 3 (47), s. 12.

celnych. Otóż 6/17 marca 1797 r. ujrzał światło dzienne akt prawny powołujący do życia inspektorów celnych w 8 guberniach leżących w zachodniej części państwa rosyjskiego. Działali w terenie, wykonując polecenia Kommerc-Kolegium, dokonując m.in. rewizji komór celnych, dbając o prawidłowe funkcjonowanie instytucji celnych itp. Inspektorzy celni pojawili się w miejsce radców spraw celnych działających dotychczas w izbach skarbowych (ekspedycjach celnych tych organów)²⁰.

Wydawałoby się, że ostateczne uregulowanie przebiegu granicy rosyjskiej po dokonaniu III rozbioru Rzeczypospolitej Obojga Narodów wpłynęło na ustabilizowanie struktur terenowych urzędów celnych na zachodniej granicy Imperium Romanowów. Stało się jednak zupełnie inaczej. 19/30 marca 1799 r. został ogłoszony ukaz carski, który spośród 15 urzędów celnych działających na terenie guberni litewskiej, wołyńskiej i podolskiej, zapowiedział likwidację aż 9 z nich²¹. Ponadto zaoszczędzone środki z racji likwidacji urzędów celnych miały być przeznaczone na rozbudowę struktur straży granicznej, kontrolującej m.in. przewóz towarów²². Dlaczego doszło do tak radykalnego posunięcia? Wydany akt prawny, jako motyw podjęcia takich kroków, wymienił: zbytnią bliskość lokalizacji między sobą urzędów celnych oraz małe natężenie wymiany towarowej. Zapewne ten ostatni czynnik był konsekwencją wydarzeń politycznych z lat 1793–1795, gdy jednolity terytorialnie obszar Rzeczypospolitej Obojga Narodów, w którym kwitł handel wewnętrzny, nagle został przeorany granicami trzech monarchii absolutnych. Znacząco to utrudniło dalsze prowadzenie handlu, zwłaszcza, że pojawiły się 3 niezależne obszary celne, kreujące własną, nierzadko protekcyjną, politykę w tym zakresie.

Bardzo szybko dostrzeżono konsekwencje wynikające z wydania w końcu marca 1799 r. ukazu likwidującego 9 urzędów celnych. Konieczne było dokonanie korekty w strukturze organów administracji celnej. Przejawem tego było utworzenie, na mocy ukazu z 27 marca/7 kwietnia 1800 r., komory celnej w Grodnie i przykomórka celnego w Kownie. Takie kroki były nieodzowne. Należało stworzyć odpowiedni nadzór celny nad ruchem towarów po rzece Niemien²³. Również rozwój nasilonych stosunków handlowych był katalizatorem podjęcia decyzji o wyrażaniu zgody na reaktywowanie komory celnej w Woło-

²⁰ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXIV, nr 17871, s. 510–511. K. Łatawiec, *Institution of customs district Chief in Russia in the first half of the 19th century*, „Przegląd Nauk Historycznych” 2022, R. XXI, nr 1, s. 178. DOI: 10.18778/1644-857X.21.01.05

²¹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXV, 1798–1799, nr 18896, Санкт Петербург 1830, s. 590

²² 16/27 maja 1799 r. został wydany ukaz, który wprowadził na terenie guberni litewskiej, wołyńskiej i podolskiej straż graniczną. Przejęła ona kompetencje kontrolne nad ruchem towarów po zlikwidowanych urzędach celnych. ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXV, nr 18969, s. 652–655.

²³ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXVI, 1800–1801, nr 19346, Санкт Петербург 1830, s. 102.

czyskach. Nastąpiło to zgodnie z postanowieniem ukazu carskiego z 22 lipca/3 sierpnia 1802 r.²⁴

Do poważniejszych zmian struktury urzędów celnych zachodniej granicy Rosji doszło po zawarciu pokoju w Tylży. Car Aleksander I, pomimo przegranej w wojnie z Napoleonem, uzyskał koncesje terytorialne kosztem Królestwa Pruskiego w postaci Obwodu Białostockiego. W związku przesunięciem fragmentu granicy państwa w kierunku zachodnim konieczne było zmodyfikowanie istniejącej sieci urzędów celnych. Ukaz carski z 12/24 lutego 1809 r. powołał do życia 5 nowych organów administracji celnej w tym 3 komory w: Ciechanowcu, Choroszczu i Goniądzu²⁵, które na trwałe, bo aż do stycznia 1851 r., wpisały się w strukturę interesujących nas instytucji.

Na początku drugiej dekady XIX w. doszło do poważnych zmian w organizacji centralnych struktur administracji celnej. W miejsce Kommerc-Kolegium pojawił się DHZ MF. Rozpoczęcie przez niego działania z dniem 25 października/6 listopada 1811 r. zakończył proces działań modernizacyjnych, którego efektem było powołanie struktur celnych odpowiedzialnych na handel europejski działających w monarchii Romanowów przez następne stulecie. Należy zauważyć, że car Aleksander I kilka miesięcy wcześniej – 24 czerwca/6 lipca – wydał ukaz powołujący do życia 11 okręgów celnych kierowanych przez naczelników. Te instytucje miały za zadanie administrować komorami celnymi funkcjonującymi na granicy państwa oraz pośredniczyć w kontaktach między nimi a departamentem²⁶.

Wybuch wojny z Francją w 1812 r. na kilka miesięcy zakłócił działanie komór celnych na zachodniej granicy Imperium Rosyjskiego. Za to zwieńczeniem kilkudziesięciomiesięcznej kampanii wojennej było ostateczne pokonanie cesarza Napoleona. Rosja wychodząc zwycięsko z wojny poszerzyła swoje władztwo terytorialne o obszar Królestwa Polskiego powstałego na gruzach Księstwa Warszawskiego. Na Kongresie Wiedeńskim w 1815 r. ustalono przebieg zachodniej granicy Rosji od Morza Bałtyckiego na rzece Zbrucz kończąc, który przetrwał przeszło sto lat.

²⁴ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXVII, 1802–1803, № 20338, Санкт Петербург 1830, s. 198–199.

²⁵ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXX, 1808–1809, № 23479, Санкт Петербург 1830, s. 782–783.

²⁶ RGIA, zesp. 1152, inw. 1, 1811 rok, sygn. 42, k. 14–15v; ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXI, 1810–1811, № 24684, Санкт Петербург 1830, s. 681; Д.С. Радайде, *Развитие таможенной системы России по европейской границе в 1811–1819 гг.*, „Ученые записки Таврического национального университета им. В.И. Вернадского” серия „Юридические науки” 2012, т. XXV (LXIV), № 2, s. 351; Н.Г. Савосина, *Территориальная организация таможенного дела XIX века*, „Гуманитарный вектор” 2014, История, № 3 (39), s. 52; K. Latawiec, *Institution of customs*, s. 179–181; idem, *Investigating the Position of Customs District Chief in the Kingdom of Poland in the Early 1850s*, „Studia Iuridica Lublinensia” 2022, vol. 31, № 2, s. 150–151. DOI: 10.17951/sil.2022.31.2.145-167

Tabela nr 1: Rozmieszczenie rosyjskich komór celnych nadzorujących handel europejski w 1820 r. na zachodniej granicy monarchii Romanowów.

Nazwa okręgu celnego	Komory celne 1 kl.	Komory celne 2 kl.	Komory celne 3 kl.	Komory celne 4 kl.	Przykomorki celne
Archangielski	Archangielsk	-	-	Onega	Koła, Mezeń
Petersburski	Sankt Petersburg	Kronsztad	Narwa	-	Magerburg
Rewelski	Rewel	-	Hapsal	-	Baltiski
Ryski	Ryga	Bołderaż ²⁷	Parnawa, Arensburg	-	-
Lipawski	Lipawa	-	Poługa, Windawa	-	-
Kowieński	Wilno	Kowno	Jurburg	Gorźdy	-
Grodzieński	-	Grodno	-	Brześć, Uściług, Goniądz, Choroszcz, Ciechanowiec, Nurzecka, Przyborowo	-
Radziwiłłowski	Kijów, Berdyczów	-	Radziwiłłów, Husiatyn	Drużkopol, Isakowce, Wołoczyska	-
Dubossarski	-	Dubosary, Mohylew nad Dniestrem	-	Majaki	-

Źródło: ПСЗРИ, с 1849 года, т. XXXVI, 1819, nr 20030, Санкт Петербург 1830, s. 420.

W nowej rzeczywistości politycznej pojawiły się jednak pewne zagrożenia godzące w ekonomikę monarchii Romanowów. Owym szkodliwym zjawiskiem było wzmożenie przemytu z terenu Królestwa Polskiego. Dlatego też koniecznym stało się dostosowanie się istniejącej struktury urzędów celnych do panującej sytuacji. Utworzono więc, na mocy ukazu carskiego z 31 marca/12 kwietnia 1816 r., 2 komory celne w Kownie i Brześciu Litewskim. Ponadto dokonano podziału Połaskiego OC na: Kowieński OC (na przestrzeni od Połagi do rzeki Łosośna włącznie) i Brzeski OC (od rzeki Łosośna do Przyborowa włącznie). Pierwszy z nich miał zajmować się odprawianiem towarów drogą lądową i wodną (na rzece Niemen), zaś Brzeski OC – oprócz dróg lądowych sprawował nadzór nad spławem towarów rzeką Bug²⁸. Rozpoczęty proces zmian zaowocował kilka miesięcy później dość

²⁷ Obecnie dzielnica Rygi – Bolderāja.

²⁸ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXIII, 1815–1816, nr 26217, Санкт Петербург 1830, s. 589; nr 26331, s. 914;

znaczącymi zmianami w urządzeniu komór celnych na granicy z Królestwem Polskim i Cesarstwem Austriackim, zgodnie z zaleceniami ukazu z 28 czerwca/10 lipca. Działające komory celne Goniądz, Choroszcz, Ciechanowiec, Wołoczyska, Isakowce i Mohylew zostały przemianowane na przykomorki celne. Komora celna Kryнки została zaś całkowicie zlikwidowana²⁹.

Na wspomnianym kongresie poruszano również sprawy handlowe wraz z kwestiami odnoszącymi się do polityki celnej. Podjęto pewne ustalenia liberalizujące handel między byłymi zaborcami, co znalazło swoje odzwierciedlenie w rosyjskiej ustawie celnej dla handlu europejskiego z 14/26 grudnia 1819 r.³⁰ Królestwo Polskie znalazło się w rosyjskim obszarze celnym, ale zgodnie z założeniami konstytucji zachowało ono również autonomię w kwestii prowadzenia własnej polityki fiskalnej. Ukaz podpisany przez cara Aleksandra I miał również bardzo ważne znaczenie dla organizacji administracji celnej na zachodniej granicy monarchii Romanowów. Ustalił on struktury urzędów celnych, które z niewielkimi zmianami przetrwały aż do kluczowych decyzji podjętych w sprawie likwidacji wszelkiej odrębności celnej Królestwa Polskiego. Ustawa z 1819 r. wprowadziła podział komór celnych na 4 kl. Do pierwszej zostały zaliczone wszystkie te posiadające status składowych (Sankt Petersburg, Archangielsk, Ryga, Odessa, Teodozja, Taganrog, Moskwa, Wilno, Kijów i Berdyczów). Właściciele towarów, posiadający prawo składu, mogli w nich pozostawić swoją własność na okres 8 miesięcy. Pozostałe osoby towary mogły tam składować do 6 miesięcy. Kolejną grupę stanowiły komory celne 2 kl. (Rewel, Lipawa, Kowno, Grodno, Mohylew nad Dniestrem, Dubosary i Eupatoria. Urzędy te mogły odprawiać i okładać cłem wszystkie towary dopuszczone do obiegu na terenie monarchii Romanowów. Przywożący zaś towary na teren Rosji mogli go w nich przetrzymywać przez okres do 2 miesięcy. Miano komór celnych 3 kl. posiadały tzw. deklaracyjne komory celne (Połoga, Jurburg, Radziwiłłów, Husiatyn, Windawa, Parnawa, Arensburg, Hapsal i Narwa). W zakresie nakładania ceł na towary przywożone do Rosji posiadały one ograniczone prawa. Te, które nie zostały uwzględnione w taryfie celnej pod literą A, musiały być kierowane do oclenia do jakiegokolwiek składowej komory celnej. Największe zróżnicowanie zauważalne było w grupie komór celnych 4 kl. Znalazły się to bowiem komory celne (m.in. Onega, Gorżdy, Wołoczyska czy Drużkopol), jak i przy-

K. Latawiec, *Personnel policy of the Foreign Trade Department of the Ministry of Finance in the Kingdom of Poland in the years 1850–1862*, „Historia i Świat” 2021, nr 10, s. 287. DOI: 10.34739/his.2021.10.13

²⁹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXIII, nr 26331, s. 914.

³⁰ К.Н. Лодыженский, *История русского*, s. 190; Л.Н. Марков, *Очерки по истории таможенной службы*, Иркутск 1987, s. 47. Znacznie wcześniej, bo 30 maja/11 czerwca 1817 r. została ogłoszona ustawa celna dla handlu azjatyckiego. Na jej podstawie zorganizowano administrację celną na terenie Kaukazu, nad Morzem Kaspijskim oraz na terytorium Kraju Orenburskiego. Zob. ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXIV, 1817, nr 26894, Санкт Петербург 1830, s. 328–343.

komorki celne. Interesujące jest to, że do tej grupy zostały zaliczone tzw. kontrolne komory celne funkcjonujące na wewnętrznej granicy między Królestwem Polskim a Rosją: Goniądz, Choroszcz, Ciechanowiec, Nurzecka KC, Przyborowo, Brześć Litewski i Uściług). Ustawa celna z 1819 r. wprowadziła również rosyjskie urzędy celne na terenie Królestwa Polskiego. Będzie o nich mowa w dalszej części rozważań³¹. Rozmieszczenie komór celnych obsługujących rosyjski handel europejski od 20 grudnia 1819/1 stycznia 1820 r. ilustruje tabela nr 1.

Ustawa celna z 1819 r. również jasno sprecyzowała obsadę etatową urzędów celnych działających na zachodniej granicy imperium Romanowów. Liczba etatów była uzależniona od rangi organu celnego. Stąd też najliczniejsza grupa urzędników celnych (nie licząc pisarzy, dozorców celnych i stróży) była zatrudniona w tzw. składowych (1 kl.) komorach celnych np. w KC Jurburg 10 osób. Dla porównania w komorach celnych 4 kl. pracowało 5 osób (łącznie z niższym personelem), co można zauważyć w poniższej tabeli nr 2.

Warto w tym miejscu przyjrzeć się obowiązkom dyrektorów rosyjskich komór celnych z pierwszej połowy XIX w. W komorach posiadających dość liczną obsadę kadrową rola dyrektora ograniczała się do: prowadzenia nadzoru nad podległymi mu urzędnikami (kontrolowanie prawidłowości ich działania), realizowania zaleceń władz zwierzchnich (naczelników okręgów celnych, DHZ MF), utrzymywania, w razie potrzeby, kontaktu służbowego z organami administracyjnymi innych resortów. Dyrektor komory odpowiadał osobiście na majątek państwowy, utrzymanie w odpowiednim porządku dokumentacji urzędowej (m.in. ksiąg sznurowych służących do ewidencjonowania odprawianych towarów oraz zapisywania wysokości nałożonego cła i faktu jego pobrania tzw. księga kasjerska) oraz był zobligowany do zgłaszania wszystkich zaistniałych nieprawidłowości. W przypadku pojawienia się złożonych kwestii o charakterze kompetencyjnym informował o takich przypadkach bezpośrednio władze zwierzchnie. Nieco inaczej przedstawiał się zakres obowiązków dyrektorów komór celnych niższych klas, gdzie nie było rozbudowanej obsady etatowej. Otóż poza wspomnianymi wyżej zadaniami, dyrektorzy brali bezpośredni udział w odprawianiu towarów³². Określone prawa i obowiązki dyrektorów komór celnych w 1819 r. nieznacznie jedynie ulegały drobnym zmianom, które były spowodowane koniecznością dostosowania się do zmieniających się potrzeb efektywniejszego sprawowania nadzoru celnego.

³¹ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXVI, 1819, nr 20030, Санкт Петербург 1830, s. 417–419.

³² Ibidem, s. 481–482.

Tabela nr 2: Etaty wybranych komór celnych działających na zachodniej granicy Rosji w 1828 r.

	KC Jurburg	KC Połoga	KC Kowno	KC Gorzdy	KC Grodno	KC Brześć	KC Choroszcz	KC Ciechanowiec	KC Goniądz	Nurzecka KC	KC Przyborowo	KC Żółtki	KC Uściług
Dyrektor	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Pomocnik dyrektora i skarbnik	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Członek	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Skarbnik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Buchalter	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kalkulator ceł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sekretarz	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Tłumacz	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Buchalter i kalkulator ceł	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nadzorca składu celnego	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nadzorca składu celnego i wagstempelmejsjer	-	-	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	1
Wagstempelmejsjer i eker	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Estymator materiałów aptecznych i farb	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Nadzorca miar i pomiarowy drewna	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pisarz	10	10	2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	2
Dozorca celny	12	8	2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	2
Stróż	4	3	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Źródło: Царствование Государя Императора Александра I 1813–1825, [w:] ПСЗРИ, т. XLIV, часть вторая, Книга штатов, Отделение III и IV, Санкт Петербург 1830, s. 170–175; Список чиновников Министерства Финансов Департамента Внешней Торговли, и по части таможенного и торгового управления вообще. 1828 года, [Санкт Петербург 1828], s. 134–149.

Struktura urzędów celnych określona ustawą z 1819 r. funkcjonowała do początku 1851 r. W tym czasie doszło do nieznacznej jej modyfikacji, co było związane z dostosowywaniem funkcjonującego systemu do pojawiających się potrzeb (uruchomienie nowych szlaków komunikacyjnych, zanik handlu itp.), ale i zmian w międzynarodowej polityce celnej. Jeszcze w 1818 r. został ogłoszony ukaz carski, na mocy którego zorganizowano aparat administracyjny na terenie obwodu besarabskiego. Jednak dopiero 28 maja/9 czerwca 1823 r. pojawił się stosowny akt prawny określający kształt zarządu celnego na tym terenie. Na jego podstawie utworzono

Besarabski Okręgowy Zarząd Celny. W jego skład weszły 3 komory celne w Nowosielicy, Skulanach i Reni (portowa) oraz 4 przykomorki celne (Izmań (portowy), Leova, Lipkany, Akerman)³³. Należy dodać, że na mocy ukazu carskiego z 6/18 października 1828 r. w miejsce KC Reni, zdegradowanej do rangi przykomorka celnego, zorganizowano Portową KC Izmań³⁴.

Dalsze kształtowanie się rosyjskiego nadzoru celnego na terytorium obwo-
du besarabskiego nastąpiło niespełna 2 lata później. Car Mikołaj I 30 września/12
października 1830 r. zaakceptował uchwałę Komitetu Ministrów odnoszącą się do
kwestii likwidacji linii celnej na Dniestrze. Efektem jej realizacji było utworzenie Gór-
no-Besarabskiego OC (Skulańskiego OC od granicy z gubernią podolską do granicy
powiatu izmailskiego) i Dolno-Besarabskiego OC (Izmailskiego OC od granicy po-
wiatu izmailskiego do ujście Dunaju wraz z linią brzegową do Akermanu i Limanu
Dniestru). W pierwszym z okręgów celnych znalazły się: KC Nowosielica i KC Sku-
lany oraz PC Lipkany i PC Leova, zaś w drugim: KC Izmań oraz PC Reni i PC Aker-
man³⁵. Nie był to jednak koniec zmian. Bowiem kilka lat później (4/16 października
1838 r.) w obliczu wzmożonej wymiany handlowej w portach leżących u ujścia Du-
naju zdecydowano się na przekształcenie PC Reni w KC Reni 1 kl.³⁶ Tym sposobem
zakończył się proces kształtowania się celnego aparatu administracyjnego na tym
odcinku zachodniej granicy Imperium Rosyjskiego.

Otwarcie nowej drogi łączącej Warszawę z Białymstokiem było powodem po-
jawienia się zupełnie nowego urzędu w postaci KC Żółtki. Otrzymała ona 3 klasę
i została otwarta na mocy ukazu carskiego z 12/25 maja 1822 r.³⁷ W ten sposób na
trwale wkomponowała się w system komór celnych działających na granicy z Kró-
lestwem Polskim.

Zawarcie konwencji handlowej między Rosją i Prusami 27 lutego/11 marca
1825 r. miało wpływ na reorganizację struktur komór celnych. Komory celne w Jur-
burgu i Połdże (została podporządkowana jurysdykcji naczelnika Kowieńskiego
OC, który zmienił nazwę na Jurburski OC) zostały, na podstawie ukazu z 11/23
sierpnia 1825 r., podniesione do kl. 1. Zlikwidowano składowe komory celne w Wil-
nie i Kijowie, pozostawiając tam po jednym urzędniku do szczególnych poruczeń, do
zadań których należało zwalczanie kontrabandy. Komory celne w Grodnie i Kownie

³³ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXVIII, 1822–1823, nr 29485, Санкт Петербург 1830, s. 1017; *Царствование Государя Императора Александра I 1813–1825*, [w:] *Полное собрание законов Российской Империи*, т. XLIV, часть вторая, Книга штатов, Отделение III и IV, Санкт Петербург 1830, s. 191.

³⁴ ERT, EAA.2176.2.77, k. 134; LVVA, zesr. 545, inw. 2, sygn. 63, k. 25.

³⁵ ПСЗРИ, собр. II, т. V, отделение второе, 1830, Санкт Петербург 1831, nr 3968, s. 85–86; А. Кушко, В. Таки, О. Гром, *Бессарабия в составе Российской Империи 1812–1917*, Москва 2012, s. 197; V. Tomuleț, *Basarabia în epoca modernă (1812–1918). (Instituții, Regulamente, Terenii)*, Chișinău 2012, s. 400.

³⁶ ПСЗРИ, собр. II, т. XIII, отделение второе, 1838, nr 11591, Санкт Петербург 1839, s. 186–187.

³⁷ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XXXVIII, nr 29035, s. 194;

zdegradowano do rangi kl. 3, z powodu odprawiania towarów stosunkowo o małej wartości. Ponadto wraz z ustanowieniem w Jurburgu komory celnej 1 kl. przejęła ona część zadań realizowanych dotąd przez KC Kowno³⁸.

Swoją byt utraciła 6/18 kwietnia 1828 r. KC Bołderaż. Władze DHZ MF uznały za zbędne utrzymywanie komory celnej w niedalekiej odległości od analogicznego urzędu znajdującego się w Rydze. Zdecydowano więc na jej likwidację oraz powiększenie etatu składowej KC Ryga³⁹.

Rada Państwa przychyliając się do wniosku ministra finansów w kwestii dalszego funkcjonowania składowej KC Berdyczów, przesądziła o jej likwidacji (18/30 marca 1836 r.). Według wnioskującego znacznie więcej korzyści dla nadzoru celnego przyniosłoby podniesienie rangi KC Husiatyn (z 3 na 1 klasę) i zniesienie urzędu w Berdyczowie. Zostało to zrealizowane w drugiej połowie 1836 r., zaś w samym Berdyczowie znanym z problemów związanych z nasilonym przemysłem, wzorem rozwiązania zastosowanego w Wilnie i Kijowie, zainstalowano etat urzędnika do szczególnych poruczeń⁴⁰.

Tabela nr 3: Etaty komór celnych działających na zachodniej granicy Rosji i granicy celnej z Królestwem Polskim (od Morza Bałtyckiego do Morza Czarnego) w 1850 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora i skarbnik	Członek	Członek i skarbnik	Skarbnik	Buchalter i kontroler cel	Kalkulator cel	Sekretarz	Tłumacz	Buchalter i kalkulator cel	Nadzorca składu celnego	Nadzorca składu celnego i wagstempelmejsjer	Wagstempelmejsjer i eker	Wagstempelmejsjer	Estymator materiałów aptecznych i farb	Nadzorca wag i miernik drzewa	Pomocnik nadzorcy składu celnego	Nadzorca okrętów	Dziennik i rejestrator	Archiwista	Pisarz	Dozorca celny	Stróż
Jurburg	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	1	-	-	-	-	8	10	4
Połąga	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	10	8	3
Kowno	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	5	2
Gorźdy	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	1

³⁸ ПСЗРИ, с 1649 года, т. XL, 1825 По 19 Ноября, nr 30446, Санкт Петербург 1830, s. 417-419; Царствование Государя Императора Александра I 1813-1825, s. 187.

³⁹ ПСЗРИ, собр. II, т. III, 1828, nr 1922, Санкт Петербург 1830, s. 364.

⁴⁰ ПСЗРИ, собр. II, т. XI, отделение первое, 1836, nr 8997, Санкт Петербург 1837, s. 220.

Merecz	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	
Taurogi	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	6	6	3
Kretynga	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3	1
Nowemiasto	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3	1
Grodno	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1
Brześć Litewski	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	6	6	3
Choroszcz	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1
Ciechanowiec	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1
Goniądz	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1
Nurzecka	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1
Przyborowo	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1
Żółtki	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1
Uściług	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3	1
Radziwiłłów	1	-	2		1	1	1	1	1		1			1	2	-	1	1	15	13	3			
Husiatyn	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	6	5	3
Drużkopol	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3	1
Isakowce	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3	1
Wołoczyska	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3	1
Nowosielice	1	-	2	-	-	-	-	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	4	6	2
Skulany	1	-	2	-	-	-	-	1	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	4	6	2
Izmań	1	-	1	1	-	-	-	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	6	16	-
Reni	1	-	-	1	-	-	-	1	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	10	-

Źródło: Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли. 1850 года, Санкт Петербург [b.d.w.], s. 125–156, 195–198, 202–205.

Analogiczne czynniki, jak miało to miejsce w przypadku KC Żółtki, zdecydowały o pojawieniu się komory 1 kl. na granicy prusko-rosyjskiej w końcu 1831 r. W związku z budową szosy łączącej Królewiec z granicą Rosji, co miało poprawić komunikację między oboma krajami (organizowano również nowy trakt pocztowy z Mitawy przez Szawle do Taurogów), zdecydowano się na utworzenie KC Taurogi. Stało się to na podstawie ukazu z 20 listopada/2 grudnia 1831 r. Powstanie tej instytucji wiązało się również z niewielkimi zmianami etatowymi w pobliskiej KC Jurgurg⁴¹. O zażyłej współpracy handlowej Prus i Rosji świadczy utworzenie dwóch kolejnych komór celnych na terenie guberni wileńskiej na przełomie lat 1842–1843. W celu ułatwienia kontaktów między obywatelami obu państw od dnia 1/13 stycznia 1843 r. postanowiono utworzyć komory celne 3 kl. w Kretyndze i Nowymieście⁴². Zresztą na początku lat 40. XIX w. musiało dojść do zwiększenia wymiany towarowej między Królestwem Polskim a resztą ziem mo-

⁴¹ ПСЗРИ, собр. II, т. VI, отделение второе, 1831, nr 4955, Санкт Петербург 1832, s. 218–219.

⁴² ПСЗРИ, собр. II, т. XVII, отделение первое, 1842, nr 15830, Санкт Петербург 1843, s. 756–757.

narchii Romanowów. Dlatego też z początkiem stycznia 1843 r. KC Brześć Litewski została podniesiona do rangi 1 kl.⁴³

Właśnie w 1843 r. zakończył się ostatecznie proces formowania się struktur komór celnych na zachodniej granicy Rosji oraz na wewnętrznej granicy celnej z Królestwem Polskim. Jak można było zauważyć wpływ na proces tworzenia tych urzędów miały różne czynniki. Kilka z nich zaważyły właśnie na podjęciu w pierwszej połowie lat 40. XIX w. prac nad zniesieniem odrębności celnej Kongresówki, które doprowadziły do ponownej przebudowy struktury rosyjskich urzędów celnych w połowie XIX stulecia.

I.2. Komory celne Królestwa Polskiego

Królestwo Polskie powstało na mocy postanowień Kongresu Wiedeńskiego jesienią 1815 r. Składało się z części terytorium, które w latach 1807–1815 należało do Księstwa Warszawskiego. Na terenie organizmu państwowego, powstałego za sprawą cesarza Francji Napoleona, istniała struktura organów administracji celnej, działająca zgodnie ze standardami ówczesnych nowoczesnych form organów aparatu państwowego, która ukształtowała się w latach 1807–1810. Tuż przed wybuchem wojny francusko-rosyjskiej w 1812 r. funkcjonowało 84 komór (głównych i konsumpcyjnych) i 105 przykomorków⁴⁴. W 1813 r. przez terytorium Księstwa Warszawskiego przetoczyły się działania wojenne, zaś obszar całego państwa znalazł się pod okupacją rosyjską. Zmiana sytuacji politycznej nie przełożyła się jednak na jakiegokolwiek przeobrażenia w strukturze urzędów celnych. Zachowano ich byt, nie chcąc doprowadzić do utraty poważnych dochodów budżetu państwa z tytułu pobieranych ceł. Istniała jednak atmosfera niepewności, co do dalszych losów Księstwa Warszawskiego i integralności jego terytorium. Ostatecznie większość tego obszaru trafiła w obręb Królestwa Polskiego wchodzącego w skład Imperium Rosyjskiego. Car Aleksander I nadając Królestwu Polskiemu konstytucję usankcjonował jego autonomię wraz z własnym i niezależnym aparatem administracji państwowej, której elementem były również interesujące nas urzędy celne. Mniejsze terytorium Królestwa Polskiego w stosunku do Księstwa Warszawskiego oznaczało wytyczenie nowego przebiegu granic państwa. Konieczne stało się więc znalezienie nowej lokalizacji komór i przykomorków celnych. Dość fragmentarycznie zachowane źródła odnoszące się do kształtowania się sieci urzędów celnych w pierwszych latach funkcjonowania Królestwa Polskiego utrudniają do-

⁴³ Ibidem, s. 757.

⁴⁴ AGAD, Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, sygn. 1419, k. 60–65; M. Kallas, *Organy administracji terytorialnej w Księstwie Warszawskim*, Toruń 1975, s. 75; K. Latawiec, *Administracja celna Księstwa Warszawskiego: kompetencje, struktury, ludzie*, [w:] *Księstwo Warszawskie: skok w nowoczesność*, red. A. Górak, Warszawa 2023 (w druku).

kładne odtworzenie tej struktury przed 1820 r. Jedno jest pewne, że proces wytyczania granic Królestwa Polskiego sprzyjał zmniejszaniu liczby działających dotąd urzędów celnych. Taka sytuacja miała miejsce np. na terenie obwodu zamojskiego województwa lubelskiego⁴⁵.

Poważnym problemem, który miał znaczący wpływ na kształtowanie się struktury komór celnych w Królestwie Polskim była kwestia funkcjonowania tego autonomicznego organizmu państwowego z celno-handlowego punktu widzenia w ramach Imperium Rosyjskiego. Wydawało się, że trudno będzie pogodzić interesy finansowe Królestwa Polskiego i Rosji. Ta ostatnia chciała w pełni kontrolować przepływ towarów przez jej granice a takie gwarancje dawało utrzymanie własnej administracji celnej. Dlatego też na mocy rosyjskiej ustawy celnej dla handlu europejskiego z 14/26 grudnia 1819 r. ogłoszono dość niezwykle rozwiązanie dające Rosji kontrolę na towarami, które napływały do monarchii Romanowów przez granicę Królestwa Polskiego z zamiarem ich dalszego transportu na wschód. Królestwo Polskie znalazło się w rosyjskim obszarze celnym. Postanowiono wtedy obok polskich komór celnych zainstalować rosyjskie 3 główne komory celne (Warszawa, Lublin, Nowy Dwór) i 13 deklaracyjnych komór celnych (10 na granicy w Prusami: Wierzbolów, Raczki, Szczucin, Kolno, Chorzele, Nieszawa, Słupca, Kalisz, Praszka, Czeladź; 1 na granicy z Wolnym Miastem Krakowem w Krasieńcu; 2 na granicy z Austrią: Dołhobyczów i Zawichost)⁴⁶.

Zapewne powyższe rozwiązania przetrwałyby przez dłuższy okres, gdyby nie zaistnienie konfliktu na tle ekonomicznym między Rosją a Prusami w 1821 r. Był on konsekwencją ścierania się obopólnych interesów na płaszczyźnie ochrony rynków wewnętrznych przez obcą konkurencją. Prusy w październiku 1821 r. wprowadziły nową taryfę celna, której zamiarem było ograniczenie napływu towarów pochodzących z importu, co oznaczało przede wszystkim uderzenie w te przybywające z terenu Królestwa Polskiego i Imperium Rosyjskiego. Doprowadziło to do zerwania traktatu handlowego przez Rosję oraz ogłoszenie przez nią nowej taryfy celnej, znacznie restrykcyjnej w stosunku do obcych towarów⁴⁷. Za-

⁴⁵ T. Osiński, *Obwód (powiat) zamojski 1815–1866. Aspekty polityczne, społeczne, gospodarcze i militarne historii Królestwa Polskiego*, Dęblin 2020, s. 49.

⁴⁶ RGIA, zesp. 19, inw. 2, sygn. 25; inw. 3, sygn. 42; „Orzeł Biały” 1820, t. 3, nr 3, dodatek Urządzenia krajowe, s. 3; ПСЗРИ с 1849 года, т. XXXVI, 1819, nr 20030, s. 417–419; H. Jezierski, *Handel zagraniczny Królestwa Polskiego 1815–1914*, Warszawa 1967, s. 14; szerzej o genezie powstania i funkcjonowaniu rosyjskiej administracji celnej w Królestwie Polskim w latach 1818–1822 zob. A. Górak, *Забвтая российская администрация – Правление Российских таможенных и торговых дел в Варшаве*, „Res Historica” 2021, nr 51, s. 339 – 371. DOI: 10.17951/rh.2021.51.339-371.

⁴⁷ Л.П. Марней, *Замысел таможенного союза: новые принципы торговой политики России, Пруссии и Царства Польского в первой трети XIX в.*, [w:] *Россия, Польша, Германия в европейской политике: исторический опыт взаимодействия и императивы сотрудничества*, сост. Б.В. Носов, Москва 2012, s. 172–177.

istniałą sytuację wykorzystał szef KRPiS Ksawery Drucki-Lubecki i doprowadził do uzyskania autonomii celnej Królestwa Polskiego w ramach Imperium Rosyjskiego. Kongresówka uzyskała własną protekcyjną taryfę celna 14/26 października 1822 r., która zaczęła obowiązywać od 20 grudnia 1822/1 stycznia 1823 r. Ustanowienie granicy celnej między Rosją a Królestwem Polskim doprowadziło do likwidacji rosyjskich urzędów celnych, których obecność była bezcelowa, albowiem zadania te zostały przejęte przez już istniejące polskie organy administracji celnej⁴⁸.

W obliczu ponownego uregulowania stosunków celnych w między Imperium Rosyjskim a Królestwem Polskim w 1822 r. zapadły również decyzje dotyczące funkcjonowania nowej struktury urzędów administracji celnej w Kongresówce. Na mocy postanowienia namiestnika Królestwa Polskiego z 14/26 listopada 1822 r. ustalono z dniem 20 grudnia 1822/1 stycznia 1823 r. nową strukturę organów terenowych administracji celnej. W jej skład miały wchodzić: komory graniczne 1 i 2 rzędu, komory konsumowe (we wszystkich stolicach województw: Kalisz, Kielce, Lublin, Płock, Radom, Siedlce, Suwałki, Warszawa), komory składowe (komora konsumowa w Warszawie miała pełnić rolę komory składowej) oraz urzędów kontrolujących handel (miały funkcjonować na głównych traktach handlowych a ich rozmieszczenie pozostawiono w gestii KRPiS). Istniejące dotąd komory i przykomorki, które nie zostały wyszczególnione w tym akcie prawnym uległy likwidacji⁴⁹. Dla naszych rozważań kluczowe będą pierwsze z wymienionych, które zainstalowano w bezpośrednim sąsiedztwie granicy Królestwa Polskiego. Utworzono 18 komór granicznych 1 rzędu: 4 na granicy z Rosją (Aleksota, Tykocin, Terespol, Łuszków), 4 na granicy z Austrią (Tomaszów, Zawichost, Igołomia, Krasieniec), 7 na granicy z Prusami (Wieruszów, Kalisz, Pyzdry, Słupca, Nieszawa, Mława, Kucharskinia) oraz 8 komór granicznych 2 rzędu: 6 na granicy z Rosją (Włodawa, Krzemień, Ciechanowiec, Złotoria, Osowiec, Łosośna) i 2 na granicy z Prusami (Wierzbołów, Herby)⁵⁰. Już w marcu 1823 r., decyzją namiestnika Królestwa Polskiego, postanowiono utworzyć kolejnych 12 komór celnych, z czego 8 na granicy z Prusami (Dąbrowa koło Myszynia, Dobrzyń nad Drwęcą (Dobrzyń), Filipów, Grodziszczko, Radziejów, Służewo, Wincenta, Władysławów) oraz 4 na granicy z Austrią (Dołhobyczów, Krzeszów nad Sanem, Modrzejów i Rataje). Urzędy te rozpoczęły swoją działalność w najbliższych kilku miesiącach⁵¹.

⁴⁸ III. *Общее дополнение к тарифам*, [w:] *Полное собрание законов Российской Империи*, т. XLV, *Книга тарифов*, Санкт Петербург 1830, s. 92-97; H. Jezierski, *Handel zagraniczny*, s. 14; A. Górak, *Забывтая российская*, s. 364-367.

⁴⁹ „Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego” 1822, nr 52, s. 500-501; „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1823, nr 1, dodatek, s. 16-17.

⁵⁰ „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1823, nr 1, dodatek, s. 16; nr 32, s. 465; nr 39, s. 563; „Dziennik Urzędowy Województwa Augustowskiego” 1823, nr 1, s. 3-4; „Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego” 1823, nr 393, s. 11130.

⁵¹ AGAD, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, sygn. 6769, s. 1-2; „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1823, nr 34, s. 504-505; „Kuryer Litewski” 1825, nr 53; T. Osiański, *Obwód*

Komory 1 i 2 rzędów różniły się między sobą pod względem zakresu kompetencji oraz obsady etatowej. Pierwsze z nich przyjmowały do oclenia wszystkie towary i produkty, które zostały dopuszczone do obrotu na terenie Królestwa Polskiego przez KRPiS. Posiadały 4-osobową obsadę etatową w postaci: naczelnika, pisarza, kontrolera i rewizora. Komory 2 rzędu mogły nakładać cła jedynie na określone przez KRPiS towary i produkty. Należy zaznaczyć, że tymczasowe rozszerzenie kompetencji tego typu urzędu celnego było uzależnione od władz zwierzchnich i jak pokazała praktyka w latach 1823–1842 nie były to tylko odosobnione przypadki. W skład standardowej obsady etatowej komory 2 rzędu wchodził: pisarz i kontroler⁵².

Wśród wymienionych wyżej komór celnych, jak można zauważyć, brak jest urzędów działających na granicy z Wolnym Miastem Krakowem. Pojawiły się one dopiero po zawarciu układu handlowego 26 lipca/7 sierpnia 1823 r. między Królestwem Polskim a Wolnym Miastem Krakowem. W myśl jego postanowień i na podstawie rozporządzenia KRPiS z 27 sierpnia/8 września 1823 r. zdecydowano się na otwarcie z dniem 3/15 września tegoż roku komory celnej 1 rzędu w Krakowie oraz dwóch komór celnych 2 rzędu w Szycach i Cianowicach. Ponadto w Nivce zainstalowano punkt celny, przez który towary miały trafiać do komory 2 rzędu w Modrzejowie⁵³.

Należy dodać, że struktura komór celnych ustanowiona w 1823 r., charakteryzująca się dość niewielką liczbą urzędów, niekiedy sprawiała trudności w przepływie towarów niezbędnych do codziennej egzystencji. Już wczesną wiosną tegoż roku pojawiły się problemy w Królestwie Polskim z pozyskiwaniem drewna opałowego i budowlanego z terenu austriackiej Galicji na przestrzeni między Igołomią a Zawichostem. W związku z tym by zagwarantować sprawny przepływ importu drewna KRPiS postanowił 20 czerwca/2 lipca 1823 r. utworzyć tzw. urząd handlowy Sandomierz. Zaczął on funkcjonować jesienią tegoż roku⁵⁴.

Przez kolejną ćwierć wieku struktura komór celnych w Królestwie Polskim ulegała jedynie drobnym przekształceniom. Katalizatorami zmian były zmiany zachodzące w handlu przejawiające się głównie otwierającymi się perspektywami zbywania i nabywania nowych towarów lub usprawnienia transportu już funkcjonujących w obrocie. Wydaje się, że działanie KRPiS na tym polu było spowodowane przede wszystkim uzyskaniem jak najlepszych dochodów dla skarbu Królestwa Polskiego, zaś po 1831 r. również dla skarbu Imperium Rosyjskiego. W dalszej, zaś perspektywie wychodzono naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców Kongresówki. Ta-

(powiat), s. 49.

⁵² „Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego” 1828, nr 26, s. 301.

⁵³ „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1823, nr 41, s. 585.

⁵⁴ Ibidem, s. 584–585.

kie też działania podejmowano przed wybuchem powstania listopadowego, jak i po jego upadku.

Przyjrzyjmy się przekształceniom sieci komór celnych działających na terenie Królestwa Polskiego do połowy XIX stulecia. Już rok 1824 przyniósł zmiany prowadzące do rozbudowy istniejącej struktury komór celnych. Na posiedzeniu RAKP z 1/13 lipca tegoż roku postanowiono na granicy z Prusami otworzyć z dniem 20 grudnia 1824/1 stycznia 1825 r. dwie komory 2 rzędu w Niezdarze i w Wilczyńcu⁵⁵. W styczniu 1829 r. RAKP podjął decyzję o uruchomieniu komory 2 rzędu w Mereczu w województwie augustowskim, zlokalizowanej naprzeciw analogicznego rosyjskiego urzędu celnego⁵⁶. Również w styczniu tegoż roku rząd Królestwa Polskiego zdecydował o utworzeniu komory 2 rzędu na granicy z Prusami w miejscowości Czołuchów (Czołnochów)⁵⁷. Bliżej nieznana przyczyna była powodem przeniesienia komory 1 rzędu z Igołomii do Sierosławic. Stało się to na podstawie reskryptu KRPiS z 26 sierpnia/7 września 1837 r.⁵⁸

Tabela nr 4: Komory celne w Królestwie Polskim w 1842 r.

Lokalizacja komory celnej (gubernia)	Komory I rzędu	Komory II rzędu
Augustowska	Tykocin, Wierzbołów, Wincenta	Aleksota, Bogusze, Ciechanowiec, Filipów, Kucharskinia, Łosośna, Merecz, Osowiec, Władysławów, Złotoria
Kaliska	Praszka, Pyzdry, Słupca, Szczypiorno, Wieruszów	Bolesławiec, Czołnochów, Grodziszczko, Herby, Podgrabów, Podłęże, Skulsk, Wilczyn
Kielecka	Kraków, Michałowice, Sierosławice	Baran, Igołomia, Modrzejów, Niesułowice, Niezdara, Szyce
Lubelska	Dołhobyczów, Łuszków, Tomaszów	Krzyszów
Mazowiecka	Nieszawa, Warszawa (składowa)	Radziejów, Służewo
Płocka	Peplówek	Chorzele, Dobrzyń, Lubicz, Mławka, Zieluń
Podlaska	Terespol	Krzemień, Włodawa
Sandomierska	Zawichost	-

Źródło: *Kalendarzyk polityczny na rok 1842*, Warszawa [b.d.w.], s. 240, 263–264, 271, 279–280, 288, 295, 303, 311.

⁵⁵ AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 12, s. 269; „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1824, nr 32, s. 440–441; nr 39, s. 528.

⁵⁶ „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1829, nr 11, s. 151.

⁵⁷ „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1829, nr 12, s. 162.

⁵⁸ „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1837, nr 53, dodatek, s. 796.

KRPiS stosował również inne działania zmierzające do przystosowania struktury komór celnych do potrzeb handlu i mieszkańców terenów przygranicznych. Jednym z nich było upoważnianie komór celnych 2 kl. do tymczasowego posiadania zakresu kompetencji przypisanym komorom 1 kl. Taka sytuacja miała miejsce m.in. w guberni augustowskiej w 1839 r. W celu ułatwienia handlu, ale i procesu clenia towarów zdecydowano się na czasowe powierzenie KC Filipów kompetencji komory 1 kl.⁵⁹ Ostatecznie na przełomie lat 30. i 40. XIX w. na terenie Królestwa Polskiego ukształtowała się następująca struktura komór celnych zaprezentowana w tabeli nr 4.

Na początku lat 40. XIX w. doszło w organizacji struktur komór celnych do bardzo ważnych zmian, które, choć na krótko, nadały ostateczny kształt niezależnej administracji Królestwa Polskiego odpowiedzialnej za pobór ceł. Zmiany te były związane z ociepleniem stosunków handlowych między Prusami a Rosją. Car Mikołaj I 28 sierpnia/9 września 1842 r. podpisał ukaz (ogłoszony 12/24 listopada 1842 r.), który określił nowe zasady organizacji urzędów celnych w Królestwie Polskim. Artykuł 1 tego aktu prawnego mówił, że z dniem 20 grudnia 1842/1 stycznia 1843 r. zostaną zlikwidowane komory konsumowe działające, we wspomnianych 8 miastach gubernialnych (do 1837 r. wojewódzkich). Obowiązek poboru i kontroli ceł oraz ekspedycją towarów będą zajmować się komory 1 i 2 kl. Ich utworzeniem miała zająć się KRPiS zgodnie z zasadami obowiązującymi w głębi Rosji, ale z uwzględnieniem miejscowych okoliczności i potrzeb⁶⁰. Na podstawie wspomnianego ukazu zaczęto reorganizować urząd celny. Z początkiem 1843 r. zaczęły funkcjonować: komora składowa w Warszawie, 5 komór 1 kl. (Dowgielajcie (Wierzbolów), Nieszawa, Słupca, Szczypiorno i Wieruszów), 9 komór 2 kl. (Filipów, Kucharskinia, Lubicz, Peplówek, Praszka, Pyzdry, Służewo, Wincenta i Zieluń). Pozostałe komory celne działające do końca grudnia 1842 r., nie zaliczone do 1 lub 2 kl., miały otrzymać rangę 3 kl. Ponadto RAKP uzyskała prawo utworzenia 2 dodatkowych komór celnych 3 kl. lub 2 punktów komunikacyjnych na granicy z Prusami, jak również zmiany miejsca ich lokalizacji⁶¹. Wprowadzenie nowych rozwiązań na granicy z prusko-rosyjskiej w Królestwie Polskim wymusiło zmiany na całym obszarze Kongresówki. Usankcjonował to artykuł 11 tegoż ukazu. RAKP została upoważniona do dalszych działań w zakresie tworzenia nowej klasyfikacji komór celnych. Nastąpiło to 30 paź-

⁵⁹ AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 61, s. 842-844; „Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1839, nr 36, s. 452.

⁶⁰ DPKP, t. 40, [Warszawa 1842], s. 260-263; „Dziennik Urzędowy Guberni Kieleckiej” 1842, nr 44, s. 728; „Dziennik Urzędowy Guberni Lubelskiej” 1842, nr 46, s. 561.

⁶¹ DPKP, t. 40, s. 262-265; „Dziennik Urzędowy Guberni Kieleckiej” 1842, nr 44, s. 728; „Dziennik Urzędowy Guberni Lubelskiej” 1842, nr 46, s. 561; W.P. Tekely, *Rozmieszczenie komór celnych w Królestwie Polskim po zniesieniu granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Z historii państwa, prawa, miast i Polonii. Prace ofiarowane profesorowi Władysławowi Ćwikowi w czterdziestolecie jego pracy twórczej*, red. J. Ciągwa, T. Opas, Rzeszów 1998, s. 250-251.

dziennika/11 listopada 1842 r., gdy ustalono klasyfikację komór na granicy z Austrią i Wolnym Miastem Krakowem. Wtedy do 1 kl. zaliczono komory: Michałowice, Tomaszów i Zawichost; 2 kl. – Sierosławice i Krzeszów. Pozostałym komorom nadano zaś 3 klasę⁶².

19/31 maja 1843 r. swoją moc prawną tracił traktat handlowy zawarty 19 czerwca/1 lipca 1834 r. z Wolny Miastem Krakowem, na podstawie którego nadal funkcjonowała pod Wawelem komora celna 1 rzędu. RAKP nie zamierzała ubiegać się o przedłużenie tego traktatu. Dlatego też na jej posiedzeniu 30 marca/11 kwietnia 1843 r. zapadła decyzja o likwidacji tego urzędu celnego. Jej atrybucje w zakresie oclenia win węgierskich przejęła z dniem 20 maja/1 czerwca tegoż roku komora 1 kl. w Michałowicach⁶³. W ten sposób ostatecznie ukształtowała się struktura komór celnych. Sieć tych urzędów celnych ilustruje tabela nr 5.

Tabela nr 5: Komory celne w Królestwie Polskim w 1844 r.

Lokalizacja komory celnej (gubernia)	Komory 1 kl.	Komory 2 kl.	Komory 3 kl.
Augustowska	Tykocin, Wierzbołów, Wincenta	Filipów, Kucharskinia	Aleksota, Bogusze, Ciechanowiec, Łosośna, Merez, Osowiec, Władysławów, Złotoria
Kaliska	Słupca, Szczypiorno, Wieruszów	Herby, Praszka, Pyzdry	Bolesławiec, Czołnochów, Grodziszczko, Podgrabów, Podłęże, Skulsk, Wilczyn
Kielecka	Michałowice	Sierosławice	Baran, Igołomia, Modrzejów, Niesułowice, Niezdara, Szyce
Lubelska	Łusków, Tomaszów	Krzeszów	Dołhobyczów
Mazowiecka	Nieszawa, Warszawa (składowa)	Służewo	Piotrków [Kujawski], Radziejów
Płocka	-	Lubicz, Peplówek, Zieluń	Chorzele, Dobrzyń, Mławka
Podlaska	Terespol	Krzemień, Włodawa	-
Sandomierska	Zawichost	-	-

Źródło: DPKP, t. 31, [Warszawa 1842], s. 152–153; *Kalendarzyk polityczny na rok 1844*, Warszawa [b.d.w.], s. 339, 350–351, 359, 367–368, 377, 285–386, 394, 402–403.

⁶² AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 84, s. 301–302; DPKP, t. 40, s. 276–277; „Dziennik Urzędowy Guberni Kieleckiej” 1842, nr 44, s. 730; „Dziennik Urzędowy Guberni Lubelskiej” 1842, nr 46, s. 563; W.P. Tekely, *Rozmieszczenie komór*, s. 251–252.

⁶³ AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 86, s. 69–70; „Dziennik Urzędowy Guberni Sandomierskiej” 1843, nr 52, s. 520–521.

Zmiany zachodzące w strukturze urzędów celnych nie dotyczyły jedynie ich klasyfikacji. Konsekwencją przekształcenia struktury komór celnych były również zmiany w obsadzie etatowej. Najlicniejsza grupa urzędników była zatrudniana w komorach 1 kl. Kierował nią naczelnik, któremu podlegali: inspektor towarów, poborca, kontroler oraz urzędnicy kancelaryjni (pisarz, kanceliści). Typowa komora 2 kl. miała podstawową 3-osobowy etat: naczelnika, poborcy i kontrolera. Również i tutaj zatrudniano urzędników do typowych prac kancelaryjnych. Wreszcie etat komory 3 kl. składał się z poborcy, kontrolera. W tego typu urzędach celnych obecnych było 1–2 urzędników kancelaryjnych. Należy zauważyć, że w zależności od potrzeb w komorze celnej każdej klasy mogli być dodatkowo zatrudniani tzw. kontrolerzy pasa granicznego⁶⁴.

Porównując tabelę nr 5 i 6 można zauważyć, że przede wszystkim doszło do zmian terytorialnych guberni (w miejsce 8 utworzono 5). Jednak w drugiej połowie lat 40. XIX w. miały miejsce także liczne przekształcenia w obrębie już istniejących komór celnych. Niektóre awansowały w hierarchii urzędów, zaś kilka zostały zdegradowane. Warto zwrócić uwagę na pojawienie się pierwszej komory celnej na szlaku kolejowym w 1848 r. Była nią komora celna Granica, która zaczęła funkcjonować od dnia 20 marca/1 kwietnia tegoż roku⁶⁵.

Tabela nr 6: Komory celne w Królestwie Polskim w 1850 r.

Lokalizacja komory celnej (gubernia)	Komory 1 kl.	Komory 2 kl.	Komory 3 kl.
Augustowska	Filipów, Tykocin, Wierzbołów, Wincenta	Kucharskinia, Raczki, Władysławów	Aleksota, Bogusze, Ciechanowiec, Łosośna, Merez, Osowiec, Złotora
Lubelska	Tomaszów	Krzyszów	Dołhobyczów, Krzemień, Łuszków, Terespol, Włodawa
Radomska	Granica, Igołomia, Michałowice, Zawichost	Baran, Modrzejów, Niesułowice, Niezdara, Sierosławice, Szyce	-
Płocka	-	Lubicz, Peplówek, Zieluń	Chorzele, Dąbrowa, Dobrzyń, Mławka

⁶⁴ *Kalendarzyk polityczny na rok 1844*, Warszawa [b.d.w.], s. 339, 350–351, 359, 367–368, 377, 285–386, 394, 402–403; *Rocznik urzędowy obejmujący spis naczelnych władz Cesarstwa oraz wszystkich władz i urzędników Królestwa Polskiego na rok 1850*, Warszawa [b.d.w.], s. 659–664, 724–726, 768–769, 800–803, 826–829.

⁶⁵ AP w Kielcach, Rząd Gubernialny Radomski, sygn. 7389, k. 1r; KC w Granicy otrzymała swoją nazwę na podstawie decyzji namiestnika Królestwa Polskiego ks. Iwana Paskiewicza z dnia 15/27 lutego 1848 r. „Dziennik Urzędowy Guberni Radomskiej” 1848, nr 14, s. 233.

Warszawska	Nieszawa, Praszka, Słupca, Szczypior-no, Warszawa (składowa)	Herby, Pyzdry, Służewo, Wieruszów	Bolesławiec, Czołnochów, Grodziszczko, Podgrabów, Podłęże, Radziejów, Skulsk, Wilczyn
------------	--	-----------------------------------	---

Źródło: RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 384; AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 99, s. 724–728; *Rocznik urzędowy obejmujący spis naczelnych władz Cesarstwa oraz wszystkich władz i urzędników Królestwa Polskiego na rok 1850*, Warszawa [b.d.w.], s. 659–664, 724–726, 768–769, 800–803, 826–829.

Przedstawiona w tabeli nr 6 struktura komór celnych w Królestwie Polskim przetrwała do chwili wprowadzenia rosyjskich organów administracyjnych podlegających Departamentowi Handlu Zewnętrznego Ministerstwa Finansów. Oficjalnie polskie komory celne zakończyły swoją działalność 31 grudnia 1850/12 stycznia 1851 r.

ROZDZIAŁ II

Rosyjskie komory celne w Królestwie Polskim w latach 1851–1914

II.1. Zorganizowanie i struktura rosyjskich komór celnych w Królestwie Polskim

Dochody z cła pobieranego na zewnętrznych granicach Królestwa Polskiego od razu zwróciły uwagę Petersburga. Pierwszą rosyjską administrację celną na jego terenie powołano już w 1818 r. Jednak po kilku latach ją zlikwidowano⁶⁶. Po powstaniu listopadowym wrócono do kwestii odrębności administracyjnej Królestwa już całościowo. W pierwszej połowie lat 40. Rozpoczęto prace koncepcyjne nad opracowaniem odpowiednich aktów prawnych umożliwiających zlikwidowanie odrębności celnej Królestwa Polskiego. Kwestię przesłanek przemawiających za włączeniem Kongresówki do rosyjskiego obszaru celnego omówił w swoich badaniach już Wiesław P. Tekely⁶⁷. Dlatego też w naszych rozważaniach skoncentrujemy się na kwestiach nieporuszonych przez niego.

W końcu kwietnia 1846 r. w Petersburgu została powołana do życia specjalna komisja, której celem było omówienie i przygotowanie projektów aktów prawnych umożliwiających zaprowadzenie rosyjskich porządków celnych na terenie Królestwa Polskiego. Do składu komisji weszli przedstawiciele Ministerstwa Finansów, Rady Państwa i KRPiS. Działanie tej instytucji zostało już omówione przez Hieronima Radziszewskiego i wspomnianego już W.P. Tekelego⁶⁸, jednak warto zwrócić uwagę na rolę jaką odegrał Sokrat Remiezow⁶⁹ w przygotowaniu wprowadzenia

⁶⁶ A. Górak, *Забытая росси́йская*, s. 364–367.

⁶⁷ Zob. W.P. Tekely, *Polityczne i ekonomiczne przesłanki zniesienia granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Studia z historii państwa, prawa i idei. Prace dedykowane profesorowi Janowi Malarczycowi*, red. A. Korobowicz, H. Olszewski, Lublin 1997, s. 413–428.

⁶⁸ W.P. Tekely, *Zniesienie granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim – skutki dla Skarbu Królestwa (zarys problematyki)*, [w:] *Podstawy materialne państwa. Zagadnienia prawno-historyczne*, red. D. Bogacz, M. Tkaczuk, Szczecin 2006, s. 104–105; idem, *Stanowisko Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w sprawie zniesienia granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Przez tysiąclecia. Państwo – prawo – jednostka*, t. 1, red. A. Lityński, M. Mikołajczyk, Katowice 2001, s. 148–160.

⁶⁹ Sokrat Andriejewicz Remiezow, ur. 20 kwietnia/1 maja 1791 r., zm. 15/27 marca 1868 r. Syn urzędnika Andrieja Remiezowa, który pochodził ze stanu duchownego a będąc urzędnikiem w randze asesora kolegiального uzyskał nobilitację. Wykształcenie uzyskał w pensji szlacheckiej Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego. W latach 1811–1833 był oficerem różnych jednostek artylerii lejbgwardii. Po odejściu ze służby wojskowej pracował na różnych stanowiskach w KC Sankt Petersburg i w Ministerstwie Finansów. W latach 1851–1859 dyrektor Ekspedycji Przygotowania Obligacji Państwowych. Następnie do 1865 r. był członkiem Rady Ministra Finansów. Brał udział w tłumieniu powstania listopadowego. Był żonaty od 14/26 lutego 1826 r. z Polką Teresą Ludkiewicz córką Ignacego Ludkiewicza.

rosyjskich urzędów celnych do Kongresówki. Ten urzędnik do szczególnych poruczeń posiadający rangę rzeczywistego radcy stanu nieprzypadkowo otrzymał misję przeprowadzenia kontroli pasa granicznego w Królestwie Polskim (przy granicy z Prusami i Austrią). Posiadał duże doświadczenie w realizowaniu różnych misji wyznaczanych przez ministra finansów. 7/19 lutego 1848 r. S. Remiezowowi zostało oficjalnie wyznaczone zadanie w postaci zebrania informacji o aktualnie istniejącym nadzorze graniczno-celnym w Królestwie Polskim oraz przygotowaniu swoich opinii odnośnie wprowadzenia zmian zmierzających do stworzenia jak najefektywniejszej struktury rosyjskich urzędów celnych i straży granicznej na tym terenie. Do pomocy S. Remiezowowi skierowano doświadczonego urzędnika do szczególnych poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC Józefa Grinkiewicza⁷⁰.

Urzędnik Ministerstwa Finansów swoją misję rozpoczął w czerwcu 1848 r. Oprócz J. Grinkiewicza towarzyszył mu geodeta Kunicki z KRPiS. Należy zaznaczyć, że S. Remiezow przystępując w czerwcu 1848 r. do przeglądu instytucji działających w pasie przygranicznym posiadał już wiedzę o strukturze planowanych urzędów celnych, które miały być zorganizowane w nieodległej przyszłości. Wyśłannik DHZ MF bardzo dobrze wywiązał się z postawionego przed nim zadania. We wrześniu 1848 r. i w marcu 1849 r. przedstawił stosowne raporty zawierające proponowane przez niego rozwiązania, których realizacja mogła wpłynąć na efektywniejsze działanie struktur urzędów celnych, jak i oddziałów straży granicznej⁷¹.

Raporty S. Remiezowa rzucają bardzo dużo światła na realia funkcjonowania polskiego nadzoru celno-granicznego końca lat 40. XIX w., jak i zwracają uwagę na szereg problemów, które należało rozwiązać przed zaprowadzeniem rosyjskiego porządku administracyjnego w tej materii. Jedno jest pewne, że władze rosyjskie nie zamierzały dokonywać zmian w strukturze istniejących już komór celnych na terenie Królestwa Polskiego. Miejsca (na szlakach komunikacyjnych), gdzie działały polskie komory miały być wykorzystane przez ich rosyjskich odpowiedników. Nasuwa się pytanie czy władze rosyjskie musiały obawiać się kwestii związanych z pozyskaniem lokali pod infrastrukturę komór celnych w innych miejscach? Dla władz rosyjskich wręcz wymarzoną sytuacją byłoby zlokalizowanie interesujących nas urzędów w budynkach należących do skarbu państwa, by nie ponosić kosztów wynajmu obiektów. Jednak sytuacja przedstawiała się zupełnie inaczej. Tylko 12 komór celnych (Wierzbołów, Filipów, Peplówek, Lubicz, Herby, Szczypiorno,

CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 643, k. 359v; RGIA, zesp. 19, inw. 3, sygn. 590, k. 1-1v; zesp. 560, inw. 8, sygn. 668; *Русские писатели 1800-1917. Биографический словарь*, t. 5, П-С, ред. П.А. Николаев, Москва 2007, s. 281-282.

⁷⁰ LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 72v-73; sygn. 84, k. 15v; RGIA, zesp. 19, inw. 3, sygn. 590, k. 26-29; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 451v; K. Latawiec, *Personnel policy*, s. 289.

⁷¹ RGIA, zesp. 19, inw. 3, sygn. 590, k. 111-112, 236, 250-250v, 354.

Grodziszczko, Słupca, Nieszawa, Michałowice, Tomaszów, Granica) spośród 29 było umieszczonych w zabudowaniach będących własnością państwa⁷². Pozostałe znajdowały się w budynkach wynajmowanych od osób prywatnych. Trzeba zwrócić uwagę na to, że kontrakty najmu zawarte jeszcze przez polskie struktury administracji celnej były podpisywane na różny okres np. аренда budynków dla KC Wincenta została zawarta w 1844 r. na 10 lat⁷³. Co do pozostałych komór celnych Remiezow zasugerował podtrzymanie już istniejących umów dzierżawy lub zawarcie nowych (Wincenta, Praszka, Bolesławiec, Wieruszów, Podgrabów, Czolnochów, Wilczyn, Służewo, Dołhobyczów, Krzeszów, Zawichost, Baran). W przypadku 5 komór celnych (Dobrzyń, Igołomia, Niezdara, Pyzdry, Zieluń) z powodu zbyt odległej lokalizacji od granicy państwa oraz braku możliwości najmu odpowiednich budynków zalecił budowę od podstaw całej infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania interesujących nas urzędów. Inwestycja ta, według szacunków Remiezowa, miała zamknąć się sumą prawie 71 tys. rubli⁷⁴. Niestety z powodu braku źródeł nie jesteśmy w stanie stwierdzić na ile władze DHZ MF wzięły pod uwagę propozycje inwestycyjne swojego wysłannika. Jednak wątpliwe jest, aby zrealizowano je przed uruchomieniem rosyjskich komór celnych w styczniu 1851 r.

Zaangażowanie Remiezowa w proces instalowania rosyjskich komór celnych nie ustało z chwilą zakończenia misji wiosną 1849 r. Na terenie Królestwa Polskiego pojawił się on ponownie w sierpniu 1850 r. Tym razem wraz z naczelnikiem Grodzieńskiego OC Karlem von Dehmem oraz sekretarzem Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC Aggiejem Krattem koordynował bezpośrednie działania przygotowawcze, tak aby z dniem 1/13 stycznia 1851 r. nowe urzędy administracji celnej zaczęły funkcjonować bez przeszkód. Należy również dodać, że obecność wspomnianego K. von Dehna i A. Kratta nie była przypadkowa. Uruchomienie rosyjskich struktur administracji celnej w Królestwie Polskim wiązały się z całkowitym demontażem Grodzieńskiego OC. Obaj urzędnicy mieli zaś z dniem 1/13 stycznia 1851 r. objąć bardzo ważne stanowiska w administracji celnej na terenie Kongresówki⁷⁵.

Podpisanie przez Mikołaja I ustawy celnej dla Królestwa Polskiego 5/17 listopada 1850 r. zakończyło kilkuletni okres prac nad likwidacją odrębności tego obszaru celnego wobec imperium. Należy wątpić, że było to nieuchronne. Nawet jeśli kręgi petersburskie były zdeterminowane w tej kwestii to kluczową rolę odgrywał

⁷² Ibidem, k. 72v-94, 131v-174, 183v-230; niektóre z budynków będących własnością skarbu państwa mieszczących komory celne były stosunkowo nowe np. KC Wierzbołów wzniecone w 1836 r. „Dziennik Urzędowy Województwa Augustowskiego” 1836, nr 2, s. 20.

⁷³ RGIA, zesp. 19, inw. 3, sygn. 590, k. 81v-82.

⁷⁴ Ibidem, k. 72v-94, 131v-174, 183v-230.

⁷⁵ RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 96-99; sygn. 26176, k. 92-95; sygn. 3914, k. 59-64; sygn. 7398, k. 99-107; K. Latawiec, *Personnel policy*, s. 289-290.

„Ojciec-dowódca”, jak Mikołaj I nazywał Paskiewicza. Szczególnie po zwycięskiej i przeprowadzonej w zgodny w rosyjskim interesem kampanii węgierskiej pozycja Paskiewicza była wręcz decydująca. Mógł on zablokować przygotowania do likwidacji królewiackiej administracji celnej. Ostatecznie ta reforma umniejszała także jego władzę⁷⁶. Okoliczności przekonania namiestnika wymagają dalszych badań.

Wraz z organizacją rosyjskiej administracji celnej na pruskiej i austriackiej granicy Królestwa Polskiego, zgodnie z ustaleniami wypracowanymi w DHZ MF, tracił rację bytu Grodzieński OC, którego struktury w całości pracowały na granicy celnej z Królestwem Polskim. Ponadto niektóre z urzędów działających na terytorium Jurburskiego OC, w postaci KC Kowno i KC Merecz, także uległy likwidacji⁷⁷. Należy dodać, że wspomniana ustawa z 5/17 listopada 1850 r. na trwałe weszła do rosyjskiego prawodawstwa celnego epoki Romanowów.

Pomimo likwidacji odrębnego obszaru celnego jakim było Królestwo Polskie, sam fakt otrzymania przez Kongresówkę odrębnej ustawy celnej tworzyło to terytorium pod niektórymi względami wyjątkowym. Stan ten trwał w latach 1851–1868⁷⁸. Działo się to za sprawą uwzględnienia w podejmowaniu decyzji personalnych lub w postępowaniu karnym związanym z naruszenia ustawy celnej przez miejscowe organy władzy administracyjnej i sądowej. Chodzi przede wszystkim o fakt istnienia Wydziału Celnego Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego, którego powołanie nastąpiło za sprawą namiestnika ks. Iwana Paskiewicza. Nie chciał bowiem utracić wpływu na działalność tak ważnej struktury administracyjnej. Ponadto przestępstwa popełnione z powodu naruszenia przepisów celnych miały być rozstrzygane przez miejscowe sądy oraz wspomniany WCKN. Należy zauważyć, że po likwidacji tego ostatniego 17/29 maja 1864 r. kompetencje te zostały przeniesione na Radę Stanu Królestwa Polskiego⁷⁹.

⁷⁶ A. Górak, *Russian governor of the Kingdom of Poland Ivan Fiodorovich Paskevich and his reactions to the ideas of the Hungarian Spring of Nations*, [in:] *Fundamental Legal Transformations in 1848 and as a consequence of the Springtime of Nations*, ed. E. Veress, Budapest 2023, [w druku]

⁷⁷ LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, fol. 10–10v, 12–12v, 14v, 15v, 20; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 74, k. 54–54v, 56, 58v, 59v; K. Latawiec, *Personnel policy*, s. 290.

⁷⁸ А. Горак, *Преобразование управления таможенным делом в Царстве Польском в 1850–1867 гг.*, [w:] *Документ. Архив. Информационное общество. Сборник материалов IV научно-практической конференции с международным участием*, сост. Е.М. Бурова, О.Е. Антонова, Москва 2019, s. 116–123.

⁷⁹ RGIA, zesp. 1270, inw. 1, sygn. 17; sygn. 1421, k. 108–114; AGAD, Sekretariat Stanu Księstwa Warszawskiego, Sekretariat Stanu Królestwa Polskiego, Kancelaria Własna JCMości do Spraw Królestwa Polskiego, sygn. 2568, k. 4, 6, 8v; III Rada Stanu Królestwa Polskiego, sygn. 354, k. 77–80; ПСЗРИ, собр. II, т. XXXIX, отделение первое, 1864, nr 40876, Санкт Петербург 1867, s. 418–419; W.P. Tekely, *Skład Sądzący Rady Stanu Królestwa Polskiego jako najwyższy organ rozstrzygający sprawy celne (1861–1867)*, „Annales UMCS” sectio G, 1988, vol. XXXV, s. 176; К.Э. Лятавец, *Управление делами Пограничной стражи в Царстве Польском в 1851–1864 гг.*, [w:] *Региональное управление и проблема эффективности власти в России (XVIII – начало XXI века. Сборник статей Всероссийской научной конференции с международным участием (г. Оренбург, 30 октября – 2 ноября 2012 года), посвященной 1150-летию российской государственности, памяти профессора А.В. Ремнева (1955–2012), 60-летию профессора А.И. Репинецкого, ред.*

Ustawa celna Królestwa Polskiego usankcjonowała istnienie z dniem 1/13 stycznia 1851 r. na interesującym nas terytorium 30 komór celnych (11 – 1 kl.; 8 – 2 kl. i 11 – 3 kl.) i 18 przykomórków celnych, działających na obszarze 3 okręgów celnych. Struktury te przedstawiały się następująco: Wierzbołowski OC – KC Wierzbołów 1 kl., KC Peplówek 1 kl., KC Wincenta 2 kl., KC Zieluń 2 kl., KC Lubicz 2 kl., KC Filipów 3 kl., KC Dobrzyń 3 kl., PC Władysławów, PC Raczki, PC Bogusze, PC Dąbrowa, PC Chorzele, PC Mławka i PC Osiek; Kaliski OC – KC Nieszawa 1 kl., KC Pызdry 1 kl., KC Szczypiorno 1 kl., KC Praszka 1 kl., KC Słupca 2 kl., KC Wieruszów 2 kl., KC Herby 2 kl., KC Służewo 3 kl., KC Wilczyn 3 kl., KC Człochów 3 kl., KC Grodziszczko 3 kl., KC Podgrabów 3 kl., KC Bolesławiec 3 kl., KC Niezdara 3 kl., PC Radziejów, PC Piotrków, PC Skulsk, PC Podłęże, PC Modrzejów;

Zawichojski OC – KC Granica 1 kl., KC Michałowice 1 kl., KC Zawichost 1 kl., KC Tomaszów 1 kl., KC Igołomia 2 kl., KC Krzeszów 2 kl., KC Baran 3 kl., KC Dołhobyczów 3 kl., PC Niesułowice, PC Szyce, PS Sierosławice, PC Opatowiec, PC Sandomierz i PC Łązek Zaklikowski. Ponadto strukturę tę uzupełniała wewnętrzna Główna Składowa Komora Celna w Warszawie, która znajdowała się w bezpośredniej jurysdykcji dyrektora DHZ MF⁸⁰.

Najszerzy zakres kompetencji w stosunku do clenia towarów posiadały komory 1 kl. Na teren Królestwa Polskiego mógł trafiać szeroki asortyment towarów i produktów, które nie były zabronione przepisami ustawy lub oclenie pewnych rodzajów towarów nie zostało zastrzeżone dla określonych komór celnych. Właściciele towarów zgłaszających fakt ich wwozu na teren Kongresówki posiadali 6-miesięczny czas na ich oclenie. Wszystkie komory 1 kl. mogły przyjąć towar odesłać w celu oclenia do GSKC Warszawa. Tutaj należy wspomnieć o pewnym wyjątku, który został zapisany w ustawie. Otóż komory celne: Warszawa, Granica, Nieszawa i Zawichost otrzymały tymczasowe prawo przetrzymywania w swoich składach towarów przez 8 miesięcy do chwili ich oclenia (tylko dla kupców posiadającym prawo składu). Ponadto ostatnie 3 wymienione komory mogły trafiające do nich towary odsyłać w celu ich złożenia do składowych KC Moskwa i KC Sankt Petersburg⁸¹.

Komory 2 kl. mogły jedynie zajmować się cleniem towarów wyszczególnionych w Wykazie A załączonym do ustawy celnej. Towar trafiający do tego typu urzędów celnych miał być obłożony cłem w ciągu 2 miesięcy od momentu jego

E.V. Годовова, С.В. Любичанковский, Оренбург 2012, s. 152.

⁸⁰ Wśród liczby etatów uwzględniono również stanowiska kopistów i stróżów, które według ustawy celnej zostały uwzględnione w wykazie osób otrzymujących wynagrodzenie. *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 18–21; *Приложения*, [w:] ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, отделение второе, 1850, Санкт Петербург 1851, s. 245–247; К. Лятавец, *Таможенные учреждения в Царстве Польском в 50–60 гг. XIX века*, [w:] *Історія торгівлі, податків та мита. Збірник наукових праць*, ред. О.О. Дячок, Дніпропетровськ 2007, К. Лятавец, *Таможенные*, s. 125–126.

⁸¹ *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 8–11; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 48–49.

przyjęcia. Asortyment trafiający do komór 2 kl., który nie znalazł swojego miejsca w Wykazie A, miał być ekspediowany w celu oclenia do GSKC Warszawa. Należy zwrócić uwagę, że w tej grupie organów administracji celnej pojawiły się sytuacje wyjątkowe określone ustawą. KC Wincenta i KC Herby, zaliczone do 2 kl., posiadały od 1/13 stycznia 1851 r., aż do wydania stosownego rozporządzenia przez dyrektora DHZ MF, kompetencje komór 1 kl. KC Słupca mogła zajmować się cieniem wyrobów rzemieślniczych, za wyjątkiem tych zarezerwowanych Wykazem B dla określonych komór celnych. Komory celne 2 kl. w Igołomii i Krzeszowie otrzymało prawo poboru cła z win austriackich i węgierskich. KC Lubicz w okresie zimowym (od 1/13 listopada do 1/13 kwietnia) posiadała kompetencje związane z odprawą celną towarów kolonialnych i płynnych (za wyjątkiem wysokoprocentowych wyrobów alkoholowych)⁸².

Wreszcie komory celne 3 kl. otrzymały prawo wpuszczania na teren Królestwa Polskiego towarów wyszczególnionych w Wykazie A. Właściciele towarów posiadali 1 miesiąc na ich oclenie od dnia ich wwozu. Ponadto przez te komory można było wwozić wszystkie przedmioty zwolnione z konieczności uiszczenia cła. Należy zauważyć, że komory 3 kl. nie posiadały prawa przesyłania towarów do GSKC Warszawa⁸³.

Ustalony wyżej zakres kompetencji komór obowiązywał do kresu funkcjonowania rosyjskiej administracji celnej w Królestwie Polskim. Komitet Urządzający w Królestwie Polskim ogłosił 7/19 czerwca 1868 r. utratę mocy prawnej przez ustawę celną obowiązującej od 1/13 stycznia 1851 r. Nowa ustawa celną dla handlu europejskiego na terytorium Imperium Rosyjskiego i Królestwa Polskiego została podpisana 13/25 lipca 1868 r. Weszła w życie z dniem 1/13 stycznia 1869 r.⁸⁴ Nowa ustawa, jak i kolejne jej wydania z 1892 r., 1904 r. i 1910 r. kolejno potwierdzały zakres kompetencji poszczególnych komór i właśnie od tego czynnika uzależniona była ich klasyfikacja⁸⁵.

Jak można zauważyć kompetencje komór celnych zostały dość jednoznacznie określone przez ustawę celną z 1851 r. Zdawano sobie sprawę, że ich prerogatywy ustanowione tak naprawdę w chwili redagowania tego aktu prawnego i ostatecznie-

⁸² *Ustawa celną dla Królestwa Polskiego*, s. 10–13; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 49.

⁸³ *Ustawa celną dla Królestwa Polskiego*, s. 12–13; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 49.

⁸⁴ СУиРП, 1868, nr 65, poz. 508, s. 716–735; *Постановления Учредительного Комитета в Царстве Польском*, т. XIII, выпуск второй, (Заседания ССЛІ–ССЛV), Варшава 1868, s. 210–214; *Dziennik Praw Królestwa Polskiego*, т. 68, s. 314–315; G. Smyk, *Zasady wprowadzenia i zakres obowiązywania rosyjskich źródeł prawa w Królestwie Polskim po powstaniu styczniowym*, „*Studia z Dziejów Państwa i Prawa Polskiego*” 2011, т. 14, s. 226; K. Latawiec, *Rosyjska straż graniczna w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, Lublin 2014, s. 62.

⁸⁵ СЗРИ, том шестой, *Уставы таможенные*, Издание 1892 года, Санкт Петербург 1892, s. 56; СЗРИ, том шестой, *Устав таможенный*, Издание 1904 года, Санкт Петербург 1904, s. 4; СЗРИ, том шестой, *Устав таможенный*, Издание 1910 года, s. 10; СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1786–1787.

go jej zatwierdzenia w 1850 r. nie będą trwały wiecznie. Chcąc być przygotowanym na konieczność przeprowadzania pewnych modyfikacji w zakresie kompetencji poszczególnych komór celnych wywołanych np. zmianami w handlu międzynarodowym lub działalności gospodarczej, zdecydowano się na zawarcie w ustawie zapisu dającego rosyjskim władzom celnym (minister finansów) prawo zmian zakresu kompetencji i podwyższania lub obniżania klas poszczególnym komorom. Te działania musiały uzyskać akceptację namiestnika Królestwa Polskiego. Należy dodać, że zmiany te nie mogły pociągać za sobą kosztów ponoszonych przez skarbowo państwa związanych z utrzymaniem obsady stanowisk urzędniczych⁸⁶. Rzeczywiście w kolejnych latach takie sytuacje miały miejsce. W listopadzie 1862 r. DHZ MF wydał rozporządzenie o nadaniu KC Słupcy 2 kl. praw komory 1 kl., dzięki obopólnej zgodzie namiestnika - wlk. ks. Konstantego Nikołajewicza i ministra finansów⁸⁷.

Ustawa celna Królestwa Polskiego miała również znaczenie dla dalszego funkcjonowania administracji terenowej DHZ MF na obszarze całej monarchii Romanowów. Ten akt prawny wprowadził pewną innowację, która została wkrótce zaadoptowana również w stosunku do komór celnych działających na innych odcinkach granicy państwa rosyjskiego. Otóż nastąpiło odejście od 4-klasowej zasady klasyfikacji komór na rzecz 3-klasowej.

Interesująco przedstawiał się dobór kadr do nowo powstałych komór celnych w Królestwie Polskim. Przede wszystkim na te etaty skierowano urzędników dotąd zatrudnionych w strukturach: polskiej administracji celnej, likwidowanych urzędów z obszaru Grodzieńskiego OC i Jurburskiego OC oraz z komór celnych z Radziwiłłowskiego OC, Ryskiego OC, Petersburskiego OC i Lipawskiego OC⁸⁸. Należy dodać, że mianowanie urzędników ze zlikwidowanych polskich struktur administracji celnej przyniosło pewne problemy proceduralne. Władze rosyjskie kompletując obsadę nowo stworzonych urzędów, chcąc zapewnić płynność funkcjonowania nadzoru celnego, powierzyły Polakom stanowiska posiadające klasę wyższą niż 12. Dochodziło więc do precedensów, które łamały rosyjskiej przepisy o służbie cywilnej. Zresztą to zjawisko nie tylko wystąpiło na przełomie lat 1850–1851. W trakcie pierwszej dekady funkcjonowania interesującej nas administracji takie przypadki musiały się powtarzać, co spowodowało zdecydowaną reakcję władz DHZ MF⁸⁹.

⁸⁶ *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 14–15; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 50.

⁸⁷ RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 338; „Dziennik Urzędowy Guberni Radomskiej” 1863, nr 11, s. 98.

⁸⁸ RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2617, passim; sygn. 2753, passim; sygn. 3914, passim; sygn. 7126, passim.

⁸⁹ LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 89, k. 16; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 225; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года*, [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, По 31 Марта 1863 года, Часть II, Статьи к IV, V, VI, VII и VIII томам Свода*, Санкт Петербург 1863, s. 17.

W ogóle polityka personalna we wszystkich urzędach celnych na terenie Królestwa Polskiego w pierwszych ich 13 latach funkcjonowania była dość specyficzna. Bowiem w przeciwieństwie do rosyjskich urzędów celnych prawie 79% wszystkich zatrudnionych urzędników była pochodzenia polskiego i wyznania rzymskokatolickiego. Jednak wpływ na taką sytuację miało m.in. translokowanie Polaków ze struktur celnych działających w imperium do tych działających na terenie Kongresówki⁹⁰.

Założenia polityki personalnej zmieniły się wraz z wybuchem powstania styczniowego. Rząd carski zweryfikował swoje podejście do kwestii mianowania urzędników do funkcjonujących organów administracji celnej w Królestwie Polskim a szczególnie na stanowiska kierownicze w komorach celnych. Polacy zostali pozbawieni swoich stanowisk w 1863 r.⁹¹ Po upadku powstania styczniowego na etatach dyrektorów komór celnych pojawiali się sporadycznie i były to wyjątkowe przypadki np. Florian Józefowicz, który przez prawie 12 lat kierował KC Grajewo⁹².

Analizę interesujących nas urzędów należy zacząć od największej komory celnej na terenie Królestwa Polskiego zlokalizowanej w Warszawie. Kontynuowała ona tradycję polskiego organu celnego sprzed 1/13 stycznia 1851 r. Przynosiła największy dochód, ze względu na znacznej wartości cło nakładane na liczne towary przechowywane w jej składach. Posiadała największą obsadę kadrową. Zgodnie z zatwierdzonym etatem z 3/15 listopada 1850 r. zatrudnienie w niej mogło znaleźć 161 osób. W związku ze znaczeniem jakie odgrywała w strukturze administracji celnej w Kongresówce przełożyło się to na jej organizację wewnętrzną, w której można było wyodrębnić cztery zasadnicze działy. Pierwszy stanowił ścisły zarząd wraz z kancelarią. GSKC Warszawa kierował dyrektor, który posiadał pomocników w osobach 2 starszych i 2 młodszych członków. Wszyscy wymienieni stanowili kolegium urzędu, na którym roztrząsano sprawy ściśle związane z zakresem kompetencji komory lub jej codzienną egzystencją (np. sprawy zatrudniania niższego personelu w osobach kopistów i dozorców celnych). Kierownikiem kancelarii GSKC Warszawa był jej sekretarz. Nadzorował prawidłowość funkcjonowania systemu kancelaryjnego komory oraz występował w charakterze protokolanta posiedzeń kolegium urzędu. Pozostałymi urzędnikami zaliczanymi do tego działu byli: 2 naczelników stołów (referatów), 2 pomocników naczelników stołów, 2 tłumaczy, dziennikarz, rejestrator-rendant, archiwista, egzekutor i pomocnik egzekutora. Kolejny – dział kasowy – stanowili: kasjer (skarbnik), pomocnik kasjera, 2 buchalterów, 2 pomocników buchalterów i 4 urzędników rachunkowych. Zajmowali się oni przede

⁹⁰ K. Latawiec, *Personnel policy*, s. 290–297.

⁹¹ Szerzej o polityce władz DHZ MF wobec urzędów celnych w Królestwie Polskim zob. K. Latawiec, *Wpływ powstania styczniowego na funkcjonowanie administracji celnej na terenie Królestwa Polskiego*, [w:] *Między irredentą a kolaboracją. Powstania narodowe – czy warto było?*, Sosnowiec 2023 (w druku).

⁹² Zob. biogram Floriana Józefowicza.

wszystkim operacjami finansowymi związanymi z opłatą ceł. Kwestie ceł były również w jurysdykcji urzędników działu ekspedycji towarów. Obsada składająca się z: kalkulatora ceł, pomocnika kalkulatora ceł, buchaltera i pomocnika buchaltera koncentrowała się na szacowaniu wysokości opłat, jakie należało uiścić z tytułu wwozu towarów na teren Rosji i wprowadzenia ich do obrotu. Wreszcie odrębny dział stanowili urzędnicy zatrudnieni w składzie celnym tej komory. Nadzór nad towarami zdeponowanymi w składzie celnym sprawowali: 2 nadzorców składu, 4 pomocników nadzorców składu, 4 wągstempelmeistrów, 2 ekerów oraz estymator materiałów aptecznych i farb. Ponadto w etacie GSKC Warszawa uwzględniono utrzymanie 30 pisarzy (kopistów). Liczbę tę w pełni usprawiedliwiała rozbudowana struktura urzędu, w której pomoc kancelaryjna przy wypełnianiu obowiązków służbowych przez urzędników merytorycznych była niezbędna. Przewidywano obecność 60 dozorców celnych oraz 20 stróży. Zastanawiające jest to, że w etacie GSKC Warszawa nie uwzględniono urzędników oddelegowanych do pełnienia obowiązków służbowych na dworcu Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej (starszego rewizora i 2 młodszych rewizorów) i pocztamcie miasta Warszawy (ekspedytor)⁹³.

GSKC Warszawa była wyjątkowa w skali Królestwa Polskiego, a nawet całego Imperium Rosyjskiego, z powodu posiadania prawa utrzymywania 12 aplikantów (4 – 1 kategorii i 8 – 2 kategorii). Kierowanie osób na aplikację uzależnione było od decyzji dyrektora DHZ MF. Aplikanci 1 kategorii były osobami, które mogły ubiegać się o uzyskanie posady dyrektora, pomocnika dyrektora lub członka komory. Zaliczeni zaś do 2 kategorii mogli być mianowani na pozostałe stanowiska etatowe, na które odbywała się nominacja decyzją szefa DHZ MF lub ministra finansów⁹⁴.

Ustawa celna Królestwa Polskiego jednoznacznie określiła tryb mianowania urzędników na stanowiska dyrektorów. Na posady dyrektorskie w GSKC Warszawa i w komorach 1 kl. i 2 kl. kandydatów na te etaty przedstawiał dyrektor DHZ MF (od 1865 r. dyrektor DOC MF). To właśnie szef departamentu celnego posiadał największą wiedzę o potencjalnych kandydatach. Bowiem stanowiska te były kluczowe z punktu widzenia działalności tych urzędów celnych. Najczęściej w grę wchodziły osoby mające doświadczenie pracy w administracji celnej lub też ci, którzy posiadali za sobą dłuższy okres zatrudnienia w innych strukturach państwowego aparatu zarządzania. Kandydaty proponowane przez dyrektora departamentu musiały zyskać akceptację ministra finansów i namiestnika Królestwa Polskiego⁹⁵.

⁹³ RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 7126; sygn. 7915; *Приложения*, [w:] ПСЗРП, собр. II, т. XXV, отделение второе, 1850, s. 247; *Rocznik urzędowy obejmujący spis naczelnych władz Cesarstwa oraz wszystkich władz i urzędników Królestwa Polskiego na rok 1852*, Warszawa [b.d.w.], s. 526–533.

⁹⁴ *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 28–31; ПСЗРП, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 53.

⁹⁵ *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 34–35; ПСЗРП, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 54.

Zupełnie inaczej przedstawiał się dobór kandydatów na stanowiska dyrektorów komór 3 kl. Tutaj decydujące zdanie należało wyłącznie do dyrektora DHZ MF (DOC MF). O każdej uczynionej nominacji był zobligowany do powiadamiania namiestnika Królestwa Polskiego. Godne zauważenia jest to, że pewną rolę w kształtowaniu obsady funkcji kierowniczej w tej klasie komór mógł odgrywać naczelnik okręgu celnego. Bowiem pozostawiono mu prawo przedstawiania kandydatów na te stanowiska swojemu bezpośredniemu przełożonemu w Sankt Petersburgu⁹⁶. Należy również dodać, że analogiczne prerogatywy dyrektor departamentu posiadał w stosunku do doboru kadr na pozostałe funkcjonujące stanowiska w kancelariach naczelników okręgów celnych i innych urzędach celnych (komory, przykomorki, punkty komunikacyjne)⁹⁷. Niestety trudno jest zweryfikować zakres wpływu szefów okręgów celnych na zatrudnianie dyrektorów komór 3 kl.

Przepisy wprowadzające rosyjską administrację celną w Królestwie Polskim określiły zakres kompetencji stanowisk kierowniczych – naczelników okręgów celnych i dyrektorów innych urzędów celnych. Kompetencje tych pierwszych zostały już szczegółowo omówione⁹⁸, dlatego też skoncentrujemy się na przedstawieniu obowiązków dyrektorów wszystkich komór działających na interesującym nas terenie.

Każdy dyrektor komory celnej sprawował główny nadzór nad wszystkimi urzędnikami zatrudnionymi w podległym mu organie administracyjnym. W jego obowiązku znajdowało się czuwanie by wszyscy pracownicy komory wykonując swoje czynności służbowe postępowali zgodnie z ustalonym porządkiem. Ponadto miał baczenie na to by wykonywali powierzone im zadania z należytą gorliwością⁹⁹.

Drugą sferą, w której dyrektor komory powinien wykazać się czujnością był nadzór nad towarami trafiającymi do komory celem ich ocenia. Szef komory nadzorował, aby nie dochodziło do jakichkolwiek nadużyć np. wprowadzenie towaru na terytorium państwa bez opłaty cła, analogiczne wyprowadzenie towaru poza granice państwa bez uiszczenia finansowych powinności czy też zaniżenie wartości należnego cła. Działania dyrektora miały zmierzać do zapobiegania zaistnienia sytuacji, w których szkody doznałby skarb państwa. Również kluczowe było utrzymanie płynności pracy urzędu, tak aby czynności dokonywane przez urząd celny nie doprowadziły do szkody lub niezadowolenia osób prywatnych¹⁰⁰.

⁹⁶ Ibidem.

⁹⁷ Ibidem.

⁹⁸ Zob. K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów celnych i inspektorzy rewirów celnych w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, Lublin 2023.

⁹⁹ *Ustawa celną dla Królestwa Polskiego*, s. 140–143; ПСЗРП, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 77.

¹⁰⁰ Ibidem.

Każde wykryte zaniedbanie czynności służbowych lub popełnione nadużycia dokonane przez podległych mu urzędników miały być zgłaszane przez dyrektora komory bezpośrednio zwierzchnikowi w osobie miejscowego naczelnika okręgu celnego (w przypadku dyrektora GSKC Warszawa dyrektorowi DHZ MF (DOC MF)). Ponadto dyrektor był zobligowany do przesłania stosownego raportu do Sankt Petersburga na ręce szefa resortu celnego¹⁰¹.

Ustawodawca w zakresie nadzoru nad urzędnikami dyrektorom komór powierzył obowiązek dbania o to, aby podwładni mu urzędnicy odnosili się grzecznie i przyzwoicie do wszystkich petentów znajdujących się na terenie komory celnej. W razie czynienia jakichkolwiek trudności lub w przypadku ubliżenia petentowi szef komory był zobligowany do poinformowania swoich zwierzchników, zaś urzędnikowi dokonującemu tego typu przestępstwa groziła kara¹⁰².

Dyrektor komory celnej był również odpowiedzialny za nadzór nad majątkiem państwowym znajdującym się w kierowanym przez niego urzędzie. Odnosiło się to szczególnie do infrastruktury budowlanej. W razie zaistnienia konieczności przeprowadzenia remontu pomieszczeń dyrektor zobligowany był do poinformowania miejscowego naczelnika okręgu celnego. Prerogatywy tego ostatniego w omawianej kwestii posiadał dyrektor GSKC Warszawa, mógł więc osobiście decydować o przeprowadzeniu stosownych napraw¹⁰³.

Przedstawione wyżej regulacje odnoszące się do obowiązków dyrektorów komór zapisane w treści ustawy celnej Królestwa Polskiego na trwałe weszły do rosyjskiego ustawodawstwa celnego. W każdej rosyjskiej ustawie celnej, począwszy od 1857 r., znalazły się te zapisy. Zakres obowiązków dyrektorów właściwie do początku stycznia 1913 r. (uzyskane wtedy kompetencje zostaną omówione niżej) nie uległ zmianie za jednym wyjątkiem. Na podstawie przepisów z 18/30 marca 1886 r. dyrektorzy komór uzyskali prawo wydawania zgody na zawarcie związku małżeńskiego podległym im urzędnikom. W przypadku zwolnienia urzędnika ze służby do jego kompetencji należało wydanie atestacji opuszczającemu miejsce zatrudnienia¹⁰⁴.

Obsada etatowa interesujących nas komór celnych, jak można zauważyć w tabeli nr 7, była dość zróżnicowana. Liczba stanowisk była uzależniona od rangi urzędu. Ze względu na zakres prerogatyw najliczniejszą obsadę wśród komór celnych działających w pasie przygranicznym miały te legitymujące się posiadaniem 1 kl. W każdej z nich funkcjonowało 8 stanowisk urzędniczych: dyrektora, człon-

¹⁰¹ Ibidem.

¹⁰² *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 124–125, 142–143; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 73, 77.

¹⁰³ *Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, s. 142–143; ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, nr 24598, s. 77.

¹⁰⁴ СЗРИ, том шестой, *Устав таможенный, Издание 1910 года*, Санкт Петербург 1910, s. 29–30; ПСЗРИ, собр. III, т. VI, 1886, nr 3581, Санкт Петербург 1888, s. 123.

ka i skarbnika, sekretarza, tłumacza, buchaltera i kalkulatora cel, nadzorcy składu celnego, wagstempelmejsztra i ekerę oraz estymatora materiałów aptecznych i farb. Ponadto 30 osób personelu pomocniczego (pisarzy, dozorców celnych, stróżów). Wyjątek stanowiła KC Nieszawa, która posiadał na swoim etacie nadzorę wag i miernika drzewa. Nie było to jakieś novum, albowiem przed 1851 r. taki etat np. funkcjonował w KC Jurburg (dla spławu drewna Niemnem). Obecność tego stanowiska była związana z spławianiem drewna Wisłą z terenu Królestwa Polskiego. W Rosji w zakresie funkcjonowania etatów w administracji celnej wypracowano zasadę sprzężenia zbliżonych kompetencji w rękach jednego urzędnika, co pozwoliło na zmniejszanie liczby stanowisk. Takie rozwiązania zastosowano również na terenie Kongresówki o czym świadczą etaty np. członka i skarbnika, buchaltera i kalkulatora cel czy wagstempelmejsztra i ekerę¹⁰⁵.

Tabela nr 7: Etaty rosyjskich komór celnych działających w Królestwie Polskim od 1/13 stycznia 1851 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora i skarbnik	Członek i skarbnik	Sekretarz	Tłumacz	Buchalter i kalkulator cel	Nadzorca składu celnego	Nadzorca składu celnego i wagstempelmejszter	Wagstempelmejszter i eker	Estymator materiałów aptecznych i farb	Nadzorca wag i miernik drzewa	Pisarz	Dozorca celny	Stróż
1 kl.: Wierzbolów, Peplówek, Pызdry, Szczypiorno, Praszka, Granica, Michałowice, Tomaszów, Zawichost	1	-	1	1	1	1	1	-	1	1	-	6	10	4
1 kl. Nieszawa	1	-	1	1	1	1	1	-	1	1	1	6	10	4
2 kl.: Wincenta, Zieluń, Lubicz, Słupca, Wieruszów, Herby, Igołomia, Krzeszów	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	2	3	2

¹⁰⁵ RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2753; sygn. 3914; *Приложения*, [w:] ПСЗРИ, собр. II, т. XXV, отделение второе, 1850, s. 245-247; *Rocznik urzędowy...na rok 1852*, s. 562-565.

3 kl.: Filipów, Dobrzyń, Służewo, Wilczyn, Czołnochów, Grodziszczko, Podgrabów, Bolesławiec, Niezdara, Baran, Dolhobyczów	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Źródło: *Приложения*, [w:] *ПСЗРИ*, собрание второе, t. XXV, отделение второе, 1850, Санкт Петербург 1851, s. 245–247.

Znacznie mniejsza liczba etatów funkcjonowała w komorach celnych 2 kl. Funkcjonowanie tego typu organów administracyjnych opierało się na barkach 3 urzędników: dyrektora, pomocnika dyrektora i skarbnika oraz nadzorca składu celnego i wagstempelmejsra. Ponadto ustawa przewidywała obecność 6 przedstawicieli personelu pomocniczego. Jeszcze uboższą obsadą etatową legitymowały się komory 3 kl. Jako że urzędy te nie posiadały prawa składować towarów, stąd też jedynie 2 urzędników (dyrektor oraz pomocnik dyrektora i skarbnik) decydowało o sile merytorycznej tego typu organów administracyjnych. W komorach 3 kl. przewidziano jedynie 4 osoby personelu pomocniczego¹⁰⁶.

Struktura rosyjskich komór celnych w Królestwie Polskim w pierwszych latach swojego funkcjonowania odznaczała się pewną stabilnością. Nie zdecydowano się na powoływanie nowych urzędów ani ich likwidację. Dopiero rozbudowa linii kolejowych na terenie Królestwa Polskiego i ich połączenie z siecią już istniejących dróg żelaznych w Prusach i Austrii wymusiła konieczność utworzenia kolejnych komór celnych. 25 listopada/7 grudnia 1858 r. zapadła decyzja o utworzeniu KC Sosnowiec 1 kl. na linii kolejowej biegnącej od stacji Żąbkowice do pruskiej stacji Katowice. Jej zakres kompetencji był wzorowany na funkcjonującej już KC Granica¹⁰⁷. Powstanie KC Sosnowiec oznaczało wzrost liczby etatowych urzędników interesującej nas administracji na terenie Królestwa Polskiego o: zarządzającego, 2 członków (w tym jeden z nich był równocześnie skarbnikiem komory), sekretarza, tłumacza, buchaltera-kalkulatora ceł, nadzorca składu celnego, wagstempelmejsra, 4 kopiistów i 10 dozorców celnych¹⁰⁸.

Również w związku z rozbudową linii kolejowych doszło do powstania kolejnego urzędu celnego. Otóż na stacji granicznej w Aleksandrowie Przygranicznym Kolei Warszawsko-Bromberskiej (Warszawsko-Bydgoskiej), na podstawie opinii

¹⁰⁶ RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2753; sygn. 3914; *Приложения*, [w:] *ПСЗРИ*, собр. II, t. XXV, отделение второе, 1850, s. 245–247; *Rocznik urzędowy...na rok 1852*, s. 566–567.

¹⁰⁷ LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 88, k. 3–3v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 215–215v; *ПСЗРИ*, собр. II, t. XXXIII, отделение второе, 1858, nr 33815, Санкт Петербург 1860, s. 413; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года*, [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году*, t. II, С 13 Мая по 31 Декабря 1858 г., Санкт Петербург 1859, s. 7.

¹⁰⁸ *ПСЗРИ*, собр. II, t. XXXIII, отделение третье, 1858, приложения, Санкт Петербург 1860, s. 399.

Rady Państwa zatwierdzonej najwyższą decyzją z 3/15 kwietnia 1862 r. została utworzona komora celna 1 kl. Znalazła się ona w jurysdykcji naczelnika Kaliskiego OC. Powstanie KC Aleksandrów oznaczało wzrost liczby etatów administracji celnej w Królestwie Polskim o: zarządzającego, 2 członków, skarbnika, buchaltera, sekretarza, tłumacza, kalkulatora cel, nadzorcę składu celnego, pomocnika nadzorcy składu celnego, wagstempelmejsra i 8 kopistów. Interesujące jest to, że nie określono liczby etatów dozorców celnych (co np. znalazło się w etacie KC Sosnowiec)¹⁰⁹.

W 1862 r. do Kibart, w których funkcjonowała komora celna 1 kl. została doprowadzona odnoga linii Kolei Petersbursko-Warszawskiej. Tym sposobem Sankt Petersburg uzyskał połączenie kolejowe z Królewcem. Uruchomienie ruchu osobowego, jak i towarowego wymagało przystosowania istniejącej już KC Wierzbołów do nowej sytuacji. Konieczna stała się więc reforma struktury etatowej tego urzędu. Stało się to 14/26 lipca 1864 r. Car Aleksander II zatwierdził opinię Rady Państwa przygotowaną na wniosek ministra finansów. Na jej podstawie KC Wierzbołów otrzymała następującą strukturę etatową: dyrektor, 3 członków, skarbnik, sekretarz, pomocnik sekretarza, buchalter, 2 kalkulatorów cel, nadzorca składu celnego i 6 pomocników nadzorcy składu celnego¹¹⁰. Porównując ten etat z tabelą nr 7 widzimy całkowitą rezygnację z utrzymania niektórych dotychczasowych stanowisk. We wszystkich 3 nowych komorach pojawiły się etaty członków, co było wyraźną oznaką postępujących zmian w tego typu urządach celnych. Ponadto w miejsce estymatora materiałów aptecznych pojawiła się możliwość najmu eksperta. Zrezygnowano całkowicie z określenia liczby etatów pisarzy, dozorców celnych i stróży. Pojawiły się odgórnie ustalone sumy finansowe, które można było przeznaczyć na zatrudnienie niższego personelu pomocniczego.

Struktury rosyjskiej administracji celnej w Królestwie Polskim zostały poważnie zdeorganizowane w pierwszych miesiącach powstania styczniowego. Działające na rubieżach Królestwa Polskiego, z dala od większych ośrodków miejskich, w których stacjonowały niewielkie garnizony armii carskiej, były podatne na ataki polskich oddziałów powstańczych. Celem powstańców były środki finansowe pochodzące z cel, które można byłoby spożytkować na zakup m.in. broni. Największe straty finansowe władze rosyjskie poniosły w KC Granica i KC Michałowice, gdzie utraciły na początku lutego 1863 r. przeszło 38 tys. rubli. Należy

¹⁰⁹ ПСЗРИ, собр. II, т. XXXVII, отделение первое, 1862, nr 38127, Санкт Петербург 1865, s. 294; ПСЗРИ, собр. II, т. XXXVII, отделение третье, 1862, Приложение, Санкт Петербург 1865, s. 75; Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года, [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, По 31 Марта 1863 года, Часть II, Статьи к IV, V, VI, VII и VIII томам Свода, s. 16.

¹¹⁰ ПСЗРИ, собр. II, т. XXXIX, отделение первое, 1864, nr 41070, Санкт Петербург 1867, s. 622; ПСЗРИ, собр. II, т. XXXIX, отделение третье, 1864, Приложения, Санкт Петербург 1867, s. 196.

dodać, że komory celne działające na granicy rosyjsko-pruskiej zdołały uchronić swoje środki finansowe, dzięki pomocy przygranicznych władz pruskich¹¹¹.

Granica, poza rolą militarną i fiskalną, ma także znaczenie sanitarne. Przesunięcie granic Imperium Rosyjskiego na zachód w 2 poł. XVIII wieku a ostatecznie likwidacja granicy z Królestwem Polskim oznaczały swobodny przepływ chorób zakaźnych z Azji do serca Europy. Nota bene epidemie zwierząt i ludzi przestały przenosić się z tego kierunku natychmiast po ustanowieniu granicy między sowiecką Rosją a Rzeczpospolitą Polską.

Szczególnie jeden aspekt tego problemu zajmował władze dość intensywnie i prowadził do coraz nowych rozwiązań. W Królestwie Polskim szybko rosło zapotrzebowanie na wołowinę – jedyne mięso dostępne w takich ilościach. Poza wzrostem populacji miejskich i przyrostem naturalnym, tendencję tą potęgowało wprowadzenie na terytorium Królestwa Polskiego wielkich mas żołnierzy rosyjskich. Wyżywienie ludności miast, garnizonów i twierdz wymagało dużych ilości mięsa a jedynym jego źródłem w takiej skali było bydło stepowe, od setek lat przepędzane nad Wisłę. Zniesienie granicy między Rosją i Królestwem Polskim doprowadziło także do zwiększenia zagrożenia epidemiologicznego w tym dla bydła rogatego. Bydło stepowe przenosiło chorobę epidemiczną zwaną potocznie księgosuszem (typhus bovim contagiosus), która przenosiła się na bydło domowe. Walka z „dżumą bydła rogatego” stała się jednym z ważniejszych zadań Imperium Rosyjskiego¹¹².

Głównym punktem na szlaku wielkich przepędów bydła ze stepów stało się miasto Włodawa. Pojawienie się tu w 1794 r. granicy austriacko-rosyjskiej mogło być powodem do zmiany trasy „wołów” bardziej na północ. M.in. zmusiło to ówczesną właścicielkę dóbr włodawskich (na brzegu austriackim) hr. Zamoyską, do wniesienia podania do ministerium policji w Petersburgu, aby zatwierdziło „nowo wzniesione miasteczko Włodawkę”. Senat Rządzący na wniosek ministra spraw wewnętrznych dnia 2/14 czerwca 1820 r. zatwierdził i miasteczko, i jarmarki bydłece, które odbywały się po obu stronach rzeki Bug¹¹³.

Bydło stepowe wędrowało na Wołyń do Włodawki. Tutaj na dwa jarmarki (15 sierpnia i 4 października) spędzano corocznie od 3 do 6 tys. głów bydła stepowego, nie licząc stałego spędzania na cotygodniowe targi, w czwartki i piątki, do 500 szt. i więcej, tak że w ciągu roku do miasteczka Włodawka spędzano do 30 tys. głów bydła rogatego. Stąd część jego szła do Królestwa Polskiego przez włodawską

¹¹¹ RGIA, zesp. 21, inw. 1, sygn. 506, k. 2–3v; zob. szerzej: K. Latawiec, *Wpływ powstania styczniowego*.

¹¹² А. Г. Горак, *Государство и мобилизация общественных сил: борьба с чумой рогатого скота в Российской империи в XIX – начале XX в.*, „Уральский исторический вестник” 2018, nr 4 (61), s. 30–37. DOI: 10.30759/1728-9718-2018-4(61)-30-37; idem, *Прогоня гуртов крупного степного скота в Царство Польское в XIX веке*, [w:] *Міжнародна науково-практична конференція „VII Міждисциплінарні гуманітарні читання”*, Київ 2018, s. 64–66.

¹¹³ A. Wieniarski, *Włodawa i Różanka*, „Biblioteka Warszawska”, 1860, s. 463.

kwarantannę na lewym brzegu Bugu a reszta do guberni grodzieńskiej¹¹⁴. Trakty te stale były rekordy ofiar zarazy. Już w połowie XIX w. główny trakt dla sprowadzania wołów ukraińskich do Królestwa został skierowany na Włodawę, i w tym celu wybudowano w r. 1858 nową kwarantannę na gruntach folwarku Suszno, gdzie „woły po kilka dni są zatrzymywane, dla przekonania się, czy nie dotknięte są księgosuszem”¹¹⁵.

Przepędy bydła z Imperium do i przez Królestwo zostały uregulowane w 1826 r. Ukaz Senatu Rządzącego z 19 czerwca 1826 r., wydany na podstawie umowy między Cesarstwem Rosyjskim a Królestwem Polskim, określał trasy przepędzania stad bydła z rosyjskich komór celnych do polskich. Specjalna instrukcja stanowiła siedem tzw. traktów wołowych od granicy rosyjskiej do pruskiej i austriackiej oraz organizację punktów kontroli bydła na granicy i na traktach.¹¹⁶

I. Z Uściługa lub Łuszkowa: 1) do Igołomii, 2) do Krasieńca, 3) do Wieruszowa, 4) do Grodziszczka, 5) do Nieszawy, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

II. Z Przeborowa lub Włodawy: 1) do Igołomii, 2) do Krasieńca, 3) do Wieruszowa, 4) do Grodziszczka, 5) do Nieszawy, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

III. Z Brześcia Litewskiego: 1) do Igołomii, 2) do Krasieńca, 3) do Wieruszowa, 4) do Grodziszczka, 5) do Nieszawy, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

IV. Z Ciechanowca: 1) do Igołomii, 2) do Krasieńca, 3) do Wieruszowa, 4) do Grodziszczka, 5) do Nieszawy, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

V. Z Żółtek i Choroszczy lub Tykocina:

VI. z Grodna lub Łosośny: 1) Igołomia, 2) Wilczkowice, 3) Wieruszów, 4) Grodziszczko, 5) Nieszawa, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

VII. z Kowna lub Aleksoty: 1) Igołomia, 2) Wilczkowice, 3) Wieruszów, 4) Grodziszczko, 5) Nieszawa, 6) do Mławy, 7) do Wierzbołowa, 8) do Kucharskini

Jednak straty spowodowane księgosuszem zmusiły władze do znacznego ograniczenia ruchu stad była stepowego. Jeszcze w 1857 r. istniały dwa punkty, przez które można było wprowadzać bydło stepowe do Królestwa – we Włodawie i Łuszkowie. Jednocześnie zezwolono na trzymanie bydła stepowego w kwarantannach tylko przez dwa dni, jeśli było ono przeznaczone bezpośrednio do uboju w głównych miastach regionu lub w twierdzach (Nowogeorgijewsk, Zamość, Iwanogorod) w celu zaopatrzenia w żywność garnizonów. Bydło pędzono w te miejsca

¹¹⁴ А.С. Билецкий, *Эпизоотическое состояние гродненской губернии в 1805–1860 годах*, „Вестник полоцкого госуниверситета”, серия А, 2013, nr 9, s. 66–74.

¹¹⁵ А. Wieniarski, *Włodawa i Różanka*, „Biblioteka Warszawska”, 1860, s. 464.

¹¹⁶ ПСЗРИ, собр. II, т. I, С 12 Декабря 1825 по 1827, nr 272, Санкт Петербург 1830.

specjalnymi traktami wołowymi pod nadzorem lekarza weterynarii¹¹⁷. Wkrótce zamknięto kwarantannę łuszkowską naprzeciw Uściługu, i odtąd było można było wprowadzać bydło stopowo do Królestwa Polskiego tylko przez kwarantannę włodawską¹¹⁸.

Wobec likwidacji władz administracyjnych Królestwa Polskiego kwestie policyj weterynaryjnej spadły na rosyjskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, przy którym 2/14 grudnia 1868 r. utworzono Komitet Weterynaryjny i Wydział Weterynaryjny. Stopniowo zwiększano nadzór nad transportem stad bydła i środki na rozwój cywilnej służby weterynaryjnej. Wprowadzono nawet granicę weterynaryjną oddzielającą Rosję od stepów między Morzem Czarnym i Kaspijskim. Jednak dopiero rozwój kolei wniósł istotne zmiany w transporcie bydła stepowego. Na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wprowadzono ustawę „O obowiązkowym przewozie stad bydła po określonych liniach kolejowych”, zaczynając od obszarów leżących na północ od linii wyznaczonych przez stacje kolejowe Niżny Nowogród, Murom, Morswansk, Kozłow, Griazi, Lipieck, Jelec, Wierchowje, Orzeł, Brikańsk, Gorodnia, Żłobin i Bobrujsk. Jednocześnie zakazano pędzenia stad bydła wzdłuż linii kolejowych¹¹⁹. Jednak granica sanitarna na Bugu leżała na południe od tej granicy i stada wielkiego bydła stepowego nadal przepędzano do Włodawki.

II.2. Komory celne w Królestwie Polskim po reformach z połowy lat 60.

Dla interesujących nas komór celnych rok 1864 przyniósł pewne zmiany w zakresie organizacji władz zwierzchnich. Wspomniano wyżej o utworzeniu Wydziału Celnego Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego, w którym koncentrowały się sprawy związane z funkcjonowaniem rosyjskiego nadzoru celnego w Kongresówce. Po jego likwidacji w maju 1864 r. w Warszawie pojawił się urzędnik do szczególnych poruczeń oddelegowany z Ministerstwa Finansów (Wasilij von Tiesenhausen, Heinrich Lichtenstein) w celu sprawowania ogólnego nadzoru nad działaniem m.in. komór celnych. Niedoprecyzowany zakres ich prerogatyw w stosunku do funkcjonujących interesujących nas urzędów stał się zarzewiem sporów kompetencyjnych m.in. między H. Lichtensteinem a ówczesnym dyrektorem GSKC Warszawa Spiridonem Pałauzowem w latach 1865–1866. Ostatecznie objęcie Królestwa Polskiego działaniem rosyjskiej ustawy celnej w 1868 r. ustaliło zakres zwierzchnictwa naczelników okręgów celnych i DOC MF nad komorami celnymi na tym obszarze¹²⁰.

¹¹⁷ DPKP, t. 50, Warszawa 1858, s. 128.

¹¹⁸ „Kurjer Warszawski” 1860, nr 255; „Dziennik Urzędowy Guberni Radomskiej” 1857, nr 43, dodatek I, s. 747–749.

¹¹⁹ Zob. ПСЗРИ, собр. III, т. II, 1882, nr 863, Санкт Петербург 1886; т. XII, 1892, nr 8251, Санкт Петербург 1895.

¹²⁰ RGIA, zesp. 1015, inw. 1, sygn. 27, passim; „Dziennik Urzędowy Guberni Radomskiej” 1864, nr 50, dodatek I, s. 641; *Список гражданским чинам IV-го класса. Исправлен по 1-е Июля 1864 г.*, Санкт Петербург 1864, s. 641.

Pojawiające się nowe komory celne były wynikiem rozwoju szlaków komunikacyjnych, a więc dla rozwoju bliższych stosunków handlowych Rosji z Prusami były wręcz nieodzownym krokiem. Poza tym DHZ MF nie wykazywał jakiejkolwiek aktywności w kwestii reorganizacji istniejących struktur komór celnych funkcjonujących na terenie Królestwa Polskiego. Czynnikiem mobilizujący do zmian w tej kwestii pojawił się z zupełnie innej strony. W 1862 r. Rada Państwa w trakcie procesu omawiania projektu budżetu DHZ MF na rok 1863 zauważyła możliwość wprowadzenia zmian w istniejących etatach komór, które doprowadziłyby do uproszczenia procedury czenia towarów. Ponadto organowi biorącemu udział w procesie legislacyjnym nie odpowiadał system wydawania nagród finansowych urzędnikom celnym zatrudnionym w interesujących nas instytucjach, generujący dość duże straty dla skarbu państwa. Dlatego też minister finansów został zobligowany do przygotowania zmian w strukturach terenowych administracji celnej, które przyniosłyby zmniejszenie stanowisk etatowych a co za tym idzie znacznie spadłyby wydatki na nagrody dla urzędników. Na drodze do szybkiego wdrożenia zmian na terenie Królestwa Polskiego stanął wybuch powstania styczniowego. Z tego też powodu minister finansów zdecydował się 29 sierpnia/10 września 1863 r. skierować pismo o przesunięciu wdrożenia zmian do chwili uspokojenia sytuacji politycznej na zachodnich rubieżach monarchii Romanowów. Zyskało ono akceptację władz zwierzchnich i nowy kształt etatów administracji celnej został przedstawiony przez dyrektora DOC MF (zastąpił DHZ MF od początku stycznia 1865 r.) ministrowi finansów dopiero 31 maja/12 czerwca 1865 r. Po dokładnym zbadaniu kwestii wskazanych przez Radę Państwa okazało się, że w wielu przypadkach istniejących stanowisk i w zakresie ich kompetencji nie nastąpiły jakiejkolwiek zmiany od 1819 r., czyli od chwili ogłoszenia ustawy celnej dla handlu europejskiego przez cara Aleksandra I. Zaproponowane zmiany przed DOC MF były wręcz rewolucyjne dla jego struktur terenowych na terytorium całej Rosji. Na początku 1865 r. działało 139 urzędów celnych (76 komór, 51 przykomorków, 9 punktów komunikacyjnych i 3 posterunki celne. By zaspokoić oczekiwania Rady Państwa zaproponowano z dniem 1/13 stycznia 1866 r. zachować 127 celnych organów administracyjnych (41 komór, 55 przykomorków, 28 punktów komunikacyjnych i 3 posterunki celne)¹²¹. Jak można zauważyć proponowane zmiany miały doprowadzić do definitywnej przebudowy istniejących struktur. Jednak najważniejszym efektem, chyba najbardziej oczekiwanym przez Radę Państwa było związane z tym zmniejszenie liczby stanowisk etatowych. Według szacunków DOC MF liczba zatrudnionych

бург 1864, s. 852; А. Горак, *Преобразование управления*, s. 96.

¹²¹ ERT, EAA.2175.1.4, k. 1-2.

urzędników w tak zmienionej strukturze urzędów miała osiągnąć 677 (z 989 dotąd istniejących). Pozbawienie miejsc pracy tak dużej liczby urzędników, co należy podkreślić nie z ich winy, wiązało się z koniecznością i tak ponoszenia przez skarb państwa kosztów z tytułu wypłaty każdej osobie połowy wynagrodzenia przez okres do 2 lat od chwili utraty stanowiska (lub do chwili otrzymania nowej posady w administracji państwowej). W tej kwestii dyrektor DOC MF uspokajał Ministerstwo Finansów, albowiem na około 170 stanowiskach od 1864 r. istniały wakaty¹²². Należy dodać, że część z nich obecna była na terenie Królestwa Polskiego i miała ona związek z dezorganizacją handlu oraz administracji celnej wywołanej powstaniem styczniowym.

Zaproponowane zmiany przez dyrektora DOC MF zostały przedstawione przez ministra finansów Radzie Państwa. Zyskały one akceptację, albowiem wyraźnie zauważalne było przekształcenie struktur urzędów owocujące zmniejszeniem etatów a co za tym idzie obniżeniem wydatków na ich utrzymanie i konieczność wypłacania nagród finansowych. Ostatecznie zdanie Rady Państwa w tej kwestii zyskało akceptację cara Aleksandra II w dniu 30 listopada/12 grudnia 1865 r., co oznaczało wprowadzenie tych zmian w życie z dniem 1/13 stycznia 1866 r.¹²³

Zmiany, o których zadecydowano w 1865 r., w bezpośredni sposób dotknęły kształt struktury komór celnych na terenie Królestwa Polskiego, co można zauważyć porównując tabele 7 i 8. Zmniejszono liczbę komór z 32 do 26 (1 kl. z 13 na 9; 2 kl. z 8 na 6). Nasuwa się pytanie jakie przesłanki, poza oczywiście ekonomicznymi przedstawionymi wyżej, zadecydowały o przemodelowaniu tej struktury. Na terenie Wierzbołowskiego OC zdecydowano się na zachowanie dwóch komór celnych 1 kl.: KC Wierzbołów i KC Wincenta. O ile co do zachowania statusu tej pierwszej nie było jakiegokolwiek wątpliwości (wysokość cła uzyskanego w 1864 r. wynosiła 3,1 mln rubli) to władze DOC MF w stosunku do KC Wincenta przyjęły zupełnie inne kryteria. Otóż o zachowaniu pozycji KC Wincenta w hierarchii urzędów celnych zadecydowało jej położenie geograficzne. Ten urząd celny leżał mniej więcej w połowie odcinka granicy rosyjsko-pruskiej (od KC Wierzbołów do KC Nieszawa). Władzom celnym zależało na zachowaniu komory 1 kl. na drogowym szlaku komunikacyjnym na terenie guberni augustowskiej, która umożliwiała odprawianie wszystkiego rodzaju towarów. Należy zaznaczyć, że awans KC Wincenta odbył się kosztem KC Peplówek zdegradowanej do poziomu komory 3

¹²² Ibidem, k. 3.

¹²³ ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, 1865, nr 42727, Санкт Петербург 1867, s. 287–291; Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1868 года), [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января 1864 по 31 Декабря 1867 года, Часть II, Статьи к VI, VII, VIII и IX томам Свода, Санкт Петербург 1868, s. 27–29; СУиРП, 1865, nr 112, poz. 735, s. 898–899.

kl. Również do statusu komór 3 kl. zostały zdegradowane: KC Lubicz i KC Zieluń, które dołączyły do KC Filipów i KC Dobrzyń pozostawionych na swoich pozycjach w hierarchii urzędów¹²⁴.

Na obszarze Kaliskiego OC również doszło do zmian. Byt istniejących od niedawna kolejowych KC Aleksandrów i KC Sosnowiec był niezagrożony. W analogicznej sytuacji znajdowała się KC Nieszawa przynosząca rocznie przeszło 100 tys. rubli dochodu z ceł. Pewne wątpliwości nasuwało zachowanie statusu 1 kl. KC Szczypiorno. Wzięto jednak pod uwagę średni zysk z ceł pobieranych w tym urzędzie (średnio w latach 1860–1864 około 100 tys. rocznie). Czynnikiem, który zadecydował o zachowaniu pozycji KC Szczypiorno przesądził o zdegradowaniu KC Pызdry i KC Praszka do poziomu komór 2 kl., które przynosiły jak na urzędy najwyższej rangi stosunkowo mały dochód z ceł. Tym sposobem od 1/13 stycznia 1866 r. na terytorium Kaliskiego OC miało działać 4 komory 2 kl., bowiem KC Słupca i KC Wieruszów zachowały swój status. Należy dodać, że w tym okręgu celnym aż 6 komór 3 kl. zostało zniesionych do poziomu rangi przykomórka lub punktu komunikacyjnego. Jedynie KC Podgrabów ostała się w 3 klasie. Na uwagę zasługuje za to awans PC Modrzejów na komorę 3 kl. Urząd ten zlokalizowany był na szlaku drogowym prowadzącym na Śląsk. Stąd też, aby ułatwić przepływ towarów na tym obszarze zdecydowano się na takie rozwiązanie¹²⁵.

Tabela nr 8: Etaty komór celnych działających w Królestwie Polskim na podstawie ukazu carskiego z 30 listopada/12 grudnia 1865 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora i skarbnik	Członek	Członek i skarbnik	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Buchalter	Kalkulator ceł	Buchalter i kalkulator ceł	Nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorcy składu celnego
1 kl. Wierzbołów	1	-	3	1	1	1	1	2	-	1	4
1 kl.: Aleksandrów, Sosnowiec	1	-	1	1	1	-	-	-	1	1	-

¹²⁴ ERT, EAA.2175.1.4, k. 18v.

¹²⁵ Ibidem, k. 19–19v.

1 kl.: Wincenta, Nieszawa, Szczypiorno, Granica, Michałowice	1	-	-	1	1	-	-	-	1	1	-
2 kl.: Słupca, Wieruszów, Pyzdry, Praszka, Herby, Tomaszów	1	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-
3 kl.: Peplówek, Lubicz, Zieluń, Filipów, Dobrzyń, Modrzejów, Podgrabów, Zawichost, Krzeszów, Rataje, Sandomierz	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-

Źródło: *Приложения*, [w:] ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, 1865, Санкт Петербург 1867, s. 446-457; СУиРП, 1865, nr 112, poz. 735, s. 912-919.

Roszady w zakresie funkcjonowania komór celnych dotknęły także te funkcjonujące na terytorium znajdującego się w jurysdykcji naczelnika Zawichojskiego OC. Dla władz rosyjskich utrzymanie urzędów celnych na tym terenie było dość kosztowne, albowiem wymiana towarowa na tym odcinku granicy nie należała do zbyt intensywnych. Dlatego też zdecydowano się na pozostawienie dwóch komór 1 kl.: KC Granica i KC Michałowice. Pozostałe zostały zdegradowane: KC Tomaszów z 1 kl. do 2; KC Zawichost z 1 kl. do 3; KC Krzeszów z 2 kl. do 3; KC Igołomia z 2 kl. do rangi przykomorka; KC Baran i KC Dołhobyczów z 3 kl. również do rangi przykomorka. Na uwagę zaś zasługuje podniesienie PC Rataje i PC Sandomierz do rangi komory 3 kl. W przypadku tego ostatniego owa zmiana w 1865 r. była raczej spowodowana zainstalowaniem w Sandomierzu władz Zawichojskiego OC i sztabu Zawichojskiej BSG¹²⁶.

Zmiany zachodzące w strukturze komór celnych, których celem było przede wszystkim poczynienie oszczędności w wydatkach skarbu państwa, mogły doprowadzić do szkód w rozwoju dalszych stosunków handlowych z Prusami i Austrią. Dlatego też DOC MF sięgnął po środki już sprawdzone przy wprowadzaniu rosyjskich urzędów celnych na teren Królestwa Polskiego. Następującym komorom celnym 2 kl.: KC Herby, KC Słupca i KC Tomaszów przekazano uprawnienia przysługujące komorom 1 kl. Ponadto KC Praszka i KC Wieruszów mogły bez ograniczeń przyjmować materiały niezbędne dla rozwijającego się przemysłu włókienniczego w okolicach Łodzi¹²⁷.

W końcu należy zwrócić uwagę na przekształcenia jakie miały miejsce w GSKC Warszawa. Od początku stycznia 1866 r. obsadę etatową tego urzędu miało

¹²⁶ Ibidem, k. 19v-20.

¹²⁷ Ibidem, k. 19, 185v-186; ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, nr 42727, s. 290; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1868 года)*, s. 30; *Правила о правах таможенных мест по европейской торговле по пропуску товаров. (В отмену ст. 1-23-й VI Т. Св. Зак., изд. 1857 г.)*, Санкт Петербург 1866, s. 3-6; *Réglement concernant la compétence et l'étendue des droits des douanes de L'empire de Russie et du Royaume de Pologne*, St. Pétersbourg, s. 5-6.

stanowić jedynie 18 osób zajmujących następujące stanowiska: dyrektora, pomocnika dyrektora, 3 członków, sekretarza, pomocnika sekretarza, skarbnika, pomocnika skarbnika, buchaltera, pomocnika buchaltera, kalkulatora ceł, nadzorca składu celnego i 5 pomocników nadzorca składu celnego. Etat eksperta farb i materiałów aptecznych miał być rekrutowany na zasadach czasowych kontraktów. GSKC Warszawa utraciła również utrzymywania wspomnianych wyżej aplikantów¹²⁸. Wyrażnie więc zauważalne było zmniejszenie liczby stanowisk drogą zwiększenia zakresu obowiązków osób znajdujących się na poszczególnych posadach. Należy nadmienić, że we wszystkich komorach zniesiono odgórnie przypisane etaty pisarzy, dozorców celnych czy stróżów. Każdy organ administracyjny otrzymał określone sumy finansowe, z których mógł nająć osoby realizujące obowiązki wspomnianego personelu pomocniczego. Interesujące jest to, że pozostawiono w ten sposób dyrektorom komór prawo doboru sobie kadr na najniższe stanowiska¹²⁹.

Prawdopodobnie przygotowywane zmiany w podziale administracyjno-terytorialnym Królestwa Polskiego wpłynęły na podjęcie decyzji o reorganizacji struktur okręgów celnych na tym terenie. Z dniem 1/13 stycznia 1867 r. powstał Aleksandrowski OC, który został wyodrębniony z części terytoriów Wierzbołowskiego OC i Kaliskiego OC. W ręce poszczególnych naczelników okręgów celnych trafił nadzór nad następującymi odcinkami granicy państwa: Wierzbołowskiego OC – od ujścia rzeki Niemen do Królestwa Pruskiego do styku granicy guberni augustowskiej i płockiej; Aleksandrowskiego OC – od styku granic guberni augustowskiej i płockiej do ujścia rzeki Warty do Królestwa Pruskiego; Kaliskiego OC – od ujścia rzeki Warty do Królestwa Pruskiego do miejscowości Szyce (na granicy z austriacką Galicją w guberni radomskiej); Zawichojskiego OC – od miejscowości Szyce do styku granic guberni lubelskiej i guberni wołyńskiej¹³⁰. Tak ustalony podział Królestwa Polskiego na cztery okręgi celnej przetrwał do 1883 r.

Spowodowało to zmianę podległości służbowej niektórych komór celnych w stosunku do naczelników okręgów celnych. W styczniu 1867 r. przedstawiała się ona następująco: Wierzbołowski OC – KC Wierzbołów, KC Wincenta, KC Filipów;

¹²⁸ ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, nr 42727, s. 289; *Приложения*, [w:] ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, 1865, Санкт Петербург 1867, s. 457–458; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года (Прод. 1869 года)*, [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января по 31 Декабря 1868 года*, Санкт Петербург 1870, s. 33; СУиРП, 1865, nr 112, poz. 735, s. 919–920.

¹²⁹ Prerogatywy dyrektorów komór celnych zostały potwierdzone również przepisami z 18/30 marca 1886 r. Zob. *Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1886 года)*, [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи. 1886 года, Часть вторая, Статьи к VI–X томам свода*, Санкт Петербург 1886, s. 29, 185.

¹³⁰ ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, 1866, nr 43930, Санкт Петербург 1868, s. 333–334; СУиРП, 1866, nr 114, poz. 867, s. 930; „Kurjer Warszawski” 1867, nr 15, s. 81; К. Лятавец, *Таможенные*, s. 129.

Aleksandrowski OC – KC Aleksandrów, KC Nieszawa, KC Pyzdry, KC Słupca, KC Peplówek, KC Zieluń, KC Lubicz, KC Dobrzyń; Kaliski OC – KC Sosnowiec, KC Szczypiorno, KC Granica, KC Praszka, KC Wieruszów, KC Herby, KC Podgrabów, KC Modrzejów; Zawichojski OC – KC Michałowice, KC Tomaszów, KC Zawichost, KC Krzeszów, KC Rataje, KC Sandomierz¹³¹.

Poczynione zmiany i osiągnięte przy tym oszczędności w wydatkach budżetu państwa rosyjskiego nie musiały zbyt pozytywnie wpłynąć na efektywność działania struktur terenowych komór celnych. Bowiem po upływie niespełna 4 lat DOC MF, za pośrednictwem ministra finansów, złożył w Radzie Państwa projekt koniecznych przekształceń istniejących urzędów celnych. Rada Państwa przychyliła się do proponowanej korekty obsady etatowej urzędów, a jej opinia zyskała akceptację cara Aleksandra II 20 maja/1 czerwca 1869 r. Ten akt prawny doprowadził do podniesienia z dniem 1/13 lipca 1869 r. rangi KC Słupca z 2 kl. na 1 oraz zdegradowaniem KC Pyzdry z 2 kl. do 3, zaś KC Modrzejów i KC Podgrabów z 3 kl. do rangi przykomórka celnego. Ponadto rozbudowano strukturę etatową GSKC Warszawa (wzrost liczby stanowisk z 18 do 24) i KC Wierzbołów¹³². W drugiej połowie 1869 r. w Królestwie Polskim ostatecznie funkcjonowało: 10 komór 1 kl., 4 komory 2 kl. i 10 komór 3 kl. a strukturę etatów obrazuje tabela nr 9.

Pewnym novum zauważalnym w strukturze komór 1 kl. było ich zróżnicowanie etatowe. Chociaż tego typu zjawisko było widoczne już wcześniej w organizacji urzędów celnych, to nie miało ono takiej intensywności. Owe zróżnicowanie było efektem wystąpienia pewnych lokalnych czynników przesądzających o zastosowaniu rozwiązań zmierzających do uzyskania jak największej efektywności funkcjonowania interesujących nas urzędów. Analogiczną tendencją można było zauważyć w przypadku komór 2 kl. Zwiększenie etatu KC Tomaszów i KC Wieruszów o 1 urzędnika było związane z nadzwyczajnymi uprawnieniami (kompetencje komór 1 kl.) jakie zostały im przydzielone kilka lat wcześniej.

Postępujący rozwój sieci kolejowej na terenie Królestwa Polskiego już wielokrotnie miał wpływ na tutejszą strukturę administracji celnej o czym już wyżej była mowa. Ponownie z tego powodu zmiany nastąpiły w 1870 r. Budowa Kolei Elcko-Grajewsko-Brzeskiej nabierała tempa i stało się jasne, że konieczne będzie utworzenie komory celnej zajmującej się odprawą towarów na granicy prusko-rosyjskiej. Sprawa ta już wiosną 1870 r. stanęła w Radzie Państwa. Sam proces legislacyjny

¹³¹ ПСЗРИ, собр. II, т. XL, отделение второе, 1866, nr 4930, s. 333–334; „Dziennik Urzędowy Guberni Lubelskiej” 1867, nr 5, s. 87; К. Лятавец, *Таможенные*, s. 129.

¹³² СУиРП, 1869, nr 53, poz. 395, s. 469–470; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1871 года)*, [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января 1869 по 31 Декабря 1870 года, Часть I, Статьи к I, II, III, IV, V, VI и VIII томам Свода*, Санкт Петербург 1871, s. 61–62.

przebiegł bardzo szybko i już 27 maja/8 czerwca 1870 r. Aleksander II usankcjonował zdanie Rady Państwa na mocy, którego utworzono KC Grajewo 1 kl. z obsadą 8-etatową (dyrektor, 2 członków, sekretarz, skarbnik, buchalter i kalkulator cel, nadzorca składu celnego i pomocnik nadzorcy składu celnego). Pojawienie się nowego urzędu spowodowało jednak zdegradowanie KC Wincenta do rangi 3 kl.¹³³. Należy zaznaczyć, że KC Grajewo została dopiero uruchomiona prawie 3 lata później, gdy 12/24 maja 1873 r. ostatecznie mianowano urzędników na istniejące w niej etaty. Również wtedy dokonano stosownych działań wobec KC Wincenta¹³⁴.

Tabela nr 9: Etaty komór celnych działających w Królestwie Polskim od 1/13 lipca 1869 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora	Członek	Członek i skarbnik	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Skarbnik	Pomocnik skarbnika	Buchalter	Pomocnik buchaltera	Buchalter i kalkulator cel	Kalkulator cel	Pomocnik kalkulatora cel	Nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorcy składu celnego	Egzekutor
1 kl.: Warszawa (składowa)	1	1	5	-	1	1	1	1	1	1	-	1	1	1	6	1
1 kl.: Wierzbolów	1	-	5	-	1	1	1	-	2	1	-	2	-	1	6	-
1 kl.: Aleksandrów, Sosnowiec	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	1	1	-
1 kl.: Nieszawa	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	1	-	-
1 kl.: Wincenta, Michałowice	1	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-
1 kl.: Słupca	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	1	-	-
1 kl.: Szczypiorno	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	1	-	-
1 kl.: KC Granica	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	1	1	-
2 kl.: Wieruszów, Tomaszów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-
2 kl.: Praszka, Herby	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-

¹³³ СУиРП, 1870, nr 52, poz. 539, s. 720–721; Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1871 года), s. 61.

¹³⁴ „УПРМФ” 1873, nr 42, s. 851.

3 kl.: Filipów, Peplówek, Zieluń, Dobrzyń, Lubicz, Pызdry, Zawichost, Krzeszów, Rataje, Sandomierz	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Źródło: СУиРП, 1869, nr 53, poz. 395, s. 476–482.

Ożywienie gospodarcze jakie nastąpiło na początku lat 70. XIX w. oraz zainteresowanie Rosją jako ewentualnym rynkiem zbytu nie pozostały bez wpływu na kolejne zmiany zachodzące w organizacji komór celnych na terenie Królestwa Polskiego. Tylko w pierwszych 3 miesiącach 1872 r. nastąpił prawie 3-krotny wzrost dochodu z ceł¹³⁵. Ilość odprawianych towarów była tak duża, że wymagała działań zmierzających do rozbudowy administracji celnej. 21 maja/2 czerwca 1872 r. Aleksander II zatwierdził opinię Rady Państwa na mocy, którego dokonano zmian w istniejącej strukturze komór celnych. Wprowadzenie w życie tego aktu prawnego pozwoliło na przekształcenie KC Wieruszów (2 kl.) i KC Peplówek (3 kl.) w komory 1 kl. Ponadto z powodu znacznego zmniejszenia przepływu towarów przez KC Słupca zdegradowano ją z 1 kl. do 3 kl. W związku ze znaczącym wzrostem przepływu towarów i pasażerów drogą kolejową przez KC Wierzbołów, KC Sosnowiec i KC Granica w tych urządach nastąpił wzrost liczby etatów. KC Wierzbołów poszerzyła swoją kadrę o: członka, pomocnika skarbnika, pomocnika kalkulatora ceł i 2 młodszych pomocników nadzorczy składu celnego. Do KC Sosnowiec przybył dodatkowy pomocnik nadzorczy składu celnego, zaś do KC Granica – członek i również pomocnik nadzorczy składu celnego¹³⁶.

W połowie lat 70. XIX w. pojawiły się oznaki intensyfikacji wymiany towarowej między południowymi guberniami Królestwa Polskiego a terenem Galicji. Konieczność utworzenia kolejnego przejścia granicznego musiała być sygnalizowana w raportach napływających do DOC MF od naczelnika Zawichojskiego OC. Dlatego też na wniosek ministra finansów został podpisany 25 czerwca/7 lipca 1876 r. przez Aleksandra II ukaz tworzący KC Korczyn 3 kl. w miejsce istniejącego analogicznego urzędu w Ratajach. Ten ostatni został zdegradowany do rangi przykomórka celnego. KC Korczyn zaczęła działać na początku września 1876 r.¹³⁷

¹³⁵ Об усилении штатов таможенных учреждений, [w:] Государственный Совет. Департамент Экономии. Материалы, t. 78, [Санкт Петербург 1872], s. 1.

¹³⁶ ПСЗРИ, собр. II, t. XLVII, отделение первое, 1872, nr 50860, Санкт Петербург 1875, s. 676–677; отделение третье, 1872, Приложения, Санкт Петербург 1875, s. 269–271; С представлением проекта дополнительных штатов таможенных учреждений, [w:] Государственный Совет. Департамент Экономии. Материалы, t. 78, [Санкт Петербург 1872], s. 13–16.

¹³⁷ RGIA, zesr. 133, inw. 1, sygn. 4, k. 1–21; Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1879 года), [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, По 1 Января 1879, Санкт Петербург 1879, s. 28; СУиРП, 1876, nr 80, poz. 849, s. 908; ПСЗРИ, собр. II, t. LI, отделение первое, 1876, nr 56131, Санкт

Już wyżej wielokrotnie poruszano kwestię wpływu rozbudowy sieci linii kolejowych na terenie Królestwa Polskiego i połączenia ich z analogicznymi funkcjonującymi na terenie Prus czy Austro-Węgier. Kolejny i jak się okazało przedostatni już raz, została zatwierdzona opinia Rady Państwa w sprawie utworzenia komory celnej na kolejowym przejściu granicznym na terenie general-gubernatorstwa warszawskiego. Było to nieodzowne, aby uruchomić ruch towarowy i osobowy na połączonym systemie Kolei Nadwiślańskiej (Mława-Kowel) z pruską linią łączącą Soldau (Działdowo) z Marienburgiem (Malbork). Aleksander II podpisał stosowny ukaz 19 czerwca/1 lipca 1877 r. Na jego mocy utworzono KC Mława 1 kl. z 8-etatową obsadą, taką jaką funkcjonowała, we wspomnianej już, KC Grajewo. Jednocześnie istniejącą nieopodal KC Peplówek 1 kl. przekształcono w przykomorek celny¹³⁸.

Wraz z otwarciem komory celnej w Mławie rozpoczął się okres stabilności etatowej w funkcjonującej strukturze interesujących nas urzędów. Pierwsze zmiany, konieczne w opinii władz DOC MF, pojawiły się w 1882 r. Zdecydowano się na przekształcenie PC Dolhobyczów w komorę celną 3 kl. Taki krok był podyktowany, analogiczną przyczyną, jak w przypadku wspomnianej wyżej KC Korczyn. Jednak trudno wskazać na przyczyny zdegradowania KC Michałowice z 1 kl. do 3 (z 3-stanowiskową obsadą: dyrektor, członek i skarbnik oraz nadzorca składu celnego), co nastąpiło na podstawie opinii Rady Państwa z 20 kwietnia/2 maja tegoż roku. Należy dodać, że już pół roku później minister finansów zezwolił temu urzędowi na nadanie specjalnych prerogatyw w zakresie cienia win węgierskich i austriackich przewożonych w beczkach. Poza tym dodano etat członka do KC Sosnowiec i posadę pomocnika nadzorcy składu celnego do KC Mława. To świadczyło jedynie o zaistnieniu jeszcze większego natężenia ruchu towarów i osób przez te 2 kolejowe przejścia graniczne. Prawdopodobnie oba etaty w tych komorach celnych 1 kl. pojawiły się kosztem zlikwidowanych posad skarbnika i buchaltera KC Wieruszów oraz nadzorcy składu celnego KC Herby¹³⁹.

Rok 1883 nieoczekiwanie przyniósł radykalne zmiany w organizacji okręgów celnych na terenie Królestwa Polskiego, co również poskutkowało zmianą podległości służbowej interesujących nas urzędów. Zmiany usankcjonował ukaz Aleksandra III z 8/20 lutego 1883 r.¹⁴⁰ Powstał wtedy m.in. Wierzbołowski OC (z terytorium

Петербург 1878, s. 697; „Gazeta Kielecka” 1876, nr 70, s. 3; nr 72, s. 2.

¹³⁸ СУиРП, 1877, nr 69, poz. 827, s. 763–764; ПСЗРИ, собр. II, т. LI, отделение первое, 1877, nr 57496, Санкт Петербург 1879, s. 748–749; отделение третье, 1877, Санкт Петербург 1879, s. 287; *Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1879 года)*, s. 28; К. Лятавец, *Место таможенных учреждений Царства Польского в финансовой системе Российской Империи в первой половине 70-х гг. XIX в.*, [w:] *Торговля, купечество и таможенное дело в России в XVI–XIX вв. Сборник материалов Второй международной научной конференции (Курск, 2009 г.)*, сост. А.И. Раздорский, Курск 2009, s. 232–233.

¹³⁹ СУиРП, 1882, nr 75, poz. 601, s. 1192–1193; nr 93, poz. 679, s. 1511–1512; 1883, nr 1, poz. 4, s. 4.

¹⁴⁰ ПСЗРИ, собр. III, т. III, 1883, nr 1367, Санкт Петербург 1886, s. 35; СУиРП, 1883, nr 25, poz. 259, s. 445–447.

Taurogeńskiego OC i Wierzbołowskiego OC), Kaliski OC (z Aleksandrowskiego OC i Kaliskiego OC) i Radziwiłłowski OC (z Zawichojskiego OC i Radziwiłłowskiego OC)¹⁴¹. W zakresie jurysdykcji poszczególnych naczelników okręgów celnych znalazły się następujące odcinki granicy i interesujące nas komory celne: Wierzbołowski OC – od miejscowości Połoga w guberni kurlandzkiej do granicy dzielącej gubernię łomżyńską i płocką – KC Wierzbołów 1 kl., KC Grajewo 1 kl., KC Wincenta 3 kl., KC Filipów 3 kl.; Kaliski OC – od granicy dzielącej gubernię łomżyńską i płocką do wsi Szyce włącznie – KC Aleksandrów 1 kl., KC Mława 1 kl., KC Nieszawa 1 kl., KC Sosnowiec 1 kl., KC Szczypiorno 1 kl., KC Granica 1 kl., KC Wieruszów 1 kl., KC Herby 2 kl., KC Praszka 2 kl., KC Słupca 3 kl., KC Pyzdry 3 kl., KC Zieluń 3 kl., KC Lubicz 3 kl., KC Dobrzyń 3 kl.; Radziwiłłowski OC – od wsi Szyce do wsi Isakowce włącznie – KC Tomaszów 2 kl., KC Michałowice 3 kl., KC Korczyn 3 kl., KC Sandomierz 3 kl., KC Zawichost 3 kl., KC Krzeszów 3 kl., KC Dołhobyczów 3 kl.¹⁴²

Obniżenie statusu KC Michałowice (choć w październiku 1884 r. otrzymała ona dodatkowy etat buchaltera), leżącej przecież na jednym z ważnych szlaków drogowych, było symptomem pewnych trendów panujących w tym czasie w zakresie przewozu towarów. Coraz większa liczba producentów i przedsiębiorców wykorzystywała kolej do swoich celów. Zauważalne było to poprzez stały wzrost dochodu z cel pobieranych na kolejowych komorach celnych (Aleksandrów, Grajewo, Granica, Mława, Sosnowiec, Wierzbołów). Pojawiające się obciążenia urzędników tam zatrudnionych przekładało się na stopniową rozbudowę ich obsady kadrowej. Minister finansów tym razem w kwietniu 1884 r. ogłosił powiększenie etatu KC Grajewo o stanowisko pomocnika sekretarza i pomocnika buchaltera, zaś w przypadku KC Sosnowiec o członka, 2 pomocników nadzorca magazynu celnego i pomocnika buchaltera. Również GSKC Warszawa otrzymała dodatkową posadę pomocnika sekretarza, chociaż w przypadku tego jednego z najważniejszych urzędów celnych na terenie Królestwa Polskiego kluczowe decyzje zapadły dopiero 15/27 maja 1886 r. Wtedy jej etat został rozbudowany o: członka, 3 pomocników nadzorca składu celnego i pomocnika kalkulatora cel (od 1/13 lipca 1886 r.). Co więcej od początku 1887 r. zamierzano znacznie więcej środków finansowych na utrzymanie dodatkowych urzędników kancelaryjnych i dozorców celnych. Właściwie można stwierdzić, że rozpoczął się powolny proces rozbudowy struktury etatowej GSKC, gdyż 18/30 sierpnia 1889 r. ponownie minister finansów swoim rozporządzeniem powołał jeszcze posady: członka, tłumacza i pomocnika buchaltera¹⁴³.

¹⁴¹ СуиРП, 1883, nr 26, poz. 303, s. 497; K. Latawiec, *Rosyjska straż*, s. 64–65.

¹⁴² *Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1883 года), [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, По 30 Июня 1883 года, Часть первая, Статьи к I–VII томам Свода*, Санкт Петербург 1883, s. 29–30.

¹⁴³ СуиРП, 1884, nr 30, poz. 256, s. 431–432; nr 103, poz. 794, s. 1934–1935; 1886, nr 58, poz. 552, s.

Również w 1889 r. doszło do zmiany podległości służbowej GSKC Warszawa. Dotąd komora ta, o czym już wspomniano, znajdowała się bezpośrednio w jurysdykcji dyrektora DOC MF. 10/22 marca 1889 r. na wniosek ministra finansów, car Aleksander III wyraził zgodę na jej podporządkowanie naczelnikowi Kaliskiego OC. Decyzję tę motywowano chęcią roztoczenia bliższego nadzoru nad tym urzędem celnym¹⁴⁴. Nie był to jednak przypadek odosobniony, bowiem kilka lat wcześniej analogicznie postąpiono Portową KC Sankt Petersburg, nad którą zwierzchnictwo przejął naczelnik Petersburskiego OC.

Tabela nr 10: Etaty komór celnych działających w Królestwie Polskim od 1/13 stycznia 1886 r.

	Dyrektor	Pomocnik dyrektora	Członek	Członek i skarbnik	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Skarbnik	Pomocnik skarbnika	Buchalter	Pomocnik buchaltera	Buchalter i kalkulator cel	Pomocnik buchaltera i kalkulatora cel	Kalkulator cel	Pomocnik kalkulatora cel	Nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorcy składu celnego	Nadzorca okrętów	Egzekutor	Ekspert-chemik	Ekspert-mechanik
1 kl. Warszawa (składowa)	1	1	6	-	1	1	1	3	2	1	-	-	1	1	1	11	-	1	1	1
1 kl. Wierzbolów	1	-	6	-	1	1	1	1	2	1	-	-	2	1	1	8	-	-	1	1
1 kl. Grajewo	1	-	3	-	1	1	1	-	-	1	1	-	-	1	1	4	-	-	-	1
1 kl. Aleksandrów	1	-	4	-	1	1	1	1	-	1	1	1	-	1	1	6	-	-	1	1
1 kl. Mława	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	2	-	-	-	-
1 kl. Nieszawa	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-
1 kl. Szczypiorno	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	1	-	-	-	-
1 kl. Sosnowiec	1	-	4	-	1	-	1	-	-	-	1	1	-	-	1	5	-	-	-	1
1 kl. Granica	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	1	-	-	1	2	-	-	-	-
1 kl. Wieruszów	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-
2 kl. Praszka	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
2 kl. Herby	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 kl. Tomaszów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl.: Słupca, Michałowice	1	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl.: Filipów, Wincentów, Zieluń, Dobrzyń, Lubicz, Pyzdry, Korczyn, Sandomierz, Zawichost, Krzeszów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

1167-1168; 1889, nr 100, poz. 841, s. 1947-1948; ПСЗРИ, собр. III, т. VI, 1886, nr 3699, Санкт Петербург 1888, s. 193.

¹⁴⁴ СУиРП, 1889, nr 44, poz. 357, s. 701; ПСЗРИ, собр. III, т. IX, 1889, nr 5837, Санкт Петербург 1891, s. 94; „Kurjer Warszawski” 1889, nr 100, s. 2.

3 kl. Dolhobyczów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl. Igołomia	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-

Źródło: *Содержание личного состава таможенных мест в 1886 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1886 год, Санкт Петербург 1885, s. 83–87, 96–97.*

Analizując tabelę nr 10 można zauważyć zjawisko dużego zróżnicowania komór celnych w każdej z klas pod względem rodzaju posiadanych etatów. Najbardziej odmienne stanowiska znajdowały się w GSKC Warszawa, co nie powinno dziwić, bowiem już w 1851 r. urząd ten odznaczał się na tle innych, wprowadzonych wtedy w Królestwie Polskim. Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku KC Aleksandrów i KC Wierzbołów. Wspomniane zróżnicowanie było spowodowane czynnikami związanymi z przeprowadzaniem cienia towarów oraz ich ewidencjonowania. Ciekawa sytuacja miała miejsce w nielicznych już komorach 2 kl. Tutaj każda z nich posiadała inną strukturę etatową, o której zaważyły również czynniki związane z prowadzeniem nadzoru celnego. Wreszcie w komorach 3 kl. mamy do czynienia także z taką samą sytuacją. Na szczególną uwagę zasługuje KC Igołomia, w której istniał etat nadzorcy okrętów, stanowisko typowe dla komór zajmujących się odprawą towarów w ramach handlu morskiego. Jego obecność była związana z prowadzeniem kontroli celnej na środkach transportu wodnego używanych na Wiśle. Stanowisko to funkcjonowało do 10/23 kwietnia 1903 r.¹⁴⁵

W okresie wrzesień–październik 1887 r. światło dzienne ujrzały 2 rozporządzenia ministra finansów odnoszące się do struktury komór celnych na terenie general-gubernatorstwa warszawskiego. Najpierw KC Wincenta 3 kl. zyskała etat nadzorcy składu celnego. Następnie dokonano korekty stanowisk w obrębie 4 największych komór kolejowych. Zlikwidowano w KC Wierzbołów posady: członka, buchaltera, pomocnika kalkulatora cel i pomocnika nadzorcy składu celnego, zaś w KC Aleksandrów stanowisko pomocnika sekretarza. Ten krok umożliwił ponowną rozbudowę etatu KC Sosnowiec o funkcje: członka, pomocnika nadzorcy składu celnego (16/28 grudnia 1888 r. pojawił się jeszcze jeden taki etat) i pomocnika sekretarza. Leżąca nieopodal KC Granica uzyskała 3 stanowiska: członka i 2 pomocników nadzorcy składu celnego¹⁴⁶. Funkcjonowanie nowego szlaku kolejowego w postaci Kolei Iwangozdsko-Dąbrowskiej mogło zintensyfikować przepływ towarów z południowych rubieży guberni kieleckiej i radomskiej w kie-

¹⁴⁵ *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1903 год, Санкт Петербург 1904, s. LVIII.*

¹⁴⁶ *СУиРП, 1887, nr 94, poz. 870, s. 1775–1776; nr 97, poz. 903, s. 1839–1840; 1889, nr 8, poz. 74, s. 175–176.*

runku granicy państwa. Dlatego też powiększenie składu osobowego w KC Sosnowiec i KC Granica można byłoby wiązać z efektami uruchomienia tego szlaku kolejowego.

Rok 1890 przyniósł w strukturze komór celnych jedynie kosmetyczne zmiany. Uznano za niezbędne pojawienie się etatu kalkulatora ceł w KC Sosnowiec oraz pomocnika nadzorcy składu celnego w KC Praszka. Kwestię tę rozwiązano poprzez zlikwidowanie po jednym stanowisku pomocnika nadzorcy składu celnego w KC Sosnowiec i KC Wieruszów, co usankcjonowało rozporządzenie ministra finansów z 12/24 stycznia 1890 r. W ten sposób uzyskane środki zostały przeznaczone na zaspokojenie potrzeb kadrowych w wymienionych komorach celnych¹⁴⁷.

II.3. Komory celne Królestwa Polskiego po reformach z połowy lat 90.

Koniec panowania Aleksandra III zaznaczył się pewną stagnacją przynajmniej, jeśli chodzi o akomodację struktury interesujących nas urzędów. Ostatnia ważna zmiana organizacji komór celnych na terenie Królestwa Polskiego za jego panowania nastąpiła po zatwierdzeniu 5/17 marca 1894 r. umowy handlowej między Rosją a Cesarstwem Niemieckim. W związku ze spodziewaną ożywioną wymianą towarową zdecydowano się na podniesienie rang kilku komorom i przykomorkom celnym. Stosowne rozporządzenie ministerialne zostało ogłoszone przez Senat Rządzący 30 kwietnia/12 maja tegoż roku. Na jego podstawie 3 komory: KC Słupca, KC Herby i KC Praszka otrzymały status 1 kl., zaś dotychczasowe przykomorki: PC Modrzejów, PC Osiek i PC Piotrków awansowano do rangi komór 3 kl.¹⁴⁸ Należy zauważyć, że minister finansów już dokonał korekty etatów dopiero po upływie niemal połowy roku (5/17 listopada 1894 r.). KC Słupca została pozbawiona etatu członka i pomocnika nadzorcy składu celnego, zaś KC Herby – pomocnika nadzorcy składu celnego. Roszady te były związane z koniecznością poszerzenia kadry KC Nowosielica działającej na terenie guberni besarabskiej. Kolejne działania ministra finansów mogą wskazywać na zbyt pochopne awansowanie niektórych komór celnych, jak i stworzenie nowych zgodnie z założeniami rosyjsko-niemieckiej umowy handlowej. W ciągu 2 lat od jej ratyfikacji dokonano roszad etatowych w komorach na granicy z Cesarstwem Niemieckim. Najpierw rozporządzeniem z 20 czerwca/2 lipca 1895 r. ponownie zlikwidowano kilka etatów (KC Praszka utraciła stanowisko członka i pomocnika nadzorcy składu celnego, zaś KC Słupca pomocnika nadzorcy składu celnego)¹⁴⁹. Na marginesie trzeba dodać, że tym samym rozporządzeniem minister finansów, środki finansowe pozostałe po likwidacji PC Werder w guberni

¹⁴⁷ СУиРП, 1890, nr 13, poz. 123, s. 319–320.

¹⁴⁸ СУиРП, 1894, nr 72, poz. 510, s. 1426–1433.

¹⁴⁹ СУиРП, 1894, nr 195, poz. 1337, s. 4063–4064; 1895, nr 136, poz. 982, s. 2645–2646.

estlandzkiej, przeznaczył na utworzenie kolejnego etatu członka w KC Sosnowiec¹⁵⁰. Następnie 4/16 marca 1896 r. wygaszono etat: nadzorca składu celnego w KC Piotrków i KC Osiek, pomocnika nadzorca składu celnego w KC Praszka, członka w KC Herby oraz sekretarza w KC Wieruszów. Minister finansów, na wniosek dyrektora DOC MF, powiększył za to liczbę urzędników w największych komorach na terenie Królestwa Polskiego, mianowicie: po 2 stanowiska pomocnika nadzorca składu celnego uzyskała GSKC Warszawa i KC Wierzbolów; członka, pomocnika nadzorca składu celnego i pomocnika skarbnika – KC Sosnowiec; członka i pomocnika nadzorca składu celnego – KC Aleksandrów; pomocnika nadzorca składu celnego wraz z uprawnieniami eksperta – KC Szczypiorno; analogiczny etat i kalkulatora cel – KC Granica¹⁵¹. Trzy miesiące później KC Nieszawa otrzymała etat eksperta (15/27 czerwca 1896 r.) o stanowisko o kompetencjach niezbędnych do oceny wartości maszyn oraz produktów chemicznych przywożonych na teren Królestwa Polskiego przez to przejście graniczne¹⁵².

Przeobrażenia w strukturze komór celnych przeprowadzane w Królestwie Polskim na przełomie lat 80. i 90. XIX w. doprowadziły do interesującej sytuacji. Ciężar nakładania ceł spoczął na komorach 1 i 3 kl. (zob. tabela nr 11). Doszło do prawie całkowitego zaniku tych legitymujących się przynależnością do kl. 2., albowiem w połowie lat 90. funkcjonował tylko jeden taki organ administracji celnej w Tomaszowie. Poza tym utrzymywała się wewnętrzne zróżnicowanie etatowe poszczególnych komór. Zjawisko to było najbardziej widoczne wśród tych przynależących do kl. 1.

Z początkiem czerwca 1896 r. GSKC Warszawa i wszystkie komory celne 1 kl. w Królestwie Polskim uzyskały możliwość posiadania w swoich szeregach aplikantów. Taką możliwość, jak już wspomniano, posiadała w latach 50. i na początku lat 60. XIX stulecia GSKC Warszawa. Przez przeszło 3 dekady prawo posiadania urzędników stojących przy komorze posiadała jedynie Portowa KC Sankt Petersburg. Ten przywilej został potwierdzony w ustawie celnej z 1892 r. Opinia Rady Państwa w kwestii rozszerzenia tego prawa na obszar całego imperium zyskała akceptację Mikołaja II w dniu 20 maja/1 czerwca 1896 r. Interesujące nas organy administracyjne zyskały w ten sposób możliwość przysposabiania do służby celnej potencjalnych kandydatów na urzędników, bez konieczności ich ściągania z Sankt Petersburga. Dyrektorzy komór celnych mogli również powierzać tym osobom zadania kontrolerów w miejscach, gdzie przetrzymywano nieocłone towary (np. magazyny przechowujące herbatę w formie sypkiej), w których nie funkcjonowały instytucje nadzoru

¹⁵⁰ СУиРП, 1895, nr 146, poz. 1127, s. 3036.

¹⁵¹ СУиРП, 1896, nr 31, poz. 401, s. 1254-1257.

¹⁵² СУиРП, 1896, nr 76, poz. 857, s. 2770, 2772.

celnego¹⁵³. Należy zauważyć, że spośród tzw. urzędników stojących przy komorach rekrutowano przyszły etatowy personel interesujących nas urzędów administracyjnych.

Tabela nr 11: Etaty komór celnych działających w Królestwie Polskim od 1/13 lipca 1894 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora	Członek	Członek i skarbnik	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Skarbnik	Pomocnik skarbnika	Buchalter	Pomocnik buchaltera	Buchalter i kalkulator cel	Pomocnik buchaltera i kalkulatora cel	Kalkulator cel	Tłumacz	Pomocnik kalkulatora cel	Nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorcy składu celnego	Nadzorca okrętów	Egzekutor	Ekspert-chemik	Ekspert-mechanik
1 kl. Warszawa (składowa)	1	1	8	-	1	2	1	3	2	2	-	-	1	1	2	1	15	-	1	1	1
1 kl. Wierzbolów	1	-	5	-	1	1	1	1	1	1	-	-	2	-	1	1	7	-	-	1	1
1 kl. Grajewo	1	-	3	-	1	1	1	-	-	-	1	1	-	-	-	1	4	-	-	-	1
1 kl. Aleksandrów	1	-	4	-	1	1	1	1	1	1	-	-	1	-	-	1	6	-	-	1	1
1 kl. Mława	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-
1 kl.: Nieszawa, Szczypiorno	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-
1 kl.: Słupca, Praszka	1	-	1	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	1
1 kl. Herby	1	-	1	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2	-	-	-	1
1 kl. Sosnowiec	1	-	5	-	1	1	1	-	1	1	-	-	1	-	-	1	6	-	-	-	1
1 kl. Granica	1	-	3	-	1	-	1	-	-	-	1	1	-	-	-	1	4	-	-	-	-
1 kl. Wieruszów	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
2 kl. Tomaszów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl. Michałowice	1	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl.: Wincenta, Osiek, Piotrków, Modrzejów, Dolhobyczów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
3 kl.: Filipów, Zieluń, Dobrzyń, Lubicz, Pyzdry, Korczyn, Krzeszów, Sandomierz, Zawichost	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 kl. Igołomia	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-

Źródło: Содержание личного состава таможенных мест в 1895 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1895 год, Санкт Петербург 1894, nlb.

¹⁵³ СУиРП, 1896, nr 100, poz. 1091, s. 3552; СЗРИ, том шестой, Уставы таможенные, Издание 1892 года, s. 5–6.

Nieoczekiwanie, w połowie lat 90. XIX w., doszło do kolejnej reorganizacji struktury okręgów celnych na zachodniej granicy Rosji. Działania te w największym stopniu dotknęły terytorium Królestwa Polskiego, co oznaczało ponowną zmianę zwierzchności nad komorami celnymi w Kongresówce. Na mocy ukazu z 23 maja/4 czerwca 1896 r. cara Mikołaj II i rozporządzenia ministra finansów z 15/27 czerwca 1896 r. ustalono nowy zakres jurysdykcji terytorialnej ogłoszony przez Senat Rządzący. Nowy terytorialny zakres jurysdykcji naczelników okręgów celnych na interesującym nas obszarze przedstawiał się następująco: Wileński OC – w granicach od KC Ryga do PC Raczki (włącznie), z następującymi komorami: KC Wierzbołów 1 kl., KC Filipów 3 kl.; Warszawski OC – w granicach od PC Raczki do KC Szczypiorno (włącznie), z komorami: KC Grajewo 1 kl., KC Mława 1 kl., KC Słupca 1 kl., KC Szczypiorno 1 kl., KC Wincenta 3 kl., KC Zieluń 3 kl., KC Lubicz 3 kl., KC Dobrzyń 3 kl., KC Osiek 3 kl., KC Piotrków 3 kl., KC Pызdry 3 kl.; Radomski OC – w granicach od KC Szczypiorno do KC Tomaszów (włącznie), z komorami: KC Wieruszów 1 kl., KC Praszka 1 kl. KC Herby 1 kl., KC Sosnowiec 1 kl., KC Granica 1 kl., KC Tomaszów 2 kl., KC Michałowice 3 kl., KC Igołomia 3 kl., KC Korczyn 3 kl., KC Sandomierz 3 kl., KC Zawichost 3 kl.; Radziwiłłowski OC – w granicach od KC Tomaszów do KC Ungheni (włącznie) objął swoją jurysdykcją jedynie KC Dołhobyczów 3 kl.¹⁵⁴ W nowej organizacji na uwagę zasługuje ponowne objęcie Królestwa Polskiego zwierzchnictwem 4 naczelników okręgów celnych. Stan ten jak się okazało nie trwał zbyt długo. W ostatnim kwartale 1897 r. pojawiły się 2 rozporządzenia ministra finansów, które dokonały korekty granicy między Radomskim OC a Radziwiłłowskim OC. Doprowadziło to do tego, że KC Dołhobyczów z dniem 1/13 stycznia 1898 r. znalazła się w jurysdykcji naczelnika Radomskiego OC¹⁵⁵.

Pojawiające się rozbieżności etatów w strukturze wewnętrznej poszczególnych komór spowodowały zainteresowanie DOC MF w kwestii uporządkowania istniejącego stanu. Dlatego też pod obrady Rady Państwa został przekazany projekt zmian w dotyczący klasyfikacji komór celnych. Jednym z założeń tego projektu było ustalenie ramowych etatów dla tych urzędów wszystkich 3 klas. Ostatecznie Rada Państwa opracowała stosowne przepisy, które uzyskały akceptację Mikołaja II w dniu 19/31 maja 1897 r. Na ich podstawie przyjęto podział komór celnych na: główne składowe komory celne (Portowa KC Sankt Petersburg, GSKC Moskwa, GSKC Odessa i GSKC Warszawa) oraz 3 klasy komór celnych przyporządkowując im konkretne stanowiska. Jednak najważniejszą innowacją było przyjęcie zasady

¹⁵⁴ СуйРП, 1896, nr 76, poz. 852, s. 2745; poz. 858, s. 2773–2774; *Содержание личного состава таможенных мест в 1897 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1897 год*, Санкт Петербург 1896, nlb.; „Радомския Губернска Вѣдомости” 1896, nr 28, s. 2; „Gazeta Radomska” 1896, nr 57, s. 3.

¹⁵⁵ СуйРП, 1897, nr 107, poz. 1475, s. 4529; nr 133, poz. 1951, s. 5890.

rozdzielania komór 1 kl. na 3 kategorie. Wyznacznikiem każdej z kategorii była liczba etatów o różnych kompetencjach. Komory celne 1 kl. 1 kategorii miały maksymalnie posiadać 18 etatów; 1 kl. 2 kategorii – maksymalnie 13 etatów, zaś 1 kl. 3 kategorii – 11 etatów¹⁵⁶. Ponadto przewidziano funkcjonowanie komór 2 kl. z maksymalnie 9 etatami, a 3 kl. z 7 etatami. Przyjęte założenie zostały wdrożone na terenie Rosji od 1/13 lipca 1897 r.¹⁵⁷ Te ramowe przepisy miały obowiązywać na terytorium całej monarchii Romanowów. Stąd też interesujące nas urzędy, działające na terenie Królestwa Polskiego, miały nieznacznie mniejszą obsadę, albowiem zbędne było posiadanie przez nich stanowisk związanych z nadzorem celnym handlu morskiego (etaty nadzorca okrętów i jego pomocników).

Tabela nr 12: Etaty komór celnych w Królestwie Polskim z 1/13 stycznia 1899 r. określony przepisami z 19/31 maja 1897 r.

Komora celna	Dyrektor	Pomocnik dyrektora	Członek	Członek i skarbnik	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Skarbnik	Pomocnik skarbnika	Buchalter	Pomocnik buchaltera	Buchalter i kalkulator cel	Pomocnik buchaltera i kalkulatora cel	Kalkulator cel	Pomocnik kalkulatora cel	Tłumacz	Nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorca składu celnego	Starszy pomocnik nadzorca składu celnego	Młodszy pomocnik nadzorca składu celnego	Pomocnik nadzorca składu celnego - eksper	Nadzorca okrętów	Ekspert	Ekspert-chemik	Ekspert-mechanik
Składowa Warszawa	1	2	8	-	1	3	1	3	2	2	-	-	1	3	2	2	-	5	14		-	1	1	1
1 kl. 1 kat. Wierzbolów	1	1	6	-	1	1	1	1	1	1	-	-	1	2	1	1	-	2	15		-	-	1	1
1 kl. 1 kat. Aleksandrów	1	1	7	-	1	1	1	1	2	2	-	-	1	1	1	1	14	-	-		-	-	1	1
1 kl. 1 kat. Sosnowiec	1	1	8	-	1	1	1	2	1	2	-	-	1	1	-	1	15	-	-		-	-	-	1
1 kl. 1 kat. Granica	1	-	4	-	1	-	1	-	1	1	-	-	1	-	-	1	6	-	-		-	-	-	-

¹⁵⁶ ПСЗРИ, собр. III, т. XVII, 1897, nr 14115, Санкт Петербург 1900, s. 293-294; Приложения, [w:] ПСЗРИ, собр. III, т. XVII, 1897, Санкт Петербург 1900, s. 304-307; СУиРП, 1897, nr 61, poz. 774, s. 2077-2082.

¹⁵⁷ Приложения, [w:] ПСЗРИ, собр. III, т. XVII, 1897, s. 307; СУиРП, 1897, nr 61, poz. 774, s. 2083.

1 kl. 2 kat. Grajewo	1	-	3	-	1	1	1	-	1	-	-	-	1	-	-	1	5	-	-	-	-	-	-	1
1 kl. 2 kat. Mława	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	4	-	-	-	-	-	-	-
1 kl. 2 kat. Nieszawa	1	-	2	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2	-	-	1	-	-	-	-
1 kl. 3 kat. Szczypiorno	1	-	1	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-	-	1	-	-	-	-
1 kl. 3 kate- gorii Herby	1	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-	1
1 kl. 3 kat. Praszka	1	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-
1 kl. 3 kat. Słupca	1	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1
1 kl. 3 kat. Wieruszów	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
2 kl. KC Tomaszów	1	-	-	1							1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
3 kl.: Wincenta, Osiek, Piotrków, Modrzejów, Michałowi- ce, Dołho- byczów	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
3 kl.: Fili- pów, Zie- luń, Lubicz, Dobrzyń, Pyzdry, Korczyn Krzeszów, Sandomierz, Zawichost	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 kl. Igoło- mia	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-

Źródło: СУиПІ, 1897, nr 61, poz. 776, s. 2099, 2101–2106, 2109–2112; 1898, nr 165, poz. 2163, s. 8172, 8175, 8178–2106.

Wspomniane przepisy z końca maja 1897 r. określiły także kształt struktury etatowej każdej komory celnej działającej na terenie Królestwa Polskiego. Wydawałoby się, że na jakiś czas doprowadzą do stabilizacji w organizacji stanowisk w poszczególnych interesujących nas urzędach. Stało się jednak zupełnie inaczej. Już rozporządzenie ministra finansów z 8/20 grudnia 1897 r. opublikowane ukazem Senatu Rządzącego zawierało w zestawienie urzędów celnych według przepisów obowiązujących od kilku miesięcy. Wśród nich znalazła się KC Baran 3 kl., która dotąd była

przykomorkiem celnym. Od dniem 1/13 stycznia 1898 r. weszła do struktur komór celnych na interesującym nas terenie z 2-etatową obsadą (dyrektor i członek)¹⁵⁸. Po kilku tygodniach minister finansów kolejnym rozporządzeniem z 3/15 lutego 1898 r. w KC Aleksandrów utworzył stanowiska: 2 członków, tłumacza i pomocnika buchaltera, zaś w KC Sosnowiec 2 etaty pomocnik nadzorcy magazynu celnego¹⁵⁹. Szef resortu finansów rozporządzeniem z 14/26 sierpnia 1898 r. zapowiedział od dnia 1/13 stycznia 1899 r. uzupełnienie składu personalnego KC Filipów o urzędnika zajmującego stanowisko nadzorcy magazynu celnego¹⁶⁰. Interesujące jest to, że kilka lat później (15/27 października 1903 r.) zapadła decyzja o przeniesieniu analogicznego stanowiska z KC Wincenta do KC Dobrzyń¹⁶¹.

Modyfikacje struktury komór celnych przeprowadzano również w następnych latach. W maju 1899 r. został zlikwidowany etat pomocnika nadzorcy magazynu KC Nieszawa. Przeszło rok później (sierpień 1900 r.) utworzono kolejne 4 etaty młodszych pomocników nadzorcy składu celnego w KC Wierzbołów, zaś posadę nadzorcy składu celnego przesunięto z KC Osiek do KC Lubicz¹⁶². Etat tej komory w 1901 r. został ponownie powiększony o następne stanowisko. W styczniu tegoż roku nadzorca składu celnego zyskał kolejnego pomocnika. Dokładnie rok później, realizując postanowienie Rady Państwa, urząd celny znajdujący się w Kibartach zyskał posady: członka, pomocnika kalkulatora cel, pomocnika buchaltera i pomocnika nadzorcy składu celnego¹⁶³. Korekta istniejącej struktury etatowej została jeszcze przeprowadzona w październiku 1904 r., gdy w miejsce etatu pomocnika buchaltera utworzono jeszcze jedną posadę buchaltera oraz egzekutora¹⁶⁴.

W tym samym czasie władze DOC MF dwukrotnie zwróciły uwagę ministra finansów na konieczność powiększenia liczby stanowisk w GSKC Warszawa. Zwiększenie tam zatrudnienia było podyktowane pojawieniem się nadmiernych obciążeń związanych z pojawianiem się coraz większej liczby towarów, których właściciele zdecydowali się na ich pozostawienie w składach celnych tego urzędu. Najpierw w styczniu 1901 r. likwidując etat jednego z pomocników dyrektora uzyskano zgodę na zatrudnienie kolejnego członka komory. Jednak najbardziej spektakularne powiększenie obsady GSKC Warszawa nastąpiło z dniem 1/13 stycznia 1903 r. Na mocy rozporządzenia ministra finansów z 12/24 grudnia 1902 r. utworzono w niej

¹⁵⁸ СУиРП, 1897, nr 133, poz. 1951, s. 5890, 5904.

¹⁵⁹ СУиРП, 1898, nr 25, poz. 398, s. 1327-1328.

¹⁶⁰ СУиРП, 1898, nr 113, poz. 1475, s. 5494.

¹⁶¹ СУиРП, 1903, nr 124, poz. 1950, s. 3229.

¹⁶² СУиРП, 1899, nr 91, poz. 1204, s. 5492, 5494; 1900, nr 112, приложение, poz. 2305, s. 20; nr 135, приложение, poz. 2865, s. 12-13.

¹⁶³ СУиРП, 1901, nr 22, poz. 366, приложение, s. 59; 1902, nr 5, poz. 28, s. 54; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1902 год*, Санкт Петербург 1903, s. III.

¹⁶⁴ СУиРП, 1904, nr 176, poz. 1813, s. 3085-3086; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1904 год*, Санкт Петербург 1905, s. LXXXXIX-XС.

następujące stanowiska: 5 młodszych pomocników nadzorcy składu celnego, 4 pomocników kalkulatorów ceł, 4 pomocników buchaltera i pomocnika sekretarza¹⁶⁵.

Zwiększenie intensywności przepływu towarów przez KC Aleksandrów oraz poczynione ułatwienia w celu ich przewozu między Herbami a Częstochową (budowa kolei wąskotorowej) w 1903 r. zostało zauważone przez władze DOC MF. Dlatego też resort finansów przekazał Radzie Państwa projekt zmian niezbędnych do zrealizowania odnośnie dwóch komór celnych: wspomnianej KC Aleksandrów oraz KC Herby. Pozytywną opinię Rady Państwa w tej kwestii podpisał Mikołaj II 19 stycznia/1 lutego 1904 r. Umożliwiło to jeszcze wiosną tegoż roku uzupełnienie etatu KC Aleksandrów o stanowiska: członka, tłumacza, pomocnika buchaltera, 2 pomocników kalkulatora ceł oraz 3 pomocników nadzorcy składu celnego. KC Herby posiadająca 1 klasę 3 kategorii została podniesiona do rangi komory 1 kl. 2 kategorii. Oznaczało to zwiększenie kadry urzędu z 8 do 12 osób (członek, buchalter i 2 pomocników nadzorcy składu celnego)¹⁶⁶. Połączenie wspomnianej linii wąskotorowej, prowadzącej z Częstochowy do Herb, z pruską siecią kolejową od razu spowodowało zwiększony napływ towarów z terenu Cesarstwa Niemieckiego przez KC Herby. Dlatego też, odpowiadając na potrzeby ludności i handlu, minister finansów rozporządzeniem z 27 sierpnia/9 września 1905 r. powiększył obsadę tej komory celnej. Zatrudniono dodatkowo członka, kalkulatora ceł i 2 pomocników nadzorcy składu celnego. Należy zauważyć, że ta zmiana odbyła się kosztem KC Sosnowiec (utrata 2 członków) i KC Wieruszów (likwidacja etatu skarbnika). Zresztą poczynania władz DOC MF wobec KC Sosnowiec wydają się niezrozumiałe bowiem kilka miesięcy wcześniej (7/20 maja) urząd ten uzyskał etaty członka i pomocnika nadzorcy składu celnego¹⁶⁷.

Wyżej wspomniano o tym, że podpisanie i ratyfikacja umowy handlowej między Imperium Rosyjskim a Cesarstwem Niemieckim w 1894 r. wpłynęły na zmiany w strukturze komór celnych działających m.in. w Królestwie Polskim. Dekadę później w Berlinie została podpisana 15/28 lipca 1904 r. konwencja uzupełniająca powyższe ustalenia. Ten fakt również bezpośrednio przełożył się na działalność interesujących nas urzędów. Rozporządzeniem ministra finansów Iwana Szipowa z 28 lutego/13 marca 1906 r. postanowiono uruchomić 3 komory 2 kl.: KC Praszka (zdegradowana z 1 kl. 3 kategorii) z obsadą 3-etatową (dyrektor, członek i skarbnik, nadzorca składu celnego), KC Dobrzyń (awans z 3 kl.) i KC Modrzejów (awans z 2

¹⁶⁵ СУиРП, 1901, nr 22, poz. 366, приложение, s. 59; 1902, nr 123, poz. 1351, s. 2004–2005; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1901 год*, Санкт Петербург 1902, s. LXI; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1902 год*, s. LXIII.

¹⁶⁶ СУиРП, 1904, nr 43, poz. 485, s. 567; poz. 490, s. 569–570; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1904 год*, s. XIII.

¹⁶⁷ СУиРП, 1905, nr 227, poz. 1883, s. 3072–3073; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1905 год*, Санкт Петербург 1906, s. XXVIII, LVI.

kl.) obie z obsadą 4-etatową (dyrektor, członek, buchalter, nadzorca składu celnego). Ponadto zorganizowano jeszcze 5 komór 3 kl. przekształconych z przykomórków celnych: KC Gola, KC Podłęże, KC Radziejów, KC Wilczyn i KC Władysławów. Wszystkie wymienione posiadały obsadę 3-etatową (dyrektor, członek, nadzorca magazynu)¹⁶⁸. Tym sposobem od wiosny 1906 r. struktura sieci komór celnych została znacząco rozbudowana, chociaż efekty zintensyfikowania napływu towarów można było już zauważyć z początkiem 1907 r. Namacalnym dowodem tego było uzupełnienie obsady kadrowej KC Szczypiorno o następujące stanowiska: 2 członków, buchaltera, tłumacza i 5 pomocników nadzorca składu celnego. Należy dodać, że owo posunięcie umożliwiło zlikwidowanie stanowisk w: GSKC Warszawa (3 etaty), KC Aleksandrów (2 etaty), KC Piotrków (1 etat), KC Lubicz (1 etat), KC Radziejów (1 etat), KC Wilczyn (1 etat), PC Reszki (1 etat) i PC Zakrzewo (1 etat)¹⁶⁹. Ponadto zlikwidowano etat pomocnika nadzorca składu celnego KC Herby. Jednak ten zabieg był związany z koniecznością rozwiązania zaistniałego problemu zwiększonego ruchu osobowego poprzez utworzenie odrębnego PK Herby, co też nastąpiło z dniem 1/13 stycznia 1907 r.¹⁷⁰

Analogiczna sytuacja w przypadku KC Szczypiorno powtórzyła się już w kwietniu 1907 r. Ponownie powiększono tam liczbę stanowisk o: członka, kalkulatora cel i 6 pomocników nadzorca składu celnego. Tak jak w poprzednim przypadku odbyło się to kosztem innych komór celnych działających na granicy rosyjsko-niemieckiej. Zmniejszono obsadę KC Sosnowiec (członek), KC Słupca (członek), KC Aleksandrów (pomocnik nadzorca składu celnego), KC Wieruszów (buchalter), i KC Sosnowiec (pomocnik nadzorca składu celnego)¹⁷¹. Ponadto ostatnie dwie z wymienionych komór utraciły w czerwcu jeszcze po jednym etacie (KC Sosnowiec – pomocnika buchaltera, zaś KC Wieruszów – pomocnika nadzorca składu celnego) na rzecz konieczności rozbudowy urzędu celnego działającego w Czelabińsku¹⁷².

Wyraźny proces rozbudowywania etatów głównych komór celnych działających na terenie Królestwa Polskiego w pierwszej dekadzie XX w. nie ominął również KC Granica. Na podstawie rozporządzenia ministra finansów z 30 stycznia/12 lutego 1906 r. w tym urzędzie celnym pojawiły się dodatkowe stanowiska: członka, pomocnika sekretarza i 3 pomocników nadzorca składu celnego¹⁷³. Ich pojawienie

¹⁶⁸ СУиРП, 1906, nr 50, poz. 333, s. 726–731; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1906 год*, Санкт Петербург 1907, s. XXXIX–XLII.

¹⁶⁹ СУиРП, 1906, nr 287, poz. 1980, s. 3770–3772.

¹⁷⁰ СУиРП, 1907, nr 8, poz. 27, s. 82; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1907 год*, Санкт Петербург 1908, s. III.

¹⁷¹ СУиРП, 1907, nr 63, poz. 598, s. 957–959; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1907 год*, s. XII–XIII.

¹⁷² СУиРП, 1907, nr 96, poz. 852, s. 1388–1389; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1907 год*, s. XVI.

¹⁷³ *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1906 год*, s. XLVII–XLVIII.

się należałoby również wiązać z intensyfikacją przepływu towarów przez to kolejowe przejście graniczne.

W kolejnych pięciu latach doszło jeszcze do kilku korekt obsady personalnej funkcjonujących komór celnych na terenie Królestwa Polskiego. Najpierw z dniem 11/24 listopada 1908 r. utworzono etat tłumacza w KC Granica. Zmiana ta odbyła się dzięki zlikwidowaniu stanowiska nadzorca magazynu celnego KC Gola¹⁷⁴. Do kolejny rozład stanowisk doszło w 1910 r. Wzrost obciążenia urzędników KC Szczypiorno spowodowanych odprawianiem dużej ilości towarów zmusiło po raz kolejny do powiększenia istniejącej tam liczby stanowisk. Pod koniec marca utworzono tam dodatkowy etat członka, zaś w maju 4 posady pomocnika nadzorca składu celnego¹⁷⁵. Należy dodać, że 2 lata później nastąpiła największa korekta liczby etatów w tej komorze. Na mocy rozporządzenia ministra finansów z 14/27 maja 1912 r. utworzono w niej stanowiska: członka, 2 pomocników sekretarza, 2 pomocników buchalter, 2 pomocników kalkulatora ceł i 5 pomocników nadzorca składu celnego¹⁷⁶. Na tym zakończył się wieloletni proces kształtowania się struktury stanowisk w tym urzędzie.

Kłęska Rosji w wojnie z Japonią oraz rewolucja w latach 1905–1907 wyraźnie nadszarpnęły kondycję finansów monarchii Romanowów. Rząd rosyjski poszukiwał możliwości znalezienia oszczędności dążąc do ograniczania wydatków budżetowych. Jednym z przejawów takich działań było ponowne przeprowadzenie reorganizacji okręgów celnych na zachodniej granicy imperium, co skutkowało zmianą podległości służbowej wielu komór celnych działających na terenie Królestwa Polskiego. Minister finansów po konsultacjach z władzami DOC MF pod koniec 1909 r. przedstawił projekt zmian w strukturze okręgów celnych, który ostatecznie zyskał akceptację Mikołaja II 14/27 czerwca 1910 r. Ten akt prawny z dniem 1/14 lipca 1910 r. doprowadził do likwidacji Radziwiłłowskiego OC. Istniejący Radomski OC został przekształcony w Południowo-Zachodni OC z przekazaniem części jego terytorium (cała granica niemiecko-rosyjska od KC Szczypiorno do KC Sosnowiec włącznie) pod jurysdykcję naczelnika Warszawskiego OC. Należy dodać, że siedziba naczelnika Południowo-Zachodniego OC została zlokalizowana w Radziwiłłowie. W zakresie jurysdykcji tamtejszego naczelnika okręgu celnego znalazła się granica (w Królestwie Polskim) z monarchią Habsburgów od KC Granica do KC Dołhobyczów¹⁷⁷. Od połowy lipca 1910 r. rozkład komór celnych na terenie Królestwa Pol-

¹⁷⁴ СУиРП, 1908, nr 190, poz. 1659, s. 2978–2979; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1908 год*, Санкт Петербург 1909, s. XXIII.

¹⁷⁵ СУиРП, 1910, nr 59, poz. 592, s. 966–967; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1910 год*, Санкт Петербург 1911, s. XI–XII, XVII.

¹⁷⁶ СУиРП, 1912, nr 145, poz. 1280, s. 2726.

¹⁷⁷ СУиРП, 1910, nr 109, poz. 1180, s. 379; „Gazeta Radomska” 1910, nr 63, s. 2.

skiego w poszczególnych okręgach celnych przedstawiał się następująco: Wileński OC – KC Wierzbołów 1 kl. 1 kategorii, KC Grajewo 1 kl. 2 kategorii, KC Filipów 3 kl., KC Wincenta 3 kl., KC Władysławów 3 kl.; Warszawski OC – KC Aleksandrów 1 kl. 1 kategorii, KC Sosnowiec 1 kl. 1 kategorii, KC Herby 1 kl. 2 kategorii, KC Mława 1 kl. 2 kategorii, KC Nieszawa 1 kl. 2 kategorii, KC Słupca 1 kl. 3 kategorii, KC Szczypiorno 1 kl. 3 kategorii, KC Wieruszów 1 kl. 3 kategorii, KC Dobrzyń 2 kl., KC Modrzejów 2 kl., KC Praszka 2 kl., KC Gola 3 kl., KC Lubicz 3 kl., KC Osiek 3 kl., KC Piotrków 3 kl., KC Podłęże 3 kl., KC Radziejów 3 kl., KC Wilczyn 3 kl., KC Zieluń 3 kl.; Południowo-Zachodni OC – KC Granica 1 kl. 1 kategorii, KC Tomaszów 2 kl., KC Baran 3 kl., KC Dołhobyczów 3 kl., KC Igołomia 3 kl., KC Korczyn 3 kl., KC Michałowice 3 kl., KC Sandomierz 3 kl., KC Zawichost 3 kl.¹⁷⁸

Wróćmy jeszcze do roku 1910. Bowiem w miesiącach listopad-grudzień zapadły jeszcze decyzje o utworzeniu kolejnego etatu pomocnika kalkulatora ceł w KC Wierzbołów i co było swoistym novum, znanym już z KC Igołomia, stanowiska nadzorca okrętów w KC Sandomierz¹⁷⁹. Rok później dokonano jeszcze jednej korekty etatów. Powołano kolejne stanowisko pomocnika nadzorca składu celnego w KC Mława. Odbędzie się to dzięki likwidacji posady sekretarza w KC Nieszawa¹⁸⁰.

Zmiany zachodzące w strukturze etatów poszczególnych komór w latach 1910–1912 odbywały się już w atmosferze prac nad przygotowaniem reformy struktur terenowych administracji celnej na terenie całego Imperium Rosyjskiego. Co było przyczyną podjęcia prac nad przebudową istniejącego, z pewnymi modyfikacjami, przeszło 100 lat?

Konieczność przebudowy struktur administracji celnej została już zaakcentowana w raportach kontrolerów państwowych, którzy dokonywali rewizji interesujących nas urzędów. Pierwsze sugestie Kontroli Państwowej pojawiły się już w 1898 r. Jednak poczynione uwagi pozostały bez echa, albowiem trwał proces przebudowy struktur straży granicznej. Ponadto stopniowy wzrost wpływów do budżetu państwa z tytułu pobieranego cla jedynie potwierdzał efektywność aktualnie istniejącego systemu jego poboru¹⁸¹. Kwestia przekształcenia administracji celnej w monarchii Romanowów pojawiła się w czasie kadencji III Dumy Państwowej. Jej Komisja Budżetowa w końcu maja 1908 r., analizując projekt dochodów i wydatków

¹⁷⁸ Содержание личного состава таможенных мест в 1911 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1911 год, Санкт Петербург 1910, s. 93–94, 96, 98–108; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, Санкт Петербург 1910, s. II–III.

¹⁷⁹ СУиПП, 1910, nr 186, poz. 1996, s. 3600–3601; nr 199, poz. 2116, s. 4007; Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1910 год, s. XLIV–XLV.

¹⁸⁰ СУиПП, 1911, nr 195, poz. 1857, s. 2865.

¹⁸¹ № 398, [w:] Приложения к Стенографическим отчетам Государственной Думы. Третий созыв. Сессия пятая. 1911–1912 г.г., том III, (№№ 351–500), Санкт Петербург 1912, s. 1; Всеподданнейший отчет Государственного контролера за 1897 год, Санкт Петербург 1898, s. 56.

DOC MF zwróciła uwagę na możliwość dokonanie zmian zgodnie z zaleceniami kontrolerów państwowych¹⁸². Rok później ta sama komisja zaproponowała radykalne zmniejszenie liczby etatów poprzez ich likwidację oraz uproszczenie załatwiania spraw w resorcie celnym¹⁸³. Ministerstwo Finansów rozpoczęło prace nad przygotowaniem projektu zmian w organizacji struktur terenowych administracji celnej. Został on ostatecznie opracowany w maju 1911 r. Wkrótce (28 maja/10 czerwca 1911 r.) został przekazany do Komisji Finansowej Dumy Państwowej. Proces legislacyjny tego aktu prawnego trwał równie 12 miesięcy. Ostatecznie zyskał akceptację Dumy Państwowej, Rady Państwa i cara Mikołaja II. Ten ostatni złożył swój podpis na akcie prawnym w dniu 28 maja/10 czerwca 1912 r., który miał wejść w życie 1/14 stycznia 1913 r.¹⁸⁴

Przepisy te wprowadziły nową kategoryzację urzędów celnych na terenie Rosji. W miejsce dotychczasowego różnicowania tych organów administracyjnych na komory 3 klas (1 klasa była podzielona na 3 kategorie), przykomorki i punkty komunikacyjne, wprowadzono podział na komory 1 kl. (4 kategorie) i 2 kl., przykomorki i posterunki celne. Najwyższą kategorię (1 kl. 1 kategorii) na terytorium Królestwa Polskiego otrzymała KC Warszawa. Na marginesie trzeba dodać, że na terenie imperium Romanowów taka klasa urzędu celnego została zarezerwowana dla składowych komór celnych. Jak można zauważyć w tabeli nr 13 KC Warszawa posiadała najbardziej rozbudowany etat. Według założeń miało być w nim zatrudnionych 85 urzędników nie licząc osób piastujących najniższe stanowiska urzędników kancelaryjnych, pisarzy wolnonajemnych, dozorców celnych czy stróżów¹⁸⁵.

Następną grupę komór (1 kl. 2 kategorii) w Królestwie Polskim stanowiły urzędy, funkcjonujące w pasie granicznym, przynoszące największe dochody z pobieranych ceł. Były to niezmiennie od kilku już dekad KC Wierzbolów, KC Sosnowiec, KC Aleksandrów, KC Granica i KC Szczypiorno. Posiadały one znacznie mniejszą obsadę kadrową, jednak dość imponującą (od 26 do 54 etatowych urzędników) w porównaniu z innymi interesującymi nas organami administracji celnej. Godne zauważenia jest to, że wśród 5 wymienionych komór jedynie KC Szczypiorno nie odprawiała towarów przewożonych koleją. Poza nimi funkcjonowały jeszcze komory 1 kl. 3 kategorii (KC Grajewo, KC Herby, KC Mława – wszystkie odprawiające towary koleją) oraz komory 1 kl. 4 kategorii (KC Nieszawa, KC Słupca, KC Wieruszów). Te ostatnie były zlokalizowane przy drogach kołowych. Sieć komór

¹⁸² № 398, s. 1.

¹⁸³ № 311, [w:] *Приложения к Стенографическим отчетам Государственной Думы. Третий созыв. Сессия II. 1908–1909 г.г., том II, (№№ 220–469)*, Санкт Петербург 1909, s. 5–6; № 398, s. 1–2.

¹⁸⁴ № 398, s. 1–6; СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1783–1784.

¹⁸⁵ ERT, EAA.197.1.165, passim; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 52v–53v, 65–79v; A. Górak, K. Latawiec, *The Evacuation of the Customs Administration from the Kingdom of Poland to Russia in 1914*, „*Quaestio Rossica*” 2022, vol. 10, nr 2, s. 426. DOI: 10.15826/qr.2022.2.679.

celnych w Królestwie Polskim uzupełniały jeszcze 24 komory 2 kl. usytuowane wyłącznie na kołowych drogach lądowych (trzy z nich (KC Igołomia, KC Sandomierz, KC Nieszawa) miały możliwość odprawiania towarów transportowanych drogą wodną (rzeka Wisła))¹⁸⁶.

Tabela nr 13: Etaty komór celnych w Królestwie Polskim w 1913 r.

Nazwa komory	Dyrektor	Pomocnik dyrektora	Rewizor 1 kategorii	Rewizor 2 kategorii	Rewizor 3 kategorii	Kontroler 1 kategorii	Kontroler 2 kategorii	Kontroler 3 kategorii	Kontroler 4 kategorii	Kontroler 5 kategorii	Sekretarz	Pomocnik sekretarza	Skarbnik	Pomocnik skarbnika	Buchalter	Pomocnik buchaltera	Dozorca składu celnego	Pomocnik dozorca składu celnego	Tłumacz	Egzekutor	Nadzorca okrętów	Liczba etatów w jednej komorze
1 klasy 1 kat. Warszawa	1	2	1	2	-	5	9	10	4	2	1	3	1	4	2	15	2	18	2	1	-	85
1 klasy 2 kat. Wierzbolów	1	1	-	1	1	-	9	9	4	2	1	2	1	1	2	8	1	9	1	-	-	54
1 klasy 2 kat. Sosnowiec	1	1	-	1	1	-	3	5	2	1	1	1	-	1	5	1	14	1	-	-	-	40
1 klasy 2 kat. Aleksandrów	1	1	-	1	-	-	5	7	4	2	1	1	1	2	6	1	7	2	-	-	-	43
1 klasy 2 kat. Szczypiorno	1	1	-	1	1	-	4	6	3	3	1	2	1	-	2	5	1	8	1	-	-	41
1 klasy 2 kat. Granica	1	-	-	1	-	-	2	3	1	1	1	1	-	1	3	1	8	1	-	-	-	26
1 klasy 3 kat. Grajewo	1	1	-	-	1	-	-	2	3	2	1	1	1	-	1	2	1	2	-	-	-	18
1 klasy 3 kat. Herby	1	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	-	1	-	1	1	1	3	-	-	-	12
1 klasy 3 kat. Mława	1	-	-	-	-	-	-	2	1	1	1	-	1	-	1	-	1	2	-	-	-	11
1 klasy 4 kat. Nieszawa	1	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	1	-	1	-	1	-	-	-	-	6
1 klasy 4 kat. Wieruszów	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	4
1 klasy 4 kat. Słupca	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	4

¹⁸⁶ ERT, EAA.197.1.165, passim; K. Latawiec, Y. Kiselyova, *Functioning of the Customs Administration of the Kingdom of Poland in Russia in 1914–1917 (until the Fall of the Romanov Monarchy)*, „Przegląd Nauk Historycznych” 2023, vol. 21, nr 1, s. 110. DOI: 10.18778/1644-857X.22.01.05

2 klasy Modrzejów	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	1	2	-	-	-	6	
2 klasy Praszka	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	4	
2 klasy: Władysławów, Filipów, Dobrzyń, Mi- chałowice	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	3	
2 klasy: Igołomia, San- domierz	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3
2 klasy: Wincenta, Raczki, Wilczyn, Gola, Zieluń, Lubicz, Osiek, Pyzdry, Podłęże, Baran, Piotrków, Radziejów, Dołhobyczów, Korczyn, To- maszów, Za- wichost	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2

Źródło: Содержание личного состава таможенных учреждений в 1913 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1913 год, Санкт Петербург 1912, s. 79–81, 83–88, 91, 93–94, 133; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, Санкт Петербург 1913, passim.

Nowe przepisy przyniosły zmiany w nazewnictwie niektórych etatów. W miejsce członków komór celnych pojawiły się rewizorzy 3 kategorii i kontrolerzy 5 kategorii. Stanowiska te zróżnicowano pod względem otrzymywanego wynagrodzenia. Od początku 1913 r. odgrywali oni kluczową rolę w funkcjonowaniu interesujących nas urzędów. Przede wszystkim uczestniczyli w kolejalnym procesie podejmowania decyzji. Ponadto podczas nieobecność dyrektora komory, w razie braku stanowiska pomocnika dyrektora, tymczasowo przejmowali oni jego obowiązki. Kosmetyczną zmianą było powierzenie funkcji kierowniczych nad składem celnym komór dozorcóm (wcześniej nadzorcom). „Nowi” szefowie składów celnych otrzymali analogiczne kompetencje, jak ich poprzednicy przed 1/14 stycznia 1913 r.¹⁸⁷ Strukturę nowych etatów w komorach celnych na terenie Królestwa Polskiego w 1913 r. ilustruje tabela nr 13.

¹⁸⁷ Свод Законов Российской Империи. Продолжение 1914 года, Статьи к шестому тому, Петроград 1914, s. 5.

Przepisy z 28 maja/10 czerwca 1912 r. zmieniły pozycję komór 1 kl. w stosunku do wprowadzonych stanowisk inspektorów rewirów celnych. O ile ten ostatni posiadał prawo przeprowadzania ich rewizji, to utracił zupełnie swoje prerogatywy w stosunku do kwestii związanych z ich zarządzaniem. Komory 1 kl. bowiem zostały bezpośrednio podporządkowane władzy dyrektora DOC MF¹⁸⁸. Dyrektor urzędu celnego był jego bezpośrednim zwierzchnikiem odpowiadającym za jego działanie. To on określał przydział czynności poszczególnym urzędnikom. Największą zmianą w zakresie kompetencji szefów komór celnych 1 kl. było nadanie im praw i obowiązków na równi z inspektorami rewirów celnych w stosunku do urzędników zatrudnionych w podległych im organach administracyjnych. Nie dotyczyło to jedynie spraw o charakterze sądowym¹⁸⁹.

Dyrektorzy komór 1 kl. w przypadku pojawienia się problemów ze stosowaniem obowiązującego prawa (brak precyzyjności uregulowań prawnych np. ustaw, rozporządzeń, instrukcji) byli zobligowani do informowania o takich przypadkach władze DOC MF. W ten sposób chciano uniknąć przypadków dezorganizacji w codziennym funkcjonowaniu kluczowych instytucji dbających o pozyskiwanie środków finansowych dla budżetu państwa. Takie zachowanie gwarantowało również stosunkowo szybkie doprecyzowywanie przepisów¹⁹⁰.

Kierujący wspomnianymi komorami posiadali stosunkowo szeroki zakres kompetencji w stosunku do urzędników zatrudnionych w podległych im urzędach. Przepisy obliżowały ich do przyjmowania skarg na działalność urzędników etatowych, jak i niższego personelu znajdujących się pod ich zwierzchnictwem. W sytuacji ujawnienia przypadków łamania prawa przez urzędników dyrektorzy mieli za zadanie podjąć wszystkie niezbędne kroki zmierzające do uniknięcia podobnych zdarzeń w przyszłości. Do ich kompetencji należało karanie winnych drobnych uchybień i wykroczeń (udzielanie upomnień, nagan, kar finansowych) w trybie administracyjnym. Oczywiście o podjętych krokach inspektor celny był zobligowany poinformować DOC MF¹⁹¹.

Interesujące nas osoby posiadały także kompetencje związane z funkcjonowaniem etatowego personelu w danej komorze celnej. W stosunku do urzędników, których przyjęcie do pracy uzależnione było od decyzji dyrektora DOC MF, mógł wnioskować o ich mianowanie, awansowanie, zwolnienie lub nagrodzenie. Udzielał pozwoleń na zawarcie związku małżeńskiego. W przypadku odejścia urzędnika

¹⁸⁸ СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1791; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, 1912, nr 37147, Петроград 1915, s. 494.

¹⁸⁹ СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1793-1794; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, nr 37147, s. 494.

¹⁹⁰ СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1792; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, nr 37147, s. 494.

¹⁹¹ Ibidem.

ze służby (przejścia w stan spoczynku) wydawał atestacje. Ponadto w jego gestii znajdowało się wydawanie krótkoterminowych biletów legitymacyjnych umożliwiających wyjazd zagranicę państwa podwładnych mu urzędników (na czas do 48 godzin) i członków ich rodzin (na okres do 8 dni)¹⁹².

Szeroki zakres praw i obowiązków dyrektorzy komór 1 kl. posiadali w sprawach związanych z funkcjonowaniem infrastruktury w podległych im urzędach. Przygotowywali kosztorysy inwestycji remontowo-budowlanych (remontu budynków lub środków lokomocji związanych ze sprawowaniem nadzoru celnego), które przesyłano do akceptacji władzom DOC MF. Wydawali również pozwolenia na sprzedaż (drogą przetargu publicznego) zbytecznych materiałów i zapasów dla dalszego funkcjonowania nadzoru celnego o wartości do 1000 rubli. Analogiczne rozwiązanie stosowano w przypadku chęci zniszczenia rzeczy (o wartości do 1000 rubli) nienadających się już do codziennego użytku przy realizowaniu zadań służbowych¹⁹³.

Od 1/14 stycznia 1913 r. w rękach dyrektorów komór 1 kl. znalazły się kompetencje związane z zaopatrzeniem podległych im urzędów w odpowiednie zaplecze lokalowe, ich oświetlenie i ocieplenie. Analogiczne prerogatywy otrzymali również w zakresie wynajmu budynków dla urzędów celnych, zakupu materiałów oświetleniowych czy opału, o ile wartość kontraktu nie przekraczała sumy 5000 rubli. Kwestia zawarcia kontraktów wyższej wartości była rozpatrywana na poziomie centralnym przez władze DOC MF¹⁹⁴.

Interesujący nas urzędnicy, kierujący komorami najwyższej klasy, odgrywali ważną rolę w tworzeniu planu wydatków w przyszłych budżetach rocznych DOC MF. Projekty wydatków były przez nich wysyłane do akceptacji bezpośrednio na ręce dyrektora DOC MF¹⁹⁵. Należy zauważyć, że dane im było uczestniczyć w tworzeniu budżetu także w latach 1914–1917.

Szefowie komór 1 kl. posiadali również prawo anulowania kar finansowych nałożonych w związku z naruszeniem przepisów celnych. W przypadku wymierzenia kary finansowej o wartości do 500 rubli, której wyegzekwowanie było niemożliwe dyrektor komory mógł tę karę wykreślić ze spisu dochodów traktując jako stratę skarbu państwa¹⁹⁶.

¹⁹² Ibidem.

¹⁹³ СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1792–1793; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, nr 37147, s. 494.

¹⁹⁴ Dostawcy materiałów oświetleniowych i opału byli wylaniani drogą przetargu publicznego. Wszelkie umowy na wynajem budynków lub dostawy były finalizowane w kancelariach notarialnych. СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1793.

¹⁹⁵ Ibidem.

¹⁹⁶ Ibidem; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, nr 37147, s. 494–495.

Kierownictwo komór celnych 1 kl., urzędów stosunkowo wysokiej klasy, najczęściej znajdowało się w rękach urzędników posiadających rangę urzędniczą radcy kolegiального, radcy stanu lub rzeczywistego radcy stanu. Należeli więc do grona wysokiej rangi funkcjonariuszy administracji finansowej. Zawiadując tak ważnymi organami administracyjnymi otrzymali prawo utrzymywania bezpośrednich kontaktów służbowych z przedstawicielami administracji ogólnej szczebla gubernialnego i powiatowego, administracji wojskowej i dowódcami jednostek wojskowych a także innymi strukturami zarządu cywilnego różnych resortów¹⁹⁷.

Wydawało się, że nowa sieć komór celnych i ich struktura wewnętrzna wprowadzona z dniem 1/14 stycznia 1913 r. nie będzie wymagała przeprowadzania korekt w zakresie organizacji stanowisk. Jednak stało się inaczej. Już w sierpniu 1913 r. postanowiono obsadę KC Wierzbołów uzupełnić o etat pomocnika skarbnika, zaś kilka tygodni później KC Szczypiorno zyskało stanowiska: pomocnika buchaltera i pomocnika dozorczy składu celnego¹⁹⁸. W październiku tegoż roku nastąpiła zmian w obrębie KC Aleksandrów. W miejsce zniesionego stanowiska kontrolera 4 kategorii pojawiło się kolejne – pomocnika buchaltera¹⁹⁹.

Rok 1914 również przyniósł kilka zmian w organizacji interesujących nas urzędów. Z początkiem tego roku w KC Grajewo przestały funkcjonować etaty: kontrolera 4 kategorii i kontrolera 5 kategorii. Otrzymane środki finansowe zostały przekazane na powołanie kolejnego stanowiska kontrolera 4 kategorii w KC Szczypiorno. Zresztą jeszcze w maju w tej komorze pojawiła się jeszcze jedna posada pomocnika dozorczy składu celnego²⁰⁰.

Zaognienie sytuacji politycznej między Serbią a Austro-Węgrami doprowadził do pojawienia się realnej groźby zaangażowania się Imperium Rosyjskiego w konflikt zbrojny. W obliczu nieuchronnie zbliżającej się wojny struktury administracji celnej, w tym interesujące nas komory, zostały ewakuowane w głąb Rosji. Proces ich ewakuacji oraz kwestia funkcjonowania w głębi Rosji od początku lipca 1914 r. do ich ostatecznej dekompozycji po upadku monarchii Romanowów został już przedstawiony w publikacjach Artura Góranka, Julii Kiseljowej i Krzysztofa Latawca, dlatego też nie będziemy tych kwestii poruszać w niniejszej pracy²⁰¹.

¹⁹⁷ СУиРП, 1912, nr 103, poz. 865, s. 1793; ПСЗРИ, собр. III, т. XXXII, отделение I, nr 37147, s. 495.

¹⁹⁸ СУиРП, 1913, nr 188, poz. 1784, s. 4052–4053; nr 213, poz. 2037, s. 4562–4563.

¹⁹⁹ СУиРП, 1913, nr 231, poz. 2230, s. 4923.

²⁰⁰ СУиРП, 1913, nr 276, poz. 2863, s. 5921; 1914, nr 113, poz. 1247, s. 1941–1942; *Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1914 год*, Петроград 1915, s. XX.

²⁰¹ Zob. A. Górank, K. Latawiec, *The Evacuation*, s. 423–439; K. Latawiec, Y. Kiselyova, *Functioning*, s. 110; K. Latawiec, *The Break-up of the Russian Customs Administration Evacuated from the Kingdom of Poland in 1917–1919*, „Pamięć i Sprawiedliwość” 2023, nr 1 (41), s. 267–283. DOI: 10.48261/pis234112

Noty biograficzne dyrektorów komór celnych

Kwestionariusz biogramów

Główka hasła w brzmieniu i pisowni polskiej opartej na źródłach.

1. Imię patronimik nazwisko (w pisowni cyrylicznej występującej w źródłach, uwspółcześnionej).
2. Data i miejsce urodzenia.
3. Wyznanie (z ewentualnymi zmianami).
4. Stan (pochodzenie stanowe – stan ojca, przynależność stanowa ze zmianami danej osoby, pochodzenie społeczne – zawód, sposób utrzymania ojca, np. szlachcic rodowy z rodziny urzędniczej) i pochodzenie geograficzne (gubernia, w której dana osoba została zapisana do ksiąg rodowych – w przypadku szlachty; miasto lub wieś, której była „obywatelem” – w przypadku mieszczan i chłopów).
5. Wykształcenie (możliwie wszystkie ukończone szkoły z datami ukończenia, uzyskanym stopniem lub prawami do służby).
6. Majątek nieruchomy (rodowy i nabyty, własny i żony, także niedziały i własności majoratowe; ze zmianami w czasie i okolicznościami pozyskania).
7. Powinowaci (żona i jej rodzina do drugiego stopnia pokrewieństwa z informacją o dacie narodzin i śmierci, wyznaniu i pozycji społecznej – stan, stanowiska, majątek, koneksje).
8. DZIECI i ich rodziny (z określeniem dat narodzin i śmierci oraz pozycji społecznej).
9. Przodkowie i krewni (do drugiego stopnia pokrewieństwa z datami narodzin i śmierci, informacja o wyznaniu i pozycji społecznej: tytuły, stanowiska, majątek, koneksje).
10. Przebieg służby (z datami i okolicznościami poszczególnych przemian, z wyjaśnieniem przerw, losy po zakończeniu służby).
11. Odznaczenia, wyróżnienia, nagrody (z datami otrzymania i wyjaśnieniem okoliczności).
12. Awanse w rangach cywilnych, dworskich i wojskowych (z datami i określeniem trybu awansowania).
13. Varia.
14. Data, miejsce śmierci.
15. Źródła i literatura i źródła.

W biogramach wszystkie daty podano zgodnie z obowiązującym ówczesnie kalendarzem juliańskim, tzn. w postaci źródłowej. Przeliczenie ich nie powinno stanowić

żadnego utrudnienia dla czytelnika (dla wieku XVIII dodajemy 11 dni, dla wieku XIX – 12 dni, a dla XX – 13). W tej postaci mają większy walor poznawczy, ponieważ ludzie ci żyli według wyznaczonego przez ten kalendarz rytmu lat, miesięcy, świąt prawosławnych, w których urzędnicy musieli uczestniczyć, bez względu na wyznanie. Dlatego też ważniejsze od poprawności edytorskiej jest zrozumienie chronologicznych okoliczności podanych wydarzeń.

Adamowicz, Asigkrit Michajłowicz

1. Адамович, Асигкрит Михайлович
2. Ur. w 1807 r. w guberni połtawskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn protojereja.
5. ?

6. Majątek dziedziczny w powiecie porchowskim guberni pskowskiej; w 1855 r. posiadał w Rydze dom drewniany.

7. ŻONATY przed 1859 r. z Marią Kostiuiriną, ur. przed 1842 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, córką podpułkownika w stanie spoczynku i właściciela majątku Pietrowskoje w guberni pskowskiej Piotr Aleksandrowicza Kostiuirina, ur. w 1791 r., zm. po 19 VIII 1862 r., wyznania prawosławnego i Jekateriny Iwanownej Snawidowej, ur. 6 VIII 1811 r., zm. 28 XII 1856 r., wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: Piotr, ur. 11 II 1859 r. w Pskowie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni pskowskiej od 6 IV 1897 r., absolwent I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, pułkownik 1905 r., oficer 22 Brygady Artylerii, oficer-wychowawca Pskowskiego Korpusu Kadetów, naczelnik ziemski w powiecie wielkołuckim i powiecie pskowskim, represjonowany przez Wszechrosyjską Komisję Nadzwyczajną do Walki z Kontrrewolucją i Sabotażem w 1919 r., żonaty dwukrotnie: 1° od 1883 r. z Aleksandrą Limantową, wyznania prawosławnego, córką pułkownika Pawła Limantowa; 2° od 1900 r. z Nadieżdą Nagornową, wyznania prawosławnego, córką majora Aleksandra Nagornowa; Jekaterina, ur. 13 VIII 1861 r. w Pskowie, zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 13 VIII 1862 r. w Pskowie, zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 30 I 1865 r. w Warszawie, zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Michaił Adamowicz, ur. przed 1773 r., zm. po 1807 r., wyznania prawosławnego, ze stanu duchownego, protojerej cerkwi w Irklijewie w powiecie zółtonoskim guberni połtawskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Kriskent, ur. w 1795 r. w guberni połtawskiej, zm. po 20 XII 1850 r., wyznania prawosławnego, absolwent Seminarium Duchownego w Połtawie i Akademii Duchownej w Kijowie, radca stanu, profesor Seminarium Duchownego w Kijowie, pomocnik dziennikarza i naczelnik referatu Departamentu Różnych Podatków i Opłat Ministerstwa Finansów, dyrektor Gimnazjum Męskiego w Swisłoczcu i w Słucku.

10. 10 VIII 1818 r. – śpiewak Chóru Dziecięcego na Dworze Cesarskim; 17 IX 1824 r. – urzędnik kancelaryjny Państwowego Banku Handlowego; 10 II 1825 r. – urzędnik Komisji Państwowej Likwidacji Zadłużenia; 1 III 1832 r. – sekretarz naczelnika Ryskiego OC; 22 XI 1838 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC; 20 VII 1849 r. – radca Wydziału Rewizyjnego Kijowskiej Izby Skarbowej; 17 VI 1853 r. –

kontroler gubernialny Wołogodskiej Izby Skarbowej; 20 IV 1854 r. – radca wydziału Pskowskiej Izby Skarbowej; 1 III 1863 r. – z powodu reorganizacji izb skarbowych poza etatem; 4 I 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF (1 IV 1864 r. – oddelegowany do zajęć w KC Petersburg; 28 VIII 1864 r. – oddelegowany w celu p.o. członka GSKC Warszawa); 1 I 1866 r. – dyrektor KC Słupca; 12 X 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. V 1836 r. – nagroda finansowa 1131,22 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1837 r. – nagroda finansowa 174,35 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1837 r. – nagroda finansowa 255,57 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1838 r. – nagroda finansowa 366,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1838 r. – nagroda finansowa 552,41 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1839 r. – nagroda finansowa 472,83 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 10 IX 1839 r. – nagroda finansowa w wysokości rocznego wynagrodzenia i brylantowy pierścień; XI 1840 r. – nagroda finansowa 304,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1841 r. – nagroda finansowa 146,21 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1841 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; IX 1841 r. – nagroda finansowa 44,47 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1843 r. – nagroda finansowa 78,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1843 r. – nagroda finansowa 55,74 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1844 r. – nagroda finansowa 247,29 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1845 r. – nagroda finansowa 89,98 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1845 r. – nagroda finansowa 42,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1846 r. – nagroda finansowa 54,43 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; 13 XI 1859 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 IX 1861 r. – order św. Włodzimierza IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; IV 1865 r. – nagroda finansowa 92,76 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 11 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; IV 1867 r. – nagroda finansowa 402,195 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1867 r. – nagroda finansowa 98,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 443,47 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1825 r. – registrator kolegiálny (starsz. 17 IX 1824 r.); 1828 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 IX 1827 r.); 1831 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 17 IX 1830 r.); 11 I 1835 r. – radca tytularny (starsz. 17 IX 1833 r.); 24 IV 1844 r. – asesor kolegiálny

(starsz. 14 XII 1843 r.); 12 II 1850 r. – radca dworu (starsz. 14 XII 1849 r.); 1857 r. – radca kolejalny (starsz. 14 XII 1855 r.); 15 VII 1860 r. – radca stanu (starsz. 14 XII 1859 r.).

13. –.

14. Zmarł po 12 X 1868 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 985, k. 695v; inw. 128, sygn. 68, k. 545v; ERT, EAA.402.1.18151, s. 9; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 69, k. 6, 7; sygn. 70, k. 19v–20; sygn. 71, k. 17–17v, 30v; sygn. 72, k. 5v, 15, 30, 31; sygn. 73, k. 28v–29; sygn. 74, k. 12v, 27–27v, 29–29v; sygn. 75, k. 28; sygn. 76, k. 4v, 24–24v, 50v–51; sygn. 77, k. 22–22v, 25v; sygn. 79, k. 1, 2, 23; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 31; sygn. 34; inw. 4, sygn. 5, k. 28–28v; sygn. 36, k. 31v; sygn. 48, k. 11v, 26–26v, 28–28v; sygn. 55, k. 28; sygn. 58, k. 4v, 15–15v, 34v–35, 57–57v, 60v, 114, 115; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 401v–402, 430; zesp. 1343, inw. 35, sygn. 136; zesp. 1349, inw. 3, sygn. 20; TL, TLA.1413.2.54, k. 14v–15; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 9, s. 1; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 126, k. 7v; „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 304; 1867, nr 1, s. 2; nr 20, s. 352; nr 33, s. 613; nr 42, s. 753; 1868, nr 51, s. 938; *Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 20-е Марта 1856 г.*, Санкт Петербург 1856, s. 335; *Справочная книжка для Вологодской губернии на 1854 год*, Вологда [b.d.w.], s. 17; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, Санкт Петербург 1847, s. 1107; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, Санкт Петербург 1847, s. 1107; *Список гражданским чинам первых шести классов по старшинству. 1848*, Санкт Петербург 1848, s. 179; *Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1850 г.*, Санкт Петербург 1850, s. 188; *Список гражданским чинам первых шести классов по старшинству. 1857*, Санкт Петербург 1857, s. 570; *Список подполковникам по старшинству. Составлен по 1-е Января 1905 г.*, Санкт Петербург 1905, s. 95; *Памятная книжка для Псковской губернии на 1855 год*, Псков [1855], s. 24; *Памятная книжка для Псковской губернии на 1856 год*, Псков 1856, s. 24; *Памятная книжка для Псковской губернии на 1857 год*, Псков 1857, s. 23; *Памятная книжка для Псковской губернии на 1858 год*, Псков 1858, s. 19; *Памятная книжка для Псковской губернии на 1859 год*, Псков 1859, s. 18; *Памятная книжка Псковской губернии на 1861 год*, Псков [1861], s. 12; *Адрес-календарь лиц, служащих в [Псковской] губернии*, [Псков 1860], s. 21–22; *Биографический словарь выпускников Киевской Духовной Академии: 1819–1920-е гг. Материалы из собрания проф. протоиерея Ф.И. Титова и архива КДА*, том I, А-Й, сост. В.И. Ульяновский, Киев 2104, s. 50; <https://www.geni.com/people/Петр-Александрович-Кастюрин/6000000014417699066> [dostęp: 9 III 2023 r.]; <https://vizs.nlr.ru/person/book/pskov/0/140> [dostęp: 9 III 2023 r.].

Aderkas, Konstantin Fabian Wilhelm Wilhelmowicz von

1. Адеркас, КОНСТАНТИН ВИЛЬГЕЛЬМОВИЧ ФОН

2. Ur. 21 XI 1822 r. w Tackfer (Tagavere) w guberni estlandzkiej.

3. Luterańskie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni estlandzkiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 5 I 1860 r. z Warwarą Buckowską, ur. przed 1843 r., zm. po 1885 r., wyznania prawosławnego, córką pułkownika Korpusu Żandarmów Aleksandra Buckowskiego i Wiery z d. Bułdakow.

8. DZIECI: Olga, ur. 10 I 1861 r. w guberni kowieńskiej, zm. 3 IX 1906 r. w Taganrogu, wyznania prawosławnego, zamężna dwukrotnie z Petersem i Nikołajem von Krusensternem; Konstantin, ur. 7 V 1862 r. w guberni kowieńskiej, zm. po 1874 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 24 XII 1863 r. w guberni kowieńskiej, zm. w 1916 r., wyznania prawosławnego, radca kolegialny, urzędnik celny m.in. dyrektor KC Ajwadż i KC Chiweabad, kontroler IV kategorii KC Kokanda, żonaty z Aleksandrą Christoforową Bekk, wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 31 III 1866 r. w Połędzie, zm. po 30 X 1891 r., wyznania prawosławnego, ukończył 3 klasy Szkoły Handlowej w Sankt Petersburgu, służył w Petersburskiej BSG; Władimir, ur. 22 IX 1870 r. w Warszawie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, absolwent 2 Konstanytownskiej Szkoły Wojskowej, sztabskapitan, oficer armii rosyjskiej, m.in. dowódca kompanii 5 Wschodnio-Syberyjskiego Batalionu Strzelców, referent Kwantuńskiego Dowództwa Wojskowego, brał udział w rosyjskiej interwencji w Chinach, żonaty z Marią Jacenko, córką urzędnika w randze radcy stanu Iwana Jacenki.

9. OJCIEC: Wilhelm Fabian von Aderkas, ur. 27 III 1771 r. w Tackfer (Tagavere), zm. 10 IX 1838 r. w Hapsalu w guberni estlandzkiej, szlachcic dziedziczny, żonaty dwukrotnie: od 1 V 1799 r. z Anną Fryderyką Julianną von Stackelberg, ur. 1 V 1782 r. w Sastamie, zm. 31 I 1866 r., wyznania luterańskiego, rozwód przed 9 III 1817 r. oraz od 9 III 1817 r. z Anną von Kursell. MATKA: Anna Augusta Henrietta Wilhelmina von Kursell, ur. 2 VIII 1793 r. w Worms (Vormsi), zm. 2 I 1831 r. w Tackfer, wyznania luterańskiego, córka Henryka Wilhelma Fryderyka von Kursella i Anny Augusty Ludwiki von Buddenbrock. RODZENSTWO: Georgij Gustaw, ur. 14 II 1804 r. w Tackfer, zm. 16 III 1858 r. w Fellin w guberni estlandzkiej, wyznania luterańskiego, generał-lejtnant, oficer Podolskiego Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, dowódca Sumskiego Pułku Huzarów, Grodzieńskiego Pułku Huzarów Lejbgwardii i 2 Brygady 2 Dywizji Kawalerii Lekkiej, żonaty z Józefiną Berthe; Natalia Elżbieta Anastazja, ur. 20 XII 1817 r. w Tackfer, zm. 24 II 1885 r. w Hapsalu, wyznania luterańskiego, zamężna od 19 II 1837 r. z Georgijem von Schonertem; Wilhelmina Ludwika Zofia,

ur. 9 XII 1818 r. w Tackfer, zm. 24 X 1873 r. w Ontice w guberni estlandzkiej, wyznania luteranckiego, zamężna dwukrotnie: od 31 XII 1851 r. z doktorem medycyny Wilhelmem Moritzem i od 7 I 1873 r. z Adamem Haraldem Clapier de Colongues; Anna Wilhelmina Fryderyka, ur. 28 II 1820 r. w Tackfer, zm. 18 III 1883 r. w Rewlu, wyznania luteranckiego, zamężna dwukrotnie: od 29 I 1844 r. z Piotrem von Sievers i oficerem armii rosyjskiej Horbatowskim.

10. 1842 r. – junkier Sumskiego Pułku Huzarów; 1 IX 1843 r. – podoficer Kurin-skiego Pułku Jegrów; 22 VI 1846 r. – oficer Sumskiego Pułku Huzarów; 6 I 1850 r. – oficer Sumskiego Pułku Dragonów (16 III 1856 r. – dowódca 2 szwadronu Sumskie-go Pułku Dragonów); 3 IX 1858 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z awansem do stopnia rotmistrza; 7 III 1859 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 1864 r. – dyrektor KC Połoga; 15 VIII 1867 r. – dyrektor KC Granica; 4 IV 1870 r. – pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 31 III 1872 r. – zwolniony ze służby.

11. 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VIII 1870 r. – nagroda finansowa 60,395 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1870 r. – nagroda finansowa 63,93 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 21 VIII 1845 r. – chorąży piechoty za zasługi w wojnie przeciw góralom na Kaukazie; 13 XII 1845 r. – podporucznik piechoty za zasługi w wojnie przeciw góralom na Kaukazie; 1 VI 1846 r. – przemianowany ze stopnia chorążego piechoty na korneta kawalerii; 21 VIII 1847 r. – porucznik; 23 II 1854 r. – sztabsrotmistrz; 3 IX 1858 r. – rotmistrz; 5 XI 1862 r. – przemianowany ze stopnia sztabsrotmistrza na rangę sekretarza kolegialnego; 31 VIII 1864 r. – radca tytularny (starsz. 7 III 1859 r.); 7 X 1865 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 III 1862 r.); 15 XI 1866 r. – radca dworu (starsz. 7 III 1866 r.); 19 V 1870 r. – radca kolegialny (starsz. 13 VII 1869 r.).

13. Von Aderkas brał udział w walkach z góralami kaukaskimi; został ciężko ranny 6 XII 1845 r. w czasie działań wojennych; brał udział w Wojnie Krymskiej; od 2 V 1857 r. z przyczyn zdrowotnych przebywał na 11-miesięcznym urlopie, z którego został na własną prośbę zwolniony ze służby; został pochowany 3 I 1875 r. w Nowogrodzie.

14. Zmarł 30 XII 1874 r. w Nowogrodzie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 986, k. 18v, 25v; inw. 128, sygn. 745, k. 386; zesp. 239, inw. 1, sygn. 4938; DAKO, zesp. 292, inw. 2, sygn. 12, k. 9v; ERT, EAA.644.1.1612, k. 4v; EAA.644.1.1740, k. 13v, 40; EAA.644.1.2061, k. 9v; EAA.1226.1.285, k. 176; EAA.1239.1.185, nlb., akt zgonu nr 3 z 1885 r.; EAA.1245.1301, nlb.; LVIA, zesp. 605, inw. 5, sygn. 126, k. 239v; inw. 15, sygn. 2, k. 411v; sygn. 33, k. 8v–9; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 291, k. 3v; zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 19v; sygn. 31, k. 111v; sygn. 35, k. 4v, 13; sygn. 37, k. 13v, 41; sygn. 43, k. 9v; RGIA, zesp. 21, inw.

2, sygn. 2033, k. 9v; inw. 11, sygn. 318, k. 453; inw. 12, sygn. 8, k. 61; zesp. 143, inw. 1, sygn. 265; inw. 2, sygn. 18, k. 55, 79v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 70–75; zesp. 828, inw. 14, sygn. 204, k. 693v–695; zesp. 1349, inw. 3, sygn. 22; RGWIA, zesp. 395, inw. 50, sygn. 1168; zesp. 400, inw. 9, sygn. 30930, k. 172–173; „УПРМФ” 1865, nr 48, s. 818; 1867, nr 2, s. 17–18; 1869, nr 29, s. 418; 1870, nr 23, s. 338–340; nr 38, s. 558; 1871, nr 4, s. 59; 1872, nr 51–52, s. 1022; 1891, nr 24, s. 254; 1893, nr 15, s. 181; 1894, nr 29, s. 390; 1896, nr 27, s. 587; ПДТСЕВ, 1899, nr 9, s. 1; nr 25, s. 2; 1903, nr 2, s. 2; nr 9, s. 1; 1907, nr 9, s. 2; nr 27, s. 1; 1914, nr 5, s. 2; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год*, Ковно 1859, s. 66; *Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год*, книга первая, Ковно 1861, s. 21; *Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год*, Ковно 1862, s. 47; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1863 год*, Ковно 1863, s. 37; *Памятная книжка Новгородской губернии на 1858 год*, Ковно 1857, s. 25; *Список полковникам по старшинству. 1859*, Санкт Петербург 1859, s. 157; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, Санкт Петербург 1914, s. 255; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 22 Июня 1846 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 21 Августа 1847 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 23 Февраля 1854 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 3 Сентября 1858 года*; Ю. Елец, *История Лейб-гвардии Гродненского гусарского полка*, том первый, 1824–1865, Санкт Петербург 1890, s. 229–230, 253–254; *Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Livland, Band 1, Görlitz [1929], s. 412–413; <https://www.geni.com/people/Александр-фон-Адеркас/6000000082351408131?through=6000000082351524070> [dostęp: 6 IV 2020 r.].

Agalin, Nikolaј Osipowicz

1. Агалин, Николай Осипович
2. Ur. w 1825 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum Gubernialne w Kursku, ukończone w 1845 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego, ukończony w 1852 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 7 I 1877 r. z Marią Sziłową, ur. w 1838 r., zm. 1 VII 1887 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córką szlachcica Antoniego Narbuta, wdową po urzędniku w randze sekretarza kolegiального Sziłowie; 2° od 20

I 1889 r. z Eugenią Orlicką, ur. w 1857 r., zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy kolegiálnego Michała Orlickiego.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Osip Agalin, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 19 X 1852 r. – urzędnik kancelaryjny Charkowskiego Rządu Gubernialnego; 3 V 1853 r. – urzędnik kancelaryjny Charkowskiej Izby Dóbr Państwowych; 19 I 1858 r. – sekretarz Kancelarii Rady Przytułków Dziecięcych w Sankt Petersburgu; 9 I 1862 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa (pozostawiony w Sankt Petersburgu przy Radzie Przytułków Dziecięcych); 27 II 1864 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – młodszy członek KC Sankt Petersburg; 1 VII 1869 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 11 VII 1870 r. – dyrektor Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 12 I 1873 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 3 II 1873 r. – włączony do etatu DOC MF; 12 IV 1873 r. – członek KC Charków; 1 I 1875 r. – młodszy członek Lądowej KC Sankt Petersburg; 4 XII 1883 r. – młodszy członek KC Rewel; 20 I 1884 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 XI 1884 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 16 X 1867 r. – podziękowanie ministra finansów.

12. 22 I 1856 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 19 X 1855 r.); 6 V 1859 r. – radca tytularny (starsz. 19 X 1858 r.); 18 XI 1861 r. – asesor kolegialny (starsz. 19 X 1860 r.); 1 XII 1865 r. – radca dworu (starsz. 19 X 1864 r.); 3 VI 1869 r. – radca kolegialny (starsz. 19 X 1868 r.); 26 XI 1873 r. – radca stanu (starsz. 19 X 1872 r.).

13. Pierwsze małżeństwo Agalin zawarł w soborze prawosławnym pw. Św. Trójcy w Sankt Petersburgu. Agalin poślubił Eugenję Orlicką w cerkwi prawosławnej przy Komitecie Opieki nad Biednymi w Sankt Petersburgu. Przyczyną zgonu pierwszej żony Agalina był obrzęk brzucha; Maria Agalina została pochowana 3 VII 1887 r. na Smoleńskim Cmentarzu Prawosławnym w Sankt Petersburgu; przyczyną zgonu Agalina była choroba płuc; Agalin został pochowany 1 VIII 1889 r. na Smoleńskim Cmentarzu Prawosławnym w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 30 VII 1889 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 125, sygn. 1081, k. 756v; inw. 126, sygn. 678, k. 300v–301; sygn. 692, k. 269v–270; sygn. 841, k. 323v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 12v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 408v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 351; „УПІМФ” 1866, nr 38, s. 723; nr 39, s. 742; 1869, nr 25, s. 346–347; nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 46, s. 668; 1873, nr 25, s. 490; nr 27, s. 531; nr 31, s. 627; nr 42, s. 850; nr 49, s. 1003; 1875, nr 24, s. 551; 1884, nr 3, s. 78; nr 10, s. 448; nr 49, s. 1654; *Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского*

Харьковского Университета на 1845/46 академический год, [b.m.d.w.], nlb.; Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1846/47 год академический год, [b.m.d.w.], nlb.; Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1847/48 год академический год, [b.m.d.w.], nlb.

Agiewski, Aleksander Iwanowicz

1. Агевский, Александр Иванович
2. Ur. w 1815 r. w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Kownie, ukończona w 1832 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1844 r. z Teklą Sławoczyńską, ur. przed 1823 r., zm. po 1860 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Maria Karolina, ur. 18 VII 1844 r. w Taurogach, zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 3 V 1861 r. z Wasilijem Trofimowiczem Szuleszkinem, ur. w 1832 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, dowódcą oddziału Wierbołowskiej BSG; Zygmunt Aleksander, ur. 11 VIII 1845 r. w Taurogach, zm. po 1860 r., wyznania rzymskokatolickiego; Karolina Zuzanna, ur. 1 X 1850 r. w Jurburgu, zm. po 1860 r., wyznania rzymskokatolickiego; Bolesław Beata, ur. 31 V 1863 r. w Wilnie, zm. po 26 VI 1863 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Jan Agiewski, ur. przed 1794 r., zm. po 1815 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 2 XI 1832 r. – nadetatowy pisarz KC Kowno; 16 IX 1834 r. – etatowy pisarz KC Kowno; 25 I 1837 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 15 III 1839 r. – p.o. referenta Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 14 V 1839 r. – zatwierdzony na stanowisku referenta Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 29 III 1840 r. – sekretarz KC Jurburg; 4 VII 1840 r. – sekretarz KC Taurogi; 23 III 1848 r. – nadetatowy urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC (od 10 XII 1850 r. do 19 III 1851 r. – przebywał na terenie Kaliskiego OC, gdzie realizował powierzone mu poruczenia); 6 IX 1855 r. – etatowy urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 1858 r. – członek i skarbnik KC Taurogi; 16 VIII 1860 r. – dyrektor KC Wincenta; 24 I 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. IV 1841 r. – nagroda finansowa 82,48 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 VII 1841 r. – nagroda finansowa 100 rubli na pomyślną sprzedaż skon-

fiskowanej kontrabandy; VIII 1845 r. – nagroda finansowa 43,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1848 r. – nagroda finansowa 141 rubli za uporządkowanie spraw kancelaryjny KC Kowno; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 25 XI 1855 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 18 X 1858 r. – podarunek za gorliwą służbę; II 1861 r. – nagroda finansowa 49,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 9 XII 1838 r. – registrator kolegiálny (starsz. 2 XI 1834 r. (od 20 IV 1850 r. starsz. 2 XI 1833 r.); 26 II 1841 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 2 XI 1838 r. (od 20 IV 1850 r. starsz. 2 XI 1837 r.); 28 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 2 XI 1842 r. (od 20 IV 1850 r. starsz. 2 XI 1841 r.); 13 VII 1847 r. – radca tytularny (starsz. 12 III 1847 r. (od 20 IV 1850 r. starsz. 2 XI 1845 r.); 29 II 1852 r. – asesor kolegiálny (starsz. 2 XI 1850 r.); 7 VII 1859 r. – radca dworu (starsz. 25 IX 1858 r.).

13. W 1849 r. został objęty śledztwem w związku z wykrytymi nieprawidłowościami w zasobie aktowym KC Kowno. Wyrokiem Kowieńskiej Izby Sądu Karnego z 7 X 1849 r. został uniewinniony; 20 IV 1850 r. w związku z otrzymaniem potwierdzenia szlachectwa uległa zmiana starszeństwa rang urzędniczych otrzymanych przez Agiewskiego. Po odejściu ze służby Agiewski zamieszkał wraz z rodziną w Wilnie.

14. Zmarł po 26 VI 1863 r.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 20, sygn. 100, k. 79v–80; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 47; sygn. 29, k. 58; sygn. 30, k. 12; sygn. 72, k. 3, 16; sygn. 73, k. 10, 19; sygn. 74, k. 10v–11v, 14v–15; sygn. 76, k. 2v–3; sygn. 77, k. 29–29v; sygn. 79, k. 37; sygn. 81, k. 32; sygn. 82, k. 3; sygn. 84, k. 28; sygn. 87, k. 40; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 9v–10v, 13v–14; sygn. 58, k. 2v–3, 64–64v, 139, 290, 296; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–66, 69, 206, 289; zesp. 128, inw. 1, sygn. 645, k. 18v–19; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1444, k. 3–5; sygn. 3922, k. 43–49a; sygn. 5712, k. 13–18; sygn. 6227, k. 13–19; sygn. 7351, k. 7–12; sygn. 8054, k. 1–3; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 56v, 87v; sygn. 8, k. 6v; *Список чинам Ковенской губернии на 1858 год*, Ковно 1857, s. 51; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год*, s. 68; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, Санкт Петербург [b.d.w.], s. 122.

Afrosimow, Michaił Andriejewicz

1. Афросимов, Михаил Андреевич

2. Ur. 2 XI 1808 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.

5. Szkoła Wyższa w Sankt Petersburgu, ukończona z prawem uzyskania XIV rangi urzędniczej w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 10 V 1836 r. z Matyldą Wilhelminą Berg, ur. 21 I 1818 r., zm. 31 VIII 1886 r., wyznania luterńskiego, córką obywatela Lipawy kupca Hermana Lorencza Berga, wyznania luterńskiego.

8. DZIECI: Maria, ur. 7 III 1837 r. w Lipawie, zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 12 VI 1839 r. w Lipawie, zm. w 1906 r., wyznania prawosławnego, zamężna przed 1860 r. z Christianem Teodorem Jakubem Reinem, ur. 20 VIII 1831 r. w Rewlu, zm. 11 IX 1898 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, inżynierem dróg komunikacyjnych; Mikołaj, ur. 11 VII 1842 r. w Jurburgu, zm. 14 I 1908 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 13 XII 1843 r. w Taurogach, zm. 5 III 1911 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, tajny radca 14 V 1896 r., dyrektor Fabryki Armat w Permie, wicedyrektor Departamentu Górnictwa Ministerstwa Dóbr Państwowych, członek Rady Górniczej i Górniczego Komitetu Naukowego, żonaty z Anną Rein, córką inżyniera generała-majora Oskara Edwarda Reinholda Reina i Anny z d. Trapeznikowa; Andriej, ur. 24 V 1849 r. w Taurogach, zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego; Paweł, ur. 28 VI 1854 r. w Taurogach, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego, absolwent Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych 1875 r., rzeczywisty radca stanu 9 IV 1900 r., urzędnik struktur terenowych Ministerstwa Dróg Komunikacyjnych m.in. pomocnik naczelnika Rysko-Orłowskiej Drogi Żelaznej, żonaty z Kławdią Wasiljewną Stolarową, autor *Начала строительного искусства и Курс железнодорожного дела*, Санкт-Петербург 1890; Lew (Leontij), ur. 3 VI 1856 r. w Taurogach, zm. w 1915 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiej Szkoły Prawoznawstwa 16 V 1878 r., rzeczywisty radca stanu 1 I 1910 r., członek Petersburskiego Sądu Okręgowego, żonaty z Jeleną Lebiediewą, ur. w 1870 r., zm. w 1932 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze rzeczywistego radcy stanu Wasilija Lebiediewa.

9. OJCIEC: Andriej Leontjewicz Afrosimow, ur. przed 1766 r., zm. 6 IV 1830 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej, żonaty od 1806 r. MATKA: Natalia Chwostowa, ur. w 1789 r., zm. 24 IV 1822 r., wyznania prawosławnego, szlachcianka. RODZENSTWO: Josif, ur. w 1810 r., zm. 7 IV 1830 r., wyznania prawosławnego, kadet.

10. 2 VIII 1819 r. – podkancelarysta Państwowej Ekspedycji Rewizji Rachunków; 24 VI 1824 r. – kancelarysta Państwowej Ekspedycji Rewizji Rachunków; 13 XII 1826 r. – włączony do etatu DHZ MF; 20 IX 1829 r. – p.o. sekretarza przy naczelniku Lipawskiego OC; 24 III 1830 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza przy naczelniku Lipawskiego OC; 22 I 1837 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy na-

czelniku Lipawskiego OC; 14 V 1840 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 12 II 1843 r. – p.o. członka i skarbnika KC Taurogi; 23 III 1848 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Taurogi; 11 III 1852 r. – dyrektor KC Taurogi; 2 VIII 1858 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 20 I 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1839 r. – zapomoga finansowa 100 rubli; 22 VIII 1842 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 31 VII 1843 r. – brylantowy pierścień; XI 1847 r. – nagroda finansowa 41,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; X 1852 r. – nagroda finansowa 96,41 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1853 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 9 X 1853 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 IV 1856 r. – dodatek na wyżywienie wartości 500 rubli rocznie do końca okresu zatrudnienia w strukturach DHZ MF; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; XII 1860 r. – nagroda finansowa 59,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1861 r. – nagroda finansowa 372,10 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1862 r. – nagroda finansowa 120 rubli za zatrzymanie kontrabandy; 23 XII 1862 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; III 1863 r. – nagroda finansowa 136,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1864 r. – nagroda finansowa 107,07 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1826 r. – registrator kolegialny (starsz. 23 XI 1825 r.); 1829 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 XII 1828 r.); 13 III 1833 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 27 XII 1831 r.); 31 III 1837 r. – radca tytularny (starsz. 27 XII 1834 r.); 26 II 1841 r. – asesor kolegialny (starsz. 27 XII 1838 r.); 24 XII 1848 r. – radca dworu (starsz. 23 III 1848 r.); 8 VII 1853 r. – radca kolegialny (starsz. 11 III 1852 r.); 1 XI 1858 r. – radca stanu (starsz. 15 VIII 1858 r.).

13. Afrosimow zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej pw. św. Nikołaja w Lipawie.

14. Zmarł 15 III 1883 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 234, k. 30v; sygn. 546, k. 136v; sygn. 775, k. 17v, 119v; sygn. 1568, k. 273v; sygn. 1808, k. 2v-3; sygn. 2553, k. 222v; zesp. 2294, inw. 1, sygn. 179, k. 154v-155; GAPK, zesp. 37, inw. 1, sygn. 576, k. 50v; sygn. 583, k. 149v-150; LVVA, zesp. 232, inw. 1, sygn. 649, k. 507; sygn. 650, k. 582v; sygn. 652, k. 1056v; zesp. 545, inw. 2, sygn. 67, k. 74-75; sygn. 74, k. 10v; sygn. 79, k. 47v; sygn. 82, k. 8v, 32v; sygn. 87, k. 29; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 507, 515-516; sygn. 36, k. 4, 12-13; sygn. 48, k. 9v; sygn. 50, k. 28; sygn. 51, k. 28; sygn. 58, k. 149v, 186v, 252, 253, 302, 325v, 354, 362-363; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 88, 158v, 159v, 195, 283v, 284v, 291-291v, 325v, 326v, 350, 360,

402v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 7; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1444, k. 1-2; sygn. 5712, k. 173-176; sygn. 6227, k. 119-123; sygn. 7351, k. 153-158; TL, TLA.236.1.4b, k. 100; TLA.236.1.14, s. 53; „УПРМФ” 1867, nr 20, s. 352; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 132; *Список генералам и гражданским чинам первых шести классов, служащим в Царстве Польском по старшинству в чинах. Составлен к 1 Января 1859 года*, Варшава 1859, s. 71; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 314; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 313; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть первая*, Петроград 1915, s. 1147; *Список горным инженерам. Составлен по 10-е Августа 1891 г.*, Санкт Петербург 1891, s. 18; *Список горным инженерам. Составлен по 15-е Августа 1897 года*, Санкт Петербург 1897, s. 5; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1910 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения)*, Санкт Петербург 1910, s. 6; *Список личного состава Министерства Путей Сообщения. 1896 г.*, Санкт Петербург 1896, s. 629; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, Санкт Петербург 1900, s. 1853-1854; *Список бывших воспитанников Императорского Училища Правоведения, окончившим в оном курс наук 1840-1915 г.*, Составлен по 15 ноября 1915 г., [w:] *Памятная книжка Императорского Училища Правоведения на учебный 1915-1916 год*, Петроград 1915, s. 127, 131; J. Kirchner, *Album der Ehstländischen Ritter- und Dom-schule zu Reval vom 2. März 1834 bis 2. März 1859*, Reval 1859, s. 30; А. Дмитриев, *Очерки из истории Губернского горда Перми с основания поселения до 1845 года с приложением летописи города Перми с 1845 до 1890 года*, Пермь 1889, s. 329; В.Г. Бояршинов, *Летопись православных храмов Мотовилихи*, Пермь 2008, s. 49, 51, 52, 56, 58-60, 340; <https://www.geni.com/people/Андрей-Леонтьевич-Афросимов/6000000051706565883> [dostęp: 29 III 2023 r.].

Aleksandrowskij, Siergiej Jemilianowicz

1. Александровский, Сергей Емильянович
2. Ur. w 1825 r.
3. Prawosławne.
4. Syn kupca.
5. Egzamin złożony w Akademii Medyko-Chirurgicznej w Moskwie, stopień lekarza 5 VII 1845 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY z ?, wdowiec przed 1887 r.

8. DZIECI: Aleksandr, ur. przed 1867 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIЕC: Jemilian Aleksandrowskij, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego, kupiec. МАТКА: ? РОDZEŃSTWO: ?

10. 20 VII 1845 r. – lekarz w majątku podporucznika lejbgwardii Wasilczikowa; 9 I 1846 r. – lekarz miasta Tarusa w guberni kałuskiej; 15 VIII 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 28 IV 1860 r. – nadetatowy lekarz Departamentu Państwowych Kas Skarbowych Ministerstwa Finansów; 9 III 1864 r. – urzędnik stojący przy DHZ MF i oddelegowany do zajęć w Lądowej KC Sankt Petersburg; 27 III 1865 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg (od 4 VII 1865 r. do 2 IX 1866 r. – oddelegowany do KC Kronsztad w celu p.o. członka); 31 I 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 3 IX 1866 r. – członek KC Kronsztad (od 2 IX 1872 r. do 2 V 1873 r. – oddelegowany do p.o. członka Lądowej KC Sankt Petersburg); 3 X 1873 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 26 VII 1875 r. – włączony do etatu DOC MF; 11 X 1875 r. – dyrektor KC Peplówek; 15 VII 1877 r. – poza etatem z powodu likwidacji KC Peplówek; 20 III 1879 r. – członek KC Izmail; 27 V 1882 r. – dyrektor KC Reni.

11. 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 23 XII 1862 r. – jednorazowa nagroda finansowa 300 rubli; 25 XII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; II-III 1875 r. – nagroda finansowa 54,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1881 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1884 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby.

12. 3 III 1850 r. – radca tytularny (starsz. 16 II 1849 r.); 22 III 1856 r. – asesor kolegiálny (starsz. 3 II 1855 r.); 2 IV 1864 r. – radca dworu (starsz. 16 I 1862 r.); 20 IX 1866 r. – radca kolegiálny (starsz. 31 I 1866 r.); 22 IX 1870 r. – radca stanu (starsz. 4 I 1870 r.).

13. –.

14. Zmarł w I 1888 r. w guberni besarabskiej.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 22; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 210, k. 157–167; sygn. 318, k. 414; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48–48v; „УПРМФ” 1865, nr 17, s. 253; 1866, nr 16, s. 312; nr 43, s. 813; nr 47, s. 908; 1870, nr 39, s. 572; nr 52, s. 757; 1874, nr 8, s. 171; 1875, nr 15–16, s. 343; nr 47, s. 1102; 1876, nr 9, s. 190; 1877, nr 42, s. 1080; 1879, nr 35, s. 951; 1881, nr 1, s. 1–2; 1882, nr 50, s. 1394–1395; 1888, nr 7, s. 396; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, Калиш [b.d.w.], s. 53; *Памятная книжка Плоцкой губернии. 1877*, Плоцк 1877, s. 58; *Обиций циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года, № 1 – О наградах Всемилостивейшие пожалованных по Министерству Финансов*, Санкт Петербург 1880, s. 1–2; *Российский медицинский список на 1847 год*, Санкт Петербург 1847, s. 5; *Российский медицинский список на 1856 год*, Санкт Петербург 1856, s. 3.

Alfimow, Iwan Fiodorowicz

1. Алфимов, Иван Федорович

2. Ur. 23 VI 1836 r. w Kronsztadzie.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika XIV rangi.

5. Cesarski Nikołajewski Instytut Sierot w Gatczyńie, ukończony w 1854 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1869 r. z Marią Morozową, ur. przed 1851 r., zm. przed 1877 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Iwana Morozowa.

8. DZIECI: Nikołaj, ur. 10 VII 1869 r. w Sandomierzu, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec i KC Niezdara, urzędnik Kantoru Banku Państwowego w Sankt Petersburgu; Iwan, ur. 26 IX 1870 r. w Sandomierzu, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny m.in. pomocnik dyrektora PC Dąbrowa, nadzorca PK Gostyńczyk, nadzorca PK Mława, dyrektor PC Chorzele, żonaty od 24 X 1890 r. z Aleksandrą Borowską, ur. w 1867 r. w Gorzdech w guberni kowieńskiej, zm. po 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika celnego szlachcica Stefana Borowskiego; Maria, ur. 8 VI 1873 r. w Częstochowie, zm. po 1938 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Maryjskiego Instytutu Szlachetnie Urodzonych Panien 1891 r. i kursów językowych przy Nikołajewskim Instytucie Sierot, nauczycielka języka francuskiego Maryjskiego Instytutu Szlachetnie Urodzonych Panien i Nikołajewskiego Instytutu Sierot, zamężna z Andriejem Zawadowskim, szlachcicem dziedzicznym guberni petersburskiej.

9. OJCIEC: Fiodor Alfimow, ur. przed 1812 r., zm. przed 1 IX 1842 r., wyznania prawosławnego, urzędnik w randze registratora kolegiального KC Kronsztad. MATKA: Awdotja ?, ur. przed 1815 r., zm. po 30 III 1843 r., wyznania prawosławnego, córka Ananija ?. RODZENSTWO: Dmitrij, ur. 11 II 1833 r. w Kronsztadzie, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego, urzędnik.

10. 23 IX 1854 r. – młodszy pisarz Ekspedycji Wkładów Petersburskiej Kasy Oszczędnościowej; 20 II 1858 r. – pisarz średniego wymiaru wynagrodzenia Ekspedycji Wkładów Petersburskiej Kasy Oszczędnościowej; 26 VIII 1861 r. – pomocnik kontrolera II kategorii Banku Państwowego; 22 IX 1862 r. – pomocnik kontrolera I kategorii Banku Państwowego; 23 IV 1865 r. – skierowany do Kancelarii Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim; 5 VIII 1865 r. – starszy pomocnik referenta Kancelarii Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim; 29 V 1869 r. – komisarz ds. włościańskich powiatu sandomierskiego guberni radomskiej; 3 IX 1871 r. – komisarz ds. włościańskich powiatu częstochowskiego guberni piotrkowskiej; 1 II

1877 r. – komisarz ds. włościańskich powiatu hrubieszowskiego guberni lubelskiej; 3 VII 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 21 X 1877 r. – pomocnik buchaltera II kategorii Banku Państwowego; 11 I 1879 r. – pomocnik buchaltera I kategorii Banku Państwowego; 23 V 1883 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Portowej KC Sankt Petersburg; 26 V 1884 r. – członek i skarbnik KC Isakowce; 27 III 1886 r. – dyrektor KC Praszka; 23 IX 1888 r. – dyrektor KC Tomaszów.

11. 19 II 1866 r. – medal srebrny za urządzenie chłopów w Królestwie Polskim; 23 IX 1866 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 8 XI 1868 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 III 1871 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 22 I 1859 r. – registrator kolegialny (starsz. 23 IX 1858 r.); 1862 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 23 IX 1861 r.); 5 VII 1865 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 23 IX 1864 r.); 1 II 1868 r. – radca tytularny (starsz. 3 XII 1866 r.); 11 IX 1870 r. – asesor kolegialny (starsz. 3 XII 1869 r.); 13 IX 1872 r. – radca dworu (starsz. 3 XII 1871 r.); 17 XI 1875 r. – radca kolegialny (starsz. 3 XII 1874 r.).

13. Ałfimow został pochowany na cmentarzu prawosławnym w Tomaszowie.

14. Zmarł 28 XII 1890 r. w Tomaszowie w guberni lubelskiej.

15. CGIASP, zesp. 10, inw. 1, d. 4979; zesp. 414, inw. 1, sygn. 40; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 36, k. 279–285; inw. 11, sygn. 219, k. 1430–1433; zesp. 587, inw. 1, sygn. 373; sygn. 374; zesp. 758, inw. 18, sygn. 1252; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 65, k. 8; sygn. 70, k. 9v–10; sygn. 71, k. 12v–13; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 8, k. 9; AP w Łodzi, Piotrkowski Gubernialny Urząd do Spraw Włościańskich, sygn. 8; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 46, s. 20–21; sygn. 47, s. 20; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 15, s. 151; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1875 rok, k. 16v; „УПРМФ” 1883, nr 39, s. 1130; 1884, nr 26, s. 1488; 1886, nr 17, s. 213; 1888, nr 42, s. 201; 1891, nr 5, s. 67; *Список воспитанниц, окончивших курс в С.-Петербургском Маринском Институте. 1797–1897 гг.*, [w:] Н.С. Карцов, *Маринский Институт 1797–1897. (Исторический очерк)*, Санкт Петербург 1897, s. 52; А.Я. Бодренок, *Личный состав Маринского Института с 1797 по 1897 г.*, [w:] Н.С. Карцов, *Маринский Институт 1797–1897. (Исторический очерк)*, Санкт Петербург 1897, s. 15; *Санкт-Петербургская дворянская родословная книга. Литера 3*, Санкт Петербург 2004.

Ananjew, Anisim Grigorjewicz

1. Анањев, Анисим Григорьевич

2. Ur. w 1816 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Szkoła Powiatowa w Izmailu, ukończona w 1834 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1851 r. z Olgą ?, ur. przed 1833 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, córką Jakowa ?

8. DZIECI: Georgij, ur. 21 IV 1851 r. w Reni, zm. 20 X 1900 r. w Rydze, wyznania prawosławnego, asesor kolegialny, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy okrętów KC Ryga; Dmitrij, ur. w 1855 r. w Izmaile, zm. po 1 XI 1918 r., wyznania prawosławnego, radca stanu, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy okrętów KC Lipawa i dyrektor KC Windawa, zawiadujący Nadzorem Celnym nr 4 RFSRR na stacji kolejowej Nowo-Sokolniki, żonaty od 14 I 1883 r. z Jelizawietą Pietrową, córką majora nadzorcy latarni morskich w Lipawie Michała Niłowicza Pietrowa; Siergiej, ur. 28 IX 1860 r. w Kubei, zm. 12 XII 1928 r. w Kniażewie w Bułgarii, wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Realnej w Kiszyniowie i Odeskiej Szkoły Junkrów Piechoty, generał-major, oficer 50 Rezerwowego Batalionu Piechoty i 133 Symferopolskiego Pułku Piechoty, uczestnik I wojny światowej i wojny domowej w szeregach Sił Zbrojnych Południa Rosji, od 1920 r. na emigracji w Bułgarii, żonaty z mieszczańką Aleksandrą Georgijewną Uljanową, wyznania prawosławnego; Iwan, ur. w 1863 r. w Kubei, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej, absolwent Szkoły Realnej w Kiszyniowie, radca kolegialny, urzędnik celny, m.in. dyrektor KC Olty i KC Astara, żonaty z Anną Timoszewską, córką urzędnika w randze radcy kolegialnego Wasilija Timoszewskiego.

9. OJCIEC: Grigorij Ananjew, ur. przed 1795 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny zatrudniony na terenie Izmailskiego OC. MATKA: ? RODZENSTWO: Paweł, ur. przed 1820 r., zm. po 1860 r., wyznania prawosławnego, kapitan 1858 r., pomocnik nadstrażnika i nadstrażnik Izmailskiej BSG.

10. 10 XII 1834 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Izmailskiego OC; 22 II 1840 r. – wagstempelmeister i eker KC Izmail; 24 V 1844 r. – nadzorca okrętów KC Reni; 30 V 1846 r. – sekretarz KC Reni; 13 IX 1851 r. – sekretarz KC Izmail; 7 VIII 1858 r. – nadzorca składu celnego KC Izmail; 1860 r. – nadzorca składu celnego KC Kubei; 8 XII 1865 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Kubei; 1 VII 1869 r. – dyrektor KC Bołgar; 13 IX 1877 r. – członek KC Bołgar; 20 III 1879 r. – członek KC Reni.

11. 20 XI 1852 r. – nagroda finansowa w wymiarze półrocznego wynagrodzenia; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 27 XII 1868 r. – order św.

Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 XII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; XI-XII 1872 r. – nagroda finansowa 52,905 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 24 VII 1839 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 XII 1838 r.); 28 XII 1843 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 XII 1842 r.); 13 VII 1847 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 III 1847 r.); 4 XI 1851 r. – radca tytularny (starsz. 1 III 1851 r.); 7 VII 1859 r. – asesor kolegiálny (starsz. 7 VIII 1858 r.); 16 V 1867 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1866 r.); 2 V 1878 r. – radca kolegiálny (starsz. 13 IX 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł w VII 1879 r. w guberni besarabskiej.

15. ERT, EAA.551.1.317, k. 1; EAA.644.1.1578, k. 3, 7, 39; EAA.644.1.1700, k. 18, 35; EAA.644.1.1740, k. 18v; EAA.644.1.2679, nlb.; EAA.644.1.2681, nlb.; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 283, k. 21, 25, 42v, 53v–54; sygn. 284, k. 18, 33v–34, 66v–67; sygn. 285, k. 12, 47v–48; sygn. 286, k. 50; sygn. 287, k. 8v; sygn. 288, k. 16, 36v; sygn. 291, k. 19v, 40; sygn. 295, k. 3v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 108; sygn. 28, k. 47v; sygn. 33, k. 37; sygn. 34, k. 4, 44v; sygn. 36, k. 16, 34; sygn. 37, k. 18v; sygn. 72, k. 21, 22–22v; sygn. 73, k. 7–7v; sygn. 76, k. 2v–3, 30–30v; sygn. 79, k. 37; sygn. 81, k. 26v, 33–33v; sygn. 87, k. 29v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 2v–3, 20–20v, 139, 291–291v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–3v, 5, 9; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 82v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 482, k. 72–80; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5432, k. 63–67; RGWIA, zesp. 400, inw. 12, sygn. 26995, k. 15v, 35; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 78; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 61; nr 39, s. 741–742; 1867, nr 32, s. 588; 1869, nr 25, s. 346; nr 37, s. 523–524; 1870, nr 52, s. 757; 1873, nr 3, s. 58; 1877, nr 44, s. 1151; 1878, nr 3, s. 59; nr 20, s. 506–507; 1879, nr 35, s. 951; nr 48, s. 1286; 1880, nr 14, s. 353; nr 48, s. 1279–1280; 1881, nr 48, s. 1418; 1883, nr 44, s. 1306; 1886, nr 43, s. 233; 1896, nr 10, s. 174; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 5–6; 1906, nr 14, s. 299; 1910, nr 18, s. 243; 1915, nr 1, s. 4; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 207; ПДТСЕВ, 1895, nr 25, s. 1; 1899, nr 27, s. 2; 1900, nr 3, s. 1; nr 30, s. 2; 1902, nr 1, s. 1–2; nr 2, s. 1; nr 4, s. 1; nr 24, s. 1; 1906, nr 10, s. 3; nr 21, s. 1; 1907, nr 12, s. 2; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года, за № 1550, о наградах, Всемилостивейше пожалованных по сему Министерству, [b.d.m.w.]*, s. 5; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, Санкт Петербург 1905, s. 60, 149; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, Санкт Петербург 1912, s. 69, 77; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 40, 81;

Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, Петроград 1917, kol. 603; Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 204; Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Июня 1909 г., Санкт Петербург 1909, s. 65; Список подполковникам по старшинству. Часть I, II и III. Составлен по 15-е Марта 1913 г., Санкт Петербург 1913, s. 776; Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год, Кишинев [b.d.w.], s. 83; Бессарабский Адрес-календарь на 1874 год, Кишинев [b.d.w.], s. 72; Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год, Кишинев [b.d.w.], s. 84; Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год, Кишинев 1862, s. 255; http://swolkov.org/2_baza_beloe_dvizhenie/pdf/Uchastniki_Belogo_dvizhenia_v_Rossii_01-A.pdf [dostęp: 25 III 2023 r.]; <http://sribru.com/html/upload/files/Книга%20Софийский%20Некрополь-%2012.03.2017%20%281%29%281%29.pdf> [dostęp: 25 III 2023 r.].

Andriejew, Fieofil Iwanowicz

1. Андреев, Феофиль Иванович

2. Ur. w 1828 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum w Białymstoku.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСЕС: Iwan Andriejew, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 1845 r. – pisarz KC Przyborowo; 1 I 1851 r. – p.o. sekretarza KC Peplówek; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza KC Peplówek; 3 XII 1853 r. – nadzorca PC Raczki; 2 VIII 1855 r. – nadzorca PC Bogusze; 16 VI 1859 r. – dyrektor KC Filipów; 5 XII 1864 r. – dyrektor KC Peplówek; 21 I 1875 r. – dyrektor KC Jurburg; 28 VIII 1885 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 25 X 1857 r. – jednorazowa nagroda finansowa; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 13 XII 1874 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 V 1883 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 14 VII 1857 r. – registrator kolegialny (starsz. 11 VI 1853 r.); 7 VI 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 4 VII 1860 r. – sekretarz kolegialny (starsz.

9 XII 1859 r.); 21 XII 1863 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1862 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1865 r.); 27 I 1871 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1869 r.); 8 X 1874 r. – radca kolegialny (starsz. 9 XII 1873 r.); 31 VII 1878 r. – radca stanu (starsz. 9 XII 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł po 28 VIII 1885 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 43v; sygn. 29, k. 57, 57v; sygn. 82, k. 10v; sygn. 83, k. 1; sygn. 84, k. 25; sygn. 87, k. 25; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 1, 146v, 164, 191, 396–396v, 408v–409; AD w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 1856 rok, akt chrztu nr 40; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 19, s. 30; sygn. 20, s. 46; sygn. 23, s. 24, 48; sygn. 33, s. 2; „УПРМФ” 1865, nr 6, s. 71; 1868, nr 7, s. 127–128; 1871, nr 7, s. 106; 1874, nr 44, s. 1001; 1875, nr 1, s. 4; nr 24, s. 551; 1878, nr 33, s. 882; 1883, nr 20, s. 528–529; 1885, nr 39, s. 933; „GRKP” 1857, nr 196, s. 1542; 1859, nr 245, s. 1883; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1876 год*, Ковно 1875, s. 36; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1877 год*, Ковно 1876, s. 31; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1878 год*, Ковно 1877, s. 31; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1880 год*, Ковно 1879, s. 74; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1881 год*, Ковно 1880, s. 71; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1882 год*, Ковно 1881, s. 73; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1883 год*, Ковно 1882, s. 73; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1884 год*, Ковно 1883, s. 71; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1885 год*, Ковно 1884, s. 72–73.

Arnold, Iwan Iwanowicz

1. Арнольд, Иван Иванович

2. Ur. w 1800 r.

3. Rzymskokatolickie.

4. Syn cudzoziemca.

5. Szkoła Powiatowa w Rydze, ukończona w 1818 r.

6. Rodzice posiadali dom drewniany w Rydze.

7. ŻONATY przed 1850 r. z Barbarą Koźmińską, ur. przed 1830 r., zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. Bezdzienny.

9. ОУСІЕС: Iwan Arnold, ur. przed 1779 r., zm. po 1800 r., wyznania rzymskokatolickiego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 4 XI 1819 r. – kopista Justic-Kolegium; 24 III 1820 r. – podkancelarysta Justic-Kolegium; 10 XI 1820 r. – kancelarysta Justic-Kolegium; 29 VII 1821 r. – p.o. regi-

stratora Justic-Kolegium; 22 XII 1821 r. – zatwierdzony na stanowisku registratora Justic-Kolegium; 2 III 1825 r. – p.o. protokolisty Justic-Kolegium; 6 X 1826 r. – zatwierdzony na stanowisku protokolisty Justic-Kolegium; 31 VII 1828 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 24 XI 1828 r. – pisarz KC Ryga; 22 VIII 1829 r. – p.o. nadzorcy PC Mitawa; 4 X 1829 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PC Mitawa; 28 IV 1838 r. – starszy nadzorca okrętów KC Ryga; 7 II 1844 r. – nadzorca składu celnego KC Ryga; 22 XI 1850 (1 I 1851) r. – członek i skarbnik KC Szczypiorno; 21 VI 1851 r. – p.o. młodszego członka GSKC Warszawa; 14 VII 1851 r. – p.o. starszego członka GSKC Warszawa; 23 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku starszego członka GSKC Warszawa; 30 VI 1852 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 25 III 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. 1831 r. – nagroda finansowa 300 rubli asygnacyjnych; 1832 r. – nagroda finansowa 300 rubli asygnacyjnych; 1833 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; 1834 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; X 1834 r. – nagroda finansowa 609,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1834 r. – nagroda finansowa 249,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1835 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; IX 1835 r. – nagroda finansowa 177,05 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1835 r. – nagroda finansowa 257,61 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1836 r. – nagroda finansowa 600 rubli asygnacyjnych; II 1836 r. – nagroda finansowa 108,91 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1836 r. – nagroda finansowa 101,14 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1836 r. – nagroda finansowa 131,92 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1837 r. – nagroda finansowa 600 rubli asygnacyjnych; VII 1837 r. – nagroda finansowa 105,44 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1838 r. – nagroda finansowa 250 rubli; IX 1838 r. – nagroda finansowa 903,91 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1839 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1841 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1842 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 16 IX 1849 r. – brylantowy pierścień wartości 200 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XXV nieskazitelnej lat służby; IX 1851 r. – nagroda finansowa 44,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1851 r. – nagroda finansowa 49,16 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1852 r. – nagroda finansowa 350 rubli; IV 1852 r. – nagroda finansowa 83,33 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1852 r. – nagroda finansowa 38,45 rubla za

odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1852 r. – nagroda finansowa 42,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 10 II 1853 r. – nagroda finansowa 350 rubli; V 1854 r. – nagroda finansowa 32,24 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1855 r. – nagroda finansowa 81,67 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1855 r. – nagroda finansowa 32,59 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1856 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; I 1857 r. – nagroda finansowa 104,35 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1825 r. – registrator kolegiálny (starsz. 22 XII 1824 r.); 1828 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 X 1827 r.); 13 III 1833 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 24 IV 1831 r.); 31 III 1837 r. – radca tytularny (starsz. 24 IV 1834 r.); 31 V 1845 r. – asesor kolegiálny (starsz. 12 IX 1844 r.); 2 II 1851 r. – radca dworu (starsz. 12 IX 1850 r.); 10 XI 1855 r. – za zasługi radca kolegiálny (starsz. 12 IX 1854 r.).

13. 6 VIII 1856 r. Arnold uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 457,47 rubla od dnia 1 V 1856 r.

14. Zmarł po 6 VIII 1856 r.

15. ERT, EAA.2176.2.77, k. 175; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 67, k. 74–75; sygn. 69, k. 4–4v, 42, 46; sygn. 70, k. 10–10v, 13v–14, 39; sygn. 71, k. 13v, 27–27v; sygn. 74, k. 29; sygn. 76, k. 18v; sygn. 77, k. 21v; sygn. 79, k. 1, 2; sygn. 81, k. 7, 27–27v, 32–32v; sygn. 82, k. 2, 12–12v, 17–17v, 19v, 20v, 22v, 23v; sygn. 85, k. 17; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 222; inw. 4, sygn. 5, k. 411–411v, 515–516; sygn. 36, k. 12–13, 28–28v, 44–44v; 52v, 67–67v; sygn. 48, k. 28; sygn. 58, k. 9v, 56v, 114, 115, 263, 285–285v, 290–290v, 295, 305–305v, 310–310v, 315v, 316v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 15v–16, 50v–51, 68–69, 104, 120–120v, 127v–128; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 137–144; sygn. 2753, k. 125–134; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 119, k. 1v; RZCKP, 1856, nr 17; „GRKP” 1856, nr 103, s. 740; *Mitauscher Taschenkalender für 1838*, Mitau 1837, nlb.; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 98; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 1301; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 1301.

Arwaniti, Konstantin Pantelejmonowicz

1. Арванити, Константин Пантелеймонович
2. Ur. w 1821 r. w Odessie.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1867 r. z Jelizawietą ?, ur. przed 1848 r., zm. po 9 V 1875 r., wyznania prawosławnego, córką Fiodora ?

8. DZIECI: ?

9. OJCIEC: Pantelejmon Arwaniti, ur. w 1803 r. w Odessie, zm. 7 X 1883 r. w Odessie, wyznania prawosławnego, syn kupca pochodzenia greckiego z Odessy Konstantina Iwanowicza Arwanitiego i Szmaragdy ?, radca dworu, urzędnik Komitetu Budowlanego w Odessie, Sądu Handlowego w Odessie i Komitetu Opiekuńczego nad Osadnikami Obcymi na Południu Rosji, żonaty od 29 I 1821 r. MATKA: Jelena Janijewna (Iwanowna) Leonardi, ur. przed 1805 r., zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, córka kupca z Odessy. RODZENSTWO: Dmitrij, ur. w 1823 r. w Odessie, zm. 3 VIII 1828 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; Spiridon, ur. 25 III 1827 r. w Odessie, zm. 25 VII 1828 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. przed 1829 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik magistratu Odessy; Aleksandra, ur. 1 I 1829 r. w Odessie, zm. po 1835 r., wyznania prawosławnego; Michaił, ur. 8 XI 1830 r. w Odessie, zm. 2 I 1831 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 10 VII 1834 r. w Odessie, zm. 8 XI 1909 r. w Odessie, wyznania prawosławnego, sekretarz kolegiálny, urzędnik; Jelena, ur. w 1838 r. w Odessie, zm. 18 VI 1840 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; Spiridon, ur. 6 XI 1839 r. w Odessie, zm. 20 VII 1914 r, wyznania prawosławnego, sekretarz kolegiálny, urzędnik; Nikołaj, ur. w 1841 r., zm. 6 XII 1918 r. w Odessie, wyznania prawosławnego, urzędnik, żonaty z Marią Iwanowną Aleksiejewą, córką urzędnika w randze radcy dworu; Wasilij, ur. 4 II 1844 r. w Odessie, zm. 4 VIII 1844 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; Maria, ur. 25 V 1845 r. w Odessie, zm. 23 VII 1845 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 30 XI 1846 r. w Odessie, zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 10 IV 1848 r. w Odessie, zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego.

10. 1 VI 1855 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Odeskiego OC; 30 III 1856 r. – p.o. sekretarza Portowej KC Odessa; 23 VII 1856 r. – referent Portowej KC Odessa; 21 I 1857 r. – sekretarz Portowej KC Odessa; 6 II 1864 r. – nadzorca składu celnego KC Michałowice; 1 V 1864 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 27 II 1865 r. – dyrektor KC Zawichost; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Tomaszów (VIII 1868 r. – nadzorca 2-klasowej miejskiej szkoły elementarnej w Tomaszowie); 15 IX 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 12 V 1873 r. – sekretarz KC Taurogi; 30 VI 1876 r. – członek KC Kronsztad; 13 IX 1877 r. – dyrektor KC Bołgar (I kl.); 20 III 1879 r. – dyrektor KC Reni; 11 XII 1880 r. – włączony do etatu DOC MF; 15 IV 1881 r. – dyrektor KC Baltiski; 30 IX 1882 r. – poza etatem; 4 X 1884 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; ? r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VII 1865 r. – nagroda finansowa 35,85 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 X 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 27 XII 1868 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 14 VII 1857 r. – radca tytularny (starsz. 23 VII 1856 r.); ? r. – asesor kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca dworu (starsz. ? r.); 19 V 1870 r. – radca kolegialny (starsz. 18 X 1868 r.); 31 X 1873 r. – radca stanu (starsz. 18 X 1872 r.).

13. Autor pracy pt. *Алфавитный указатель таможенных и других узаконений и распоряжений для чинов таможенного ведомства* (Санкт Петербург 1877).

14. Zmarł po 4 X 1884 r.

15. ДАОО, zesp. 37, inw. 3, sygn. 52, k. 256v; sygn. 245, k. 16; sygn. 275, k. 5v; sygn. 330, k. 27v, 28v; sygn. 351, k. 1; sygn. 374, k. 109v; sygn. 382, k. 83v; sygn. 428, k. 154; sygn. 575, k. 231v, 300v; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 13, k. 202v; inw. 20, sygn. 402, k. 232; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 85, k. 28v; sygn. 86, k. 7v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 146v, 402, 430v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2503, k. 39–40; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 15, s. 16, 22, 30; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 2, s. 30; sygn. 4, s. 38; sygn. 5, s. 26; sygn. 7, s. 10, 32; sygn. 8, s. 8; „УПРМФ” 1865, nr 11, s. 149; nr 32, s. 534; 1866, nr 39, s. 742; 1869, nr 25, s. 346; 1870, nr 23, s. 339–340; 1873, nr 8, s. 161; nr 42, s. 851; nr 46, s. 938–939; 1876, nr 40, s. 915; 1878, nr 3, s. 59; 1879, nr 35, s. 951; 1881, nr 16, s. 427; nr 48, s. 1418; 1883, nr 32, s. 916; 1884, nr 45, s. 1351; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1874 год*, Ковно 1873, s. 37; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1870 год*, Люблин [b.d.w.], s. 39; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1871 год*, Люблин [b.d.w.], s. 45; *Циркуляр по Управлению Варшавским Учебным Округом*, 1868, nr 9, s. 327; *Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви, Часть II, 1834–1852*, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том IV, Одесса 2002, s. 14–17; *Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви, Часть IV, 1875–1891*, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XI, Одесса 2005, s. 24–25; *Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви, Часть V, 1802, 1892–1906*, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XV, Одесса 2005, s. 28–29; *Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви, Часть VI, 1907–1920*, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XXVII, Одесса 2009, s. 26–27.

Avenarius, Aleksander Jakowlewicz von

1. Авенариус, Александр Яковлевич фон
2. Ur. 19 VII 1839 r. w Sankt Petersburgu.
3. Luterzańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. Szkoła prywatna; egzamin złożony w Nikołajewskiej Szkole Junkrów Kawalerii i Podchorążych Lejbgwardii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1866 r. z Joanną Antuanetą Sommerburg, ur. przed 1847 r., zm. po 1884 r., wyznania luterńskiego, cudzoziemką, córką Wilhelma Sommerburga.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Jakub Aleksander von Avenarius, ur. 6 IV 1788 r. w guberni petersburskiej, zm. 7 VIII 1859 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego, rzeczywisty radca stanu, lekarz Szpitala Obuchowskiego w Sankt Petersburgu, główny lekarz Departamentu Pocztowego, żonaty trzykrotnie: 1° z Zofią Dorotą Wasmuth, ur. przed 1802 r., zm. 28 IV 1819 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego 2° z Adelajdą Joanną Lindeström, ur. 14 II 1805 r., zm. 4 VII 1831 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, córką tajnego radcy lejbmetyka Piotra Lindeströma, 3° z Emilią Julią von Peschel. MATKA: Emilia Julia von Pöschel, ur. przed 1820 r., zm. w 1863 r., wyznania luterńskiego. RODZENSTWO: Zofia Ludwika, ur. 26 III 1819 r., zm. 10 IX 1900 r., wyznania luterńskiego, zamężna z Apollonem Iwanowiczem Hildebrandtem; Emilia, ur. w 1838 r., zm. po 1861 r., wyznania luterńskiego, zamężna; Mikołaj Jakub, ur. 1 VI 1841 r. w Carskim Siole, zm. w 1895 r., wyznania luterńskiego, absolwent 1 Korpusu Kadetów w Sankt Petersburgu, radca stanu, urzędnik Ministerstwa Wojny; Waldemar, ur. w 1842 r. w Carskim Siole, zm. 1 VI 1903 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, radca dworu, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorca okrętów KC Ryga i KC Kronsztad, tłumacz Portowej KC Sankt Petersburg, żonaty; Olga Adelajda, ur. 28 VIII 1844 r. w Carskim Siole, zm. ?, wyznania luterńskiego; Eugenia, ur. w 1849 r., zm. po 1854 r., wyznania luterńskiego; Jakub, ur. 25 VII 1851 r. w Sankt Petersburgu, zm. 19 VIII 1891 r. w Sankt Petersburgu, radca kolegiálny, urzędnik celny, m.in. buchalter i kalkulator cel KC Peplówek, tłumacz KC Kronsztad i członek Łądowej KC Sankt Petersburg, żonaty od 2 XI 1875 r. z Zinaidą Czerkasową, ur. w 1852 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, córką zaszczytnego obywatela Piotra Czerkasowa; Konstanty, ur. 22 XI 1852 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1912 r., wyznania luterńskiego, absolwent Nikołajewskiej Szkoły Kawalerii 17 VII 1872 r., oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, sztab-oficer do szczególnych poruczeń Zarządu Intendentury Petersburskiego

Okręgu Wojskowego, intendent XVIII Korpusu Armii, żonaty; Michał, ur. 14 IV 1854 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 10 VII 1916 r., wyznania luterńskiego, absolwent I Gimnazjum Wojskowego w Sankt Petersburgu i Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii 7 VIII 1874 r., generał-major 25 XII 1911 r., oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, naczelnik Siemionowsko-Aleksandrowskiego Szpitala Wojskowego w Sankt Petersburgu.

10. 18 XI 1855 r. – podoficer Izmajłowskiego Rezerowego Pułku Lejbgwardii; 16 XII 1855 r. – podchorąży Izmajłowskiego Rezerowego Pułku Lejbgwardii; 10 X 1856 r. – podchorąży Izmajłowskiego Pułku Lejbgwardii; 9 I 1858 r. – chorąży Izmajłowskiego Pułku Lejbgwardii; 12 VI 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 28 VII 1859 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa; 12 IV 1860 r. – starszy pomocnik referenta DHZ MF; 1 I 1865 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 1 I 1866 r. – członek KC Aleksandrów; 16 I 1867 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 12 I 1873 r. – dyrektor Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 31 VII 1880 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg; 8 XII 1884 r. – dyrektor KC Ryga.

11. XII 1866 r. – nagroda finansowa 118,735 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1867 r. – nagroda finansowa 565,19 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 27 XII 1868 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 XII 1872 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 I 1877 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 I 1882 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 IV 1888 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 9 I 1858 r. – chorąży lejbgwardii; 12 VI 1859 r. – przemianowany ze stopnia chorążego lejbgwardii na rangę sekretarza gubernialnego; 18 I 1862 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 II 1861 r.); 7 VIII 1864 r. – radca tytularny (starsz. 26 II 1864 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 26 II 1867 r.); 22 IX 1870 r. – radca dworu (starsz. 8 X 1869 r.); 29 V 1873 r. – radca kolegiálny (starsz. 8 X 1872 r.); 10 III 1877 r. – radca stanu (starsz. 8 X 1876 r.); 31 VII 1884 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. –.

14. Zmarł w III 1889 r. w Rydze.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 1214, k. 479v–480; ERT, EAA.644.1.1612, k. 25; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 48; sygn. 29, k. 27v; sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 35, k. 25; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 231, k. 116–125; sygn. 236, k. 42–49; sygn. 318, k. 444; zesp. 828, inw. 14, sygn. 28, k. 423v; sygn. 39, k. 31v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 14, s. 27; sygn. 17, s. 30; „УПРМФ” 1867, nr 1, s. 2; nr 3, s. 32; nr 11, s. 180; nr 14, s. 251; 1868, nr 7, s. 127–128; 1869, nr 26, s. 370; 1870, nr 39, s. 572; 1871, nr 12–13, s. 196; 1872, nr 8, s. 156;

nr 24, s. 427–428; nr 40, s. 782; nr 51–52, s. 1021–1022; 1873, nr 1, s. 3; nr 25, s. 490–491; 1874, nr 3, s. 58–59; 1875, nr 24, s. 550–551; nr 35, s. 840; 1876, nr 51–52, s. 1198; 1877, nr 5, s. 79; nr 12–13, s. 271; nr 40, s. 1029; 1878, nr 27, s. 718; 1879, nr 17, s. 425–426; nr 35, s. 951; nr 45, s. 1214; 1880, nr 45, s. 1208; 1882, nr 1, s. 2; 1883, nr 32, s. 914; 1884, nr 34, s. 546; 1885, nr 12, s. 771–773; 1886, nr 20, s. 402; 1888, nr 3, s. 145; nr 17, s. 178–179; nr 24, s. 593; 1889, nr 16, s. 162; 1891, nr 38, s. 438; 1893, nr 18, s. 222; nr 35, s. 496; „GRKP” 1859, nr 216, s. 1649; ПДТСЕВ, 1903, nr 15, s. 3; *Список подполковникам по старшинству. Составлен по 1-е Января 1898 г.*, Санкт Петербург 1898, s. 177; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1902 г.*, Санкт Петербург 1902, s. 505; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1903 г.*, Санкт Петербург 1903, s. 404, 864; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Января 1905 г.*, Санкт Петербург 1905, s. 404, 864; *Список генералам по старшинству. Составлен по 15-е Апреля 1914 года*, Санкт Петербург 1914, s. 728; *Список генералам по старшинству. Исправлен по 10-е Июля 1916 г.*, Петроград 1916, s. 93; A. Hasselblatt, G. Otto, *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, Dorpat 1889, s. 15; Н.П. Авенариус, *Наша семейная летопись*, Варшава 1872; *Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898*, [w:] *Исторический очерк Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898*, Санкт Петербург 1898, s. 51, 53; В. Ткаченко-Гильдебрандт, *Мое генеалогическое путешествие или корни не отбрасывают тени*, Санкт Петербург 2018, passim; K. Latawicz, *Service in the Periphery of the Romanov Empire. Exile or Springboard for Customs Officials of the Administrative Authorities of Czarist Russia in the 19th and Early 20th Centuries?*, „Colloquia Humanistica” 2023, no. 12, (w druku).

Awiałow, Iwan Iwanowicz

1. АВИЛОВ, ИВАН ИВАНОВИЧ
2. Ur. w 1828 r. w obwodzie besarabskim.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum Obwodowe w Kiszyniowie, ukończone w 1844 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler (w 1851 r.).
8. –.
9. ОУСЕС: Iwan Awiałow, ur. przed 1807 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? RODZENSTWO: Nikołaj, ur. przed 1828 r., zm. po 29 III 1853 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, członek KC Skulany i KC Taganrog.

10. 12 IX 1844 r. – pisarz Besarabskiej Izby Skarbowej; 27 XI 1844 r. – na własną prośbę pisarz wyższej kategorii Besarabskiej Izby Dóbr Państwowych; 13 XI 1845 r. – pomocnik referenta Besarabskiej Izby Dóbr Państwowych; 14 XII 1845 r. – na własną prośbę pisarz Kancelarii Skulańskiego OC; 4 X 1847 r. – tłumacz KC Skulany; 3 XII 1850 r. – sekretarz KC Skulany; 4 VIII 1851 r. – nadzorca składu celnego KC Nowosielica (od 1 IV do 12 IX 1851 r. – oddelegowany w celu p.o. sekretarza przy naczelniku Skulańskiego OC); 6 I 1855 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC (27 IV 1856 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora KC Wincenta); 24 VII 1856 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wincenta; 21 V 1858 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z rangą asesora kolegiального; 1864 r. – włączony do etatu KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 18 IV 1866 r. – dyrektor KC Nieszawa.

11. 1854 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 11 X 1854 r. – nagroda finansowa 115 rubli; 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; X 1858 r. – nagroda finansowa 30,03 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1866 r. – nagroda finansowa 50,99 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1867 r. – nagroda finansowa 46,96 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1867 r. – nagroda finansowa 108,145 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 17 X 1845 r.); 25 I 1850 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 X 1849 r.); 17 II 1854 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 17 X 1853 r.); 17 IX 1857 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1856 r.); 21 V 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. ? r.); 1865 r. – radca dworu (starsz. ? r.); 1867 r. – radca kolegialny (starsz. ? r.); 1869 r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. –.

14. Zmarł w VIII 1869 r. w Nieszawie.

15. ANRM, zesp. 211, inw. 12, sygn. 3, k. 471; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 81, k. 1, 23v; sygn. 82, k. 24v; sygn. 84, k. 5–5v; sygn. 85, k. 28v; sygn. 87, k. 20; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 224–224v; sygn. 70, k. 5–5v; sygn. 78, k. 16; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 6–6v, 154–154v, 203v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 65–66; sygn. 6159, k. 133–136; sygn. 6988, k. 167–172; sygn. 8976, k. 53–54; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 34, 37, 44, 49, 53, 61, 93; sygn. 5, k. 19v, 70v, 83v, 145v, 154v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 11, s. 30; „УПРМФ” 1866, nr 16 s. 311; nr 39, s. 743; nr 50, s. 981; 1867, nr 14, s. 251; nr 51, s. 928; 1869, nr 36, s. 508; nr 48, s. 675; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Новороссийский календарь на 1849 год*, Одесса 1848, s. 290; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 197.

Baranowski, Michaił Władimirowicz

1. Барановский, Михаил Владимирович

2. Ur. 13 V 1861 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni wołyńskiej.

5. Progimnazjum Męskie w Częstochowie, ukończone w 1878 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1889 r. z Heleną Daniłową, ur. przed 1871 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica Nikołaja Daniłowa.

8. DZIECI: Zofia, ur. 14 VI 1889 r. w Bolesławcu, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 27 I 1893 r. w Grodziszczku, zm. po 20 II 1909 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Władimir Jewstafijewicz Baranowski, ur. 6 VII 1834 r., zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni wołyńskiej, oficer 2 Brygady Artylerii, naczelnik wojenny rewiru błońskiego powiatu warszawskiego, oficer policji w Warszawie, od 24 XII 1866 r. oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów, m.in. naczelnik zarządu żandarmerii powiatów wieluńskiego i sieradzkiego, naczelnik zarządu żandarmerii powiatów piotrkowskiego, łaskiego i noworadomskiego. MATKA: Maria Szczepoczka, ur. w 1836 r., zm. 8 XI 1884 r. w Częstochowie, wyznania prawosławnego, córka oficera w stopniu porucznika Nikołaja Szczepoczka. RODZENSTWO: Anna, ur. 9 IX 1858 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 20 IX 1881 r. z dowódcą oddziału 14 Częstochowskiej BSG (później dowódcą 8 Grajewskiej BSG) sztabsrotmistrzem Gawriłem Michajłowiczem Łuczanińcem, ur. 25 XII 1854 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 6 I 1860 r., zm. 1 I 1885 r. w Częstochowie, wyznania prawosławnego.

10. 8 VII 1878 r. – urzędnik kancelaryjny KC Herby; 1 I 1880 r. – urzędnik kancelaryjny KC Praszka (7 III 1884 r. – oddelegowany w celu p.o. nadzorcy PK Gola); 10 I 1885 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PK Gola; 20 I 1886 r. – nadzorca PK Bolesławiec; 13 V 1891 r. – dyrektor PC Grodziszczko; 25 XI 1904 r. – dyrektor KC Osiek; 13 XII 1905 r. – dla dobra służby młodszym pomocnikiem nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 1911 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec 1 I 1913 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów KC Lipawa; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1 VI 1901 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; przed 1907 r. – dodatek 15% za 5 lat służby na terenie Królestwa Polskiego.

12. 2 X 1885 r. – registrator kolegiálny (starsz. 8 VII 1882 r.); 20 VIII 1886 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 VII 1885 r.); 6 II 1889 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 8

VII 1888 r.); 23 X 1891 r. – radca tytułarny (starsz. 8 VII 1891 r.); 30 III 1895 r. – asesor kolegialny (starsz. 8 VII 1894 r.); 18 VI 1905 r. – radca dworu (starsz. 25 XI 1904 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 I 1918 r.

15. ERT, EAA.644.1.1612, k. 26v; GARF, zesp. 110, inw. 17, sygn. 13, k. 496–502; LVIA, zesp. 930, inw. 1, sygn. 492, k. 51–51v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 14–14v; sygn. 35, k. 26v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 29, 46; inw. 11, sygn. 219, k. 1437–1439a; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 42v; AGAD, Oddział Olkusi 4. Wydziału Częstochowskiej Brygady 3. Okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, sygn. 198, k. 100; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 8; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 28; sygn. 10, s. 36, 55; sygn. 13, akt zgonu płci żeńskiej nr 11; sygn. 14, s. 84–85; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 2, s. 5; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 50, s. 8; sygn. 51, s. 9; sygn. 54, s. 19; sygn. 57, s. 20; sygn. 58, s. 21; sygn. 61, s. 27; sygn. 64, s. 15; sygn. 68, k. 5v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1881 rok, akt ślubu nr 15; sygn. 1884 rok, k. 65v–66; sygn. 1889 rok, k. 20v–21; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1893 rok, k. 10; „УПРМФ” 1885, nr 5, s. 276; nr 45, s. 425; 1886, nr 7, s. 463; nr 43, s. 234; 1891, nr 24, s. 254; 1892, nr 18, s. 194; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1903, nr 16, s. 2; 1904, nr 33, s. 2; 1905, nr 20, s. 1; nr 32, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, Санкт Петербург 1904, s. 87; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, Санкт Петербург 1906, s. 75; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, Санкт Петербург 1908, s. 53–54; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, Санкт Петербург 1910, s. 64; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 248–249; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, Санкт Петербург 1913, s. 168; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 131; Памятная книжка Калишской губернии на 1886 год, Калиш 1886, s. 77; Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству.

Составлен по 1 января 1909 г., Санкт Петербург 1909, s. 45; Памятная книжка Плоцкой губернии на 1907 год, Плоцк 1907, s. 97.

Baženow, Siergiej Romanowicz

1. Баженов, Сергей Романович

2. Ur. 6 IV 1853 r. w guberni petersburskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni jarosławskiej.

5. I Pawłowska Szkoła Wojskowa, ukończona 7 VIII 1874 r. z dyplomem I kategorii i stopniem chorążego; Nikołajewska Akademia Sztabu Generalnego, od 20 VIII 1881 do 1 X 1882 r., nieukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1883 r. z Olgą Sawrimowicz, ur. w 1853 r., zm. 30 XI 1895 r. w Sosnowcu, wyznania prawosławnego, córką generała-majora w stanie spoczynku Aleksandra Sawrimowicza.

8. DZIECI: Anna, ur. 15 X 1880 r., zm. w 1942 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem rosyjskiej floty wojennej Piotrem Aleksandrowiczem Fiodorowem, ur. 15 I 1878 r. w Sankt Petersburgu, zm. 27 X 1942 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 5 V 1882 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego; Roman, ur. 14 XII 1883 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Roman Baženow, ur. 9 V 1821 r., zm. 1 IX 1904 r. w Łudze, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni jarosławskiej, syn doktora medycyny Iwana Prokofjewicza Baženowa i Anny Romanowny Kroun, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów, od 21 XII 1839 r. oficer rosyjskiej floty wojennej, wiceadmirał 1 I 1885 r., m.in. dyrektor latarni morskich na Morzu Bałtyckim, naczelnik Głównego Zarządu Hydrograficznego i przewodniczący Komitetu Naukowego, brał udział w wojnie krymskiej, żonaty dwukrotnie: 1° od 1848 r. z Anną Tyrinową, 2° od 4 VI 1886 r. z Nadieżdą Bolszakową, ur. 9 XI 1841 r., zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, wdową po generale-majorze Bolszakowie, córką rzeczywistego radcy stanu Aleksandra Piotrowicza Kwaszina-Samarina i Sofii Dmitrijewny Dmitrijewskiej. MATKA: Anna Tyrinowa, ur. przed 1832 r., zm. 31 V 1885 r., wyznania prawosławnego, córka wiceadmirała Siergieja Piotrowicza Tyrinowa i Darii Iwanowny ? RODZENSTWO: Roman, ur. 19 I 1849 r., zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 20 IV 1854 r. w Sweaborgu, zm. 6 VIII 1911 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów, od 6 XII 1877 r. oficer rosyjskiej floty wojennej, generał-major 6 XII 1907 r., naczelnik Morskiego Poligonu Szkolnego na etacie Kronsztadzkiej Półeskadry Floty, żonaty; Iwan, ur. 28 IV 1855 r. w Sweaborgu, zm. 18 IX 1926 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Mor-

skiej i Wojskowej Akademii Prawniczej, pułkownik 25 XI 1896 r., od 30 VIII 1877 r. oficer rosyjskiej floty wojennej, zastępca prokuratora i członek Erewańskiego Sądu Okręgowego, rewirowy sędzia pokoju powiatu szawieńskiego guberni kowieńskiej, sędzia tymczasowego Sądu Wojenno-Morskiego portu we Władywostoku, żonaty dwukrotnie: 1° od 28 VII 1885 r. (rozwód 9 XI 1902 r. z winy I. Bażenowa) z córką inżyniera górnictwa tajnego radcy Wierą Aleksiejewną Strahlmann, ur. w 1858 r., zm. 25 XII 1903 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego; 2° po 25 XII 1903 r. z córką generała-majora Wydzielonego Korpusu Żandarmów Jewgienią Nikolajewną de Lazari, ur. w 1870 r., zm. w 1863 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. 12 X 1857 r. w guberni petersburskiej, zm. 4 I 1868 r. w guberni petersburskiej.

10. 23 VIII 1872 r. – junkier Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 13 I 1873 r. – portupej-junkier Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 7 VIII 1874 r. – chorąży 22 Brygady Artylerii; 11 IX 1874 r. – oficer 5 Baterii 22 Brygady Artylerii (9 X 1875 r. – tymczasowo oddelegowany do służby w 2 Brygadzie Artylerii Lejbgwardii); 4 II 1878 r. – oficer 4 Baterii 2 Brygady Artylerii Lejbgwardii (od 22 X 1882 r. do 24 II 1883 r. – członek sądu 2 Brygady Artylerii Lejbgwardii; 23 II 1883 r. – skarbnik 2 Brygady Artylerii Lejbgwardii); 22 VIII 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby wojskowej w celu podjęcia zatrudnienia w administracji cywilnej; 9 IX 1886 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 8 III 1889 r. – nadzorca składu celnego KC Wierzbołów; 21 I 1895 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 20 IX 1896 r. – członek KC Kronsztad.

11. 19 XII 1877 r. – order św. Anny IV kl. z napisem za „odwagę”; 10 IV 1878 r. – order św. Stanisława III kl. z mieczami i kokardą; 30 IV 1878 r. – order św. Anny III kl. z mieczami i kokardą; 8 VIII 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 9 IX 1891 r.; 2 IV 1895 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II.

12. 7 VIII 1874 r. – chorąży; 29 X 1875 r. – podporucznik; 23 XII 1877 r. – porucznik; 4 II 1878 r. – podporucznik lejbgwardii; 28 III 1882 r. – porucznik lejbgwardii; 22 VIII 1886 r. – przemianowany ze stopnia porucznika lejbgwardii na rangę asesora kolegiального; 11 II 1891 r. – radca dworu (starsz. 9 IX 1890 r.); 22 XI 1895 r. – radca kolegialny (starsz. 21 I 1895 r.).

13. Brał udział w wojnie rosyjsko-tureckiej w latach 1877–1878; zmarł w czasie pobytu na urlopie; przyczyną zgonu żony Bażenowa było zapalenie mózgu; małżonka Bażenowa została pochowana na początku grudnia 1895 r. na cmentarzu prawosławnym na Woli w Warszawie.

14. Zmarł 8 IX 1904 r. w Gagrze nad Morzem Czarnym.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 1462, k. 387v–388; inw. 128, sygn. 28, k. 75v–76; sygn. 1282, k. 210v–211; ERT, EAA.5345.1.65, k. 14v–15; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 5, 47; RGAWMF, zesp. 434, inw. 2, sygn. 100, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 40v; inw. 4, sygn. 36; inw. 9, sygn. 37, k. 148–154; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 29v, 35v; sygn. 1546, k. 186–193; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 4, s. 27, 74; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 38, 40, 50; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1895 rok, k. 63v–64; „УПРМФ” 1886, nr 39, s. 838; 1889, nr 14, s. 135; 1891, nr 11, s. 130; 1895, nr 8, s. 126; nr 14, s. 229, 232–233; 1896, nr 42, s. 775; „Новое время” 1904, nr 10239, s. 1; nr 10241, s. 4; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 17; *Общий морской список, часть IX, Царствование Николая I, А–Г, Санкт Петербург 1897*, s. 151–152; *Общий морской список, часть XIII, Царствование Александра II, А–Г, Санкт Петербург 1907*, s. 141–144; *Обер-офицерский отдел. Лейтенанты, в: Список лицам состоящим в Морском Ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 8-Мая, Санкт Петербург 1887*, s. 248; *Адмиралы, в: Список лицам состоящим в Морском Ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 8-Мая, Санкт Петербург 1887*, s. 63; *Список генералам, штаб и обер-офицерам по Адмиралтейству по старшинству, в: Список генералов, штаб и обер-офицеров корпусов Морского Ведомства, чинов по Адмиралтейству и числящихся по корпусам, Санкт Петербург 1909*, s. 34; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1893 год, Ковна 1892*, s. 231; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1896 год, Петроков 1896*, s. 201; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть вторая, 1891, Исправлен по 2-е Февраля, Санкт Петербург 1891*, s. 315; N. de Lazari, *Szkice na papierze, oprac., wstęp i przypisy A. de Lazari, Łódź 2014*, s. 10, 15, 20, 158; И.Ф. Масанов, *Словарь псевдонимов русских писателей, ученых и общественных деятелей. В 4 т., том 4, Москва 1960*, s. 49; <https://www.geni.com/people/Надежда-Большакова/6000000123225234837> [dostęp: 27 IV 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Петр-Федоров/6000000173885073048?through=6000000173885195920> [dostęp: 27 IV 2023 r.].

Begietiew, Nikołaĵ Aleksandrowicz

1. Бегетев Николай Александрович
2. Ur. w 1824 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 11 XI 1849 r. z Anną Sapożnikową, ur. w 1829 r., zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego, córką Makarija Sapożnikowa.

8. DZIECI: Olga, ur. 1 XII 1850 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego.

9. Ojciec: Aleksandr Begietiew, ur. przed 1803 r., zm. po 1824 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 4 VII 1839 r. – urzędnik kancelaryjny niższego wymiaru wynagrodzenia I Departamentu Senatu Rządzącego; 16 I 1841 r. – urzędnik kancelaryjny wyższego wymiaru wynagrodzenia I Departamentu Senatu Rządzącego; 1 IX 1844 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 20 X 1853 r. – wagstempelmeister KC Sankt Petersburg; 15 V 1858 r. – dyrektor KC Gorżdy; 18 II 1859 r. – nadzorca składu celnego w KC Połaga; 27 IV 1860 r. – nadzorca składu celnego i wagstempelmeister KC Herby; 11 X 1862 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Herby; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Herby; 31 V 1865 r. – dyrektor KC Bolesławiec; 1 I 1866 r. – poza etatem; 1 I 1868 r. – zwolniony ze służby; 20 VI 1872 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 1 V 1875 r. – pomocnik referenta Portowej KC Sankt Petersburg; 16 I 1878 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 5 IV 1885 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1840 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 14 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 3 X 1850 r. – nagroda finansowa w wymierzę półrocznego wynagrodzenia; 1854 r. – nagroda finansowa 45 rubli.

12. 28 VIII 1845 r. – registrator kolegialny (starsz. 7 VIII 1844 r.); 8 XII 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 VIII 1848 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 7 VIII 1852 r.); 14 V 1859 r. – radca tytularny (starsz. 15 V 1858 r.); 9 IX 1864 r. – asesor kolegialny (starsz. 11 X 1862 r.).

13. Begietiew zawarł związek małżeński w soborze pw. św. księcia Władimira w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł po 5 IV 1885 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 717, k. 285v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16, 30; sygn. 29, k. 31–31v; sygn. 31, k. 103v; sygn. 87, k. 20v; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 78, k. 33v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 453; inw. 12, sygn. 8, k. 61; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 9097, k. 85–89v; „YIIPMΦ” 1865, nr 29, s. 494; 1866, nr 39, s. 743–744; 1868, nr 15, s. 291; 1872, nr 51–52, s. 1020; 1875, nr 42, s. 983; 1878, nr 15–16, s. 386; 1885, nr 22, s. 581; „GRKP” 1860, nr 186, s. 1498.

Berezin, Nikołał Wasiljewicz

1. Березин, Николай Васильевич

2. Ur. 12 V 1865 r.

3. Prawosławne.

4. Syn podoficera.

5. II Gimnazjum Męskie w Kijowie, ukończone w 1886 r.; Wydział Prawa Cesarzkiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony 18 IX 1893 r. z tytułem studenta rzeczywistego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1894 r. z Ksenią Czesniejszą, ur. w 1873 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, córką popa Michaiła Czesniejszego.

8. DZIECI: Kławdia, ur. 28 VI 1894 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Boris, ur. 29 III 1897 r. w Warszawie, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 12 II 1900 r. w Słupcy, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Berezin, ur. przed 1844 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej w stopniu kapitana. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 11 V 1895 r. – urzędnik kancelaryjny Kijowskiej Izby Skarbowej; 31 X 1896 r. – urzędnik kancelaryjny KC Grajewo; 20 II 1897 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Naczelnika Warszawskiego OC; 16 X 1897 r. – sekretarz KC Słupca; 28 II 1901 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Aleksandrów; 31 V 1903 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Nieszawa; 8 III 1906 r. – dyrektor KC III kl. Wilczyn; 27 VIII 1909 r. – dyrektor KC Kretynga; 1 I 1913 r. – dyrektor KC Jurburg; 4 IV 1918 r. – pomocnik inspektora Piotrogrodzkiego Rewiru Celnego.

11. 1902 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 31 X 1901 r.; 1907 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 31 X 1906 r.; 29 III 1909 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 1896 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 11 V 1895 r.); 8 XII 1898 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 11 V 1897 r.); 29 I 1901 r. – radca tytularny (starsz. 11 V 1900 r.); 12 II 1904 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 V 1903 r.); 26 X 1907 r. – radca dworu (starsz. 11 V 1907 r.); 1912 r. – radca kolegiálny (starsz. 11 V 1911 r.); 1 XII 1915 r. – radca stanu (starsz. 11 V 1915 r.).

13. –.

14. Zmarł po 4 IV 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 66v; sygn. 46, k. 14v; inw. 2, sygn. 152, k. 17; DAMK, zesp. 16, inw. 465, sygn. 4336, k. 68; inw. 469, sygn. 295, k. 231v–232; sygn. 302, k. 91v–92; ERT, EAA.644.1.1578, k. 23; EAA.644.1.1612, k. 24v;

EAA.644.1.1700, k. 16v; EAA.644.1.1740, k. 24v, 40; EAA.644.1.2004, k. 68v; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 24v; sygn. 36, k. 15v; sygn. 37, k. 24v, 41; sygn. 41, k. 47v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 17; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7-7v, 10v-11; sygn. 2026, k. 27v; sygn. 2031, k. 12v; inw. 9, sygn. 39, k. 13v-15; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7-7v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 23; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 44-45; zesp. 560, inw. 20, sygn. 589, k. 142-148; sygn. 623, k. 255-259; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 64, s. 12; „УПРМФ” 1897, nr 14, s. 174; nr 46, s. 672; 1909, nr 13, s. 208, 214; „Таможенный Вестник” 1918, nr 9-10, s. 75; ПДТСЕВ, 1899, nr 2, s. 1-3; 1901, nr 6, s. 1-2; nr 7, s. 2; 1902, nr 14, s. 3; 1903, nr 15, s. 2; 1904, nr 6, s. 1-2; 1905, nr 19, s. 2; 1906, nr 9, s. 2; 1907, nr 15, s. 2; nr 27, s. 1; 1909, nr 31, s. 2; 1913, nr 1, s. 34; nr 6, s. 4; 1915, nr 9, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, Санкт Петербург 1907, s. 93; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 64; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 139; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 138; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 345; *Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года*, Санкт Петербург 1914, s. 265; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 694.

Berggrün, Aleksiej Aleksiejewicz

1. Берггрюн, Алексей Алексеевич
2. Ur. przed 1851 r. w guberni petersburskiej.
3. Luterańskie.
4. Syn obywatela.
5. 5 klas gimnazjum męskiego w Sankt Petersburgu.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od ? z ?, wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: Aleksiej, ur. w 1871 r., zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, urzędnik kancelaryjny KC Granica, KC Radziwiłłów i PC Czeladź oraz PC Łązek Zaklikowski; Władimir, ur. po 1876 r., zm. po 1920 r., wyznania prawosławnego, żonaty z Ludmiłą Pawłowną Feldt; Sofia, ur. 2 III 1882 r. w powiecie homelskim guberni

mohylewskiej, zm. 14 III 1940 r. w Niemczech, wyznania prawosławnego, zamężna od 18 V 1912 r. z Arwidem Johannem Maakiem, wyznania luterńskiego.

9. OJCIĘC: Aleksiej Nikołaj Iwanowicz Berggrün, ur. w 1816 r., zm. 28 XII 1886 r., wyznania luterńskiego, absolwent Szkoły Rolnictwa i Nauk Górniczych hrabiny Stroganowej i Wyższej Szkoły Rolniczej w Hohenhaim, agronom, główny administrator. MATKA: Rozalia Hoffmeister, ur. przed 1829 r., zm. po 1858 r., wyznania luterńskiego, córka kupca III gildii Fryderyka Ludwika Hoffmeistera. RODZENIWO: Fryderyk Wilhelm Waldemar, ur. 4 X 1849 r. w Kronsztadzie, zm. ?, wyznania luterńskiego; Aleksander, ur. w 1858 r. w guberni petersburskiej, zm. w 1913 r. w Permie, wyznania luterńskiego, absolwent Szkoły św. Anny w Sankt Petersburgu, radca stanu, urzędnik Ministerstwa Finansów, m.in. inspektor podatkowy i naczelnik II Wydziału Permskiej Izby Skarbowej, żonaty.

10. 30 VI 1873 r. – p.o. komornika sądowego Petersburskiego Sądu Okręgowego; 26 V 1875 r. – zatwierdzony na stanowisku komornika sądowego Petersburskiego Sądu Okręgowego; 24 VI 1876 r. – rewirowy sędzieja pokoju powiatu homelskiego guberni mohylewskiej; 5 IX 1889 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 5 III 1891 r. – dyrektor KC Zawichost; 15 X 1891 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. ?

12. ? r. – registrator kolegiálny (starsz. ? r.); 1884 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 I 1883 r.); 27 X 1897 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 I 1886 r.); 24 VII 1898 r. – radca tytularny (starsz. 1 I 1889 r.); 5 III 1899 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 I 1892 r.).

13. Po odejściu ze służby zamieszkał w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł po 5 III 1899 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 2716, k. 196v; zesp. 678, inw. 1, sygn. 526; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 30v; RGIA, zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 26v, 55; zesp. 828, inw. 14, sygn. 55, k. 46v–47; zesp. 1405, inw. 74, sygn. 7050; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 8, s. 5b; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 37, s. 12; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1886, nr 52, s. 416; ПДТСЕВ, 1895, nr 19, s. 2; 1898, nr 18, s. 4; 1899, nr 9, s. 1; „УПРМФ” 1889, nr 41, s. 417; 1891, nr 14, s. 158; 1897, nr 45, s. 653–655; Адрес-календарь Могилевской губернии на 1885 год, Могилев на Днепре 1885, s. 90; Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1882, Исправлен по 15-е Января, Санкт Петербург 1882, s. 82; Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1886, Исправлен по 10 Января 1886 год, Санкт Петербург 1886, s. 82; Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1888,

Исправлен по 2-е Января 1888 год, Санкт Петербург 1886, s. 88; Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год, Петроков 1903, s. 226; Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год, Санкт Петербург 1904, kol. 643; Список личного состава Министерства Финансов на 1912 год, Санкт Петербург 1912, kol. 691; Список личного состава Министерства Финансов на 1913 год, Санкт Петербург 1913, kol. 714; В.Ф. Гладышев, Т.А. Дорош, Замечательные Немцы Прикамья. Краткий биографический сборник о некоторых представителях российских немцев Прикамья, Пермь 2014, s. 197–208; <https://forum.vgd.ru/post/5434/125276/p4149436.htm> [dostęp: 22 IV 2023 r.].

Bezrukow, Piotr Wasiljewicz

1. Безруков, Петр Васильевич
2. Ur. w 1848 r. w guberni augustowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni charkowskiej.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, nieukończony; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego, ukończony w 1872 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątek dziedziczny żony w guberni saratowskiej o powierzchni 800 dziesięcin ziemi.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1876 r. z Marią Kryłową, ur. przed 1858 r., zm. przed 1904 r., wyznania prawosławnego, córką ziemianina guberni saratowskiej Piotra Kryłowa; 2° od 9 I 1904 r. z Olgą Didenko, ur. w 1871 r., zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, wdową po urzędniku w randze radcy kolegijskiego Nikołaju Didence, ur. w 1863 r., zm. 7 III 1903 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, córką Karola ?
8. DZIECI: Aleksandra, ur. w 1877 r. w Wierzbołowie, zm. 12 VII 1902 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego, panna, została zabita przez pociąg; Wasilij, ur. 10 VIII 1879 r. w Wierzbołowie, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wasilij Piotrowicz Bezrukow, ur. w 1808 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni charkowskiej, porucznik, nadstrażnik 1 okręgu straży graniczno-celnej, naczelnik straży 6 okręgu straży graniczno-celnej w Królestwie Polskim, pisarz magazynu solnego w Augustowie. MATKA: Erensty-na Baldamus, ur. w 1820 r., zm. po 1855 r., wyznania ?, szlachcianką, córką Alberta Baldamusa. RODZENIWO: Maria, ur. w 1837 r. we Władysławowie, zm. po 13 XI 1855 r., wyznania prawosławnego, zameżna od 13 XI 1855 r. z podpułkownikiem dowódcą 8 Pułku Kozaków Dońskich Fieodotem Gubkinem, ur. w 1802 r., zm. po 13 XI 1855

r., wyznania prawosławnego; Konstantin, ur. 3 V 1855 r. w Augustowie, zm. po 20 XII 1908 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. pomocnik dyrektora PC Władysławów i nadzorca PK Romaniszki, żonaty z Różą Strucką; Aleksiej, ur. w 1861 r., zm. 11 I 1910 r. w Mławie, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wołoczyska, KC Aleksandrów i KC Mława.

10. 9 IX 1872 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wierzbołów; 1 XI 1873 r. – sekretarz KC Wierzbołów; 15 IV 1881 r. – dziennikarz ogólny DOC MF; 28 III 1883 r. – członek KC Sewastopol; 21 VI 1886 r. – członek KC Rostów; 6 VII 1896 r. – dyrektor KC Rostów; 21 VIII 1899 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 27 VIII 1909 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w czasie pobytu w stanie spoczynku.

11. 5 IV 1887 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 14 V 1896 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1904 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 21 VIII 1904 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 29 IV 1874 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 IX 1872 r.); 8 V 1875 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 9 IX 1874 r.); 10 III 1877 r. – radca tytularny (starsz. 24 IX 1876 r.); 22 III 1879 r. – asesor kolejalny (starsz. 9 IX 1878 r.); 3 XII 1883 r. – radca dworu (starsz. 28 III 1883 r.); 19 IV 1888 r. – radca kolejalny (starsz. 28 III 1887 r.); 29 III 1897 r. – radca stanu (starsz. 6 VII 1896 r.).

13. W czasie studiów na Wydziale Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego korzystał ze stypendium finansowanego ze środków Warszawskiego Okręgu Naukowego.

14. Zmarł po 27 VIII 1909 r.

15. ERT, EAA.644.1.1612, k. 27v; EAA.644.1.1700, k. 38; LVIA, zesp. 1404, inw. 1, sygn. 1, k. 12v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 10v, 13v; sygn. 35, k. 27v; sygn. 36, k. 37; sygn. 41, k. 47v, 51; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 19; sygn. 2028, k. 6; inw. 11, sygn. 235, k. 289–294; sygn. 242, k. 69–72; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 21v; sygn. 710, k. 96v–97; sygn. 711, k. 25–26; sygn. 712, k. 30v–31; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 77v, 82; zesp. 560, inw. 20, sygn. 525, k. 249–255; sygn. 540, k. 72–77; AP w Suwałkach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Suwałkach, sygn. 12, k. 1v, 11v–12; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 68, k. 60v–61; sygn. 70, k. 24, 37v–38; sygn. 72, k. 47v; sygn. 78, k. 24; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 99, s. 62–63; ПДТЦЕБ, 1899, nr 24, s. 6; nr 27, s. 1; 1900, nr 8, s. 4; nr 9, s. 2; 1901, nr

11, s. 3; 1903, nr 17, s. 2; 1904, nr 15, s. 2; 1906, nr 22, s. 1; 1909, nr 31, s. 2; nr 34, s. 1; 1910, nr 3, s. 3; „УПРМФ” 1874, nr 12, s. 275; nr 21, s. 497–498; 1875, nr 21, s. 469, 471; 1877, nr 12–13, s. 271–272; 1879, nr 17, s. 425–426; 1881, nr 48, s. 1418; 1883, nr 37, s. 1068; 1884, nr 4, s. 118–119; 1886, nr 28, s. 82; 1887, nr 14, s. 24–27; 1888, nr 24, s. 593; 1890, nr 4, s. 43; 1896, nr 29, s. 622; 1897, nr 14, s. 170; 1902, nr 15, s. 241, 244; 1906, nr 14, s. 297–298; 1907, nr 16, s. 212; 1909, nr 41, s. 617; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 74; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 79; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 79; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 23, 119, 126; Список студентов и посторонних слушателей лекций Императорского Харьковского Университета на 1869–1870 академический год, [b.d.m.w.], s. 22; Список студентов и посторонних слушателей лекций Императорского Харьковского Университета на 1871–1872 академический год, [b.d.m.w.], s. 27; Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelnych Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na rok 1850, Warszawa [b.d.w.], s. 472–473; Kalendarzyk polityczny na rok. 1846, Warszawa [b.d.w.], s. 266; Памятная книжка Волынской губернии на 1898 год, Житомир 1898, s. 64; K. Latawiec, *Service in the Periphery*, (w druku).

Bieleckij, Władimir Iwanowicz

1. Белецкий, Владимир Иванович
2. Ur. 19 V 1850 r. w Reni w obwodzie besarabskim.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. II Szkoła Powiatowa w Kiszyniowie, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1884 r. z Marią Boczkowską, ur. przed 1866 r., zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, córką Andrzeja Boczkowskiego.
8. Bezdzienny.
9. ОУСІЕС: Iwan Andriejewicz Bieleckij, ur. w 1818 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, absolwent gimnazjum taurydzkiego, posiadał tytuł nauczyciel nauk matematycznych szkół powiatowych nadany przez Gimnazjum w Chersoniu, asesor kolegialny, nauczyciel arytmetyki i geometrii Szkoły Powiatowej w Izmaile (1842–1848), tłumacz KC Reni (1848–1851), tłumacz KC Izmail (1851–1854), młodszy nadzorca okrętów KC Izmail (1854–1860), wagstempelmeister

KC Kubei (1860–1864), pomocnik dyrektora i skarbnik KC Tatarbunar (1864–1866), dyrektor PC Nemceny (od 1866 r.). MATKA: Maria ?, ur. przed 1828 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, córka Osipa ? RODZENSTWO: Wiktor, ur. 5 IV 1846 r. w Izmaile w obwodzie besarabskim, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegialny, urzędnik celny, m.in. urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Ku-bejskiego OC, nadzorca składu celnego KC Tatarbunar, dyrektor PC Falczy i dyrektor PC Kilia, skarbnik KC Tyflis, żonaty z córką urzędnika Stefanią von Bramm, wyznania rzymskokatolickiego; Olga, ur. 8 IV 1848 r. w Izmaile obwodzie besarabskim, zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego.

10. 28 X 1870 r. – podoficer 59 Lubelskiego Pułku Piechoty; 3 XII 1873 r. – zwolniony do rezerwy; 28 XII 1873 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Skulańskiego OC; 20 VII 1876 r. – p.o. nadzorcy PK Perebijkowce; 31 VIII 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PK Perebijkowce; 5 IX 1879 r. – p.o. dyrektora KC Awramieny; 5 X 1879 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Awramieny; 29 I 1882 r. – dyrektor KC Leova; 29 XI 1885 r. – na własną prośbę nadzorca PK Awramieny; 16 XI 1890 r. – nadzorca PK Niesułowice; (4 III 1894 r. – oddelegowany do PK Osiek w celu przygotowania placówki do utworzenia komory celnej); 14 V 1894 r. – dyrektor KC Osiek; 25 XI 1904 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. II-III 1876 r. – nagroda finansowa 31,25 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 16 XI 1895 r.; 1901 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskiego od dnia 16 XI 1900 r.; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1875 r. – registrator kolegialny (starsz. 23 XI 1874 r.); 31 VII 1879 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 23 XI 1877 r.); 24 IX 1881 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 23 XI 1880 r.); 25 IX 1884 r. – radca tytularny (starsz. 23 XI 1883 r.); 30 III 1895 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 V 1894 r.); 8 XII 1898 r. – radca dworu (starsz. 14 V 1898 r.).

13. –.

14. Zmarł po 25 XI 1904 r.

15. ANRM, zesp. 1241, inw. 1, sygn. 7, k. 64–69; sygn. 8, k. 51–55, 87–94; DACHO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 593, k. 79; ERT, EAA.644.1.1578, k. 52–52v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 28; sygn. 33, k. 14–14v; sygn. 38, k. 34v; sygn. 41, k. 16; sygn. 81, k. 13v; sygn. 83, k. 31v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 25v, 51v; sygn. 2027, k. 40v; inw. 11, sygn. 219, k. 1495–1500; sygn. 318, k. 408v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 4, 41v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 51–51v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 32, 44; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 151–157; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5432, k. 95–99; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn.

8, s. 21; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 2/11, s. 35; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 7, s. 31; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 71, s. 45; sygn. 72, s. 33; sygn. 79, s. 28; sygn. 81, s. 9; sygn. 86, s. 10; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 741–742; 1867, nr 32, s. 588; nr 15, s. 318; 1876, nr 15, s. 318; nr 21, s. 485–486; nr 43, s. 986; 1878, nr 17, s. 406–407; nr 33, s. 881–882; 1879, nr 35, s. 951; 1880, nr 8, s. 179; nr 35, s. 928–929; 1881, nr 40, s. 1178–1179; 1882, nr 17, s. 427; nr 23, s. 604; 1884, nr 45, s. 1350; 1885, nr 7, s. 411; nr 50, s. 938; 1890, nr 51, s. 466; 1894, nr 22, s. 259; 1897, nr 21, s. 276; 1903, nr 14, s. 185, 191–192; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1898, nr 22, s. 3; 1899, nr 2, s. 1; 1901, nr 15, s. 2; nr 29, s. 2; 1902, nr 32, s. 1–2; 1904, nr 3, s. 1; nr 32, s. 2; 1908, nr 25, s. 2; 1909, nr 12, s. 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 85; Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год, Плоцк 1899, s. 97.

Biezsonow, Aleksandr Aleksandrowicz

1. Безсонов, Александр Александрович
2. Ur. przed 1825 r.
3. Prawosławne.
4. ?
5. ?
6. ?
7. ?
8. ?
9. ОУСЕС: Aleksandr Biezsonow, ur. przed 1801 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: ?
10. ? r. – nadzorca kwartału policji w Sankt Petersburgu; 8 XI 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 12 V 1873 r. – dyrektor PC Bogusze; 19 IV 1875 r. – dyrektor KC Filipów; 1 IX 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.
11. ?
12. ? r. – asesor kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca dworu (starsz. ? r.).
13. –.
14. Zmarł po 1 IX 1877 r.
15. „УПРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; 1873, nr 42, s. 851; nr 35, s. 840; 1878, nr 3, s. 59; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1874, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1874, kol. 498; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям*

в Российской Империи на 1875, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1875, kol. 504; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1876 часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1876, kol. 507; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1877, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1877, kol. 512; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1875 год, Сувалки 1875, s. 91; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1877 год, Сувалки 1877, s. 41.

Bistrom, Karl Fromhold Fromholdowicz von

1. Бистром, Карл Фромгольдович фон
2. Ur. 30 XII 1824 r. w Bausce w guberni kurlandzkiej.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kurlandzkiej posiadający tytuł barona.
5. Cesarski Uniwersytet Dorpacki, ukończony w 1847 r. ze stopniem kandydata nauk dyplomatycznych z prawem uzyskania rangi sekretarza kolegijskiego z chwilą podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler (w 1863 r.).
8. –.
9. ОЦСЕС: Fromhold Karl Christopher Aleksander von Bistrom, ur. 11 IX 1794 r. (?), zm. 13 XI 1859 r. w Bauske w guberni kurlandzkiej, szlachcic dziedziczny, baron, żonaty dwukrotnie: 1° - od 20 X 1820 r. z Eleonorą Elżbietą Dorotą Agatą Filipiną von Hahn, 2° - od 4 XI 1829 r. z Szarlottą Eleonorą Karoliną Julianną von Hahn, ur. 29 VII 1806 r. w Mescheneeken (Meżenieki), zm. 11 X 1842 r. w Mitawie, wyznania luterańskiego. МАТКА: Eleonora Elżbieta Dorota Agata Filipina von Hahn, ur. 15 V 1797 r. w Giedbuczu, zm. w VI 1826 r. w Daudzogirze (Daudžgiriai) w guberni wileńskiej, wyznania luterańskiego, szlachcianka, zamężna od 20 X 1820 r. РОДЗЕНСТВО: Bogusław Georg Adolf, ur. 15 VII 1822 r. w Daudzogirze, zm. 21 IV 1865 r. w Mitawie, wyznania luterańskiego, okręgowym marszałek szlachty w Hasenpoth (Aizpute) w guberni kurlandzkiej, żonaty od 18 VI 1853 r. z Klotyldą Marią Hedwig von Kreuz; Julia Eleonora Karolina Aleksandra, ur. 6 XII 1823 r., zm. 11 II 1864 r., wyznania luterańskiego, zamężna od 17 VII 1851 r. z Juliuszem von Rummellem; Teofil Kazimierz, ur. 17 VI 1826 r. w Daudzogirze, zm. w 1826 r. (?), wyznania luterańskiego; Teodor Hartwig, ur. 26 XI 1830 r., zm. 21 II 1865 r. w Daudzogirze, wyznania luterańskiego, kawaler; Karl Johann Hartwig, ur. 2 VIII 1834 r. w Daudzogirze, zm. 5 IV 1899 r. w Mitawie, wyznania luterańskiego, okręgowy

marszałek szlachty w Mescheneeken, żonaty od 21 V 1857 r. z Teodorą Ludwiką Wilhelminą baronową von Fircks; Ludwik Hartwig, ur. w 1836 r. w Daudzogirze, zm. ?, wyznania luterńskiego; Teofila Ludwika, ur. 14 IV 1840 r. w Kreutzburgu (Krustpils), zm. ?, wyznania luterńskiego; Ferdynand Ludwik Hartwig, ur. 19 VI 1841 r. w Kreutzburgu (Krustpils), zm. ?, wyznania luterńskiego; Konstantin Hartwig, ur. 26 IX 1842 r. w Mitawie, zm. 31 V 1904 r. w Keggum (Кегумс) w guberni inflanckiej, wyznania luterńskiego, ziemianin, żonaty od 8 VIII 1868 r. z Adelajdą Szarlottą von Lieven.

10. 9 VI 1848 r. – urzędnik Kancelarii Grodzieńskiego Gubernatora Wojennego; 4 VIII 1848 r. – tłumacz Kancelarii Grodzieńskiego Gubernatora Wojennego; 6 XI 1848 r. – p.o. starszego pomocnika zarządcy Wydziału Tajnego Kancelarii Grodzieńskiego Gubernatora Wojennego; 17 VI 1849 r. – starszy urzędnik do szczególnych poruczeń przy gubernatorze grodzieńskim; 28 IX 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 4 VIII 1858 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń VI klasy przy ministrze oświecenia publicznego (1858 r. – oddelegowany do zajęć na terenie Warszawskiego Okręgu Naukowego; od 16 VII do 19 XI 1859 r. – oddelegowany do Komitetu Cenzury Publikacji Zagranicznych; 4 XII 1859 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Ministerstwa Oświecenia Publicznego); 1 II 1860 r. – starszy sekretarz Kancelarii Ministerstwa Oświecenia Publicznego (31 I 1862 r. – sekretarz spraw Komisji Emerytalnej przy Ministerstwie Oświecenia Publicznego); 10 III 1862 r. – poza etatem; 6 VI 1862 r. – starszy rewizor Zarządu Akcyzowego we Włodzimierzu; 7 VIII 1863 r. – zwolniony ze służby z rangą radcy dworu; 20 I 1865 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Gorzdy; 20 IV 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 27 VIII 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 16 I 1867 r. – dyrektor KC Filipów; 29 IX 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 13 I 1869 r. – zwolniony ze służby.

11. 20 IX 1854 r. – uznanie cara Mikołaja I; 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 14 V 1860 r. – nagroda finansowa 400 rubli; 23 XII 1860 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 9 VI 1848 r. – sekretarz kolegiálny; 17 VIII 1850 r. – radca tytularny (starsz. 8 VIII 1850 r.); 11 X 1854 r. – asesor kolegiálny (starsz. 8 VIII 1854 r.); 15 IX 1860 r. – radca dworu (starsz. 14 V 1860 r.); 9 VI 1867 r. – radca kolegiálny (starsz. 27 VIII 1866 r.).

13. Został pochowany na cmentarzu w Taurogach.

14. Zmarł 22 X 1871 r. w Taurogach.

15. RGIA, zesp. 574, inw. 7, sygn. 823, k. 215–222; „УИПМФ” 1865, nr 7, s. 85; nr 11, s. 151; 1866, nr 38, s. 724; nr 39, s. 742, 744; nr 43, s. 813; 1867, nr 11, s. 180; nr 33, s. 613; 1868, nr 5, s. 88; 1869, nr 10, s. 130; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в империи, и по*

главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1865–1866 год, часть I, Власти и места Центрального Управления и Ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.], kol. 436; *Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den Verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Kurland, Band 1, Görlitz 1930, s. 523–524; A. Hasselblatt, G. Otto, *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, s. 336; G. Błaszczuk, *Dorpatczycy. Polscy studenci na Uniwersytecie Dorpackim w latach 1802–1918 i ich dalsze losy. Słownik biograficzny*, tom I, A–H, Poznań 2021, s. 144.

Блаватский, Piotr Władimirowicz

1. Блаватский, Петр Владимирович
2. Ur. 28 X 1865 r. w Sankt Petersburgu.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej.
5. II Korpus Kadetów w Moskwie, ukończony; Szkoła Junkrów Piechoty w Kijowie, ukończony ze stopniem podchorążego 14 VIII 1887 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1898 r. z Olgą Niszczenką, ur. przed 1881 r., zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, córką oficera w stopniu podpułkownika Konstantina Niszczenki.
8. DZIECI: Maria, ur. 14 II 1898 r. w Kibartach, zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Władimir Dmitrijewicz Bławatskij, ur. 7 IX 1841 r. w Warszawie, zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej, absolwent Instytutu Szlacheckiego w Wilnie, dyrektor GSKC Warszawa. MATKA: Olga Wadbolskaja, ur. 12 I 1836 r., zm. 18 I 1897 r., wyznania prawosławnego, księżna, córka ks. Piotra Piotrowicza Wadbolskiego, ur. 28 XI 1787 r., zm. 9 X 1858 r., wyznania prawosławnego i Aleksandry Antonowny Jakowlewej, ur. przed 1818 r., zm. 22 VI 1869 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Dmitrij, ur. 26 IV 1864 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 27 VII 1876 r. w Moskwie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarzowskiego Instytutu Górniczego, radca dworu, urzędnik Ministerstwa Finansów, m.in. technik Działu Budowlanego Głównego Zarządu Podatkami Niestalymi, żonaty od 2 II 1911 r. z Anną Puchłową, ur. w 1880 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, chłopką wsi Oziorki powiatu kaniwińskiego guberni tulskiej, córką Timofieja Puchłowa.
10. 17 IX 1883 r. – przyjęty do służby w 130 Chersońskim Pułku Piechoty; 9 I 1884 r. – junkier Szkoły Junkrów Piechoty w Kijowie; 11 VII 1885 r. – podoficer Szkoły

Junkrów Piechoty w Kijowie; 4 V 1887 r. – podoficer 68 Borodinskiego Pułku Lejb-piechoty; 14 VIII 1887 r. – ukończył Szkołę Junkrów Piechoty w Kijowie ze stopniem podchorążego; 15 II 1888 r. – oficer 68 Borodinskiego Pułku Lejb-piechoty; 17 I 1890 r. – p.o. adiutanta 68 Borodinskiego Pułku Lejb-piechoty; 16 III 1891 r. – zatwierdzony na stanowisku adiutanta 68 Borodinskiego Pułku Lejb-piechoty; 1 III 1892 r. – na własną prośbę przeniesiony do rezerwy; 27 IV 1892 r. – włączony do etatu DOC MF; 5 V 1892 r. – oddelegowany do zajęć w GSKC Warszawa; 18 II 1893 r. – pomocnik nadzorcy okrętów KC Odessa; 21 I 1895 r. – nadzorca składu celnego KC Wierzbołów (od 4 IX 1895 r. do 11 VI 1897 r. – p.o. członka KC Wierzbołów); 11 VI 1897 r. – członek KC Wierzbołów; 4 III 1900 r. – członek KC Ryga; 28 VIII 1903 r. – członek KC Moskwa; 5 VIII 1909 r. – dyrektor KC Grajewo; 28 IV 1911 r. – dyrektor KC Granica.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IV 1907 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1910 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 5 VIII 1909 r.; 10 IV 1911 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 II 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 14 IV 1913 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 15 II 1888 r. – podporucznik; 6 IV 1893 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika na rangę sekretarza kolegiального (starsz. 29 IV 1892 r.); 5 III 1896 r. – radca tytularny (starsz. 29 IV 1895 r.); 8 XII 1898 r. – asesor kolegialny (starsz. 29 IV 1898 r.); 16 XII 1902 r. – radca dworu (starsz. 29 IV 1902 r.); 7 X 1906 r. – radca kolegialny (starsz. 29 IV 1906 r.); ? r. – radca stanu (starsz. 29 IV 1910 r.).

13. Bławatskij zmarł na białaczkę; został pochowany 23 X 1913 r. na cmentarzu prawosławnym w Granicy.

14. Zmarł 20 X 1913 r. w Granicy.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 897, k. 51v; sygn. 909, k. 119v-120; inw. 127, sygn. 1263, k. 104v-105; sygn. 2575, k. 385v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 75v; sygn. 46, k. 10v, 15, 37; ERT, EAA.644.1.1578, k. 15-15v, 52-52v; EAA.644.1.1612, k. 34, 38; EAA.644.1.1700, k. 51; EAA.644.1.1893, k. 16v, 21; EAA.644.1.2004, k. 64v, 69; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 158v; sygn. 27a, k. 143v; sygn. 33, k. 2v, 5; sygn. 34, k. 9, 31; sygn. 35, k. 34, 38; sygn. 36, k. 48; sygn. 41, k. 46, 47v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 8v, 13, 35; inw. 11, sygn. 217; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 13v, 18; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 17v, 51-51v; zesp. 143, inw. 1, sygn. 39; inw. 2, sygn. 18, k. 44-44v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 638, k. 490v-491; AP w Białymstoku, Rząd Gubernialny Łomżyński, sygn. 859, k. 362v; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78v-79; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 28, k. 73v-74; „УПІРМФ”

1892, nr 21, s. 222; 1893, nr 11, s. 134; 1895, nr 8, s. 126; 1896, nr 10, s. 174–176; 1897, nr 33, s. 478; 1907, nr 16, s. 202, 205; 1913, nr 15, s. 284, 288; 1914, nr 14, s. 286; *Обищій циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 6–7; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 4; nr 4, s. 1; 1899, nr 2, s. 1–2; 1900, nr 8, s. 1; nr 20, s. 1; 1902, nr 10, s. 1–2; nr 32, s. 1–2; 1903, nr 22, s. 1; nr 25, s. 1; 1906, nr 31, s. 1; 1909, nr 30, s. 1; nr 31, s. 2; 1911, nr 7, s. 2; nr 9, s. 3; 1913, nr 1, s. 52; nr 5, s. 2; nr 6, s. 5; nr 16, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 97; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 98; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 113; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 140; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 359, 640; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, Сувалки 1897, s. 108; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1898 год*, Сувалки 1898, s. 107; Л.М. Савелов, *Московское дворянство. Родословная книга дворянства Московской губернии, том первый, Дворянство жалованное и выслуженное, А-И*, Москва 1914, s. 127; <https://www.geni.com/people/Ольга-Блаватская/6000000176108844864?through=6000000016931001241> [dostęp: 22 II 2022 r.].

Wławatskij, Władimir Dmitrijewicz

1. Блаватский, Владимир Дмитриевич

2. Ur. 7 IX 1841 r. w Warszawie.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej.

5. Instytut Szlachecki w Wilnie, ukończony z prawem otrzymania XIV rangi urzędniczej w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej; nieukończony Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1863 r. z Olgą Wadbolską, ur. 12 I 1836 r., zm. 18 I 1897 r., wyznania prawosławnego, księżna, córka ks. Piotra Piotrowicza Wadbolskiego, ur. 28 XI 1787 r., zm. 9 X 1858 r., wyznania prawosławnego i Aleksandry Antonowny Jakowlewej, ur. przed 1818 r., zm. 22 VI 1869 r., wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: Dmitrij, ur. 26 IV 1864 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Moskiewskiej Piotrowsko-Razumowskiej Akademii Rolniczej, rzeczywisty radca stanu 10 IV 1911 r., urzędnik celny, m.in. pomocnik dyrektora KC Sosnowiec i Moskwie i dyrektor KC Taganrog, żonaty; Piotr, ur. 28 X

1865 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, patrz: Bławatskij Piotr; Władimir, ur. 27 VII 1876 r. w Moskwie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Instytutu Górniczego, radca dworu, urzędnik Ministerstwa Finansów, m.in. technik Działu Budowlanego Głównego Zarządu Podatkami Niestalymi, żonaty od 2 II 1911 r. z Anną Puchłową, ur. w 1880 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, chłopką wsi Oziorki powiatu kraniewskiego guberni tulskiej, córką Timofieja Puchłowa.

9. OJCIEC: Dmitrij Bławatskij, ur. w 1798 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej, radca stanu, urzędnik wojskowych komisji prowiantowych. MATKA: Angelika Ostrowskaja, ur. przed 1818 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, córka porucznika Pawła Ostrowskiego. RODZENSTWO: Zinaida, ur. 27 I 1835 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Jewgienia, ur. 22 I 1836 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 21 VII 1837 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Jelena, ur. 24 IV 1845 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, zamężna przed 1866 r. z pułkownikiem Siergiejem Polewojem, ur. 14 III 1828 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, sztab-oficerem do szczególnych poruczeń policyjnych przy gubernatorze kieleckim i dowódcą 20 Rezerwowego Batalionu Piechoty; Natalia, ur. 27 VI 1847 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego.

10. 10 XII 1863 r. – urzędnik kancelaryjny Łądowej KC Sankt Petersburg; 25 IV 1864 r. – p.o. wagtstempelmajstera Łądowej KC Sankt Petersburg; 9 XI 1865 r. – zatwierdzony na stanowisku wagtstempelmajstera Łądowej KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego Łądowej KC Sankt Petersburg; 22 III 1870 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego Portowej KC Sankt Petersburg; 7 V 1871 r. – p.o. nadzorcy składu celnego Portowej KC Sankt Petersburg; 6 XI 1871 r. – p.o. członka KC Moskwa; 4 XII 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku członka KC Moskwa; 10 IX 1881 r. – pomocnik dyrektora KC Moskwa (28 II 1889 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora GSKC Warszawa); 10 VI 1889 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 28 V 1894 r. – wicedyrektor DOC MF (1897 r. – członek Komisji do przeglądu postanowień celnych przy Ministerstwie Finansów; 16 X 1899 r. – członek stały Rady Medycznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych reprezentujący w niej Ministerstwo Finansów; ? r. – zawiadujący działem finansowym Komisji do zapobiegania i walki z zarazą dżumy).

11. 16 X 1867 r. – podziękowanie ministra finansów; 1 I 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 V 1883 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1887 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1894 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 V 1896 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 1896

r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 3 VII 1897 r. – order austriacki Krzyż Komandorski Orderu Franciszka Józefa z gwiazdą; 7 IX 1897 r. – order niemiecki Korony Pruskiej II kl.; 3 I 1898 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 1900 r. – order perski Lwa i Słońca I kl.

12. 17 III 1864 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 XII 1863 r.); 6 VII 1867 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 XII 1866 r.); 24 VII 1870 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 XII 1869 r.); 31 X 1873 r. – radca tytularny (starsz. 10 XII 1872 r.); 17 VIII 1876 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 XII 1875 r.); 5 VIII 1880 r. – radca dworu (starsz. 10 XII 1879 r.); 25 IX 1884 r. – radca kolegiálny (starsz. 10 XII 1883 r.); 8 XI 1888 r. – radca stanu (starsz. 10 XII 1887 r.); 21 IV 1891 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu; 20 IX 1901 r. – za zasługi tajny radca.

13. Bławatski został pochowany 11 IV 1902 r. na Cmentarzu Św. Mikołaja przy Ławrze Aleksandra Newskiego w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 2 IV 1902 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 897, k. 51v; sygn. 909, k. 119v–120; inw. 127, sygn. 695, k. 213v–214; sygn. 1263, k. 104v–105; sygn. 2575, k. 385v; DAKhmO, zesp. 309, inw. 1, sygn. 11, k. 34; ERT, EAA.644.1.1578, k. 9v, 11, 16; EAA.644.1.1740, k. 1, 5, 40; EAA.644.1.1893, k. 21v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 143v; sygn. 33, k. 40; sygn. 34, k. 50; sygn. 37, k. 1, 5, 41; sygn. 41, k. 29, 38; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 5, 33v, 42; inw. 11, sygn. 217, k. 116–123; sygn. 228, k. 25–34; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 18v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7, 24v, 30, 32; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 11v, 13; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 54, 75v; AP w Kielcach, Kancelaria Gubernatora Kieleckiego, sygn. 12, s. 2–6; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 85, k. 18; „УПРМФ” 1866, nr 2, s. 18; nr 38, s. 723–724; nr 39, s. 742; 1867, nr 39, s. 704; 1870, nr 23, s. 338; nr 31, s. 450–451; 1872, nr 8, s. 156; 1873, nr 46, s. 938–939; 1874, nr 12, s. 275; 1876, nr 36, s. 817; 1880, nr 35, s. 928–929; 1881, nr 1, s. 1, 3–4; 1883, nr 20, s. 528, 530; 1884, nr 45, s. 1350; 1887, nr 14, s. 24–25; 1889, nr 27, s. 254; 1890, nr 37, s. 381–382; 1891, nr 16, s. 185; 1893, nr 32, s. 451; 1894, nr 16, s. 190–191; nr 25, s. 291; 1896, nr 32, s. 668; 1897, nr 11, s. 139; nr 22, s. 290; nr 28, s. 405; 1911, nr 15, s. 274; 1914, nr 14, s. 286; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 207; „Kurjer Warszawski” 1889, nr 100, s. 2; ПДТСЕВ, 1895, nr 27, s. 3; 1899, nr 8, s. 1; nr 24, s. 2; 1900, nr 35, s. 1; 1901, nr 3, s. 4; nr 19, s. 2; nr 23, s. 1; 1902, nr 6, s. 2; nr 7, s. 1; nr 11, s. 1; 1904, nr 6, s. 1; nr 18, s. 2; nr 23, s. 1; nr 25, s. 1; 1907, nr 1, s. 1; nr 4, s. 1; nr 27, s. 1; 1909, nr 21, s. 1; nr 25, s. 3; 1911, nr 9, s. 4; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 359, 640; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 646–647;

Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1902 года, Санкт Петербург 1902, s. 749; Л.М. Савелов, Московское дворянство, том первый, s. 127; <https://www.geni.com/people/Ольга-Блаватская/6000000176108844864?through=6000000016931001241> [dostęp: 22 II 2022 r.]; <https://www.geni.com/people/Дмитрий-Блаватский/6000000037944085580> [dostęp: 27 X 2022 r.].

Boane, Siergiej Karłowicz

1. Боане, Сергей Карлович
2. Ur. w 1857 r. w guberni petersburskiej.
3. Православне.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. I Gimnazjum Wojskowe w Sankt Petersburgu, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1887 r. z Sofią Teofilą Kenten de Rumare, ur. przed 1867 r., zm. po 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką oficera w stopniu rotmistrza Michała Kenten de Rumare i Wiktorii z d. Ułaszyn.
8. DZIECI: Maria, ur. 14 VI 1887 r. w Sosnowcu, zm. po 13 II 1896 r., wyznania prawosławnego; Michaił, ur. 17 VI 1889 r. w Sosnowcu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, podporucznik, oficer 8 Brygady Artylerii, żonaty od 10 XI 1913 r. z Jekateriną Siergiejewną Wołkową, ur. w 1894 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy dworu; Raisa, ur. 23 XII 1890 r. w Zieluniu, zm. po 13 II 1896 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Karl Boane, ur. przed 1818 r., zm. po 1857 r., wyznania ?, absolwent Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych 1836 r., inżynier podpułkownik dróg komunikacyjnych. MATKA: Nadieżda ?, ur. przed 1840 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką Awrama ? RODZENSTWO: Tatiana, ur. w 1851 r., zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 31 X 1871 r. z Nikolajem Konstantinowiczem Astromowem, ur. w 1822 r., zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego, radcą kolegiąlnym, byłym urzędnikiem Departamentu Komunikacji Wodnej; Konstantin, ur. po 1857 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, radca tytułarny, urzędnik Zarządu Państwowych Kas Skarbowych.
10. 8 X 1876 r. – włączony do etatu DOC MF; 23 X 1876 r. – skierowany do zajęć w Portowej Komorze Celnej w Sankt Petersburgu; 9 III 1878 r. – oddelegowany do zajęć w KC Odessa; 20 III 1879 r. – tłumacz i archiwista KC Radziwiłłów; 15 IV 1881 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Radziwiłłów; 19 III 1884 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 28 XI 1889 r. – dyrektor KC Zieluń; 14 V 1894 r. – członek KC Granica; 5 IV 1897 r. – dyrektor KC Praszka; 5 III 1901 r. – dla dobra służby członkiem KC Radziwiłłów; 24 VII 1908 r. – dyrektor KC Ungheni.

11. 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 9 VIII 1879 r. – registrator kolegiálny (starsz. 8 X 1878 r.); 25 XI 1882 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 X 1881 r.); 8 V 1885 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 8 X 1884 r.); 19 IV 1888 r. – radca tytularny (starsz. 8 X 1886 r.); 27 III 1890 r. – asesor kolegiálny (starsz. 8 X 1889 r.); 12 VII 1894 r. – radca dworu (starsz. 8 X 1893 r.); 18 X 1898 r. – radca kolegiálny (starsz. 8 X 1897 r.); 2 III 1909 r. – radca stanu (starsz. 24 VII 1908 r.).

13. Siostra żony Boane Teresa była małżonką Aleksandra Własowa dyrektora KC Aleksandrów; 19 I 1895 r. – wybrany i zatwierdzony przez władze diecezjalne przewodniczącym Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego przy cerkwi w Granicy.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 1119, k. 420v; inw. 128, sygn. 1572, k. 18v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 82; sygn. 46, k. 14–14v; ERT, EAA.644.1.1740, k. 15v; EAA.644.1.2004, k. 68–68v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 37, k. 15v; sygn. 38, k. 24v, 26; sygn. 41, k. 15; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 13, 18; sygn. 2027, k. 30v, 32; sygn. 2031, k. 12–12v; inw. 4, sygn. 890, k. 18; inw. 9, sygn. 38, k. 61v–62; inw. 11, sygn. 214, k. 355–358; sygn. 219, k. 1294–1298; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 132v; sygn. 18, k. 34; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 15, k. 2, 27; sygn. 16, k. 9v–10; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 2, s. 10, 29; sygn. 3, s. 17, 37; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 4, s. 21; sygn. 12, s. 15; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 183, s. 708; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 66, s. 12; sygn. 68, s. 17; sygn. 69, s. 5, 25; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1886 rok, k. 2, 28, 29; sygn. 1887 rok, k. 16v–17; sygn. 1889 rok, k. 18v, 19v; „УПРМФ” 1877, nr 1, s. 2; 1879, nr 35, s. 951, 953–954; 1881, nr 48, s. 1419; 1883, nr 7, s. 186–187; 1884, nr 22, s. 1188; 1885, nr 24, s. 735–736; 1888, nr 24, s. 593–594; 1889, nr 52, s. 494; 1894, nr 22, s. 258; nr 33, s. 145; 1897, nr 15, s. 185–187; nr 17, s. 225; 1905, nr 16, s. 214, 218–219; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1895, nr 4, s. 74; ПДТСЕВ, 1897, nr 14, s. 2; nr 16, s. 1; 1898, nr 24, s. 1; 1901, nr 8, s. 3; nr 11, s. 1; 1907, nr 10, s. 2; 1908, nr 19, s. 2; nr 20, s. 1; 1909, nr 12, s. 1; 1913, nr 1, s. 65; nr 6, s. 3–4; *Личный состав Департамента*

Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 282; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 249; Список окончивших курс в Институте Инженеров Путей Сообщения Императора Александра I за сто лет 1810–1910, Санкт Петербург 1910, s. 173; <https://www.geni.com/people/%D0%A1arl-Boane/6000000075914071833?through=6000000075913129022> [dostęp: 20 IV 2020 r.].

Bogdanow, Ippolit Wasiljewicz

1. Богданов, Ипполит Васильевич
2. Ur. 5 II 1832 r. w guberni woroneskiej.
3. Prawosławne.
4. Gimnazjum Gubernialne w Woroneżu, nieukończone.
5. Szlachcic dziedziczny.
6. Posiadał majątek 552,32 dziesięcin ziemi „Czechowcy” w powiecie kobryńskim guberni grodzieńskiej ofiarowany przez cara Aleksandra II 6 VII 1867 r.
7. ŻONATY od 1874 r. z Natalią Szostakowską, ur. przed 1858 r., zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego, córką protojereja Gieorgija Szostakowskiego.
8. DZIECI: Gieorgij, ur. 14 III 1875 r. w Grodnie, zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego; Aleksandra, ur. 22 IV 1877 r. w Grodnie, zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 3 VII 1898 r. z inżynierem dróg komunikacyjnych, urzędnikiem Kolei Poleskich Romanem Korbutem, ur. w 1873 r., zm. po 1898 r., wyznania rzymskokatolickiego.
9. OJCIEC: Wasilij Bogdanow, ur. przed 1811 r., zm. po 1832 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?
10. 5 II 1848 r. – urzędnik kancelaryjny Zadonskiego Sądu Powiatowego; 3 III 1849 r. – urzędnik kancelaryjny Woroneskiej Izby Skarbowej; 24 IV 1854 r. – na własną prośbę przeniesiony na etat urzędnika kancelaryjnego Kancelarii Gubernatora Woroneskiego; 17 VI 1857 r. – na własną prośbę przeniesiony na etat urzędnika kancelaryjnego Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 3 X 1858 r. – pomocnik buchalter Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 24 II 1859 r. – buchalter Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 27 IV 1859 r. – kontroler Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 1 V 1862 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń nadzorujący porządek działań gmin (wołosti) w guberni woroneskiej; 27 VI 1863 r. – oddelegowany do guberni grodzieńskiej w celu kierowania sprawami majątków skonfiskowanych i obłożonych sekwestrem po powstaniu styczniowym; 1 I 1867 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Grodzieńskiego Zarządu Dóbr Państwowych; 1 II 1867 r. – sekretarz Grodzieńskiego Zarządu Dóbr Państwowych; 2 VIII 1868 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Grodzieńskiego Zarządu Dóbr Państwowych; 31 VII 1881 r. – sekretarz Kancelarii

Naczelnika Kaliskiego OC; 15 I 1882 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 20 V 1894 r. – dyrektor KC Słupca.

11. 22 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 19 IV 1864 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1868 r. – nagroda 100 rubli; 27 III 1877 r. – nagroda 200 rubli; 18 IV 1880 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1886 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 VIII 1890 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby; 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 24 XII 1897 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1896 r.

12. 5 IV 1853 r. – registrator kolegiálny (starsz. 5 II 1850 r.); 27 IV 1854 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 II 1854 r.); 8 V 1857 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 II 1857 r.); 6 XI 1861 r. – radca tytularny (starsz. 5 II 1860 r.); 26 X 1866 r. – asesor kolegiálny (starsz. 5 II 1863 r.); 27 III 1869 r. – radca dworu (starsz. 5 II 1867 r.); 20 VI 1883 r. – radca kolegiálny (starsz. 15 I 1882 r.); 3 II 1895 r. – radca stanu (starsz. 20 V 1894 r.).

13. Bogdanow zmarł na zapalenie nerek; został pochowany na cmentarzu prawosławnym w Słupcy.

14. Zmarł 14 VII 1902 r. w Słupcy.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 20, 35; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 4; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 38, k. 8v–9, 57v–58; inw. 11, sygn. 214, k. 19–26; sygn. 217, k. 35–45; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 21, 35; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 58, s. 17; sygn. 59, s. 43–44; sygn. 60, k. 33–33v; sygn. 65, k. 51v–52; „УПРМФ” 1881, nr 48, s. 1421; 1882, nr 23, s. 604; 1883, nr 34, s. 971; 1894, nr 23, s. 270; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1; 1902, nr 13, s. 3; nr 21, s. 1; *Памятная книжка Гродненской губернии на 1870 г. (Адрес-календарь)*, Гродна 1870, s. 36; *Памятная книжка Гродненской губернии на 1879 г. Адрес-календарь и статистическо-справочные сведения*, Гродно 1878, s. 37–38; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, Петроков 1882, s. 54.

Богословский, Николай Петрович

1. Богословский, Николай Петрович
2. Ur. w 1837 r. w guberni tulskiej.
3. Православне.
4. Szlachcic dziedziczny guberni tulskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Tule, ukończył pełny kurs.

6. Majątek rodowy w powiecie tulskim guberni tulskiej o powierzchni 150 dzie-
sięcin.

7. ŻONATY od ? z ?; wdowiec przed 1887 r.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Piotr Łoginowicz Bogosłowski, ur. przed 1816 r., zm. w 1884 r., wyzna-
nia prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni tulskiej, radca kolegialny, sekre-
tarz Konsystorza Prawosławnej Diecezji Tulskiej. MATKA: Maria ?, ur. przed 1820 r.,
zm. po 1843 r., wyznania prawosławnego, córka Grigorija ? RODZENSTWO: Aleksandr,
ur. w 1842 r. w guberni tulskiej, zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego; Jelizawie-
ta, ur. w 1843 r. w guberni tulskiej, zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego.

10. 18 X 1855 r. – urzędnik kancelaryjny Izby Sądu Cywilnego w Tule; 14 VIII
1857 r. – pomocnik pisarza sądowego Izby Sądu Cywilnego w Tule; 10 II 1859 r.
– młodszy urzędnik do szczególnych poruczeń przy gubernatorze tulskim; 18 VI
1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 24 IX 1859 r. – urzędnik kancela-
ryjny Kancelarii Ober-Prokuratora Synodu Świętobliwego; 1 III 1860 r. – młodszy
pomocnik referenta Kancelarii Ober-Prokuratora Synodu Świętobliwego; 1 IX 1861
r. – starszy pomocnik referenta Kancelarii Ober-Prokuratora Synodu Świętobliwego;
1 I 1862 r. – w wyniku zmiany etatów młodszy urzędnik Kancelarii Ober-Prokuratora
Synodu Świętobliwego; 31 III 1863 r. – pomocnik starszego urzędnika Kancelarii
Ober-Prokuratora Synodu Świętobliwego; 2 XII 1867 r. – w wyniku zmiany etatów
referent Kancelarii Ober-Prokuratora Synodu Świętobliwego; 15 I 1868 r. – z przy-
czyn osobistych zwolniony ze służby; 12 VI 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 17
VI 1871 r. – skierowany do Portowej KC Sankt Petersburg w celu zapoznania się z
realiami służby celnej; 4 I 1872 r. – nadzorca okrętów KC Ryga; 27 II 1874 r. – członek
KC Ryga; 27 II 1875 r. – dyrektor KC Aleksandrów (od 10 V 1883 r. – członek zarządu
Szkoły-Przytułku Resortu Celnego w Aleksandrowie Przygranicznym); 24 XI 1890
r. – dyrektor KC Wołoczyska; 11 XI 1893 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1857 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 6 VI
1860 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 14 VI 1861 r. – nagroda finansowa 84 rubli; 6
IV 1862 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 7 VI
1864 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 18 VI 1865 r. – order św. Stanisława II kl. za
oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 V 1866 r. – nagroda finansowa 130 rubli; 16 IV
1867 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VI-VIII 1872 r. –
nagroda finansowa 418,135 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1873
r. – nagroda finansowa 635,43 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V-VI
1873 r. – nagroda finansowa 78,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI-
-XII 1873 r. – nagroda finansowa 34,55 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;
I-II 1875 r. – nagroda finansowa 179,82 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;

I-III 1877 r. – nagroda finansowa 33,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1881 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 19 VII 1883 r. – order hiszpański Karola III; 8 IV 1884 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 XI 1884 r. – order pruski Korony II kl.; 1 VII 1886 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim.

12. 1856 r. – registrator kolegialny (starsz. 18 X 1855 r.); 18 II 1859 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 X 1858 r.); 14 XII 1864 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 23 XII 1860 r.); 4 III 1865 r. – radca tytularny (starsz. 23 XII 1863 r.); 12 I 1867 r. – asesor kolegialny (starsz. 23 XII 1866 r.); 13 I 1875 r. – radca dworu (starsz. 22 V 1874 r.); 24 III 1878 r. – radca kolegialny (starsz. 1 VIII 1877 r.); 27 II 1881 r. – radca stanu (starsz. 1 VIII 1880 r.).

13. Od 8 IV 1875 r. do 20 IX 1877 r. wchodził w skład Komitetu Budowlanego cerkwi w Aleksandrowie Przygranicznym; 20 X 1882 r. – przewodniczący Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Aleksandrowie Przygranicznym; przyczyną zgonu Bogosłowskiego był ropień; Bogosłowski został pochowany 27 V 1894 r. na Ryskim Cmentarzu Wszystkich Świętych.

14. Zmarł 24 V 1894 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 284, k. 417v–418; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 59–67; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt zgonu nr 2 z 1877 r., akt ślubu nr 1 z 1878 r., akty ślubu na 1 i 3 z 1880 r., akt ślubu nr 3 i 7 z 1886 r., akt chrztu nr 4 i 12 z 1887 r., akt chrztu nr 2 z 1888 r.; AP w Lublinie, Chełmski Konsystorz Greckokatolicki, sygn. 967, k. 25–25v; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48–48v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 7, k. 2v, 7, 8; sygn. 8, k. 7v; sygn. 25, k. 12, 14; sygn. 26, k. 25; sygn. 28, k. 2v, 6v; sygn. 29, k. 17; sygn. 31, k. 3; „УПРМФ” 1872, nr 21, s. 372; nr 38, s. 747; 1873, nr 12, s. 242; nr 29, s. 586; 1874, nr 3, s. 60–61; nr 19, s. 442; 1875, nr 4, s. 74; nr 9, s. 197; nr 31, s. 735; 1877, nr 24, s. 596; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 1, s. 1–2; nr 10, s. 291; 1884, nr 15, s. 724; 1890, nr 51, s. 466; 1893, nr 49, s. 662; „Варшавский Дневник” 1886, nr 185, s. 3; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1882, nr 22, s. 377–378; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года, s. 1–2; Адрес-календарь Тульской губернии на 1848 год, Тула 1848, s. 16–17; Адрес-календарь или список лицам состоящим на службе в Тульской губернии с означением чина их имени, отчества и фамилий, часть 1-я, Тула 1862, s. 30; Памятная книжка Тульской губернии на 1882 год, Тула 1881, s. 29; Дворянское сословие Тульской губернии, т. III (XII), Родословец, ч. 3, Материалы, сост. В. И. Чернопятов, Москва 1909, s. 16.*

Bojko, Wasilij Iwanowicz

1. Бойко, Василий Иванович

2. Ur. 1 I 1867 r. w powiecie perejasławskim guberni połtawskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn chłopa.

5. Kolegium Pawła Gałagana w Kijowie, ukończone w 1885 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony w 1889 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° z ?; 2° od 2 X 1911 r. z Wierą Dobrowolską, ur. przed 1890 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, córką starszego lekarza 9 Łomżyńskiej BSG Jewgienija Wikientjewicza Dobrowolskiego, ur. 25 V 1857 r., zm. po 1914 r.

8. DZIECI: Nikołaj, ur. 8 V 1912 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Bojko, ur. przed 1846 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, chłop guberni połtawskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Iwan, ur. w 1875 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. nadzorca PK Bolesławiec i dyrektor PC Szyce; Piotr, ur. w 1877 r. w guberni połtawskiej, zm. po 1916 r., wyznania prawosławnego, radca tytularny, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Radziwiłłów i kontroler V kategorii KC Mława.

10. 23 XII 1889 r. – włączony do etatu DOC MF; 19 VI 1890 r. – pomocnik egzekutora i skarbnika DOC MF; 11 II 1892 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 18 III 1895 r. – młodszy referent DOC MF; 30 XII 1895 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC (od 16 II 1896 r. do 3 III 1897 r. – p.o. członka GSKC Warszawa); 22 VI 1896 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Warszawskiego OC; 24 IX 1903 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 12 II 1909 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg (od 12 IX 1909 r. do 18 I 1910 r. – tymczasowo p.o. dyrektorem KC Aleksandrów); 18 III 1910 r. – rewizor celny DOC MF; 24 XII 1917 r. – zwolniony ze służby decyzją Ludowego Komisarza Finansów Rady Komisarzy Ludowych.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 18 IV 1899 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 XII 1901 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 30 XII 1900 r.; 6 IV 1903 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IV 1906 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim; 29 III 1909 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 II 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 14 IV 1913 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1916 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 12 IV 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 23 XII 1889 r.); 18 III 1893 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 23 XII 1892 r.); 5 III 1896 r. – radca tytularny (starsz. 23 XII 1895 r.); 30 VII 1899 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 XII 1898 r.); 31 VII 1903 r. – radca dworu (starsz. 23 XII 1902 r.); 4 V 1907 r. – radca kolegiálny (starsz. 23 XII 1906 r.); 7 III 1911 r. – radca stanu (starsz. 23 XII 1910 r.).

13. –.

14. Zmarł po 24 XII 1917 r.

15. DAMK, zesp. 16, inw. 469, sygn. 295, k. 128, 154v–155; sygn. 302, k. 76v–77; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 41v; sygn. 46, k. 30v; inw. 2, sygn. 256, k. 10–10v; ERT, EAA.644.1.1612, k. 31, 39, 44; EAA.644.1.1740, k. 21v; EAA.644.1.1936a, k. 29v; EAA.644.1.2004, k. 84v; EAA.644.1.2142, k. 10–10v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 158v; sygn. 33, k. 20; sygn. 35, k. 31, 39, 44; sygn. 37, k. 21v; sygn. 41, k. 10, 11; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 10–10v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2028, k. 15v, 19; sygn. 2031, k. 28v; inw. 12, sygn. 235; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 59v; sygn. 18, k. 75v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 158–164; sygn. 514, k. 103–110; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 79, s. 9; sygn. 80, k. 6; „УПРМФ” 1890, nr 2, s. 22; nr 29, s. 290; 1892, nr 10, s. 110; 1896, nr 4, s. 70; nr 10, s. 174–176; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 5–6; 1903, nr 14, s. 185, 189–191; 1909, nr 13, s. 208, 213; 1913, nr 15, s. 284, 288; 1916, nr 15, s. 260; ПДТСЕВ, 1895, nr 13, s. 1; 1899, nr 24, s. 2; 1903, nr 20, s. 1; nr 25, s. 3; nr 28, s. 1; 1907, nr 14, s. 2; 1909, nr 8, s. 1; nr 9, s. 1; 1910, nr 8, s. 4; nr 10, s. 1; 1912, nr 12, s. 4; 1913, nr 1, s. 55; nr 13, s. 2; 1916, nr 5, s. 1–2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 87; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 87; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 232; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 2, 138, 164; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 572, 638–639, 647.

Borzakowski, Jewgienij Antonowicz

1. Боржковский, Евгений Антонович
2. Ur. 1 V 1879 r. w Otrokowie w guberni podolskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.
5. 7 klas Gimnazjum Męskiego w Niemirowie.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 12 IX 1899 r. z Aleksandrą Missiur, ur. 21 IV 1879 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, córką Jakowa Missiura.

8. DZIECI: Siergiej, ur. 7 VII 1900 r. w Warszawie, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, uczeń I Gimnazjum Męskiego w Warszawie.

9. OJCIEC: Anton Borzkowski, ur. przed 1858 r., zm. po 1879 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni podolskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 1 IV 1893 r. – pisarz wolnonajemny Besarabskiej Izby Skarbowej; 10 VI 1893 r. – urzędnik kancelaryjny Besarabskiej Izby Skarbowej; 8 IV 1894 r. – urzędnik kancelaryjny GSKC Warszawa; 11 VI 1897 r. – egzekutor GSKC Warszawa; 29 VII 1899 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 17 X 1906 r. – dyrektor KC Piotrków.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 21 I 1900 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 8 IV 1899 r.; 12 XI 1904 r. – drugi dodatek 15% za kolejne 5 lat służby w Królestwie Polskim od 8 IV 1904 r.; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1913 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 VIII 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 27 X 1897 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 VI 1897 r.); 1 III 1901 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 VI 1900 r.); 12 II 1904 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 VI 1903 r.); 7 X 1906 r. – radca tytularny (starsz. 10 VI 1906 r.); 10 XII 1909 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 VI 1909 r.); 20 XII 1913 r. – radca dworu (starsz. 10 VI 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł 1 VII 1915 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 73v; inw. 2, sygn. 12, k. 4–4v; sygn. 152, k. 14v; DAOO, zesp. 239, inw. 1, sygn. 7; ERT, EAA.644.1.1578, k. 17; EAA.644.1.1700, k. 48, 51–51v; EAA.644.1.2061, k. 4–4v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 159–160; sygn. 27a, k. 29v; sygn. 36, k. 45, 48–48v; sygn. 43, k. 4–4v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 14v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–13; sygn. 2028, k. 1–1v; sygn. 2033, k. 4–4v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7–8; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 47, 73–73v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 527, k. 82–86; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 79, s. 25; sygn. 80, k. 14; „УПРМФ” 1914, nr 2, s. 58; ПДТСЕВ, 1899, nr 3, s. 1; nr 22, s. 1–2; 1901, nr 8, s. 1–3; 1902, nr 11, s. 3; 1904, nr 6, s. 1–3; 1906, nr 29, s. 1; nr 31, s. 1–2; 1910, nr 1, s. 1–2; 1913, nr 1, s. 48; 1914, nr 2, s. 1–2; 1915, nr 7, s. 2; „УПРМФ” 1897, nr 34, s. 494; nr 45, s. 653–655; 1905, nr 16, s. 214, 223–226; 1913, nr 15, s. 284, 289–291; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 90; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений

Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 162; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 208; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 207; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 182.

Brianczaninow, Paweł Nikiticz

1. Брянчанинов, Павел Никитич.

2. Ur. 27 VII 1836 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni wołogodzkiej.

5. Michajłowska Szkoła Artylerii, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1868 r. z Zofią ?, ur. w 1841 r., zm. 4 VII 1890 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córką Dmitrija ?; 2° od 24 IV 1898 r. z Marią Wasiljewą, ur. w 1865 r., zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, córką kupca II gildii z Gdowa Simeona Wasiljewa.

8. DZIECI: Jelizawieta, ur. 17 V 1868 r. w guberni wiackiej, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego; Orest, ur. 13 I 1870 r. w guberni wiackiej, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego; Margarita, ur. 15 XII 1872 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 1 VII 1892 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. 9 II 1895 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Nikita Piotrowicz Brianczaninow, ur. 2 III 1801 r., zm. 14 IV 1886 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni wołogodzkiej, generał-major, oficer Pułku Ułanów Lejbgwardii, oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów, żonaty dwukrotnie: 1° z księżną Jelizawietą Aleksiejewną Trubecką, ur. 15 I 1810 r., zm. 17 II 1829 r., wyznania prawosławnego. MATKA: Wiera Wołkowa, ur. 11 IX 1813 r., zm. 28 VI 1891 r., wyznania prawosławnego, córka generała-lejtnanta Aleksandra Aleksandrowicza Wołkowa. RODZENSTWO: Aleksandr, ur. 21 VII 1834 r., zm. 10 II 1879 r., wyznania prawosławnego, sztabskapitan, oficer armii rosyjskiej, kawaler; Olga, ur. w 1835 r., zm. 18 II 1907 r., wyznania prawosławnego, panna; Władimir, ur. 2 IX 1837 r., zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. w 1839 r., zm. ?, wyznania prawosławnego; Dmitrij, ur. w 1843 r., zm. 13 IV 1895 r., wyznania prawosławnego.

10. 20 IX 1851 r. – podjął naukę w Michajłowskiej Szkole Artylerii; 13 VIII 1852 r. – fajerwerk Michajłowskiej Szkoły Artylerii; 28 X 1852 r. – junkier Michajłowskiej Szkoły Artylerii; 9 IX 1856 r. – skierowany do służby w 19 Baterii Lekkiej Artylerii

Konnej; 16 X 1857 r. – oficer Apszeronskiego Pułku Piechoty; 16 IV 1859 r. – adiutant Apszeronskiego Pułku Piechoty; 16 XII 1859 r. – oficer 1 Grenadierskiego Batalionu Saperów; 12 IX 1860 r. – starszy adiutant sztabu III Okręgu Wydzielonego Korpusu Straży Wewnętrznej; 10 V 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 1 X 1864 r. – starszy pomocnik nadzorcy 1 okręgu Wiackiego Gubernialnego Zarządu Akcyzą; 15 IX 1866 r. – nadzorca 3 okręgu Wiackiego Gubernialnego Zarządu Akcyzą; 13 XII 1872 r. – włączony do etatu Departamentu Podatków Niestałych Ministerstwa Finansów; 26 I 1873 r. – włączony do etatu DOC MF (31 III 1873 r. – oddelegowany do zajęć w Ładowej KC Sankt Petersburg); 23 III 1874 r. – członek i skarbnik KC Skulany (pełnił również funkcję reprezentanta DOC MF w procesach sądowych w sprawach przemytu); 7 X 1876 r. – dyrektor KC Pyzdry; 24 VI 1877 r. – włączony do etatu DOC MF; 20 I 1878 r. – pomocnik tłumacza KC Kronsztad; 8 III 1878 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 18 VIII 1878 r. – starszy pomocnik nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 6 VIII 1881 r. – członek KC Kronsztad (29 III 1886 r. – oddelegowany do zajęć w charakterze członka do Portowej KC Sankt Petersburg); 14 IV 1888 r. – członek i skarbnik Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 17 VII 1892 r. – członek KC przy stacji Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu; 11 VI 1897 r. – młodszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 4 VI 1898 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 1 I 1899 r. – członek Portowej KC Sankt Petersburg; 25 VI 1904 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1859 r. – order św. Anny IV kl. z napisem „za odwagę”; 25 XII 1870 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 III 1885 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 14 V 1896 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1896 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1901 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby; 1897 r. – medal brązowy dla upamiętnienia 100 rocznicy urodzin cara Mikołaja I.

12. 16 X 1857 r. – chorąży; 20 II 1861 r. – podporucznik za zasługi w walce z górami na Kaukazie; 8 V 1868 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 X 1867 r.); 28 VII 1871 r. – radca tytułarny (starsz. 1 X 1870 r.); 26 IV 1874 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 X 1873 r.); 24 III 1878 r. – radca dworu (starsz. 2 VII 1877 r.); 17 III 1882 r. – radca kolegiálny (starsz. 6 VIII 1881 r.); 8 XII 1898 r. – radca stanu (starsz. 4 VI 1898 r.).

13. Brianczaninow w latach 1857–1859 w szeregach Apszeronskiego Pułku Piechoty walczył z góralami na Kaukazie; pierwsza żona Brianczaninowa zmarła na gruźlicę płuc; została pochowana 9 VII 1890 r. na cmentarzu prawosławnym przy klasztorze męskim pw. Św. Ducha w Wołogdzie.

14. Zmarł 14 VI 1908 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 261, k. 487v–488; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 8; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 232, k. 673–682; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 3v, 23; zesp. 138, inw. 1, sygn. 147; zesp. 141, inw. 1, sygn. 130; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 19, 21, 44; ПДТСЕВ, 1898, nr 14, s. 1; nr 15, s. 1; 1899, nr 2, s. 1; 1900, nr 7, s. 1; 1904, nr 2, s. 2; nr 17, s. 1; „УПРМФ” 1873, nr 25, s. 490; 1874, nr 19, s. 443; nr 23, s. 546; 1877, nr 1, s. 2; nr 40, s. 1028; 1878, nr 15–16, s. 386; nr 17, s. 406–407; nr 32, s. 867; nr 47, s. 1250; 1882, nr 12–13, s. 306–307; nr 23, s. 603; 1885, nr 12, s. 771–772; 1888, nr 20, s. 353; 1892, nr 34, s. 394; 1897, nr 33, s. 478; *Памятная книжка для Вологодской губернии на 1861 год*, Вологда 1861, s. 50; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 90; О. Шафранова, *Предки, современники, потомки. К истории рода Святилея Игнатия Брянчанинова*, [w:] Свт. Игнатий (Брянчанинов), *Будущее России в руках Божественного Промысла. Письма к Н. Н. Муравьеву-Карскому. К истории рода Брянчаниновых*, Москва 1998, s. 88–89; <https://www.geni.com/people/Никита-Петрович-Брянчанинов/6000000017690138281?through=6000000017689774740> [dostęp: 22 II 2022 r.].

Budzysz-Ratynskij, Aleksandr Władimirowicz

1. Будзыш-Ратынский, Александр Владимирович

2. Ur. 10 VII 1850 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni podolskiej.

5. Szkoła Junkrów Piechoty w Kijowie, ukończona 26 VI 1871 r. z dyplomem I kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1886 r. z Marią Sytiną, ur. przed 1867 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika Ministerstwa Apanaży Cesarskich w randze rzeczywistego radcy stanu Władimria Apollonowicza Sytina i Jekateriny Ilinicznej Czichaczewej.

8. DZIECI: Władimir, ur. 26 XII 1886 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego J. Gurewicza w Sankt Petersburgu.

9. OJCIEC: Władimir Budzysz-Ratynskij, ur. przed 1829 r., zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni podolskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 13 VIII 1869 r. – junkier 44 Kamczackiego Pułku Piechoty; 16 XII 1871 r. – oficer 44 Kamczackiego Pułku Piechoty; 10 VIII 1875 r. – oficer Szkolnego Batalionu Piechoty; 5 X 1877 r. – oficer Rezerwowego Pułku Piechoty Lejbgwardii; 5 XI 1878 r. – oficer Pawłowskiego Pułku Lejbgwardii (od 27 V 1882 r. do 29 IX 1884 r. – zawiadujący arsenałem Pawłowskiego Pułku Lejbgwardii; od 12 X 1884 r. do 29 IV 1886 r. – dowodzący 6 Kompanią Pawłowskiego Pułku Lejbgwardii); 5 VII 1886 r. – na wła-

sną prośbę zwolniony ze służby wojskowej z powodu choroby ze stopniem sztabkapitana; 28 IV 1887 r. – włączony do etatu DOC MF (11 V 1887 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg); 16 X 1887 r. – p.o. młodszego pomocnika nadzorcy składu celnego i nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 6 IV 1888 r. – zatwierdzony na stanowisku młodszego pomocnika nadzorcy składu celnego i nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 2 VIII 1889 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego Portowej KC Sankt Petersburg; 7 X 1891 r. – nadzorca okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 2 IV 1896 r. – dyrektor KC Kercz; 1 II 1897 r. – dyrektor KC przy stacji Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu; 24 VII 1899 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 3 V 1901 r. – na własną prośbę dyrektorem KC przy stacji Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu.

11. 25 XI 1879 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 26 XII 1871 r. – chorąży; 12 VI 1873 r. – podporucznik; 11 VI 1876 r. – porucznik; 8 IV 1878 r. – podporucznik lejbgwardii; 17 IV 1883 r. – porucznik lejbgwardii; 5 VII 1886 r. – sztabkapitan lejbgwardii; 10 II 1888 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 II 1888 r.); 15 VII 1892 r. – radca dworu (starsz. 28 IV 1891 r.); 22 XI 1895 r. – radca kolegiálny (starsz. 28 IV 1895 r.); 30 VII 1899 r. – radca stanu (starsz. 28 IV 1899 r.).

13. Przyczyną zgonu Budzysz-Ratynskiego była gruźlica kręgosłupa; Budzysz-Ratynskij został pochowany 15 IX 1903 r. na cmentarzu przy Ławrze Aleksandra Newskiego w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 13 IX 1903 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 17, sygn. 1447, k. 558v-559; zesp. 171, inw. 2, sygn. 463; ERT, EAA.644.1.1578, k. 24; EAA.644.1.1612, k. 39; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 47; sygn. 35, k. 39; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 23, 27, 32; zesp. 138, inw. 1, sygn. 149; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 24; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 65, 70v, 75v, 76v; „УПРМФ” 1887, nr 20, s. 414; 1888, nr 20, s. 353-354; 1889, nr 36, s. 392; 1891, nr 43, s. 477; 1897, nr 9, s. 101; nr 15, s. 185-188; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1; 1899, nr 16, s. 1; nr 21, s. 2; nr 24, s. 2, 4; 1901, nr 14, s. 1; nr 16, s. 1; nr 18, s. 3; 1902, nr 15, s. 1; 1903, nr 25, s. 3; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год*, Петроков 1901, s. 144; К. Шохор-Троцкий, *Воспоминания Е.И. Сытиной (Чихачевой)*, [w:] *Литературное наследство*, t. 37-38, Л.Н. Толстой II, Москва 1939, s. 401-416.

Burago-Troickij, Michaił Grigorjewicz

1. Бурого-Троицкий, Михаил Григорьевич
2. Ur. przed 1848 r. w guberni kurskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kurskiej.

5. ?

6. Rodzice posiadali w Biełgorodzie dom drewniany.

7. ?

8. ?

9. OJCIEC: Grigorij Daniłowicz Burago-Troickij, ur. 28 I 1810 r. w guberni kurskiej, zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kurskiej, syn Daniła Siemionowicza Burago Troickiego i Jewdokii Daniłowny ?, urzędnik Rylskiego Sądu Powiatowego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: Nikołaj, ur. w 1832 r. w guberni kurskiej, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, wykształcenie domowe, radca kolegiálny 24 X 1885 r., urzędnik administracji skarbowej m.in. urzędnik kancelaryjny Kurskiej Izby Skarbowej, skarbnik Biełgorodzkiej Powiatowej Kasy Skarbowej, żonaty z Maria Iwanowną ?, wyznania prawosławnego.

10. 17 II 1865 r. – urzędnik kancelaryjny KC Charków; 23 X 1872 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Kubejskiego OC; 23 VIII 1874 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Kubejskiego OC; 16 V 1875 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Kubejskiego OC; 20 III 1879 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Izmailskiego OC; 5 X 1879 r. – włączony do etatu DOC MF; 20 IV 1881 r. – dyrektor KC Słupca; 23 IX 1882 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. ?

12. 17 X 1872 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 II 1865 r.); 15 VI 1874 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1869 r.); 8 V 1875 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1872 r.); 1 XII 1875 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1865 r.); 17 VIII 1876 r. – radca dworu (starsz. 19 IV 1873 r.); 19 XII 1877 r. – radca kolegiálny (starsz. 19 IV 1877 r.); 24 IX 1881 r. – radca stanu (starsz. 19 IV 1881 r.).

13. –.

14. Zmarł w X 1884 r.

15. RGIA, zesp. 1343, inw. 17, sygn. 7002; sygn. 7003; „УПРМФ” 1872, nr 46, s. 908; 1873, nr 8, s. 162; 1874, nr 27, s. 642–643; nr 40, s. 914; 1875, nr 21, s. 469–470; nr 42, s. 983; nr 51, s. 1199–1200; 1876, nr 36, s. 817; 1878, nr 1, s. 4–5; 1879, nr 35, s. 951; 1880, nr 8, s. 178–179; 1881, nr 40, s. 1178; nr 48, s. 1419; 1883, nr 32, s. 913; 1884, nr 47, s. 1512; *Бессарабский адрес-календарь на 1875 год*, s. 84; *На 1882 год памятная книжка Калишской губернии*, Калиш 1882, s. 44.

Burhardt (Burchardt), Jan Krzysztof Iwanowicz

1. Бургардт, Христофор Иванович

2. Ur. w 1834 r. w Słonkiszkach w powiecie poniewieskim guberni kowieńskiej.

3. Luterańskie.

4. Syn mieszczanina.

5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony z tytułem studenta rzeczywistego w 1862 r.

6. Rodzice posiadali majątek ziemski o powierzchni 50 dziesięcin w powiecie poniewieskim guberni kowieńskiej.

7. ŻONATY przed 1887 r. z Salomeą Otylią Zuzanna Dąbkowską, ur. w 1861 r. w Wincencie w guberni augustowskiej, zm. 23 I 1909 r. w Częstochowie, wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika celnego w randze asesora kolegiального Edwarda Sylwestra Dąbkowskiego i Otylii Heleny z d. Peters.

8. DZIECI: Stanisław Seweryn Burhardt-Bukacki, ur. 27 XII 1890 r. w Granicy (wg niektórych danych 27 XII 1889 r. w Cannes we Francji), zm. 6 VI 1942 r. w Edynburgu, wyznania rzymskokatolickiego (od 1929 r. luterańskiego), absolwent Prywatnego Gimnazjum Męskie w Częstochowie, student Wydziału Architektury Politechniki Lwowskiej, podoficer i oficer Legionów Polskich, generał dywizji Wojska Polskiego, żonaty dwukrotnie: 1° od 23 I 1919 r. z Jadwigą Salkowską, ur. 2 X 1896 r. w Lublinie, zm. 20 I 1974 r. w Londynie, wyznania rzymskokatolickiego (od 1927 r. wyznania luterańskiego), córką Wacława Juliana Feliksa Salkowskiego pomocnika adwokata przysięgłego a następnie prezesa Sądu Okręgowego w Lublinie i Jadwigi Marii Sławęckiej, 31 XII 1928 r. powtórnie wyszła za mąż za pułkownika Józefa Becka; 2° od 1929 r. z Matyldą Luizą Kwiatkowską z d. Szulc, ur. w 1899 r., zm. po 1 VIII 1944 r.; Zofia Ludwika, ur. 28 XII 1892 r. w Granicy, zm. 26 XI 1913 r. w Rutce Sanatorium w powiecie nowomińskim guberni warszawskiej, wyznania rzymskokatolickiego, panna.

9. OJCIEC: Johann Burhardt (Burchardt), ur. przed 1816 r., zm. po 1835 r., wyznania luterańskiego, mieszczanin, ziemianin guberni kowieńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 19 XII 1862 r. – kandydat na stanowisko sądowe (aplikant) przy Kowieńskiej Izbie Sądu Cywilnego i Karnego; 22 VIII 1863 r. – p.o. sędziego śledczego w Kownie; 12 IX 1863 r. – zwolniony ze służby; 11 I 1864 r. – referent Kowieńskiej Izby Sądu Cywilnego i Karnego; 11 I 1865 r. – p.o. sędziego śledczego 1 rewiru powiatu wilkomierskiego guberni kowieńskiej; 11 V 1865 r. – p.o. sędziego śledczego 3 rewiru powiatu rosieńskiego guberni kowieńskiej; 3 VI 1866 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 12 VIII 1882 r. – członek KC Aleksandrów; 6 VII 1883 r. – członek GSKC Warszawa; 28 VI 1885 r. – członek KC Granica; 13 III 1894 r. – dyrektor KC Słupca.

11. 25 XII 1870 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 I 1877 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 VIII 1882 r. – order pruski Korony IV kl.; 1 IV 1890 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1 III 1865 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 XII 1862 r.); 30 I 1868 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 22 IV 1866 r.); 18 III 1870 r. – radca tytularny (starsz. 29 IV 1869 r.); 27 II 1873 r. – asesor kolegiálny (starsz. 29 IV 1872 r.); 30 XI 1876 r. – radca dworu (starsz. 29 IV 1876 r.); 15 I 1881 r. – radca kolegiálny (starsz. 29 IV 1880 r.); 1888 r. – radca stanu (starsz. 29 IV 1884 r.).

13. Według aktu ślubu syna Stanisława Stefana z 1919 r. pojawiła się informacja, że fakt jego urodzenia został zgłoszony w parafii Janiszki w guberni kurlandzkiej. Jednak naprawdę fakt jego urodzenia zgłoszono w 19 VIII 1891 r. w parafii rzymskokatolickiej w Zagórzcu (Niwka) a jako datę i miejsce urodzenia podano 27 XII 1890 r. oraz miejscowość Granica. Burhardt został pochowany 30 IV 1894 r. na cmentarzu luterańskim w Dąbrowie. W latach 90. XIX w. wraz z żoną Buhardta mieszkała jej siostra Helena Felicja Dąbkowska.

14. Zmarł 28 IV 1894 r. w Granicy.

15. LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 2, k. 386; sygn. 10, k. 179v; sygn. 13, k. 220; inw. 20, sygn. 402, k. 203, 210; zesp. 1218, inw. 1, sygn. 625, k. 12v; sygn. 627, k. 10v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 421–426; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 137–140; Archiwum Archidiecezji Częstochowskiej, Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej pw św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. 1909 rok, k. 30; Archiwum Archidiecezjalne Lubelskie, Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Jana w Lublinie, akta małżeństw, sygn. 1912–1920, k. 189; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. 342, akt zgonu nr 173 z 1909 r.; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zagórzcu, dawniej w Niwce, sygn. 142, s. 262; sygn. 144, s. 195; sygn. 145, s. 580; Akta stanu cywilnego Ewangelicko-Augsburskiego Filiału w Będzinie (Dąbrowie), sygn. 51, s. 66; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej św. Jana w Lublinie, sygn. 79, s. 136; sygn. 108, s. 142; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 5–6; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radomsku, sygn. 21, akt ślubu nr 8 z 1894 r.; AP w Siedlcach, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Kuflewie powiat Mińsk Mazowiecki, sygn. 115, s. 90; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Mławie, sygn. 32, s. 111; „Goniec Częstochowski” 1909, nr 37, s. 3; „Kurjer Warszawski” 1913, nr 351, s. 12; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 743; 1868, nr 7, s. 127–128; 1870, nr 13, s. 187–188; nr 52, s. 756–757; 1873, nr 10, s. 194; 1876, nr 51–52, s. 1198; 1877, nr 5, s. 78; 1881, nr 5, s. 155; nr 16, s. 426; 1883, nr 41, s. 1186; 1885, nr 30, s. 267; 1890, nr 13, s. 117–118; 1894, nr 14, s. 159; nr 21, s. 247; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1867 год*, s. 68; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 года*, Ковна 1870, s. 40; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1876 год*, s. 36; *Памятная*

книжка Петроковской губернии на 1893 год, Петроков 1893, s. 192; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, Санкт Петербург 1868, s. 409; P. Stawecki, *Słownik biograficzny generałów Wojska Polskiego 1918–1939*, Warszawa 1994, s. 88–89; M. Kornat, M. Wołos, *Józef Beck. Biografia*, Kraków 2020, s. 41–43; <https://academica.edu.pl/reading/readSingle?cid=137154379&uid=136322911> [dostęp: 9 III 2023 r.].

Burkackij, Iwan Iwanowicz

1. Буркацкий, Иван Иванович
2. Ur. w 1831 r. w guberni jekaterynosławskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni jekaterynosławskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Sławianoserbsku, ukończona w 1849 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1873 r. z Zofią Rzewuską, ur. w 1850 r., zm. po 1909 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica pisarza magazynu solnego w Krzeszowie Konstantego Rzewuskiego i Józefy z d. Świderska.
8. DZIECI: Iwan, ur. 2 XI 1873 r. w Krzeszowie nad Sanem, zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, oficer 173 Warszawskiego Pułku Piechoty i 307 Arzamaskiego Pułku Piechoty, żonaty od 29 IV 1905 r. z Julią Prokofjewą, ur. w 1871 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica dziedzicznego guberni petersburskiej i urzędnika Sergiusza Prokofjewa; Zofia, ur. 19 IV 1876 r. w Krzeszowie nad Sanem, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczennica Maryjskiej Szkoły Żeńskiej w Wilnie; Konstanty, ur. 9 X 1877 r. w Częstochowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 9 VIII 1880 r. w Bolesławcu, zm. po 1894 r., uczennica żeńskiej szkoły prywatnej w Częstochowie; Anna, ur. 22 VII 1882 r. w Bolesławcu, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego (po 30 IV 1905 r. rzymskokatolickiego), zamężna od 14 VII 1909 r. z Wiktoorem Hilarym Nernheimem, ur. w 1879 r. w Sieradzu, zm. po 1909 r., wyznania rzymskokatolickiego, nadmistrzem z Pawłowa pod Moskwą; Helena, ur. 21 VI 1884 r. w Wieruszowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczennica żeńskiej szkoły prywatnej w Częstochowie; Józef, ur. 30 III 1886 r. w Niezdarze, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. 19 IV 1888 r. w Niezdarze, zm. przed 1894 r., wyznania prawosławnego; Ignacy, ur. 30 I 1890 r. w Niezdarze, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Iwan Burkackij, ur. przed 1812 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni jekaterynosławskiej. MATKA: ? RODZENIWO: ?
10. 1 VIII 1849 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Powiatowego w Sławianoserbsku; 24 II 1854 r. – rejestrator i nadzorca spraw pańszczyzny Sądu Powiatowego w

Sławianoserbsku; 10 III 1858 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny KC Eupatoria; 3 II 1864 r. – wagstempelmeister KC Sewastopol; 17 V 1865 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Sewastopol; 1 I 1866 r. – z powodu reorganizacji administracji celnej poza etatem; 8 V 1867 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Tomaszów; 17 V 1868 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Michałowice; 22 XI 1868 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Sandomierz; 22 IV 1872 r. – p.o. dyrektora KC Krzeszów; 1 VII 1872 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Krzeszów; 8 X 1876 r. – włączony do etatu DOC MF; 21 III 1877 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Kaliskiego OC; 24 III 1878 r. – pomocnik dyrektora PC Niezdara; 21 I 1880 r. – nadzorca PK Bolesławiec; 16 X 1885 r. – sekretarz KC Wieruszów; 13 III 1886 r. – dyrektor PC Niezdara; 11 III 1902 r. – włączony do etatu DOC MF; 29 IV 1902 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 20 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 14 I 1874 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1899 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim.

12. 7 V 1852 r. – registrator kolejalny (starsz. 1 VIII 1851 r.); 21 V 1856 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VIII 1855 r.); 1865 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 3 II 1864 r.); 16 IV 1868 r. – radca tytularny (starsz. 3 IX 1867 r.); 21 VIII 1869 r. – asesor kolejalny (starsz. 5 III 1869 r.); 18 VII 1873 r. – radca dworu (starsz. 1 VII 1872 r.).

13. Siostra żony Burkackiego – Olimpia Lucyna Rzewuska od 29 X 1867 r. była zamężna z kierownikiem Kancelarii Gubernatora Lubelskiego Fiodorem Jakowlewiczem Gromyko; Przyczyną zgonu Burkackiego była choroba serca; został pochowany na 28 VIII 1902 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Gołonogu w powiecie będzińskim.

14. Zmarł 25 VIII 1902 r. w powiecie będzińskim guberni piotrkowskiej.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 811, k. 10v–12; ERT, EAA.644.1.1578, k. 12, 16v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 6; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 219, k. 1410–1418; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 14; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 1, s. 1; sygn. 3, s. 21; sygn. 4, s. 26; sygn. 5, s. 13; sygn. 7, k. 1v, 8; sygn. 9, k. 6v; sygn. 14, s. 14; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. 338, k. 84; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 3, s. 42; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 5, s. 42, 44; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej Narodzenia Matki Bożej w Lublinie, sygn. 28, k. 21v; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 35–36, 48, 91; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w So-

snowcu, sygn. 1902 rok, k. 103v-104; „УПРМФ” 1868, nr 18, s. 332-333; nr 34, s. 674; 1869, nr 7, s. 98; nr 37, s. 525; 1873, nr 31, s. 628; 1874, nr 4, s. 82; 1877, nr 1, s. 2; 1878, nr 32, s. 867; 1880, nr 14, s. 352; 1885, nr 46, s. 518; 1886, nr 17, s. 213; ПДТСЕВ, 1900, nr 5, s. 1; 1902, nr 8, s. 1; nr 11, s. 2; *Памятная книжка Калишской губернии на 1886 год*, s. 77; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1877 год*, Люблин [b.d.w.], s. 47; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год*, Петроков 1901, s. 147.

Buszman (Buschmann), Aleksander Iwanowicz

1. Бушман, Александр Иванович
2. Ur. 12 II 1823 r. w guberni wołyńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Syn urzędnika.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego, ukończony w 1845 r. ze stopniem kandydata prawa.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY po 15 X 1853 r. z Emilią Karoliną Antoniną Maryewską z d. Gutman, ur. 28 IV 1820 r. w Białej [Podlaskiej], zm. po 1883 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką sekretarza obwodu bialskiego Adama Gutmana i Joanny Karoliny Zarebskiej.
8. DZIECI: Karol Władysław, ur. 5 VII 1854 r. w Warszawie, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maria, ur. w 1855 r. w Warszawie, zm. 31 V 1855 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego; Wiktor Kazimierz, ur. 22 II 1857 r. w Warszawie, zm. 7 VIII 1858 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego; Anastazy Aleksander, ur. 15 II 1858 r. w Warszawie, zm. po 1858 r., wyznania rzymskokatolickiego; Marian, ur. 22 XI 1859 r. w Warszawie, zm. 19 I 1912 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego 1887 r., radca kolegialny, urzędnik struktur centralnych i terenowych DOC MF, m.in. młodszy i starszy pomocnik referenta DOC MF, młodszy referent DOC MF, członek KC Ryga, kawaler; Joanna, ur. w 1860 r. w Niwce w powiecie olkuskim guberni radomskiej, zm. po 1883 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 12 XI 1883 r. z Stanisławem Tadeuszem Bodnarem, ur. w 1855 r. w Galicji, zm. po 1883 r., wyznania rzymskokatolickiego; Wanda Filipina, ur. 14 V 1863 r. w Warszawie, zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 9 IV 1902 r. ze Stefanem Kiwerskim, ur. w 1863 r. w Radomiu, zm. po 1902 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnikiem Warszawskiej Izby Skarbowej.
9. OJCIEC: Jan (Johann) Buschmann, ur. przed 1802 r., zm. po 1823 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 7 VI 1845 r. – tłumacz KC Połoga; 7 VII 1847 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego Portowej KC Odessa; 4 VII 1849 r. – nadzorca składu celnego Portowej

KC Odessa; 20 III 1851 r. – urzędnik GSKC Warszawa zapoznający się ze sprawami celnymi; 18 IX 1851 r. – nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; 14 III 1857 r. – młodszy członek GSKC Warszawa; 7 III 1859 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. – zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF.

11. 1851 r. – nagroda finansowa 160 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 180 rubli; 8 X 1854 r. – nagroda finansowa 170 rubli; VIII 1854 r. – nagroda finansowa 51,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 11 X 1854 r. – jednorazowa nagroda finansowa; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 28 X 1860 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VI 1861 r. – nagroda finansowa 47,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1861 r. – nagroda finansowa 44,025 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 XII 1862 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1845 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 VI 1845 r.); 1848 r. – radca tytularny (starsz. 2 XII 1847 r.); 10 VIII 1854 r. – asesor kolegiálny (starsz. 2 XII 1852 r.); 28 X 1858 r. – radca dworu (starsz. 2 XII 1857 r.); 1862 r. – radca kolegiálny (starsz. 2 XII 1861 r.).

13. Żona Buschmanna od 7 VII 1840 r. do 15 X 1853 r. była w związku małżeńskim z Aleksandrem Maryewskim członkiem GSKC Warszawa. Małżeństwo to zostało unieważnione przez Sąd Apostolski Archidiecezji Warszawskiej. Ze związku z Maryewskim miała 4 dzieci: Adama Aleksandra, ur. 11 VII 1842 r. w Siedlcach; Adelę, ur. 2 VIII 1843 r. w Terespolu; Stanisława, ur. 24 V 1845 r. w Terespolu; Karolinę Jadwigę, ur. 23 X 1850 r. w Warszawie.

14. Zmarł po 8 XI 1866 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 29v; EAA.644.1.1700, k. 35; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 110–110v; sygn. 28, k. 16; sygn. 33, k. 38–38v; sygn. 36, k. 34; sygn. 77, k. 21; sygn. 81, k. 10v, 26v; sygn. 82, k. 19v; sygn. 86, k. 16v; sygn. 87, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 56, 266v, 284v; sygn. 78, k. 23; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 23, 25–25v, 28, 201, 283, 297v–298, 310–310v, 350; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 29v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 25, 30, 80–80v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5033, k. 9–10; sygn. 7126, k. 49v–50, 55–59; sygn. 7915, k. 155–160; AP w Siedlcach, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej pod wezwaniem Świętego Stanisława w Siedlcach, sygn. 15, k. 38v; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Białej, sygn. 20, s. 57, 167; sygn. 67, s. 73; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzyciciela w Warszawie, sygn. 30, s. 146; sygn. 33, s. 151, 221; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 33, s. 230; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokato-

lickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 25, k. 178v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 174, k. 86; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 27, k. 382; „УПРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; 1889, nr 10, s. 94–95; nr 23, s. 215; 1892, nr 36, s. 412; 1896, nr 4, s. 70; 1910, nr 16, s. 241, 247–248; ПДТСЕВ, 1895, nr 26, s. 1–2; 1898, nr 18, s. 1; nr 20, s. 1; 1899, nr 26, s. 1–2; 1902, nr 18, s. 4; 1906, nr 21, s. 1; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 159; *Mitauscher Taschenkalender für 1848*, s. 48; A. Hasselblatt, G. Otto, *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, s. 308, 772.

Bykow, Dmitrij Iwanowicz

1. БЫКОВ, ДМИТРИЙ ИВАНОВИЧ
2. Ur. w 1827 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła prywatna.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1882 r. z Jekateriną ?, ur. przed 1861 r., zm. po 9 VI 1897 r., wyznania prawosławnego, córką Nikołaja ?
8. ?
9. ОЦИЕС: Iwan Bykow, ur. przed 1815 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: Iwan, ur. przed 1840 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, urzędnik struktur administracji celnej na Zakaukaziu.
10. 11 IX 1853 r. – sekretarz i kalkulator ceł Zarządu Kwarantanno-Celnego w Redut-Kale; 1860 r. – sekretarz Zarządu Kwarantanno-Celnego w Poti; 1861 r. – członek ds. celnych Biura Kwarantanno-Celnego II kl. w Suchumi; 1863 r. – dyrektor Biura Kwarantanno-Celnym II kl. w Suchumi; 1870 r. – dyrektor Biura Kwarantanno-Celnym II kl. w Noworosyjsku; 1874 r. – dyrektor Biura Kwarantanno-Celnym I kl. w Poti; 1882 r. – p.o. dyrektora GSKC Batumi; 1883 r. – dyrektor SKC Tyflis; 14 VII 1883 r. – dyrektor KC Wieruszów; 23 XII 1883 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.
12. 29 V 1855 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 15 IV 1854 r.); 1858 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 15 IV 1857 r.); 1862 r. – radca tytularny (starsz. 15 IV 1860 r.); 1866 r. – asesor kolegialny (starsz. 15 IV 1863 r.); 1868 r. – radca dworu (starsz. 15 IV 1867 r.); 1873 r. – radca kolegialny (starsz. 15 IV 1871 r.); 1876 r. – radca stanu (starsz. 15 IV 1875 r.).
13. –.

14. Zmarł po 23 XII 1883 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 432, k. 220v–221; RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5660, nlb.; „УПРМФ” 1883, nr 41, s. 1186; 1884, nr 4, s. 119; *Отделение пятое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1861 год, XVI год, Тифлис 1860, s. 56; Кавказский календарь на 1862 год, XVII год, Тифлис 1861, s. 383; Кавказский календарь на 1864 год, XIX год, Тифлис 1863, s. 363; Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1865 год, XX год, Тифлис 1864, s. 68; Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1866 год, XXI год, Тифлис 1865, s. 77; Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1867 год, XXII год, Тифлис 1866, s. 71; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1869 год, XXIV год, Тифлис 1868, s. 84; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1870 год, XXV год, Тифлис 1869, s. 96; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1871 год, XXVII год, Тифлис 1870, s. 100; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1872 год, XXVII год, Тифлис 1871, s. 107; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1873 год, XXVIII год, Тифлис 1872, s. 115; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1874 год, XXIX год, Тифлис 1873, s. 124; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1875 год, XXX год, Тифлис 1874, s. 93; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1876 год, XXXI год, Тифлис 1875, s. 96; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1877 год, XXXII год, Тифлис 1876, s. 103; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1878 год, XXXIII год, Тифлис 1877, s. 106; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1879 год, XXXIV год, Тифлис 1878, s. 91; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1880 год, XXXV год, Тифлис 1879, s. 109; Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1881 год, XXXVI год, Тифлис 1880, s. 115; Отдел III. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1882 год, XXXVII год, Тифлис 1881, s. 30; Отдел II. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1883 год, XXXVIII год, Тифлис 1882, s. 28.*

Charchowski, Feliks Tomasz Bożysław Osipowicz

1. Харховский, Феликс Фома Божислав Осипович

2. Ur. w 1828 r. w województwie augustowskim.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni warszawskiej, herbu Bończa.

5. Gimnazjum Wojewódzkie w Łomży, ukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 1858 r. z Leontyną Różą Skorupką, ur. 5 IX 1840 r. w Radzynie w guberni podlaskiej, zm. przed 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką kupca Stanisława Skorpuskiego i Zofii Kostelskiej; 2° od

19 I 1866 r. z Bronisławą Anną Czachowską, ur. w 1845 r. w Czarnymlesie, zm. po 18 VII 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką ziemianina z guberni lubelskiej dziedzica dóbr Czarnylas Juliana Piotra Konstantego Czachowskiego i Eleonory Konstancji Krasiborskiej.

8. DZIECI: Józefa Zofia, ur. 6 III 1859 r. w Warszawie, zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego; Kazimiera Julia, ur. 21 II 1860 r. w Warszawie, zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego; Zofia Anna, ur. 28 I 1867 r. w Aleksandrowie w powiecie kalwaryjskim guberni suwalskiej, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 18 VII 1887 r. z Bolesławem Janem Domaszewiczem, ur. w 1859 r. w guberni kowieńskiej, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, registrarzem kolegiąlnym, sekretarzem Zjazdu Sędziów Pokoju Guberni Warszawskiej, synem szlachcica Romana Domaszewicza i Elżbiety z Sołogubów; Leontyna Maria, ur. w 1876 r. w powiecie błońskim guberni warszawskiej, zm. 15 VII 1916 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna z Bolesławem Edwardem Sokolnickim, ur. 15 X 1861 r. w Zambskach Kościelnych w powiecie pułtuskim, zm. przed 1916 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem dziedzica dóbr Zambski Franciszka Sokolnickiego i Pauliny Szymańskiej, dzierżawcą folwarku Korytów w powiecie błońskim guberni warszawskiej.

9. OJCIEC: Józef Charchowski, ur. w 1802 r. w Tuchorzy w Wielkopolsce, zm. 2 I 1849 r. w Łomży, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, pisarz i podsędek sądu pokoju powiatu łomżyńskiego, pisarz Trybunału Cywilnego województwa augustowskiego, żonaty od 25 V 1827 r. MATKA: Klementyna Wolska z d. Cabert, ur. w 1804 r. w Borowoszczyźnie w późniejszym powiecie kalwaryjskim województwa augustowskiego, zm. 26 VI 1867 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, wdowa po pierwszym mężu Antonim Adamie Dunin Wolskim szlachcicu i sędzim Trybunału Cywilnego w Warszawie, zm. 27 VI 1823 r., córka Wiktora Caberta komisarza rządowego w Kalwarii i Teofili Szmigielskiej. RODZENSTWO: Mysława Teofila Elżbieta, ur. 9 IX 1832 r. w Łomży, zm. 21 III 1834 r. w Łomży, wyznania rzymskokatolickiego; Kazimierz, ur. 6 IV 1840 r. w Łomży, zm. w 1863 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczestnik powstania styczniowego; Jadwiga, ur. 27 X 1843 r. w Łomży, zm. 20 VIII 1848 r. w Łomży, wyznania rzymskokatolickiego.

10. 11 XII 1847 r. – aplikant GSKC Warszawa; 1 I 1851 r. – pisarz GSKC Warszawa (od 28 IV do 3 XI 1851 r. – p.o. ekerja GSKC Warszawa); 1 VII 1855 r. – p.o. pomocnika referenta GSKC Warszawa; 31 V 1856 r. – pomocnik buchaltera GSKC Warszawa (9 I 1861 r. – oddelegowany do KC Wierzbołów w celu p.o. skarbnika); 13 IV 1864 r. – urzędnik włączony do etatu DHZ MF; 1 V 1864 r. – skarbnik KC Wierzbołów; 8 XII 1865 r. – dyrektor KC Lubicz; 1 I 1866 r. – kalkulator cel KC

Wierzbołów; 23 XII 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 13 I 1869 r. – zwolniony ze służby.

11. 13 XI 1851 r. – zapomoga finansowa 15 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VI 1867 r. – nagroda finansowa 143,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 24 IV 1856 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 I 1852 r.); 10 II 1857 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 I 1856 r.); 22 XII 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 I 1859 r.); 14 I 1866 r. – radca tytularny (starsz. 1 I 1864 r.).

13. Po odejściu ze służby Charchowski w latach 80. XIX w. mieszkał wraz z rodziną we Włocławku.

14. Zmarł po 18 VII 1887 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 8v; sygn. 85, k. 23v; sygn. 93, k. 27; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 88–88v, 130–130v, 419, 430–430v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 613; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5033, k. 53–54; AD w Płocku, Księgi metrykalne parafii Zambski, sygn. Księga chrztów 1853–1863, k. 202; AD w Łomży, Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej w Łomży, sygn. 1833 rok, akt chrztu nr 185; sygn. 1834 rok, akt zgonu nr 61; sygn. 1844 rok, akt chrztu nr 121 i nr 122; sygn. 1848 rok, akt zgonu nr 273; sygn. 1849 rok, akt zgonu nr 9; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Łomży, sygn. 53, k. 55v; sygn. 67, k. 21v; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radzynie, sygn. 71, s. 54; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Lubochni, sygn. 19, s. 3; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Włocławek, sygn. 187, k. 261v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej I cyrkułu, sygn. 71, k. 9v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 37, s. 136; sygn. 38, s. 338; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 73, k. 71; AP w Warszawie Oddział w Grodzisku Mazowieckim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radziejowicach, sygn. 149, s. 70; sygn. 151, s. 78; sygn. 157, s. 37; „УІРМФ” 1866, nr 4, s. 61; nr 12, s. 242; nr 39, s. 742; 1867, nr 29, s. 532; 1868, nr 15, s. 290; 1869, nr 10, s. 130; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517; 1860, nr 74, s. 511; R. Gerber, *Studenci Uniwersytetu Warszawskiego 1808–1831. Słownik biograficzny*, Wrocław 1977, s. 25; <https://metryki.genealodzy.pl/metryka.php?ar=8&zs=9159d&sy=368&k-t=2&pplik=0682-0687.jpg#zoom=1.5&x=220&y=107> [dostęp: 27 IX 2022 r.].

Chruszczow, Konstantin Wasiljewicz

1. Хрущов, Константин Васильевич
2. Ur. w 1810 r.
3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni tulskiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1850 r. z Franciszką Akkerer, ur. przed 1834 r., zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego, cudzoziemką, córką Jana Akkerera.

8. DZIECI: Wasilij, ur. 2 VII 1850 r., zm. 1 XII 1913 r., wyznania prawosławnego, absolwent 1 Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, generał-major 6 XII 1911 r., oficer armii rosyjskiej, oficer sztabowy, służył głównie na terenie Nadamurskiego Okręgu Wojskowego, gdzie zajmował stanowisko m.in. naczelnika składu artylerii w Chabarowsku; Maria, ur. 15 VIII 1851 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. 18 VI 1855 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 17 VIII 1858 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 29 IX 1863 r. w Wierzbołowie, zm. po 1 XII 1863 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Chruszczow, ur. przed 1789 r., zm. po 1810 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni tulskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 25 VI 1828 r. – podoficer 34 Pułku Jegrów; 20 XII 1828 r. – junkier 34 Pułku Jegrów; 19 VI 1829 r. – chorąży 34 Pułku Jegrów; 12 IX 1833 r. – chorąży Tobolskiego Pułku Piechoty; 11 I 1834 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 10 VII 1839 r. – pomocnik naczelnika Teodozyjskiego Okręgu Dóbr Państwowych; 19 V 1840 r. – p.o. naczelnika Teodozyjskiego Okręgu Dóbr Państwowych; 17 X 1840 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 5 XI 1848 r. – rezerwowy oficer Tauryzkiej BSG; 23 X 1850 r. – oficer Tobolskiego Pułku Piechoty i mianowany adiutantem gubernatora wojennego Smoleńska i smoleńskiego gubernatora cywilnego; 14 III 1851 r. – awansowany na sztabskapitana i na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 9 X 1851 r. – oficer straży granicznej; 27 X 1851 r. – nadstrażnik Petersburskiej BSG i oddelegowany do dyspozycji naczelnika nadzorującego działania Teodozyjskiej BSG; 22 VI 1857 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku miasta Taganrog ds. Azowskiej BSG; 4 VI 1859 r. – dyrektor KC Kretynka; 15 X 1860 r. – p.o. nadetatowego członka KC Wierzbołów; 8 XI 1863 r. – dyrektor KC Granica; 3 IV 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 4 VIII 1865 r. – członek GSKC Warszawa; 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 10 V 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. I 1860 r. – nagroda finansowa 58,21 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1861 r. – nagroda finansowa 31,02 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1863 r. – nagroda finansowa 92,945 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VIII 1865 r. – nagroda finansowa 121,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1865 r. – nagroda finansowa 151,09 rubla za odkrycie i zatrzymanie

kontrabandy; IV 1866 r. – nagroda finansowa 187,27 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1866 r. – nagroda finansowa 54,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1866 r. – nagroda finansowa 108,63 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1867 r. – nagroda finansowa 205,22 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1867 r. – nagroda finansowa 99,16 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 19 VI 1829 r. – chorąży za zasługi w walce w Turkami; 6 XII 1849 r. – porucznik straży granicznej; 14 III 1851 r. – sztabskapitan w stanie spoczynku; 9 X 1851 r. – porucznik straży granicznej; 6 XII 1854 r. – sztabskapitan straży granicznej; 22 VI 1857 r. – przemianowany ze stopnia sztabskapitana straży granicznej na rangę sekretarza kolegiального; 28 X 1858 r. – radca tytularny (starsz. 29 III 1858 r.); 1863 r. – asesor kolegialny (starsz. 29 III 1861 r.); 14 II 1867 r. – radca dworu (starsz. 30 V 1866 r.);

13. –

14. Zmarł po 10 V 1868 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 40v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 201, 256v, 286v, 374v, 396–396v, 453; zesp. 128, inw. 1, sygn. 619; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 77v, 96v; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 594, 597–598; 1866, nr 3, s. 38; nr 21, s. 398; nr 33, s. 639–640; nr 41, s. 779; 1867, nr 18, s. 312; nr 29, s. 532; nr 51, s. 928; 1868, nr 28, s. 530; nr 34, s. 675; *Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год*, книга первая, s. 22; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год*, s. 67; *Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год*, s. 49; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год*, часть первая, Ковно 1864, s. 66; *Список генералам по старшинству*, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Января 1913 года, Санкт Петербург 1913, s. 783; *Список полковникам по старшинству*, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1910 года, Санкт Петербург 1910, s. 18; *Список подполковникам по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1893 г.*, Санкт Петербург 1893, s. 360.

Chwostow, Aleksandr Nikołajewicz

1. Хвостов, Александр Николаевич

2. Ur. 15 VI 1833 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Żona Chwostowa posiadała majątek dziedziczny w powiecie ostaszkowskim guberni twerskiej o powierzchni 260 dziesięcin.

7. ŻONATY przed 1861 r. z Marią Ignatjewą, ur. 21 I 1840 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, córką sztabskapitana i ziemianina guberni twerskiej Flawiana Stiepanowicza Ignatjewa i Aleksandry Iwanowny Tołbuzyny.

8. DZIECI: *Nikołaj*, ur. w 1861 r., zm. 18 IV 1883 r. w Szczypiornie, wyznania prawosławnego; *Andriej*, ur. 20 XI 1862 r. w powiecie ostaszowskim guberni twerskiej, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Instytutu Leśnego w 1890 r., lasoznawca, asesor kolegialny, urzędnik Ministerstwa Dworu Cesarskiego i Apanaży Cesarskich, m.in. lasoznawca Saratowskiego Okręgu Apanaży Cesarskich; *Piotr*, ur. 28 IV 1865 r. w powiecie święciańskim guberni wileńskiej, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Instytutu Technologicznego w Sankt Petersburgu, radca stanu, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Mława, pomocnik nadzorcy składu celnego KC Granica, starszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa, naczelnik referatu i naczelnik wydziału DOC MF; *Lubow*, ur. 8 VIII 1863 r. w guberni nowogrodzkiej, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: *Nikołaj Chwostow*, ur. przed 1812 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 29 I 1852 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Powiatowego w Biełozersku; 21 IV 1854 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 6 IV 1855 r. – podoficer 5 Batalionu Rezerwowego Sofijskiego Pułku Piechoty; 20 III 1856 r. – podchorąży 5 Batalionu Rezerwowego Sofijskiego Pułku Piechoty; 4 I 1858 r. – oficer 5 Batalionu Rezerwowego Sofijskiego Pułku Piechoty; 28 II 1858 r. – oficer 4 Batalionu Rezerwowego Rewelskiego Pułku Piechoty; 26 II 1859 r. – oficer 4 Batalionu Rezerwowego Niżnonowogrodzkiego Pułku Piechoty; 2 VII 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby ze stopniem podporucznika; 4 VIII 1861 r. – sekretarz Ostaszowskiego Zjazdu Sędziów Pokoju; 8 IV 1863 r. – przedstawiciel szlachty w Sądzie Powiatowym w Ostaszowie; 23 IV 1864 r. – pośrednik pokoju 2 rewiru powiatu święciańskiego guberni wileńskiej; 16 IV 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 14 VI 1865 r. – na własną prośbę naczelnik policji 1 stanu powiatu Karaczewskiego guberni twerskiej; 11 III 1866 r. – sekretarz Nowogrodzkiej Izby Skarbowej; 7 IX 1866 r. – p.o. starszego referenta Nowogrodzkiej Izby Skarbowej; 24 VI 1867 r. – p.o. skarbnika powiatu demjanskiego guberni nowogrodzkiej; 1 VI 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VII 1872 r. – członek KC Radziwiłłów; 20 IX 1875 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 25 V 1883 r. – członek KC Taganrog; 20 III 1887 r. – członek KC Kronsztad; 18 IX 1889 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 4 VI 1898 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z emeryturą i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 20 VII 1865 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 7 III 1866 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; V-VI 1873 r. – nagroda finansowa 52,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-X 1873 r. – nagroda finansowa 30,85 rubla za odkrycie

i zatrzymanie kontrabandy; XI-XII 1873 r. – nagroda finansowa 124,73 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 82,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1875 r. – nagroda finansowa 33,90 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII-IX 1875 r. – nagroda finansowa 90,99 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 22 IX 1896 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; 5 IV 1898 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 IV 1898 r. – medal srebrny dla upamiętnienia 100 rocznicy urodzin cara Mikołaja I.

12. 4 I 1858 r. – chorąży; 2 VII 1859 r. – podporucznik; 7 IV 1866 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika na rangę registratora kolegijskiego; 18 I 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 II 1863 r.); 23 III 1871 r. – sekretarz kolegijski (starsz. 1 V 1866 r.); 18 II 1872 r. – radca tytularny (starsz. 1 V 1869 r.); 15 VI 1874 r. – asesor kolegijski (starsz. 1 V 1872 r.); 30 XI 1876 r. – radca dworu (starsz. 6 III 1876 r.); 6 III 1880 r. – radca kolegijski (starsz. 6 III 1879 r.); 8 IV 1883 r. – radca stanu (starsz. 6 III 1883 r.).

13. Chwostow otrzymał prawo do pobierania emerytury w wysokości 1400 rubli rocznie; na emeryturze zamieszkał wraz ze swoją żoną w majątku w powiecie ostaszewskim; syn Chwostowa Nikołaj zmarł na skrofulę; został pochowany na cmentarzu prawosławnym w Kaliszu.

14. Zmarł po 4 VI 1898 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 22v; EAA.644.1.1700, k. 38; EAA.644.1.1740, k. 24; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 38–38v; sygn. 34, k. 34; sygn. 36, k. 37; sygn. 37, k. 24; sygn. 38, k. 34v, 40; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 16, 27v; sygn. 2026, k. 11; sygn. 2027, k. 40v, 46; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 26v; zesp. 138, inw. 1, sygn. 1033; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 22v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 19, 21; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 1, s. 29; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 37, s. 68; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, 29, k. 30; „УПРМФ” 1872, nr 51–52, s. 1022; 1873, nr 29, s. 586; nr 46, s. 939–940; 1874, nr 3, s. 60–61; nr 25, s. 594; nr 27, s. 642; 1875, nr 15–16, s. 343; nr 47, s. 1104; 1876, nr 5, s. 107; nr 51–52, s. 1198; 1880, nr 14, s. 353; nr 25, s. 632; 1883, nr 37, s. 1066; nr 39, s. 1130; 1887, nr 18, s. 285; 1889, nr 42, s. 425–426; 1891, nr 42, s. 470–471; nr 48, s. 510; 1894, nr 3, s. 38; 1896, nr 24, s. 524; 1897, nr 22, s. 290; nr 34, s. 494; 1898, nr 1, s. 12; nr 14, s. 217, 219; ПДТСЕВ, 1895, nr 26, s. 1–2; 1898, nr 14, s. 1; nr 15, s. 1; 1900, nr 23, s. 1; 1901, nr 10, s. 1; nr 16, s. 2; 1902, nr 14, s. 2; 1904, nr 19, s. 2; 1905, nr 9, s. 1; 1906, nr 22, s. 1; 1907, nr 15, s. 1; 1908, nr 25, s. 2; nr 29, s. 1; *Список учреждений и чинов г. Самары и Самарской губернии*, [w:]

Календарь и памятная книжка Самарской губернии на 1899 год, Самара 1898, s. 78; *Список чинов и учреждений Самарской губернии*, [w:] *Памятная книжка Самарской губернии на 1909 год*, Самара 1909, s. 51; *Генеалогия господ дворян внесенных в родословную книгу Тверской губернии с 1787 по 1869 год с алфавитным указателем и приложениями*, сост. М. Чернявский, Тверь 1870, nr 463; *Списки окончивших курсы*, [w:] *Исторический очерк развития С.-Петербургского лесного института (1803–1903)*, Санкт Петербург 1903, s. 127.

Cieszewski, Konstanty Stanisław Stiepanowicz

1. Цешевский, Константин Станислав Степанович
2. Ur. 9 V 1815 r. w Uniecku-Jeżewie w departamencie płockim.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni warszawskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Łęczycy, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 2 VI 1840 r. z Emilią Zofią Heleną Wodzińską (Wodzyńską), ur. 20 IV 1820 r. w Okczynie w obwodzie radzyńskim województwa lubelskiego, zm. 20 IV 1868 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córka Franciszka Konstantego Wodzińskiego (Wodzyńskiego), ur. w 1789 r., zm. w 14 VII 1851 r. w Częstochowie, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcica dziedzicznego, radcy dworu, właściciela folwarku Okczyn, naczelnika KC Praszka i rewizora skarbowego w Częstochowie i Józefy z d. ?, ur. w 1795 r., zm. 27 VIII 1849 r. w Częstochowie, wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Leopold, ur. 4 VIII 1841 r., zm. po 1864 r., wyznania rzymskokatolickiego; Kwiryn Franciszek Dionizy, ur. 18 III 1843 r. w Krakowie, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Marianna Ludwika Paulina, ur. 3 I 1845 r. w Piotrkowie Kujawskim, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Michał Józef, ur. 13 IX 1850 r. w Grodziszczku, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Julian Felicjan Teodor, ur. 18 V 1858 r. w Wilczynie, zm. po 1858 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Stefan Cieszewski, ur. w 1775 r., zm. po 1815 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, dziedzic dóbr Uniecko-Jeżewo, żonaty od 1805 r. MATKA: Małgorzata Łęcka, ur. w 1787 r., zm. po 1815 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: Marianna Apolonia, ur. w 1808 r., zm. po 1815 r., wyznania rzymskokatolickiego.

10. 1 III 1834 r. – urzędnik Kancelarii Administracji Dochodów Celnych; 28 VII 1837 r. – aplikant GSKC Warszawa; 30 XII 1838 r. – kontroler zarządu celnego KC Praszka (kontroler skarbowy w Wierzbui); 25 VIII 1841 r. – rewizor KC w Krakowie;

19 XII 1842 r. – kontroler KC w Krakowie; 19 VIII 1843 r. – skarbnik KC Piotrków; 4 VII 1847 r. – skarbnik KC w Grodziszczku; 1 I 1851 r. – p.o. zarządzającego KC w Grodziszczku; 26 VIII 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku zarządzającego KC w Grodziszczku; 21 XII 1856 r. – zarządzający KC Wilczyn; 1 V 1864 r. – zarządzający PC Wilczyn; 1 I 1866 r. – nadzorca PK Wilczyn; 30 XII 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 24 II 1868 r. – zwolniony ze służby.

11. V 1855 r. – nagroda finansowa 598,08 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. ? r. – registrator kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); 17 VII 1853 r. – radca tytularny (starsz. 30 XII 1852 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.).

13. Żona Cieszewskiego została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim.

14. Zmarł po 24 II 1868 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, k. 27; sygn. 86, k. 1v; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 50v–51, 154, 158v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 341–344; sygn. 2753, k. 289–291; sygn. 3249, k. 132–133; Archiwum Archidiecezji Częstochowskiej, Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. Księga zmarłych 1846–1849, akt zgonu nr 376 z 1849 r.; sygn. Księga zmarłych 1849–1854, akt zgonu nr 318 z 1851 r.; AGAD, Komisja Województwa Mazowieckiego/Rząd Gubernialny Warszawski, sygn. 484; Archiwum Narodowe w Krakowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Krakowie, sygn. 133, s. 24; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kodniu, sygn. 14, s. 6; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Praszce, sygn. 92, s. 91; sygn. 93, k. 5; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego gminy Unieck, sygn. 7, k. 1; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wilczyn (pow. koniński), sygn. 57, s. 19; sygn. 58, s. 17; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Piotrków Kujawski, sygn. 20, s. 22; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 90, akt zgonu nr 1138; „УІРМФ” 1867, nr 1, s. 2; nr 6, s. 84; 1868, nr 38, s. 739; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Kalendarzyk polityczny na rok 1842*, Warszawa [b.d.w.], s. 263; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, Санкт Петербург 1858, s. 2111.

Sypkiewicz, Iwan Iwanowicz

1. Ципкевич, Иван Иванович
2. Ur. w 1859 r.
3. Prawosławne.
4. Syn psalmisty.

5. Seminarium Duchowne w Chełmie, ukończone w 1883 r. z dyplomem I kategorii i tytułem studenta.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1884 r. z Marią Tararin, ur. w 1859 r., zm. 22 VIII 1900 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego, córką Jefima Tararina.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 14 V 1884 r. w Podmajdanie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, nauczycielka Gimnazjum Żeńskiego w Witebsku; Nikołaj, ur. 27 VII 1885 r. w Podmajdanie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, student Cesarskiego Instytutu Technologicznego w Sankt Petersburgu; Michaił, ur. 14 V 1887 r. w Podmajdanie, zm. 25 XI 1887 r. w Podmajdanie, wyznania prawosławnego; Anna, ur. 6 VI 1889 r. w Podmajdanie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 19 II 1891 r. w Podmajdanie, zm. 12 IX 1891 r. w Podmajdanie, wyznania prawosławnego; Milica, ur. 15 VII 1894 r. w Podmajdanie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, uczennica Szkoły Maryjskiej w Wilnie; Iwan, ur. 9 IV 1897 r. w Wołoczyskach, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Wasilij, ur. 16 XII 1898 r. w Isakowcach, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Cypkiewicz, ur. przed 1838 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, psalmista. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 4 X 1883 r. – urzędnik kancelaryjny PC Podmajdan; 1895 r. – pomocnik dyrektora PC Łązek Zaklikowski; 17 IV 1896 r. – sekretarz KC Wołoczyska; 20 VIII 1897 r. – sekretarz KC Ungheni; 1 I 1898 r. – sekretarz KC Isakowce; 6 III 1900 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 2 IV 1904 r. – dyrektor KC Piotrków; 17 X 1906 r. – na własną prośbę młodszym pomocnikiem nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 1 I 1913 r. – pomocnik dozorczy składu celnego 1 kategorii GSKC Warszawa; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1897 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1896 r.; 1913 r. – medal jasnobrzędy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 6 IV 1914 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 26 VIII 1886 r. – registrator kolegiálny (starsz. 4 X 1883 r.); 2 XI 1889 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 4 X 1885 r.); 24 V 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 VI 1888 r.); 22 XI 1895 r. – radca tytularny (starsz. 5 XII 1894 r.); 3 VII 1898 r. – asesor kolegiálny (starsz. 5 XII 1897 r.); 26 XI 1904 r. – radca dworu (starsz. 2 IV 1904 r.).

13. Powodem śmierci żony Cypkiewicza była choroba serca; została pochowana 24 VIII 1900 r. na cmentarzu prawosławnym w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 50, 53v; ERT, EAA.551.1.440, k. 25; EAA.644.1.1700, k. 48; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 146v; sygn. 33, k. 47-47v; sygn. 34, k. 10v; sygn. 36, k. 45; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 770-772; sygn. 235, k. 837-839; inw. 12, sygn. 243, k. 101; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 15, 43; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 22; zesp. 560, inw. 20, sygn. 517, k. 28-34; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 20, s. 12; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 33, k. 5v; sygn. 35, k. 6v, 35v-36; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Słupcy, sygn. 72, s. 25; sygn. 73, k. 12v; sygn. 75, s. 2; sygn. 76, k. 2; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 46, k. 55v-56; sygn. 64, k. 52v-53; sygn. 66, k. 4; sygn. 68, k. 41; sygn. 70, k. 12, 28; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 14, s. 10; sygn. 15, s. 43; sygn. 16, s. 10-11, 33; sygn. 18, s. 8-9, 15; sygn. 19, s. 4; sygn. 21, s. 2-3, 23-24; sygn. 27, s. 14; sygn. 28, s. 10-11; sygn. 67, s. 152; „УПРМФ” 1896, nr 18, s. 329; 1897, nr 41, s. 594; 1898, nr 5, s. 86; 1904, nr 26, s. 449; 1914, nr 14, s. 283, 292; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1-2; 1898, nr 16, s. 1; 1900, nr 8, s. 4; 1904, nr 10, s. 1; nr 34, s. 1; 1906, nr 29, s. 1; 1913, nr 1, s. 8; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 89; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 75; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 70; *Памятная книжка Вольнской губернии на 1898 год*, s. 64; *Список воспитанников, окончивших полный курсучения в семинарии, по возоединении ея с Православной Церковью*, [w:] *Сборник статей по истории Холмской Духовной Семинарии (1760-1910 г.г.)*, Холм 1910, s. 457-458.

Czerniawskij, Wasilij Wasiljewicz

1. Чернявский, Василий Васильевич
2. Ur. 1 III 1866 r. w guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn psalmisty.
5. Wydział Fizyczno-Matematyczny Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 15 X 1895 r. z Lidią Naletową, ur. 17 VIII 1867 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy kolegialnego szlachcica Pawła Naletowa.

8. DZIECI: Konstantin, ur. 20 III 1897 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Paweł, ur. 15 VIII 1898 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Gieorgij, ur. 2 II 1900 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 29 XII 1900 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 31 V 1902 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. 26 V 1905 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Czerniawskij, ur. przed 1848 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, psalmista w guberni czernihowskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Aleksandr, ur. po 1866 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, student Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych.

10. 9 X 1893 r. – włączony do etatu DOC MF; 17 XII 1893 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 14 V 1894 r. – sekretarz KC Pietrowsk; 7 VI 1894 r. – p.o. młodszego pomocnika naczelnika referatu DOC MF; 18 II 1895 r. – pomocnik dziennikarza ogólnego DOC MF; 16 IX 1895 r. – p.o. starszego pomocnika naczelnika referatu DOC MF; 28 X 1895 r. – zatwierdzony na stanowisku starszego pomocnika naczelnika referatu DOC MF; 17 V 1897 r. – młodszy naczelnik referatu DOC MF; 24 VII 1899 r. – członek KC Aleksandrów; 8 VII 1905 r. – członek GSKC Warszawa; 13 XI 1909 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 26 II 1918 r. – zwolniony ze służby.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 8 XI 1904 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 24 VII 1904 r.; 13 IV 1908 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 8 XII 1909 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 24 VII 1909 r.; 25 III 1912 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1916 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 28 XII 1893 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 X 1893 r.); 29 III 1897 r. – radca tytularny (starsz. 9 X 1896 r.); 27 IV 1900 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 X 1899 r.); 27 II 1904 r. – radca dworu (starsz. 9 X 1903 r.); 18 II 1908 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 X 1907 r.); 27 II 1912 r. – radca stanu (starsz. 9 X 1911 r.).

13. –.

14. Zmarł po 26 II 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 20, 70v; sygn. 46, k. 10v; ERT, EAA.644.1.1936a, k. 9; EAA.644.1.2004, k. 64v; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 18v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129; sygn. 33, k. 6, 38v; sygn. 34, k. 22; sygn. 38, k. 3; sygn. 41, k. 59v, 63; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 31, 33; sygn. 2027, k. 6; sygn. 2031, k. 8v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 61, 70v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 632, k. 29–36; AP w Kaliszu, Bank

Państwowy Oddział w Kaliszu, sygn. 76; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78v-79; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 64, k. 6v; sygn. 66, k. 2v-3; sygn. 68, k. 2, 13, 15v; sygn. 70, k. 24; sygn. 74, k. 82v-83; „УПРМФ” 1893, nr 46, s. 643; 1894, nr 3, s. 38; nr 27, s. 346; 1897, nr 14, s. 170; nr 26, s. 374; 1916, nr 15, s. 250, 252; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 6-7; ПДТСЕВ, 1895, nr 5, s. 1; nr 26, s. 2; 1899, nr 12, s. 1; nr 21, s. 2; 1900, nr 16, s. 1; 1904, nr 8, s. 1; 1905, nr 21, s. 1; nr 22, s. 1; 1908, nr 5, s. 1; 1909, nr 40, s. 2; nr 43, s. 1; 1912, nr 4, s. 1; 1913, nr 1, s. 42; nr 5, s. 2; „УПРМФ” 1909, nr 52, s. 793; 1912, nr 13, s. 227-233; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 36; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 51; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 299; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 298; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 339; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 259; K. Latawiec, *Service in the Periphery*, (w druku).

Czernoziemow, Michaił Wasiljewicz

1. Черноземов, Михаил Васильевич
2. Ur. 6 IX 1867 r. w Homlu w guberni mohylewskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn mieszczanina miasta Homla (pochodzenia chłopskiego).
5. Gimnazjum Męskie w Nowogrodzie Siewierskim, ukończone w 1888 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony w 1892 r. z dyplomem II kategorii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 30 IV 1893 r. z Nadieżdą Samową, ur. 5 I 1876 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy kolegiального Andrieja Samowa.
8. DZIECI: Maria, ur. 28 VII 1894 r. w Nikołajewie w guberni chersońskiej, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 16 XII 1901 r. w Nowosielicy, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 16 XII 1908 r. w Jurburgu, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wasilij Czernoziemow, ur. przed 1846 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, mieszczanin Homla. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 6 XI 1892 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 15 IV 1893 r. – sekretarz Portowej KC Nikolajew; 11 VI 1897 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC; 16 II 1898 r. – członek KC Nowosielica; 11 II 1903 r. – dla dobra służby członkiem KC Wierzbołów; 18 V 1906 r. – dyrektor KC Jurburg; 27 II 1909 r. – dyrektor KC Herby; 18 III 1910 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg; 8 VI 1917 r. – dyrektor Portowej KC Sankt Petersburg; 3 IX 1918 r. – zwolniony ze służby.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IV 1907 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 III 1912 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 30 VII 1915 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 22 XII 1892 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 6 XI 1892 r.); 22 VI 1896 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 6 XI 1894 r.); 6 III 1898 r. – radca tytularny (starsz. 6 XI 1897 r.); 1 III 1901 r. – asesor kolegiálny (starsz. 6 XI 1900 r.); 4 III 1905 r. – radca dworu (starsz. 6 XI 1904 r.); 2 III 1909 r. – radca kolegiálny (starsz. 6 XI 1908 r.); 4 V 1913 r. – radca stanu (starsz. 6 XI 1912 r.).

13. –.

14. Zmarł po 9 X 1918 r.

15. DAMK, zesp. 16, inw. 469, sygn. 295, k. 334v–335; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 55v; sygn. 46, k. 14, 17; ERT, EAA.644.1.1612, k. 7v; EAA.644.1.1700, k. 26v, 30; EAA.644.1.2004, k. 68, 71; EAA.644.1.2177, nlb.; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 58, k. 390v–391; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129; sygn. 35, k. 7v; sygn. 36, k. 25v, 29; sygn. 41, k. 11, 15, 17v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12; sygn. 2026, k. 11v; sygn. 2028, k. 15v, 19; sygn. 2031, k. 12, 15; zesp. 128, inw. 1, sygn. 629; zesp. 138, inw. 1, sygn. 1059; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 5, 10–10v; ПДТСЕВ, 1898, nr 5, s. 1; nr 8, s. 1–2; 1901, nr 8, s. 1; 1903, nr 4, s. 2; 1905, nr 9, s. 2; 1906, nr 15, s. 2; nr 18, s. 1; 1909, nr 9, s. 1; nr 12, s. 1; nr 13, s. 2; 1910, nr 8, s. 4; nr 10, s. 1; 1913, nr 1, s. 12; nr 6, s. 3; nr 7, s. 3; 1917, nr 4, s. 1; „УПРМФ” 1892, nr 49, s. 519; 1893, nr 18, s. 223; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 33, s. 478; 1902, nr 15, s. 241, 248; 1907, nr 16, s. 202, 205–206; 1912, nr 13, s. 227–233; „Таможенный Вестник” 1918, nr 18–19, s. 159; *Памятная книжка Вольнской губернии на 1898 год*, s. 63.

Czigrinskij, Dmitrij Aleksiejewicz

1. Чигринский, Дмитрий Алексеевич
2. Ur. w 1791 r. w Sankt Petersburgu.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.

5. Wiedeńska Szkoła Powiatowa w Sankt Petersburgu, nieukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: Aleksiej Czigrinskij, ur. przed 1770 r., zm. po 1791 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 9 II 1809 r. – kopista Kommerc-Kolegium; 30 VII 1809 r. – podkancelarysta Kommerc-Kolegium; 20 XII 1809 r. – kancelarysta Kommerc-Kolegium; 9 XI 1811 r. – kancelarysta Tymczasowego Departamentu Handlu; 1 XII 1815 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii I Okręgu Dróg Komunikacyjnych; 14 III 1816 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 18 III 1816 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg; 4 VIII 1819 r. – p.o. pomocnika nadstrażnika straży granicznej przy KC Sankt Petersburg; 31 I 1823 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnik nadstrażnika straży granicznej przy KC Sankt Petersburg; 20 VI 1841 r. – pomocnik nadstrażnika Postęrunku Apszeronskiego Zakaukaskiego OC; 23 X 1840 r. – pomocnik dyrektora KC Brześć Litewski; 9 VII 1842 r. – członek i skarbnik KC Brześć Litewski (zmiana klasy KC z II na I); 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Pyzdry; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Pyzdry; 18 VIII 1853 r. – dyrektor KC Praszka; 12 II 1855 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1817 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1824 r. – nagroda finansowa 600 rubli; 1825 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1825 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 31 XII 1825 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1827 r. – nagroda finansowa 500 rubli; 1828 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1829 r. – nagroda finansowa 400 rubli; 1830 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1831 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 22 VIII 1831 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1832 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1833 r. – nagroda finansowa 500 rubli; 2 IV 1833 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1834 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1835 r. – nagroda finansowa 400 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 130 rubli; 22 VIII 1837 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1838 r. – nagroda finansowa 90 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 24 ruble; 20 XII 1840 r. – wdzięczność ministra finansów za gorliwą służbę w straży granicznej; 1841 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 25 VIII 1842 r. – wdzięczność ministra finansów za gorliwą służbę w straży granicznej; 1843 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; 1847 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 22 IX 1848

r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; 1849 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XXXV lat nieskazitelnej służby; 1851 r. – nagroda finansowa 250 rubli.

12. 1813 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1812 r.); 1816 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1815 r.); 1819 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 I 1819 r.); 1822 r. – radca tytularny (starsz. 5 I 1822 r.); 1844 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 I 1844 r.); 25 VI 1850 r. – radca dworu (starsz. 11 I 1850 r.).

13. 20 II 1856 r. Czigrinskij uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 571,84 rubla rocznie od dnia 27 III 1855 r.

14. Zmarł 15 III 1856 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 74, k. 20v, 29v; sygn. 79, k. 1-1v; sygn. 82, k. 6; sygn. 84, k. 7; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 19v, 28v; sygn. 58, k. 114-114v, 238-238v, 252-252v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 80; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 193-202; sygn. 26176, k. 6-13; sygn. 2753, k. 73-83; sygn. 8833, k. 40-42; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 138; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 1137; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 1137.

Dachnowicz, Grigorij Stiepanowicz

1. Дахнович, Григорий Степанович

2. Ur. 24 XI 1869 r. w Chełmie w guberni lubelskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Cesarski Uniwersytet św. Władimira w Kijowie, ukończony z dyplomem I kategorii w 1894 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1897 r. z Sofią Siekawiną, ur. w 1872 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy tytularnego Aleksandra Siekawina.

8. DZIECI: Władimir 11 VII 1897 r. w Warszawie, zm. po 31 VIII 1897 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 26 XI 1898 r. w Piotrkowie, zm. po 13 I 1899 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 14 IV 1900 r. w Piotrkowie, zm. po 11 VII 1900 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 30 XI 1901 r. w Piotrkowie, zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Stefan Aleksandrowicz Dachnowicz, ur. w 1827 r. w guberni kijowskiej, zm. 13 V 1902 r. w Kijowie, syn popa, absolwent Akademii Duchownej w Kijowie, rzeczywisty radca stanu 22 XII 1889 r., nauczyciel gimnazjów męskich w Chełmie i

Lublinie, nauczyciel I Gimnazjum Męskiego w Warszawie, dyrektor Progimnazjum Męskiego i Gimnazjum Męskiego w Częstochowie. MATKA: Aleksandra ?, ur. przed 1838 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, córka Grzegorza ? RODZENSTWO: Zuzanna, ur. przed 1860 r., zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego, nauczycielka żeńskiej miejskiej szkoły elementarnej w Białej, nauczycielka 2 1-klasowej miejskiej koedukacyjnej szkoły elementarnej w Lublinie; Aleksandr, ur. 12 XI 1868 r. w Chełmie, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. 21 XI 1870 r. w Warszawie, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 28 I 1890 r. z oficerem 12 Mitawskiego Pułku Dragonów sztabrotmistrzem Gieorgijem Władimirowiczem Zacharowem; Maria, ur. 20 III 1875 r. w Warszawie, zm. po 5 IV 1880 r., wyznania prawosławnego; Warwara, ur. 15 XI 1876 r. w Warszawie, zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 30 XI 1881 r. w Częstochowie, zm. 9 VII 1938 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, kierownik Chińskiego Muzeum-Pałacu w Oranienbaumie, rozstrzelany przez NKWD; Boris, ur. 1 VIII 1883 r. w Częstochowie, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Kijowie.

10. 20 X 1894 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC; 22 VI 1896 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Naczelnika Warszawskiego OC; 20 II 1897 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Warszawskiego OC; 24 XI 1897 r. – dyrektor KC Piotrków; 2 IV 1904 r. – członek KC Baku; 3 VII 1906 r. – dla dobra służby członkiem KC Batumi; 1 I 1913 r. – kontroler IV kategorii KC Batumi; 18 II 1916 r. – kontroler III kategorii KC Batumi; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 28 III 1904 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 8 XI 1895 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 X 1894 r.); 23 V 1897 r. – radca tytularny (starsz. 20 X 1896 r.); 27 IV 1900 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 X 1899 r.); 27 II 1904 r. – radca dworu (starsz. 20 X 1903 r.); 31 III 1908 r. – radca kolegiálny (starsz. 29 X 1907 r.).

13. Brat żony Dachnowicza Nikołaj Siekawin był architektem miast Soczi i Tomska; siostra żony Dachnowicza Helena była zamężna z naczelnikiem Radomskiego OC Gawriłem Lubomodrowem.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 85v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 27, 32v; EAA.644.1.2142, k. 4v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 46; sygn. 34, k. 22–22v; sygn. 36, k. 26, 31v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 14; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11, 15; zesp. 560, inw. 20, sygn. 396, k. 5–15; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 10, s. 39; sygn. 12, s.

48; sygn. 15, k. 13, 16, 29; AP w Lublinie, Lubelskie Gimnazjum Męskie, sygn. 683; sygn. 684; Chełmski Konsystorz Greckokatolicki, sygn. 1159, k. 266v, 291-291v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 61, s. 2-3, 37; sygn. 62, s. 1-2, 36; sygn. 64, s. 18; sygn. 65, k. 5v-6; sygn. 66, s. 9; sygn. 69, k. 10; sygn. 70, s. 18; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 93, k. 77v-78; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 23, k. 22v; sygn. 27, k. 20v; sygn. 28, k. 34v; APP w Chełmie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pw. św. Jana Teologa w Chełmie, sygn. 1868 rok, k. 14v; sygn. 1869 rok, k. 16v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1883 rok, k. 22v; sygn. 1886 rok, k. 13, 30, 31; sygn. 1888 rok, k. 5; sygn. 1890 rok, k. 35v; „УПРМФ” 1894, nr 44, s. 561-562; 1897, nr 14, s. 174; nr 22, s. 290; 1898, nr 4, s. 67; 1904, nr 13, s. 197, 204; ПДТСЕВ, 1895, nr 35, s. 1; 1900, nr 16, s. 1-2; 1904, nr 8, s. 1; nr 10, s. 1; 1906, nr 15, s. 3; nr 19, s. 2; 1908, nr 9, s. 1; 1913, nr 1, s. 72; *Циркуляр по Варшавскому Учебному Округу*, 1878, nr 8, s. 212; 1890, nr 2, s. 43; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 83; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 51; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 592-593; *Памятная книжка Седлецкой губернии на 1876 год*, Седлец [b.d.w.], s. 103; *Список чиновников и преподавателей Варшавского Учебного Округа*, Варшава 1884, s. 379; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года*, Санкт Петербург 1890, s. 1402; K.Z. Szymańska, *Nieznane listy Bronisława Grabowskiego do Henryka Struvego (1886-1900)*, [w:] *Filologia polska. Historia i Teoria Literatury*, t. XI, red. E. Hurnikowa, L. Rożek, Częstochowa 2009, s. 230-231; *Биографический словарь выпускников Киевской духовной академии: 1819-1920-е гг. Материалы из собрания проф. протоиерея Ф. И. Титова и архива КДА в 4 т.*, t. 1, s. 430; <http://vizs.nlr.ru/person/book/t10/5/20> [dostęp: 26 V 2020 r.].

Debil (De Bil), Władimir Pawłowicz

1. Дебиль (Де Биль), Владимир Павлович
2. Ur. 27 XII 1843 r. w guberni nowogrodzkiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej od 15 XI 1866 r.
5. Łarińskie Gimnazjum w Sankt Petersburgu, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1868 r. z Natalią Kadomcewą, ur. przed 1851 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką doktora medycyny Pawła Kadomcewa.

8. DZIECI: Władimir, ur. przed 28 X 1870 r. w Nowogrodzie, zm. przed 1887 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 2 VIII 1871 r. w Nowogrodzie, zm. przed 1889 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. przed 12 VI 1872 r. w Nowogrodzie, zm. przed 1887 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. w 1875 r. w Wołoczyskach, zm. 14 XI 1886 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, uczennica I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie; Lubow, ur. po 1875 r., zm. przed 1889 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Paweł Jakowlewicz Debil, ur. przed 1803 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego, syn majora artylerii Jakowa Jakowlewicza Debila, oficer Pawłowski Pułku Lejbgwardii, Mińskiego Pułku Piechoty, Petersburskiego Batalionu Garnizonowego, urzędnik Portowej KC Sankt Petersburg. MATKA: Idalia ?, ur. w 1810 r., zm. 15 IX 1871 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córką Osipa ? RODZEŃSTWO: Nikołaj, ur. przed 1838 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, rzeczywisty radca stanu 14 XII 1877 r., inspektor Policji Rzecznej w Moskwie; Paweł, ur. przed 1840 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, radca kolegialny, isprawnik powiatu połockiego, policmajster Rybińska; Jewgienij, ur. 7 XII 1846 r., zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, absolwent I Gimnazjum Wojskowego w Sankt Petersburgu i I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, oficer 85 Wyborskiego Pułku Piechoty, oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów od 25 XII 1872 r., m.in. naczelnik zarządu żandarmerii powiatów łódzkiego, rawskiego i brzezińskiego oraz powiatów warszawskiego, nowomińskiego i radzyńskiego, żonaty dwukrotnie: 1° od 26 I 1872 r. z Apolinarą Kanawiną, ur. w 1854 r., zm. przed 1906 r., wyznania prawosławnego, córką ziemianina powiatu ustiuzskiego guberni nowogrodzkiej Andrieja Kanawina; 2° od 16 X 1906 r. z Aleksandrą Andriejewną Debil, ur. w 1879 r., zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, wdową po oficerze w stopniu rotmistrza.

10. 20 X 1866 r. – nadetatowy urzędnik do szczególnych poruczeń Nowogrodzkiej Izby Skarbowej; 6 XI 1868 r. – na własną prośbę przyjęty na stanowisko urzędnika kancelaryjnego Kancelarii Gubernatora Nowogrodzkiego; 1 VII 1869 r. – urzędnik kancelaryjny Nowogrodzkiego Zebrania Deputowanych Szlacheckich; 29 V 1870 r. – sekretarz szlachty przy Nowogrodzkim Zebraniu Deputowanych Szlacheckich; 24 VI 1872 r. – włączony do etatu DOC MF (30 VI 1872 r. – skierowany do zapoznania się z zasadami służby celnej do Portowej KC Sankt Petersburg); 1 VII 1872 r. – p.o. członka KC Husiatyn; 14 VI 1873 r. – p.o. członka KC Wołoczyska; 9 IX 1877 r. – p.o. członka KC Wierzbołów; 16 I 1878 r. – zatwierdzony na stanowisku członka KC Wierzbołów; 13 V 1878 r. – członek KC Grajewo; 11 XII 1880 r. – członek KC Wo-

łoczyska; 15 IV 1881 r. – dyrektor KC Isakowce; 7 V 1882 r. – dyrektor KC Granica; 11 VIII 1883 r. – dyrektor KC Sosnowiec (12 VI 1886 r. – przedstawiciel DOC MF w Komisji powołanej w celu budowy kolei odnóg Kolei Iwangorodzko-Dąbrowskiej w rejonie KC Sosnowiec i KC Granica); 28 IX 1892 r. – dyrektor KC Irkuck; 23 XI 1898 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. IV 1873 r. – nagroda finansowa 38,84 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1874 r. – nagroda finansowa 91,57 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 34,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1875 r. – nagroda finansowa 52,02 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1876 r. – nagroda finansowa 234,29 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 19 X 1882 r. – order czarnogórski ks. Daniła III kl.; 8 IV 1884 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 IV 1888 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 31 VII 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 5 II 1889 r.; 2 IV 1895 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 13 IV 1897 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 2 IV 1870 r. – registrator kolegiálny (starsz. 20 X 1868 r.); 16 XI 1872 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 X 1871 r.); 24 VII 1875 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 X 1874 r.); 24 III 1878 r. – radca tytularny (starsz. 7 X 1877 r.); 6 III 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 7 X 1879 r.); 9 XI 1883 r. – radca dworu (starsz. 14 II 1883 r.); 7 X 1886 r. – radca kolegiálny (starsz. 14 II 1886 r.); 20 X 1889 r. – radca stanu (starsz. 14 II 1889 r.); 17 XI 1891 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Debil był inicjatorem budowy cerkwi prawosławnej w Sosnowcu. Włożył wiele wysiłku w kwestię gromadzenia środków finansowych na rzecz wniesienia tej świątyni.

14. Zmarł po 23 XI 1898 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 1118, k. 828v–829; sygn. 1154, k. 80v; inw. 127, sygn. 1824, k. 77v; ERT, EAA.644.1.1475, k. 1; GARF, zesp. 110, inw. 17, sygn. 169, k. 123–129; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 213, k. 1–11; sygn. 214, k. 263–271; zesp. 128, inw. 1, sygn. 713, k. 3v–4; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 38v, 42; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 14, s. 11, 25, 29, 31; sygn. 15, k. 27; sygn. 16, k. 10, 11; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 2/3, s. 27; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 1, s. 8; AP w Kielcach, Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 12539, k. 44–45v; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 3, s. 23; sygn. 4, s. 27,

37, 41; sygn. 5, s. 17, 33; sygn. 7, s. 7, 17; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 26, k. 12; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 79, k. 175v-176; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1886 rok, k. 28; sygn. 1887 rok, k. 11, 12; sygn. 1888 rok, k. 30v; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1890 rok, k. 8, 11; sygn. 1891 rok, k. 5, 16; sygn. 1892 rok, k. 7, 20; ПДТСЕВ, 1898, nr 26, s. 2; 1899, nr 1, s. 1; „УПРМФ” 1872, nr 51-52, s. 1021-1022; 1873, nr 20, s. 394; nr 42, s. 851; 1874, nr 12, s. 276; nr 25, s. 594; 1875, nr 15-16, s. 343; nr 31, s. 735; 1876, nr 12, s. 266; 1878, nr 3, s. 59; nr 15-16, s. 386; nr 17, s. 406-407; nr 32, s. 867; 1880, nr 14, s. 353; 1881, nr 16, s. 427; nr 48, s. 1419; 1882, nr 50, s. 1394-1395; 1883, nr 41, s. 1186; 1884, nr 3, s. 78; nr 15, s. 724-726; 1886, nr 45, s. 370; 1888, nr 17, s. 178-180; 1898, nr 51, s. 799; 1892, nr 42, s. 462; 1895, nr 14, s. 229, 232; 1897, nr 15, s. 185-187; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1883 год, часть II, Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их*, Санкт Петербург 1883, kol. 26; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 18 Января 1879 года*, Санкт Петербург 1879, s. 1105; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1898 год*, Петроков 1898, s. 353; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55; *Список дворянских родов Новгородской губернии, внесенных в дворянскую родословную книгу с 1787 г. по 1-е января 1910 года, с приложением списка Губернских и Уездных Предводителей Дворянства 1767 года*, сост. П.П. Голицын, Новгород 1910, s. 53.

Dembicki (Dębicki), Ignacy Piotr Iwanowicz

1. Дембицкий, Игнатий Иванович
2. Ur. 19 I 1823 r. w Płocku.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni płockiej.
5. Szkoła Farmacji w Warszawie, ukończona 23 XII 1839 r. ze stopniem powi-zora.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 1855 r. z Julią Chajkowską (Hajkowską), ur. w 1835 r., zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka Franciszka Chajkowskiego (Hajkowskiego) i Aleksandry z d. Krasnodębska.
8. DZIECI: Gustaw Wojciech, ur. 11 IV 1856 r. w Boguszach, zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego; Antoni Celestyn, ur. 25 III 1858 r. w Boguszach w guberni augustowskiej, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, agent handlowy

Towarzystwa Gerhard & Gey w Sankt Petersburgu; Jan Teofil, ur. 20 II 1859 r. w Raczkach w guberni augustowskiej, zm. po 1888 r., wyznania rzymskokatolickiego; pomocnik aptekarza w aptece Schleiblera w Łodzi; Maria Julia, ur. 17 I 1860 r. w Raczkach w guberni augustowskiej, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 11 VIII 1879 r. z urzędnikiem celnym Antonim Józefem Szypowskim, ur. w 1855 r., zm. po 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego; Paulina, ur. 7 II 1861 r. w Raczkach w guberni augustowskiej, zm. po 21 X 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego; Aleksandra Katarzyna, ur. 10 III 1862 r. w Zieluniu w guberni płockiej, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 9 II 1886 r. z Mikołajem Nikolskim, ur. w 1855 r., zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego, urzędnikiem kancelaryjnym KC Aleksandrów; Józef, ur. 3 III 1863 r. w Nowym Zieluniu w Królestwie Pruskim, zm. po 1888 r., wyznania rzymskokatolickiego, pracownik prywatnej fabryki papierów w Łodzi; Anna Magdalena, ur. 18 VII 1865 r. w Zieluniu, zm. 12 X 1866 r. w Zieluniu, wyznania rzymskokatolickiego; Ignacy Hieronim, ur. 30 IX 1866 r. w Zieluniu, zm. po 14 X 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego; Julia Józefa, ur. 12 III 1868 r. w Zieluniu w guberni płockiej, zm. po 1888 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 31 I 1888 r. z Borisem Bazilewicz-Kniażykowskim, ur. w 1861 r. w Taganrogu, zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, absolwentem Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, urzędnikiem celnym, m.in. sekretarzem KC Granica i KC Mława i urzędnikiem do szczególnych poruczeń przy gubernatorze warszawskim; Ignacy, ur. 24 XII 1870 r. w Nieszawie, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczeń Gimnazjum w Wilnie.

9. OJCIEC: Jan Dębicki, ur. w 1785 r., zm. po 1828 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni płockiej, starszy sierżant 3 Pułku Strzelców Piechoty Wojska Polskiego. MATKA: Marianna Muszyńska, ur. w 1795 r., zm. po 1828 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZĘSTWO: ?

10. 5 II 1851 r. – p.o. nadzorca materiałów aptekarskich KC Wierzbolów; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorca materiałów aptekarskich KC Wierzbolów; 12 VII 1854 r. – na własną prośbę pomocnikiem nadzorca PC Bogusze; 6 II 1859 r. – nadzorca PC Raczki; 21 VIII 1861 r. – dyrektor KC Zieluń; 3 VI 1869 r. – buchalter i kalkulator cel KC Nieszawa; 1 VII 1869 r. – w związku ze zmianą etatów skarbnik KC Nieszawa (od 20 V 1871 r. do 11 V 1873 r. – oddelegowano do p.o. buchaltera KC Aleksandrów; od 10 VIII do 20 IX 1873 r. – oddelegowany do p.o. skarbnika KC Aleksandrów; od 29 X 1873 r. do 30 I 1874 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Zieluń; 6 IX 1874 r. – oddelegowany do p.o. skarbnika KC Aleksandrów); 20 IX 1875 r. – skarbnik KC Aleksandrów; 22 III 1888 r. – skarbnik KC Mława; 1 VIII 1895 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 5 XII 1864 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 4 XII 1866 r. – podziękowanie ministra finansów za sukcesy w walce z kontrabandą.

12. 1 II 1856 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 II 1855 r.); 22 XII 1859 r. – radca tytularny (starsz. 6 II 1859 r.); 13 IV 1863 r. – asesor kolegiálny (starsz. 6 II 1862 r.); 14 II 1867 r. – radca dworu (starsz. 6 II 1866 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 VIII 1895 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 13v; sygn. 29, k. 8; sygn. 30, k. 57; sygn. 33, k. 34v; sygn. 82, k. 10v; sygn. 83, k. 19v–20; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 1626; zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 111–119; sygn. 318, k. 79–79v; AD w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 1856 rok, akt chrztu nr 40; sygn. 1858 rok, akt chrztu nr 62; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 8 z 1880 r., akt ślubu nr 3 z 1886 r., akt chrztu nr 12 z 1887 r.; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 5, s. 4–5; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego gminy Płock, sygn. 42, k. 23; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 13, s. 3; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 7, k. 4v; sygn. 8, k. 10v; sygn. 25, k. 12; sygn. 26, k. 24v; sygn. 31, k. 25v–26; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Służewo, sygn. 59, s. 157; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 560, k. 17v; sygn. 563, k. 40; sygn. 564, k. 94; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 26, k. 68v–69; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zieluniu, sygn. 36, k. 9v; sygn. 37, s. 16; sygn. 39, k. 9; sygn. 40, k. 14v, 39; sygn. 46, k. 4v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 10, s. 30; sygn. 16, s. 52; sygn. 26, s. 48; „УПМФ” 1867, nr 18, s. 312; 1869, nr 36, s. 508; nr 37, s. 522, 524; 1876, nr 5, s. 107; 1888, nr 16, s. 120; „GRKP” 1860, nr 74, s. 511; „Dziennik Warszawski” 1856, nr 83, s. 1; ПДТСЕВ, 1895, nr 22, s. 2; RZCKP, 1856, nr 10, s. 1–2.

Demiński (Dębiński), Władysław Wojciechowicz

1. Дембинский, Владыслав Войцехович

2. Ur. 15 VI 1831 r.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni radomskiej od 1853 r.

5. ?

6. Żona Maria od 19 VI 1871 r. do 6 XII 1876 r. posiadała majątek Gierszowice w powiecie sandomierskim guberni radomskiej.

7. ŻONATY przed 1866 r. z Marianną (Marią) Makowską, ur. w 1840 r., zm. po 23 IX 1874 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Ignacy, ur. w 1866 r. w Stupi koło Pacanowa, zm. po 24 I 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego, aptekarz w Warszawie, żonaty od 24 I 1904 r. z Heleną Filipiną Szmagier, ur. w 1880 r. w Szlasach w powiecie ciechanowieckim guberni płockiej, zm. po 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Rafała Szmagiera i Eugenii z d. Gołębiowska; Władysław Julian, ur. 1 II 1874 r. w Gierszowicach, zm. po 1874 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Wojciech Dembiński (Dębiński), ur. przed 1810 r., zm. po 1831 r., wyznania rzymskokatolickiego. MATKA: Marianna Nucińska, ur. przed 1814 r., zm. po 1831 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 1 VII 1853 r. – pisarz KC Zawichost; 28 III 1857 r. – tłumacz KC Zawichost; 10 II 1860 r. – pomocnik nadzorcy PC Rataje; 13 VII 1862 r. – pomocnik nadzorcy PC Łążek Zaklikowski; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Rataje; 16 I 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 5 X 1873 r. – zwolniony ze służby.

11. –.

12. 10 VIII 1854 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 VII 1853 r.); 17 IX 1857 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 2 XI 1860 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1859 r.); 12 VII 1865 r. – radca tytułarny (starsz. 1 V 1864 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 V 1867 r.).

13. Posiadał herb „Rawicz”; został pochowany na cmentarzu rzymskokatolickim w Sulisławicach.

14. Zmarł 23 IX 1874 r. w Gierszowicach w powiecie sandomierskim guberni radomskiej.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 12v, 79v, 80; sygn. 31, k. 73; sygn. 86, k. 17; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 23–23v, 154–155; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Sulisławicach, sygn. 65, s. 7, 44; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 4, s. 18; Hipoteka Sandomierska, sygn. 128, k. 5v–6; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 125, k. 44v; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 596; 1868, nr 7, s. 127–128; nr 19, s. 350–351; 1869, nr 37, s. 524; 1871, nr 17, s. 274; 1874, nr 8, s. 171; „GRKP” 1860, nr 99, s. 763.

Dmitrijew, Aleksandr Wasiljewicz

1. Дмитриев, Александр Васильевич

2. Ur. 3 III 1835 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Liceum Demidowskie w Jarosławlu, ukończone w 1855 r. z tytułem studenta rzeczywistego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1869 r. z Lidią Stupiną, ur. przed 1847 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze asesora kolegijskiego Grigorija Stupina.

8. DZIECI: Natalia, ur. 14 IX 1869 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, zamężna z urzędnikiem przewozu poczty kolejami Nikołajewem; Olga, ur. 26 VI 1871 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, zamężna z porucznikiem Aleksandrem Wasiljewiczem Gresznerem, oficerem 9 Jelizawietgradzkiego Pułku Dragonów, Wierzbołowskiej BSG i Wydzielonego Korpusu Żandarmów; Grigorij, ur. 14 VIII 1878 r. w Wierzbołowie, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, absolwent I Gimnazjum Męskiego w Sankt Petersburgu; Maria, ur. 11 II 1881 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego; Zoja, ur. 16 II 1883 r. w Wierzbołowie, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 12 XII 1884 r. w Wierzbołowie, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Dmitrijew, ur. przed 1814 r., zm. po 1835 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Iwan, ur. 19 I 1841 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, radca kolegijski, absolwent Gimnazjum Gubernialnego w Jarosławlu i prowadzonych przy nim klas taksatorsko-geodezyjnych, urzędnik DOC MF zajmujący m.in. stanowiska dyrektora KC Sestoreck i młodszego członka KC Rewel, żonaty z Jeleną Andriejewną ?, wyznania prawosławnego, bezdzietny.

10. 16 IX 1855 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Powiatowego w Carskim Siole; 17 III 1856 r. – pomocnik starszego buchaltera Carskosielskiego Zarządu Powiatowego; 19 II 1861 r. – urzędnik Zarządu Witebskiego Ober-Prowiantmajstra; 1 X 1862 r. – nadetatowy urzędnik Kancelarii Komitetu Kaukaskiego; 25 X 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 19 I 1867 r. – włączony do etatu Departamentu Apanaży Rodziny Cesarskiej; 30 III 1869 r. – urzędnik stojący przy Kancelarii Wojny; 1 VII 1869 r. – starszy pomocnik referenta Ministerstwa Wojny; 11 I 1872 r. – stojący przy Ministerstwie Wojny bez wynagrodzenia; 24 X 1875 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Aleksandrowskiego OC (oddelegowany do zajęć w Lądowej KC Sankt Petersburg); 15 XI 1877 r. – członek KC Wierzbołów (7 III 1880 r. – oddelegowany do p.o. członka Lądowej KC Sankt Petersburg); 15 IV 1881 r. – członek Lądowej KC Sankt Petersburg (21 V 1882 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora KC Wierzbołów); 8 VII 1882 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wierzbołów; 1 II 1897 r. – dyrektor KC Lipawa; 28 XII 1901 r. – naczelnik Turkiestańskiego OC.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 31 III 1868 r. – jednorazowa zapomoga finansowa 200 rubli; 28 III 1871 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 8 X 1880 r. – znak Czerwonego Krzyża; 15 V 1883 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 VI 1885 r. – kawaler I kl. Orderu Ernestyńskiego; 1 IV 1890 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 10 XII 1891 r. – order francuski Krzyż Kawalerski Orderu Legii Honorowej; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 8 VII 1896 r. – order chiński Podwójnego Smoka II st. III kl.; 1 I 1901 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi.

12. 8 XI 1855 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 X 1855 r.); 6 V 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 X 1858 r.); 17 IV 1863 r. – za zasługi radca tytularny (starsz. 5 X 1861 r.); 31 XII 1864 r. – za zasługi asesor kolegiálny (starsz. 22 XII 1864 r.); 29 III 1870 r. – radca dworu (starsz. 16 III 1870 r.); 1874 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 III 1874 r.); 15 I 1882 r. – radca stanu (starsz. 15 IV 1881 r.); 24 IV 1888 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. 28 VIII 1882 r. – przewodniczący Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Kibartach.

14. Zmarł 15 VI 1904 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 2v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 10v; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 35, k. 190–202; inw. 11, sygn. 232, k. 113–119; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 23; sygn. 1545, k. 193–218; sygn. 1546, k. 60–73; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 4v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 74v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 333, k. 1–13; „УПРМФ” 1882, nr 17, s. 427; 1883, nr 20, s. 528–529; nr 32, s. 914; 1888, nr 17, s. 178; 1891, nr 52, s. 537; 1893, nr 17, s. 202; nr 36, s. 511; 1897, nr 4, s. 48; nr 9, s. 101; 1904, nr 27, s. 462; „Разведчик” 1896, nr 324, s. 1172; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1892, nr 21, s. 359; 1894, nr 3, s. 31; ПДТСЕВ, 1895, nr 9, s. 2; 1899, nr 23, s. 2; 1902, nr 1, s. 4; 1904, nr 17, s. 1; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 402; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1904 года*, Санкт Петербург 1904, s. 249; *Адрес-календарь Сыр-Дарьинская область*, [w:] *Туркестанский на 1904 г. календарь*, Ташкент 1904, s. 18; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1883 год*, Сувалки 1882, s. 33; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1896 год*, Сувалки 1896, s. 100.

Dmitrijew, Iwan Anikijewicz

1. Дмитриев, Иван Аникиевич
2. Ur. w 1791 r. w guberni tambowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1828 r. z Wiktorią Biernacką, ur. przed 1811 r., zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Jana Biernackiego.

8. DZIECI: Natalia, ur. 18 X 1828 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, zamężna przed 1855 r. z urzędnikiem KC Michałowice Lucjanem Witkowskim, wyznania rzymskokatolickiego; Dominika, ur. 17 IV 1831 r. w Mińsku, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Walentyna, ur. 13 XII 1832 r. w Warszawie, zm. 22 XI 1885 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, panna; Iwan, ur. 24 I 1834 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Josif, ur. 26 I 1835 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Tytus, ur. 1 IV 1837 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Sofroniusz, ur. 11 III 1839 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 22 VII 1845 r. w Tomaszowie, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Anikij Dmitrijew, ur. przed 1770 r., zm. po 1791 r., wyznania prawosławnego, urzędnik w guberni tambowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 22 III 1811 r. – pisarz Lebedyńskiego Sądu Powiatowego w guberni tambowskiej; 31 XII 1811 r. – kancelarysta Lebedyńskiego Sądu Powiatowego; 7 IV 1814 r. – włączony do etatu Kancelarii Generał-Gubernatora Księstwa Warszawskiego; 31 XII 1815 r. – zwolniony ze służby z powodu likwidacji Kancelarii Generał-Gubernatora Księstwa Warszawskiego; 21 I 1816 r. – urzędnik Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego; 17 IV 1818 r. – pomocnik buchaltera przy naczelniku spraw celnych i handlowych w Królestwie Polskim; 1 I 1820 r. – pomocnik zarządzającego (kontroler) rosyjskiej KC Kalisz; 20 VII 1822 r. – zwolniony ze służby z powodu likwidacji rosyjskich struktur celnych w Królestwie Polskim; 1 I 1823 r. – komisjoner X kl. przy Sztapie Głównym Jego Cesarskiej Wysokości wielkiego księcia Konstantego Pawłowicza; 1 VII 1824 r. – komisjoner IX kl. przy Sztapie Głównym Jego Cesarskiej Wysokości wielkiego księcia Konstantego Pawłowicza; 17 X 1829 r. – włączony do etatu Warszawskiego Komisariackiego Kimisjonerstwa (6 I 1831 r. – wyjechał do Grodna, gdzie p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń przy generale-inżynierze Armii Czynnej Abakumowie); 7 II 1831 r. – nadzorca składu celnego rekwizycyjnego w Mińsku; 4 VII 1831 r. – nadzorca zapasów transpozycyjnych Armii Czynnej; 31 V 1836 r. – pomocnik kontrolera Tymczasowej Komisji Rachunkowej Intendentury Armii Czynnej; 31 XII 1840 r. – zwolniony ze służby z powodu rozwiązania Tymczasowej Komisji Rachunkowej Intendentury Armii Czynnej; 20 XII 1842 r. – p.o. kontrolera towarów przy KC I kl. w Tomaszowie; 19 IV 1848 r. – p.o. naczelnika KC I kl. w Michałowicach; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Michałowice; 20 III 1854 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 26 XII 1834 r. – polski wojskowy znak zasługi IV kl.; 28 VIII 1838 r. – order św. Stanisława IV kl. (III kl.) za oddaną i wyróżniającą się służbę; 27 VI 1841 r. – nagroda finansowa 210,15 rubla.

12. 1815 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1814 r.); 1818 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1817 r.); 1821 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 31 XII 1820 r.); 9 XII 1838 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 VII 1836 r.); 14 I 1850 r. – radca dworu (starsz. 20 VI 1844 r.).

13. W czasie wybuchu powstania listopadowego został aresztowany. W niewoli przebywał do 6 I 1831 r. Po zwolnieniu z niewoli wyjechał do Grodna; 13 XII 1854 r. Dmitrijew uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 571,84 rubla rocznie od dnia 1 V 1854 r.; Dmitrijew po odejściu ze służby zamieszkał w Warszawie; Dmitrijew został pochowany na cmentarzu prawosławnym na Woli w Warszawie; 6 VIII 1856 r. wdowa po Dmitrijewie wraz z córką Olgą uzyskały zgodę na otrzymywanie emerytury w wysokości 381,22 rubla rocznie (wdowa 285,92 rubla, córka 95,30 rubla); wdowa wraz córką mieszkały w Warszawie.

14. Zmarł 18 XI 1855 r. w Warszawie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 83, k. 9; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 36, 104–104v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 384, k. 269–275; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszku, sygn. 1/60, s. 6; sygn. 1/61, s. 8, 10; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 44, k. 94v–95; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 22, k. 134v–135; RZCKP, 1850, nr 7, s. 1–3; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 144; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 144.

Dmochowski, Antoni Matwiejewicz

1. Дмоховский, Антон Матвеевич
2. Ur. w 1827 r. w Szmurłach w obwodzie białostockim.
3. Rzymskokatolickie (prawosławne od ?).
4. Szlachcic dziedziczny niezatwierdzony przez Departament Heroldii Senatu Rządzącego.
5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od przed 1877 r. z Pauliną Czermińską, ur. przed 1859 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, córką Antona Czermińskiego.

8. Bezdziety.

9. OJCIEC: Matwiej Dmochowski, ur. przed 1807 r., zm. po 1827 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Józefa Czerniowska, ur. przed 1811 r., zm. po 1827 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 1 XI 1851 r. – pisarz Kancelarii Szkoły Rabinackiej w Wilnie; 10 VIII 1853 r. – buchalter Powiatowej Kasy Skarbowej w Pietrozawodsku; 23 III 1854 r. – pomocnik kontrolera Wydziału Kontroli Ołonieckiej Izby Skarbowej; 18 V 1856 r. – p.o. referenta Ołonieckiej Izby Skarbowej; 28 X 1857 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjny Wydziału Kontroli Wołyńskiej Izby Skarbowej; 9 I 1858 r. – p.o. kontrolera Wydziału Kontroli Wołyńskiej Izby Skarbowej; 25 VIII 1858 r. – zatwierdzony na stanowisku kontrolera Wydziału Kontroli Wołyńskiej Izby Skarbowej; 13 XII 1865 r. – naczelnik Wydziału Wydatków przy Kancelarii Radziwiłłowskiego OC; 15 XI 1868 r. – pomocnik rewizora Petersburskiej Izby Kontrolnej; 20 VI 1870 r. – buchalter Petersburskiej Izby Skarbowej; 29 X 1871 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 9 III 1872 r. – buchalter i kalkulator cel KC Wieruszów; 23 X 1876 r. – dyrektor KC Lubicz; 19 IX 1878 r. – dyrektor KC Awramieny; 5 X 1879 r. – włączony do etatu DOC MF; 7 III 1880 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów KC Odessa; 31 VIII 1881 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Odessa.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 10 IX 1856 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 X 1854 r.); 24 IV 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 IX 1857 r.); 1 III 1862 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 IX 1860 r.); 11 II 1865 r. – radca tytularny (starsz. 1 XI 1863 r.); 14 IV 1871 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 X 1866 r.); 4 I 1874 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1873 r.); 6 III 1880 r. – radca kolegiálny (starsz. 5 X 1879 r.).

13. –.

14. Zmarł we IX 1888 r. w Odessie.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 242, k. 354–363a; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 12, s. 16; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 37, s. 22; „УПРМФ” 1872, nr 51–52, s. 1020; 1874, nr 3, s. 58–59; 1877, nr 1 s. 2; 1878, nr 49, s. 1314–1315; 1880, nr 8, s. 178–179; nr 14, s. 353; nr 25, s. 633; 1882, nr 12–13, s. 307; 1888, nr 42, s. 202; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 53–54; https://geneteka.genealodzy.pl/index.php?op=gt&lang=pol&bdm=B&w=10pl&rid=B&search_lastname=Dmochowski&search_name=Maciej&search_lastname2=&search_name2=&from_date=&to_date=&rpp1=&ordertable= [dostęp: 29 IV 2023 r.].

Dobrowolski, Faustyn Matwiejewicz

1. Добровольский, Фаустин Матвеевич
2. Ur. w 1818 r. w Kamieńcu Podolskim.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła prywatna.
6. Po odejściu na emeryturę (w 1879 r.) posiadał majątek Złoczew w powiecie sieradzkim guberni kaliskiej.
7. ŻONATY przed 1847 r. z Anna Wetlicką, ur. przed 1825 r., zm. po 7 IX 1897 r., wyznania prawosławnego, córką Aleksego Wetlickiego.
8. DZIECI: Jekaterina, ur. 20 VIII 1847 r. w Drużkopolu, zm. po 1885 r., wyznania prawosławnego, zamężna z urzędnikiem celnym Aleksandrem Szuleszkinem (patrz: Szuleszkin Aleksandr); Aleksiej, ur. 29 I 1850 r. w Radziwiłłowie, zm. po 4 XI 1884 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 22 III 1852 r. w Pyzdrach, zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, zamężna przed 1873 r. z lekarzem medycyny Jewgienijem Sokolskim; Olga, ur. w 1853 r., zm. po 21 V 1899 r., wyznania prawosławnego, zamężna z asesorem kolegiąlnym urzędników administracji akcyzą Pawłem Gawriłowiczem Burmakinem; Leonida, ur. 12 IX 1856 r. w Praszce, zm. po 30 VIII 1879 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. w 1859 r., zm. 1 I 1863 r. w Praszce, wyznania prawosławnego; Michał, ur. 23 X 1860 r. w Praszce, zm. po 4 XI 1884 r., wyznania prawosławnego; Natalia, ur. 31 X 1862 r. w Praszce, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Maciej Dobrowolski, ur. przed 1797 r., zm. po 1818 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Katarzyna ?, ur. przed 1801 r., zm. po 1824 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZĘSTWO: ?
10. 24 I 1835 r. – nadetatowy pisarz KC Husiatyn; 1 I 1837 r. – etatowy pisarz KC Husiatyn; 14 I 1844 r. – pisarz KC Isakowce; 30 VII 1846 r. – nadzorca składu celnego KC Drużkopol; 6 IV 1848 r. – sekretarz KC Husiatyn; 19 X 1848 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 2 XI 1851 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC (od 26 II do 18 VII 1852 r. – p.o. członka i skarbnika KC Pyzdry); 19 V 1852 r. – dyrektor KC Służewo; 25 IV 1855 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 10 IV 1856 r. – dyrektor KC Praszka; 1 XII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 17 I 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.
11. 1845 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 28 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 130 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby;

23 III 1858 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; V 1860 r. – nagroda finansowa 57,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1860 r. – nagroda finansowa 31,595 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 XII 1862 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 7 XII 1842 r. – registrator kolegiálny (starsz. 24 I 1841 r.); 11 III 1846 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 I 1845 r.); 1849 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 24 I 1849 r.); 8 VII 1853 r. – radca tytułarny (starsz. 24 I 1853 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.); 20 X 1865 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 XII 1864 r.).

13. –.

14. Zmarł 4 XI 1884 r. w Złoczewskiej Wsi w guberni kaliskiej.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 16, 16v; sygn. 75, k. 1, 2v–3; sygn. 78, k. 17, 18–18v; sygn. 81, k. 31v; sygn. 82, k. 11v; sygn. 84, k. 11v; sygn. 85, k. 17; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 1, 2v–3; sygn. 58, k. 290v, 354; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 158v, 179, 266v, 267v, 271v–272, 350; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 309–312; sygn. 2753, k. 263–266; sygn. 3249, k. 86–87; sygn. 6464, k. 1–2; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 5111090/1, s. 33; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 4, k. 7v; sygn. 5, k. 7v, 8v; sygn. 8, k. 8v, 12v; sygn. 9, k. 2v, 5v; sygn. 10, k. 4v, 6v; sygn. 11, k. 5v, 8v, 10v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 16, s. 4; sygn. 19, s. 18; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 37, s. 60; sygn. 119, s. 35; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Złoczewie, sygn. 127, k. 52; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Wieluniu, sygn. 4, k. 12v; sygn. 6, k. 1v; „УПРМФ” 1865, nr 50, s. 864; 1866, nr 4, s. 60; nr 9, s. 176; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2078; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 147.

Dobrzański, Mikołaj Andriejewicz

1. Добржанский, Николай Андреевич
2. Ur. 9 X 1817 r. w Brześciu nad Bugiem.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone w 1837 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 10 IX 1844 r. z Emilią Myszkowską, ur. w 1820 r., zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką sekretarza sądowego Anastazego Myszkowskiego i Bogumiły z d. Weinhort (Weyhardt).

8. DZIECI: Zofia Paulina, ur. 15 I 1846 r. w Żółtkach, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Józef, ur. 29 IV 1847 r. w Żółtkach, zm. przed 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jan, ur. 18 VI 1849 r. w Grodnie, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Teresa, ur. 18 VI 1849 r. w Grodnie, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Pryska Maria, ur. 6 I 1856 r. w Pyzdrach, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Andrzej Dobrzański, ur. w 1781 r., zm. 25 XII 1846 r. w Folwarku Kraśnym, wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik celny w randze asesora kolegiального, m.in. dyrektor KC Nurzec (w Granne) i KC Choroszcz, syn Józefa Dobrzańskiego. MATKA: Zofia Borowik, ur. przed 1799 r., zm. po 25 XII 1846 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka, córka Józefa Borowika. RODZENSTWO: Jan, ur. przed 1818 r., zm. po 25 XII 1846 r., wyznania rzymskokatolickiego; Emilia, ur. przed 1818 r., zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna z urzędnikiem celnym Karolem Friese.

10. 11 VII 1835 r. – pisarz Nurzeckiej KC (w Granne); 1 I 1836 r. – kancelarysta Nurzeckiej KC (w Granne); 15 VI 1836 r. – kancelarysta KC Brześć Litewski; 28 VII 1841 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Grodzieńskiego OC; 7 VIII 1844 r. – pomocnik dyrektora KC Żółtki; 28 XI 1849 r. – dyrektor KC Grodno; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Praszka; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Praszka; 18 VIII 1853 r. – dyrektor KC Pyzdry; 6 VI 1862 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 22 XI 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 12 XII 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1835 r. – nagroda finansowa 42,86 rubla; 1836 r. – nagroda finansowa 125 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 22 VIII 1847 r. – zapomoga finansowa w wysokości 109 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 22 VIII 1852 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 26 XII 1852 r. – nagroda finansowa 350 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 225 rubli; 10 XI 1855 r. – nagroda finansowa 350 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby.

12. 14 III 1838 r. – registrator kolegialny (starsz. 11 VII 1836 r.); 5 XI 1842 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 11 VII 1840 r.); 8 VIII 1845 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 7 VIII 1844 r.); 18 I 1849 r. – radca tytularny (starsz. 7 VIII 1848 r.); 8 VII 1853 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 VIII 1852 r.); 16 V 1857 r. – radca dworu (starsz. 7 VIII 1856 r.); 26 V 1861 r. – radca kolegialny (starsz. 7 VIII 1860 r.).

13. Dobrzański zawarł związek małżeński w kościele rzymskokatolickim w Brześciu nad Bugiem.

14. Zmarł po 1866 r.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 58, sygn. 62, k. 31v, 58; sygn. 63, k. 37; inw. 84, sygn. 25, k. 81; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 43v; sygn. 31, k. 57; sygn. 70, k. 23v, 32v; sygn. 71, k. 9, 10–10v; sygn. 76, k. 43; sygn. 74, k. 29v; sygn. 77, k. 27v–28; sygn. 82, k. 6v, 30; Нацыянальны гістарычны архіў Беларусі ў г. Гродна, zesp. 259, inw. 1, sygn. 13, k. 170; zesp. 473, inw. 1, sygn. 11, k. 76; sygn. 19, k. 15, 87v; sygn. 20, k. 44v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 518v; sygn. 36, k. 16v, 48, 49–49v; sygn. 48, k. 28v; sygn. 50, k. 30–31; sygn. 31, k. 30–31; sygn. 58, k. 28, 62v–63, 189, 323, 354; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 69, 141, 210, 211–211v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 118–122; sygn. 2216, k. 89–94; sygn. 2443, k. 27–28; sygn. 26176, k. 74–77; sygn. 2753, k. 173–178; sygn. 3249, k. 46–47; sygn. 6182, k. 101–105; sygn. 6464, k. 19–20; sygn. 8833, k. 112–114; sygn. 9138, k. 36–37; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Pызdry (pow. wrzesiński), sygn. 55, s. 5; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 60; 1867, nr 3, s. 32; „GRKP” 1857, nr 157, s. 1211; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 137.

Dombrowskij (Dąbrowskij), Paweł Francewicz

1. Домбровский, Павел Францевич

2. Ur. 13 X 1840 r. w Koraczewce w guberni wołyńskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni podolskiej.

5. Władimirski Korpus Kadetów w Kijowie, ukończony 16 VI 1860 r. z awansem do stopnia podporucznika.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1871 r. z Nadieżdą Iwanową, ur. w 1851 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką rotmistrza w stanie spoczynku Aleksandra Iwanowa.

8. DZIECI: Nadieżda, ur. 5 XI 1871 r. w guberni kieleckiej, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, absolwentka I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie; Wiera, ur. 24 X 1872 r. w Sandomierzu, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, absolwentka I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie, zamężna od 3 XI 1891 r. z młodszym pomocnikiem nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa Nikołajem Pawłowiczem Antropowem, wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 19 IX 1874 r. w Tomaszowie Lubelskim, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczeń Szkoły Realnej w Wilnie, urzędnik kancelaryjny GSKC Warszawa, żonaty od 28 IV 1899 r. z Henriettą Anną Marią Wiktoria Pomas de Kron, ur. w 1868 r., zm. po 1899 r., wyznania rzymskokato-

lickiego; Olga, ur. 23 IV 1884 r. w Praszce, zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 17 IX 1903 r. z Władimirem Fiodorowiczem Akajemowem, ur. 25 V 1876 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, zarządzającym Kancelarią Gubernatora Lubelskiego.

9. OJCIEC: Franciszek Dombrowskij, ur. przed 1815 r., zm. po 1840 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni podolskiej. MATKA: ?, wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: ?

10. 16 VI 1860 r. – oficer 15 Batalionu Strzelców; 1 I 1865 r. – p.o. skarbnika 15 Batalionu Strzelców; 1 II 1865 r. – zatwierdzony na stanowisku skarbnika 15 Batalionu Strzelców; 1 I 1867 r. – p.o. adiutanta 15 Batalionu Strzelców; 1 VII 1867 r. – dowodzący kompanią 15 Batalionu Strzelców; 21 V 1868 r. – przeniesiony do struktur straży granicznej; 22 VI 1868 r. – dowódca oddziału Zawichojskiej BSG; 29 I 1872 r. – oficer rezerwowi Zawichojskiej BSG; 6 V 1875 r. – dopuszczony do p.o. dyrektora PC Podmajdan; 14 V 1875 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora PC Podmajdan; 19 VII 1878 r. – dyrektor KC Sandomierz; 24 IX 1879 r. – dyrektor KC Wincenta; 19 VIII 1882 r. – dyrektor KC Praszka; 17 XII 1884 r. – członek KC Grajewo; 11 III 1886 r. – członek KC Aleksandrów; 8 VII 1892 r. – członek GSKC Warszawa; 21 I 1909 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 28 X 1865 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1887 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1886 r.; 29 VII 1891 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 22 IX 1894 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 16 VI 1860 r. – podporucznik; 28 II 1863 r. – porucznik; 17 V 1866 r. – sztabkapitan; 30 VIII 1870 r. – kapitan; 14 V 1875 r. – przeniesiony ze stopnia kapitana do radcy tytularnego; 24 III 1876 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 V 1875 r.); 22 III 1879 r. – radca dworu (starsz. 19 VII 1878 r.); 9 XI 1883 r. – radca kolegialny (starsz. 19 VIII 1882 r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. 20 IX 1883 r. – zatwierdzony na funkcjo starosty cerkiewnego w Praszce; syn Władimir uczył się w Szkole Realnej w Wilnie korzystając ze stypendium DOC MF.

14. Zmarł 21 I 1909 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 315, k. 36; ERT, EAA.644.1.1612, k. 4, 27v; EAA.644.1.1740, k. 17v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 4, 27v; sygn. 37, k. 17v; sygn. 41, k. 5, 8; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 83–88; sygn. 217, k. 178–183, 405–406; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 50; zesp. 560, inw. 20, sygn. 618, k. 98–104; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod

wezwaniam Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 29, k. 19v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 3, 4, 7; sygn. 5, s. 8, 12; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 9, s. 2; sygn. 10, s. 8, 32; AP w Lublinie, Rząd Gubernialny Lubelski (1867–1917), Wydział Administracyjny, sygn. osobowe 5; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 39, k. 48v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 52, k. 104v; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tarnogrodzie, sygn. 31, s. 4; „УПРМФ” 1875, nr 42, s. 983; 1876, nr 15, s. 319–320; 1878, nr 41, s. 1090; 1879, nr 17, s. 425–426; 1880, nr 2, s. 35; 1884, nr 3, s. 79; 1886, nr 17, s. 213; 1892, nr 32, s. 366; 1897, nr 15, s. 185–187; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1883, nr 20, s. 347; ПДТСЕВ, 1899, nr 5, s. 3; 1903, nr 2, s. 1; nr 17, s. 2; 1907, nr 11, s. 2; 1909, nr 4, s. 1; nr 7, s. 1; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1877 год*, s. 48; A. Górak, *Personel Zarządu Gubernialnego Lubelskiego (1867–1918) – baza danych*, „Przegląd Historyczny” 2003, t. 94, z. 4, s. 431; idem, *Kancelaria Gubernatora i Rząd Gubernialny Lubelski (1867–1918): studium administratywistyczne i prozopograficzne*, Lublin–Radzyń Podlaski 2006, s. 111–112; idem, A. Górak, *Księga poleceń kierownika Kancelarii Gubernatora Lubelskiego W. F. Akajemowa – narzędzie reformy systemu kancelaryjnego*, [w:] *Dzieje biurokracji na ziemiach polskich*, t. II, red. A. Górak, D. Magier, Lublin–Siedlce 2009, s. 217–236; K. Latawiec, *Z koszar do urzędu celnego. Byli oficerowie armii carskiej w strukturach administracji celnej Imperium Rosyjskiego w drugiej połowie XIX stulecia na przykładzie Królestwa Polskiego*, [w:] *Spółeczeństwo w wojsku, wojsko w społeczeństwie w XIX i XX wieku. Relacje i procesy w ujęciu interdyscyplinarnym*, red. M. Kruszyński, T. Osiński, M. Kornat, Dęblin 2020, s. 138.

Dornstein, Józef Aleksander Ludwikowicz

1. Дорнштейн, Иосиф Людвигович
2. Ur. 6 III 1843 r. w Nieszawie.
3. Luterańskie.
4. Syn urzędnika.
5. Wyższa Szkoła Realna w Kaliszu, ukończona w 1862 r.
6. Majątek nieruchomości w posiadaniu żony.
7. ŻONATY od 11 I 1869 r. z Marią Emilią Karoliną Partowicz, ur. 30 IX 1848 r. we Włocławku, zm. po 1894 r., wyznania luterańskiego, córką kupca i zarządcy fabryki cykorii we Włocławku Juliana Partowicza, ur. w 1811 r., zm. po 1869 r., wyznania luterańskiego i Fryderyki z d. Preiss, ur. w 1823 r., zm. po 1869 r., wyznania luterańskiego.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Ludwik August, ur. w 1803 r. w Inowrocławiu, zm. przed 1883 r., wyznania luterńskiego, syn geometry Augusta Dornsteina ze Strzyszek, inspektor policji wodnej w Warszawie, inspektor szalupy kanonierskiej w Nieszawie, żonaty. MATKA: Karolina Dorota Tangermann, ur. w 1800 r., zm. przed 1883 r., wyznania luterńskiego, córka Jana Tangermanna, komisarza ekonomicznego w Przedczu. RODZENIWO: Karol Ferdynand, ur. 20 XI 1824 r., zm. 2 XII 1824 r. w Przedczu, wyznania luterńskiego; Karol, ur. w 1829 r., zm. po 1866 r., wyznania luterńskiego, żonaty przed 1857 r. z Wincentyną Laszewską (Łaszewska), ur. w 1833 r., zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego; Karolina Augusta, ur. w 1831 r., zm. 18 XII 1833 r. w Warszawie, wyznania luterńskiego; Ludwika, ur. 16 XII 1833 r. w Warszawie, zm. 18 XII 1833 r. w Warszawie, wyznania luterńskiego; Ludwika Małgorzata, ur. 1 VII 1835 r. w Warszawie, zm. po 1836 r., wyznania luterńskiego; Ludwik Jan, ur. 3 IV 1840 r. w Nieszawie, zm. po 1883 r., wyznania luterńskiego, urzędnik do szczególnych poruczeń przy Aleksandrowskim OC.

10. 1 VIII 1863 r. – włączony do etatu Kancelarii Naczelnego Inżyniera Warszawsko-Bromberskiej Drogi Żelaznej i oddelegowany do zajęć w Wydziale Technicznym; 1 I 1864 r. – kontroler stacji Aleksandrów Przygraniczny; 20 VIII 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 31 VIII 1864 r. – urzędnik kancelaryjny KC Aleksandrów; 1 I 1873 r. – p.o. nadzorcy PK Osiek; 10 VIII 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PK Osiek (16 IX 1874 r. – p.o. skarbnika KC Peplówek; 27 XII 1875 r. – oddelegowany do KC Aleksandrów w celu p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego); 18 I 1877 r. – członek i skarbnik KC Słupca (od 10 X 1878 r. do 19 VIII 1879 r. – p.o. dyrektora KC Pyzdry); 17 III 1880 r. – na własną prośbę nadzorczą PK Piotrków (1 IV 1880 r. – oddelegowany do KC Aleksandrów w celu p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego); 5 IX 1880 r. – dyrektor PC Peplówek; 24 IX 1882 r. – dyrektor KC Słupca; 15 IX 1888 r. – nadzorca składu celnego KC Nieszawa; 4 III 1900 r. – członek KC Grajewo; 10 VIII 1904 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1 I 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1878 r. – zapomoga finansowa 40 rubli; 3 II 1884 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 31 V 1867 r. – rejestrator kolegiálny (starsz. 21 VIII 1866 r.); 16 VI 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 21 VIII 1869 r.); 29 III 1873 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 21 VIII 1872 r.); 24 III 1876 r. – radca tytularny (starsz. 21 VIII 1875 r.); 22 III 1879 r. – asesor kolegiálny (starsz. 21 VIII 1878 r.); 2 VI 1883 r. – radca dworu (starsz. 24 IX 1882 r.); 29 I 1901 r. – radca kolegiálny (starsz. 4 III 1900 r.).

13. –.

14. Zmarł po 10 VIII 1904 r.

15. ERT, EAA.644.1.1612, k. 20v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 9; sygn. 35, k. 20v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7; inw. 11, sygn. 219, k. 1073–1082; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 29v; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Józefa w Kaliszu, sygn. 39, s. 38; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 31, k. 10; sygn. 33, k. 20; sygn. 34, k. 23v; sygn. 38, s. 17; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Nieszawa, sygn. 3, nlb., akt chrztu nr 56 z 1840 r.; sygn. 6, k. 11, akt chrztu nr 41 z 1843 r.; Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Włocławek, sygn. 41, s. 38; sygn. 81, s. 78; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Przedecz, sygn. 29, s. 84–85, 111; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Służewo, sygn. 45, s. 47; sygn. 46, s. 75; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 39, k. 40; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, sygn. 6, s. 139, 141, 152; sygn. 9, s. 83; sygn. 55, k. 229v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 33, s. 16; „УПРМФ” 1870, nr 25, s. 340, 342; 1873, nr 15–16, s. 308; nr 25, s. 490; nr 42, s. 851; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 16, s. 374; 1879, nr 17, s. 425–426; 1880, nr 25, s. 633; 1881, nr 1, s. 6; 1883, nr 32, s. 914; 1888, nr 40, s. 25; ПДТСЕВ, 1900, nr 8, s. 1; 1901, nr 6, s. 1; 1903, nr 13, s. 2; 1904, nr 22, s. 2; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год*, Плоцк 1874, s. 69; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, Петроков 1877, s. 44; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, Петроков 1881, s. 54.

Dorofiejew, Paweł Aleksandrowicz

1. Дорофеев, Павел Александрович

2. Ur. 8 XII 1866 r. w Omsku w obwodzie akmołińskim.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Gimnazjum Męskie w Tobolsku, ukończone w 1884 r. ze złotym medalem; Wydział Fizyczno-Matematyczny Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony 9 VIII 1890 r. z dyplomem I kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 30 VI 1902 r. z Jelizawietą Serbułową, ur. 11 II 1879 r., zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, córką kupca Iwana Serbułowa.

8. Bezdzienny.

9. ОJСIEC: Aleksandr Aleksandrowicz Dorofiejew, ur. w 1834 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, syn urzędnika, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego

Uniwersytetu Kazańskiego, radca stanu 7 IX 1875 r., urzędnik, m.in. naczelnik stołu Tobolskiego Rządu Gubernialnego, starszy rewizor Omskiej Izby Kontrolnej i prezes Tobolskiego Sądu Gubernialnego. MATKA: Julia, ur. przed 1848 r., zm. przed 1881 r., wyznania prawosławnego, córka Anempodista ? RODZENSTWO: Wasilij, ur. 2 VIII 1876 r. w Tomsku, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego.

10. 5 X 1890 r. – włączony do etatu DOC MF; 7 V 1891 r. – młodszy pomocnik referenta DOC MF; 1 I 1893 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 9 VIII 1894 r. – p.o. młodszego referenta DOC MF; 1 IX 1894 r. – zatwierdzony na stanowisku młodszego referenta DOC MF; 28 X 1895 r. – członek KC Odessa; 18 XI 1904 r. – okręgowy rewizor celny Wileńskiego OC (od 14 VIII 1908 r. do 30 IV 1910 r. – p.o. dyrektora Wileńskim OC); 30 IV 1910 r. – dyrektor GSKC Warszawa (2 VI 1916 r. – oddelegowany do tymczasowego p.o. dyrektora KC Białostrow); 4 IV 1918 r. – dyrektor KC Białostrow; 8 VIII 1918 r. – zwolniony ze służby z powodu nie pojawienia się w miejscu zatrudnienia po udzielonym urlopie.

11. 2 IV 1895 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 12 XII 1901 r. – znak francuski „Officier d’Academie”; 14 IV 1902 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1906 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 29 III 1909 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 8 XI 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 X 1890 r.); 7 III 1894 r. – radca tytularny (starsz. 5 X 1893 r.); 23 V 1897 r. – asesor kolegiálny (starsz. 5 X 1896 r.); 1 III 1901 r. – radca dworu (starsz. 5 X 1900 r.); 25 II 1905 r. – radca kolegiálny (starsz. 5 X 1904 r.); 2 III 1909 r. – radca stanu (starsz. 5 X 1908 r.); 14 IV 1913 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. 1 I 1913 r. w związku z reformą struktur administracji celnej i ustalenia nowego wymiaru wynagrodzeń otrzymał dodatek 762,05 rubla.

14. Zmarł po 8 VIII 1918 r.

15. CGAM, zesp. 418, inw. 299, sygn. 223; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 10, 50, 52v; sygn. 46, k. 10–10v, 14v; inw. 2, sygn. 12, k. 10; ERT, EAA.644.1.1612, k. 4; EAA.644.1.1936a, k. 7; EAA.644.1.2004, k. 64–64v, 68v; EAA.644.1.2061, k. 10; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v; sygn. 34, k. 13v; sygn. 35, k. 4; sygn. 41, k. 15; sygn. 43, k. 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12; sygn. 2026, k. 11; sygn. 2028, k. 22; sygn. 2031, k. 8–8v, 12v; sygn. 2033, k. 10; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 41, 45; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 4v; zesp. 146, inw. 2, sygn. 56; „УИПМФ” 1890, nr 43, s. 409; 1891, nr 24, s. 254; 1893, nr 5, s. 67; 1894, nr 35, s. 435; nr 41, s. 522; 1895, nr 14, s. 229, 235–236; 1897, nr 22, s. 290; 1902, nr 15, s. 241, 244–245; 1906, nr 14, s. 297–299; 1909, nr 13, s. 208–210; 1910, nr 21, s. 322; 1913,

nr 15, s. 284; „Таможенный Вестник” 1918, nr 9–10, s. 75; nr 18–19, s. 159; ПДТСЕВ, 1898, nr 4, s. 2; 1900, nr 9, s. 2; 1901, nr 8, s. 1; 1903, nr 2, s. 1; 1904, nr 32, s. 1; nr 35, s. 1; 1905, nr 9, s. 1; 1909, nr 12, s. 1; 1910, nr 11, s. 1; 1912, nr 3, s. 1; 1913, nr 1, s. 6; nr 5, s. 1–2; nr 6, s. 4; 1914, nr 5, s. 3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 61; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 60; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 62; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 69; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 598; K. Latawiec, *Service in the Periphery*, (w druku).

Doroszewskij, Dmitrij Michajłowicz

1. Дорошевский, Дмитрий Михайлович
2. Ur. w 1809 r. w guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej.
5. Gimnazjum w Czernihowie, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 1853 r. z Anną Pogoską, ur. przed 1835 r., zm. po 1858 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka pułkownika w stanie spoczynku.
8. DZIECI: Aleksandra, ur. 15 XI 1853 r. w Nieszawie, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego; Konstantin, ur. 25 I 1855 r. w Nieszawie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. urzędnik kancelaryjny KC Tomaszów i Wołoczyskach, żonaty z Benną Zielińską, wyznania rzymskokatolickiego; Michaił, ur. 22 II 1857 r. w Nieszawie, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIЕC: Michał Doroszewski, ur. przed 1788 r., zm. po 1809 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: ?
10. 17 III 1827 r. – kancelarysta Czernihowskiego Rządu Gubernialnego; 6 XI 1831 r. – kancelarysta Czernihowskiego Prokuratora Gubernialnego (23 VI 1834 r. – oddelegowany do zajęć w Departamencie Dóbr Państwowych); 8 V 1835 r. – sekretarz KC Połoga; 24 XI 1841 r. – sekretarz KC Jurburg; 17 IX 1842 r. – sekretarz KC Brześć Litewski; 29 IX 1843 r. – dyrektor KC Ciechanowiec; 4 X 1844 r. – dyrektor KC Goniądz; 25 XI 1848 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Grodzieńskiego OC; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Nieszawa; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Nieszawa; 15 X 1857 r. – dyrektor KC Tomaszów; 1 V 1864

r. – na własną prośbę urzędnikiem do szczególnych poruczeń VIII kl. DHZ MF; 2 X 1865 r. – dyrektor KC Sewastopol; 1 I 1866 r. – poza etatem.

11. 1838 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 25 IV 1842 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1843 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 3 IV 1843 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 27 III 1846 r. – order pruski Czerwonego Orła III kl.; 1847 r. – nagroda finansowa 78 rubli; IV 1847 r. – nagroda finansowa 266,31 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1847 r. – nagroda finansowa 114 rubli; 22 VIII 1847 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1848 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 300 rubli; III 1852 r. – nagroda finansowa 147,06 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 15 X 1852 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 315 rubli; 22 VIII 1853 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; VIII 1854 r. – nagroda finansowa 35,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 8 IX 1854 r. – brylantowy pierścień wartości 350 rubli; 11 X 1854 r. – podarunek od cara Mikołaja I; VIII 1855 r. – nagroda finansowa 44,65 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1857 r. – nagroda finansowa 264,46 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1859 r. – nagroda finansowa 38,57 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1860 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 28 X 1860 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1832 r. – registrator kolejalny (starsz. 31 XII 1830 r.); 1834 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1833 r.); 9 XII 1838 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 31 XII 1837 r.); 7 XII 1842 r. – radca tytularny (starsz. 31 XII 1841 r.); 12 X 1847 r. – asesor kolejalny (starsz. 25 IV 1847 r.); 26 XI 1853 r. – radca dworu (starsz. 25 IV 1853 r.); 9 III 1858 r. – radca kolejalny (starsz. 25 IV 1857 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 69, k. 27v; sygn. 72, k. 2, 3; sygn. 74, k. 34; sygn. 75, k. 1–2, 25v; sygn. 76, k. 50; sygn. 79, k. 28, 44; sygn. 80, k. 1–1v; sygn. 82, k. 6v, 9v; sygn. 86, k. 52; sygn. 87, k. 12v; sygn. 93, k. 34v–35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 47, k. 33; sygn. 48, k. 33; sygn. 50, k. 24v; sygn. 51, k. 24v; sygn. 55, k. 1–2, 25v; sygn. 58, k. 34, 130, 146, 151–151v, 302v, 362–363, 365; zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 332–341; sygn. 318, k. 25, 28, 60v, 139v–140, 179v, 223–223v, 279v–280, 283; inw. 12, sygn. 8, k. 46v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 32–36; sygn. 2216, k. 21–30; sygn. 2443, k. 25–26; sygn. 26176, k. 22–26; sygn. 2753, k. 13–21; sygn. 3249, k. 20–21; sygn. 6464, k. 5–6; sygn. 8833, k. 54–56; sygn. 9138, k. 12–13; AP w Kielcach

Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 14, s. 2; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Tomaszowie, sygn. 91, s. 47; „УПРМФ” 1865, nr 50, s. 865; 1866, nr 39, s. 743; *Mitauscher Taschenkalender für 1838*, nlb.; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 136; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 1852; *Список генералам и гражданским чинам первых шести классов, служащим в Царстве Польском по старшинству в чинах. Составлен к 1 Января 1859 года*, s. 121.

Dosuzków, Nikołaј Aleksandrowicz

1. Досужков, Николай Александрович

2. Ur. 6 V 1868 r. w Sankt Petersburgu.

3. Правосławне.

4. Syn mieszczanina Sankt Petersburga.

5. 1 Szkoła Realna w Sankt Petersburgu, ukończone w 1888 r.; świadectwo Gimnazjum Wwiedenskiego w Sankt Petersburgu 1888 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony 31 V 1892 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 18 II 1894 r. z Olgą Fingerut, ur. 17 X 1872 r., zm. w 1963 r. w Pradze, wyznania prawosławnego, córką mieszczanina Kercza Wiktora Fingeruta.

8. DZIECI: Fiodor, ur. 12 I 1899 r. w Baku, zm. 19 I 1982 r. w Czechosłowacji, wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Noworosyjsku i Wydziału Medycyny Uniwersytetu Karola w Pradze, doktor nauk medycznych, neurolog, poeta, żonaty z Wierą Nikołajewną ?, ur. w 1899 r., zm. w 1966 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIЕC: Aleksandr Dosuzków, ur. przed 1847 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, mieszczanin Sankt Petersburga. МАТКА: ? RODZENSTWO: Aleksiej, ur. przed 1868 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, naczelnik Biura Pocztowo-Telegraficznego w Wezenbergu.

10. 18 VI 1892 r. – włączony do etatu DOC MF; 7 I 1893 r. – sekretarz Kantoru Kwarantanno-Celnego Noworosyjsk; 9 XII 1893 r. – sekretarz KC Aleksandrów; 1 II 1895 r. – członek Kantoru Kwarantanno-Celnego Dżulfą; 2 XI 1896 r. – członek KC Astrachań; 27 III 1899 r. – dyrektor KC Astara; 5 III 1901 r. – dyrektor KC I kl. Praszka; 8 III 1906 r. – dyrektor KC II kl. Praszka; 20 IV 1906 r. – dyrektor KC Taurogi; 12 II 1909 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 7 VII 1911 r. – dyrektor KC Buchara; 19 II 1914 r. – dyrektor KC Samarkanda; 7 IX 1917 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 28 III 1904 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 3 V 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 20 III 1902 r.; 13 IV 1908 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 IV 1914 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 22 I 1893 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 VI 1892 r.); 5 III 1896 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 VI 1895 r.); 3 VII 1898 r. – radca tytularny (starsz. 19 IX 1897 r.); 12 III 1901 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 IX 1900 r.); 25 II 1905 r. – radca dworu (starsz. 19 IX 1904 r.); 2 III 1909 r. – radca kolegiálny (starsz. 19 IX 1908 r.); 4 V 1913 r. – radca stanu (starsz. 19 IX 1912 r.).

13. Autor pracy pt. *Статистический очерк таможенного дохода России в период 1822–90 г.* (Санкт Петербург 1892); od 1921 r. przebywał na emigracji w Czechosłowacji; Dosużkow został pochowany na Cmentarzu Olszańskim w Pradze.

14. Zmarł w 1948 r. w Pradze.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 26331; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 91; sygn. 46, k. 14v, 17; inw. 2, sygn. 12, k. 9, 15; sygn. 346, nlb.; ERT, EAA.197.1.169, nlb.; EAA.644.1.1700, k. 16, 21, 24; EAA.644.1.1893, k. 28v; EAA.644.1.2004, k. 68v, 71; EAA.644.1.2061, k. 9, 15; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 56, k. 91; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 145v, 169v; sygn. 33, k. 4; sygn. 34, k. 6; sygn. 36, k. 15, 20, 23; sygn. 41, k. 8, 11, 15; sygn. 43, k. 9, 15; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 13, 16, 18; sygn. 2026, k. 11; sygn. 2031, k. 12v, 15; sygn. 2033, k. 9, 15; inw. 4, sygn. 408, k. 80; inw. 11, sygn. 218, k. 454–456; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 22–22v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 21; zesp. 133, inw. 1, sygn. 226, k. 2; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 22–22v, 56; zesp. 560, inw. 20, sygn. 514, k. 51–59; sygn. 658, k. 423–432; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 46, k. 44v; „УПРМФ” 1892, nr 30, s. 334; 1893, nr 5, s. 67; 1894, nr 1, s. 6; 1896, nr 10, s. 174–176; nr 50, s. 895; 1904, nr 13, s. 197, 204; 1906, nr 46, s. 777; 1908, nr 15, s. 219, 222; 1914, nr 14, s. 283, 290; nr 16, s. 338; 1917, nr 41, s. 642; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1; 1898, nr 16, s. 1–2; 1899, nr 9, s. 3; 1900, nr 5, s. 1; 1901, nr 8, s. 3; nr 10, s. 1; nr 11, s. 1; 1904, nr 15, s. 1; 1905, nr 9, s. 1; 1906, nr 9, s. 1; nr 12, s. 1; nr 14, s. 1; 1909, nr 7, s. 1; nr 9, s. 1; nr 12, s. 1; 1911, nr 11, s. 2; nr 12, s. 1–2; 1913, nr 1, s. 83; nr 6, s. 4; nr 7, s. 3; 1914, nr 5, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 99; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 217; Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год, Петроград 1916, kol. 650; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 672; С. Ан-

dreyev, I. Savicky, *Russia Abroad: Prague and the Russian Diaspora. 1918–1938*, New Haven 2004, s. 129; *Дом в изгнании. Очерки о русской эмиграции в Чехословакии 1918–1945*, Прага 2008, s. 127–132; Е. Фишер, Федор Досужков, „Ежегодник истории и теории психоанализа” 2009, т. 3, s. 139–145; *Главное Справочное Бюро в Константинополе, 1920–1922 гг. Именные списки беженцев и чинов Русской Армии. Сборник документов*, Выпуск 1, сост. А.В. Ефимов, Москва 2022, s. 134; <http://ruslo.cz/index.php/obshchestvo/olshanskoe-kladbishche?id=157> [dostęp: 22 VIII 2021 r.]; [https://ourbaku.com/index.php/Досужков_Федор_\(Теодор\)_Николаевич_-_психоаналитик_поэт,_публицист](https://ourbaku.com/index.php/Досужков_Федор_(Теодор)_Николаевич_-_психоаналитик_поэт,_публицист) [dostęp: 22 VIII 2021 r.].

Dymsza, Jan Antoni Fomicz

1. ДЫМША, Иван Фомич.

2. Ur. w 1805 r. w Wilkowie w guberni wileńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.

5. Szkoła Powiatowa w Kownie, nieukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° - przed 1846 r. z Marianną Rydziewską, ur. w 1810 r., zm. 8 III 1851 r. w Druskiennikach, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka; 2° - od 10 II 1854 r. z Wiktorią Domaszek, ur. 24 II 1836 r. w Krakowie, zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką zmarłego fabrykanta pończoch Józefa Domaszka, ur. w 1786 r., zm. przed 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego i Marianny z d. Kosińska (Gasińska), ur. w 1805 r., zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Franciszka, ur. 24 VII 1846 r. w Nowy Mieście, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego; Julia, ur. 27 II 1850 r. w Mereczu, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego; Eugeniusz Jan Dawid, ur. 17 XII 1854 r. w Baranie, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Adam Kazimierz, ur. w 1865 r. w Kownie, zm. po 1900 r., wyznania rzymskokatolickiego, rzeźbiarz, żonaty od 20 IX 1900 r. z Heleną Wyzner, ur. 24 XII 1878 r. w Warszawie, zm. po 1900 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką tapicera z Warszawy Konstantego Wyznera i Emilii z d. Korycińska.

9. OJEC: Tomasz Dymsza, ur. przed 1784 r., zm. po 1805 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej. MATKA: Elżbieta Rydzewska, ur. przed 1789 r., zm. po 1805 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: ?

10. 3 II 1828 r. – pisarz Kancelarii Wileńskiej BSG; 1 X 1829 r. – pisarz KC Połoga; 11 VIII 1834 r. – pisarz KC Kowno; 21 IX 1834 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 6 XII 1835 r. – pisarz Kancelarii Jurburskiego OC; 1 II

1836 r. – pisarz KC Jurburg; 23 IX 1842 r. – nadzorca składu celnego KC Nowemiasto; 28 VI 1849 r. – pomocnik dyrektora KC Merecz; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Baran; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Baran; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. – zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF.

11. 1830 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1831 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1832 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1833 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 15 rubli; IV 1841 r. – nagroda finansowa 41,24 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1842 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 11 X 1854 r. – podarunek od cara Mikołaja I.

12. 9 XII 1838 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 II 1834 r.); 26 II 1841 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 IV 1839 r.); 26 II 1844 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 IV 1843 r.); 25 I 1850 r. – radca tytularny (starsz. 28 II 1849 r.).

13. Przyczyną zgonu pierwszej żony Dymszy była gruźlica. Została pochowana 10 III 1851 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Rotnica (Ratnyčia). Dymsza po odejściu ze służby zamieszkał w Kownie.

14. Zmarł po 8 XI 1866 r.

15. LVIA, zesp. 1541, inw. 1, sygn. 30, k. 81v–82; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 72, k. 3; sygn. 74, k. 14v–15; sygn. 76, k. 19; sygn. 82, k. 14v–15; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 13v–14; sygn. 50, k. 24v; sygn. 51, k. 24v; sygn. 58, k. 10, 224; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28–28v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5712, k. 400–405; sygn. 7351, k. 381–386; AGAD, Komisja Województwa Kaliskiego, sygn. 3387, nlb.; Archiwum Narodowe w Krakowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Luborzycy, sygn. 48, s. 38; sygn. 49, s. 3; sygn. 117, nlb.; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Najświętszej Marii Panny w Krakowie, sygn. 102, s. 15; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 280; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 13, k. 17; sygn. 103, k. 235; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Bonifacego w Warszawie, sygn. 14, s. 317; „УПІРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 131.

Faust, Karol Georg Karłowicz

1. Фауст, Карл Георгий Карлович

2. Ur. w 1863 r. w Rydze.

3. Rzymskokatolickie (luterańskie).

4. Syn urzędnika.

5. 5 klas Szkoły Realnej w Rydze.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1889 r. z Jekateriną Har, ur. przed 1877 r., zm. 17 VI 1894 r., wyznania luterańskiego, córką Oskara Hara; 2[∞] od 30 VII 1897 r. z Marią Eugenią Wróbel, ur. 7 XI 1877 r. w Branwi w powiecie janowskim guberni lubelskiej, zm. po 1915 r., wyznania prawosławnego, córką proboszcza parafii prawosławnej (byłego parocha unickiego) Własija Andriejewicza Wróbla i Marcjanny Aleksandrowny Groszkowskiej.

8. DZIECI: Rene Georgij, ur. 3 II 1889 r. w Rydze, zm. po 1894 r., wyznania luterańskiego; Marceli, ur. 11 X 1891 r. w Michałowicach, zm. po 1894 r., wyznania luterańskiego; Georgij, ur. w 1898 r. w Wieruszowie, zm. 23 V 1902 r. w Wieruszowie, wyznania prawosławnego; Dmitrij, ur. 20 XI 1902 r. w Wieruszowie, zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego; Boris, ur. 15 XI 1904 r. w Granicy, zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Karol Hieronim Faust, ur. przed 1844 r., zm. przed 1897 r., wyznania luterańskiego, urzędnik. MATKA: Emilia Fryderyka Humer, ur. przed 1848 r., zm. po 1897 r., wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: ?

10. 3 V 1886 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ryga; 28 VIII 1886 r. – urzędnik kancelaryjny KC Lipawa; 7 I 1888 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ryga; 4 VI 1890 r. – buchalter KC Michałowice; 30 V 1894 r. – nadzorca składu celnego KC Dołhobyczów; 1897 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wieruszów; 7 III 1901 r. – skarbnik KC Wieruszów; 21 IV 1904 r. – dla dobra służby skarbnikiem KC Granica; 6 XII 1908 r. – dla dobra służby dyrektorem KC Sandomierz; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1899 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 4 VI 1895 r.; 1901 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 4 VI 1900 r.; 22 IV 1907 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 6 IV 1914 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 18 X 1890 r. – registrator kolegialny (starsz. 3 V 1890 r.); 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 V 1893 r.); 6 III 1898 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 21 IX 1897 r.); 1 III 1901 r. – radca tytularny (starsz. 10 IX 1900 r.); 27 II 1904 r. – asesor kolegialny

(starsz. 10 IX 1903 r.); 31 III 1908 r. – radca dworu (starsz. 10 IX 1907 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 34v, 78; sygn. 46, k. 25; ERT, EAA.551.1.440, k. 25; EAA.644.1.1936a, k. 22v; EAA.644.1.2004, k. 79; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 144–144v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–12v, 13v, 33v; sygn. 2027, k. 14, 47v; sygn. 2031, k. 23; inw. 11, sygn. 235, k. 517–520; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11–11v 16v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 10–11; zesp. 560, inw. 20, sygn. 473; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 52, k. 30; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 18, s. 56–57; sygn. 20, s. 38; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Gołębiach, sygn. 22, s. 46; AP w Lublinie, Chełmski Konsystorz Grekokatolicki, sygn. 1105; Konsystorz Prawosławny w Chełmie, Klirowyje Wedomosti, sygn. 114, k. 14v–15; sygn. 116, k. 10v–11; sygn. 118, k. 10v–11; sygn. 120, k. 10v–11; sygn. 339, k. 30v–31; sygn. 341, k. 32v–33; sygn. 343, k. 32v–33; sygn. 345, k. 32v–33; sygn. 347, k. 26v–27; sygn. 350, k. 25v–26; sygn. 518, k. 10v–11v; sygn. 520, k. 10v–11; sygn. 521, k. 10v–12; sygn. 525, k. 16v–17v; sygn. 611, k. 26v–27; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1902 rok, k. 43, 55v–57; „УПРМФ” 1907, nr 16, s. 202, 208–210; 1914, nr 14, s. 283, 287–288; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1886, nr 20, s. 292; 1896, nr 3, s. 46; 1904, nr 38, s. 454; „Холмская Церковная Жизнь” 1907, nr 3, s. 58; 1909, nr 11, s. 403; 1914, nr 1, s. 2–3; ПДТСЕВ, 1898, nr 8, s. 1–3; 1901, nr 8, s. 1–2, 4; nr 19, s. 2; 1904, nr 8, s. 1–2; nr 11, s. 2; 1908, nr 9, s. 1; nr 30, s. 2; 1912, nr 9, s. 2; 1913, nr 1, s. 57; nr 11, s. 3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 240; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 239; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 268; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 62; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 673; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1907 год*, Петроков 1907, s. 81.

Fiesenko, Aleksandr Ignatjewicz

1. Фесенко, Александр Игнатъевич
2. Ur. 16 V 1834 r. w Rewlu w guberni estlandzkiej.
3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Gimnazjum w Rewlu, ukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 17 VIII 1858 r. z Pelagią Pachomową, ur. w 1832 r. w Jamburgu, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, córką mieszczanina Jamburga Ignacego Pachomowa.

8. DZIECI: Leonid, ur. 6 VIII 1859 r. w Hapsalu, zm. 22 IV 1876 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, wyznania prawosławnego; Pelagia, ur. 27 IX 1866 r. w Dobrzyniu, zm. po 8 V 1887 r., wyznania prawosławnego; Boris, ur. 7 VI 1869 r. Dobrzyniu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. 13 VI 1871 r. w Dobrzyniu, zm. 14 VIII 1876 r. w Dobrzyniu, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 27 V 1873 r. w Dobrzyniu, zm. po 1896 r., zamężna od 19 I 1896 r. z Janem Feliksem Ludwikowiczem Barankiewiczem, ur. w 1866 r., zm. po 1896 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnikiem Oddziału Pocztowo-Telegraficznego w Sochaczewie.

9. OJCIEC: Ignatij Iwanowicz Fiesenko, ur. w 1810 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, podoficer Moskiewskiego Pułku Piechoty i 7 Pułku Jegrów, brał udział w tłumieniu powstania listopadowego za co otrzymał stopień chorążego, oficer Staroingermenlandzkiego Pułku Piechoty, pisarz oraz pomocnik nadzorcy okrętów i wagstempelmeister KC Rewel, nadzorca PC Kunda, żonaty. MATKA: Maria Mironowa, ur. przed 1818 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, córka Jewdokima Mironowa. RODZENSTWO: Jelizawieta, ur. 11 II 1835 r. w Rewlu, zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. 22 VII 1838 r. w Rewlu, zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego; Wasilij, ur. 6 I 1843 r. w Rewlu, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, radca tytularny, urzędnik Estlandzkiej Izby Skarbowej i Estlandzkiego Rządu Gubernialnego; Jewgienij, ur. 5 III 1852 r. w Kundzie, zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego.

10. 15 II 1850 r. – urzędnik kancelaryjny KC Rewel; 2 VIII 1852 r. – pisarz PC Hapsal; 1 V 1856 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Rewelskiego OC; 2 VI 1856 r. – pisarz KC Rewel; 17 IV 1857 r. – pomocnik nadzorcy PC Hapsal; 17 XII 1859 r. – pomocnik nadzorcy PC Kunda; 22 IV 1865 r. – nadzorca składu celnego KC Wincenta; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 23 X 1876 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Wieruszów; 30 IX 1877 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Szczypiorno.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; V 1870 r. – nagroda finansowa 33,405 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1872 r. – nagroda finansowa 112,5125 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V-VI 1873 r. – nagroda finansowa 56,25 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 100,69 rubla za od-

krycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1875 r. – nagroda finansowa 89,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1876 r. – nagroda finansowa 38,75 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 42,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;

12. 10 II 1857 r. – registrator kolegiálny (starsz. 16 V 1854 r.); 9 III 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 V 1857 r.); 4 IV 1861 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 V 1860 r.); 14 I 1866 r. – radca tytularny (starsz. 22 IV 1864 r.); 14 I 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 22 IV 1867 r.); 28 IV 1871 r. – radca dworu (starsz. 22 IV 1870 r.).

13. Przyczyną zgonu Fiesenki była gruźlica; Fiesenko został pochowany 26 XII 1880 r. na cmentarzu prawosławnym w Kaliszu.

14. Zmarł 23 XII 1880 r. w Szczypiornie.

15. ERT, EAA.30.7.4365; EAA.31.4.808; EAA.178.1.3083; EAA.197.1.817; EAA.197.1.825, k. 3–6; EAA.1884.1.38, nlb.; EAA.1884.1.39, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 76v; sygn. 30, k. 35v, 36; sygn. 71, k. 10; sygn. 86, k. 24; sygn. 87, k. 12v–13; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 404; sygn. 26, k. 39; sygn. 36, k. 49; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 6v, 29v, 130–130v, 133, 179v–180, 374; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 7208, k. 119–122; TL, TLA.1411.2.30, k. 10v; TLA.1411.2.80, k. 9v; TLA.1411.2.81, k. 12v; TLA.1411.2.82, k. 16; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 78, k. 84v–85; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 31, k. 117v–118; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 20, s. 2, 4, 70; sygn. 26, s. 38; sygn. 29, s. 24; sygn. 31, s. 18; sygn. 32, s. 30; sygn. 34, s. 28; sygn. 35, s. 92–93, 100–101; „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 302; 1866, nr 12, s. 242–243; nr 39, s. 742; 1869, nr 6, s. 75; 1870, nr 25, s. 372–373; 1871, nr 19, s. 300; 1872, nr 26, s. 492; 1873, nr 29, s. 586; 1874, nr 25, s. 594; 1875, nr 20, s. 453; 1876, nr 12, s. 266; nr 21, s. 485–486; 1877, nr 1, s. 2; 1878, nr 3, s. 59; 1881, nr 18, s. 507; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год*, s. 68; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 87.

Fiodorow, Konstantin Stiepanowicz

1. Федоров, Константин Степанович
2. Ur. w 1843 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła dla Dzieci Urzędników Kancelaryjnych w Archangielsku, ukończona w 1861 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1871 r. z Aleksandrą Fiodorową Ogorodnikową, ur. przed 1856 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką podpułkownika Fiodora Ogorodnikowa.

8. DZIECI: Zinaida, ur. 4 XII 1872 r. w Archangielsku, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Stiepan Fiodorow, ur. przed 1822 r., zm. po 1843 r., wyznania prawosławnego, urzędnik administracji państwowej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 5 VII 1861 r. – etatowy urzędnik Izby Sądu Karnego i Cywilnego w Archangielsku; 12 IV 1863 r. – na własną prośbę mianowany pisarzem KC Archangielsk; 1 VII 1869 r. – pomocnik sekretarza KC Archangielsk; 15 II 1871 r. – sekretarz KC Archangielsk; 23 VIII 1873 r. – sekretarz kancelarii naczelnika Archangielskiego OC; 6 XII 1875 r. – włączony do etatu DOC MF; 11 IV 1877 r. – nadzorca składu celnego KC Tomaszów (od 30 V 1877 r. do 1 VII 1880 r. – ekspert ds. celnych w procesach prowadzonych w sprawach dotyczących przemytu w sądach w guberni lubelskiej); 10 V 1880 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC (od 1 VII 1880 r. do 17 XI 1881 r. – ekspert ds. celnych w procesach prowadzonych w sprawach dotyczących przemytu w sądach w guberni radomskiej); 17 XII 1880 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 13 X 1882 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Aleksandrowskiego OC; 4 III 1883 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 22 IX 1888 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Bakińskiego Okręgu Kwarantanno-Celnego; 30 XI 1896 r. – dyrektor KC Wieruszów; 26 X 1906 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru.

11. 24 III 1885 r. – order św. Stanisława III za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 30 IX 1866 r. – registrator kolejalny (starsz. 5 VII 1865 r.); 14 I 1869 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 VII 1868 r.); 20 VII 1872 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 5 VII 1871 r.); 13 I 1875 r. – radca tytularny (starsz. 5 VII 1874 r.); 24 III 1878 r. – asesor kolejalny (starsz. 5 VII 1877 r.); 24 IX 1881 r. – radca dworu (starsz. 17 XII 1880 r.); 25 IX 1884 r. – radca kolejalny (starsz. 17 XII 1883 r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. –.

14. Zmarł po 26 X 1906 r.

15. ERT, EAA.644.1.1700, k. 24v, 49v, 52v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 5v; sygn. 36, k. 23v, 46v, 49v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 9–17; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 24v; „УПРМФ” 1866, nr 47, s. 908; 1869, nr 6, s. 74; nr 37, s. 522, 524;

1871, nr 19, s. 298; 1872, nr 31, s. 604; 1873, nr 50, s. 1019; 1875, nr 4, s. 74–75; 1876, nr 15, s. 318; 1877, nr 33, s. 828; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 16, s. 427; nr 40, s. 1178; 1883, nr 34, s. 971; 1884, nr 45, s. 1350; 1885, nr 12, s. 771–773; 1888, nr 42, s. 201; 1892, nr 14, s. 149–151; 1896, nr 51, s. 906; 1897, nr 15, s. 185–187; 1902, nr 15, s. 241, 244; 1906, nr 46, s. 770; ПДТСЕВ, 1900, nr 4, s. 2; 1904, nr 18, s. 2; 1906, nr 14, s. 2; nr 30, s. 2; nr 31, Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 98; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 106; *Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год*, Радом 1880, s. 106; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1879 год*, Люблин [b.d.w.], s. 47.

Fiszczew, Władimir Porfirjewicz

1. Фищев, Владимир Порфирьевич
2. Ur. w 1840 r. w guberni penzeńskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Powiatowa w Penzie, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 24 VII 1868 r. z Natalią Ignatjewą, ur. w 1851 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, córką dowódcy oddziału 2 kompanii Aleksandrowskiej BSG sztabskapitana Maksima Ignatjewicza Ignatjewa.
8. DZIECI: Wiera, ur. 29 III 1870 r. w Janowie, zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, zameżna od 30 VII 1889 r. z Jewgienijem Gwidonowiczem von Kinitzem, ur. w 1865 r., zm. po 1889 r., wyznania luterańskiego, oficerem 7 Pułku Strzelców; Wiaczesław, ur. 24 V 1872 r. w Janowie, zm. 6 XII 1880 r. w Mławie, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 9 VI 1874 r. w Janowie, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Junkrów Piechoty w Odessie, oficer 34 Pułku Wschodniosyberyjskiego i 9 Łomżyńskiej BSG, kawaler; Konstantin, ur. 25 VIII 1876 r. w Lubiczu, zm. po 30 XI 1884 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 25 III 1878 r. w Mławie, zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Porfirij Wasiljewicz Fiszczew, ur. przed 1820 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, urzędnik. MATKA: Warwara ?, ur. przed 1825 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, córka Gawriła ? RODZENSTWO: Nikołaj, ur. przed 1840 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, kapitan, oficer armii rosyjskiej, oficer Wierzbołowskiej BSG i Aleksandrowskiej BSG, 1 Batalionu Pieszego Zabajkalskiego Wojska Kozackiego, żonaty z Aleksandrą Matyldą Antonowną ?, wyznania rzymskokatolickiego; Jelizawieta, ur. w 1841 r., zm. po 1867

r., wyznania prawosławnego, szlachcianka, zamężna od 8 X 1867 r. z dowódcą oddziału Aleksandrowskiej BSG sztabkapitanem Pawłem Nikolajewiczem Redinem, ur. w 1825 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Paweł, ur. ?, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik, naczelnik więzienia katorżniczego w Gornym Zerentuju na Syberii.

10. 18 V 1857 r. – początek służby państwowej; ? r. – urzędnik kancelaryjny KC Dobrzyń; 1 I 1866 r. – nadzorca PK Janów; 15 VII 1877 r. – sekretarz KC Mława; 6 VI 1885 r. – dyrektor KC Połaga; 12 VIII 1885 r. – dyrektor KC Igołomia; 12 II 1888 r. – dyrektor KC Filipów.

11. –.

12. 1862 r. – registrator kolegiálny (starsz. 19 IX 1861 r.); 1864 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 IX 1863 r.); 27 X 1866 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 19 IX 1865 r.); 14 I 1869 r. – radca tytularny (starsz. 19 IX 1867 r.); 24 III 1878 r. – asesor kolegiálny (starsz. 15 VII 1877 r.); 10 VI 1886 r. – radca dworu (starsz. 6 VI 1885 r.).

13. –.

14. Zmarł w VIII 1891 r.

15. AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 10, k. 9v, 114v; sygn. 11, k. 35v; sygn. 12, k. 19v; sygn. 88, k. 14; sygn. 90, k. 10; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 2, s. 17, 19; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 51, k. 84v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 22, s. 34, 57–58; sygn. 23, s. 24, 47–48; sygn. 26, s. 64, 66; sygn. 28, s. 16, 42; sygn. 29, s. 22; sygn. 31, s. 22, 49–50, 52; sygn. 32, s. 2, 60; sygn. 33, s. 40, 54; sygn. 34, s. 40; sygn. 35, s. 50; sygn. 37, s. 74; sygn. 38, s. 36; sygn. 43, s. 30, 94–95; sygn. 46, s. 15, 39; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 1, s. 1–2; 1869, nr 6, s. 75; 1873, nr 15–16, s. 306; nr 50, s. 1019; 1877, nr 42, s. 1080; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 48, s. 1419; 1885, nr 28, s. 94; nr 39, s. 933; 1886, nr 43, s. 233; 1888, nr 10, s. 599; 1891, nr 38, s. 438; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 5 Ноября 1873 года; *Личный состав чинов Отдельного корпуса пограничной стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1907 г.*, Санкт Петербург 1907, s. 570; *Личный состав чинов Отдельного корпуса пограничной стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г.*, s. 378; *Личный состав чинов Отдельного корпуса пограничной стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно)*, Санкт Петербург 1914, s. 256; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год*, s. 68; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год*, Плоцк 1884, s. 45; М.Г. Бодяк, *Проблема кадрового обеспечения тюрем Нерчинской каторги на примере*

Зерентуйской каторжной тюрьмы, http://penpolit.ru/papers/detail2.php?ELEMENT_ID=963 [dostęp: 21 III 2020 r.].

Frankenstein, Adolf Henryk Aleksandrowicz

1. Франкенштейн, Адольф Александрович
2. Ur. 3 VI 1826 r. w Warszawie.
3. Luteriański.
4. Syn urzędnika.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1852 r. ze stopniem kandydata.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 11 XI 1856 r. z Olgą Prawiednikową, ur. w 1838 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze rzeczywistego radcy stanu Grigorija Andriejewicza Prawiednikowa, ur. 24 I 1810 r., zm. 12 III 1858 r., wyznania prawosławnego, naczelnika wydziału Kancelarii Komitetu Ministrów i Julii Karłowny ?, wyznania luteriańskiego.
8. DZIECI: ?
9. OJCIEC: Aleksander Leon Frankenstein, ur. 15 XII 1801 r. w Kutnie, zm. 30 VI 1861 r. w Warszawie, wyznania luteriańskiego (do 27 XII 1825 r. mojżeszowego), murgrabia, urzędnik administracji skarbowej w Warszawie, żonaty od 3 VI 1825 r. MATKA: Tekla Józefina Klein, ur. w 1805 r., zm. 5 XII 1863 r. w Warszawie, wyznania luteriańskiego (do 10 IX 1830 r. mojżeszowego), córka kupca z Góry Arona Kleina i Rebeki ? RODZENSTWO: Edward, ur. 27 VI 1827 r. w Warszawie, zm. 11 V 1888 r. w Paryżu, wyznania luteriańskiego, szlachcic dziedziczny od 15 XI 1878 r., radca stanu, urzędnik celny, m.in. urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbolowskiego OC, urzędnik rosyjskiej placówki dyplomatycznej w Brukseli, skrzypek, żonaty od 11 X 1864 r. z Aleksandrą Kronenberg, ur. w 1846 r., zm. w 1921 r.; Emilia, ur. 14 VI 1829 r. w Warszawie, zm. 15 XII 1905 r., wyznania luteriańskiego; Ludwika, ur. 22 XI 1831 r. w Warszawie, zm. 11 XI 1865 r., wyznania luteriańskiego, zamężna od 1854 r. z Augustem Fryderykiem Kirstem (Kürstem); Roman, ur. 16 III 1834 r. w Warszawie, zm. 24 III 1890 r., wyznania luteriańskiego, właściciel majątku Pogroszew pod Warszawą, żonaty od 23 VIII 1879 r. z Barbarą Sikorską, ur. w 1854 r., zm. po 1879 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką rolnika; Helena, ur. 9 V 1836 r. w Warszawie, zm. 26 XII 1838 r., wyznania luteriańskiego; Julia, ur. 29 VII 1838 r. w Warszawie, zm. 24 XII 1913 r., wyznania luteriańskiego, zamężna dwukrotnie: 1° od 10 XI 1856 r. z oficerem armii rosyjskiej Nikołajem Bogolubskim, 2° od 29 X 1870 r. z Mikołajem Dąbrowskim, ur. w 1827 r. w Jaricynie w województwie augustowskim, zm. po 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego, wdowcem po Wandzie z d. Szumanowicz, nauczycielem V

Gimnazjum Męskiego w Warszawie; Celina, ur. 24 III 1840 r. w Warszawie, zm. 16 V 1903 r., wyznania luterńskiego, zamężna z Rizakim; Leon, ur. 25 III 1842 r. w Warszawie, zm. 22 XII 1876 r., wyznania luterńskiego; Władysław, ur. 31 VII 1844 r. w Warszawie, zm. 12 VIII 1922 r., wyznania luterńskiego, inżynier; Eugeniusz, ur. 24 XII 1849 r. w Warszawie, zm. 29 III 1905 r., wyznania luterńskiego, absolwent Wydziału Medycznego Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, stopień lekarza medycyny, uzyskał 5 III 1875 r., był zatrudniony w strukturach Ministerstwa Wojny, pozostawał w nieformalnym związku z Teodozją Sieczkowską (po jej śmierci w 1883 r.), adoptował w 1884 r. jej dzieci Jadwigę Elżbietę i Stefana.

10. 20 XII 1848 r. – urzędnik kancelaryjny Zarządu Skarbowego Dochodem z Tabaki w Królestwie Polskim; 12 X 1850 r. – asystent kontrolera Zarządu Skarbowego Dochodem z Tabaki w Królestwie Polskim; 9 VII 1851 r. – urzędnik kancelaryjny Komisji Kodyfikacyjnej Królestwa Polskiego z prawem pobierania nauk na Wydziale Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego; 28 VI 1855 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu złego stanu zdrowia; 12 XI 1855 r. – urzędnik do poznania spraw celnych KC Sankt Petersburg; 28 IV 1856 r. – wagstempelmeister KC Teodozja (oddelegowany do zajęć w Portowej KC Odessa); 1859 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów; 17 V 1860 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Orenburskiego OC; 2 X 1862 r. – członek i skarbnik KC Szczypiorno; 11 XI 1863 r. – dyrektor KC Wieruszów; 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 21 VI 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 26 II 1879 r. – urzędnik stojący przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych (attaché Konsulatu Imperium Rosyjskiego w Brukseli) i urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów.

11. 4 V 1854 r. – zapomoga finansowa 200 rubli na leczenie; 15 III 1855 r. – zapomoga finansowa 150 rubli; 1858 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; II 1859 r. – nagroda finansowa 61,50 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1881 r. – order francuski Krzyż Kawalerski Orderu Legii Honorowej; 1882 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1884 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1887 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1888 r. – order francuski Krzyż Oficerski Orderu Legii Honorowej; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Nikołaja I; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 17 IX 1853 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 21 X 1852 r.); 21 XII 1854 r. – radca tytularny (starsz. 21 X 1854 r.); ? r. – asesor kolegiálny (starsz. ? r.); 21 XII 1863 r. – radca dworu (starsz. 2 X 1862 r.); ? r. – radca kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.); 28 III 1893 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Frankenstein zawarł związek małżeński w Soborze pw. Przemienienia Pańskiego w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł po 1 III 1916 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 348, k. 141v; inw. 124, sygn. 748, k. 518v–519; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 34v, 76; sygn. 31, k. 103–103v; sygn. 84, k. 35; sygn. 85, k. 17v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v–7; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 223, 387v, 408v–409; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2503, k. 45–50; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Trójcy w Łodzi, sygn. 60, s. 325; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, sygn. 3, s. 139; sygn. 6, s. 8–9; sygn. 9, s. 62; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 38, akt ślubu nr 459; sygn. 131, k. 129; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 35, k. 198v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 44, k. 80v; sygn. 90, k. 58; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 548, k. 173v; sygn. 549, k. 72; sygn. 550, k. 68; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 85; nr 11, s. 151; 1893, nr 13, s. 161; „Kurjer Warszawski” 1888, nr 144, s. 3; *Список гражданским чинам первых IV классов, Санкт Петербург 1856*, s. 604; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 811; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1904 года*, s. 524; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1906 года, Санкт Петербург 1906*, s. 252; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, Часть первая, Петроград 1915*, s. 61; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1916 года, часть первая, Петроград 1916*, s. 84; *Российский медицинский список на 1880 год, Санкт Петербург 1880*, s. 321; *Ежегодник Министерства Иностранных Дел 1900, Тридцать седьмой год, Санкт Петербург 1900*, s. 79; *Ежегодник Министерства Иностранных Дел 1915. (Исправлено и дополнено по 9 декабря 1915 г.), Пятьдесят третий год, Annuaire diplomatique de L'Empire de Russie Pour L'année 1916. (Complété et corrigé jusqu'au 9 decembre 1915), Петроград 1916*, s. 164; *Annuaire diplomatique de L'Empire de Russie Pour les L'années 1879–1880, Saint Pétersbourg 1880*, s. 67; *Список студентам и вольным слушателям окончившим в С.-Петербургском Университете полный курс наук со степенью кандидата или с званием действительного студента, [w:] Императорский С.-Петербургский Университет в течение первых пятидесяти*

лет его существования. Историческая записка, сост. В.В. Григорьев, Санкт Петербург 1870, s. ХCV–ХCVI; T. Jeske-Choński, *Neofici polscy. Materjały historyczne*, Warszawa 1904, s. 190–191; J. Reiss, *Frankenstein Edward*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. VII, z. 1, Kraków 1948–1958, s. 90–91; K. Reychman, *Szkice genealogiczne*, serja I, Warszawa 1936, s. 75–77.

Freygang, Karol Wilhelmowicz von

1. ФРЕЙГАНГ, Карл Васильевич фон
2. Ur. w 1815 r. w Sankt Petersburgu.
3. Luterzańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Morski Korpus Kadetów, ukończony 19 XII 1834 r. ze stopniem miczmana.
6. Majątek ziemski w guberni smoleńskiej.
7. ŻONATY od 26 II 1850 r. z Natalią Kopjewą, ur. w 1817 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, córka zmarłego generała-majora Aleksieja Kopjewa.
8. DZIECI: Anna, ur. w 1851 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 7 I 1880 r. z dowódcą 2 Baterii 3 Brygady Artylerii podpułkownikiem Nikołajem Piotrowiczem Nikolskim, ur. w 1839 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego; Helena, ur. w 1853 r., zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego; Zinaida, ur. w 1855 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 1 X 1878 r. (rozwód od 10 VI 1888 r.) z baronem Karolem Adolfem Pawłem Rauschem von Traubenbergiem, ur. 16 VII 1855 r., zm. w 1902 r., wyznania luterńskiego, oficerem Litewskiego Pułku Lejbgwardii i komisarzem ds. włościańskich powiatu miechowskiego guberni kieleckiej.
9. ОУСЕС: Wilhelm von Freygang, ur. w 1783 r. w Sankt Petersburgu, zm. 31 III 1849 r. w Wenecji, wyznania luterńskiego, syn lejб-medyka Johanna von Freygang, absolwent Szkoły Pietropawłowskiej w Sankt Petersburgu i Uniwersytetu w Getyndze (od 1802 do 1805 r.), doktor filozofii, tajny radca, służył w: Konnym Pułku Lejbgwardii, Państwowym Kolegium Spraw Zagranicznych i kancelarii wiceadmirała ks. Kurakina, dyplomata na niższych stanowiskach dyplomatycznych w Austrii, Persji, Niderlandach, rosyjski konsul generalny w Saksonii i w Królestwie Lombardii i Wenecji, autor: *Doctor Gall auf Reisen* (1805), *Geniestreiche* (1806) i *Ueber die Luftsteine* (1805), żonaty od 15 X 1808 r. МАТКА: Fryderyka Kudriawska, ur. przed 1799 r., zm. po 1821 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka Atanazego Kudriawskiego. RODZENSTWO: Andriej, ur. 21 VII 1809 r. w Troppau, zm. 24 III 1880 r. w Gacynie, wyznania luterńskiego (od 21 V 1874 r. prawosławnego), absolwent Szkoły Podchorążych Lejbgwardii i Junkrów Kawalerii, oficer floty, pomocnik redaktora „Морского Сборника”, wiceadmirał 7 I 1874 r., żonaty z Jekateriną Nikołajewną ?, ur. w 1826 r., zm. 31 X 1892 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego; Kata-

rzyna, ur. w 1811 r., zm. 12 IX 1812 r. na Północnym Kaukazie, wyznania luterńskiego; Wilhelm, ur. 5 VII 1816 r. w Hadze, zm. 12 III 1898 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiego Liceum w Carskim Siole 1836 r., tajny radca, naczelnik Zachodniego Okręgu Poczтового w Królestwie Polskim, żonaty od 1841 r. z Darią Charleńską, ur. 17 VIII 1820 r., zm. 1 IX 1891 r. w Sankt Petersburgu, wyznania rzymskokatolickiego, córką ziemianina Feliksa Charleńskiego; Nadieżda, ur. 18 VIII 1818 r. w Brukseli, zm. 9 X 1884 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, zamężna z Michałem Accurtil von Königfels; Anna, ur. w 1820 r., zm. po 1844 r., wyznania luterńskiego, zamężna z Giovannim Conte Gritti; Aleksander, ur. 21 II 1821 r., zm. 28 VII 1896 r. w Rydze, wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów, wchodził w skład oddziałów rosyjskich ekspediowanych w celu likwidacji powstania krakowskiego, oficer Wydzielonego Korpusu Kaukaskiego, uczestnik wojny krymskiej, generał piechoty, komendant Peterhofu, dyrektor II Moskiewskiego Korpusu Kadetów, żonaty z Jelizawietą Iwanowną ?, wyznania prawosławnego.

10. 19 XII 1834 r. – oficer Floty Bałtyckiej; 2 II 1850 r. – dowódca 46 Eskadry floty, pomocnik gubernatora wojennego Pietropawłowska i kapitan portu w Pietropawłowsku; 9 XII 1853 r. – oficer Floty Bałtyckiej; 30 VIII 1855 r. – dowodzący Stacją Morską w Baku; 16 VIII 1861 r. – dowódca 44 Eskadry Floty; 6 XI 1861 r. – dowódca 10 Floty Robotniczej; 16 III 1863 r. – włączony do etatu 8 Eskadry Floty; 20 I 1864 r. – zwolniony ze służby wojskowej z rangą kontradmirała; 15 I 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VII 1872 r. – p.o. członka KC Aleksandrów; 1 I 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku członka KC Aleksandrów; 19 IV 1875 r. – członek KC Sosnowiec; 12 XI 1876 r. – dyrektor KC Nieszawa.

11. 1848 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1858 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1862 r. – order św. Władimira IV kl. z kokardą za 25 lat służby; IV-VI 1876 r. – nagroda finansowa 32,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 19 XII 1834 r. – miczman; 14 IV 1840 r. – lejtnant; 6 XII 1849 r. – za zasługi kapitan-lejtnant; 2 II 1850 r. – kapitan II rangi; 30 VIII 1850 r. – kapitan I rangi; 20 I 1864 r. – kontradmirał; 13 IX 1873 r. – przemianowany ze stopnia kontradmirała na rangę rzeczywistego radcy stanu.

13. von Freygang zawarł związek małżeński w cerkwi Obuchowskiego Szpitala Męskiego w Sankt Petersburgu; w 1854 r. brał udział w obronie Kronsztadu przed atakiem floty angielsko-francuskiej.

14. Zmarł 11 II 1880 r. w Nieszawie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 724, k. 676v; sygn. 937, k. 9v-10; inw. 125, sygn. 316, k. 80v; inw. 127, sygn. 202, k. 502v-503; RGIA, zesp. 1284, inw. 49, 1871

rok, sygn. 14; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 1 z 1880 r.; AP w Kielcach, Urząd Gubernialny Kielecki do Spraw Włościańskich, sygn. 5967, s. 24–41; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 22, k. 10v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 3, k. 14v; sygn. 8, k. 1v, 23v; Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Nieszawa, sygn. 42, k. 68; „Gazeta Warszawska” 1867, nr 38, s. 1; „Kurjer Warszawski” 1867, nr 12, s. 65; „Dziennik Warszawski” 1867, nr 11, s. 83; 1871, nr 20, s. 201; „УПРМФ” 1872, nr 21, s. 372; nr 51–52, s. 1021–1022; 1873, nr 25, s. 491; nr 41, s. 818; 1875, nr 35, s. 840; 1876, nr 30, s. 696; 1877, nr 8, s. 167; 1880, nr 14, s. 352; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1875*, часть I, kol. 501; *Список чинам первых пяти классов служащим в Царстве Польском на 1866 год, со включением Духовенства и Общего Состава Учредительного Комитета и Комиссий по Крестьянским Делах в Царстве, Варшава 1866*, s. 61; *Памятная книжка лицейстов. 1811. – 19 октября. 1911*, Санкт Петербург 1911, s. 22; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е сентября 1870 года*, Санкт Петербург 1870, s. 890–891; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1879 года*, Санкт Петербург 1879, s. 226–227, 474–475; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 февраля 1902 года*, Санкт Петербург 1902, s. 1345, 1594; *Памятная книжка Минской губернии на 1881 год*, Минск 1880, s. 68; *Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля*, Санкт Петербург 1880, s. 464; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Марта 1914 г.*, Санкт Петербург 1914, s. 1305; *Общий морской список, часть XII, Царствование Николая I, Т-Ю*, Санкт Петербург 1900, s. 176–179; *Список выпускников воспитанников Морского Кадетского Корпуса с 1753 по 1896 год*, [w:] *Обзор преобразовании Морского Кадетского Корпуса с 1852 года*, сост. Н. Коргуев, Санкт Петербург 1897, s. 198–201; *Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels, Teil Estland, Band III, Görlitz 1930*, s. 115–116; s. 186; T. Suma, *Urządniczy pocztą Królestwa Polskiego w latach 1815–1866. Próba charakterystyki zbiorowości*, Warszawa 2008, s. 60; *Словарь русских писателей XVIII века*, выпуск 2, (К-П), ред. В.П. Степанов et al., Санкт Петербург 1999, s. 123–126; K. Latawicz, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918. Słownik biograficzny, tom 4, Resorty komunikacji, poczt i telegrafów, dworu oraz spraw wewnętrznych*, Lublin 2020, s. 160–162; K. Latawicz, *Z koszar*, s. 140–141; <http://dokumente.ios-regensburg.de/amburger/index>.

php?id=17717 [data dostępu: 26 III 2018 r.]; <http://baza.vgdru.com/1/9211/0.htm?o=&> [data dostępu: 26 III 2018 r.]; <https://www.geni.com/people/Karl-Vasiljevich-von-Freygang/6000000003071427859?through=6000000011894417471> [dostęp: 22 IV 2020 r.].

Friese, Ferdynand Fryderykowicz

1. Фреесе, Фердинанд Фридрихович
2. Ur. 16 X 1815 r. w Bielsku w obwodzie białostockim.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej.
5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone w 1831 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1850 r. z ?, wdowiec przed 1850 r.; 2° od 18 V 1855 r. z Nadieżdą Sokołową, ur. 17 II 1833 r. w Żóltkach, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika celnego Wasilija Sokołowa (patrz: Sokołow Wasilij) i Julii z d. Jarzemska.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Fryderyk Friese, ur. w 1771 r. w Bętkowie, zm. po 1816 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, syn Chrystiana Wilhelma Friese sekretarza gabinetu króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. MATKA: Marianna Pulikowska, ur. przed 1786 r., zm. po 1816 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: Karol Friese, ur. 17 II 1803 w Janowie w departamencie białostockim Prus Nowowschodnich, zm. po 1859 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej, absolwent Gimnazjum w Białymstoku, oficer Łuckiego Pułku Grenadierów, radca tytularny 25 XI 1853 r., urzędnik celny m.in. dyrektor PC Bogusze i dyrektor PC Raczki, żonaty z córką urzędnika Emilią Dobrzańską, wyznania rzymskokatolickiego; Wojciech, ur. 22 IV 1804 r. w Janowie w departamencie białostockim Prus Nowowschodnich, zm. po 1826 r., wyznania rzymskokatolickiego; Joachim Aleksander, ur. 5 IV 1810 r. w Jasionówce w obwodzie białostockim, zm. po 1826 r., wyznania rzymskokatolickiego; Otton, ur. 10 I 1814 r. w Białymstoku, zm. po 1826 r., wyznania rzymskokatolickiego.
10. 8 XII 1832 r. – pisarz Bielsko-Drohiczyńskiego Sądu Ziemskiego; 1 VII 1833 r. – na własną prośbę pisarz Nurzeckiej KC (w Granne); 11 VII 1835 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 IV 1836 r. – pisarz KC Brześć Litewski; 5 III 1837 r. – pomocnik dyrektora KC Goniądz; 12 V 1839 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Grodzieńskiego OC; 10 VI 1840 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Archangielskiego OC (od 30 XI 1840 r. do 8 VIII 1845 r. – na własną prośbę p.o. sekretarza Komitetu Opiekuńczego nad Przytułkami Dziecięcymi w

Archangielsku); 7 III 1843 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Archangielskiego OC (od 11 V 1846 r. do 7 X 1847 r. – tymczasowo p.o. członka KC Archangielski); 18 II 1852 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC; 7 VII 1852 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 31 V 1854 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 29 III 1855 r. – dyrektor KC Wieruszów; 7 III 1859 r. – dyrektor KC Słupca; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 1 VIII 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1836 r. – nagroda finansowa 125 rubli asygnacyjnych; 1837 r. – nagroda finansowa 175 rubli asygnacyjnych; 1838 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 72 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 22 V 1843 r. – uznanie cara Mikołaja I za działalność na polu dobroczynnym; 1843 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 17 X 1845 r. – nagroda finansowa 199 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 125 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 225 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; II 1856 r. – nagroda finansowa 149,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1856 r. – nagroda finansowa 48,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; IX 1856 r. – nagroda finansowa 70,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 18 X 1858 r. – podarunek za gorliwą służbę; 22 VIII 1859 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; I 1860 r. – nagroda finansowa 39,78 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 16 X 1836 r. – registrator kolegiálny (starsz. 8 XII 1834 r.); 5 XI 1842 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 29 VII 1839 r.); 24 IV 1844 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 29 VII 1843 r.); 24 IV 1848 r. – radca tytularny (starsz. 29 VII 1845 r.); 10 VIII 1854 r. – asesor kolegiálny (starsz. 29 VII 1852 r.); 9 III 1858 r. – radca dworu (starsz. 29 VII 1856 r.).

13. Friese drugi związek małżeński zawarł w cerkwi prawosławnej w Zawichoście; na emeryturze mieszkał w Warszawie.

14. Zmarł 3 IV 1889 r. w Warszawie.

15. ERT, EAA.2176.2.139, s. 15–16; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16; sygn. 70, k. 33v–34; sygn. 72, k. 16v; sygn. 73, k. 16; sygn. 76, k. 24–24v; sygn. 80, k. 16v; sygn. 81, k. 32; sygn. 82, k. 7, 22v; sygn. 83, k. 15v; sygn. 84, k. 10; sygn. 87, k. 12v, 40; RGIA, zesp. 19, inw. 2, sygn. 2644; inw. 4, sygn. 5, k. 511–511v; sygn. 36, k. 8–8v; sygn. 50, k. 30–30v; sygn. 51, k. 30–30v; sygn. 58, k. 15–15v, 164v, 290; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 23, 94v–95, 110, 111, 179v, 206, 249, 250v, 256v–257; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2618, k. 49–54; sygn. 3249, k. 106–107; sygn. 6464, k. 51–53; sygn. 9138, k.

6-7; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 3, k. 6v, 8v; sygn. 4, k. 3v; sygn. 5, k. 6v; sygn. 7, k. 9v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Zawichoście, sygn. 42, s. 134; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 1, s. 8; sygn. 4, s. 22; sygn. 5, s. 8, 19; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieruszowie, sygn. 113, s. 6; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Słupcy, sygn. 3, k. 10v-11; sygn. 4, k. 6v-7; sygn. 5, k. 7v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 113, k. 224; „УІРМФ” 1866, nr 40, s. 766; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 115; A. Boniecki, *Herbarz polski*, cz. I, *Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach szlacheckich*, t. V, Warszawa 1902, s. 324; E. Szulc, *Cmentarz ewangelicko-augsburski w Warszawie. Zmarli i ich rodziny*, Warszawa 1989, s. 142.

Gedwiłło, Lew Marinusowicz (Mariusewicz)

1. Гедвилло, Лев Маринусович (Мариусевич).
2. Ur. w 1825 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła prywatna.
6. Żona posiadała majątek ziemski w powiecie jefremowskim guberni tulskiej.
7. ŻONATY przed 1859 r. z baronową Jewgienią Rosen, ur. w 1829 r., zm. 23 V 1883 r. w San Remo we Włoszech, wyznania prawosławnego, córką barona Georgija Rosena.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. 7 VIII 1859 r. w Raczkach, zm. 5 I 1870 r. w Aleksandrowej Pamiati w powiecie jefremowskim guberni tulskiej.
9. OJCIEC: Marinus (Marius) Giedwiłło, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZĘSTWO: Michał, ur. przed 1833 r., zm. po 1859 r., wyznania ?, oficer Tulskiego Pułku Piechoty, od 11 I 1857 r. pomocnik nadstrażnika Wierzbołowskiej BSG;
10. ? r. – młodszy oficer Tulskiego Pułku Piechoty; 6 IV 1857 r. – oficer straży granicznej bez przydziału służbowego; 16 IV 1857 r. – pomocnik nadstrażnika Wierzbołowskiej BSG; 6 III 1859 r. – zwolniony ze straży granicznej i skierowany do służby cywilnej; 13 III 1859 r. – pomocnik nadzorcy PC Raczki; 1 IX 1861 r. – nadzorca PC Raczki; 6 III 1863 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Lubicz; 16 III 1864 r. – dyrektor KC Peplówek; 4 XII 1864 r. – włączony do etatu DOC MF; 3 VI 1867 r. – zwolniony ze służby.

11. VII 1858 r. – nagroda finansowa 38,385 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1858 r. – nagroda finansowa 217,25 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1879 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. ? r. – chorąży; 6 IV 1857 r. – chorąży straży granicznej; 6 III 1859 r. – przemianowany ze stopnia chorążego straży granicznej na rangę sekretarza gubernialnego; ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.).

13. Giedwiłło po odejściu ze służby zamieszkał na terenie guberni tulskiej.

14. Zmarł 17 X 1907 r. w Aleksandrowej Pamiati w powiecie jefremowskim guberni tulskiej.

15. ERT, EAA.644.1.2678, k. 4, 15; EAA.644.1.2683, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 23v; sygn. 30, k. 64–64v; sygn. 93, k. 21v–22; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 22; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 193v–194, 203v, 413v–414; „УПР-МФ” 1867, nr 33, s. 612; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 11 Января 1857 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Апреля 1857 года; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1862–1863 год, часть I, Власти и места Центрального Управления и Ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.], kol. 431; *Дворянские сословие Тульской губернии*, т. VII (XVI), „Некрополь”, сост. В.И. Чернопятов, Москва 1912, s. 37.

Giergilewicz, Paweł Michajłowicz

1. Гергилевич, Павел Михайлович

2. Ur. 16 VII 1875 r. w Orłowce w powiecie gajsynskim guberni podolskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Gimnazjum Męskie w Niemirowie, ukończone w 1893 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, ukończony w 1897 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 16 I 1906 r. z Jekateriną Kuzemina, ur. 24 XII 1884 r., zm. po 9 XI 1909 r., wyznania prawosławnego, córką pułkownika w stanie spoczynku Romana Kuzemina.

8. DZIECI: Jekaterina, ur. 30 X 1906 r. w Rostowie nad Donem, zm. po 9 XI 1909 r., wyznania prawosławnego.

9. ОЦЕС: Michał Giergilewicz, ur. przed 1853 r., zm. po 1874 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni podolskiej. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 23 IX 1897 r. – na własną prośbę młodszy kandydat na stanowisko sędowe przy Odeskim Sądzie Okręgowym; 24 XI 1897 r. – włączony do etatu DOC MF; 16

VII 1898 r. – pomocnik sekretarza KC Batumi; 19 I 1900 r. – pomocnik nadzorcy okrę-
tów KC Batumi; 20 XII 1901 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Batumi; 5
II 1903 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Rostów; 28 X 1909 r. – nadzorca
okręgów KC Narwa; 28 IX 1911 r. – nadzorca składu celnego KC Narwa; 1 I 1913
r. – dyrektor KC Raczki; 6 II 1917 r. – kontroler III kategorii KC Aleksandrów; 1918
r. – starszy kontroler KC Białoostrow; 1 XI 1918 r. – zawiadujący Nadzorem Celnym
nr 2 na stacji kolejowej Toroszyjno.

11. 5 IV 1910 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę;
1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Ro-
manowów.

12. 28 IV 1898 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 23 IX 1897 r.); 21 VI 1901 r. –
sekretarz kolegiálny (starsz. 23 IX 1900 r.); 27 II 1904 r. – radca tytularny (starsz. 23
IX 1903 r.); 4 V 1907 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 IX 1906 r.); ? r. – radca dworu
(starsz. 23 IX 1910 r.); 22 IV 1915 r. – radca kolegiálny (starsz. 23 IX 1914 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 XI 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 67v; inw. 2, sygn. 152, k. 5; sygn. 359,
k. 4; ERT, EAA.644.1.1578, k. 3v; EAA.644.1.1612, k. 5v; EAA.644.1.1740, k. 21v–22;
EAA.644.1.1822; EAA.2481.1.17, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 110–
111; sygn. 34, k. 3v; sygn. 35, k. 5v; sygn. 37, k. 21v–22; sygn. 41, k. 49, 57; zesp.
4935, inw. 4, sygn. 108, k. 4; sygn. 112, k. 5; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k.
31–31v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 26v; sygn. 505, k. 4; zesp. 128, inw. 1, sygn.
25, k. 11–11v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 5v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 17, 24;
„Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 207; *„УПРМФ”* 1898, nr 4, s. 68; 1910, nr
16, s. 241, 247–249; ПДТСЕВ, 1898, nr 13, s. 1; nr 17, s. 1; 1900, nr 2, s. 2; 1901, nr 18, s.
1–2; 1902, nr 2, s. 2; 1903, nr 3, s. 2; 1904, nr 8, s. 1–2; 1907, nr 14, s. 2–3; 1909, nr 32, s.
1; nr 38, s. 1; 1911, nr 14, s. 2; 1913, nr 1, s. 36; 1915, nr 4, s. 1; 1917, nr 2, s. 4; *Личный
состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства.
По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 174; *Личный состав Департамента
Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9
Января 1913 года*, s. 246; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и
учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до
21 Января 1914 года*, s. 189; *Список личного состава Министерства Финансов на
1917 год*, kol. 667; *Список студентов и посторонних слушателей Императорского
Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1895–96 учебного года. По юри-
дическому факультету*, Одесса 1896, s. 32–33; *Список студентов и посторонних
слушателей Императорского Новороссийского Университета по осеннему полугодии
1896–97 учебного года. По юридическому факультету*, Одесса 1896, s. 46–47.

Głazyrin, Boris Nikołajewicz

1. Глазырин, Борис Николаевич

2. Ur. 17 X 1870 r. w guberni wiackiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kijowskiej od 24 I 1902 r.

5. Aleksandrowska Ziemska Szkoła Realna w Wiatce, ukończona 10 X 1891 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1900 r. z Zofią Kreisman, ur. w 1882 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, córką Wilhelma Kreismana.

8. DZIECI: Nikołaj, ur. 24 XI 1899 r. w Kuszkinie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 1 X 1903 r. w Bucharze, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 27 I 1911 r. w Wilczynie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Irena, ur. 27 V 1913 r. w Wilczynie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Nikołaj Jakowlewicz Głazyrin, ur. 17 X 1847 r. w guberni wiackiej, zm. 19 XI 1911 r. w Czernihowie, wyznania prawosławnego, radca stanu 12 III 1896 r., naczelnik ziemski w guberni wiackiej, trzykrotnie żonaty. MATKA: Aleksandra ?, ur. przed 1851 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, córka Iwana ? RODZENISTWO: Maria, ur. 24 XII 1882 r. w guberni wiackiej, zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, zamężna; Jekaterina, ur. 19 XI 1885 r. w guberni wiackiej, zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, zamężna.

10. 21 XII 1891 r. – urzędnik kancelaryjny KC Moskwa; 1 VII 1894 r. – dyrektor PC Kizil-Arwat; 11 VI 1897 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aszchabad; 23 X 1899 r. – dyrektor KC Kuszka; 24 II 1903 r. – nadzorca składu celnego KC Buchara; 27 VIII 1909 r. – dyrektor KC Wilczyn; 14 I 1914 r. – dla dobra służby dyrektorem KC Podłęże; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 17 XI 1899 r. – dodatek 20% za 5 lat służby w obwodzie zakaspijskim od dnia 1 VII 1899 r.; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 1894 r. – registrator kolegiálny (starsz. 21 XII 1893 r.); 26 VII 1897 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 21 XII 1896 r.); 16 VI 1900 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 21 XII 1899 r.); 1903 r. – radca tytularny (starsz. 21 XII 1902 r.); 15 VII 1906 r. – asesor kolegiálny (starsz. 21 XII 1905 r.); 1910 r. – radca dworu (starsz. 21 XII 1909 r.); 11 VIII 1914 r. – radca kolegiálny (starsz. 21 XII 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72v; inw. 2, sygn. 12, k. 6, 24; ERT, EAA.644.1.1612, k. 9v, 31-31v; EAA.644.1.1700, k. 35-35v; EAA.644.1.2061, k. 6, 24; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 303v; sygn. 34, k. 29-30; sygn. 35, k. 9v, 31-31v; sygn. 36, k. 34-34v; sygn. 43, k. 6, 24; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 19v; sygn. 2026, k. 9v; sygn. 2033, k. 6, 24; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 84; zesp. 560, inw. 20, sygn. 527, k. 25-27; zesp. 1291, inw. 35, sygn. 71, k. 7-8; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 86, k. 2v; sygn. 88, k. 2v-3; sygn. 91, k. 13v-14; ПДТСЕВ, 1899, nr 29, s. 1; 1900, nr 19, s. 1-3; 1901, nr 11, s. 4; 1903, nr 5, s. 2; nr 20, s. 1-2; 1905, nr 7, s. 2; 1906, nr 21, s. 1-2; 1913, nr 1, s. 46; 1914, nr 2, s. 5; nr 12, s. 1; „УПР-МФ” 1894, nr 29, s. 391; 1897, nr 31, s. 453-455; nr 37, s. 547; 1914, nr 35, s. 622; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 78; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 77; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 88; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 184; Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах 1898 года, исправленный по 1 Мая, часть II, Санкт Петербург 1898, s. 121; Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах 1901 года, исправленный по 20 Апреля, часть II, Санкт Петербург 1901, s. 126; Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах, а также высших чинов наместничества на Дальнем Востоке и областей, находящихся в ведении Военного Министерства 1904 года (исправленный по 15 Апреля), часть II, Санкт Петербург 1904, s. 138.*

Gnatenko, Taras Kirilłowicz

1. Гнатенко Тарас Кириллович
2. Ur. w 1869 r.
3. Prawosławne.
4. ?
5. Egzamin na ochotnika II kategorii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1893 r. z Sofią Liwrenową, ur. przed 1875 r., zm. po 28 IX 1913 r., wyznania prawosławnego, córką Iwana Liwrenowa.

8. DZIECI: Wiera, ur. 2 II 1893 r., zm. po 28 IX 1913 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 1 II 1894 r. w Jurburgu, zm. po 28 IX 1913 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 14 III 1895 r. w Jurburgu, zm. po 1922 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Suwałkach, od 1914 r. student Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, 15 VIII 1915 r. zaciągnął się do 112 Uralskiego Pułku Piechoty, w VII 1917 r. chorąży, dowódca 1 kompanii Proskurowskiego Przygranicznego Pułku Piechoty.

9. OJCIEC: Kiriłł Gnatenko, ur. przed 1848 r., zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 13 X 1887 r. – początek służby cywilnej; 24 XI 1893 r. – urzędnik kancelaryjny KC Jurburg; 1896 r. – urzędnik kancelaryjny KC Filipów; 29 VII 1899 r. – nadzorca PK Plekiszki; 30 IX 1902 r. – dyrektor PC Szylingi; 5 IV 1905 r. – dla dobra służby dyrektorem PC Raczki; 15 VIII 1908 r. – dyrektor KC Filipów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 10 IV 1911 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 27 II 1904 r. – registrator kolegialny (starsz. 24 XI 1903 r.); 12 VI 1907 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 XI 1906 r.); ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. 24 XI 1909 r.); 20 VII 1913 r. – radca tytularny (starsz. 24 XI 1912 r.); 3 V 1916 r. – asesor kolegialny (starsz. 4 XI 1915 r.).

13. Córka Nadieżda otrzymywała stypendium w wysokości 200 rubli rocznie ze środków DOC MF w czasie kształcenia w szkole średniej.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 65415; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 67; sygn. 46, k. 25–25v; inw. 2, sygn. 256, k. 10–10v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 41; EAA.644.1.1740, k. 29–29v; EAA.644.1.2004, k. 79–79v; EAA.644.1.2142, k. 10–10v; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 49, k. 173, 193; sygn. 53, k. 374; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 37, k. 29–29v; sygn. 38, k. 27; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 10–10v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 15v; sygn. 2027, k. 33; sygn. 2031, k. 23–23v; inw. 12, sygn. 239, k. 167; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11–12; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 40; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 73–73v; „УПРМФ” 1911, nr 15, s. 274, 281–283; ПДТСЕВ, 1899, nr 22, s. 1–2; 1902, nr 25, s. 1; 1904, nr 8, s. 1–3; 1905, nr 11, s. 3; 1907, nr 19, s. 1–2; 1908, nr 20, s. 3; 1913, nr 1, s. 35; nr 11, s. 3–4; 1916, nr 5, s. 1–2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 68; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям*

до 25 Мая 1907 года, s. 68; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 222; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 286; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 285; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 319; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 250; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 685; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1903 год*, Ковно 1902, s. 71; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1904 год*, Ковно 1904, s. 96; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1905 год*, Ковно 1905, s. 107; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, Сувалки 1897, s. 109; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1913 год*, Сувалки 1913, s. 136; https://www.ria1914.info/index.php/Проскуровский_сводный_пограничный_полк [dostęp: 16 II 2022 r.].

Gorain, Jewgienij Nikołajewicz

1. Гораин, Евгений Николаевич
2. Ur. 24 XII 1873 r. w Nowogrodzie Siewierskim w guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Gimnazjum Męskie w Grodnie, ukończone; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1897 r. z dyplomem II kategorii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 21 V 1907 r. z Darią Grigorjewą, ur. 19 III 1872 r., zm. 29 IV 1917 r., raskolniczka, córką Konrada Grigorjewa.
8. DZIECI: Iwan, ur. 23 III 1907 r. w Rydze, zm. po 1917 r., staroobrzędowiec, adoptowany po 1910 r., uczeń prywatnej szkoły średniej w Piotrogradzie.
9. OJCIEC: NikołaJ Jefriemowicz Gorain, ur. przed 1852 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, nauczyciel Szkoły Duchownej w Nowogrodzie Siewierskim. MATKA: Warwara ?, ur. przed 1855 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, córka Wasilija ?. RODZEŃSTWO: ?
10. 2 XI 1899 r. – pomocnik buchaltera III kategorii Kantoru Banku Państwowego w Warszawie; 5 I 1901 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Radomskiego OC; 3 VIII 1901 r. – pomocnik buchaltera KC Sosnowiec; 15 I 1902 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 6 IX 1902 r. – dla dobra służby pomocnikiem nadzorcy składu celnego KC Wieruszów; 11 I 1905 r. – na własną prośbę po-

mocnikiem buchaltera KC Sosnowiec; 29 IX 1909 r. – dyrektor KC Zawichost; 24 VII 1915 r. – dyrektor KC Białoostrow; 26 VIII 1917 r. – dyrektor KC Isakowce; 12 X 1917 r. – dyrektor KC Narwa.

11. 25 XI 1904 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 2 XI 1904 r.; 28 XII 1910 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 2 XI 1909 r.; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 22 III 1915 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 5 II 1901 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 2 XI 1899 r.); 26 IV 1903 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 2 XI 1902 r.); 25 II 1906 r. – radca tytularny (starsz. 2 XI 1905 r.); 23 II 1909 r. – asesor kolegialny (starsz. 2 XI 1908 r.); 20 VII 1913 r. – radca dworu (starsz. 2 XI 1912 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1918 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 30976; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 77v; inw. 2, sygn. 152, k. 12v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 5v, 36v; EAA.644.1.1612, k. 17-18; EAA.644.1.1700, k. 11-11v; EAA.644.1.1740, k. 12v; EAA.644.1.2187; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 17-18; sygn. 36, k. 10-10v; sygn. 37, k. 12v; sygn. 41, k. 12-12v, 51v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 12v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 38v; sygn. 2026, k. 2; inw. 12, sygn. 239, k. 184, 185; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 7v, 36v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 527, k. 422-426; sygn. 638, k. 490v-491, 505-509v; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1909 rok, k. 19; „УПРМФ” 1915, nr 12, s. 190, 199; ПДТСЕВ, 1901, nr 21, s. 2; 1902, nr 3, s. 2; nr 22, s. 2; 1903, nr 12, s. 1-3; 1905, nr 2, s. 1; 1906, nr 7, s. 1-2; 1907, nr 8, s. 2; 1909, nr 10, s. 1-2; nr 34, s. 2; 1913, nr 1, s. 56; 1915, nr 6, s. 6; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 114; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 112; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 130; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 109.

Gorbaniew, Aleksandr Wasiljewicz

1. Горбанев, Александр Васильевич
2. Ur. w 1826 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.

5. Szkoła prywatna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 4 II 1862 r. z Zofią Redik, ur. w 1845 r. w guberni kurlandzkiej, zm. po 1863 r., wyznania luteranckiego, szlachcianką dziedziczną, córką generała-majora straży granicznej Aleksandra Antonowicza Redika, byłego dowódcy Zawichojskiej BSG i Kaliskiej BSG.

8. DZIECI: Władimir, ur. 10 XII 1862 r., zm. po 5 V 1863 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. w 1863 r., zm. 27 XII 1865 r. w Nieszawie, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Gorbaniew, ur. przed 1805 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 1844 r. – podchorąży Połtawskiego Pułku Piechoty; 31 VIII 1846 r. – młodszy oficer Połtawskiego Pułku Piechoty; 15 V 1852 r. – pomocnik nadstrażnika Kaliskiej BSG; 22 VI 1854 r. – nadstrażnik Kaliskiej BSG; 1 I 1860 r. – dowódca kompanii Kaliskiej BSG; 27 VI 1864 r. – dyrektor KC Nieszawa; 23 III 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 24 VI 1869 r. – zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. V 1862 r. – nagroda finansowa 44,64 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 V 1863 r. – podziękowanie Namiestnika Królestwa Polskiego; 26 VII 1863 r. – order św. Anny III kl. za odwagę w starciach zbrojnych z polskimi powstańcami; 1 VIII 1863 r. – nagroda finansowa w wysokości rocznego wynagrodzenia; X 1865 r. – nagroda finansowa 75,01 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1865 r. – medal ciemnobrażowy za zdławienie polskiego buntu w latach 1863–1864; I 1866 r. – nagroda finansowa 168,32 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1866 r. – nagroda finansowa 365,03 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1844 r. – podchorąży; 31 VIII 1846 r. – chorąży; 1848 r. – podporucznik; 26 V 1850 r. – porucznik; 15 V 1852 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 31 X 1852 r. – porucznik; 6 XII 1854 r. – sztabkapitan; 1858 r. – kapitan; 1 VIII 1863 r. – za zasługi major; 27 VI 1864 r. – przemianowany ze stopnia majora na rangę asesora kolegiального (starsz. 29 III 1863 r.); 22 VIII 1867 r. – radca dworu (starsz. 29 III 1867 r.).

13. Gorbaniew zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Słupcy. Brał udział w tłumieniu powstania styczniowego w okolicach Nieszawy i Włocławka.

14. Zmarł po 24 VI 1869 r.

15. ERT, EAA.644.1.2677, nlb.; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 328v, 431v, 444; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Słupcy, sygn. 4, k. 4v-5; sygn. 5, k. 15v-16; sygn. 6, k. 5v-7; sygn. 9, s. 39-40; „УИПМФ” 1865, nr 46, s. 777; 1866, nr 7, s. 124; nr 16, s. 313; nr 39, s. 743; 1867, nr

43, s. 773; 1869, nr 29, s. 418; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 31 Августа 1846 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 26 Мая 1850 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15/27 Мая 1852 года.

Gracianskij, Władimir Iwanowicz

1. Грацианский, Владимир Иванович

2. Ur. 27 VI 1841 r. w Haadze w Królestwie Niderlandów.

3. Prawosławne.

4. Syn protojereja.

5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1862 r. ze stopniem kandydata prawa.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1872 r. z Lubow Mienszutkiną, ur. w 1841 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką kupca petersburskiego Aleksandra Nikolajewicza Mienszutkina, ur. 2 IV 1802 r., zm. 7 X 1876 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego i Olgi Seliwerstowny Sziszkiń, ur. w 1818 r., zm. 20 I 1905 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: Aleksandr, ur. 16 VIII 1872 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1919 r., wyznania prawosławnego, absolwent szkoły handlowej, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Słupca, nadzorcy składu celnego KC Grajewo, członek i kontroler II kategorii KC Wierzbołów, po 1919 r. na emigracji w Turcji.

9. OJCIEC: Iwan Iwanowicz Gracianskij, ur. 24 XII 1804 r., zm. 25 VIII 1859 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, syn protojereja Iwana Andriejewicza Gracianskiego, absolwent Petersburskiego Seminarium Duchownego 1829 r., pop, protojerej, proboszcz cerkwi w Bernie i Hadze oraz proboszcz Soboru Kazańskiego w Sankt Petersburgu. MATKA: Aleksandra Proszczanickaja, ur. przed 1816 r., zm. w 1894 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córka Piotra Proszczanickiego. RODZENSTWO: Aleksandr, ur. w 1837 r. w Sankt Petersburgu, zm. 26 XII 1902 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, tajny radca 18 IV 1899 r., urzędnik Ministerstwa Finansów, m.in. wicedyrektor Departamentu Podatków Niestalych, członek Rady Ministra Finansów, żonaty od 12 XI 1867 r. z Marią Żdanową, ur. w 1846 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, córką zmarłego urzędnika w randze tajnego radcy Siemiona Żdanowa; Iwan, ur. 28 VI 1840 r. w Hadze, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, rzeczywisty radca stanu 9 IV 1889 r., urzędnik Ministerstwa Finansów, m.in. starszy referent Departamentu Handlu i Manufaktur, urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. DOC MF i dyrektor Kancelarii DOC MF; Piotr, ur. 7 V 1843 r. w Hadze, zm. 10 III 1933 r. w Paryżu,

wyznania prawosławnego, doktor medycyny, radca stanu, pracownik Szpitala Kalkińskiego w Sankt Petersburgu, urzędnik Petersburskiego Komitetu Lekarsko-Politycznego, wykładowca Wojskowej Akademii Medycznej, specjalizował się w badaniu chorób wenerycznych, autor m.in. *О степени распространения венерических болезней в проституционном классе в С.-Петербурге и о некоторых мерах к ограничению их в сем классе* (Sankt Petersburg 1871), żonaty dwukrotnie: 1° od 25 I 1878 r. z Marią Nasiekiną, ur. w 1857 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, córką podpułkownika Aleksandra Nasiekina; 2° od 4 IV 1912 r. z Julią Drije, ur. w 1868 r., zm. po 1912 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką Francji, córką Ludwika Drije; Michaił, ur. w 1846 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 25 I 1878 r., wyznania prawosławnego, urzędnik w randze sekretarza kolegijskiego; Konstantin, ur. 13 V 1849 r. w Sankt Petersburgu, zm. 4 II 1919 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarzowskiego Uniwersytetu Petersburskiego, radca stanu, urzędnik celny, m.in. pomocnik referenta KC Kronsztad i członek Portowej KC Sankt Petersburg, żonaty od 17 VIII 1875 r. z Nadiieżdą Anninską, ur. 26 VII 1847 r., zm. po 8 VI 1884 r., wyznania prawosławnego, córką Jakowa Anninskiego; Nikołaj, ur. 11 X 1850 r. w Sankt Petersburgu, zm. 11 X 1850 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego.

10. 9 I 1863 r. – młodszy pomocnik sekretarza IV Departamentu Senatu Rządzącego; 18 V 1864 r. – młodszy pomocnik referenta III kategorii DOC MF; 12 IX 1864 r. – pomocnik referenta II kategorii DOC MF; 16 IV 1866 r. – pomocnik referenta IV kategorii DOC MF; 18 III 1867 r. – młodszy referent DOC MF; 27 III 1870 r. – pomocnik dyrektora Petersburskiej Kasy Oszczędnościowej; 3 XII 1874 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Banku Państwowego; 27 II 1878 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń VII kl. Ministerstwa Finansów; 21 X 1883 r. – oddelegowany do zajęć w DOC MF; 16 II 1884 r. – p.o. starszego pomocnika referenta DOC MF; 18 X 1885 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg; 30 IV 1886 r. – p.o. członka Portowej KC Sankt Petersburg; 26 VI 1886 r. – członek i skarbnik KC Nikołajew; 16 XI 1889 r. – młodszy członek Lądowej KC Sankt Petersburg; 14 XII 1891 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 14 IV 1892 r. – członek Lądowej KC Sankt Petersburg; 2 X 1892 r. – dyrektor KC Nieszawa; 29 IV 1905 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 27 XII 1868 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 XII 1871 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 V 1893 r. – do zatrudnienia w służbie państwowej zaliczono okres pracy, w którym Gracianskij nie pobierał wynagrodzenia; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1898 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 2 X 1897 r.; 1903 r. – drugi dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 2 X 1902 r.

12. 21 II 1863 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 I 1863 r.); 20 X 1866 r. – radca tytularny (starsz. 9 I 1866 r.); 6 X 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 I 1869 r.); 1873 r. – radca dworu (starsz. 9 I 1873 r.); 20 VII 1878 r. – radca kolegiálny (starsz. 27 II 1878 r.); 26 III 1892 r. – radca stanu (starsz. 14 XII 1891 r.);

13. Po 1917 r. przebywał na emigracji we Francji.

14. Zmarł 22 VIII 1931 r. w Nicei we Francji

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 1, k. 266, 267v, 312–313, 386v–390, 436v–437, 438v, 532v–534, 536, 624v–625, 626v; inw. 124, sygn. 989, k. 135v; sygn. 1123, k. 28v; sygn. 1193, k. 91v; sygn. 1336, k. 242v–243; inw. 125, sygn. 428, k. 101v–102; inw. 126, sygn. 1700, k. 35v; inw. 128, sygn. 792, k. 284; zesp. 195, inw. 4, sygn. 27; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 65; ERT, EAA.644.1.1578, k. 28–28v, 46, 52; EAA.644.1.1612, k. 2v, 7v; EAA.644.1.1740, k. 32; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 27, 29, 48v; sygn. 34, k. 1; sygn. 35, k. 2v, 7v; sygn. 37, k. 32; sygn. 41, k. 1, 49v; sygn. 93, k. 34v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 2, 10v, 47v, 51v; sygn. 2026, k. 11v, 20v, 22, 26; sygn. 2028, k. 13; inw. 11, sygn. 219, k. 1031–1038; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 9v, 29; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 28–28v, 45, 51; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55–55v, 87v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 397, k. 46–49; sygn. 508; sygn. 527, k. 94–97; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 46, k. 45; sygn. 53, k. 7; sygn. 57, k. 34, 56; sygn. 60, k. 8; sygn. 61, k. 63v–64; sygn. 62, k. 36; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 152, s. 198; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 65, s. 271; „УПРМФ” 1875, nr 26, s. 606; nr 35, s. 840; 1881, nr 48, s. 1418; 1883, nr 43, s. 1266; 1884, nr 15, s. 724–725; 1886, nr 28, s. 82; 1888, nr 1, s. 19; 1889, nr 2, s. 14; nr 15, s. 145; nr 52, s. 494; 1891, nr 7, s. 86; 1892, nr 14, s. 149–150; nr 49, s. 519; 1893, nr 49, s. 661; 1894, nr 22, s. 259; nr 23, s. 271; nr 29, s. 291; nr 44, s. 562; 1896, nr 10, s. 174–177; 1897, nr 33, s. 479; 1899, nr 16, Приложение, s. 1; 1904, nr 13, s. 199; 1908, nr 15, s. 227; „Новое Русское Слово” 1933, nr 7362, s. 3; „Возрождение” 1933, nr 2840, s. 3; ПДТСЕВ, 1895, nr 16, s. 3; nr 19, s. 1; nr 36, s. 4; 1899, nr 9, s. 1–2; nr 31, s. 4; 1900, nr 20, s. 1; 1901, nr 2, s. 1; nr 7, s. 2; nr 27, s. 2; nr 29, s. 2; 1902, nr 18, s. 1–2; nr 28, s. 1; nr 32, s. 1; 1903, nr 1, s. 4; nr 4, s. 2; 1904, nr 7, s. 2; 1905, nr 9, s. 2; nr 14, s. 2; nr 15, s. 1; nr 18, s. 1; 1907, nr 20, s. 1; 1909, nr 1, s. 1; nr 32, s. 2; 1910, nr 7, s. 3; 1913, nr 1, s. 31; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 78; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года, s. 10, 73; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений

Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 70; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 73; Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год, Петроград 1915, kol. 559; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1913 год, s. 134; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года, s. 624, 1353; Незабываемые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–1997 в шести томах, том 2, Г-З, сост. В.Н. Чуваков, Москва 1999, s. 211; Н.Ю. Сухова, Пол века служения русской православной придворной церкви в Гааге (1816–1866), „Христианское чтение” 2015, nr 6, s. 135–137; Главное Справочное Бюро в Константинополе, 1920–1922 гг. Именные списки беженцев и чинов Русской Армии. Сборник документов, Выпуск 1, s. 273; Главное Справочное Бюро в Константинополе, 1920–1922 гг. Именные списки беженцев и чинов Русской Армии. Сборник документов, Выпуск 2, сост. А.В. Ефимов, Москва 2022, s. 394; <https://www.geni.com/people/Иван-Грацианский/6000000179783841936?through=6000000179785265895> [dostęp: 16 II 2022 r.]; <https://www.geni.com/people/Любовь-Александровна-Меншуткина/6000000164897281958?through=6000000030530560874> [dostęp: 16 II 2022 r.]; <https://forum.vgd.ru/post/341/106567/p3246585.htm> [dostęp: 16 II 2022 r.].

Grigorowicz, Ignatij Stiepanowicz

1. Григорович, Игнатий Степанович
2. Ur. w 1836 r. w guberni podolskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Dom drewniany w Radziwiłłowie w posiadaniu żony.
7. ŻONATY przed 1859 r. z Antoniną Szadurską, ur. przed 1842 r., zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica Antoniego Szadurskiego.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. 11 X 1859 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, absolwent 2-klasowej Szkoły Miejskiej w Dubnie, od 10 IV 1884 r. urzędnik kancelaryjny KC Husiatyn, kawaler (w 1887 r.).
9. OJCIЕC: Stefan Grigorowicz, ur. przed 1815 r., zm. po 1836 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 14 XI 1860 r. – pisarz KC Radziwiłłów; 1 V 1864 r. – pisarz Kancelarii Radziwiłłowskiego OC; 1 VII 1867 r. – pisarz KC Wołoczyska; 1 XI 1867 r. – pisarz Kancelarii Radziwiłłowskiego OC; 10 II 1868 r. – asesor Krzemienieckiego Zarządu Policyjnego do spraw celnych; 1 VI 1873 r. – z powodu likwidacji funkcji asesora do spraw celnych poza etatem; 27 VIII 1874 r. – sekretarz KC Husiatyn (od 31 X 1886 r. do 21

VIII 1887 r. – p.o. nadzorcy składu celnego KC Husiatyn); 17 X 1888 r. – dyrektor KC Krzeszów; 1 I 1898 r. – dyrektor KC Baran; 25 X 1899 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1 I 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 28 VI 1867 r. – registrator kolegialny (starsz. 14 XI 1866 r.); 3 XI 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 XI 1869 r.); 24 III 1876 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 14 XI 1872 r.); 10 III 1877 r. – radca tytularny (starsz. 14 XI 1875 r.); 8 XI 1879 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 XI 1878 r.); 23 XI 1889 r. – radca dworu (starsz. 17 X 1888 r.).

13. –.

14. Zmarł po 25 X 1899 r.

15. ERT, EAA.551.1.446, k. 43v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 383–386, 403–404; sygn. 235, k. 689–694; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 84v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzeszowie, sygn. 28, s. 46; ПДТСЕВ, 1899, nr 29, s. 2; „УПРМФ” 1874, nr 40, s. 914; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 12–13, s. 271–272; 1879, nr 49, s. 1317–1318; 1881, nr 1, s. 1, 3–4; 1888, nr 46, s. 548–549; 1898, nr 5, s. 86; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1889 год*, Люблин [b.d.w.], s. 50; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1899 год*, Кельцы 1899, s. 135.

Grothus, Ludwik Aleksandrowicz von

1. Гротгус, Людвик Александрович фон

2. Ur. w 1813 r.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kurlandzkiej.

5. Gimnazjum Męskie w Krożach, ukończone w 1831 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1848 r. z Aleksandrą Dobrowolską, ur. przed 1831 r., zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka urzędnika w randze radcy kolegiального.

8. DZIECI: Zofia, ur. 26 I 1848 r. w Kownie, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maria, ur. 21 XI 1849 r. w Kownie, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego; Anna, ur. 18 II 1852 r. w Dobrzyniu, zm. po 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. ОJСЕС: Aleksander von Grothus, ur. przed 1791 r., zm. po 1813 r., wyznania rzymskokatolickiego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 15 III 1832 r. – nadetatowy pisarz KC Jurburg; 1 VII 1833 r. – urzędnik kancelaryjny KC Taurogi; 24 XI 1841 r. – tłumacz KC Jurburg; 19 II 1843 r. – nadzorca nad miarami i wagami KC Jurburg; 14 VII 1843 r. – tłumacz KC Jurburg (11 VII 1846

r. – oddelegowany do KC Kowno w celu p.o. pomocnika dyrektora); 28 VII 1846 r. – pomocnik dyrektora KC Kowno; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Dobrzyń; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Dobrzyń; 9 IX 1853 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; XII 1846 r. – nagroda finansowa 34,64 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1847 r. – nagroda finansowa w wymiarze półrocznego wynagrodzenia; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 16 X 1836 r. – registrator kolegiálny (starsz. 15 III 1834 r.); 24 VII 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 15 III 1838 r.); 14 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 15 III 1842 r.); 12 XII 1846 r. – radca tytułarny (starsz. 15 III 1846 r.).

13. von Grothus 10 V 1854 r. uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 139,25 rubla rocznie od dnia 1 XI 1853 r.; po odejściu ze służby mieszkał na terenie powiatu kowieńskiego.

14. Zmarł po 1853 r.

15. LVIA, zesp. 1407, inw. 1, sygn. 11, k. 49; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 70, k. 33v-34; sygn. 72, k. 21-22v; sygn. 74, k. 34; sygn. 75, k. 9v, 20; sygn. 76, k. 1v-2; sygn. 79, k. 2v-3, 4v; sygn. 82, k. 10v-11; sygn. 83, k. 9; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 33; sygn. 55, k. 9v, 20; sygn. 58, k. 1v-2, 115v-116, 117v, 252; sygn. 78, k. 30; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 15; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 3914, k. 47-51; sygn. 5712, k. 353-358; sygn. 7351, k. 347-350; sygn. 7398, k. 65-70; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dulsk, sygn. 76, s. 28; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 129.

Grünwald, Siergiej Eduardowicz Aleksandrowicz

1. Гринвальд, Сергей Эдуардович Александрович

2. Ur. 9 XII 1866 r. w Moskwie.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika w randze radcy stanu.

5. Wydział Chemii Praktycznego Instytut Technologicznego w Sankt Petersburgu, ukończony 23 V 1890 r. z tytułem technologa.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1892 r. z Marią Możarową, ur. przed 1873 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, córką oficera w stopniu sztabskapitana Piotra Możarowa.

8. DZIECI: Michał, ur. 23 II 1892 r. w Warszawie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, student Petersburskiego Instytutu Politechnicznego i Cesarskiego Uni-

wersytetu Petersburskiego; Natalia, ur. 16 VII 1893 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 21 IX 1909 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 15 VI 1895 r. w Warszawie, zm. po 1934 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, żołnierz Armii Czerwonej, radca prawny w Leningradzie, w 1934 r. aresztowany i skazany na zesłanie; Władimir, ur. 13 II 1897 r. w Warszawie, zm. przed 1900 r., wyznania prawosławnego; Jelena, ur. 26 III 1899 r. w Tyflisie, zm. po 21 IX 1909 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 30 XI 1900 r. w Tyflisie, zm. po 21 IX 1909 r., wyznania prawosławnego; Wsiewołod, ur. 19 I 1903 r. w Sankt Petersburgu, zm. 1937 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wyższych Kursów Państwowych Sztukoznawstwa, korektor w wydawnictwie obwodowym, bibliotekarz, zesłany wraz z ojcem w 1935 r. do Astrachania.

9. OJCIĘC: Edward Aleksander Grünwald, ur. przed 1839 r., zm. przed 1892 r., wyznania luterskiego, radca stanu, urzędnik. MATKA: Aleksandra ?, ur. przed 1848 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, córka Aleksieja ? RODZENSTWO: Paweł, ur. 1862 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Michał, ur. w 1870 r. w Moskwie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Instytutu Mierniczego, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy okrętów KC Lipawa, dyrektor KC Sewastopol i rewizor KC Moskwa; Sofia, ur. przed 1877 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, żona urzędnika w randze radcy stanu Nieczajewa.

10. 20 XII 1890 r. – włączony do etatu DOC MF (oddelegowany do zajęć w GSKC Warszawa); 23 VII 1892 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 20 VIII 1894 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 20 V 1895 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 22 VI 1896 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Warszawskiego OC; 11 VI 1897 r. – p.o. dyrektora KC Tyflis; 3 VII 1897 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Tyflis; 26 II 1901 r. – p.o. dyrektora KC Granica; 30 VII 1901 r. – na własną prośbę p.o. naczelnika Wydziału Taryfowego DOC MF; 27 VIII 1901 r. – zatwierdzony na stanowisku naczelnika Wydziału Taryfowego DOC MF; 8 IV 1902 r. – wicedyrektor DOC MF (14 IV 1914 r. – członek Rady Ministra Finansów); 28 IX 1916 r. – dyrektor DOC MF; 31 I 1918 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 1918 r. – zastępca naczelnika Wydziału Finansowego i Planowania Zarządu Północno-Zachodniej Komunikacji Rzecznej w Piotrogradzie.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 IV 1900 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IV 1910 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla

upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 22 III 1915 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; ? r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; ? r. – order japoński Wschodzącego Słońca III kl.; ? r. – order pruski Korony II kl.; ? r. – order francuski Krzyż Oficerski Orderu Legii Honorowej; ? r. – order austriacki Korony Żelaznej II kl.; ? r. – order włoski Krzyż Komandorski Orderu Maurycego i Łazarza; ? r. – order szwedzki Krzyż Komandorski Orderu Gwiazdy Polarnej; 1913 r. – order bucharski Złotej Gwiazdy II kl.

12. 22 I 1893 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 23 VII 1892 r.); 5 III 1896 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 23 VII 1894 r.); 27 X 1897 r. – radca tytularny (starsz. 23 VII 1897 r.); 2 I 1901 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 VII 1900 r.); 22 IV 1907 r. – za zasługi radca kolegiálny (starsz. 23 VII 1905 r.); 19 VIII 1909 r. – radca stanu (starsz. 23 VII 1908 r.); 6 XII 1912 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Syn Michaił w czasie nauki w Petersburskim Instytucie Politechnicznym korzystał ze stypendium w wysokości 500 rubli przyznanego na podstawie decyzji ministra finansów z 16 IX 1909 r.; w III 1935 r. został wraz z synem zesłany do Astrachania na 5 lat.

14. Zmarł po 1937 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 53606; sygn. 61669; zesp. 19, inw. 128, sygn. 424, k. 289v–290; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 81v; inw. 2, sygn. 12, k. 17; sygn. 256, k. 16; ERT, EAA.644.1.1409, k. 22; EAA.644.1.1578, k. 16; EAA.644.1.1612, k. 4–4v, 23, 24; EAA.644.1.1700, k. 23v, 47v; EAA.644.1.1740, k. 20; EAA.644.1.2061, k. 17; EAA.644.1.2142, k. 16; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 18v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108; sygn. 27a, k. 177v, 181v; sygn. 33, k. 27, 29; sygn. 35, k. 4–4v, 23, 24; sygn. 36, k. 22v, 44v; sygn. 37, k. 20; sygn. 41, k. 47v; sygn. 43, k. 17; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 18; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 3, 10v, 16v, 36, 42; sygn. 2026, k. 26; sygn. 2027, k. 15v; sygn. 2033, k. 17; inw. 9, sygn. 97, k. 482v; inw. 11, sygn. 217, k. 318–319; inw. 12, sygn. 239, k. 209; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 17, 33; zesp. 560, inw. 20, sygn. 496, k. 2–6; TL, TLA.1411.2.59, k. 64; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 139; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 54, k. 12v–13; „УІРМФ” 1891, nr 3, s. 30; 1892, nr 34, s. 394; 1894, nr 36, s. 447; 1896, nr 10, s. 174–176; 1897, nr 15, s. 185–191; nr 28, s. 406; nr 45, s. 653–654; 1902, nr 15, s. 241, 247; 1905, nr 16, s. 214, 217–218; 1907, nr 16, s. 202; 1910, nr 16, s. 241, 243; 1914, nr 17, s. 354; nr 18, s. 362; 1915, nr 12, s. 190, 192; 1916, nr 45, s. 740; ПДТЦЕБ, 1895, nr 16, s. 3; nr 19, s. 1; 1897, nr 25, s. 3; 1901, nr 3, s. 1; nr 7, s. 2; nr 10, s. 2; nr 20, s. 3; nr 23, s. 1; 1902, nr 11, s. 1; 1903, nr 2, s. 1–2; nr 14, s. 3; nr 15, s. 1; 1904, nr 12, s. 1; nr 26, s. 1; 1905, nr 18, s. 1; 1906, nr 13, s. 2; nr 28, s. 2; 1907, nr 13, s. 1; 1908, nr 9, s. 4; 1909, nr 31, s. 47v; 1913, nr 1, s. 65; 1914, nr 8, s. 1;

1916, nr 8, s. 1; nr 9, s. 1; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 36; „Газета Рабочего и Крестьянского Правительства” 1918, nr 33, s. 1; Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года, s. 212; *Список личного состава Министерства Финансов на 1911 год*, Санкт Петербург 1911, kol. 446; *Список личного состава Министерства Финансов на 1912 год*, kol. 462; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1913 года*, Санкт Петербург 1913, s. 2716–2717; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года*, часть вторая, Петроград 1914, s. 2577–2578; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года*, часть вторая, Петроград 1915, s. 1735; <http://pkk.memo.ru/page%202/KNIGA/Gr.html> [dostęp: 20 IV 2020 r.].

Gubariew, Jakow Josifowicz

1. Губарев, Яков Иосифович
2. Ur. w 1851 r. w guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Powiatowa w Sarapulu, ukończona w 1868 r.
6. Majątek rodowy przy wsi Bużanki w powiecie korolowieckim guberni czernihowskiej o powierzchni 17 dziesięcin.
7. ŻONATY przed 1885 r. z Eudoksją Założną, ur. przed 1868 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica Nikołaja Założnego.
8. DZIECI: Piotr, ur. 31 I 1885 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1894 r, wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Josif Gubariew, ur. przed 1831 r., zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 12 II 1869 r. – młodszy sortowacz Czernihowskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 14 III 1870 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 31 III 1870 r. – włączony do etatu Kancelarii Gubernatora Czernihowskiego (oddelegowany do zajęć w Czernihowskim Gubernialnym Urzędzie do Spraw Włościańskich); 10 VIII 1871 r. – włączony do etatu Kancelarii Gubernatora Moskiewskiego; 29 V 1872 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 VIII 1873 r. – młodszy sortowacz Czernihowskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 8 X 1873 r. – urzędnik kancelaryjny Czernihowskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 18 XII 1873 r. – starszy sortowacz Czernihowskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 13 IV 1874 r. – urzędnik Ostrowskiego Biura Pocztowego; 1 V 1875 r. – pomocnik ekspedytora Łomżyńskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 22 I 1876 r. – p.o. ekspedytora Łomżyńskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 1 V 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku ekspedy-

tora Łomżyńskiego Gubernialnego Biura Pocztowego; 21 VIII 1876 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 2 I 1884 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Radziwiłłowskiego OC; 10 V 1884 r. – urzędnik kancelaryjny KC Husiatyn (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Radziwiłłowskiego OC); 23 X 1885 r. – nadzorca składu celnego KC Dolhobyczów (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Radziwiłłowskiego OC); 23 V 1886 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Radziwiłłów; 17 IX 1891 r. – dyrektor KC Słupca; 13 III 1894 r. – członek i skarbnik KC Słupca.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 14 II 1876 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 V 1874 r.); 17 V 1877 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 IX 1876 r.); 7 VII 1886 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 30 XI 1885 r.); 23 XI 1889 r. – radca tytularny (starsz. 30 XI 1888 r.); 15 VII 1892 r. – asesor kolegiálny (starsz. 30 XI 1891 r.); 22 VI 1896 r. – radca dworu (starsz. 30 XI 1895 r.).

13. Przyczyną zgonu Gubariewa była gruźlica; został pochowany 24 I 1897 r. na cmentarzu prawosławnym w Słupcy.

14. Zmarł 22 I 1897 r. w Słupcy.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 219, k. 1253–1258; sygn. 233, k. 147–153; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 57, k. 45v; sygn. 58, s. 46–47; „УПРМФ” 1885, nr 46, s. 518; 1886, nr 25, s. 706; nr 43, s. 233; 1887, nr 14, s. 29–30; 1891, nr 42, s. 471; 1894, nr 22, s. 259; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 11, s. 139; *Памятная книжка Калишской губернии на 1894 год*, Калиш 1894, s. 129.

Gukowicz, Wasilij Adrianowicz

1. Гукович, Василий Адрианович

2. Ur. 1 I 1869 r. w guberni kijowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Cesarski Uniwersytet św. Władimira w Kijowie, ukończony 24 III 1895 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1904 r. z Jeleną Dobrochotową, ur. przed 1887 r., zm. po 16 II 1915 r., wyznania prawosławnego, córką Konstantego Dobrochotowa.

8. DZIECI: Wiktor, ur. 6 V 1904 r. w Granicy, zm. po 16 II 1915 r., wyznania prawosławnego; Aleksiej, ur. 4 VII 1905 r. w Igołomii, zm. po 16 II 1915 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 22 IX 1908 r. w Igołomii, zm. po 16 II 1915 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 30 VII 1913 r., zm. przed 16 II 1915 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Adrian Iwanowicz Gukowicz, ur. w 1841 r. w guberni kijowskiej, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, absolwent Kijowskiego Seminarium Duchow-

ne, pop od 1865 r., proboszcz cerkwi w diecezji kijowskiej m.in. proboszcz cerkwi w Stawiszczach, proboszcz cerkwi Wwiedeńskiej na Podolu w Kijowie, przewodniczący zarządu Towarzystwa Kasy Wzajemny Pomocy Duchowieństwa Diecezji Kijowskiej, przewodniczący Komitetu do Utworzenia Funduszu Przeciwożarwrgo Duchowieństwa Diecezji Kijowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 16 VII 1896 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ungheni (od 25 VII do 12 IX 1896 r. oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Besarabskiego OC); 14 III 1897 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 11 VIII 1897 r. – sekretarz KC Wieruszów; 6 III 1900 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Granica; 28 V 1904 r. – dyrektor KC Igołomia; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1903 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 14 III 1902 r.; 1908 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 14 III 1907 r.; 25 III 1912 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 5 III 1899 r. – registrator kolegialny (starsz. 16 VII 1898 r.); 3 XII 1901 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 VII 1901 r.); 18 VI 1905 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 16 VII 1904 r.); 31 III 1908 r. – radca tytularny (starsz. 16 VII 1907 r.); 1911 r. – asesor kolegialny (starsz. 16 VII 1910 r.); 29 VI 1915 r. – radca dworu (starsz. 16 VII 1914 r.).

13. Syn Wiktor od 6 V 1913 r. korzystał pomocy finansowej 100 rubli rocznie na podstawie przepisów z 13 VI 1886 r. dla urzędników rosyjskich w Królestwie Polskim.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 77v; inw. 2, sygn. 152, k. 10; ERT, EAA.644.1.1578, k. 1–2; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129–130v; sygn. 34, k. 11; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 29–29v; sygn. 2027, k. 14–14v; inw. 9, sygn. 39, k. 28av–28b; inw. 12, sygn. 239, k. 226, 227; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 20; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–4; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55–56; 3v–14; zesp. 560, inw. 20, sygn. 589, k. 84–89; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 2, k. 13, 14; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Wieluniu, sygn. 4, k. 24v; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 19, s. 31, 60; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi św. Mikołaja przy Nowobrzesckiej Brygadzie 3 Okręgu Korpusu Straży Pogranicznej, sygn. 2, k. 3, 11v, 15; Archiwum Urzędu Stanu Cywilnego w Warszawie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 1913 rok, k. 13v–14; ПДТЦЕВ, 1899, nr 9, s. 1–3; 1900, nr 8, s. 5; 1902, nr 1, s. 1–3; 1904, nr 14, s. 3; 1905, nr 20, s. 1–2;

1908, nr 9, s. 1–2; 1913, nr 1, s. 56; 1915, nr 6, s. 1; „Киевския Епархиальныя Ведомости” 1900, nr 1, s. 7, 12; nr 2, s. 26, 28; nr 4, s. 53, 57, 184; nr 18, s. 177; „УПРМФ” 1897, nr 38, s. 559; 1912, nr 13, s. 227–236; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 110; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 96; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 117; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 116; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 133; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 111; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 620; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 226; *Статистические списки церквей Киевской Епархии*, [w:] *Памятная книжка Киевской Епархии. Историко-статистическая сведения об учреждениях духовного ведомства киевской, статистическая списки церквей епархии и общия статистическая сведения по всем сторонам епархиальной церковно-религиозной жизни*, сост. А. В[оро]нов, В. Антонов, Киев 1882, s. 1; *Памятная книжка Киевской Епархии на 1910 г.*, сост. С. Трегубов, Киев 1910, s. 4, 49.

Gumilewskij, Aleksandr Iwanowicz

1. Гумилевский, Александр Иванович
2. Ur. w 1814 r.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.
5. Akademia Duchowna w Moskwie, ukończona 8 VIII 1841 r. ze stopniem kandydata teologii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1851 r. z Anną Abmaralomową, ur. przed 1831 r., zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego.
8. Bezdziety.
9. OJCIEC: Iwan Gumilewskij, ur. przed 1792 r., zm. po 1814 r., pop. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 17 IX 1840 r. – nauczyciel Seminarium Duchownego w Astrachaniu; 20 VI 1843 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 21 VII 1843 r. – urzędnik kance-

laryjny I Departamentu Izby Sądu Cywilnego w Sankt Petersburgu; 12 IV 1844 r. – kandydat na stanowisko w administracji celnej na Kaukazie; 9 VIII 1844 r. – pomocnik nadzorca Posterunku Celnego w Achalkalaki; 30 VII 1845 r. – referent KC Tyflis; 11 VII 1846 r. – nadzorca składu celnego KC Redut-Kale (Kulewi); 17 VII 1847 r. – na własną prośbę młodszym nadzorcą okrętów KC Kronsztad; 16 VIII 1848 r. – dyrektor KC Merecz; 31 VIII 1848 r. – dyrektor KC Kretynka; 27 XI 1851 r. – dyrektor KC Herby; 19 IV 1855 r. – członek KC Skulany; 26 VIII 1855 r. – członek KC Nowosielica; 9 VI 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. –.

12. 21 I 1844 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 VIII 1841 r.); 1845 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1844 r.); 18 I 1849 r. – radca tytularny (starsz. 9 XI 1848 r.); ? r. – asesor kolegiálny (starsz. ? r.).

13. 3 II 1843 r. – został zwolniony ze stanu duchownego, co umożliwiło mu podjęcie zatrudnienia w administracji cywilnej.

14. Zmarł po 9 VI 1856 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 81, k. 31v; sygn. 84, k. 11v, 25; sygn. 85, k. 25; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 290v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 285–290; sygn. 2753, k. 251–256; sygn. 6227, k. 223–228; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 134; *Новороссийский календарь на 1856 високосный год*, Одесса 1855, s. 320.

Gużkowski, Marceł Iwanowicz

1. Гужковский, Марцель Иванович

2. Ur. 7 V 1818 r. w Jarosławiu w Galicji.

3. Rzymskokatolickie

4. Szlachcic dziedziczny guberni warszawskiej od 7 IV 1848 r.

5. Korpus Kadetów w Kaliszu; II Korpusu Kadetów w Sankt Petersburgu, ukończony z prawem awansu na stopień chorążego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 8 IV 1852 r. z Elżbietą Wilhelminą Aleksandra von Ramm, ur. w 1832 r., zm. 11 VII 1916 r. w Wilhelmshöhe, wyznania luterańskiego, córką byłego landrata guberni estlandzkiej Nikołaja (Klasa) Gustawa Reinholda von Ramma i hrabiny Karoliny Wilhelmina Joanna von Manteuffel.

8. DZIECI: Bronisław Jan, ur. 11 I 1853 r. w Rewlu, zm. 3 III 1908 r. w Sankt Petersburgu, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego ze stopniem kandydata prawa w 1879 r., żonaty z Marią Siemiątkowską.

9. OJCIEC: Jan Gużkowski, ur. przed 1795 r., zm. po 1837 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Anna Rommer, ur. przed 1794 r., zm. po 1821 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Henryka, ur. w 1812 r., zm. po 1842 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna ze szlachcicem Tomaszem Korewickim, wyznania rzymskokatolickiego.

10. 2 VIII 1836 r. – oficer Ukraińskiego Pułku Jegrów; 16 III 1840 r. – adiutant batalionu Ukraińskiego Pułku Jegrów; 3 III 1841 r. – oficer Szliserburskiego Pułku Jegrów; 15 I 1842 r. – adiutant Szliserburskiego Pułku Jegrów; 7 VII 1844 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 27 VII 1844 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 1 III 1846 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Rewelskiego OC (18 VIII 1853 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Narwa); 6 V 1854 r. – dyrektor KC Narwa; 15 V 1856 r. – dyrektor KC Granica; 30 IX 1858 r. – dyrektor KC Odessa; ? r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1866 r. – starszy członek KC Sankt Petersburg; 6 III 1875 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. Ministerstwa Finansów; 3 VI 1882 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 22 VI 1838 r. – zadowolenie cara Mikołaja I; 8 X 1842 r. – zadowolenie cara Mikołaja I; 9, 10 i 12 IX 1843 r. – zadowolenie cara Mikołaja I; 1846 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 24 XII 1851 r. – zapomoga finansowa 150 rubli; 22 VIII 1852 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 11 X 1854 r. – podarunek od cara Mikołaja I; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 25 X 1857 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IV 1858 r. – nagroda finansowa 116,11 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1858 r. – nagroda finansowa 101,04 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1859 r. – nagroda finansowa 85,23 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1860 r. – nagroda finansowa 114,82 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1860 r. – nagroda finansowa 126,70 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 28 X 1860 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; II 1861 r. – nagroda finansowa 55,75 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 XII 1862 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; I 1863 r. – nagroda finansowa 55,85 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 2 VIII 1836 r. – chorąży; 25 III 1838 r. – podporucznik; 11 X 1839 r. – porucznik; 16 I 1844 r. – sztabskapitan; 3 VIII 1844 r. – przemianowany ze stopnia sztabskapitana na rangę sekretarza kolegijskiego; 13 X 1849 r. – radca tytularny (starsz. 11 II 1848 r.); 5 XI 1852 r. – asesor kolegijski (starsz. 11 II 1852 r.); 16 V 1857 r. – radca dworu (starsz. 15 V 1856 r.); 26 V 1861 r. – radca kolegijski (starsz. 15 V 1860 r.); 7 VIII 1864 r. – radca stanu (starsz. 15 V 1864 r.); 23 I 1876 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Gużkowski zawarł związek małżeński w Rewlu.

14. Zmarł 9 IX 1889 r. w Viimsi w guberni estlandzkiej.

15. ERT, EAA.402.2.8348; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 43v, 57; sygn. 76, k. 38; sygn. 82, k. 30, 36–36v; sygn. 83, k. 14; sygn. 85, k. 23; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 25, 214, 323, 327–327v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28, 141, 158v, 160, 164, 184–184v, 217–217v, 233v–234, 256v, 257v, 271v–272, 283, 289–289v, 350, 351, 352v, 444; 1349, inw. 5, sygn. 2626, k. 17–22; sygn. 7208, k. 29–39; sygn. 9097, k. 143–148; TL, TLA.1398.2.6, k. 72; TLA.1398.2.13, k. 15v–16; „УПРМФ” 1866, nr 38, s. 723; nr 39, s. 742; 1875, nr 12, s. 261; 1876, nr 5, s. 106; 1882, nr 26, s. 697; „GRKP” 1857, nr 157, s. 1211; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 84; *Труды Херсонского Губернского Статистического Комитета*, книга первая, часть 2-я, *Губернский Адрес-Календарь и другия справочныя сведения*, Херсон 1863, s. 73; <https://www.geni.com/people/Bronislaw-Johann-von-Guzkowski/6000000022347247682> [dostęp: 18 IV 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Marceli-Gu%C5%BCkowski-h-Lubicz/6000000015801022046> [dostęp: 18 IV 2023 r.].

Hackiewicz, Stefan Iwanowicz

1. Гацкевич, Степан Иванович

2. Ur. 13 VII 1854 r. w Kleszczelach w guberni grodzieńskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Litewskie Seminarium Duchowne, ukończone z dyplomem II kategorii w 1875 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1∞ z ? zm. przed 1894 r.; 2∞ po 1894 r. z Aleksandrą ?, ur. w 1866 r., zm. 13 VI 1909 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego, córką Iwana ?

8. Bezdziety.

9. ОУСІЕС: Iwan Hackiewicz, ur. w 1822 r. w Zbirogach w powiecie brzeskim guberni grodzieńskiej, zm. 8 III 1901 r. w guberni grodzieńskiej, wyznania prawosławnego, ze stanu duchownego, absolwent Litewskiego Seminarium Duchownego, diakon cerkwi prawosławnej w Gródku i Kleszczelach, ksiądz cerkwi w Kleszczelach i Czernie, syn parocha unickiego w Zbirogach w powiecie brzeskim Andrzeja Hackiewicza. МАТКА: Łucja Lewickaja, ur. w 1829 r. w Kleszczelach, zm. po 8 III 1901 r., wyznania prawosławnego, córka Dionizego Lewickiego, parocha unickiego w Kleszczelach i Koźnie oraz księdza prawosławnego w Koźnie. РОДЗЕНСТВО: Jakub, ur. 9 X 1852 r. w Kleszczelach, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego; Julia, ur. 12 VII 1856 r. w Kleszczelach, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 15 XI 1858 r. w Kleszczelach, zm. po 8 III 1901 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. 18 II

1861 r. w Kleszczelach, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego; Mikołaj, ur. w 1866 r. w Czernie w powiecie brzeskim guberni grodzieńskiej, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, referent Lipnowskiego Zarządu Powiatowego, żonaty od 8 IX 1896 r. z Jadwigą Marią Tarczyńską, ur. 29 III 1877 r. w Sławęcynie w guberni kaliskiej, zm. po 1896 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką zarządzającego majątkami ziemskimi Piotra Tarczyńskiego i Jadwigi z d. Klapczyńska.

10. 21 XI 1876 r. – nadzorca Szkoły Duchownej w Żyrowicach; 1 V 1877 r. – ekonom Szkoły Duchownej w Żyrowicach; 1 V 1879 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 XI 1879 r. – urzędnik kancelaryjny KC Husiatyn; 10 V 1884 r. – dyrektor PC Merwa; 23 V 1886 r. – dyrektor PC Huków; 5 V 1889 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 28 IV 1892 r. – dyrektor KC Korczyn; 18 VII 1901 r. – na własną prośbę starszym pomocnikiem nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 3 IV 1903 r. – na własną prośbę nadzorcą składu celnego KC Nowosielica; 11 VI 1909 r. – dyrektor KC Pogranicznaja na Dalekim Wschodzie.

11. 4 IV 1889 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 16 XII 1899 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 28 IV 1897 r.; 9 IV 1900 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 7 I 1903 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 28 IV 1902 r. (zawieszony z dniem 3 IV 1903 r.); 28 XII 1910 r. – przywrócono drugi dodatek 15% od dnia 11 VI 1909 r.; 14 IV 1913 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1914 r. – dodatek 20% za 5 lat służby na Syberii od dnia 11 VI 1914 r.; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 1 VII 1881 r. – registrator kolegialny (starsz. 2 XI 1879 r.); 20 VI 1883 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 2 XI 1882 r.); 26 VIII 1886 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 2 XI 1885 r.); 24 I 1890 r. – radca tytularny (starsz. 2 XI 1888 r.); 16 XI 1893 r. – asesor kolegialny (starsz. 2 XI 1891 r.); 23 X 1896 r. – radca dworu (starsz. 2 XI 1895 r.); 8 II 1910 r. – radca kolegialny (starsz. 11 VI 1909 r.); 3 XII 1913 r. – radca stanu (starsz. 11 VI 1913 r.).

13. Druga żona Hackiewiczza została pochowana 15 VI 1909 r. przy cerkwi prawosławnej pw. św. Jerzego w Nowosielicy.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 279, k. 212; DAChO, zesp. 1245, inw. 9, sygn. 90, k. 103v–104; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 34v, 102v; sygn. 46, k. 14v; inw. 2, sygn. 12, k. 1; ERT, EAA.644.1.1612, k. 13v; EAA.644.1.1936a, k. 22v; EAA.644.1.2004, k. 68v; EAA.644.1.2061, k. 1; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 160v–161; sygn. 35, k. 13v; sygn. 41, k. 36; sygn. 43, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 34; sygn. 2028, k. 10; sygn. 2031, k. 12v; inw. 4, sygn. 130, k. 77, 79; inw. 11, sygn. 233,

k. 688–691; sygn. 235, k. 597–603; zesp. 560, inw. 20, sygn. 399; sygn. 508; sygn. 638, k. 593–601v; sygn. 664, k. 38–46; AP w Białymstoku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem św. Mikołaja w Kleszczelach, sygn. 4; sygn. 5, s. 64; sygn. 6, k. 30v, 65v; sygn. 8, s. 54, 358; Akta stanu cywilnego Parafii Unickiej w Kleszczelach pod wezwaniem św. Jerzego, sygn. 1, k. 56–57; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 55, k. 64; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 32, s. 7; sygn. 35, s. 31; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wilczyn (pow. koniński), sygn. 76, s. 39; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta metrykalne Parafii Prawosławnej w Lipnie, sygn. 9, k. 15; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Rypinie, sygn. 3, k. 7; „УПРМФ” 1881, nr 29, s. 858; 1884, nr 24, s. 1334; 1886, nr 25, s. 706; nr 43, s. 234; 1889, nr 15, s. 145–149; nr 23, s. 215; 1892, nr 21, s. 222; 1896, nr 44, s. 785–786; 1913, nr 15, s. 282, 291–292; „Гродненския Епархиальныя Ведомости” 1901, nr 12, s. 89; ПДТСЕВ, 1901, nr 19, s. 3; 1903, nr 9, s. 2; 1909, nr 24, s. 1; 1910, nr 6, s. 1; 1912, nr 9, s. 2; 1913, nr 1, s. 106; nr 6, s. 4; 1914, nr 1, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 183; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 661; *Памятная книжка Гродненской губернии на 1877 г., часть I, (Адрес-календарь)*, Гродно 1877, s. 205–206; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1888 г.*, Плоцк 1888, s. 37; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г.*, Кельцы 1896, s. 130; G. Sosna, A. Troc-Sosna, *Hierarchia, kler i pracownicy Kościoła prawosławnego w XIX–XXI wieku w granicach II Rzeczypospolitej i Polski powojennej*, Ryboły 2012, s. 240, 285, 491.

Hadzi-Markarow, Magardycz (Dmitrij) Grigorjewicz

1. Хаджи-Маркаров, Магардыч (Дмитрий) Григорьевич
2. Ur. 24 XII 1863 r. w guberni besarabskiej
3. Ormianogregoriańskie.
4. Syn urzędnika.
5. Wydział Chemiczny Cesarskiego Petersburskiego Instytutu Technologicznego, ukończony w 1895 r. z tytułem technologa.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 18 X 1898 r. z Aleksandrą Kałasznikową, ur. 14 IV 1870 r., zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, córką honorowego obywatela Piotra Kałasznikowa.
8. DZIECI: Jelena, ur. 19 XII 1901 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego; Grigorij, ur. 26 IX 1904 r. w Rostowie nad Donem, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Grigorij Hadzi-Markarow, ur. przed 1842 r., zm. po 1863 r., wyznania ormiańsko-gregoriańskiego, urzędnik, właściciel nieruchomości w powiecie bielckim guberni besarabskiej. MATKA: Maria Jakowlewna Popowicz, ur. w 1841 r., zm. w 1882 r. RODZENSTWO: Fiodor, ur. przed 1863 r., zm. po 1909 r., wyznania ormiańsko-gregoriańskiego, właściciel nieruchomości Merendeny w powiecie bielckim guberni besarabskiej i domu w mieście Soczi; Jakow, ur. po 1863 r., zm. po 1914 r., wyznania ormiańsko-gregoriańskiego, właściciel domu w Bielcach.

10. 28 V 1896 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VI 1896 r. – oddelegowany do p.o. eksperta Portowej KC Sankt Petersburg; 27 II 1897 r. – ekspert-mechanik KC Aleksandrów; 1 I 1899 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Aleksandrów; 7 I 1902 r. – członek KC Rostów; 22 XII 1905 r. – członek KC Odessa; 16 X 1909 r. – pomocnik dyrektora KC Aleksandrów; 18 VII 1911 r. – dyrektor KC Radziwiłłów; 13 VIII 1913 r. – dyrektor KC Aleksandrów (4 II 1916 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Archangielsk); 26 VIII 1917 r. – dyrektor KC Białoostrów; 4 IV 1918 r. – dyrektor KC Piotrogród przy Kolei Fińskiej; 1 XI 1918 r. – pomocnik naczelnika Głównego Zarządu Kontrolą Celną RFSRR.

11. 13 IV 1908 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 III 1910 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 6 XII 1909 r.; 18 X 1913 r. – ponownie przyznano dodatek 15% (zawieszony po wyjeździe z Królestwa Polskiego) za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 13 VIII 1913 r.; 30 IX 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 8 IX 1897 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 II 1897 r.); 29 I 1901 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 27 II 1899 r.); 16 XII 1902 r. – radca tytularny (starsz. 27 II 1902 r.); 21 I 1906 r. – asesor kolegiálny (starsz. 27 II 1905 r.); 18 XII 1909 r. – radca dworu (starsz. 27 II 1909 r.); 3 XII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 27 II 1913 r.); 22 III 1915 r. – za zasługi radca stanu (starsz. 27 II 1915 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 76v; sygn. 46, k. 14v, 28v, 30; inw. 2, sygn. 12, k. 1; sygn. 346, nlb.; ERT, EAA.644.1.1578, k. 3–3v, 52–52v; EAA.644.1.1700, k. 1, 3, 8; EAA.644.1.1893, k. 28v; EAA.644.1.2004, k. 68v, 82v, 84; EAA.644.1.2061, k. 1; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 2, 7; sygn. 41, k. 36, k. 54; sygn. 41, k. 59; sygn. 43, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7–8; sygn. 2026, k. 47; sygn. 2028, k. 2–2v; sygn. 2031, k. 12v, 26v, 28; inw. 4, sygn. 408, k. 80; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 22; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 5–5v, 51–51v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 46; zesp. 146, inw. 2, sygn. 63; zesp. 560, inw. 20, sygn. 641, k. 15–22; zesp. 577, inw. 2, sygn. 186; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu

cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 62, k. 14; sygn. 86, k. 27; sygn. 87, k. 30; „УПРМФ” 1896, nr 26, s. 567; 1897, nr 14, s. 174; nr 38, s. 553–554; 1906, nr 3, s. 49; 1908, nr 15, s. 219, 225–226; 1909, nr 48, s. 713; 1915, nr 12, s. 190–191; 1917, nr 39, s. 610; „Таможенный Вестник” 1918, nr 9–10, s. 75; nr 22–23, s. 207; ПДТСЕВ, 1899, nr 2, s. 5; 1901, nr 6, s. 1–3; 1902, nr 2, s. 1–2; nr 32, s. 1–2; 1905, nr 33, s. 1; 1906, nr 2, s. 1; nr 6, s. 1; 1909, nr 36, s. 1; nr 40, s. 1; 1910, nr 1, s. 3–4; 1911, nr 11, s. 2; nr 12, s. 1; 1913, nr 1, s. 54; nr 6, s. 4; nr 12, s. 4; nr 13, s. 1; 1914, nr 1, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 26; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 216; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 31; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 584; *Памятная книжка Архангельской губернии на 1916 год*, Архангельск 1916, s. 32; <https://apdance1.livejournal.com/200499.html> [dostęp: 30 IV 2023 r.].

Hagen-Torn, Johann Eugen Eduardowicz

1. Гагенторн, Евгений Эдуардович
2. Ur. 12 IX 1849 r. w Kronsztadzie.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1872 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1887 r. z Julią Glej, ur. przed 1868 r., zm. po 1887 r., wyznania luterańskiego, córką Karola Gleja.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Edward Leopold Hagen-Torn, ur. w 16 I 1818 r. w guberni witebskiej, zm. 7 III 1877 r. w Kronsztadzie, wyznania luterańskiego, szlachcic dziedziczny, absolwent Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego 1844 r., radca stanu, lekarz wojskowy, lekarz Szpitala Morskiego w Kronsztadzie. MATKA: Helena Amalia Seeck, ur. 11 XII 1824 r., zm. 10 IV 1899 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: Maria Joanna Eliza, ur. 10 XI 1847 r. w Kronsztadzie, zm. po 1852 r., wyznania luterańskiego; Julia Amelia Ottylia, ur. 28 V 1851 r. w Kronsztadzie, zm. po 1852 r., wyznania luterańskiego; Oskar Aleksander, ur. 17 IV 1852 r. w Kronsztadzie, zm. 15 VIII 1926 r. w Leningradzie, wyznania luterańskiego, absolwent Cesarskiej Akademii Medyczno-Chirurgicznej w Sankt Petersburgu, doktor medycyny, lekarz Szpitala Morskiego w Kronsztadzie i Szpitala

Obuchowskiego w Sankt Petersburgu, żonaty od 1881 r. z Heleną Porożniakową, wyznania prawosławnego; Edward Eugeniusz, ur. 1 VI 1854 r. w Kronsztadzie, zm. po 1855 r., wyznania luterńskiego; Henryk Aleksander, ur. 2 VIII 1855 r. w Kronsztadzie, zm. 27 V 1881 r. w Dorpacie, wyznania luterńskiego, student Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego; Wiktor Emil, ur. 12 XI 1867 r. w Kronsztadzie, zm. 10 IV 1921 r. w Piotrogradzie, wyznania luterńskiego, rzeczywisty radca stanu 22 III 1915 r., urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów, żonaty od 1903 r. z Anielą von Ovelt, wyznania luterńskiego; Iwan, ur. 12 XI 1867 r. w Kronsztadzie, zm. 17 III 1931 r. w Leningradzie, wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiej Akademii Medyczno-Chirurgicznej w Sankt Petersburgu, doktor medycyny, radca stanu, lekarz konsultant Zarządu Kolei Państwowych, żonaty z Wierą Aleksandrowną Sorgenfrey.

10. 9 II 1873 r. – urzędnik II Wydziału V Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości; 1 V 1875 r. – młodszy pomocnik sekretarza II Wydziału V Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości; 16 III 1879 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC; 2 XII 1887 r. – członek KC Ryga; 19 XII 1892 r. – dyrektor KC Mława; 11 III 1894 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg.

11. 15 V 1883 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 IV 1891 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1895 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II.

12. 15 IX 1877 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 III 1873 r.); 22 IX 1877 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 III 1876 r.); 16 II 1878 r. – radca tytularny (starsz. 9 III 1879 r.); 24 IX 1881 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 II 1881 r.); 2 X 1885 r. – radca dworu (starsz. 9 II 1885 r.); 1889 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 II 1889 r.); 29 IX 1893 r. – radca stanu (starsz. 9 II 1893 r.).

13. –.

14. Zmarł 19 II 1897 r. w Sankt Petersburgu.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 236, k. 24–30; zesp. 828, inw. 14, sygn. 52, k. 34v–35; sygn. 55, k. 3v–4, 49v–50, 96v–97, 120v–121, 169v–170, 188v–189; sygn. 72, k. 98v–99; sygn. 82, k. 107v–108; „УПМФ” 1881, nr 40, s. 1178; 1883, nr 20, s. 528, 530–531; 1883, nr 34, s. 971; 1885, nr 45, s. 425; 1888, nr 3, s. 145; 1891, nr 16, s. 185–188; 1893, nr 3, s. 46; nr 46, s. 642; 1894, nr 21, s. 246; 1895, nr 14, s. 229, 232; 1897, nr 11, s. 134; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1881, nr 24, s. 192; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1893 г.*, Плоцк 1893, s. 97; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть вторая*, s. 2652–2653; *Список личного состава Министерства Путей*

Сообщения. Центральныя и местныя учреждения, 1916 г., Петроград 1916, s. 109; A. Hasselblatt, G. Otto, *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, s. 15; Н. Гаген-Торн, *Меторія: воспоминания, рассказы*, сост. Г. Гаген-Торн, Москва 2009, s. 13.

Hermann, Nikolaј Iwanowicz

1. Герман, Николай Иванович
2. Ur. w 1849 r. w guberni chersońskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni chersońskiej.
5. Gimnazjum Riszeliwskie w Odessie, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.

9. ОУСІЕС: Iwan Hermann, ur. przed 1828 r., zm. po 1849 r., wyznania ?, szlachcic dziedziczny guberni chersońskiej. МАТКА: ? RODZENSTWO: Eduard, ur. przed 1842 r. w guberni chersońskiej, zm. w IV 1872 r. w guberni besarabskiej, wyznania prawosławnego, sztabskapitan, oficer 57 Modlińskiego Pułku Piechoty i Skulańskiej BSG.

10. 1 XI 1869 r. – pisarz wolnonajemny Odeskiej Izby Kontroli; 16 III 1871 r. – urzędnik kancelaryjny Odeskiej Izby Kontroli; 1 VII 1873 r. – p.o. urzędnika rachunkowego Odeskiej Izby Kontroli; 1 I 1875 r. – p.o. dziennikarza i archiwisty Odeskiej Izby Kontroli; 1 X 1877 r. – pomocnik rewizora Odeskiej Izby Kontroli; 22 I 1879 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Odeskiego OC; 1 I 1882 r. – poza etatem z powodu likwidacji struktur Odeskiego OC; 12 IV 1882 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC (od 14 III 1884 r. do 25 VI 1886 r. – p.o. urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC); 25 VI 1886 r. – dyrektor KC Korczyn; 28 IV 1892 r. – dyrektor KC Michałowice.

11. 28 XII 1885 r. – car Aleksander III zezwolił na zaliczenie do czasu etatowej służby okresu zatrudnienia na stanowisku pisarza wolnonajemnego w Odeskiej Izby Kontroli; 5 IV 1892 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 9 VI 1875 r. – registrator kolegialny (starsz. 16 III 1873 r.); 10 VIII 1877 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 III 1876 r.); 8 XI 1879 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 16 III 1879 r.); 8 IV 1883 r. – radca tytularny (starsz. 16 III 1882 r.); 15 XI 1884 r. – asesor kolegialny (starsz. 24 III 1884 r.); 26 VIII 1886 r. – radca dworu (starsz. 12 III 1886 r.).

13. Przyczyną zgonu Hermanna było zapalenie nerek; został pochowany 7 XII 1893 r. na cmentarzu prawosławnym w Więclawicach.

14. Zmarł 4 XII 1893 r. w Michałowicach.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 70, k. 33; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 596–604; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej w Miechowie, sygn. 2, k. 33v–34; „УПРМФ” 1866, nr 40, s. 766–767; 1868, nr 14, s. 274; 1871, nr 14, s. 219; 1872, nr 17, s. 300; nr 19, s. 331; 1879, nr 26, s. 699; nr 49, s. 1317–1318; 1882, nr 23, s. 604; nr 50, s. 1394; 1883, nr 34, s. 971; nr 37, s. 1066–1067; 1885, nr 7, s. 411; 1886, nr 28, s. 82; nr 43, s. 234; 1892, nr 14, s. 149–152; nr 21, s. 222; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 18 Сентября 1866 года; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 93; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 54.

Iodkow, Josif Julianowicz

1. Иодков, Иосиф Юлианович
2. Ur. 17 III 1860 r. w Kretyndze.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Litewskie Seminarium Duchowne w Wilnie, ukończone w VI 1881 r. z dyplomem I kategorii i tytułem studenta.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 12 I 1897 r. z Nadieżdą Lange, ur. 1872 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, córka zmarłego urzędnika KC Aleksandrów i Sosnowcu Dmitrija Lange, ur. w 1830 r., zm. 19 II 1895 r. w Sosnowcu.
8. DZIECI: Dmitrij, ur. 9 X 1897 r. w Sosnowcu, zm. po 30 XII 1897 r., wyznania prawosławnego; Wsiewołod, ur. 19 II 1901 r. w Baranie, zm. po 12 IV 1901 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Julian Alojzewicz Iodkow, ur. w 1831 r. w guberni witebskiej, zm. po 8 VII 1896 r., wyznania rzymskokatolickiego (od 1863 r. wyznania prawosławnego), szlachcic dziedziczny, absolwent Batalionu Kantonistów Wojennych w Smoleńsku, radca dworu, pisarz Taurogeńskiej BSG, urzędnik celny, dyrektor KC Ojsiany w latach 1882–1896. MATKA: Anna Łoginowa, ur. przed 1844 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, córka Maksima Łoginowa. RODZENSTWO: Michaił, ur. 30 IX 1861 r. w guberni kowieńskiej, zm. po 8 X 1861 r., wyznania prawosławnego; Olimpiada, ur. 10 XI 1863 r. w Kretyndze, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem straży granicznej; Georgij, ur. 4 II 1866 r. w Taurogach, zm. 26 I 1889 r. w Ojsianach, wyznania prawosławnego; Izaak, ur. 30 V 1868 r. w Taurogach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, urzędnik KC Taurogi; Maria, ur. 4 XI 1869 r. w Taurogach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Simeon, ur. 13 II 1872 r. w Taurogach, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Realnej w Wilnie, od 1893 r. w służbie państwowej w DOC MF, m.in. urzędnik kancelaryjny Kancelarii Radomskiego OC, sekretarz KC Wieruszów i KC Granica, urzędnik do

poruczeń Batumskiego OC, dyrektor KC Baku, żonaty od 16 IV 1895 r. z Walentyną Waligóorską, wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica Leopolda Waligórskiego.

10. 11 IX 1881 r. – psalmista cerkwi w Taurogach; 21 V 1883 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Kancelarii Naczelnika Besarabskiego OC; 16 IV 1885 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1885 r. – urzędnik kancelaryjny KC Szczypiorno; 6 III 1890 r. – sekretarz KC Szczypiorno; 13 VI 1894 r. – sekretarz KC Sosnowiec; 15 I 1901 r. – dyrektor KC Baran; 4 V 1906 r. – dyrektor KC II kl. Praszka; 21 VIII 1909 r. – zwolniony ze służby na podstawie art. 573 tomu III SZRI z 1896 r.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 7 VII 1884 r. – registrator kolegialny (starsz. 21 V 1883 r.); 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 XI 1889 r.); 1 III 1893 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 5 XI 1892 r.); 5 III 1896 r. – radca tytularny (starsz. 5 XI 1895 r.); 5 III 1899 r. – asesor kolegialny (starsz. 5 XI 1898 r.); 26 IV 1903 r. – radca dworu (starsz. 5 XI 1902 r.); 12 V 1907 r. – radca kolegialny (starsz. 5 XI 1906 r.).

13. Iodków zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Sosnowcu.

14. Zmarł po 21 VIII 1909 r.

15. ANRM, zesp. 1241, inw. 1, sygn. 8, k. 172–174; DAKO, zesp. 292, inw. 2, sygn. 256, k. 4; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17–17v; EAA.644.1.1700, k. 23; EAA.644.1.1740, k. 22v; EAA.644.1.2142, k. 4; LVIA, zesp. 605, inw. 5, sygn. 126, k. 264v; inw. 15, sygn. 2, k. 350v; sygn. 3, k. 287v; sygn. 4, k. 250v; sygn. 5, k. 366v, 372v; sygn. 8, k. 240v, 247v; sygn. 33, k. 1v; inw. 20, sygn. 402, k. 210; sygn. 412, k. 392; sygn. 413, k. 332; sygn. 506, k. 331; sygn. 532, k. 108, 116, 119v–120; sygn. 534, k. 140; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 17–17v; sygn. 36, k. 22; sygn. 37, k. 22v; sygn. 41, k. 50; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 3v; zesp. 21, inw. 9, sygn. 38, k. 137–140; inw. 11, sygn. 219, k. 1148–1149; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 803–808; sygn. 1546, k. 854–859; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55–55v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 401; sygn. 532, k. 119v–120; sygn. 540, k. 62–66; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 3, s. 7; sygn. 4, s. 66; sygn. 6, s. 36; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 84, k. 103v–104; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Wieluniu, sygn. 3, k. 2; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 22, k. 2; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 47, s. 15; sygn. 50, s. 10; sygn. 51, s. 10; sygn. 52, s. 13; AP w Radomiu, Księgi metrykalne parafii prawosławnej św. Mikołaja w Radomiu, sygn. 59, k. 28, 30v; sygn. 62, s. 4; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 71, s. 23; sygn. 72, s. 19, 67; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Para-

fii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1894 rok, k. 18; sygn. 1895 rok, k. 4; sygn. 1897 rok, k. 2, 27v, 39v–40, 41; sygn. 1901 rok, k. 14v; ПДТСЕВ, 1899, nr 9, s. 1–2; 1901, nr 3, s. 2; 1903, nr 12, s. 1–2; 1906, nr 13, s. 1; 1907, nr 14, s. 4; 1909, nr 33, s. 1; „УПРМФ” 1867, nr 1, s. 2; 1870, nr 13, s. 187–188; 1873, nr 10, s. 194; 1875, nr 51, s. 1199–1200; 1883, nr 32, s. 914; 1884, nr 30, s. 254; 1888, nr 17, s. 178–181; 1890, nr 12, s. 110; 1893, nr 19, s. 242; 1894, nr 27, s. 346; 1896, nr 10, s. 174–176; nr 32, s. 669; „Литевския Епархиальныя Ведомости” 1881, nr 28, s. 240; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 101; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 107; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 108; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 168; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 19; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 46; *Список личного состава Министерства Финансов на 1909 год*, kol. 463, 481; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1869 год. (выпуск первый)*, Ковна 1869, s. 50; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 410; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 года*, s. 41; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1873 года*, Ковно 1872, s. 35; *Памятная книжка Ковенской губернии 1886 года*, Ковно 1885, s. 67; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1904 год*, Кельцы 1904, s. 288; *Памятная книжка Калишской губернии на 1892 год*, Калиш 1892, s. 114.

Iwanisow, Piotr Nikolajewicz

1. Иванисов, Петр Николаевич
2. Ur. w 1838 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. ?
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1873 r. z Marią Bronstein, ur. przed 1854 r., zm. po 1888 r., wyznania luterańskiego, córka Pawła Bronsteina.
8. DZIECI: Natalia, ur. 13 VIII 1873 r. w Zawichoście, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 31 VIII 1875 r. w Tomaszowie w guberni lubelskiej, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego; Michał, ur. w 1877 r. w Awramienach w powiecie

bielckim guberni besarabskiej, zm. 2 I 1881 r. w Pyzdrach, wyznania prawosławnego; Anna, ur. 28 III 1880 r. w Pyzdrach, zm. 16 VII 1887 r. w Pyzdrach, wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Nikołaj Iwanisow, ur. przed 1819 r., zm. po 1840 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: Iwan, ur. przed 1845 r., zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik, m.in. buchalter Fabryki Instrumentów Chirurgicznych w Sankt Petersburgu.

10. ? r. – zwolniony ze służby z rangą radcy tytularnego; 28 XI 1870 r. – włączony do etatu DOC MF; 19 XII 1870 r. – młodszy pomocnik referenta DOC MF; 19 XII 1872 r. – członek i skarbnik KC Zawichost; 8 X 1874 r. – nadzorca składu celnego KC Tomaszów; 11 IV 1877 r. – dyrektor KC Awramieny; 19 IX 1878 r. – dyrektor KC Lubicz; 19 IX 1879 r. – dyrektor KC Pyzdry; 7 V 1890 r. – włączony do etatu DOC MF; 3 IX 1896 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. II-III 1875 r. – nagroda finansowa 56,34 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1875 r. – nagroda finansowa 41,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 18 VII 1873 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 XII 1872 r.); 19 XII 1877 r. – radca dworu (starsz. 11 IV 1877 r.); 29 III 1897 r. – radca kolegiálny (starsz. 7 V 1896 r.).

13. –.

14. Zmarł po 3 IX 1896 r.

15. AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sandomierzu, sygn. 9, s. 24; sygn. 11, s. 8, 36; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 23, k. 5v; sygn. 25, nłb., akt zgonu płci męskiej nr 1 z 1881 r.; sygn. 26, k. 45; sygn. 29, k. 12; sygn. 37, k. 2, 3; sygn. 38, s. 23, 44, 58–59; sygn. 40, s. 17; sygn. 42, s. 5; sygn. 43, k. 2; sygn. 44, k. 4, 6, 8, 33; sygn. 45, s. 3, 10; sygn. 46, s. 21; sygn. 47, s. 20; „УПРМФ” 1871, nr 12–13, s. 196; 1871, nr 12–13, s. 196; 1873, nr 18, s. 354; nr 31, s. 628–629; 1875, nr 2, s. 27; nr 15–16, s. 343; nr 38, s. 886–887; 1877, nr 33, s. 828; 1878, nr 1, s. 4–5; nr 49, s. 1314–1315; 1880, nr 2, s. 35; 1896, nr 39, s. 746; nr 40, s. 755; 1897, nr 14, s. 170; *На 1882 год памятная книжка Калишской губернии*, s. 44; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, Радом [b.d.w.], s. 120; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1877 год*, s. 47.

Iwanow, Fiodor Fiodorowicz

1. Иванов, Федор Федорович

2. Ur. w 1863 r. w guberni petersburskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. 6 klas VII Gimnazjum Męskiego w Sankt Petersburgu.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 15 I 1895 r. z Otylią Berg, ur. w 1863 r., zm. po 1900 r., wyznania luterńskiego, mieszkanką Włocławka, córką urzędnika w randze radcy kolegiálnego Fiodora Iwanowicza Berga.

8. DZIECI: Jewgienij, ur. 16 X 1895 r. w Mławie, zm. po 6 VII 1912 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 2 I 1900 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego; Wadim, ur. 4 VI 1902 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Fiodor Iwanow, ur. przed 1842 r., zm. po 1863 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, urzędnik kancelaryjny. MATKA: ? RODZENISTWO: Helena, ur. przed 1885 r., zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, szlachcianka.

10. 13 XII 1885 r. – urzędnik kancelaryjny II Ekspeccji Konsystorza Diecezji Petersburskiej; 21 V 1886 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wierzbólów; 27 VIII 1889 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Kancelarii Ober-prokuratora Synodu Świątobliwego; 16 V 1889 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nieszawa; 25 VIII 1894 r. – urzędnik kancelaryjny KC Mława; 18 III 1898 r. – pomocnik kalkulatora ceł KC Aleksandrów; 30 X 1900 r. – kalkulator ceł KC Aleksandrów; 17 IX 1911 r. – dyrektor KC Władysławów.

11. 1889 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 21 II 1897 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1913 r. – medal jasnobrózowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 21 II 1897 r. – registrator kolegialny (starsz. 13 XII 1895 r.); 30 VII 1899 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 13 XII 1898 r.); 22 VI 1902 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 13 XII 1901 r.); 18 VI 1905 r. – radca tytularny (starsz. 13 XII 1904 r.); 7 VI 1908 r. – asesor kolegialny (starsz. 13 XII 1907 r.); 1912 r. – radca dworu (starsz. 13 XII 1911 r.); 13 V 1916 r. – radca kolegialny (starsz. 13 XII 1915 r.).

13. Iwanow zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Mławie.

14. Zmarł 2 V 1916 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 66v; inw. 2, sygn. 256, k. 9, 10; ERT, EAA.644.1.1578, k. 29v-30; EAA.644.1.2142, k. 9, 10; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 45v; sygn. 38, k. 16; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 9, 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 29-29v; sygn. 2027, k. 22; inw. 11, sygn. 219, k. 1108-1111; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 25; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 509-511; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 29v-30; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 11v, 75v-76; zesp. 560, inw. 20, sygn. 333, k. 27-32; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 64, k. 14v; sygn. 70, k. 1v-2; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w

Мѡавіе, sygn. 72, s. 54, 61; ПДТСЕВ, 1898, nr 8, s. 4; 1899, nr 24, s. 2-3; 1900, nr 31, s. 2; 1902, nr 18, s. 4-5; 1905, nr 20, s. 1-2; 1908, nr 14, s. 1; 1911, nr 13, s. 3; 1913, nr 1, s. 34; 1916, nr 4, s. 3; nr 5, s. 1; „УПРМФ” 1897, nr 9, s. 101, 105; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 80; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 27; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 86; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 98; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 89; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 584; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1913 год*, s. 136.

Iwanow, Leontij Wiktorowicz

1. Иванов, Леонтий Викторович

2. Ur. w 1841 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.

5. Morski Korpus Kadetów, ukończony 3 IX 1859 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 27 IX 1868 r. z Jelena Bessarabską, ur. przed 1850 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, córką kontradmirała Piotra Nikołajewicza Bessarabskiego, ur. w 1815 r., zm. 29 IV 1874 r., wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: ?

9. OJIEC: Wiktor Andriejewicz Iwanow, ur. 6 XI 1805 r. w guberni petersburskiej, zm. 20 XII 1883 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów, generał 30 VIII 1880 r., oficer Floty Czarnomorskiej, uczestnik bitwy pod Navarino, oficer sztabu Portu Wojennego w Kronsztadzie, członek Kontroli Państwowej. MATKA: ?
RODZEŃSTWO: ?

10. 26 VIII 1856 r. – podjął naukę w Morskim Korpusie Kadetów; 1859 r. – oficer rosyjskiej floty wojennej; 25 III 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby wojсковей z powodu podjęcia zatrudnienia w administracji cywilnej; 6 IV 1868 r. – włączony do etatu DOC MF; 13 VIII 1871 r. – członek KC Kercz; 30 XI 1871 r. – członek KC Radziwiłłów; 19 I 1873 r. – dyrektor KC Wieruszów; 19 IV 1874 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 1 IV 1883 r. – rewizor celny DOC MF; 6 X 1895 r. – naczelnik Południowego OC.

11. 26 XII 1869 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; V 1872 r. – nagroda finansowa 52,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1872 r. – nagroda finansowa 101,09 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI-XII 1872 r. – nagroda finansowa 39,72 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1873 r. – nagroda finansowa 37,84 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1876 r. – nagroda finansowa 145,55 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1879 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1880 r. – znak Czerwonego Krzyża; 1885 r. – order austriacki Order Franciszka Józefa; 9 IV 1889 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 31 V 1894 r. – order pruski Korony II kl. z Gwiazdą; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; ? r. – medal złoty na uratowanie ginących.

12. 1859 r. – miczman; 1863 r. – lejtnant; 1868 r. – przemianowany ze stopnia lejtnanta na rangę asesora kolegiального; 26 IV 1874 r. – radca dworu (starsz. 6 IV 1871 r.); 1876 r. – radca kolegialny (starsz. 6 IV 1875 r.); 9 VIII 1879 r. – radca stanu (starsz. 27 XI 1878 r.); 24 III 1885 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Autor publikacji *Отчет о деятельности таможенных учреждений Южного округа*, Одесса 1900; Iwanow związek małżeński zawarł w cerkwi Siemionowskiego Pułku Lejbgwardii w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 12 II 1901 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 213, k. 357v; sygn. 335, k.136v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 42, 44; sygn. 34, k. 33; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 3; RGAWMF, zesp. 432, inw. 5, sygn. 5073; „УПРМФ” 1871, nr 47, s. 763; 1872, nr 8, s. 157; nr 26, s. 492; nr 38, s. 747–748; 1873, nr 3, s. 58; nr 12, s. 242; nr 25, s. 490; 1874, nr 19, s. 443; nr 30, s. 723; 1876, nr 12, s. 266; 1879, nr 35, s. 953; 1883, nr 37, s. 1068; 1885, nr 12, s. 771; 1889, nr 15, s. 145–146; 1892, nr 14, s. 149–150; 1894, nr 26, s. 301; ПДТСЕВ, 1895, nr 29, s. 1; nr 31, s. 1; 1898, nr 3, s. 1; 1900, nr 21, s. 3; 1901, nr 8, s. 1; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 53; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Июня 1889 года*, Санкт Петербург 1889, s. 952–953; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 239; *Список выпускников воспитанников Морского Кадетского Корпуса с 1753 по 1896 год*, s. 252–253; *Общий морской список, часть VII, Царствование Александра I, Д-О*, Санкт Петербург 1893, s. 154–156; *Общий морской список, часть IX, Царствование Николая I, А-Г*, s. 226–228; *Русский биографический словарь, Ибак-Ключарев*, Санкт Петербург 1897, s. 29; И.П. Магидович, *Известные русские мореплаватели*, [w:] *Русские плаватели*, ред. В.С. Лупач, Москва 1953, s. 482, 533, 625.

Iwanow, Stiepan Gawriłowicz

1. ИВАНОВ, СТЕПАН ГАВРИЛОВИЧ

2. Ur. w 1811 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Gimnazjum Gubernialne w Archangielsku, ukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1847 r. z Ludwiką Ejsmont, ur. przed 1828 r., zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką Franciszka Ejsmonta.

8. DZIECI: Orest, ur. w 1847 r. w Przyborowie, zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego; Stefan, ur. w 1850 r. w Przyborowie, zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 3 I 1852 r. w Bolesławcu, zm. zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego; Elena, ur. 27 V 1854 r. w Bolesławcu, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego; Boris, ur. 15 X 1855 r. w Bolesławcu, zm. 10 V 1856 r. w Bolesławcu, wyznania prawosławnego; Lubow, ur. 11 III 1857 r. w Bolesławcu, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 30 III 1858 r. w Bolesławcu, zm. 4 III 1862 r. w Herbach, wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 27 III 1860 r. w Herbach, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 15 VI 1862 r. w Herbach, zm. 4 VII 1862 r. w Herbach, wyznania prawosławnego; Nadziejda, ur. 1 XI 1863 r. w Herbach, zm. po 1864 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 16 XII 1865 r. w Słupcy, zm. po 10 I 1886 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Gawrił Iwanow, ur. przed 1790 r., zm. po 1811 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 4 III 1827 r. – urzędnik Archangielskiej Izby Skarbowej; 17 X 1827 r. – zwolniony ze służby; 26 XI 1827 r. – urzędnik Archangielskiego Rządu Gubernialnego; 24 VI 1829 r. – pisarz Archangielskiego Rządu Gubernialnego; 4 V 1833 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 14 VI 1833 r. – urzędnik kancelaryjny Wojskowej Ekspedycji Sprawozdawczości; 26 V 1834 r. – pisarz PC Białoostrów; 1 XII 1836 r. – pisarz PC Lisinino; 21 I 1837 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 11 VI 1837 r. – urzędnik kancelaryjny KC Kronsztad; 12 V 1841 r. – młodszy nadzorca okrętów KC Sankt Petersburg; 18 VIII 1841 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC; 25 V 1845 r. – dyrektor KC Przyborowo; 25 V 1850 r. – zwolniony ze służby z powodu wszczętego śledztwa wobec Iwanowa; 1 I 1851 r. – p.o. pomocnika dyrektora i skarbnika KC Herby; 12 IX 1851 r. – p.o. dyrektora KC Bolesławiec; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Bolesławiec; 19 IV 1860 r. – dyrektor KC Herby; 11 XI 1863 r. – dyrektor KC Słupca; 1 XII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. 1838 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 26 VIII

1841 r. – nagroda finansowa 286 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 5 VI 1843 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 14 VIII 1844 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 11 IX 1844 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; IX 1858 r. – nagroda finansowa 104,045 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1861 r. – nagroda finansowa 51,505 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1866 r. – nagroda finansowa 60,33 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1834 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1833 r.); 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 V 1838 r.); 14 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 V 1842 r.); 31 I 1847 r. – radca tytularny (starsz. 20 V 1846 r.); 9 III 1858 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 II 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 31; sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 74, k. 25; sygn. 76, k. 1v–2; sygn. 77, k. 18v; sygn. 79, k. 11; sygn. 82, k. 14; sygn. 87, k. 12v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 24' sygn. 58, k. 1v–2, 54v, 122; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 179v, 199–199v, 291–291v, 387v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 62–67; sygn. 2216, k. 359–370; sygn. 2753, k. 305–317; sygn. 3249, k. 154–155; sygn. 6182, k. 81–86; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 3, k. 5v, 8v; sygn. 4, k. 21v–22; sygn. 5, k. 4v, 6v; sygn. 7, k. 9v; sygn. 9, k. 6v; sygn. 10, k. 5v, 13v–14, 15v–16; sygn. 12, k. 1v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 9, s. 1; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 60; nr 33, s. 639; „GRKP” 1860, nr 186, s. 1498; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2498.

Jabłoczkin, Afanasij Gawriłowicz

1. Яблочкин, Афанасий Гаврилович

2. Ur. w 1826 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. I Gimnazjum Męskie w Charkowie, ukończone w 1844 r.; Oddział Nauk Matematyczny Wydziału Filozofii Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego, ukończony ze stopniem kandydata w 1848 r.

6. Dom drewniany w Wałujkach.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: Gawrił Jabłoczkin, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: Artur, ur. po 1826 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik.

10. 4 XI 1848 r. – nadzorca pensji szlacheckiej w Woroneżu; 18 V 1849 r. – starszy nauczyciel matematyki Gimnazjum Męskiego w Woroneżu; 1 V 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 28 VII 1859 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa i oddelegowany do zajęć w Lądowej KC Sankt Petersburg; 11 III 1861 r. – członek KC Troick (6 X 1862 r. – oddelegowany do zajęć w DHZ MF); 11 IX 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1866 r. – członek KC Wierzbołów (od 1 I 1867 r. równocześnie p.o. skarbnika KC Wierzbołów); 23 I 1870 r. – dyrektor KC Wincenta; 12 V 1873 r. – dyrektor KC Grajewo; 16 XI 1874 r. – młodszy członek Lądowej KC Sankt Petersburg.

11. 5 VIII 1852 r. – podziękowanie kuratora Charkowskiego Okręgu Naukowego; 25 XII 1858 r. – wdzięczność dyrektora DHZ MF; 5 V 1858 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VI 1866 r. – nagroda finansowa 43,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1866 r. – nagroda finansowa 62,955 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1866 r. – nagroda finansowa 42,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1867 r. – nagroda finansowa 223,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1867 r. – nagroda finansowa 53,11 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1869 r. – nagroda finansowa 31,82 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 XII 1869 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IV 1870 r. – nagroda finansowa 38,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1870 r. – nagroda finansowa 36,78 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 4 XI 1848 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 4 XI 1848 r.); 5 XII 1853 r. – radca tytularny (starsz. 18 V 1849 r.); 3 IV 1856 r. – asesor kolegiálny (starsz. 18 V 1855 r.); 1863 r. – radca dworu (starsz. 15 VIII 1861 r.); 14 II 1867 r. – radca kolegiálny (starsz. 11 IX 1865 r.); 22 IX 1870 r. – radca stanu (starsz. 23 I 1870 r.).

13. W czasie studiów na Cesarskim Uniwersytecie Charkowskim korzystał ze stypendium rządowego.

14. Zmarł w VII 1879 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 48; sygn. 30, k. 16; RGIA, zesp. 128, inw. 1, sygn. 654; zesp. 139, inw. 1, sygn. 880; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 22, k. 17v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 24, k. 8v, 31v; „УИПМФ” 1865, nr 45, s. 762; 1866, nr 29, s. 568; nr 39, s. 742; nr 47, s. 908; 1867, nr 3, s. 32; nr 18, s. 312; nr 29, s. 532;

1868, nr 3, s. 46; 1869, nr 28, s. 402; 1870, nr 1, s. 3; nr 16, s. 219; nr 20, s. 282; nr 25, s. 372–373; nr 39, s. 572; 1873, nr 42, s. 851; 1875, nr 10, s. 223; 1879, nr 48, s. 1286; Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1845/46 академический год; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год, Сувалки 1872, s. 93; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1873 год, Сувалки 1873, s. 81.

Jacenko, Wasilij Wasiljewicz

1. Яценко, Василий Васильевич
2. Ur. w 1829 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.

9. ОУСІЕС: Wasilij Jacenko, ur. przed 1808 r., zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego, urzędnik, adwokat miasta Aleszki w guberni taurydzkiej. МАТКА: ? РОДЗЕНЬСТВО: Maria, ur. przed 1861 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego.

10. 12 I 1845 r. – pisarz Kałuskiej Izby Dóbr Państwowych; 11 V 1848 r. – urzędnik kancelaryjny Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 1 XI 1848 r. – pomocnik referenta Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 17 XII 1848 r. – p.o. referenta Woroneskiej Izby Dóbr Państwowych; 30 IX 1849 r. – urzędnik kancelaryjny I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 11 III 1853 r. – p.o. starszego pomocnika referenta I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 16 IX 1853 r. – zatwierdzony na stanowisku starszego pomocnika referenta I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 14 II 1859 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa (skierowany do dyspozycji naczelnika Wierzbołowskiego OC); 24 VI 1859 r. – dyrektor PC Bogusze; 24 II 1862 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Peplówek; 10 IV 1863 r. – p.o. dyrektora KC Peplówek; 10 IX 1863 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Peplówek; 10 II 1864 r. – członek KC Kubei (13 II 1864 r. – oddelegowany do zajęć w KC Wierzbołów); 15 IV 1865 r. – członek KC Wierzbołów; 1 I 1866 r. – członek i skarbnik KC Wierzbołów; 1867 r. – członek GSKC Warszawa (oddelegowany w celu p.o. członka KC Wierzbołów).

11. 1852 r. – nagroda finansowa; 26 IV 1857 r. – nagroda finansowa; 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 20 XII 1863 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VII 1864 r. – nagroda finansowa 75,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1865 r. – nagroda finansowa

209,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1865 r. – nagroda finansowa 65,53 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; I 1866 r. – nagroda finansowa 37,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1866 r. – nagroda finansowa 64,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1867 r. – nagroda finansowa 47,3475 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 33,51 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1867 r. – nagroda finansowa 62,94 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1868 r. – nagroda finansowa 48,27 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 27 XII 1868 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 XII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; XI 1871 r. – nagroda finansowa 237,46 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 14 I 1874 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1850 r. – registrator kolegiálny (starsz. 12 I 1849 r.); 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 12 I 1853 r.); 17 V 1857 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 4 VII 1860 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1859 r.); 21 XII 1863 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1862 r.); 8 XI 1867 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1866 r.); 20 I 1872 r. – radca kolegiálny (starsz. 25 III 1869 r.).

13. Jacenko w czasie służby państwowej zgromadził dość spore oszczędności. Przed śmiercią sporządził testament, w którym 1500 rubli zapisał Oldze Aleksandrownej Limantowej oraz przekazał 300 rubli na rzecz cerkwi prawosławnej w Kibartach i 400 rubli na rzecz cerkwi w Aleszkach w guberni taurydzkiej.

14. Zmarł 31 III 1875 r. w Wierzbołowie.

15. LVIA, zesp. 1009, inw. 7, sygn. 118, k. 2–8; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16v, 43v; sygn. 29, k. 57, 57v; sygn. 31, k. 28; sygn. 93, k. 21v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 396–396v, 408v–409, 413v, 440v–441; zesp. 128, inw. 1, sygn. 708, k. 22–28; sygn. 710, k. 5–6; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 10v, 31v; sygn. 8, k. 5; sygn. 9, k. 10v; sygn. 10, k. 214v, 230v; sygn. 14, k. 60v, 67v; sygn. 24, k. 10v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 15, s. 30; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 85–86; nr 16, s. 238; nr 20, s. 302; 1866, nr 7, s. 124; nr 29, s. 568; 1867, nr 33, s. 613; nr 42, s. 753; nr 47, s. 851; 1868, nr 1, s. 3; nr 3, s. 46; nr 26, s. 474; 1869, nr 26, s. 370; 1870, nr 52, s. 758; 1871, nr 51, s. 850–851; 1872, nr 5, s. 101; 1874, nr 4, s. 82; 1875, nr 35, s. 841; „GRKP” 1859, nr 245, s. 1883; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год*, s. 92; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1873 год*, s. 80.

Jakowlew, Paweł Piotrowicz

1. Яковлев, Павел Петрович
2. Ur. w 1824 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. II Gimnazjum w Sankt Petersburgu, ukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1869 r. z Anną ?, ur. przed 1847 r., zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego, córką Wasilija ?
8. ДИЕТИ: ?
9. ОЦИЕ: Piotr Jakowlew, ur. przed 1803 r., zm. po 1824 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: Maria, ur. przed 1856 r., zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem Aleksandrowskiej BSG Iwanem Michajłowiczem Aleksiejewem.
10. 13 IX 1842 r. – początek służby państwowej; 1847 r. – urzędnik do pisma II Wydziału DHZ MF; ? r. – młodszy pomocnik młodszego kontrolera DHZ MF; 27 IV 1864 r. – starszy pomocnik młodszego kontrolera DHZ MF; 1 I 1865 r. – starszy pomocnik naczelnika Referatu Rachunkowego DOC MF; 17 III 1867 r. – dyrektor KC Lubicz; 23 X 1876 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.
12. 1846 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 IX 1845 r.); 1849 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 IX 1848 r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 7 VIII 1864 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 IV 1864 r.); 14 I 1869 r. – radca dworu (starsz. 6 XII 1867 r.).
13. –.
14. Zmarł po 23 X 1876 r.
15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 34v; RGIA, zesp. 19, inw. 2, sygn. zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 444; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta metrykalne Parafii Prawosławnej w Lipnie, sygn. 4, k. 4v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 26, s. 46; sygn. 28, s. 8, 10; sygn. 29, s. 38; sygn. 32, s. 16; sygn. 35, s. 20; „УПРМФ” 1867, nr 19, s. 330; 1869, nr 6, s. 75; 1877, nr 1, s. 2; nr 8, s. 167; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год*, s. 67; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 19.

Jakowlew, Siemion Siemionowicz

1. ЯКОВЛЕВ, Семен Семенович
2. Ur. w 1845 r. w guberni kałuskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej.
5. Cesarski Korpus Paziów ukończony 7 VIII 1865 r. z dyplomem I kategorii.
6. Majątek rodowy w guberni kałuskiej i dom w Kałudze.
7. ŻONATY od 1868 r. z Józefą Katarzyną Graetz, ur. 13 XI 1847 r. w Warszawie, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką fabrykanta warszawskiego Jana Krystiana Graetza i Emilii z d. Suchecka.

8. DZIECI: Siemion, ur. w 1869 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 5 X 1874 r. w Michałowicach, zm. po 1915 r., wyznania prawosławnego, absolwent 1 Korpusu Kadetów i 3 Aleksandrowskiej Szkoły Wojskowej z dyplomem 1 kategorii, kapitan piechoty lejbgwardii, oficer Fińskiego Pułku Piechoty Lejbgwardii, ranny w czasie I wojny światowej; Jelena, ur. 2 VII 1877 r. w Sosnowcu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 5 X 1878 r. w Granicy, zm. przed 1887 r., wyznania prawosławnego; Michaił, ur. 3 XI 1879 r. w Granicy, zm. po 28 VIII 1920 r., wyznania prawosławnego, porucznik, oficer 20 Wschodnio-Syberyjskiego Pułku Strzelców i 95 Batalionu Obozowego, oficer wojsk antybolszewickich admirała Kołczaka, skazany na karę śmierci 28 VIII 1920 r. przez Krasnojarski Gubernialny Komitet Nadzwyczajny (Czeka).

9. OJCIEC: Siemion Pawłowicz Jakowlew, ur. w 1814 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej, rzeczywisty radca stanu 8 III 1874 r., kamer-junkier, marszałek szlachty powiatu kałuskiego i lichwinskigo guberni kałuskiej, honorowy kurator Nikolajewskiego Gimnazjum w Kałudze, ziemianin, posiadał majątek rodowy 4897 dziesięcin ziemi w guberni kałuskiej wraz z gorzelnią i kopalniami węgla kamiennego, 350 dziesięcin ziemi w guberni tulskiej, 600 dziesięcin ziemi wraz z gorzelnią w guberni orłowskiej oraz majątek zakupiony 15 dziesięcin ziemi wraz z sanatorium. MATKA: Zinaida Bering, ur. przed 1817 r., zm. w 1866 r., wyznania prawosławnego, córka Aleksandra Beringa, matka posiadała dom drewniany w Kałudze. RODZENSTWO: Nikołaj, ur. po 1845 r., zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. po 1845 r., zm. po 1860 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. po 1845 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Natalia, ur. przed 1854 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, zamężna z zastępcą prokuratora Kałuskiego Sądu Okręgowego Siergiejem Nikolajewiczem Bielczenką.

10. 7 VIII 1865 r. – oficer Grodzieńskiego Pułku Huzarów Lejbgwardii; 3 VII 1868 r. – zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 27 III 1870 r. – włączony do

etatu DOC MF; 22 IV 1870 r. – oddelegowany do GSKC Warszawa w celu zapoznania się z realiami służby celnej; 9 VI 1871 r. – nadzorca składu celnego KC Michałowice; 7 XII 1874 r. – nadzorca składu celnego KC Wieruszów; 3 V 1875 r. – nadzorca składu celnego KC Sosnowiec; 30 VI 1877 r. – członek i skarbnik KC Taurogi; 20 VIII 1877 r. – członek KC Granica; 12 II 1884 r. – dyrektor KC Granica; 8 VII 1891 r. – dyrektor KC Moskwa; 23 VI 1915 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. XII 1871 r. – nagroda finansowa 53,255 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1872 r. – nagroda finansowa 62,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1883 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 VIII 1883 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim z dniem 1 VII 1883 r.; 28 XI 1884 r. – order austriacki Franciszka Józefa II kl.; 11 VI 1885 r. – order czarnogórski ks. Daniła I II kl.; 16 VII 1886 r. – order serbski Takowa III kl.; 10 IX 1892 r. – order francuski Krzyż Oficerski Legii Honorowej; 28 III 1893 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1895 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1897 r. – order bułgarski „Za zasługi cywilne” II kl.; 1897 r. – order austriacki Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Franciszka Józefa; 1897 r. – order pruski Czerwonego Orła II kl.; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 1903 r. – dzierżawa dochodu 1500 rubli rocznie na okres 6 lat od 1 I 1903 r.; 1913 r. – medal jasnobrózowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 7 VIII 1865 r. – kornet; 16 VIII 1867 r. – porucznik; 18 X 1871 r. – przemianowany ze stopnia porucznika lejbgwardii na rangę radcy tytularnego (starsz. 23 VIII 1871 r.); 10 VIII 1877 r. – asesor kolegialny (starsz. 5 VI 1874 r.); 24 III 1878 r. – radca dworu (starsz. 5 VI 1877 r.); 23 IV 1881 r. – radca kolegialny (starsz. 5 VI 1880 r.); 6 VI 1884 r. – radca stanu (starsz. 12 I 1884 r.); 11 III 1889 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu; 17 IV 1905 r. – za zasługi tajny radca.

13. W czasie służby wojskowej wobec niego prowadzono postępowanie sądowe z powodu udziału w pojedynku w charakterze sekundanta; członek rzeczywisty Jelizawietńskiego Towarzystwa Dobroczynności w Moskwie.

14. Zmarł po 23 VI 1915 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 53v; sygn. 46, k. 10–10v; inw. 2, sygn. 152, k. 11; ERT, EAA.644.1.1578, k. 31v; EAA.644.1.1612, k. 24; EAA.644.1.1700, k. 32; EAA.644.1.1740, k. 25; EAA.644.1.2004, k. 64–64v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 43; sygn. 34, k. 26; sygn. 35, k. 24; sygn. 36, k. 31; sygn. 37, k. 25; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 11; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 27v; sygn. 2026,

k. 31; sygn. 2031, k. 8–8v; inw. 9, sygn. 35, k. 100–108; inw. 11, sygn. 214, k. 415–420; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 22v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 26; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 31v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 15; RGWIA, zesp. 16196, inw. 1, sygn. 1188, k. 283v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 7, s. 36, 38; sygn. 8, s. 10, 58; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 44, s. 10–12; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 3, s. 9; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 22, s. 253; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1878 rok, k. 19v; sygn. 1879 rok, k. 5v, 29v; „УПРМФ” 1870, nr 23, s. 338; 1871, nr 40, s. 635; nr 44, s. 706; 1872, nr 4, s. 75–76; nr 12, s. 128; 1875, nr 18, s. 423; nr 42, s. 983; 1877, nr 12–13, s. 271–272; nr 40, s. 1028; nr 47, s. 1220; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 18, s. 507; nr 31, s. 930; 1883, nr 1, s. 1, 3; 1884, nr 6, s. 228; nr 27, s. 17; 1891, nr 33, s. 386; 1892, nr 40, s. 445; 1893, nr 13, s. 161–162; 1895, nr 14, s. 229, 231; 1898, nr 14, s. 217–218; 1905, nr 16, s. 214; ПДТСЕВ, 1895, nr 30, s. 1; 1898, nr 11, s. 1; 1900, nr 17, s. 1; 1901, nr 16, s. 2; 1903, nr 15, s. 1; 1904, nr 19, s. 1; 1905, nr 21, s. 1; 1906, nr 19, s. 1; 1907, nr 16, s. 1; 1911, nr 12, s. 2; 1913, nr 1, s. 8; nr 5, s. 1–2; 1915, nr 6, s. 3; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 43; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 54; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 18 Января 1879 года*, s. 702; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года*, s. 1332; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 458; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1904 года*, s. 294; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1904 года*, Санкт Петербург 1904, s. 181; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1905 года*, Санкт Петербург 1905, s. 249; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года*, Петроград 1914, s. 299; *Список капитанам гвардейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1913 г.*, Санкт Петербург 1913, s. 24; *Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1910 г.*, кол. 413–414; *Калужская губерния. Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу по 1-е Октября 1908 года и перечень лиц, занимавших должности по выборам дворянства с 1785 года*, Калуга 1908, s. 271, XXIV, LIX; Вячеслав Григорьевич Шварц. *Переписка. 1838–1869. К 175-летию со дня рождения*, ред. С.А. Таранушенко, М.С. Тарасова, Курск 2013; https://www.ria1914.info/index.php/Яковлев_Михаил_Еменович [dostęp: 20 II 2022 r.].

Jakuszewskij, Piotr Bogdanowicz

1. Якушевский, Петр Богданович
2. Ur. w 1808 r. w guberni smoleńskiej.
3. Prawosławne.
4. ?
5. Szkoła prywatna.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od ? z ?, zm. między 18 IV 1847 r. a 12 X 1854 r., wyznania ?

8. DZIECI: Fieodosia, ur. 20 X 1835 r. w Białymstoku, zm. po 20 V 1858 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 1 II 1853 r. z Iwanem Wasiljewiczem Jakubinskim, ur. w 1828 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, pomocnikiem nadstrażnika Wierzbołowskiej BSG; Nikołaj, ur. 9 IX 1836 r. w Białymstoku, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny, żonaty z Marią Friedrichowną Lutz; Iwan, ur. 5 II 1838 r. w Białymstoku, zm. po 20 V 1858 r., absolwent Gimnazjum Męskiego w Białymstoku, pisarz KC Peplówek, urzędnik kancelaryjny KC Wincenta, sekretarz KC Rewel, żonaty od 8 VII 1864 r. z Jekateriną Dewel, ur. w 1845 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, córką Fiodora Aleksandrowicza Dewela, podpułkownika, dowódcy 5 kompanii Wierzbołowskiej BSG; Anna, ur. 6 VII 1839 r. w Białymstoku, zm. po 20 V 1868 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Szlachetnie Urodzonych Panien w Białymstoku, zamężna od 18 VI 1858 r. z Aleksandrem (Franciszkiem) Żylińskim urzędnikiem kancelaryjnym KC Peplówek i KC Zawichost, dyrektorem KC Krzeszów i KC Sandomierz; Piotr, ur. 6 I 1844 r. w Grodnie, zm. po 22 III 1879 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegialny 10 III 1877 r., starszy referent Wydziału Administracyjnego Siedleckiego Rządu Gubernialnego, buchalter i kalkulator ceł KC Tomaszów, sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; Jelizawiet, ur. 18 IV 1847 r. w Grodnie, zm. po 20 V 1858 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Bogdan Jakuszewskij, ur. przed 1787 r., zm. po 1808 r., wyznania ?
 MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 13 XII 1823 r. – podkancelarysta Sądu Ziemskiego w Dorohobużu; 6 IX 1824 r. – kancelarysta Sądu Ziemskiego w Dorohobużu; 5 VI 1825 r. – kancelarysta Sądu Powiatowego w Dorohobużu; 22 III 1832 r. – urzędnik I Wydziału Rządu Obwodu Białostockiego i oddelegowany do Kancelarii Wojennego Gubernatora Grodzieńskiego; 29 I 1835 r. – kierujący sprawami (referent) Białostockiej Obwodowej Komisji Żywnościowej; 1 VIII 1841 r. – starszy pomocnik dyrektora Kancelarii Naczelnika Obwodu Białostockiego; 22 IV 1843 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Grodzieńskiego OC; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Wincenta; 26 VIII 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wincenta; 10 III 1853 r. – dyrektor KC Zieluń; 14 IV 1854 r. – członek i skarbnik KC Peplówek (10 VII 1854 r. – p.o. dyrektora KC

Wierzbołów); 12 X 1854 r. – członek i skarbnik KC Wierzbołów; 20 V 1858 r. – dyrektor KC Zieluń; 19 VI 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. 6 IX 1846 r. – nagroda finansowa 214 rubli; 3 X 1850 r. – nagroda finansowa 215 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 22 VIII 1852 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1852 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1855 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; IX 1857 r. – nagroda finansowa 88,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VII 1859 r. – nagroda finansowa 216,65 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 6 XII 1836 r. – registrator kolegiálny (starsz. 13 XII 1835 r.); 1840 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 13 XII 1839 r.); 5 IX 1844 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 13 XII 1843 r.); 24 VII 1848 r. – radca tytularny (starsz. 13 XII 1847 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 8 II 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.).

13. 16 III 1862 r. – otrzymał emeryturę w wysokości 364,54 rubla rocznie z dniem 19 VI 1861 r.; po odejściu ze służby zamieszkał na terenie powiatu białostockiego guberni grodzieńskiej.

14. Zmarł po 1861 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 49; sygn. 31, k. 23v; sygn. 75, k. 13; sygn. 76, k. 47–47v; sygn. 80, k. 29; sygn. 82, k. 27, 30; sygn. 83, k. 11v, 27v; sygn. 87, k. 20v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 13; sygn. 58, k. 31–31v, 177, 323; sygn. 78, k. 14v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 154, 158v, 160, 236–236v, 326v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 661; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 33–34; sygn. 1100, k. 92–95; sygn. 2066, k. 27–28; sygn. 26176, k. 64–67; sygn. 3914, k. 53–58; sygn. 6182, k. 93–96; sygn. 7398, k. 71–76; sygn. 8833, k. 90–93; sygn. 8976, k. 27–28; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 7, 43, 78v; sygn. 4, k. 11v; sygn. 8, k. 24v; sygn. 10, k. 14v, 49v, 50v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sandomierzu, sygn. 3, s. 12; sygn. 14, s. 14; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 15, s. 14, 16, 22; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 7, s. 53–56; sygn. 8, s. 14, 24; sygn. 9, s. 2, 18; sygn. 10, s. 30; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 85; nr 11, s. 151; nr 45, s. 762; nr 48, s. 819; 1876, nr 30, s. 696; 1877, nr 8, s. 166; nr 12-13, s. 271-272; 1879, nr 35, s. 951; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2116; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 136; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1877 год*, s. 47; *Справочная книжка*

Седлецкой губернии на 1875 год, Седлец [b.d.w.], s. 42; Памятная книжка Седлецкой губернии на 1876 год, s. 6.

Janczewskij, Władimir Iwanowicz

1. Янчевский, Владимир Иванович
2. Ur. w 1827 r. w guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1873 r. z Aleksandrą Kozicką, ur. w 1841 r., zm. 1 III 1893 r. w Dołhobyczowie, wyznania prawosławnego, córką urzędnika Nikołaja Kozickiego i Marii z d. ?
8. Bezdziety.
9. ОЦЕЦ: Iwan Janczewskij, ur. przed 1805 r., zm. po 1827 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?
10. 21 VI 1848 r. – pisarz KC Radziwiłłów; 4 XI 1860 r. – wagstempelmeister KC Radziwiłłów; 27 IV 1864 r. – skarbnik KC Radziwiłłów; 28 IX 1867 r. – p.o. członka i skarbnika KC Isakowce; 7 IX 1868 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Isakowce; 21 X 1870 r. – skarbnik KC Wołoczyska; 30 VII 1883 r. – członek i skarbnik KC Tomaszów; 9 VI 1886 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 9 IV 1896 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania mundur w stanie spoczynku.
11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 25 XII 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 3 II 1884 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 12 XI 1892 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 28 III 1893 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.
12. 2 XII 1854 r. – registrator kolegialny (starsz. 21 VI 1854 r.); 7 III 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 21 VI 1857 r.); 18 I 1862 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 4 XI 1860 r.); 12 VII 1865 r. – radca tytularny (starsz. 27 IV 1864 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 27 IV 1867 r.); 16 III 1872 r. – radca dworu (starsz. 27 IV 1871 r.).
13. Żona Janczewskiego została pochowana 4 III 1893 r. na cmentarzu prawosławnym w Dołhobyczowie.
14. Zmarł po 9 IV 1896 r.
15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 235, k. 699–704; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 17v, 76; sygn. 31, k. 16, 17; sygn. 93, k. 27; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 419; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie,

sygn. 15, s. 37; sygn. 17, s. 22; sygn. 19, s. 84; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 596; 1868, nr 7, s. 127–128; nr 45, s. 842; 1871, nr 6, s. 90; 1872, nr 13, s. 244; 1882, nr 1, s. 3; 1883, nr 41, s. 1186; 1886, nr 26, s. 767; 1893, nr 13, s. 161–163; 1896, nr 17, s. 314; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1885 год*, Люблин [b.d.w.], s. 44; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1888 год*, Люблин [b.d.w.], s. 44.

Jaroszewskij, Piotr Wasiljewicz

1. Ярошевский, Петр Васильевич
2. Ur. w 1842 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. ?
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1877 r. z Jewfrozyną ?, ur. przed 1860 r., zm. po 29 X 1896 r., wyznania prawosławnego, córką Aleksandra ?
8. ДИТЕИ: ?
9. ОТЕЦ: Wasilij Jaroszewskij, ur. przed 1821 r., zm. po 1842 r., wyznania prawosławnego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: Aleksandr, ur. w 1837 r., zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego, absolwent Liceum Riszelińskiego w Odessie, radca dworu, urzędnik celny, m.in. sekretarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC, sekretarz KC Nowosielica, nadzorca składu celnego i wagstempelmeister KC Granica i nadzorca składu celnego KC Wołoczyska, żonaty z Anną Michajłowną ?
10. 1870 r. – urzędnik rachunkowy Lubelskiej Izby Kontroli; 1871 r. – p.o. pomocnika rewizora Lubelskiej Izby Kontroli; 1872 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika rewizora Lubelskiej Izby Kontroli; 9 X 1873 r. – sekretarz KC Michałowice; 1882 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 27 IX 1882 r. – dyrektor KC Korczyn.
11. ?
12. 1869 r. – registrator kolegialny (starsz. 10 VII 1865 r.); 1871 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 VII 1868 r.); 1873 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 10 VII 1871 r.); 8 V 1875 r. – radca tytularny (starsz. 10 VII 1874 r.); 10 III 1877 r. – asesor kolegialny (starsz. 15 VI 1876 r.); 1881 r. – radca dworu (starsz. 15 VI 1880 r.).
13. Przyczyną zgonu był udar apoplektyczny; został pochowany 18 VI 1886 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Busku.
14. Zmarł 16 VI 1886 r. w Busku.
15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 32, k. 731v–732; sygn. 373, k. 39v–40; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 3, k. 331v; sygn. 4, k. 247v, 258v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 79, 79v; sygn. 87, k. 4; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k.

408v–409, 439v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/71, s. 8; sygn. 1/79, k. 2v; sygn. 1/82, k. 10v; sygn. 2/1, s. 20; AP w Kielcach, Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 12539, k. 19, 53, 58; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 14, k. 29; „УПРМФ” 1865, nr 6, s. 71; 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 11, s. 180; nr 32, s. 588; 1869, nr 37, s. 523–524; 1871, nr 7, s. 106; nr 40, s. 635; 1874, nr 8, s. 171; 1875, nr 21, s. 469–471; 1877, nr 12–13, s. 271–272; 1883, nr 32, s. 914; 1886, nr 28, s. 83; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1871 год*, s. 63–64; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1872 год*, Люблин [b.d.w.], s. 54–55; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1873 год*, Люблин [b.d.w.], s. 54–55; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1883 г.*, Кельцы 1883, s. 47; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1884 год*, Кельцы 1884, s. 46; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 411.

Jaworski, Ludwik Karol Pawłowicz

1. Яворский, Людвик Павлович

2. Ur. 7 III 1826 r. w Warszawie.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. 6 klas Gimnazjum Gubernialnego w Warszawie.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1857 r. z Marią Izabelą Kasznicą, ur. w 1837 r. pod Sanokiem w Galicji, zm. 15 III 1910 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córką posła na 1 sejm austriacki Wincentego Kasznicy i Agnieszki z d. Panek.

8. DZIECI: Jadwiga Ludwika Józefa, ur. 17 IX 1857 r. w Warszawie, zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego; Józef Paweł Wincenty, ur. 18 IV 1859 r. w Warszawie, zm. 12 XII 1920 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, ginekolog, szef sekcji w Ministerstwie Zdrowia Publicznego, redaktor czasopisma „Zdrowie”; Ludwik Bernard, ur. 7 VIII 1861 r. w Zawichoście, zm. po 1862 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maria Teresa, ur. 11 VIII 1863 r. w Zawichoście, zm. po 1864 r., wyznania rzymskokatolickiego; Zofia Agnieszka Dorota, ur. 5 VI 1867 r. w Końskich, zm. po 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego; Paweł Telesfor, ur. 24 XII 1869 r. w Końskich, zm. po 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Paweł Jaworski, ur. w 1800 r. w Jaworznie pod Wieluniem, zm. w 1878 r., wyznania rzymskokatolickiego, syn Sebastiana Jaworskiego i Marianny z d. Kaniowska, kupiec warszawski, sędzia pokoju powiatu warszawskiego i miasta Warszawy, żonaty dwukrotnie z Dorotą Rozyną Lentzką i Marianną Henriettą Nesty

(Nest), ur. w 1809 r., zm. po 1838 r., wyznania luterńskiego, córką Ludwika Joachima Nesty i Joanny Henrietty z d. Toms. МАТКА: Dorota Rozyna Lentzka, ur. w 1806 r. w Warszawie, zm. 22 X 1827 r. w Warszawie, wyznania luterńskiego, córka właściciela kamienicy w Warszawie Jana Bogumiła Lentzkiego i Julianny Wilhelminy z d. Bartel. RODZEŃSTWO: Paulina Marianna, ur. 28 IX 1830 r. w Warszawie, zm. po 1831 r., wyznania luterńskiego; Matylda Teresa, ur. 30 XII 1832 r. w Warszawie, zm. po 1834 r., wyznania luterńskiego; Wanda Wilhelmina, ur. 23 VII 1835 r. w Warszawie, zm. 4 II 1837 r. w Warszawie, wyznania luterńskiego; Julian Bronisław Stanisław, ur. 23 VII 1837 r. w Warszawie, zm. po 1838 r., wyznania rzymskokatolickiego.

10. 5 I 1844 r. – aplikant Kancelarii Sekretariatu Stanu Królestwa Polskiego; 10 III 1846 r. – urzędnik do pisma Kancelarii Sekretariatu Stanu Królestwa Polskiego; 13 II 1848 r. – młodszy urzędnik Kancelarii Sekretariatu Stanu Królestwa Polskiego; 10 II 1851 r. – na własną prośbę pomocnikiem sekretarza Wydziału Celnego Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 4 I 1854 r. – p.o. sekretarza Wydziału Celnego przy Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 19 V 1856 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Wydziału Celnego przy Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 31 VIII 1861 r. – dyrektor KC Zawichost; 1863 r. – urzędnik stojący przy DHZ MF; 1865 r. – starszy referent Oddziału Wyznań Wydziału Administracyjnego Radomskiego Rządu Gubernialnego; 1 I 1867 r. – pomocnik naczelnika powiatu koneckiego ds. administracyjno-gospodarczych.

11. 29 IV 1847 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; V 1858 r. – nagroda finansowa 74,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1858 r. – nagroda finansowa 94,925 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1859 r. – nagroda finansowa 228,505 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1860 r. – nagroda finansowa 86,405 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1860 r. – nagroda finansowa 31,89 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1861 r. – nagroda finansowa 39,03 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 XII 1862 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IV 1867 r. – nagroda finansowa 42,03 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1849 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 4 XI 1848 r.); 8 IV 1853 r. – radca tytularny (starsz. 6 XI 1852 r.); 11 VII 1856 r. – asesor kolegialny (starsz. 6 XI 1855 r.); 10 X 1862 r. – radca dworu (starsz. 6 XI 1859 r.); 9 II 1865 r. – radca kolegialny (starsz. 9 XI 1863 r.).

13. Maria Jaworska została pochowana 18 III 1910 r. na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

14. Zmarł 7 X 1872 r. w Końskich w guberni radomskiej.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 49; sygn. 31, k. 107; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 188–188v, 193v, 194v, 220v, 221v, 268v, 269v, 273v, 274, 307v, 308v,

350; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 3294, k. 21–22; sygn. 5253, k. 53–59; sygn. 5293, k. 21–22; sygn. 5692, k. 19–21; sygn. 8178, k. 9–10; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Końskich, sygn. 60, s. 17; sygn. 62, s. 18; sygn. 64, s. 301; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Zawichoście, sygn. 49, s. 9; sygn. 50, s. 20–21; sygn. 52, s. 14; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 11, s. 12; sygn. 15, s. 16; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 18–19, 619–620; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 1, s. 111–112; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 9, s. 105; sygn. 30, k. 248v; sygn. 33, k. 61; Akta stanu cywilnego parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, sygn. 1, s. 138; sygn. 4, s. 40; sygn. 6, s. 70; sygn. 9, s. 5; sygn. 10, s. 461; Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej II cyrkułu, sygn. 40, k. 141–142; Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej IV cyrkułu, sygn. 46, k. 125–125v; RZCKP, 1851, nr 9, s. 1–2; nr 21, s. 2; „УПРМФ” 1865, nr 16, s. 236; 1867, nr 20, s. 352; „Kurjer Warszawski” 1910, nr 87, s. 4, 7; 1920, nr 344, s. 5; „Biuletyn Ministerstwa Zdrowia Publicznego” 1921, nr 1, s. 65–66; *Памятная книжка Радомской губернии на 1870 год*, Радом [b.d.w.], s. 133; *Памятная книжка Радомской губернии на 1872 год*, Радом [b.d.w.], s. 59; *Rocznik urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1866*, Warszawa 1866, s. 629; P. Szarejko, *Jaworski Józef*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XI, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1964–1965, s. 204–205; B. Leśnodorski, *Kasznicza Józef*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XII, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1966–1967, s. 204–205.

Jełagin, Michaił Władimirowicz

1. Елагин, Михаил Владимирович
2. Ur. 8 III 1820 r. w Gorodcu w powiecie spasskim guberni riazańskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni riazańskiej.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1854 r. z Jelizawietą Chanykową, ur. przed 1836 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, córką pułkownika lejbgwardii i ziemianina powiatu pawłogradzkiego guberni jekaterynosławskiej Piotra Piotrowicza Chanykowa, ur. 29 I 1796 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego i Natalii Piotrowny Dołgowo-Saburowej.
8. DZIECI: Natalia, ur. 28 XII 1853 r., zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 12 III 1855 r. w Pawłowce w powiecie pawłogradzkim guberni jekaterynosławskiej, zm. po 4 V 1872 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni riazańskiej; Aleksandr, ur. 15 VII 1856 r., zm. po 1890 r., wyznania prawo-

sławnego, absolwent Nikołajewskiej Szkoły Inżynieryjnej, oficer 13 Batalionu Saperów, uczestnik wojny rosyjsko-tureckiej w latach 1877–1878, żonaty z Laurą Satową, wyznania ormianogregoriańskiego, córką urzędnika w randze radcy tytularnego Grigorija Nikołajewicza Satowa; Siergiej, ur. 13 X 1865 r. w powiecie nowomoskiewskim guberni jekaterynosławskiej, absolwent Szkoły Realnej w Charkowie, urzędnik Portowej KC Sankt Petersburg, żonaty z Marią Kulabko-Korecką, córką ziemianina guberni połtawskiej Iwana Kulabko-Koreckiego.

9. OJCIĘC: Władimir Dmitrijewicz Jelagin, ur. w 1789 r., zm. po 1835 r., wyznania prawosławnego, absolwent II Korpusu Kadetów, rotmistrz, oficer Batalionu Artylerii Lejbgwardii, uczestnik wojny w Francję w latach 1806–1807. MATKA: Maria, ur. przed 1804 r., zm. po 1820 r., wyznania prawosławnego, córka Aleksieja ? RODZENSTWO: Lubow, ur. po 1811 r., zm. po 1830 r., wyznania prawosławnego, zamężna; Jelizawieta, ur. po 1811 r., zm. 11 X 1902 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 27 IX 1857 r. z Aleksandrem Nikołajewiczem Kormilicynem, ur. 18 III 1833 r. w guberni riazkańskiej, zm. 9 II 1884 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego.

10. 13 VIII 1839 r. – szeregowiec Podolskiego Pułku Piechoty; 1841 r. – junkier Kurńskiego Pułku Jęgrów; 30 VIII 1842 r. – oficer Kurńskiego Pułku Jęgrów; 1843 r. – oficer Tobolskiego Pułku Piechoty; 11 I 1845 r. – adiutant przy naczelniku sztabu 4 Korpusu Piechoty; 14 II 1848 r. – oficer Kurńskiego Pułku Jęgrów; 15 IV 1849 r. – p.o. adiutanta 2 Brygady 20 Dywizji Piechoty; 25 XI 1849 r. – zatwierdzony na stanowisku adiutanta 2 Brygady 20 Dywizji Piechoty; 18 I 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 20 I 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 3 II 1864 r. – członek i skarbnik KC Sewastopol; 20 XI 1865 r. – dyrektor KC Krzeszów; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Sewastopol; 8 VII 1867 r. – dyrektor KC Nikołajew.

11. 5 XI 1850 r. – order św. Anny IV kl. za napisem „za odwagę”; 12 VII 1864 r. – krzyż za wojnę z góralami.

12. 30 VIII 1842 r. – za zasługi chorąży (starsz. 13 V 1841 r.); 6 VII 1844 r. – podporucznik; 25 XI 1849 r. – porucznik; 18 I 1851 r. – sztabskapitan; 25 VIII 1865 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 16 IV 1868 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 10 XII 1865 r.); 25 XI 1869 r. – radca tytularny (starsz. 10 XII 1869 r.).

13. W latach 1841–1850 brał udział w walkach z góralami na Kaukazie.

14. Zmarł w VIII 1873 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 30v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 401v–402; „УИРМФ” 1865, nr 42, s. 697; 1866, nr 2, nr 18–19; 1866, nr 39, s. 742; 1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 50, s. 708; 1889, nr 18, s. 174; nr 41, s. 417; 1893, nr 35, s. 496; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1873, часть I, Власти и места центрального*

управления и их ведомства, Санкт Петербург 1873, kol. 498; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 30 Августа 1842 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Июля 1844 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 25 Ноября 1849 года; <https://www.geni.com/people/Михаил-Владимирович-Елагин/600000023339521199> [dostęp: 15 VI 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Alexander-Kormilitsyn/6000000042824631074> [dostęp: 15 VI 2023 r.]; <https://62info.ru/history/node/10466> [dostęp: 15 VI 2023 r.].

Jezuczewskij-Sawojskij, Siergiej Piotrowicz

1. Езучевский-Савойский, Сергей Петрович
2. Ur. w 1842 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej od 31 III 1848 r.
5. Cesarska Akademia Sztuk Pięknych, ukończona z dyplomem nauczyciela rysunku w 1864 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 5 VII 1870 r. z Jewgienią Szabuniewicz, ur. 1 XII 1852 r. w Sandomierzu, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, córką nauczyciela Progimnazjum Męskiego w Sandomierzu w randze asesora kolegiального Nikołaja Josifowicza Szabuniewicza, ur. w 1820 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego i Marii Josifowny z d. Klejn, wyznania rzymskokatolickiego.
8. DZIECI: Olga, ur. 8 X 1873 r. w Podmajdanie, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 20 I 1877 r. w Sandomierzu, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Piotr Dmitrijewicz Jezuczewskij-Sawojskij, ur. przed 1815 r., zm. po 1842 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej od 31 III 1848 r., syn urzędnika w randze radcy kolegiального. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Nikołaj, ur. przed 1842 r., zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej od 31 III 1848 r.; Dmitrij, ur. przed 1842 r., zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej od 31 III 1848 r.; Władimir, ur. przed 1842 r., zm. 18 II 1908 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej od 31 III 1848 r., radca stanu, urzędnik celny; Olga, ur. ?, zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, szlachcianka dziedziczna guberni połtawskiej od 31 III 1848 r.
10. 19 III 1864 r. – urzędnik kancelaryjny Petersburskiego Sądu Sierocego; 8 VII 1864 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny Kancelarii Zawochojskiego OC (od 12 IV do 4 VIII 1867 r. i od 12 XII 1867 r. do 17 V 1868 r. – oddelegowany do p.o. buchaltera i kalkulatora ceł KC Tomaszów); 17 V 1868 r. – buchalter i kalkulator ceł KC

Tomaszów; 12 I 1871 r. – dyrektor PC Podmajdan (od 25 II 1875 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC); 3 V 1875 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC (od 24 IX 1879 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Wierzbołowskiego OC); 17 XII 1880 r. – członek KC Szczypiorno (od 7 IX 1881 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Praszka); 13 V 1882 r. – dyrektor KC Praszka (24 VI 1882 r. – oddelegowany służbowo do DOC MF); 13 VIII 1882 r. – włączony do etatu DOC MF (oddelegowany w celu zgromadzenia informacji o handlu na terytorium Kraju Turkiestańskiego); 27 X 1883 r. – członek KC Ryga; 15 XI 1883 r. – na własną prośbę członek KC Rewel; 8 XII 1884 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 23 V 1885 r. – dyrektor KC Isakowce; 17 VI 1885 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 12 X 1885 r. – rewizor celny DOC MF.

11. 5 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 20 I 1878 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 11 IV 1880 r. – podziękowanie ministra finansów za czynny udział w aresztowaniu kontrabandy w miasteczkach powiatu białostockiego guberni grodzieńskiej; 15 V 1882 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 XII 1882 r. – dodatek finansowy 1000 rubli na wydatki w Kraju Turkiestańskim; 26 III 1886 r. – podziękowanie Jego Cesarskiej Wysokości Aleksandra III za udział w pracach Komisji do Opracowania Projektu Ustawy o Urzędzeniu Zarządu w Kraju Turkiestańskim; 27 II 1887 r. – uznanie Jego Cesarskiej Wysokości za pożyteczną działalność w sprawie wydzielenia pomieszczeń w urzędach celnych na zachodniej granicy lądowej w celu urzędzenia w nich punktów kontroli lekarskiej osób przybywających z miejsc ograniczonych epidemią cholery; 9 IV 1889 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 20 XII 1867 r. – registrator kolegialny (starsz. 19 III 1866 r.); 24 IX 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 V 1867 r.); 18 III 1870 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 14 V 1869 r.); 16 III 1872 r. – radca tytularny (starsz. 14 V 1871 r.); 4 I 1874 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 V 1873 r.); 30 XI 1876 r. – radca dworu (starsz. 14 V 1876 r.); 6 III 1880 r. – radca kolegialny (starsz. 14 V 1879 r.); 8 IV 1883 r. – radca stanu (starsz. 13 VIII 1882 r.); 31 VIII 1884 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. –.

14. Zmarł w VII 1892 r.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 6, sygn. 633; zesp. 143, inw. 1, sygn. 129; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 5, s. 12; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/81, s. 2; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 4, s. 54; sygn. 5, s. 42–43; sygn. 10,

s. 32; sygn. 12, s. 6, 26; sygn. 13, s. 14, 50; sygn. 14, s. 30; sygn. 15, s. 2; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 1, s. 14; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 23, k. 4; sygn. 33, k. 7; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tarnogrodzie, sygn. 29, s. 14; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 14, s. 12–13; sygn. 67, s. 107–108; sygn. 70, s. 11; sygn. 71, s. 5–6, 11, 13, 15–16; sygn. 72, s. 15–16; „УПРМФ” 1868, nr 1, s. 2; nr 34, s. 674; nr 42, s. 802; 1870, nr 13, s. 187–188; 1871, nr 8; 17, s. 274; 1872, nr 13, s. 244; 1874, nr 3, s. 58–59; 1875, nr 42, s. 983; 1876, nr 51–52, s. 1198; 1878, nr 7, s. 160; 1880, nr 14, s. 353; nr 16–17, s. 392; 1881, nr 16, s. 427; 1882, nr 50, s. 1394–1395; 1883, nr 37, s. 1066; nr 46, s. 1345; nr 51, s. 1539; 1884, nr 34, s. 546; 1885, nr 24, s. 736; nr 30, s. 267; nr 46, s. 517; 1886, nr 14, s. 21–22; 1887, nr 9, s. 539; 1889, nr 15, s. 145–146; 1890, nr 7, s. 70; 1891, nr 51, s. 527; 1892, nr 14, s. 149–150; nr 18, s. 194; nr 35, s. 436; nr 36, s. 412; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1870 год*, s. 39; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1871 год*, s. 45–46; A. Massalski, *Słownik biograficzny. Nauczyciele szkół średnich rządowych męskich w Królestwie Polskim 1833–1862*, Kielce 2007, s. 410–411.

Józefowicz, Florian Wikientjewicz

1. Юзефович, Флориан Шикентьевич
2. Ur. w 1820 r. w Godlewie w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. I Gimnazjum Gubernialne w Wilnie, ukończone; Akademia Medyko-Chirurgiczna w Wilnie, nieukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 1860 r. z Kornelią Aleksandrą Adamowną Bayer, ur. 19 III 1840 r. w Warszawie, zm. po 4 I 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika Banku Polskiego Adama Floriana Mikołaja Bayera, i Adelajdy Alojzyny Guskiej.
8. DZIECI: Stanisław Marian, ur. 23 IX 1861 r. w Łomży, zm. 29 V 1908 r. w Tyflis, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, urzędnik struktur terenowych DOC MF, zajmował stanowiska: tłumacza i pomocnika nadzorca składu celnego KC Odessa, członka KC Aleksandrów i dyrektora KC Tyflis; Zofia Maria, ur. 22 III 1863 r. w Łomży, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jadwiga Eugenia, ur. 3 X 1877 r. w Odessie, zm. w 1972 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 28 VIII 1899 r. ze Stanisławem Karpińskim, ur. 11 X 1870 r. w Raduczu w guberni piotrkowskiej, zm. 24 XII 1943 r. w Warszawie, urzędnikiem, synem Feliksa Karpińskiej i Marii Grabowskiej.
9. OJCIEC: Wincenty Józefowicz, ur. przed 1799 r., zm. przed 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: Katarzyna Januszewska, ur.

przed 1804 r., zm. po 1821 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: ?

10. 20 III 1837 r. – aplikant KC Aleksota; 29 V 1838 r. – aplikant KC Tykocin; 2 III 1838 r. – aplikant przy rewizorze gubernialnym III oddziału guberni augustowskiej (od 13 X 1842 r. do 19 VII 1843 r. – p.o. protokolanta przy Komisji Śledczej w sprawie pożaru w Magazynie Solnym w Olicie); 8 VI 1844 r. – aplikant przy Olickim Zarządzie Kontrolnym; 19 XII 1844 r. – aplikant przy okręgowym rewizorze skarbowym II oddziału guberni augustowskiej; 13 IV 1847 r. – pisarz przy naczelniku I okręgu straży graniczno-celnej w Królestwie Polskim; 1 I 1851 r. – poza etatem z powodu likwidacji struktury straży graniczno-celnej; 18 II 1851 r. – pisarz KC Peplówek i oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 2 V 1851 r. – p.o. tłumacza KC Peplówek i oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku tłumacza KC Peplówek; 16 VII 1854 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 25 XI 1855 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 13 VIII 1856 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC (od 12 IV do 15 IX 1863 r. – p.o. dyrektora KC Wincenta; od 1 IV do 1 VII 1864 r. – p.o. sekretarza Ostrołęckiej Komisji do Spraw Włościańskich; od 20 IV 1868 r. do 30 VI 1869 r. – p.o. członka KC Wierzbołów); 1 VII 1869 r. – członek KC Wierzbołów; 25 IV 1872 r. – członek KC Odessa; 19 III 1881 r. – dyrektor KC Grajewo.

11. 1851 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 26 XII 1852 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1855 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 31 VIII 1855 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 26 VIII 1856 r. – podarunek od cara Aleksandra II; 25 IX 1857 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 25 X 1857 r. – podarunek za oddaną służbę; VII 1858 r. – nagroda finansowa 175,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1858 r. – nagroda finansowa 220,805 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1859 r. – nagroda finansowa 41 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1859 r. – nagroda finansowa 110,96 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1859 r. – nagroda finansowa 252,46 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 19 XI 1859 r. – nagroda finansowa 250 rubli; I 1861 r. – nagroda finansowa 51,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; IX 1865 r. – nagroda finansowa 126,48 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1874 r. – nagroda finansowa 104,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 I 1877 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 31 VIII 1879 r. – podarunek war-

tości 750 rubli; 8 IV 1884 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 4 XI 1886 r. – podarunek wartości 500 rubli; 1 IV 1890 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 5 IX 1855 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 30 V 1855 r.); 25 XI 1858 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 30 V 1858 r.); 27 VI 1862 r. – radca tytularny (starsz. 30 V 1861 r.); 12 VII 1865 r. – asesor kolegialny (starsz. 30 V 1864 r.); 14 I 1869 r. – radca dworu (starsz. 30 V 1868 r.); 27 II 1873 r. – radca kolegialny (starsz. 30 V 1872 r.); 13 V 1882 r. – radca stanu (starsz. 19 III 1881 r.).

13. Józefowicz został pochowany na cmentarzu rzymskokatolickim w Grajewie.

14. Zmarł 4 I 1893 r. w Grajewie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 72; sygn. 38, k. 20v; sygn. 82, k. 10v; sygn. 83, k. 20; sygn. 84, k. 35; sygn. 85, k. 32; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 26v; inw. 11, sygn. 318, k. 107, 164, 193v–194, 203v, 230v, 236, 241–241v, 396–396v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 13; sygn. 1545, k. 531–540; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 95–101; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 3, s. 129; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 83, 93, 99; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Babsku, sygn. 76, k. 5v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 11, s. 90; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Barbary w Warszawie, sygn. 65, k. 295v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 2, s. 529–530; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 596; nr 41, s. 681; 1869, nr 6, s. 75; nr 37, s. 522, 524; 1872, nr 51–52, s. 1021; 1873, nr 10, s. 194; 1874, nr 12, s. 276–277; 1881, nr 31, s. 931; 1882, nr 26, s. 699; 1884, nr 15, s. 724–725; 1890, nr 13, s. 117–118; 1893, nr 5, s. 67; ПДТСЕВ, 1908, nr 17, s. 1; *Список личного состава Министерства Финансов на 1906 год*, Санкт Петербург 1906, kol. 453; *Список личного состава Министерства Финансов на 1907 год*, Санкт Петербург 1907, kol. 466; *Список личного состава Министерства Финансов на 1908 год*, Санкт Петербург 1908, kol. 481; *Отделение третье. Новороссийский Адрес-Календарь*, [w:] *Новороссийский календарь на 1873 г.*, Одесса [1872], s. 85; *На 1883 год памятная книжка Ломжинской губернии*, Ломжа 1883, s. 38; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год*, s. 92.

Juhanson, Ferdynand Matiasowicz

1. Югансон, Фердинанд Матасович

2. Ur. 12 X 1857 r. w Wezenbergu w guberni estlandzkiej.

3. Luterańskie.

4. Syn mieszczanina.

5. Szkoła Powiatowa w Wezenbergu.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 7 VI 1891 r. z Jeleną Gałkiną, ur. 10 IV 1872 r., zm. po 5 III 1918 r., wyznania prawosławnego, córką Iwana Gałkina.

8. DZIECI: Wiera, ur. 1 I 1898 r. w Rewlu, zm. po 5 III 1918 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Matias Juhanson, ur. przed 1838 r., zm. po 1857 r., wyznania luterańskiego, mieszczanin Wezenberga. MATKA: ? RODZENIWO: ?

10. 19 VIII 1880 r. – p.o. urzędnika kancelaryjnego PC Kunda; 22 VI 1883 r. – p.o. urzędnika kancelaryjnego PC Werder; 19 VIII 1883 r. – etatowy urzędnik kancelaryjny PC Werder; 1 XI 1895 r. – z powodu likwidacji PC Werder przeniesiony na etat urzędnika kancelaryjnego KC Rewel; 20 VII 1898 r. – nadzorca PK Redikuły; 25 IX 1898 r. – nadzorca PK Kirjasali; 4 III 1900 r. – członek KC Dago; 27 II 1908 r. – członek KC III kl. Sestroreck; 4 V 1909 r. – członek KC II kl. Sestroreck; 28 V 1910 r. – członek KC Kercz; 1 I 1913 r. – dyrektor KC Tomaszów; 1 XI 1918 r. – zawiadujący Nadzorem Celnym nr 9 RFSRR na stacji kolejowej Ziernowo.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 18 V 1907 r. – medal Czerwonego Krzyża ustanowiony 19 II 1906 r.

12. 19 XI 1890 r. – registrator kolegiálny (starsz. 19 VIII 1890 r.); 2 XII 1893 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 VII 1893 r.); 21 II 1897 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 19 VIII 1896 r.); 27 IV 1900 r. – radca tytularny (starsz. 19 VIII 1899 r.); 26 IV 1903 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 VIII 1902 r.); 10 XII 1909 r. – radca dworu (starsz. 4 V 1909 r.); 20 XII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 4 V 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 78v; inw. 2, sygn. 12, k. 4; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17–17v; EAA.644.1.2061, k. 4; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 29v; sygn. 34, k. 9, 22–22v; sygn. 35, k. 17–17v; sygn. 38, k. 3v; sygn. 41, k. 24v; sygn. 43, k. 4; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 6v; sygn. 2028, k. 1; sygn. 2033, k. 4; inw. 11, sygn. 270; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 24, 32; zesp. 146, inw. 1, sygn. 180; TL, TLA.1413.2.69, k. 3v; „УПРМФ” 1897, nr 9, s. 101, 105; 1900, nr 16, s. 1–2; 1914, nr 2, s. 58; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 207; ПДТСЕВ, 1898, nr 17, s. 1; nr 22, s. 3; 1900, nr 8, s. 1; 1903, nr 12, s. 1–2; 1908, nr 5, s. 2; 1909, nr 18, s. 2; 1910, nr 1, s. 1; 1913, nr 1, s. 58; 1914, nr 2, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 312; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 249; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 682; *Холмская губерния 1914 г.*, Холм 1914, s. 272.

Juon, Johann Antonowicz

1. ЮОН, ИВАН АНТОНОВИЧ

2. Ur. 24 VIII 1871 r. Sankt Petersburgu.

3. Lutezańskie.

4. Syn mieszczanina

5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony 31 V 1895 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУЧИЕ: Anton Martin Juon, ur. w 1825 r. w Lipawie, zm. w XII 1890 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luteńskiego, mieszczanin Lipawy, buchalter, żonaty dwukrotnie: 1° od 7 VI 1866 r. z Marią Elżbietą Dammig, ur. w 1843 r., zm. w XI 1868 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luteńskiego; 2° od 1870 r. z Ludwiką Emmeliną Briesemeuster. МАТКА: Ludwika Emmelina Briesemeister, ur. w 1840 r., zm. po 1874 r., wyznania luteńskiego. РОДЗЕНСТВО: Wilhelm, ur. w 1867 r. w Lipawie, zm. w 1929 r. w Rydze, wyznania luteńskiego, absolwent szkoły Św. Anny w Sankt Petersburgu, kupiec II gildii; Josif Eugen, ur. w 1870 r., zm. po 1912 r., wyznania luteńskiego, biuralista, żonaty od 12 IV 1892 r. z Matyldą Katarzyną Anną Diederichs, ur. 9 X 1872 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1892 r., wyznania luteńskiego, córka Andrieja Maksymiliana Diederichsa i Anny z d. Weber; Karl, ur. w 1876 r. w Sankt Petersburgu, zm. w 1897 r., wyznania luteńskiego; Maria, ur. 28 XII 1879 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1880 r., wyznania luteńskiego; Ella Sofia, ur. w 1884 r. w Sankt Petersburgu, zm. w 1942 r. w Leningradzie, wyznania luteńskiego; Oskar, ur. 31 X 1887 r. w Sankt Petersburgu, zm. 25 VIII 1942 r. w Marinsku w obwodzie kemerowskim ZSRS, wyznania luteńskiego, absolwent Wydziału Historyczno-Filologicznego Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, filolog i pedagog, wykładowca języka niemieckiego, docent Leningradzkiego Uniwersytetu Państwowego, żonaty z Aleksandrą Aleksandrowną ?

10. 11 XI 1895 r. – włączony do etatu DOC MF (22 XI 1895 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Petersburskiego OC); 8 I 1897 r. – młodszy pomocnik nadzorczy składu celnego i pomocnik nadzorczy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 21 VII 1900 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Petersburskiego OC; 27 II 1909 r. – dyrektor KC Taurogi; 18 III 1910 r. – dyrektor KC Herby; 30 X 1913 r. – dyrektor KC Granica; 20 XII 1913 r. – dyrektor KC Mława; 31 VII 1914 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 IV 1908 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 III 1912

r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 21 XII 1896 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 11 XI 1895 r.); 6 III 1898 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 11 XI 1897 r.); 1 III 1901 r. – radca tytularny (starsz. 11 XI 1900 r.); 27 II 1904 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 XI 1903 r.); 31 III 1908 r. – radca dworu (starsz. 11 XI 1907 r.); 27 II 1912 r. – radca kolegiálny (starsz. 11 XI 1911 r.).

13. Rodzina Juonów pochodziła ze Szwajcarii.

14. Zmarł po 31 VII 1914 r.

15. CGIASP, zesp. 2294, inw. 1, sygn. 1, cz. 1, k. 179; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 20, 71; sygn. 46, k. 14v, 35v; inw. 2, sygn. 12, k. 1, 3, 5v, 25v; ERT, EAA.644.1.1936a, k. 9; EAA.644.1.2004, k. 68v, 89v; EAA.644.1.2061, k. 1, 3, 5v, 25v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129; sygn. 33, k. 45, 49; sygn. 34, k. 32v; sygn. 41, k. 11, 17v; sygn. 43, k. 1, 3, 25v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–12v; sygn. 2027, k. 14; sygn. 2028, k. 15v, 19; sygn. 2031, k. 12v, 33v; sygn. 2033, k. 3, 5v, 25v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11; zesp. 138, inw. 1, sygn. 1129; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 10–11; zesp. 828, inw. 14, sygn. 145, k. 145; sygn. 183, k. 137v–138; ПДТСЕВ, 1895, nr 34, s. 1; nr 36, s. 5; 1898, nr 8, s. 1–3; 1900, nr 21, s. 2; 1901, nr 8, s. 1–2; 1904, nr 8, s. 1; 1908, nr 9, s. 1; 1909, nr 9, s. 1; nr 13, s. 2; 1910, nr 8, s. 4; nr 10, s. 1; 1912, nr 4, s. 1; 1913, nr 1, s. 43; nr 6, s. 4; nr 15, s. 2; 1914, nr 1, s. 1, 5; nr 2, s. 4; nr 12, s. 4; „УПРМФ” 1897, nr 1, s. 9–10; 1902, nr 15, s. 241, 248–249; 1908, nr 15, s. 219, 222–223; 1910, nr 16, s. 233; 1912, nr 12, s. 227–233; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1866, nr 22, s. 176; 1868, nr 48, s. 388; 1870, nr 43, s. 344; 1890, nr 52, s. 416; 1892, nr 14, s. 112; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 93; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 105; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 137; *Zur Jubelfeier des 150-jährigen Bestehens der St. Annen-Schule am 3. Januar 1889*, St. Petersburg 1889, s. 78–79; *Наука и научные работники СССР, часть V, Научные работники Ленинграда*, Ленинград 1934, s. 407; <https://www.conservatory.ru/esweb/yuon-oskar-antonovich-1887-1942> [dostęp: 25 IV 2023 r.]; <https://rgfond.ru/person/289843> [dostęp: 25 IV 2023 r.]; <https://vizs.nlr.ru/blockade/show/1182177> [dostęp: 25 IV 2023 r.]; <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=92391> [dostęp: 25 IV 2023 r.].

Jurkiewicz, Michał Grigorjewicz

1. Юркевич, Михаил Григорьевич
2. Ur. w 1835 r. w guberni mohylewskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Szlachecka w Rohaczewie, ukończona w 1852 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1868 r. z Olgą Łopatenkową, ur. przed 1851 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika struktur Ministerstwa Dróg Komunikacyjnych w randze radcy dworu Flora Łopatenkowa.
8. DZIECI: Heliodor, ur. 19 X 1868 r. w Pułtusk, zm. po 1 VIII 1914 r., wyznania prawosławnego, student Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, uczeń Kijowskiej Szkoły Wojskowej, kapitan, oficer Izmańłowskiemu Pułku Lejbgwardii i 2 Brygady Artylerii, uczestnik I wojny światowej, zginął w czasie walk; Lew, ur. 15 II 1871 r. w Mazowiecku (Wysokie Mazowieckie), zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Realnej w Wilnie, oficer Kurlandzkiego Pułku Lejbdragonów.
9. OJCIEC: Grigorij Jurkiewicz, ur. przed 1813 r., zm. po 1835 r., szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 22 VI 1852 r. – urzędnik Policji Miejskiej w Mohylewie; 30 IV 1854 r. – pisarz Mohylewskiej Izby Dóbr Państwowych; 23 VII 1858 r. – p.o. referenta Wydziału Lustracyjnego Mohylewskiej Izby Dóbr Państwowych; 10 XII 1859 r. – pomocnik buchaltera Wydziału Gospodarczego Mohylewskiej Izby Dóbr Państwowych; 21 XII 1860 r. – referent Wydziału Lustracyjnego Mohylewskiej Izby Dóbr Państwowych; 28 VIII 1862 r. – referent Wydziału Gospodarczego Mohylewskiej Izby Dóbr Państwowych; 15 IV 1864 r. – p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń przy Mohylewskiej Izbie Dóbr Państwowych zajmujący się nadzorem nad porządkiem w wołostiach; 27 V 1866 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do szczególnych poruczeń przy Mohylewskiej Izbie Dóbr Państwowych zajmujący się nadzorem nad porządkiem w wołostiach; 1 I 1867 r. – poza etatem; 3 VI 1867 – starszy referent Wydziału Dóbr Państwowych Łomżyńskiego Rządu Gubernialnego; 27 IV 1868 r. – pomocnik naczelnika powiatu pułtuskiego ds. administracyjno-gospodarczych; 17 IV 1869 r. – pomocnik naczelnika powiatu mazowieckiego ds. administracyjno-gospodarczych; 12 IV 1871 r. – starszy referent Wydziału Administracyjnego Łomżyńskiego Rządu Gubernialnego; 9 IX 1872 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 1 IX 1877 r. – dyrektor KC Filipów; 10 I 1879 r. – kalkulator ceł KC Wierzbołów; 25 X 1906 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 23 III 1867 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1886 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 1892 r. – dodatek 30% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 X 1890 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 13 VIII 1856 r. – registrator kolegiálny (starsz. 22 VI 1856 r.); 1860 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 VI 1859 r.); 1863 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 22 VI 1862 r.); 1866 r. – radca tytularny (starsz. 22 VI 1865 r.); 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 II 1868 r.); 1872 r. – radca dworu (starsz. 16 II 1871 r.); 15 X 1874 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 II 1874 r.).

13. –.

14. Zmarł po 25 X 1906 r.

15. ERT, EAA.644.1.1612, k. 24v; EAA.644.1.1700, k. 5–5v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 24v; sygn. 36, k. 47; RGIA, zesp. 128, inw 1, sygn. 1545, k. 309–316; sygn. 1546, k. 166–174; RGWIA, zesp. 16196, inw. 3, sygn. 494, k. 25v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem św. Trójcy w Łomży, sygn. 18, k. 13v–14; sygn. 24, k. 21; sygn. 25, k. 2v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 26, k. 44v; sygn. 27, k. 6v; AP w Warszawie Oddział w Pułtusku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Pułtusku, sygn. 2, k. 39v–40; „УПРМФ” 1873, nr 8, s. 162; 1874, nr 44, s. 1002; 1878, nr 3, s. 59; 1879, nr 26, s. 699; ПДТСЕВ, 1903, nr 15, s. 2; 1906, nr 30, s. 3; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1878 год*, Сувалки 1878, s. 36; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1904 год*, Сувалки 1904, s. 118.

Kaczenowskij, Chrisanf Daniłowicz

1. Каченовский, Хрисанф Данилович

2. Ur. w 1864 r. w guberni kijowskiej.

3. Prawosławne.

4. Ze stanu duchownego.

5. Aleksandrowska Szkoła Rzemieślnicza w Kijowie.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСЕС: Danił Kaczenowskij, ur. przed 1843 r., zm. po 1864 r., wyznania prawosławnego, psalmista cerkwi w guberni kijowskiej. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 10 VIII 1885 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sierosławice; 16 VIII 1886 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 1891 r. – urzędnik kancelaryjny KC Aleksandrów; 14 V 1894 r. – nadzorca PK Niesułowice; 18 IV 1895 r. – dyrektor PC Gniaz-

dów; 3 VII 1906 r. – dyrektor KC Gola; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 29 VII 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IX 1898 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1896 r.; 18 IV 1899 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 6 IV 1914 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 6 X 1887 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 VIII 1887 r.); 2 XI 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 VIII 1890 r.); 2 XII 1893 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 VIII 1893 r.); 23 V 1897 r. – radca tytularny (starsz. 10 VIII 1896 r.); 27 IV 1900 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 VIII 1899 r.); 4 V 1907 r. – radca dworu (starsz. 3 VII 1906 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72v; sygn. 46, k. 25; ERT, EAA.644.1.1700, k. 32v; EAA.644.1.2004, k. 79; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 144–144v; sygn. 33, k. 18v, 24v; sygn. 34, k. 22–22v; sygn. 36, k. 31v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 23; inw. 9, sygn. 38, k. 62v–63; inw. 11, sygn. 218, k. 576–580; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 17v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 399; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 1, s. 8; sygn. 8, s. 39; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łodzi, sygn. 17, k. 7; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 37, k. 77; „УПРМФ” 1894, nr 22, s. 260; 1897, nr 22, s. 290; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 5–6; 1914, nr 14, s. 283, 187–288; ПДТСЕВ, 1895, nr 12, s. 2; nr 15, s. 2; 1898, nr 13, s. 2; 1900, nr 16, s. 1–2; 1906, nr 19, s. 2; 1913, nr 1, s. 46; nr 11, s. 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 103; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 112; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 111; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 79; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 96; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 95; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений

Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 108; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 95; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 609; Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год, s. 147 Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год, s. 228.

Kaminskij, Michail Iwanowicz

1. КАМИНСКИЙ, Михаил Иванович

2. Ur. w 1833 r. w guberni czernihowskiej.

3. Православне.

4. Syn urzędnika.

5. Instytut Księcia Bezborodki w Nieżynie, ukończony 22 VII 1856 r. z prawem awansu na rangę XII kl. w chwili podjęcia pracy w służbie państwowej.

6. Majątek dziedziczny żony 105 dziesięcin ziemi – chutor Grigorowka w powiecie pryłuckim guberni połtawskiej.

7. ŻONATY od 1860 r. z Anną Trembacz, ur. przed 1843 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, córką ziemianina guberni połtawskiej Iwana Trembacza.

8. DZIECI: Leontij, ur. 18 VI 1861 r. w Skulanach, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej; Anna, ur. 2 VII 1867 r. w Wincencie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 16 I 1891 r. z urzędnikiem celnym Iwanem Iwanowiczem Tregubowem; Maria, ur. 10 X 1869 r. w Wierzbołowie, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, uczennica I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie; Wiera, ur. 1 IX 1874 r. w Wierzbołowie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, uczennica I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie; Nadieżda, ur. 1 IX 1874 r. w Wierzbołowie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, uczennica I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie; Konstantin, ur. 2 VII 1879 r. w Wierzbołowie, zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Kaminskij, ur. przed 1814 r., zm. po 1833 r., urzędnik administracji państwowej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 15 XII 1856 r. – urzędnik kancelaryjny kancelarii Skulańskiego OC; 27 VIII 1857 r. – p.o. sekretarza kancelarii Skulańskiego OC; 12 X 1857 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Skulańskiego OC; 9 VIII 1863 r. – dyrektor KC Lipkany; 15 VI 1864 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 1 V 1866 r. – członek i skarbnik KC Wincenta; 8 XII 1867 r. – członek KC Wierzbołów; 1 VIII 1869 r. – członek i skarbnik KC Wierzbołów (24 XII 1871 r. – dokonał zatrzymania dwóch cudzoziemców Anglika Uebinga i Włocha Karawolia przewożącego kontrabandę wartości 143820 rubli; 24 VI 1872 r. – zatrzymał Żyda Birnbacha posiadającego fał-

szywe obligacje państwowe wartości 15810 rubli); 1 III 1876 r. – członek i skarbnik KC Michałowice; 1 VI 1877 r. – członek KC Wierzbołów; 17 VI 1885 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Kaliskiego OC; 15 IX 1888 r. – dyrektor KC Nieszawa; 2 X 1892 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 31 XII 1862 r. – nagroda finansowa w wysokości 150 rubli; VII 1864 r. – nagroda finansowa 83,235 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 120,10 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1872 r. – nagroda finansowa 61,49 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 24 VI 1872 r. – nagroda w wysokości półrocznego wynagrodzenia za zatrzymanie Żyda Birnbacha posiadającego fałszywe obligacje państwowe; IX 1872 r. – nagroda finansowa 39,63 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1873 r. – zapomoga finansowa 300 rubli; III 1873 r. – nagroda finansowa 35,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 14 I 1874 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 III 1874 r. – zapomoga finansowa 250 rubli; 14 VI 1874 r. – zapomoga finansowa 400 rubli na leczenie; 8 IV 1884 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 IV 1888 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 15 XII 1856 r. – sekretarz gubernialny; 30 IX 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 15 XII 1858 r.); 14 XII 1862 r. – radca tytularny (starsz. 15 XII 1861 r.); 14 I 1866 r. – asesor kolegiálny (starsz. 15 XII 1864 r.); 30 IX 1868 r. – radca dworu (starsz. 19 IV 1868 r.); 20 I 1872 r. – radca kolegiálny (starsz. 19 IV 1871 r.); 17 III 1886 r. – radca stanu (starsz. 17 VI 1885 r.).

13. –.

14. Zmarł po 2 X 1892 r.

15. LVIA, zesp. 1009, inw. 7, sygn. 118, k. 8, 10; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 61; sygn. 86, k. 52; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v–7; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 35, k. 37–45; inw. 11, sygn. 214, k. 1–8; sygn. 318, k. 430v, 440v, 441v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 708, k. 29–32; sygn. 710, k. 7–8; sygn. 712, k. 13v–14; sygn. 713, k. 3v–4; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 14, k. 18v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszcu, sygn. 1/80, k. 10v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 39, k. 39v; sygn. 66, k. 28; sygn. 74, k. 5v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 66, s. 43; „УИПМФ” 1866, nr 12 s. 242; nr 39, s. 743; 1867, nr 42, s. 753; 1868, nr 5, s. 89; nr 42, s. 803; nr 49, s. 906; 1872, nr 5, s. 101; nr 44, s. 862; 1873, nr 15–16, s. 309; 1874, nr 4, s. 83; 1876, nr 30, s. 696; 1877, nr 42, s. 1080; 1884, nr 15, s. 724–725; 1885, nr 30, s. 128; 267; 1888, nr 17, s. 178–179; nr 40, s. 25; 1892, nr 45, s. 486; *Памятная*

книжка Бессарабской области на 1862 год, s. 256; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год, s. 92; Список студентов, окончивших курс в Лицее Князя Безбородко со времени преобразования его из математического факультета в юридический до настоящего времени, [w:] Гимназия высших наук и Лицей Князя Безбородко, Санкт Петербург 1881, s. CLX.

Капацинскій, Paweł Nikołajewicz

1. Капацинский, Павел Николаевич

2. Ur. w 1859 r.

3. Православне.

4. Syn urzędnika.

5. 4 klasy Gimnazjum Męskiego we Włodzimierzu nad Kłajmą.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 15 IX 1882 r. z Marią Łozińską, ur. w 1865 r. w Teklinowie w Królestwie Pruskim, zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego (od 1882 r. prawosławnego), obywatelką Królestwa Pruskiego, córką Jana Łozińskiego.

8. DZIECI: Aleksandr, ur. 14 VIII 1883 r. w Podłężu Szlacheckim, zm. po 2 II 1901 r., wyznania prawosławnego; Alewtina, ur. 4 VII 1884 r. w Podłężu Szlacheckim, zm. po 9 III 1904 r., wyznania prawosławnego, zameżna od 2 II 1901 r. z rotmistrzem oficerem 15 Nowobrzesckiej BSG Georgijem Iliczem Radkiewiczem, ur. 23 IV 1863 r., zm. 30 X 1906 r., wyznania prawosławnego, synem urzędnika w randze rzeczywistego radcy stanu, absolwentem Szkoły Realnej w Nowozybkowie i III Aleksandrowskiej Szkoły Wojskowej.

9. OJCIEC: Nikołaj Kapacinskij, ur. przed 1834 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, urzędnik w randze asesora kolegiального. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Aleksandr, ur. w 1856 r., zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego, mieszkaniec Sosnowca, żonaty od 11 I 1898 r. z Marią Łozińską, ur. w 1867 r., zm. po 1898 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica guberni kaliskiej Fiodora Eduardowicza Łozińskiego.

10. 10 III 1879 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wieruszów; 14 V 1883 r. – nadzorca PK Podłęże; 2 VI 1892 r. – nadzorca PK Połajewek; 20 X 1892 r. – pomocnik zarządzającego PC Modrzejów; 14 V 1894 r. – członek i skarbnik KC Modrzejów; 11 X 1897 r. – członek i skarbnik KC Korczyn; 31 V 1901 r. – skarbnik KC Herby; 8 III 1906 r. – zarządzający KC III kl. Podłęże.

11. 19 III 1889 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 III 1884 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 16 VIII 1883 r. – registrator kolegialny (starsz. 19 III 1883 r.); 18 V 1887 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 III 1886 r.); 24 I 1890 r. – sekretarz kolegialny (starsz.

19 III 1889 r.); 15 VII 1892 r. – radca tytularny (starsz. 19 III 1892 r.); 22 XI 1895 r. – asesor kolegialny (starsz. 19 III 1895 r.); 15 VI 1902 r. – radca dworu (starsz. 31 V 1901 r.).

13. –.

14. Zmarł 10 VIII 1911 r. w Podłężu.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 28; EAA.644.1.1700, k. 16v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 47–47v; sygn. 36, k. 15v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 27v; inw. 11, sygn. 219, k. 1372–1378; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 28; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 3, s. 27; sygn. 4, s. 15; sygn. 5, s. 4, 14; sygn. 8, k. 6v; sygn. 19, s. 20; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 71, k. 60v–61; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 1, k. 34v–35; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Miechowie, sygn. 2, k. 10v–11, 21v–22; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Wieluniu, sygn. 19, k. 22; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łodzi, sygn. 36, k. 110; sygn. 38, k. 124v; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 18, s. 13; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1902 rok, k. 43; sygn. 1905 rok, k. 52; „УПРМФ” 1883, nr 39, s. 1131; 1887, nr 26, s. 793–794; 1892, nr 26, s. 279; nr 46, s. 494–495; 1894, nr 22, s. 259; 1897, nr 46, s. 672; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1–2; 1901, nr 16, s. 2; 1902, nr 18, s. 1; 1906, nr 9, s. 2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 111; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 112; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 164; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 211; *Список генералам, штаб и обер-офицерам Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 9 Марта 1904 г.*, Санкт Петербург 1904, s. 192; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 227.

Karaszanow, Władimir Szarionowicz

1. Караушанов, Владимир Илларионович
2. Ur. 14 VIII 1866 r. w guberni chersońskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn mieszczanina.
5. Gimnazjum Męskie w Ananiewie, ukończone w 1887 r.; Wydział Prawa Cesarского Uniwersytetu Noworosyjskiego, ukończony z dyplomem I kategorii w 1891 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1891 r. z Jeleną Bazilewicz, ur. przed 1875 r., zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica Konstantina Bazilewicza.

8. DZIECI: Lidia, ur. 5 XI 1893 r. w Odessie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 14 X 1897 r. w Odessie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iłarion Karauszanow, ur. przed 1845 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, mieszczanin, żonaty. MATKA: ? RODZENSTWO: Konstantin, ur. 30 IV 1876 r. w Iwanowce w powiecie ananiewskim guberni chersońskiej, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Ananiewie i Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, radca dworu, od 1908 r. urzędnik struktur terenowych DOC MF, m.in. pomocnik nadzorcy okrętów KC Odessa, kontroler 5 kategorii GSKC Warszawa i KC Odessa.

10. 7 IX 1891 r. – na własną prośbę kandydat na stanowisko sądowe w Odeskim Sądzie Okręgowym i oddelegowany do zajęć w I Wydziale Karnym tego sądu; 27 I 1892 r. – młodszy kandydat na stanowisko sądowe w Odeskim Sądzie Okręgowym; 29 IV 1892 r. – p.o. pomocnika sekretarza Odeskiego Sądu Okręgowego; 9 XII 1892 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny KC Odessa; 22 I 1893 r. – p.o. pomocnik sekretarza KC Odessa; 30 V 1894 r. – pomocnik buchaltera KC Odessa; 27 VII 1896 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Południowego OC; 29 XI 1897 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Południowego OC; 17 VII 1899 r. – dyrektor KC Reni; 22 IX 1901 r. – dyrektor KC Nowosielica; 10 III 1903 r. – dyrektor KC Granica (4 XI 1903 r. – skierowany do udziału w posiedzeniach Komisji Specjalnej przy DOC MF powołanej w celu opracowania przepisów dodatkowych regulujących zasady przewozu towarów obcych kolejami rosyjskimi); 22 VII 1909 r. – dyrektor KC Lipawa; 6 IV 1912 r. – dyrektor KC Ryga (19 VII 1915 r. – tymczasowo oddelegowany do p.o. dyrektora KC Odessa; 30 III 1916 r. – tymczasowo oddelegowany do p.o. dyrektora Portowej KC Piotrogród); 11 VIII 1916 r. – dyrektor Portowej KC Piotrogród; 29 V 1917 r. – dyrektor KC Ryga; 1 IX 1918 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 29 III 1903 r. – otrzymał zapomogę finansową 1000 rubli na przejazd z Nowosielicy do Granicy; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1906 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 11 III 1906 r. – znak Czerwonego Krzyża za wysiłki na rzecz działalności Rosyjskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża w czasie wojny rosyjsko-japońskiej; 17 XII 1908 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim w wysokości 225 rubli od dnia 10 III 1908 r.; 29 III 1909 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 VII 1911 r. – order japoński Wschodzącego Słońca III

kl.; 25 III 1912 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 II 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 12 II 1892 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 IX 1891 r.); 30 III 1895 r. – radca tytularny (starsz. 30 V 1894 r.); 27 X 1897 r. – asesor kolegiálny (starsz. 30 V 1897 r.); 12 XI 1901 r. – radca dworu (starsz. 30 V 1901 r.); 13 I 1906 r. – radca kolegiálny (starsz. 30 V 1905 r.); 18 XII 1909 r. – radca stanu (starsz. 30 V 1909 r.).

13. –.

14. Zmarł po 23 IX 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 25v, 28, 50, 52v–53, 60v; sygn. 46, k. 3, 10v; inw. 2, sygn. 256, k. 13–13v, 15; sygn. 359, k. 7; ERT, EAA.644.1.1612, k. 11, 13; EAA.644.1.1700, k. 3–3v, 15; EAA.644.1.1893, k. 22; EAA.644.1.1936a, k. 13v, 16; EAA.644.1.2004, k. 64v; EAA.644.1.2142, k. 13–13v, 15; EAA.644.1.2177, nlb.; EAA.2481.1.17, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–123; sygn. 33, k. 14–15; sygn. 35, k. 11, 13; sygn. 36, k. 2–2v, 14; sygn. 38, k. 31v; sygn. 41, k. 33–33v, 44, 47; zesp. 4935, inw. 2, sygn. 20; inw. 4, sygn. 108, k. 7; sygn. 110, k. 13–13v, 15; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 25, 43v, 47, 49; sygn. 2027, k. 37v; sygn. 2028, k. 2–2v; sygn. 2031, k. 8v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 19; sygn. 505, k. 7; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 18v; zesp. 138, inw. 1, sygn. 429; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 70v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 614; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 24, k. 5; „УПРМФ” 1894, nr 25, s. 292; 1896, nr 35, s. 711; 1897, nr 45, s. 653–654; 1898, nr 4, s. 67; 1903, nr 14, s. 185, 191–192; 1906, nr 14, s. 297, 300; 1909, nr 13, s. 208, 213; 1912, nr 13, s. 227–229; „Таможенный Вестник” 1918, nr 18–19, s. 159; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–3; 1899, nr 21, s. 2; 1901, nr 15, s. 1; nr 24, s. 2; nr 27, s. 1; nr 28, nr 1; 1903, nr 7, s. 1; nr 9, s. 1; 1904, nr 13, s. 2; 1906, nr 2, s. 1–2; nr 8, s. 3; 1908, nr 23, s. 2; 1909, nr 22, s. 1–2; nr 29, s. 1; nr 31, s. 1; 1910, nr 1, s. 3–4; 1911, nr 9, s. 5; 1912, nr 5, s. 4; nr 6, s. 3; 1913, nr 1, s. 6–7, 22; nr 5, s. 2; 1916, nr 6, s. 3–4; nr 7, s. 1; 1917, nr 4, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 95; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 102; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 103; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 82; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 193; Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год, kol. 606; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 648–649;

Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в осеннем полугодии 1890–91 учебного года. По Юридическому Факультету, [w:] Списки студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в осеннем полугодии 1890–91 учебного года, Одесса 1890, s. 34–35; Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в осеннем полугодии 1896–97 учебного года. По Юридическому Факультету, Одесса 1896, s. 6–7.

Karmanow, Paweł Nikołajewicz

1. Карманов, Павел Николаевич
2. Ur. w 1826 r.
3. Православне.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. Pensja prywatna w Sankt Petersburgu.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1851 r. z ?, wdowiec po 9 III 1852 r.
8. DZIECI: Konrad, ur. 9 III 1852 r. w Szczypiornie, zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIЕC: Nikołaj Karmanow, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej. МАТКА: ? RODZENSTWO: ?
10. 8 X 1842 r. – pisarz Kancelarii Petersburskiego Zarządu Zakładami Dobroczynnymi; 15 IX 1846 r. – zwolniony ze służby z powodu likwidacji etatu; 19 IV 1847 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 8 II 1850 r. – pomocnik dyrektora KC Przyborowo; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Czołnochów; 23 III 1851 r. – p.o. buchaltera i kalkulatora cel KC Szczypiorno; 19 V 1852 r. – pomocnik nadzorcy PC Modrzejów.
11. 1850 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 20 rubli; IV 1852 r. – nagroda finansowa 30,87 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.
12. 1845 r. – registrator kolegialny (starsz. 6 X 1844 r.); 15 VI 1849 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 V 1849 r.); 26 XI 1853 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 10 V 1853 r.).
13. Został pochowany 17 I 1855 r. na cmentarzu rzymskokatolickim przy wsi Zagórze.
14. Zmarł 14 I 1855 r. w Modrzejowie.
15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, k. 12–12v, 19v; sygn. 84, k. 8; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 2361; inw. 4, sygn. 58, k. 305–305v, 365; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 445–450; sygn. 2753, k. 373–377; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 3, k. 11v–12; *Список чиновников и должностных*

лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 144.

Karpinskij, Walerian Pawłowicz

1. Карпинский, Валериан Павлович
2. Ur. 17 III 1870 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej.
5. Aleksandrowski Korpus Kadetów, ukończony 13 VI 1889 r.; Nikolajewska Szkoła Kawalerii, ukończona z dyplomem I kategorii i stopniem korneta 4 VIII 1892 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 27 IV 1897 r. z Jeleną Kornilową, ur. 9 V 1870 r., zm. w 1947 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, córką wiceadmirała Aleksieja Aleksandrowicza Kornilowa, ur. 26 V 1830 r., zm. 14 V 1893 r., wyznania prawosławnego i Olgi Aleksandrowny Chatelain, ur. 12 I 1864 r., zm. w 1917 r., wyznania prawosławnego.
8. DZIECI: Michaił, ur. 9 II 1898 r. w Windawie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 10 VIII 1900 r. w Czelabińsku, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego; Aleksiej, ur. 13 XI 1901 r. w Czelabińsku, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Paweł Michajłowicz Karpinskij, ur. 7 II 1843 r. w Turinckich Rudnikach, zm. 18 VI 1907 r. w Kysztymskim Zawodzie, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej, syn inżyniera górnictwa Michała Michajłowicza Karpinskiego i Jelizawiey Gawriłowny Pesterowej, absolwent Instytutu Korpusu Inżynierów Górnictwa w Sankt Petersburgu, radca stanu, inżynier górnictwa w guberni permskiej i wiackiej. MATKA: Jelena Morozowa, ur. w 1845 r., zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, córka Iwana Morozowa. RODZENSTWO: Michaił, ur. 12 II 1867 r., zm. 28 II 1892 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, żonaty od 1891 r. z Aleksandrą Fomiczną Ewans; Warwara, ur. 17 XI 1868 r., zm. w 1940 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Szlachetnie Urodzonych Panien w Kazaniu, zamężna z lekarzem Aleksiejem Konstantinowiczem Buchwostowem; Siergiej, ur. 28 VII 1876 r., zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Instytutu Górniczego, inżynier górnictwa, żonaty z Jeleną Georgijewną Gerung.
10. 16 IX 1890 r. – skierowany do Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii; 30 IX 1890 r. – junkier Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii; 3 VIII 1891 r. – junkier w stopniu podoficera Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii; 4 VIII 1891 r. – portupiej-junkier Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii; 4 VIII 1892 r. – ukończył Nikolajewską Szkołę Kawalerii i oddelegowany do służby oficerskiej w 10 Nowotroickim Pułku Dragonów (od 21 IX 1893

r. do 1 V 1894 r. – pomocnik zawiadującego pułkowym oddziałem szkolnym; od 4 V 1894 r. do 17 III 1895 r. – p.o. zawiadującego zbrojownią pułkową); 16 VI 1895 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 4 IX 1897 r. – nadzorca magazynu KC Windawa; 10 VII 1899 r. – członek i skarbnik KC Czelabińsk; 18 X 1908 r. – członek KC Aleksandrów; 3 VI 1911 r. – członek GSKC Warszawa; 1 I 1913 r. – kontroler 1 kategorii GSKC Warszawa; 15 XI 1913 r. – dyrektor KC Herby (2 IX 1915 r. – oddelegowany do zajęć w KC Moskwa); 4 IV 1918 r. – kontroler 1 kategorii KC Moskwa.

11. 17 II 1898 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 28 III 1904 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 30 XI 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 27 III 1916 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 X 1915 r.; 13 V 1916 r. – order św. Anny III kl. za działalność na rzecz Rosyjskiego Czerwonego Krzyża.

12. 4 VIII 1892 r. – kornet (starsz. 24 VIII 1891 r.); 18 I 1900 r. – przemianowany ze stopnia korneta na rangę sekretarza kolegijskiego; 1 III 1901 r. – radca tytularny (starsz. 4 IX 1900 r.); 27 II 1904 r. – asesor kolegijski (starsz. 4 IX 1903 r.); 31 III 1908 r. – radca dworu (starsz. 4 IX 1907 r.); 27 II 1912 r. – radca kolegijski (starsz. 4 IX 1911 r.); 22 III 1915 r. – za zasługi radca stanu (starsz. 4 IX 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł w 1927 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 20, 50, 52v; sygn. 46, k. 35v; inw. 2, sygn. 12, k. 2; ERT, EAA.644.1.1700, k. 47v; EAA.644.1.1893, k. 21v; EAA.644.1.1936a, k. 9; EAA.644.1.2004, k. 89v; EAA.644.1.2061, k. 2; GARF, zesp. 1459, inw. 1, sygn. 304; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 1v; sygn. 34, k. 4; sygn. 36, k. 44v; sygn. 38, k. 33v; sygn. 43, k. 2; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–12v, 26; sygn. 2027, k. 14, 39v; sygn. 2031, k. 33v; sygn. 2033, k. 2; zesp. 37, inw. 46, sygn. 823; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 18v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11, 39v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 70–70v; ПДТСЕВ, 1899, nr 21, s. 1; 1900, nr 3, s. 1; 1901, nr 8, s. 1–2; nr 15, s. 3; 1904, nr 8, s. 1; nr 30, s. 2; 1906, nr 28, s. 2; 1908, nr 9, s. 1; nr 24, s. 2; 1911, nr 9, s. 4; 1912, nr 4, s. 1; 1913, nr 1, s. 6; nr 15, s. 2; 1914, nr 1, s. 3; „УПРМФ” 1897, nr 44, s. 642; 1904, nr 13, s. 197, 204–205; 1914, nr 1, s. 2; 1915, nr 12, s. 190–191; „Таможенный Вестник” 1918, nr 9–10, s. 75; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 27; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 92; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 608; В.В. Руммель, В.В. Голубцов, *Родословный сборник русских дворянских*

фамилий, том I, Санкт Петербург 1886, s. 422–423; <https://www.geni.com/people/Ольга-Александровна-Шателен/6000000019350797219> [dostęp: 30 VIII 2021 r.]; <http://karpinskie.ru/8.php> [dostęp: 30 VIII 2021 r.].

Karpowicz, Wiktor Iwanowicz

1. Карпович, Виктор Иванович
2. Ur. w 1800 r. w Dawczonach w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Powiatowa w Rosieniach, ukończona w 1818 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. *ŻONATY* przed 1830 r. z Teklą Eleonorą Kolendą, ur. w 1809 r., zm. 20 XI 1879 r. w Pułtusk, wyznania rzymskokatolickiego, córką Antoniego Kolendy i Eleonory z d. ?
8. *DZIECI*: Wirginia Petronella Wiktoria, ur. 19 X 1830 r. w Mereczu, zm. 19 XI 1874 r. w Pułtusk, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna przed 1851 r. z majorem oficerem wojsk rosyjskim (Lipawskiego Pułku Piechoty) Janem Nepomucenem Emilianem Małyszczycyckim, ur. w 1816 r., zm. 28 II 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcicem dziedzicznym; Helena Eleonora Celestyna, ur. 23 V 1833 r. w Mereczu, zm. 2 III 1887 r. w Ciechanowie, wyznania rzymskokatolickiego, krawcowa, zamężna od 21 I 1856 r. z urzędnikiem celnym (m.in. sekretarzem KC Peplówek i KC Wincenta) Adolfem Zenonem Onichimowskim, ur. w 1829 r. w Zbirochowiu w powiecie kobryńskim guberni grodzieńskiej, zm. we IX 1877 r. w Kronsztadzie, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcicem dziedzicznym, synem Tadeusza Onichimowskiego i Józefy z d. Mazanowska; Łucja Wiktoria Leonila, ur. 13 XII 1834 r. w Mereczu, zm. po 3 VIII 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego; Herkulan Jan Antoni, ur. 7 XI 1838 r. w Mereczu, zm. w V 1864 r. w Wilnie, wyznania rzymskokatolickiego, słuchacz Polskiej Szkoły Wojskowej w Genui, powstaniec styczniowy; Katarzyna Marta Dominika, ur. 7 X 1840 r. w Mereczu w guberni wileńskiej, zm. 21 VIII 1872 r. w Grudusku w guberni płockiej, zamężna od 13 VIII 1869 r. z Aleksandrem Franciszkiem Euzebiuszem Bramorskim, ur. 2 VIII 1838 r. w Rypinie, zm. po 25 VIII 1872 r., wyznania rzymskokatolickiego, pisarzem gminy Gołymin powiatu ciechanowskiego guberni płockiej, synem byłego kasjera magistratu miasta Rypina Franciszka Bramorskiego i Teofili z d. Niedzielska; Waleria Maria, ur. 15 XII 1842 r. w Nowemiasto, zm. 12 XII 1876 r. w Pułtusk, wyznania rzymskokatolickiego; Konstancja, ur. 7 IX 1846 r. w Nowemiasto, zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego.
9. *OJCIEC*: Jan Karpowicz, ur. przed 1778 r., zm. po 1808 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic. *MATKA*: Urszula Żegowicz, ur. przed 1782 r., zm. po 1808 r., wy-

znania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Arkady, ur. w 1808 r., zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego, pułkownik 26 X 1847 r., oficer Lipawskiego Pułku Piechoty, dowódca 4 Batalionu Rezerwowego Tomskiego Pułku Piechoty, brał udział w tłumieniu powstania listopadowego.

10. 1 IX 1818 r. – aplikant Sądu Ziemskiego i Sądu Powiatowego w Rosieniach; 16 IV 1820 r. – urzędnik kancelaryjny KC Jurburg; 27 VII 1820 r. – kancelarysta KC Jurburg; 16 IX 1826 r. – p.o. sekretarza KC Jurburg; 28 II 1827 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza KC Jurburg; 8 V 1830 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Merecz; 16 VI 1834 r. – dyrektor KC Merecz; 23 IX 1842 r. – dyrektor KC Nowemiaszt (komora utworzona od 1 I 1843 r.); 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Wierzbołów; 19 II 1852 r. – dyrektor KC Peplówek; 30 V 1854 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1823 r. – nagroda finansowa 28 rubli; VII 1835 r. – nagroda finansowa 316,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1840 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 12 XII 1840 r. – zadowolenie władz zwierzchnich; VI 1841 r. – nagroda finansowa 347,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 13 XII 1841 r. – zadowolenie władz zwierzchnich; 1842 r. – nagroda finansowa 200 rubli; IX 1842 r. – nagroda finansowa 240,90 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1843 r. – nagroda finansowa 226,89 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1844 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; I 1846 r. – nagroda finansowa 96,10 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1849 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1852 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby.

12. ? r. – registrator kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); 18 V 1834 r. – radca tytularny (starsz. 27 VII 1832 r.); 5 XI 1842 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 XII 1840 r.); 7 VII 1852 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1851 r.).

13. 19 III 1855 r. otrzymał prawo noszenia munduru w czasie pobytu w stanie spoczynku; 5 IX 1855 r. uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 400,28 rubla od dnia 9 VII 1854 r.; po odejściu ze służby Karpowicz wraz z rodziną zamieszkał w Mławie a następnie w Żeńboku.

14. Zmarł 25 IV 1872 r. w Żeńboku w guberni płockiej.

15. LVIA, zesp. 1541, inw. 1, sygn. 21, k. 75; sygn. 24, k. 47v, 80, 174; sygn. 27, k. 30; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 48; sygn. 29, k. 8v, 65; sygn. 69, k. 37; sygn. 73, k. 25; sygn. 74, k. 21; sygn. 75, k. 9v–10; sygn. 76, k. 52, 53; sygn. 78, k. 10; sygn. 82, k. 6, 36–37; sygn. 83, k. 17; sygn. 84, k. 9; sygn. 86, k. 16v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v–7; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 389, 390–390v; sygn.

26, k. 24, 25–25v; sygn. 48, k. 20; sygn. 50, k. 24v–25, 30; sygn. 51, k. 24v–25, 30; sygn. 55, k. 9v–10; sygn. 58, k. 36, 37, 220, 221, 327–328; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 59v–60, 99–99v, 210, 211; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 3914, k. 9–16; sygn. 7398, k. 11–20; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Rypin, sygn. 88, s. 51–52; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Antoniego w Warszawie, sygn. 29, k. 209v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Mławie, sygn. 29, s. 107–108; sygn. 31, s. 30, 81; sygn. 32, s. 10, 30; sygn. 33, s. 107–110; sygn. 34, s. 116; sygn. 35, s. 214; sygn. 36, s. 27, 198, 205; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zeńboku, sygn. 37, k. 4; sygn. 79, k. 2; sygn. 80, k. 9; sygn. 83, k. 19v–20; sygn. 85, k. 2; sygn. 86, k. 22; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grudusku, sygn. 79, s. 96; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Gołyminie, sygn. 58, s. 34–35; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Sońsku, sygn. 96, k. 86; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kuklinie, sygn. 27, s. 4; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Ciechanowie, sygn. 77, k. 204; AP w Warszawie Oddział w Pułtusku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Pułtusku, sygn. 3, k. 170; sygn. 5, k. 189; sygn. 8, k. 183; „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 302; 1872, nr 21, s. 372; nr 39, s. 765; nr 51–52, s. 1021; 1878, nr 3, s. 59; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 135; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 543; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 543; *Список полковникам по старшинству. 1857*, Санкт Петербург 1857, s. 398; *Список полковникам по старшинству. 1859*, Санкт Петербург 1859, s. 368; *Список полковникам по старшинству. Исправлено по 13-е Марта Санкт Петербург 1861*, s. 412; J. Białynia-Chołodecki, *Pamiętnik Powstania Styczniowego*, Lwów 1913, s. 21.

Karpowski, Dmitrij Fieoktistowicz

1. Карповский, Дмитрий Феокистович
2. Ur. w 1850 r. w Izmailu w guberni besarabskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni podolskiej.
5. Klasy taksatorsko-geodezyjne przy Gimnazjum Męskim w Kamieńcu Podolskim, ukończone w 1870 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1880 r. z Anną Połtawcewą, ur. przed 1859 r., zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika celnego w randze radcy kolegiального Aleksandra Wasiljewicza Połtawcewa.

8. DZIECI: Maria, ur. 3 I 1880 r. w Radziwiłowie, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, absolwentka I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie, zamężna od 19 IX 1912 r. z Nikołajem Nikołajewiczem Charłamowem, ur. w 1863 r., zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, dziedzicznym honorowym obywatelem, mieszkańcem Riazania; Aleksandr, ur. 4 VIII 1883 r. w Kutaisi, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, absolwent I Gimnazjum Męskiego w Warszawie; Nikołaj, ur. 8 III 1887 r. w Kutaisi, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, absolwent I Gimnazjum Męskiego w Warszawie, urzędnik Warszawskiego Okręgowego Zarządu Intendenturą.

9. OJCIEC: Fieoktist Karpowskij, ur. przed 1830 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, od 7 XI 1879 r. szlachcic dziedziczny na podstawie posiadania orderu św. Władimira IV kl., urzędnik celny, m.in. nadzorca składu celnego KC Reni, dyrektor KC Drużkopol, członek i skarbnik KC Husiatyn. MATKA: ? RODZEŃSTWO: Paweł, ur. w 1859 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, absolwent klas taksatorsko-geodezyjnych przy Gimnazjum Męskim w Kamieńcu Podolskim, urzędnik kancelaryjny KC Wołoczyska.

10. 28 XII 1871 r. – urzędnik Podolskiej Kreślarni Gubernialnej do Spraw Włościańskich; 30 X 1873 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny KC Wołoczyska; 12 VI 1876 r. – p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego KC Radziwiłłów; 3 XII 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika nadzorcy składu celnego KC Radziwiłłów; 15 IV 1881 r. – nadzorca składu celnego KC Radziwiłłów; 9 IV 1883 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Kutaiskiego Okręgu Kwarantanno-Celnego; 6 VII 1887 r. – na własną prośbę młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 27 III 1889 r. – członek KC Radziwiłłów; 27 IV 1889 r. – członek KC Sosnowiec; 23 IX 1895 r. – członek KC Wierzbołów; 11 VI 1897 r. – pomocnik dyrektora KC Wierzbołów; 3 V 1901 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 5 VIII 1904 r. – dyrektor GSKC Warszawa.

11. 13 IV 1886 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1895 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1896 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 27 IV 1894 r.; 18 IV 1899 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1899 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 27 IV 1899 r.; 6 IV 1903 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1906 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 31 VII 1878 r. – registrator kolegiálny (starsz. 28 XII 1875 r.); 9 VIII 1879 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 XII 1878 r.); 25 XI 1882 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 XII 1881 r.); 5 XI 1885 r. – radca tytularny (starsz. 28 XII 1884 r.); 6 II 1889

r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 XII 1887 r.); 15 VII 1892 r. – radca dworu (starsz. 28 XII 1891 r.); 22 VI 1896 r. – radca kolegiálny (starsz. 28 XII 1895 r.); 10 V 1900 r. – radca stanu (starsz. 28 XII 1899 r.).

13. Powodem śmierci Karpowskiego było podcięcie krtani; został pochowany 7 IV 1910 r. na cmentarzu prawosławnym na Woli w Warszawie.

14. Zmarł 4 IV 1910 r. w Warszawie.

15. ERT, EAA.644.1.1740, k. 20; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 58v; sygn. 33, k. 39v; sygn. 34, k. 25v, 27; sygn. 37, k. 20; sygn. 75, k. 1v; sygn. 82, k. 24v; sygn. 93, k. 27–27v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 1v; sygn. 78, k. 3, 23v; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 23, 27; sygn. 2028, k. 22; inw. 11, sygn. 218, k. 664–671; sygn. 233, k. 304–306; sygn. 318, k. 159, 419–419v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 31; zesp. 560, inw. 20, sygn. 400, k. 1–14; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 1, s. 22; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 153–154; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 156, s. 320–321; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 97, s. 283–284; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1891 rok, k. 10; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 595; 1868, nr 38, s. 743; 1869, nr 6, s. 75; 1872, nr 38, s. 748; 1874, nr 4, s. 83; nr 51–52, s. 1179; 1876, nr 12, s. 266; 1877, nr 11, s. 255; 1878, nr 33, s. 881–882; 1879, nr 35, s. 953–954; 1881, nr 48, s. 1419; 1883, nr 7, s. 186–187; nr 32, s. 916; nr 37, s. 1068; 1884, nr 4, s. 119; 1895, nr 14, s. 229, 233–234; 1886, nr 15, s. 83–86; 1887, nr 31, s. 331–332; 1889, nr 16, s. 162; nr 20, s. 190; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 28, s. 406; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 3; 1903, nr 14, s. 185, 187; 1906, nr 14, s. 297–298; ПДТСЕВ, 1895, nr 27, s. 2; 1900, nr 16, s. 8; 1901, nr 14, s. 1; nr 16, s. 1; 1904, nr 24, s. 1; 1907, nr 13, s. 1; 1910, nr 11, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 73; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 73; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 51; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 204–205; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 107; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1898 год*, Сувалки 1898, s. 107; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 225.

Kayser, Herman Robert Oswald Karłowicz

1. Кайзер, Герман Карлович
2. Ur. 31 XII 1841 r. w Jemskowitz w jamburskim guberni petersburskiej.
3. Lutezańskie.
4. Syn mieszczanina; od 21 II 1890 r. szlachcic dziedziczny guberni moskiewskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Rewlu, ukończone; Wydział Języków Wschodnich Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony ze stopniem kandydata w styczniu 1864 r.
6. Posiadał zakupiony przez siebie dom drewniany w Taszkencie.
7. ŻONATY od 8 II 1871 r. z Olgą Emilią Bolton, ur. 25 XI 1849 r. w Narwie, zm. po 1916 r., wyznania luteńskiego, córka szlachcica Aleksandra Boltona i Anety Knoop.
8. DZIECI: Maks Aleksander, ur. 3 XII 1871 r. w Sankt Petersburgu, zm. w 1872 r. w Moskwie, wyznania luteńskiego; Włodzimierz Herman, ur. 4 VI 1877 r. w Moskwie, zm. po 1916 r., wyznania luteńskiego, kapitan, oficer armii rosyjskiej, pracownik Kancelarii Komitetu Aleksandrowskiego Opieki nad Rannymi; Elżbieta, ur. 1 IV 1881 r. w Nieszawie, zm. 7 II 1882 r. w Nieszawie, wyznania luteńskiego; Aleksy, ur. 13 XII 1882 r. w Taganrogu, zm. po 1916 r., wyznania luteńskiego, sekretarz kolegialny, urzędnik Głównego Zarządu do Spraw Gospodarki Lokalnej; Olga, ur. w 1884 r. w Taganrogu, zm. przed 1894 r., wyznania luteńskiego; Nikołaj, ur. w 1885 r. w Taganrogu, zm. przed 1894 r., wyznania luteńskiego; Borys, ur. 27 IV 1890 r., zm. po 1916 r., wyznania luteńskiego; Nina, ur. 27 IV 1890 r., zm. po 1895 r., wyznania luteńskiego.
9. OJCIEC: Karol Krzysztof Kayser, ur. przed 1802 r., zm. po 1841 r., wyznania luteńskiego, mieszczanin Rewla, agronom. MATKA: Anna Elżbieta Töpfer, ur. przed 1806 r., zm. po 1841 r., wyznania luteńskiego. RODZENSTWO: Henryk, ur. 3 III 1823 r., zm. 28 III 1897 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luteńskiego, podpułkownik, oficer armii rosyjskiej; Edward Friedrich, ur. 10 XII 1832 r. w Narwie, zm. w 1871 r. w Starokonstantynowie, wyznania luteńskiego, absolwent Gimnazjum Gubernialnego w Rewlu i Cesarskiej Akademii Wojskowo-Chirurgicznej w Sankt Petersburgu, lekarz wojskowy; Juliusz, ur. 17 IX 1836 r. w Narwie, zm. 7 IV 1897 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luteńskiego, absolwent Gimnazjum Gubernialnego w Rewlu i Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, doktor medycyny, lekarz i ordynator Szpitala Maryjskiego w Sankt Petersburgu, autor pracy doktorskiej pt. *О действии больших и малых приемов фосфора на холоднокровных животных*, Санкт Петербург 1872, żonaty z Emmą Heleną Knoop.
10. 1862 r. – urzędnik Kancelarii Generał-Gubernatora Petersburskiego; I 1865 r. – lektor języka rosyjskiego Akademii Wojskowej w Berlinie; 9 I 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 9 XI 1868 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń VIII kl. DOC

MF (11 VI 1869 r. – oddelegowany do realizacji różnych poruczeń; 15 VI 1870 r. – oddelegowany do zajęć w KC Narwa; 19 VIII 1870 r. – oddelegowany do zajęć w Łądowej KC Sankt Petersburg); 16 X 1870 r. – członek KC Baltiski; 4 I 1872 r. – członek KC Moskwa (od 15 III do 17 VII 1880 r. – skierowany do Królestwa Polskiego w celu przeprowadzenia rewizji KC Granica, KC Sosnowiec, KC Aleksandrów, KC Mława i GSKC Warszawa); 14 IV 1880 r. – dyrektor KC Nieszawa (od 14 X do 6 XII 1880 r. – oddelegowany do Sankt Petersburgu w celu wzięcia udziału w opracowaniu instrukcji ogólnej regulującej zasady przewozu towarów tranzytem przez teren Rosji); 29 IV 1882 r. – dyrektor KC Taganrog; 5 XII 1886 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów do zawiadywania działem celnym w Kraju Turkiestańskim (25 XI 1888 r. – oddelegowany do Siedmiorzeczca w celu przeprowadzenia badań nad stosunkami handlowymi i urzędzenia nadzoru celnego na granicy z Chinami); 6 VII 1890 r. – naczelnik Turkiestańskiego OC (od 29 VII do 30 X 1893 r. – skierowany do udziału w ekspedycji zajmującej się wytyczeniem granicy celnej na terenie Buchary); 13 VI 1894 r. – włączony do etatu DOC MF; 8 III 1895 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 8 IV 1884 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 IV 1890 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 III 1892 r. – dodatek 20% za 5 lat służby w Kraju Turkiestańskim od dnia 5 XII 1891 r.; 24 I 1894 r. – order bucharski Złotej Gwiazdy I kl.; 17 IV 1894 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 31 V 1867 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 I 1867 r.); 12 VIII 1870 r. – radca tytularny (starsz. 5 I 1869 r.); 12 IX 1872 r. – asesor kolegiálny (starsz. 5 I 1872 r.); 17 VIII 1876 r. – radca dworu (starsz. 5 I 1876 r.); 5 VIII 1880 r. – radca kolegiálny (starsz. 5 I 1880 r.); 3 XII 1883 r. – radca stanu (starsz. 30 IV 1883 r.); 5 IV 1887 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Opis herbu Kaysera: „В черном щите шесть золотых монет. Три вверху, две в середине, одна внизу. Над щитом дворянский коронованный шлем. Нашлемник: три павлиньих пера натурального цвета. Намет черный с золотом.”; Kayser po odejściu ze służby mieszkał na emeryturze w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł po 1916 r.

15. CGAM, zesp. 4, inw. 10, sygn. 872; ERT, EAA.1209.1.141, k. 15–15v; EAA.4380.2.2, k. 33v–34; EAA.4380.2.5, k. 1v–2; EAA.4380.2.9, k. 277; EAA.4380.2.95, nlb.; EAA.4380.2.98, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 9v, 14; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 239, k. 1–8; zesp. 828, inw. 14, sygn. 3, k. 120v–121; sygn. 255, k. 1v–2; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Nieszawa, sygn. 43, k. 15; sygn. 44, k. 75v; „УИПМФ” 1867, nr 11, s. 180;

nr 33, s. 612; 1869, nr 7, s. 98; 1870, nr 34, s. 498; 1871, nr 6, s. 90; 1872, nr 21, s. 372; nr 39, s. 765; 1876, nr 36, s. 817; 1880, nr 32, s. 840; nr 35, s. 928–929; nr 41, s. 1096; 1882, nr 50, s. 1394–1395; 1884, nr 4, s. 118; nr 15, s. 724–725; 1886, nr 51, s. 789; 1887, nr 14, s. 24; 1890, nr 13, s. 117; 1894, nr 16, s. 190–191; nr 27, s. 346; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1871, nr 4, s. 32; ПДТСЕВ, 1895, nr 8, s. 2; nr 11, s. 1; *Алфавитный указатель жителей города Петрограда, Гатчины, Колпина, Красного Села, Ораниенбаума, Павловска, Петергофа, Сестрорецка и Царского Села*, [w:] *Весь Петроград на 1917 год*, Петроград 1917, s. 289; *Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1910 г.*, kol. 44; В. Лукомский, С. Тройницкий, *Списки лицам, Высочайше пожалованным дипломами с гербами на дворянское достоинство всероссийской империи и Царства Польского*, Санкт Петербург 1911, s. 31; *Приложения к истории Императорской Военно-Медицинской (бывшей Медико-Хирургической) Академии. 1898–1898*, Санкт Петербург 1898, s. 246; E. Hesse, *Album nevanorum 1847–1908*, Dorpat 1909, s. 98–99, 147; H. Hradetzky, *Schüler-Verzeichnis des Revalschen Gouvernements-Gymnasiums 1805–1890*, Reval 1931, s. 115, 130; R. Leinonen, E. Voigt, *Deutsche in St. Petersburg. Ein Blick auf den Deutschen Evangelisch-Lutherischen Smolenski-Friedhof und in die europäische Kulturgeschichte*, Band 2, Lüneburg 1998, s. 169–170; <https://gerbovnik.ru/arms/5541> [dostęp: 11 IV 2020 r.]; <https://www.geni.com/people/Nikolai-Kayser/6000000035814634533?through=6000000035814573347> [dostęp: 11 IV 2020 r.].

Kemnitz, Konstantin Karłowicz

1. Кемниц, Константин Карлович
2. Ur. przed 1834 r.
3. Prawosławne.
4. Syn cudzoziemca.
5. Wydział Historyczno-Filologiczny Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony w 1852 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ?
8. ?
9. ОЦЕС: Karol Kemnitz, ur. przed 1811 r., zm. po 1852 r., wyznania luteriańskiego, cudzoziemiec, kapelmistrz dywizji ułanów. МАТКА: ?, wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Jewgienij, ur. w 1832 r. w Czugujewie w guberni charkowskiej, zm. 16 VIII 1871 r. w Sankt Petersburgu, absolwent II Gimnazjum Męskiego w Kijowie, student Wydziału Historyczno-Filologicznego Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego i Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, pedagog, tłumacz.

10. ? r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy Jarosławskiej Izbie Dóbr Państwowych; 19 IV 1865 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichoj-
skiego OC; 28 X 1866 r. – dyrektor KC Michałowice; 23 I 1870 r. – młodszy członek
Portowej KC Sankt Petersburg; 24 VI 1877 r. – starszy członek Portowej KC Sankt
Petersburg; 20 III 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu cho-
roby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 25 XII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służ-
bę; 24 III 1885 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 IV 1860 r.); 6 VII 1867 r. – radca tytular-
ny (starsz. 1 IV 1863 r.); 16 IV 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 XII 1865 r.); 15 V
1869 r. – radca dworu (starsz. 7 XII 1868 r.); 18 VII 1873 r. – radca kolegialny (starsz.
26 VIII 1872 r.); 19 XII 1877 r. – radca stanu (starsz. 24 VI 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł po 20 III 1886 r.

15. „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 302; nr 24, s. 398; 1867, nr 6, s. 84; nr 39, s. 704;
1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 22, s. 300; 1870, nr 16, s. 219; nr 52, s. 757; 1873,
nr 31, s. 628; 1877, nr 40, s. 1029; 1878, nr 1, s. 4–5; 1885, nr 12, s. 771; 1886, nr 17,
s. 213; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных
лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1869, часть I, Власти и места
центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1869, kol. 516;*
*Академические списки Императорского Университета Св. Владимира (1834–
1884), Киев 1884, s. 96; Список студентов и допущенных к слушанию лекций
Императорского Харьковского Университета на 1856–1857-й академический
год, [Харьков 1856], s. 1; Список студентов и допущенных к слушанию лекций
Императорского Харьковского Университета на 1857–1858-й академический год,
[Харьков 1857], s. 1–2; Русский биографический словарь, Ибак-Ключарев, s. 612–
613.*

Kiriłow, Nikołaj Siergiejewicz

1. Кирилов, Николай Сергеевич

2. Ur. w 1812 r.

3. Prawosławne.

4. ?

5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 30 VII 1874 r. z Aleksandrą Siemionową, ur. w 1844 r., zm. po 1874
r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika kancelaryjnego 1 Departamentu Se-
natu Rządzącego Dmitrija Siemionowa.

8. DZIECI: ?

9. ОУСЕС: Siergiej Kirilow, ur. przed 1790 r., zm. po 1812 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. ? r. – zwolniony ze służby z rangą radcy kolegialnego; 6 XII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1866 r. – młodszy członek KC Sankt Petersburg; 1 VII 1869 r. – członek Portowej KC Sankt Petersburg; 23 I 1870 r. – dyrektor KC Michałowice; 8 V 1874 r. – zwolniony ze służby z rangą rzeczywistego radcy stanu.

11. 22 IX 1868 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; IX 1871 r. – nagroda finansowa 63,72 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1871 r. – nagroda finansowa 113,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. ? r. – radca kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.); 8 V 1874 r. – rzeczywisty radca stanu.

13. Kirilow zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej pw. św. Marii Magdaleny na Pradze.

14. Zmarł po 19 VII 1876 r.

15. AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 7, k. 62v; sygn. 9, k. 59; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 60; nr 38, s. 723; nr 39, s. 742; 1869, nr 18, s. 235; 1870, nr 16, s. 219; 1871, nr 42, s. 666–667; 1872, nr 4, s. 75–76; 1874, nr 21, s. 497; nr 33, s. 770.

Klimowicz, Siemion Wasiljewicz

1. КЛИМОВИЧ, Семен Васильевич

2. Ur. przed 1830 r.

3. Prawosławne.

4. ?

5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ?

8. ?

9. ОУСЕС: Wasilij Klimowicz, ur. przed 1810 r., zm. po 1830 r., wyznania prawosławnego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. ? r. – pisarz KC Hapsal; 26 VI 1851 r. – pomocnik nadzorca PC Hapsal; 22 V 1853 r. – na własną prośbę registrator KC Rewel; 26 VII 1855 r. – pomocnik nadzorca PC Hapsal; 15 X 1856 r. – nadzorca PC Werder; 28 VII 1858 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Rewelskiego OC; 31 I 1862 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 14 XI 1863 r. – p.o. dyrektora KC Niezdara; 1 V 1864 r. – dyrektor PC Modrzejów; 27 VII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1889 r. – komornik sądowy Rewelskiego Sądu Okręgowego.

11. ?

12. 2 II 1851 r. – registrator kolegialny (starsz. 9 XI 1850 r.); 1855 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XI 1854 r.); 8 VI 1858 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 9 XI 1857 r.); 26 V 1861 r. – radca tytularny (starsz. 9 XI 1860 r.); 20 IX 1866 r. – asesor kolegialny (starsz. 22 VIII 1865 r.).

13. –.

14. Zmarł po 27 VII 1890 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 43v; sygn. 31, k. 17v; sygn. 81, k. 7–7v, 17v; sygn. 84, k. 22v; sygn. 85, k. 41v; sygn. 87, k. 25v, 26; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 263–263v; sygn. 78, k. 19v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 191v, 387v; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 594; 1866, nr 47, s. 908; *Справочная книжка Эстляндской губернии. Путеводитель по г. Ревелю и уездам*, сост. Д. Сапожников, Ревель 1890, s. 59–60.

Klonowski, Romuald Wasiljewicz

1. Клионовский, Ромуальд Васильевич

2. Ur. w 1817 r. lub w 1821 r. w Krożach w guberni wileńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. ?

6. ?

7. ŻONATY przed 1859 r. z Kamilą ?, ur. przed 1841 r., zm. po 1859 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Augusta ?

8. DZIECI: ?

9. OJCIEC: Wasilij, ur. przed 1810 r., zm. po 1834 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. ? r. – zwolniony ze służby z rangą radcy tytularnego; 15 VIII 1856 r. – urzędnik do poznania spraw celnych przy GSKC Warszawa; 10 VI 1857 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 30 V 1859 r. – dyrektor KC Wincenta; 16 VIII 1860 r. – dyrektor KC Peplówek; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 14 X 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. VII 1858 r. – nagroda finansowa 80,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1859 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; X 1859 r. – nagroda finansowa 41,56 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 22 XII 1859 r. – asesor kolegialny (starsz. 16 VII 1855 r.); 31 X 1860 r. – radca dworu (starsz. 15 VII 1859 r.).

13. Po odejściu ze służby podróżował po południowej Europie i północnej Afryce. W latach 1870–1871 podróżował po Kaukazie i Zakaukaziu. Autor szkiców z podróży opublikowanych w „Tygodniku Ilustrowanym”.

14. Zmarł w 1871 r. na Kaukazie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 34; sygn. 29, k. 8, 58, 79; sygn. 85, k. 32; sygn. 86, k. 30v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 144v, 193v-194, 247-247v, 249-249v, 459v; inw. 12, sygn. 8, k. 67v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 72; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 10, s. 12; sygn. 11, s. 1; sygn. 12, s. 13; RZCKP, 1859, nr 24; „GRKP” 1859, nr 162, s. 1219; 1860, nr 74, s. 511; „Tygodnik Ilustrowany” 1871, nr 385, s. 24; T. Słabczyński, *Słownik polskich podróżników i odkrywców*, Warszawa 2017, s. 206; B. Baranowski, *Z dziejów polsko-gruzińskich stosunków kulturalnych z połowy XIX wieku (opisy Gruzji Mateusza Gralewskiego)*, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska” sectio F, vol. XXIX, 1974, s. 177.

Knaut, Paweł Karłowicz

1. Кнаут, Павел Карлович

2. Ur. w 1830 r. w guberni kurlandzkiej.

3. Luterzańskie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Tytuł nauczyciela domowego na podstawie egzaminu złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Cesarskim Uniwersytecie Moskiewskim.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJEC: Karl Wilhelm Knaut, ur. przed 1803 r., zm. po 1830 r., wyznania luterńskiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Wilhelmina Goertz, ur. przed 1807 r., zm. po 1830 r., wyznania luterńskiego. RODZENSTWO: Karol Knaut, ur. w 1830 r. w guberni kurlandzkiej, zm. po 1890 r., wyznania luterńskiego, rzeczywisty radca stanu, urzędnik.

10. 7 I 1851 r. – nauczyciel domowy (do 13 XII 1857 r.); 13 IV 1860 r. – młodszy nadzorca okrętów KC Rewel; 7 II 1862 r. – wagstempelmeister KC Rewel (od 18 IV do 12 XII 1862 r. – tymczasowo oddelegowany w celu p.o. pomocnika nadzorcy PC Hapsal); 18 XI 1864 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Nowemiasto; 9 IV 1865 r. – nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; 3 XII 1871 r. – członek GSKC Warszawa; 25 V 1883 r. – dyrektor KC Szczypiorno.

11. X 1865 r. – nagroda finansowa 34,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 15 XII 1867 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; III 1868 r. – nagroda finansowa 223,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1870 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 16 XI 1869 r.; IX 1872 r. – nagroda finansowa 561,40 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-

-VIII 1874 r. – nagroda finansowa 32,19 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1875 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 16 XI 1874 r.); II-III 1875 r. – nagroda finansowa 87,83 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-XII 1875 r. – nagroda finansowa 43,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 63,14 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V-VII 1876 r. – nagroda finansowa 79,13 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1880 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 IV 1886 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 23 I 1857 r. – registrator kolejalny (starsz. 17 XI 1854 r.); 15 XII 1862 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 13 II 1862 r.); 14 I 1866 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 13 II 1865 r.); 14 I 1869 r. – radca tytularny (starsz. 2 III 1867 r.); 21 VIII 1869 r. – asesor kolejalny (starsz. 2 III 1869 r.); 12 IX 1872 r. – radca dworu (starsz. 2 III 1872 r.); 24 VII 1875 r. – radca kolejalny (starsz. 2 III 1875 r.); 3 XII 1883 r. – radca stanu (starsz. 19 V 1883 r.).

13. –.

14. Zmarł 14 II 1890 r. w Szczypiornie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 27v; sygn. 31, k. 24; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v-7; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 591-598; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Kalisz, sygn. 106, s. 62; „УПРМФ” 1865, nr 17, s. 253; nr 46, s. 777; 1866, nr 12, s. 243; 1868, nr 16, s. 307; 1869, nr 6, s. 75; nr 37, s. 525; 1872, nr 14, s. 261; nr 39, s. 765; nr 44, s. 862; 1874, nr 40, s. 916-917; 1875, nr 15-16, s. 343; nr 31, s. 735; 1876, nr 6, s. 125-126; nr 21, s. 485-486; nr 36, s. 819; 1880, nr 1, s. 2; 1883, nr 39, s. 1130; 1884, nr 4, s. 118; 1886, nr 15, s. 83-84; 1890, nr 11, s. 102; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1865 год*, Ковна 1865, s. 88.

Kołodziejnyj, Michaił Dmitrijewicz

1. Колодяжный, Михаил Дмитриевич

2. Ur. 7 XI 1827 r. w Dubosarach w obwodzie besarabskim.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny obwodu besarabskiego.

5. Szkoła Powiatowa w Bielcach, ukończona w 1844 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1850 r. z ?, wdowiec po 9 IV 1870 r.

8. DZIECI: Ksenia, ur. 29 I 1850 r. w Odessie, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, zamężna; Jekaterina, ur. 15 XI 1853 r. w Odessie, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, zamężna; Jelizawieta, ur. 5 IX 1859 r. w Odessie, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego; Konstantin, ur. 18 V 1861 r. w Taganrogu, zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, asesor kolejalny, urzędnik KC Wierzbółów i KC Grajewo; Jelena, ur. 3 V 1862 r. w Taganrogu, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego;

Wasilij, ur. 31 VII 1864 r. w Lipawie, zm. 22 VI 1892 r. w Tworkach w guberni warszawskiej, wyznania prawosławnego, urzędnik, m.in. urzędnik Kancelarii Kaliskiego OC; Georgij, ur. 9 IV 1870 r. w Skulanach, zm. zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Kiszyniowie.

9. OJCIEC: Dmitrij Kołodziejnyj, ur. przed 1799 r., zm. po 1827 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, porucznik, oficer armii rosyjskiej, naczelnik Dubosarskiej Komendy Etapowej. MATKA: Smaranda ? RODZENSTWO: ?

10. 3 VIII 1845 r. – urzędnik Komitetu Budowlanego w Odessie; 22 VII 1847 r. – na własną prośbę pisarzem III kategorii Kancelarii Generał-Gubernatora Noworosyjskiego i Besarabskiego; 4 XII 1850 r. – pisarz I kategorii Kancelarii Generał-Gubernatora Noworosyjskiego i Besarabskiego; 11 IV 1852 r. – p.o. pomocnika naczelnika referatu Kancelarii Generał-Gubernatora Noworosyjskiego i Besarabskiego; 17 XI 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika naczelnika referatu Kancelarii Generał-Gubernatora Noworosyjskiego i Besarabskiego; 24 XI 1856 r. – sekretarz Łądowej KC Odessa; 8 II 1858 r. – naczelnik referatu Portowej KC Odessa; 15 II 1860 r. – członek KC Taganrog (od 12 V do 22 VII 1863 r. – oddelegowany do zajęć w KC Sankt Petersburg); 16 III 1864 r. – urzędnik stojący przy DHZ MF; 16 VI 1864 r. – członek KC Lipawa; 4 I 1865 r. – członek i skarbnik KC Nowosielica; 21 VI 1869 r. – dyrektor KC Wincenta; 25 X 1869 r. – na własną prośbę dyrektorem KC Skulany; 1 I 1874 r. – dyrektor KC Ungheni; 19 IX 1898 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; XI 1860 r. – nagroda finansowa 37,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1861 r. – nagroda finansowa 90,59 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1862 r. – nagroda finansowa 409,02 rubla za zatrzymanie kontrabandy; XI 1862 r. – nagroda finansowa 100,78 za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1865 r. – nagroda finansowa 44,52 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 VII 1866 r. – nagroda finansowa 14113,5 rubla za zatrzymanie kontrabandy w dniu 21 V 1858 r.; 16 X 1867 r. – podziękowanie ministra finansów; 27 XII 1868 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1874 r. – nagroda w postaci stypendium 450 rubli rocznie wypłacanego przez 8 lat od dnia 1 I 1874 r. na kształcenie dzieci; 10 IX 1879 r. – order rumuński Krzyż Oficerski Orderu Gwiazdy; 1 I 1882 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 VI 1883 r. – order serbski Takowa III kl.; 22 IX 1883 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; 1 IV 1890 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi.

12. 28 X 1848 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 VIII 1847 r.); 3 I 1852 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 VIII 1851 r.); 4 II 1856 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 3 VIII 1855 r.); 14 V 1859 r. – radca tytularny (starsz. 3 VIII 1858 r.); 10 X 1862 r. – asesor

kolegialny (starsz. 3 VIII 1861 r.); 20 IX 1866 r. – radca dworu (starsz. 3 VIII 1865 r.); 16 VI 1870 r. – radca kolegialny (starsz. 22 VII 1869 r.); 26 IV 1874 r. – radca stanu (starsz. 25 VI 1873 r.).

13. 21 V 1858 r. Kołodziejnyj nie dopuścił do wywozu poza terytorium Rosji przez kupca Ralli 3377 pudów i 20 funtów oleju drzewnego wartości 17225,25 rubli. Zatrzymany olej został przez skarb państwa sprzedany na aukcji za 22596,43 rubla. Kołodziejnyj za zatrzymanie przemytu uzyskał 1 VII 1866 r. nagrodę finansową 14113,5 rubla.

14. Zmarł po 19 IX 1898 r.

15. ANRM, zesp. 1241, inw. 1, sygn. 8, k. 19–27; DAOO, zesp. 37, inw. 3, sygn. 320, k. 48v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 30; sygn. 29, k. 12v; sygn. 31, k. 107; sygn. 86, k. 1; sygn. 87, k. 8v; sygn. 93, k. 22; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 281v–282, 313, 314, 323–323v, 346–346v, 414, 430v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 390; sygn. 1546, k. 508–513; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 31v, 34; zesp. 560, inw. 20, sygn. 333, k. 14–19; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 85, k. 163v–164; ПДТСЕВ, 1898, nr 22, s. 2; nr 24, s. 1; „УПРМФ” 1865, nr 6, s. 71; nr 41, s. 681–682; 1866, nr 47, s. 906; 1869, nr 26, s. 370; nr 37, s. 524; 1870, nr 2, s. 18; nr 25, s. 370–371; 1874, nr 17, s. 379; nr 19, s. 442; 1882, nr 1, s. 2; 1890, nr 13, s. 117–118; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 89; *Бессарабский Адрес-календарь на 1874 год*, s. 77; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 89; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1896 год*, Ломжа 1896, s. 134–135.

Kołtanowski, Władimir Piotrowicz

1. Колтановский, Владимир Петрович

2. Ur. w 1854 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Kijowsko-Podolska Powiatowa Szkoła Duchowna, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1894 r. z Krystyną Dumkiewicz, ur. przed 1869 r., zm. po 1898 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką Austro-Węgier, córką Jana Dumkiewicza.

8. Bezdzienny.

9. ОУЧЕН: Piotr Kołtanowski, ur. przed 1833 r., zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. МАТКА: ? RODZENSTWO: ?

10. 3 I 1874 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Powiatowej Kasy Skarbowej w Wasilkowie w guberni kijowskiej; 24 X 1874 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Radomskiej Izby Skarbowej; 15 I 1876 r. – urzędnik kan-

celaryjny KC Zawichost i oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 7 VII 1876 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 7 X 1877 r. – urzędnik kancelaryjny KC Zawichost; 16 V 1878 r. – urzędnik kancelaryjny KC Krzeszów; 21 VI 1879 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 12 III 1881 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Gubernatora Radomskiego; 1 VIII 1882 r. – urzędnik kancelaryjny PC Sierosławice i oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC (do 8 IV 1883 r.); 1 IV 1886 r. – urzędnik kancelaryjny PC Raczki; 1 V 1886 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 1 IX 1887 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wierzbołów i oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 8 VI 1889 r. – dyrektor PC Reszki; 8 VIII 1889 r. – dyrektor PC Raczki; 25 IV 1897 r. – dyrektor KC Filipów; 17 VII 1899 r. – dyrektor KC III kl. Dobrzyń; 8 III 1906 r. – dyrektor KC II kl. Dobrzyń.

11. 5 IV 1892 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 5 IV 1898 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1898 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1906 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 12 IX 1877 r. – registrator kolegiálny (starsz. 29 V 1876 r.); 12 IV 1879 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 VIII 1878 r.); 8 IV 1883 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 IV 1882 r.); 24 I 1890 r. – radca tytularny (starsz. 8 VI 1889 r.); 19 X 1892 r. – asesor kolegiálny (starsz. 8 VI 1892 r.); 24 X 1897 r. – radca dworu (starsz. 25 IV 1897 r.); 7 X 1906 r. – radca kolegiálny (starsz. 8 III 1906 r.).

13. –.

14. Zmarł 16 XI 1916 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72v; inw. 2, sygn. 256, k. 23; ERT, EAA.644.1.1700, k. 16, 51; EAA.644.1.2142, k. 23; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 15, 48; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 25; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 890, k. 18v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 45–52; sygn. 1546, k. 1056–1063; zesp. 133, inw. 1, sygn. 226, k. 2; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 71; zesp. 560, inw. 20, sygn. 335, k. 11–19; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 65, k. 5; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 98, s. 53; ПДТСЕВ, 1897, nr 16, s. 2; 1899, nr 21, s. 3; 1906, nr 9, s. 1; nr 31, s. 1; 1913, nr 1, s. 46; 1916, nr 11, s. 5; „УПІРМФ” 1877, nr 1, s. 3; nr 39, s. 999–1000; 1879,

nr 19, s. 498; 1883, nr 37, s. 1066–1067; 1889, nr 27, s. 254; nr 36, s. 362; 1892, nr 14, s. 149–153; 1897, nr 26, s. 374; nr 45, s. 653–654; 1898, nr 14, s. 217, 220–221; 1906, nr 14, s. 297, 299–300; nr 46, s. 777; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 85; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 89; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 90; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 90; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 108; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 124; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 106; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 593; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1907 год*, Ломжа 1907, s. 96–97; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1908 год*, Ломжа 1908, s. 95; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год*, Ломжа 1909, s. 64; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1911 год*, Ломжа 1911, s. 79; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 109.

Kołypin, Nikolaј Pawłowicz

1. Колгышин, Николай Павлович
2. Ur. w 1826 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. ?
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 5 VI 1870 r. z Jekateriną Linden, ur. w 1839 r., zm. po 30 I 1884 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Michaiła Lindena, siostra kapitana II rangi Aleksandra Michajłowicza Lindena.
8. ДЗИЕС: Jewgienij, ur. 27 XI 1871 r. w Zawichoście w guberni radomskiej, zm. przed 1916 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, radca dworu, sekretarz KC Wołoczyska, sędzia śledczy Żytomierskiego Sądu Okręgowego, sędzia miejski w Zołotonoszy, żonaty.

9. OJEC: Paweł Kołtypin, ur. przed 1818 r., zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 2 III 1868 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 6 V 1868 r. – członek i skarbnik KC Zawichost; 19 XII 1872 r. – dyrektor KC Zawichost; 15 IV 1881 r. – dyrektor KC Herby; 11 VIII 1882 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. V-VI 1873 r. – nagroda finansowa 44,14 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1875 r. – nagroda finansowa 75,25 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 2 III 1867 r.); 4 I 1874 r. – radca dworu (starsz. 19 XII 1872 r.).

13. Kołtypin związek małżeński zawarł w cerkwi prawosławnej w Sandomierzu. Po odejściu ze służby zamieszkał w Warszawie. Przyczyną zgonu Kołtypina była choroba centralnego układu nerwowego. Został pochowany 30 I 1884 r. na cmentarzu prawosławnym na Woli w Warszawie.

14. Zmarł 28 I 1884 r. w Warszawie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 17, k. 243v-244; RGIA, zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 19v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszcu, sygn. 1/81, s. 10; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 4, s. 22; sygn. 5, s. 41; sygn. 7, s. 20; sygn. 8, s. 4; sygn. 9, s. 10; sygn. 10, s. 32; sygn. 12, s. 4; sygn. 13, s. 28; sygn. 14, s. 40; sygn. 16, s. 18; sygn. 17, s. 4; „УПРМФ” 1868, nr 7, s. 127-128; nr 21, s. 98; nr 34, s. 674; 1873, nr 18, s. 354; nr 29, s. 586; 1874, nr 3, s. 58-59; 1875, nr 38, s. 886-887; 1881, nr 48, s. 1419; 1897, nr 38, s. 558; nr 44, s. 642; 1898, nr 1, s. 2; ПДТСЕВ, 1898, nr 14, s. 2; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1910 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения)*, s. 273; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1913 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения)*, Санкт Петербург 1913, s. 561; *Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год*, Радом 1880, s. 107; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, s. 120.

Komarnicki, Ignacy Tadeusz Antonowicz

1. Комарницкий, Игнатий Фаддей Антонович

2. Ur. w 1807 r. w Chotowicy w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Syn obywatela; w 1844 r. uzyskał potwierdzenie szlachectwa; w 1857 r. otrzymał szlachectwo Królestwa Polskiego na podstawie orderu św. Stanisława III kl.

5. Gimnazjum w Międzyrzeczu Koreckim w powiecie rówieńskim guberni wołyńskiej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 3 IX 1836 r. z Julianną Heleną Pelagią Kühnl, ur. w 1817 r. w Sochaczewie, zm. po 31 V 1886 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką inspektora generalnego w Dyrekcji Generalnej Poczty Królestwa Polskiego Franciszka Kühnla i Zuzanny Michalskiej.

8. DZIECI: Zygmunt Józef, ur. 21 IV 1840 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania rzymskokatolickiego; Marianna Józefa, ur. 20 VI 1841 r. w Warszawie, zm. po 1850 r., wyznania rzymskokatolickiego; Tytus Józef, ur. 24 XII 1842 r. w Warszawie, zm. po 1886 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik GSKC Warszawa, właściciel domu w Warszawie i stalowni, żonaty dwukrotnie: 1° od 12 VII 1866 r. z Wiktorią Magdaleną Eichler, ur. w 1848 r., zm. 17 VIII 1883 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córką Roberta Eichlera właściciela fabryki wyrobów stalowych i Aleksandry z d. Jende; 2° od 31 V 1886 r. z Józefą Suszycką, ur. w 1867 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córką Józefa i Wiktorii z d. Głuchowska; Wanda Józefa Zuzanna, ur. 5 II 1846 r. w Warszawie, zm. po 1847 r., wyznania rzymskokatolickiego; Stanisława Józefa Antonina Dionizja, ur. 27 III 1851 r. w Warszawie, zm. 28 VII 1896 r., wyznania rzymskokatolickiego, nauczycielka, zamężna od 21 VII 1884 r. ze Walerianem Domaradzkiem, blacharzem.

9. OJCIEC: Antoni Komarnicki, ur. przed 1780 r., zm. przed 1836 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatel zamieszkały w Korcu w guberni wołyńskiej, dzierżawca wsi Chotowica i Borszczówka w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej. MATKA: Tekla Rott, ur. przed 1785 r., zm. przed 1836 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatelka guberni wołyńskiego. RODZENSTWO: Joanna, ur. w 1798 r. w Nowogrodzie Wołyńskim, zm. 18 VII 1857 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, panna; Aleksander Dionizy, ur. 8 X 1806 r. w Nowogrodzie Wołyńskim, zm. 5 XII 1884 r. w Villeneuve St. Georges we Francji, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent szkoły średniej w Międzyrzeczu Koreckim i Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego w 1826 r., nauczyciel, oficer Wojska Polskiego w czasie powstania listopadowego, członek Towarzystwa Patriotycznego, polski działacz niepodległościowy w Galicji i we Francji, autor: *Druga Rocznicą Dwudziestego Dziewiątego Listopada, Spisu imiennego Męczenników Polskich i Abecadła polskiego z obrazkami i czytania z kolorowymi rycinami*, żonaty; Zygmunt Erazm Tymoteusz, ur. 24 I 1809 r. w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej, zm. 24 II 1883 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Uniwersytetu Wileńskiego, filolog klasyczny, powieściopisarz, historyk, tłumacz, autor przekładu na język polski kronik Thietmara i Galla Anonima, żonaty z Agnieszką Pielską; Ludwik, ?, zm. w 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego,

adwokat we Lwowie; Monika, ur. w 1817 r., zm. 17 V 1868 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, panna.

10. 1 X 1826 r. – urzędnik Kancelarii Wielkiego Księcia Konstantego Pawłowicza (I 1831 r. ewakuacja do Rosji); 2 II 1831 r. – oddelegowany do zajęć w Intendenturze Armii Czynnej (od 15 VII do 17 VIII 1831 r. – oddelegowany do Łomży i Terespoła w celu urządzenia magazynów zaopatrzenia dla Armii Czynnej); 5 III 1833 r. – zwolniony z Intendentury Armii Czynnej i oddelegowany do Komisji przy namiestniku Królestwa Polskiego pod kierownictwem rzeczywistego radcy stanu Krasowskiego zajmującej się kontrolowaniem bibliotek w Warszawie i biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz konfiskatą książek w celu ich odesłania do Sankt Petersburga; 31 I 1834 r. – urzędnik Komitetu przy Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego zajmującego się weryfikacją osób biorących udział w powstaniu listopadowym; 3 II 1834 r. – oddelegowany do zajęć w Zarządzie Warszawskiego Gubernatora Wojennego; 19 V 1835 r. – oddelegowany do prac przy dokumentacji byłej Komisji Rządowej Wojny (od 23 I 1837 r. brał udział w pracach Komitetu Specjalnego opracowującego projekt ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskim); 1 VIII 1839 r. – zawiadujący sprawami Komitetu do spraw wyjaśnienia działalności osób w czasie powstania listopadowego; 20 XII 1840 r. – starszy pomocnik naczelnika Wydziału Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 4 VII 1847 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Wydziału Dochodów Niestających Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu (oddelegowany w celu zarządzania strukturami administracji celnej na zewnętrznej granicy guberni warszawskiej); 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Tomaszów; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Tomaszów; 20 VII 1854 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 7 XII 1854 r. – dyrektor KC Tomaszów; 15 X 1857 r. – dyrektor KC Nieszawa; 27 IV 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 3 VI 1867 r. – zwolniony ze służby.

11. I 1834 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 20 X 1834 r. – podziękowanie namiestnika Królestwa Polskiego; 26 VI 1838 r. – Polska Odznaka Zaszczytna za Zasługi Wojenne IV kl.; 30 VIII 1839 r. – nagroda finansowa w wysokości półrocznego wynagrodzenia; 4 III 1845 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 VIII 1845 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 11 X 1854 r. – podarunek od cara Mikołaja I; 22 VIII 1856 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 25 X 1857 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; II 1860 r. – nagroda finansowa 56,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1861 r. – nagroda finansowa 80,10 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1862 r. – nagroda finansowa 165,92 rubla za zatrzymanie kontrabandy.

12. 13 VI 1829 r. – registrator kolegialny; 4 I 1834 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 13 VI 1832 r.); 25 VI 1840 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 13 VI 1835 r.); 17 XI 1840

r. – radca tytularny (starsz. 13 VI 1839 r.); 11 III 1846 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 XII 1845 r.); 17 XII 1850 r. – radca dworu (starsz. 14 XII 1849 r.); 20 II 1855 r. – radca kolegialny (starsz. 14 XII 1853 r.); 20 IX 1866 r. – radca stanu (starsz. 27 IV 1864 r.).

13. Komarnicki związek małżeński zawarł w katedrze pw. św. Jana Chrzciciela w Warszawie. Posługiwał się herbem Sas.

14. Zmarł 18 IV 1896 r. w Warszawie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, k. 6v; sygn. 83, k. 20; sygn. 86, k. 52; sygn. 93, k. 27v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 41, 120–121, 164, 259v–260, 289, 326v–327, 419v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 384, k. 397–404; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 27, k. 76; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Antoniego w Warszawie, sygn. 1, k. 202v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Warszawie, sygn. 11, s. 529; sygn. 86, k. 19; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 16, k. 19v–20; sygn. 19, k. 5; sygn. 21, k. 140; sygn. 25, k. 148; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 26, k. 120v; sygn. 28, k. 125; sygn. 36, k. 96; sygn. 66, k. 349; RZCKP, 1851, nr 3, s. 1; „УПРМФ” 1866, nr 2, s. 18; nr 47, s. 908; 1867, nr 33, s. 612; 1877, nr 39, s. 999; *Список генералам и гражданским чинам первых шести классов, служащим в Царстве Польском по старшинству в чинах. Составлен к 1 Января 1859 года*, s. 87; J. Białynia-Chołoddecki, *Cmentarz stryjski*, Lwów 1913, s. 44; B. Łopuszański, *Komarnicki Aleksander Dionizy*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XIII, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1967–1968, s. 374–375; J. Mitkowski, *Komarnicki Zygmunt Erazm Tymoteusz*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XIII, s. 379–380; R. Gerber, *Studenci Uniwersytetu*, s. 96.

Kondratowicz-Imszennik, Ignacy Piotrowicz

1. Кондратович-Имшенник, Игнатий Петрович

2. Ur. w 1810 r. w guberni grodzieńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej od 9 X 1851 r.

5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone w 1829 r.

6. Majątek rodowy (przed 1861 r.) w posiadaniu ojca w Kleszczelach z 150 chłopami i 2 domy.

7. ŻONATY przed 1841 r. z Elżbietą Karo, ur. w 1820 r., zm. po 1863 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Wandalin, ur. 5 I 1841 r. w obwodzie białostockim, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczeń Aleksandrowskiego Korpusu Kadetów w Brześciu; Michał, ur. 28 X 1842 r. w obwodzie białostockim, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczeń Aleksandrowskiego Korpusu Kadetów w Brześciu; Ja-

dwiga, ur. 20 XI 1844 r. we Włodawce w powiecie brzeskim guberni grodzieńskiej, zm. po 1862 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 23 II 1862 r. z Kazimierzem Władysławem Adamem Ostrowskim, ur. 11 V 1836 r. w Piaskach koło Lubrańca w województwie mazowieckim, zm. po 1864 r., wyznania rzymskokatolickiego, syn właściciela ziemskiego Alberta Ostrowskiego i Wandy z d. Wronowiecka, urzędnikiem kancelaryjnym KC Lubicz; Elżbieta Sabina, ur. 10 VII 1854 r. w Filipowie, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Romuald, ur. 7 II 1861 r. w Lubiczu, zm. 30 III 1862 r. w Lubiczu, wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Piotr Kondratowicz-Imszennik, ur. przed 1788 r., zm. po 1810 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 22 IX 1833 r. – pisarz KC Brześć Litewski (3 IV 1834 r. – oddelegowany do zajęć w KC Przyborowo); 13 VIII 1834 r. – pisarz KC Przyborowo; 29 XI 1834 r. – kancelarysta KC Przyborowo; 17 IX 1836 r. – kancelarysta KC Ciechanowiec; 20 X 1838 r. – kancelarysta KC Brześć Litewski; 27 IV 1839 r. – kancelarysta Nurzeckiej KC; 8 VII 1843 r. – kancelarysta KC Ciechanowiec; 17 VII 1844 r. – kancelarysta KC Przyborowo (od 12 XI 1845 r. do 17 IX 1846 r. – p.o. pomocnika dyrektora Nurzeckiej KC); 17 IX 1846 r. – pomocnik dyrektora KC Ciechanowiec; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Filipów; 24 IV 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 29 VII 1852 r. – dyrektor KC Filipów; 16 VI 1859 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Lubicz; 28 II 1863 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1835 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 18 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 16 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby.

12. 5 XI 1842 r. – registrator kolegialny (starsz. 22 IX 1839 r. (od 9 X 1851 r. starsz. 22 IX 1835 r.)); 24 IV 1844 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 IX 1843 r. (od 9 X 1851 r. starsz. 22 IX 1839 r.)); 24 IV 1848 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 22 IX 1847 r. (od 9 X 1851 r. starsz. 12 XI 1845 r.)); 7 III 1853 r. – radca tytularny (starsz. 12 XI 1849 r.); 7 VI 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. 17 II 1856 r.).

13. 26 XI 1863 r. otrzymał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 142,96 rubli od dnia 28 II 1863 r.; po odejściu ze służby Kondratowicz-Imszennik zamieszkał na terenie powiatu bielskiego guberni grodzieńskiej.

14. Zmarł po 1863 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 43v; sygn. 76, k. 24–25; sygn. 78, k. 46; sygn. 80, k. 16v–17; sygn. 82, k. 24; sygn. 87, k. 25; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 22; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 2248; inw. 4, sygn. 50, k. 30, 31; sygn. 51, k. 30, 31; sygn. 58, k. 15–16, 106, 164v–165, 338v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28–28v, 191, 210, 211, 215, 389; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 35–36; sygn. 2066, k. 31–33; sygn. 3914, k. 81–86; sygn. 7398, k. 77–82; sygn. 8976, k. 29–30; AP w Toruniu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzejewice, sygn. 47, s. 3, 56, 131, 165, 188, 227; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lubraniec, sygn. 59, s. 20; AP w Suwałkach, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Filipowie, sygn. 80, s. 33; „GRKP” 1859, nr 245, s. 1883; „УПРМФ” 1865, nr 25, s. 428; nr 29, s. 494; 1866, nr 26, s. 492; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 141.

Kopyłow, Wasilij Piotrowicz

1. КОПЫЛОВ, ВАСИЛИЙ ПЕТРОВИЧ

2. Ur. w 1850 r. w guberni pskowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Akademia Duchowna w Moskwie, ukończona 6 VII 1875 r. ze stopniem kandydata teologii, prawem wykładania w seminariach duchownych oraz prawem ubiegania się o stopień magistra.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 15 II 1878 r. z Sofią Krasową, ur. 18 VI 1858 r., zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, córka dyrektora Gimnazjum Męskiego w Wołogdzie w randze rzeczywistego radcy stanu Iwana Iwanowicza Krasowa, ur. 28 VII 1821 r., zm. 21 VIII 1888 r., wyznania prawosławnego i Sofii Iwanowny ?, ur. w 1828 r., zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego.

8. Dzieci: Jelena, ur. 27 XI 1879 r. w Wołogdzie, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 26 VIII 1901 r. z naczelnikiem referatu Warszawskiego Zarządu Intendentury Wojskowej radcą dworu Mikołajem Buczerowem, ur. w 1864 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego; Gieorgij, ur. 17 IV 1881 r. w Wołogdzie, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, urzędnik Warszawskiego Kantoru Banku Państwowego, żonaty od 26 VIII 1907 r. z Jewgienią Seldiszewą, ur. 5 XI 1881 r. w Nieszawie, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Zawodowej

Szkoły Żeńskiej w Kronsztadzie, córką urzędnika celnego Josifa Seldiszewa i Stefanii z d. Jałowiecka; Nina, ur. 3 VIII 1884 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 6 VI 1908 r. z pomocnikiem sekretarza Kancelarii Naczelnika Warszawskiego OC Jewgienijem Andrijewskim; Sofia, ur. 30 IV 1888 r. w Berdiańsku, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Tamara, ur. 3 VIII 1892 r. w Berdiańsku, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Piotr Kopyłow, ur. przed 1829 r., zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 21 VIII 1875 r. – nauczyciel języka łacińskiego Seminarium Duchownego w Wołogdzie (14 XI 1875 r. – członek Rady Pedagogicznej seminarium; 22 IX 1876 r. – członek Komitetu Gospodarczego seminarium; 28 I 1878 r. – nauczyciel języka rosyjskiego Maryjskiego Gimnazjum Żeńskiego w Wołogdzie); 11 X 1882 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 16 XI 1882 r. – urzędnik kancelaryjny Łądowej KC Sankt Petersburg; 19 III 1883 r. – pomocnik buchaltera i kalkulatora ceł KC Taganrog; 17 VII 1884 r. – nadzorca składu celnego KC Berdiańsk; 17 VII 1889 r. – członek i skarbnik KC Berdiańsk; 13 XI 1895 r. – członek KC Mława; 16 V 1898 r. – członek KC Aleksandrów; 16 IX 1902 r. – dyrektor KC Słupca; 7 VII 1911 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania mundur w stanie spoczynku.

11. 19 VI 1878 r. – podziękowanie kuratora Petersburskiego Okręgu Naukowego; 3 VII 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1898 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 18 I 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 24 X 1876 r.); 19 V 1881 r. – radca dworu (starsz. 24 X 1880 r.); 23 V 1897 r. – radca kolegiálny (starsz. 13 XI 1895 r.); 26 IV 1903 r. – radca stanu (starsz. 16 IX 1902 r.).

13. Od 25 I 1881 r. do 11 X 1882 r. – członek zarządu Komitetu Opiekuńczego nad Ubogimi Uczniami Seminarium Duchownego i Szkoły Duchownej w Wołogdzie.

14. Zmarł po 7 VII 1911 r.

15. ERT, EAA.644.1.1409, k. 7; EAA.644.1.1578, k. 39v, 44; EAA.644.1.1612, k. 17; EAA.644.1.1893, k. 28v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 46v; sygn. 35, k. 17; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 408; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 22; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 43; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 17–17v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 130–142; sygn. 562, k. 90–106; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 69, k. 33; sygn. 79, s. 34; sygn. 80, k. 19, 34v; sygn. 82, k. 34; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 66, k. 6, 36v; „УПІМФ” 1883, nr

37, s. 1068; 1884, nr 34, s. 547; 1889, nr 34, s. 338; 1897, nr 22, s. 290; 1905, nr 16, s. 214, 221; ПДТСЕВ, 1895, nr 35, s. 2; 1897, nr 22, s. 1; 1898, nr 13, s. 1-2; 1902, nr 24, s. 2; nr 27, s. 1; 1903, nr 12, s. 1; 1911, nr 11, s. 2; nr 12, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 83; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 88; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 89; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 192; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 246; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 95; *Список студентам и вольным слушателям окончившим в С.-Петербургском*, s. LXXXI; *Русский биографический словарь, Кнаппе-Кюхельбекер*, т. 9, Санкт Петербург 1903, s. 416-417.

Korolew, Fiodor Wasiljewicz

1. Королев, Федор Васильевич
2. Ur. 13 II 1863 r. w Połtawie.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Gimnazjum Męskie w Połtawie, ukończone w 1884 r.; Wydział Prawa Cesarzskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w V 1889 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 9 IV 1894 r. z Zuzanna Müller, ur. w 29 VI 1872 r., zm. po 1913 r., wyznania kalwińskiego, córką Józefa Müllera.
8. DZIECI: Siergiej, ur. 21 VII 1895 r. w Granicy, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Arkadij, ur. 19 XII 1896 r. w Kretyndze, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wasilij Stiepanowicz Korolew, ur. w 1822 r. w guberni połtawskiej, zm. 3 XI 1867 r. w Połtawie, wyznania prawosławnego, sekretarz kolegialny, urzędnik Prikazu Opieki Społecznej w Połtawie, żonaty dwukrotnie. MATKA: Maria Szulżenkowa, ur. przed 1842 r., zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, córka Dmitrija Szulżenkowa. RODZENSTWO: Iwan, ur. 24 VI 1856 r. w Połtawie, zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Antonina, ur. 10 II 1857 r. w Połtawie, zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego; Jewgienia, ur. 19 I 1860 r. w Połtawie, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Jakow, ur. 21 X 1860 r. w Połtawie, zm. po 1882

r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Połtawie, student Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego; Jewgienij, ur. przed 1865 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, radca tytularny, sędzia pokoju we Włodzimierzu Wołyńskim; Olga, ur. 28 VI 1866 r. w Połtawie, zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Maryjskiej Szkoły Żeńskiej w Połtawie.

10. 10 I 1890 r. – włączony do etatu DOC MF; 11 IV 1890 r. – sekretarz KC Wieruszów; 28 I 1894 r. – sekretarz KC Granica; 9 IX 1895 r. – członek KC Kretynga; 1 XI 1897 r. – członek KC Wołoczyska; 27 XI 1899 r. – okręgowy rewizor celny Radziwiłłowski OC; 5 VI 1900 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 2 XII 1908 r. – dyrektor KC Mława; 20 XII 1913 r. – dyrektor KC Granica; 4 IV 1918 r. – dyrektor KC Irkuck.

11. 1896 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 IV 1895 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 III 1904 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 17 IV 1905 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 VIII 1906 r. – order francuski Krzyż Oficerski Orderu Legii Honorowej; 1906 r. – medal Czerwonego Krzyża; 5 IV 1910 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 25 I 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 I 1890 r.); 16 XI 1893 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 I 1893 r.); 22 VI 1896 r. – radca tytularny (starsz. 10 I 1896 r.); 30 VII 1899 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 I 1899 r.); 12 II 1904 r. – radca dworu (starsz. 10 I 1903 r.); 4 V 1907 r. – radca kolegiálny (starsz. 10 I 1907 r.); 10 V 1911 r. – radca stanu (starsz. 10 I 1911 r.).

13. –.

14. Zmarł po 4 IV 1918 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 23757; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 71v; inw. 2, sygn. 12, k. 3, 5v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 18; EAA.644.1.1740, k. 21v; EAA.644.1.2061, k. 3, 5v; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; zesp. 605, inw. 21, sygn. 38, k. 128v–129; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 109v; sygn. 33, k. 37; sygn. 34, k. 1v, 26, 29; sygn. 36, k. 17; sygn. 37, k. 21v; sygn. 41, k. 1; sygn. 43, k. 3, 5v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 47; sygn. 2033, k. 3, 5v; inw. 11, sygn. 218, k. 826–829; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 75v, 89v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 661, k. 321–332v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 2, s. 10–11; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78v–79; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 11, s. 12; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 98, s. 37; „УИПМФ” 1890, nr 4, s. 42; nr 17, s. 150; 1894, nr 7, s. 91; 1896, nr 27, s. 585, 587;

1898, nr 1, s. 12; 1905, nr 16, s. 214, 218–219; 1910, nr 16, s. 241, 246; „Таможенный Вестник” 1918, nr 9–10, s. 75; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 6–7; ПДТСЕВ, 1895, nr 25, s. 1; 1899, nr 24, s. 2; nr 32, s. 2; 1900, nr 1, s. 2; nr 17, s. 1; nr 19, s. 1; 1904, nr 6, s. 1; 1906, nr 10, s. 3; 1907, nr 14, s. 2; 1908, nr 30, s. 1; 1909, nr 1, s. 1; 1913, nr 1, s. 44; 1914, nr 1, s. 5; nr 2, s. 4; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 103; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 118; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 159; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 158; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 179; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 99; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 611; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год*, s. 62.

Korotkiewicz, Josif Wenedyktowicz

1. Короткевич, Иосиф Венедиктович
2. Ur. w 1825 r. w guberni podolskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.
5. Szkoła Powiatowa w Dunajewcach w guberni podolskiej, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1857 r. z Aleksandrą Agryskową, ur. przed 1838 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, córką Prochora Agryskowa.
8. DZIECI: Jewgienia, ur. w 1858 r. w Skulanach w obwodzie besarabskim, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 5 VI 1878 r. z urzędnikiem celnym Konstantinem Lewickim (patrz: Konstantin Lewickij); Aleksandra, ur. w 1882 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 11 X 1882 r. z urzędnikiem celnym Iwanem Nadolskim; Władimir, ur. w 1865 r., zm. 4 II 1905 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik celny, m.in. buchalter i kalkulator ceł KC Szczypiorno oraz buchalter KC Aleksandrów, żonaty z Jeleną Nikonową; Wiera, ur. 12 X 1879 r. w Michałowicach, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wenedykt Korotkiewicz, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni podolskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Apolinarij, ur. przed 1835

r., zm. po 21 VI 1897 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik celnych, m.in. nadzorca składu celnego, członek i skarbnik i dyrektor KC Lipkany, żonaty z Nadzieją Pawłówną ?, ur. przed 1847 r., zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego.

10. 17 XI 1853 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 18 VI 1855 r. – sekretarz KC Nowosielica; 15 XI 1857 r. – sekretarz KC Skulany; 10 V 1866 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 1 VII 1869 r. – nadzorca składu celnego KC Nowosielica; 9 X 1872 r. – członek KC Granica; 17 V 1874 r. – dyrektor KC Michałowice; 17 IX 1882 r. – dyrektor KC Isakowce; 7 II 1885 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 22 XII 1872 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 I 1880 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę;

12. 17 II 1854 r. – registrator kolegiálny (starsz. 17 XI 1853 r.); 9 III 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 2 XI 1860 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1859 r.); 21 XII 1863 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1862 r.); 14 II 1867 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1865 r.); 1870 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1869 r.); 15 VI 1874 r. – radca kolegiálny (starsz. 24 VIII 1873 r.); 10 III 1877 r. – radca stanu (starsz. 24 VIII 1876 r.).

13. –.

14. Zmarł po 7 II 1885 r.

15. ANRM, zesp. 211, inw. 19, sygn. 10, k. 166v; sygn. 17, k. 150v; sygn. 20, k. 155v, 160v, 163v; sygn. 26, k. 154v, 161v, 185v–186; sygn. 118, k. 112; DACHO, zesp. 1245, inw. 9, sygn. 86, k. 209; sygn. 88, k. 24; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17–17v; EAA.644.1.2688, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 79v, 80; sygn. 31, k. 5; sygn. 35, k. 17–17v; sygn. 84, k. 18v; sygn. 86, k. 58–58v; sygn. 87, k. 12v, 25–25v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 23v, 36v; inw. 11, sygn. 318, k. 6–6v, 179v, 408v–409; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1856, k. 29–30; AP w Częstochowie, AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 30; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 2; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/78, s. 2; sygn. 1/79, k. 11v; sygn. 1/80, k. 10v; sygn. 1/81, s. 8; sygn. 1/82, k. 14v, 20v; sygn. 1/83, k. 13v; sygn. 2/2, s. 7, 38; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 56, s. 11; sygn. 63, s. 10, 46–47; sygn. 64, s. 26; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 37, k. 62; sygn. 40, k. 28; sygn. 68, k. 28, 44; sygn. 70, k. 9; sygn. 74, k. 80v–81; sygn. 75, k. 80v–81; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, k. 19v; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosław-

nej w Sosnowcu, sygn. 1894 rok, k. 38; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 743; 1867, nr 18, s. 312; nr 47, s. 851; 1869, nr 37, s. 523–524; 1870, nr 31, s. 450; 1873, nr 1, s. 2; nr 8, s. 162; 1874, nr 33, s. 770; 1876, nr 15, s. 318–319; nr 36, s. 817; 1877, nr 12–13, s. 271; 1880, nr 1, s. 2; 1883, nr 32, s. 914; 1885, nr 9, s. 544; 1893, nr 32, s. 451; 1896, nr 10, s. 174–176; 1897, nr 37, s. 548; ПДТСЕВ, 1899, nr 9, s. 1; 1901, nr 14, s. 2; nr 20, s. 4; 1903, nr 12, s. 1–2; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год*, Петроков 1874, s. 109; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 89, 90; *Бессарабский Адрес-календарь на 1874 год*, s. 77, 78; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 90; *Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год*, s. 256.

Koszelew, Iwan Wasiljewicz

1. Кошелев, Иван Васильевич
2. Ur. w 1819 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum Gubernialne w Riazaniu, ukończone w 1836 r.
6. Majątek w posiadaniu żony przy wsi Jerasłowka w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej.
7. ŻONATY przed 1854 r. z Jekateriną Żeltuchiną, ur. przed 1837 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, córką pułkownika lejbgwardii Nikołaja Żeltuchina.
8. DZIECI: Warwara, ur. 13 III 1854 r. w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 24 III 1855 r. w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 3 VII 1857 r. w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 7 I 1859 r. w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 27 XII 1862 r. w powiecie michajłowskim guberni riazańskiej, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wasilij Koszelew, ur. przed 1797 r., zm. po 1819 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?
10. 19 XI 1836 r. – podoficer Orenburskiego Pułku Ułanów; 1 II 1837 r. – junkier Orenburskiego Pułku Ułanów; 21 VIII 1839 r. – portujej-junkier Orenburskiego Pułku Ułanów; 9 II 1840 r. – oficer Orenburskiego Pułku Ułanów; 12 XII 1847 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby ze stopniem sztabrotmistrza; 20 IX 1852 r. – marszałek szlachty powiatu michajłowskiego guberni riazańskiej; 2 I 1854 r. – ponownie wybrany na marszałka szlachty powiatu michajłowskiego guberni riazańskiej; 2 I 1857 r. – zrezygnował z piastowania funkcji marszałka szlachty powiatu michajłowskiego guberni riazańskiej; 6 IX 1863 r. – urzędnik stoją-

cy przy Łądowej KC Sankt Petersburg; 23 IV 1864 r. – dopuszczony do p.o. członka Łądowej KC Sankt Petersburg (16 VI 1865 r. – oddelegowany w celu p.o. członka KC Moskwa); 18 X 1865 r. – członek KC Moskwa (27 VI 1870 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora KC Wierzbołów); 19 IX 1870 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 25 VIII 1878 r. – dyrektor Łądowej KC Sankt Petersburg; 12 III 1881 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF;

11. 12–14 IX 1842 r. – trzykrotne zadowolenie cara Mikołaja I; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1864 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 26 XII 1869 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 XII 1872 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 8 X 1874 r. – order meklembursko-szweryński Korona Wendska II kl. z koroną; 18 X 1875 r. – order pruski Korony II kl.; 1 I 1879 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 9 II 1840 r. – kornet; 29 VII 1843 r. – za zasługi porucznik; 12 XII 1847 r. – sztab-srotmistrz; 6 V 1864 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 10 VIII 1864 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 IX 1852 r.); 20 IX 1866 r. – radca tytularny (starsz. 18 X 1865 r.); 15 V 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 18 X 1868 r.); 12 IX 1872 r. – radca dworu (starsz. 20 III 1872 r.); 24 VII 1875 r. – radca kolegiálny (starsz. 20 III 1875 r.); 31 VII 1878 r. – radca stanu (starsz. 20 III 1878 r.).

13. –

14. Zmarł po 12 III 1881 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 34v; RGIA, zesp. 21, inw. 12, sygn. 8, k. 46v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 710, k. 3–4; sygn. 711, k. 1v–3; sygn. 712, k. 7v–8v; sygn. 713, k. 2v–3; zesp. 139, inw. 1, sygn. 582; „УПРМФ” 1865, nr 50, s. 865; 1866, nr 47, s. 906; 1869, nr 22, s. 300; 1870, nr 1, s. 3; nr 43, s. 613; 1872, nr 39, s. 765; 1873, nr 1, s. 2; 1874, nr 44, s. 1003; 1878, nr 3, s. 882; nr 47, s. 1250; 1881, nr 31, s. 931; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1869 год, часть I*, kol. 517; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1866–1867 год, часть I*, *Власти и места Центрального Управления и Ведомства их*, kol. 457; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год*, s. 92.

Kowalczyński, Edward Wojciechowicz

1. Ковальчинский, Эдуард Войцехович
2. Ur. w 1818 r.
3. Rzymsskokatolické.
4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 2 XI 1843 r. z Józefiną Hulewicz, ur. w 1820 r., zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką sekretarza kolegielnego Piotra Hulewicza i Zofii Kieryngier.

8. DZIECI: Amelia Emilia Natalia, ur. 8 VIII 1844 r. w Radziwiłowie, zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 1864 r. z urzędnikiem celnym Wikto-rem Kaulberszem; Adolf Eugeniusz, ur. 13 IX 1845 r. w Radziwiłowie, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Edmund Karol, ur. 4 XI 1850 r. w Radziwiłowie, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Wojciech Kowalczyński, ur. przed 1797 r., zm. po 1843 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic. MATKA: Brygida Witkowska, ur. przed 1801 r., zm. po 1843 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 17 XII 1836 r. – nadetatowy pisarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłowskiego OC; 28 III 1838 r. – etatowy pisarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłowskiego OC; 19 X 1848 r. – wagiempelmeister KC Radziwiłów; 20 X 1851 r. – pomocnika dyrektora i skarbnik KC Słupca; 25 IV 1855 r. – dyrektor KC Służewo; 3 XI 1858 r. – dyrektor KC Czolnochów; 16 I 1861 r. – członek i skarbnik KC Pyzdry; 4 VII 1861 r. – członek KC Sosnowiec; 2 X 1862 r. – członek KC Aleksandrów; 1 XII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. 1844 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 50 rubli; II 1855 r. – nagroda finansowa 89,02 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 1845 r. – registrator kolegielny (starsz. 28 III 1844 r.); 24 XII 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 III 1848 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz kolegielny (starsz. 28 III 1852 r.); 10 II 1857 r. – radca tytularny (starsz. 28 III 1856 r.); 13 IV 1860 r. – asesor kolegielny (starsz. 28 III 1859 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 XII 1865 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 30v; sygn. 30, k. 11v, 53; sygn. 31, k. 103–103v; sygn. 81, k. 29v; sygn. 82, k. 36–36v; sygn. 84, k. 11v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 11v–12; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 186v–187, 327–327v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 42–42v, 130; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 14v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 255–258; sygn. 2753, k. 227–230; sygn. 3249, k. 126–127; sygn. 6300, k. 233–236;

sygn. 6464, k. 59–60; AGAD, Księgi metrykalne parafii wyznania rzymskokatolickiego z diecezji łucko-żytomierskiej, sygn. 829, k. 83–83v; sygn. 830, k. 214–214v; sygn. 831, k. 240v; sygn. 835, s. 625–626; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 8, k. 9v, 10v; sygn. 9, s. 19; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Służewo, sygn. 45, s. 107; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 60; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517; 1860, nr 186, s. 1497.

Kowalew, Dmitrij Aleksandrowicz

1. Ковалев, Дмитрий Александрович
2. Ur. przed 1825 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła prywatna.
6. Majątku nie posiadał.
7. ?
8. ?

9. OJCIЕC: Aleksandr Kowalew, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? RODZENSTWO: ?

10. ? r. – oficer Litewskiego Pułku Lejbgwardii; 1852 r. – zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem sztabskapitana; 26 X 1857 r. – urzędnik dla zapoznania się ze służbą celną przy GSKC Warszawa; 13 XII 1858 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 21 VI 1869 r. – włączony do etatu DOC MF; 28 I 1871 r. – dyrektor KC Rataje; 21 II 1876 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. ?

12. ? r. – chorąży lejbgwardii; ? r. – podporucznik lejbgwardii; 6 XII 1846 r. – porucznik lejbgwardii; 1852 r. – sztabskapitan lejbgwardii; 26 X 1857 r. – przemianowany ze stopnia sztabskapitana lejbgwardii na rangę asesora kolegiального; 14 II 1867 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1866 r.); 1872 r. – radca kolegialny (starsz. 21 II 1872 r.); 30 XI 1876 r. – radca stanu (starsz. 21 II 1876 r.).

13. –.

14. Zmarł po 30 XI 1876 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 2v; sygn. 86, k. 58; AP w Lublinie, Hipoteka w Lublinie, Wykaz nr 3, sygn. 104, nlb.; „УПРМФ” 1866, nr 9, s. 176; nr 28, s. 552; 1867, nr 18, s. 312; 1869, nr 37, s. 524; 1871, nr 17, s. 274; 1876, nr 19, s. 430; nr 51–52, s. 1198; „GRKP” 1858, nr 15, s. 207; 1859, nr 39, s. 245; RZCKP, 1859, nr 5, s. 1; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Декабря 1846 года.

Kowediajew, Georgij Nikołajewicz

1. Коведяев, Егор Николаевич
2. Ur. 7 IV 1810 r. w Chołmie w guberni pskowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni pskowskiej.
5. Szkoła prywatna.
6. Majątek w powiecie chołmskim guberni pskowskiej.
7. ŻONATY przed 1846 r. z Jekateriną Goleniszczewą-Kutuzową, ur. przed 1817 r., zm. przed 1864 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica dziedzicznego Dmitrija Goleniszczewa-Kutuzowa.
8. DZIECI: Lubow, ur. w 1846 r., zm. w 1910 r., wyznania prawosławnego, działaczka polityczna, członkini tajnej organizacji „Akademia Smorgońska”, zamężna z W. Woroncowa; Georgij, ur. w 1848 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, urzędnik, kontroler Symferopolskiego Oddziału Banku Państwowego, działacz polityczny, represjonowany; Dmitrij, ur. w 1850 r., zm. po 27 V 1892 r., wyznania prawosławnego, działacz polityczny, członek tajnej organizacji „Akademia Smorgońska”, żonaty od 27 V 1892 r. z Sofią Gierasimową, wyznania prawosławnego, córką kupca Wasilija Gierasimowa.
9. OJCIEC: Nikołaj Nikiticz Kowediajew, ur. przed 1780 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegiálny, urzędnik, isprawnik Sądu Ziemskiego w Chołmie w guberni pskowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. przed 6 XII 1832 r. – naczelnik referatu V Wydziału Departamentu Komisarjackiego Ministerstwa Wojny; 1847 r. – sekretarz I Wydziału Kancelarii Ministerstwa Wojny; 1849 r. – naczelnik II Wydziału I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 20 IX 1862 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa; 1 I 1866 r. – członek KC Kronsztad; 25 IV 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VII 1869 r. – członek KC Narwa; 4 IV 1870 r. – p.o. dyrektora KC Słupca; 1 I 1873 r. – poza etatem; 16 XI 1874 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.
11. ?
12. przed 6 XII 1832 r. – radca tytularny (starsz. ? r.); przed 1847 r. – asesor kolegiálny (starsz. ? r.); 1849 r. – radca dworu (starsz. ? r.); 22 IX 1870 r. – radca kolegiálny (starsz. 25 IV 1866 r.); 1871 r. – radca stanu (starsz. 25 IV 1870 r.).
13. –.
14. Zmarł po 16 XI 1874 r.
15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 148, k. 14v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 97v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 15, s. 33; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej

Słupca, sygn. 59, akt chrztu nr 107; „УПРМФ” 1866, nr 38, s. 724; nr 39, s. 742–743; 1869, nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 23, s. 338; nr 39, s. 572; 1873, nr 25, s. 491; 1875, nr 10, s. 223; *Месяцослов с росписью чиновных особ, или общий штат Российской Империи на лето от Рождества Христова 1815, часть вторая*, Санкт Петербург [b.d.w.], s. 78; *Месяцослов и Общій штат Российской Империи на. 1833, часть первая*, Санкт Петербург [b.d.w.], s. 193–195; *Адрес-календарь или Общій штат Российской Империи на 1848 год, часть первая*, Санкт Петербург 1848, s. 36; *Адрес-календарь или Общій штат Российской Империи, 1850, часть первая*, Санкт Петербург 1850, s. 206; *Памятная книжка Калишской губернии на 1872 год*, s. 53; *Деятели революционного движения в России. Био-библиографический словарь, том второй, семидесятые годы, выпуск II, Ж-Л*, сост. А.А. Шилов, М.Г. Карнаухова, Москва 1930, kol. 606; В.Л. Кириллов, *Революционный терроризм, которого не было. Тайное общество „Сморгонская академия” в русском революционном движении 1860-х гг.*, Москва 2016, s. 88–92, 94, 98, 102, 173–175, 189, 203; <https://www.geni.com/people/Egor-Kovedjaev/6000000102765291921> [dostęp: 21 VI 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Екатерина-Коведяева/6000000194003076857> [dostęp: 21 VI 2023 r.].

Kowieniew, Aleksiej Fiodorowicz

1. Ковенев, Алексей Федорович

2. Ur. 21 X 1869 r. w Sartaniku w guberni kowieńskiej.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum Męskie w Nowogrodzie, ukończone w 1887 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1892 r. z dyplomem I kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСІЕС: Fiodor Michajłowicz Kowieniew, ur. w 1836 r., zm. po 22 III 1864 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, asesor kolegialny, urzędnik celny, m.in. członek KC Dago, nadzorca PK Wowery i PK Sartaniki, pomocnik referenta Ładowej KC Sankt Petersburg. МАТКА: Maria Fiodorowa, ur. przed 1850 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, córka Grigorija ? RODZENSTWO: Michaił, ur. 27 I 1867 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, radca stanu, urzędnik celny, m.in. członek i skarbnik KC Dago, członek KC Kretynga; członek i dyrektor KC przy Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu, członek Portowej KC Sankt Petersburg, żonaty; Ilja, ur. 18 VII 1873 r. w Rewlu, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 13 II 1875 r. w Rewlu, zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego; Maria,

ur. 27 II 1877 r. w Baltiski, zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 12 I 1901 r. z Dmitrijem Piotrowiczem Poletajewem, ur. w 1874 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, registratorem kolegiálny urzędnikiem kancelaryjnym Łądowej KC Sankt Petersburg.

10. 21 VI 1892 r. – włączony do etatu DOC MF; 3 IX 1892 r. – sekretarz KC Wołoczyska; 13 IV 1896 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 16 II 1898 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC (od 6 VI do 4 IX 1903 r. – oddelegowany w celu tymczasowego p.o. dyrektora KC Czelabińsk); 5 IX 1903 r. – dyrektor KC Czelabińsk; 28 VI 1906 r. – na własną prośbę członkiem KC Rewel; 1 I 1913 r. – kontroler II kategorii KC Rewel;

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 III 1904 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 10 XI 1892 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 21 VI 1892 r.); 22 XI 1895 r. – radca tytułarny (starsz. 21 VI 1894 r.); 27 X 1897 r. – asesor kolegiálny (starsz. 21 VI 1897 r.); 3 XII 1901 r. – radca dworu (starsz. 21 VI 1901 r.); 13 I 1906 r. – radca kolegiálny (starsz. 21 VI 1905 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 26174; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 56, 62v; sygn. 46, k. 16v–17; DARO, zesp. P-740, inw. 2, sygn. 786, k. 33v–34; ERT, EAA.644.1.1578, k. 1; EAA.644.1.1612, k. 17–17v, 36v, 42; EAA.644.1.1700, k. 3–3v, 8, 12v, 14, 32, 36; EAA.644.1.1740, k. 12v; EAA.644.1.2004, k. 70v–71; EAA.1884.1.47, nlb.; EAA.1901.1.161, k. 2, 3; EAA.1901.1.162, k. 2, 3; EAA.1901.1.166, k. 2v [1877 rok]; k. 2v [1879 rok]; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 5, k. 369v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 74; sygn. 30, k. 35v, 36; sygn. 33, k. 34, 47–47v; sygn. 35, k. 17–17v, 36v, 42; sygn. 36, k. 2–2v, 7, 11v, 13, 31, 35; sygn. 37, k. 12v; sygn. 41, k. 21; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 46v; sygn. 2028, k. 2v; sygn. 2031, k. 14v–15; inw. 11, sygn. 237, k. 904–906; sygn. 318, k. 453–453v; inw. 12, sygn. 8, k. 61–61v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 18v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3; zesp. 143, inw. 1, sygn. 204; inw. 2, sygn. 18, k. 5, 86–86v; TL, TLA.1411.2.51, k. 15v; TLA.1411.2.53, k. 7v; TLA.1413.2.80, k. 43; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Gołębiach, sygn. 22, s. 46; ПДТСЕБ, 1895, nr 22, s. 1; nr 36, s. 1–2; 1898, nr 1, s. 5; 1899, nr 31, s. 1–2; 1902, nr 1, s. 1; 1903, nr 12, s. 1–2; nr 23, s. 2; nr 27, s. 1; 1904, nr 13, s. 2; 1905, nr 32, s. 2; 1906, nr 2, s. 1–2; nr 6, s. 1; nr 7, s. 4; nr 8, s. 1; nr 19, s. 1; nr 21, s. 3; 1907, nr 8, s. 2; 1909, nr 16, s. 1; 1910, nr 1, s. 4; 1913, nr 1, s. 13, 26; nr 7, s. 2–3; „УПІРМФ” 1865, nr 11, s. 149;

nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; 1867, nr 18, s. 312; nr 43, s. 773; 1869, nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 13, s. 187–188; nr 43, s. 613; 1873, nr 10, s. 194; 1880, nr 14, s. 352; 1883, nr 32, s. 913; 1884, nr 18, s. 906; 1892, nr 12, s. 126; nr 30, s. 334; nr 40, s. 446; nr 42, s. 462; nr 45, s. 486; 1893, nr 46, s. 642–643; 1894, nr 22, s. 259; 1896, nr 18, s. 329; nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 45, s. 653–654; 1904, nr 13, s. 197, 199–201; 1906, nr 14, s. 297, 299–300; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 221, 254; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 220, 253; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 667–668; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 411.

Kozierskij, Konstantin Leopoldowicz

1. Козерский, Констангин Леопольдович
2. Ur. w 1851 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Kiszyniowie, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1894 r. z wdową po Wasiliju Alfonsowiczu urzędniku w randze asesora kolegiального.
8. ДИТЕИ: Leontij, ur. 5 II 1876 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, syn żony z pierwszego małżeństwa.
9. ОТЕЦ: Leopold Kozierski, ur. przed 1830 r., zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?
10. 22 III 1870 r. – szeregowiec 58 Praskiego Pułku Piechoty; 10 IV 1872 r. – zwolniony ze służby w stan spoczynku; 29 III 1874 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wincenta; 1 V 1877 r. – urzędnik kancelaryjny PC Władysławów; 1 VIII 1879 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wierzbołów; 1 V 1884 r. – pomocnik buchaltera KC Wierzbołów; 19 VIII 1891 r. – dyrektor KC Filipów; 25 IV 1897 r. – nadzorca składu celnego KC Jurburg; 2 VII 1902 r. – członek KC Sretensk; 4 X 1903 r. – dla dobra służby członkiem i skarbnikiem KC Sretensk; 23 IX 1904 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 15 II 1905 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 31 X 1886 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1886 r.; 30 VII 1891 r. – drugi dodatek 15% za kolejne 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.
12. 24 IV 1881 r. – registrator kolegialny (starsz. 18 IV 1874 r.); 6 XI 1881 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 IV 1876 r.); 6 III 1882 r. – sekretarz kolegialny (starsz.

18 IV 1878 r.); 15 XI 1884 r. – radca tytularny (starsz. 1 V 1884 r.); 28 II 1892 r. – asesor kolegialny (starsz. 19 VIII 1891 r.); 5 III 1896 r. – radca dworu (starsz. 19 VIII 1895 r.); 26 IV 1903 r. – radca kolegialny (starsz. 2 VII 1902 r.).

13. Na emeryturze mieszkał w Aleksandrowie Przygranicznym; przyczyną zgonu była choroba serca; został pochowany 24 X 1907 r. na cmentarzu prawosławnym w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł 22 X 1907 r. w Aleksandrowie Przygranicznym.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 31v; EAA.644.1.1612, k. 17, 39; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 46, k. 22; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 17, 39; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 10, 13v; inw. 4, sygn. 890, k. 18v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 36; sygn. 1545, k. 301–305; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 31v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 24, k. 21; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 78, k. 69v–70; „УПРМФ” 1881, nr 18, s. 508–509; nr 47, s. 1381; 1882, nr 23, s. 602; 1884, nr 24, s. 1334; 1885, nr 7, s. 411; 1891, nr 38, s. 438; 1896, nr 10, s. 174; 1897, nr 26, s. 374; ПДТСЕВ, 1897, nr 16, s. 2; 1902, nr 19, s. 2; 1903, nr 25, s. 3; 1904, nr 28, s. 1; 1905, nr 8, s. 1; nr 13, s. 2; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 109.

Kozłow, Apollon Apollonowicz

1. Козлов, Аполлон Аполлонович

2. Ur. 4 XI 1825 r. w guberni petersburskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Kompania Szkolna Morskiej Eskadry Roboczej przy Admiralicji w Sankt Petersburgu, nieukończona 25 VII 1842 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 9 XI 1852 r. z Sofią Konakową, ur. w 1834 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika Senatu Rządzącego w randze radcy stanu Aleksandra Grigorjewicza Konakowa.

8. ДИЕСИ: Władimir, ur. 21 III 1856 r. w guberni podolskiej, zm. 14 I 1931 r. w Sainte-Geneviève-des-Bois, wyznania prawosławnego, absolwent 1 Petersburskiego Gimnazjum Wojskowego i 1 Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, generał-major 15 VI 1907 r., oficer Siemionowskiego Pułku Lejbgwardii, dowódca m.in. 90 Oneskiego Pułku Piechoty, Fińskiego Pułku Lejbgwardii, 2 Brygady 2 Dywizji Piechoty Lejbgwardii i 84 Dywizji Piechoty, od 1920 r. przebywał na emigracji w Turcji i we Francji, żonaty od 17 IV 1889 r. z Olgą Brant, wyznania prawosławnego, córką

generała-lejtnanta Karla Branta; Wiera, ur. 13 XI 1862 r. w Wincencie, zm. po 1919 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 9 I 1885 r. z oficerem rosyjskiej floty wojennej Konstantinem Konstantinowiczem Clapier de Colongue, ur. 19 III 1859 r., zm. w II 1944 r., wyznania prawosławnego; Natalia, ur. 21 VII 1868 r. w Rewlu, zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Apollon Kozłow, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, radca stanu, urzędnik. MATKA: Aleksandra Iwanowna ?, ur. przed 1808 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Antonina, ur. przed 1845 r., zm. po 1863 r., wyznania prawosławnego.

10. 8 III 1845 r. – na własną prośbę pisarzem PC Korkomiaki; 6 V 1846 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Petersburskiego OC; 1 VII 1846 r. – urzędnik kancelaryjny KC Kronsztad; 23 VI 1847 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Petersburskiego OC); 18 IV 1851 r. – wagtstempelmeister KC Sankt Petersburg; 28 VII 1854 r. – wagtstempelmeister Portowej KC Odessa; 12 I 1855 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego Portowej KC Odessa; 26 VIII 1855 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 31 X 1858 r. – członek i skarbnik KC Połoga; 19 XII 1861 r. – dyrektor KC Wincenta; 2 XII 1863 r. – dyrektor KC Rewel; 28 II 1870 r. – dyrektor KC Kronsztad.

11. 1847 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 55 rubli; 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VIII 1857 r. – nagroda finansowa 67,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 XII 1872 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 XII 1875 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 13 VII 1847 r. – registrator kolegialny (starsz. 8 III 1847 r.); 28 VI 1851 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 III 1851 r.); 1855 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 8 III 1854 r.); 1858 r. – radca tytularny (starsz. 8 III 1857 r.); 4 IV 1861 r. – asesor kolegialny (starsz. 8 III 1860 r.); 23 IV 1865 r. – radca dworu (starsz. 8 III 1864 r.); 5 IX 1868 r. – radca kolegialny (starsz. 8 III 1868 r.); 12 IX 1872 r. – radca stanu (starsz. 8 III 1872 r.).

13. Kozłow zawarł związek małżeński w cerkwi pw. Opieki Matki Boskiej w Bolszoi Kołomnie w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 14 IX 1879 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 742, k. 777v; inw. 125, sygn. 478, k. 397v; inw. 126, sygn. 1104, k. 282v–283; ERT, EAA.644.1.2688, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 35v; sygn. 31, k. 5v; sygn. 79, k. 37–37v; sygn. 81, k. 13v, 17–17v; sygn. 83, k. 20v; sygn. 84, k. 5v, 25; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 139–139v, 275–275v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 151v, 152v, 387v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 14v; zesp.

143, inw. 1, sygn. 558, k. 114–115; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1856, k. 13–14; sygn. 3015, k. 438–441v; RGWIA, zesp. 409, inw. 1, sygn. 60090; sygn. 60091; TL, TLA.186.1.141, nlb., Eesti Wabarii. Isikutunnistus nr 3805; TLA.1411.2.46, k. 14v–15; TLA.1411.2.47, k. 17; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 72v; „УПРМФ” 1865, nr 18, s. 274; 1868, nr 38, s. 742; nr 47, s. 882; 1870, nr 23, s. 338; 1871, nr 32, s. 523; 1872, nr 39, s. 765; 1873, nr 1, s. 3; 1876, nr 5, s. 108; 1879, nr 48, s. 1286; „Возрождение” 1931, nr 2053, s. 1; nr 2075, s. 3; „Часовой” 1931, nr 50, s. 29; „Финляндец” 1931, nr 13, s. 7–10; *Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1850 г.*, s. 634; *Список генералам по старшинству. Составлен по 15-е Апреля 1914 года*, s. 479; Слащов- Я.А. Крымский, Белый Крым 1920 г. Мемуары и документы, Москва 1990, s. 31, 220, 246; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–1999 в шести томах*, том 3, И-К, сост. В.Н. Чуваков, Москва 2001, s. 365; С.В. Волков, *Офицеры российской гвардии. Опыт мартиролога*, Москва 2002, s. 237–238; <https://www.geni.com/people/Konstantin-Clapier-de-Colongue/6000000011545742645> [dostęp: 26 IV 2023 r.].

Kraszanowski, Michaił Iwanowicz

1. Крашановский, Михаил Иванович
2. Ur. w 1831 r. w guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn parocha unickiego.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, ukończony w 1884 r. z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1864 r. z Teklą ?, ur. przed 1845 r., zm. po 1883 r., wyznania prawosławnego, córką Aleksandra ?
8. Bezdziety.
9. ОЦЕЦ: Iwan Kraszanowski, ur. przed 1790 r., zm. po 1831 r., paroch unicki w guberni wołyńskiej. МАТКА: ? RODZENSTWO: Jakub, ur. w 1812 r. w guberni wołyńskiej, zm. 21 IV 1874 r. w Chełmie, wyznania prawosławnego, absolwent Seminarium Duchownego w Żyrowicach 1833 r. i Akademii Duchownej w Sankt Petersburgu 1837 r. ze stopniem kandydata teologii, proboszcz parafii unickiej w Mirze w powiecie nowogródzkim guberni mińskiej 1837–1839, od 1839 r. proboszcz cerkwi prawosławnych w Krzemieńcu w guberni wołyńskiej, Kaliszu i Chełmie, żonaty; Taisa, ur. w 1842 r. w guberni wołyńskiej, zm. po 1864 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 20 VII 1864 r. z dowódcą oddziału Kaliskiej BSG porucznikiem Nikołajem Iwanowiczem Wasiljewem, ur. w 1837 r., zm. po 1864 r., wyznania prawosławnego.

10. 29 III 1856 r. – nauczyciel języka rosyjskiego Wyższej Szkoły Realnej w Kaliszu (od 1861 r. – równocześnie nauczyciel języka rosyjskiego Wyższej Szkoły Żeńskiej w Kaliszu); 4 VIII 1862 r. – nauczyciel Gimnazjum w Kaliszu; 23 XII 1863 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Dołhobyczów; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Krzeszów (IX 1867 r. – nadzorca 2-klasowej miejskiej szkoły elementarnej w Krzeszowie; III 1868 r. – nadzorca 1-klasowych wiejskich unickich szkół elementarnych w Bystre i Łazowie w powiecie biłgorajskim; III 1870 r. – nadzorca 1-klasowych szkół elementarnych w Bystre, Łazowie, Kulnie, Zimnem, Obszy, Różańcu i Łosińcu); 5 II 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 23 VII 1873 r. – inspektor Progimnazjum Męskiego w Sandomierzu (od 1 XII 1873 r. do 1891 r. – zawiadujący Progimnazjum Żeńskim w Sandomierzu; ? r. – wychowawca klas Progimnazjum Męskiego w Sandomierzu; ? r. – nauczyciel geografii Progimnazjum Męskiego w Sandomierzu); 1 X 1892 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 29 XII 1882 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 XII 1886 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 I 1891 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby.

12. 16 IV 1868 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 29 III 1863 r.); 22 VIII 1867 r. – radca tytularny (starsz. 29 III 1865 r.); 16 IV 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 29 III 1867 r.); 14 I 1869 r. – radca dworu (starsz. 29 III 1867 r.); 26 XII 1875 r. – radca kolegiálny (starsz. 23 VII 1873 r.); 22 XII 1878 r. – radca stanu (starsz. 23 VII 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1892 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 396; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 121, s. 22; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 3, s. 4; sygn. 8, s. 6; sygn. 9, s. 30; sygn. 10, s. 6, 20, 26; sygn. 11, s. 24; sygn. 12, s. 20; sygn. 19, s. 17; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 14, s. 18; AP w Lublinie, Warszawski Duchowny Konsystorz Prawosławny, sygn. 347, k. 61; Akta Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 22, k. 3; Akta Parafii Prawosławnej w Potoku Górnym, sygn. 24, k. 2v; sygn. 26, k. 12; AP w Lublinie Oddział w Kraśniku, Akta notariusza Bolesława Wislockiego w Biłgoraju, sygn. 13, s. 1038–1043; APP w Chełmie, Akta stanu cywilnego cerkwi pw. św. Jana Teologa w Chełmie, sygn. 1874 rok, k. 42v–43; „Dziennik Powszechny” 1862, nr 179, s. 747; 1864, nr 109, s. 973; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 42, s. 753;

1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 6, s. 75; 1872, nr 21, s. 372; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1891, nr 12, s. 186; „GRKP” 1856, nr 247, s. 1888; RZCKP, 1856, nr 41, s. 2; *Циркуляр по Управлению Варшавским Учебным Округом*, 1867, nr 2, s. 71; 1868, nr 4, s. 128; *Циркуляр по Варшавскому Учебному Округу*, 1870, nr 3, s. 110; 1872, nr 11, s. 547; 1873, nr 8, s. 335; 1874, nr 6, s. 163; 1876, nr 2, s. 30–31; 1882, nr 2, s. 44; 1887, nr 2, s. 31–32; 1891, nr 2, s. 22; nr 12, приложение s. 16; *Список чиновников и преподавателей Варшавского Учебного Округа*, s. 411, 567; *Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1877/8 учебный год*, Санкт Петербург 1877, s. 630; *Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1890/91 учебный год*, Санкт Петербург 1890, s. 651; *Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1891/92 учебный год*, Санкт Петербург 1891, s. 641; *Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год*, s. 89–90; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1870 год*, s. 39; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, s. 99–100; *Памятная книжка Радомской губернии на 1890 год*, Радом 1889, s. 64; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1871 год*, s. 46; *Академические списки Императорского Университета Св. Владимира*, s. 97–98; A. Massalski, *Słownik biograficzny. Nauczyciele*, s. 222–223; J. Wołczuk, *Rosja i Rosjanie w szkołach Królestwa Polskiego 1833–1862. Szkice do obrazu*, Wrocław 2005, s. 221; M. Radwan, *Carat wobec Kościoła greckokatolickiego w zaborze rosyjskim 1796–1839*, Lublin 2004, s. 362; K. Latawiec, *Rosyjska straż graniczna w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, s. 499; idem, *W służbie imperium... Struktura społeczno-zawodowa ludności rosyjskiej na terenie guberni lubelskiej w latach 1864–1915*, Lublin 2007, s. 212.

Kratt, Aggiej Grigorjewicz

1. Kratt, Аггей Григорьевич
2. Ur. w 1818 r. w guberni połtawskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Powiatowa w Hadziaczu, ukończona w 1833 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1852 r. z Anną Sołowiewicz, ur. przed 1835 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, córką Wasilija Sołowiewicza.
8. DZIECI: Michaił, ur. 14 I 1852 r. w Łomży, zm. 5 IX 1891 r. w Słupcy, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. pomocnik dyrektora PC Wysztyniec, sekretarz i skarbnik KC Grajewo, skarbnik KC Granica i dyrektor KC Słupca; Maria, ur. 4 X 1853 r. w Łomży, zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Mikołajem Rider-Zenkowiczem pomocnikiem okręgowego nadzorca akcyzy w guberni

besarabskiej; Nikołaj, ur. 29 IV 1855 r. w Peplówku, zm. 21 V 1915 r. w Gatczynie, wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Wojskowego w Połocku i 1 Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, generał-major w stanie spoczynku, oficer Pułku Jęgrów Lejbgwardii, Kiszyniowskiego Batalionu Rezerwowego i 3 Kowieńskiego Pułku Piechoty Fortecznej, naczelnik wojskowy powiatu bobrujskiego i powiatu mohylewskiego, żonaty przed 1900 r. z Jekateriną Wiktorowną ?, wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 8 X 1856 r. w Peplówku, zm. po 16 XII 1856 r., wyznania prawosławnego; Wasilij, ur. 13 III 1858 r. w Peplówku, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, inżynier górnictwa, radca dworu, zarządzający kopalniami miedzi w Altajskim Okręgu Górniczym, żonaty od 28 X 1884 r. z Aleksandrą Fryderyką Nidman, wyznania luterńskiego, wychowawczynią domową; Dmitrij, ur. w 1860 r., zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Wojskowego w Połocku, służbę wojskową odbył w 38 Rezerwowym Batalionie Piechoty, urzędnik celny, zajmował stanowisko urzędnika kancelaryjnego w KC Granica i Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC, pomocnik nadzorcy okrętów Biura Kwarantanno-Celnego w Baku oraz dyrektor Przykomorka Kwarantanno-Celnego w Szarurze, żonaty przed 1890 r. z Olgą Moisiejewną Szewczenko; Boris, ur. w 1862 r. w Taurogach, zm. 25 XII 1867 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 12 II 1865 r. w Taurogach, zm. 6 II 1866 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 23 II 1867 r. w Taurogach, zm. 4 III 1867 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Grigorij Kratt, ur. przed 1797 r., zm. po 1822 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: Archip, ur. po 1818 r., zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik, żonaty z Aleksandrą Iwanowną.

10. 12 I 1835 r. – kancelarysta Romnieńskiej Powiatowej Kasy Skarbowej; 22 I 1837 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 22 II 1837 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Miasta Kercza; 5 II 1838 r. – na własną prośbę pisarz Portowej KC Kercz; 1 VII 1839 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 IX 1839 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 13 V 1844 r. – sekretarz KC Brześć Litewski; 25 V 1845 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC (od 9 XI 1850 r. do 1 I 1851 r. – oddelegowany do dyspozycji rzeczywistego radcy stanu Sokrata Remiezowa i radcy stanu Karla von Dehna zajmujących się wprowadzeniem celnej administracji cywilnej w Królestwie Polskim); 1 I 1851 r. – p.o. sekretarza GSKC Warszawa; 4 VI 1851 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 8 VI 1854 r. – dyrektor KC Peplówek; 16 VIII 1860 r. – członek i skarbnik KC Taurogi; 16 IX 1863 r. – dyrektor KC Taurogi; 3 IX 1871 r. – dyrektor KC Nowosielica.

11. 1838 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 5 II 1839 r. – nagroda finansowa 300 rubli za udział w Komisji ds. Parowców w Noworosyjsku; 1839 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 26 V 1847 r. – zapomoga finansowa 140 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 18 IX 1848 r. – zapomoga finansowa 140 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 3 X 1850 r. – zapomoga finansowa 142 ruble; 1850 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 7 IV 1851 r. – zapomoga finansowa 200 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 26 XII 1852 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 26 VIII 1856 r. – nagroda finansowa 350 rubli; 27 XII 1868 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 I 1877 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1840 r. – registrator kolegiálny (starsz. 12 II 1839 r.); 1843 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 12 IV 1843 r.); 12 X 1847 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 12 IV 1847 r.); 4 XI 1851 r. – radca tytularny (starsz. 12 IV 1851 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.); 20 X 1865 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 X 1863 r.); 16 IV 1868 r. – radca stanu (starsz. 16 IX 1867 r.).

13. Kratt został pochowany 5 III 1877 r. przy cerkwi prawosławnej pw. św. Jerzego w Nowosielicy.

14. Zmarł 1 III 1877 r. w Nowosielicy.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 1299, k. 191v; inw. 127, sygn. 3197, k. 193v–194; inw. 128, sygn. 517, k. 252v; sygn. 1070, k. 44; DACHO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 593, k. 104v–105; sygn. 815, k. 3; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 1, k. 336v, 342v; sygn. 2, k. 341v, 353v, 358v, 389v; sygn. 3, k. 275v, 280v, 320v–321, 332v–333, 336; sygn. 4, k. 242v, 243v, 250v, 259v, 300; sygn. 5, k. 372v, 398; sygn. 6, k. 329v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 58; sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 76, k. 30–30v; sygn. 77, k. 18v; sygn. 79, k. 44; sygn. 81, k. 33–33v; sygn. 82, k. 10; sygn. 83, k. 17v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 20–20v, 54v, 146, 291–291v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 208, k. 799–806; sygn. 318, k. 65–65v, 107, 154; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 41–42; sygn. 1100, k. 96–99; sygn. 2066, k. 39–40; sygn. 26176, k. 92–95; sygn. 3914, k. 59–64; sygn. 6182, k. 129–132; sygn. 7398, k. 99–107; sygn. 8833, k. 126–128; sygn. 8976, k. 35–36; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 2v–3, 14v, 79, 82; sygn. 3, k. 3v; sygn. 7, k. 2v, 3v; sygn. 9, k. 2v; sygn. 25, k. 7v; sygn. 26, k. 7v, 75v; sygn. 28, k. 8v; AP

w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 47, k. 81v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 5, s. 2, 16, 18; sygn. 6, s. 20; sygn. 7, s. 18, 30; sygn. 8, s. 34; „УПРМФ” 1865, nr 50, s. 864; 1868, nr 18, s. 332–333; nr 39, s. 754; 1869, nr 26, s. 370; 1871, nr 48, s. 794; 1877, nr 5, s. 79; nr 18, s. 448; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список капитанам гвардейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1893 г.*, Санкт Петербург 1893, s. 6; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 2-е Мая 1907 г.*, Санкт Петербург 1907, s. 38; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2087; *Список горным инженерам. Составлен по 10-е Августа 1891 года*, Санкт Петербург 1891, s. 130; *Список горным инженерам. Составлен по 1 Июня 1892 года*, Санкт Петербург 1892, s. 122; *Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год*, книга первая, Ковно 1861, s. 22; *Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год*, s. 47; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год*, часть первая, s. 65; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1865 год*, s. 86; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 года*, s. 41; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 410; *Новороссийский календарь, 1838-й год*, Одесса 1837, s. 136; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 88; *Бессарабский Адрес-календарь на 1874 год*, s. 76; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 88; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 136; *Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу Полтавской губернии*, Полтава 1898, s. 354; *Продолжение списка потомственных дворян, изданного Полтавским Дворянским Депутатским Собранием в 1898 году. Дворяне, сопричисленные и вновь внесенные в дворянскую родословную книгу Полтавской губернии с 4 марта 1895 г. по 10 апреля 1901 г.*, Полтава 1901, s. 50.

Kratt, Michaił Aggiejewicz

1. Кратт, Михаил Аггеевич
2. Ur. 14 I 1852 r. w Łomży.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej.
5. 5 klas Gimnazjum Gubernialnego w Kownie.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1876 r. z Wiktorią Kopenchagow, ur. przed 1860 r., zm. po 1890 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika i oficera Taurogeńskiej BSG Ludwika Władysławowicza Kopenchagowa.
8. DZIECI: Iwan, ur. 8 V 1876 r. w Grajewie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 14 IV 1877 r. w Grajewie, zm. po 16 III 1878 r., wyznania prawosław-

nego; Natalia, ur. 29 VIII 1878 r. w Grajewie, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: patrz Aggiej Kratt. MATKA: Anna Wasiljewna Sołowiewicz, ur. przed 1835 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Maria, ur. 4 X 1853 r. w Łomży, zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Nikolajem Rider-Zenkowiczem pomocnikiem okręgowego nadzorca akcyzy w guberni besarabskiej; Nikolaj, ur. 29 IV 1855 r. w Peplówku, zm. po 2 V 1907 r., wyznania prawosławnego, generał-major w stanie spoczynku, absolwent Gimnazjum Wojskowego w Połocku i 1 Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, generał-major w stanie spoczynku, oficer Pułku Jęgrów Lejbgwardii, Kiszyniowskiego Batalionu Rezerwowego i 3 Kowieńskiego Pułku Piechoty Fortecznej, naczelnik wojskowy powiatu bobrujskiego i powiatu mohylewskiego, żonaty; Wasilij, ur. przed 1858 r., zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, inżynier górnictwa, radca dworu, zarządzający kopalniami miedzi w Altajskim Okręgu Górniczym; Dmitrij, ur. w 1860 r., zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Wojskowego w Połocku, służbę wojskową odbył w 38 Rezerwowym Batalionie Piechoty, urzędnik celny, zajmował stanowisko urzędnika kancelaryjnego w KC Granica i Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC, pomocnik nadzorca okrętów Biura Kwarantanno-Celnego w Baku oraz dyrektor Przykomórka Kwarantanno-Celnego w Szarurze, żonaty przed 1890 r. z Olgą Moisiejewną Szewczenko; Boris, ur. w 1862 r. w Taurogach, zm. 25 XII 1867 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. w 1865 r. w Taurogach, zm. 6 II 1866 r. w Tarurogach, wyznania prawosławnego.

10. 1 I 1869 r. – urzędnik kancelaryjny KC Taurogi; 1 VII 1869 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 1 IX 1870 r. – urzędnik kancelaryjny KC Jurburg; 29 I 1871 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 9 IX 1872 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Wysztyniec (16 IX 1872 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC); 1 I 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora PC Wysztyniec (4 VIII 1873 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC); 11 III 1875 r. – sekretarz KC Grajewo; 8 VII 1877 r. – skarbnik KC Grajewo; 9 IV 1879 r. – skarbnik KC Granica; 24 III 1887 r. – nadzorca składu celnego KC Nieszawa; 15 IX 1888 r. – dyrektor KC Słupca.

11. 2 VIII 1883 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1873 r.; 1888 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1878 r.).

12. 19 X 1871 r. – registrator kolegialny (starsz. 1 I 1871 r.); 18 VII 1873 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 I 1873 r.); 24 VII 1875 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 10 I 1875 r.); 19 XII 1877 r. – radca tytularny (starsz. 10 I 1877 r.); 9 VIII 1879 r. – asesor kolegialny (starsz. 10 I 1879 r.); 8 IV 1883 r. – radca dworu (starsz. 10 I 1882 r.).

13. Przyczyną zgonu był paraliż; został pochowany 6 IX 1891 r. na cmentarzu prawosławnym w Słupcy.

14. Zmarł 5 IX 1891 r. w Słupcy.

15. DACHO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 593, k. 104v-105; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 76, k. 31; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 35, k. 222-229; inw. 11, sygn. 214, k. 437-442v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 2v-3; sygn. 25, k. 7v; sygn. 26, k. 7v, 75v; sygn. 28, k. 8v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 9, s. 58; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 2, s. 17; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 44, k. 5, 7; sygn. 45, s. 7; sygn. 46, s. 56-57; sygn. 47, k. 81v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1880 rok, k. 29v; „УПРМФ” 1871, nr 44, s. 706-707; 1873, nr 8, s. 162; nr 25, s. 491; nr 31, s. 628-629; 1875, nr 31, s. 735-736; nr 35, s. 840; 1877, nr 42, s. 1080; 1878, nr 1, s. 4-5; 1879, nr 35, s. 953-954; nr 39, s. 1059; 1883, nr 37, s. 1066-1067; 1887, nr 18, s. 285; 1888, nr 40, s. 25; 1891, nr 39, s. 446; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 54; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55.

Kruse, Aleksandr Aleksandrowicz

1. Крузе, Александр Александрович

2. Ur. 1 III 1855 r. w guberni czernihowskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni witebskiej.

5. III Aleksandrowska Szkoła Wojskowa, nieukończona 10 XI 1875 r.

6. Matka posiadała majątek w powiecie dyneburskim guberni witebskiej.

7. ŻONATY przed 1884 r. z Wandą Korzun, ur. przed 1866 r., zm. po 27 VIII 1901 r., wyznania luterńskiego, córką szlachcica Abdona Korzuna.

8. DZIECI: Aleksandr, ur. 23 VIII 1884 r., zm. 27 VIII 1901 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Mariampolu; Helena, ur. 20 VII 1889 r., zm. po 27 VIII 1901 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Aleksander Kruse, ur. przed 1834 r., zm. po 1855 r., wyznania ?, szlachcic dziedziczny. MATKA: ?, szlachcianka, ziemianka guberni witebskiej. RODZENSTWO: ?

10. 1 V 1890 r. - włączony do etatu DOC MF (8 V 1890 r. - oddelegowany do zajęć w KC Ryga; 24 VI 1891 r. - oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg); 10 VIII 1891 r. - pomocnik nadzorcy składu celnego KC Granica; 30 XII 1893 r. - pomocnik nadzorcy składu celnego KC Mława; 18 IV 1895 r. - młodszy

pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów; 13 IV 1906 r. – dyrektor KC III kl. Władysławów; 11 IX 1911 r. – dyrektor KC Sestroreck; 1 I 1913 r. – dyrektor KC Białostrow.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 VIII 1896 r.; 1901 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 VIII 1901 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1913 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 27 X 1897 r. – registrator kolejalny (starsz. 1 V 1892 r.); 3 VII 1898 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 V 1895 r.); 8 XII 1898 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 1 V 1898 r.); 3 XII 1901 r. – radca tytularny (starsz. 1 V 1901 r.); 26 XI 1904 r. – asesor kolejalny (starsz. 1 V 1904 r.); 22 XII 1908 r. – radca dworu (starsz. 1 V 1908 r.); 21 I 1913 r. – radca kolejalny (starsz. 1 V 1912 r.).

13. –.

14. Zmarł 10 VII 1915 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 63v; sygn. 46, k. 5; inw. 2, sygn. 152, k. 13; ERT, EAA.644.1.1578, k. 1–1v, 15v; EAA.644.1.1700, k. 18v; EAA.644.1.2004, k. 59; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 159–159v; sygn. 33, k. 18v, 24v; sygn. 36, k. 19v; sygn. 41, k. 2; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 13; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 3; inw. 11, sygn. 218, k. 932–934; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 24v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 43–43v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–3v, 17v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 22–22v, 44–45; zesp. 560, inw. 20, sygn. 259, k. 144–149; sygn. 487, k. 177–182; „УПРМФ” 1890, nr 21, s. 190; 1891, nr 38, s. 438; 1894, nr 3, s. 38; 1897, nr 45, s. 653–655; 1906, nr 14, s. 297, 302–303; 1913, nr 15, s. 284, 289–290; ПДТСЕВ, 1895, nr 12, s. 2; nr 5, s. 2; 1898, nr 16, s. 1–2; 1899, nr 2, s. 1–3; 1902, nr 1, s. 1–2; nr 10, s. 2; 1904, nr 34, s. 1–2; 1906, nr 11, s. 2; 1909, nr 2, s. 1; 1911, nr 13, s. 2; 1913, nr 1, s. 28; nr 3, s. 1; 1915, nr 6, s. 7; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 67; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 67; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 71; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 87; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 68; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 108.

Krutow, Danił Karłowicz

1. Крутов, Данил Карлович
2. Ur. w 1803 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Powiatowa w Wesenbergu (Rakvere), ukończona w 1818 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1850 r. z Jelizawietą von Gerzdorf, ur. przed 1820 r., zm. po 1851 r., wyznania luterańskiego, szlachcianką, córką Fiodora von Gerzdorfa.
8. Bezdzietny.
9. ОУСІЕС: Karl Krutow, ur. przed 1782 r., zm. po 1803 r., wyznania luterańskiego (?), urzędnik. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: ?
 10. 19 X 1819 r. – podkancelarysta KC Sankt Petersburg; 31 XII 1819 r. – kancelarysta KC Sankt Petersburg; 28 VIII 1824 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 13 XII 1824 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg; 22 III 1832 r. – tłumacz KC Kronsztad; 13 V 1835 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 15 XII 1837 r. – tłumacz KC Parnawa; 16 IX 1839 r. – sekretarz KC Parnawa; 10 V 1850 r. – dyrektor KC Choroszcz; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Wilczyn; 10 X 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 26 VII 1856 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Lubicz; 24 XI 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru.
 11. 1824 r. – nagroda finansowa 55 rubli asygnacyjnych; 1825 r. – nagroda finansowa 150 rubli asygnacyjnych; 1826 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1827 r. – nagroda finansowa 129 rubli asygnacyjnych; 1829 r. – nagroda finansowa 220 rubli asygnacyjnych; 1830 r. – nagroda finansowa 125 rubli asygnacyjnych; 1831 r. – nagroda finansowa 125 rubli asygnacyjnych; 1832 r. – nagroda finansowa 120 rubli asygnacyjnych; 1833 r. – nagroda finansowa 120 rubli asygnacyjnych; 1834 r. – nagroda finansowa 120 rubli asygnacyjnych; 1838 r. – nagroda finansowa 100 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 22 VIII 1841 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1842 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1847 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 21 III 1849 r. – zapomoga finansowa 50 rubli; 10 I 1850 r. – nagroda finansowa 85 rubli.
 12. 1823 r. – registrator kolegialny (starsz. 31 XII 1822 r.); 1826 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1825 r.); 1829 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 31 XII 1828 r.);

1832 r. – radca tytularny (starsz. 31 XII 1831 r.); 2 II 1851 r. – asesor kolegialny (starsz. 10 V 1850 r.).

13. 9 IX 1852 r. Krutow uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 112,78 rubla rocznie od dnia 10 X 1851 r.; 13 VII 1858 r. Krutow ponownie uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 138,03 rubla rocznie od dnia 19 XII 1857 r.; po odejściu ze służby zamieszkał na terenie powiatu parnawskiego guberni estlandzkiej.

14. Zmarł po 1857 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 69, k. 27; sygn. 71, k. 1; sygn. 72, k. 28; sygn. 74, k. 29; sygn. 79, k. 1, 2; sygn. 81, k. 7, 29; sygn. 82, k. 28; RGIA, zesp. 19, inw. 1, sygn. 2804; sygn. 2806; inw. 4, sygn. 36, k. 40; sygn. 48, k. 28; sygn. 58, k. 114, 115, 263, 287, 321; sygn. 75, k. 7; sygn. 86, k. 58; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 191v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 26176, k. 43–47; „GRKP” 1858, nr 23, s. 163; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 140.

Kryżanowski, Josif Fiedotowicz

1. КРЫЖАНОВСКИЙ, Иосиф Федотович

2. Ur. w 1843 r. w Wielkiej Rostowce w powiecie lipowieckim guberni kijowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Nadworna Kapela Śpiewaków.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1887 r. z Józefiną Bugalską, ur. przed 1870 r., zm. po 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Michała Bugalskiego.

8. Bezdzienny.

9. ОУСІЕС: Fieodot Kryżanowski, ur. przed 1822 r., zm. przed 1893 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni kijowskiej. МАТКА: Sinklitika Kostecka, ur. przed 1826 r., zm. przed 1893 r., wyznania prawosławnego. РОДЗЕНСТВО: ?

10. 17 XII 1855 r. – przyjęty w skład Nadwornej Kapeli Śpiewaków; 28 VI 1860 r. – zwolniony ze składu Nadwornej Kapeli Śpiewaków z powodu przebytej mutacji z rangą registratora kolegialnego; 24 IX 1860 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 1 I 1865 r. – urzędnik kancelaryjny DOC MF (21 IV 1870 r. – oddelegowany do zajęć w Ładowej KC Sankt Petersburg); 14 V 1870 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wołoczyska (od 14 XI 1877 r. do 16 IX 1878 r. – tymczasowo p.o. dyrektora KC Isakowce); 5 XI 1879 r. – nadzorca składu celnego KC Wołoczyska; 9 I 1886 r. – członek KC Nowosielica; 20 III 1886 r. – członek KC Sosnowiec; 15 III 1890 r. – dyrektor KC Szczypiorno.

11. 26 XII 1862 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 21 XII 1864 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 26 XII 1866 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 14 XII 1868 r. – nagroda finansowa 100 rubli; I-II 1872 r. – nagroda finansowa 85,425 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1874 r. – nagroda finansowa 82,08 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 127,13 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1875 r. – nagroda finansowa 32,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1876 r. – nagroda finansowa 147,91 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 15 V 1883 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 IV 1889 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 5 X 1865 r. – registrator kolegialny (starsz. 24 IX 1864 r.); 8 IV 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 IX 1867 r.); 26 VI 1871 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 24 IX 1870 r.); 8 V 1875 r. – radca tytularny (starsz. 24 IX 1873 r.); 12 IX 1877 r. – asesor kolegialny (starsz. 24 IX 1876 r.); 24 IX 1881 r. – radca dworu (starsz. 24 IX 1880 r.); 27 I 1887 r. – radca kolegialny (starsz. 9 I 1886 r.); 2 VI 1891 r. – radca stanu (9 I 1890 r.).

13. Przyczyną zgonu Kryżanowskiego był zawał serca; został pochowany 10 III 1893 r. na cmentarzu prawosławnym w Kaliszu.

14. Zmarł 8 III 1893 r. w Szczypiornie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 70v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 297–302; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 47, s. 102; sygn. 91, k. 102v–103; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 5, s. 17; „УПМФ” 1865, nr 38, s. 614; 1868, nr 16, s. 305; 1870, nr 33, s. 482; 1871, nr 27, s. 435; 1872, nr 12, s. 128; 1874, nr 12, s. 276; nr 25, s. 594; 1875, nr 15–16, s. 343; nr 21, s. 469–470; 1876, nr 12, s. 266; 1877, nr 39, s. 995–996; 1880, nr 11, s. 272; 1881, nr 40, s. 1178; 1883, nr 20, s. 528, 530–531; 1886, nr 5, s. 309; nr 17, s. 213; 1887, nr 14, s. 29; 1889, nr 15, s. 145–147; 1890, nr 16, s. 142; 1891, nr 42, s. 470; *Памятная книжка Калишской губернии на 1892 год*, s. 114.

Kryżanowskij, Piotr Karpowicz

1. Крижановский, Петр Карпович

2. Ur. w 1845 r. w Berdyczewie w guberni kijowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn psalmisty.

5. Seminarium Duchowne w Kijowie, nieukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 6 II 1872 r. z Marią Jaworską, ur. w 1846 r. w Kępie w powiecie łukowskim województwa podlaskiego, zm. po 1900 r., wyznania rzymskokatolickiego (od 1871 r. prawosławnego), córką chłopca Stefana Jaworskiego i Agnieszki z d. Grądzik.

8. DZIECI: Eugenia, ur. 23 XII 1872 r. w Luchowie w powiecie biłgorajskim guberni lubelskiej, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 13 II 1875 r. w Podmajdanie w powiecie biłgorajskim guberni lubelskiej, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 30 X 1877 r. w Ratajach, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 7 II 1899 r. z lekarzem weterynarii 17 Tomaszowskiej BSG Władimirem Aleksandrowiczem Zacharowem, ur. 30 XI 1871 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 3 III 1884 r. w Dołhobyczowie, zm. po 4 III 1884 r., wyznania prawosławnego; Nina, ur. 23 III 1887 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Karp Kryżanowski, ur. przed 1824 r., zm. po 6 II 1872 r., wyznania prawosławnego, psalmista cerkwi w Berdyczowie w guberni kijowskiej. MATKA: Maria ?, ur. przed 1827 r., zm. przed 6 II 1872 r., wyznania prawosławnego. RODZĘSTWO: ?

10. 21 XII 1866 r. – na własną prośbę nauczyciel szkoły elementarnej w Dryszczowie w powiecie chełmskim guberni lubelskiej; 25 XI 1870 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Luchowie w powiecie biłgorajskim guberni lubelskiej; 19 X 1872 r. – młodszy psalmista cerkwi prawosławnej w Kielcach; 24 II 1873 r. – zwolniony ze służby; 2 III 1873 r. – urzędnik kancelaryjny PC Podmajdan; 1 VII 1876 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Rataje; 20 VIII 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora PC Rataje; 29 IX 1880 r. – dyrektor PC Dołhobyczów; 11 IX 1882 r. – członek i skarbnik KC Dołhobyczów; 30 X 1899 r. – dyrektor KC Baran.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 9 VIII 1879 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 IV 1874 r.); 6 III 1880 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 IV 1876 r.); 15 I 1881 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 3 IV 1878 r.); 25 XI 1882 r. – radca tytularny (starsz. 3 IV 1880 r.); 3 XII 1883 r. – asesor kolegiálny (starsz. 3 IV 1882 r.); 16 VI 1900 r. – radca dworu (starsz. 30 X 1899 r.).

13. Kryżanowski zawarł związek małżeński z Marią Jaworską w cerkwi prawosławnej w Luchowie.

14. Zmarł 18 XII 1900 r. w Baranie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 506, k. 21v–22; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 23; sygn. 34, k. 29–29v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 1v; inw. 11, sygn. 235, k. 705–709; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 85; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 7, s. 77; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszku, sygn. 1/82, s. 5v; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 13, s. 59, 73, 94; sygn. 15, s. 2, 4, 6; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie, sygn. 10, s. 11; sygn. 17, s. 22; sygn. 19, s. 84; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 67, s. 16–17; sygn. 70, s. 1; sygn. 71, s. 15–16; sygn. 72, s. 15, 20–21; sygn. 74, s. 4–5; „УПІМФ” 1876, nr 46, s. 1050; 1879, nr 35, s. 953–954; 1880,

nr 14, s. 353; 1881, nr 1, s. 6; nr 5, s. 155; 1883, nr 7, s. 186–187; nr 32, s. 915; 1884, nr 4, s. 118–119; ПДТСЕВ, 1895, nr 14, s. 3; 1899, nr 30, s. 1; 1900, nr 19, s. 1–2; 1901, nr 1, s. 2; *Справочная книжка по личному составу Отдельного Корпуса Пограничной Стражи с кратким квартирным и штатным росписанием и алфавитом постов сего Корпуса*, Санкт Петербург 1902, s. 140.

Kudriaszew, Aleksandr Porfirjewicz

1. Кудряшев, Александр Порфирьевич
2. Ur. w 1857 r. w guberni orłowskiej.
3. Православне.
4. Syn dentysty.
5. Cesarski Praktyczny Instytut Technologiczny w Sankt Petersburgu, ukończony w 1885 r. z tytułem technologa.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1890 r. z Pelagią Wasiljewną Dmitrijewą, ur. przed 1870 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, artystką Teatrów Cesarskich w Moskwie, córką Wasilija Fiodorowa.
8. DZIECI: Władimir, ur. 30 VI 1890 r. w Moskwie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 10 XI 1891 r. w Moskwie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 24 VII 1893 r. w Moskwie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Ksenia, ur. 27 X 1895 r. w Lipawie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Mikołaj, ur. 14 IV 1898 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. 25 III 1899 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego.
9. OJEC: Porfirij Kudriaszew, ur. przed 1836 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, dentysta. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 8 VII 1885 r. – ekspert-mechanika KC Charków; 1886 r. – ekspert-chemik KC Wołoczyska; 1 VIII 1887 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 14 V 1894 r. – członek i skarbnik KC Herby; 24 IX 1894 r. – członek KC Lipawa; 19 I 1897 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 21 VIII 1899 r. – dyrektor KC Rostów; 20 X 1901 r. – członek KC Wołoczyska; 4 XII 1901 r. – członek KC Granica; 2 XII 1902 r. – członek GSKC Warszawa; 1 I 1913 r. – rewizor I kategorii GSKC Warszawa.
11. 14 V 1896 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1897 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 17 IV 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 22 XI 1903 r.; 1909 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 22 XI 1908 r.; 25 III 1912 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów;
12. 1886 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 VII 1885 r.); 11 VIII 1888 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 8 VII 1887 r.); 2 XI 1890 r. – radca tytularny (starsz. 8 VII 1890 r.); 16

XI 1893 r. – asesor kolegialny (starsz. 8 VII 1893 r.); 21 II 1898 r. – radca dworu (starsz. 8 VII 1897 r.); 28 IV 1902 r. – radca kolegialny (starsz. 8 VII 1901 r.); 13 I 1906 r. – radca stanu (starsz. 8 VII 1905 r.).

13. –.

14. Zmarł 25 VIII 1914 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 50, 52v; sygn. 46, k. 16v–17; inw. 2, sygn. 12, k. 27; EAA.644.1.1578, k. 18, 49; EAA.644.1.1612, k. 5; EAA.644.1.1700, k. 3, 21v; EAA.644.1.2004, k. 70v–71; EAA.644.1.2061, k. 27; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 295, k. 67v–68; zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129; sygn. 34, k. 3v; sygn. 35, k. 5; sygn. 36, k. 2, 20v; sygn. 43, k. 27; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 49–49v, 51v; sygn. 2031, k. 14v–15; sygn. 2033, k. 27; inw. 11, sygn. 240, k. 85–87; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 18, 48; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 123; sygn. 18, k. 8, 77v, 82; zesp. 560, inw. 20, sygn. 514, k. 78–86; sygn. 632, k. 18–28; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 57, k. 56; sygn. 60, k. 7v; sygn. 61, k. 83v; sygn. 62, k. 48v–49; ПДТСЕВ, 1897, nr 1, s. 7; 1898, nr 7, s. 1; 1899, nr 24, s. 6; nr 27, s. 1; 1900, nr 2, s. 2; 1901, nr 28, s. 1–2; nr 29, s. 2; 1902, nr 12, s. 1; nr 30, s. 1; 1903, nr 3, s. 1; 1906, nr 2, s. 1; nr 12, s. 2; 1913, nr 1, s. 6; nr 7, s. 2–3; 1914, nr 13, s. 1; „УПРМФ” 1885, nr 34, s. 571; 1887, nr 36, s. 615; 1894, nr 22, s. 258–259; 1897, nr 6, s. 73; 1912, nr 13, s. 227–233; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 60; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 63.

Kunickij, Piotr Michajłowicz

1. Куницкий, Петр Михайлович

2. Ur. w 1824 r. w guberni smoleńskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni smoleńskiej, zapisany do VI części ksiąg rodowych szlachty w powiecie bielskim.

5. Prywatna szkoła średnia.

6. 14 X 1874 r. zakupił za 20150 rubli majątek poklasztorny (były majątek Księża Misjonarzy z Lublina) Nowydwór w powiecie lubartowskim guberni lubelskiej o powierzchni 621 mórg i 165 prętów (483 morgi i 24 prętów ziemi uprawnej oraz 138 mórg i 141 prętów lasu).

7. ŻONATY od 1852 r. z Jekateriną Stolicą, ur. przed 1836 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy tytularnego Joachima Stolicy.

8. DZIECI: Jewgienij, ur. 8 XII 1853 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, absolwent Konstantynowskiej Szkoły Wojskowej, oficer piechoty lejbgwardii w stop-

niu podporucznika, radca kolejalny, od 3 IX 1886 r. urzędnik Państwowego Szlacheckiego Banku Ziemskiego, żonaty dwukrotnie: 1° z Pawłą Iwanowną Kunicką, ur. w 1862 r., zm. 4 IV 1901 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego oraz 2° z Jewlalią Francewną Żurawlową, wdową po inżynierze poruczniku; Anna, ur. 14 I 1857 r., zm. po 1874 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 17 XI 1858 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Łomży w 1876 r. i Szkoły Junkrów Piechoty w Warszawie 31 VII 1880 r., od 30 XI 1876 r. szeregowiec 14 Ołonieckiego Pułku Piechoty, od 28 X 1880 r. chorąży 14 Ołonieckiego Pułku Piechoty, od 6 IV 1881 r. chorąży 133 Symferopolskiego Pułku Piechoty, od 25 II 1884 r. podporucznik 154 Derbenckiego Pułku Piechoty, 27 VI 1886 r. przeszedł do rezerwy, od 15 V 1892 r. młodszy etatowy kontroler Charkowskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzą, żonaty z Marią Uspienską, wyznania prawosławnego, córką kupca Nikołaja Uspińskiego; Aleksandr, ur. 18 X 1860 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego z tytułem studenta rzeczywistego w 1886 r., od 15 IX 1886 r. urzędnik kancelaryjny Izby Kontrolnej w Sankt Petersburgu, od 1 I 1887 r. pomocnik rewizora Izby Kontrolnej w Sankt Petersburgu, kawaler; Michaił, ur. 10 I 1864 r. w Sosnowcu, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, oficer lejbgwardii (w stanie spoczynku w stopniu pułkownika), żonaty od 30 IX 1912 r. z Marią Józefiną Piotrowną Ruket, wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką Francji.

9. OJCIĘC: Michaił Kunickij, ur. przed 1801 r., zm. po 1842 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni smoleńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Wasilij, ur. przed 1824 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego, kapitan, oficer armii rosyjskiej, nadstrażnik Kaliskiej BSG, żonaty.

10. 20 IV 1840 r. – junkier Briańskiego Pułku Jegrów; 9 VI 1844 r. – chorąży Briańskiego Pułku Jegrów (od 12 VIII 1844 r. do 24 XI 1846 r. – oddelegowany do Tuły w celu nadzorowania poboru żołnierzy tymczasowo urlopowanych na ćwiczenia wojaskowe); 14 IV 1848 r. – dowodzący kompanią Briańskiego Pułku Jegrów (15 X 1851 r. – oddelegowany na rozkaz dowódcy 2 Brygady 9 Dywizji Piechoty do konwojowania dwóch grup żołnierzy bez okresowo urlopowanych z Warszawy do Tuły; 18 X 1852 r. – oddelegowany do konwojowania dwóch grup żołnierzy bez okresowo urlopowanych z Homla do Żytomierza); 12 XI 1853 r. – przeniesiony do Rezerwowej Dywizji Piechoty III Korpusu Piechoty; 12 I 1854 r. – skierowany do Batalionu Rezerwowego Briańskiego Pułku Jegrów; 17 IV 1854 r. – skierowany do 7 i 8 Batalionu Briańskiego Pułku Jegrów; 15 VI 1854 r. – skarbnik Brygady Rezerwowej 9. Dywizji Piechoty; 4 V 1855 r. – z powodu rozformowania Brygady Rezerwowej 9. Dywizji Piechoty wstąpił do 8. Batalionu Briańskiego Pułku Jegrów (ostatecznie do pułku nie przybył, gdyż rozkazem został skierowany do Modlińskiego Rezerwowego Pułku

Piechoty); 19 VI 1855 r. – oficer Modlińskiego Rezerwowego Pułku Piechoty; 15 XII 1856 r. – oficer straży granicznej ze stopniem sztabskapitana bez przydziału służbowego; 15 I 1857 r. – pomocnik nadstrażnika Kaliskiej BSG; 18 II 1858 r. – nadstrażnik Kaliskiej BSG; 1 I 1860 r. – dowódca oddziału Kaliskiej BSG (od 14 XI 1863 r. do 30 V 1864 r. – p.o. członka KC Sosnowiec; od 30 V do 15 IX 1864 r. – p.o. dyrektora PC Niezdara); 25 VII 1864 r. – zwolniony ze służby w straży granicznej i oddelegowany do realizacji zadań państwowych; 15 IX 1864 r. – dyrektor PC Niezdara; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Podgrabów; 1 VII 1869 r. – z powodu likwidacji stanowiska dyrektora KC Podgrabów poza etatem; 24 VII 1870 r. – Łomżyński Pocztmistrz Gubernialny; 1 I 1871 r. – Siedlecki Pocztmistrz Gubernialny; 20 III 1873 r. – p.o. dyrektora działem pocztowym w guberni łomżyńskiej, płockiej i suwalskiej; 29 VIII 1874 r. – zatwierdzony na stanowisku zarządzającego działem pocztowym w guberni łomżyńskiej, płockiej i suwalskiej; 4 VII 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z emeryturą i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 9 IV 1848 r. – nagroda finansowa 79,6 rubla za wyróżniającą się służbę; 1849 r. – nagroda finansowa 79 rubli za udział w wyprawie węgierskiej; 31 XII 1852 r. – nagroda finansowa 145 rubli za wyróżniającą się i oddaną służbę; 1855 r. – medal srebrny za obronę Sewastopola; 27 VIII 1855 r. – order św. Stanisława III kl. z mieczami za odwagę i mężną postawę w czasie obrony Sewastopola; 26 VIII 1856 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 30 VIII 1858 r. – jednorazowa nagroda finansowa; XII 1858 r. – nagroda finansowa 33,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1859 r. – nagroda finansowa 150,155 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 12 IV 1859 r. – nagroda finansowa 142 ruble za gorliwą i wyróżniającą się służbę; VII 1859 r. – nagroda finansowa 62,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1859 r. – nagroda finansowa 56,225 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 13 X 1859 r. – medal srebrny z napisem „За спасение погибавших” za uratowanie ludzi w czasie pożaru w Krzepicach 28 VIII 1858 r.; XII 1859 r. – nagroda finansowa 58,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1860 r. – nagroda finansowa 109,72 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1860 r. – nagroda finansowa 42,655 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1860 r. – nagroda finansowa 38,075 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1860 r. – nagroda finansowa 34,445 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1861 r. – nagroda finansowa 94,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1862 r. – nagroda finansowa 400,625 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1862 r. – nagroda finansowa 43,925 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1862 r. – nagroda finansowa 116,10 za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1862 r. – nagroda finansowa 177,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1863 r. – nagroda finansowa 130,40 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III

1863 r. – nagroda finansowa 170,29 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 III 1863 r. – nagroda w postaci połowy wartości rocznego wynagrodzenia za udział w tłumieniu polskiego buntu w latach 1863–1864; VIII 1864 r. – nagroda finansowa 78,49 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 11 IX 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; VIII 1870 r. – nagroda finansowa 39,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 7 VII 1872 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 12 VI 1874 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 9 VI 1844 r. – chorąży; 6 VI 1846 r. – podporucznik; 4 IV 1848 r. – porucznik; 26 V 1850 r. – sztabkapitan; 30 VIII 1858 r. – kapitan; 25 VII 1864 r. – przemianowany ze stopnia kapitana na rangę asesora kolegijskiego; 15 V 1869 r. – radca dworu (starsz. 15 IX 1868 r.); 16 XI 1872 r. – zatwierdzono starszeństwo rangi radcy dworu od 15 IX 1867 r.; 16 XI 1872 r. – radca kolegijski (starsz. 15 IX 1870 r.); 4 VII 1874 r. – radca stanu (starsz. 15 IX 1873 r.).

13. –.

14. Zmarł po 4 VII 1877 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 125, sygn. 1016, k. 138v; inw. 127, sygn. 155, k. 10v; sygn. 1116, k. 144v–145; sygn. 1309, k. 409v; ERT, EAA.644.1.2677, nlb.; EAA.644.1.2678, k. 1; EAA.644.1.2682, nlb.; EAA.644.1.2683, nlb.; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 93, k. 66; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 217–217v, 228v–229, 236, 237, 244, 245, 254v–255, 259v–260, 264–264v, 273v–274, 281v, 313–313v, 317–317v, 325v–326, 333, 351–351v, 360, 440, 448v–449, 452v; zesp. 1349, inw. 3, sygn. 1202, k. 87–88, 99–101; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 26, k. 18v; sygn. 28, k. 7v, 17v, 35v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 1, k. 8v; sygn. 2, k. 2v; sygn. 3, k. 6v; sygn. 4, k. 3v; sygn. 5, k. 8v; sygn. 7, k. 1v; sygn. 8, k. 4v, 13v; sygn. 9, k. 2v; sygn. 12, k. 4v; AP w Radomiu, Zarząd Rolnictwa i Dóbr Państwowych Guberni Radomskiej, Kieleckiej, Lubelskiej, Siedleckiej, Izba Skarbowa Lubelska, sygn. 383; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego Cerkwi przy Przytułku Mariańskim w Warszawie, sygn. 2, s. 21–22; „Dziennik Warszawski” 1872, nr 154, s. 765; 1876, nr 22, s. 99; „УПРМФ” 1866, nr 43, s. 813; 1869, nr 22, s. 300; nr 37, s. 524; 1870, nr 38, s. 558; 1886, nr 38, s. 763; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Июня 1844 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Июня 1846 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Апреля 1848 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 26 Мая 1850 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15 Декабря 1856 года; *Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год*, kol. 121; *Список личного состава Министерства Финансов на 1909 год*, kol. 138; *Личный состав Государственного Дворянского Земельного Банка и его*

отделений. Исправлен по 1-е Февраля 1893 г., Санкт Петербург 1892, s. 12; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1872 год, Часть II, Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.], kol. 470; Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1873, s. 137; Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1874, s. 110; Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1875, s. 112; Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1876, s. 113; Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым учреждениям, Санкт Петербург 1877, s. 117; Список дворянских родов, внесенных в родословные дворянские книги Смоленской губернии. Составлен в 1897 г., Смоленск 1897, s. 67; М. Гольмддорф, *Алфавитный список, [w:] История „дворян” и „константиновцев” 1807–1907*, Санкт Петербург 1908, s. 89; K. Łatawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918. Słownik biograficzny*, tom 4, s. 178–181.

Kunjew, Leonid Osipowicz

1. Кунъев, Леонид Осипович

2. Ur. w 1844 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Szkoła Powiatowa w Samarze, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОЦИЕС: Osip Osipowicz Kunjew, ur. przed 1823 r., zm. po 1844 r., wyznania prawosławnego, syn urzędnika Ministerstwa Finansów w randze rzeczywistego radcy stanu, urzędnik. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 14 VII 1861 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Samarskiego Prokuratora Gubernialnego; 29 V 1862 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny Samarskiego Rządu Gubernialnego; 1 VIII 1863 r. – pomocnik referenta Samarskiego Rządu Gubernialnego; 7 V 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 I 1866 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 20 V 1870 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 30 IX 1871 r. – sekretarz KC Wierzbołów (od 1 V do 10 XI 1872 r. – oddelegowany do p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC); 12 V 1873 r. – dyrektor KC Wincenta;

24 IX 1879 r. – dyrektor KC Sandomierz; 16 I 1881 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów (od 12 II do 29 IX 1881 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC); 4 IV 1884 r. – dyrektor KC Wincenta; 24 IV 1889 r. – dyrektor KC Michałowice; 25 IV 1892 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 23 I 1876 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1876 r. – dodatek 30% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od 1 I 1876 r.; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 33,47 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 37,96 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 VII 1884 r. – dodatek 45% za 15 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 I 1881 r.; 20 V 1886 r. – order pruski Korony IV kl.

12. 8 XII 1866 r. – registrator kolegialny (starsz. 17 III 1866 r.); 5 IX 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 III 1868 r.); 14 VII 1870 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 5 II 1870 r.); 27 II 1873 r. – radca tytularny (starsz. 5 II 1872 r.); 15 X 1874 r. – asesor kolegialny (starsz. 5 II 1874 r.); 12 IX 1877 r. – radca dworu (starsz. 5 II 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł po 25 IV 1892 r.

15. RGIA, zesp. 128, inw. 1, sygn. 710, k. 98v–99; sygn. 1545, k. 849–856; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 14, k. 62v, 126; sygn. 19, k. 1v; sygn. 23, k. 6v; sygn. 25, k. 6v, 11v; sygn. 26, k. 6v, 11v, 48v; sygn. 27, k. 10v; sygn. 40, k. 5; sygn. 42, k. 4, 5; sygn. 43, k. 4; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 7, s. 7; „УПРМФ” 1868, nr 38, s. 742; 1870, nr 29, s. 427–428; 1871, nr 48, s. 795; 1873, nr 10, s. 194; nr 42, s. 851; 1874, nr 44, s. 1002; 1876, nr 5, s. 109; nr 21, s. 485–486; 1877, nr 2, s. 26; nr 39, s. 995–996; 1880, nr 2, s. 35; 1881, nr 18, s. 507; nr 48, s. 1419; 1884, nr 24, s. 1333; 1889, nr 20, s. 190; 1892, nr 21, s. 222; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1890 г.*, Кельцы [b.d.w.], s. 86; *Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год*, s. 107.

Kurjak, Aleksiej Iwanowicz

1. Курьяк, Алексей Иванович

2. Ur. w 1835 r. w guberni besarabskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Szkoła Powiatowa w Chocimiu, ukończona w 1850 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 30 X 1859 r. z Jekateriną ?, ur. w 1842 r., zm. 30 III 1886 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego, córką Aleksandra ?; 2[∞] od 16 IX

1887 r. z Anną Karjaginą (Karjakina), ur. w 1853 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką pułkownika Jakowa Karjagina (Karjakina).

8. DZIECI: Piotr, ur. 30 X 1859 r. w Nowosielicy w guberni podolskiej, zm. po 1916 r., wyznania prawosławnego, absolwent 2 Gimnazjum Wojskowego w Sankt Petersburgu i 1 Pawłowskiej Szkoły Wojskowej, pułkownik 4 VIII 1910 r., oficer 4 i 6 Brygady Artylerii i Rezerwowej Brygady Artylerii, żonaty; Anna, ur. 25 VI 1861 r. w Nowosielicy w guberni podolskiej, zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, zamężna z sędzią śledczym Łapinem; Olga, ur. 25 I 1865 r. w Lipkanach w guberni besarabskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 12 II 1886 r. z Gieorgijem Timofiejewiczem Dmitrijewem, ur. w 1848 r., zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego, członkiem Kowieńskiego Sądu Okręgowego; Aleksiej, ur. 26 II 1868 r. w Nowosielicy w guberni podolskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, absolwent Michajłowskiej Szkoły Wojskowej, oficer 17 Brygady Artylerii; Jewgienia, ur. 13 VI 1869 r. w Dobrzyniu, zm. 1 IX 1870 r. w Zieluniu, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 13 I 1871 r. w Jurburgu w guberni kowieńskiej, zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, urzędnik III okręgu Besarabskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego i Kalisko-Piotrkowskiego Zarządu Akcyzą, żonaty z Tatianą Nikołajewną; Siergiej, ur. 30 VI 1873 r. w Taurogach w guberni kowieńskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, oficer 169 Kamienieckiego Pułku Piechoty; Boris, ur. 20 II 1875 r. w Taurogach, zm. 5 VI 1875 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 10 IV 1878 r. w Taurogach w guberni kowieńskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Meletina, ur. 2 XI 1889 r. w Nowosielicy w guberni podolskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 2 X 1891 r. w Nowosielicy, zm. 23 X 1892 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Christoforowicz Nikołajewicz-Kurjak, ur. przed 1799 r., zm. w VIII 1844 r. w obwodzie besarabskim, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, radca tytularny, nadstrażnik Skulańskiej BSG. MATKA: ? RODZENISTWO: ?

10. 3 III 1851 r. – urzędnik kancelaryjny magistratu miasta Chocimia; 12 IV 1852 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Ziemińskiego w Chocimiu; 28 II 1853 r. – pisarz KC Nowosielica; 4 VII 1862 r. – wagstempelmeister KC Husiatyn; 6 IV 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 5 X 1864 r. – sekretarz KC Lipkany; 1 I 1866 r. – z powodu likwidacji stanowiska poza etatem; 21 IV 1866 r. – sekretarz KC Nowosielica; 8 II 1869 r. – członek i skarbnik KC Dobrzyń; 22 IX 1869 r. – dyrektor KC Zieluń; 7 VIII 1870 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 3 IX 1871 r. – p.o. dyrektora KC Taurogi; 17 XI 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Taurogi; 13 III 1886 r. – dyrektor KC Nowosielica; 13 III 1893 r. – dyrektor KC Wieruszów; 11 X 1896 r. – włączony do etatu DOC MF; 30 XI 1896 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 10 I 1871 r. – nagroda finansowa 350 rubli; 23 I 1876 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1877 r. – zapomoga finansowa 450 rubli na leczenie; 3 II 1887 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1889 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby.

12. 26 XI 1853 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 III 1853 r.); 9 III 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 17 VIII 1861 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 I 1861 r.); 6 VII 1867 r. – radca tytularny (starsz. 6 IV 1864 r.); 16 IV 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 6 IV 1867 r.); 8 VI 1871 r. – radca dworu (starsz. 21 IX 1870 r.); 8 V 1875 r. – radca kolegiálny (starsz. 21 IX 1874 r.); 22 III 1879 r. – radca stanu (starsz. 21 IX 1878 r.).

13. Pierwsza żona Kurjaka zmarła z powodu skreću jelit. Została pochowana 2 IV 1886 r. na cmentarzu prawosławnym w Taurogach. Kurjak drugi związek małżeński zawarł w cerkwi prawosławnej w Taurogach.

14. Zmarł po 30 XI 1896 r.

15. DACHO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 606, k. 225v; inw. 9, sygn. 86, k. 215v–216; sygn. 87, k. 18v–19, 78v–79; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 7, k. 167v; sygn. 10, k. 175v; sygn. 13, k. 196v, 230v–231; inw. 20, sygn. 402, k. 184v; sygn. 413, k. 286v, 294v–295; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 64; sygn. 31, k. 72v; sygn. 67, k. 98; sygn. 75, k. 29v; sygn. 76, k. 44; sygn. 87, k. 12v; sygn. 93, k. 27; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 29v; sygn. 58, k. 29, 365–365v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 219, k. 1114–1119; sygn. 318, k. 179v, 419, 452v–453; RGWIA, zesp. 16196, inw. 1, sygn. 1189, k. 170v; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łodzi, sygn. 44, k. 107v–108; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 26, s. 38; sygn. 28, s. 64–65; „УПРМФ” 1866, nr 16 s. 312; nr 39, s. 743; 1867, nr 39, s. 704; 1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 19, s. 251; nr 48, s. 675; 1870, nr 46, s. 668; 1871, nr 25, s. 395; nr 48, s. 794; 1874, nr 12, s. 275; 1875, nr 21, s. 469–470; 1876, nr 5, s. 109; 1879, nr 17, s. 425–426; 1886, nr 17, s. 213; 1893, nr 14, s. 176; 1896, nr 47, s. 855; 1897, nr 2, s. 30; *Новороссийский календарь на 1843 год*, Одесса 1842, s. 253; *Новороссийский календарь на 1844 год*, Одесса 1843, s. 258; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 года*, s. 40; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1873 года*, s. 35; *Памятная книжка Ковенской губернии 1886 года*, s. 66; *Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1909 г.*, Санкт Петербург 1909, s. 486; *Список полковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1911 г.*, Санкт Петербург 1911, s. 1178; *Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1910 г.*, kol. 729.

Kurland (Ratyncew), Leonid Michajłowicz

1. Курланд (Ратынцев), Леонид Михайлович

2. Ur. 5 XI 1867 r. w Moskwie.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. 3 Gimnazjum Męskie w Moskwie, ukończone 8 VI 1888 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony z dyplomem II kategorii 9 IX 1892 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 4 XI 1891 r. z Aleksandrą Błagoj, ur. 31 V 1869 r. w Moskwie, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, nauczycielką domową, córką urzędnika celnego w randze radcy kolegiального, Dmitrija Iwanowicza Błagoja, ur. 28 VIII 1842 r., zm. 28 XI 1917 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, członka KC Moskwa i Jekateriny Pawłownej von Maidell, ur. 1 XI 1846 r., zm. 17 I 1901 r. w Moskwie.

8. DZIECI: Władimir, ur. 30 XII 1892 r., zm. po 14 VIII 1919 r., wyznania prawosławnego, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów, miczman 1916 r., oficer rosyjskiej floty wojennej na Morzu Białym, od końca 1917 r. oficer antybolszewickich oddziału floty rosyjskiej na Morzu Czarnym, Morzu Azowskim i Morzu Kaspijskim; Margarita, ur. 1 III 1894 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 4 II 1896 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 21 VI 1898 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego; Ksenia, ur. 6 X 1902 r. w Radomiu, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Michaił Kurland, ur. w 1822 r., zm. po 26 II 1885 r., wyznania prawosławnego, syn cudzoziemca Johanna Kurlanda wyznania luterańskiego, tytuł prowizora farmacji uzyskał na Cesarskim Uniwersytecie Moskiewskim 6 VI 1845 r., urzędnik w randze radcy dworu, m.in. pomocnik aptekarza w domu hrabiów Szeremietiewów w Moskwie, żonaty dwukrotnie: 1° ?, 2° Katarzyna Jakowlewna ? MATKA: Katarzyna ?, ur. przed 1849 r., zm. po 1885 r., wyznania luterańskiego, córka Jakuba ? RODZENSTWO: ?

10. 24 X 1892 r. – kanonier 2 Brygady Artylerii Grenadierów (3 XII 1893 r. – otrzymał stopień chorążego rezerwy); 27 VIII 1893 r. – włączony do etatu DOC MF (31 VIII 1893 r. – oddelegowany do zajęć w KC Radziwiłłów); 5 II 1894 r. – sekretarz KC Radziwiłłów; 9 III 1895 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 18 X 1897 r. – członek KC Radziwiłłów; 22 IV 1900 r. – okręgowy rewizor celny Radomskiego OC (25 I 1905 r. – oddelegowany w charakterze komisarza DOC MF do Katowic w celu brania udziału w posiedzeniu komisji do spraw połączenia linii kolejowej Herby-Częstochowa i wypracowania zasad kontroli celnej podróży i towarów; 28 II 1905 r. – oddelegowany do Sankt Petersburga w charakterze przed-

stawiciela resortu celnego do Komisji opracowującej zasady wzajemnych relacji administracji rosyjskiej do Austro-Węgierskiej Służby Technicznej prowadzącej prace na Wiśle i Sanie); 27 II 1909 r. – na własną prośbę dyrektorem KC Szczypiorno; 13 XI 1909 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 1 VIII 1913 r. – dyrektor KC Rostów.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 I 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 22 IV 1905 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 29 III 1909 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1910 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 22 IV 1910 r.; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 10 IV 1916 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 10 XI 1893 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 VIII 1893 r.); 23 X 1896 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 27 VIII 1895 r.); 5 III 1899 r. – radca tytularny (starsz. 27 VIII 1898 r.); 28 IV 1902 r. – asesor kolegiálny (starsz. 27 VIII 1901 r.); 25 II 1906 r. – radca dworu (starsz. 27 VIII 1905 r.); 8 II 1910 r. – radca kolegiálny (starsz. 27 VIII 1909 r.); 3 XII 1913 r. – radca stanu (starsz. 27 VIII 1913 r.).

13. Kurland zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej pw. Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny na Mogilcach w Moskwie; 18 VI 1916 r. dokonał zmiany nazwiska na Ratyncew; postać Kurlanda została wykorzystana w jednym z opowiadań detektywistycznych Iwana Pogonina zawartych w książce pt. *По следам фальшивых денег* (Москва 2018). W 1918 r. wchodził w skład antybolszewickiego Rządu Obwodu Dońskiego. Był jednym z sygnatariuszy konwencji celnej między Rządem Obwodu Dońskiego a Armią Ochotniczą podpisana 27 XII 1918 r.

14. Zmarł po 27 XII 1918 r.

15. CGAM, zesp. 203, inw. 776, sygn. 4, k. 164v–165; sygn. 456, k. 84v; sygn. 1137, k. 588v–590; zesp. 418, inw. 302, sygn. 767; zesp. 2124, inw. 2, sygn. 101, k. 113v–114; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 69; sygn. 46, k. 10v, 28v; inw. 2, sygn. 12, k. 1; ERT, EAA.644.1.1578, k. 18–18v; EAA.644.1.1700, k. 11–11v; EAA.644.1.2004, k. 64v, 82v; EAA.644.1.2061, k. 1; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 9v, 14; sygn. 34, k. 13v, 18, 20; sygn. 36, k. 10–10v; sygn. 41, k. 11, 17v, 59v, 63; sygn. 43, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2028, k. 10; sygn. 2031, k. 8v, 26v; inw. 4, k. 185; inw. 11, sygn. 228, k. 79–85; sygn. 235, k. 151–154; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 18–18v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55–55v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 537; sygn. 638, k. 410–422; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 9, s. 5a; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 18, s. 23; AP w Radomiu, Księgi metrykalne parafii

православной św. Микоłая в Радоміу, sygn. 64, s. 105–106; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 92, k. 1v; sygn. 95, k. 3; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie, sygn. 29, s. 21; „УПРМФ” 1893, nr 37, s. 524; 1894, nr 9, s. 110–111; 1896, nr 44, s. 785–786; 1897, nr 49, s. 714; 1898, nr 14, s. 217, 221–223; 1902, nr 15, s. 241, 244–246; 1906, nr 14, s. 297, 299–300; 1909, nr 13, s. 208–210; nr 52, s. 793; 1916, nr 15, s. 250–251; ПДТСЕВ, 1895, nr 8, s. 2; nr 11, s. 1; 1899, nr 9, s. 1–2; 1900, nr 9, s. 2; nr 12, s. 1; nr 15, s. 1; 1902, nr 12, s. 1–2; 1906, nr 7, s. 1–2; 1909, nr 9, s. 1; nr 13, s. 2; nr 40, s. 2; nr 43, s. 1; 1910, nr 6, s. 1; 1913, nr 1, s. 39; nr 5, s. 2; nr 12, s. 4; 1914, nr 1, s. 1; Циркуляр Главного Морского Штаба, 20 Июля 1916 года, nr 277; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 98; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 99; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 14; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 29; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 25; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 30; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 206; *Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год*, kol. 622; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 649; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 672; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1906 год*, Люблин 1906, s. 153; *Отдел II. Местные учреждения*, [w:] *Памятная книжка Области Войска Донского на 1915 г.*, Новочеркасск 1915, s. 315; *Отдел II. Местные учреждения*, [w:] *Памятная книжка Области Войска Донского на 1916 г.*, Новочеркасск 1916, s. 182; *Памятная книжка Волынской губернии на 1898 год*, s. 63; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 225; *Журналы заседаний Особого совещания при Главнокомандующем Вооруженными Силами на Юге России А.И. Деникине, Сентябрь 1918-го – декабрь 1919 года*, ред. С.В. Мироненко, сост. Б.Ф. Додонов et al., Москва 2008, s. 94–96; <https://kortic.borda.ru/?1-5-0-00000465-000-0-1> [dostęp: 28 IV 2023 r]; <https://www.geni.com/people/Екатерина-Благая/6000000040539326080> [dostęp: 28 IV 2023 r.].

Kuzniecowa, Paweł Wasiljewicz

1. Кузнецов, Павел Васильевич

2. Ur. w 1826 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 10 IV 1863 r. z Amelią Julianną Blankenstein, ur. 16 II 1842 r. w Płocku, zm. po 1875 r., wyznania luterańskiego, mieszkanką Czeladzi, córką zmarłego obywatela Płocka piekarza Wilhelma Karola Blankensteina i Katarzyny z d. Feisert.

8. DZIECI: Nikołaj, ur. 18 I 1864 r. w Kaliszu, zm. 1 III 1916 r., wyznania prawosławnego, absolwent II Gimnazjum Męskiego w Warszawie, studenta Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, absolwent Wydziału Fizyczno-Matematycznego Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego w 1888 r., cenzor Warszawskiego Komitetu Cenzury, żonaty od 21 VII 1896 r. z Bronisławą Joanną Ludwikówną Bobrek, ur. w 1875 r., zm. po 1899 r., wyznania rzymskokatolickiego, mieszkanką Warszawy; Wiera, ur. w 1868 r. w Wieruszowie, zm. po 30 VI 1902 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 30 VI 1902 r. z Matwiejem Gawriłowiczem Cytowiczem, ur. w 1866 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, młodszym ordynatorem Ujazdowskiego Szpitala Wojskowego; Nadieżda, ur. 12 VI 1869 r. w Wieruszowie, zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego, siostra miłosierdzia Elżbietańskiej Wspólnoty Czerwonego Krzyża w Warszawie, panna; Wasilij, ur. 5 VI 1875 r. w Praszce, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, urzędnik Biura Poczto-Telegraficznego w Płocku.

9. OJCIEC: Wasilij Kuzniecowa, ur. przed 1789 r., zm. po 1835 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: Gawrił, ur. przed 1810 r., zm. po 16 VII 1861 r., wyznania prawosławnego, major 20 I 1849 r., oficer Fińskich Batalionów Liniowych.

10. 1842 r. – podoficer 2 Fińskiego Batalionu Liniowego; 5 VII 1846 r. – oficer 2 Fińskiego Batalionu Liniowego (oddelegowany do p.o. adiutanta 1 Brygady 22 Dywizji Piechoty); 25 V 1855 r. – oficer 4 Fińskiego Batalionu Liniowego (oddelegowany do p.o. adiutanta 1 Brygady 22 Dywizji Piechoty); 1857 r. – oficer 8 Fińskiego Batalionu Liniowego; 1 IX 1857 r. – oficer straży granicznej bez przydziału służbowego; 17 IX 1857 r. – rezerwowy oficer Kaliskiej BSG; 3 XII 1857 r. – pomocnik nadstrażnika Kaliskiej BSG; 8 IV 1858 r. – nadstrażnik Kaliskiej BSG; 1 I 1860 r. – dowódca oddziału Kaliskiej BSG; 1862 r. – rezerwowy oficer Kaliskiej BSG; 27 VI 1864 r. – członek KC Sosnowiec; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Wieruszów; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Praszka; 13 V 1882 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 1882 r. – nadzorca szpitala powiatowego we Włocławku.

11. X 1858 r. – nagroda finansowa 87,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1860 r. – nagroda finansowa 42,655 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1860 r. – nagroda finansowa 38,845 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1860 r. – nagroda finansowa 58,295 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1860 r. – nagroda finansowa 121,795 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1861 r. – nagroda finansowa 79,44 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1861 r. – nagroda finansowa 61,50 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1861 r. – nagroda finansowa 40,335 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1862 r. – nagroda finansowa 30,21 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 30 VIII 1863 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; V 1865 r. – nagroda finansowa 93,53 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1865 r. – nagroda finansowa 64,13 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1865 r. – nagroda finansowa 61,425 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1865 r. – nagroda finansowa 54,99 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1866 r. – nagroda finansowa 71,04 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1867 r. – nagroda finansowa 98,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1872 r. – nagroda finansowa 42,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 I 1876 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 5 VII 1846 r. – chorąży; 20 I 1849 r. – podporucznik; 29 V 1854 r. – porucznik; 30 VIII 1858 r. – sztabskapitan; 1862 r. – kapitan; 27 VI 1864 r. – przemianowany ze stopnia kapitana na rangę radcy tytularnego; 20 IX 1866 r. – asesor kolegialny (starsz. 18 XI 1865 r.); 22 IX 1870 r. – radca dworu (starsz. 27 VI 1868 r.); 31 V 1872 r. – radca kolegialny (starsz. 27 VI 1871 r.).

13. Kuzniecowa zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Piotrkowie; został pochowany 14 II 1884 r. na cmentarzu miejskim we Włocławku.

14. Zmarł 11 II 1884 r. we Włocławku.

15. ERT, EAA.551.1.317, k. 17, 35; EAA.644.1.2678, k. 31; EAA.644.1.2681, nlb.; syg EAA.644.1.2682, nlb.; LVVA, zesp. 546, inw. 1, sygn. 86, k. 31; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 203v, 205, 264–264v, 268v–269, 273v–274, 281v, 286v–287, 299–299v, 307v–308, 333, 431v, 452v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 2, s. 13; sygn. 11, s. 22, 36; sygn. 16, s. 12, 18; sygn. 17, s. 22; sygn. 19, s. 10; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 121, s. 3; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 75, akt ślubu nr 5; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Płocku, sygn. 42, k. 9; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 20, k. 29v–30; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi pra-

wosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 59, s. 270; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 31, k. 144v-145; sygn. 49, k. 28v-29; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 564, k. 35; sygn. 565, k. 30; APP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 1863 rok, akt ślubu nr 5; „УПРМФ” 1865, nr 24, s. 398; nr 28, s. 482; nr 37, s. 597-598; nr 50, s. 866; 1866, nr 7, s. 124; nr 16 s. 311; nr 47, s. 906; 1867, nr 8, s. 123; 1870, nr 39, s. 572; 1871, nr 32, s. 523; 1872, nr 24, s. 427-428; nr 38, s. 747-748; 1873, nr 25, s. 490; 1876, nr 5, s. 108; 1882, nr 50, s. 1395; *Список маиорам по старшинству. Исправлено по 16-е Июля*, Санкт Петербург 1855, s. 99; *Список маиорам по старшинству. 1859*, Санкт Петербург 1859, s. 50; *Список маиорам по старшинству. Исправлено по 13-е Марта*, Санкт Петербург 1861, s. 27; *Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelnych Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na 1862 Rok*, Warszawa [b.d.w.], s. 417; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 5 Июля 1846 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Января 1849 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 29 Мая 1854 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 25 Мая 1855 года*; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1/13 Сентября 1857 года*; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 54; *Цензоры Российской империи конец XVIII – начало XX века. Биобиблиографический справочник*, сост. О.Ю. Абакумов et al., Санкт Петербург 2013, s. 220.

Landzberg, Paweł Josifowicz

1. Ландзберг, Павел Иосифович
2. Ur. w 1840 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.
5. Wydział Kameralny Liceum Riszelińskiego w Odessie, ukończone w 1861 r. z prawem uzyskania rangi sekretarza gubernialnego z chwilą podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.
6. Majtku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.
9. ОУСІЕС: Josif Landzberg, ur. przed 1819 r., zm. po 1840 r., wyznania ?, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? RODZENSTWO: ?
10. 3 X 1861 r. – urzędnik kancelaryjny Besarabskiego Rządu Obwodowego; 1 VII 1863 r. – naczelnik referatu Besarabskiego Rządu Obwodowego; 15 IV 1864 r. – p.o. sędziego śledczego 3 rewiru powiatu kiszyniowskiego; 16 V 1869 r. – na własną

prośbę zwolniony ze służby; 16 I 1870 r. – młodszy pomocnik zarządcy Kancelarii Gubernatora Besarabskiego; 6 VI 1881 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 27 III 1884 r. – młodszy pomocnik zarządcy Kancelarii Gubernatora Besarabskiego; 1 VII 1885 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Besarabskiego OC; 28 XI 1892 r. – sekretarz KC Ungheni; 1895 r. – dyrektor KC Leova; 16 II 1898 r. – dyrektor KC Dolho-byczów; 25 II 1904 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 7 VII 1872 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 IV 1890 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 22 IX 1899 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 30 V 1862 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 X 1861 r.); 10 III 1866 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 3 X 1864 r.); 18 IV 1868 r. – radca tytularny (starsz. 3 X 1867 r.); 26 VIII 1886 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 VII 1885 r.); 24 I 1890 r. – radca dworu (starsz. 1 VII 1889 r.).

13. –.

14. Zmarł po 25 II 1904 r.

15. ANRM, zesp. 1241, inw. 1, sygn. 8, k. 184–187; ERT, EAA.644.1.1612, k. 43; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 43; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 210, k. 41–45; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 10; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 5; zesp. 560, inw. 20, sygn. 516, k. 45–51; ПДТСЕВ, 1898, nr 5, s. 1; 1903, nr 27, s. 3; 1904, nr 7, s. 3; „УПР-МФ” 1885, nr 34, s. 571; 1886, nr 43, s. 234; 1890, nr 13, s. 117–119; 1892, nr 50, s. 534; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 102; *Бессарабский адрес-календарь на 1873 год*, s. 20; *Бессарабский адрес-календарь на 1874 год*, s. 2; *Бессарабский адрес-календарь на 1875 год*, s. 2; *Адрес-календарь, [w:] Бессарабский календарь на 1887 год, год пятый, Кишинев [b.d.w.]*, s. 25; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1899 год*, Люблин 1899, s. 153; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1900 год*, Люблин 1900, s. 154.

Leonowicz, Jan Bartłomiejewicz

1. Леонович, Иван Вартломеевич
2. Ur. w 1817 r. w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.
5. Gimnazjum Chwalońskie, ukończone w 1837 r.
6. Posiadał dom drewniany w Taurogach.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1846 r. z ?, zm. przed 1851 r.; 2[∞] przed 1852 r. z Józefą Iwaszkiewicz, ur. w 1829 r., zm. 5 XII 1876 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Maria, ur. 13 X 1846 r. w Taurogach, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego; Stanisława, ur. 7 IV 1848 r. w Taurogach, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jan Augustyn Mikołaj, ur. 28 VIII 1852 r. w Tomaszowie, zm. 22 XI 1879 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik wolnonajemny Lubelskiej Izby Kontroli, kawaler; Cezar Wincenty, ur. 21 VIII 1854 r. w Tomaszowie, zm. 22 VI 1914 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego, podpułkownik, oficer armii rosyjskiej, kawaler; Edward Miłośław, ur. 3 VII 1856 r. w Tomaszowie, zm. 30 VIII 1916 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego, właściciel farbiarni w Lublinie członek Lubelskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego, żonaty od 20 I 1891 r. z Eugenią Kazimierą Dąbrowską, ur. w 1863 r. w Dubience, zm. 23 XII 1939 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego, córką Jana Dąbrowskiego i Euzebii z d. Borucka; Stefania, ur. 1 III 1858 r. w Tomaszowie, zm. 13 VII 1860 r. w Tomaszowie Lubelskim, wyznania rzymskokatolickiego; Aniela Aleksandra, ur. 1 VI 1859 r. w Tomaszowie, zm. po 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 8 I 1891 r. z Marianem Remigiuszem Wijasińskim, ur. w 1858 r. w Chobrzeżanach w powiecie sandomierskim guberni radomskiej, zm. po 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, wdowcem, nieetatowym urzędnikiem Lubelskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzą, synem organisty w Chobrzeżanach i Chybicach Adama Wijasińskiego i Ludwiki z d. Kwiatkowska; Feliksa Kazimiera, ur. 13 XI 1861 r. w Tomaszowie, zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego; Waleria, ur. w 1864 r. w Tomaszowie, zm. 24 III 1867 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Bartłomiej Leonowicz, ur. przed 1794 r., zm. po 1817 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej. MATKA: Elżbieta Sienkiewicz, ur. przed 1799 r., zm. po 1817 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 1 VIII 1837 r. – nadetatowy pisarz Kancelarii Jurburskiego OC; 3 III 1838 r. – pisarz Kancelarii Jurburskiego OC; 20 IX 1839 r. – pisarz KC Połoga; 28 VI 1843 r. – pisarz KC Taurogi; 1 I 1851 r. – p.o. wagstempelmejsztra i ekerka KC Tomaszów; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku wagstempelmejsztra i ekerka KC Tomaszów; 12 III 1862 r. – nadzorca PC Łązek Zaklikowski; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Krzeszów; 20 XI 1865 r. – członek i skarbnik KC Sewastopol; 1 I 1866 r. – z powodu reorganizacji administracji celnej poza etatem.

11. 26 VIII 1859 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 11 III 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 11 III 1844 r.); 24 VII 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 III 1848 r.); 7 III 1853 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 3

III 1852 r.); 1856 r. – radca tytularny (starsz. 3 III 1855 r.); 14 I 1866 r. – asesor kolegiálny (starsz. 12 III 1865 r.).

13. Jan Leonowicz został pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie. Wdowa po Leonowiczu zamieszkała w Lublinie.

14. Zmarł 8 XII 1866 r. w Lublinie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 28; sygn. 78, k. 17, 18v; sygn. 80, k. 29; sygn. 82, k. 14v–15; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 177, 338v–339; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 210–210v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5712, k. 209–211; sygn. 7351, k. 191–194; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Chybicach, sygn. 83, s. 12; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Chobrzeżanach, sygn. 46, s. 20; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej św. Jana w Lublinie, sygn. 49, s. 348; sygn. 50, s. 263; sygn. 59, s. 421; sygn. 62, s. 470; sygn. 74, s. 122–125; sygn. 79, s. 272; sygn. 83, s. 352; sygn. 84, s. 332, 334; sygn. 88, s. 404; sygn. 103, s. 298; sygn. 105, s. 272; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Tomaszowie, sygn. 4, s. 535, 704; sygn. 79, s. 35; sygn. 91, s. 47; sygn. 92, s. 53; sygn. 93, s. 187; sygn. 95, s. 20; „УПРМФ” 1866, nr 2, s. 18; nr 12, s. 242; nr 30, s. 743; 1911 rok. *Lista stowarzyszonych Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego*, [b.d.m.w], s. 7; <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:9396-CMCV-D?i=49> [dostęp: 30 IV 2023 r.].

Letc (Griszczow), Wilhelm (Wasilij) Eugen Fiodorowicz

1. Летц, Вильгельм Евгений Федорович
2. Ur. w 1868 r. w guberni kurlandzkiej.
3. Luteriański (prawosławne od 1915 r.)
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Rolnicza w Altewolcie.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 30 VII 1892 r. z Ludmiłą Połzińską, ur. 10 XI 1875 r., zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, córką Piotr Połzińskiego.
8. DZIECI: Lidia, ur. 17 I 1894 r., zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego; Konstantin, ur. 10 XI 1901 r. w Podmajdanie, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Fiodor Letc, ur. przed 1847 r., zm. po 1868 r., wyznania luteriańskiego, sekretarz gubernialny, urzędnik. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?
10. 4 VII 1890 r. – ruchomy nadzorca akcyzy 2 rewiru w Samarkandzie; 1 III 1891 r. – kontroler akcyzy w Katta-Kurganie; 31 I 1893 r. – starszy kontroler 6 rewiru Zarządu Akcyzowego Kraju Turkiestańskiego; 14 VII 1894 r. – członek i skarbnik KC Czubek (8 X 1894 r. – oddelegowany do zajęć w KC Samarkanda; od 25 I do 21

IX 1895 r. – p.o. nadzorcy PK Bogorak; 23 VI 1896 r. – oddelegowany do zajęć w KC Kierki); 28 X 1896 r. – włączony do etatu DOC MF; 2 VII 1897 r. – pomocnik dyrektora PC Lenkoran; 12 II 1898 r. – pomocnik dyrektora PC Igdyr; 23 VII 1899 r. – pomocnik dyrektora PC Orgow; 9 XI 1899 r. – włączony do etatu DOC MF; 6 III 1900 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Krzeszów; 21 VII 1901 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Podmajdan; 6 IX 1902 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora PC Podmajdan; 9 IX 1903 r. – dyrektor PC Niezdara; 7 IX 1905 r. – dla dobra służby dyrektorem PC Podgrabów; 15 IV 1909 r. – dyrektor KC Korczyn; 3 III 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 7 I 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 6 III 1905 r.; 1910 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 6 III 1910 r.; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 1 XI 1899 r. – registrator kolegiálny (starsz. 14 VII 1898 r.); 15 VI 1902 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 VII 1901 r.); 26 XI 1904 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 14 VII 1904 r.); 31 III 1908 r. – radca tytularny (starsz. 14 VII 1907 r.); 1911 r. – asesor kolegiálny (starsz. 14 VII 1910 r.); 29 VI 1915 r. – radca dworu (starsz. 14 VII 1914 r.).

13. Z powodu pojawienia się antyniemieckich nastrojów w społeczeństwie rosyjskim po wybuchu I wojny światowej Letc w 1915 r. dokonał konwersji na prawosławie oraz zmienił imię i nazwisko na Wasilij Griszczow.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 78; inw. 2, sygn. 152, k. 10; ERT, EAA.644.1.1578, k. 28–29, 36v; EAA.644.1.1612, k. 36v; EAA.644.1.1700, k. 40; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 11v; sygn. 35, k. 36v; sygn. 36, k. 39; sygn. 41, k. 20v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 36–36v; sygn. 2026, k. 38v; sygn. 2027, k. 14–14v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 43–44; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 28–29, 36v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 71v, 86–87v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 537; sygn. 638, k. 490v–491, 498–504v; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 41, s. 20–21; sygn. 42, s. 24; sygn. 67, s. 249; ПДТСЕВ, 1899, nr 21, s. 4; nr 31, s. 1–4; 1900, nr 8, s. 6; 1901, nr 20, s. 3–4; 1902, nr 18, s. 1–3; nr 22, s. 2; 1903, nr 23, s. 2; 1904, nr 34, s. 1–3; 1905, nr 26, s. 2; 1906, nr 23, s. 3; 1908, nr 9, s. 1–2; 1909, nr 15, s. 2; 1913, nr 1, s. 57; 1915, nr 6, s. 1; „УПРМФ” 1894, nr 32, s. 406; nr 50, s. 894; 1897, nr 37, s. 547; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 104; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года,

s. 111; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 112; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 164; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 137; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 136; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 156; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 123; *Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год*, kol. 586; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 608; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 630; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 227.

Lewickij, Jakow Andriejewicz

1. Левицкий, Яков Андреевич
2. Ur. w 1797 r. w guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.
5. Wołyńskie Seminarium Duchowne, nieukończzone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1837 r. z Julią Mierzejewską, ur. przed 1818 r., zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego, właścicielką domu w Uściługu, córką Józefa Mierzejewskiego.
8. DZIECI: Nikołaj, ur. 11 XII 1837 r. w Grodnie, zm. 9 X 1878 r. w Radziejowie, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. buchalter i kalkulator KC Pызdry i nadzorca PK Radziejów; Andriej, ur. 3 II 1840 r. w Grodnie, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Józefa, ur. 2 VI 1843 r. w Żółtkach, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 8 XI 1870 r. z urzędnikiem Siemionem Fiodotowiczem Kaczenowskim; Konstantin, ur. 24 III 1844 r. w Żółtkach, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 29 VIII 1847 r. w Uściługu, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Anton, ur. 10 V 1850 r. w Uściługu, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Andriej Lewickij, ur. przed 1776 r., zm. po 1797 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni wołyńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 3 VIII 1815 r. – pomocnik referenta Kowelskiej Powiatowej Kasy Skarbowej; 7 V 1818 r. – referent Kowelskiej Powiatowej Kasy Skarbowej; 21 IX 1819 r. – na własną

prośbę zwolniony ze służby; 23 IX 1819 r. – pisarz KC Uściług; 1 XI 1821 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 19 I 1822 r. – pisarz Wołyńskiej Izby Skarbowej; 2 I 1824 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 23 VIII 1829 r. – pisarz KC Uściług; 5 III 1837 r. – pomocnik dyrektora KC Grodno; 17 VI 1840 r. – pomocnik dyrektora KC Żółtki; 7 VIII 1844 r. – pomocnik dyrektora KC Uściług; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Igołomia; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Igołomia; 7 X 1860 r. – dyrektor KC Krzeszów; 19 VIII 1863 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1831 r. – nagroda finansowa 150 rubli za ocalenie majątku będącego własnością skarbu państwa w czasie pożaru 27 X 1830 r. w Uściługu; 1832 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1835 r. – nagroda finansowa 37 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 22 VIII 1847 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1848 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1859 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby.

12. 1823 r. – registrator kolegialny (starsz. 31 I 1822 r.); 1831 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 IX 1830 r.); 11 I 1835 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 22 IX 1833 r.); 9 XII 1838 r. – radca tytularny (starsz. 22 IX 1837 r.); 13 VI 1849 r. – asesor kolegialny (starsz. 22 IX 1847 r.); 2 XII 1854 r. – radca dworu (starsz. 22 IX 1853 r.).

13. 26 XI 1863 r. Lewicki otrzymał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 428,88 rubla od dnia 19 VIII 1863 r.; Lewicki po odejściu ze służby zamieszkał na terenie powiatu zamojskiego guberni lubelskiej.

14. Zmarł po 1 V 1864 r.

15. ERT, EAA.2176.2.139, s. 15; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 70v; sygn. 69, k. 6–7; sygn. 72, k. 2, 3; sygn. 73, k. 16; sygn. 76, k. 43v; sygn. 80, k. 1–1v; sygn. 82, k. 6–6v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 511; sygn. 36, k. 8; sygn. 58, k. 28v, 151–151v, 205; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28, 29v, 35–35v, 249, 250, 389; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 80–84; sygn. 26176, k. 28–32; sygn. 6182, k. 59–63; sygn. 8833, k. 68–70; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 2; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/61, s. 10; sygn. 1/64, s. 10; sygn. 1/65, s. 18; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 2, s. 2; APP w Częstochowie, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olku-

szu, sygn. 1859 rok, akt chrztu płci męskiej nr 7; sygn. 1860 rok, akt płci męskiej nr 10; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 21, s. 30v–31; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 146.

Lewickij, Konstantin Jakowlewicz

1. Левицкий, Константин Яковлевич

2. Ur. 24 III 1844 r. w Żółtkach w guberni grodzieńskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni wołyńskiej.

5. Szkoła filologiczna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 5 VI 1878 r. z Jewgenią Korotkiewicz, ur. w 1858 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Josifa Korotkiewicza i Aleksandry z d. Agryskowa.

8. DZIECI: Michaił, ur. 7 VII 1879 r. w Korczynie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Częstochowie; Aleksandr, ur. 7 VIII 1880 r. w Korczynie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Częstochowie; Zofia, ur. 4 XI 1882 r. w Herbach, zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Maryjskiego w Warszawie, zamężna od 18 VIII 1902 r. z oficerem wychowawcą Suworowskiego Korpusu Kadetów w Warszawie sztabskapitanem 7 Pułku Strzelców Wsiewołodem Gawriłowiczem Grigorjewem, ur. w 1871 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 7 XI 1886 r. w Herbach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Jakow Lewickij, ur. przed 1825 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Julia Mierzejewska, ur. przed 1828 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, córka Josifa Mierzejewskiego. RODZENSTWO: Nikołaj, ur. 11 XII 1837 r. w Grodnie, zm. 9 X 1878 r. w Radziejowie, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. buchalter i kalkulator KC Pyzdry i nadzorca PK Radziejów; Andriej, ur. 3 II 1840 r. w Grodnie, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Józefa, ur. 2 VI 1843 r. w Żółtkach, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 8 XI 1870 r. z urzędnikiem celnym Siemionem Fiodotowiczem Kaczenowskim; Aleksandr, ur. 29 VIII 1847 r. w Uściługu, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Anton, ur. 10 V 1850 r. w Uściługu, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego.

10. 15 V 1863 r. – pisarz PC Sierosławice; 13 VII 1863 r. – pisarz KC Krzeszów; 23 V 1864 r. – pisarz KC Zawichost; 19 I 1865 r. – pisarz PC Dołhobyczów; 22 VII 1865 r. – urzędnik kancelaryjny KC Krzeszów; 19 VII 1868 r. – urzędnik kancelaryjny KC Zawichost; 1 VII 1871 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Zawichojskiego OC;

22 IV 1872 r. – p.o. członka i skarbnika KC Sandomierz (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Zawichojskiego OC); 1 VII 1872 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Sandomierz (14 III 1873 r. – oddelegowany do Cesarstwa Austro-Węgierskiego w celu ustalenia zasad przewozu soli przez KC Igołomia i Sierosławicach); 16 X 1873 r. – p.o. dyrektora PC Dołhobyczów; 1 III 1874 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora PC Dołhobyczów; 21 II 1876 r. – dyrektor KC Rataje; 1 VII 1876 r. – dyrektor KC Korczyn; 12 VIII 1882 r. – dyrektor KC Herby; 14 V 1894 r. – dyrektor KC Praszka; 5 IV 1897 r. – dyrektor KC Herby; 29 I 1909 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 11 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 36,92 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 IV 1891 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 VII 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 1895 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 IV 1903 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 22 XII 1866 r. – registrator kolegiálny (starsz. 22 IX 1865 r.); 30 IV 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 IX 1868 r.); 18 VIII 1872 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 22 IX 1871 r.); 8 V 1875 r. – radca tytularny (starsz. 22 IX 1874 r.); 24 III 1878 r. – asesor kolegiálny (starsz. 22 IX 1877 r.); 17 III 1882 r. – radca dworu (starsz. 22 IX 1881 r.); 2 V 1886 r. – radca kolegiálny (starsz. 22 IX 1885 r.); 4 II 1895 r. – radca stanu (starsz. 13 III 1894 r.).

13. –.

14. Zmarł po 29 I 1909 r.

15. ERT, EAA.644.1.1740, k. 14; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 4, 18; sygn. 37, k. 14; sygn. 41, k. 7, 10; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 1890, k. 18; inw. 9, sygn. 37, k. 91–100; inw. 11, sygn. 219, k. 1160–1168; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 132v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 2; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 31, s. 78; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 8, s. 36; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/82, k. 20v; sygn. 1/83, k. 10v; sygn. 2/1, s. 6; sygn. 2/2, s. 9; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 3, s. 22; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej w Potoku Górnym, sygn. 26, k. 12; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Bu-

dowlany, sygn. 17796, s. 1, 62–63, 105–106, 109–110, 112, 113, 121, 123–124, 126; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48, 49; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1901 rok, k. 8; sygn. 1902 rok, k. 42v; „УПРМФ” 1870, nr 20, s. 282; 1872, nr 35, s. 685; 1874, nr 23, s. 546; nr 25, s. 594; 1875, nr 21, s. 469–470; 1876, nr 19, s. 430; nr 43, s. 986; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 1, s. 1, 3–4; 1882, nr 23, s. 603; 1886, nr 27, s. 14; 1891, nr 16, s. 185–188; 1894, nr 14, s. 159; 1897, nr 17, s. 225; 1898, nr 14, s. 217, 219; 1903, nr 14, s. 185, 187; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1; nr 12, s. 1; 1897, nr 14, s. 2; nr 16, s. 1; 1907, nr 9, s. 3; 1909, nr 6, s. 1; nr 8, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 97; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 104; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 105; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 76; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года*, s. 1, 3; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год*, s. 146; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 227.

Lewickij, Michaił Iwanowicz

1. Левицкий, Михаил Иванович
 2. Ur. 23 V 1837 r. w guberni wołyńskiej.
 3. Prawosławne.
 4. Syn psalmisty.
 5. Wołyńskie Seminarium Duchowne, ukończone 14 VII 1861 z dyplomem I kategorii i tytułem studenta.
 6. Majątku nie posiadał.
 7. ŻONATY przed 1877 r. z Natalią Dedrin, ur. przed 1855 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką Jakuba Dedrina.
 8. DZIECI: Michaił, ur. 9 III 1875 r. we Władysławowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Kielcach; Natalia, ur. 14 III 1877 r. w Raczkach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczennica Gimnazjum Żen-skiego w Kielcach; Fiodor, ur. 28 XII 1881 r. w Raczkach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Kielcach; Taisa, ur. 8 X 1887 r. w Filipowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.
 9. ОУЧИЕ: Iwan Lewickij, ur. przed 1815 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego, psalmista cerkwi w Gołybisie w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej.
- МАТКА: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 12 XI 1863 r. – nauczyciel Warszawskiej Szkoły Duchownej (20 I 1864 r. – pomocnik inspektora Warszawskiej Szkoły Duchownej); 22 II 1865 r. – na własną prośbę p.o. nauczyciela Szkoły Elementarnej Resortu Celnego w Łomży; 6 VIII 1865 r. – zatwierdzony na stanowisku nauczyciela Szkoły Elementarnej Resortu Celnego w Łomży; 25 II 1867 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 IV 1867 r. – urzędnik kancelaryjny KC Filipów; 7 VI 1867 r. – sekretarz Wyłkowyskiego Zarządu Powiatowego; 4 V 1868 r. – referent ds. finansowych Wyłkowyskiego Zarządu Powiatowego; 8 I 1873 r. – referent ds. policyjnych Władysławowskiego Zarządu Powiatowego; 26 XI 1874 r. – pomocnik dyrektora PC Władysławów; 16 XII 1875 r. – dyrektor PC Raczki; 8 I 1882 r. – sekretarz Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 18 IX 1882 r. – dyrektor KC Filipów; 12 II 1888 r. – dyrektor KC Igołomia; 13 I 1894 r. – dyrektor KC Wincenta.

11. 24 III 1885 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 VII 1886 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 22 IX 1892 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 12 VIII 1870 r. – registrator kolegialny (starsz. 12 XI 1863 r.); 15 VI 1871 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 12 XI 1865 r.); 10 VIII 1873 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 12 XI 1868 r.); 14 II 1874 r. – radca tytularny (starsz. 12 XI 1870 r.); 10 XII 1874 r. – asesor kolegialny (starsz. 12 XI 1872 r.); 20 VI 1883 r. – radca dworu (starsz. 8 I 1882 r.).

13. Powodem śmierci Lewickiego był paraliż;ostał pochowany 25 I 1900 r. na cmentarzu prawosławnym w Łomży.

14. Zmarł 22 I 1900 r. w Wincencie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 4v; RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 36, k. 63-67; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1546, k. 936-941; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 26, k. 43v; sygn. 27, k. 5v; sygn. 36, k. 3, 4; sygn. 72, k. 21v-22; sygn. 73, k. 25v-26; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 4, s. 17; „УПРМФ” 1875, nr 10, s. 223; 1876, nr 15, s. 319; 1882, nr 23, s. 604; 1883, nr 32, s. 914; 1885, nr 12, s. 771-773; 1888, nr 10, s. 599; 1894, nr 6, s. 78; ПДТСЕВ, 1900, nr 3, s. 2; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1896 год*, s. 136-137; Н.И. Теодорович, *Волынская духовная семинария. История первоначального устройства ее и подведомственных ей духовных училищ* : списки воспитанников, окончивших в ней курс учения, а также начальников и наставников ее в период времени с 1796 по 1900 г. : с приложением портрета митрополита Антония Рафальскаго и его писем, Почаев 1901, s. 643.

Lewickij, Władimir Dmitrijewicz

1. Левицкий, Владимир Дмитриевич
2. Ur. w 1853 r. w Radziwiłowie w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej przed Radą Pedagogiczną 2-klasowej Szkoły Miejskiej w Kamieńcu Podolskim złożony 12 XII 1886 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 2 IX 1896 r. z Marią Berezowską, ur. w 1860 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, tymczasową mieszkanką osady Zawichost, córką Emanuela Berezowskiego.
8. DZIECI: Nadieżda, ur. 26 XI 1896 r. w Zawichoście, zm. po 3 V 1920 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Wyższej Maryjskiej Szkoły Żeńskiej w Wilnie 12 VI 1914 r., pisarz wolnonajemny i urzędniczka kancelaryjna Kancelarii Inspektora Warszawskiego Rewiru Celnego, zamężna od 3 V 1920 r. z Aleksandrem Władimirowiczem Senczą; Dmitrij, ur. 10 IV 1898 r. w Zawichoście, zm. 21 VIII 1898 r. w Zawichoście, wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Dmitrij Lewickij, ur. przed 1815 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik administracji celnej, m.in. sekretarz KC Radziwiłłów. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 1 XI 1876 r. – urzędnik kancelaryjny KC Husiatyn; 15 IV 1881 r. – pomocnik buchaltera i kalkulator ceł KC Radziwiłłów; 19 III 1884 r. – pomocnik buchaltera i kalkulator ceł KC Sosnowiec; 6 VII 1884 r. – skarbnik KC Radziwiłłów; 16 X 1891 r. – dyrektor KC Zawichost; 17 VII 1899 r. – dyrektor KC Modrzejów; 17 VI 1902 r. – dyrektor KC Tomaszów; 26 X 1906 r. – dyrektor KC Wieruszów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.
11. 17 IV 1894 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 18 IV 1899 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 22 III 1915 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.
12. 6 II 1889 r. – registrator kolegialny (starsz. 1 XI 1880 r.); 23 XI 1889 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 XI 1883 r.); 11 I 1891 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 XI 1886 r.); 26 III 1892 r. – radca tytularny (starsz. 1 XI 1889 r.); 12 VII 1894 r. – asesor

kolegialny (starsz. 1 XI 1892 r.); 23 V 1897 r. – radca dworu (starsz. 1 XI 1896 r.); 26 IV 1903 r. – radca kolegialny (starsz. 17 VI 1902 r.); 4 V 1907 r. – radca stanu (starsz. 26 X 1906 r.).

13. Lewickij zanim zawarł związek małżeński przez kilka lat znajdował się w konkubinacie z Marią Berezowską. Prawdopodobnie decyzja o ślubie została podjęta z powodu ciąży przyszłej małżonki.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 71v; sygn. 46, k. 14–14v; DAOO, zesp. 201, inw. 2, sygn. 81; ERT, EAA.644.1.1409, k. 7; EAA.644.1.1578, k. 25v; EAA.644.1.1612, k. 17; EAA.644.1.1700, k. 49v, 52; EAA.644.1.1740, k. 21v; EAA.644.1.2004, k. 68–68v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 17; sygn. 36, k. 46v, 49; sygn. 37, k. 21v; sygn. 74, k. 11; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 389v; sygn. 26, k. 24v; sygn. 48, k. 10; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 12–12v; inw. 4, sygn. 130, k. 91, 93; sygn. 235, k. 659–663; zesp. 133, inw. 1, sygn. 227, k. 1v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 25v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 70v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 222–228; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 32, s. 41; sygn. 35, s. 37; sygn. 36, s. 6; sygn. 37, s. 11, 18, 64–65; sygn. 38, s. 7, 11; AP w Radomiu, Księgi metrykalne parafii prawosławnej św. Mikołaja w Radomiu, sygn. 64, s. 86; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 27, s. 102; sygn. 28, s. 16; sygn. 30, s. 27; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1900 rok, k. 4; sygn. 1902 rok, k. 71; ПДТСЕВ, 1897, nr 22, s. 1; 1899, nr 21, s. 2; 1902, nr 16, s. 2; 1903, nr 12, s. 1; 1906, nr 30, s. 2; nr 31, s. 3; 1907, nr 14, s. 2; 1913, nr 1, s. 44; nr 6, s. 3–4; „УПРМФ” 1891, nr 46, s. 498; 1894, nr 16, s. 190–195; nr 33, s. 415; 1897, nr 22, s. 290; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 4–5; 1905, nr 16, s. 214, 221–222; 1906, nr 46, s. 769; 1915, nr 12, s. 190, 194; „Херсонския Губернска Вѣдомости” 1916, nr 6, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 100; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 107; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 107; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 63; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 76; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 75; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 87; Личный состав Департамента

Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 79; *Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год*, kol. 560; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 602; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год*, s. 147.

Lindenbaum, Konstantin Pawłowicz van der

1. Линденбаум, Константин Павлович
2. Ur. 4 I 1843 r. w Helsingforsie.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. ?
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° z ?, zm. przed 1 XII 1873 r.; 2° od 27 I 1874 r. z Pauliną Kołodzką, ur. 7 VI 1847 r. w Warszawie, zm. 1 II 1911 r. w Sosnowcu, wyznania rzymskokatolickiego, córką zmarłego dzierżawcy dóbr Sobików Józefa Kołodzkiego i Joanny z d. Szymańska.

8. DZIECI: Olga Janina, ur. 8 V 1877 r. w Bolesławcu, zm. 22 VIII 1968 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego (od 1905 r. rzymskokatolickiego), w latach 1895–1908 prowadziła w 4-klasową pensję prywatną dla dziewcząt Sosnowcu, zamężna przed 1901 r. z kupcem, przemysłowcem i właścicielem kopalń na Górnym Śląsku Wikto-rem Eugeniuszem Goldsteinem (Radliczem od 1904 r.), ur. w 1874 r., zm. w 1939 r., wyznania rzymskokatolickiego; Helena, ur. 21 VI 1884 r. w Michałowicach, zm. 14 III 1957 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego (od ? r. wyznania rzymskokatolickiego), nauczycielka geografii, zamężna od 20 IX 1920 r. z poetą Leopoldem Staffem.

9. OJCIEC: Paweł Karłowicz von Lindenbaum, ur. w 1799 r., zm. 20 XI 1852 r., wyznania prawosławnego, syn pułkownika kawalerii Karola Iwanowicza von Lindenbauma i córki podpułkownika Jelizawiey Andriejewny Ustjancewej, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów w 1821 r., oficer Łubińskiego Pułku Huzarów i Klastickiego Pułku Huzarów, od 4 XII 1837 r. oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów, m.in. sztab-oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów w Helsingforsie (Helsinki) do 17 XI 1841 r., brał udział w tłumieniu powstania listopadowego. MATKA: Maria Emilia ?, ur. w 1807 r., zm. 19 IV 1886 r. w Sankt Petersburgu, wyznania rzymskokatolickiego, córka Antoniego ? RODZENSTWO: Jelizawiecia, ur. w 1825 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. w 1826 r., zm. 17 VIII 1885 r. w Łomży, wyznania prawosławnego, absolwent Pułku Szlacheckiego, radca stanu, oficer Tarutinskigo Pułku Piechoty, Moskiewskiego Pułku Piechoty, Azowskiego Pułku Piechoty, oficer policji warszawskiej, komisarz ds. włościańskich powiatu łomżyńskiego, żonaty z Anną Kalantajewą, wyznania prawosławnego, córką porucznika Iwana Ka-

łantajewa; Michaił, ur. w 1828 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej, naczelnik wojskowy powiatu troickiego w guberni orenburskiej, żonaty; Maria, ur. w 1830 r., zm. 17 V 1878 r. w Gatczyń, wyznania prawosławnego, zamężna z Karolem Juliuszem Starckiem; Paweł, ur. w 1831 r., zm. przed 1867 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 21 XI 1832 r., zm. 8 III 1894 r., wyznania prawosławnego, kapitan, oficer Litewskiego Pułku Lejbgwardii, starszy adiutant Zarządu Naczelnika Wojennego Głównego Oddziału Warszawskiego, naczelnik powiatu łomżyńskiego, żonaty z Jekateriną Wilhelminą Andriejewną Sperling, wyznania luterńskiego; Natalia, ur. 10 XII 1833 r., zm. po 16 IV 1913 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Jekateryńskiego w Sankt Petersburgu, dama klasowa Progimnazjum Żeńskiego w Sandomierzu i Gimnazjum Żeńskiego w Łomży, panna; Władimir, ur. w 1837 r. w Helsinkach, zm. po 29 IV 1886 r., wyznania prawosławnego, podpułkownik, oficer 113 Staroruskiego Pułku Piechoty, oficer Skulańskiej BSG, pocztmistrz w Pułtusk, żonaty z Olgą Wasiljewną ?, wyznania luterńskiego; Zofia, ur. w V 1838 r. w Helsinkach, zm. 16 IV 1839 r. w Helsinkach, wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 27 I 1840 r. w Helsinkach, zm. po 6 XI 1871 r., wyznania prawosławnego, oficer 97 Inflanckiego Pułku Piechoty i Kurlandzkiej BSG, żonaty z Joanną Karłówną ?, wyznania luterńskiego; Dmitrij, ur. 27 I 1840 r. w Helsinkach, zm. 29 I 1890 r. w Przasnyszu, wyznania prawosławnego, kapitan, oficer 24 Symbirskiego Pułku Piechoty; Siergiej, ur. 20 X 1844 r. w Helsinkach, zm. 2 I 1845 r. w Helsinkach, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. w 1851 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Smolnego w Sankt Petersburgu w 1869 r., nauczycielka pensji żeńskiej F. Rudzkiej-Woźniczko w Sosnowcu.

10. 1859 r. – oficer 10 Fińskiego Batalionu Liniowego; ? r. – zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem podporucznika; ?-1873–1874 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 1 I 1875 r. – nadzorca PK Bolesławiec; 21 I 1880 r. – nadzorca PK Czeladź; 26 IV 1880 r. – skarbnik KC Sosnowiec; 19 X 1882 r. – dyrektor KC Michałowice.

11. ?

12. 1859 r. – chorąży; 4 III 1862 r. – podporucznik; 13 VIII 1874 r. – przemianowany ze stopnia chorążego na rangę registratora kolegijskiego; 1 XII 1875 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 VIII 1873 r.); 12 IX 1877 r. – sekretarz kolegijski (starsz. 14 VIII 1875 r.); 24 III 1878 r. – radca tytularny (starsz. 14 VIII 1877 r.); 15 I 1881 r. – asesor kolegijski (starsz. 26 IV 1880 r.); 14 III 1884 r. – radca dworu (starsz. 26 IV 1883 r.).

13. Lindenbaum zawarł związek małżeński z Pauliną Kołodzką w cerkwi prawosławnej w Piotrkowie.

14. Zmarł we IX 1886 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 754, k. 231v–232; sygn. 755, k. 308v–309; sygn. 758, k. 260v–261; sygn. 760, k. 312v; inw. 124, sygn. 742, k. 833v; inw. 125, sygn.

933, k. 321v; GARF, zesp. 1359, inw. 1, sygn. 13; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 270, k. 2v; RGIA, zesp. 1291, inw. 28, 1885 rok, sygn. 33; RGWIA, zesp. 395, inw. 41, sygn. 338, k. 1-4; zesp. 400, inw. 9, sygn. 214; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 5, k. 109v; sygn. 8, k. 8v; sygn. 14, k. 1v, 24v, 25v; sygn. 17, k. 14v, 31v, 34v; sygn. 18, k. 28v, 35v; sygn. 20, k. 17v, 41v, 47v; sygn. 26, k. 7v; sygn. 30, k. 31v; sygn. 32, k. 11v, 54v; sygn. 36, k. 20v; sygn. 39, k. 16v, 30v; sygn. 43, k. 3; sygn. 50, k. 79v-80; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 14, k. 164v; sygn. 23, k. 4v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Bogurodzicy w Wysokiem Mazowieckiem, sygn. 2, k. 1v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 11, s. 34; sygn. 13, s. 2; sygn. 18, s. 20; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 2/4, s. 13, 19; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 9, s. 7; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Sosnowcu, sygn. 19, s. 484; sygn. 27, s. 146; AP w Kielcach, Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 12539, k. 13, 23, 27, 28, 62, 72-72v, 83, 84; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta Stanu Cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 1, s. 4, 15; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie, sygn. 62, s. 89-90; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 18, k. 7v; sygn. 20, k. 8v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 22, s. 107; AP w Warszawie Oddział w Pułtusk, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Pułtusk, sygn. 3, k. 5v, 7v; APP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 1874 rok, k. 61v-62; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1902 rok, k. 3v-4; Archiwum Prywatne Adama Radlicza z Warszawy, Odpis skrócony aktu zgonu Olgi Radlicz; „УПРМФ” 1867, nr 42, s. 752; 1868, nr 11, s. 200; 1871, nr 19, s. 299; 1874, nr 35, s. 817-818; 1875, nr 24, s. 551; nr 51, s. 1199-1200; 1877, nr 39, s. 995-996; 1878, nr 17, s. 406-407; 1880, nr 14, s. 352; nr 32, s. 840; 1881, nr 5, s. 155; nr 42, s. 1223; 1883, nr 32, s. 914; 1884, nr 22, s. 1187; 1886, nr 22, s. 530; nr 42, s. 172; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1860, nr 37, s. 296; „Przemysłowo-Handlowy Kuryer Sosnowiecki” 1904, nr 25, s. 4; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Декабря 1837 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12 Августа 1846 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Мая 1848 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Июля 1853 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Апреля 1855 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Декабря 1857 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Марта 1862 года; Приказ по

Корпусу Жандармов, 1837, nr 58, roz. 1; 1841, nr 94, roz. 1; *Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1889 г.*, Санкт Петербург 1889, s. 24; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1888 г.*, s. 151–152; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г.*, Плоцк 1889, s. 152–153; *Памятная книжка Радомской губернии на 1890 год*, s. 65; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 54; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 56; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1883 г.*, s. 45; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1884 год*, s. 44; *Адрес-календарь, [w:] Бессарабский календарь на 1885 год*, Кишинев [b.d.w.], s. 39; *Общий состав Учредительного Комитета и комиссий по крестьянским делам в Царстве Польском. Составлен по 2 марта 1870 года*, Варшава 1870, s. 58; *Сборник биографий Кавалергардов. 1761–1801*, Санкт Петербург 1904, s. 211; О.Р. фон Фрейман, *Пажи за 183 года (1711–1894). Биографии бывших пажей, с портретами*, Фридрихсгамн 1894, s. 224; Н.П. Черепнин, *Императорское воспитательное общество благородных девиц. Исторический очерк. 1764–1914*, том третий, Петроград 1915, s. 583, 585; M. Kantor-Mirski, *Z przeszłości Zagłębia Dąbrowskiego i okolicy. Szkice monograficzne*, t. I, nr 25, Sosnowiec 1931, s. 367; K. Rędziński, *Początki szkolnictwa w Sosnowcu (1870–1914)*, „Studia i Prace Pedagogiczne. Rozprawy i materiały” 2014, nr 1, s. 324; P. Żur, *Szkice z przeszłości Liceum im. Emilii Plater w Sosnowcu*, [w:] *Księga pamiątkowa wydana w okazji 90-lecia II Liceum Ogólnokształcącego im. Emilii Plater w Sosnowcu*, red. M. Waliński, Sosnowiec 1998, s. 23–24; A. Glimos-Nadgórska, *Szkolnictwo Będzina 1795–1918 wraz z tekstami źródłowymi*, Katowice 2012, s. 91; A. Czuchryta, *Inwestycje kapitału górnośląskiego w kamieniołomy na Wołyniu w okresie II Rzeczypospolitej*, „Wieki Stare i Nowe” 2012, tom specjalny, s. 103–104; M. Mądzik, M. Korzeniowski, K. Latawiec, D. Tarasiuk, *Polacy na wschodniej Ukrainie w latach 1832–1921*, Lublin 2014, s. 180; <https://www.geni.com/people/Pavel-Karlovich-von-Lindenbaum/6000000032215305953> [dostęp: 15 IV 2020 r.]; <http://www.skarzysko24.pl/wiadomosci/aktualnosci/748-wspomnienie.html> [dostęp: 30 XII 2021 r.]; <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=18&kuid=10033075&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Metrikat&aynimi=Metrikat+1839-1844&ay=2704111&sartun=317079.KA&atun=324608.KA&ay2=132806> [dostęp: 5 I 2022 r.]; <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=27&kuid=10033238&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Metrikat&aynimi=Metrikat+1845-1849&ay=2704114&sartun=317079.KA&atun=324608.KA&ay2=132807> [dostęp: 5 I 2022 r.]; [http://digihakemisto.app-](http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=86&kuid=10039193&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Rippikirjat&aynimi=Rippikirjat+1841-1845&ay=2704072&sartun=317075.KA&atun=324608.KA&ay2=132842)

spot.com/edit?kuvanumero=11&kuid=10039223&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Rippikirjat&aynimi=Rippikirjat+1846-1850&ay=2704082&sartun=317075.KA&atun=324608.KA&ay2=132843 [dostęp: 5 I 2022 r.]; Inskrypcja z płyty nagrobnej Pauliny Lindenbaum na cmentarzu komunalnym w Sosnowcu.

Lipko, Kazimierz Matwiejewicz

1. Липко, Казимир Матвеевич
2. Ur. w 1794 r. w guberni grodzieńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. 4 klasy Szkoły Powiatowej w Brześciu Litewskim (zwolniony z V klasy w 1810 r.).
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1849 r. z Margaritą von Rebinder, ur. przed 1830 r., zm. po 1851 r., wyznania luterańskiego, szlachcianką guberni estlandzkiej.
8. Bezdzienny.
9. ОУСІЕС: Maciej Lipko, ur. przed 1774 r., zm. po 1795 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?
10. 11 II 1811 r. – pisarz policji miejskiej w Prużanach; 3 I 1813 r. – pisarz Sądu Ziemskiego w Brześciu; 27 VI 1814 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 12 VIII 1814 r. – sekretarz przy rosyjskim naczelniku okręgowym powiatu lubartowskiego w Księstwie Warszawskim; 27 VII 1815 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu; 9 X 1815 r. – sekretarz przy forstmeistrze dystryktu brzeskiego; 9 IV 1817 r. – zwolniony ze stanowiska; 1 V 1817 r. – pisarz przy naczelniku Brzeskiego OC; 31 XII 1819 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska; 3 I 1820 r. – sekretarz KC Lublin; 20 IX 1824 r. – pomocnik nadzorca w Kowieńskim OC; 18 X 1825 r. – asesor w sprawach celnych w powiecie telszewskim guberni wileńskiej; 12 VI 1830 r. – asesor w sprawach celnych w powiecie rosieńskim guberni wileńskiej; 7 XII 1832 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 24 V 1833 r. – członek KC Jurburg; 14 XII 1834 r. – członek KC Połąga; 29 IV 1835 r. – dyrektor KC Gorzdy; 9 XII 1840 r. – dyrektor KC Brześć Litewski; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Szczypiorno; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Szczypiorno; 21 VI 1852 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.
11. 1826 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1827 r. – nagroda finansowa 500 rubli za walkę z kontrabandą; 1828 r. – nagroda finansowa 500 rubli; 1833 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1834 r. – nagroda finansowa 350 rubli; 1835 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 400 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 700 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 180 rubli; 12

XII 1840 r. – wdzięczność władz zwierzchnich; 1840 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 22 VIII 1841 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 18 XII 1841 r. – wdzięczność władz zwierzchnich; 1841 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 16 VIII 1842 r. – nagroda 300 rubli za uratowanie mienia państwowego w czasie pożaru w Brześciu w dniach 21–22 VI 1842 r.; 20 XI 1842 r. – złoty zegarek; 1842 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 6 IX 1846 r. – brylantowy pierścień; 1846 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 3 IV 1849 r. – dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 rubli stołowych każdego roku do chwili zatrudnienia w strukturach DHZ MF; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; IX 1851 r. – nagroda finansowa 61,91 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1818 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1817 r.); 1821 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1821 r.); 1824 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 31 XII 1823 r.); 1827 r. – radca tytularny (starsz. 31 XII 1826 r.); 9 XII 1838 r. – asesor kolegiálny (starsz. 30 XI 1837 r.); 5 IX 1844 r. – radca dworu (starsz. 30 XI 1843 r.); 13 VI 1850 r. – radca kolegiálny (starsz. 30 XI 1849 r.).

13. W lutym 1822 r. wykryto nieprawidłowości w KC Lublin. Lipko został odsunięty od stanowisko i postawiony przed Wołyńskim Sądem Głównym. 19 III 1824 r. został uniewinniony; W czasie powstania listopadowego w dnia 14–15 III 1831 r. nadzorował porządek publiczny w Jurburgu. W obawie przed powstańcami zbiegł na teren Królestwa Pruskiego, skąd przedostał się do Lipawy 28 VII 1831 r.; 9 XII 1852 r. uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 543,25 rubla od dnia 16 VII 1852 r.

14. Zmarł po 21 VI 1852 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 67, k. 82; sygn. 69, k. 1v, 25v; sygn. 72, k. 2, 3; sygn. 74, k. 2, 29; sygn. 76, k. 47; sygn. 79, k. 1, 2; sygn. 81, k. 27–27v; sygn. 82, k. 6, 18; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 2, 28; sygn. 58, k. 31, 114, 115, 238–238v, 252–252v, 285–285v, 330v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 1–10; sygn. 6182, k. 1–12; sygn. 8833, k. 1–5; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 138; *Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1850 г.*, Санкт Петербург 1850, s. 611.

Lohmann, Michał Grigorij Michajłowicz von

1. Ломан, Михаил Григорий Михайлович фон

2. Ur. w 1827 r. w Sankt Petersburgu.

3. Luterańskie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Pułk Szlachecki, ukończony 13 VI 1848 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed VI 1852 r. z Emilią Wunderlich, ur. 9 I 1823 r. w Płocku, zm. 22 I 1910 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córką cieśli z Płocka Antoniego Wunderlicha i Fryderyki z d. Kiertz (Giertz, Gortz).

8. DZIECI: Leokadia Michalina, ur. 6 XII 1852 r. w Płocku, zm. 27 XII 1880 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 7 VI 1879 r. z sędzią śledczym Płockiego Sądu Okręgowego Antonim Franciszkiem Goszczyńskim, ur. 22 VIII 1849 r. w Dłużniewie Małym w powiecie płockim guberni płockiej, zm. po 1888 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem ziemianina Józefa Goszczyńskiego i Anny z d. Lewandowska; Eugenia Emilia, ur. 16 VIII 1854 r. w Jaworznie w powiecie wieluńskim guberni warszawskiej, zm. 25 XII 1864 r. w Płocku, wyznania rzymskokatolickiego; Włodzimierz Leon, ur. 28 VI 1856 r. w Jaworznie w powiecie wieluńskim guberni warszawskiej, zm. 7 II 1901 r. w Hucie Bankowej, wyznania rzymskokatolickiego, prowizor farmacji, aptekarz, dzierżawca apteki w Hucie Bankowej, żonaty od 6 V 1884 r. z Henryką Aleksandrą Moczulską, ur. 4 II 1866 r. w Mąkolinie w guberni płockiej, zm. po 3 XI 1902 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką dzierżawcy wsi rządowej w Mąkolinie Leona Antoniego Moczulskiego i Izabelli z d. Gutkowska (powtórnie wyszła za mąż 15 X 1902 r. za aptekarza z Huty Bankowej Bronisława Horodkę); Aleksander Michał, ur. w 1859 r. w Płocku, zm. 26 I 1909 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, żonaty z Helena z d. Sadkowska; Emilia Paulina, ur. 26 I 1862 r. w Pyzdrach, zm. 24 V 1889 r. w Płocku, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 16 IX 1884 r. z Mirosławem Michałem Kowalkowskim, ur. 18 VII 1849 r. w Płocku, zm. po 24 V 1889 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnikiem Płockiej Izby Skarbowej, synem Józefa Kowalkowskiego i Agnieszki z d. Chmielińska.

9. OJCIEC: Michał Aleksandrowicz von Lohmann, ur. przed 1808 r., zm. po 1866 r., wyznania luterańskiego, radca tytularny, członek i dyrektor KC Hapsal, członek Portowej KC Rewel. MATKA: Szarlota Emilia Andriejewna Bochmann, ur. przed 1812 r., zm. po 1850 r., wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: Amalia Emilia, ur. przed 1825 r., zm. po 1842 r., wyznania luterańskiego, zamężna z oficerem batalionu garnizonu rewelskiego Karolem Rzepeckim, wyznania rzymskokatolickiego; Mikołaj Henryk, ur. 8 IV 1834 r. w Hapsalu, zm. po 1879 r., wyznania luterańskiego.

10. 13 VI 1848 r. – oficer Galickiego Pułku Jęgrów; 23 X 1852 r. – pomocnik nadstrażnika Kaliskiej BSG; 1857 r. – nadstrażnik Kaliskiej BSG; 1859 r. – dowódca oddziału Kaliskiej BSG; 22 V 1864 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Pyzdry; 1 I

1866 r. – członek i skarbnik KC Słupca; 16 I 1867 r. – dyrektor KC Modrzejów; 11 IX 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1849 r. – order św. Anny IV kl. z napisem „za odwagę”; VIII 1854 r. – nagroda finansowa 45,285 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1859 r. – nagroda finansowa 49,32 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 30 VIII 1863 r. – jednorazowa nagroda finansowa za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1865 r. – medal ciemnobraźowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. 1848 r. – chorąży; 17 V 1850 r. – podporucznik; 23 X 1852 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika piechoty na stopień chorążego straży granicznej; 6 XII 1853 r. – porucznik; 23 III 1858 r. – sztabskapitan; 17 IV 1862 r. – kapitan; 22 V 1864 r. – przemianowany ze stopnia kapitana na rangę radcy tytularnego; 20 IX 1866 r. – asesor kolegialny (starsz. 17 IV 1865 r.).

13. Lohmann został pochowany 21 VI 1901 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Płocku.

14. Zmarł 19 VI 1901 r. w Płocku.

15. ERT, EAA.644.1.2682, nlb.; EAA.1884.1.19, k. 7v; EAA.1884.1.21, k. 2v; EAA.1884.1.30, k. 2, 8, 10, 24; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 67, k. 86; sygn. 72, k. 30v; sygn. 75, k. 30; sygn. 78, k. 7; sygn. 79, k. 11; sygn. 93, k. 36; zesp. 546, inw. 1, sygn. 68, k. 31–31v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 30; sygn. 58, k. 122; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 25, 220v, 431, 452v; inw. 12, sygn. 8, k. 48, 55; TL, TLA.1398.2.3, k. 36v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dąbrowie, sygn. 11, s. 121; sygn. 12, s. 112; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Jaworznie, sygn. 69, s. 6; sygn. 71, s. 7; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego gminy Płock, sygn. 42, k. 4–4v; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Bartłomieja w Płocku, sygn. 38, s. 17; sygn. 47, s. 52; sygn. 51, s. 100; sygn. 74, s. 43, 69; sygn. 114, s. 242, 281; sygn. 115, k. 61; sygn. 122, s. 213; sygn. 123, s. 89; sygn. 124, k. 232v; sygn. 148, k. 232; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Łętowie, sygn. 80, k. 11; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Rogo-
twórsku, sygn. 46, k. 15v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Pызdry (powiat wrzesiński), sygn. 73, s. 8; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 99, k. 279; sygn. 101, k. 374v; sygn. 208, s. 403; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Barbary w Warszawie, sygn. 103, s. 110; sygn. 107, s. 93; „УПРМФ” 1866, nr 47 s. 906; 1867, nr 1, s. 2; nr 11, s. 180; 1868, nr 45, s. 842; „Kurjer Warszawski” 1901, nr 182, s. 4; 1909, nr 39, s. 8; nr 40, s. 9; 1910, nr 36, s. 8; nr 37, s. 13; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 13 Июня 1848 года; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 17 Мая 1850 года; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 23 Октября 1852 года; *Список гражданским чинам VIII класс.*

Исправлен по 20 Марта 1847 г., s. 1614; Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г., s. 1629; Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 90; М. Гольмдорф, Алфавитный список, s. 96; Księga adresowa miasta Warszawy zawierająca adresy wszystkich stanów i instytucyj z odpowiednimi szczegółami, oprac. J. Wiśniakowski, Warszawa 1896, s. 91; <https://www.geni.com/people/Михаил-фон-Ломан/6000000090554815562> [dostęp: 20 III 2021 r.]; Inskrypcja z płyty nagrobnej Aleksandra von Lohmanna na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie; Inskrypcja z płyty nagrobnej Emilii von Lohmann na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Lubomudrow, Gawrił Aleksiejewicz

1. Любомудров, Гаврил Алексеевич

2. Ur. 4 VII 1860 r. w Warszawie.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika posiadającego szlachectwo osobiste.

5. VI Gimnazjum Męskie w Warszawie, ukończone z medalem srebrnym w VI 1877 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, od VIII 1877 r. do VI 1881 r., ukończony z tytułem kandydata prawa w 1881 r.; w czasie studiów dwukrotnie wyróżniony medalami srebrnymi przez Radę Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego za prace konkursowe: *О значении свободы торговли для народного хозяйства* i *Гминное управление в Царстве Польском по указам 19-го февраля 1864, с сравнением с гминными управлениями в важнейших государствах*; w czasie studiów na Cesarskim Uniwersytecie Warszawskim korzystał ze stypendium Chojnackiego i stypendium Ministerstwa Oświaty.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1896 r. z Jeleną Siekawiną, ur. w 1865 r., zm. w 1932 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica, urzędnika w randze radcy tytularnego Aleksandra Siekawina.

8. DZIECI: Wiera, ur. 22 X 1896 r. w Warszawie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, uczennica Gimnazjum Żeńskiego w Radomiu, zamężna po 1918 r. z Filipowem.

9. OJCIEC: Aleksiej Nikołajewicz Lubomudrow, ur. w 1822 r. w Akułowie w guberni kałuskiej, zm. 1 II 1881 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, syn popa, radca dworu, urzędnik Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego (m.in. dziennikarz Wydziału Wojskowego) i Kancelarii Zarządu Ober-Policmajstra Warszawy (pomocnik naczelnika Wydziału Informacyjno-Adresowego), żonaty od 3 II 1848 r. MATKA: Teofila Seweryna Szewalie (Chevalie), ur. w 1823 r. w Warszawie, zm. po 1864 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka obywatela Warszawy Jana Szewalie

(Chevalie) i Marianny z d. Kwietniewska. RODZENSTWO: Nikołaj, ur. w 1849 r. w Warszawie, zm. 2 VIII 1851 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego; Dmitrij, ur. w X 1855 r. w Warszawie, zm. 18 XI 1855 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego.

10. 16 XI 1881 r. – pomocnik rewizora Warszawskiej Izby Kontrolnej; 3 IX 1882 r. – sekretarz KC Moskwa; 8 XI 1890 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC; 17 XII 1894 r. – p.o. okręgowego rewizora celnego Kaliskiego OC; 18 I 1895 r. – zatwierdzony na stanowisku okręgowego rewizora celnego Kaliskiego OC; 24 VI 1896 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Warszawskiego OC (30 IX 1898 r. – przedstawiciel resortu celnego na konferencji ds. handlu w Warszawie; 12 XI 1899 r. – przewodniczący konferencji specjalnej powołanej w celu zabezpieczenia węgla kamiennego na potrzeby miasta Warszawy i jej ludności); 20 XI 1899 r. – p.o. dyrektora KC Granica; 20 XII 1899 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Granica; 19 II 1901 r. – p.o. dyrektora KC Wierzbołów; 19 III 1901 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wierzbołów (10 III 1903 r. – członek Komisji powołanej w Sankt Petersburgu w celu omówienia kwestii związanych z handlem z Niemcami); 14 III 1903 r. – p.o. dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg; 6 II 1909 r. – naczelnik Radomskiego OC; 1 VIII 1910 r. – naczelnik Południowo-Zachodniego OC.

11. 28 III 1893 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 V 1896 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 X 1900 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 17 XII 1899 r.; 1901 r. – znak Czerwonego Krzyża za udział w VII Międzynarodowym Kongresie Czerwonego Krzyża; 6 IV 1903 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IV 1903 r. – kawaler orderu francuskiego Legii Honorowej; 7 IV 1905 r. – order syjamski Korony III kl.; 12 VIII 1909 r. – drugi dodatek 15% za kolejne 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 6 II 1909 r.; 18 IV 1910 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 10 V 1882 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 16 XI 1881 r.); 14 VI 1884 r. – radca tytularny (starsz. 16 XI 1883 r.); 18 V 1887 r. – asesor kolejalny (starsz. 16 XI 1886 r.); 11 II 1891 r. – radca dworu (starsz. 16 XI 1890 r.); 30 III 1895 r. – radca kolejalny (starsz. 16 XI 1894 r.); 27 III 1899 r. – radca stanu (starsz. 16 XI 1898 r.); 2 IV 1906 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Członek Radomskiego Rosyjskiego Towarzystwa Dobroczyńności w latach 1909–1910; przyczyną zgonu Lubomudorowa była choroba nowotworowa; został pochowany po 21 XII 1910 r. w Moskwie; siostra żony Lubomudorwa Zofia była zamężna z urzędnikiem celnym Grigorijem Dachnowiczem. Wiera Lubomudrowa

po śmierci ojca korzystała ze stypendium DOC MF, z którego finansowała naukę w szkole średniej.

14. Zmarł 19 XII 1910 r. w Radomiu.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 15; EAA.644.1.1612, k. 12, 15; EAA.644.1.1700, k. 5; EAA.644.1.1893, k. 5; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108; sygn. 33, k. 1, 14v; sygn. 34, k. 1v; sygn. 35, k. 12, 15; sygn. 36, k. 4; sygn. 38, k. 9v; sygn. 41, k. 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v, 16v; sygn. 2027, k. 12v; inw. 4, sygn. 16, k. 85; sygn. 504; inw. 9, sygn. 97, k. 482v; inw. 11, sygn. 228, k. 117–121; sygn. 235, k. 59–63; inw. 12, sygn. 240, k. 92; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 2; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 17v; sygn. 448; zesp. 138, inw. 1, sygn. 572; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 17; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 58, 91; zesp. 560, inw. 20, sygn. 468; sygn. 617, k. 189–197; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 7, s. 36; sygn. 8, s. 19; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 128; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii grecko-rosyjskiej Warszawskiej Katedry, sygn. 24, s. 73; sygn. 27, s. 35; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 22, k. 133v–134; sygn. 73, k. 141v–142; sygn. 78, k. 104; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 61, k. 51v–52; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 31, k. 81; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 555, k. 11; sygn. 556, k. 14v; sygn. 557, k. 18v; sygn. 558, k. 24v; AP w Radomiu, Księgi metrykalne parafii prawosławnej św. Mikołaja w Radomiu, sygn. 72, s. 200–201; „УПРМФ” 1883, nr 32, s. 916; 1884, nr 30, s. 254; 1887, nr 26, s. 793–794; 1890, nr 48, s. 443; 1891, nr 11, s. 130; 1893, nr 13, s. 161–165; 1895, nr 4, s. 61–62; 1900, nr 2, s. 25; 1903, nr 14, s. 185, 187; 1906, nr 14, s. 297; 1909, nr 8, s. 123; 1910, nr 16, s. 241, 243; 1911, nr 4, s. 83; „GRKP” 1849, nr 38, s. 222; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 1; nr 11, s. 1–2; 1896, nr 25, s. 1; 1899, nr 10, s. 1; nr 33, s. 1; 1900, nr 1, s. 2; 1901, nr 7, s. 2; nr 10, s. 2; 1902, nr 10, s. 1; 1903, nr 8, s. 1; nr 10, s. 1; 1904, nr 12, s. 2; 1906, nr 3, s. 1; 1908, nr 8, s. 2; 1909, nr 8, s. 1; 1911, nr 2, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 9; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 16; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1906 года*, s. 1789; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1909 года*, s. 1376; *Rocznik urzędowy obejmujący spis naczelnych władz Cesarstwa oraz wszelkich władz i urzędników Królestwa Polskiego na rok 1859*, s. 118–119; *Rocznik Urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1866*, s. 120; *Памятная книжка Радомской губернии на 1909 год*, Радом 1909, s. 126; *Памятная книжка Радомской губернии на 1910 год*, Радом 1910, s. 119; *Памятная*

книжка *Сувалкской губернии на 1902 год*, Сувалки 1902, s. 103; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1903 год*, Сувалки 1903, s. 117; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 111–113; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów celnych i inspektorzy rewirów celnych w Królestwie Polskim w latach 1851–1914 (1918)*, Lublin 2023, s. 180–183; https://www.myheritage.pl/names/елена_секавина [dostęp: 29 III 2023 r.].

Ławrenenko, Stiepan Fiodorowicz

1. Лаврененко, Степан Феодорович

2. Ur. w 1846 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Liceum Księcia Bezborodki w Nieżynie, ukończone w 1870 r. z prawem uzyskania rangi sekretarza gubernialnego w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1884 r. z Aleksandrą Panową, ur. przed 1866 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką Georgija Panowa.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 20 IV 1884 r. w powiecie bałckim guberni podolskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Roman, ur. 3 II 1888 r. w Isakowcach w guberni podolskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Fiodor Ławrenenko, ur. przed 1825 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego, urzędnik kancelaryjny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 5 VIII 1870 r. – kandydat na stanowisko sędziowe w Czernihowskiej Izbie Sądu Cywilnego i Karnego; 12 III 1872 r. – referent Czernihowskiej Izby Mierniczej (Geodezyjnej); 13 X 1872 r. – włączony do etatu Ministerstwa Sprawiedliwości; 2 VII 1875 r. – p.o. sędziego śledczego w guberni podolskiej; 24 XI 1879 r. – włączony do etatu Ministerstwa Sprawiedliwości (oddelegowany do zajęć w Podolskiej Izbie Sądu Cywilnego i Karnego); 29 VI 1880 r. – p.o. sędziego śledczego Podolskiego Sądu Okręgowego (7 VII 1880 r. – oddelegowany do zajęć w 5 rewirze powiatu bałckiego); 18 IV 1882 r. – p.o. sędziego śledczego w powiecie bałckim guberni podolskiej; 8 V 1886 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 12 V 1886 r. – sekretarz KC Taurogi; 7 XI 1887 r. – sekretarz KC Isakowce; 24 VII 1893 r. – sekretarz KC Radziwiłłów; 5 II 1894 r. – dyrektor KC Michałowice; 1 VI 1894 r. – nadzorca składu celnego KC Sewastopol; 3 V 1896 r. – nadzorca składu celnego KC Kercz; 3 IV 1900 r. – buchalter KC Taganrog; 4 IV 1905 r. – dla dobra służby buchalterem KC Kercz; 22 VIII 1908 r. – na własną prośbę pomocnikiem skarbnika KC Odessa.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.
12. 19 XI 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 VIII 1870 r.); 8 XI 1873 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 VIII 1873 r.); 8 XII 1876 r. – radca tytularny (starsz. 20 IX 1876 r.); 9 II 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 IX 1879 r.); 22 XI 1895 r. – radca dworu (starsz. 5 II 1894 r.).
13. –.
14. Zmarł po 1910 r.
15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 47; sygn. 34, k. 16, 21; sygn. 38, k. 28v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 15v; sygn. 2027, k. 34v; inw. 11, sygn. 235, k. 489–499; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 16v; sygn. 1545, k. 89–94; „УПР-МФ” 1886, nr 25, s. 706; 1887, nr 49, s. 559; 1893, nr 35, s. 496; 1894, nr 9, s. 110; nr 26, s. 303; 1896, nr 22, s. 494; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1; 1900, nr 11, s. 1; nr 15, s. 3; 1904, nr 11, s. 2; 1905, nr 11, s. 2; 1908, nr 21, s. 2; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть пятая, 1879, Исправлен по 1 Июня, Санкт Петербург 1879, s. 74; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 153; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 196; Памятная книжка Ковенской губернии на 1887-й год, Ковна 1886, s. 65; Список студентов, окончивших курс в Лицее Князя Безбородко, s. CLXXIV-CLXXV.*

Łazarowicz (Łazarewicz), Feliks Andriejewicz

1. Лазарович (Лазаревич), Феликс Андреевич
2. Ur. w 1802 (1804) r. w Białymstoku.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Łyskowie, ukończona; Uniwersytet Wileński, nieukończony.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1832 r. z Ludwiką Biecz, ur. w 1812 r. w Wilnie, zm. 16 IV 1864 r. w Kaliszu, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką dziedziczną, córką Jana Floriana Biecza i Izabelli Sądeckiej.
8. DZIECI: Waclaw Feliks, ur. 3 VII 1832 r. w Wilnie, zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego, absolwent szkoły prywatnej w Rewlu, urzędnik kancelaryjny KC Rewel, kancelista i tłumacz Rządu Gubernialnego Warszawskiego, sekretarz Kaliskiej Komisji do Spraw Włościańskich, żonaty od 22 V 1860 r. ze szlachcianką Alojzją Zuzanną Zakalińską, ur. w 1840 r. w Czerykowie w guberni mohylewskiej, zm. po 1864 r., wyznania rzymskokatolickiego córką urzędnika Bazylego Zakalińskiego

i Józefy z d. Silinicz; Mieczysław, ur. 25 X 1833 r. w Rydze, zm. po 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik, m.in. tłumacz Warszawskiego Rządu Gubernialnego, sekretarz Kaliskiej Komisji do Spraw Włościańskich, urzędnik kancelaryjny KC Wierzbołów, pomocnik sekretarza i skarbnik KC Wierzbołów, żonaty z Luizą Zakałińską, wyznania rzymskokatolickiego; Wirginia Weronika, ur. 4 II 1835 r. w Rydze, zm. 22 II 1874 r. w Kolonii Ogrody w powiecie kaliskim, wyznania rzymskokatolickiego; Kamila, ur. 14 X 1837 r. w Rewlu, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Andrzej Łazarowicz, ur. przed 1781 r., zm. po 1805 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Marianna ?, ur. przed 1788 r., zm. po 1805 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: Leon, ur. przed 1798 r., zm. po 1828 r., wyznania rzymskokatolickiego, sekretarz kolegialny, urzędnik policyjny w powiecie białostockim, żonaty z Izabelą Korbut.

10. 15 X 1820 r. – urzędnik kancelaryjny Izby Sądu Karnego w Białymstoku; 19 VIII 1821 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 11 X 1821 r. – urzędnik kancelaryjny Izby Sądu Cywilnego w Wilnie; 2 X 1824 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 3 X 1824 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wilno; 1 VII 1825 r. – z powodu likwidacji KC Wilno skierowany do dyspozycji urzędnika do poruczeń do spraw celnych w Wilnie; 9 IX 1826 r. – pisarz KC Połąga; 7 XII 1826 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 15 XII 1827 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Wileńskiego Gubernatora Cywilnego; 21 I 1829 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 30 V 1829 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ryga; 17 VI 1829 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Ryskiego OC; 28 XI 1832 r. – p.o. pomocnika referenta KC Ryga; 27 VI 1834 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Ryskiego OC; 6 IX 1835 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Ryskiego OC; 1 I 1851 r. – p.o. członka i skarbnika KC Nieszawa; 19 II 1852 r. – dyrektor KC Słupca; 20 XI 1856 r. – członek i skarbnik KC Pyzdry; 7 I 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem noszenia munduru.

11. 1829 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1830 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1832 r. – nagroda finansowa 75 rubli asygnacyjnych; 1833 r. – nagroda finansowa 75 rubli asygnacyjnych; 1834 r. – nagroda finansowa 750 rubli asygnacyjnych; 1835 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; 1836 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 1837 r. – nagroda finansowa 350 rubli asygnacyjnych; 1838 r. – nagroda finansowa 750 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 295 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 295 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 28 XII 1843 r. – nagroda w postaci nadania rangi registratora kolegiального ze starszeństwem od 31 XII 1823 r.; 1844 r. – nagroda finansowa 150

rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 11 IX 1845 r. – nagroda w postaci nadania rangi sekretarza gubernialnego ze starszeństwem od 8 I 1828 r.; 5 X 1845 r. – nagroda w postaci nadania rangi sekretarza kolegiального ze starszeństwem od 17 I 1831 r.; 1846 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1847 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 22 VIII 1848 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 10 IX 1848 r. – nagroda finansowa 110 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 118 rubli; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1852 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 9 X 1853 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; XI 1856 r. – nagroda finansowa 36,835 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1857 r. – nagroda finansowa 56,26 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby.

12. 1834 r. – registrator kolegialny (starsz. 31 XII 1833 r.); 1838 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1837 r.); 17 X 1841 r. – za zasługi sekretarz kolegialny; 22 VII 1846 r. – radca tytularny (starsz. 17 I 1834 r.); 31 I 1847 r. – asesor kolegialny (starsz. 17 I 1844 r.); 4 XI 1851 r. – radca dworu (starsz. 15 I 1851 r.).

13. 10 VIII 1861 r. Łazarowicz otrzymał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 407,43 rubla od dnia 27 II 1861 r.; na emeryturze zamieszkał w Kaliszu; Łazarowicz został pochowany 14 VII 1862 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Kaliszu; wdowa po Łazarowiczu uzyskała 17 XII 1862 r. prawo do pobierania emerytury po zmarłym mężu w wysokości 203,71 rubla od dnia 12 VII 1862 r.; otrzymywała ją z Kaliskiej Powiatowej Kasy Skarbowej; żona Łazarewiczka została pochowana 19 IV 1864 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Kaliszu.

14. Zmarł 12 VII 1862 r. w Kaliszu.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 10, sygn. 19, k. 292v; sygn. 223, k. 26; inw. 58, sygn. 18, k. 49v; sygn. 20, k. 22v; zesp. 1667, inw. 1, sygn. 19, k. 151; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 12; sygn. 69, k. 41v; sygn. 74, k. 33; sygn. 78, k. 38; sygn. 79, k. 1-1v, 11; sygn. 81, k. 32-33v; sygn. 82, k. 6v; sygn. 85, k. 45v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 32; sygn. 58, k. 100, 114-114v, 122, 185v-186, 290-291v, 363; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 118-118v, 136-136v, 158v, 159v, 301, 347v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 426; sygn. 708, k. 91-94; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 245-254; sygn. 2753, k. 221-226; sygn. 3249, k. 48-49; TL, TLA.1398.2.3, k. 13v-14; AGAD, Komisja Województwa Mazowieckiego/Rząd Gubernialny Warszawski, sygn. 2109; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 4, s. 138; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Józefa w Kaliszu, sygn. 38, s. 161; sygn. 40, s. 212; AP w Łodzi, Urząd Gubernialny Kaliski do Spraw Włościańskich, sygn. 9, k. 1-1v;

sygn. 22, k. 3–5; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 31, s. 611; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г.*, s. 1143; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г.*, s. 1143.

Łoginowicz, Wasilij Faddiejewicz

1. ЛОГИНОВИЧ, ВАСИЛИЙ ФАДДЕЕВИЧ

2. Ur. 15 II 1870 r. w Penzie.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni penzeńskiej.

5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1894 r. z dyplomem II kategorii.

6. Matka Łoginowicza posiadała majątek zakupiony w powiecie piotrowskim guberni saratowskiej o powierzchni 300 dziesięcin ziemi oraz dom drewniany w Penzie.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 11 I 1895 r. z Niną Gasmann, ur. w 1874 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika Ministerstwa Sprawiedliwości w randze rzeczywistego radcy stanu Anatolija Nikołajewicza Gasmanna, rozwód 9 IX 1905 r.; 2° od 3 X 1905 r. z Inną Siergiejewną Kiszkiną, ur. 21 II 1884 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego.

8. DZIECI: Władimir, ur. 11 X 1895 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego; Anatolij, ur. 29 IX 1898 r. w Warszawie, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Faddiej Łoginowicz, ur. w 1829 r., zm. po 1870 r., wyznania rzymskokatolickiego, syn Franciszka Łoginowicza, szlachcic dziedziczny guberni penzeńskiej, absolwent Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego 1853 r. ze stopniem lekarza, asesor kolegialny 4 VII 1860 r., lekarz powiatu penzeńskiego, lekarz placówek Penzeńskiego Prikazu Opieki Społecznej. MATKA: Aleksandra ?, ur. przed 1840 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze asesora kolegialnego Wasilija Antonowa i Nadzieży Iwanowny ? RODZENSTWO: Stanisław, ur. 26 VIII 1858 r. w Penzie, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, podprokurator Tambowskiego Sądu Okręgowego, żonaty z Jermołajewą, autor pracy: *Временные правила о волостном суде в местностях, в которых введено Положение о земских участковых начальниках и Устав о наказаниях, налагаемых мировыми судьями*, Тамбов 1894.

10. 20 VI 1894 r. – włączony do etatu Ministerstwa Sprawiedliwości (oddelegowany do zajęć w Kancelarii 3 Departamentu Senatu Rządzącego); 31 X 1894 r. – młodszy

kandydat na stanowisko sędowe przy Petersburskiej Izbie Sądowej (oddelegowany do dyspozycji prezesa Petersburskiego Sądu Okręgowego); 31 XII 1894 r. – włączony do etatu DOC MF; 16 IX 1895 r. – młodszy pomocnik referenta DOC MF; 8 I 1896 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 9 VIII 1897 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Warszawskiego OC; 23 VII 1901 r. – członek GSKC Warszawa; 30 XI 1906 r. – pomocnik dyrektora KC Moskwa; 3 XII 1909 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 6 IV 1912 r. – dyrektor KC Lipawa; 1 VIII 1918 r. – rewizor Głównego Zarządu Kontrolą Celną RFSRR; 16 XI 1918 r. – zwolniony ze służby; 9 XI 1918 r. – włączony do etatu Departamentu Opłat Celnych Ministerstwa Finansów Ukrainy; 1919 r. – urzędnik administracji przemysłowej Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Rad.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 16 XII 1902 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 9 VIII 1902 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 VII 1910 r. – wznowiono dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 3 XII 1909 r.; 1911 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 3 XII 1910 r.; 10 IV 1911 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 26 I 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 VI 1894 r.); 8 IX 1897 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 VI 1897 r.); 29 I 1901 r. – radca tytularny (starsz. 20 VI 1900 r.); 12 II 1904 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 VI 1903 r.); 26 X 1907 r. – radca dworu (starsz. 20 VI 1907 r.); 1912 r. – radca kolegiálny (starsz. 20 VI 1911 r.); 22 III 1915 r. – za zasługi radca stanu (starsz. 20 VI 1913 r.).

13. Rozwód nastąpił nad podstawie ukazu Konsystorza Prawosławnej Diecezji Warszawskiej, zatwierdzonej przez Synod Świętobliwy 9 IX 1905 r.; małżeństwo zostało rozwiązane z winy Łoginowicza, na którego nałożono anatemę; otrzymał zgodę na zawarcie powtórnego związku małżeńskiego po odbyciu pokuty.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGAM, zesp. 418, inw. 293, sygn. 292; CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 329, k. 852v-853; inw. 128, sygn. 452, k. 91v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 25v, 28, 61v; sygn. 46, k. 10v; inw. 2, sygn. 388, k. 11; ERT, EAA.644.1.1700, k. 24v, 56; EAA.644.1.1740, k. 1, 40; EAA.644.1.1936a, k. 13v, 16; EAA.644.1.2004, k. 64v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 2, 5, 38v; sygn. 36, k. 23v, 53; sygn. 37, k. 1, 41; sygn. 41, k. 62; Rossiyskiy gosudarstvennyy arkhiv ekonomiki, zesp. 3249, inw. 25, sygn. 229; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7-7v, 23v, 36, 42; sygn. 2028, k. 2; sygn. 2031, k. 8v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7-7v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 54v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 635, k. 26-32; sygn. 638, k. 446-454v; ПДТЦЕБ, 1895, nr 1, s. 3; nr 4, s.

1; nr 26, s. 2; 1899, nr 8, s. 2; 1901, nr 6, s. 1-2; nr 14, s. 2; nr 20, s. 3; nr 23, s. 1; 1904, nr 6, s. 1-2; 1906, nr 14, s. 2; nr 33, s. 3; 1907, nr 1, s. 1; nr 27, s. 1; 1909, nr 42, s. 1; 1910, nr 1, s. 3; 1912, nr 5, s. 4; nr 6, s. 3; 1913, nr 1, s. 24; nr 5, s. 2; „УПРМФ” 1896, nr 4, s. 70; 1897, nr 38, s. 553-554, 559; 1906, nr 14, s. 297, 299-300; 1910, nr 1, s. 26; 1915, nr 12, s. 190-191; „Таможенный Вестник” 1918, nr 18-19, s. 159; nr 22-23, s. 207; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 247; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 246; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 633; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1895 года, исправленный по 15 Марта, Санкт Петербург 1895*, s. 505-506.

Łygin, Konstantin Michajłowicz

1. ЛЫГИН, КОНСТАНТИН МИХАЙЛОВИЧ
2. Ur. w 1812 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Cesarski Uniwersytet Charkowski, ukończony.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1854 r. z Katarzyną Boll, ur. przed 1836 r., zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Marcina Bolla.
8. DZIECI: Konstantin, ur. 9 V 1854 r. w Krzemieńczuku w guberni połtawskiej, zm. 7 V 1932 r. w Tomsku, wyznania prawosławnego, absolwent I Gimnazjum Męskie w Warszawie i Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Sankt Petersburgu, architekt.
9. OJCIEC: Michał Łygin, ur. przed 1800 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENISTWO: ?
10. ? r. – członek Komisji Prowiantowej w Krzemieńczuku; 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 4 I 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 5 II 1865 r. – stojący przy GSKC Warszawa; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Praszka; 16 I 1867 r. – członek KC Sosnowiec; 22 XI 1868 r. – członek i skarbnik KC Michałowice.
11. IX 1871 r. – nagroda finansowa 53,165 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1871 r. – nagroda finansowa 59,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1872 r. – nagroda finansowa 52,05 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 49,18 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;
12. ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); ? r. – asesor kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca dworu (starsz. ? r.); ? r. – radca kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. Przyczyną zgonu Łygina była apopleksja; został pochowany cmentarzu w Więclawicach.

14. Zmarł 2 I 1875 r. w Michałowicach.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 401v–402; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/77, s. 8; sygn. 1/79, k. 27v; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 79; nr 11, s. 151; 1866, nr 43, s. 813; 1867, nr 11, s. 180; 1869, nr 7, s. 98; 1871, nr 42, s. 666–667; 1872, nr 4, s. 75–76; nr 12, s. 128; 1874, nr 25, s. 594; 1875, nr 24, s. 551; *Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1857, часть I, Власти и места центрального Управления и Ведомства их, Санкт Петербург* [b.d.w.], s. 67; *Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, на 1858–1859 год, часть I, Власти и места центрального Управления и Ведомства их, Санкт Петербург* [b.d.w.], s. 147; <http://www.cosmoritm.com/Lygin.html> [dostęp: 21 IV 2020 r.].

Maluga, Gieorgij Grigorijewicz

1. Малюга, Георгий Григориевич

2. Ur. w 1827 r. w guberni czernihowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Liceum księcia Bezborodki w Nieżynie, ukończone w 1850 r. z prawem uzyskania XII rangi urzędniczej w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.

6. Posiadał majątek w powiecie nieżyńskim guberni czernihowskiej o powierzchni 80 dziesięcin.

7. ŻONA: przed 1881 r. z Olgą ?, ur. przed 1862 r., zm. po 1882 r., wyznania prawosławnego, córką Iwana ?

8. ДИЕТИ: ?

9. ОЖИЕС: Grigorij Maluga, ur. przed 1805 r., zm. po 1840 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: Stefan, ur. 28 III 1840 r. w guberni czernihowskiej, zm. w 1911 r., wyznania prawosławnego, podoficer i oficer Połockiego Pułku Piechoty, od 4 IV 1862 r. do 18 IV 1891 r. oficer straży granicznej, podpułkownik 18 IV 1891 r., dowódca oddziałów Skulanskiej BSG i Chocimskiej BSG, brał udział w wojnie krymskiej, żonaty dwukrotnie.

10. 24 IV 1851 r. – tłumacz KC Nowosielica (od 16 VII do 12 IX 1851 r. – p.o. wagtstempelmejsztra KC Nowosielica); 17 XII 1853 r. – sekretarz KC Nowosielica; 18 VI 1855 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 27 VIII 1857 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 15 VI 1864 r. – członek i skarbnik KC Nowosielica; 4 I 1865 r. – członek KC Radziwiłłów; 1 VII 1872 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 19 IV 1874 r. – dyrektor KC Wieruszów; 2 IX 1882 r. –

pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 14 III 1889 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Besarabskiego OC; 5 VI 1893 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – nagroda finansowa 200 rubli; IX 1858 r. – nagroda finansowa 125,985 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1859 r. – nagroda finansowa 44,905 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1860 r. – nagroda finansowa 34,2975 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; XI 1867 r. – nagroda finansowa 77,83 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1868 r. – nagroda finansowa 36,04 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1869 r. – nagroda finansowa 127,52 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1871 r. – nagroda finansowa 50,72 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VII 1871 r. – nagroda finansowa 97,82 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 3 XII 1871 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; V 1872 r. – nagroda finansowa 35,145 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1874 r. – nagroda finansowa 84,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1881 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 III 1885 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 24 IV 1851 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 IV 1851 r.); 2 XII 1854 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 24 IV 1854 r.); 9 III 1858 r. – radca tytularny (starsz. 24 IV 1857 r.); 4 IV 1861 r. – asesor kolegiálny (starsz. 24 IV 1860 r.); 12 VII 1865 r. – radca dworu (starsz. 15 VI 1864 r.); 14 I 1869 r. – radca kolegiálny (starsz. 15 V 1868 r.).

13. –.

14. Zmarł po 5 VI 1893 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 35v; sygn. 81, k. 16; sygn. 83, k. 1v; sygn. 84, k. 18v; sygn. 86, k. 45v; sygn. 87, k. 12v; sygn. 89, k. 36–36v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 71, k. 28; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 35–35v, 107, 179v, 199–199v, 244, 245v, 396–396v, 430v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1856, k. 15–16; sygn. 6159, k. 137–138; sygn. 6988, k. 173–175; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 2, s. 20; sygn. 3, s. 7; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48–48v; „УПРМФ” 1865, nr 6, s. 71; nr 37, s. 595; 1867, nr 37, s. 667; nr 51, s. 928; 1868, nr 34, s. 675; 1869, nr 6, s. 75; 1870, nr 4, s. 59; 1871, nr 19, s. 302; nr 33, s. 538; nr 52, s. 875; 1872, nr 1, s. 1; nr 51–52, s. 1022; 1874, nr 12, s. 276; nr 26, s. 492; nr 30, s. 723; 1881, nr 1, s. 1–2; 1883, nr 32, s. 914; 1885, nr 12, s. 771; 1889, nr 16, s. 162; 1891, nr 18, s. 201; 1893, nr 27, s. 346; *Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год*, s. 256; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года*, s. 1–2; <http://okps.meller.su/Biografii/okps-biogr.htm#Малюга> [dostęp: 1 VI 2020 r.].

Maluga, Nikołał Stiepanowicz

1. Малюга, Николай Степанович
2. Ur. 1 I 1868 r. w guberni besarabskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Duchowna w Jedincu, ukończona w 1886 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1898 r. z Nadieżdą Russak, ur. przed 1880 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, córką Antoniego Russaka.
8. DZIECI: Tatiana, ur. 18 VII 1898 r. w Zieluniu, zm. po 18 IX 1898 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 25 VI 1902 r. w Chorzelach, zm. po 5 IX 1902 r., wyznania prawosławnego; Stiepan, ur. 16 XII 1908 r. w Poświęciu, zm. po 7 III 1909 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Stiepan Grigorjewicz Maluga, ur. 28 III 1840 r. w guberni czernihowskiej, zm. w 1911 r., wyznania prawosławnego, syn urzędnika, absolwent szkoły prywatnej, podoficer i oficer Połockiego Pułku Piechoty, od 4 IV 1862 r. do 18 IV 1891 r. oficer straży granicznej, podpułkownik 18 IV 1891 r., dowódca oddziałów Skulanskiej BSG i Chocimskiej BSG, brał udział w wojnie krymskiej, żonaty dwukrotnie. MATKA: ? RODZENSTWO: Maria, ur. 18 III 1866 r. w guberni besarabskiej, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 15 VIII 1890 r. z urzędnikiem celnym KC Nieszawa Andriejem Aleksandrowiczem Dobrowolskim; Iwan, ur. 4 I 1869 r. w guberni besarabskiej, zm. po 6 XII 1916 r., wyznania prawosławnego, pułkownik sztabu generalnego 6 V 1913 r., absolwent Pietrowskiego Korpusu Kadetów w Połtawie, Szkoły Junkrów Piechoty w Kijowie, Cesarskiej Wojskowej Akademii Prawniczej i Instytutu Archeologicznego, naczelnik wydziału Sztabu Generalnego, żonaty z Zinaida Wasiljewną ?; Jeleonora, ur. 1 II 1872 r. w guberni besarabskiej, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 18 IX 1874 r. w guberni besarabskiej, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego.
10. 20 XI 1886 r. – urzędnik KC Nowosielica; 26 VI 1890 r. – urzędnik kancelaryjny GSKC Warszawa; 5 II 1891 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nieszawa; ? r. – pomocnik dyrektora PC Czeladź; 10 VIII 1896 r. – członek i skarbnik KC Piotrków; 17 V 1897 r. – członek i skarbnik KC Zieluń; 10 XI 1898 r. – dyrektor PC Chorzele; 16 II 1906 r. – dyrektor KC Filipów; 15 VIII 1908 r. – dyrektor KC Poświęcie; 24 X 1909 r. – dyrektor KC Połaga; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.
11. 15 IV 1905 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 8 III 1889 r. – registrator kolegiálny (starsz. 20 XI 1888 r.); 16 III 1892 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 XI 1891 r.); 1895 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 XI 1894 r.); 3 VII 1898 r. – radca tytularny (starsz. 20 XI 1897 r.); 1 III 1901 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 XI 1900 r.); 7 X 1906 r. – radca dworu (starsz. 16 II 1906 r.); 23 IX 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DACHO, zesp. 1245, inw. 9, sygn. 86, k. 263v–264; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 67v; sygn. 46, k. 32; ERT, EAA.644.1.1700, k. 7v, 51; EAA.644.1.1740, k. 15v; EAA.644.1.2004, k. 86; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 58, k. 392v–393; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 6v, 48; sygn. 37, k. 15v; sygn. 38, k. 27; sygn. 41, k. 56; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–12v; sygn. 2027, k. 33; sygn. 2031, k. 30; inw. 4, sygn. 692, k. 31; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 22–22v, 37; zesp. 560, inw. 20, sygn. 487, k. 165–170; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 78, k. 5; sygn. 80, k. 4; sygn. 81, k. 4; sygn. 84, k. 4; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 48, k. 6v; sygn. 50, k. 8; sygn. 57, k. 11; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 24, k. 56v–57; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 75, s. 52–53, 61; AP w Warszawie Oddział w Pułtusk, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Przasnyszu, sygn. 1, k. 3, 24; sygn. 2, k. 10; sygn. 3, k. 8v; sygn. 4, k. 8v; ПДТСЕВ, 1898, nr 16, s. 1–2; nr 25, s. 3; 1901, nr 8, s. 1–2; 1906, nr 5, s. 2; nr 31, s. 1; 1907, nr 10, s. 2; 1908, nr 20, s. 3; 1909, nr 37, s. 1; 1913, nr 1, s. 36; nr 14, s. 1; „УПРМФ” 1867, nr 37, s. 667; 1891, nr 18, s. 201; 1896, nr 39, s. 746; 1897, nr 26, s. 374; 1905, nr 16, s. 214, 223–225; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 86; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 67; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 67; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 159; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 212; Личный состав учреждений Таможенного Ведомства по сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года, s. 185; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 663; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 22 Марта 1915 года, s. 42; Высочайший приказ по Военному Ведом-

ству, 30 Июля 1915 года, s. 24; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Декабря 1916 года, s. 57; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 92; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 96; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1907 год*, s. 98; *Список полковникам по старшинству*, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1909, Санкт Петербург 1909, s. 1958; <http://okps.meller.su/Biografii/okps-biogr.htm#Малюга> [dostęp: 1 VI 2020 r.].

Markow, Aleksandr Nikołajewicz

1. Марков, Александр Николаевич

2. Ur. 3 VIII 1812 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny od 5 V 1839 r.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY po 1848 r. z ?

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Nikołaj Markow, ur. przed 1791 r., zm. po 1812 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 11 II 1830 r. – pisarz Sztabu Głównego wielkiego księcia Konstantego Pawłowicza; 27 VIII 1831 r. – urzędnik delegowany do zajęć w Tymczasowej Komisji powołanej do uporządkowania spraw Sztabu Głównego i Kancelarii Własnej wielkiego księcia Konstantego Pawłowicza; 10 X 1832 r. – urzędnik delegowany do zajęć w Kancelarii Przewodniczącego Najwyższego Sądu Karnego w Warszawie powołanego w celu osądzenia uczestników nieporządków w Królestwie Polskim; 8 III 1835 r. – urzędnik delegowany do zajęć w Kancelarii Własnej Głównego Dyrektora Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu; 12 X 1839 r. – junkier Odeskiego Pułku Jęgrów (pozostawiony do dyspozycji Głównego Dyrektora Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu); 7 XII 1839 r. – zwolniony ze służby wojskowej; 1 I 1840 r. – tłumacz Kancelarii Własnej Głównego Dyrektora Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu; 17 III 1842 r. – sekretarz-tłumacz Kancelarii Własnej Głównego Dyrektora Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu; 9 X 1844 r. – rewizor skarbowy guberni warszawskiej i straży graniczno-celnej w okręgu piotrkowskim i radomskim; 19 II 1846 r. – p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu i zawiadującego administracją celną w guberni radomskiej; 8 IV 1848 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu i zawiadującego administracją celną w guberni radomskiej; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Granica; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Granica; 5 V 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 7 III 1835 r. – nagroda finansowa 112,50 rubla; 20 I 1836 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 11 I 1837 r. – nagroda finansowa 90 rubli; 18 I 1838 r. – nagroda finansowa 67,50 rubli; 16 VII 1838 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 18 VII 1838 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 18 I 1839 r. – nagroda finansowa 112,50 rubla; 7 VIII 1839 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 10 II 1840 r. – nagroda finansowa 120 rubli; 11 XI 1840 r. – nagroda finansowa 120 rubli; 27 II 1841 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 25 VIII 1841 r. – nagroda finansowa 112,50 rubla; 11 II 1842 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 5 II 1842 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 17 III 1842 r. – nagroda finansowa w wysokości półrocznego wynagrodzenia; 10 IX 1842 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 18 I 1843 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 12 VII 1843 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 10 IX 1843 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1 I 1844 r. – nagroda finansowa 75 rubli; IX 1851 r. – nagroda finansowa 42,49 rubla za odkrycie zatrzymanie kontrabandy; V 1852 r. – nagroda finansowa 77,085 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1852 r. – nagroda finansowa 32,52 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1853 r. – nagroda finansowa 39,2275 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1853 r. – nagroda finansowa 52,19 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1855 r. – nagroda finansowa 49,835 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1855 r. – nagroda finansowa 52,14 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1856 r. – nagroda finansowa 139,50 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;

12. 7 XII 1839 r. – registrator kolegiálny; 1844 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 XII 1843 r.); 22 III 1848 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 XII 1846 r.); 5 XI 1852 r. – radca tytularny (starsz. 7 XII 1850 r.).

13. –.

14. Zmarł po 5 V 1856 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 81, k. 27–27v; sygn. 82, k. 6v, 17–17v, 28v–29, 36–36v; sygn. 85, k. 22; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 285–285v, 310–310v, 321v–322, 327–327v, 344, 353; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 50v, 51v, 73v–74, 101v–102; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1367, k. 67–79; sygn. 7620, k. 475–479; AGAD, Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, sygn. 2226.

Markowski, Wiktor Konstanty Hieronimowicz

1. Марковский, Виктор Иеронимович

2. Ur. w 1832 r. w Kołomyi w województwie augustowskim.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni augustowskiej.

5. Gimnazjum Męskie w Łomży, ukończone w 1848 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1858 r. z Julianną Dębicką, ur. w 1835 r., zm. 19 VII 1858 r. w Zawichoście, wyznania rzymskokatolickiego; 2° od 3 II 1861 r. z Ce-

lestyną Marią Czernicką, ur. w 1840 r. w Krakowie, zm. po 1890 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką sędziego Trybunału Wolnego Miasta Krakowa Jana Czernickiego i Marianny z d. Tausz.

8. **DZIECI:** Bolesław Marian, ur. 11 V 1862 r. w Zawichoście, zm. 30 IX 1936 r. w Kielcach, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Kielcach i Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, urzędnik sądowy Kieleckiego Sądu Okręgowego, przewodniczący Rady Miejskiej Kielc 1915–1918, dyrektor Kieleckiej Izby Skarbowej, wiceminister skarbu, wykładowca Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie, autor szeregu prac z zakresu ekonomii i historii gospodarczej, żonaty z Eleonorą Płaskowską; Maria Emilia, ur. 13 III 1865 r. w Igołomii, zm. po 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 7 III 1890 r. z głównym kreślarszem Zakładów Naprawczych Kolei Iwangorodzko-Dąbrowskiej w Radomiu Kazimierzem Janem Tołwińskim, ur. 8 II 1862 r. w Lublinie, zm. po 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem nauczyciela Gimnazjum Gubernialnego w Lublinie Aleksandra Tołwińskiego; Zofia, ur. 29 VII 1867 r. w Miechowie, zm. po 1898 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 29 VII 1889 r. ze Stanisławem Gerwazym Bzowskim, ur. 19 VI 1862 r. w Stojnowie w guberni radomskiej, zm. w 1937 r., wyznania rzymskokatolickiego, notariuszem w Wieluniu i Kaliszu, synem Jana Aleksandra Bzowskiego i Lucyny z d. Kozierowska; Henryka Celestyna, ur. 4 I 1870 r. w Miechowie, zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego; Stanisław Miłkołaj, ur. 29 VIII 1872 r. w Miechowie, zm. po 1885 r., wyznania rzymskokatolickiego; Tadeusz Leon, ur. 8 II 1876 r. w Miechowie, zm. po 1910 r., wyznania rzymskokatolickiego, doktor medycyny, żonaty od 11 IV 1910 r. z Janiną Zakrzewską.

9. **OJCIEC:** Hieronim Wiktor, ur. przed 1800 r., zm. 17 III 1841 r. w Augustowie, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni augustowskiej od 1838 r., oficer 8 Pułku Piechoty Liniowej Królestwa Polskiego, pisarz magazynu solnego w Augustowie. **MATKA:** Joanna Markowska, ur. przed 1810 r., zm. po 1841 r., wyznania rzymskokatolickiego. **RODZENSTWO:** Henryk Feliks, ur. w 1835 r. w Augustowie, zm. 15 VIII 1902 r. w Kielcach, wyznania rzymskokatolickiego, radca tytularny, urzędnik celny, m.in. nadzorca okrętów KC Igołomia i nadzorca składu celnego KC Michałowice, żonaty z Julią Janczurowicz, ur. w 1841 r., zm. 19 XI 1909 r. w Kielcach, wyznania rzymskokatolickiego, córka Franciszka Janczurowicza i Antoniny z d. Pękalska; Teodor, ur. w 1839 r. w Augustowie, zm. po 1841 r., wyznania rzymskokatolickiego; Bolesław Hieronim, ur. w 1841 r. w Augustowie, zm. po 1843 r., wyznania rzymskokatolickiego.

10. 7 XI 1848 r. – aplikant przy rewizorze skarbowym okręgu mariampolskiego; 28 IX 1850 r. – aplikant Kancelarii Ogólnej Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu; 5 I 1851 r. – pisarz PC Łązek Zaklikowski; 28 IX 1851 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika

Zawichojskiego OC; 9 IX 1853 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 15 X 1856 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 26 XII 1861 r. – dyrektor KC Igołomia; 10 X 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 6 I 1866 r. – referent Zarządu Naczelnika Wojennego Powiatu Miechowskiego; 1 I 1867 r. – sekretarz Miechowskiego Zarządu Powiatowego; 1 XII 1871 r. – pomocnik naczelnika powiatu miechowskiego ds. administracyjno-gospodarczych; 9 I 1885 r. – radca Wydziału Prawnego Kieleckiego Rządu Gubernialnego.

11. 1851 r. – nagroda finansowa 28 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1855 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1856 r. – nagroda finansowa 125 rubli; 1857 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 1858 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 16 XI 1859 r. – nagroda finansowa 200 rubli za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1859 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 1860 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 1861 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 1862 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 30 VII 1871 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 29 VII 1876 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 3 VII 1881 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 30 VI 1886 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1887 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby.

12. 8 VII 1853 r. – registrator kolegiálny (starsz. 28 IX 1851 r.); 24 IV 1856 r. – sekretarz gubernialny (25 IX 1855 r.); 7 VII 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 25 IX 1858 r.); 15 X 1862 r. – radca tytularny (starsz. 25 IX 1861 r.); 9 I 1879 r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 IX 1864 r.); 26 IX 1879 r. – radca dworu (starsz. 28 IX 1868 r.); 22 VIII 1885 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 I 1885 r.).

13. Wdowa po Markowskim wraz niepełnoletnimi dziećmi uzyskała 16 VI 1889 r. prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym mężu w wysokości 600 rubli rocznie od dnia 5 I 1889 r.

14. Zmarł 5 I 1889 r. w Kielcach.

15. ERT, EAA.644.1.2688, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 47v; sygn. 31, k. 5v, 107–107v; sygn. 33, k. 23; sygn. 85, k. 41v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 354–354v; sygn. 78, k. 30v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 88–88v; Archiwum Narodowe w Krakowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Igołomii, sygn. 55, s. 7; sygn. 113, s. 158; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Katedralnej Parafii Rzymskokatolickiej w Kielcach, sygn. 202, s. 8; sygn. 260, s. 179; sygn. 264, s. 76; sygn. 307, k. 49; sygn. 328, k. 81; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Miechowie, sygn. 3, s. 37; sygn. 88, s. 75; sygn. 94, s. 19; sygn. 97, s. 97; Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 1004; sygn. 15206; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta

stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Zawichoście, sygn. 47, s. 32; sygn. 49, s. 9; sygn. 51, s. 6; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 4, s. 24; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Krasnobrodzie, sygn. 127, s. 134; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej św. Jana w Lublinie, sygn. 45, s. 48; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieluniu, sygn. 167, k. 44; sygn. 169, k. 11; sygn. 171, k. 31; sygn. 174, k. 21; sygn. 175, k. 59; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 351, 3223; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 203, s. 154; „УПРМФ” 1891, nr 33, s. 386; 1894, nr 25, s. 291-292; 1897, nr 26, s. 375; ПДТСЕВ, 1895, nr 14, s. 3; „GRKP” 1859, nr 216, s. 1649; *На 1888 г. памятная книжка Келецкой губернии*, Кельцы 1888, s. 33; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1884 год*, s. 13; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г.*, s. 130; Z. Landau, *Markowski Bronisław*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XX, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1975, s. 41-42; *Szlachta guberni augustowskiej, lubelskiej i radomskiej wylegitymowana w Królestwie Polskim w latach 1836-1861*, oprac. E. Sęczys, Warszawa 2018, s. 277; M. Mataniak, *Urzędnicy sądowi Wolnego Miasta Krakowa (1815-1846) na tle zasad organizacji jego sądownictwa. Zarys problematyki*, „Dzieje Biurokracji” 2019, t. IX, s. 147; <https://metryki.genbaza.pl/genbaza/detail,414547,175> [dostęp: 30 IV 2023 r.].

Meerscheidt vel Hüllessem, Wilhelm Karl Karłowicz von

1. Меершейдт-Гиллесем, Вильгельм Карл Карлович фон
2. Ur. 23 IX 1828 r. w Goldingen (Kuldīga) w guberni kurlandzkiej.
3. Lutezańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kurlandzkiej, tytuł barona od 8 V 1863 r.
5. ?
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1865 r. z Jeleną ?, ur. przed 1844 r., zm. po 1866 r., wyznania ?, córką Fiodora ?
8. DZIECI: ?
9. OJCIEC: Karl Ludwig Christian von Meerscheidt gennant Hüllessem, ur. 3 IX 1798 r. w Tukum (Tukums) w guberni kurlandzkiej, zm. 8 XI 1858 r., wyznania luteńskiego, urzędnik administracji państwowej, żonaty od 11 IV 1826 r. MATKA: Wilhelmina Emma von Koskull, ur. 21 VII 1806 r., zm. po 1880 r., wyznania luteńskiego. RODZENSTWO: Aleksander Alex, ur. 20 I 1827 r. w Goldingen (Kuldīga), zm. ?, wyznania luteńskiego; Magnus Alfred Hugo, ur. 30 V 1830 r., zm. ?, wyznania luteńskiego; Friedrich Woldemar, ur. 3 VII 1831 r., zm. 17 XII 1893 r. w Sewasto-

polu, wyznania luterańskiego, urzędnik, żonaty od 23 X 1860 r. z Ludmiłą Stiepanową Grigorowicz; Maria, ur. w 1836 r., zm. 30 V 1871 r., wyznania luterańskiego, zamężna z Apollonem Małamą; Nikolaј Karl, ur. 13 VII 1837 r., zm. po 25 VIII 1875 r., wyznania luterańskiego, oficer armii rosyjskiej, żonaty od 23 VIII 1868 r. z Jekateriną Jakowlewną Fłorensow.

10. 29 XII 1851 r. – oficer Saksońskiego Pułku Piechoty; 1856 r. – oficer Koporskiego Pułku Piechoty; 9 I 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z awansem na stopień sztabskapitana; 7 VII 1861 r. – oficer straży granicznej bez przydziału służbowego; 18 VII 1861 r. – dowódca oddziału Wierzbołowskiej BSG; 15 XI 1863 r. – p.o. dyrektora KC Lubicz; 7 VIII 1864 r. – dyrektor KC Lubicz; 8 XII 1865 r. – skarbnik KC Wierzbołów; 1 I 1866 r. – poza etatem; 1 I 1868 r. – zwolniony ze służby; 1870 r. – dowódca Szliserburskiej Komendy Powiatowej; 12 IX 1874 r. – naczelnik wojskowy powiatu szliserburskiego; 10 IV 1875 r. – naczelnik wojskowy powiatu pineskiego; 1883 r. – naczelnik wojskowy powiatu czarnojarskiego; 1885 r. – naczelnik wojskowy powiatu kozmodemjanskiego; 1888 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby w stan spoczynku z emeryturą.

11. 7 VI 1863 r. – order św. Anny III kl. z mieczami i kokardą za męstwo w walce z polskimi buntownikami na terenie guberni augustowskiej; 1865 r. – medal ciemnobrazowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1883 r. – order św. Władimira IV kl. za 25 lat służby.

12. 29 XII 1851 r. – chorąży; 18 IV 1853 r. – podporucznik; 9 II 1855 r. – porucznik; 1859 r. – sztabskapitan; 7 VII 1861 r. – porucznik straży granicznej; 30 VIII 1862 r. – sztabskapitan straży granicznej; 7 VIII 1864 r. – przemianowany ze stopnia sztabskapitana straży granicznej na rangę sekretarza kolegialnego; 20 IX 1866 r. – radca tytularny (starsz. 30 VIII 1865 r.); 1869 r. – kapitan; 20 X 1875 r. – major; 6 V 1884 r. – podpułkownik.

13. Brał udział w tłumieniu powstania styczniowego.

14. Zmarł po 1 IX 1887 r.

15. ERT, EAA.644.1.2687, nlb.; EAA.644.1.2688, nlb.; LVVA, zesp. 546, inw. 1, sygn. 68, k. 20; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 444–444v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 293; sygn. 613, k. 73–74; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 19, s. 22; sygn. 20, s. 4; „УПРМФ” 1866, nr 4, s. 61; nr 39, s. 743–744; nr 47, s. 906; 1868, nr 15, s. 291; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 18 Апреля 1853 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Февраля 1855 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12 Сентября 1874 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Апреля 1875 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Октября 1875 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Мая 1884 года, s. 16; *Rocznik*

urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1863, Warszawa [b.d.w.], s. 411; Адрес-календарь государственных и общественных учреждений Архангельской губернии на 1877 год, Архангельск [1877], s. 30; Список маиорам по старшинству. Исправлено по 1-е Июня, Санкт Петербург 1877, s. 459; Список маиорам по старшинству. Исправлено по 1-е Декабря, Санкт Петербург 1882, s. 133; Список маиорам по старшинству. Исправлено по 1-е Марта, Санкт Петербург 1883, s. 133; Список маиорам по старшинству. Исправлено по 1-е Апреля, Санкт Петербург 1884, s. 77; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Мая, Санкт Петербург 1885, s. 602; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1886, s. 602; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1887, s. 410; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Марта, Санкт Петербург 1887, s. 275; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Сентября, Санкт Петербург 1887, s. 239; Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammafels, Teil Kurland, Band 3, Görlitz 1930, s. 115–116.

Mert, Andriej Martinowicz

1. Мерт, Андрей Мартинович

2. Ur. przed 1849 r.

3. ?

4. ?

5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ?

8. ?

9. OJIEC: Martin Mert, ur. przed 1825 r., zm. po 1849 r., wyznania ? MATKA: ?
RODZENSTWO: ?

10. ? r. – urzędnik kancelaryjny PC Podmajdan; 1 VIII 1872 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Dołhobyczów; 1 I 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora PC Dołhobyczów; 31 I 1873 r. – nadzorca PK Sierosławice; 21 VIII 1873 r. – dyrektor PC Opatowiec; 17 X 1878 r. – dyrektor PC Podmajdan; 15 III 1882 r. – dyrektor KC Krzeszów; 31 X 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. ?

12. ? r. – registrator kolejalny (starsz. ? r.); 23 IV 1871 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VI 1869 r.); 10 II 1872 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 1 VI 1871 r.); 15 VI 1874 r. – radca tytularny (starsz. 1 VI 1873 r.); 1 XII 1875 r. – asesor kolejalny (starsz. 1 VI 1875 r.); 8 IV 1883 r. – radca dworu (starsz. 15 III 1882 r.).

13. –.

14. Zmarł po 31 X 1886 r.

15. AP w Lublinie, Kancelaria Gubernatora Lubelskiego, sygn. 5411, k. 1–2; AP w Lublinie Oddział w Kraśniku, Akta Bolesława Wisłockiego notariusza w Biłgoraju, sygn. 32, akt notarialny nr 418; „УІПМФ” 1871, nr 19, s. 299; 1872, nr 8, s. 158; 1873, nr 8, s. 162; nr 25, s. 491; nr 50, s. 1019; 1874, nr 27, s. 642; 1875, nr 51, s. 1199–1200; 1879, nr 5, s. 118; 1882, nr 50, s. 1394–1395; 1883, nr 37, s. 1066–1067; 1886, nr 46, s. 454–455; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1879 год*, s. 47; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1885 год*, s. 44.

Mickiewicz, Józef Josifowicz

1. Мицкевич, Иосиф Иосифович

2. Ur. w 1822 r. w Jastrzębiu w powiecie prużańskim guberni grodzieńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum w Swisłoczu, ukończone w 1841 r.; Cesarski Uniwersytet Moskiewski, nieukończony.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 19 I 1857 r. z Teodozją Budziszewską, ur. 1 V 1837 r. w Kaliszu, zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką urzędnika celnego KC Podgrabów Ignacego Budziszewskiego i Cecylii z d. Wilczyńska.

8. ДИТЕИ: ?

9. ОТЕЦ: Józef Mickiewicz, ur. przed 1801 r., zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, dziedzic dóbr Jastrzębie w powiecie prużańskim guberni grodzieńskiej. МАТКА: Karolina Lipińska, ur. przed 1805 r., zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego. РОДЗЕНСТВО: ?

10. 14 XII 1844 r. – pisarz Dmitrowskiego Sądu Powiatowego; 14 VII 1847 r. – na własną prośbę pisarzem Kancelarii Juchnowskiego Powiatowego Marszałka Szlachty; 19 III 1848 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 I 1851 r. – p.o. pisarza KC Szczypiorno; 12 V 1851 r. – p.o. wagstempelmejsztra KC Szczypiorno; 25 X 1851 r. – p.o. nadzorcy PC Piotrków; 16 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PC Piotrków; 4 VII 1853 r. – dyrektor KC Podgrabów; 3 XI 1858 r. – dyrektor KC Służewo; 25 IV 1860 r. – dyrektor KC Grodziszczko; 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF.

11. 1851 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 18 X 1858 r. – jednorazowa nagroda finansowa.

12. 26 XI 1848 r. – registrator kolegiálny (starsz. 14 XII 1845 r.); 7 III 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 26 IX 1852 r.); 16 V 1857 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 IX 1856 r.); 4 VII 1860 r. – radca tytularny (starsz. 26 IX 1859 r.).

13. Mickiewicz zawarł związek małżeński w kościele rzymskokatolickim w Kraszewicach.

14. Zmarł po 1864 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 31, 57; sygn. 82, k. 14v; sygn. 87, k. 40; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 338v–339; sygn. 78, k. 25v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 141–141v, 206; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 14v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2443, k. 55–56; sygn. 2216, k. 351–354; sygn. 2753, k. 341–344; sygn. 3249, k. 152–153; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 1, k. 10v; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Kraszewice, sygn. 93, k. 45v; sygn. 94, k. 35v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Piotrków Kujawski, sygn. 28, s. 45; „GRKP” 1857, nr 157, s. 1211; 1860, nr 186, s. 1498.

Mielnikow, Iwan Iwanowicz

1. Мельников, Иван Иванович

2. Ur. w 1857 r. w guberni wołyńskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn chłopca.

5. 2-klasowa szkoła miejska w Łucku, ukończona w 1871 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1887 r. z Jewgienią Siennicką, ur. przed 1870 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, córką Józefa Siennickiego.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 13 XI 1887 r. w Zbarażu, zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 29 IV 1907 r. z szlachcicem dziedzicznym Anatolem Martinowiczem Klembrowskim, ur. w 1878 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, dowódcą oddziału 14 Częstochowskiej BSG.

9. OJCIEC: Iwan Mielnikow, ur. przed 1836 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, chłop. MATKA: ?

10. 1 II 1872 r. – pisarz wolnonajemny KC Drużkopol; 13 I 1880 r. – pisarz wolnonajemny KC Radziwiłłów; 30 V 1885 r. – urzędnik kancelaryjny KC Radziwiłłów; 1 XII 1886 r. – pomocnik dyrektora KC Zbaraż; 12 XI 1887 r. – dyrektor PC Opatowiec; 6 VII 1898 r. – dyrektor PC Szyce; 3 IV 1900 r. – dyrektor KC Michałowice; 13 XII 1904 r. – na własną prośbę dyrektorem KC III kl. Modrzejów; 8 III 1906 r. – dyrektor KC II kl. Modrzejów; 24 IX 1909 r. – dyrektor KC Praszka.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 III 1904 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 19 IX 1890 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 I 1890 r.); 29 IX 1893 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 I 1893 r.); 22 VI 1896 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 I 1896 r.); 30 VII 1899 r. – radca tytularny (starsz. 1 I 1899 r.); 22 VI 1902 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 I 1902 r.); 15 VII 1906 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1906 r.).

13. Wdowa po Mielnikowie otrzymała w I 1918 r. zapomogę w wysokości 100 rubli jako pomoc finansową do chwili otrzymania emerytury po zmarłym mężu.

14. Zmarł przed I 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 73v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 27v, 29v; EAA.644.1.1700, k. 16, 35; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 20–20v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 16; sygn. 36, k. 15, 34; sygn. 41, k. 51; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 703–705; sygn. 235, k. 781–785; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 20, 46; zesp. 133, inw. 1, sygn. 226, k. 2; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 27v, 29v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 13v, 23v, 75v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 397, k. 42–45; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 7, s. 25; sygn. 8, s. 8; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Miechowie, sygn. 11, k. 7; sygn. 12, k. 2, 3; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 6, s. 9; sygn. 17, s. 9; sygn. 18, s. 17; sygn. 19, s. 41; sygn. 20, s. 17; sygn. 24, k. 12v–13; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi św. Mikołaja przy Nowobrzezkiej Brygadzie 3 Okręgu Korpusu Straży Pogranicznej, sygn. 1, k. 14; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1905 rok, k. 12; sygn. 1907 rok, k. 71v; „УПРМФ” 1887, nr 4, s. 231; nr 49, s. 559; 1893, nr 46, s. 642–643; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1898, nr 14, s. 217, 221–223; 1904, nr 13, s. 197, 200–202; 1906, nr 46, s. 777; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 39–40; ПДТСЕВ, 1898, nr 9, s. 2; nr 16, s. 4; 1899, nr 24, s. 2; 1900, nr 11, s. 1; 1902, nr 17, s. 2; nr 18, s. 4; 1904, nr 14, s. 3; nr 35, s. 3; 1906, nr 9, s. 1; nr 21, s. 1; 1909, nr 33, s. 1; 1913, nr 1, s. 48; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 100; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 107; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 108; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 127; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 215; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 214; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 241; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и

учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 186; *Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г.*, s. 505; *Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно)*, s. 378; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 665; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г.*, s. 132; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1904 год*, s. 290.

Mielnikow, Siemion Leontjewicz

1. Мельников, Семион Леонтьевич
2. Ur. 26 IV 1855 r. w twierdzy Zamość.
3. Prawosławne.
4. Syn podoficera.
5. 3 klasy Gimnazjum Męskiego w Lublinie; egzamin ze znajomości języka rosyjskiego złożony przed komisją w Rządzie Gubernialnym Lubelskim w dniu 28 III 1873 r.; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej przed Radą Pedagogiczną Gimnazjum Męskiego w Kaliszu złożony 4 I 1877 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 23 VII 1880 r. z Józefą Stefanią Godlewską, ur. w 1856 r., zm. po 1899 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką kupca miasta Kalisza Józefa Feliksa Godlewskiego.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Leontij Mielnikow, ur. przed 1834 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego, podoficer garnizonu twierdzy Zamość. MATKA: ? RODZENIWO: ?
10. 28 IV 1873 r. – urzędnik do pisma Lubelskiego Zarządu Powiatowego; 1 VIII 1873 r. – urzędnik kancelaryjny Lubelskiej Izby Kontrolnej; 1 I 1876 r. – na własną prośbę pomocnik referenta Wydziału Kas Skarbowych Kaliskiej Izby Skarbowej; 1 I 1879 r. – urzędnik kancelaryjny Kaliskiej Gubernialnej Kasy Skarbowej; 28 IX 1879 r. – pomocnik buchaltera Częstochowskiej Powiatowej Kasy Skarbowej; 1 IV 1880 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 1 VI 1883 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wieruszów; 13 IX 1889 r. – nadzorca PK Gniazdów; 17 X 1889 r. – pomocnik buchaltera GSKC Warszawa (4 III 1894 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora w nowo otwartym PC Zakrzewo); 14 V 1894 r. – dyrektor KC Zieluń; 17 V 1897 r. – członek i skarbnik KC Piotrków; 28 II 1901 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów.
11. 20 II 1889 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1886 r.; 7 VII 1892 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara

Aleksandra III; 14 IV 1913 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 6 II 1889 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 VII 1886 r.); 19 III 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VII 1890 r.); 19 XI 1892 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 VII 1892 r.); 22 XI 1895 r. – radca tytularny (starsz. 1 VII 1895 r.); 8 XII 1898 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 VII 1898 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1914 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 162–162v, 171; sygn. 33, k. 47–47v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v–11; inw. 11, sygn. 217, k. 221–226; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 44–44v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 10; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 78, k. 54v; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łowiczu, sygn. 31, k. 1v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 61, s. 3, 37; sygn. 62, s. 1–2, 36; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 71, s. 41; sygn. 73, s. 25; sygn. 74, s. 9; „УПРМФ” 1889, nr 41, s. 417; nr 47, s. 462; 1894, nr 22, s. 259; 1897, nr 26, s. 374; 1913, nr 15, s. 284, 295–297; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1–2; 1899, nr 2, s. 1–2; 1901, nr 7, s. 2–3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, Санкт Петербург 1905 s. 77; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 27; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 35–36; *Памятная книжка Калишской губернии на 1879 год*, Калиш [b.d.w.], s. 61–62; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1895 год*, Плоцк 1895, s. 94.

Mieszczerskij, Nikołaj Wasiljewicz

1. Мещерский, Николай Васильевич

2. Ur. 6 III 1837 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni twerskiej, książę.

5. Nikołajewska Szkoła Podchorążych Gwardii i Junkrów Kawalerii, ukończona 11 VI 1855 r.; Nikołajewska Akademia Sztabu Generalnego, nieukończona.

6. Majątek rodowy ojca o powierzchni 500 dziesięcin ziemi w guberni kurskiej; majątki zakupione o łącznej powierzchni 4075 dziesięcin w guberni moskiewskiej, twerskiej, kurskiej i włodzimierskiej oraz dom drewniany w Moskwie (w 1849 r.).

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 1859 r. z Kapitoliną Malcową, ur. 8 VII 1839 r., zm. w I 1918 r., wyznania prawosławnego, córką generała-majora Siergieja Iwanowicza Malcowa i księżnej Anastasji Nikołajewny Urusowej, rozwód 1 VIII 1874 r.; 2° po 1874 r. z Kazimierą Suprinowicz, ur. przed 1874 r., zm. 24 VII 1928 r. w Antibie we Francji, wyznania prawosławnego, córką Franciszka Suprinowicza.

8. DZIECI: Siergiej, ur. w 1860 r. w Sankt Petersburgu, zm. ?, wyznania prawosławnego; Iwan, ur. w 1861 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1916 r., wyznania prawosławnego; Inna, ur. w 1872 r., zm. ?, wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. w 1880 r. w Warszawie, zm. ?, wyznania prawosławnego; Natalia, ur. w 1890 r., zm. ?, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Iwanowicz Mieszczerskij, ur. w 1791 r., zm. 14 XII 1871 r., wyznania prawosławnego, książę, szambelana Dworu Cesarskiego, rzeczywisty radca stanu 18 X 1846 r., urzędnik, członek Ogólnego Urzędu Kontroli Departamentu Sprawozdań Wojskowych. MATKA: Szarlota von Vietinghoff-Scheel, ur. 27 VIII 1796 r., zm. w X 1841 r., wyznania luteranckiego, córka Burcharda Krzysztofa von Vietinghoff-Scheel i Katarzyny Elżbiety Szarlotty von Lieven. RODZENSTWO: Boris, ur. 9 IX 1818 r., w. 27 II 1884 r., wyznania prawosławnego, tajny radca, marszałek szlachty guberni twerskiej, przewodniczący Twerskiego Ziemstwa Gubernialnego, honorowy sędzia pokoju powiatu moskiewskiego i powiatu starickiego w guberni twerskiej, ziemianin guberni moskiewskiej i twerskiej, żonaty z księżną Zofią Wasiljewną Obolenską; Helena, ur. 2 XII 1819 r., zm. 7 X 1905 r., wyznania prawosławnego, zamężna z księciem Kalikstem Gustawem Hermanem Bironem; Aleksandr, ur. 14 IV 1822 r. w Sankt Petersburgu, zm. 22 XII 1900 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, generał-major, tajny radca, marszałek szlachty guberni moskiewskiej i guberni połtawskiej, żonaty z hrabiną Elżbietą Stroganową; Iwan, ur. 29 VI 1827 r., zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego, szambelan Dworu Cesarskiego, rzeczywisty radca stanu 1 I 1877 r., wicegubernator kurski, gubernator podolski, urzędnik stojący przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, ziemianin guberni kurskiej i penzeńskiej; Siergiej, ur. 19 IV 1828 r., zm. w 1856 r., wyznania prawosławnego, ziemianin guberni moskiewskiej, żonaty z Marią Władimirowną Apraksiną; Wasilij, ur. 20 IV 1830 r., zm. 11 I 1880 r., wyznania prawosławnego, łowczy Dworu Cesarskiego.

10. 11 VI 1855 r. – oficer Pułku Kawalergardów (1857 r. – skierowany do Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego; 1858 r. – oddelegowany do Departamentu Sztabu Generalnego; od 27 IV 1859 r. do 15 III 1861 r. – adiutant szefa Wydzielonego Korpusu Żandarmów); 5 II 1862 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 30 XI 1868 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VII 1869 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC; 23 I 1870 r. – p.o. dyrektora KC Sosnowiec; 3 IV 1871 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych;

27 V 1876 r. – sędzia pokoju miasta Sochaczewa w guberni warszawskiej; 1880 r. – sędzia pokoju miasta Warszawy; 1887 r. – pomocnik zarządzającego dobrami państwowymi w guberni penzeńskiej i guberni saratowskiej; 1888 r. – zarządzający dobrami państwowymi guberni grodzieńskiej; 1890 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V klasy przy ministrze dóbr państwowych i zawiadujący majątkami klasztorów zagranicznych w Besarabii; 1895 r. – zarządzający Nadbałtyckim Zarządzu Dóbr Państwowych.

11. VIII 1870 r. – nagroda finansowa 66,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1871 r. – nagroda finansowa 34,65 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1897 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 1900 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 11 VI 1855 r. – kornet lejbgwardii; 27 IV 1859 r. – porucznik lejbgwardii; 15 III 1861 r. – sztabsrotmistrz lejbgwardii; 30 XI 1868 r. – przemianowany ze stopnia sztabsrotmistrza na rangę asesora kolegialnego; 25 XI 1871 r. – radca dworu (starsz. ? r.); ? r. – radca kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.); 28 III 1893 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu; 1904 r. – za zasługi tajny radca.

13. 15 III 1861 r. Mieszczerskij został zwolniony na 11-miesięczny urlop do guberni taurydzkiej.

14. Zmarł 7 V 1908 r.

15. ERT, EAA.297.7.467; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 17, s. 22; AP w Lublinie, Zjazd sędziów pokoju I okręgu guberni lubelskiej, sygn. 4672, k. 1-1v; „УПРМФ” 1869, nr 7, s. 98; nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 16, s. 219; nr 38, s. 558; 1871, nr 19, s. 302; nr 32, s. 523; nr 48, s. 796; *Приказ по ведомству Министерства Юстиции*, 1876, nr 21; *Приказ по Корпусу Жандармов*, 1859, nr 40; 1861, nr 33; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 10-е Мая 1874 года*, Санкт Петербург 1874, s. 381-382; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 26-е Февраля 1876 года*, Санкт Петербург 1876, s. 500; *Список гражданским чинам первых IV классов. Исправлен по 20-е Октября 1849 г.*, Санкт Петербург 1849, s. 577; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Июня 1889 года*, s. 62; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года*, s. 814; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья*, 1879, *Исправлен по 1-е Июня*, Санкт Петербург 1879, s. 7; *Список чинам Министерства Земледелия и Государственных Имуществ*, Санкт Петербург 1896, kol. 424; *Список чинам Министерства Земледелия и Государственных Имуществ на 1900 год*, Санкт Петербург 1900, kol. 329, 783; *Бессарабский адрес-календарь на 1893 год. Год одиннадцатый*, Кишинев 1892, s. 24; *Сборник биографий кавалергардов*.

1826–1908, сост. С. Панчулидзе, Санкт Петербург 1908, s. 210; *Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898*, s. 38; *Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den Verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Livland, Band 1, s. 220, 222; П.А. Головин, *Ветви рода князей Меуцкерских в документах и воспоминаниях*, [w:] *Вспомогательные исторические дисциплины: сборник статей*, t. XXXVI, Санкт Петербург 2017, s. 305–306.

Mikłaszewskij, Andriej Nikołajewicz

1. Миклашевский, Андрей Николаевич
2. Ur. 9 VIII 1848 r. w Oczkinie w powiecie nowogrodzkosiewierskim guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej od 13 III 1856 r.
5. III Aleksandrowska Szkoła Wojskowa, nieukończona; Szkoła Junkrów Piechoty w Kazaniu, ukończona 30 IX 1868 r. ze stopniem chorążego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1872 r., wdowiec przed 1894 r.; 2[∞] przed 1894 r. z Lidią Iwanową, ur. w 1863 r., zm. 18 II 1906 r. w Taurogach, wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Mikołaja Iwanowa.
8. DZIECI: Jekaterina, ur. 7 IX 1872 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Nikołaj Stiepanowicz Mikłaszewskij, ur. 20 VI 1795 r., zm. po 30 XI 1858 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, major, oficer armii rosyjskiej, żonaty od 7 VI 1840 r. MATKA: Anastasja Pawłowna Dżoga, ur. w 1822 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, córka lekarza Pawła Akimowicza Dżogi. RODZENSTWO: Michaił, ur. 3 VIII 1842 r. w Oczkinie, zm. 17 I 1895 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej, absolwent Konserwatorium w Sankt Petersburgu, rzeczywisty radca stanu 24 IV 1888 r., urzędnik struktur centralnych i terenowych DOC MF, m.in. nadzorca PK Sierosławice, sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC, naczelnik wydziału i wicedyrektor DOC MF, żonaty od 24 V 1868 r. z Anną Litwinową, ur. w 1849 r., zm. 29 IV 1891 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego; Maria, ur. 2 III 1844 r. w Oczkinie, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem sztabskapitanem Stiepanem Iwanowiczem Slepuszkinem; Anastasja, ur. 17 VIII 1845 r. w Oczkinie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 7 IX 1846 r. w Oczkinie, zm. 5 XII 1896 r. w Tomaszowie, wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik celny, m.in. nadzorca okrętów KC Igołomia i nadzorca składu celnego KC Toma-

szów, żonaty z Anastasją Polikarpowną ?; Aleksandr, ur. w 1847 r. w Oczkynie, zm. 17 VIII 1882 r. w Granicy, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. sekretarz KC Wieruszów i KC Granica, żonaty od 5 VI 1878 r. z Florentyną Dąbrowską córką szlachcica Józefa Dąbrowskiego, wyznania rzymskokatolickiego; Nadieżda, ur. 26 VIII 1849 r. w Oczkynie, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. przed 1855 r. w Oczkynie, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 20 VII 1853 r. w Oczkynie, zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. w 1858 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, absolwent Oddziału Nauk Ścisłych Wydziału Fizyczno-Matematycznego Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, ekonomista, wykładowca Piotrowskiej Akademii Rolnictwa i Leśnictwa oraz Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego, autor wielu prac naukowych.

10. 20 VIII 1866 r. – junkier Aleksandrowskiej Szkoły Wojskowej; 13 III 1867 r. – junkier 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 20 VIII 1867 r. – junkier Szkoły Junkrów Piechoty w Kazaniu; 19 V 1868 r. – portujej-junkier Szkoły Junkrów Piechoty w Kazaniu; 30 IX 1868 r. – po uzyskaniu stopnia chorążego skierowany do 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 4 III 1871 r. – dowodzący kompanią 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 21 XII 1871 r. – p.o. adiutanta 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 13 III 1873 r. – referent sądu pułkowego 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 17 VIII 1873 r. – dowodzący kompanią 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 28 V 1874 r. – kwatermistrz 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 6 XI 1874 r. – dowódca oddziału szkolnego 158 Kutaiskiego Pułku Piechoty; 26 VI 1875 r. – oficer 160 Abchaskiego Pułku Piechoty; 13 IX 1875 r. – referent sądu pułkowego 160 Abchaskiego Pułku Piechoty; 25 XII 1875 r. – zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem porucznika; 16 VII 1886 r. – nadzorca PK Huta Szkła; 29 VII 1886 r. – nadzorca PK Rajaoki; 7 IX 1890 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 17 XI 1895 r. – członek i skarbnik KC Praszka; 26 I 1897 r. – dyrektor KC Tomaszów; 20 V 1902 r. – członek KC Jurburg; 3 XI 1903 r. – dyrektor KC Taurogi; 20 IV 1906 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1900 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 7 IX 1895 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 30 IX 1868 r. – chorąży; 5 IX 1871 r. – podporucznik; 15 IX 1873 r. – porucznik; 28 I 1887 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 28 I 1887 r.); 2 VIII 1889 r. – radca tytularny (starsz. 16 VII 1886 r.); 2 XII 1891 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 IX 1890 r.); 22 VI 1896 r. – radca dworu (starsz. 17 XI 1895 r.); 8 V 1900 r. – radca kolegialny (starsz. 11 XI 1899 r.); 17 VIII 1904 r. – radca stanu (starsz. 11 XI 1903 r.).

13. Przyczyną zgonu drugiej żony A. Mikłaszewskiego była choroba nowotworowa. Została pochowana 20 II 1906 r. na cmentarzu prawosławnym w Taurogach.

14. Zmarł po 20 IV 1906 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 22; EAA.644.1.1612, k. 44v, 47; EAA.644.1.1700, k. 21, 24; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 52, k. 123; sygn. 54, k. 259; sygn. 55, k. 19, 37v–38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 45; sygn. 34, k. 23v; sygn. 35, k. 44v, 47; sygn. 36, k. 20, 23; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 218, k. 518–523; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 33; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 22; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 121; zesp. 560, inw. 20, sygn. 468; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 4, s. 32; sygn. 8, s. 2; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 5, s. 5; sygn. 13, s. 12, 37; sygn. 18, s. 32, 34; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/82, k. 8v; sygn. 2/2, s. 48–49; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 6, s. 17, 19; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 40, k. 36, 49; sygn. 44, k. 18; sygn. 46, k. 8, 45; sygn. 48, k. 19; sygn. 57, k. 23v; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 21, s. 137; sygn. 22, s. 49; sygn. 23, s. 12, 60–61, 70; sygn. 24, s. 69; sygn. 25, s. 26–27; sygn. 27, s. 24; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1875 rok, k. 14v; „УПРМФ” 1886, nr 33, s. 424; nr 34, s. 503; 1890, nr 9, s. 86; nr 39, s. 393–394; 1891, nr 14, s. 158; 1892, nr 18, s. 194; 1894, nr 25, s. 289; nr 33, s. 415–416; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 6, s. 75; nr 9, s. 107–108; 1898, nr 14, s. 217, 221; 1906, nr 14, s. 297, 300; ПДТСЕВ, 1895, nr 34, s. 1; 1900, nr 16, s. 4; 1902, nr 14, s. 1; 1903, nr 28, s. 2; nr 30, s. 1; 1904, nr 26, s. 1; 1906, nr 12, s. 1; nr 14, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, s. 62; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1899 год*, s. 153; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1900 год*, s. 154; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 53–54; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1904 год*, s. 95; *Энциклопедический словарь*, том XIX, Мекенен-Мифу-Баня, Санкт Петербург 1896, s. 249–250; *VI часть родословной книги черниговского дворянства. (древние, благородные дворянские роды)*, [w:] Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства*, том II, части 3, 4, 5, 6, и приложения, Санкт Петербург 1901, s. 126, 128; В.Л. Модзалевский, *Малороссийский родословник*, том третий, Л–О, Киев 1912, s. 504–505; <https://www.geni.com/people/Николай-Степанович-Миклашевский/6000000016737146397?through=6000000016756902407> [dostęp: 31 III 2020 r.].

Mołczanow, Apollinarij Piotrowicz

1. Молчанов, Аполлинарий Петрович

2. Ur. w 1870 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. I Gimnazjum Męskie w Warszawie, ukończone; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, nieukończony w 1894 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 19 IV 1898 r. z Stefanidą Ozierowską, ur. w 1868 r., zm. po 2 XII 1917 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy kolegiального, kuratora Szpitala Jana Bożego w Warszawie Andrzeja Trifonowicza Ozierowskiego, wyznania prawosławnego i Teresy Josifowny ?, wyznania rzymskokatolickiego.

8. ДИЕТИ: Andriej, ur. 23 V 1902 r. w Lubiczu, zm. po 2 XII 1917 r., wyznania prawosławnego, uczeń Piotrowskiej Szkoły Realnej w Rostowie nad Donem (w 1917 r.).

9. ОТЕЦ: Piotr Gawriłowicz Mołczanow, ur. w 1816 r., zm. 6 IV 1896 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, urzędnik w randze asesora kolegiального. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 1 VI 1894 r. – urzędnik kancelaryjny GSKC Warszawa; 5 XII 1897 r. – nadzorca składu celnego KC Osiek; 16 XII 1898 r. – pomocnik buchaltera GSKC Warszawa; 6 III 1900 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 28 II 1901 r. – dyrektor KC Lubicz; 3 II 1907 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Odessa; 31 XII 1908 r. – członek KC Grajewo; 27 I 1912 r. – członek KC Rewel; 1 I 1913 r. – rewizor III kategorii KC Rostów;

11. 28 III 1904 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 III 1912 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 13 VI 1897 r. – rejestrator kolegialny (starsz. 1 VI 1896 r.); 1 XI 1899 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VI 1899 r.); 16 XII 1902 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 VI 1902 r.); 21 I 1906 r. – radca tytularny (starsz. 1 VI 1905 r.); 22 XII 1908 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 VI 1908 r.).

13. Mołczanow pierwotnie podjął studia na Wydziale Fizyczno-Matematycznym Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, od drugiego roku studiów figuruje jako student Wydziału Prawa.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 458, k. 490v–491; sygn. 793, k. 7v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 9, 50, 52v–53, 80v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 52–53; sygn. 1612, k. 39v; EAA.644.1.1700, k. 8–8v; EAA.644.1.1740, k. 5v; EAA.644.1.1936a, k. 6;

LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v; sygn. 34, k. 10v; sygn. 35, k. 39v; sygn. 36, k. 7–7v; sygn. 37, k. v; sygn. 41, k. 1v, 2–2v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 11; inw. 9, sygn. 97, k. 483; inw. 12, sygn. 240, k. 229; sygn. 241, k. 11; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 51–52; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 41, 71v, 86–87; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 68, k. 18v–19; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 571, s. 87–88; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 61, k. 167v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 76, k. 45v–46; sygn. 91, k. 207v–208; sygn. 149, s. 86–87; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 81, s. 41; sygn. 86, s. 9; ПДТСЕВ, 1898, nr 28, s. 1; 1899, nr 21, s. 4; nr 31, s. 1–3; 1900, nr 8, s. 4; 1901, nr 7, s. 3; 1902, nr 32, s. 1–3; 1903, nr 25, s. 4; 1906, nr 6, s. 1–2; 1907, nr 4, s. 2; 1909, nr 1, s. 2; nr 2, s. 1–2; 1912, nr 2, s. 3; 1913, nr 1, s. 6–7, 62; „УПРМФ” 1897, nr 25, s. 329, 333; 1898, nr 4, s. 68; 1904, nr 13, s. 197, 204–206; 1912, nr 13, s. 227–232; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 85; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 91; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 131; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 264; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 72, 207; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 598–599, 672; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1907 год, s. 96; Отдел II. Местные учреждения, [w:] Памятная книжка Области Войска Донского на 1915 г., s. 315; Отдел II. Местные учреждения, [w:] Памятная книжка Области Войска Донского на 1916 г., s. 182.

Moniuszko, Piotr Wikientjewicz

1. Моноушко, Петр Викентьевич
2. Ur. w 1816 r. w obwodzie białostockim.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej.
5. Gimnazjum w Swisłocz, ukończone.
6. Rodzice Moniuszki posiadali majątek Majewo w powiecie wołkowyskim guberni grodzieńskiej o powierzchni 66 dziesięcin i 2102 sążni.

7. ŻONATY od 8 X 1839 r. z Pauliną Kochanowicz, ur. w 1817 r., zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Bazazylego Kochanowicza i Izabeli z d. Hryniewicz.

8. DZIECI: Cezary Alfons, ur. 27 VIII 1840 r. w Białymstoku, zm. po 1873 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczeń Wyższej Szkoły Realnej w Kaliszu, urzędnik Kolei Warszawsko-Bydgoskiej; Arnold, ur. 24 II 1842 r. w Białymstoku, zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego, uczeń Wyższej Szkoły Realnej w Kaliszu, pocztaliter w Giżycach, żonaty od 24 V 1865 r. z Marianną Teklą Ochocką, ur. w 1846 r. w Skaszynie, zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego; Wincenty Piotr, ur. 13 VII 1847 r. w Grannem, zm. po 1 IX 1910 r., wyznania rzymskokatolickiego, ukończył 6 klas Gimnazjum Męskiego w Piotrkowie; radca kolegialny 8 XII 1898 r., urzędnik Kaliskiej Izby Skarbowej i skarbnik Wieluńskiej Powiatowej Kasy Skarbowej, żonaty od 27 V 1872 r. z Marią Weroniką Raciborską, ur. 3 II 1854 r. w Kaliszu, zm. po 1879 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Teofila Raciborskiego i Józefy z d. Skibińska; Waleria, ur. 3 XII 1848 r. w Grannem, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Piotr Saturnin, ur. 28 XI 1850 r. w Grannem, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Adela, ur. 28 XI 1850 r. w Grannem, zm. 15 III 1898 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna z Antonim Ruszkowskim urzędnikiem Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej; Józefa, ur. 19 III 1852 r. w Wilczynie, zm. po 1877 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna przed 1876 r. z Władysławem Smoleńskim (Smolińskim) maszynistą Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej; Andrzej, ur. 11 V 1853 r. w Wilczynie, zm. 29 VII 1902 r. w Małyniu, wyznania rzymskokatolickiego, ksiądz rzymskokatolicki, proboszcz parafii w Małyniu; Otton Jan, ur. 20 VI 1856 r. w Wilczynie, zm. 28 X 1878 r. na Pradze pod Warszawą, wyznania rzymskokatolickiego, ślusarz kolejowy, żonaty od 7 V 1878 r. z Lucyną Florentyną Usicką, ur. w 1857 r. w Warszawie, córką Feliksa Usickiego i Katarzyny z d. Modzelewska; Konstanty, ur. w 1857 r. w Grodziszczku, zm. 8 XII 1861 r. w Bolesławcu, wyznania rzymskokatolickiego; Amelia, ur. 23 X 1861 r. w Bolesławcu, zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Wincenty Moniuszko, ur. przed 1792 r., zm. po 1832 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej, żonaty dwukrotnie: 1° od 11 V 1815 r. z Kornelią Romanowską, 2° od 27 I 1825 r. z Marianną Kaniecką, ur. w 1808 r., zm. 30 VI 1873 r. w Kołomii w powiecie włocławskim guberni warszawskiej, szlachcianką, córką Pawła Kanieckiego i ? z d. Borodicz. MATKA: Kornelia Romanowska, ur. w 1797 r., zm. 7 X 1823 r. w dworze w Hołynce w powiecie grodzieńskim guberni grodzieńskiej, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Andrzej, ur. 5 XI 1829 r. w dworze w Hołynce w powiecie grodzieńskim guberni grodzieńskiej, zm. po 1872 r., wyznania rzymskokatolickiego, absol-

went Szkoły Powiatowej w Drohiczynie, radca tytularny 1863 r., urzędnik struktur terenowych DHZ MF i DOC MF, m.in. pisarz KC Nieszawa, nadzorca PC Piotrków, skarbnik KC Aleksandrów, nadzorca składu celnego i wagstempelmeister KC Słupca; Julian Jan, ur. 11 X 1827 r. w dworze w Hołynce w powiecie grodzieńskim guberni grodzieńskiej, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik celny, m.in. sekretarz KC Nieszawa, urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC, kawaler.

10. 8 V 1839 r. – urzędnik kancelaryjny Komisji rewizji spraw Białostockiego Zebrania Deputowanych Szlacheckich; 9 I 1841 r. – dziennikarz Komisji rewizji spraw Białostockiego Zebrania Deputowanych Szlacheckich; 17 V 1843 r. – zwolniony ze służby; 21 V 1843 r. – pisarz KC Choroszcz; 26 VII 1843 r. – pisarz Nurzeckiej KC; 1 I 1851 r. – p.o. pomocnika nadzorcy PC Skulsk; 10 X 1851 r. – p.o. dyrektora KC Wilczyn; 19 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wilczyn; 21 XII 1856 r. – dyrektor KC Grodziszczko; 25 IV 1860 r. – dyrektor KC Bolesławiec; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Podgrabów; 1 I 1866 r. – członek i skarbnik KC Podgrabów; 1 VII 1869 r. – poza etatem; 1 VII 1871 r. – zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1843 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 17 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 20 XI 1851 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 19 XI 1859 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 5 IX 1862 r. – order pruski Korony IV kl.; 11 IX 1865 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. 11 III 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 8 V 1841 r.); 31 I 1847 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 12 V 1845 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 I 1851 r.); 17 VII 1855 r. – radca tytularny (starsz. 1 I 1855 r.); 25 XI 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 I 1858 r.).

13. Moniuszko zawarł związek małżeński w kościele rzymskokatolickim pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Białymstoku.

14. Zmarł po 27 V 1872 r.

15. ERT, EAA.402.1.18151; EAA.402.1.18152; LVIA, zesp. 604, inw. 10, sygn. 187, k. 152; inw. 46, sygn. 9, k. 127v; sygn. 11, k. 88; sygn. 13, k. 16v; sygn. 15, s. 13; inw. 58, sygn. 39, k. 11; sygn. 42, k. 20v; sygn. 48, k. 8; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 31; sygn. 78, k. 17, 18v; sygn. 79, k. 11–11v; sygn. 82, k. 18v–19, 36–36v; sygn. 86, k. 1v; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 122–122v, 327–327v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 57, 158v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 13; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 49–53,

317–321; sygn. 2443, k. 51–53, 57–58; sygn. 2753, k. 33–36; sygn. 3249, k. 26–27, 136–137, 140–142; sygn. 6464, k. 17–18; sygn. 8833, k. 75–77; sygn. 9138, k. 16–17, 32–35; AD w Sandomierzu, Kuria Diecezjalna [Konsystorz Biskupi] w Sandomierzu, Akta Ogólne, sygn. O-235, s. 63; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. 177, s. 149; sygn. 179, s. 211; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dąbrowie, sygn. 8, akt zgonu nr 115; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kosmowie, sygn. 63, s. 53; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Józefa w Kaliszu, sygn. 30, s. 24; sygn. 48, s. 139; sygn. 55, s. 29; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Bolesławcu, sygn. 81, k. 54v; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Małyniu, sygn. 191, k. 95v; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Naramicach, sygn. 68, s. 36; Izba Skarbowa w Kaliszu, sygn. 71; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej p.w. św. Jakuba w Piotrkowie, sygn. 10, s. 245; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wilczyn (pow. koniński), sygn. 52, s. 9; sygn. 53, s. 12; sygn. 56, s. 13; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lubień Kujawski, sygn. 144, s. 75; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Matki Boskiej Loretańskiej w Warszawie (Praga), sygn. 87, k. 238, 439v; sygn. 89, k. 341; „УПРМФ” 1866, nr 43, s. 813; 1869, nr 37, s. 524; 1871, nr 47, s. 763; 1872, nr 8, s. 157; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517; 1860, nr 186, s. 1497–1498; RZCKP, 1855, nr 33, s. 1; *Памятная книжка Калишской губернии на 1879 год*, s. 58; *Памятная книжка Калишской губернии на 1881 год*, Калиш 1881, s. 35.

Nabell, Wilhelm Edward Friedrichowicz

1. Набель, Вильгельм Фридрихович
2. Ur. w 1818 r.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni witebskiej.
5. Domowe.
6. Rodzice posiadali w guberni witebskiej 150 dusz chłopskich (w 1851 r.).
7. Kawaler.
8. –.

9. ОУСЕС: Friedrich Nabell, ur. przed 1797 r., zm. po 1818 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni witebskiej. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 18 XII 1834 r. – urzędnik kancelaryjny Departamentu Różnych Podatków i Opłat Ministerstwa Finansów; 21 VIII 1840 r. – tłumacz KC Taurogi; 23 III 1848 r. – sekretarz KC Taurogi; 7 VI 1857 r. – członek i skarbnik KC Granica; 1 X 1858 r. – dyrektor KC Granica; 25 XI 1863 r. – pozbawiony stanowiska i przekazany pod sąd.

11. 1836 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 245 rubli; 22 VIII 1853 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; VIII 1861 r. – nagroda finansowa 120,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1837 r. – registrator kolegiálny (starsz. 18 XII 1836 r.); 7 XII 1842 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 XII 1840 r.); 11 III 1846 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 XII 1844 r.); 13 VI 1849 r. – radca tytularny (starsz. 18 XII 1848 r.); 7 VI 1858 r. – asesor kolegiálny (starsz. 7 VII 1857 r.); 8 II 1862 r. – radca dworu (starsz. 7 VII 1861 r.).

13. Prawdopodobnie przyczyną śledztwa były podejrzenia o współpracę Nabela z powstańcami polskimi, którzy dokonali napadu na KC Granica i przechwycili dość spore środki finansowe na swoją działalność konspiracyjną.

14. Zmarł po 1863 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 23v; sygn. 73, k. 21; sygn. 75, k. 1, 2v; sygn. 78, k. 17, 18; sygn. 86, k. 30v; sygn. 87, k. 25; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 1, 2v; sygn. 58, k. 205, 362; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 191, 210, 211, 215, 301v, 302v, 388; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 2; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 693, k. 89–90; sygn. 1444, k. 59–60; sygn. 3422, k. 151–154; sygn. 5712, k. 185–188; sygn. 6227, k. 131–134; sygn. 7351, k. 165–169 AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Częstochowie, sygn. 2, s. 4; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 4443; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., s. 2776; Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 132.*

Nagubnow, Georgij Wasiljewicz

1. Нагубнов, Георгий Васильевич

2. Ur. w 1844 r.

3. Prawosławne.

4. Domowe.

5. Szlachcic dziedziczny.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 12 XI 1886 r. z Marią Pasikowską, ur. w 1861 r., zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką obywatela Kalisza Wawrzyńca Pasikowskiego.

8. Bezdziety.

9. OJCIEC: Wasilij Nagubnow, ur. przed 1823 r., zm. po 1844 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 2 II 1860 r. – urzędnik kancelaryjny Saratowskiej Izby Dóbr Państwowych; 28 VIII 1862 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 18 I 1865 r. – urzędnik kancelaryjny I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 1 I 1867 r. – poza etatem z powodu likwidacji I Departamentu Ministerstwa Dóbr Państwowych; 7 V 1867 r. – urzędnik kancelaryjny DOC MF; 1 VII 1869 r. – dyrektor PC Podgrabów; 18 I 1874 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 21 I 1877 r. – nadzorca składu celnego KC Herby; 20 IV 1879 r. – dyrektor PC Podgrabów; 19 IX 1888 r. – dyrektor PC Piotrków; 14 V 1894 r. – dyrektor KC Piotrków; 10 VIII 1896 r. – dyrektor PC Podgrabów; 2 VI 1900 r. – dla dobra służby pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 30 IX 1900 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 14 XII 1866 r. – nagroda finansowa 60 rubli; VI-VIII 1874 r. – nagroda finansowa 40,73 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 28 VI 1886 r. – dodatek 30% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 15 VI 1885 r.; 30 XI 1894 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 I 1894 r.

12. 8 IV 1868 r. – registrator kolegialny (starsz. 22 VI 1866 r.); 24 VII 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 VI 1869 r.); 20 VII 1872 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 25 VI 1871 r.); 15 VI 1874 r. – radca tytularny (starsz. 25 VI 1873 r.); 24 III 1876 r. – asesor kolegialny (starsz. 25 VI 1875 r.); 27 II 1895 r. – radca dworu (starsz. 14 V 1894 r.).

13. Nagubnow zawarł związek małżeński w cerkwi pw. Św. Trójcy na Podwalu w Warszawie.

14. Zmarł po 1900 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 7; sygn. 34, k. 26v, 42; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 692, k. 31; inw. 11, sygn. 219, k. 1395–1400; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 56, s. 5; sygn. 63, s. 5; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 46, k. 72v; „УПРМФ” 1868, nr 16, s. 305; 1869, nr 37, s. 523–524; 1870, nr 31, s. 450–451; 1872, nr 31, s. 604; 1874, nr 17, s. 379; nr 27, s. 642; nr 40, s. 916–917; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 16, s. 374; 1879, nr 39, s. 1059; 1888, nr 42, s. 201; 1894, nr 22, s. 259; 1896, nr 39, s. 746; ПДТСЕВ, 1895, nr 6, s. 1; 1900, nr 17, s. 2; nr 28, s. 3; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 54; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 44.

Neumann, Aleksander Grigorjewicz

1. Нейман, Александр Григорьевич
2. Ur. w 1836 r.
3. Luterańskie.

4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum Męskie w Szawłach, ukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1866 r. z Marią Pauliną Scholz, ur. przed 1848 r., zm. po 1872 r., wyznania luterańskiego.
8. DZIECI: Natalia Aleksandra Paulina, ur. 20 IX 1866 r. w Taurogach, zm. po 1892 r., wyznania luterańskiego, zamężna od 29 IV 1892 r. z Nikołajem Iwanowiczem Rebinowem, ur. w 1851 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, urzędnikiem Warszawskiego Kantoru Telegraficznego; Aleksander Grzegorz Konstanty, ur. 12 VII 1868 r. w Taurogach, zm. po 31 VIII 1868 r., wyznania luterańskiego; Arnold Ludwik Wilhelm, ur. 7 V 1870 r. w Jurburgu, zm. po 1892 r., wyznania luterańskiego; Eugeniusz Konstanty, ur. 13 V 1872 r. w Nowymmieście, zm. po 1917 r., wyznania luterańskiego, radca dworu, urzędnik struktur terenowych DOC MF, m.in. pomocnik kalkulatora KC Warszawa, buchalter KC Mława i KC Grajewo.
9. OJCIEC: Grigorij Neumann, ur. przed 1815 r., zm. po 1836 r., wyznania luterańskiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?
10. 1859 r. – urzędnik kancelaryjny KC Taurogi; 13 VII 1867 r. – nadzorca PK Sartaniki; 1 VII 1869 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Jurburg; 31 XII 1871 r. – członek i skarbnik KC Nowemiasto; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Połoga; 27 VI 1881 r. – dyrektor KC Zawichost; 4 IX 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.
11. ?
12. 15 VI 1867 r. – registrator kolegiálny (starsz. 7 III 1867 r.); 16 IV 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 III 1866 r.); 21 VIII 1869 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 III 1869 r.); 12 IX 1872 r. – radca tytularny (starsz. 7 III 1872 r.); 24 VII 1875 r. – asesor kolegiálny (starsz. 7 III 1874 r.); 9 VIII 1879 r. – radca dworu (starsz. 7 III 1878 r.).
13. –.
14. Zmarł po 29 IV 1892 r.
15. ERT, EAA.644.1.1612, k. 5; LVIA, zesp. 1218, inw. 1, sygn. 625, k. 12v; sygn. 627, k. 10v; sygn. 629, k. 27v–28; sygn. 631, k. k. 38–39; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 5; sygn. 38, k. 16–16v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 36–36v; sygn. 2026, k. 11v–12; sygn. 2027, k. 22–22v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 75v–76; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 35, k. 78v–79; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 91, k. 171; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 88, s. 59; „УПІРМФ” 1867, nr 33, s. 612; 1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 37, s. 522, 524–525; 1872, nr 14, s. 261; nr 39, s. 765; 1873, nr 25, s. 490; 1875, nr 31, s. 735; 1879, nr 35, s. 953–954; 1881, nr 48, s. 1419; 1886, nr 39, s. 838; 1897, nr 34, s. 494; 1911, nr 15,

s. 274, 281–283; ПДТСЕВ, 1899, nr 24, s. 2–3; 1901, nr 20, s. 3–4; 1903, nr 3, s. 1; 1905, nr 9, s. 2–3; 1908, nr 14, s. 1–2; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 год*, s. 41; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1872 год*, Ковна 1871, s. 41; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1873 год*, s. 35; *Памятная книжка Радомской губернии на 1885 год*, Радом 1884, s. 58; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 410.

Niefiedjew, Aleksandr Leontjewicz

1. Нефедьев, Александр Леонтьевич

2. Ur. w 1833 r.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1860 r. z Anną Dawydową-Wurzel, ur. przed 1852 r., zm. po 1872 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika (lekarza powiatowego) w randze asesora kolegiального Dmitrija Iwanowicza Dawydowa-Wurzela.

8. DZIECI: Władimir, ur. w 1860 r., zm. 5 II 1884 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Leontij Niefiedjew, ur. przed 1812 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej. MATKA: ? RODZENIWO: ?

10. 15 V 1849 r. – podoficer Batalionu Rezerwowego Pułku Karabinierów Jego Cesarskiej Wysokości Aleksandra Aleksandrowicza; 11 V 1850 r. – junkier Batalionu Rezerwowego Pułku Karabinierów Jego Cesarskiej Wysokości Aleksandra Aleksandrowicza; 21 VIII 1850 r. – junkier Batalionu Rezerwowego Pułku Grenadierów Arcyksięcia Franciszka Karola; 27 V 1852 r. – oficer Siewskiego Pułku Piechoty (od 2 VII do 10 IX 1856 r. – dowódca kompanii); 31 III 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 13 IX 1863 r. – urzędnik II kategorii stojący przy GSKC Warszawa; 5 XII 1864 r. – dyrektor KC Filipów; 16 I 1867 r. – dyrektor KC Pызdry; 1 VII 1869 r. – poza etatem; 30 IV 1870 r. – p.o. członek KC Narwa; 16 IX 1872 r. – członek KC Nowosielica; 20 XII 1872 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 19 XI 1855 r. – order św. Stanisława III kl. z mieczami za obronę twierdzy Sewastopol; 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 27 V 1852 r. – chorąży; 19 V 1854 r. – podporucznik; 4 VIII 1858 r. – porucznik; 5 II 1865 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego (starsz. 5 II 1865 r.); 14 II 1867 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 26 IV 1866 r.); 15 V 1869 r. – radca tytularny (starsz. 9 XI 1867 r.); 16 VI 1870 r. – radca kolegialny (starsz. 9 XI 1869 r.).

13. –.

14. Zmarł po 20 XII 1872 r.

15. CGAM, zesp. 203, inw. 776, sygn. 654, k. 180v–181; ERT, EAA.644.1.1084, k. 1–8; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 10, k. 114v; sygn. 11, k. 35v; sygn. 12, k. 19v, 20v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 11, s. 28; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 77, k. 139v–140; „УПРМФ” 1865, nr 6, s. 71; nr 11, s. 149; nr 16, s. 236; 1867, nr 11, s. 180; nr 18, s. 312; 1869, nr 22, s. 300–301; nr 37, s. 524; 1870, nr 23, s. 338; nr 25, s. 370–371; 1873, nr 8, s. 162; nr 18, s. 354; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 27 Мая/8 Июня 1852 года Высочайший приказ по Военному Ведомству, 19 Мая 1854 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Августа 1858 года.

Nikitin, Piotr Aleksandrowicz

1. НИКИТИН, Петр Александрович

2. Ur. 15 XII 1851 r. w guberni podolskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni pskowskiej.

5. V Gimnazjum Męskie w Sankt Petersburgu, nieukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 7 XI 1876 r. z Jeleną Stefanowską, ur. w 1859 r., zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego, mieszkanką Aleksandrowa Przygranicznego, córką szlachcica Georgija Stefanowskiego; decyzją konsystorza prawosławnej diecezji warszawskiej zatwierdzonej przez Synod Świątobliwy 21 V 1907 r. małżeństwo to zostało rozwiązane; Piotr Nikitin uzyskał prawo ponownego zawarcia związku małżeńskiego.

8. DZIECI: Aleksandr, ur. 9 IX 1878 r. w Mławie, zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Częstochowie, absolwent Szkoły Junkrów Piechoty w Odessie, porucznik, oficer Zamujskiego Okręgu Straży Granicznej, pomocnik rewirowego naczelnika policji w Warszawie, żonaty dwukrotnie: 1° od 6 II 1902 r. z córką szlachcica z Orłówki w powiecie gajsynskim guberni podolskiej Józefą Wróblewską, ur. w 1875 r., zm. przed 29 VI 1908 r., wyznania rzymskokatolickiego; 2° od 29 VI 1908 r. z córką adwokata Łucją Jadwigą Turalską, ur. w 1890 r., zm. po 1908 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jelena, ur. 14 IV 1881 r. w Mławie, zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 1 VII 1905 r. z szlachcicem osobistym, studentem Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego Wasilijem Efenbachem, ur. w 1884 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. w 1882 r., zm. 24 XII 1885 r. w Sosnowcu, wyznania prawosławnego; Władimir, ur. w 1883 r., zm.

17 I 1905 r. w twierdzy Nowogeorgijewsk (Modlin), wyznania prawosławnego, student Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego; Wasilij, ur. 1 I 1885 r. w Sosnowcu, zm. po 28 II 1905 r., wyznania prawosławnego, absolwent 2 Gimnazjum Męskiego w Warszawie; Lidia, ur. 16 IV 1890 r. w Praszce, zm. po 28 II 1905 r., wyznania prawosławnego; Cyryl, ur. 11 V 1897 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 28 II 1905 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Aleksandr Wasiljewicz Nikitin, ur. przed 1828 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, radca stanu, sędzia pokoju w Sankt Petersburgu. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 7 X 1868 r. – urzędnik kancelaryjny Izby Sądu Cywilnego w Sankt Petersburgu; 1 VII 1869 r. – z powodu likwidacji stanowiska poza etatem; 27 III 1870 r. – nadetatowy urzędnik Ministerstwa Sprawiedliwości; 1 VI 1871 r. – etatowy urzędnik kancelaryjny Ministerstwa Sprawiedliwości; 31 I 1874 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Aleksandrowskiego OC; 1 II 1875 r. – włączony do etatu DOC MF i oddelegowany do dyspozycji naczelnika Aleksandrowskiego OC; 15 VII 1877 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Mława; 4 VI 1883 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 7 X 1883 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Mława; 12 VII 1884 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 19 IX 1888 r. – członek i skarbnik KC Praszka; 11 V 1891 r. – dyrektor KC Praszka; 14 V 1894 r. – członek KC Aleksandrów; 15 III 1899 r. – członek KC Odessa; 21 IV 1903 r. – pomocnik dyrektora KC Aleksandrów; 2 X 1909 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 21 III 1871 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 16 IV 1872 r. – nagroda finansowa 125 rubli; 31 X 1886 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 31 I 1879 r.; 1 IV 1890 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 29 VII 1891 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od 1 VII 1891 r.; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 22 IX 1903 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby.

12. 8 IV 1873 r. – registrator kolejalny; 24 III 1876 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 VII 1875 r.); 31 VII 1878 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 8 XI 1877 r.); 5 VIII 1880 r. – radca tytularny (starsz. 8 XI 1879 r.); 25 XI 1882 r. – asesor kolejalny (starsz. 8 XI 1881 r.); 24 I 1890 r. – radca dworu (starsz. 19 IX 1888 r.); 18 III 1893 r. – radca kolejalny (starsz. 19 IX 1892 r.); 1 XI 1899 r. – radca stanu (starsz. 15 III 1899 r.).

13. –.

14. Zmarł 2 X 1909 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 629, k. 96v; sygn. 771, k. 462v–463; sygn. 792, k. 283v; ERT, EAA.644.1.1612, k. 16, 22; EAA.644.1.1740, k. 5v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 16, 22; sygn. 37, k. 5v; sygn. 41, k. 53v, 59; RGIA, zesp. 21, inw. 9,

sygn. 35, k. 250–257; inw. 11, sygn. 214, k. 341–347; sygn. 219, k. 1150–1159; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 54, 58v, 86; zesp. 560, inw. 20, sygn. 515, k. 37–48; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 14, s. 46–47, 114–115; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 3, s. 31; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 19, k. 19v–20; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 53, k. 17, 21; sygn. 56, k. 17v; sygn. 80, k. 81v–82; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 41, s. 2; sygn. 45, s. 32; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1885 rok, k. 22v–23, 68v–69; „УПРМФ” 1875, nr 31, s. 734–735; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 11, s. 254; nr 42, s. 1080; 1878, nr 33, s. 881–882; 1880, nr 35, s. 928–929; 1883, nr 7, s. 186–187; nr 39, s. 1130; nr 45, s. 1321; 1884, nr 31, s. 326; 1888, nr 42, s. 201; 1890, nr 13, s. 117–121; 1891, nr 24, s. 254; 1894, nr 22, s. 258; ПДТСЕВ, 1899, nr 8, s. 1; nr 10, s. 2; nr 31, s. 1; 1903, nr 11, s. 1; nr 14, s. 1; 1907, nr 4, s. 2; 1909, nr 35, s. 2; nr 40, s. 1.

Nikitin, Władimir Wasiljewicz

1. НИКИТИН, Владимир Васильевич
2. Ur. 15 VII 1852 r. w guberni petersburskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. 4 klasy Gimnazjum Męskiego w ?
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 14 I 1879 r. z Jeleną Sinieucką, ur. w 1858 r. w Słupcy, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, córką proboszcza cerkwi prawosławnej w Aleksandrowie Przygranicznym Kassiana Wenediktowicza Sinieuckiego, ur. w 1818 r., zm. 27 IX 1890 r. w Lipnie i Jeleny Afanasijewny Straszkiwicz.
8. DZIECI: Władimir, ur. 25 X 1879 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. 17 VII 1882 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. 26 III 1883 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego; Maria, 8 IX 1887 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Wasilij Nikitin, ur. przed 1831 r., zm. po 1852 r. wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: Nadieżda Dmitrijewa, ur. przed 1835 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, córka Dmitrija ? RODZENSTWO: Grigorij, ur. przed 1869 r., zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego, sekretarz kolegialny, urzędnik, żonaty z Wararą Władimirowną Ponomarczuk, wyznania prawosławnego.

10. 1872 r. – początek służby cywilnej; 1876 r. – włączony do etatu DOC MF (oddelegowany do zajęć w KC Aleksandrów m.in. p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego); 15 IV 1881 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 5 III 1885 r. – pomocnik nadzorcy okrętów KC Odessa; 8 I 1886 r. – pomocnik nadzorcy okrętów KC Ryga; 11 III 1889 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 30 IX 1891 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa (pełnił również obowiązki zarządzającego oddziałem składu celnego GSKC Warszawa przy stacji Kolei Nadwiślańskiej); 11 VI 1897 r. – nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; 19 II 1901 r. – członek KC Odessa; 16 XII 1902 r. – dla dobra służby członkiem GSKC Warszawa; 1903 r. – pomocnik dyrektora KC Aleksandrów; 11 IV 1906 r. – dla dobra służby członkiem KC Grajewo; 26 VIII 1909 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 7 VII 1911 r. – dyrektor KC Słupca; 1918 r. – pomocnik zawiadującego działem gospodarczym KC Moskwa; 22 XI 1918 r. – referent 1 kategorii działu buchalteryjnego KC Moskwa; 15 I 1919 r. – referent 1 kategorii Głównego Zarządu Kontrolą Celną.

11. 1894 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 III 1894 r.; 17 XII 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 15 XII 1899 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 III 1899 r.; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 22 IX 1914 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; 10 IV 1916 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 29 III 1879 r. – registrator kolegiálny (starsz. 26 XI 1877 r.); 17 III 1882 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 XI 1879 r.); 8 IV 1883 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 XI 1881 r.); 25 IX 1884 r. – radca tytularny (starsz. 26 XI 1883 r.); 19 IV 1888 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 III 1887 r.); 28 II 1892 r. – radca dworu (starsz. 23 III 1891 r.); 27 X 1897 r. – radca kolegiálny (starsz. 11 VI 1897 r.); 3 XII 1901 r. – radca stanu (starsz. 11 VI 1901 r.).

13. Nikitin w drugiej połowie 1918 r. został tymczasowo przydzielony do Smoleńskiego OC RFSRR.

14. Zmarł po 15 I 1919 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72; sygn. 46, k. 14–14v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 1, 24v, 51; EAA.644.1.1612, k. 5; EAA.644.1.1700, k. 19, 23; EAA.644.1.2004, k. 68–68v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 5; sygn. 36, k. 18, 22; sygn. 41, k. 48v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v, 16v; sygn. 2031, k.

12–12v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 24; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3, 24v, 50; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 4v, 51v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 400, k. 15–22; sygn. 516, k. 75–84; sygn. 654, k. 24–34; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 1 z 1878 r., akt chrztu nr 9 z 1879 r., akt ślubu nr 1 z 1879 r., akt zgonu nr 7 z 1883 r.; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78v–79; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Płocku, sygn. 35, k. 99v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 11, s. 25; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta metrykalne Parafii Prawosławnej w Lipnie, sygn. 8, k. 1; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 3, k. 1v, 2v; sygn. 5, k. 18v–19v, 22v; sygn. 7, k. 3v; sygn. 13, k. 6v; sygn. 14, k. 16v, 17v, 20; sygn. 16, k. 12–12v; sygn. 17, k. 27v–28; sygn. 74, k. 17; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Rypinie, sygn. 3, k. 2; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1894 rok, k. 16v; sygn. 1899 rok, k. 8v; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 209; 1919, nr 3, s. 8; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 6–7; ПДТСЕВ, 1898, nr 4, s. 2; 1899, nr 6, s. 2; 1901, nr 7, s. 2; nr 10, s. 2; 1902, nr 1, s. 1; nr 15, s. 2; nr 31, s. 1; 1903, nr 3, s. 1; 1906, nr 11, s. 1; nr 13, s. 1; 1909, nr 31, s. 4; 1911, nr 12, s. 1; 1913, nr 1, s. 45; nr 6, s. 3–4; „УПРМФ” 1879, nr 17, s. 425–426; 1881, nr 48, s. 1419; 1882, nr 23, s. 603; 1883, nr 37, s. 1066–1067; 1884, nr 45, s. 1350; 1885, nr 13, s. 839; 1886, nr 5, s. 309; 1888, nr 24, s. 593–594; 1889, nr 14, s. 135; 1891, nr 42, s. 471; 1897, nr 33, s. 478; nr 45, s. 653–654; 1905, nr 16, s. 214, 221; 1915, nr 1, s. 4; 1916, nr 15, s. 250, 252; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 245; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 274; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 213; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 676; K. Latawiec, *Duchowieństwo cerkwi prawosławnych resortu celnego i straży granicznej w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, „Res Historica” 2014, nr 37, s. 227–228.

Nikonow, Michaił Wasiljewicz

1. Никонов, Михаил Васильевич
2. Ur. 9 XI 1841 r. w obwodzie besarabskim.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.

5. Gimnazjum Obwodowe w Kiszyniowie, nieukończone; egzamin w 1860 r. umożliwiający otrzymanie rangi urzędniczej registratora kolegialnego przed komisją przy Gimnazjum Obwodowym w Kiszyniowie.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1864 r. z ?; wdowiec po 28 XII 1874 r.

8. DZIECI: Rostisław, ur. 28 IV 1864 r. w Lipkanach, zm. przed 1887 r., wyznania prawosławnego; Arkadij, ur. 15 VIII 1865 r. w Nowosielicy, zm. 28 V 1906 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, asesor kolegialny, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów, KC Sosnowiec, KC Granica i Portowej KC Sankt Petersburg, kawaler; Wiktor, ur. 6 X 1866 r. w Lipawie, zm. 23 XI 1891 r. w Mławie, wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. nadzorca PK Czeladź i PK Służewo; Jelizawieta, ur. 14 IX 1870 r. w Taganrogu, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 18 II 1894 r. z Pawłem Matwiejewiczem Bratczikowem, ur. w 1855 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, naczelnikiem Oddziału Poczto-Telegraficznego w Sosnowcu; Jelena, ur. 1 II 1873 r. w Taganrogu, zm. 28 II 1896 r. w Szczypiornie, wyznania prawosławnego, zamężna od 24 X 1893 r. z Władimirem Korotkiewiczem, ur. w 1866 r., zm. 4 II 1905 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego, urzędnikiem celnym buchalterem KC Aleksandrów i Szczypiornie; Adelajda, ur. 28 XII 1874 r. w Taganrogu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wasilij Romanowicz Nikonow, ur. w 1806 r., zm. 16 VI 1857 r., wyznania prawosławnego, syn urzędnika, szlachcic dziedziczny obwodu kiszyniowskiego, asbolwent szkoły prywatnej, radca tytularny, chorąży Dnieprowskiego Pułku Piechoty, pomocnik nadstrażnika Skulańskiej BSG, nadzorca składu celnego KC Skulany, właściciel domu w Skulanach, żonaty przed 1839 r. MATKA: Eleonora ?, ur. przed 1820 r., zm. w 1862 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Alberta ? RODZENSTWO: Teodozja, ur. 28 V 1839 r., zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 20 VII 1840 r., zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 21 XI 1845 r. w Skulanach, zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego; Natalia, ur. 20 VIII 1850 r. w Skulanach, zm. przed 1858 r., wyznania prawosławnego.

10. 5 II 1858 r. – pisarz niższego wymiaru wynagrodzenia Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 1 V 1858 r. – pisarz wyższego wymiaru wynagrodzenia Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 1 I 1861 r. – sekretarz KC Lipkany; 30 IV 1864 r. – wagstempelmeister KC Nowosielica; 29 IX 1865 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Lipawskiego OC; 2 III 1868 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 1 VII 1869 r. – na własną prośbę nadzorczą składu celnego KC Sosnowiec; 15 VI 1870 r. – członek KC Taganrog; 16 VII 1877 r. – dyrektor KC Mława; 9 X 1892 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 21 I 1895 r. – dyrektor KC Nikolajew; 14 X 1910 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 15 IX 1862 r. – zapomoga 100 rubli na opłacenie pochówku matki i siostry; 15 VI 1867 r. – zapomoga 100 rubli na leczenie poza granicami Rosji; VIII 1870 r. – nagroda finansowa 37,22 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1870 r. – nagroda finansowa 40,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 2 XI 1870 r. – dodatek 300 rubli; 25 XII 1870 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IX 1872 r. – nagroda finansowa 102,68 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X-XI 1874 r. – nagroda finansowa 132,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1875 r. – nagroda finansowa 217,63 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-XII 1875 r. – nagroda finansowa 280,23 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 12 XI 1879 r. – dodatek 400 rubli; 1 I 1880 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 V 1883 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 IV 1886 r. – dodatek 300 rubli; 6 II 1888 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 16 VI 1887 r.; 7 VII 1892 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 16 VI 1892 r.; 22 IX 1890 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 9 XII 1892 r. – dodatek specjalny 550 rubli od 9 X 1892 r.; 18 IV 1899 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 13 IV 1908 r. – złota tabakiera ozdobiona brylantami z wyobrażeniem imienia Jego Cesarskiej Wysokości.

12. 25 VII 1860 r. – registrator kolegiálny (starsz. 5 II 1860 r.); 29 XII 1863 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 II 1863 r.); 16 V 1867 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 II 1866 r.); 15 V 1869 r. – radca tytularny (starsz. 14 X 1868 r.); 16 III 1872 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 III 1871 r.); 1 XII 1875 r. – radca dworu (starsz. 23 III 1875 r.); 22 III 1879 r. – radca kolegiálny (starsz. 22 X 1878 r.); 13 V 1882 r. – radca stanu (starsz. 22 X 1881 r.).

13. w latach 1877–1879 – członek komitetu cerkiewno-budowlanego w Mławie; XII 1892 r. – przewodniczący Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Sosnowcu.

14. Zmarł po 14 X 1910 r.

15. ANRM, zesp. 211, inw. 12, sygn. 3, k. 218v, 360v, 361v; ERT, EAA.644.1.1612, k. 12v, 17–17v; EAA.644.1.1700, k. 20, 28v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 57, 58; sygn. 30, k. 5; sygn. 33, k. 2v, 5v; sygn. 35, k. 12v, 17–17v; sygn. 36, k. 19, 27v; sygn. 73, k. 18v; sygn. 93, k. 27; zesp. 546, inw. 1, sygn. 252, k. 25–29; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 23v, 36v; sygn. 2028, k. 43v, 47; inw. 11, sygn. 214, k. 495–505; sygn. 218, k. 624–633; sygn. 219, k. 989; sygn. 318, k. 159v, 189–180v, 408v–409, 419; zesp. 138, inw. 1, sygn. 685, k. 53–62; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55–55v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 6159, k. 65–69; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 17, s. 28; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 2, s. 9; sygn. 3, s. 2; sygn. 4, s.

27; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 56, s. 11; sygn. 63, s. 11, 46–47; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 31, k. 11; sygn. 33, k. 48; sygn. 37, k. 62; sygn. 40, k. 28; sygn. 68, k. 28, 44; sygn. 70, k. 9; sygn. 74, k. 80v–81; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 42, k. 60; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 43, s. 12; sygn. 58, k. 20; sygn. 62, s. 3; sygn. 64, s. 9, 23; sygn. 66, s. 43; sygn. 67, s. 23; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1893 rok, k. 13, 15, 40, 47v; sygn. 1894 rok, k. 3, 37v–38; sygn. 1895 rok, k. 4; „УПРМФ” 1865, nr 45, s. 762; 1867, nr 32, s. 588; 1868, nr 21, s. 398; 1869, nr 22, s. 300–301; nr 37, s. 523–524; 1870, nr 38, s. 558; nr 46, s. 668; nr 51, s. 748; nr 52, s. 756–757; 1872, nr 13, s. 244; nr 44, s. 862; 1874, nr 51–52, s. 1179; 1875, nr 9, s. 197–198; nr 51, s. 1199–1200; 1876, nr 6, s. 125–126; 1877, nr 42, s. 1080; 1879, nr 17, s. 425–426; 1880, nr 1, s. 2; 1882, nr 26, s. 699; 1883, nr 20, s. 528–529; 1887, nr 24, s. 667; 1889, nr 20, s. 190; nr 49, s. 477; 1890, nr 16, s. 142; 1891, nr 50, s. 521; 1892, nr 45, s. 486; 1893, nr 5, s. 67; nr 15, s. 181–182; 1895, nr 8, s. 127; 1896, nr 10, s. 174–176; nr 28, s. 611; 1899, nr 16, приложение, s. 1–2; 1908, nr 15, s. 219, 229; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1879, nr 23, s. 368; 1894, nr 5, s. 84; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 4; nr 4, s. 2; 1899, nr 9, s. 1–2; 1903, nr 8, s. 2; 1906, nr 11, s. 3; nr 16, s. 2; 1910, nr 22, s. 2; nr 24, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 127; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, s. 14, 128; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 137; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 138; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 139; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год*, s. 44; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г.*, s. 114; K. Latawiec, *Religious Activities of Clerks of Russian Origin Employed in the Regional Branches of Customs Tariff Department in the Kingdom of Poland Between 1851 and 1914*, „Res Historica” 2019, nr 47, s. 190. DOI: 10.17951/rh.2019.47.181-196

Obrazcow, Kapiton Aleksiejewicz

1. Образцов, Капитон Алексеевич
2. Ur. w 1818 r.
3. Prawosławne.
4. ?

5. Szkoła wyższa w Sankt Petersburgu.

6. ?

7. ?

8. ?

9. OJCIEC: Aleksiej Obrazcow, ur. przed 1795 r., zm. po 1827 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 1846 r. – kontroler Departamentu Prowiantowego Ministerstwa Wojny; 1852 r. – sekretarz Kancelarii Departamentu Prowiantowego Ministerstwa Wojny; 1857 r. – urzędnik prowiantowy Departamentu Prowiantowego Ministerstwa Wojny; 1858 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z rangą radcy kolegijskiego; 2 XII 1859 r. – tłumacz KC Lipawa; 17 II 1860 r. – członek KC Archangielsk; 24 XI 1861 r. – członek i skarbnik KC Jurburg; 16 IX 1863 r. – dyrektor KC Jurburg; 21 I 1875 r. – dyrektor KC Peplówek.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1864–1864; 14 I 1874 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską; za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – order św. Anny II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; ? r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby.

12. ? r. – sekretarz kolegijski (starsz. ? r.); 1845 r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 1850 r. – asesor kolegijski (starsz. ?); 1853 r. – radca dworu (starsz. ? r.); 1856 r. – radca kolegijski (starsz. ? r.); 15 XI 1866 r. – radca stanu (starsz. 1 I 1866 r.).

13. –.

14. Zmarł we IX 1875 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 74; sygn. 29, k. 12v; sygn. 30, k. 78v; „УПРМФ” 1867, nr 2, s. 17–18; 1874, nr 4, s. 82–83; 1875, nr 24, s. 551; 1876, nr 5, s. 107; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1869 год*, s. 48; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1874 год*, s. 36; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1875 год*, Ковно 1874, s. 37; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 410; *Адрес-календарь, или общий штат Российской Империи на 1846 год, часть первая*, Санкт Петербург 1846, s. 58; *Адрес-календарь, или общий штат Российской Империи на 1847 год, часть первая*, Санкт Петербург 1847, s. 59; *Адрес-календарь или общий штат Российской Империи на 1848 год, часть первая*, s. 56; *Адрес-календарь, или общий штат Российской Империи на 1849 год, часть первая*, Санкт Петербург 1849, s. 57; *Отделение II. Министерство Военное, [w:] Адрес-календарь. Общій штат Российской Империи, 1850, часть первая*, Санкт Петербург 1850, s.

28; Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1851, часть I, Санкт Петербург 1851, s. 61; Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1852, часть I, Санкт Петербург 1852, s. 62; Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1853, часть I, Санкт Петербург 1853, s. 63; Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1857, часть I, s. 66; Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, на 1858–1859 год, часть I, s. 68.*

Okmiński, Jan Dionizy Aleksander Matwiejewicz

1. ОКМИНСКИЙ, Александр Матвеевич

2. Ur. 4 I 1817 r. w Studziankach w obwodzie bialskim województwa podlaskiego.

3. Mahometańskie (od 26 IX 1861 r. rzymskokatolickie).

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. W 1832 r. otrzymał spadek w postaci majątku ziemskiego o powierzchni 80 dziesięcin w powiecie grodzieńskim guberni grodzieńskiej.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 27 IX 1861 r. z Wiktorią Burakowską, ur. w 1835 r. w Olkuszu, zm. 1 X 1872 r. w Dołhobyczowie, wyznania rzymskokatolickiego, córką obywatela Olkusza Antoniego Burakowskiego i Marianny z d. Gawelkiewicz; 2° od 15 XI 1873 r. z Marcelą Gofryk z d. Vaychinger, ur. w 1845 r. we Lwowie, zm. 10 II 1876 r. w Zawichoście, wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką Austro-Węgier, córką Andrzeja Vaychingera i Marianny z d. Rudnicka.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 16 II 1855 r. w Sienicznie w powiecie olkuskim, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 27 IV 1872 r. z ekspedytorem Stacji Pocztovej w Sandomierzu Józefem Bojarskim, ur. w 1849 r. w majątku Dohobyczów, zm. po 1872 r., wyznania rzymskokatolickiego; Piotr Michał, ur. 6 X 1857 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego; Zofia Leontyna, ur. 2 V 1859 r. w Dołhobyczowie, zm. przed 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego; Robert, ur. 26 V 1861 r. w Dołhobyczowie, zm. 22 IX 1862 r. w Dołhobyczowie, wyznania rzymskokatolickiego; Marianna Filipina, ur. 18 III 1863 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1863 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maciej, ur. w 1867 r. w Podmajdanie, zm. 20 IX 1868 r. w Dołhobyczowie, wyznania rzymskokatolickiego; Franciszek Sykstus, ur. 16 III 1868 r. w Podmajdanie, zm. 29 IV 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego; Bronisław Szczepan, ur. 24 IX 1869 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego; Paulina, ur. 10 VI 1871 r. w Dołhobyczowie, zm. 1 I 1872 r. w Dołhobyczowie, wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Maciej Okmiński, ur. w 1783 r., zm. 29 I 1836 r. w Studziance, wyznania mahometańskiego, szlachcic dziedziczny, imam meczetu w Studziankach, syn Aleksandra i Marianny z d. Szachuniewicz. MATKA: Rozalia Aldukiewicz, ur. w 1783 r.,

zm. 3 XII 1853 r. w Studziance, wyznania mahometańskiego. RODZENSTWO: Mustafa, ur. 30 XI 1820 r. w Studziance, zm. przed 1853 r., wyznania mahometańskiego.

10. 6 XII 1839 r. – p.o. strażnika ruchomego 2 dystansu 8 okręgu straży graniczno-celnej Królestwa Polskiego; 31 I 1840 r. – zatwierdzony na stanowisku strażnika ruchomego 2 dystansu 8 okręgu straży graniczno-celnej Królestwa Polskiego; 8 VI 1840 r. – strażnik ruchomy 1 dystansu 8 okręgu straży graniczno-celnej Królestwa Polskiego (oddelegowany do zajęć w kancelarii tegoż okręgu); 20 XII 1841 r. – ruchomy urzędnik kancelaryjny 8 okręgu straży graniczno-celnej Królestwa Polskiego; 1844 r. – ruchomy urzędnik kancelaryjny przy urzędniku do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu; 3 XII 1848 r. – ruchomy urzędnik kancelaryjny 7 okręgu straży graniczno-celnej Królestwa Polskiego (oddelegowany do dyspozycji urzędnika do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu); 1 I 1851 r. – poza etatem z powodu reorganizacji administracji celnej i straży granicznej w Królestwie Polskim; 1 VII 1851 r. – pisarz PC Niesułowice; 15 I 1857 r. – urzędnik kancelaryjny KC Dołhobyczów; 1 V 1864 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Krzeszów (19 I 1865 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora PC Podmajdan); 1 I 1866 r. – dyrektor PC Podmajdan; 28 II 1868 r. – dyrektor PC Dołhobyczów; 29 IX 1872 r. – członek i skarbnik KC Krzeszów (10 III 1875 r. – oddelegowany do tymczasowego p.o. członka i skarbnika KC Zawichost); 1 VIII 1875 r. – członek i skarbnik KC Zawichost (2 X 1879 r. – oddelegowany do tymczasowego p.o. członka i skarbnika KC Sandomierz); 11 I 1880 r. – członek i skarbnik KC Sandomierz (od 6 II do 16 X 1882 r. – przewodniczący Komisji ds. przystosowania budynku murowanego przynależącego do byłego klasztoru św. Marii Magdaleny dla KC Sandomierz); 5 IV 1882 r. – dyrektor KC Sandomierz; 27 IX 1885 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 9 VI 1886 r. – członek i skarbnik KC Tomaszów; 7 III 1891 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1847 r. – pochwała za zatrzymanie kontrabandy; 1852 r. – nagroda finansowa 22,5 rubla; 1854 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VI-VIII 1875 r. – nagroda finansowa 74,81 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 24 IV 1856 r. – registrator kolegialny (starsz. 1 VII 1855 r.); 25 XI 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VII 1858 r.); 28 X 1865 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 V 1864 r.); 30 I 1868 r. – radca tytularny (starsz. 1 V 1867 r.); 28 IV 1871 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 V 1870 r.); 8 IV 1883 r. – radca dworu (starsz. 5 IV 1882 r.).

13. Okmiński dokonał konwersji na wyznanie rzymskokatolickie w kościele parafialnym w Oszczowie w powiecie tomaszowskim guberni lubelskiej; pierwszy związek małżeński Okmiński zawarł w kościele rzymskokatolickim w Oszczowie.

14. Zmarł po 7 III 1891 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 468–482; sygn. 318, k. 88–88v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 13–13v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Krzeszowie, sygn. 3, s. 77–78; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Zawichocie, sygn. 65, s. 64; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Gminy Mahometańskiej w Studziance, sygn. 13, k. 1; sygn. 19, s. 8; sygn. 51, s. 28; sygn. 57, s. 17; sygn. 71, s. 20; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Oszczowie, sygn. 61, s. 18; sygn. 63, s. 23–25, 46; sygn. 64, s. 68; sygn. 65, s. 11; sygn. 70, s. 94, 106; sygn. 72, s. 1; sygn. 73, s. 28; sygn. 74, s. 49, 64, 78; Kancelaria Gubernatora Lubelskiego, sygn. 5411, k. 3, 10; „УПРМФ” 1866, nr 2, s. 18; nr 39, s. 742; 1868, nr 7, s. 127–128; nr 21, s. 398; 1871, nr 19, s. 300; 1873, nr 8, s. 162; 1875, nr 38, s. 886–887; nr 47, s. 1102–1103; 1880, nr 14, s. 352; 1882, nr 50, s. 1394–1395; 1883, nr 37, s. 1066–1067; 1885, nr 42, s. 176; 1886, nr 26, s. 767; 1891, nr 14, s. 158; *Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год*, s. 107; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1871 год*, s. 46; *Памятная книжка Радомской губернии на 1885 год*, s. 58.

Olędzki, Aleksander Klemens Zacharjewicz

1. Олендзкий, Климентий Захарьевич

2. Ur. 11 II 1811 r. w Olszewie Starym w powiecie bialskim w obwodzie białostockim.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej.

5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone w 1830 r.

6. Ojciec posiadał majątek o powierzchni 30 dziesięcin i dom drewniany w powiecie bielskim guberni grodzieńskiej.

7. ŻONATY od 23 XI 1851 r. z Konstancją Marianną Dąbrowską, ur. 21 II 1833 r. w Oszczowie, zm. 4 I 1910 r. w Nałęczowie, wyznania rzymskokatolickiego, córką byłego rządcy dóbr Oszczów Pantaleona Dąbrowskiego i Teresy z d. Łaska.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Zacheusz Olędzki Borć, ur. przed 1790 r., zm. po 23 XI 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej, żonaty od 1807 r., syn Kazimierza i Barbary z d. Hryniewicz. MATKA: Ewa Bogusz, ur. przed 1795 r., zm. przed 23 XI 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZĘSTWO: Leonard, ur. 1 X 1816 r. w Olszewie, zm. w 1838 r. w Olszewie, wyznania rzymskokatolickiego; Feliks, ur. w 1822 r. w obwodzie białostockim, zm. po 20 IX 1890 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik celny, m.in. dyrektor KC Podgrabów, PC Bolesławiec i KC Herby, członek KC Nieszawa, żonaty z Ludwiką Zielińską.

10. 4 V 1834 r. – nadetatowy pisarz KC Ciechanowiec; 8 VI 1835 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC; 3 XI 1844 r. – rezerwowo oficer Grodzieńskiej BSG; 7 II 1850 r. – pomocnik dyrektora KC Grodno; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Dołhobyczów; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Dołhobyczów.

11. 16 VIII 1842 r. – nagroda finansowa 15 rubli za ocalenie w dniach 21–22 VI 1842 r. od zniszczenia majątku skarbu państwa w Brześciu; 1847 r. – nagroda finansowa 86 rubli.

12. 5 XI 1842 r. – registrator kolegiálny (starsz. 4 V 1840 r.); 31 V 1845 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 4 V 1844 r.); 24 XII 1848 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 4 V 1848 r.); 5 XI 1852 r. – radca tytularny (starsz. 4 V 1852 r.).

13. Ołędzki związek małżeński zawarł w kościele rzymskokatolickim w Krasnobrodzie. Wdowa po Ołędzkim powtórnie wyszła za mąż 7 I 1865 r. za Józefa Ignacego Stawskiego ze Szczebrzeszyna.

14. Zmarł 29 I 1853 r. w Dołhobyczowie.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 58, sygn. 3, k. 165v–166; sygn. 5, k. 137v–138; sygn. 8, k. 292v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 77, k. 21v–22; sygn. 82, k. 14v–15, 36–36v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 30, 31; sygn. 51, k. 30, 31; sygn. 58, k. 56v–57, 186v–187, 231, 327–327v; sygn. 78, k. 9v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 132–135; sygn. 26176, k. 101–104; sygn. 6182, k. 149–152; sygn. 8833, k. 303–305; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Oszczowie, sygn. 35, s. 5; sygn. 55, s. 60; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Krasnobrodzie, sygn. 117, s. 145; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Szczebrzeszynie, sygn. 124, s. 181; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Bochothnicy, sygn. 156, s. 119; „Kuryer Litewski” 1829, nr 121, dodatek; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 137.

Ołędzki, Feliks Zacharjewicz

1. Олендзкий, Феликс Захарьевич
2. Ur. w 1822 r. w Olszewie Starym w powiecie bielskim obwodu białostockiego.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej.
5. Gimnazjum w Białymstoku, ukończone w 1842 r.
6. Ojciec posiadał majątek o powierzchni 30 dziesięcin i dom drewniany w powiecie bielskim guberni grodzieńskiej.
7. ŻONATY od 6 II 1852 r. z Ludwiką Zielińską, ur. w 1834 r. w Szycach, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Macieja Zielińskiego i Anny z d. Gaskiewicz.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 14 III 1853 r. w Niezdarze, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Helena, ur. 1 XII 1854 r. w Niezdarze, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Lucjan, ur. 26 XI 1855 r. w Niezdarze, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Ludwik, ur. 19 XII 1856 r. w Sączowie, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, kapitan 15 III 1896 r., adiutant batalionu 37 Jekaterynburckiego Pułku Piechoty, żonaty od 12 II 1884 r. z Władysławą Ślusarską, ur. w 1866 r. w Pajęcznie, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką prezydenta Zgiezra Edwarda Ślusarskiego i Walerii Rodzikowskiej; Edward Leon Antoni, ur. 29 VI 1858 r. w Niezdarze, zm. w 1943 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego ze stopniem prowizora farmacji 13 II 1882 r., urzędnik celny, m.in. ekspert-chemik KC Wierzbołów i KC Lipawa, członek i kontroler 3 kategorii KC Windawa, żonaty z Marią Pilars, wyznania rzymskokatolickiego; Kazimierz Brunon Marian, ur. 24 IX 1872 w Herbach, zm. po 1908 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik, żonaty od 12 X 1908 r. z nauczycielką Zofią Kornatowską, ur. w 1889 r. w Kielcach, zm. w 1970 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Aleksandra Antoniego Kornatowskiego i Zofii z d. Lange.

9. OJCIEC: Zacheusz Olędzki Borć, ur. przed 1790 r., zm. po 23 XI 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej, żonaty od 1807 r., syn Kazimierza i Barbary z d. Hryniewicz. MATKA: Ewa Bogusz, ur. przed 1795 r., zm. przed 23 XI 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: Aleksander Klemens, ur. w 1811 r., zm. 29 I 1853 r. w Dołhobyczowie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Gimnazjum w Białymstoku, urzędnik celny, m.in. dyrektor KC Dołhobyczów, żonaty z Konstancją Dąbrowską; Leonard, ur. 1 X 1816 r. w Olszewie, zm. w 1838 r. w Olszewie, wyznania rzymskokatolickiego.

10. 8 I 1843 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC; 17 III 1843 r. – pisarz KC Goniądz; 1 I 1851 r. – p.o. pomocnika dyrektora i skarbnika KC Bolesławiec; 12 IX 1851 r. – p.o. dyrektora KC Niezdara; 19 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Niezdara; 16 I 1861 r. – dyrektor KC Podgrabów; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Bolesławiec; 31 V 1865 r. – dyrektor KC Herby; 1 I 1866 r. – członek i skarbnik KC Herby; 20 VI 1885 r. – członek KC Nieszawa; 20 IX 1890 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1843 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 17 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 20 rubli; IV 1847 r. – nagroda finansowa 116,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1848 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobraźowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 24 VII 1848 r. – registrator kolegialny (starsz. 8 I 1847 r.); 4 XI 1851 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 I 1851 r.); 17 VII 1855 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 8 I 1855 r.); 28 X 1858 r. – radca tytularny (starsz. 8 I 1858 r.); 18 I 1862 r. – asesor kolegialny (starsz. 8 I 1861 r.); 14 II 1867 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1866 r.); 10 VI 1886 r. – radca kolegialny (starsz. 20 VI 1885 r.).

13. Ołędzki zawarł związek małżeński w kościele rzymskokatolickim w Bolesławcu.

14. Zmarł po 20 IX 1890 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 3v; LVIA, zesp. 604, inw. 58, sygn. 3, k. 165v–166; sygn. 5, k. 137v–138; sygn. 8, k. 292v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 11v; sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 33, k. 4, 18v, 26v; sygn. 34, k. 29–29v; sygn. 79, k. 28; sygn. 80, k. 29; sygn. 81, k. 33–33v; sygn. 82, k. 19v; sygn. 87, k. 35; sygn. 93, k. 35; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 11v–12; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 130, 177, 291–291v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 237, k. 718–720; sygn. 318, k. 57–57v, 201; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 33; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 5v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 46; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 375–380; sygn. 2443, k. 63–64; sygn. 26176, k. 146–148; sygn. 2753, k. 323–328; sygn. 3249, k. 158–159; sygn. 6464, k. 69–70; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Truskolasach, sygn. 155, s. 75; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Bolesławcu, sygn. 71, s. 45; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Krzyża w Łodzi, sygn. 190, k. 2442; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zgierzu, sygn. 111, k. 91v; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 556, k. 74; sygn. 557, k. 92; „УПРМФ” 1865, nr 29, s. 494; 1866, nr 43, s. 813; 1867, nr 18, s. 312; 1885, nr 30, s. 267; 1886, nr 43, s. 233; 1890, nr 9, s. 86; nr 16, s. 142; nr 41, s. 402; 1897, nr 45, s. 653–654; 1908, nr 15, s. 219, 225–226; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1; nr 12, s. 2; nr 16, s. 2; 1899, nr 2, s. 5; 1900, nr 19, s. 1–2; 1902, nr 2, s. 2; 1904, nr 26, s. 1; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 604; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 44; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 55; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55 *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 109; *Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 15 Марта 1900 г.*, Санкт Петербург 1900, s. 415.

Onoszkowicz–Jacyna, Nikołaĵ Feliksowicz

1. Оношкович–Яцына, Николай Феликсович

2. Ur. 17 X 1857 r. w Sankt Petersburgu.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej (syn rzeczywistego radcy stanu).

5. II Gimnazjum Męskie w Sankt Petersburgu, ukończone w VI 1878 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego od 31 VIII 1878 r. do 31 V 1882 r., tytuł studenta rzeczywistego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 29 IV 1884 r. z Adelajdą Nikolajewną Kokowcową, ur. w 1854 r., zm. po III 1935 r., wyznania prawosławnego, córką podpułkownika Korpusu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych Nikolaja Wasiljewicza Kokowcowa, ur. 2 V 1814 r. w Gorno-Pokrowskoje, zm. w 1873 r. i Agłaidy Nikolajewny Strachowej, ur. przed 1830 r., zm. po 1861 r. (siostra Władimira Kokowcowa ministra finansów i premiera Rosji).

8. DZIECI: Ksenia, ur. 12 IX 1889 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 9 IX 1912 r. z urzędnikiem Nikolajem Nikolajewiczem Osipowem; Aleksandra, ur. 23 I 1891 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 7 XI 1910 r. z Aleksiejem Fiodorowiczem Andriejewskim, ur. 19 III 1872 r. w Samarze, absolwentem Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, rzeczywistym radcą stanu, młodszym dyrektorem Państwowej Komisji Spłaty Długu Rosji, w latach 30. XX w. zamężna z Władimirem Nikolajewiczem Uszynem; Siergiej, ur. 15 VII 1893 r. w Stritnie w guberni petersburskiej, zm. po 1929 r. we Francji, absolwent Cesarskiego Liceum Aleksandryjskiego 1916 r., uczestnik wojny domowej w Rosji, od 1920 r. na emigracji we Francji, studiował w Szkole Budownictwa Cywilnego, pracownik redakcji czasopisma „Общее Дело”; Georgij, ur. 18 V 1894 r. w Rydze, zm. po II 1954 r. we Francji, wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów 1914 r., oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, uczestnik I wojny światowej, po 1920 r. na emigracji we Francji i Belgii, członek Powszechnego Gwardyjskiego Zjednoczenia we Francji, pomocnik starosty cerkiewnego w Hente w Belgii; Jewgienij, ur. 22 II 1897 r., zm. 12 V 1970 r. w Paryżu, wyznania prawosławnego, absolwent Aleksandrowskiego Korpusu Kadetów i Cesarskiego Korpusu Paziów 1914 r., oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, uczestnik I wojny światowej i wojny domowej w Rosji, od 1920 r. na emigracji w Turcji, Belgii i Francji, sekretarz zjednoczenia oficerów Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, sekretarz Związku Kawalerów orderu św. Georgija, przewodniczący Rosyjskiej Organizacji Narodowej we Francji, współpracownik czasopisma „Военная Белья”, autor wspomnień o walkach pod Rostowem w 1920 r. oraz szeregu artykułów w czasopiśmie „Первопоходник”, żonaty z Nadieżdą Świerzbińską.

9. OJEC: Feliks Antonowicz Onoszkowicz-Jacyna, ur. w 1807 r. w Królestwie Polskim, zm. po 1865 r., rzeczywisty radca stanu 23 XII 1862 r., absolwent gimnazjum, urzędnik Departamentu Oświecenia Publicznego, wyznania rzymskokatolickiego. MATKA: Olimpiada ?, ur. w 1820 r., zm. 23 VIII 1895 r. w Sankt Petersburgu.

gu, wyznania prawosławnego, córka Wasilija ?. RODZENSTWO: Jekaterina, ur. 17 XII 1842 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1891 r., wyznania prawosławnego, zamężna z inżynierem dróg komunikacyjnych Turcewiczem; Wiera, ur. 28 VIII 1845 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 28 VIII 1845 r. w Sankt Petersburgu, zm. 24 XII 1913 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego 1867 r., rzeczywisty tajny radca, urzędnik Ministerstwa Oświecenia Publicznego, zarządzający sprawami Aleksiejewskiego Komitetu nad Rannymi, żonaty ze Stanisławą Josifową Wismont; Anton, ur. 19 III 1847 r. w Sankt Petersburgu, zm. 6 VII 1889 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, absolwent IV Gimnazjum Męskiego w Sankt Petersburgu i Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, student rzeczywisty, pomocnik sekretarza Petersburskiego Sądu Okręgowego, urzędnik do poruczeń przy naczelniku Radziwiłłowskiego OC, urzędnik do poruczeń przy naczelniku Petersburskiego OC, członek KC Lipawa i KC Jurburg; Wasilij, ur. 20 XI 1848 r. w Sankt Petersburgu, zm. 8 I 1895 r., wyznania prawosławnego, absolwent ze złotym medalem Cesarskiego Liceum Aleksandryjskiego 20 XII 1869 r. i prawem awansu do rangi radcy tytularnego, radca stanu, urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. Ministerstwa Finansów; Josif, ur. 4 IV 1852 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, rzeczywisty radca stanu 28 XII 1890 r., urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. przy Ministrze Oświecenia Publicznego, urzędnik Kancelarii Własnej Jego Cesarskiej Wysokości ds. Instytucji Cesarzowej Marii, członek Dumy Miejskiej Petersburga 1898–1909, właściciel nieruchomości w Sankt Petersburgu; Aleksandra, ur. 15 V 1854 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 6 II 1856 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego; Natalia, ur. 22 VIII 1863 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, zamężna z radcą Komitetu Zarząd Cesarskiej Akademii Nauk rzeczywistym radcą stanu Piotrem Siergiejewiczem Jakowlewem.

10. 10 VI 1882 r. – włączony do etatu Departamentu Opłat Celnych Ministerstwa Finansów i oddelegowany do zajęć w tymże departamencie; 6 XI 1882 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Petersburskiego OC; 10 III 1884 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Petersburskiego OC; 9 IV 1885 r. – dyrektor KC Sestrock; 3 VIII 1885 r. – tłumacz Departamentu Opłat Celnych Ministerstwa Finansów; 1 VII 1886 r. – członek KC Jurburg; 30 IX 1889 r. – członek KC Grajewo; 11 IX 1890 r. – członek KC Ryga; 13 III 1893 r. – pomocnik dyrektora KC Ryga; 4 II 1895 r. – dyrektor KC Archangielsk; 31 V 1897 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 30 VII 1904 r. – naczelnik Wileńskiego OC; 10 VII 1908 r. – na własną prośbę naczelnikiem Petersburskiego OC; 1 VI 1912 r. – inspektor Petersburskiego (od 1914 r. Piotrogrodzkiego) Rewiru Celnego i urzędnik do szczególnych poruczeń IV kl.

Ministerstwa Finansów (? r. – członek Zarządu Archangielsko–Murmańskiego Towarzystwa Okresowej Żeglugi Morskiej reprezentujący Ministerstwo Finansów); 26 II 1918 r. – zwolniony ze służby.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 16 VI 1897 r. – medal ciemnobrązowy za wysiłki na rzecz Pierwszego Spisu Powszechnego; 10 IV 1900 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1901 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 28 III 1904 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1906 r. – znak Czerwonego Krzyża; 18 IV 1910 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1913 r. – order św. Stanisława I kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 10 IV 1916 r. – order św. Anny I kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 4 XI 1882 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 VI 1882 r.); 17 III 1886 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 VI 1885 r.); 6 II 1889 r. – radca tytularny (starsz. 10 VI 1888 r.); 2 XII 1891 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 VI 1891 r.); 2 IV 1895 r. – za zasługi radca dworu (starsz. 10 VI 1894 r.); 18 X 1898 r. – radca kolegiálny (starsz. 10 VI 1898 r.); 16 XII 1902 r. – radca stanu (starsz. 10 VI 1902 r.); 22 IV 1907 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Onoszkowicz-Jacyna zawarł związek małżeński w cerkwi przy Ministerstwie Oświecenia Publicznego w Sankt Petersburgu. Honorowy członek Pokrowskiej Wspólnoty Sióstr Miłosierdzia; na początku lat 30. XX w. mieszkał wraz z żoną i córką w Leningradzie; został w III 1935 r. zesłany wraz z żoną i córką do Orska w guberni orenburskiej.

14. Zmarł po III 1935 r.

15. CGIASP, zesp. 11, inw. 1, sygn. 3690; zesp. 14, inw. 3, sygn. 20220; inw. 5, sygn. 3307; zesp. 19, inw. 111, sygn. 337, k. 1524v; inw. 124, sygn. 759, k. 556v; sygn. 772, k. 613v; sygn. 861, k. 562v; inw. 125, sygn. 459, k. 155v; inw. 126, sygn. 1540, k. 7v; inw. 127, sygn. 335, k. 20v; sygn. 916, k. 102v; sygn. 2728, k. 182v; ERT, EAA.644.1.1409, k. 12v; EAA.644.1.1578, k. 19v, 52; EAA.644.1.1740, k. 25; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 18v; zesp. 605, inw. 20, sygn. 414, k. 265; zesp. 1404, inw. 1, sygn. 6, k. 6; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 150, k. 6v, 8, 150; inw. 4, sygn. 1, k. 15v, 17; zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108; sygn. 27, k. 156v, 157v-158; sygn. 33, k. 3, 7; sygn. 34, k. 37v; sygn. 37, k. 25; sygn. 38, k. 24; zesp. 6355, inw. 1, sygn. 166, k. 16v-17; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 25; sygn. 2027, k. 30; inw. 11, sygn. 237, k. 33-38; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 22, 31; sygn. 455, k. 37; sygn. 1545, k. 139-142; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 20v, 51; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 2, 34; zesp. 146, inw. 1, sygn. 163; zesp. 560, inw. 16, sygn. 571; inw. 20, sygn.

487, k. 123–129; RGWIA, zesp. 400, inw. 12, sygn. 26952, k. 6; sygn. 27310, k. 144; zesp. 2048, inw. 2, sygn. 115, k. 630v; zesp. 16196, inw. 1, sygn. 1189, k. 173v; inw. 3, sygn. 14, s. 222; „УПРМФ” 1873, nr 25, s. 490; nr 42, s. 850; 1874, nr 17, s. 379; 1876, nr 15, s. 319–320; nr 43, s. 986; 1877, nr 12–13, s. 271–272; nr 33, s. 828; 1878, nr 17, s. 405; 1880, nr 14, s. 353; 1882, nr 50, s. 1394; 1883, nr 1, s. 1, 3; nr 32, s. 915; nr 34, s. 971; 1884, nr 18, s. 906; nr 30, s. 254; 1885, nr 22, s. 581; nr 39, s. 933; nr 42, s. 176; 1886, nr 25, s. 706; nr 33, s. 425; nr 45, s. 371; 1889, nr 42, s. 425–426; 1890, nr 39, s. 393–394; 1892, nr 18, s. 194; 1893, nr 14, s. 176; 1895, nr 14, s. 229–230; 1897, nr 15, s. 185–188; nr 25, s. 330; 1904, nr 13, s. 197, 199; nr 35, s. 579; 1907, nr 16, s. 202; 1908, nr 32, s. 474; 1910, nr 16, s. 241, 243; 1913, nr 15, s. 284, 286–287; 1916, nr 15, s. 250–251; „Kurjer Warszawski” 1900, nr 111, s. 4; 1904, nr 100, s. 4; ПДТСЕВ, 1895, nr 2, s. 1; nr 6, s. 1; 1897, nr 23, s. 2; 1898, nr 2, s. 1; nr 24, s. 1; 1900, nr 25, s. 2; 1902, nr 13, s. 2; nr 32, s. 1; 1904, nr 16, s. 1; nr 24, s. 1; 1905, nr 17, s. 1; 1907, nr 16, s. 1; 1908, nr 19, s. 1; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 36; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 6 Февраля 1915 года, s. 10; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 25 Мая 1916 года, s. 28; Дополнение к Приказу Армии и Флоту о военных чинах сухопутного ведомства от 4-го Марта 1917 года, s. 52; Приказ Главнокомандующего армиями Северо-Западного фронта, nr 1299, 22 мая 1915 года; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1887-й год*, s. 64; *Список гражданским чинам военного ведомства первых шести классов по старшинству. Составлен по 1-е Июля 1909 года*, Санкт Петербург 1909, s. 6; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 15-е Октября 1896 года*, s. 555; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 11; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 13; *Список гражданским чинам военного ведомства первых шести классов по старшинству. Составлен по 1 января 1911 года*, Санкт Петербург 1911, s. 4; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1907 год*, Сувалки 1907, s. 128; В. П. Пономарев, В. М. Шабанов, *Кавалеры Императорского ордена Святого Александра Невского. 1725–1917*, t. 3, Москва 2009, s. 790; *Памятная книжка лицеистов. 1811. – 19 октября. 1911*, s. 83; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 555; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 578; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е октября 1897 года*, s. 849–850; *Список гражданским чинам первых четырех классов. Чины четвертого класса. Часть первая*, Петроград 1914, s. 888; *Российское зарубежье во Франции 1919–2000. Биографический словарь*, t. II, ред. Л. Мнухин, М. Авриль, В. Лосская, Москва 2008, s. 348; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów*

rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918, Tom 2, s. 120–123; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 190–194; <http://pkk.memo.ru/page%202/KNIGA/An.html> [dostęp: 15 X 2020 r.].

Osipow, Andriej Jewstafjewicz

1. Осипов, Андрей Евстафьевич
2. Ur. w 1800 r. w guberni smoleńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn żołnierza.
5. Wojskowy Oddział Sierot w Smoleńsku.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1837 r. z Franciszką Święcicką-Michajłowską, ur. przed 1818 r., zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica.
8. DZIECI: Maria, ur. 18 X 1837 r. w Wilnie, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Jewstafij Osipow, ur. przed 1779 r., zm. po 1800 r., wyznania prawosławnego, żołnierz armii rosyjskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 24 III 1821 r. – pisarz audytorski zarządu komendanta miasta Wilno; 27 XI 1828 r. – audytor zarządu komendanta miasta Odessa; 14 III 1834 r. – audytor zarządu komendanta miasta Wilno; 31 III 1837 r. – p.o. ober-audytora przy Wileńskim Wojennym General-Gubernatorstwie; 21 III 1840 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 8 V 1840 r. – urzędnik Kancelarii Wileńskiego Wojennego Gubernatora (oddelegowany do zajęć w Wileńskiej Komisji Śledczej); 24 IX 1840 r. – pomocnik dyrektora KC Nurzec (w Granne); 21 VIII 1842 r. – dyrektor KC Choroszcz; 5 VI 1845 r. – dyrektor KC Grodno; 28 XI 1849 r. – dyrektor KC Przyborowo; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Słupca; 19 II 1852 r. – p.o. członka i skarbnika KC Nieszawa; 19 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Nieszawa; 31 V 1853 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z emeryturą i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 30 VI 1830 r. – zapomoga finansowa 200 rubli; 2 VI 1832 r. – zapomoga finansowa 200 rubli; 30 IX 1834 r. – nagroda w wysokości rocznego wynagrodzenia 510 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 16 X 1846 r. – nagroda finansowa 143 ruble; 1847 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli.
12. 1835 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 XI 1834 r.); 1839 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 V 1838 r.); 14 XII 1843 r. – radca tytularny (starsz. 28 V 1842 r.); 7 III 1853 r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 V 1852 r.).

13. Wdowa po Osipowie 10 V 1854 r. uzyskała prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym mężu od dnia jego śmierci w wysokości 121,31 rubla rocznie; jego córka Maria po zmarłym ojcu od 5 IX 1853 r. otrzymywała 40,43 rubla rocznie; rodzina po zmarłym Osipowie mieszkała w latach 50. XIX w. w Warszawie.

14. Zmarł 5 IX 1853 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 73, k. 23v; sygn. 76 k. 1v; sygn. 77, k. 21; sygn. 82, k. 18v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 22; sygn. 51, k. 22; sygn. 58, k. 1v, 56, 338v; sygn. 78, k. 23; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 15; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 50–55; sygn. 26176, k. 49–54; sygn. 2753, k. 23–32; sygn. 6182, k. 65–70; sygn. 8833, k. 48–51; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 144.

Palschau, Konstantin Karłowicz

1. Пальшау, Константин Карлович

2. Ur. 13 VIII 1829 r. w Sankt Petersburgu.

3. Luterańskie.

4. Syn urzędnika.

5. Kompania Konduktorów Morskiej Eskadry Robotniczej w Sankt Petersburgu, ukończona 4 VIII 1849 r. z rangą registratora kolegiального.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1860 r. z Idą Andriejewną Zundsztrem (Zundstrem), ur. przed 1842 r., zm. po 1887 r., wyznania luterańskiego.

8. DZIECI: Jelena, ur. 19 IX 1860 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1887 r., wyznania luterańskiego; Maria, ur. 29 VII 1864 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1887 r., wyznania luterańskiego.

9. OJCIEC: Karl Palschau, ur. przed 1779 r., zm. po 1829 r., wyznania luterańskiego, urzędnik, geodeta, pracował m.in. w Jekaterynosławiu. MATKA: ? RODZENSTWO: Aleksandr, ur. w 1821 r., zm. po 1866 r., wyznania luterańskiego, radca dworu, architekt gubernialny Chersońskiego Rządu Gubernialnego.

10. 29 VI 1850 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg; 16 XI 1855 r. – na własną prośbę młodszy pomocnik referenta KC Sankt Petersburg; 6 V 1859 r. – p.o. tłumacza KC Sankt Petersburg; 20 V 1863 r. – p.o. kalkulatora ceł i tłumacza KC na stacji Warszawsko-Petersburskiej Kolei Żelaznej w Sankt Petersburgu; 10 II 1865 r. – p.o. kalkulatora ceł KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – buchalter i kalkulator ceł Oddziału Celnego przy stacji Kolei Petersbursko-Warszawskiej w Sankt Petersburgu; 1 VII 1869 r. – buchalter Lądowej KC Sankt Petersburg; 31 VIII 1870 r. – młodszy członek Lądowej KC Sankt Petersburg; 16 XI 1874 r. – dyrektor KC Grajewo; 25 VIII 1878 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 8 VII 1882 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 8 XII 1884 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 27 XII 1868 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 XII 1872 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VII-IX 1875 r. – nagroda finansowa 250,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 72,24 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 I 1877 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 X 1879 r. – znak Czerwonego Krzyża dla upamiętnienia działalności Rosyjskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża w czasie wojny w latach 1877–1878; 10 VIII 1882 r. – order pruski Korony III kl.; 22 IX 1885 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 13 IV 1886 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 4 VIII 1849 r. – registrator kolegialny; 1851 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 29 VI 1850 r.); 10 XI 1855 r. – za zasługi sekretarz kolegialny (starsz. 29 VI 1855 r.); 14 I 1866 r. – radca tytularny (starsz. 10 II 1865 r.); 30 IX 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 10 II 1868 r.); 12 IX 1872 r. – radca dworu (starsz. 10 II 1872 r.); 24 VII 1875 r. – radca kolegialny (starsz. 19 I 1875 r.); 31 VII 1878 r. – radca stanu (starsz. 19 I 1878 r.); 1 I 1882 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. od 15 XI 1878 r. do 31 VII 1882 r. – przewodniczący Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Kibartach. Autor: Руководство к изучению производства досмотра товаров на таможах, Санкт Петербург 1874; Руководство к изучению делопроизводства в пограничных таможах при железных дорогах, Санкт Петербург 1881.

14. Zmarł 31 XII 1887 r. w Sankt Petersburgu.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 84, k. 35; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 69; zesp. 138, inw. 1, sygn. 739; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 3015, k. 415–418; RGAWMF, zesp. 432, inw. 4, sygn. 301; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 24, k. 12v; „УПРМФ” 1865, nr 11, s. 149; 1866, nr 12, s. 242; nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; 1868, nr 42, s. 803; nr 49, s. 906; 1869, nr 25, s. 346; nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 43, s. 613; 1872, nr 39, s. 765; 1873, nr 1, s. 3; 1875, nr 10, s. 223; nr 47, s. 1104; 1876, nr 21, s. 485–486; 1878, nr 33, s. 882; nr 47, s. 1250; 1882, nr 1, s. 1; 1883, nr 32, s. 914; 1886, nr 15, s. 82–84; 1888, nr 3, s. 146; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1879, nr 1, s. 5; 1880, nr 24, s. 409; 1882, nr 21, s. 359; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1881 год*, Сувалки 1880, s. 33.

Pałauzow, Spiridon Nikołajewicz

1. Палаузов, Спиридон Николаевич
2. Ur. 16 VII 1818 r. w Odessie.
3. Prawosławne.
4. Syn kupca.

5. Pensja Prywatna Włodzirowa w Odessie, ukończona w 1840 r.; student Wydziału Prawa Liceum Riszeliowskiego w Odessie, nieukończony; Uniwersytet w Heidelbergu, nieukończony; Uniwersytet w Monachium, ukończony ze stopniem doktora nauk polityczno-ekonomicznych; Wydział Filozoficznego Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony w 1845 r. ze stopniem kandydata; tytuł magistra literatury słowiańskiej uzyskany na Cesarskim Uniwersytecie Petersburskim 9 I 1852 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: *Nikołaj Stiepanowicz Pałauzow*, ur. w 1776 r. w Gabrowie w Imperium Osmańskim, zm. w 1853 r. w Odessie, wyznania prawosławnego, kupiec III gildii miasta Odessy, założyciel Szkoły w Gabrowie w Bułgarii. MATKA: *Fiodora Spiridonowna Pałauzowa*, ur. przed 1801 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: *Konstantin*, ur. 1816 w Odessie, zm. w 1888 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; *Maria*, ur. 10 III 1821 r. w Odessie, zm. po 1831 r., wyznania prawosławnego; *Tatiana*, ur. w 1824 r. w Odessie, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 11 II 1845 r. z *Pawłem Georgijewiczem Papudogło*, synem kupca miasta Odessy; *Jelena*, ur. w 1826 r. w Odessie, zm. 9 VII 1828 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; *Jelizawieta*, ur. w 1827 r. w Odessie, zm. 21 III 1844 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; *Jelena*, ur. 14 I 1829 r. w Odessie, zm. 30 XI 1830 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; *Jekaterina*, ur. 10 VI 1831 r. w Odessie, zm. po 1831 r., wyznania prawosławnego; *Zofia*, ur. 15 II 1834 r. w Odessie, zm. po 1841 r., wyznania prawosławnego; *Stefan*, ur. w 1841 r. w Odessie, zm. 17 VIII 1846 r. w Odessie, wyznania prawosławnego; *Andriej*, ur. ? w Odessie, zm. ?, wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej.

10. IX 1852 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Departamentu Ministerstwa Oświecenia Publicznego (od 3 III do 13 VIII 1854 r. – oddelegowany do dyspozycji dowódcy 3, 4, i 5 Korpusu Piechoty); 3 VI 1857 r. – p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń VI klasy przy ministrze oświecenia publicznego; 21 III 1858 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do szczególnych poruczeń VI klasy przy ministrze oświecenia publicznego; 21 V 1858 r. – cenzor Komitetu Cenzury w Sankt Petersburgu; 6 XI 1859 r. – urzędnik włączony do etatu Ministerstwa Oświecenia Publicznego; 29 II 1860 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 14 II 1861 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń VII kl. przy DHZ MF; 16 II 1864 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 28 II 1866 r. – naczelnik III Wydziału DOC MF; 1 II 1869 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF.

11. 29 VIII 1854 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; IV 1865 r. – nagroda finansowa 103,54 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1865 r. – nagroda finansowa 58,08 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 27 IX 1852 r. – radca tytularny; 1 XII 1854 r. – asesor kolegialny (starsz. 10 XI 1854 r.); 15 XI 1856 r. – radca dworu (starsz. 10 XI 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca kolegialny (starsz. 10 XI 1860 r.); 7 X 1865 r. – radca stanu (starsz. 10 XI 1864 r.).

13. Pałauzow został zwolniony ze stanowiska cenzora z powodu dopuszczenia do druku artykułu w czasopiśmie „Соверменник” opisującego nieprawidłowości na Carskosielskiej Kolei Żelaznej; 26 X 1862 r. – członek rzeczywisty Cesarskiego Odeskiego Towarzystwa Historii i Starożytności; 29 VI 1868 r. – członek Komisji Archeograficznej; Pałauzow był historykiem specjalizującym się w historii Bizancjum i Europy Południowo-Wschodniej w średniowieczu; autor m.in. prac historycznych pt.: *Австрия со времени революции 1848 году*, Санкт Петербург 1850; *Ростислав Михайлович, русский удельный князь на Дунае в XIII веке. С таблицей, показывающей родственную связь славянских владетельных домов в XIII веке*, Санкт Петербург 1851; *Синодик царя Бориса*, Москва 1855; *Юго-Восток Европы в XIV в.*, Санкт Петербург 1857; *Румынские господарства Молдавия и Валахия*, Санкт Петербург 1859; *Реформы и католическая реакция в Венгрии*, Санкт Петербург 1860; *Венгрия в современных её отношениях к Австрии*, Санкт Петербург 1861; został pochowany na cmentarzu prawosławnym cerkwi pw. Wszystkich Świętych w Odessie.

14. Zmarł 17 VIII 1872 r. w Pawłowsku.

15. DAOO, zesp. 37, inw. 3, sygn. 218, k. 5v; sygn. 245, k. 3v; sygn. 330, k. 27; sygn. 351, k. 3; sygn. 374, k. 124; sygn. 382, k. 69v; sygn. 428, k. 146v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 17v; sygn. 30, k. 16; sygn. 31, k. 16; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 408–408v; zesp. 777, inw. 2, 1858 rok, sygn. 72; 1859 rok, sygn. 117; zesp. 1015, inw. 1, sygn. 27; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 126, k. 7v; „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 304; nr 48, s. 818; 1866, nr 3, s. 38; nr 39, s. 742; 1869, nr 19, s. 251; *Русский биографический словарь, Павел, преподобный-Петр (Илейка)*, Санкт Петербург 1902, s. 131–136; *Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви, часть II, 1834–1852*, s. 212–213; Л.И. Ровнякова, С.Н. Палаузов – деятель болгарского просвещения, „Русская литература” 1972, nr 2, s. 167–176; *Цензоры Российской империи*, s. 281; <http://hram-vsehsvyatih.od.ua/spisok-zaxoronennyx-lyudej/?char=16> [dostęp: 20 IV 2020 r.].

Pałtow, Dmitrij Ilicz

1. ПАЛТОВ, ДМИТРИЙ ИЛИЧ.

2. Ur. w 1830 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej od 15 IV 1846 r.

5. Nikołajewska Szkoła Podchorążych Lejbgwardii i Junkrów Kawalerii, ukończona 26 V 1849 r.

6. Majątek dziedziczny w guberni kałuskiej o powierzchni 700 dziesięcin ziemi będący współwłasnością wraz z braćmi i siostrami; w czasie służby w Wilnie zakupił w tym mieście dom murowany.

7. ŻONATY po 1855 r. z Jekateriną Ładyżeńską z d. Doclou de Sainte-Croix, ur. w 1828 r., zm. w 1891 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze radcy dworu Aleksieja Nikołajewicza Doclou, wdową po Aleksandrze Fiodorowiczu Ładyżeńskim, oficerze Pułku Kawalergardów w stanie spoczynku i ziemianinie guberni twerskiej.

8. DZIECI: Władimir, ur. 9 V 1859 r., zm. w 1924 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej od 18 XII 1859 r., absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, urzędnik Departamentu Spraw Ogólnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, m.in. pomocnik naczelnika referatu i naczelnik referatu departamentu, żonaty z Wierą Nikołajewną Szczetiną; Dmitrij, ur. po 1859 r., zm. po 1901 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, ziemianin, żonaty z Sofią Fiodorowną ?

9. OJCIEC: Ilja Nikołajewicz Pałtow, ur. przed 1794 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej, kapitan-lejtnant, oficer Eskadry Lejbgwardii, uczestnik wojny z Francją w latach 1812–1815. MATKA: ? RODZENSTWO: Nikołaj, ur. w 1826 r., zm. w 1897 r., wyznania prawosławnego, absolwent Liceum w Carskim Siole 1844 r., rzeczywisty radca stanu 21 XII 1873 r., urzędnik struktur centralnych i terenowych Ministerstwa Finansów, m.in. zarządzający Kantorem Banku Państwowego w Moskwie; Aleksandr, ur. w 1838 r., zm. 21 I 1917 r. w Piotrogradzie, wyznania prawosławnego, absolwent korpusu kadetów, rzeczywisty radca stanu 1 I 1885 r., oficer armii rosyjskiej, komisarz ds. włościańskich powiatu kalwaryjskiego i powiatu wyłkowyskiego w guberni suwalskiej, od 1876 r. urzędnik struktur terenowych Ministerstwa Sprawiedliwości, m.in. przewodniczący Zjazdu Sędziów Pokoju II Okręgu Guberni Łomżyńskiej, żonaty z Aleksandrą Pawłówną ?, wyznania prawosławnego; Ilja, ur. w 1838 r., zm. po 23 III 1915 r., wyznania prawosławnego, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów 14 V 1856 r., tajny radca 1900 r., oficer rosyjskiej floty wojennej, urzędnik struktur centralnych i terenowych Ministerstwa Finansów, m.in. członek z ramienia Ministerstwa Finansów w Radzie Ban-

ku Państwowego, autor: *Отчет о ревизии С.-Петербургского городского кредитного общества, произведенной... по распоряжению г. министра финансов, действительным статским советником И.И. Палтовым с объяснениями Правления и журналом Наблюдательного комитета*, Санкт Петербург 1884; Siergiej, ur. 5 XI 1843 r., zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, od 1860 r. oficer rosyjskiej floty wojennej, generał floty 28 XII 1909 r., od 22 VI 1903 r. oddelegowany do Resortu Organów Cesarzowej Marii, żonaty; Aleksiej, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, zamężna z ks. Aleksandrem Piotrowiczem Wadbołskim; Zofia, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. ?, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego.

10. 26 V 1849 r. – oficer Grodzieńskiego Pułku Lejbgwardii (12 V 1852 r. – zwolniony na 11-miesięczny urlop do guberni petersburskiej, moskiewskiej, kałuskiej, tułskiej i jarosławskiej); 10 X 1853 r. – oficer Pułku Huzarów Lejbgwardii; 13 XII 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 18 V 1863 r. – oficer stojący w dyspozycji dowodzącego wojskami Wileńskiego Okręgu Wojskowego (10 IX 1868 r. – isprawnik powiatu wileńskiego); 1871 r. – urzędnik stojący przy generał-gubernatorze wileńskim, grodzieńskim i kowieńskim (p.o. pośrednika pokojowego powiatu święciańskiego guberni wileńskiej); 17 VI 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VII 1872 r. – członek KC Charków; 16 III 1879 r. – dyrektor KC Grajewo; 19 III 1881 r. – młodszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 15 IV 1881 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg (1890 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. Ministerstwa Finansów); 11 VI 1897 r. – pomocnik dyrektora Portowej KC Sankt Petersburg.

11. 1853 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1856 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1863 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1866 r. – korona cesarska do orderu św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1867 r. – brylantowy pierścień od cara Aleksandra II; 1868 r. – medal za uratowanie ginących; 1876 r. – medal perski Lwa i Słońca II kl. z Gwiazdą; 1 I 1881 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 26 V 1849 r. – kornet lejbgwardii; 1851 r. – porucznik lejbgwardii; 10 X 1853 r. – rotmistrz lejbgwardii; 27 II 1864 r. – podpułkownik lejbgwardii; 1869 r. – pułkownik lejbgwardii; 1871 r. – radca stanu; 8 IV 1884 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. –.

14. Zmarł 7 V 1900 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 3544, k. 309v–310; DARO, zesp. P-740, inw. 2, sygn. 779, k. 63; ERT, EAA.644.1.1409, k. 22; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 4, k. 97; sygn. 5, k. 20v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 29; RGIA, zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 6; RGWFM, zesp. 432, inw. 5, sygn. 1076; sygn. 4607; sygn. 5085; Otdel Rukopisey Rossiyskoy gosudarstvennoy biblioteki, zesp. 363, karton 8, sygn. 43, k. 6v; ПДТСЕВ, 1897, nr 25, s. 3; 1898, nr 6, s. 1; 1900, nr 19, s. 1; „Gazeta Sądowa Warszawska” 1876, nr 18, s. 143; nr 34, s. 272; „УПР-МФ” 1872, nr 51–52, s. 1022; 1879, nr 35, s. 951; 1881, nr 1, s. 1–2; nr 31, s. 931; nr 48, s. 1420; 1882, nr 27; 1884, nr 15, s. 724; 1892, nr 14, s. 149–150; 1897, nr 28, s. 406; 1903, nr 14, s. 185; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 26 Мая 1849 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12/24 Мая 1852 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Октября 1853 года; *Общий состав Учредительного Комитета и Коммисий по Крестьянским Делах в Царстве Польском. Составлен по 28 Января (9 февраля) 1865 г.*, Варшава 1865, s. 8; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15 Июня 1881 года*, Санкт Петербург 1881, s. 470–471; *Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства*, Санкт Петербург 1912, s. 493–829; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1890, Исправлен по 2-е Марта*, Санкт Петербург 1890, s. 67; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1893, Исправлен по 27-е Января*, Санкт Петербург 1893, s. 67; *Памятная книжка Виленской губернии на 1870 год*, Вильна 1870, s. 175; *Памятная книжка Виленской губернии на 1872 год*, Вильна 1871, s. 9; *Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля*, Санкт Петербург 1865, s. 486; *Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля*, Санкт Петербург 1866, s. 342; *Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля*, Санкт Петербург 1868, s. 278; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Июня 1889 года*, s. 127–128, 706, 846–847, 912; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Октября 1889 года*, Санкт Петербург 1889, s. 124–125, 687, 825–826, 890–891; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года*, s. 115–116, 645, 782–783, 844–845; *Калужская губерния. Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу по 1-е Октября 1908 года и перечень лиц, занимавших должности по выборам дворянства с 1785 года*, s. 233; *Общий морской список, часть VIII, Царствование Александра I, П-Ф*, Санкт Петербург 1894, s. 4–5; Ю. Елец, *История Лейб-гвардии Гродненского гусарского полка, том второй, 1866–1896*, Санкт Петербург 1897, s. 390;

Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898, s. 33; Сборник биографий Кавалергардов, s. 118–119; Список выпускников воспитанников Морского Кадетского Корпуса с 1753 по 1896 год, s. 246.

Pasmurow, Dmitrij Nikołajewicz

1. Пасмуров, Дмитрий Николаевич

2. Ur. w 1835 r. w guberni orenburskiej.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny guberni orenburskiej.

5. Nieplujewski Korpus Kadetów w Orenburgu, ukończony 13 VIII 1853 r. ze stopniem chorążego; Nikołajewska Akademia Sztabu Generalnego, ukończona 1 I 1861 r. z prawem noszenia akselbantu.

6. Wraz z rodzeństwem posiadał majątek ziemski o powierzchni 11250 dziesięcin ziemi z gorzelnią i fabryką potasu w powiecie menzelinskim guberni ufimskiej.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСЕС: Nikołaj Pasmurow, ur. przed 1814 r., zm. po 1835 r., wyznania prawosławnego, radca kolegialny, urzędnik. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: Aleksandr, ur. w 1831 r., zm. 11 V 1886 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, rzeczywisty radca stanu 8 IX 1878 r., absolwent Oddział Nauk Kameralnych Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Kazańskiego 1848 r., urzędnik administracji państwowej, marszałek szlachty powiatu menzelinskiego guberni ufimskiej, właściciel ziemski, żonaty od 26 IV 1859 r. z córką urzędnika w randze radcy dworu Nadieżdą Lwowną Romaszewą, ur. w 1819 r., zm. 21 X 1891 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 13 VIII 1833 r., zm. 2 III 1891 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, rzeczywisty radca stanu 27 XII 1867 r., urzędnik, m.in. referent i pomocnik zarządzającego sprawami Komitetu Kaukaskiego, żonaty od 30 VIII 1864 r. z córką urzędnika w randze radcy tytularnego Anną Iwanowną Czumakową, wyznania prawosławnego; Zofia, ur. przed 1839 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Aleksiejem Andriejewiczem Romanowem dyrektorem KC Sankt Petersburg i KC Moskwa, ur. przed 1825 r., zm. 20 I 1875 r. w Moskwie.

10. 13 VIII 1853 r. – oficer 17 Baterii Artylerii Konnej; 17 XI 1856 r. – oficer 19 Baterii Artylerii Konnej (od 17 XI 1856 r. do 22 XII 1858 r. – oddelegowany do 17 Baterii Artylerii Konnej; od 23 XII 1858 r. do 1 I 1861 r. – oddelegowany w celu uzyskania wykształcenia w Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego); 7 X 1861 r. – oficer Kijowskiego Pułku Huzarów i adiutant generał-gubernatora orenburskiego i samarskiego; 8 VII 1864 r. – zwolniony ze służby wojskowej z przyczyn osobistych

ze stopniem majora; 3 X 1864 r. – włączony do etatu DOC MF; 6 XI 1864 r. – członek KC Orenburg (od 27 VII do 1 XI 1868 r. – oddelegowany przez generał-gubernatora orenburskiego i samarskiego w celu zorganizowania granicy celnej na Syr-Darii); 18 X 1865 r. – dyrektor KC Troick; 1 IX 1868 r. – poza etatem; 30 XI 1868 r. – dyrektor KC Słupca; 4 X 1869 r. – włączony do etatu DOC MF; 4 IV 1870 r. – dyrektor KC Rewel; 9 IX 1872 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów.

11. 7 V 1863 r. – nagroda finansowa 390 rubli; VI-VIII 1872 r. – nagroda finansowa 44 ruble za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 13 VIII 1853 r. – chorąży; 27 V 1855 r. – sotnik; 3 VII 1860 r. – esaul; 7 X 1861 r. – przemianowany ze stopnia esaula na stopień rotmistrza; 1 V 1864 r. – za zasługi major; 28 IX VIII 1865 r. – przemianowany ze stopnia majora na rangę asesora kolegialnego; 15 V 1869 r. – radca dworu (starsz. 26 VII 1868 r.).

13. –.

14. Zmarł 24 XII 1881 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 20, k. 82v; sygn. 37, k. 193v; inw. 124, sygn. 791, k. 1059v; inw. 126, sygn. 1537, k. 441v; inw. 127, sygn. 114, k. 473v; Ob'yedinenyy Gosudarstvennyy arkhiv Orenburgskoy oblasti, zesp. 6, inw. 6, sygn. 13499; zesp. 153, inw. 1, sygn. 250; zesp. 339, inw. 1, sygn. 113, k. 127-131; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 459v; inw. 12, sygn. 8, k. 67v; TL, TLA.1398.2.8, k. 58v; „УПРМФ” 1865, nr 42, s. 697; 1868, nr 45, s. 842; 1869, nr 7, s. 98; nr 22, s. 300; 1870, nr 2, s. 18; nr 23, s. 338; 1872, nr 38, s. 747; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 7 Октября 1861 года; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1873, часть I, kol. 482-483; Список гражданским чинам IV-го класса. Исправлен по 1-е Октября 1868 г., Санкт Петербург 1868, s. 1005; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 10-е Мая 1874 года, s. 446-447; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 18 Января 1879 года, s. 1252-1253; Петербургский некрополь, том третий, (M-P), Санкт Петербург 1912, s. 368.

Paszkowski, Anton Julianowicz

1. Пашковский, Антон Юлианович

2. Ur. w 1856 r.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. 4 klasy Seminarium Duchownego w Odessie; Seminarium Duchowne w Odessie, nieukończone; Podolskie Seminarium Duchowne, nieukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1891 r. z Julią Liniewicz, ur. w 1870 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, córką popa Wasilija Liniewicza.

8. DZIECI: Eugenia, ur. 31 V 1891 r. w Wilczynie, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, zameżna z topografem wojskowym kapitanem Innocentym Winogradzkim; Georgij, ur. 16 V 1892 r. w Czeladzi, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Ludmiła, ur. 4 V 1895 r. w Czeladzi, zm. 21 III 1896 r. w Czeladzi, wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 14 VII 1901 r. w Czeladzi, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Julian Paszkowski, ur. przed 1835 r., zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego, pop w guberni taurydzkiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 6 XI 1880 r. – urzędnik kancelaryjny KC Aleksandrów (8 XI 1880 r. – oddelegowany do zajęć w KC Lubicz); 15 IV 1883 r. – urzędnik kancelaryjny KC Lubicz; 1 XII 1887 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Kaliskiego OC; 1 V 1888 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 24 IX 1888 r. – buchalter KC Michałowice; 15 II 1889 r. – nadzorca PK Wilczyn; 20 XI 1891 r. – nadzorca PK Czeladź; 14 V 1894 r. – dyrektor PC Czeladź; 18 VI 1902 r. – dyrektor KC Korczyn; 8 III 1906 r. – dyrektor KC Gola; 3 VII 1906 r. – dyrektor KC Baran.

11. 5 VIII 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 6 XI 1890 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 16 I 1899 r. – drugi dodatek 15% za kolejne 5 lat służby w Królestwie Polskim od 6 XI 1895 r.; 22 IV 1907 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1911 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 11 IV 1883 r. – registrator kolegialny (starsz. 6 XI 1882 r.); 8 V 1885 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 6 XI 1884 r.); 18 V 1887 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 6 XI 1886 r.); 6 VI 1890 r. – radca tytularny (starsz. 6 XI 1889 r.); 30 III 1895 r. – asesor kolegialny (starsz. 14 V 1894 r.); 26 IV 1903 r. – radca dworu (starsz. 18 VI 1902 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegialny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł 13 III 1916 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 77; sygn. 46, k. 25; inw. 2, sygn. 256, k. 7; ERT, EAA.644.1.1578, k. 26, 37; EAA.644.1.1612, k. 17-17v; EAA.644.1.1700, k. 16v, 32v; EAA.644.1.2004, k. 79; EAA.644.1.2142, k. 7; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 14-14v; sygn. 35, k. 17-17v; sygn. 36, k. 15v, 31v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 7; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 23; inw. 11, sygn. 219, k. 1550-1555; zesp. 133, inw. 1, sygn. 227; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 26, 37; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 19v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Pra-

wosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 2, s. 22–23; sygn. 4, s. 21; sygn. 6, s. 27; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 11, s. 20; sygn. 20, s. 23; sygn. 28, k. 55v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 46, s. 18; sygn. 47, s. 18; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1896 rok, k. 58v–59; sygn. 1901 rok, k. 33v, 39; sygn. 1902 rok, k. 17, 19; „УПРМФ” 1883, nr 37, s. 1067; 1885, nr 24, s. 735–736; 1887, nr 26, s. 793–794; 1888, nr 42, s. 201; 1889, nr 10, s. 95; 1891, nr 50, s. 521; 1894, nr 22, s. 259; 1907, nr 16, s. 202, 208–209; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1898, nr 14, s. 2; 1902, nr 16, s. 2; nr 22, s. 3; 1903, nr 12, s. 1–2; 1906, nr 9, s. 2; nr 19, s. 2; 1907, nr 1, s. 55; 1913, nr 1, s. 55; nr 11, s. 3; 1916, nr 3, s. 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 101; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 110; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 109; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 42; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 49; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 48; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 54; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 50; Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год, kol. 570; Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год, s. 147; Памятная книжка Келецкой губернии на 1904 год, s. 289.

Pawłow, Aleksiej Aleksiejewicz

1. Павлов, Алексей Алексеевич
2. Ur. 8 V 1866 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Demidowskie Liceum Prawnicze, ukończone z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 15 IX 1894 r. z Anną Czamową, ur. w 1870 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, nauczycielką domową, córką dziedzicznego honorowego obywatela Mikołaja Czamowa.

8. DZIECI: Nina, ur. 16 XI 1894 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Gieorgij, ur. 23 VII 1896 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 9 VI 1898 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 13 V 1900 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Margarita, ur. 17 IV 1902 r. w Granicy, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Aleksiej Pawłow, ur. przed 1845 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: Iwan, ur. w 1865 r., zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, urzędnik KC Lipawa, żonaty od 18 II 1894 r. z Emilią Proniamowską, ur. w 1865 r., zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką zmarłego szlachcica powiatu telszewskiego guberni kowieńskiej Wacława Proniamowskiego.

10. 16 I 1895 r. – urzędnik rachunkowy Kontroli Kolei Moskiewsko-Kurskiej, Kolei Niżnonowogrodzkiej i Kolei Muromskiej; 1 IV 1896 r. – pomocnik kontrolera Kontroli Kolei Moskiewsko-Kurskiej, Kolei Niżnonowogrodzkiej i Kolei Muromskiej; 12 III 1901 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym KC Granica; 10 IV 1902 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 28 V 1904 r. – na własną prośbę członkiem KC Sandomierz; 8 III 1906 r. – dyrektor KC III kl. Korczyn; 13 II 1909 r. – członek KC Herby; 1 I 1913 r. – kontroler 3 kategorii KC Szczypiorno; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 26 V 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 XII 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 12 III 1906 r.; 13 IV 1908 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 24 VI 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 I 1895 r.); 12 VII 1898 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 I 1898 r.); 26 IV 1903 r. – radca tytularny (starsz. 10 IV 1902 r.); 21 I 1906 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 IV 1905 r.); 10 XII 1909 r. – radca dworu (starsz. 10 IV 1909 r.); ? r. – radca kolegiálny (starsz. 10 IV 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 15v; EAA.644.1.1612, k. 17-17v; EAA.644.1.1700, k. 8; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 294, k. 78v; zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 17-17v; sygn. 36, k. 7; sygn. 41, k. 8v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2028, k. 1; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 20; zesp. 133, inw. 1, sygn. 226; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 17v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 564; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 9, s. 5a; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 18, s. 22; sygn. 19, s. 60; sygn. 26, s. 47; „УІРМФ” 1909, nr 15, s. 219, 225-226; ПДТЦЕВ, 1902, nr 10,

s. 2; 1903, nr 12, s. 1–2; 1904, nr 14, s. 3; 1906, nr 6, s. 1; 1909, nr 7, s. 2; 1910, nr 1, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 110; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 93; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 693.

Pawłowicz, Hieronim Jan Adolfowicz

1. Павлович, Иероним Ян Адольфович
2. Ur. w 1823 r. Miłej Ganie w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum w Krożach, ukończone w 1840 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 8 VI 1857 r. z Marią Jadwigą Chodorowską, ur. w 1827 r. w Białymstoku, zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Andrzeja Chodorowskiego i Felicji z d. Żukowska.
8. DZIECI: ?
9. OJCIEC: Adolf Pawłowicz, ur. przed 1802 r., zm. po 1823 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: Domicella Serafinowicz, ur. przed 1805 r., zm. po 1823 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENIWO: ?
10. 16 VII 1840 r. – włączony do etatu Kancelarii Cywilnego Gubernatora Kowieńskiego; 16 VIII 1843 r. – p.o. pomocnika zarządzającego Kancelarią Kowieńskiego Cywilnego Gubernatora; 10 X 1847 r. – zatwierdzony na stanowisku zarządzającego Kancelarią Cywilnego Gubernatora Kowieńskiego; 19 III 1856 r. – urzędnik do poznania spraw celnych przy GSKC Warszawa; 6 IV 1856 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Kaliskiego OC (p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC); 16 IV 1859 r. – członek KC Sosnowiec; 4 VII 1861 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 6 VI 1862 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 12 XII 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 15 VI 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 5 IX 1856 r. – wdzięczność gubernatora kowieńskiego; 22 VIII 1860 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; XI 1861 r. – nagroda finansowa 77,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1866 r. – nagroda finansowa 45,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 17 VII 1847 r. – registrator kolegialny (starsz. 16 VII 1846 r.); 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 VII 1848 r.); 5 VII 1851 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 16 VII 1850 r.); 9 VII 1855 r. – radca tytularny (starsz. 16 VII 1854 r.); 13 IV 1860 r. – asesor kolegialny (starsz. 16 IV 1859 r.); 31 VIII 1864 r. – radca dworu (starsz. 16 IV 1863 r.); 16 IV 1868 r. – radca kolegialny (starsz. 23 IV 1867 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1868 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 28, 30v; sygn. 30, k. 48v; sygn. 31, k. 57; sygn. 85, k. 11; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 279v, 310–310v, 453; inw. 12, sygn. 8, k. 61; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2443, k. 125–128; sygn. 3249, k. 16–17; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 9, s. 3; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 27, k. 71; „УІРМФ” 1866, nr 33, s. 639; 1867, nr 6, s. 84; 1868, nr 18, s. 332–333; nr 37, s. 722; „GRKP” 1860, nr 186, s. 1497; „Dziennik Warszawski” 1856, nr 83, s. 1.

Pejzen, Grigorij Gawriłowicz

1. Пейзен, Григорий Гаврилович

2. Ur. w 1833 r.

3. Kalwińskie.

4. Z emigrantów.

5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony w 1851 r., stopień kandydata prawa uzyskany 14 XI 1851 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1869 r. z Jelizawietą Pach, ur. przed 1852 r., zm. po 1890 r., wyznania luterńskiego, obywatelką Austro-Węgier.

8. DZIECI: Luiza, ur. 16 V 1869 r. w Radziwiłłowie, zm. po 1890 r., wyznania luterńskiego; Siergiej, ur. 8 X 1872 r. w Sosnowcu, zm. po 1890 r., wyznania luterńskiego; Michaił, ur. 1 V 1883 r. w Moskwie, zm. po 1899 r., wyznania luterńskiego.

9. OJCIEC: Gawrił Pejzen, ur. przed 1812 r., zm. po 1833 r., wyznania ewangelicko-reformowanego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 20 VI 1852 r. – starszy nauczyciel prawoznawstwa Gimnazjum w Irkucku (20 X 1852 r. – nauczyciel buchalterii Gimnazjum w Irkucku); 3 XI 1856 r. – urzędnik kancelaryjny Państwowej Komisji Likwidacji Długów; 6 VI 1857 r. – referent KC Sankt Petersburg (od 8 VIII 1859 r. do 15 VI 1860 r. – p.o. sekretarza KC Sankt Petersburg); 30 VI 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby i rangą asesora kolegialnego; 26 VII 1862 r. – urzędnik I kategorii stojący przy KC Sankt Petersburg (28 IX 1862 r. – oddelegowany do KC Taganrog w celu p.o. członka); 12 IX

1864 r. – dyrektor KC Radziwiłłów; 4 IV 1870 r. – dyrektor KC Taganrog; 12 IV 1871 r. – na własną prośbę dyrektorem KC Sosnowiec; 1 I 1873 r. – członek KC Ryga; 8 VI 1873 r. – członek KC Moskwa; 13 V 1882 r. – włączony do etatu DOC MF; 13 X 1882 r. – członek KC Moskwa.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; IX 1864 r. – nagroda finansowa 37,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 2 XII 1866 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IX 1871 r. – nagroda finansowa 38,095 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1872 r. – nagroda finansowa 48,27 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 12 II 1857 r. – radca tytularny (starsz. 20 VI 1857 r.); 7 X 1865 r. – asesor kolegialny (starsz. 12 IX 1864 r.); 15 V 1869 r. – radca dworu (starsz. 12 IX 1868 r.); 27 II 1873 r. – radca kolegialny (starsz. 20 VI 1872 r.); 8 IV 1883 r. – radca stanu (starsz. 13 V 1882 r.).

13. 20 XII 1852 r. – członek-współpracownik Syberyjskiego Oddziału Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego; autor pracy pt. *Заметки о производительных силах Восточной Сибири*, Санкт-Петербург 1858.

14. Zmarł 27 XI 1890 r. w Moskwie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 54; sygn. 30, k. 6, 53; sygn. 31, k. 57, 92; sygn. 86, k. 30; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 218, k. 35–41; sygn. 318, k. 452v, 454v, 455v; inw. 12, sygn. 8, k. 62v, 63v; zesp. 138, inw. 1, sygn. 749; „УПРМФ” 1865, nr 48, s. 818; 1869, nr 22, s. 300; 1870, nr 23, s. 338; 1871, nr 32, s. 523; nr 42, s. 666–667; 1872, nr 44, s. 862; 1873, nr 11, s. 219; nr 42, s. 851; 1883, nr 37, s. 1066; 1890, nr 51, s. 467.

Peretc, Aleksiej Grigorjewicz

1. Перетц, Алексей Григорьевич

2. Ur. w 1824 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Cesarski Uniwersytet Petersburski, nieukończony.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 28 I 1855 r. z Aleksandrą Lebiedenkową, ur. w 1838 r., zm. 9 XII 1888 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy tytularnego Piotra Lebiedenkowa.

8. DZIECI: Aleksiej, ur. 3 X 1855 r. w Skulanach, zm. po 1869 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 15 XII 1868 r. w Filipowie, zm. po 16 VIII 1880 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Gabriel Grigorij Peretc, ur. w 1788 r., zm. w 1855 r. w Odessie, wyznania luterńskiego, szlachcic dziedziczny, dekabrysta, żydowski działacz społeczny i

religijny, żonaty dwukrotnie. МАТКА: Maria Grewenic, ur. przed 1802 r., zm. w 1833 r., wyznania luterńskiego, szlachcianka posiadająca tytuł baronowej. РОДЗЕНСТВО: Grigorij, ur. 11 XI 1823 r., zm. 11 XII 1883 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, absolwent 2 Gimnazjum w Sankt Petersburgu, Wydziału Filozoficznego Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego nie ukończył, wykładowca języka rosyjskiego i literatury w: Głównej Szkole Inżynierskiej, Instytucie Technologicznym w Sankt Petersburgu, Instytucie Maryjskim i Szkole Podchorążych Gwardii i Junkrów Kawalerii, rzeczywisty radca stanu, nadetatowy urzędnik do szczególnych poruczeń przy ministrze spraw wewnętrznych, agent i urzędnik III Wydziału Kancelarii Własnej Jego Cesarskiej Wysokości, poeta, publicysta, żonaty; Piotr, ur. w 1826 r., zm. w 1859 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 19 VII 1846 r. w Odessie, zm. 20 VII 1875 r. w Lesnoj, wyznania prawosławnego, pedagog i publicysta, żonaty, od 12 X 1867 r. z córką urzędnika w randze radcy tytularnego Marią Karłowna Stiepanową, wyznania prawosławnego.

10. 7 III 1855 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC (oddelegowany w celu p.o. pisarza KC Skulany); 19 X 1856 r. – tłumacz KC Skulany (1863 r. – tymczasowo oddelegowany do p.o. pomocnika dyrektora KC Gorzdy); 1 I 1866 r. – poza etatem; 1 III 1866 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 6 XI 1867 r. – dyrektor KC Filipów; 24 VII 1871 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. ?

12. 13 VII 1856 r. – registrator kolegiálny (starsz. 7 II 1856 r.); 22 XII 1859 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 III 1859 r.); 15 XII 1862 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 III 1862 r.); 14 I 1866 r. – radca tytularny (starsz. 7 III 1865 r.); 30 IX 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 7 III 1868 r.); 20 I 1872 r. – radca dworu (starsz. 7 III 1871 r.); ? r. – radca kolegiálny (starsz. ? r.).

13. Peretc zawarł związek małżeński w soborze pw. św. Władimira w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł po 9 XII 1888 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 329, k. 257v; inw. 124, sygn. 979, k. 62v; inw. 126, sygn. 53, k. 326v; sygn. 1296, k. 192v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 8v; sygn. 85, k. 41v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v-7; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 99-99v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1856, k. 49-54; zesp. 1284, inw. 67, 1869 rok, sygn. 17; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 14, k. 166v; „УПРМФ” 1866, nr 12 s. 242; nr 16, s. 312; nr 39, s. 743; 1868, nr 5, s. 88; nr 42, s. 803; nr 49, s. 906; 1871, nr 47, s. 763; 1872, nr 5, s. 101; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год, часть первая*, s. 67; Б. М[одзалевск]ий, *Перетц Григорий Григорьевич*, [w:] *Русский биографический словарь, Павел-Петр*, Санкт Петербург 1902, s. 521-522; *Русские*

писатели 1800–1917. *Биографический словарь*, 4, М-П, ред. П.А. Николаев, Москва 1999, s. 560–561; Н.Г. Розенблюм, Г. Г. Перетц – агент III отделения, „Литературное наследство” 1959, t. 67, s. 685–697; О.Ю. Абакумов, „Добровольно вызвался служить отечеству” (штрихи и биографии Г.Г. Перетца), [w:] *Освободительное движение в России. Межвузный сборник научных трудов*, выпуск 20, Москва 2003, s. 158–161; <https://www.geni.com/people/Tzvi-Hirsch-Grigori-Abramovich-Peretz/6000000023091241833?through=6000000083299097508> [dostęp: 24 IV 2023 r.].

Peucker, Waldemar Konstantin Nikołaј Iwanowicz von

1. Пейкер, Владимир Иванович
2. Ur. 27 X 1824 r. w Sankt Petersburgu.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Cesarska Szkoła Prawoznawstwa, ukończona 28 V 1846 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od ? z Sofią Isupową, ur. w 1831 r., zm. 25 IV 1865 r. w Granicy, wyznania prawosławnego, córką Piotra Isupowa; 2° od 19 I 1866 r. z Warwarą Rodzianko, ur. w 1846 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, córką podporucznika w stanie spoczynku Witalija Wasiljewicza Rodzianko.
8. DZIECI: Georgij, ur. 21 IV 1865 r. w Granicy, zm. po 1 XI 1910 r., wyznania prawosławnego, absolwent progimnazjum wojskowego i Odeskiej Szkoły Junkrów Piechoty, kapitan 27 IV 1903 r., oficer Chersońskiego Batalionu Dyscyplinarnego, żonaty; Siergiej, ur. 1 VIII 1866 r. w Warszawie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, radca kolegialny, urzędnik Głównego Zarządu Podatkami Niestalymi i Skarbową Sprzedażą Napojów, m.in. referent i naczelnik wydziału.
9. OJCIЕC: Johann Justus von Peucker, ur. 3 X 1784 r., zm. 29 X 1844 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterańskiego, szlachcic dziedziczny, absolwent I Korpusu Kadetów, oficer Pawłogradzkiego Pułku Huzarów i Pułku Konnego Lejbgwardii, tajny radca, wicegubernator kostromski, wicegubernator riazkański, główny dyrektor Korpusu Mierniczych w latach 1836–1842, senator, żonaty dwukrotnie: 1° od 29 VI 1806 r. z Karoliną von Weymarn, ur. w 1782 r., zm. w 1821 r., wyznania luterańskiego; 2° od 8 XII 1822 r. z Amelią von Weymarn. МАТКА: Amelia von Weymarn, ur. 6 IV 1794 r., zm. 6 V 1859 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: Konstantyna Anna Aurora, ur. 27 I 1807 r., zm. po 1822 r., wyznania luterańskiego, zamężna od 16 XII 1822 r. z Gustawem von Brömsen; Antoni Fryderyk Aleksander, ur. 12 VII 1808 r., zm. 5 III 1861 r. w Sewastopolu, wyznania luterańskiego; Mikołaј Adam, ur. 9 XI 1809 r. w Sankt Petersburgu, zm. 10 VI 1894 r. w Sankt

Petersburgu, wyznania luterńskiego, absolwent Szkoły Podchorążych Lejbgwardii i Junkrów Kawalerii, oficer Siemionowskiego Pułku Lejbgwardii, rzeczywisty radca stanu, urzędnik, m.in. dyrektor Szkoły Rolniczej w Gorygorecku, cenzor Komitetu Cenzury w Sankt Petersburgu, żonaty od 1832 r. z córką senatora Lubow Iwanowną Żurawlewą; Piotr Waldemar, ur. 20 X 1811 r., zm. ?, wyznania luterńskiego; Antoni Michał, ur. 8 XI 1812 r., zm. ?, wyznania luterńskiego; Gieorgij, ur. 15 XI 1813 r., zm. w 1814 r., wyznania luterńskiego; Natalia Anna Dorota, ur. 6 XII 1814 r., zm. w 1817 r., wyznania prawosławnego; Joanna Eliza Dorota, ur. 9 III 1816 r., zm. po 1833 r., wyznania luterńskiego, zamężna z baronem Edwardem Wernerem von der Roppem; Karolina Krystyna Helena, ur. 4 VII 1817 r., zm. po 1834 r., wyznania luterńskiego, zamężna z baronem Johannem Piotrem Karolem Medemem; Hans Justus Wilhelm Ferdynand, ur. 21 II 1819 r., zm. po 1862 r., wyznania luterńskiego, oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, urzędnik, m.in. wicegubernator wołogodzki, żonaty z Marią Grigorjewną Łaszkariewą; Aleksy, ur. 7 V 1820 r., zm. 5 XI 1869 r., wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiej Szkoły Prawoznawstwa 1 VI 1842 r., radca stanu, obersekretarz 2 Wydziału 3 Departamentu Senatu Rządzącego; Benjamin, ur. 25 IX 1821 r., zm. w 1869 r., wyznania luterńskiego; Aleksandryna Helena Dorota, ur. 15 X 1823 r., zm. w 1845 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego; Aleksander Konstanty Mikołaj, ur. 24 VII 1828 r., zm. w 1885 r., wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiej Szkoły Prawoznawstwa 18 V 1849 r., urzędnik, m.in. zastępca przewodniczącego Podolskiej Izby Sądu Cywilnego, żonaty od 1863 r. z Zofią Lwowną Kantakuzen; Aleksander Fryderyk, ur. 19 X 1829 r., zm. 20 II 1886 r., wyznania luterńskiego, absolwent Liceum Księcia Bezborodki 1852 r., rzeczywisty radca stanu, urzędnik, m.in. naczelnik okręgu przy zarządzie Moskiewskiego Domu Wychowawczego, żonaty od 1860 r. z Emilią Lagofet.

10. 1846 r. – młodszy pomocnik sekretarza I wydziału 5 Departamentu Senatu Rządzącego; 1848 r. – p.o. radcy Ołonieckiej Izby Sądu Karnego i Cywilnego; 1850 r. – p.o. radcy Astrachańskiej Izby Sądu Karnego i Cywilnego; 1853 r. – p.o. zastępcy przewodniczącego Taurydzkiej Izby Sądu Karnego; 1855 r. – włączony do etatu Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości; 1858 r. – isprawnik Sądu Ziemskiego w Peterhofie; 1860 r. – zwolniony ze służby w stan spoczynku z rangą asesora kolegialnego; 25 IV 1864 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 31 X 1864 r. – dyrektor KC Granica; 1 I 1866 r. – pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 14 III 1866 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 4 X 1868 r. – naczelnik Skulańskiego OC; 9 VI 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 14 VIII 1871 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. VII 1866 r. – nagroda finansowa 607,57 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1866 r. – nagroda finansowa 53,23 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1867 r. – nagroda finansowa 177,99 rubla za odkrycie i zatrzymanie

kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 445,10 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1868 r. – nagroda finansowa 52,78 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1868 r. – nagroda finansowa 54,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1868 r. – nagroda finansowa 561,32 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1846 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 V 1846 r.); 1849 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 V 1849 r.); 1853 r. – radca tytularny (starsz. 28 V 1852 r.); 1856 r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 V 1855 r.); 10 III 1866 r. – radca dworu (starsz. 5 VI 1865 r.); 15 V 1869 r. – radca kolegiálny (starsz. 11 IV 1868 r.).

13. Pierwsza żona zmarła w wyniku powikłań po porodzie; została pochowana na 24 IV 1865 r. na cmentarzu prawosławnym w Częstochowie.

14. Zmarł w 1879 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 26653; zesp. 19, inw. 111, sygn. 276, k. 169v; inw. 128, sygn. 4, k. 194v–195; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 26v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 418v, 462; inw. 12, sygn. 8, k. 70; zesp. 828, inw. 14, sygn. 101, k. 181v–182; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/69, s. 6; sygn. 1/70, s. 6, 41–42; sygn. 1/72, s. 20; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 128, k. 55v; sygn. 129, k. 60v; „УПРМФ” 1866, nr 19 s. 366; nr 33, s. 639–640; nr 39, s. 742; nr 47, s. 908; 1867, nr 29, s. 532; nr 42, s. 753–754; 1868, nr 7, s. 130; nr 16, s. 307; nr 29, s. 554; nr 44, s. 825; 1869, nr 22, s. 300; 1871, nr 24, s. 377; nr 47, s. 763; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1860–1861 год, Часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.], kol. 319; „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1859, nr 20, s. 164; 1860, nr 16, s. 128; „Baltische Familiengeschichtliche Mitteilungen” 1933, nr 4, s. 55–57; *Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год, kol. 227; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 357; Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1851, часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.] s. 4; Адрес-календарь. Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1854, часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.] s. 155; *Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции, Санкт Петербург 1843, s. 9; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции, Санкт Петербург 1845, s. 9; Список чинам***

Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1846 г., Санкт Петербург 1846, s. 123; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1847 г., Санкт Петербург 1847, s. 9, 24, 26, 119; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1848 г., Санкт Петербург 1848, s. 133; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1849, Санкт Петербург 1849, s. 21, 135, 220; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 10 Февраля 1851 г., Санкт Петербург 1851, s. 38, 262–263; Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 12 Января 1857 г., Санкт Петербург 1857, s. 45, 48, 239; Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Июня 1909 г., s. 961; Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Ноября 1910 г., Санкт Петербург 1911, s. 781; Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858, s. 894; Русский биографический словарь, Павел, преподобный-Петр (Илейка), s. 458–461; Отдел второй, [w:] Гимназия высших наук и Лицей Князя Безбородко, Санкт Петербург 1881, s. CLV–CLVI; Цензоры Российской империи, s. 286; Н.Л. Пашенный, Императорское Училище Правоведения и Правоведы в годы мира, войны и смуты, Мадрид, 1967, s. 97, 104, 108; Н.А. Мурзанов, Словарь русских сенаторов 1711–1917 г.г. Материалы для биографий, изд. подгот. Д.Н. Шилов, Санкт Петербург 2011, s. 334–335; А. Апухтин, Очерк истории Константиновского Межевого Института с 1779 по 1879 год, Санкт Петербург 1879, s. 35, 38–39.

Pietrikow, Jazon Piotrowicz

1. Петриков, Иасон Петрович
2. Ur. 28 IV 1822 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Gimnazjum w Tyflisie, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 1853 r. z Aleksandrą ?, ur. 1832 r., zm. 26 V 1895 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, córka Grigorija ?
8. DZIECI: Piotr, ur. w 1854 r., zm. 20 IX 1879 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, student Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego.

9. OJCIEC: Piotr Pietrikow, ur. przed 1801 r., zm. po 1822 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZĘSTWO: ?

10. 2 VI 1840 r. – urzędnik Kancelarii Gubernatora Wojennego Odessy; 1 VI 1841 r. – na własną prośbę pisarz I kategorii Kancelarii Głównego Zarządu Syberią Zachodnią; 14 VIII 1842 r. – p.o. pomocnika referenta Kancelarii Głównego Zarządu Syberią Zachodnią (oddelegowany do pomocy urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy rewirówy Kainskim Okręgowym Zarządzie Lokalnym do 17 XI 1843 r.; od 31 XII 1843 r. do 15 VI 1844 r. – referent Komisji śledczej powołanej w celu wykrycia fałszerzy asygnacji; od 23 I do 31 V 1845 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora kancelarią przyboczną gubernatora Syberią Zachodnią w Sankt Petersburgu); 24 I 1846 r. – p.o. adwokata okręgu omskiego; 9 VI 1846 r. – zatwierdzony na stanowisku adwokata okręgu omskiego; 7 VI 1850 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Syberyjskiego OC; 28 XII 1854 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Odeskiego OC (od 16 VIII 1855 r. do 1 VIII 1856 r. – p.o. członka Portowej KC Odessa); 20 III 1856 r. – p.o. dyrektora Lądową KC Odessa; 12 VIII 1858 r. – dyrektor KC Taurogi; 12 II 1860 r. – p.o. naczelnika Syberyjskiego OC; 9 XI 1862 r. – zatwierdzony na stanowisku naczelnika Syberyjskiego OC; 1 IX 1868 r. – poza etatem; 4 X 1868 r. – dyrektor GSKC Warszawa (brał udział w posiedzeniach komisji do spraw przeglądu postanowień ustawy celnej); 31 I 1875 r. – dyrektor KC Moskwa.

11. 10 X 1852 r. – nagroda finansowa 140 rubli; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; I 1857 r. – nagroda finansowa 52,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1857 r. – nagroda finansowa 31,47 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1858 r. – nagroda finansowa 44,15 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1859 r. – nagroda finansowa 36,34 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 25 XII 1862 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 XI 1864 r. – dodatkowe wynagrodzenie 600 rubli rocznie do końca zatrudnienia w strukturach DOC MF; 28 IV 1866 r. – dodatek finansowy 643,32 rubla rocznie za 15 lat służby na Syberii od dnia 12 II 1865 r.; 26 XII 1869 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1870 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 21 XII 1873 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1875 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1874 r.; 10 XII 1876 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 9 X 1879 r. – znak Czerwonego Krzyża; 1 I 1881 r. – order św. Anny I kl. za zasługi; 23 V 1883 r. – zapomoga finansowa 500 rubli na leczenie; 22 VIII 1886 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby.

12. 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 26 V 1845 r.); 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 15 IX 1847 r.); 28 VI 1851 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 17 XI 1849 r.);

10 VIII 1854 r. – radca tytularny (starsz. 17 XI 1853 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 12 IV 1859 r. – za zasługi radca dworu; 20 XI 1863 r. – radca kolegialny (starsz. 12 IV 1863 r.); 22 VIII 1867 r. – radca stanu (starsz. 12 IV 1867 r.); 28 III 1871 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu; 2 VI 1890 r. – za zasługi tajny radca.

13. Pietrikow został pochowany na cmentarzu przy Klasztorze Aleksiejewskim w Moskwie.

14. Zmarł 6 VI 1891 r. w Moskwie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 22; sygn. 29, k. 10; sygn. 30, k. 5v; sygn. 31, k. 109; sygn. 81, k. 17–17v; sygn. 85, k. 11v; sygn. 87, k. 29v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 275–275v; sygn. 75, k. 18–18v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 228, k. 1–20; sygn. 318, k. 23, 127v, 129v, 142, 143, 154, 195v, 217–217v, 241, 388v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2503, k. 78–79; sygn. 6207, k. 1–5; sygn. 6622, k. 9–14; sygn. 6987, k. 4–9; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 8, s. 58; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1879 rok, k. 29v; „УПРМФ” 1867, nr 42, s. 753; 1868, nr 44, s. 825; nr 45, s. 842; 1870, nr 1, s. 4; 1871, nr 12–13, s. 194; 1875, nr 12, s. 262; nr 35, s. 840; 1881, nr 1, s. 1–2; 1891, nr 28, s. 313; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года, s. 1; Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год, s. 68; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 10-е Мая 1874 года, s. 863; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Октября 1877 года, s. 608; Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., s. 2096; Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1891 года, Санкт Петербург 1891, s. 585; <https://pravoslavnoe-duhovenstvo.ru/library/material/15204/> [dostęp: 6 II 2022 r.]; <https://refdb.ru/look/3845300-p34.html> [dostęp: 7 VII 2023 r.].*

Pietrini, Władimir Iwanowicz

1. Петрини, Владимир Иванович

2. Ur. w 1826 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Szkoła prywatna.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1859 r. z Otylią ?, ur. przed 1841 r., zm. po 1878 r., wyznania luterńskiego, córką Johanna ?

8. DZIECI: Wiktor, ur. w 1859 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych, etatowy inżynier Ministerstwa Dróg Komunikacyjnych; Aleksandr, ur. 26 III 1861 r. w guberni

kowieńskiej, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, radca kolegiálny, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy składu celnego KC Praszka i KC Nieszawa oraz członek KC Grajewo; Jewgienia, ur. przed 1875 r., zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Iwan Pietrini, ur. przed 1805 r., zm. po 1837 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, oficer armii rosyjskiej, pomocnik nadstrażnika i nadstrażnik Wileńskiej BSG. MATKA: ? RODZENSTWO: Wiktor, ur. w 1837 r., zm. po 10 X 1886 r., wyznania prawosławnego, absolwent Połtawskiego Korpusu Kadetów, podpułkownik, oficer armii rosyjskiej, oficer straży granicznej, m.in. dowódca oddziału Taurogeńskiej BSG, Wierzbołowskiej BSG i Kaliskiej BSG, brał udział w tłumieniu powstania styczniowego, żonaty od 9 V 1866 r. z Eugenią Dorotą Teresą Telke, ur. w 1849 r., zm. po 1882 r., wyznania luterńskiego, córką ziemianina obywatela Królestwa Pruskiego Fryderyka Telke.

10. 1844 r. – podoficer Tobolskiego Pułku Piechoty; 24 X 1846 r. – oficer Tobolskiego Pułku Piechoty; ? r. – na własną prośbę zwolniony ze służby ze stopniem sztabkapitana; 20 XII 1857 r. – oficer straży granicznej bez przydziału służbowego; 1 I 1858 r. – pomocnik nadstrażnika Wileńskiej BSG; 8 III 1860 r. – rezerwowo oficer Taurogeńskiej BSG (w latach 1863–1864 tymczasowo p.o. pomocnika dyrektora KC Nowemiasto); 10 XII 1865 r. – zwolniony ze służby z powodu choroby ze stopniem majora i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 27 XII 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Modrzejów; 16 I 1867 r. – dyrektor KC Praszka; 1 VII 1869 r. – dyrektor KC Herby; 15 IV 1881 r. – członek KC Sosnowiec; 7 V 1882 r. – członek KC Granica; 7 II 1883 r. – członek KC Sosnowiec; 23 II 1884 r. – dyrektor KC Wieruszów.

11. 1849 r. – medal dla upamiętnienia pacyfikacji Węgier i Transylwanii; 1855 r. – medal dla upamiętnienia obrony Sewastopola; XI 1859 r. – nagroda finansowa 137,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 30 IV 1860 r. – podarunek od cara Aleksandra II; V 1861 r. – nagroda finansowa 62,48 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; ? r. – order św. Stanisława III kl. z mieczami; 17 IV 1862 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 IV 1886 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 24 X 1846 r. – chorąży; ? r. – podporucznik; ? r. – porucznik; ? r. – sztabkapitan; 20 XII 1857 r. – porucznik straży granicznej; 12 IV 1859 r. – sztabkapitan straży granicznej; 17 IV 1863 r. – kapitan straży granicznej; 13 XII 1865 r. – major straży granicznej; 10 XII 1868 r. – przemianowany ze stopnia kapitana straży granicznej na rangę radcy tytularnego; 25 XI 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 22 III 1866 r.); 22 IX 1870 r. – radca dworu (starsz. 22 III 1870 r.); ? r. – radca kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. Brał udział w tłumieniu powstania węgierskiego w 1849 r. i w wojnie krymskiej.

14. Zmarł 25 VI 1888 r. w Wieruszowie.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 66; ERT, EAA.551.1.317, k. 2; EAA.644.1.1578, k. 20, 29v; EAA.644.1.2678, k. 41; EAA.644.1.2682, nlb.; EAA.644.1.2683, nlb.; EAA.644.1.2686, nlb.; EAA.644.1.2688, nlb.; LVIA, zesp. 605, inw. 5, sygn. 126, k. 254v; inw. 15, sygn. 1, k. 378; sygn. 2, k. 340v; sygn. 3, k. 284v; sygn. 4, k. 245v; sygn. 5, k. 365v; sygn. 32, k. 146v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 14–14v; sygn. 67, k. 100; sygn. 69, k. 10; zesp. 546, inw. 1, sygn. 69, k. 29v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 26–26v, 402v; sygn. 26, k. 37v; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v; sygn. 2026, k. 15; inw. 11, sygn. 219, k. 1083–1088; sygn. 318, k. 251v, 295v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 21, 29v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 44–44v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 22, k. 15v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 3, s. 18; sygn. 4, s. 16, 21, 27; sygn. 5, s. 21; sygn. 7, k. 2, 9; sygn. 9, k. 12v; sygn. 11, s. 14, 20, 22; sygn. 12, s. 28, 34; sygn. 13, s. 10; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 11, k. 46; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1882 rok, k. 46; „УПРМФ” 1865, nr 36, s. 582; nr 52, s. 928; 1866, nr 16 s. 311; nr 43, s. 813; 1867, nr 11, s. 180; 1868, nr 51, s. 938; 1869, nr 10, s. 130; nr 37, s. 523–524; nr 50, s. 708; 1870, nr 39, s. 572; 1872, nr 13, s. 143; 1876, nr 13–14, s. 302; 1880, nr 50, s. 1336; 1881, nr 48, s. 1419; 1882, nr 38, s. 1019; nr 50, s. 1395; 1883, nr 34, s. 971; 1884, nr 18, s. 906; 1885, nr 24, s. 735–736; 1886, nr 15, s. 83–84; nr 44, s. 300; 1888, nr 29, s. 154; 1890, nr 9, s. 86; 1891, nr 28, s. 313; nr 42, s. 470–471; 1898, nr 4, s. 67; „Железнодорожник” 1905, nr 86, s. 8; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1899, nr 2, s. 1–2; 1901, nr 7, s. 2; 1902, nr 13, s. 3; nr 18, s. 4; 1905, nr 11, s. 1; 1913, nr 1, s. 33; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 96; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 110; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1863 год*, s. 39; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год, часть первая*, s. 66–67; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1865 год*, s. 89; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1870 год*, Ковно 1870, s. 41; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1872 год*, Петроков 1872, s. 84; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год*, s. 110; *Список личного состава Министерства Путей Сообщения. 1896 г.*, s. 913; *Памятная книжка Калишской губернии на 1886 год*, s. 77; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 44; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 55; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55; **Высочайший**

Приказ по Военному Ведомству, 24 Октября 1846 года; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 415–416.

Pietrow, Jefim Iwanowicz

1. Петров, Ефимий Иванович

2. Ur. w 1813 r. w guberni jekaterynosławskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Domowe.

6. Posiadał 4 młyny zakupione w Kojśudze w powiecie rostowskim guberni jekaterynosławskiej.

7. ŻONATY przed 1840 r. z Olgą ?, ur. przed 1816 r., zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego, córką Kirilla ?

8. DZIECI: Kirill, ur. 9 VI 1842 r. w Kerczu, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. 25 VII 1845 r. w Kerczu, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 21 I 1862 r. z Pawłem Zaleskim, ur. w 1829 r., zm. po 1862 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnikiem do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; Michail, ur. 10 IX 1847 r. w Kerczu, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 20 X 1849 r. w Taganrogu, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. w 1850 r., zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. w 1853 r. w Granicy, zm. po 1862 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 10 I 1855 r. w Michałowicach, zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego, zamężna; Aleksandr, ur. 29 V 1857 r. w Michałowicach, zm. po 1874 r., wyznania prawosławnego; Olimpiada, ur. 25 VII 1858 r. w Michałowicach, zm. przed 1862 r., wyznania prawosławnego; Jewgienia, ur. 6 VII 1860 r. w Michałowicach, zm. po 1874 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Pietrow, ur. przed 1792 r., zm. po 1813 r., pop, proboszcz cerkwi w guberni jekaterynosławskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 30 VI 1830 r. – kopista Konsystorza Duchownego Diecezji Jekaterynosławskiej; 16 IX 1832 r. – kopista Chersońskiego Zarządu Duchownego; 24 VI 1835 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 IX 1835 r. – urzędnik kancelaryjny Portowej KC Kercz (od 12 V 1836 r. do 13 VI 1838 r. – p.o. referenta Portowej KC Kercz); 15 VI 1838 r. – referent Portowej KC Kercz; 4 XII 1839 r. – buchalter i kalkulator ceł Portowej KC Kercz; 11 III 1842 r. – skarbnik Portowej KC Kercz; 30 XI 1844 r. – nadetatowy członek Portowej KC Kercz (oddelegowany do zajęć w Kwarantannie w Kerczu); 7 X 1848 r. – członek KC Taganrog; 1 I 1851 r. – p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do szczególnych poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 19 V 1853 r. – członek KC Granica; 30 III 1854 r. – dyrektor KC Michałowice.

11. 10 IX 1848 r. – pierścień brylantowy; w latach 1835–1849 otrzymywał każdego roku nagrodę finansową; VII 1852 r. – nagroda finansowa 160,81 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; X 1855 r. – nagroda finansowa 130,285 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1855 r. – nagroda finansowa 35,08 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1856 r. – nagroda finansowa 560,61 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 23 III 1858 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 14 III 1838 r. – registrator kolegiálny (starsz. 30 VI 1834 r.); 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 XII 1838 r.); 16 VII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 7 IX 1842 r.); 31 I 1847 r. – radca tytularny (starsz. 7 IX 1846 r.); 10 XI 1855 r. – za zasługi asesor kolegiálny (starsz. 7 IX 1854 r.); 14 V 1859 r. – radca dworu (starsz. 7 IX 1858 r.).

13. Przyczyną zgonu Pietrowa był paraliż płuc i mózgu; został pochowany 14 XI 1861 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Więclawicach; wdowa po Pietrowie 2 VIII 1862 r. otrzymała prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym mężu w wysokości 157,25 rubla od dnia 12 XI 1861 r.; analogiczną wysokość emerytury po zmarłym ojcu otrzymały dzieci Michaił, Siergiej, Aleksandr, Anna, Maria, Olga, Aleksandra i Jewgienia; obie emerytury wypłacano z Miechowskiej Powiatowej Kasy Skarbowej.

14. Zmarł 12 XI 1861 r. w Michałowicach.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 30; sygn. 31, k. 5v; sygn. 71, k. 9, 10; sygn. 75, k. 20–20v; sygn. 76, k. 52; sygn. 79, k. 11; sygn. 82, k. 14v, 22v, 23v; sygn. 83, k. 10; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 36, k. 48, 49; sygn. 55, k. 20–20v; sygn. 58, k. 36, 122; 315v, 316v; sygn. 78, k. 19v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–66, 68–69, 73v–74, 101v–102, 179, 335; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5828, k. 147–150; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/60, s. 2, 4; sygn. 1/61, s. 12; sygn. 1/62, s. 8, 12; sygn. 1/63, s. 12, 18; sygn. 1/64, s. 8, 12; sygn. 1/65, s. 18; sygn. 1/66, s. 34–35; sygn. 1/67, s. 19; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 1, s. 2, 6, 10; APP w Częstochowie, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1857 rok, akt chrztu płci męskiej nr 6; sygn. 1858 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 6; sygn. 1860 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 8; RZCKP, 1859, nr 20, s. 1; „GRKP” 1859, nr 133, s. 1; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 186.

Pietrow, Nikołaj Piotrowicz

1. Петров, Николай Петрович
2. Ur. przed 1854 r.
3. Prawosławne.

4. ?

5. ?

6. ?

7. ?

8. ?

9. OJCIEC: Piotr Pietrow, ur. przed 1839 r., zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. ? r. – etatowy kandydat na stanowisko w Morskim Sądzie Wojennym przy Porcie w Kronsztadzie; 29 VI 1878 r. – włączony do etatu DOC MF; 16 V 1879 r. – dyrektor PC Opatowiec; 19 I 1881 r. – dyrektor KC Sandomierz; 14 I 1882 r. – włączony do etatu DOC MF.

11. ?

12. ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 6 III 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 23 VI 1879 r.).

13. ?

14. Zmarł po 1882 r.

15. „УПРМФ” 1878, nr 33, s. 991; 1879, nr 42, s. 1122; 1880, nr 14, s. 353; 1881, nr 18, s. 507; 1882, nr 23, s. 603.

Piotrowskij, Nikołał Siergiejewicz

1. Петровский, Николай Сергеевич

2. Ur. w 1832 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. Druga żona posiadała dom murowany w Odessie.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od ? z ?; 2° przed 1881 r. z Józefina ?, ur. przed 1862 r., zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Antoniego ?

8. DZIECI: Anna, ur. 5 III 1881 r. w Lubiczu, zm. 15 V 1881 r. w Lubiczu, wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 18 XI 1881 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, adoptowana; otrzymała prawo legitymowania się szlachectwem osobistym bez posiadania prawa do spadku do majątku pozostałym po Nikołałju Piotrowskim i jego żony.

9. OJCIEC: Siergiej Piotrowskij, ur. przed 1811 r., zm. po 1832 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 25 V 1849 r. – pisarz Kancelarii General-Gubernatora Noworosyjskiego; 16 V 1852 r. – pisarz I kategorii Wydziału Tajnego Kancelarii General-Gubernatora Noworosyjskiego; 25 VIII 1855 r. – urzędnik kancelaryjny Portowej KC Odessa; 11 VII 1859

r. – młodszy nadzorca okrętów Portowej KC Odessa; 2 X 1862 r. – starszy nadzorca okrętów Portowej KC Odessa; 1 I 1866 r. – nadzorca okrętów KC Odessa; 7 X 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 30 I 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 8 VII 1867 r. – nadzorca PK Degucie; 15 XII 1867 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Archangielsk; 26 IV 1868 r. – nadzorca celny w Kemi; 15 X 1869 r. – nadzorca okrętów KC Archangielsk; 30 XI 1871 r. – nadzorca okrętów KC Taganrog; 21 II 1876 r. – włączony do etatu DOC MF; 24 VI 1877 r. – dyrektor KC Pызdry; 19 IX 1879 r. – dyrektor KC Lubicz; 22 IX 1886 r. – dyrektor KC Michałowice; 24 IV 1889 r. – dyrektor KC Wincenta; 13 I 1894 r. – dyrektor KC Igołomia; 19 V 1904 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; V-VII 1873 r. – nagroda finansowa 50,96 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 24 III 1885 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1888 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 24 VII 1887 r.; 22 IX 1888 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 1893 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od 24 VII 1892 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia 100-lecia urodzin cara Mikołaja I; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; ? r. – znak zasługi za XXXV lat nieskazitelnej służby.

12. 24 I 1854 r. – registrator kolegialny (starsz. 25 V 1853 r.); 17 IX 1857 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 2 XI 1860 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 9 XII 1859 r.); 21 XII 1863 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1862 r.); 16 V 1867 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1865 r.); 28 III 1871 r. – radca dworu (starsz. 2 IV 1870 r.); 19 XII 1877 r. – radca kolegialny (starsz. 21 II 1876 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1904 r.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 35v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 40v–41; sygn. 29, k. 79v, 80; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 235, k. 553–563; sygn. 318, k. 408v–409; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 18v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 35v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 16v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 48, k. 21v; sygn. 53, k. 3; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Miechowie, sygn. 6, k. 12; sygn. 9, k. 20; Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 77–77v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 35, s. 3; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 4, s. 7; sygn. 5, s. 13; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca,

sygn. 40, s. 9; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 45, s. 12, 64–65; sygn. 46, s. 11; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 741–742; 1867, nr 1, s. 2; nr 32, s. 588; nr 33, s. 613; 1868, nr 5, s. 89; nr 34, s. 674; 1870, nr 2, s. 18; 1871, nr 19, s. 300; 1872, nr 8, s. 157; 1873, nr 34, s. 682; 1876, nr 19, s. 430; 1877, nr 40, s. 1028; 1878, nr 1, s. 4–5; 1880, nr 2, s. 35; 1885, nr 12, s. 771–773; 1886, nr 42, s. 171; 1889, nr 20, s. 190; 1894, nr 6, s. 78; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 3–4; ПДТСЕВ, 1898, nr 12, s. 2; 1902, nr 21, s. 2; 1904, nr 13, s. 2; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 101; *Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год*, s. 411; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г.*, s. 131; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1904 год*, s. 288–289; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год*, s. 45.

Pistohlkors, Julij Friedrich Gottlib Andriej Awgustowicz von

1. Пистолькорс, Юлий Августович фон
2. Ur. 24 II 1824 r. w Tostama w guberni inflanckiej.
3. Luterzańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni inflanckiej.
5. Szkoła Rycerska w Rewlu, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 8 XII 1850 r. z Elżbietą Zuzanną von Tiepolt, ur. 24 IX 1824 r., zm. 5 X 1894 r. w Lipawie, wyznania luterńskiego, szlachcianką, córką Aleksandra von Tiepolta.
8. DZIECI: Ewangelina Wilhelmina Eliza Maria, ur. 10 VII 1854 r. w Lipawie, zm. po 1894 r., wyznania luterńskiego; Aleksandra Julia Wilhelmina, ur. 5 I 1858 r. w Lipawie, zm. po 1894 r., wyznania luterńskiego; Fiodor Friedrich Apołłon, ur. 28 IX 1860 r. w Lipawie, zm. 5 XII 1868 r. w Windawie, wyznania luterńskiego; Nikołaj Wolde-
mar, ur. 27 IX 1863 r. w Lipawie, zm. 8 VII 1872 r., wyznania luterńskiego; Jewgienij Apołłon Julij, ur. 5 VII 1868 r. w Windawie, zm. po 1927 r., wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych 26 V 1895 r. z prawem uzyskania rangi sekretarza kolegijskiego, inżynier kolejowy, doktor nauk inżynierskich, wykładowca Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych i Cesarskiego Instytutu Górniczego w Sankt Petersburgu, autor m.in. prac: *К вопросу о приемках больших партий на основании испытания незначительного числа образцов* (Санкт Петербург 1902), *Графическое определение количества земляных работ* (Петроград 1920), *Трубопроводы для вязких жидкостей (в применении к нефт. продуктам)*, (Петроград 1920), żonaty od 1904 r. z Aleksandrą Pałasenko.

9. OJCIEC: August Wilhelm von Pistohlkors, ur. 31 VIII 1793 r. w Rewlu, zm. 10 II 1845 r. w Rewlu, wyznania luterńskiego, absolwent szlacheckiego korpusu kadetów w Sankt Petersburgu, rotmistrz, oficer artylerii i kawalerii, brał udział w wojnie z Francją w latach 1812–1814, w 1823 r. przeszedł w stan spoczynku, od 1824 r. asesor Sądu Porządkowego w Parnawie, żonaty dwukrotnie: 1° od 2 XII 1823 r. z Hedvig Matyldą von Helmersen, 2° od 13 VIII 1840 r. z Wilhelmina von Dennheim, ur. 9 X 1797 r., zm. 12 V 1889 r. w Rewlu, wyznania luterńskiego. MATKA: Hedvig Matylda von Helmersen, ur. 4 VII 1797 r. w Rewlu, zm. 24 V 1837 r. w Rewlu, wyznania luterńskiego, córka asesora Benedykta Andrieja von Helmersena. RODZENISTWO: Matylda Elżbieta, ur. 4 I 1826 r. w Moissama, zm. 16 XI 1854 r., wyznania luterńskiego, zamężna od 28 VII 1849 r. z baronem Friedrichem Ottonem Woldemarem von Maydell; Karolina Maria, ur. 7 IV 1829 r., zm. 14 VIII 1829 r. w Karlsbergu, wyznania luterńskiego; Adelajda, ur. 17 VIII 1831 r. w Karlsbergu, zm. 30 VIII 1846 r., wyznania luterńskiego; Edward Wilhelm Fiodor Woldemar, ur. 5 VI 1833 r. w Dorpacie, zm. 25 II 1908 r. w Moskwie, wyznania luterńskiego, oficer Jekatrynosławskiego i Moskiewskiego Pułku Grenadierów, brał udział w obronie Sewastopola, tajny radca, pracownik urzędów telegraficznych i pocztowo-telegraficznych, naczelnik Moskiewskiego Okręgu Pocztowo-Telegraficznego, żonaty od 23 IV 1862 r. z Leopoldyną von Lenz, ur. 29 I 1845 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1900 r., wyznania luterńskiego; Aleksander Henryk Robert, ur. 4 VI 1835 r., zm. 31 I 1837 r. w Dorpacie, wyznania luterńskiego.

10. 10 VIII 1841 r. – szeregowiec Wołogodzkiego Pułku Jęgrów; 6 VII 1842 r. – podchorąży Wołogodzkiego Pułku Jęgrów; 20 II 1846 r. – oficer Mitawskiego Batalionu Straży Wewnętrznej; 16 VI 1847 r. – oficer Koporskiego Pułku Jęgrów; 27 VI 1851 r. – zawiadujący oddziałem strzelców Koporskiego Pułku Jęgrów; 8 I 1854 r. – dowódca kompanii Koporskiego Pułku Jęgrów; 3 VIII 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych z awansem do stopnia kapitana i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 6 III 1857 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Lipawskiego OC; 10 VI 1864 r. – dyrektor KC Windawa; 19 XI 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Zieluń; 15 VII 1877 r. – członek KC Mława; 14 VII 1883 r. – dyrektor KC Radziwiłłów; 13 III 1886 r. – dyrektor KC Taurogi; 1 V 1893 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 27 XII 1868 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1880 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby.

12. 20 II 1846 r. – chorąży; 1 V 1848 r. – podporucznik; 16 IV 1850 r. – porucznik; 10 III 1853 r. – sztabkapitan; 3 VIII 1856 r. – kapitan; 16 III 1857 r. – przemianowany

ze stopnia sztabskapitana na rangę sekretarza kolejalnego; 7 VII 1859 r. – radca tytularny (starsz. 16 III 1857 r.); 4 IV 1861 r. – asesor kolejalny (starsz. 16 III 1860 r.); 16 V 1867 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1866 r.); 2 V 1878 r. – radca kolejalny (starsz. 19 XI 1871 r.); 10 V 1884 r. – radca stanu (starsz. 14 VII 1883 r.).

13. w latach 1877–1879 – członek komitetu cerkiewno-budowlanego w Mławie.

14. Zmarł 17 V 1900 r. w Lipawie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 641, k. 47; ERT, EAA.1283.2.1, s. 833; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 47v; sygn. 30, k. 35v; sygn. 86, k. 16; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 430v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 67–72; zesp. 828, inw. 14, sygn. 121, k. 302v–303; „УПРМФ” 1867, nr 32, s. 588; 1869, nr 25, s. 346; 1872, nr 8, s. 156; 1873, nr 25, s. 490; 1877, nr 42, s. 1080; 1878, nr 20, s. 506–507; 1883, nr 41, s. 1186; 1884, nr 25, s. 1409; 1886, nr 17, s. 213; 1893, nr 22, s. 271; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1879, nr 23, s. 368; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Февраля 1846 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Июня 1847 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1 Мая 1848 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Апреля 1850 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Марта 1853 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 3 Августа 1856 года; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год*, s. 67; *Список окончивших курс в Институте инженеров путей сообщения Императора Александра I за сто лет 1810–1910*, s. 133; G. Elgenstierna, *Den introducerade svenska adelns ättartavlor med tillägg och rättelser*, Stockholm 1930, s. 732.

Podmaskin, Łuka Andriejewicz

1. Подмаскин, Лука Андреевич

2. Ur. w 1823 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Szkoła Powiatowa w Bielcach, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1844 r. z Natalią Kozłową, ur. w 1821 r., zm. 29 IX 1861 r. w Niezdarze, wyznania prawosławnego, córką Michała Kozłowa; 2[∞] od 4 II 1862 r. z Rozalią Kozłowską, ur. w 1831 r., zm. po 1862 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica Józefa Kozłowskiego.

8. DZIECI: Diodor, ur. 11 IX 1844 r. w Chocimiu, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Stefania, ur. 29 X 1851 r. w Radziejowie, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Michał, ur. 23 IX 1854 r. w Czołnochowie, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 22 VI 1856 r. w Czołnochowie, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Andriej Podmaskin, ur. przed 1802 r., zm. po 1823 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 30 V 1841 r. – p.o. urzędnik kancelaryjny Jasskiego Sądu Ziemskiego; 26 VI 1841 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika kancelaryjnego Jasskiego Sądu Ziemskiego; 14 VII 1842 r. – pisarz Chocimskiego Sądu Powiatowego (od 27 IV 1843 r. – zawiadujący referatem karnym tego sądu); 1 V 1845 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 16 I 1846 r. – pisarz KC Lipkany; 1 I 1851 r. – p.o. nadzorcy PC Radziejów; 19 V 1852 r. – dyrektor KC Czołnochów; 30 XI 1854 r. – zwolniony ze stanowiska; 10 III 1856 r. – p.o. dyrektora KC Czołnochów; 3 XI 1858 r. – dyrektor KC Podgrabów; 16 I 1861 r. – dyrektor KC Niezdara; 11 XI 1863 r. – dyrektor KC Pyzdry; 12 XII 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 3 IV 1867 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. 21 I 1847 r. – registrator kolegialny (starsz. 30 V 1845 r.); 13 X 1849 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 30 V 1849 r.); 26 XI 1853 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 30 V 1853 r.); 4 VII 1860 r. – radca tytularny (starsz. 13 X 1859 r.); 1863 r. – asesor kolegialny (starsz. 13 X 1862 r.); 22 VIII 1867 r. – radca dworu (starsz. 13 X 1866 r.).

13. 30 XI 1854 r. został wydalony ze służby i oddany pod sąd wojenny z powodu bójki z nadstrażnikiem Kaliskiej BSG porucznikiem Leonardem Karłowiczem Bolnerem; 3 XII 1855 r. został skazany na miesiąc aresztu; przyczyną zgonu żony Podmaskina była gruźlica; została pochowana na cmentarzu rzymskokatolickim w Sączowie.

14. Zmarł po 3 IV 1867 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 57; sygn. 30, k. 11v; sygn. 79, k. 11–11v; sygn. 82, k. 18v–19; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 11v–12; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 122–122v, 214–214v, 365; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 387v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 14v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 329–334; sygn. 2443, k. 67–69; sygn. 2753, k. 281–284; sygn. 6464, k. 63–64; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 9, k. 20v–21; sygn. 10, k. 10v; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 174, 4229; „УПРМФ” 1867, nr 6, s. 84; nr 20, s. 352; nr 43, s. 773.

Pokrowskij, Paweł Jakowlewicz

1. Покровский, Павел Яковлевич

2. Ur. 12 VIII 1861 r. w guberni nowogrodzkiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Akademia Duchowna w Sankt Petersburgu, ukończona w 1886 r. ze stopniem kandydata teologii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 24 IV 1892 r. z Anną Szczepiną, ur. 31 I 1872 r., zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego, córką protojereja soboru w Cesarskim Pałacu Zimowym Aleksandra Szczepina.

8. DZIECI: Zofia, ur. 27 VIII 1893 r. w Sankt Petersburgu, zm. przed 1905 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 27 VIII 1893 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 4 XI 1902 r. w Wierzbołowie, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 30 V 1907 r. w Nieszawie, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Jakow Pokrowskij, ur. przed 1840 r., zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego, proboszcz cerkwi w guberni nowogrodzkiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 13 III 1887 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Petersburskiego OC; 1 XII 1888 r. – pomocnik dyrektor PC Korkomiaki; 14 I 1891 r. – pomocnik buchaltera Łądowej KC Sankt Petersburg; 20 VIII 1894 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Petersburskiego OC (11 VI 1896 r. – członek Komisji do spraw odbioru umundurowanie dla niższych funkcjonariuszy celnych); 11 VI 1897 r. – członek KC Wierzbołów; 20 X 1902 r. – członek GSKC Warszawa; 29 IV 1905 r. – dyrektor KC Nieszawa; 28 I 1910 r. – dyrektor KC Rostów; 24 VII 1913 r. – dyrektor KC Rewel; 27 IV 1917 r. – dyrektor KC Odessa.

11. 14 V 1896 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1 IV 1901 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1903 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 VI 1902 r.; 1908 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 VI 1907 r.; 29 III 1909 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 16 VI 1887 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 13 III 1887 r.); 23 XI 1889 r. – radca tytularny (starsz. 13 III 1889 r.); 15 VI 1892 r. – asesor kolegialny (starsz. 13 III 1892 r.); 22 VI 1896 r. – radca dworu (starsz. 13 III 1895 r.); 29 I 1901 r. – radca kolegialny (starsz. 13 III 1899 r.); 26 XI 1904 r. – radca stanu (starsz. 13 III 1903 r.); 22 III 1915 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 80v; sygn. 46, k. 14–14v, 22, 28v; inw. 2, sygn. 359, k. 5; ERT, EAA.644.1.1578, k. 42, 46; EAA.644.1.1612, k. 19; EAA.644.1.1740, k. 20v; EAA.644.1.2004, k. 68–68v, 76, 82v; EAA.2481.1.17, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 13v; sygn. 35, k. 19; sygn. 37, k. 20v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 108, k. 5; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7; sygn. 2026, k. 20v, 22; sygn. 2028, k. 7, 11; sygn. 2031, k. 12–12v, 20, 26v; inw. 9, sygn. 39, k. 12v–13; inw. 11, sygn. 232, k. 567–572; zesp. 125, inw. 1, sygn. 505, k. 5; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 43; zesp. 139, inw. 1, sygn. 703; sygn. 885, k. 41, 45; zesp. 560, inw. 20, sygn. 589, k. 122–130; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 78, k. 15v; sygn. 82, k. 24; ПДТСЕВ, 1900, nr 9, s. 2; 1901, nr 6, s. 1; 1902, nr 26, s. 1; nr 28, s. 1; 1903, nr 12, s. 5; 1904, nr 34, s. 1; 1905, nr 14, s. 2; nr 15, s. 1; 1907, nr 13, s. 2; 1910, nr 4, s. 1; nr 6, s. 3; 1913, nr 1, s. 62; nr 6, s. 3–4; nr 12, s. 4; nr 10, s. 1; 1917, nr 3, s. 1; „УПРМФ” 1891, nr 5, s. 66–67; 1894, nr 36, s. 447; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 33, s. 478; 1905, nr 16, s. 214, 221–222; 1909, nr 13, s. 208–210; 1910, nr 9, s. 116; 1915, 12, s. 190; *Обиций циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 5; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 83; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 83; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 138; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть вторая*, s. 2632–2633.

Polak, Aleksandr Nikolajewicz

1. Поляк, Александр Николаевич
2. Ur. 10 II 1860 r. w Warszawie.
3. Prawosławne.
4. Syn kandydata na stanowisko urzędnicze.
5. I Gimnazjum Męskie w Warszawie, nieukończone; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej.
6. Majątku nie posiadał.
7. *ŻONATY* dwukrotnie: 1[∞] od 16 IX 1883 r. z Stanisławą Kazimierą Perdzyńską, ur. 4 IV 1863 r. w Warszawie, zm. przed 1896 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką ziemianina ze wsi Brańczyk w guberni płockiej Stanisława Perdzyńskiego i Józefy Karłowny Lebensztejn; 2[∞] przed 1896 r. z Heleną Joanną Żarską, ur. w 1872 r., zm. po 1906 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica dziedzicznego Kazimierza Konstantego Walentego Żarskiego i Bronisławy z d. Majewska.
8. *DZIECI*: Zofia, ur. 4 VIII 1885 r. w Warszawie, zm. 5 VIII 1895 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 22 V 1886 r. w Warszawie, zm. 24 V 1886 r.

w Warszawie, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 30 VI 1893 r. w Warszawie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Gieorgij, ur. 20 V 1896 r. w Warszawie, zm. przed 1901 r., wyznania prawosławnego; Jelena, ur. 4 XII 1898 r. w Warszawie, zm. 2 VIII 1909 r. w Słupcy, wyznania prawosławnego; Roman, ur. 12 V 1906 r. w Pyzdrach, zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Nikołaj Pawłowicz Polak, ur. w 1834 r., zm. 22 X 1890 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, mieszczanin. MATKA: Maria Wiśniewska, ur. w 1837 r. w Pułtusk, zm. 27 IX 1889 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego (od ? prawosławnego), córka rolnika Jana Wiśniewskiego i Katarzyny ? RODZENSTWO: patrz: Polak Konstantin.

10. 1 X 1875 r. – aplikant Warszawskiego Zarządu Lekarskiego; 16 IX 1876 r. – pisarz Kancelarii Warszawskiego Ober-Policmajstra; 13 III 1877 r. – urzędnik do pisma Warszawskiego Zarządu Lekarskiego; 10 VI 1881 r. – urzędnik kancelaryjny GSKC Warszawa; 10 I 1890 r. – tłumacz GSKC Warszawa; 18 X 1895 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 15 I 1903 r. – dyrektor KC Pyzdry; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 7 VII 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 VI 1891 r.; 14 IV 1899 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 VI 1896 r.; 22 IV 1907 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrzowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 24 IV 1899 r. – registrator kolegiálny (starsz. 27 V 1887 r.); 2 XI 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 V 1890 r.); 16 XI 1893 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 27 V 1893 r.); 23 X 1896 r. – radca tytularny (starsz. 27 V 1896 r.); 1 XI 1899 r. – asesor kolegiálny (starsz. 27 V 1899 r.); 12 II 1904 r. – radca dworu (starsz. 27 V 1903 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. Przyczyną zgonu córki Polaka Zofii była krwawa biegunka; została pochowana 6 VIII 1895 r. na cmentarzu prawosławnym na Woli w Warszawie.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 537, k. 361v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 73; sygn. 46, k. 25; ERT, EAA.644.1.1612, k. 1v; EAA.644.1.2004, k. 79; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 43; sygn. 34, k. 4; sygn. 35, k. 1v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 23; inw. 9, sygn. 38, k. 7v–8, 55v–56; inw. 11, sygn. 217, k. 330–333; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 86–86v; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Borkowicach, sygn. 26, s. 31; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 74, k. 8v; sygn. 75, s. 25; sygn. 76, k. 12, 13v; sygn. 77, s. 39; sygn. 78, s. 45; sygn. 82, k. 7, 51v–52; AP w Radomiu, Urząd Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokoka-

tolickiej Cerekiew, sygn. 57, s. 76; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 37, k. 54v-55; sygn. 41, k. 46v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 20, k. 130v-131; sygn. 21, s. 310; sygn. 22, k. 153v-154; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 79, k. 24v-25, 145v-146; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 41, k. 65v; sygn. 46, k. 17v; sygn. 59, k. 119v-120; Archiwum Archidiecezjalne Warszawskie, Księgi metrykalne parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Warszawie, sygn. 1863 rok, s. 187; „УПРМФ” 1890, nr 4, s. 42; 1896, nr 44, s. 785-786; 1907, nr 16, s. 202, 208-209; „Kurjer Warszawski” 1894, nr 230, s. 3; ПДТСЕВ, 1895, nr 30, s. 1; 1899, nr 31, s. 1-2; 1900, nr 3, s. 1; 1903, nr 1, s. 2; 1904, nr 6, s. 1; 1913, nr 1, s. 47; nr 11, s. 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 84; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 90; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 91; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 160; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 204; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 203; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 229; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 179; *Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год*, kol. 632; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 654.

Polak, Konstantin Nikolajewicz

1. Поляк, Константин Николаевич
2. Ur. w 1863 r.
3. Prawosławne.
4. Syn mieszczanina.
5. 5 klas I Gimnazjum Męskiego w Warszawie.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1885 r. z Ludwiką Marianną Okrasińską, ur. 13 VIII 1863 r. w Warszawie, zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką woźnego Towa-

rzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie Seweryna Okraśnińskiego i Mariany Płońskiej.

8. DZIECI: Władimir, ur. 4 VII 1886 r. w Częstochowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 16 IX 1888 r. w Częstochowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 2 I 1890 r. w Częstochowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Nikołaj Pawłowicz Polak, ur. w 1834 r., zm. 22 X 1890 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, mieszczanin. MATKA: Maria Wiśniewska, ur. w 1837 r. w Pułtusk, zm. 27 IX 1889 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego (od ? prawosławnego), córką rolnika Jana Wiśniewskiego i Katarzyny ? RODZENSTWO: Aleksandr, ur. w 1860 r., zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny.

10. 4 XII 1882 r. – szeregowiec 30 Połtawskiego Pułku Piechoty; 31 I 1885 r. – mianowany podoficerem i zwolniony do rezerwy; 1 V 1885 r. – pisarz wolnonajemny KC Praszka (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Kaliskiego OC); 16 X 1887 r. – urzędnik kancelaryjny KC Praszka; 25 I 1891 r. – nadzorca PK Czeladź; 20 XI 1891 r. – nadzorca PK Wilczyn; 14 V 1894 r. – dyrektor PC Wilczyn; 13 V 1897 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Szczypiorno; 10 VIII 1900 r. – skarbnik KC Szczypiorno; 8 III 1906 r. – dyrektor KC III kl. Radziejów; 18 IX 1912 r. – członek KC Mława; 1 I 1913 r. – kontroler III kategorii KC Mława; 1 XI 1918 r. – zawiadujący Nadzorem Celnym nr 11 RFSRR na stacji kolejowej Prochorowka.

11. 28 III 1904 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 8 XII 1898 r. – registrator kolegialny (starsz. 16 X 1897 r.); 1 III 1901 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 X 1900 r.); 17 VIII 1904 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 16 X 1903 r.); 4 V 1907 r. – radca tytularny (starsz. 16 X 1906 r.); ? r. – asesor kolegialny (starsz. 16 X 1909 r.); 11 VIII 1914 r. – radca dworu (starsz. 16 X 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 XI 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 46, 71v; inw. 2, sygn. 12, k. 24; ERT, EAA.644.1.1700, k. 16v; EAA.644.1.1740, k. 21v-22; EAA.644.1.1936a, k. 34; EAA.644.1.2061, k. 24; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 34v; sygn. 36, k. 15v; sygn. 37, k. 21v-22; sygn. 43, k. 24; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12-13; sygn. 2026, k. 23v; sygn. 2033, k. 24; inw. 11, sygn. 219, k. 1475-1477; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 33-33v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 44-45; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 48, s. 17; sygn. 59, s. 19; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 36, k. 675; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św.

Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 37, k. 54v-55; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 20, k. 130v-131; sygn. 21, s. 310; sygn. 22, k. 153v-154; ПДТСЕВ, 1899, nr 2, s. 1-3; 1900, nr 23, s. 2; 1901, nr 8, s. 1-3; 1904, nr 26, s. 1-2; 1905, nr 16, s. 2; 1906, nr 9, s. 2; 1907, nr 14, s. 2-3; 1912, nr 14, s. 3; 1913, nr 1, s. 44; 1914, nr 12, s. 1; „УПРМФ” 1891, nr 7, s. 68; nr 50, s. 521; 1894, nr 22, s. 259; 1897, nr 26, s. 374-375; 1904, nr 13, s. 197, 204-207; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22-23, s. 207; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 91; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 171; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 219; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 218; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 138; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 639.

Połtiew, Kazimierz Josifowicz

1. Полтєв, Казимир Йосифович
2. Ur. w 1808 r.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni mohylewskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Brześciu, ukończona w 1824 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1850 r. z Marią Grandżan, ur. przed 1831 r., zm. po 1857 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Krzysztofa Grandżana.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Józef Połtiew, ur. przed 1787 r., zm. po 1808 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic guberni mohylewskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 16 I 1826 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Grodzieńskiego OC; 23 VI 1836 r. – pomocnik dyrektora KC Choroszcz; 23 X 1842 r. – pomocnik dyrektora KC Grodno; 22 IV 1843 r. – pomocnik dyrektora KC Goniądz; 25 XI 1848 r. – dyrektor KC Goniądz; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Lubicz; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Lubicz; 3 X 1856 r. – członek i skarbnik KC Peplówek; 19 V 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1827 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1830 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1831 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1832 r. – nagroda finansowa 125 rubli; 1833 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1834 r. – nagroda finansowa 180 rubli; 1834 r. – zapomoga finansowa 250 rubli; 1835 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1845 r. – zapomoga finansowa 50 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1850 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 90 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby.

12. 11 I 1835 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1833 r.); 24 VII 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1837 r.); 14 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 31 XII 1841 r.); 31 I 1847 r. – radca tytułarny (starsz. 31 XII 1845 r.); 10 II 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 31 XII 1855 r.).

13. 18 V 1864 r. wdowa po Połtiewie otrzymała prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym mężu w wysokości 117,94 rubla od dnia 26 XI 1863 r.; Maria Połtiew po śmierci męża zamieszkała w Warszawie.

14. Zmarł 26 XI 1863 r.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 59, sygn. 49, k. 123v; inw. 84, sygn. 25, k. 81; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 69, k. 6, 7; sygn. 70, k. 21v; sygn. 72, k. 21–22v; sygn. 75, k. 13v; sygn. 76, k. 1v–2; sygn. 79, k. 11; sygn. 82, k. 6v; sygn. 85, k. 41; sygn. 86, k. 27; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 26v; sygn. 51, k. 26v; sygn. 55, k. 13v; sygn. 58, k. 1v–2, 122, 252; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–66, 130; inw. 12, sygn. 8, k. 46; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 31–32; sygn. 1100, k. 76–79; sygn. 2066, k. 29–30; sygn. 26176, k. 59–63; sygn. 3914, k. 41–44; sygn. 6182, k. 87–92; sygn. 7398, k. 59–64; sygn. 8833, k. 108–109; sygn. 8976, k. 25–26; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzejewice, sygn. 38, s. 5; sygn. 40, s. 8; sygn. 41, s. 8; sygn. 43, s. 5; sygn. 44, s. 4; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dulsk, sygn. 83, s. 30; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 4, s. 14; sygn. 6, s. 14; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517; nr 157, s. 1212; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 142.

Pomeranskij, Grigorij Rodionowicz

1. Померанский, Григорий Родионович
2. Ur. 2 II 1834 r. w Miszewie w guberni nowogrodzkiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Grodnie, ukończone w 1852 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1874 r. z Anastasją Gulanicką, ur. w 1855 r. w Pticzu w powiecie dubieńskim guberni wołyńskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką księdza prawosławnego proboszcza cerkwi celnej w Praszce Wasilija Iwanowicza Gulanickiego i Jelizawiey Julianowny ?

8. DZIECI: Maria, ur. 31 I 1875 r. w Wieruszowie, zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego w Warszawie, zamężna od 19 I 1897 r. z naczelnikiem ziemskim powiatu rohaczewskiego Gieorgijem Iwanowiczem Vietinghoff-Scheelem; Jelizawiecia, ur. 22 X 1876 r. w Aleksandrowie, zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego w Warszawie, zamężna z pomocnikiem starszego adiutanta sztabu Warszawskiego Okręgu Wojskowego Aleksandrem Fielejewem; Aleksandr, ur. 4 V 1879 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Realnej w Wilnie, oficer 39 Tomskiego Pułku Piechoty, żonaty od 28 IX 1903 r. z córką kapitana Katarzyną Mawrodiną; Władimir, ur. 11 VII 1880 r. w Aleksandrowie, zm. 19 XI 1937 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, absolwent Progimnazjum Wojskowego w Jarosławlu w 1897 r. i Odeskiej Szkoły Junkrów Piechoty z dyplomem II kategorii 25 VII 1899 r., kapitan, oficer 6 Pułku Strzelców, kawaler.

9. OJCIEC: Rodion Pomeranskij, ur. przed 1790 r., zm. po 1841 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, asesor kolegialny, urzędnik DHZ MF, zajmował m.in. stanowisko dyrektora KC Choroszcz, KC Przyborowo, KC Uściług i KC Merez. MATKA: ? RODZENSTWO: Erazm, ur. w 1824 r., zm. 20 III 1863 r. w Częstochowie, wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik KC Granica; Iwan, ur. w 1826 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, kapitan, oficer Wierzbołowskiej BSG, żonaty z Weroniką Bonifatiewną ?, wyznania rzymskokatolickiego; Michał, ur. w 1829 r., zm. po 1870 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Gubernialnego w Grodnie, sekretarz kolegialny, urzędnik celny, m.in. kalkulator cel KC Wierzbołów oraz członek i skarbnik KC Peplówek; Mikołaj, ur. w 1838 r., zm. 16 IV 1886 r. w Praszce, sekretarz kolegialny, urzędnik KC Praszka, kawaler.

10. 13 V 1852 r. – pisarz KC Połoga; 8 VI 1853 r. – pisarz Kancelarii Jurburskiego OC; 13 IV 1858 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 8 II 1864 r. – sekretarz KC

Jurburg; 1 XII 1865 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Jurburskiego OC; 1 I 1866 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 21 IX 1866 r. – na własną prośbę sekretarz KC Sosnowiec; 16 I 1867 r. – członek i skarbnik KC Wieruszów; 1 VII 1869 r. – dyrektor KC Praszka; 1 I 1873 r. – członek KC Wieruszów; 18 VI 1876 r. – członek KC Aleksandrów; 21 XII 1892 r. – członek GSKC Warszawa; 26 XI 1902 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 88,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1876 r. – nagroda finansowa 31,31 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 IX 1888 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 3 II 1889 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 IX 1889 r. – dodatek 60% za dwadzieścia lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VIII 1889 r.

12. 26 XI 1853 r. – registrator kolegiálny (starsz. 13 V 1853 r.); 17 IX 1857 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 VII 1856 r.); 20 IX 1866 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 4 X 1865 r.); 3 VI 1869 r. – radca tytularny (starsz. 30 I 1868 r.); 22 IX 1870 r. – asesor kolegiálny (starsz. 30 I 1870 r.); 4 I 1874 r. – radca dworu (starsz. 30 I 1873 r.); 17 VIII 1876 r. – radca kolegiálny (starsz. 30 I 1876 r.); 30 VII 1899 r. – radca stanu (starsz. 1 I 1899 r.).

13. 20 X 1882 r. – członek Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł po 13 II 1903 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 452, k. 91; sygn. 600, k. 88; sygn. 669, k. 131v; sygn. 895, k. 97v–98; ERT, EAA.644.1.1612, k. 4, 5; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 1, k. 364v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 4, 5; sygn. 67, k. 95v; sygn. 69, k. 43; sygn. 71, k. 9; sygn. 74, k. 29v; sygn. 87, k. 16; zesp. 546, inw. 1, sygn. 69, k. 29; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 379; sygn. 26, k. 15; sygn. 36, k. 48; sygn. 47, k. 25; sygn. 48, k. 28v; sygn. 50, k. 24v; sygn. 51, k. 24v; sygn. 58, k. 365–365v; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 5v; inw. 11, sygn. 214, k. 77–82; sygn. 217, k. 166–171; sygn. 318, k. 154–155, 408, 430–430v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 50, 75v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 95–97; sygn. 2066, k. 113–114; sygn. 8976, k. 87–88; RGWIA, zesp. 408, inw. 1, sygn. 923, k. 9v; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 7 i nr 8 z 1879 r., akt chrztu nr 10 z 1880 r., akt chrztu nr 5 z 1884 r., akt chrztu nr 3 z 1888 r.; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 10, k. 219v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 2, s. 13; sygn. 3, s. 3, 27; sygn. 4, s.

3, 24; sygn. 5, s. 8; sygn. 6, s. 10; sygn. 7, k. 19; sygn. 11, s. 12, 34; sygn. 16, s. 18; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/63, s. 12; sygn. 1/67, s. 20–21; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 19, k. 12v; APP w Częstochowie, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1858 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 6; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 5, k. 10v, 12v; sygn. 7, k. 5v; sygn. 8, k. 13v; sygn. 19, k. 3; sygn. 20, k. 8; sygn. 40, k. 7, 29, 36; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 33, k. 103v–104; „УПРМФ” 1866, nr 12 s. 243; nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; nr 43, s. 813; nr 47, s. 906; 1867, nr 11, s. 180; 1868, nr 15, s. 290; 1869, nr 25, s. 346–347; nr 37, s. 523–524; 1870, nr 39, s. 572; nr 43, s. 613; 1873, nr 25, s. 490; 1874, nr 3, s. 58–59; nr 25, s. 594; 1876, nr 36, s. 817; nr 40, s. 915; 1877, nr 24, s. 595; 1893, nr 3, s. 46; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1882, nr 22, s. 377–378; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127–2128; ПДТСЕВ, 1899, nr 5, s. 2; nr 24, s. 2; 1901, nr 4, s. 2; 1903, nr 2, s. 1; nr 3, s. 1; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 53; K. Latawiec, *Duchowieństwo cerkwi*, s. 213; idem, *Religious Activities*, s. 190; <https://www.sakharov-center.ru/asfcd/martirolog/?t=page&id=12153&ysclid=lf13lfl4hw210814079> [dostęp: 21 III 2023 r.].

Ponożyn, Iwan Aleksandrowicz

1. Поножин, Иван Александрович
2. Ur. w 1853 r.
3. Prawosławne.
4. Syn kupca.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony ze stopniem kandydata.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1911 r. z Anną ?, ur. w 1869 r., zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, córką Nikołaja ?
8. Bezdzienny.
9. ОУСЕС: Aleksandr Ponożyn, ur. przed 1832 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, kupiec. МАТКА: ? RODZEŃSTWO: Georgij, ur. w 1848 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, rzeczywisty radca stanu 14 IV 1913 r., urzędnik struktur terenowych Ministerstwa Finansów, m.in. zarządzającym podatkami akcyzowymi guberni astrachańskiej; Anastasja, ur. w 1856 r., zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, panna.
10. 1882 r. – urzędnik stojący przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych; 26 X 1882 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Petersburskiego OC; 4 III 1883

r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Petersburskiego OC; 14 VII 1894 r. – młodszy członek KC Rewel; 6 VII 1896 r. – starszy członek KC Rewel; 11 VI 1897 r. – p.o. pomocnika dyrektora KC Rewel; 9 VIII 1897 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora KC Rewel; 13 VIII 1901 r. – dyrektor KC Mława; 2 XII 1908 r. – dyrektor KC Rewel; 24 VII 1913 r. – rewizor celny DOC MF; 31 I 1918 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1 IV 1890 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1 IV 1901 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1906 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 13 VIII 1906 r.; 25 III 1912 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 14 X 1882 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 19 IV 1882 r.); 2 X 1885 r. – radca tytularny (starsz. 19 IV 1885 r.); 6 II 1889 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 IV 1888 r.); 19 XI 1892 r. – radca dworu (starsz. 19 IV 1892 r.); 23 X 1896 r. – radca kolegiálny (starsz. 19 IV 1896 r.); 10 V 1900 r. – radca stanu (starsz. 19 IV 1900 r.); 29 III 1909 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Autor pracy pt. *Справочная книжка для таможенных чиновников и экспедиторов, а также офицеров пограничной стражи. Издание неофициальное, Санкт Петербург 1890.*

14. Zmarł po 31 I 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 62v; sygn. 46, k. 10–10v, 22, 28v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 24v; EAA.644.1.2004, k. 64–64v, 76, 82v; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 18v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–123; sygn. 27, k. 156v; sygn. 34, k. 25v; sygn. 36, k. 23v; sygn. 41, k. 1, 18v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 38, 42; sygn. 2027, k. 47; sygn. 2031, k. 8–8v, 20, 26v; inw. 4, sygn. 890, k. 48; inw. 11, sygn. 232, k. 55–61; TL, TLA.1411.2.92, k. 14v; TLA.1411.2.93, k. 14; TLA.1411.2.94, k. 16; TLA.1413.2.69, k. 2, 36; TLA.1413.2.81, k. 18; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 77; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 86, s. 54; ПДТСЕВ, 1897, nr 34, s. 1; 1900, nr 16, s. 8; 1901, nr 21, s. 1; nr 23, s. 1; 1906, nr 14, s. 2; 1908, nr 30, s. 1; 1909, nr 1, s. 1; nr 14, s. 2; 1913, nr 1, s. 26; nr 5, s. 1–2; nr 10, s. 1; nr 12, s. 4; „УПРМФ” 1883, nr 32, s. 316; nr 34, s. 971; 1885, nr 45, s. 425; 1890, nr 13, s. 117–120; 1894, nr 32, s. 406; 1896, nr 29, s. 622; nr 44, s. 785–786; 1897, nr 30, s. 441; 1903, nr 14, s. 188; 909, nr 13, s. 208; 1912, nr 13, s. 227–229; 1913, nr 15, s. 284; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 36; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 1, 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений

Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 81; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 86; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 86; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 125; *Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года*, s. 1; *Список личного состава Министерства Финансов на 1913 год*, kol. 279; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1907 год*, s. 94; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1908 год*, s. 92; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1913 года*, s. 1796–1797; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года, часть первая*, s. 1156; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года, часть вторая*, s. 2763.

Porczinskij, Michaił Wikientjewicz

1. Порчинский, Михаил Викентьевич
2. Ur. w 1834 r. w guberni mohylewskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni mohylewskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Mohylewie, ukończone w 1852 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 23 V 1871 r. z Jelizawietą Giedronowicz, ur. w 1846 r., zm. przed 1902 r., wyznania prawosławnego, córką Georgija Zujewa, wdową po Antonie Adamowiczu Giedronowiczu starszym pomocnik nadzorcy akcyzy 1 okręgu zarządu akcyzowego guberni łomżyńskiej, płockiej i suwalskiej; 2° od 10 II 1902 r. z Julianną Strutyńską, ur. w 1860 r., zm. po 1902 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką mieszczanina Mławy Edwarda Strutyńskiego.

8. DZIECI: Władimir, ur. przed 1867 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, student Moskiewskiego Instytutu Technologicznego; Anastasja, ur. 9 IX 1867 r. w Mohylewie, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego; Anatolij, ur. 23 VI 1872 r. w Łomży, zm. 7 VIII 1875 r. w Sandomierzu, wyznania prawosławnego; Anton, ur. 17 VII 1876 r. w Sandomierzu, zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, urzędnik Kontroli Kolei Nadwiślańskiej, żonaty od 6 II 1900 r. z Sofią Uchacz-Ogorowicz, ur. w 1880 r., zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika Kancelarii Kuratora Warszawskiego Okręgu Naukowego Antona Uchacz-Ogorowicza; Michaił, ur. 28 II 1884 r. w Wieruszowie, zm. 13 XII 1891 r. w Modrzejowie, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Wincenty Porczinskij, ur. przed 1813 r., zm. po 1834 r., wyznania rzymskokatolickiego (?), szlachcic dziedziczny guberni mohylewskiej. MATKA: ? RODZĘSTWO: Nikołaj, ur. przed 1840 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, radca stanu, sekretarz i radca Łomżyńskiego Rządu Gubernialnego, żonaty.

10. 3 IX 1852 r. – pisarz Komisji Drogowej i Budowlanej guberni mohylewskiej; 21 IV 1859 r. – sekretarz kancelarii mścisławskiego i klimowickiego pośrednika w polubownym rozpatrywaniu spraw ziemskich; 16 X 1860 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 2 VIII 1862 r. – włączony do etatu Kancelarii Gubernatora Mohylewskiego; 15 X 1863 r. – oddelegowany do zajęć w kancelarii mohylewskiego isprawnika powiatowego; 7 III 1867 r. – sekretarz Mohylewskiego Zjazdu Pokoju; 7 V 1868 r. – sekretarz Wydziału Lekarskiego Łomżyńskiego Rządu Gubernialnego; 1 VII 1869 r. – referent Łomżyńskiej Izby Skarbowej; 15 V 1872 r. – włączony do etatu Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 12 VI 1872 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 23 XI 1872 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 5 IX 1874 r. – dyrektor KC Sandomierz (9 X 1876 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Krzeszów); 30 IX 1877 r. – dyrektor KC Krzeszów; 11 III 1882 r. – pozbawiony stanowiska i włączony do etatu DOC MF; 30 VI 1883 r. – p.o. urzędnika kancelaryjnego KC Wieruszów; 28 I 1887 r. – urzędnik kancelaryjny PC Modrzejów; ? r. – urzędnik kancelaryjny PC Niezdara.

11. X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 38,43 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 20 III 1857 r. – registrator kolegialny (starsz. 3 IX 1856 r.); 30 XI 1859 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 IX 1859 r.); 15 V 1869 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 18 VI 1864 r.); 6 VI 1870 r. – radca tytularny (starsz. 18 VI 1867 r.); 22 XI 1871 r. – asesor kolegialny (starsz. 5 IX 1869 r.); 31 X 1873 r. – radca dworu (starsz. 23 XI 1872 r.).

13. Porczinskij pierwsze małżeństwo zawarł w cerkwi prawosławnej pw. Św. Trójcy w Łomży.

14. Zmarł po 10 II 1902 r.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 9, sygn. 37, k. 40–46; AP w Białymstoku oddział w Łomży, Akta Stanu Cywilnego Parafii Prawosławnej pw. św. Trójcy w Łomży, sygn. 14, k. 20v, 21v; sygn. 18, k. 88v–89; sygn. 20, k. 40v–41; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 5, s. 6; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Ewangelicko-Augsburskiego Filiału w Będzinie (Dąbrowie), sygn. 46, akt zgonu nr 22 z 1889 r.; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 10, s. 26; sygn. 11, s. 66–67; sygn. 12, s. 26; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 5, s. 29; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego

cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 55, k. 15v; sygn. 57, k. 41v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 36, k. 7v; sygn. 84, k. 95v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 122, k. 146v-147; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1891 rok, k. 34v-35; sygn. 1896 rok, k. 27; „УПРМФ” 1873, nr 18, s. 354; nr 46, s. 938-939; 1874, nr 48, s. 1107; 1877, nr 2, s. 26; 1878, nr 3, s. 59; 1882, nr 50, s. 1394; *Памятная книжка Калишской губернии на 1886 год*, s. 77; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, s. 120; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1879 год*, s. 47; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839-1918. Słownik biograficzny*, tom 2, s. 325.

Postnikow, Władimir Iwanowicz

1. Постников, Владимир Иванович
2. Ur. w 1856 r. w guberni twerskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni twerskiej.
5. Seminarium Duchowne w Twerze, ukończone w 1878 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1888 r. z Zofią Pokrowską, ur. przed 1869 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, córką proboszcza cerkwi w powiecie nowotorskim w guberni twerskiej Iwana Pokrowskiego.
8. DZIECI: Wiktor, ur. 5 II 1888 r. w Jurburgu, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 10 IV 1898 r. w Zieluniu, zm. po 28 VI 1916 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Iwan Postnikow, ur. przed 1835 r., zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni twerskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Piotr, ur. przed 1860 r., zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego, absolwent Seminarium Duchowne w Twerze i Akademii Duchownej w Moskwie, kandydat teologii, nauczyciel religii Seminarium Nauczycielskiego w Torżku w guberni twerskiej, żonaty.
10. 1 X 1878 r. – starszy nauczyciel 2-klasowej szkoły parafialnej w Taurogach; 1 X 1880 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Kancelarii Naczelnika Taurogeńskiego OC; 7 IX 1882 r. – nadzorca PK Gorzdy (5 X 1883 r. – oddelegowany w celu kierowania brandwachtą (strażnicą portową) w Jurburgu); 1 I 1889 r. – nadzorca PK Tworki; 14 V 1894 r. – dyrektor PC Zakrzewo; 17 V 1897 r. – dyrektor KC Zieluń.
11. 1895 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 I 1894 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898

r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1899 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 I 1899 r.; 22 IV 1907 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 14 VI 1884 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 X 1880 r.); 15 XI 1884 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 X 1883 r.); 18 V 1887 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 X 1886 r.); 6 VI 1890 r. – radca tytularny (starsz. 1 X 1889 r.); 30 III 1895 r. – asesor kolegiálny (starsz. 14 V 1894 r.); 8 XII 1898 r. – radca dworu (starsz. 14 V 1898 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913).

13. –.

14. Zmarł 22 XII 1915 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72v; sygn. 46, k. 25; inw. 2, sygn. 256, k. 3; ERT, EAA.644.1.2004, k. 79; EAA.644.1.2142, k. 3; LVIA, zesp. 605, inw. 20, sygn. 412, k. 2; sygn. 413, k. 237, 265; sygn. 506, k. 360v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 14–14v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 3; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 23; inw. 9, sygn. 38, k. 9v–10, 13–17v, 18–20; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 1017–1019; sygn. 1546, k. 1132–1135; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 44; zesp. 560, inw. 20, sygn. 335, k. 20–25; sygn. 398; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 53, k. 14; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 75, s. 32–33, 61; sygn. 77, s. 39; sygn. 81, s. 9; sygn. 83, s. 3; sygn. 90, s. 3; sygn. 96, k. 6, 18; sygn. 99, s. 11; sygn. 100, s. 5, 41, 49; „УПРМФ” 1883, nr 32, s. 915; 1884, nr 30, s. 254; 1885, nr 7, s. 411; 1887, nr 26, s. 793–794; 1889, nr 5, s. 42; 1894, nr 22, s. 259; 1897, nr 26, s. 374; 1898, nr 14, s. 217, 221–222; 1907, nr 16, s. 202, 205–206; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1899, nr 2, s. 1; 1913, nr 1, s. 46; nr 11, s. 3; 1916, nr 1, s. 5; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 84; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 90; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 91; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 95; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 116; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 115; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 132; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и

учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 110; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1907 год, s. 96; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1908 год, s. 94; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год, s. 62; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1911 год, s. 78; Памятная книжка Ковенской губернии 1886 года, s. 68; Памятная книжка Ковенской губернии на 1887-й год, s. 66; Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год, s. 96; П. Лебедев, Двадцатипятилетие Новоторжской духовной семинарии в городе Торжке. Историческая записка, Тверь 1900, s. 112–113.

Potułow, Iwan Iwanowicz

1. Потулов, Иван Иванович

2. Ur. w 1829 r. w guberni rizańskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Szkoła Powiatowa w Riazaniu, ukończona wraz z uzupełniającymi klasami geodezyjnymi.

6. Rodzice posiadali majątek ziemski o powierzchni 30 dziesięcin ziemi i 4 dusze chłopskiej (w 1855 r.).

7. ŻONATY przed 1852 r. z Agryfiną Stratonowicz, ur. przed 1835 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy dworu Sylwestra Stratonowicza.

8. DZIECI: Iwan, ur. 26 VIII 1852 r. w powiecie orłowskim guberni wiackiej, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego; Adelajda, ur. 4 III 1854 r. w powiecie orłowskim guberni wiackiej, zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 31 V 1855 r. w powiecie orłowskim guberni wiackiej, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. 13 VI 1865 r. w Dobrzyniu, zm. po 14 VIII 1865 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Potułow, ur. przed 1808 r., zm. po 1829 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 8 V 1845 r. – uczeń Kreślarni Gubernialnej w Riazaniu; 14 VI 1846 r. – starszy kreślacz geodezyjny Kreślarni Gubernialnej w Riazaniu; 4 XI 1848 r. – kreślacz Orłowskiej Geodezji Powiatowej w guberni wiackiej (10 VI 1856 r. – dopuszczony do zajęć w Wydziale Celnym Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego); 5 X 1856 r. – nadetatowy urzędnik do pisma Wydziału Celnego Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 31 I 1857 r. – młodszy urzędnik kancelaryjny Wydziału Celnego Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; 28 I 1859 r. – nadzorca PC Osiek; 27 I 1864 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 8 XII 1865 r. – nadzorca składu celnego KC Kubej; 1 I 1866 r. – poza etatem.

11. –.

12. 28 IV 1855 r. – registrator kolegiálny (starsz. 14 VI 1848 r.); 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 VI 1852 r.); 30 IX 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 14 VI 1856 r.); 26 V 1861 r. – radca tytularny (starsz. 14 VI 1859 r.); 14 VI 1865 r. – asesor kolegiálny (starsz. 27 I 1864 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 I 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 14–14v; sygn. 30, k. 43v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 402; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 8178, k. 35–37; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 8, s. 8, 10; sygn. 10, s. 22; sygn. 16, s. 10, 12; sygn. 19, s. 38; „УПРМФ” 1865, nr 31, s. 518; 1866, nr 4, s. 61; nr 39, s. 743; „GRKP” 1857, nr 41, s. 229; nr 69, s. 431; 1860, nr 24, s. 157.

Prager, Antoni Iwanowicz

1. Прагер, Антон Иванович

2. Ur. w 1818 r.

3. Rzymskokatolickie.

4. Syn urzędnika.

5. Gimnazjum w Białymstoku, nieukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1848 r. z Heleną Kotiuch (Kotychn), ur. przed 1825 r. w Białymstoku, zm. po 1880 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka Prokopa Kotiucha i Marianny z d. Tarbajewska.

8. DZIECI: Herminia, ur. 1 IV 1843 r. w Żółtkach w guberni grodzieńskiej, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Bolesław, ur. 26 IX 1845 r. w Żółtkach w guberni grodzieńskiej, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Helena, ur. 29 III 1848 r. w Żółtkach w guberni grodzieńskiej, zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 11 I 1869 r. z Janem Stanisławem Eytnerem, ur. w 1842 r. w Warszawie, zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem Ludwika Eytnera i Aleksandry z Wróblewskich, urzędnikiem przy Zarządzie Ober-Policmajstra Warszawy; Władysław Konstanty, ur. 27 XII 1850 r. w Podgrabowie, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Roman, ur. 16 II 1853 r. w Podgrabowie, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Konstantin, ur. 25 I 1855 r. w Kaliszu, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maria, ur. 31 VII 1856 r. w Kaliszu, zm. po 1880 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 22 I 1880 r. z Józefem Janem Nowickim, ur. w 1847 r. w Suwałkach, zm. po 1880 r., wyznania rzymskokatolickiego, lekarzem w Piasecznie, synem Ignacego Nowickiego i Felicji z Sawickich.

9. OJCIEC: Jan Pragert, ur. przed 1791 r., zm. po 1829 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik. MATKA: Teresa Sawgisz, ur. przed 1801 r., zm. przed 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZĘSTWO: Adam, ur. w 1812 r., zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik Komisji Województwa Kaliskiego, Komisji Województwa Krakowskiego i Rządu Gubernialnego Radomskiego; Konstanty, ur. w 1829 r., zm. po 1890 r., wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Szkoły Szlacheckiej w Wilnie, urzędnik celny, m.in. pisarz KC Wieruszów i sekretarz KC Sosnowiec, żonaty od 27 V 1851 r. z Anną Kotiuch, ur. w 1829 r. w Białymstoku, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego.

10. 1 II 1839 r. – nadetatowy pisarz KC Żółtki; 14 VI 1841 r. – pisarz KC Żółtki; 22 II 1848 r. – pisarz KC Choroszcz; 20 V 1848 r. – pomocnik dyrektora Nurzeckiej KC; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Podgrabów; 19 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Podgrabów; 4 VII 1853 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC; 17 VI 1854 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 25 IV 1860 r. – dyrektor KC Służewo; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. – zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF.

11. 1841 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 8 X 1854 r. – nagroda finansowa 140 rubli; II 1861 r. – nagroda finansowa 55,83 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy

12. 26 VII 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 6 VI 1844 r.); 18 I 1849 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 6 VI 1848 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 6 VI 1852 r.); 10 II 1857 r. – radca tytularny (starsz. 6 VI 1856 r.); 4 VII 1860 r. – asesor kolegialny (starsz. 6 VI 1859 r.).

13. –.

14. Zmarł po 8 XI 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16; sygn. 29, k. 31, 57; sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 78, k. 38, 39–39v, sygn. 82, k. 19v, 36–36v; sygn. 83, k. 17a; sygn. 87, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 100, 101–101v, 189–189v, 327–327v; sygn. 78, k. 25v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28, 130, 289; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 168–171; sygn. 2216, k. 15–20; sygn. 2443, k. 65–66, 165–167; sygn. 26176, k. 132–136; sygn. 2753, k. 297–300; sygn. 3249, k. 14–15, 112–113; sygn. 6182, k. 153–157; sygn. 6464, k. 3–4; sygn. 8833, k. 171–173; sygn. 9138, k. 8–9; AP w Łodzi, Akta stanu cy-

wilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieruszowie, sygn. 103, s. 28; sygn. 107, s. 20; sygn. 113, s. 6; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kraszewicach, sygn. 69, s. 18, 81; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 100, k. 253v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 2, k. 238v; sygn. 43, k. 444v; sygn. 48, k. 427v; AP w Warszawie Oddział w Grodzisku Mazowieckim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Piasecznie, sygn. 140, k. 47v; „УПРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517; 1860, nr 186, s. 1498; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 143.

Prittwitz, Nikolaј Johann Fiodorowicz von

1. Притвиц, Николай Федорович фон
2. Ur. 2 XII 1842 r. w guberni petersburskiej.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny, posiadał tytuł barona.
5. I Korpus Kadetów w Sankt Petersburgu, ukończony 12 VI 1863 r. ze stopniem podporucznika.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1870 r. z Julią Harder, ur. przed 1854 r., zm. po 1878 r., wyznania luterańskiego, szlachcianką, córką radcy kolegiatnego Michała Adama Jana Hardera i Olgi Block.
8. DZIECI: Nikolaј, ur. 1 XII 1870 r. w Nowogrodzie, zm. po 1878 r., wyznania luterańskiego; Ryszard Teodor Aleksander, ur. 14 XI 1875 w Sankt Petersburgu, zm. po 1878 r., wyznania luterańskiego.
9. OJEC: Friedrich Carl von Prittwitz und Gassron, ur. 25 XI 1798 r., zm. 28 VIII 1849 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterańskiego, syn rotmistrza w stanie spoczynku wojsk pruskich Otto Karla von Prittwitza, generał-major, absolwent I Korpusu Kadetów, oficer armii rosyjskiej, brał udział w wojnie rosyjsko-tureckiej w latach 1828–1829 i wojnie rosyjsko-polskiej w latach 1830–1831, dyrektor Szkoły Inżynierów Cywilnych (od 1842 r. Szkoły Budowlanej Głównego Zarządu Drogami Komunikacyjnymi i Budynkami Publicznymi). MATKA: Katarzyna Maria Wilhelmina von Rosen, ur. przed 1811 r., zm. po 1849 r., wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: Karol Otto Paweł, ur. 13 VIII 1828 r. w Mohylewie, zm. po 1870 r., wyznania luterańskiego, oficer artylerii lejbgwardii, żonaty; Julia, ur. 25 X 1829 r. w Rewlu, zm. 9 VII 1848 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterańskiego, zamężna z Michałem Adamem Janem Herderem; Augusta Zofia, ur. 12 III 1833 r. w Mitawie, zm. po 1870 r., wyznania luterańskiego, zamężna z pułkownikiem Mejerem; Otto Andrzej, ur. 10 VI 1834 r. w

Rewlu, zm. po 1870 r., wyznania luterńskiego, oficer Ładoskiego Pułku Piechoty, żonaty; Paweł, ur. 29 IX 1838 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1870 r., wyznania luterńskiego, oficer Ładoskiego Pułku Piechoty; Aleksander Friedrich, ur. 30 VIII 1839 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 181 r., wyznania luterńskiego, oficer Ładoskiego Pułku Piechoty, oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów, naczelnik oddziału Zarządu Żandarmeryjno-Policyjnego Kolei Bałtyckiej; Katarzyna Wilhelmina, ur. 5 X 1841 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1870 r., wyznania luterńskiego.

10. 12 VI 1863 r. – oficer Ładoskiego Pułku Piechoty; 10 VII 1863 r. – p.o. adiutanta batalionu Ładoskiego Pułku Piechoty; 3 XII 1863 r. – oddelegowany do służby w Izmajłowskim Pułku Lejbguardii; 16 VII 1864 r. – zwolniony ze służby wojskowej do służby cywilnej z przemianowaniem stopnia wojskowego na rangę cywilną; 23 VIII 1864 r. – pomocnik bibliotekarza Głównego Zarządu Sztabu Generalnego; 14 XII 1866 r. – na własną prośbę starszym urzędnikiem do szczególnych poruczeń Nowogrodzkiej Izby Skarbowej; 11 XII 1870 r. – na własną prośbę młodszym pomocnikiem nadzorcy akcyzy 1 okręgu Nowogrodzkiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 1 VIII 1872 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Charków; 1 I 1873 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Petersburskiego OC (od 12 V do 3 X 1875 r. – tymczasowo p.o. dyrektora KC Rewel); 25 XI 1876 r. – członek KC Baltiski (oddelegowany do zajęć w KC Rewel); 25 VIII 1878 r. – dyrektor KC Grajewo; 16 III 1879 r. – członek KC Charków.

11. 27 III 1866 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 XII 1870 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 I 1876 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 12 VI 1863 r. – podporucznik; 16 VII 1864 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 4 IX 1866 – sekretarz kolegialny (starsz. 19 VII 1866 r.); 15 I 1871 r. – radca tytularny (starsz. 19 VII 1869 r.); 4 I 1874 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 VIII 1872 r.); 10 III 1877 r. – radca dworu (starsz. 1 VIII 1876 r.).

13. –.

14. Zmarł w V 1879 r. w Charkowie.

15. RGIA, zesp. 143, inw. 1, sygn. 350; TL, TLA.1411.2.49, k. 10; TLA.1411.2.50, k. 29v; „УПИМФ” 1873, nr 8, s. 162; nr 25, s. 490; 1874, nr 3, s. 58–59; 1876, nr 5, s. 108; 1877, nr 8, s. 166; nr 12–13, s. 271–272; 1878, nr 47, s. 1250; 1879, nr 35, s. 951; nr 45, s. 1214; *Петербургский некрополь, том третий, (М-П)*, s. 505; R. von Prittwitz, *Das v. Prittwitz'sche Adels-Geschlecht. Aus den aufgesammelten Nachrichten zusammengestellt*, Breslau 1870, s. 203–205.

Prozorowski, Wasilij Jewsiejewicz

1. Прозоровский, Василий Евсеевич
2. Ur. w 1856 r.
3. Prawosławne.
4. Honorowy dziedziczny obywatel.
5. Egzamin na rangę urzędniczą registratora kolegialnego przed Radą Pedagogiczną Szkoły Miejskiej w Łudze.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 10 XI 1896 r. z Rozalią Emmą Jankowską, ur. w 1876 r., zm. po 1897 r., wyznania luterańskiego, córką urzędnika administracji akcyzą Michała Jankowskiego.
8. DZIECI: Gali, ur. 13 X 1897 r. w Modrzejowie, zm. 27 VIII 1898 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 6 XI 1898 r. w Modrzejowie, zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego;
9. OJCIEC: Jewsiej Prozorowski, ur. przed 1837 r., zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego, honorowy dziedziczny obywatel. MATKA: ? RODZENSTWO: Andriej, ur. przed 1877 r., zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego;
10. 15 V 1876 r. – urzędnik kancelaryjny Petersburskiego Sądu Okręgowego; 30 X 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 10 V 1878 r. – urzędnik kancelaryjny Petersburskiej Izby Skarbowej; 1 II 1879 r. – p.o. pomocnika referenta Petersburskiej Izby Skarbowej; 1 XI 1879 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika referenta Petersburskiej Izby Skarbowej; 20 VI 1881 r. – p.o. referenta Petersburskiej Izby Skarbowej; 1 X 1881 r. – zatwierdzony na stanowisku referenta Petersburskiej Izby Skarbowej; 8 V 1886 r. – włączony do etatu DOC MF; 14 V 1886 r. – p.o. urzędnika kancelaryjnego KC Granica; 8 VI 1886 r. – p.o. pomocnika buchaltera KC Granica; 1 VII 1886 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Granica; 26 X 1890 r. – p.o. dyrektora KC Pyzdry; 29 XII 1890 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Pyzdry; 18 X 1894 r. – dyrektor KC Modrzejów; 10 VII 1899 r. – dyrektor KC Czelabińsk; 23 VIII 1903 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 28 I 1881 r. – nagroda finansowa 180 rubli; 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 18 IV 1899 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.
12. 25 XI 1881 r. – registrator kolegialny (starsz. 25 XI 1880 r.); 9 I 1885 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 25 XI 1883 r.); 18 V 1887 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 21

IX 1886 r.); 28 III 1890 r. – radca tytularny (starsz. 21 IX 1889 r.); 3 II 1893 r. – asesor kolegialny (starsz. 21 IX 1892 r.); 23 V 1897 r. – radca dworu (starsz. 21 IX 1896 r.); 12 III 1901 r. – radca kolegialny (starsz. 21 IX 1900 r.).

13. Prozorowskij zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Sosnowcu.

14. Zmarł po 1903 r.

15. ERT, EAA.644.1.1409, k. 7; EAA.644.1.1612, k. 34, 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 31v; sygn. 34, k. 49; sygn. 35, k. 34, 38; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 16; inw. 11, sygn. 214, k. 465–468; sygn. 219, k. 1349–1353; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 70v, 76v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 4, s. 35; sygn. 5, s. 29, 43; sygn. 6, s. 7b; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 25, 27–28, 54, 69, 73, 95; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 13, s. 34; sygn. 14, s. 20; sygn. 15, s. 9; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1896 rok, k. 44; sygn. 1898 rok, k. 50; „УПРМФ” 1886, nr 33, s. 425; 1887, nr 26, s. 793–794; 1891, nr 3, s. 30; 1893, nr 15, s. 181; 1894, nr 44, s. 562; 1897, nr 22, s. 290; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 5–6; 1902, nr 15, s. 241, 244; ПДТСЕВ, 1895, nr 19, s. 4; 1897, nr 22, s. 1; 1899, nr 21, s. 2; nr 24, s. 4; 1900, nr 34, s. 1; 1901, nr 10, s. 1; 1903, nr 22, s. 1; nr 25, s. 1; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1899 год*, s. 233.

Przewłockij, Piotr Jewfimowicz

1. Пржевлотский, Петр Евфимович

2. Ur. w 1860 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum Męskie w Radomiu, ukończone w 1880 r.; Wydział Prawa Cesarzowskiego Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1880–1882, nieukończony.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 18 VIII 1900 r. z Marią Gikałową, ur. w 1870 r., zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego, córką Pantelejmona Hawryluka, wdową od 8 II 1896 r. po nadzorcy PK Niesułowice Aleksandrze Gikałowie.

8. DZIECI: ?

9. ОУЧИЕ: Jewfim Antonowicz Przewłockij, ur. przed 1825 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, podpułkownik, oficer armii rosyjskiej od 19 XII 1837 r., służył m.in. w Czernihowskim Batalionie Straży Wewnętrznej, rewirowy naczelnik policji w Kijowie, rewirowy naczelnik policji w Warszawie. МАТКА: Aleksandra Wasiljewna ?, ur. w 1830 r., zm. 30 III 1904 r. w Sosnowcu, wyznania prawosławnego. РОДЗЕНСТВО: Konstantin, ur. 13 XI 1847 r., zm. po 1906 r., wyznania prawosławnego,

absolwent Niokolajewskiej Szkoły Junkrów Gwardii 1867 r. i Niokolajewskiej Akademii Sztabu Generalnego 1874 r., generał-lejtnant 6 XII 1903 r., od 17 VII 1867 r. oficer armii rosyjskiej, dowódca m.in. 3 Sumskiego Pułku Dragonów, 1 i 2 Brygady 7 Dywizji Kawalerii i 6 Dywizji Kawalerii, żonaty dwukrotnie; Niokolaj, ur. 27 VII 1867 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Warszawskiej Szkoły Junkrów Piechoty, oficer 40 Kolywańskiego Pułku Piechoty.

10. 1891 r. – początek służby państwowej; 1891 r. – początek służby w DOC MF; 1893 r. – pomocnik buchaltera GSKC Warszawa; 6 III 1898 r. – buchalter KC Sosnowiec; 26 X 1906 r. – dyrektor KC Tomaszów; 3 XI 1912 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1894 r. – registrator kolegiálny (24 X 1893 r.); 23 V 1897 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 X 1896 r.); 27 IV 1900 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 24 X 1899 r.); 26 IV 1903 r. – radca tytularny (starsz. 24 X 1902 r.); 25 II 1906 r. – asesor kolegiálny (starsz. 24 X 1905 r.); 1910 r. – radca dworu (starsz. 24 X 1909 r.).

13. Przewłocki został relegowany z Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego z powodu nieuiszczenia opłaty za naukę w trzecim semestrze.

14. Zmarł po 3 XI 1912 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 42; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17-17v; EAA.644.1.1700, k. 11-11v, 49v; EAA.644.1.1936a, k. 30, 36v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 18v, 26v; sygn. 34, k. 22-23; sygn. 35, k. 17-17v; sygn. 36, k. 10-10v, 46v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 219, k. 1140-1143; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 22; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 8v, 62; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 3, s. 36; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 12, s. 38-39; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 37, k. 91; sygn. 54, k. 118v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 62, k. 23; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 558, k. 16; sygn. 559, k. 20; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1903 rok, k. 45; sygn. 1904 rok, k. 101v-102; 1906 rok, k. 27; ПДТСЕВ, 1895, nr 12, s. 2; nr 16, s. 2; 1898, nr 7, s. 2; 1899, nr 13, s. 1; 1900, nr 16, s. 1-3; 1903, nr 12, s. 1-2; 1904, nr 16, s. 1; 1906, nr 7, s. 1-2; nr 30, s. 2; 1912, nr 12, s. 5; nr 16, s. 2; „УПРМФ” 1896, nr 11, s. 204; 1897, nr 22, s. 290-291; 1902, nr 15, s. 241, 248-250; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 108; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений

Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 220; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, s. 282; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 281; Список майорам по старшинству. Исправлено по 26-е Марта, Санкт Петербург 1862, s. 286; Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1863, s. 286; Список майорам по старшинству. Исправлено по 20-е Января, Санкт Петербург 1867, s. 83; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Декабря, Санкт Петербург 1879, s. 344; П. Голодолинский, История 3-го драгунского Сумского Его Королевского Высочества Наследного Принца Датского полка, Москва 1902, s. 96.

Пташыcki, Jan Kasperowicz

1. Пташицкий, Иван Касперович
2. Ur. w 1852 r.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Kownie, nieukończone; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej złożony 26 I 1877 r. przed komisją egzaminacyjną przy Zarządzie Dorpackiego Okręgu Naukowego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1882 r. z Julią Piotrowicz, ur. przed 1864 r., zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka szlachcica Ambrozego Piotrowicza.
8. DZIECI: Maria Emilia, ur. 2 II 1882 r. w Rydze, zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego; Mieczysław Jan, ur. 23 VI 1883 r. w Rydze, zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego; Tadeusz, ur. 9 XII 1884 r. w Rydze, zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego; Bolesław, ur. 16 VII 1886 r. w Rydze, zm. przed 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego; Kazimierz, ur. 20 I 1888 r. w Rydze, zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jadwiga, ur. 13 VII 1889 r. w Rydze, zm. po 1897 r., wyznania rzymskokatolickiego.
9. OJCIEC: Kacper Ptaszycki, ur. przed 1831 r., zm. po 1866 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej i kowieńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Maria, ur. w 1855 r. w guberni kowieńskiej, zm. po 17 VIII 1886 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 2 II 1875 r. z Osipem Turem, ur. w 1852 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, urzędnikiem Izb Sądu Cywilnego i Karnego w Kownie, synem Nikołaja Tura; Stanisław, ur. 10 IV 1866 r., zm. po 1908 r., wyznania rzymskokatolickiego, wykształcenie domowe, od 29 IV 1884 r. urzędnik

struktur terenowych DOC MF, od 1908 r. pomocnik dyrektora PC Opatowiec i KC Nowosielica; Piotr, ur. w 1869 r., zm. po 1914 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik celny, m.in. pomocnik skarbnika KC Ryga; Mikołaj, ur. w 1871 r., zm. po 10 VIII 1916 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik, m.in. pomocnik rejestratora Inflanckiego Rządu Gubernialnego i referent Juriewskiego Miejskiego Zarządu Policyjnego.

10. 17 IV 1870 r. – urzędnik kancelaryjny Kowieńskiego Rządu Gubernialnego; 5 V 1875 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu złego stanu zdrowia; 1 V 1876 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ryga; 6 II 1886 r. – pomocnik sekretarza KC Ryga; 11 VI 1897 r. – nadzorca okrętów KC Jurburg; 8 XI 1900 r. – dla dobra służby dyrektorem KC Gorzdy; 8 XII 1906 r. – dyrektor KC Wincenta; 5 IV 1908 r. – nadzorca okrętów KC Astrachań; 1 I 1913 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 14 X 1877 r. – registrator kolegiálny (starsz. 17 IV 1874 r.); 10 XI 1878 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 IV 1877 r.); 24 IX 1881 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 13 IV 1881 r.); 26 VIII 1886 r. – radca tytularny (starsz. 6 II 1886 r.); 6 III 1898 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 VI 1897 r.); 3 XII 1901 r. – radca dworu (starsz. 11 VI 1901 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1912 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 61, 79; ERT, EAA.297.11.800; EAA.644.1.1578, k. 1–1v, 5v, 52–53; EAA.644.1.1700, k. 48v, 56; EAA.644.1.1740, k. 40–41v, 42v, 46v; EAA.644.1.1893, k. 3; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 13, k. 61v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 47; sygn. 36, k. 48v, 53; sygn. 37, k. 41–42v, 44v, 47v; zesp. 632, inw. 1, sygn. 69, k. 151; sygn. 70, k. 11v; sygn. 74, k. 14; sygn. 76, k. 5; sygn. 80, k. 167; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 15v; sygn. 2028, k. 54; inw. 11, sygn. 237, k. 115–119; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 65–66; sygn. 1546, k. 48–50; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–3v, 7v, 51–52; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 10–10v, 87–87v; ПДТСЕВ, 1898, nr 8, s. 1–2; 1899, nr 31, s. 3–4; 1900, nr 32, s. 1; 1902, nr 1, s. 1–2; nr 3, s. 2; nr 32, s. 1–3; 1906, nr 29, s. 2; nr 33, s. 3; 1907, nr 27, s. 1–4; nr 29, s. 2; nr 31, s. 2; 1908, nr 9, s. 4; 1910, nr 26, s. 5; 1913, nr 1, s. 23, 59; „УПРМФ” 1877, nr 44, s. 1151; 1881, nr 40, s. 1178–1179; 1886, nr 12, s. 800; nr 41, s. 763; 1897, nr 9, s. 101, 105; nr 33, s. 478; nr 41, s. 595; 1906, nr 14, s. 297, 302; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 91; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 35, 146; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного

Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 39, 199, 233; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, s. 224, 258; Памятная книжка Ковенской губернии на 1904 год, s. 96; III отдел. Адрес-Календарь на 1916 год. Личный состав правительственных присутственных мест и общественных учреждений Лифляндской губернии с прибавлением алфавита фамилий и адресов служащих, [w:] Памятная книжка и Адрес-Календарь Лифляндской губернии на 1916 г., Юрьев 1916, s. 142.

Puchnarewicz, Piotr Antonowicz

1. Пухнаревич, Петр Антонович

2. Ur. w 1875 r. w powiecie słonimskim guberni grodzieńskiej.

3. Православне.

4. Syn mieszczanina.

5. Szkoła Powiatowa w Prużanach, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 5 X 1901 r. z Olgą Gadziacką, ur. w 1880 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, szlachcianką, mieszkanką Grajewa, wdową, córką Maksyma Kornatowicza.

8. DZIECI: Anatolij, ur. 22 III 1907 r. w Lubiczu, zm. po 8 VII 1916 r., wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Antoni Puchnarewicz, ur. przed 1841 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, mieszczanin guberni grodzieńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Jewgienij, ur. w 1862 r. w powiecie słonimskim guberni grodzieńskiej, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Powiatowej w Prużanach, radca dworu 10 X 1916 r., urzędnik struktur terenowych DOC MF, m.in. pomocnik dyrektora PC Podmajdan, pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec, dyrektor PC Niezdara i PC Rataje, żonaty z Jeleną Nowysz, ur. w 1871 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego.

10. 1 VII 1894 r. – urzędnik kancelaryjny KC Osiek; 27 I 1898 r. – urzędnik kancelaryjny KC Aleksandrów; 29 XII 1898 r. – urzędnik kancelaryjny KC Osiek; 1 VII 1899 r. – urzędnik kancelaryjny PK Połajewek; 1 VIII 1899 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Warszawskiego OC; 13 IV 1900 r. – pomocnik skarbnika KC Aleksandrów; 6 XI 1900 r. – skarbnik KC Grajewo; 22 II 1907 r. – dyrektor KC Lubicz; 29 VII 1918 r. – młodszy rewizor Departamentu Opłat Celnych Ukrainy.

11. 1900 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1899 r.; 18 IV 1910 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; I 1918 r. – zapomoga 100 rubli na leczenie.

12. 26 XI 1904 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 VII 1904 r.); 26 X 1907 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VII 1907 r.); 1910 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 VII 1910 r.); 20 XII 1913 r. – radca tytularny (starsz. 1 VII 1913 r.).

13. Puchnarewicz na początku sierpnia 1914 r. dostał się do niewoli niemieckiej.

14. Zmarł po 29 VII 1918 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 595, k. 363v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 73; inw. 2, sygn. 12, k. 4–5; sygn. 388, k. 10v; DAOO, zesp. 201, inw. 2, sygn. 61, k. 69–69v; ERT, EAA.644.1.1612, k. 24v; EAA.644.1.1740, k. 40–41; EAA.644.1.2061, k. 4–5; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 20–20v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 110–111v; sygn. 34, k. 16v, 45v; sygn. 35, k. 24v; sygn. 37, k. 41–42; sygn. 43, k. 4–5; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2033, k. 4–5; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 43–44v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 466, k. 64–67; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 2, s. 26–27; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta metrykalne Parafii Prawosławnej w Lipnie, sygn. 18, k. 5; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 72, s. 33; sygn. 94, s. 14, 31; sygn. 96, k. 4; sygn. 98, s. 53; sygn. 99, s. 7; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1899 rok, k. 18v; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 39–40; „УПРМФ” 1910, nr 16, s. 241, 247–250; ПДТСЕВ, 1900, nr 11, s. 2; nr 31, s. 2; 1903, nr 15, s. 2; 1904, nr 34, s. 1–3; 1907, nr 27, s. 1–3; 1913, nr 1, s. 47; 1914, nr 2, s. 1–3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 121; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 152; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 151; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 171; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 133; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 635; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1908 год*, s. 95; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год*, s. 64; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1911 год*, s. 78.

Pulikowskij, Aleksandr Piotrowicz

1. Пуликовский, Александр Петрович

2. Ur. 18 II 1864 r. w guberni radomskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni mohylewskiej.

5. 5 klas I Gimnazjum Męskiego w Wilnie.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1887 r. z Anna Łukjanową, ur. przed 1870 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, córką Onufrego Łukjanowa.

8. DZIECI: Wsiewołod, ur. 7 II 1888 r. w Kibartach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 1 VII 1889 r. w Kibartach, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Piotr Josifowicz Pulikowskij, ur. przed 1841 r., zm. w IV 1882 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni mohylewskiej, syn pułkownika, Josifa Pulikowskiego i Anna Zacharijewny ?, kapitan, oficer Ołonieckiego Pułku Piechoty, oficer Zawichojskiej BSG w latach 1860–1882, żonaty przed 1862 r. MATKA: Antonina ?, ur. przed 1845 r., zm. po 1873 r., wyznania luterńskiego, córka Gustawa ?. RODZENISTWO: Jewgienia, ur. przed 1862 r., zm. po 1877 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 20 I 1862 r. w guberni radomskiej, zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 29 III 1866 r. w Sandomierzu, zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 26 III 1869 r. w guberni radomskiej, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, od 1889 r. urzędnik celny, m.in. dyrektor PC Szylingi, urzędnik do poruczeń przy naczelniku Turkiestańskiego OC, członek KC Taganrog, żonaty od 26 I 1892 r. z Olgą Jakowlewną Siergiejenko, wyznania prawosławnego; Leonid, ur. 12 XII 1872 r. na posterunku Budzisko w powiecie stopnickim guberni kieleckiej, zm. po 1 VIII 1916 r., wyznania prawosławnego, absolwent Połockiego Korpusu Kadetów, II Konstancyńskiej Szkoły Wojskowej i Aleksandrowskiej Wojskowej Akademii Prawniczej, pułkownik, wojskowy śledczy Kaukaskiego Okręgu Wojskowego, żonaty od 7 VII 1896 r. z córką zmarłego oficera straży granicznej Klaudią Sokalską, ur. w 1870 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 18 XI 1876 r. na posterunku Budzisko w powiecie stopnickim guberni kieleckiej, zm. po 1 III 1877 r., wyznania prawosławnego.

10. 9 X 1884 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wierzbołów (3 VI 1888 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Wierzbołowskiego OC w celu kierowania buchalterią); 1 X 1889 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 3 IX 1891 r. – pomocnik buchaltera KC Wierzbołów; 2 XII 1893 r. – skarbnik KC Grajewo; 8 VIII 1900 r. – skarbnik KC Aleksandrów; 16 IX 1908 r. – członek i skarbnik KC Praszka; 15 XI 1912 r. – dyrektor KC Radziejów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 7 XI 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IX 1898 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1896 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 18 IV 1899 r. –

order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IV 1910 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 6 IX 1880 r. – registrator kolegialny (starsz. 9 X 1886 r.); 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 X 1889 r.); 3 II 1893 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 9 X 1892 r.); 5 III 1896 r. – radca tytularny (starsz. 9 X 1895 r.); 5 III 1899 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 X 1898 r.); 26 IV 1903 r. – radca dworu (starsz. 9 X 1902 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegialny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 389, k. 362v–363; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 37v, 73v; sygn. 46, k. 1v, 25; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17–17v; EAA.644.1.1936a, k. 25v; EAA.644.1.2004, k. 79; EAA.644.1.2683, nlb.; EAA.644.1.2686, nlb.; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 42, k. 274v–275, 292; sygn. 43, k. 313v; sygn. 44, k. 26v; sygn. 46, k. 51v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108v–109; sygn. 34, k. 34v; sygn. 35, k. 17–17v; sygn. 38, k. 31v; sygn. 42, k. 38v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 70, k. 9; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 14, 37v; sygn. 2031, k. 23; inw. 9, sygn. 38, k. 8v–9; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 22v; sygn. 529; sygn. 1545, k. 473–475; sygn. 1546, k. 344–348, 484–488; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 55; zesp. 560, inw. 20, sygn. 527, k. 359–368; sygn. 627, k. 152–156; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 12, s. 10; sygn. 14, s. 6; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 1, s. 26; sygn. 3, s. 8; sygn. 4, s. 18; sygn. 9, s. 10; sygn. 13, s. 16; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 66, k. 5; sygn. 68, k. 13; sygn. 70, k. 33; ПДТСЕВ, 1899, nr 9, s. 1; 1900, nr 23, s. 2; 1904, nr 16, s. 2; 1908, nr 9, s. 1; nr 23, s. 2; 1912, nr 10, s. 4; nr 17, s. 2; 1913, nr 1, s. 48; nr 11, s. 3; „УПРМФ” 1866, nr 13, s. 272; 1870, nr 16, s. 217; 1871, nr 14, s. 219; 1874, nr 36, s. 834; 1880, nr 19, s. 481; 1891, nr 39, s. 446; 1893, nr 15, s. 181–182; nr 51, s. 677; 1896, nr 10, s. 174–176; 1899, nr 16, приложение, s. 1, 5–7; 1902, nr 15, s. 250; 1910, nr 16, s. 241, 244–245; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 215, 274; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 245; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 189; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, кол. 666; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Марта 1914 г.*, s. 1114; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1896 год*, s. 134–135.

Raab Thülen, Leonid Fiodorowicz von der

1. ТИЛЕН, Леонид Феодорович

2. Ur. w 1833 r. w guberni smoleńskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni smoleńskiej.

5. Cesarska Szkoła Prawoznawstwa, ukończona 21 V 1855 r. z prawem uzyskania rangi sekretarza kolegiального w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1864 r. z Marią Telakowską, ur. w 1843 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką inżyniera generała-lejtnanta Arkadija Zacharowicza Telakowskiego i Julii Kansziny.

8. ДИЕТИ: Julia, ur. 24 VII 1864 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 26 X 1867 r. w powiecie ałatyńskim guberni sibirskiej, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 12 IV 1894 r. z Anatolem Trzeciakiem, ur. 8 IV 1868 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, szlachcicem dziedzicznym, oficerem 11 Aleksandrowskiej BSG, 14 Częstochowskiej BSG i 16 Sandomierskiej BSG; Arkadij, ur. 20 I 1872 r. w powiecie ałatyńskim guberni sibirskiej, zm. 19 XII 1937 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Realnej w Charkowie i Nikołajewskiej Szkoły Inżynieryjnej, pułkownik, oficer 8 Batalionu Saperów, 1 i 2 Batalionu Kolejowego, sztab-oficer Głównego Zarządu Wojskowo-Technicznego, żonaty od 18 IV 1912 r. z córką kupca Agnieszą Aleksandrą Pauliną Lorenz, ur. 13 VIII 1873 r. w Dorpacie, zm. 19 II 1956 r., wyznania luterńskiego; Timofiej, ur. 20 I 1880 r., zm. 11 IV 1929 r. w Villejuif pod Paryżem, wyznania prawosławnego, absolwent Morskiego Korpusu Kadetów, kapitan II rangi 14 IV 1913 r. (kapitan I rangi 1917 r. ?), oficer rosyjskiej floty wojennej (Floty Bałtyckiej), dowódca łodzi podwodnych „Фореель”, „Окунь” i „Дракон”, dowódca eskadry minowej „inżyniera-mechanika Zwieriewa”, oficer sił antybolszewickich w Rosji, od 1920 r. na emigracji we Francji; Fiodor, ur. 26 VIII 1880 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. ОТЕЦ: Karl Friedrich (Fiodor) von der Rabb Thülen, ur. 5 X 1780 r. w Parnawie, zm. w 1838 r., wyznania luterńskiego, szlachcic dziedziczny, syn majora Gustawa Adolfa von der Rabb Thülen i Barbary von Berg, generał-major 22 VIII 1829 r., dowódca Brianskiego Pułku Jęgrów i brygady 15 Dywizji Piechoty. МАТКА: Maria Engelhardt, ur. w 1800 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, córka Grigorija Engelhardta i Jelizawieta Passek. РОДЗЕНСТВО: Jelizawieta, ur. 7 VI 1827 r. w Kijowie, zm. po 1827 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 15 VIII 1831 r., zm. w 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiej Szkoły Prawoznawstwa, rzeczywisty radca stanu, zarządzający Czernihowską Izbą Skarbową (1863–1871) i

Smoleńską Izbą Skarbową (1871–1893), żonaty z Jekateriną Dmitrijewną Daniłową; Raisa, ur. ?, zm. w 1872 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Michałem Aleksandrowiczem Engelhardtem.

10. 23 V 1855 r. – urzędnik Departamentu Heroldii Senatu Rządzącego; 12 VII 1855 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby cywilnej w celu podjęcia służby wojskowej; 5 VIII 1855 r. – podoficer Izmajłowskiego Rezerwowego Pułku Lejbgwardii; 15 IX 1855 r. – podchorąży Izmajłowskiego Rezerwowego Pułku Lejbgwardii; 15 IV 1856 r. – oficer Izmajłowskiego Rezerwowego Pułku Lejbgwardii; 12 X 1856 r. – oficer Izmajłowskiego Pułku Lejbgwardii (26 V 1858 r. – oddelegowany do składu załogi odprowadzającej eskadrę okrętów na wschodnie wybrzeże Syberii); 29 V 1858 r. – włączony do etatu Departamentu Inspektorskiego Ministerstwa Morskiego (13 I 1861 r. – wszedł w skład załogi okrętu „Nowik”; brał udział w ekspedycji morskiej dookoła świata); 29 VII 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 24 IX 1865 r. – pośrednik polubowny w powiecie ałatyńskim guberni symbirskiej; 17 III 1869 r. – rewirowy sędzieja pokoju w powiecie ałatyńskim guberni symbirskiej; 28 X 1872 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 XI 1872 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg; 29 I 1873 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Aleksandrowskiego OC; 19 IV 1875 r. – członek KC Aleksandrów; 19 IX 1876 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 22 V 1890 r. – włączony do etatu DOC MF (26 V 1890 r. – oddelegowany do KC Charków w celu p.o. członka); 21 XII 1892 r. – członek KC Aleksandrów; 14 V 1894 r. – dyrektor KC Herby; 29 III 1897 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 31 X 1860 r. – zapomoga finansowa 340 rubli; 12 XI 1860 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 11 VII 1869 r. – znak zasługi z 24 XI 1866 r. za wysiłki na rzecz urzędzenia chłopów państwowych; VI–VIII 1874 r. – nagroda finansowa 54,40 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 15 IV 1856 r. – chorąży; 29 VII 1861 r. – podporucznik; 29 V 1873 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika na rangę sekretarza kolegijskiego; 23 XI 1873 r. – za zasługi radca dworu (starsz. 23 X 1872 r.); 24 III 1876 r. – radca kolegijski (starsz. 17 XI 1875 r.); 3 II 1895 r. – radca stanu (starsz. 13 III 1894 r.).

13. od 17 II do 1 XII 1862 r. – honorowy opiekun Gimnazjum w Smoleńsku; żona Maria była siostrą naczelnika Radomskiego Okręgu Celnego Espera Telakowskiego.

14. Zmarł w 1912 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 295, k. 440v; inw. 124, sygn. 802, k. 340v; inw. 127, sygn. 115, k. 371v; sygn. 2152, k. 501v; ERT, EAA.1273.2.2, s. 51; EAA.3148.1.41, k. 8; Державний архів Черкаської області, zesp. 386, inw. 1, sygn. 1, k. 6; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 4; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 890, k. 18; inw. 11, sygn. 219, k. 1204–1218; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 132v; AGAD, Oddział Olkuski 4. Wydziału Częstochowskiej Brygady 3. Okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, sygn. 95, k. 15; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 2, s. 38; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 11, s. 29; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 18, s. 17; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 46, k. 45; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 5, k. 134v; „УПРМФ” 1873, nr 8, s. 162; nr 23, s. 449–450; nr 25, s. 491; 1874, nr 40, s. 916–917; 1875, nr 35, s. 840; 1876, nr 13–14, s. 301; nr 15, s. 319–320; 1877, nr 1, s. 2; 1890, nr 24, s. 213; 1893, nr 3, s. 46; 1894, nr 14, s. 159; 1897, nr 15, s. 185–188; nr 17, s. 225; „Возрождение” 1929, nr 1412, s. 4; „Морской Журнал” 1929, nr 10, s. 20; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1; 1897, nr 14, s. 2; nr 16, s. 1; *Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 15-е Мая 1913 г.*, Санкт Петербург 1913, s. 1295; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Августа 1916 г.*, Петроград 1916, s. 447; *Список обер-офицерам строевого и берегового составов флота и чинам, зачисленным по флоту, часть II, Январское издание. Исправлено по 1 Января*, Санкт Петербург 1910, s. 122; *Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Мартовское 1913 года*, Санкт Петербург 1913, s. 130; *Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Октябрское 1914 года*, Петроград 1914, s. 158; *Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Исправлено 11 Апреля 1916 года*, Петроград 1916, s. 165; *Воспоминания об учебной и ученой деятельности Аркадия Захарьевича Теляковского*, Санкт Петербург 1884; Васильковский, Григорович, *Памятка о столетней службе 35-го пехотного Брянского Генерал-Адъютанта Князя Горчакова полка, Кременчуг 1909*, s. 19; *Список бывших воспитанников Императорского Училища Правоведения, окончившим в оном курс наук 1840–1915 г.*, Составлен по 15 ноября 1915 г., s. 52, 54; С.В. Волков, *Офицеры флота и морского ведомства. Опыт мартиролога*, Москва 2004; Е.Л. Латкин, *Биографический словарь. Высшие чины Российской Империи (22.10.1721–2.03.1917)*, том III, Р-Я, Москва 2017, s. 3; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, сост. В.Н. Чуваков, том 6, книга первая, *Пос-Скр*, Москва 2005, s. 109; K. Latawiec, *Sandomierska Brygada Straży Granicznej*

1889–1914, Sandomierz 2010, s. 158–159; <https://www.geni.com/people/Аркадий-фон-дер-Рааб-Тилен/6000000132469434898?through=6000000132469465837> [dostęp: 30 IV 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Grigorii-Mikhailovich-von-Engelhardt/6000000019664178934> [dostęp: 30 IV 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Елисавета-von-der-Raab-Thülen/6000000182238422845> [dostęp: 30 IV 2023 r.].

Rafalskij, Nikon Grigorjewicz

1. Рафальский, Никон Григорьевич
2. Ur. w 1843 r. w guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn psalmisty.
5. Szkoła parafialna w Jabłecznej; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej złożony 4 IX 1886 r. przed Radą Pedagogiczną Szkoły Realnej w Łowiczu.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 27 I 1880 r. z Leokadią Józefą Wesołowską, ur. w 1845 r., zm. przed 12 V 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Jana Wesołowskiego, rozwódką ze związku z wachmistrzem Kaliskiej BSG Wasilijem Jakowlewem; 2° od 12 V 1904 r. z mieszkanką Warszawy Ludwiką Zalewską, ur. w 1861 r., zm. po 1908 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Stanisława Zalewskiego.
8. DZIECI: Klimentij, ur. ?, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, adoptowany na mocy wyroku Warszawskiej Izby Sądowej z 29 XI 1890 r.
9. OJCIEC: Grigorij Rafalskij, ur. przed 1822 r., zm. po 1843 r., wyznania prawosławnego, psalmista. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 15 V 1862 r. – psalmista w prawosławnej diecezji warszawskiej; 20 VII 1867 r. – urzędnik kancelaryjny KC Szczypiorno; 1 VII 1869 r. – zwolniony ze służby z powodu likwidacji stanowiska urzędników kancelaryjnych w strukturach DOC MF i zastąpienia ich pisarzami wolnonajemnymi; 7 X 1869 r. – urzędnik kancelaryjny KC Szczypiorno; 1 X 1872 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Kaliskiego OC; 12 XII 1872 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Niezdara; 12 III 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora PC Niezdara (28 VIII 1873 r. – oddelegowany do p.o. nadzorca PK Podłęże); 11 IX 1873 r. – mianowany nadzorcą PK Podłęże; 14 V 1883 r. – nadzorca składu celnego KC Praszka; 10 XII 1885 r. – dyrektor PC Baran; 1 I 1898 r. – dyrektor PC Krzeszów; 22 IV 1898 r. – dyrektor PC Rataje; 17 VII 1899 r. – dyrektor KC Zawichost.
11. 9 IV 1886 r. – zapomoga finansowa 100 rubli; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1898 r. – order św. Anny III kl. za od-

daną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 3 XII 1887 r. – registrator kolegiálny (starsz. 20 VII 1875 r.); 6 II 1889 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 VII 1878 r.); 24 I 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 VII 1881 r.); 11 I 1891 r. – radca tytularny (starsz. 20 VII 1884 r.); 26 III 1892 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 VII 1887 r.); 27 IV 1900 r. – radca dworu (starsz. 17 VII 1899 r.).

13. 8 VI 1885 r. został zatwierdzony przez arcbpa chełmsko-warszawskiego starostą cerkwi prawosławnej w Praszce; został pochowany 14 IX 1909 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Zawichoście.

14. Zmarł 12 IX 1909 r. w Zawichoście.

15. ERT, EAA.551.1.440, k. 25; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 22; sygn. 41, k. 50v; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 706; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 14, 70v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 4, s. 6; sygn. 5, s. 8, 12; sygn. 14, s. 35; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 41, s. 9, 13, 15; sygn. 43, s. 21, 51; sygn. 45, s. 29, 31; sygn. 46, s. 24; sygn. 47, s. 9; sygn. 48, s. 78–79; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 4, s. 15; sygn. 6, s. 7; sygn. 7, s. 4–5; AP w Poznaniu Oddział w Kolinie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 69, k. 13; sygn. 70, s. 24; „УПРМФ” 1873, nr 37, s. 731; nr 50, s. 1019; 1883, nr 39, s. 1131; 1886, nr 1, s. 31; 1888, nr 6, s. 336–337; 1898, nr 5, s. 86; 1902, nr 15, s. 241, 248; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1885, nr 13, s. 174–175; ПДТСЕВ, 1898, nr 10, s. 1; 1899, nr 21, s. 2; 1900, nr 16, s. 1; 1909, nr 33, s. 2; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 102; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, s. 110; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 111; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, s. 94; Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год, s. 111; Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год, s. 44; Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год, s. 55; Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год, s. 56; Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г., s. 131.

Remez, Ippolit Arkadjewicz

1. Ремез, Ипполит Аркадьевич

2. Ur. 29 VI 1873 r. w Repkach w powiecie gorodniańskim guberni czernihowskiej.

3. Prawosławne.

4. Mieszczanin guberni czernihowskiej.

5. Gimnazjum Męskie w Czernihowie, ukończone w 1896 r.; Wydział Historyczno-Filologiczny Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, ukończony w 1897 r. z dyplomem II kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 2 IX 1901 r. z Heleną Pajczenko, ur. 16 V 1877 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, nauczycielką Nowogiejorgijewskiej Szkoły Ziemskiej w powiecie ananiewskim guberni chersońskiej, córką Teodota Pajczenki.

8. Bezdzienny (na 25 VIII 1909 r.).

9. OJCIEC: Arkadij Remez, ur. przed 1852 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, mieszczanin guberni czernihowskiej. MATKA: ? RODZĘŃSTWO: ?

10. 22 III 1898 r. – włączony do etatu DOC MF (28 III 1898 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Południowego OC; 1 X 1898 r. – kandydat na stanowisko etatowe w administracji DOC MF z wynagrodzeniem 50 rubli miesięcznie; 19 XII 1898 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Warszawskiego OC); 31 III 1899 r. – młodszy pomocnik nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; 13 XII 1905 r. – dla dobra służby dyrektorem KC Osiek; 29 V 1917 r. – pomocnik taszkenckiego rewirowego inspektora celnego.

11. 8 XI 1904 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 31 III 1904 r.; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1909 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 31 III 1909 r.; 10 IV 1911 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrózowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 10 IV 1916 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę;

12. 15 VII 1898 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 III 1898 r.); 3 XII 1901 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 22 III 1900 r.); 12 II 1904 r. – radca tytularny (starsz. 22 III 1903 r.); 11 XI 1906 r. – asesor kolegiálny (starsz. 22 III 1906 r.); ? r. – radca dworu (starsz. 22 III 1910 r.); 22 IV 1915 r. – radca kolegiálny (starsz. 22 III 1914 r.).

13. –.

14. Zmarł po 29 V 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 495, k. 133; sygn. 600, k. 86v–87; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 45v, 73; inw. 2, sygn. 152, k. 5; sygn. 359, k. 7; ERT, EAA.644.1.1578, k. 1–2; EAA.644.1.1700, k. 55v; EAA.644.1.2177, nlb.; EAA.2481.1.17, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 52v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 108, k. 6; sygn. 112, k. 5; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 46; zesp. 125, inw. 1, sygn. 505, k. 7; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 7–7v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–4; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 11v–12, 25, 41v, 56v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 525; sygn.

632, k. 72–77; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 94, s. 15; sygn. 99, s. 15; „УПРМФ” 1906, nr 14, s. 297, 302–303; 1911, nr 15, s. 274, 277–278; 1916, nr 15, s. 250, 255–256; ПДТСЕВ, 1898, nr 8, s. 4–5; nr 18, s. 1; nr 28, s. 2; 1899, nr 9, s. 4; 1902, nr 1, s. 1–3; 1904, nr 6, s. 1–2; 1905, nr 32, s. 1; 1906, nr 33, s. 2; 1912, nr 14, s. 2; 1913, nr 1, s. 47; 1915, nr 4, s. 1; 1917, nr 4, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 92; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 93; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 158; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 202; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 201; *Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914*, s. 178; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 653; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1908 год*, s. 96; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год*, s. 64; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1911 год*, s. 79; *Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1894–95 учебного года. По историко-филологическому факультету*, Одесса 1895, s. 4–5; *Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1895–96 учебного года. По историко-филологическому факультету*, Одесса 1896, s. 6–7; *Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1896–97 учебного года. По историко-филологическому факультету*, Одесса 1896, s. 8–9.

Rickmann, Georg Wilhelm Karłowicz

1. Рикман, Георгий Карлович
2. Ur. w 1813 r.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Domowe.
6. Majątek w powiecie poniewieskim guberni kowieńskiej o powierzchni 20 dziesięcin.
7. ŻONATY przed 1852 r. z Antoniną Silwej, ur. przed 1830 r., zm. po 1856 r., wyznania luterańskiego.
8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Karl Rickmann, ur. przed 1791 r., zm. po 1813 r., wyznania luteriańskiego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 3 IX 1832 r. – podoficer Pułku Grenadierów króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III; 8 XII 1833 r. – podoficer Narwskiego Pułku Jęgrów; 8 I 1835 r. – zwolniony ze służby i przeszedł w stan spoczynku; 23 IV 1835 r. – pisarz KC Windawa; 9 XII 1838 r. – kancelarysta KC Windawa; 25 VII 1839 r. – pisarz KC Lipawa; 13 XI 1841 r. – wagstempelmeister KC Lipawa; 29 I 1843 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 17 III 1844 r. – pomocnik tłumacza Kurlandzkiego Ober-Hofgerichtu; 26 IV 1845 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 29 IV 1846 r. – tłumacz KC Lipawa; 27 III 1850 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Lipawskiego OC; 8 IV 1852 r. – dyrektor KC Zieluń; 10 III 1853 r. – dyrektor KC Wincenta; 14 IV 1854 r. – dyrektor KC Zieluń; 3 IV 1858 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1841 r. – nagroda finansowa 4 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1860 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 26 II 1841 r. – registrator kolegialny (starsz. 18 XII 1838 r.); 1845 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 XII 1842 r.); 24 VII 1848 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 9 II 1848 r.); 7 VIII 1852 r. – radca tytularny (starsz. 9 II 1852 r.); 30 IX 1859 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1856 r.).

13. 27 X 1858 r. Rickmann uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 214,44 rubla od dnia 1 V 1858 r.

14. Zmarł po 1859 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 66v; sygn. 74, k. 10v, 11v, 34; sygn. 80, k. 29; sygn. 82, k. 11v, 24v; sygn. 83, k. 11v; sygn. 87, k. 16; zesp. 546, inw. 1, sygn. 232, k. 73v–75, 133–135; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 9v, 10v, 33; sygn. 58, k. 177, 231v, 317v; sygn. 78, k. 14v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 201v, 279v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 47–48; sygn. 2066, k. 41–42; sygn. 2622, k. 115–120; sygn. 3914, k. 107–110; sygn. 7398, k. 119–124; sygn. 8976, k. 37–38; „GRKP” 1860, nr 35, s. 225; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 109.

Rickmann, Piotr Andriejewicz

1. Рикман, Петр Андреевич

2. Ur. w 1814 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni rizańskiej.

5. Pensja Szlachecka przy Cesarskim Uniwersytecie Moskiewskim.

6. Posiadał 67 dusz chłopskich w powiecie jegoriewskim guberni riazańskiej (w 1850 r.); pierwsza żona posiadała 49 dusz chłopskich w guberni twerskiej (w 1850 r.).

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1837 r. z Jelizawietą Karaulową, ur. w 1817 r. w guberni twerskiej, zm. 23 X 1855 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, córką ziemianina guberni twerskiej i urzędnika w randze asesora kolegialnego Lwa Karaulowa; 2° przed 1859 r. z Aleksandrą ?, ur. przed 1830 r., zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Jana ?

8. DZIECI: Olga, ur. 7 VII 1837 r. w Witebsku, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 26 II 1842 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1863 r., wyznania prawosławnego, urzędnik Kancelarii Marszałka Szlachty Powiatu Jegoriewskiego; Jelizawieta, ur. 24 XI 1846 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 4 I 1849 r. w Odessie, zm. po 1861 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. 28 IV 1853 r. w Odessie, zm. po 11 I 1868 r., wyznania prawosławnego; Dmitrij, ur. 21 IX 1855 r. w Warszawie, zm. 23 IX 1855 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego; Maria, ur. w 1859 r., zm. 20 V 1861 r. w Skierniewicach, wyznania prawosławnego; Piotr, ur. 30 VI 1861 r. w willi Aleksandria pod Skierniewicami, zm. po 16 IV 1891 r., wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Junkrów Piechoty w Moskwie, oficer 50 Białostockiego Pułku Piechoty, żonaty od 30 VI 1889 r. z Natalią Wasiljewną Szerszniewą, córką kupca z Riazania; Natalia, ur. 24 VII 1867 r. w Skierniewicach, zm. po 9 VI 1877 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. 11 III 1874 r. w Riazaniu, zm. po 9 VI 1877 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Andriej Piotrowicz Rickmann, ur. w 1790 r., zm. po 30 XI 1844 r., wyznania prawosławnego, syn urzędnika, szlachcic dziedziczny guberni riazańskiej od 24 II 1825 r., absolwent Aleksandrowskiej Szkoły Szlacheckiej w Tule, radca stanu, radca Orłowskiego rządu Gubernialnego i Riazańskiego Rządu Gubernialnego, dyrektor szkół guberni mińskiej. MATKA: Maria Podkatowa, ur. przed 1796 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego, córka szlachcica guberni tulskiej Iwana Podkatowa. RODZENSTWO: Pelagia, ur. w 1813 r. w Nowosilu, zm. ?, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. w 1815 r. w Nowosilu, zm. ?, wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. w 1828 r., zm. ?, wyznania prawosławnego.

10. 12 VIII 1832 r. – podoficer Jamburskiego Pułku Ułanów; 30 VIII 1833 r. – oficer Jamburskiego Pułku Ułanów; 9 X 1836 r. – adiutant przy generał-gubernatorze smoleńskim, witebskim i mohylewskim; 27 IX 1838 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 6 IV 1839 r. – urzędnik Kancelarii Generała-Intendenta Ministerstwa Morskiego; 1 IX 1839 r. – pomocnik sekretarza Kancelarii Generała-Intendenta Ministerstwa Morskiego; 14 VI 1848 r. – urzędnik do poznania

spraw celnych Łądowej KC Sankt Petersburg (26 VIII 1848 r. – oddelegowany do KC Odessa w celu p.o. nadetatowego członka KC); 23 XI 1850 r. – członek Portowej KC Odessa; 12 VI 1853 r. – starszy członek GSKC Warszawa; 20 IX 1854 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 1 VIII 1858 r. – zwolniony ze stanowiska i włączony do etatu Ministerstwa Finansów; 26 I 1860 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z emeryturą; 3 VI 1867 r. – rewirowy sędzia pokoju powiatu jegoriewskiego guberni riazańskiej; 14 V 1876 r. – sędzia pokoju I rewiru powiatu riazańskiego; 20 X 1881 r. – sędzia pokoju powiatu riazańskiego; 28 XII 1884 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 21 VIII 1834 r. – uznanie cara Mikołaja I; 30 VIII 1834 r. – uznanie cara Mikołaja I; 14 IX 1834 r. – uznanie cara Mikołaja I; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1856 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 30 VIII 1833 r. – kornet; 7 IV 1836 r. – porucznik; 20 IV 1839 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 13 XI 1840 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 X 1839 r.); 28 IX 1842 r. – za zasługi radca tytularny; 5 VI 1845 r. – za zasługi asesor kolegiálny; 24 VI 1847 r. – za zasługi radca dworu (starsz. 6 VI 1847 r.); 26 XI 1853 r. – radca kolegiálny (starsz. 14 V 1853 r.); 26 VIII 1856 r. – za zasługi radca stanu (starsz. 14 V 1856 r.).

13. 26 I 1860 r. – uzyskał prawo do pobierania emerytury w wysokości 141,45 rubla; 25 IX 1872 r. – honorowy sędzia pokoju powiatu jegoriewskiego; 29 IX 1875 r. – ponownie wybrany na kolejną kadencję sędzią pokoju powiatu jegoriewskiego; 23 IX 1878 r. – ponownie wybrany na kolejną kadencję sędzią pokoju powiatu jegoriewskiego; pierwsza żona Rickmanna została pochowana na jednym z cmentarzy prawosławnych w powiecie jegoriewskim guberni riazańskiej.

14. Zmarł po 28 XII 1884 r. w guberni riazańskiej.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 657, k. 1129v; DAOO, zesp. 37, inw. 3, sygn. 979, k. 15v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 83, k. 25; sygn. 87, k. 29; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 365; sygn. 78, k. 23v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28–28v, 107, 120, 121; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1467, k. 1–2; sygn. 2623, k. 276–281; sygn. 3174, k. 1–4; sygn. 5033, k. 1–2; sygn. 7915, k. 14–21; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łowiczu, sygn. 1, k. 1v–2, 8v–9; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 22, k. 126v–127, 129v–130; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 71, 162; <https://62info.ru/history/node/13832> [dostęp: 20 IV 2020 r.].

Rogowski, Franciszek Ksawery Ksawerjewicz

1. РОГОВСКИЙ, Ксаверий Ксаверьевич

2. Ur. 13 IX 1806 r. w Koniecpolu.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni warszawskiej.

5. 6 klas szkoły wydziałowej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1835 r. z Anną Prowidencją Radzik, ur. przed 1817 r., zm. po 1837 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Emilia, ur. w 1835 r., zm. 26 II 1837 r. w Wieruszowie, wyznania rzymskokatolickiego;

9. OJCIEC: Ksawery Jan Rogowski, ur. ok. 1765 r., zm. po 1807 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, żonaty od 25 IX 1795 r. MATKA: Tekla Mariana Gołkowska, ur. ok. 1775 r., zm. po 1807 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Michał Jan Gwalbert, ur. 28 VI 1803 r. w Koniecpolu, zm. przed 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego, pisarz KC Podgrabów i KC Grodziszczko, kontroler skarbowy w Warcie, ziemianin, żonaty od 29 IX 1826 r. z Weroniką Zbijewską, ur. w 1803 r., zm. przed 1869 r.; Tomasz, ur. w 1818 r. w Koniecpolu, zm. 21 X 1870 r. w Dąbrowie Rusieckiej, wyznania rzymskokatolickiego, aplikant KRPIŚ.

10. 20 XII 1818 r. – aplikant Urzędu Konsumpcyjnego w Koniecpolu; 20 XII 1822 r. – aplikant przy Urzędzie Konsumpcyjnym w Kaliszu; 20 XII 1823 r. – aplikant przy Kontrolerze Handlu w Kaliszu; 30 III 1826 r. – aplikant przy Komorze Konsumowej w Kaliszu; 13 VII 1827 r. – dozorca przy Komorze Konsumowej w Kaliszu; 20 XII 1830 r. – kontroler Urzędu Konsumpcyjnego Poborowego w Kaliszu; 4 II 1831 r. – kontroler handlu w Kaliszu; 22 IX 1834 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu niedokładnego pełnienia obowiązków; 1 VI 1835 r. – kontroler KC Wieruszów; 20 XII 1842 r. – poborca KC Wieruszów; 20 XII 1844 r. – poborca KC Szczypiorno; 20 III 1848 r. – inspektor towarów KC Szczypiorno; 1 I 1851 r. – p.o. członka i skarbnika KC Wierzbołów; 6 IX 1853 r. – p.o. członka i skarbnika KC Praszka; 29 III 1856 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Praszka; 6 VI 1862 r. – dyrektor KC Wieruszów; XI 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. – zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 9 X 1853 r. – nagroda finansowa 215 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; V 1860 r. – nagroda finansowa 132,31 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 21 X 1855 r. – asesor kolegialny (starsz. 23 III 1851 r.); 17 IX 1857 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1856 r.); 22 VIII 1867 r. – radca kolegialny (starsz. 5 X 1863 r.).

13. Rodzina Rogowskich posiadała herb Jastrzębiec.

14. Zmarł po 8 XI 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 57; sygn. 85, k. 11v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 363; sygn. 78, k. 30v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 154; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2443, k. 77-78; sygn. 3249, k. 88-89; sygn. 9138, k. 76-77; AGAD, Komisja Województwa Mazowieckiego/Rząd Gubernialny Warszawski, sygn. 3078; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 79; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 4, k. 7v; sygn. 5, k. 7v; sygn. 8, k. 12v; sygn. 9, k. 2v; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Jaworznie, sygn. 69, s. 6; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieruszowie, sygn. 71, s. 75; sygn. 73, s. 102; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Warcie, sygn. 79, k. 206; sygn. 86, k. 56v; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Ruścu, sygn. 71, s. 64; sygn. 72, s. 77; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Parznie, sygn. 95, s. 8; „УПРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; 1867, nr 30, s. 552; nr 43, s. 773; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Kalendarzyk polityczny na rok przestępny 1836*, Warszawa [b.d.w.], s. 280; *Kalendarzyk polityczny na rok 1837*, Warszawa [b.d.w.], s. 277; *Kalendarzyk polityczny na rok 1838*, Warszawa [b.d.w.], s. 268; *Kalendarzyk polityczny na rok 1839*, Warszawa [b.d.w.], s. 277; *Kalendarzyk polityczny na rok 1840*, Warszawa [b.d.w.], s. 280; *Kalendarzyk polityczny na rok 1841*, Warszawa [b.d.w.], s. 289; *Kalendarzyk polityczny na rok 1842*, s. 279; *Kalendarzyk polityczny na rok 1843*, Warszawa [b.d.w.], s. 365; *Kalendarzyk polityczny na rok 1844*, Warszawa [b.d.w.], s. 367; *Kalendarzyk polityczny na rok 1845*, Warszawa [b.d.w.], s. 348; *Kalendarzyk polityczny na rok 1846*, s. 346; *Kalendarzyk polityczny na rok 1847*, Warszawa [b.d.w.], s. 347; *Kalendarzyk polityczny na rok 1848*, Warszawa [b.d.w.], s. 347; *Kalendarzyk polityczny na rok 1849*, Warszawa [b.d.w.], s. 347; *Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelnych Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na rok 1850*, s. 661; *Szlachta wylegitymowana w Królestwie Polskim w latach 1836-1861*, oprac. E. Sęczys, Warszawa 2000, s. 578-579.

Rokicki, Henryk Gawriłowicz

1. Рокицкий, Генрих Гаврилович
2. Ur. w 1796 r. w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Lidzie, ukończona w 1813 r.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1826 r. z Marianną Zaleską, ur. przed 1810 r., zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką dziedziczną.

8. DZIECI: Andrzej, ur. w 1826 r., zm. 20 IV 1827 r. w Goniądzu, wyznania rzymskokatolickiego; Barbara, ur. 4 XII 1827 r. w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna z urzędnikiem celnym Epimachem Wojszwiłło (patrz: Wojszwiłło Epimach); Kazimierz, ur. 4 III 1829 r. w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Pelagia, ur. 4 III 1829 r. w obwodzie białostockim, zm. przed 1850 r., wyznania rzymskokatolickiego; Emilia, ur. 15 IV 1833 r. w Żółtkach w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Waleria, ur. 9 XII 1834 r. w Żółtkach w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Wacław, ur. 1 IV 1836 r. w Żółtkach, zm. po 15 IV 1836 r., wyznania rzymskokatolickiego; Leokadia, ur. 15 IV 1837 r. w Żółtkach w obwodzie białostockim, zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 25 VII 1861 r. ze szlachcicem z Grodna Kazimierzem Pietriszczewem, ur. w 1823 r., zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem Hieronima Pietriszczewa i Rogina z d. Spiridowicz; Wacław, ur. 5 III 1838 r. w obwodzie białostockim, zm. przed 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Aleksander, ur. 26 II 1841 r. w Żółtkach w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego; Nikodem, ur. 20 V 1847 r. w Żółtkach w obwodzie białostockim, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Gabriel Rokicki, ur. przed 1775 r., zm. po 1796 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 10 I 1814 r. – kancelarysta Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego; 1 X 1817 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Cywilnego Gubernatora Grodzieńskiego; 8 VIII 1819 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska; 9 VIII 1819 r. – pisarz PC Grodno; 9 VIII 1820 r. – pisarz KC Grodno; 10 VII 1823 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Grodno; 1 VII 1825 r. – z powodu reorganizacji komór celnych poza etatem; 25 IX 1825 r. – nadstrażnik Grodzieńskiej BSG; 20 XII 1832 r. – pomocnik dyrektora KC Żółtki; 5 III 1837 r. – pomocnik dyrektora Nurzeckiej KC (w Granne); 30 XII 1837 r. – pomocnik dyrektora KC Przyborowo (30 XII 1837 r. – p.o. dyrektora KC Przyborowo); 21 I 1838 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Przyborowo; 12 XI 1838 r. – członek KC Parnawa; 25 VII 1839 r. – dyrektor KC Żółtki; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Peplówek; 19 II 1852 r. – dyrektor KC Wierzbołów.

11. 18 II 1824 r. – nagroda finansowa; 1827 r. – nagroda finansowa 500 rubli; 1829 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1830 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1831 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 26 II 1831 r. – zadowolenia cara Mikołaja I; 1833 r. – nagroda finansowa 300 rubli; IV 1833 r. – nagroda finansowa 4254,805 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1834 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 1835 r.

– nagroda finansowa 200 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 22 VIII 1836 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej; służby; 1837 r. – nagroda finansowa 175 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 22 VIII 1839 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1840 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 60 rubli; XII 1842 r. – nagroda finansowa 36,65 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1843 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 22 VIII 1845 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 16 X 1846 r. – zapomoga finansowa 143 ruble; 1847 r. – nagroda finansowa 60 rubli; X 1847 r. – nagroda finansowa 66,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1848 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 65 rubli; VI 1849 r. – nagroda finansowa 62,84 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1850 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; 1850 r. – nagroda finansowa 300 rubli; IX 1850 r. – nagroda finansowa 32,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 X 1851 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XXXV lat nieskazitelnej służby.

12. 1818 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1817 r.); 1821 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 21 XII 1820 r.); 1824 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 31 XII 1823 r.); 1826 r. – radca tytularny (starsz. 26 V 1826 r.); 24 VII 1839 r. – asesor kolegiálny (starsz. 12 XI 1838 r.); 7 VIII 1852 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1851 r.).

13. 23 V 1855 r. wdowa wraz dziećmi Aleksandrem, Nikodemem, Walerią i Leokadią uzyskiwały prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym Rokicki w wysokości 571,84 rubla (285,92 rubla dla wdowy, zaś pozostałe 285,92 rubla dla dzieci); rodzina Rokickiego po jego śmierci mieszkała na terenie powiatu białostockiego guberni grodzieńskiej.

14. Zmarł 24 VI 1854 r. w Wierzbołowie.

15. LVIA, zesp. 604, inw. 58, sygn. 23, k. 1368; sygn. 30, k. 5; sygn. 62, k. 31v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 67, k. 65, 79v; sygn. 70, k. 32; sygn. 71, k. 1–1v, 4v, 30v; sygn. 72, k. 21, 22–22v, 30–30v; sygn. 75, k. 5v–6; sygn. 77, k. 35, 36; sygn. 79, k. 45–45v; sygn. 82, k. 6, 24v; sygn. 83, k. 20v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 512; sygn. 36, k. 9, 40–40v, 43v, 70v; sygn. 55, k. 5v–6; sygn. 58, k. 70, 71, 147–147v, 206–206v, 248v, 252–252v, 317v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28, 29, 50; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 26176, k. 14–21; sygn. 3914, k. 1–8; sygn. 7398, k. 1–10; sygn. 8833, k. 30–34; *Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г., s. 303; Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г., s. 303; Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству*

Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 145; <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:3Q9M-CSMW-6WN7-9?cc=4166194> [dostęp: 24 II 2023 r.].

Rostowcew, Boris Iwanowicz

1. Ростовцев, Борис Иванович

2. Ur. 19 VIII 1864 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kijowskiej od 18 XI 1886 r.

5. I Gimnazjum Męskie w Kijowie, ukończone w 1882 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony w 1886 r. z tytułem studenta rzeczywistego.

6. Ojciec posiadał majątek o powierzchni 299 dziesięcin ziemi w guberni wołyńskiej ofiarowany przez cara Aleksandra II za wierną i oddaną służbę, majątek zakupiony w guberni orenburskiej i majątek dziedziczny w guberni czernihowskiej.

7. ŻONATY od 16 IX 1891 r. z Aleksandrą Roszcziną, ur. przed 1875 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze rzeczywistego radcy stanu wykładowcy Michajłowskiej Akademii Artylerii i Michajłowskiej Szkoły Artylerii Piotra Jemielianowicza Roszczina i Jelizawieży Iwanowny ?

8. DZIECI: Georgij, ur. w I 1895 r. w Sankt Petersburgu, zm. 3 XI 1897 r w Mławie, wyznania prawosławnego; Boris, ur. 29 VII 1897 r. w Mławie, zm. po 31 VIII 1897 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Jakowlewicz Rostowcew, ur. w 1831 r. w guberni czernihowskiej, zm. 27 IV 1917 r. w Orenburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej od 28 VIII 1846 r. i guberni kijowskiej od 18 XI 1886 r., syn dyrektora szkół guberni czernihowskiej Jakowa Pałowicza Rostowcewa, absolwent Wydziału Historyczno-Filologicznego Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, rzeczywisty tajny radca 1 I 1904 r., urzędnik administracji państwowej, m.in. pomocnik kuratora Kijowskiego Okręgu Naukowego i kurator Orenburskiego Okręgu Naukowego, członek Rady Państwa w 1909 r., filolog klasyczny. MATKA: Maria Monachowa, ur. przed 1846 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, córka Iwana Monachowa. RODZENSTWO: Dmitrij, ur. 31 VIII 1867 r. w Kijowie, zm. po 1927 r., wyznania prawosławnego, pułkownik 29 III 1909 r., absolwent Włodzimierskiego Korpusu Kadetów w Kijowie i III Aleksandrowskiej Szkoły Wojskowej, oficer 12 Batalionu Strzelców i Pawłowskiemu Pułku Lejbgwardii, żonaty od 25 IV 1910 r. z Olgą Aleksiejewną Frołową, córką szlachcica dziedzicznego; Michaił, ur. 28 X 1870 r. w Żytomierzu, zm. 20 X 1952 r. w New Haven w Stanach Zjednoczonych, wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Historyczno-Filologicznego Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, historyk starożytnego Rzymu, wykładowca Cesarskiego

Uniwersytetu Petersburskiego i Uniwersytetu w Yale, rosyjski działacz emigracyjny, współzałożyciel „Komitetu Wyzwolenia”, żonaty od 25 IV 1901 r. z Zofią Michajłówną Kulczycką córką kapitana; Sergiej, ur. w 1872 r., zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, sekretarz kolegiálny, urzędnik Ministerstwa Finansów, żonaty od 28 IV 1902 r. z Aleksandrą Dmitrijewną Zachorowską; Fiodor, ur. 2 I 1878 r. w Kijowie, zm. 12 XII 1933 r. we Francji, wyznania prawosławnego, pułkownik 6 XII 1913 r., absolwent Korpusu Kadetów w Pskowie, Michajłowskiej Szkoły Artylerii i Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego, oficer Sztabu Generalnego, sztab-oficer do poruczeń przy sztabie VII i X Korpusu Armii, uczestnik wojny rosyjsko-japońskiej, rosyjski działacz emigracyjny we Francji; Paweł, ur. 5 XI 1880 r. w Kijowie, zm. po 1916 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Orenburgu, student Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, asesor kolegiálny, urzędnik sądowy, zastępca prokuratora Orenburskiego Sądu Okręgowego, żonaty; Anastasja, ur. ?, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. ?, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego.

10. 17 X 1886 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 31 XII 1886 r. – młodszy pomocnik referenta DOC MF; 14 V 1888 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 25 I 1891 r. – referent Portowej KC Sankt Petersburg; 23 IV 1892 r. – młodszy referent DOC MF; 27 VI 1894 r. – członek KC Odessa; 14 VI 1895 r. – młodszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 11 I 1897 r. – dyrektor KC Mława; 13 VIII 1901 r. – dyrektor KC Granica; 10 III 1903 r. – na własną prośbę pomocnikiem dyrektora KC Odessa; 3 XII 1909 r. – pomocnik dyrektora KC Moskwa.

11. ? r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1911 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 28 I 1887 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 X 1886 r.); 27 III 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 X 1889 r.); 3 II 1893 r. – radca tytularny (starsz. 16 IX 1892 r.); 5 III 1896 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 IX 1895 r.); 8 V 1900 r. – radca dworu (starsz. 16 IX 1899 r.); 15 VI 1908 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 IX 1903 r.); 8 XII 1908 r. – radca stanu (starsz. 16 IX 1907 r.).

13. Rostowcew zawarł związek małżeński w cerkwi Pałacu Taurydzkiego w Sankt Petersburgu; w czasie piastowania stanowiska dyrektora KC Granica wraz z podległym mu urzędnikiem pomocnikiem skarbnika Wilczkowskim dokonał przestępstw o charakterze finansowym.

14. Zmarł 27 IV 1915 r. w Moskwie.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 34780; zesp. 19, inw. 124, sygn. 858, k. 226v; sygn. 988, k. 270v; inw. 127, sygn. 366, k. 187v; sygn. 2407, k. 15v; inw. 128, sygn. 598, k. 397v; sygn. 629, k. 152v; sygn. 1277, k. 149v; sygn. 1586, . 7v; DAKO, zesp. 292,

inw. 1, sygn. 7, k. 53v; sygn. 46, k. 14; inw. 2, sygn. 152, k. 8; ERT, EAA.644.1.1578, k. 24v; EAA.644.1.1612, k. 11, 13; EAA.644.1.1740, k. 24v; EAA.644.1.2004, k. 68; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 28v, 32; sygn. 34, k. 23v; sygn. 35, k. 11, 13; sygn. 37, k. 24v; sygn. 38, k. 20, 41; sygn. 41, k. 62; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 8; GARF, zesp. 1838, inw. 1, sygn. 710, k. 2–3v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 38, 42; sygn. 2027, k. 26; sygn. 2028, k. 2v; sygn. 2031, k. 12; zesp. 138, inw. 1, sygn. 840; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 24v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 121; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 74, s. 32–33, 94–95; „УПРМФ” 1886, nr 46, s. 454; 1887, nr 4, s. 230; 1888, nr 25, s. 660; 1891, nr 7, s. 86; 1892, nr 21, s. 222; 1894, nr 29, s. 391; 1896, nr 10, s. 174–175; 1897, nr 5, s. 61; 1911, nr 15, s. 274, 279; „Возрождение” 1934, nr 3478, s. 4; „Часовой” 1934, nr 116–117, s. 4; ПДГСЕВ, 1895, nr 18, s. 2; nr 20, s. 1; 1900, nr 16, s. 4; 1901, nr 21, s. 1; nr 23, s. 1; 1902, nr 15, s. 2; 1903, nr 7, s. 1; nr 9, s. 1; 1907, nr 15, s. 2; 1908, nr 17, s. 1; nr 32, s. 1; 1909, nr 42, s. 1; 1910, nr 1, s. 4; 1913, nr 1, s. 8; nr 6, s. 3; 1915, nr 5, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 128; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 141; *Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год*, kol. 492; *Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год*, kol. 595; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года*, s. 585–586; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 93; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 226; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Марта 1914 г.*, s. 450, 1415; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1910 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения)*, s. 431; *Список чинов ведомства Министерства Юстиции 1916 год. Исправленный по 1 Января, часть II, (Губернские учреждения)*, Петроград 1916, s. 847; Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства*, том II, s. 282; *Список дворян Киевской губернии*, Киев 1906, s. 227; Н.В. Шапошников, „Heraldica”. *Исторический сборник*, том I, Санкт Петербург 1900, s. 220; *Столетие Киевской первой гимназии. (1809–1811–1911 гг.)*, том 1, Киев 1911, s. 164; *Государственный совет Российской империи. 1906–1917*, Москва 2008, s. 230; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, том 6, книга первая, s. 285–286.

Rozanow, Stiepan Aleksandrowicz

1. Розанов, Степан Александрович
2. Ur. 30 VIII 1869 r.
3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Szkoła z programem gimnazjum przy zborze luterańskim p.w. św. Anny w Sankt Petersburgu.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: Aleksandr Fiodorowicz Rozanow, ur. 14 VIII 1839 r. w guberni petersburskiej, zm. 11 X 1883 r. w Dreźnie, wyznania prawosławnego, syn popa Fiodora Aleksiejewicza Rozanowa, absolwent Petersburskiego Seminarium Duchownego 1863 r., pop, protojerej, w latach 1869–1883 proboszcz cerkwi prawosławnej przy rosyjskiej placówce dyplomatycznej w Dreźnie. MATKA: Antonina ?, ur. w 1842 r., zm. w 1919 r., wyznania prawosławnego. RODZĘSTWO: Siemion, ur. w 1875 r. w Dreźnie, zm. 24 XII 1941 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, absolwent Petersburskiego Seminarium Duchownego 1896 r., Akademii Duchownej w Sankt Petersburgu 1900 r. i Cesarskiego Petersburskiego Instytutu Archeologicznego 1898 r., archeolog, historyk, archiwista, sekretarz i profesor Petersburskiego Instytutu Archeologicznego, pracownik naukowy Oddziału Numizmatycznego Muzeum Ermitaż, żonaty z baronową Zofią Aleksandrowną von Uexküll, córką pułkownika, absolwentką Instytutu Smolnego w Sankt Petersburgu; Aleksandra, ur. 8 XI 1876 r. w Dreźnie, zm. 9 I 1942 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, absolwentka Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu w klasie fortepianu w 1899 r., wykładowczyni i profesor (od 1923 r.) tego konserwatorium w latach 1899–1929, zamężna z Aleksiejem Siergiejewiczem Nieczajewem, ur. w 1874 r., zm. w 1938 r., wyznania prawosławnego.

10. 16 VII 1889 r. – urzędnik kancelaryjny Portowej KC Sankt Petersburg; 18 VIII 1892 r. – pomocnik młodszego buchaltera Portowej KC Sankt Petersburg; 27 VIII 1894 r. – pomocnik referenta Portowej KC Sankt Petersburg; 11 VI 1897 r. – pomocnik sekretarza Portowej KC Sankt Petersburg; 19 XI 1902 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 26 VII 1907 r. – członek Portowej KC Sankt Petersburg; 10 V 1911 r. – dyrektor KC Grajewo; 9 IV 1915 r. – pomocnik dyrektora KC Moskwa.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 VII 1911 r. – order japoński Świętego Skarbu III kl.; 6 I 1912 r. – order bułgarski Za Zasługi Cywilne; 14 IV 1913 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VIII 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 1 III 1893 r. – registrator kolegiálny (starsz. 16 VII 1891 r.); 27 II 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 VII 1894 r.); 27 X 1897 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 VII 1897 r.); 29 I 1901 r. – radca tytularny (starsz. 16 VII 1900 r.); 12 II 1904 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 VII 1903 r.); 26 X 1907 r. – radca dworu (starsz. 16 VII 1907 r.); 5 XII 1911 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 VII 1911 r.); 1 XII 1915 r. – radca stanu (starsz. 16 VII 1915 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 2, inw. 1, sygn. 12921; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 66; sygn. 46, k. 14v; inw. 2, sygn. 152, k. 4, 17; ERT, EAA.644.1.1578, k. 47v; EAA.644.1.1740, k. 32, 40; EAA.644.1.1893, k. 18, 21; EAA.644.1.2004, k. 68v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 158v–159; sygn. 33, k. 7, 8; sygn. 37, k. 32, 41; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 4, 17; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7–7v; sygn. 2031, k. 12v; inw. 4, sygn. 727; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 15, 18; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 3, 7–7v; zesp. 138, inw. 1, sygn. 837; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 46v; „УПРМФ” 1892, nr 38, s. 430; 1893, nr 19, s. 242; 1894, nr 38, s. 466; 1897, nr 33, s. 479; nr 45, s. 653–655; 1902, nr 15, s. 241, 248–250; 1913, nr 15, s. 284, 288–289; ПДТСЕВ, 1895, nr 6, s. 1, 3; 1901, nr 6, s. 1–2; 1902, nr 29, s. 2; 1904, nr 2, s. 1; nr 6, s. 1–2; 1907, nr 20, s. 1; nr 27, s. 1; 1911, nr 8, s. 1; nr 9, s. 3; 1913, nr 1, s. 33; nr 6, s. 4; 1915, nr 3, s. 1; nr 9, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 96; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 96; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 110; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 639–640; *Памятная книжка Императорского Археологического Института в С.-Петербурге. 1878–1911 г.г.*, сост. П.С. Яковлев, Санкт Петербург 1911, s. 15, 29, 44.

Rusanow, Paweł Dmitrijewicz

1. Русанов, Павел Дмитриевич

2. Ur. w 1840 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni chersońskiej.

5. I Korpus Kadetów w Moskwie, nieukończony 13 VI 1857 r.

6. Majątek dziedziczny o powierzchni 486 dziesięcin, własność z innymi 8 spadkobiercami.

7. ŻONATY przed 1880 r. z Zofią Żaryn, ur. przed 1859 r., zm. po 1887 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica Franciszka Żaryna.

8. DZIECI: Julia, ur. 29 VII 1876 r. w Grajewie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 14 IX 1878 r. w Grajewie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 27 XI 1879 r. w Grajewie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 6 I 1881 r. w Mławie, zm. przed 1887 r., wyznania prawosławnego; Stiepan, ur. 23 XII 1884 r. w Praszce, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Dmitrij Michajłowicz Rusanow, ur. przed 1798 r., zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kurskiej, generał-major armii rosyjskiej 4 X 1836 r., m.in. dowódca Brygadą Rezerwową 12 Dywizji Piechoty i 1 Brygady 4 Dywizji Piechoty. MATKA: ? RODZENSTWO: Dmitrij, ur. w 1829 r., zm. po 1884 r., wyznania prawosławnego, podpułkownik 1 I 1878 r., od 13 VI 1848 r. oficer armii rosyjskiej m.in. dowódca batalionu 58 Praskiego Pułku Piechoty, żonaty; Wasilij, ur. w 1833 r., zm. po 1 X 1877 r., wyznania prawosławnego, major 3 X 1877 r., oficer 6 Kaukaskiego Batalionu Liniowego i Georgijewskiej Komendy Wojsk Lokalnych, od 2 VII 1869 r. oficer straży granicznej, od 19 VII 1869 r. dowódca oddziału Taurogeńskiej BSG, żonaty z Jeleną Wasiljewną ?, wyznania prawosławnego.

10. 18 I 1858 r. – urzędnik kancelaryjny Lądowej KC Odessa; 22 IV 1859 r. – urzędnik kancelaryjny Portowej KC Odessa (od 27 IV do 13 XI 1862 r. – tymczasowo p.o. wagi stemplowej KC Odessa; od 15 XI 1862 r. do 1 I 1864 r. – tymczasowo p.o. referenta KC Odessa); 16 III 1864 r. – na własną prośbę sekretarzem KC Taurogi (28 X 1868 r. – oddelegowany do zajęć w KC Wierzbolów); 12 V 1873 r. – członek KC Grajewo; 26 IV 1880 r. – włączony do etatu DOC MF (oddelegowany do p.o. członka KC Mława); 15 XI 1880 r. – członek KC Reni; 17 XII 1884 r. – dyrektor KC Praszka; 27 III 1886 r. – członek i skarbnik KC Isakowce; 29 III 1888 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. IV 1875 r. – nagroda finansowa 172,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 23 XI 1860 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 I 1860 r.); 12 VII 1865 r. – radca tytularny (starsz. 16 III 1864 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 III 1867 r.); 4 I 1874 r. – radca dworu (starsz. 12 V 1873 r.); 30 XI 1876 r. – radca kolegiálny (starsz. 12 V 1876 r.); 15 XII 1880 r. – radca stanu (starsz. 26 IV 1880 r.).

13. –.

14. Zmarł po 29 III 1888 r.

15. LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 1, k. 332v, 378; sygn. 5, k. 369v; sygn. 6, k. 329v; sygn. 8, k. 242v; sygn. 13, k. 195v; inw. 20, sygn. 402, k. 183v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 21v–22; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 424–432; sygn. 318, k. 413v–414; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 24, k. 12v; sygn. 25, k. 8v; sygn. 26, k. 8v, 49v; sygn. 27, k. 11v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego

Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 7, k. 13; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 43, s. 38; sygn. 45, s. 4; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 596; 1868, nr 7, s. 127–128; 1869, nr 32, s. 458; 1873, nr 42, s. 851; 1874, nr 3, s. 58–59; 1875, nr 20, s. 453; 1876, nr 51–52, s. 1198; 1877, nr 43, s. 1119; 1880, nr 32, s. 839; 1881, nr 1, s. 7; nr 8, s. 234–235; 1886, nr 17, s. 213; 1888, nr 16, s. 120; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Октября 1836 года; Памятная книжка Ковенской губернии на 1867 год, s. 69; Памятная книжка Ковенской губернии на 1869 год, s. 49; Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 года, s. 41; Памятная книжка Ковенской губернии на 1872 год, s. 45; Памятная книжка Ковенской губернии на 1873 года, s. 35; Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год, s. 410; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Декабря, Санкт Петербург 1879, s. 445; Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Апреля, Санкт Петербург 1884, s. 197.

Rutowski, Mitrofan Andriejewicz

1. Рутовский, Митрофан Андреевич
2. Ur. w 1846 r. w guberni charkowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.

5. Charkowskie Seminarium Duchowne, ukończone 27 VIII 1867 r. z dyplomem I kategorii i tytułem studenta.

6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.

9. ОУСІЕС: Andriej Rutowski, ur. przed 1834 r., zm. po 1855 r., pop w guberni charkowskiej. МАТКА: ? RODZENSTWO: Nikanor, ur. w 1855 r., zm. 18 X 1909 r. w Sosnowcu, absolwent Szkoły Realnej w Białej Cerkwi, urzędnik celny, żonaty z Anną Wasiljewną Zmiejewą.

10. 9 IX 1867 r. – nauczyciel języka rosyjskiego w Szkole Duchownej w Kupjańsku; 29 VII 1868 r. – nauczyciel języka łacińskiego w Szkole Duchownej w Kupjańsku (od 31 VIII 1869 r. – p.o. referenta tejże szkoły duchownej); 14 III 1872 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 21 III 1872 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 23 II 1873 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 2 V 1877 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC; 30 IV 1882 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Azowskiego OC; 4 III 1883 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Południowego OC; 10 VI 1883 r. – członek KC Wierzbołów (od 31 VIII do 27 XI 1885 r. – p.o. naczelnika Jurburskiego OC); 13 III 1886 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Wierz-

bołowskiego OC; 13 II 1893 r. – dyrektor KC Grajewo; 5 XII 1898 r. – dyrektor KC Archangielsk; 24 III 1901 r. – członek KC Moskwa.

11. 25 III 1870 r. – nagroda 115 rubli za prowadzenie kancelarii Szkoły Duchownej w Kupjańsku; 23 I 1876 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 31 VIII 1879 r. – order św. Anny III kl. za wsparcie armii rosyjskiej w czasie wojny z Turcją w latach 1877–1878; 13 IV 1886 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 IV 1890 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1892 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 2 IV 1895 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 24 XII 1897 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1896 r.

12. 12 IX 1872 r. – registrator kolegiálny (starsz. 9 IX 1867 r.); 18 VII 1873 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 IX 1870 r.); 15 VI 1874 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 IX 1873 r.); 10 III 1877 r. – radca tytularny (starsz. 9 IX 1876 r.); 6 III 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 IX 1879 r.); 14 VI 1884 r. – radca dworu (starsz. 20 VIII 1883 r.); 20 II 1887 r. – radca kolegiálny (starsz. 20 VIII 1886 r.); 11 I 1891 r. – radca stanu (starsz. 20 VIII 1890 r.).

13. XI 1894 r. – zatwierdzony na funkcji przewodniczącego Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Grajewie.

14. Zmarł 15 II 1912 r. w Moskwie.

15. DACHO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 593, k. 81v; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 21; ERT, EAA.644.1.1475, k. 1; EAA.644.1.1936a, k. 10; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 5v, 18v, 23; inw. 4, sygn. 735; inw. 9, sygn. 38, k. 8v–9; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 9–18; sygn. 1546, k. 424–431; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 3v, 40, 42; ПДТСЕВ, 1898, nr 3, s. 2; nr 27, s. 1; 1899, nr 1, s. 1; 1901, nr 4, s. 2; nr 11, s. 2; nr 14, s. 1; 1912, nr 4, s. 3; „УПРМФ” 1872, nr 21, s. 373; nr 39, s. 765; 1873, nr 31, s. 627–629; 1874, nr 27, s. 642–643; 1876, nr 5, s. 109–110; 1877, nr 12–13, s. 271–272; nr 38, s. 953; 1880, nr 14, s. 353; 1882, nr 50, s. 1395; 1883, nr 34, s. 971; nr 39, s. 1130; 1884, nr 30, s. 254; 1886, nr 15, s. 83–84; nr 17, s. 213; 1887, nr 14, s. 30; 1890, nr 13, s. 117–118; 1893, nr 10, s. 122; 1895, nr 14, s. 229, 231–232; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1894, nr 23, s. 384; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 88; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1896 год*, s. 134–135.

Rutowski, Nikanor Andriejewicz

1. Рутовский, Никанор Андреевич
2. Ur. w 1856 r. w guberni charkowskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn popa.

5. Szkoła Realna w Białej Cerkwi, ukończona; Moskiewska Szkoła Techniczna, nieukończona (2 lata).

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1889 r. z Anną Zmiejewą, ur. przed 1872 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica dziedzicznego Wasilija Zmiejewa.

8. DZIECI: Boris, ur. 24 I 1890 r. w Kutaisi, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, inżynier-technolog, urzędnik kancelaryjny KC Moskwa.

9. OJCIEC: Andriej Rutowski, ur. przed 1834 r., zm. po 1855 r., pop w guberni charkowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Mitrofan, ur. w 1846 r. w guberni charkowskiej, zm. 15 II 1912 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, absolwent Charkowskiego Seminarium Duchownego, urzędnik celny, kawaler.

10. 22 IX 1878 r. – służba wojskowa w stopniu szeregowca w 19 Dywizji Piechoty; 1 IV 1879 r. – zwolniony do rezerwy; 20 V 1880 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 15 III 1882 r. – pomocnik dyrektora PC Łązek Zaklikowski; 18 IX 1882 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 14 VII 1887 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kutaiskiego Okręgu Kwarantanno-Celnego; 7 IX 1890 r. – p.o. okręgowego rewizora celnego Semipałatyńskiego OC; 16 V 1894 r. – zatwierdzony na stanowisku okręgowego rewizora celnego Semipałatyńskiego OC; 7 II 1897 r. – p.o. naczelnika Semipałatyńskiego OC; 3 VIII 1899 r. – rewirowy inspektor celny w Zajsanie Semipałatyńskiego Rewiru Celnego; 17 VI 1900 r. – dyrektor KC Sretenski; 5 VIII 1904 r. – dyrektor KC Sosnowiec.

11. 15 V 1883 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 IV 1889 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1893 r. – dodatek 20% za 5 lat służby w Kraju Turkiestańskim od dnia 1 VII 1891 r.; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 VII 1897 r. – dodatek 40% za 10 lat służby na terytoriach objętych szczególnymi przepisami regulującymi zasady służby cywilnej od dnia 1 VII 1896 r.; 14 IV 1902 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 8 IV 1883 r. – registrator kolegiálny (starsz. 20 V 1882 r.); 15 XI 1884 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 V 1884 r.); 27 I 1887 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 V 1886 r.); 23 XI 1889 r. – radca tytularny (starsz. 28 X 1888 r.); 10 XI 1892 r. – asesor kolegiálny (starsz. 22 X 1891 r.); 5 III 1896 r. – radca dworu (starsz. 22 X 1895 r.); 8 V 1900 r. – radca kolegiálny (starsz. 22 X 1899 r.); 27 II 1904 r. – radca stanu (starsz. 22 X 1903 r.).

13. Przyczyną zgonu Rutowskiego była choroba serca; został 19 X 1909 r. na cmentarzu prawosławnym w Sosnowcu.

14. Zmarł 17 X 1909 r. w Sosnowcu.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 46, k. 35v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 20; EAA.644.1.1740, k. 17; EAA.644.1.2004, k. 89v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 8v, 23; sygn. 34, k. 15, 23v, 28, 32; sygn. 36, k. 19; sygn. 37, k. 17; sygn. 41, k. 59v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 33v; inw. 4, sygn. 734; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11, 31, 34; sygn. 1545, k. 39–43; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, s. 123; sygn. 18, k. 63v, 77v, 82; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1909 rok, k. 96v–97; „УПРМФ” 1883, nr 20, s. 528, 530–532; nr 32, s. 915; nr 34, s. 971; nr 37, s. 1066–1067; 1885, nr 7, s. 411; nr 14, s. 29–30; 1887, nr 31, s. 332; 1889, nr 15, s. 145–148; 1890, nr 39, s. 393–394; 1894, nr 25, s. 292; 1896, nr 10, s. 174; 1897, nr 9, s. 101; nr 15, s. 185–188; 1902, nr 15, s. 241, 244; 1905, nr 16, s. 214, 217; 1909, nr 48, s. 714; ПДТСЕВ, 1895, nr 6, s. 4; nr 14, s. 3; 1897, nr 7, s. 1; 1899, nr 14, s. 2; nr 24, s. 6; nr 27, s. 1; 1900, nr 10, s. 1; nr 16, s. 4; nr 18, s. 1; nr 21, s. 1; 1904, nr 8, s. 1; nr 24, s. 1; nr 26, s. 3; 1906, nr 11, s. 3; 1907, nr 11, s. 1; 1909, nr 40, s. 2; 1913, nr 15, s. 2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 98; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 99; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 193; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1907 год*, s. 79; *На 1883 год памятная книжка Ломжинской губернии*, s. 38.

Rymkiewicz, Jerzy Wincenty Ignatjewicz

1. Рымкевич, Георгий Игнатьевич

2. Ur. w 1814 r. w Poszwietach w powiecie szawelskim guberni wileńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1842 r. z Bogumiłą Ordyłowską, ur. w 1821 r. w Krozach w guberni wileńskiej, zm. 1 VI 1866 r. w Grodziszczku, wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica Wincentego Ordyłowskiego i Antoniny z d. Hłodkowska; 2° od 26 I 1880 r. z Józefą Rudnicką, ur. 17 II 1842 r. w Osieczu Małym, zm. po 1894 r., wyznania rzymskokatolickiego, wdową po Józefie Rudnickim zm. 25 I 1877 r., córką szlachcica i wójta gminy dominialnej Osiecz Wielki Michała Rościszewskiego i Małgorzty z d. Głószkowska (Głuszkowska).

8. DZIECI: Edward Antoni Tadeusz, ur. 18 II 1842 r. w Mereczu, zm. po 1871 r., wyznania rzymskokatolickiego, od 19 IX 1846 r. szlachcic dziedziczny guberni ko-

wieńskiej, student Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego i absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego z tytułem studenta rzeczywistego i prawem uzyskania 12 rangi urzędniczej w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej, urzędnik Wydziału Wojskowo-Policyjnego Kaliskiego Rządu Gubernialnego, starszy rewizor Turkiestańskiej Izby Kontroli; Wiktor Józef, ur. 26 XII 1843 r. w Mereczu, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego, od 19 IX 1846 r. szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej; Elwira Justyna Weronika, ur. 6 II 1846 r. w Mereczu, zm. po 1885 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 26 I 1867 r. z Gustawem Oskarem Emilem Neumannem z Lignicy w Królestwie Pruskim, inspektorem plantacji cukrowni w Gliniojecku; Antonina, ur. 27 IV 1848 r. w Kownie, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Jan Wincenty, ur. 15 V 1850 r. w Kownie, zm. po 18 IX 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Lublinie 18 VI 1871 r., nieukończony Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, asesor kolegialny, urzędnik Wydziału Administracyjnego, Wydziału Wojskowo-Policyjnego Kaliskiego Rządu Gubernialnego i Tureckiego Zarządu Powiatowego, kawaler; Ignacy Piotr, ur. 26 VIII 1852 r. w Wincencie, zm. 5 XII 1881 r. w Księżej Wólce, wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik Trybunału Cywilnego w Kaliszu, pisarz gminy Niemysłów, żonaty od 3 XI 1873 r. z Emilią Malanowską, ur. w 1854 r. w Dobrzecu Małym, zm. po 14 II 1889 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką młynarza Nemejusza Malanowskiego i Małgorzaty z d. Zakrzewska; Maria Rozalia Agata, ur. 15 XI 1854 r. w Wilczynie, zm. po 1881 r., wyznania rzymskokatolickiego; Józefa, ur. 19 III 1857 r. w Podłężu, zm. po 1881 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Ignacy Rymkiewicz, ur. przed 1794 r., zm. po 1814 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej. MATKA: Marianna Tołoczko, ur. przed 1796 r., zm. po 1814 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 30 VIII 1836 r. – nadetatowy pisarz KC Merecz; 15 III 1839 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC (oddelegowany do zajęć w KC Merecz); 19 VI 1839 r. – pisarz KC Merecz; 10 VII 1847 r. – pisarz KC Kowno; 1 I 1851 r. – p.o. nadzorca składu celnego i wagstempelmeister KC Wincenta; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorca składu celnego i wagstempelmejsra KC Wincenta; 4 VII 1853 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Wilczyn; 14 VI 1856 r. – nadzorca PC Podłęże; 16 I 1861 r. – dyrektor KC Czołnochów; 1 V 1864 r. – dyrektor PC Czołnochów; 31 V 1865 r. – dyrektor PC Grodziszczko; 16 I 1867 r. – włączony do etatu DOC MF; 24 II 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 24 IV 1868 r. – włączony do etatu Kaliskiego Rządu Gubernialnego; 17 II 1870 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 II 1871 r. – sekwestrator powiatu tureckiego; 31 III 1876 r. – na własną prośbę zwol-

niony ze stanowiska sekwestratora; 15 IV 1876 r. – pomocnik buchaltera Powiatowej Kasy Skarbowej w Turku; 1 VII 1881 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1838 r. – nagroda finansowa 50 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 10 rubli; I 1843 r. – nagroda finansowa 177,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1844 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 19 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 27,5 rubla; 1849 r. – nagroda finansowa 8 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 6 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1855 r. – nagroda finansowa 42 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 29 IX 1856 r. – nagroda finansowa 107 rubli; 1856 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1857 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1858 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1859 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1860 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1861 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1862 r. – nagroda finansowa 57 rubli; 1863 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1864 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 8 X 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1851 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 4 XI 1866 r. – uznanie cara Aleksandra II za działalność i efektywność w zwalczaniu kontrabandy; X 1866 r. – nagroda finansowa 57,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1867 r. – nagroda finansowa 48,59 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 12 X 1847 r. – registrator kolegiálny (starsz. 15 III 1841 r.); 24 IV 1848 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 15 III 1845 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 I 1851 r.); 17 VII 1855 r. – radca tytularny (starsz. 1 I 1855 r.); 27 VI 1862 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 I 1861 r.).

13. Syn Edward w czasie studiów na Cesarskim Uniwersytecie Charkowskim korzystał ze stypendium Ministerstwa Oświecenia Publicznego. Na podstawie decyzji DOC MF z 16 I 1870 r. otrzymał emeryturę 156,75 rubla od dnia 24 II 1868 r. Po odejściu ze służby w 1881 r. otrzymał emeryturę w wysokości 400 rubli.

14. Zmarł 22 II 1895 r.

15. LVIA, zesp. 1541, inw. 1, sygn. 27, k. 55v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 11v; sygn. 31, k. 72; sygn. 75, k. 8; sygn. 79, k. 44–44v; sygn. 80, k. 16v–17; sygn. 82, k. 10v, 36–36v; sygn. 85, k. 26; sygn. 93, k. 35; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 11v–12; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 8; sygn. 58, k. 146–146v, 164v–165, 327–327v; sygn. 78, k. 25v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 57, 107, 158v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 323–328; sygn. 2443, k. 79–80; sygn. 3249, k. 172–174; sygn. 3914, k. 115–117v; sygn.

7351, k. 363–366; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 7; sygn. 2, k. 14v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Częstochowie, sygn. 2, s. 4; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Blizanowie, sygn. 45, s. 44; sygn. 46, s. 26; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Mikołaja w Kaliszu, sygn. 35, s. 163; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Józefa w Kaliszu, sygn. 52, s. 62; sygn. 65, s. 180; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Niemysłowie, sygn. 26, k. 51; Izba Skarbowa w Kaliszu, sygn. 38; sygn. 186; Rząd Gubernialny Kaliski, Wydział Administracyjny, sygn. 186; sygn. 452; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wilczyn (pow. koniński), sygn. 54, s. 25; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Turek, sygn. 109, s. 291; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Izbica Kujawska (pow. kolski), sygn. 65, k. 33v–34; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Boniewo-Lubomin, sygn. 32, k. 4v; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 549, k. 13; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Głinojecku, sygn. 85, s. 16; „УПРМФ” 1865, nr 29, s. 494; 1866, nr 47, s. 908; 1867, nr 8, s. 123; nr 11, s. 180; 1868, nr 38, s. 739; *Памятная книжка Калишской губернии на 1879 год*, s. 62–63; *Памятная книжка Калишской губернии на 1881 год*, s. 38; *Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета, на 1864–1865-й академический год*, [b.d.m.w.].

Sabaniejew, Aleksiej Fiodorowicz

1. Сабанеев, Алексей Феодорович

2. Ur. 4 IX 1858 r. w Kijowie.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni jarosławskiej.

5. Wydział Fizyczno-Matematyczny Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego (do V 1876 r.), Wydział Fizyczno-Matematyczny Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, stopień kandydata nauk przyrodniczych w 1883 r.

6. W Kijowie i we wsi Niediełkowo w powiecie bałckim w guberni podolskiej wraz z braćmi posiadał majątki o powierzchni 777 dziesięcin i 20 sążni. Część majątku Niediełkowo został sprzedana okolicznym chłopom w 1908 r.

7. ŻONATY od 12 IV 1892 r. z Jekateriną Piotrowną Zykową, ur. 25 X 1871 r. w powiecie myszkińskim guberni jarosławskiej, zm. po 1915 r., wyznania prawosławnego, córką rzeczywistego radcy stanu Piotra Siergiejewicza Zykowa naczelnika Kutańskiego OC i Jekateriny Aleksiejewny Żeltuchiny.

8. Bezdziety.

9. OJCIEC: Fiodor Piotrowicz Sabaniejew, ur. w 1820 r., zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego, rzeczywisty radca stanu 27 XII 1868 r., absolwent Liceum Riszeliowskiego w Odessie, zarządzający Kancelarią Generał-Gubernatora Kijowskiego, Wołyńskiego i Podolskiego, właściciel majątków „Niedielkowo” i „Jozefowka” zakupionych na terenie guberni podolskiej po 1864 r., żonaty od 1859 r. MATKA: Jekaterina Aleksiejewna Proncziszczewa, ur. w 1829 r., zm. w 1889 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze asesora kolegiального Aleksieja Władimirowicza Proncziszczewa i ks. Warwary Piotrowny Obolenskiej. RODZĘSTWO: Piotr, ur. 24 I 1854 r. w Kijowie, zm. po 1 III 1916 r., wyznania prawosławnego, student Wydziału Fizyczno-Matematycznego Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego i Wydziału Prawnego Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, rzeczywisty radca stanu 1 I 1908 r., zastępca prokuratora Bakińskiego Sądu Okręgowego, członek Kijowskiej Izby Sądowej, żonaty z Dozgową, wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 31 I 1855 r. w Kijowie, zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 18 X 1856 r. w Moskwie, zm. przed 3 X 1937 r. w Salonikach w Grecji, wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, chirurg-ortopeda, główny lekarz Szpitala Okręgowego w Odessie, wykładowca Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, w czasie I wojny światowej konsultant i operator lazaretów Odeskiego Damskiego Komitetu Czerwonego Krzyża, po 1918 r. na emigracji w Turcji; Ilja, ur. 8 VII 1867 r. w guberni kałuskiej, zm. 12 XI 1922 r. w Odessie, wyznania prawosławnego, żonaty; Warwara, ur. 20 VII 1861 r., zm. po 1872 r., wyznania prawosławnego.

10. 30 I 1884 r. – nadetatowy laborant Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie; 13 XII 1884 r. – zatwierdzony na stanowisku nadetatowego laboranta Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie; 16 III 1886 r. – zwolniony ze służby na własną prośbę; 4 VIII 1886 r. – podjął służbę wojskową w 27 Kijowskim Pułku Dragonów; 27 III 1887 r. – awansowany na podoficera 27 Kijowskiego Pułku Dragonów; 12 VII 1887 r. – złożył egzaminy na stopień chorążego; 31 VIII 1887 r. – zwolniony ze służby wojskowej; 15 XII 1887 r. – na własną prośbę mianowany pomocnikiem sekretarza Kutaiskiego Sądu Okręgowego; 1 X 1888 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kutaiskiego Okręgu Kwarantanno-Celnego; 26 X 1890 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kutaiskiego Okręgu Kwarantanno-Celnego; 10 V 1895 r. – członek KC Batumi; 14 XII 1896 r. – członek KC Lipawa; 12 XII 1898 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 7 IV 1901 r. – dyrektor KC Kretynga; 28 V 1903 r. – dyrektor KC Grajewo; 30 VII 1909 r. – dyrektor KC Granica; 1 IV 1911 r. – naczelnik Warszawskiego OC; 1 VI 1912 r. – inspektor Warszawskiego Rewiru Celnego; 3 VIII 1915 r. – dyrektor KC Moskwa; 26 II 1918 r. – zwolniony ze służby.

11. 17 IV 1894 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 IX 1894 r. – dodatek 20% za 5 lat służby na Kaukazie; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 17 IV 1905 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 II 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 10 IV 1916 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 2 VIII 1889 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 30 I 1884 r.); 19 II 1890 r. – radca tytularny (starsz. 30 I 1886 r.); 2 VI 1891 r. – asesor kolegiального (starsz. 27 X 1890 r.); 30 III 1895 r. – radca dworu (starsz. 27 X 1894 r.); 27 III 1899 r. – radca kolegialny (starsz. 27 X 1898 r.); 26 IV 1903 r. – radca stanu (starsz. 27 X 1902 r.); 14 IV 1913 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Matka autorką wspomnień: *Воспоминания о былом. Из семейной хроники Е. А. Сабанеевой*, сост. Д. Корсаков, Б.Л. Модзелевский, Санкт Петербург 1914.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 17901; DAKO, zesp. 292, inw. 2, sygn. 152, k. 12v, 14; ERT, EAA.644.1.1612, k. 17, 22v, 27; EAA.644.1.1700, k. 39v; EAA.644.1.1893, k. 16; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 18v; zesp. 605, inw. 21, sygn. 43, k. 262; sygn. 44, k. 205; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v; sygn. 33, k. 14v, 23; sygn. 35, k. 17, 22v, 27; sygn. 36, k. 38v; sygn. 41, k. 44, 47; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 12v, 14; sygn. 181, k. 33–33v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 18v, 23, 39; inw. 4, sygn. 214, k. 114; inw. 11, sygn. 227, k. 299–314, 717–722; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 13; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 6v; sygn. 600, k. 125–126v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 4v, 41, 45v, 58; zesp. 560, inw. 20, sygn. 496, k. 34–37; AP w Białymstoku, Rząd Gubernialny Łomżyński, sygn. 859, k. 12, 278; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 64, s. 26; „УПРМФ” 1888, nr 44, s. 373; 1890, nr 45, s. 422; 1891, nr 42, s. 470–471; 1894, nr 16, s. 190–195; 1895, nr 25, s. 410; 1897, nr 6, s. 75; 1899, nr 2, s. 53; 1901, nr 17, s. 261; 1903, nr 27, s. 365; 1905, nr 16, s. 214, 221; 1909, nr 34, s. 543; 1911, nr 19, s. 350; 1913, nr 15, s. 284; 1916, nr 15, s. 250–251; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; nr14, s. 3; 1898, nr 4, s. 2; nr 28, s. 1; 1899, nr 2, s. 4; nr 10, s. 1; 1901, nr 11, s. 2; nr 14, s. 1; nr 21, s. 3; 1903, nr 12, s. 1; nr 14, s. 1; nr 17, s. 1; 1904, nr 5, s. 2; 1906, nr 23, s. 2; 1909, nr 29, s. 1; nr 31, s. 1; 1911, nr 7, s. 1; 1915, nr 6, s. 6; nr 7, s. 1; „Таможенный Вестник” 1918, nr 5, s. 36; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 79; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 15; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 15; *Список чиnam ведомства Министерства Юстиции, Часть вторая, 1894 г.*,

*Исправлен по 23-е Февраля, Санкт Петербург 1894, s. 458; Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, kol. 639; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1913 года, Санкт Петербург 1913, s. 1508; Список гражданским чинам первых четырех классов. Чины четвертого класса. Часть вторая, s. 1889; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1916 года, s. 1161; Список чинов ведомства Министерства Юстиции 1916 года. Исправленный по 1 Января, Часть II, s. 559; Памятная книжка Калишской губернии на 1899 год, Калиш 1899, s. 107; Памятная книжка Калишской губернии на 1901 год, Калиш 1901, s. 104; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1904 года, Ломжа 1904, s. 158; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 года, s. 162; Незабывтые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах, том 6, книга первая, s. 360; И. Михневич, Исторический обзор сорокалетия Ришельевского Лицея, с 1817 по 1857 год, Одесса 1857, s. 156; В.К. Гульдман, Поместное землевладение в Подольской губернии, Каменец Подольский 1898, s. 259, 268; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 128–131; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 201–203.*

Sacharow, Konstantin Aleksandrowicz

1. Сахаров, Константин Александрович
2. Ur. w 1852 r. w guberni tulskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn diakona.
5. Seminarium Duchowne w Tule, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 22 VII 1884 r. z Zofią Berezinską, ur. 28 X 1862 r. w Gorzdoch, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika celnego Konstantina Bonifacewicza Berezinskiego i Zofii Piotrowskiej.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. 14 V 1885 r. w Wowerach, zm. 26 VI 1885 r. w Wowerach, wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 26 X 1887 r. w Таurogach, zm. po 24 I 1910 r., wyznania prawosławnego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Częstochowie 7 VI 1908 r., absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego 1913 r.; Nadieżda, ur. 12 X 1888 r. w Słomiszkach, zm. po 24 I 1910 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 24 I 1910 r. z Christianem Wilhelmem Reznerem, ur. w 1870 r., zm. po 1917 r., wyznania luterńskiego, absolwentem Instytutu Politechnicznego w Rydze, pomocnikiem nadzorcy magazynu celnego KC Wierzbołów; Siergiej, ur. 1 III 1890 r. w Wysztyńcu, zm. po 10 XI 1916 r., wyznania prawosławnego, porucznik, oficer 99 Iwangorodzkiego Pułku Piechoty, uczestnik I wojny światowej.

9. OJCIEC: Aleksandr Sacharow, ur. przed 1831 r. w guberni tulskiej, zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego, diakon cerkwi w guberni tulskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 28 XI 1876 r. – recypjent Powiatowego Biura Poczтового w Trokach; 2 X 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 3 X 1877 r. – nadzorca stacji uczniowskich resortu celnego przy I Gimnazjum Męskim w Wilnie; 17 IV 1880 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nowemiasto; 18 IX 1882 r. – nadzorca składu celnego KC Połaga; 8 I 1883 r. – nadzorca składu celnego KC Kretynka; 24 IX 1884 r. – nadzorca PK Wowery; 8 VIII 1887 r. – nadzorca PK Słomiszki; 1 III 1889 r. – dyrektor PC Wysztyniec; 9 X 1890 r. – członek i skarbnik KC Wincenta (od 26 V do 17 XI 1893 r. – p.o. dyrektora KC Wincenta); 12 II 1900 r. – dyrektor KC Wincenta; 8 XII 1906 r. – członek KC Dżebrail; 16 IV 1910 r. – członek KC Nowosielica; 1 I 1913 r. – dyrektor KC Kretynka; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji etatu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1906 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 14 VI 1884 r. – registrator kolegiálny (starsz. 12 VI 1883 r.); 27 I 1887 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 12 VI 1886 r.); 24 I 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 12 VI 1889 r.); 19 XI 1892 r. – radca tytularny (starsz. 12 VI 1892 r.); 22 XI 1895 r. – asesor kolegiálny (starsz. 12 VI 1895 r.); 29 I 1901 r. – radca dworu (starsz. 12 II 1900 r.); ? r. – radca kolegiálny (starsz. ? r.).

13. Sacharow zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Kretyndze.

14. Zmarł po 1917 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 67; ERT, EAA.644.1.1740, k. 35v; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 59, k. 264v–265; inw. 20, sygn. 411, k. 328v; sygn. 412, k. 11v, 58v–59; sygn. 414, k. 327v; sygn. 506, k. 337, 372v; inw. 21, sygn. 53, k. 27; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 47–47v; sygn. 34, k. 6; sygn. 37, k. 36v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7; sygn. 2028, k. 20v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 997–1000; sygn. 1546, k. 944–950; RGWIA, zesp. 2048, inw. 2, sygn. 117, k. 473v, 903, 908; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 48, k. 48v, 71; sygn. 57, k. 7; sygn. 63, k. 2; sygn. 74, k. 7; sygn. 78, k. 11; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kolnie, sygn. 1/1, k. 2; sygn. 1/3, k. 1v; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 595, k. 39; sygn. 597, k. 44; sygn. 603, s. 169; sygn. 605, s. 198; „УПІП-МФ” 1883, nr 32, s. 915; nr 34, s. 971; 1884, nr 30, s. 254; nr 43, s. 1220; 1887, nr 14, s. 29–30; nr 36, s. 615; 1889, nr 14, s. 135; 1890, nr 43, s. 409; 1903, nr 14, s. 185, 191–192; 1906, nr 14, s. 297, 300–301; ПІДТЦЕБ, 1895, nr 36, s. 1–2; 1900, nr 6, s. 1; 1901, nr 6, s. 1;

1907, nr 23, s. 2; 1910, nr 10, s. 4; 1913, nr 1, s. 35; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 27 Октября 1914 года, s. 10, 16; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Октября 1915 года, s. 15; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Ноября 1916 года, s. 28; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 84; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 90; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 126; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 578, 631; *Памятная книжка Ковенской губернии 1886 года*, s. 67; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1887-й год*, s. 65; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1915 года*, s. 50; *Памятная книжка Ломжинской губернии на 1896 год*, s. 136-137.

Sadowinskij, Wasilij Antonowicz

1. Садовинский, Василий Антонович
2. Ur. w 1867 r. w guberni besarabskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.
5. Domowe; egzamin na XIV rangę 23 IX 1888 r. przed Specjalną Komisją Egzaminacyjnym przy zarządzie Warszawskiego Okręgu Naukowego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 14 I 1896 r. z Jeleną Rogowską, ur. 14 III 1877 r. w powiecie nieszawskim guberni warszawskiej, zm. po 26 X 1917 r., wyznania prawosławnego, córką pomocnika dowódcy 10 Rypińskiej BSG pułkownika szlachcica dziedzicznego Nikołaja Osipowicza Rogowskiego, ur. 9 V 1852 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego i Władysławy Pauliny Leonardowny Makowskiej, ur. 22 VI 1860 r. w Grójcu, zm. po 1909 r., wyznania rzymskokatolickiego.
8. DZIECI: Zoja, ur. 28 IV 1899 r. w Lubiczu, zm. po 26 X 1917 r., wyznania prawosławnego, absolwentka Gimnazjum Żeńskiego w Noworosyjsku; Boris, ur. 18 V 1900 r. w Lubiczu, zm. po 26 X 1917 r., wyznania prawosławnego; Ludmiła, ur. 14 IX 1901 r. w Słupcy, zm. przed 28 II 1917 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Noworosyjsku; Wiaczesław, ur. 18 I 1903 r. w Słupcy, zm. po 26 X 1917 r., wyznania prawosławnego, uczeń Gimnazjum Męskiego w Noworosyjsku.
9. OJCIEC: Antoni Sadowinskij, ur. przed 1846 r., zm. po 1867 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 28 II 1885 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nowosielica; 8 XII 1887 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nieszawa; 14 I 1893 r. – urzędnik kancelaryjny KC Granica; 4

III 1894 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC; 14 V 1894 r. – dyrektor PC Karw; 23 XII 1897 r. – dyrektor KC Lubicz; 28 II 1901 r. – nadzorca składu celnego KC Słupca; 28 IV 1907 r. – nadzorca składu celnego KC Noworosyjsk.

11. 1894 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 14 V 1894 r.; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 2 IV 1906 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1911 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 5 III 1896 r. – registrator kolegiálny (starsz. 28 II 1895 r.); 8 XII 1898 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 II 1898 r.); 3 XII 1901 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 II 1901 r.); 26 XI 1904 r. – radca tytularny (starsz. 28 II 1904 r.); 31 III 1908 r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 II 1907 r.); 1912 r. – radca dworu (starsz. 28 II 1911).

13. Sadowinskij zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej 47 Tatarskiego Pułku Dragonów; wdowa po Sadowinskim otrzymywała od 28 II 1917 r. zapomogę na wykształcenie synów Borisa i Wiaczesława; teściowa Sadowinskiego była córką właścicieli majątku Janówka w powiecie grójeckim guberni warszawskiej i stacji pocztowej w Grójcu Leonarda i Sabiny Makowskich.

14. Zmarł 28 II 1917 r. w Noworosyjsku.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 373, k. 268v–269; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 80; inw. 2, sygn. 359, k. 6; DAOO, zesp. 236, inw. 1, sygn. 7, k. 1; ERT, EAA.551.1.440, k. 25; EAA.644.1.1578, k. 1–2; EAA.644.1.1700, k. 22; EAA.644.1.1740, k. 18v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 21; sygn. 37, k. 18v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 108, k. 6; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 11, 14; sygn. 2027, k. 14–14v; inw. 9, sygn. 97, k. 483; inw. 12, sygn. 242, k. 20–21; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 23v, 43–43v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–4; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 186; sygn. 18, k. 44–45; zesp. 560, inw. 20, sygn. 337, k. 37–42; sygn. 402, k. 22–26; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 67, s. 38; sygn. 68, k. 19v; sygn. 69, k. 8v–9; sygn. 70, s. 15, 19; sygn. 75, s. 29; sygn. 76, k. 16; sygn. 77, k. 15; sygn. 78, s. 17, 31; AP w Radomiu, Urząd Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Grójec, sygn. 1, s. 103; sygn. 14, s. 123; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 3, k. 6v; sygn. 62, k. 10v–11; sygn. 64, k. 18v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 34, k. 83; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 72, s. 13; sygn. 74, s. 39; sygn. 79, s. 26; AP w Warszawie Oddział w Grodzisku Mazowieckim, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grójcu, sygn. 69, k. 129v; „УПРМФ” 1894, nr 22, s. 259; 1896, nr 10, s. 174–177; 1906, nr 14, s. 297, 302–303; ПДТЦЕВ,

1897, nr 44, s. 3; 1899, nr 2, s. 1-3; 1901, nr 7, s. 3; nr 8, s. 5; 1902, nr 1, s. 1-3; 1904, nr 17, s. 2; nr 34, s. 1-2; 1906, nr 12, s. 3; 1907, nr 12, s. 2; 1908, nr 9, s. 1-2; 1913, nr 1, s. 61; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, s. 84; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 182; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 206; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 162; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 646-647; *Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г.*, s. 14; *Справочная книжка по личному составу Отдельного Корпуса Пограничной Стражи с кратким квартирным и штатным росписанием и алфавитом постов сего Корпуса, Санкт Петербург 1902*, s. 12; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 96.

Sadowski, Ludwik Jakowlewicz

1. Садовский, Людвик Яковлевич
2. Ur. w 1814 r. w guberni wołyńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. 4 klas Liceum Wołyńskiego w Krzemieńcu.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. -.

9. ОУЦИЕ: Jakub Sadowski, ur. przed 1792 r., zm. po 1814 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. 1 I 1838 r. - aplikant KC Radziwiłłów; 1 IX 1838 r. - pisarz KC Radziwiłłów; 8 IX 1838 r. - kancelarysta KC Radziwiłłów; 19 VI 1847 r. - wagstempelmeister KC Radziwiłłów; 19 X 1848 r. - wagstempelmeister KC Husiatyn; 1 I 1851 r. - p.o. nadzorcy PC Opatowiec; 7 V 1852 r. - zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PC Opatowiec; 9 III 1859 r. - dyrektor KC Dołhobyczów; 1863 r. - włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. - zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF.

11. 1848 r. - nagroda finansowa 30 rubli; 1849 r. - nagroda finansowa 30 rubli; 26 VIII 1856 r. - jednorazowa nagroda finansowa;

12. 11 III 1846 r. - registrator kolegialny (starsz. 1 IX 1844 r.); 18 I 1849 r. - sekretarz gubernialny (starsz. 1 IX 1848 r.); 7 III 1853 r. - sekretarz kolegialny (starsz. 1

IX 1851 r.); 17 IX 1857 r. – radca tytularny (starsz. 1 IX 1856 r.); 4 VII 1860 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 IX 1859 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1863 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 20; sygn. 29, k. 57; sygn. 78, k. 17, 18v; sygn. 82, k. 14v–15v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 338v–339; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 107, 154–154v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2625, k. 257–260; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 12, s. 10; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Oszczowie, sygn. 63, s. 23–25; sygn. 65, s. 11; „УПРМФ” 1866, nr 51, s. 1005; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 153.

Samochwałow, Arkadij Iwanowicz

1. Самохвалов, Аркадий Иванович

2. Ur. w 1824 r. w guberni inflanckiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. II Korpus Kadetów w Sankt Petersburgu, ukończony w 1842 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY po 1856 r. z Olgą von Kobro, ur. przed 1840 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką kaliskiego gubernialnego naczelnika wojskowego generała-majora Andrieja von Kobro.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Iwan Samochwałow, ur. przed 1803 r., zm. po 1824 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: Nikołaj, ur. w 1831 r., zm. w I 1890 r. w Parnawie, wyznania prawosławnego, radca kolegialny urzędnik struktur terenowych DOC MF, m.in. buchalter i kalkulator ceł KC Windawa, urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC, nadzorca okrętów KC Ryga i dyrektor KC Parnawa., żonaty od 19 II 1864 r. z córką majora Natalią von Nabell, wyznania luterńskiego.

10. 8 VIII 1841 r. – oficer Wołyńskiego Pułku Lejbgwardii; 21 III 1846 r. – na własną prośbę z powodu choroby zwolniony ze służby; 18 II 1849 r. – rezerwowy oficer Kurlandzkiej Półbrygady Straży Granicznej; 19 VIII 1849 r. – nadstrażnik Kurlandzkiej Półbrygady Straży Granicznej; 21 X 1850 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 8 V 1854 r. – oficer Pułku Piechoty Księcia Pruskiego; 1855 r. – zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem sztabkapitana; 1 VI 1856 r. – po-

mocnik dyrektora PC Władysławów; 23 IX 1859 r. – oddelegowany do p.o. nadzorcy PK Romaniszki; 24 II 1862 r. – nadzorca PC Bogusze; 1 I 1864 r. – dyrektor PC Bogusze; 26 I 1865 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Lubicz; 15 III 1867 r. – członek i skarbnik KC Pyzdry; 3 VI 1869 r. – dyrektor KC Zieluń; 1 VII 1869 r. – dyrektor KC Pyzdry; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Słupca; 20 XI 1876 r. – skarbnik KC Peplówek; 13 V 1877 r. – włączony do etatu DOC MF; 20 III 1879 r. – dyrektor KC Isakowce; 15 IV 1881 r. – członek i skarbnik KC Husiatyn (od 10 I do 10 VII 1886 r. – p.o. dyrektora KC Husiatyn); 16 VII 1893 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 21 XII 1862 r. – znak zasługi za nienaganą służbę; 5 V 1865 r. – medal ciemnobrazowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 12 VI 1873 r. – zapomoga 200 rubli na leczenie.

12. 8 VIII 1841 r. – chorąży; 26 III 1842 r. – podporucznik; 18 II 1849 r. – sztabkapitan straży granicznej; 1 VI 1856 r. – przemianowany ze stopnia podporucznika na rangę sekretarza kolegijskiego; 14 I 1866 r. – radca tytularny (starsz. 21 XII 1862 r.); 6 VII 1867 r. – asesor kolegijski (starsz. 21 XII 1865 r.); 27 I 1871 r. – radca dworu (starsz. 21 XII 1869 r.); 8 V 1885 r. – radca kolegijski (starsz. 13 V 1877 r.).

13. –.

14. Zmarł po 16 VII 1893 r.

15. LVVA, zesp. 232, inw. 1, sygn. 441, k. 266v; zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 28; sygn. 81, k. 10; sygn. 85, k. 25; zesp. 546, inw. 1, sygn. 237, k. 19–20; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 369–375, 430v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 55–61; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 62; sygn. 7, k. 32v; sygn. 10, k. 114v; sygn. 11, k. 35v; sygn. 12, k. 19v; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 14, k. 4v; sygn. 15, s. 6, 8; sygn. 16, s. 8, 26, 43; sygn. 18, s. 19; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 20, s. 4, 32; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 85; nr 20, s. 302; nr 11, s. 151; 1866, nr 12, s. 242; nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; 1867, nr 19, s. 330; nr 39, s. 704; 1869, nr 36, s. 508; nr 37, s. 522, 524; 1870, nr 13, s. 187–188; 1871, nr 7, s. 106; 1872, nr 14, s. 261; 1873, nr 25, s. 490; 1874, nr 19, s. 443; 1875, nr 1, s. 4; 1877, nr 8, s. 167; nr 38, s. 953; 1879, nr 35, s. 951; 1881, nr 48, s. 1419; 1885, nr 24, s. 735; 1889, nr 15, s. 145–146; 1890, nr 4, s. 43; 1893, nr 35, s. 497; 69; *Список генералам по старшинству. Исправлено по 1-е Января*, Санкт Петербург 1893, s. 893; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 113; *Справочная книжка Лифляндской губернии на 1889 год*, Рига 1889, s. 43; *Памятная книжка Калишской*

губернии на 1872 год, s. 54; Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год, s. 55; Список лицам служащим по выборам и на государственной службе в Прибалтийских Губерниях, Рига 1873, s. 67.

Sawin, Paweł Iwanowicz

1. САВИН, Павел Иванович

2. Ur. w 1835 r.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny guberni smoleńskiej.

5. Gimnazjum w Taganrogu, ukończone w 1852 r. z prawem otrzymania rangi registratora kolegialnego w momencie podjęcia zatrudnienia w służbie państwowej; wolny słuchacz Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego w latach 1864–1866.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 30 VII 1872 r. z Wandą Borowską, ur. w 1846 r. w guberni kowieńskiej, zm. 17 XI 1925 r. w Panczewie w Królestwie Serbów, Chorwatów i Słoweńców, wyznania rzymskokatolickiego, wdową po Borowskim, córką szlachcica guberni kowieńskiej Jana Chyrosza i Karoliny z d. Wadtman; jej brat Witold był pułkownikiem armii rosyjskiej w 1907 r.

8. Bezdzienny.

9. OJCIЕC: Iwan Sawin, ur. przed 1813 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni smoleńskiej. МАТКА: ? RODZЕŃSTWO: Aleksandr, ur. w 1840 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, urzędnik kancelaryjny KC Połoga.

10. 21 I 1853 r. – urzędnik kancelaryjny KC Taganrog (od 22 VI do 12 XII 1855 r. – referent Komisji powołanej w celu oszacowania strat poniesionych przez mieszkańców Taganrogu w czasie ostrzału przez wojska nieprzyjaciela); 20 VI 1858 r. – referent KC Kercz, oddelegowany do zajęć w KC Taganrog (28 IX 1859 r. – oddelegowany do Kercza w celu p.o. sekretarza Kancelarii Taganrogskiego OC); 8 VI 1861 r. – sekretarz Kancelarii Taganrogskiego OC; 17 II 1864 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Taganrogskiego OC; 24 IX 1864 r. – na własną prośbę urzędnik II kategorii przy Portowej Komorze Celnej w Sankt Petersburgu; 4 IV 1866 r. – dyrektor KC Granica; 8 XI 1866 r. – na własną prośbę urzędnikiem ds. śledzenie kontrabandy w Guberniach Zachodnich i Królestwie Polski z oddelegowaniem do p.o. członka Portowej KC Sankt Petersburgu; 29 IX 1867 r. – na własną prośbę dyrektorem KC I kl. Połoga (od 20 XI 1869 r. do 10 IV 1870 r. – w sprawach służbowych w Sankt Petersburgu z polecenia dyrektora DOC MF); 1 I 1873 r. – z powodu przemianowania KC Połoga z I kl. na III kl. poza etatem; 3 III 1873 r. – dyrektor KC Baltiski; 27 III 1876 r.

– dyrektor KC Lipawa; 15 XII 1876 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 14 VII 1883 r. – dyrektor KC Tyflis; 11 VI 1897 r. – na własną prośbę dyrektorem KC Granica; 12 XI 1899 r. – naczelnik Radziwiłłowskiego OC; 12 VII 1902 r. – naczelnik Wileńskiego OC.

11. 31 XII 1855 r. – podziękowanie taganrońskiego gubernatora wojennego za udział w komisji szacunkowej; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; w latach 1858–1864 coroczne nagrody finansowe; 1877 r. – dodatek finansowy 600 rubli; 1 I 1882 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 3 X 1883 r. – dodatek 15% za służbę w Kraju Zakaukaskim z dniem 14 VII 1883 r.; 13 IV 1886 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 IV 1889 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1889 r. – order św. Władimira IV kl. za XXXV lat pracy oraz oddaną i nienaganną służbę; 7 II 1890 r. – order perski Lwa i Słońca II kl. z gwiazdą; 1893 r. – znak zasługi za XL lat nienagannej służby; 1893 r. – dodatek 45% za 10 lat służby w Kraju Zakaukaskim z dniem 14 VII 1893 r.; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1899 r. – order rumuński Korony II kl.; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława I kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 21 I 1853 r. – registrator kolegialny; 17 IX 1857 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 2 XI 1860 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 9 XII 1859 r.); 21 XII 1863 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1862 r.); 9 VI 1867 r. – asesor kolegialny (starsz. 4 IV 1866 r.); 22 II 1871 r. – radca dworu (starsz. 4 IV 1870 r.); 13 I 1875 r. – radca kolegialny (starsz. 4 IV 1874 r.); 31 VII 1878 r. – radca stanu (starsz. 7 XII 1877 r.); 28 III 1893 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. W dniach: 8–12, 23–24 VII i 31 VIII 1855 r. w czasie pełnienia obowiązków służbowych znajdował się pod ostrzałem artyleryjskim eskadry francusko-brytyjskiej; matka żony Sawina – Karolina Chyrosz z d. Wadtman, ur. w 1802 r. w Mitawie, zm. 16 IV 1880 r. w Sosnowcu, wyznania luterańskiego. Sawin związek małżeński zawarł w cerkwi prawosławnej w Kretyndze. Wdowa po Sawinie od 1920 r. przebywała na emigracji w Królestwie Serbów, Chorwatów i Słoweńców.

14. Zmarł 13 VI 1904 r. w Wilnie.

15. ERT, EAA.644.1.1409, k. 22v; EAA.644.1.1578, k. 35; EAA.644.1.1612, k. 42v; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 8, k. 324v; sygn. 36, k. 18; sygn. 37, k. 22v; sygn. 38, k. 23v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 79v, 80; sygn. 30, k. 48v; sygn. 35, k. 42v; sygn. 87, k. 23; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 504, k. 59; sygn. 861, k. 197, 199; inw. 11, sygn. 208, k. 59–75; sygn. 318, k. 154–155, 189, 408v–409, 452v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 26; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 35; zesp. 143, inw. 1, sygn. 379; inw. 2, sygn. 18, k. 61v, 91; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 12, s. 41; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 6, s. 3; Akta stanu cywilnego Ewange-

licko-Augsburskiego Filiału w Będzinie (Dąbrowie), sygn. 37, akt zgonu nr 4; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1883 rok, k. 20; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 51; ПДТСЕВ, 1897, nr 25, s. 3; 1899, nr 12, s. 2; nr 33, s. 1; 1902, nr 21, s. 1; 1903, nr 27, s. 2; 1904, nr 19, s. 1; „УПРМФ” 1866, nr 39, s.742-743; 1867, nr 1, s. 2; nr 33, s. 612; 1868, nr 5, s. 88; 1873, nr 25, s. 491; nr 31, s. 627; 1875, nr 4, s. 74; 1876, nr 30, s. 696; 1877, nr 11, s. 254; 1878, nr 33, s. 882; 1882, nr 1, s. 3; 1883, nr 41, s. 1186; 1886, nr 15, s. 83-84; 1889, nr 15, s. 145-146; 1893, nr 13, s. 161; 1897, nr 28, s. 406; 1902, nr 15, s. 241, 243; nr 33, s. 614; 1904, nr 30, s. 526; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1896 года*, s. 1203; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1898 года*, s. 1107; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1899 года*, Санкт Петербург 1899, s. 956; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1900 года*, Санкт Петербург 1900, s. 893; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Августа 1902 года*, Санкт Петербург 1902, s. 681-682; *Памятная книжка Виленской губернии. 1904 г.*, Вильна 1904, s. 44; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 44; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 54; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год*, s. 55; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1899 год*, s. 232; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917-2001 в шести томах*, том 6, книга первая, s. 373; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839-1918*, Tom 2, s. 131-133; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 204-206.

Schubert, Stefan Krystianowicz

1. Шуберт, Степан Христианович
2. Ur. w 1805 r.
3. Prawosławne.
4. Syn cudzoziemca.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1851 r. z Agafią ?, ur. przed 1832 r., zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika Siemiona ?
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Krystian Schubert, ur. przed 1784 r., zm. po 1805 r., wyznania luterańskiego. MATKA: ?, wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Konstantin, ur. przed 1811

r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, major, oficer Tulskiego Pułku Piechoty, dowódca 6 Kompanii Wierzbolowskiej BSG;

10. 30 VI 1826 r. – szeregowiec Pułku Szkolnego Karabinierów; 1 XI 1826 r. – pisarz III klasy Departamentu Artylerii Ministerstwa Wojny; 3 VII 1828 r. – pisarz II klasy Departamentu Artylerii Ministerstwa Wojny; 19 X 1832 r. – urzędnik kancelaryjny IV kategorii Departamentu Artylerii Ministerstwa Wojny; 8 V 1836 r. – pomocnik kontrolera Departamentu Artylerii Ministerstwa Wojny; 13 VI 1849 r. – buchalter Żytomierskiego Komisarjatu Prowiantowego; 1 I 1850 r. – pomocnik kontrolera Zarządu Głównego Intendenta Armii Czynnej; 20 II 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby rangą radcy tytularnego; 7 XII 1851 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Michałowice; 20 VI 1857 r. – nadzorca składu celnego KC Michałowice; 25 XI 1860 r. – nadzorca składu celnego KC Granica; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Baran; 1 I 1866 r. – dyrektor PC Baran; 16 VIII 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 13 I 1834 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 23 IX 1834 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 29 IV 1838 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 9 III 1839 r. – uznanie cara Mikołaja I; 15 IV 1845 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 6 XII 1848 r. – nagroda finansowa 50 rubli; V 1852 r. – nagroda finansowa 38,83 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 25 X 1857 r. – jednorazowa nagroda finansowa.

12. 1836 r. – registrator kolegialny (starsz. 7 IV 1835 r.); 1840 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 IV 1839 r.); 1844 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 7 IV 1843 r.); 13 IV 1847 r. – radca tytularny (starsz. 7 IV 1847 r.); 7 VI 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. 20 VII 1857 r.).

13. –.

14. Zmarł po 16 VIII 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 80v; sygn. 82, k. 1, 7, 17–17v; sygn. 86, k. 30v; sygn. 87, k. 25; sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 10, inw. 2, sygn. 3049; zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 300, 310–310v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 158v, 164, 191; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/63, s. 12; sygn. 1/65, s. 18; sygn. 1/66, s. 24; sygn. 1/67, s. 20; sygn. 1/69, s. 12; sygn. 1/70, s. 16; APP w Częstochowie, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1858 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 6; sygn. 1860 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 8; sygn. 1864 rok, akt chrztu płci męskiej nr 8; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 8, s. 22, 24, 26; „УПРМФ” 1866, nr 39, s. 742; nr 43, s. 813; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2783; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 24 Июля 1858 года.

Schultz, Karl Gottlieb Bogdanowicz von

1. Шульц, Карл Богданович фон

2. Ur. w 1821 r. w Rewlu.

3. Luterańskie.

4. Syn sztab-lekarza; szlachcic dziedziczny

5. II Gimnazjum Męskie w Sankt Petersburgu, nieukończone.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 15 VII 1853 r. z Emmeliną Szarlotą Wilhelminą Klein, ur. 25 V 1826 r. w Dorpacie, zm. po 4 VI 1907 r., wyznania luterańskiego, córką adwokata Aleksandra Kleina i Julii Luhha.

8. DZIECI: Alma Julia Emilia Gotliebe, ur. 13 VI 1854 r. w Rewlu, zm. po 1907 r., wyznania luterańskiego, zamężna od 5 III 1877 r. z Aleksandrem Woldemarem Fellduhn, ur. 25 V 1852 r. w Parnawie, zm. 8 III 1923 r., wyznania luterańskiego; Alfred Teodor Gottlieb, ur. 3 IV 1860 r. w Rewlu, zm. 6 I 1911 r. w Rewlu, wyznania luterańskiego, urzędnik celny, m.in. pomocnik referenta Ładowej KC Sankt Petersburg, pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów i buchalter KC Kokanda, żonaty od 29 IX 1891 r. z Anną Szarlotą Ludwiką Hoppe, ur. 6 XI 1866 r. w Berlinie, zm. po 1914 r., wyznania luterańskiego; Ewald Piotr Gottlieb, ur. 16 VI 1869 r. w Rewlu, zm. 17 IV 1941 r., wyznania luterańskiego, dowódca okrętów straży granicznej „Berkut”, sztab-oficer przy dowódcy Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, dowódca 2 Rewelskiej BSG, w czasie I wojny światowej dowódca krążownika „Abrek”, komendant Wysp Alandzkich, walczył w szeregach antybolszewickiej Armii Północno-Zachodniej, aktywny działacz emigracji rosyjskiej w Estonii przed 1940 r., aresztowany i skazany na śmierć przez władze sowieckie po zajęciu Estonii w 1940 r., żonaty od 30 VI 1896 r. z Anastasją Chramcową, ur. 12 IV 1875 r. w Rewlu, zm. w 1942 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, córką oficera artylerii morskiej Dmitrija Chramcowa i Aleksandry Sawieljewny.

9. OJCIEC: Henryk Gottlieb (Bogdan) Schultz, ur. 29 VIII 1794 r. w Rewlu, zm. 9 V 1828 r. w Rewlu, wyznania luterańskiego, syn kupca I, II i III gildii w Rewlu Emanuela Gottlieba Schultza i Marii Brockhausen, absolwent Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu Dorpackiego, sztablekarz, lekarz 18 Eskadry Floty, lekarz Szpitala Morskiego w Rewlu. MATKA: Maria Elżbieta von Möller, ur. 23 IV 1801 r. w Rewlu, zm. 21 VI 1886 r. w Rewlu, wyznania luterańskiego, córka urzędnika Adama von Möllera i Marii Elżbiety Rumm, zamężna dwukrotnie: 2° od 23 II 1836 r. z Magнусem Ludwikiem Fryderykiem Brücknerem oficerem artylerii, plac-adiutantem w Rewlu. RODZENSTWO: Teodor, ur. przed 1830 r., zm. po 1850 r., wyznania luterańskiego, oficer 10 Eskadry Floty;

10. 16 III 1840 r. – urzędnik kancelaryjny KC Rewel; 16 VI 1848 r. – p.o. pomocnika wagi stempelmejsztra KC Rewel; 26 VI 1851 r. – wagi stempelmejszter KC Rewel; 24 IX 1853 r. – sekretarz KC Rewel; 8 III 1855 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Syberyjskiego OC; 3 XI 1858 r. – wagi stempelmejszter KC Rewel; 11 X 1862 r. – nadzorca PC Dago; 1 I 1866 r. – członek KC Rewel; 18 XII 1871 r. – dyrektor KC Baltiski; 12 II 1873 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 3 X 1873 r. – dyrektor KC Narwa; 23 X 1880 r. – dyrektor KC Rewel; 24 VI 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 3 XII 1871 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 23 I 1876 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1882 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby.

12. 24 XII 1848 r. – registrator kolegiálny (starsz. 16 III 1844 r.); 5 XI 1852 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 III 1852 r.); 10 II 1857 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 III 1855 r.); 21 XII 1863 r. – radca tytułarny (starsz. 11 X 1862 r.); 14 II 1867 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 I 1866 r.); 27 I 1871 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1870 r.); 8 V 1875 r. – radca kolegiálny (starsz. 30 X 1873 r.); 24 III 1878 r. – radca stanu (starsz. 30 X 1877 r.); 1 I 1883 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. 7 XI 1886 r. – Schultz otrzymał emeryturę w wysokości 2000 rubli rocznie; na emeryturze Schultz mieszkał w Rewlu; przyczyną jego zgonu było zapalenie płuc; został pochowany 7 VI 1907 r. na cmentarzu luterańskim w Rewlu; wdowa po Schulzu otrzymała od 4 VI 1907 r. prawo pobierania emerytury w wysokości 1000 rubli rocznie.

14. Zmarł 4 VI 1907 r. w Rewlu.

15. ERT, EAA.402.7.5, k. 133v–134; EAA.644.1.1133, k. 1–5; EAA.644.1.1166, k. 1–10; EAA.644.1.1740, k. 18v; EAA.1901.1.175, k. 22; EAA.1901.1.181, k. 29v; EAA.1209.1.151, k. 83; EAA.1253.3.4, k. 338; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 5v; sygn. 33, k. 14–14v; sygn. 34, k. 39v; sygn. 37, k. 18v; sygn. 82, k. 36–37; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 327–328; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 14; inw. 11, sygn. 231, k. 451–454; sygn. 232, k. 257–260; sygn. 318, k. 408v–409; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 17v; zesp. 143, inw. 1, sygn. 501; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 7208, k. 129–131; TL, TLA.168.1.513, k. 87; TLA.230.1.Bf126, k. 12, 27, 32v, 43v; TLA.237.1.27, k. 187v–188, 233v–234; TLA.237.1.34, k. 18v; TLA.237.2.6, nlb.; TLA.237.2.7, nlb., akt ślubu nr 13 z 1891 r.; TLA.237.2.8, k. 25; TLA.237.2.9, k. 148; TLA.237.2.12, nlb., akt zgonu nr 3 z 1911 r.; TLA.1411.2.28, k. 56; TLA.1413.2.42, k. 5v; TLA.1413.2.68, k. 24v; TLA.1413.2.72, k. 16v–17, 18a–18av; „YППMΦ” 1866, nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; 1867, nr 18, s. 312; 1871, nr 7, s. 106; nr 52, s. 875; 1872, nr 1, s. 1; nr 14, s. 261; 1873, nr 31, s. 627; 1874, nr 8, s. 171; 1875, nr 21, s. 469–470; 1876, nr 5, s. 108; 1878, nr 17, s. 406–407; 1881, nr 5, s. 155; 1883, nr 1, s. 1; nr 32, s. 915; nr 44, s. 1306; 1884, nr 30, s. 254; 1885,

nr 39, s. 933; 1886, nr 28, s. 83; nr 43, s. 234; 1897, nr 44, s. 642; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; 1900, nr 27, s. 2; 1901, nr 8, s. 5; 1904, nr 12, s. 2; 1907, nr 12, s. 2; I. Brennsohn, *Die Aerzte Estlands vom Beginn der historischen zeit bis zur Gegenwart. Ein biographisches Lexikon nebst einer historischen Einleitung über das Medizinalwesen Estlands*, Riga 1922, s. 329; В. Бойков, *Краткий биографический словарь офицеров, чиновников и служащих белой Северо-Западной армии (1918–1920 гг.)*, Таллинн 2009, s. 362–363; <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=2431> [dostęp: 8 XI 2020 r.]; <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=77409> [dostęp: 8 XI 2020 r.].

Schultz, Konstantin Samojłowicz

1. Шульц, Константин Самойлович
2. Ur. w 1799 r.
3. Lutezańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Pensja prywatna w Sankt Petersburgu.
6. Majałtku nie posiadał.
7. ŻONATY z Karoliną Schilling, ur. przed 1825 r., zm. po 1863 r., wyznania lutezańkiego, córką Johanna Schillinga.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Samuel Gottlieb Karłowicz Schultz, ur. 23 X 1772 r., zm. przed 1861 r., wyznania lutezańkiego, rzeczywisty radca stanu, urzędnik, egzekutor i dyrektor Państwowego Banku Asygnacyjnego w Sankt Petersburgu. MATKA: Maria Hollring, ur. przed 1785 r., zm. przed 1861 r., wyznania lutezańkiego. RODZENSTWO: ?
10. 12 VI 1815 r. – kancelarysta Banku Asygnacyjnego w Sankt Petersburgu; 20 VI 1822 r. – kancelarysta Komisji Likwidacji Zadłużenia Ministerstwa Finansów; 30 V 1825 r. – młodszy pomocnik buchaltera Departamentu Dóbr Państwowych; 6 VI 1825 r. – starszy pomocnik buchaltera Departamentu Dóbr Państwowych; 1 V 1826 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 11 V 1826 r. – urzędnik kancelaryjny Zarządu Państwowego Banku Asygnacyjnego; 10 V 1827 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 16 V 1827 r. – urzędnik Państwowej Komisji Likwidacji Długów; 4 VIII 1831 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 30 X 1834 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń bez wynagrodzenia przy Kontrolerze Państwowym; 5 IV 1835 r. – pomocnik kontrolera Wojskowej Ekspedycji Sprawozdań; 18 IV 1836 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 23 VI 1836 r. – starszy pomocnik referenta Ministerstwa Sprawiedliwości; 5 IV 1841 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 10 XI 1841 r. – urzędnik Wydziału Tajnego Zarządu Państwowego Banku Asygnacyjnego; 16 IV 1842 r. – dziennikarz Zarządu Państwowego Banku Asygnacyjnego (od 4 IV 1846 r. do 1 XII 1847 r. – tymczasowo p.o. dyrektora Ekspedycji Banku Kredytowego); 23

XII 1847 r. – kasjer Tymczasowego Wydziału Ekspedycji Państwowych Biletów Kredytowych; 1 III 1852 r. – z powodu likwidacji Tymczasowego Wydziału Ekspedycji Państwowych Biletów Kredytowych poza etatem; 3 VI 1852 r. – urzędnik I kategorii dla zapoznania się ze sprawami celnymi GSKC Warszawa; 17 XI 1852 r. – nadetatowy członek i skarbnik KC Szczypiorno; 30 IV 1855 r. – członek i skarbnik KC Szczypiorno; 18 II 1861 r. – dyrektor KC Wincenta.

11. 9 V 1824 r. – nagroda finansowa 450 rubli; 11 V 1825 r. – nagroda finansowa 120 rubli; 1828 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1829 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1830 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 25 IV 1839 r. – nagroda finansowa 1000 rubli; 22 VIII 1840 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1846 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1849 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; V 1854 r. – nagroda finansowa 101,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1855 r. – nagroda finansowa 65,855 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; I 1857 r. – nagroda finansowa 78,375 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1857 r. – nagroda finansowa 47,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1857 r. – nagroda finansowa 42,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; III 1858 r. – nagroda finansowa 52,275 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1859 r. – nagroda finansowa 34,16 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1861 r. – nagroda finansowa 122,35 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1819 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1818 r.); 1822 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1821 r.); 1825 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 31 XII 1824 r.); 1828 r. – radca tytularny (starsz. 17 I 1828 r.); 1837 r. – asesor kolegiálny (starsz. 30 IX 1836 r.); 19 VI 1848 r. – radca dworu (starsz. 23 XII 1847 r.).

13. 16 III 1862 r. wdowa po Schultzu otrzymała prawo do otrzymywania emerytury, po zmarłym mężu, w wysokości 183,04 rubla od dnia 25 IX 1861 r.; w 1862 r. mieszkała na terenie powiatu kaliskiego; 26 XI 1863 r. podjęto decyzję o zwiększeniu wysokości emerytury otrzymywanej przez Karolinę Schultz; od dnia 25 IX 1861 r. miała otrzymywać 228,80 rubla z Chocimskiej Powiatowej Kasy Skarbowej.

14. Zmarł 7 IX 1861 r. w Wincencie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 16; sygn. 82, k. 18; sygn. 84, k. 12; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 15v–16, 50v–51, 127v–128, 142–142v, 145–145v, 158v, 159v, 182–182v, 254v–255, 295v, 322v, 389; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 153–160; sygn. 2443, k. 107–108; sygn. 3249, k. 68–69; sygn. 6464, k. 31–32; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Łomży, sygn. 30, k. 59; *Месяцослов с росписью чиновных особ, или*

общий штат Российской империи, на лето от Рождества Христова 1815, часть первая, Санкт Петербург [b.d.w.], s. 592–593; <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=77398> [dostęp: 1 IV 2020 r.].

Sereda, Andriej Grigorjewicz

1. Середа, Андрей Григорьевич
2. Ur. w 1849 r. w guberni połtawskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Perejasławiu, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1877 r. z Aleksandrą Kardasiewicz, ur. w 1859 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, córką Nikołaja Kardasiewicza.
8. DZIECI: Lidia, ur. 12 VI 1878 r. w Satanowie, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 22 VI 1883 r. w Zbarażu, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Grigorij Sereda, ur. przed 1828 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, urzędnik, ziemianin guberni połtawskiej. MATKA: Jewdokia ?, ur. przed 1832 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Fiodor, ur. przed 1859 r., zm. po 1898 r., wyznania prawosławnego.
10. 31 I 1866 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Powiatowego w Perejasławiu; 28 V 1868 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Marszałka Szlachty Powiatu Perejasławiu; 13 XI 1871 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 II 1872 r. – urzędnik kancelaryjny KC Radziwiłłów; 4 VI 1872 r. – urzędnik kancelaryjny KC Isakowce (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC); 1 XI 1873 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 21 VII 1876 r. – nadzorca PK Satanów; 30 VI 1880 r. – p.o. dyrektora PC Zbaraż; 19 XI 1886 r. – dyrektor KC Krzeszów.
11. –.
12. 5 III 1871 r. – registrator kolegialny (starsz. 31 I 1870 r.); 11 VII 1874 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 IV 1873 r.); 10 III 1877 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 19 IV 1876 r.); 8 XI 1879 r. – radca tytularny (starsz. 19 IV 1879 r.); 8 IV 1883 r. – asesor kolegialny (starsz. 19 IV 1882 r.).
13. Sereda został pochowany 6 VII 1888 r. na cmentarzu prawosławnym w Krzeszowie.
14. Zmarł 3 VII 1888 r. w Krzeszowie.
15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 630–633; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej w Krzeszowie, sygn. 17, s. 71;

sygn. 18, s. 75; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 24, s. 15; „УПРМФ” 1874, nr 29, s. 689–690; 1876, nr 43, s. 986; 1877, nr 12–13, s. 271–272; 1879, nr 49, s. 1317–1318; 1880, nr 41, s. 1097; 1883, nr 37, s. 1066–1067; 1887, nr 1, s. 32; 1888, nr 32, s. 343; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1887 год*, Люблин [b.d.w.], s. 44; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1888 год*, s. 44.

Sidorow, Aleksiej Iwanowicz

1. Сидоров, Алексей Иванович
2. Ur. w 1818 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. Gimnazjum Męskie w Rydze, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1847 r. z ?, ur. przed 1827 r., zm. przed 1864 r., wyznania ?; 2[∞] od ? z Matyldą Ibsen, ur. przed 1845 r., zm. po 1887 r., wyznania luterńskiego, córką Marka Ibsena.
8. DZIECI: Iwan, ur. 9 VII 1847 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Aleksy, ur. 23 VI 1864 r. w Sankt Petersburgu, zm. 6 XII 1931 r. w Belgradzie, wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, rzeczywisty radca stanu 6 XII 1913 r., urzędnik, m.in. pomocnik kierownika Kancelarii Gubernatora Suwalskiego, pomocnik referenta Kancelarii Generał-Gubernatora Warszawskiego, młodszy cenzor Warszawskiego Komitetu Cenzury, przewodniczący Moskiewskiego Komitetu do Spraw Druku, członek Głównego Zarządu do Spraw Druku, żonaty; Władimir, ur. 25 VI 1868 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, urzędnik celny, m.in. urzędnik kancelaryjny KC Piotrków i KC Aleksandrów; Lidia, ur. 24 IV 1870 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 27 VIII 1900 r. z młodszym lekarzem 38 Tobolskiego Pułku Piechoty asesorem kolegiąlnym Siemionem Georgijewiczem Sziszmanowem, ur. w 1862 r., zm. po 1900 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 7 VI 1873 r. w Granicy, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 8 VII 1876 r. w Granicy, zm. po 1910 r., wyznania prawosławnego, porucznik, oficer 165 Łuckiego Pułku Piechoty.
9. OJCIEC: Iwan Sidorow, ur. przed 1797 r., zm. po 1818 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 10 IX 1834 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg (od 15 VII 1840 r. do 27 VII 1842 r. oraz od 4 VII 1847 r. do 12 I 1849 r. – p.o. tłumacza KC Sankt Petersburg); 12 I 1849 r. – tłumacz KC Kronsztad; 3 VI 1865 r. – tłumacz KC Sankt

Petersburg (od 7 V do 10 XII 1863 r. – p.o. starszego członka KC Kronsztad); 1 I 1866 r. – młodszy członek KC Sankt Petersburg; 1 VII 1869 r. – młodszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 13 VII 1870 r. – starszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Granica; 7 V 1882 r. – dyrektor KC Nieszawa; 15 IX 1888 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 24 I 1864 r. – nagroda 150 rubli; 16 X 1867 r. – podziękowanie ministra finansów; 18 VI 1869 r. – podziękowanie ministra finansów; 17 XII 1871 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 IX 1872 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 27 XII 1874 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 II 1875 r. – order austriacki Żelaznej Korony II kl.; 23 IX 1877 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby; 23 VII 1882 r. – order czarnogórski ks. Daniela I II kl.

12. 14 III 1838 r. – registrator kolegiálny (starsz. 10 IX 1836 r.); 1841 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 IX 1840 r.); 26 VII 1846 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 IX 1844 r.); 15 VI 1849 r. – radca tytularny (starsz. 12 I 1849 r.); 17 II 1867 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 I 1866 r.); 12 VIII 1870 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1870 r.); 26 IV 1874 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 X 1873 r.); 10 III 1877 r. – radca stanu (starsz. 1 VIII 1876 r.); 20 IX 1884 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. 20 X 1882 r. – członek Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł po 15 IX 1888 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 38, k. 1–1v; sygn. 71, k. 9, 10–10v; sygn. 78, k. 38–38v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 36, k. 48, 49–49v; sygn. 58, k. 100–100v; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 4–4v; inw. 9, sygn. 35, k. 3–10; inw. 11, sygn. 318, k. 28–28v; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 11 z 1883 r.; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 30; sygn. 11, k. 6; Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Częstochowie, sygn. 2, s. 227; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/80, k. 9v; AP w Łodzi, Izba Skarbowa Piotrkowska, sygn. 819, k. 14; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 80, k. 13v; sygn. 82, k. 6, 14; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 16, k. 6; sygn. 17, k. 13; sygn. 22, k. 2v; sygn.

23, k. 8; sygn. 87, k. 8v-9; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 51, k. 131v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, k. 19v; „УПРМФ” 1865, nr 29, s. 494; 1866, nr 38, s. 723; nr 39, s. 742; 1867, nr 18, s. 312; 1870, nr 34, s. 498; nr 46, s. 668; 1871, nr 52, s. 875; 1874, nr 19, s. 443; 1875, nr 1, s. 3; 1877, nr 12-13, s. 271; 1882, nr 50, s. 1394-1395; 1888, nr 40, s. 25; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1882, nr 22, s. 377-378; ПДТСЕВ, 1908, nr 4, s. 1-2; Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год, s. 109; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год*, s. 43; *Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год*, s. 53; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917-2001 в шести томах*, том 6, книга первая, s. 546; *Цензоры Российской империи*, s. 325-326.

Sieciński, Marcin Wojciechowicz

1. Сецинский, Мартин Войцехович
2. Ur. w 1813 r. w Berezówce w powiecie lityńskim guberni podolskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Powiatowa w Lubarze, ukończona w 1829 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1851 r. z Hermenegildą Sadowską, ur. w 1819 r. w Puste-Iwanie w guberni wołyńskiej, zm. 28 I 1893 r. w Lublinie, wyznania rzymskokatolickiego, córką Jakuba Sadowskiego i Marianny z d. Nitkiewicz.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Wojciech Sieciński, ur. przed 1789 r., zm. po 1813 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, właściciel majątku w Berezówce w powiecie lityńskim guberni podolskiej. MATKA: Tekla Jankowska, ur. przed 1795 r., zm. po 1813 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?
10. 1829 r. – pisarz wolnonajemny Sądu Ziemskiego w Lityniu; 16 VI 1834 r. – nadetatowy pisarz KC Wołoczyska; 8 VI 1835 r. – pisarz KC Husiatyn (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Radziwiłłowskiego OC); 8 V 1840 r. – pisarz Kancelarii Radziwiłłowskiego OC; 30 VI 1843 r. – p.o. nadzorcy składu celnego KC Isakowce; 22 VII 1843 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy składu celnego KC Isakowce; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora PC Sandomierz; 13 III 1853 r. – dyrektor KC Dołhobyczów.
11. 1835 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1836 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1837 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1838 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa

25 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 26 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 26 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 26 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 10 XI 1855 r. – jednorazowa nagroda finansowa; X 1856 r. – nagroda finansowa 42,6825 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 5 XI 1842 r. – registrator kolegiálny (starsz. 16 VI 1840 r.); 1845 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 IV 1844 r.); 24 XII 1848 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 VI 1848 r.); 5 XI 1852 r. – radca tytularny (starsz. 16 VI 1852 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.).

13. 6 VII 1859 r. wdowa po Siecińskim uzyskała prawo do otrzymywania emerytury po zmarłym mężu w wysokości 71,48 rubla; H. Siecińska po śmierci męża początkowo mieszkała na terenie powiatu hrubieszowskiego a następnie przenieśli się do Lublina.

14. Zmarł 4 XII 1858 r. w Dołhobyczowie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 75, k. 20; sygn. 82, k. 36–36v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 30, 31; sygn. 51, k. 30, 31; sygn. 55, k. 20; sygn. 58, k. 186v–187, 327–327v; sygn. 78, k. 14v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 69, 114v–115, 154, 158v–159, 233v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2625, k. 209–212; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Oszczowie, sygn. 55, s. 21; sygn. 60, s. 61; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej św. Jana w Lublinie, sygn. 76, s. 239; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2106; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 155.

Sienkiewicz, Piotr Piotrowicz

1. Сенкевич, Петр Птерович

2. Ur. 16 I 1880 r. w Mohylewie.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej.

5. Gimnazjum Męskie w Mohylewie, ukończone 5 VI 1899 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Moskiewskiego, ukończony 27 V 1903 r. z dyplomem I kategorii.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСЕС: Piotr Jan Sienkiewicz, ur. przed 1843 r., zm. po 1885 r., wyznania rzymskokatolickiego, syn Jana Sienkiewicza, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej,

radca dworu, urzędnik administracji państwowej m.in. Mohylewskiej Kreślarni Gubernialnej. МАТКА: Надежда ?, ur. przed 1862 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, córka Flora ? РОДЗЕНІСТВО: ?

10. 4 VI 1903 r. – młodszy kandydat na stanowisko sędowe przy Moskiewskiej Izbie Sądowej; 14 VII 1903 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 15 VII 1903 r. – urzędnik kancelaryjny KC Moskwa; 13 II 1904 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF (25 II 1904 r. – oddelegowany do zajęć w KC Moskwa w celu zapoznania się z realiami służby celnej); 27 IX 1904 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 28 IX 1909 r. – dyrektor KC Michałowice; 1 XI 1918 r. – zawiadujący Kancelarią Smoleńskiego OC RFSRR.

11. 1910 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 27 IX 1909 r.; 25 III 1912 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 26 III 1905 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 4 VI 1903 r.); 7 X 1906 r. – radca tytularny (starsz. 4 VI 1906 r.); 10 XII 1909 r. – asesor kolegialny (starsz. 4 VI 1909 r.); 20 XII 1913 r. – radca dworu (starsz. 4 VI 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 XI 1918 r.

15. CGAM, zesp. 418, inw. 313, sygn. 622; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 78; inw. 2, sygn. 12, k. 4–4v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 51–51v; EAA.644.1.1740, k. 31; EAA.644.1.2061, k. 4–4v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–124v, 129–130; sygn. 27a, k. 29v; sygn. 36, k. 48–48v; sygn. 37, k. 31; sygn. 41, k. 51v; sygn. 43, k. 4–4v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 18; sygn. 2028, k. 1–1v; sygn. 2033, k. 4–4v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 6–6v, 36v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 638, k. 490v–491, 493–497; „УПРМФ” 1904, nr 26, s. 449; 1912, nr 13, s. 227–235; 1914, nr 2, s. 58; „Таможенный Вестник” 1918, nr 22–23, s. 208; ПДТСЕВ, 1904, nr 5, s. 1–2; nr 28, s. 2; 1905, nr 13, s. 1; 1906, nr 31, s. 1–2; 1907, nr 19, s. 5; 1909, nr 34, s. 2; 1910, nr 1, s. 1–2; 1913, nr 1, s. 57; 1914, nr 2, s. 1–2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 158; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 157; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 178; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 137; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 639; *Адрес-календарь Могилевской губернии на 1876 год*, Могилев на Днепре 1876, s.

35; *Адрес-календарь Могилевской губернии на 1885 год*, Могилев на Днестре 1885, s. 9; *Памятная книжка Могилевской губернии на 1890 год*, Могилев на Днестре 1890, s. 275; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1913 год*, Кельцы 1913, s. 198; *Алфавитный список студентов Императорского Московского Университета за 1901–902 академический год*, Москва 1901, s. 212.

Siergijewskij, Paweł Andriejewicz

1. Сергиевский, Павел Андреевич
2. Ur. w 1792 r. w guberni wołogodzkiej.
3. Православне.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1837 r. z Wiktorią ?, ur. przed 1815 r., zm. po 1837 r., wyznania prawosławnego, córką Iwana ?
8. DZIECI: Anastasja, ur. 20 VII 1837 r., zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Andriej Siergijewskij, ur. przed 1771 r., zm. po 1792 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENIWO: ?
10. 12 XI 1811 r. – kopista Wołogodzkiego Sądu Powiatowego; 19 IX 1813 r. – podkancelarysta Wołogodzkiego Sądu Powiatowego; 3 VII 1814 r. – zwolniony ze służby; 1 X 1814 r. – kancelarysta Kancelarii Głównego Kuratora Koszarów Lejbgwardii; 5 IV 1821 r. – poza etatem; 18 XII 1823 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 7 IX 1825 r. – pomocnik nadstrażnika straży granicznej Jurburskiego OC; 22 V 1829 r. – nadstrażnik straży granicznej Jurburskiego OC; 11 I 1849 r. – dyrektor KC Kowno; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Wieruszów; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wieruszów; 19 III 1855 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z rangą radcy dworu i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 2 VII 1858 r. – dyrektor KC Wincenta; 19 III 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z mundurem.
11. 24 III 1824 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 31 I 1825 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1826 r. – nagroda finansowa 125 rubli asygnacyjnych; 1828 r. – nagroda finansowa 300 rubli asygnacyjnych; 1829 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1831 r. – nagroda finansowa 225 rubli asygnacyjnych; 20 IX 1831 r. – nagroda finansowa 1000 rubli asygnacyjnych za zasługi w walce z powstańcami polskimi; 1832 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1833 r. – nagroda finansowa 300 rubli asygnacyjnych; 1834 r. – nagroda finansowa 200 rubli asygnacyjnych; 1835 r. – nagroda finansowa 165 rubli asygnacyjnych; 1836 r. – nagroda finansowa 150 rubli asygnacyjnych; 1837 r. – nagroda finansowa 150 rubli

asygnacyjnych; 22 VIII 1837 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1838 r. – nagroda finansowa 450 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 10 IX 1839 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1840 r. – nagroda finansowa 135 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1841 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1842 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 131,03 rubla; V 1843 r. – nagroda finansowa 33,60 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1844 r. – nagroda finansowa 887,54 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1844 r. – nagroda finansowa 54,93 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 6 IX 1846 r. – nagroda finansowa 150 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 25 rubli; 22 VIII 1847 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1849 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 5 X 1851 r. – podarunek od ministra finansów wartości 250 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby.

12. 1818 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 XII 1817 r.); 1821 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1820 r.); 17 I 1828 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 I 1826 r.); 23 XII 1831 r. – radca tytularny (starsz. 18 I 1829 r.); 13 X 1849 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 I 1849 r.); 11 X 1854 r. – za zasługi radca dworu (starsz. 11 I 1853 r.).

13. 5 IX 1855 r. Siergijewski uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w 428,88 rubla od dnia 1 V 1855 r.

14. Zmarł po 19 III 1859 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 24v; sygn. 61, k. 22v; sygn. 71, k. 4; sygn. 72, k. 30–30v; sygn. 75, k. 18; sygn. 76, k. 34v, 50v; sygn. 82, k. 6; sygn. 84, k. 9; sygn. 87, k. 25; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 36, k. 43; sygn. 55, k. 18; sygn. 58, k. 23v, 34v, 214; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28, 59v–60, 158v, 159v, 191; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 267–273; sygn. 2753, k. 235–242; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 1, k. 3v; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 129.

Sievers, Nikołaj Jakowlewicz von

1. Сиверс, Николай Яковлевич

2. Ur. 20 VIII 1853 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni pskowskiej, hrabia.

5. Cesarski Korpus Paziów, ukończony 7 VIII 1874 r. ze stopniem korneta.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 9 XI 1894 r. z Amalią (po 1894 r. Aleksandrą) Erlanger, ur. 16 XII 1871 r., zm. po 1907 r., wyznania rzymskokatolickiego (po 1894 r. prawosławnego), córką kupca i fabrykanta moskiewskiego Maksyma Erlangera.

8. Bezdziety.

9. OJCIEC: Jakow Karłowicz von Sievers, ur. 8 VII 1818 r. w guberni pskowskiej, zm. 31 VIII 1865 r. w Tarosowej Gorze w powiecie opoczeckim guberni pskowskiej, wyznania prawosławnego, oficer artylerii armii rosyjskiej, ziemianin guberni pskowskiej, marszałek szlachty powiatu opoczeckiego. МАТКА: Wiera Dondukowa-Korsakowa, ur. w 1824 r., zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego, córka rzeczywistego tajnego radcy oraz kuratora Petersburskiego Okręgu Naukowego Michała Aleksandrowicza Korsakowa i księżnej Marii Dondukowej. РОДЗЕНСТВО: Herman, ur. w 1851 r., zm. 24 XII 1886 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. w 1851 r., zm. w 1918 r. w Piotrogradzie, wyznania prawosławnego, zamężna z Leonidem Aleksandrowiczem Janowiczem; Władimir, ur. 29 IX 1855 r. w guberni pskowskiej, zm. 5 I 1931 r. w Nicei we Francji, wyznania prawosławnego, kapitan I rangi, oficer floty rosyjskiej, rzeczywisty radca stanu 17 IV 1905 r., urzędnik Ministerstwa Spraw Zagranicznych, m.in. konsul generalny w Jokohamie i Kopenhadze, posiadał majątek o powierzchni 2100 dziesięcin ziemi zakupiony w guberni suwalskiej, autor pracy pt. *Главнейшия сведения по морскому международному праву*, Санкт Петербур 1902; Margareta, ur. 2 XI 1857 r. we Frankfurcie nad Menem, zm. po 1857 r., wyznania prawosławnego.

10. 27 VI 1867 r. – skierowany w celu pobierania nauk w Cesarskim Korpusie Paziów; 12 VIII 1873 r. – kamer-paź Cesarskiego Korpusu Paziów; 7 VIII 1874 r. – ukończył Cesarski Korpus Paziów ze stopniem korneta i przydzielony do korpusu oficerskiego Pułku Ułanów Lejbgwardii; 3 V 1880 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 15 V 1881 r. – przyjęty do straży granicznej i awansowany na kapitana; 21 V 1881 r. – dowódca oddziału Wierzbołowskiej BSG; 27 V 1883 r. – oddelegowany do KC Wierzbołów w celu zapoznania się z pracą urzędów celnych; 31 X 1883 r. – p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów; 12 IV 1884 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów; 14 VIII 1887 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 22 II 1889 r. – członek KC Wołoczyska; 20 VIII 1891 r. – członek KC Moskwa; 31 I 1898 r. – na własną prośbę dyrektorem KC Jałta; 15 V 1901 r. – p.o. dyrektora KC Szczypiorno; 4 VI 1901 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Szczypiorno; 24 IX 1903 r. – na własną prośbę członkiem KC Lipawa; 18 IX 1907 r. – p.o. dyrektora KC Charków; 6 X 1907 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Charków; 28 I 1910 r. – dyrektor KC Nieszawa; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 8 V 1878 r. – order św. Anny IV kl. za napisem „za odwagę” za okazane zasługi w czasie walk 16 X 1877 r. pod Dubniakiem w wojnie rosyjsko-tureckiej; 9 VII 1878 r. – order św. Stanisława III kl. z mieczami i łukiem za przeprawę przez Bałkany; 1879 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia wojny z Turcją w latach 1877–1878; 1879 r. – order rumuński Krzyż Żelazny za udział w oblężeniu Plewny; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 26 V 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji Mikołaja II; 6 XII 1898 r. – bransoleta z brylantami dla upamiętnienia pobytu pary carskiej w Jalcie; 15 III 1899 r. – order turecki Osmana III kl.; 6 I 1901 r. – złote zapinki z wyobrażeniem herbu państwowego dla upamiętnienia pobytu pary cesarskiej w Jalcie; 22 V 1901 r. – order turecki Miedzidie II kl.; 18 IV 1910 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 7 VIII 1874 r. – kornet lejbgwardii; 20 IV 1880 r. – porucznik lejbgwardii; 15 V 1881 r. – kapitan straży granicznej; 30 III 1884 r. – przemianowany ze stopnia kapitana na rangę radcy tytularnego; 11 VIII 1888 r. – asesor kolegialny (starsz. 4 V 1884 r.); 24 I 1890 r. – radca dworu (starsz. 22 II 1888 r.); 15 VI 1892 r. – radca kolegialny (starsz. 22 II 1892 r.); 28 IV 1902 r. – radca stanu (starsz. 15 V 1901 r.).

13. 16 VIII 1880 r. – przeniesiony do rezerwy kawalerii; został pochowany 30 XI 1935 r. na cmentarzu St. Genevieve des Bois; matka Sieversa była siostrą generał-gubernatora kijowskiego, wołyńskiego i podolskiego oraz głównego naczelnika Wydziału Cywilnego na Kaukazie ks. Aleksandra Michajłowicza Dondukowa-Korsakowa; żona Nikolaja Sieversa dokonała konwersji na prawosławie po 1894 r.; brat żony Sieversa Władimir Erlanger był lekarzem w Moskwie.

14. Zmarł 27 XI 1935 r. w Paryżu.

15. CGAM, zesp. 2124, inw. 2, sygn. 61, k. 112v–113; CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 13, k. 110v–111; DAKhaO, zesp. 84, inw. 1, sygn. 574; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 72; sygn. 46, k. 14–14v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 18; EAA.644.1.1612, k. 7v, 39, 44v; EAA.644.1.1700, k. 5v; EAA.644.1.1740, k. 35, 38; EAA.644.1.2004, k. 68–68v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108; sygn. 33, k. 3, 18; sygn. 35, k. 7v, 39, 44v; sygn. 36, k. 4v; sygn. 37, k. 36, 39; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 14, 25, 29; sygn. 2028, k. 7, 10v–11; sygn. 2031, k. 12–12v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 33v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 373–379; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 18; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 3, 56v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 612; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 34, k. 3; sygn. 35, k. 4; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 65, k. 15, 17; sygn. 66, s. 27, 32; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej

w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 90, k. 11; sygn. 96, k. 3; „УПРМФ” 1881, nr 25, s. 721; 1884, nr 24, s. 1333; 1887, nr 36, s. 614; 1889, nr 12, s. 114; 1891, nr 38, s. 438; 1910, nr 9, s. 116; nr 18, s. 241, 243; „Возрождение” 1931, nr 2048, s. 1; 1935, nr 3831, s. 1; ПДТСЕВ, 1895, nr 2, s. 1; nr 12, s. 1; 1898, nr 3, s. 1; 1899, nr 9, s. 4; 1901, nr 8, s. 5; nr 15, s. 1; nr 17, s. 1; 1902, nr 12, s. 1; 1903, nr 4, s. 2; nr 25, s. 3; nr 28, s. 2; 1906, nr 3, s. 2; 1907, nr 23, s. 1; nr 25, s. 1; 1910, nr 4, s. 1; nr 6, s. 2–3; 1911, nr 17, s. 4; 1913, nr 1, s. 45; nr 6, s. 3–4; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 175; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 174; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 197; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 155; Высочайший приказ по Военному ведомству, 7 Августа 1874 года; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1885 год*, s. 66; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1886 год*, s. 50; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1887 год*, s. 36; *Капитаны 2-го ранга, [w:] Список лицам состоящим в морском ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 2-е Января, Санкт Петербург 1895*, s. 348; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1916 года, часть первая*, s. 732–733; О.Р. фон Фрейман, *Пажи за 183 года*, s. 669; А.М. Дондуков-Карсаков, *Род князей Дондуковых Карсаковых*, Тифлис 1886, s. 107; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, том 6, книга первая, s. 539; Д.Н. Шилов, Ю.А. Кузьмин, *Члены Государственного совета Российской империи. 1801–1906. Библиографический справочник*, Санкт-Петербург 2007, s. 291–294; *Керівники митних установ Слобожанщини 1660–1870–1992–2000*, Харків 2000, s. 86–87; *Genealogisches Handbuch der adeligen Häuser. Adelige Häuser B, Band XVII, Limburg an der Lahn 1986*, s. 417–418; J. Legieć, K. Latawiec, *Depolonizacja i rusyfikacja na prawobrzeżnej Ukrainie 1869–1880. Czasy generał-gubernatorów Aleksandra Dondukowa-Korsakowa i Michaił Czertkowa. (Historia i materiały)*, Kielce 2022, s. 19–32; <https://www.geni.com/people/Jakob-Karlovich-Graf-Sievers/6000000015210790378?through=6000000015561209533> [dostęp: 26 V 2020 r.].

Silicz, Grigorij Grigorjewicz

1. Силич, Григорий Григорьевич
2. Ur. 16 VIII 1835 r. w Mariampolu w województwie augustowskim.
3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej.

5. 5 klas Gimnazjum Gubernialnym w Grodnie.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1869 r. z Fryderyką Kreczmer, ur. przed 1849 r., zm. po 1894 r., wyznania luterńskiego, wdowa, córką Karola Wejgeldta.

8. DZIECI: Aleksandra, ur. 5 VI 1869 r. w Osieku, zm. po 8 X 1902 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 5 IX 1870 r. w Wysztynie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem straży granicznej Lwem Wiktorowiczem Łazo, ur. 17 II 1855 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, szlachcicem dziedzicznym; Maria, ur. 21 IX 1871 r. w Filipowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna z oficerem straży granicznej Nikołajem Konstantinowiczem Woroninem, ur. 8 X 1865 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 5 V 1872 r. w Filipowie, zm. 16 XII 1914 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, radca kolegialny, urzędnik celny w latach 1888–1914, m.in. kalkulator cel i buchalter KC Moskwa; Maria, ur. 21 X 1874 r. w Filipowie, zm. po 10 XI 1874 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. 26 XII 1877 r. w Łomży, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Grigorij Grigorjewicz Silicz, ur. w 1798 r., zm. po 1842 r., wyznania prawosławnego, oficer Ufimskiego Pułku Jęgrów, urzędnik administracji wojskowej, m.in. nadzorca Magazynu Prowiantowego w Mariampolu. MATKA: Amalia Ejchelberg, ur. przed 1835 r., zm. po 1855 r., wyznania luterńskiego, córka Ludwika Ejchelberga. RODZENSTWO: Aleksiej, ur. w 1839 r. w Mariampolu w guberni augustowskiej, zm. ?, wyznania prawosławnego; Olga, ur. w 1842 r. w Mariampolu w guberni augustowskiej, zm. ?, wyznania prawosławnego.

10. 1 IX 1863 r. – pisarz KC Wierzbołów; 18 IX 1865 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC (1 I 1866 r. – tymczasowo p.o. nadzorcy PK Janów); 8 II 1866 r. – urzędnik kancelaryjny KC Lubicz (oddelegowany do tymczasowego p.o. nadzorcy PK Osiek); 11 II 1867 r. – nadzorca PK Osiek; 1 VII 1869 r. – dyrektor PC Wysztyniec (27 VII 1871 r. – oddelegowany do tymczasowego p.o. dyrektora KC Filipów); 20 VIII 1871 r. – dyrektor KC Filipów; 19 IV 1875 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 29 VII 1875 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC (od 12 I do 29 XII 1881 r. – p.o. członek KC Wierzbołów); 10 XI 1882 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku; 8 XII 1885 r. – włączony do etatu DOC MF; 7 IV 1886 r. – pomocnik skarbnika KC Moskwa; 21 V 1886 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 19 VII 1886 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 8 X 1891 r. – członek KC Reni; 18 X 1891 r. – członek KC Grajewo.

11. 14 I 1874 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 20 I 1878 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 29 IX 1878 r. – order pruski Korony IV kl.; 11 IV 1880 r. – podziękowanie ministra finansów za czynny udział w aresztowaniu kontrabandy w miasteczkach powiatu białostockiego guberni grodzieńskiej; 2 V 1880 r. – znak Czerwonego Krzyża; 1 I 1882 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 27 X 1866 r. – registrator kolegialny (starsz. 1 IX 1865 r.); 15 V 1869 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 IX 1868 r.); 20 VII 1872 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 1 IX 1871 r.); 8 V 1875 r. – radca tytularny (starsz. 1 IX 1874 r.); 24 III 1878 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 IX 1877 r.); 25 XI 1882 r. – radca dworu (starsz. 1 IX 1881 r.); 15 VII 1892 r. – radca kolegialny (starsz. 8 X 1891 r.).

13. 10 XI 1882 r. Silicz otrzymał prawo do pobierania 343 rubli emerytury rocznie.

14. Zmarł 16 XII 1894 r. w Grajewie.

15. CGAM, zesp. 2124, inw. 2, sygn. 61, k. 113; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 54; inw. 2, sygn. 152, k. 2; ERT, EAA.644.1.1612, k. 2v, 17-17v; EAA.644.1.1740, k. 40-40v; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 50, k. 104v-105; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 2; sygn. 34, k. 22-22v; sygn. 35, k. 2v, 17-17v; sygn. 37, k. 41-41v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 2; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 13v; inw. 11, sygn. 228, k. 165-174; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1546, k. 432-440; AGAD, Oddział Olkusi 4. Wydziału Częstochowskiej Brygady 3. Okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, sygn. 95, k. 55; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 43v; sygn. 14, k. 171v, 278v; sygn. 19, k. 11v; sygn. 20, k. 7v; sygn. 23, k. 8v, 9v, 13v; sygn. 24, k. 4v; „УІРМФ” 1867, nr 6, s. 84; 1869, nr 22, s. 300-301; nr 37, s. 522, 524; 1871, nr 47, s. 763; 1872, nr 31, s. 604; 1874, nr 4, s. 83-84; 1875, nr 21, s. 469-470; nr 35, s. 840; nr 47, s. 1103; 1878, nr 7, s. 159-160; nr 17, s. 406-407; 1880, nr 16-17, s. 392; 1882, nr 1, s. 2-3; 1883, nr 7, s. 186-187; nr 32, s. 916; 1886, nr 1, s. 31; nr 18, s. 268; nr 25, s. 706; nr 33, s. 424; 1891, nr 43, s. 477; nr 46, s. 498; 1897, nr 25, s. 329, 333; nr 33, s. 479; 1903, nr 14, s. 185, 191-194; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 3; 1900, nr 16, s. 1-2; 1903, nr 1, s. 4; nr 12, s. 1-2; 1905, nr 10, s. 2; 1907, nr 27, s. 1-2; 1913, nr 1, s. 9; 1915, nr 1, s. 3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, с. 148; Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г., с. 63; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год, с. 94; Памятная книжка Сувалкской губернии на 1873 год, с. 82; В.Л. Модзалевский, Малороссийский Родословник, том четвертый, П-С, Киев 1914, с. 634-635, 643.*

Sinielnikow, Anatolij Nikołajewicz

1. СИНЕЛЬНИКОВ, АНАТОЛИЙ НИКОЛАЕВИЧ
2. Ur. 17 VIII 1837 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. I Korpus Kadetów w Moskwie, ukończony 6 VI 1857 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1868 r. z Adelajdą Smirnową, ur. przed 1851 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica Aleksandra Smirnowa.
8. ДИТЕЦ: Władimir, ur. 15 VII 1868 r. w Sosnowcu, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego, absolwent Piotrowskiego Korpusu Kadetów w Połtawie 1887 r., urzędnik struktur terenowych DOC MF, zajmował m.in. stanowiska: pomocnika nadzorcy magazynu KC Mława, młodszego pomocnika nadzorcy magazynu KC Moskwie, urzędnika do poruczeń przy naczelniku Południowego OC, dyrektora KC Teodozja, dyrektora KC Noworosyjsk; Larysa, ur. 21 XI 1869 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Leonid, ur. 30 IX 1881 r. w Charkowie, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.
9. ОЦЕЦ: Nikołaj Piotrowicz Sinielnikow, ur. 25 IX 1805 r., zm. 4 X 1892 r. w Charkowie, wyznania prawosławnego, absolwent II Korpusu Kadetów, oficer 1 Dywizji Grenadierów, urzędnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gubernator włodzimierski, wołyński, moskiewski, woroneski i generał-gubernator Syberii Wschodniej, senator, żonaty dwukrotnie z Zofią Warnek od 1828 r. i Zofią Fiodorowną Grigorjewą od 1871 r. МАТКА: Zofia Warnek, ur. w 1803 r., zm. w 1867 r., wyznania luteranckiego, córka Wawrzyńca Warneka. РОДЗЕНСТВО: Adelajda, ur. w 1829 r., zm. w 1868 r., wyznania prawosławnego; Wiktor, ur. 1 I 1834 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Larysa, ur. 12 XII 1834 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. w 1838 r., zm. 14 VIII 1837 r., wyznania prawosławnego.
10. 6 VI 1857 r. – chorąży 4 Baterii 11 Brygady Artylerii; 7 V 1858 r. – chorąży 3 Baterii 14 Brygady Artylerii; 9 V 1859 r. – chorąży Nowomirgorodzkiego Pułku Dragonów; 15 VIII 1859 r. – chorąży Moskiewskiego Pułku Lejbdragonów; 11 XII 1859 r. – p.o. adiutanta przy generale dyżurnym I Armii; 29 VI 1860 r. – dyżurny przy generale Zabołockim; 26 VII 1861 r. – p.o. adiutanta przy dowódcy 2 Korpusu Armii; 20 VIII 1861 r. – zatwierdzony na stanowisku adiutanta przy dowódcy 2 Korpusu Armii; 29 VI 1862 r. – oficer Grodzieńskiego Pułku Lejbgwardii; 6 VIII 1863 r. – referent komitetu gospodarczego Grodzieńskiego Pułku Lejbgwardii; 27 I 1865 r. – skarbnik Grodzieńskiego Pułku Lejbgwardii; 9 I 1867 r. – włączony do etatu DOC MF i oddelegowany do dyspozycji zarządzającego Kaliskim OC (22 III 1867 r. – dopuszczony do p.o. dyrektora KC Sosnowiec); 13 I 1868 r. – dyrektor KC Sosnowiec;

26 IV 1869 r. – na własną prośbę członkiem Lądowej KC Sankt Petersburg; 1 VII 1869 r. – członek Portowej KC Sankt Petersburg; 5 II 1871 r. – dyrektor KC Irkuck; 15 VI 1874 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 5 IV 1879 r. – dyrektor KC Charków; 3 V 1897 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 15 XII 1872 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 I 1880 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 I 1883 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 6 VI 1857 r. – chorąży; 11 III 1860 r. – porucznik; 29 VI 1862 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na stopień korneta lejbgwardii; 30 VIII 1862 r. – porucznik lejbgwardii (starsz. 11 VIII 1860 r.); 27 III 1866 r. – sztabsrotmistrz lejbgwardii; 26 XII 1866 r. – przemianowany ze stopnia sztabsrotmistrza lejbgwardii na rangę asesora kolegiałnego; 31 V 1872 r. – radca dworu (starsz. 8 XI 1869 r.); 26 IV 1874 r. – radca kolegiałny (starsz. 8 XI 1873 r.); 2 V 1878 r. – radca stanu (starsz. 8 XI 1877 r.); 24 IV 1888 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. –.

14. Zmarł po 3 V 1897 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 11, k. 104; ERT, EAA.644.1.1409, k. 7; sygn. 1578, k. 39; EAA.644.1.1700, k. 35; EAA.644.1.1740, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 47–47v; sygn. 36, k. 34; sygn. 37, k. 39; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 46; inw. 11, sygn. 240, k. 1–13; sygn. 241, k. 2–12; zesp. 143, inw. 1, sygn. 304, k. 14; inw. 2, sygn. 18, k. 55–55v, 80; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 15, s. 24; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkusz, sygn. 1/73, s. 12; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 64, s. 23; „УІРМФ” 1867, nr 11, s. 180; 1868, nr 15, s. 290; 1869, nr 29, s. 418; 1871, nr 7, s. 105; 1872, nr 24, s. 427–428; 1873, nr 1, s. 2; 1874, nr 19, s. 443; 1878, nr 20, s. 506–507; 1879, nr 39, s. 1059; 1880, nr 1, s. 2; 1881, nr 1, s. 1–2; 1888, nr 17, s. 178; 1889, nr 2, s. 14; nr 34, s. 338; 1891, nr 46, s. 498; 1892, nr 14, s. 149–150; 1897, nr 21, s. 273; ПДТСЕВ, 1895, nr 36, s. 1–2; 1897, nr 22, s. 1; 1899, nr 9, s. 1–2; nr 26, s. 1; 1901, nr 26, s. 1; 1902, nr 24, s. 1; 1906, nr 21, s. 1; 1907, nr 25, s. 1; А.Д. Ромашкевич, *Материалы к истории Петровского Полтавского кадетского корпуса с 1-го октября 1911 г. по 1-е октября 1912 г.*, Год девятый, Полтава 1912, s. 128; *Русский Биографический Словарь, Сабанеев-Смыслов*, Санкт Петербург 1904, s. 500–502; *Керівники митних установ Слобожанщини 1660–1870–1992–2000*, s. 80–81; <http://www.nsc.ru/HBC/hbc.phtml?16+512+1> [dostęp: 19 II 2020 r.].

Skerst, Herman Nikołaĳ Piotrowicz von

1. Скерст, Герман Николай Петрович
2. Ur. 2 VII 1845 r. w majątku Modohn w guberni inflanckiej.
3. Lutezańskie.
4. Syn obywatela; od 26 VI 1897 r. szlachcic dziedziczny guberni inflanckiej.
5. Gimnazjum Gubernialne w Rydze od VIII 1860 r. do 19 VI 1865 r., Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego od 31 VIII 1865 r. do VI 1869 r., stopień kandydata prawa 23 X 1872 r.
6. Posiadał nieruchomość w Rydze.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 22 I 1883 r. z wdową Antoniną Charlottą Fa-stene po pierwszym mężu Lejste, ur. w 1851 r., zm. 3 IV 1886 r. w Rydze, wyznania lutezańskie; 2° od 3 III 1888 r. z Ellą Alwiną Antoniną Hermann, ur. 10 X 1864 r. w guberni inflanckiej, zm. 14 XII 1936 r. w Rydze, wyznania lutezańskie, córką Johanna Hermanna.
8. DZIECI: Julij Andriej Oskar, ur. 30 XI 1871 r., zm. po 1914 r., wyznania lute-
rańskiego, usynowiony w Rydze 22 I 1883 r., absolwent Cesarskiego Uniwersytetu
Kazańskiego, urzędnik KC Wierzbołów i KC Wołoczyska; Arnold Oskar Herman
Gregorij, ur. 27 XI 1888 r. w Rydze, zm. 24 XII 1948 r. w Randwick koło Sydney w
Australii (popelniając samobójstwo), wyznania lutezańskie (od 1930 r. rzymskoka-
tolicckie), absolwent Cesarskiego Liceum Aleksandrowskiego (Imperial Alexander
Lyceum) w 1912 r., asesor kolegialny, urzędnik do szczególnych poruczeń Kancelarii
Specjalnej Działu Kredytowego Ministerstwa Finansów, od września 1917 r. do maja
1918 r. pracownik do Ambasady Rosyjskiej w Waszyngtonie w Stanach Zjednoczo-
nych, w latach 1918-1930 przebywał w Chinach, w 1930 r. w Niemczech, od maja
1931 r. przebywał w Australii, w 1933 r. wstąpił do Narodowo-Socjalistycznej Nie-
mieckiej Partii Pracy, od 1934 r. wydawał w Australii dwujęzyczne (angielsko-nie-
mieckie) czasopismo „Die Brücke” finansowane przez nazistowski rząd niemiecki,
w 1939 r. jako obywatel Niemiec został internowany, żonaty czterokrotnie: 1° od
1917 r. z Anną Kaiser, wyznania prawosławnego, rozwód w 1926 r.; 2° od 1928 r. z
Olgą Gorłową, zm. w 1930 r., wyznania prawosławnego; 3° od 29 IV 1934 r. z Floren-
ce Marjory Heyns, rozwód w 1942 r.; 4° od 10 XI 1948 r. z Hazel Josephine Salmon;
Roderyk Paweł, ur. 2 V 1891 r. w Rydze, zm. 27 V 1949 r. w Paryżu, wyznania lute-
rańskiego, absolwent Cesarskiego Liceum Aleksandrowskiego w 1914 r., urzędnik
Ministerstwa Spraw Zagranicznych, po 1918 r. przebywał na emigracji we Francji;
Leonard Rudolf Piotr, ur. 18 XII 1899 r. w Radomiu, zm. po 1918 r., wyznania lute-
rańskiego; Herman Waldemar, ur. 14 I 1901 r. w Radomiu, zm. po 1918 r., wyznania
lutezańskie.

9. OJCIEC: Piotr Andriejewicz Skerst, ur. przed 1825 r., zm. po 1865 r., wyznania luterńskiego, dzierżawca majątków ziemskich w guberni inflanckiej. MATKA: Emilia Mierzwińska, ur. przed 1825 r., zm. po 1865 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka Hermana Mierzwińskiego. RODZENSTWO: Paweł, ur. w 1847 r., zm. po 1872 r., wyznania luterńskiego, radca tytularny, urzędnik DOC MF (1 IV 1867 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Lipawskiego OC; 22 III 1868 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Lipawskiego OC; 1 X 1869 r. – pomocnik sekretarza KC Moskwa; 27 II 1871 r. – włączony do etatu DOC MF); Maria, ur. przed 1858 r., zm. po 1888 r., wyznania luterńskiego, zamężna z Władimirem Orestowiczem Puzinem urzędnikiem do szczególnych poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC.

10. 3 X 1872 r. – włączony do etatu Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości i oddelegowany do prac w dziale mierniczym Senatu Rządzącego; 30 X 1872 r. – p.o. młodszego pomocnika sekretarza Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości; 1 XI 1873 r. – p.o. urzędnika do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC; 27 IV 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku urzędnika do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC (8 IX 1882 r. – pełnomocnik w sprawach celnych Ryskiego OC przy p.o. urzędnika do szczególnych poruczeń); 17 VI 1885 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Petersburskiego Okręgu Celnym; 5 IX 1885 r. – okręgowy rewizor celny przy naczelniku Ryskiego Okręgu Celnym; 14 VII 1894 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 27 I 1895 r. – p.o. naczelnika Wierzbołowskiego OC; 5 V 1896 r. – naczelnik Radomskiego OC; 16 VII 1904 r. – zwolniony ze służby na własną prośbę z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. I-II 1875 r. – nagroda finansowa 127,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1875 r. – nagroda finansowa 129,54 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1878 r. – podziękowanie Ministra Finansów; 1 I 1882 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 III 1885 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 IV 1890 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1894 r. – order św. Anny II za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 22 VI 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II; 1901 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 14 VII 1899 r.; 14 IV 1902 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 23 XI 1872 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 23 X 1872 r.); 24 III 1876 r. – radca tytularny (starsz. 23 X 1875 r.); 3 II 1878 r. – za zasługi asesor kolegiálny (starsz. 23 X 1877 r.); 17 III 1882 r. – radca dworu (starsz. 23 X 1881 r.); 2 V 1886 r. – radca kolegiálny (starsz. 23 X 1885 r.); 27 III 1890 r. – radca stanu (starsz. 23 X 1889 r.); 14 V 1896 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. H. von Skerst przetłumaczył na język niemiecki pracę F.F. Martensa pt. *Das Consularwesen und die Consularjurisdiction im Orient*, Berlin 1874; po odejściu ze służby von Skerst zamieszkał wraz z rodziną w Rydze; został pochowany 20 I 1918 r. w Rydze.

14. Zmarł 17 I 1918 r. w Rydze.

15. CGIASP, zesp. 11, inw. 1, sygn. 2277; sygn. 2278; sygn. 2956; zesp. 14, inw. 5, sygn. 3595; zesp. 19, inw. 128, sygn. 115, k. 370v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 24, 51v; EAA.644.1.1612, k. 29; LVVA, zesp. 214, op. 5, sygn. 389; zesp. 235, inw. 4, sygn. 1374, k. 16v; zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 2, 5, 22v; sygn. 34, k. 31; sygn. 35, k. 29; zesp. 1426, inw. 1, sygn. 318, k. 6v-7; sygn. 322, k. 82v-83; inw. 3, sygn. 102, s. 1-2, 283; inw. 4, sygn. 23, k. 304; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 22; inw. 4, sygn. 16, k. 86; sygn. 504, k. 25, 85; sygn. 861, k. 230-231; inw. 11, sygn. 236, k. 16-23; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 15v, 27; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 24, 50v; zesp. 143, inw. 1, sygn. 400; inw. 2, sygn. 18, k. 3, 51; zesp. 560, inw. 20, sygn. 473, k. 18-29; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 6626, s. 3; sygn. 17796, s. 58, 60, 65, 93, 99, 101, 112, 134, 136, 137, 146, 160, 180; AP w Radomiu, Urząd Stanu Cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Radomiu, sygn. U09, s. 334; „УПРМФ” 1868, nr 17, s. 313; nr 21, s. 398; 1871, nr 19, s. 298, 300; 1874, nr 12, s. 275; 1875, nr 9, s. 197; nr 24, s. 554; 1876, nr 15, s. 319-320; nr 37, s. 839; 1878, nr 6, s. 141; 1882, nr 1, s. 3; nr 23, s. 603; 1883, nr 34, s. 971; 1885, nr 12, s. 771-772; nr 30, s. 267; nr 40, s. 28; 1886, nr 27, s. 14; 1890, nr 13, s. 117-118; 1894, nr 16, s. 190-192; nr 32, s. 406; 1895, nr 8, s. 126; 1896, nr 28, s. 605; 1902, nr 15, s. 241, 243; 1904, nr 32, s. 542; 1916, nr 15, s. 259; „Новое Русское Слово” 1949, nr 13582, s. 4; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 3; nr 4, s. 1; nr 14, s. 2; 1896, nr 25, s. 2; 1898, nr 3, s. 1; 1899, nr 6, s. 1; 1900, nr 20, s. 1; 1901, nr 13, s. 1; 1902, nr 10, s. 2; nr 15, s. 1; nr 31, s. 2; 1903, nr 18, s. 1; 1904, nr 10, s. 2; nr 20, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 91; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 225; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е октября 1896 года*, Санкт Петербург 1896, s. 1703; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1898 года*, s. 1647; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1899 года*, s. 1486; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1900 года*, s. 1413; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Августа 1902 года*, s. 1145; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1902 год*, Петроков 1902, s. 141; *Общий состав Министерства Финансов на 1896 год*, Санкт Петербург 1896, s. 178; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 48; Н.В. Шапошников, „Heraldica”. *Исторический сборник*, t. 1, s. 368;

Памятная книжка лицейстов. 1811. – 19 октября. 1911, s. 199, 201; Памятная книжка лицейстов за рубежом, 1811 – 19 октября (1 ноября) 1929, Париж 1929, s. 107, 110; J. Perkins, Skerst Arnold Osacar Hermann Gregory von (1888-1948), [w:] Australian Dictionary of Biography, vol. 11, Melbourne 1988, <https://adb.anu.edu.au/biography/skerst-arnold-osacar-hermann-gregory-von-8442> [dostęp: 9 II 2022 r.]; E. Turner-Graham, Arnold von Skerst. Australia's own red-hot Nazi?, „Circa. The Journal of Professional Historians” 2010, issue 1, s. 39-44; Незабываемые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917-2001 в шести томах, сост. В.Н. Чуваков, том 6, книга первая, s. 587; С.Д. Руденская, Царскосельский-Александровский Лицей 1811-1917, Санкт Петербург 1999, s. 492; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839-1918, Tom 2, s. 133-135; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, Naczelnicy okręgów, s. 206-209.

Skowzgard, Franciszek Siemionowicz

1. Сквозгирд, Франц Семенович
2. Ur. 4 IX 1819 r. w powiecie telszewskim guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.
5. Gimnazjum w Krożach, ukończone 7 XI 1840 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1847 r. z Aleksandrą Antoniną Szwarobach (Szwarcbach), ur. w 1827 r., zm. 13 VI 1874 r. we Wrocławiu, wyznania rzymskokatolickiego, córką Augusta Szwarobacha (Szwarcbacha).
8. DZIECI: Leokadia, ur. 1 II 1847 r. w guberni wileńskiej, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Izidor Justyn, ur. 22 XI 1850 r. w Jurburgu, zm. 23 XI 1850 r. w Jurburgu, wyznania rzymskokatolickiego; Alfons Norbert, ur. 25 V 1852 r. w Kaliszu, zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego; Adam, ur. 1 II 1855 r. w Szczypiornie, zm. 1 II 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego.
9. OJCIЕC: Szymon Justyn Skowzgard, ur. 18 VII 1788 r. w Wielkim Księstwie Litewskim, zm. po 24 IV 1831 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej, ziemianin. МАТКА: Urszula Jejswit, ur. przed 1802 r., zm. po 23 IV 1831 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZЕŃSTWO: Józef Anastazy, ur. 24 IV 1831 r. w guberni wileńskiej, zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego.
10. 9 XII 1840 r. – nadetatowy pisarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 1 XI 1841 r. – etatowy pisarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 24 V 1842 r. – pisarz KC Połoga (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC); 15 VII 1844 r. – oficer rezerwowy Wileńskiej BSG; 6 IV 1848 r. – pomocnik nad-

strażnika Eslandzkiej Półbrygady Straży Granicznej; 26 X 1848 r. – rezerwowo oficer Wileńskiej BSG (oddelegowany do Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC w celu kierowania sprawami straży granicznej na terenie Jurburskiego OC); 15 III 1849 r. – referent Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 3 IV 1852 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaliskiego OC; 3 VII 1853 r. – członek i skarbnik KC Szczypiorno; 19 IV 1855 r. – dyrektor KC Herby; 7 III 1859 r. – dyrektor KC Wieruszów; 6 VI 1862 r. – dyrektor KC Pызdry; 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 8 XI 1866 r. – zwolniony ze służby po upływie 3 lat od chwili włączenia do etatu DHZ MF.

11. 1840 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 90 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1851 r. – zapomoga finansowa 175 rubli; V 1855 r. – nagroda finansowa 48,165 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; I 1857 r. – nagroda finansowa 78,25 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 18 X 1858 r. – jednorazowa nagroda finansowa; XII 1858 r. – nagroda finansowa 38,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1859 r. – nagroda finansowa 54,985 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1859 r. – nagroda finansowa 90,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1860 r. – nagroda finansowa 31,815 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 26 III 1842 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 XI 1841 r.); 10 II 1847 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 XI 1845 r.); 25 I 1850 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 XI 1849 r.); 1854 r. – radca tytularny (starsz. 1 XI 1853 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.).

13. –.

14. Zmarł po 8 XI 1866 r.

15. ERT, EAA.644.1.2665, nlb.; LVIA, zesp. 1407, inw. 1, sygn. 11, k. 55; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16; sygn. 31, k. 16, 16v, 57; sygn. 76, k. 39; sygn. 82, k. 11v; sygn. 84, k. 11v; sygn. 87, k. 40; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 26, 224–224v; sygn. 78, k. 25–25v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 50v–51, 127v–128, 154, 206, 210, 217, 223–223v, 228v–229, 266v–267; zesp. 1343, inw. 29, sygn. 3624; zesp. 1349, inw. 1, sygn. 2753, k. 5–10; sygn. 3249, k. 114–116; sygn. 6464, k. 57–58; sygn. 7351, k. 31–36; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 8, k. 5v; sygn. 10, k. 2v; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Mikołaja w Kaliszu, sygn. 14, s. 53; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 119, k. 4, 62; AP w Poznaniu,

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 21, k. 1v-2; „УПР-МФ” 1866, nr 51, s. 1005; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2103; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 123.

Sluz, Nikołaj Grigorjewicz

1. Слюз, Николай Григорьевич
2. Ur. 1 I 1829 r. w guberni połtawskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej.
5. Szkoła Powiatowa w Łochwicy, ukończona w 1844 r.
6. Ojciec posiadał majątek w postaci 38 dusz chłopskich i 300 dziesięcin ziemi (w 1857 r.).
7. ŻONATY przed 1859 r. z Marią Zeniną, ur. 13 II 1828 r., zm. po 1872 r., wyznania prawosławnego, córką Fiodora Zenina i Jelizawiey Jakowlewny Oxford.
8. DZIECI: Natalia, ur. 8 VII 1859 r. w Presnogorkowce, zm. po 15 X 1889 r., wyznania prawosławnego, zamężna z radcą kolegialnym nauczycielem Gimnazjum Klasycznego w Twerze; Konstantin, ur. 7 III 1863 r. w Aleksandrowie, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej; Władimir, ur. 28 VI 1864 r. w Aleksandrowie, zm. po 15 X 1889 r., wyznania prawosławnego, ziemianin, właściciel majątku przy Szulepowie w guberni rizańskiej; Grigorij, ur. 24 IX 1866 r. w Aleksandrowie, zm. po 26 VII 1873 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Grigorij Jakowlewicz Sluz, ur. przed 1793 r., zm. po 1830 r., wyznania ?, szlachcic dziedziczny guberni połtawskiej. MATKA: Warwara ?, ur. przed 1807 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Piotr, ur. przed 1835 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, registrator kolegialny, ławnik Łochwickiego Sądu Powiatowego; Fiodor, ur. przed 1835 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego; Jakow, ur. przed 1835 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego.
10. 18 IX 1845 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Powiatowego w Łochwicy; 11 IX 1848 r. – na własną prośbę włączony do etatu Kancelarii Generał-Gubernatora Guberni Noworosyjskiej i Obwodu Besarabskiego ds. zarządu obwodem besarabskim; 1 XII 1848 r. – pisarz III kategorii Kancelarii Generał-Gubernatora Guberni Noworosyjskiej i Obwodu Besarabskiego ds. zarządu gubernią besarabską; 1 IV 1850 r. – pisarz II kategorii Kancelarii Generał-Gubernatora Guberni Noworosyjskiej i Obwodu Besarabskiego ds. zarządu gubernią besarabską; 3 VII 1851 r. – pisarz Przygranicznej KC Semipałatyńsk; 4 IV 1853 r. – pomocnik nadzorcy PC Presnogorkowka; 21 V 1854 r. – pomocnik nadzorcy KC Semipałatyńsk; 13 VI 1859 r. – pomocnik nadzorcy PC Presnogorkowka; 16 I 1861 r. – pomocnik nadzorcy PC Podłęże; 2 X 1862 r. – pomoc-

nik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 1 V 1864 r. – nadzorca składu celnego KC Aleksandrów; 1 X 1866 r. – nadzorca składu celnego KC Nieszawa; 7 IX 1870 r. – dyrektor KC Zieluń; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Pызdry; 7 X 1876 r. – członek i skarbnik KC Skulany; 20 V 1877 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 27 XII 1856 r. – nagroda finansowa 142,88 rubla; XII 1857 r. – nagroda finansowa 66,8075 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1860 r. – nagroda finansowa 47,555 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1865 r. – nagroda finansowa 595,465 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; II 1866 r. – nagroda finansowa 34,17 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1866 r. – nagroda finansowa 71,99 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1866 r. – nagroda finansowa 66,31 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 11 XII 1848 r. – registrator kolegiálny (starsz. 18 IX 1847 r.); 7 III 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 18 IX 1851 r.); 2 VI 1856 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 18 IX 1855 r.); 9 IX 1864 r. – radca tytularny (starsz. 2 X 1862 r.); 30 IX 1868 r. – asesor kolegiálny (starsz. 2 X 1865 r.); 27 I 1871 r. – radca dworu (starsz. 2 X 1869 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1888 r.

15. Gosudarstvennyy arkhiv Tverskoy oblasti, zesp. 160, inw. 1, sygn. 21196, k. 184v–185; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 43v; sygn. 30, k. 12; sygn. 31, k. 103–103v; sygn. 83, k. 15; sygn. 93, k. 34v–35; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 12; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 338v–339; sygn. 78, k. 16v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 96v–97, 125, 170–170v, 271v, 272v, 453; inw. 12, sygn. 8, k. 46v, 61; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5120, k. 15–16v; sygn. 6987, k. 108–111; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 9, s. 3, 27; sygn. 10, s. 21; sygn. 11, s. 30; sygn. 13, s. 17; sygn. 16, s. 22; sygn. 18, s. 23; sygn. 19, k. 1v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 31, s. 32, 34; „УПРМФ” 1865, nr 20, s. 304; 1866, nr 12, s. 244; nr 33, s. 639; nr 50, s. 981; 1867, nr 1, s. 2; 1868, nr 42, s. 803; nr 49, s. 906; 1870, nr 43, s. 613; 1871, nr 7, s. 106; 1873, nr 25, s. 490; 1877, nr 1, s. 2; nr 38, s. 953; *Памятная книжка Калужской губернии на 1874 год*, s. 55; *Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу Полтавской губернии*, s. 614; *Список должностным лицам Полтавской губернии за 1864 год*, [w:] *Памятная книжка Полтавской губернии за 1865 год*, Полтава 1865, s. 86; <https://www.geni.com/people/Николай-Григорьевич-Слюз/6000000020329491847> [dostęp: 29 IV 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Мария-Слюз/6000000091268266821> [dostęp: 29 IV 2023 r.].

Sobolew, Siergiej Grigorjewicz

1. Соболев, Сергей Григорьевич

2. Ur. w 1811 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] od 11 XI 1836 r. z Marią von Gamen, wyznania prawosławnego, córką zmarłego generała-lejtnanta Aleksieja von Gama; 2[∞] od 5 IV 1843 r. z Zofią Ławrową, wyznania prawosławnego, córką inżyniera pułkownika Pawła Ławrowa.

8. DZIECI: Maria, ur. 29 XI 1838 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego; Olimpiada, ur. 7 XII 1839 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1839 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 5 IV 1845 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. w 1861 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Grigorij Iwanowicz Sobolew, ur. przed 1769 r., zm. 17 III 1844 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, urzędnik w randze radcy kolegiального. МАТКА: Maria ?, ur. przed 1771 r., zm. 27 VI 1851 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córka Iwana ? RODZENIWO: Maria, ur. w 1792 r., zm. 15 III 1851 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, panna; Aleksandr, ur. w 1793 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 21 VII 1797 r., zm. 16 III 1866 r., wyznania prawosławnego, żonaty z Julią Iwanowną ?; Natalia, ur. w 1800 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. w 1803 r., zm. 8 III 1879 r., wyznania prawosławnego, zamężna z urzędnikiem Bykowem; Jelena, ur. w 1803 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. w 1805 r. w Sankt Petersburgu, zm. 10 VIII 1886 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, panna; Nikołaj, ur. w 1806 r., zm. po 1828 r., wyznania prawosławnego.

10. 11 XI 1825 r. – pisarz II Departamentu Senatu Rządzącego; XII 1829 r. – kancelarysta Kancelarii Specjalnej Działu Kredytowego; ? r. – młodszy pomocnik naczelnika referatu Kancelarii Specjalnej Działu Kredytowego; ? r. – starszy pomocnik naczelnika referatu Kancelarii Specjalnej Działu Kredytowego; ? r. – młodszy referent Kancelarii Specjalnej Działu Kredytowego; ? r. – starszy referent Kancelarii Specjalnej Działu Kredytowego; IV 1849 r. – sekretarz zarządzającego Państwowym Bankiem Pożyczkowym i zarządca kancelarii Państwowego Banku Pożyczkowego; IV 1850 r. – zarządca kancelarii Państwowego Banku Pożyczkowego; 23 XII 1860 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 25 VI 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 VIII 1865 r. – członek i skarbnik KC Wincenta; 25 IV 1866 r. – dyrektor KC Skulany;

25 X 1869 r. – dyrektor KC Słupca; 4 IV 1870 r. – p.o. dyrektora KC Granica; 13 III 1871 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Granica; 1 I 1873 r. – dyrektor Składowej KC Charków.

11. 1847 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1848 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1851 r. – nagroda finansowa 857 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 800 rubli; 1853 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 1855 r. – nagroda finansowa 800 rubli; 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1857 r. – znak zasługi z XXX lat nieskazitelnej służby; 1858 r. – nagroda finansowa 1000 rubli; 22 IX 1868 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby; XI 1868 r. – nagroda finansowa 55,935 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1870 r. – nagroda finansowa 143,49 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1871 r. – nagroda finansowa 71,71 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1871 r. – nagroda finansowa 79,85 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 XII 1872 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 XII 1874 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. ? r. – registrator kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); ? r. – asesor kolegiálny (starsz. ? r.); 1845 r. – radca dworu (starsz. 16 IX 1844 r.); 1851 r. – radca kolegiálny (starsz. 16 IX 1850 r.); 1857 r. – radca stanu (starsz. 26 VIII 1856 r.); 20 I 1878 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Sobolew drugi związek małżeński zawarł w soborze morskim pw. św. Nikołaja w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 30 III 1879 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 276, k. 204v; sygn. 305, k. 7v, 143v; inw. 112, sygn. 816, s. 78; inw. 124, sygn. 666, k. 156v; sygn. 726, k. 763v–764; sygn. 1358, k. 269v–270; sygn. 1450, k. 29v; inw. 126, sygn. 884, k. 198v–199; „УПРМФ” 1865, nr 37, s. 594; 1866, nr 39, s. 743; 1868, nr 51, s. 939; 1869, nr 18, s. 235; 1870, nr 2, s. 18; nr 23, s. 338; nr 51, s. 748; 1871, nr 8, s. 132–133; nr 12–13, s. 196; nr 21, s. 331; 1873, nr 1, s. 3; 1875, nr 1, s. 3; 1878, nr 6, s. 141; 1879, nr 35, s. 952; *Список гражданским чинам четвертого класса, том II, (Стран. 881–1624), Исправлен по 1-е Марта 1878 года, Санкт Петербург 1878, s. 1624; Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858, s. 775; Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 20-е декабря 1854 г., Санкт Петербург 1854, s. 417; Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 20-е Октября 1849 г., Санкт Петербург 1849, s. 354; Петербургский некрополь, том первый, (А-Г), Санкт Петербург 1912, s. 339; Петербургский некрополь, том четвертый, (С-Ф), Санкт Петербург 1913, s. 120; В. Безотосный, Гамен Алексей Юрьевич, [w:] *Словарь русских**

генералов, участников боевых действий против армии Наполеона Бонапарта в 1812–1815 гг., „Российский архив. История Отечества в свидетельствах и документах XVIII–XX вв.” 1996, т. VII, s. 349–350; *Керівники митних установ Слобожанщини*, s. 78–79; <https://www.geni.com/people/Екатерина-Соболев/6000000157531949821> [dostęp: 29 IV 2023 r.].

Sokołow, Michaił Fiodorowicz

1. Соколов, Михаил Феодорович
2. Ur. w 1815 r. w Smoleńsku.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Gimnazjum Gubernialne w Smoleńsku, nieukończone.
6. Dom drewniany w Smoleńsku, zakupiony przez ojca.
7. ŻONATY przed 1839 r. z Jelizawietą Mironiczewą, ur. przed 1822 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, córką Wasilija Mironiczewa.

8. DZIECI: Anna, ur. 18 I 1839 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 29 IV 1842 r. w Grodnie, zm. 11 IV 1854 r. w Osieku, wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 15 IX 1843 r. w Choroszczy, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego; Ksenia, ur. 20 XI 1845 r. w Choroszczy, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 19 VIII 1852 r. w Zieluniu, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 1 III 1854 r. w Osieku, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 29 IX 1855 r. w Osieku, zm. po 1856 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 28 VI 1858 r. w Osieku, zm. po 31 I 1866 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Fiodor Sokołow, ur. przed 1794 r., zm. po 1852 r., wyznania prawosławnego, urzędnik, właściciel domu w Smoleńsku. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 29 XI 1829 r. – kopista Smoleńskiej Izby Sądu Cywilnego; 30 X 1831 r. – podkancelarysta Smoleńskiej Izby Sądu Cywilnego; 25 X 1833 r. – kancelarysta Smoleńskiej Izby Sądu Cywilnego; 26 VI 1834 r. – kancelarysta Kancelarii I Departamentu Senatu Rządzącego; 18 X 1835 r. – włączony do etatu Kancelarii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; 12 VIII 1837 r. – włączony do etatu Kancelarii Departamentu Dóbr Państwowych; 10 XII 1837 r. – włączony do etatu Kancelarii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; 9 X 1841 r. – pomocnik dyrektora KC Grodno; 23 X 1842 r. – pomocnik dyrektora KC Choroszcz; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Zieluń; 6 IV 1852 r. – dyrektor PC Osiek; 21 I 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 31 VII 1836 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 21 VIII 1838 r. – nagroda finansowa 400 rubli; 19 VIII 1839 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa

40 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 22 VIII 1850 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby

12. 1835 r. – registrator kolegiálny (starsz. 2 X 1844 r.); 1838 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 14 XII 1837 r.); 14 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 14 XII 1841 r.); 25 VII 1846 r. – radca tytularny (starsz. 14 XII 1845 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1858 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 8v; sygn. 74, k. 29v; sygn. 76, k. 1v–2; sygn. 78, k. 38–38v; sygn. 82, k. 11; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 48, k. 28v; sygn. 50, k. 26v; sygn. 51, k. 26v; sygn. 58, k. 1v–2, 100–100v, 252; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–66; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 29–30; sygn. 1100, k. 72–75; sygn. 2066, k. 21–23; sygn. 26176, k. 55–58; sygn. 3914, k. 35–39; sygn. 6182, k. 97–100; sygn. 7398, k. 51–57; sygn. 8833, k. 64–66; sygn. 8976, k. 23–24; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 1, s. 18; sygn. 2, s. 10; sygn. 3, k. 2v, 22v–23; sygn. 4, s. 18; sygn. 7, s. 32; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 140.

Sokołow, Piotr Georgijewicz

1. Соколов, Петр Георгиевич

2. Ur. w 1815 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika

5. Cesarski Uniwersytet Kazański, nieukończony.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 30 IV 1850 r. z Luizą Antoniną Herting, ur. w 1828 r., zm. po 1855 r., wyznania luterańskiego, obywatelką Królestwa Prus, córką zmarłego (przed 30 IV 1850 r.) aktora Karola Wilhelma Hertinga.

8. DZIECI: Wasilisa, ur. 16 IV 1851 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 4 II 1855 r. w Wincencie, zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Georgij Sokołow, ur. przed 1793 r., zm. po 1815 r., wyznania prawosławnego, urzędnik administracji państwowej. MATKA: ? RODZENIWO: ?

10. 19 IV 1834 r. – podoficer Noworosyjskiego Pułku Dragonów; 19 I 1837 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 28 IX 1838 r. – urzędnik

kancelaryjny Kałuskiej Komisji Przychodów; 1 I 1839 r. – urzędnik kancelaryjny Kałuskiej Izby Dóbr Państwowych; 13 IX 1840 r. – referent Wydziału Gospodarczego Kałuskiej Izby Dóbr Państwowych; 25 X 1843 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 10 III 1845 r. – wagsempelmeister KC Rewel; 30 III 1848 r. – p.o. sekretarza KC Rewel; 22 I 1849 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza KC Rewel; 7 VIII 1853 r. – członek i skarbnik KC Peplówek; 14 IV 1854 r. – dyrektor KC Wincenta; 14 VII 1856 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. 1846 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 120 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 100 rubli; XII 1854 r. – nagroda finansowa 133,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1855 r. – nagroda finansowa 842,46 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 1839 r. – registrator kolegialny (starsz. 28 IX 1838 r.); 1843 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 IX 1842 r.); 24 VII 1848 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 13 II 1848 r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.).

13. –.

14. Zmarł po 1856 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 83, k. 11v; sygn. 85, k. 28; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 78, k. 28; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 37v–38, 47–47v, 210; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 51–52; sygn. 2626, k. 59–64; sygn. 7208, k. 97–102; sygn. 8976, k. 39–40; TL, TLA.1411.2.27, k. 14; TLA.1411.2.28, k. 55v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 28v; sygn. 5, k. 10v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 3, k. 6v.

Sokołow, Wasilij Nikołajewicz

1. Соколов, Василий Николаевич

2. Ur. w 1798 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni orłowskiej.

5. Morski Korpus Kadetów, ukończony ze stopniem miczmana 9 II 1818 r.

6. Żona posiadała dom drewniany w Uściługu oraz grunty użytkowe.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] z ?, zm. przed 1832 r., wyznania rzymskokatolickiego; 2[∞] z Julią Jarzembką, ur. przed 1815 r., zm. po 1 II 1866 r., wyznania luterańskiego, córką Leona Jarzembkiego.

8. DZIECI: Ludwika, ur. 1 II 1830 r., zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego; Nadieżda, ur. 17 II 1833 r. w Żółtkach, zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego,

zameężna od 18 V 1855 r. z urzędnikiem celnym Ferdynandem Friese (patrz: Friese Ferdynand); Wiera, ur. 27 IX 1835 r. w Żółtkach, zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, zameężna od 4 II 1859 r. z nadstrażnikiem (później dowódcą kompanii) Zawichojskiej BSG sztabskapitanem Nikołajem Wiktorowiczem Niewierowem, ur. w 1828 r., zm. w IX 1880 r., wyznania prawosławnego; Lubow, ur. 24 XII 1837 r. w Onedze, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 24 XII 1837 r. w Onedze, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 11 V 1839 r. w Przyborowie, zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Nikołaj Sokołow, ur. przed 1777 r., zm. po 1798 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZĘSTWO: ?

10. 12 VI 1812 r. – kadet Morskiego Korpusu Kadetów; 15 V 1815 r. – gardemarine Morskiego Korpusu Kadetów; 9 II 1818 r. – oficer Floty Bałtyckiej (brał udział w rejsach po Morzu Bałtyckim, do Archangielska i Islandii); 5 II 1826 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby ze stopniem kapitana-lejtnanta; 5 III 1830 r. – dyrektor KC Grodno; 11 I 1833 r. – dyrektor KC Żółtki; 21 VII 1836 r. – dyrektor KC Przyborowo; 27 XI 1837 r. – członek KC Onega; 12 XI 1838 r. – dyrektor KC Przyborowo; 17 VI 1840 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Grodzieńskiego OC; 2 III 1843 r. – dyrektor KC Uściług; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Zawichost; 26 VIII 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Zawichost; 31 VIII 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 1830 r. – nagroda finansowa 500 rubli asygnacyjnych; 1832 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 1833 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 1835 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; 1836 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 65 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 22 VIII 1844 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; 1845 r. – nagroda finansowa 60 rubli; XII 1845 r. – nagroda finansowa 131,72 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1846 r. – nagroda finansowa 60 rubli; IV 1846 r. – nagroda finansowa 34,89 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1847 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 10 IX 1848 r. – podarunek wartości 250 rubli; 22 VIII 1849 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; 22 VIII 1855 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; 26 VIII 1856 r. – podarunek od cara Aleksandra II.

12. 9 II 1818 r. – miczman; 22 III 1823 r. – lejtnant; 5 II 1826 r. – kapitan-lejtnant; 27 VIII 1830 r. – przemianowany ze stopnia kapitana-lejtnanta na rangę radcy tytularnego; 14 III 1838 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 XI 1835 r.); 26 II 1844 r. – radca dworu (starsz. 2 III 1843 r.); 7 III 1853 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1851 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 II 1866 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 31; sygn. 30, k. 64v; sygn. 70, k. 23v; sygn. 71, k. 9, 10v, 30v; sygn. 73, k. 16v; sygn. 75, k. 11; sygn. 76, k. 19, 52; sygn. 78, k. 2v, 23; sygn. 82, k. 27; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 36, k. 48, 49v, 70v; sygn. 55, k. 11; sygn. 58, k. 10, 36, 77v, 100, 220, 221, 338v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–65v, 107; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 11–14; sygn. 2617b, k. 1–5; sygn. 6182, k. 13–18; sygn. 8833, k. 9–11; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 3, k. 8v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Zawichoście, sygn. 42, s. 134; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 1, s. 2, 6, 8, 10, 14; sygn. 3, s. 4; sygn. 4, s. 24; sygn. 5, s. 8; sygn. 7, s. 14; sygn. 9, s. 21; sygn. 10, s. 2; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Słupcy, sygn. 3, k. 10v–12; sygn. 9, s. 1; „УПРМФ” 1880, nr 41, s. 1095; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 146; *Список генералам и гражданским чинам первых шести классов, служащим в Царстве Польском по старшинству в чинах. Составлен к 1 Января 1859 года*, s. 81; *Общий морской список, часть VIII, Царствование Александра I*, s. 235.

Solanikow, Aleksandr Iwanowicz

1. Соляников, Александр Иванович

2. Ur. przed 1830 r.

3. Prawosławne.

4. ?

5. ?

6. ?

7. ŻONATY przed 1863 r. z Lidią ?, ur. przed 1845 r., zm. po 1866 r., wyznania prawosławnego, córka Piotra ?

8. DZIECI: Aleksandr, ur. w 1863 r., zm. 6 VIII 1865 r. w Igołomii, wyznania prawosławnego; Dominika, ur. 8 I 1866 r. w Igołomii, zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Solanikow, ur. przed 1809 r., zm. po 1830 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. ? r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 28 X 1863 r. – członek i skarbnik KC Tomaszów; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Igołomia; 1 I 1866 r. – poza etatem; 1 I 1868 r. – zwolniony ze służby; 10 II 1878 r. – włączony do etatu DOC MF; 17 IV 1880 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. ? r. – sekretarz kolejalny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 14 I 1866 r. – asesor kolejalny (starsz. 28 X 1863 r.); ? r. – radca dworu (starsz. 28 X 1867 r.); 6 III 1880 r. – radca kolejalny (starsz. 7 VII 1878 r.).

13. –.

14. Zmarł po 17 IV 1880 r.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 387v, 430v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/70, s. 43–44; sygn. 1/71, k. 3v; „УИРМФ” 1866, nr 12 s. 242; nr 39, s. 743–744; 1868, nr 15, s. 291; 1878, nr 21, s. 546; 1880, nr 14, s. 353; nr 32, s. 840.

Sosnowski, Józef Sylwestrowicz

1. Сосновский, Иосиф Сильвестрович

2. Ur. w 1811 r. w guberni grodzieńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.

5. Szkoła Powiatowa w Brześciu, ukończona w 1826 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1837 r. z Anielą Bajkowską, ur. w 1814 r., zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Rudolf, ur. 18 IV 1837 r. w Choroszczy, zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego; Antonina, ur. 17 I 1839 r. w Choroszczy, zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego; Ustina, ur. 15 VI 1843 r. w Grodnie, zm. po 1854 r., wyznania rzymskokatolickiego; Emilia Leontyna, ur. 16 VI 1854 r. w Pyzdrach, zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIЕC: Sylwester Sosnowskij, ur. przed 1790 r., zm. po 1811 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 1 XI 1829 r. – pisarz KC Uściług; 27 I 1830 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 5 III 1830 r. – pisarz KC Brześć Litewski; 17 VII 1835 r. – pisarz KC Choroszcz; 4 IX 1839 r. – p.o. pomocnika dyrektora KC Goniądz; 13 VII 1840 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika dyrektora KC Goniądz; 22 IV 1843 r. – pomocnik dyrektora KC Grodno; 28 XI 1849 r. – pomocnik dyrektora KC Żółtki; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Służewo; 19 V 1852 r. – członek i skarbnik KC Pyzdry; 20 XI 1856 r. – dyrektor KC Słupca; 7 III 1859 r. – dyrektor KC Herby; 19 IV 1860 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. 1830 r. – nagroda finansowa 75 rubli asygnacyjnych; 1831 r. – nagroda finansowa 75 rubli asygnacyjnych; 1832 r. – nagroda finansowa 100 rubli asygnacyjnych;

1833 r. – nagroda finansowa 100 rubli asygnacyjnych; 1834 r. – nagroda finansowa 180 rubli asygnacyjnych; 5 III 1834 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; 1835 r. – nagroda finansowa 42 ruble asygnacyjne; 1836 r. – nagroda finansowa 50 rubli asygnacyjnych; 1838 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1839 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1840 r. – nagroda finansowa 60 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 55 rubli; 1843 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 8 II 1845 r. – nagroda finansowa 45 rubli; VI 1845 r. – nagroda finansowa 33,805 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1846 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 28 IV 1850 r. – zapomoga finansowa 50 rubli; IX 1850 r. – nagroda finansowa 35,32 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1851 r. – nagroda finansowa 60 rubli; VII 1851 r. – nagroda finansowa 34,19 rubla za zatrzymanie kontrabandy; XI 1851 r. – nagroda finansowa 30,12 rubla za zatrzymanie kontrabandy; 23 XI 1851 r. – nagroda finansowa 80 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby;

12. 16 X 1836 r. – registrator kolegiálny (starsz. 8 XII 1833 r.); 24 VII 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 XII 1837 r.); 13 XII 1843 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 8 XII 1841 r.); 13 VII 1856 r. – radca tytularny (starsz. 8 XII 1845 r.); 9 III 1858 r. – asesor kolegiálny (starsz. 8 XII 1855 r.).

13. 14 XI 1860 r. Sosnowski uzyskał prawo do otrzymywania emerytury w wysokości 214,44 rubla od dnia 16 VI 1860 r.; po odejściu ze służby zamieszkał na terenie powiatu piotrkowskiego.

14. Zmarł po 19 IV 1860 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 16; sygn. 29, k. 31v; sygn. 70, k. 33v–34; sygn. 72, k. 21–22v, 28v; sygn. 75, k. 13v; sygn. 76, k. 1v–2; sygn. 77, k. 22–22v; sygn. 81, k. 21v–22, 35; sygn. 82, k. 18v; sygn. 85, k. 45v; sygn. 87, k. 12v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 13v; sygn. 58, k. 1v–2, 57–57v, 248v, 279v–280, 292; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 99, 158v, 179v, 280; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 1100, k. 104–107; sygn. 2216, k. 95–100; sygn. 2443, k. 85–86; sygn. 26176, k. 84–87; sygn. 2753, k. 85–91; sygn. 3249, k. 100–101; sygn. 6182, k. 123–128; sygn. 8833, k. 94–96; sygn. 9138, k. 38–39; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Pызdry (pow. wrzesiński), sygn. 53, s. 45; „GRKP” 1860, nr 186, s. 1498; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., s. 1490; Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 145.*

Sosnowski, Tytus Kalikst Sylwestrowicz

1. СОСНОВСКИЙ, ТИТ КАЛИКСТ СИЛЬВЕСТРОВИЧ
2. Ur. w 1826 r. w guberni kijowskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Syn urzędnika.
5. Gimnazjum w Białymstoku, nieukończone.
6. Właściciel kamienicy w Łomży.
7. ŻONATY przed 1850 r. z Karoliną Stanisławską, ur. w 1829 r., zm. po 1869 r., wyznania rzymskokatolickiego, wdową, córką szlachcica Godlewskiego.

8. DZIECI: Aleksander Józef, ur. 8 VI 1850 r. w Grodnie, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Feliksa, ur. 1 V 1852 r. w Łomży, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Henryk, ur. 7 I 1855 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, zm. po 1882 r., wyznania rzymskokatolickiego, student Wydziału Medycyny Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, socjalista, za swoją działalność polityczną skazany na karę więzienia; Leonard Karol, ur. 25 X 1856 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, przemysłowiec, żonaty od 12 II 1884 r. z Wandą Michaliną Fetkowską, ur. w 1861 r. w Paproci, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką ziemianina Juliusza Fetkowskiego i Kamili z Wiśniewskich; Kazimierz Marcin, ur. w 1857 r. w Wincencie w guberni augustowskiej, zm. w 1942 r. w Paryżu, wyznania rzymskokatolickiego, ukończył 7 klas Gimnazjum Męskiego w Łomży, inżynier technolog, socjalista, rewolucjonista, wynalazca, elektrotechnik, działał we Francji, żonaty z Heleną Goldspigel, ur. 3 II 1865 r. w Warszawie, zm. w 1942 r. w Paryżu, pochodziła z rodziny żydowskiej, lekarz ginekolog; Paweł, ur. w 1859 r. w Łomży, zm. 29 X 1947 r. w Małym Chrzanowie, absolwent Gimnazjum Męskiego w Warszawie, geograf, pedagog, dyrektor Państwowego Instytutu Pedagogicznego, żonaty z Ewą Klaudią Poźniak, wyznania rzymskokatolickiego; Karolina, ur. w 1868 r. w Łomży, zm. po 1915 r., wyznania rzymskokatolickiego, magazynierka fabryki, zamężna dwukrotnie: z Janem Piskorskim, zm. w 1906 r. oraz od 3 VIII 1915 r. z Witoldem Krzyżewskim, ur. w 1851 r. w Dzierzbicach, zm. po 1915 r.; Zofia, ur. w 1869 r. w Łomży, zm. w 1944 r. Grodziszczku Mazowieckim, wyznania rzymskokatolickiego, zamężna z Grygierowskim.

9. OJCIEC: Sylwester Sosnowski, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 4 IX 1843 r. – nadetatowy pisarz KC Grodno; 20 XI 1844 r. – pisarz KC Choroszcz; 1 I 1845 r. – pisarz KC Brześć Litewski; 22 II 1848 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Grodzieńskiego OC; 1 I 1851 r. – p.o. sekretarza Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 16 VII 1852 r. – nadzorca PC Raczki; 3 XII 1853 r. – dyrektor KC Dobrzyń

(25 IV 1856 r. – oddelegowany do p.o. pomocnika dyrektora i skarbnika KC Lubicz); 13 III 1857 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Wincenta; 19 XI 1858 r. – pomocnik dyrektora i skarbnik KC Lubicz; 1858 r. – sekretarz Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 16 VI 1859 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 23 I 1862 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru.

11. 1845 r. – nagroda finansowa 19 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 26 XII 1852 r. – nagroda finansowa 114 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 25 rubli; X 1858 r. – nagroda finansowa 53,51 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 25 I 1850 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 I 1849 r.); 8 VII 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 I 1853 r.); 14 V 1859 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 4 VII 1860 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1859 r.).

13. Uczestniczył w organizacji spiskowej w Łomży w czasie powstania styczniowego; po odejściu ze służby państwowej zajmował się handlem; w 1884 r. mieszkał w Łomży.

14. Zmarł 7 VI 1900 r. w Warszawie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 30v, 43v; sygn. 29, k. 57, 57v; sygn. 31, k. 17v; sygn. 82, k. 10, 23; sygn. 83, k. 1; sygn. 86, k. 16v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 224–224v, 354–354v; sygn. 70, k. 5–5v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 1, 203v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 17; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 75–76; sygn. 2066, k. 83–84; sygn. 3914, k. 157–159; sygn. 7398, k. 187–190; sygn. 8976, k. 65–66; AP w Toruniu, Akta Stanu Cywilnego parafii rzymskokatolickiej Dulsk, sygn. 79, s. 9, 29; sygn. 81, s. 4–5, 69; sygn. 83, s. 14, 30; AP w Warszawie Oddział w Pułtusku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Jasienicy, sygn. 90, k. 73v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 167, k. 154v; „GRKP” 1859, nr 245, s. 1883; A. Pacholczykowa, *Kazimierz Marcin Sosnowski*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, red. H. Markiewicz, Warszawa–Kraków 2000–2001, s. 575–579; eadem, *Helena Sosnowska z Goldspigelów*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, s. 543; S. Konarski, *Paweł Sosnowski*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, s. 592–594.

Stankiewicz, Piotr Iwanowicz

1. Станкевич, Петр Иванович
2. Ur. w 1805 r. w guberni wołyńskiej.
3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: Jan Stankiewicz, ur. przed 1784 r., zm. po 1805 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni wołyńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 24 III 1829 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 1 VI 1829 r. – pisarz KC Berdyczów (oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC); 1 VI 1831 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 31 V 1838 r. – rezerwowo oficer Wołyńskiej BSG; 27 I 1851 r. – p.o. buchaltera KC Szczypiorno; 23 III 1851 r. – p.o. dyrektora KC Czołnochów; 19 V 1852 r. – nadzorca składu celnego KC Pyzdry; 15 I 1854 r. – nadzorca składu celnego KC Szczypiorno; 13 IX 1855 r. – nadzorca składu celnego KC Praszka; 1864 r. – włączony do etatu DHZ MF; 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1831 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1832 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1833 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1834 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1835 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1836 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1837 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1838 r. – nagroda finansowa 300 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1839 r. – nagroda finansowa 75 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1840 r. – nagroda finansowa 90 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1841 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1842 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1843 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1844 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1845 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1846 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1847 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1848 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1849 r. – nagroda finansowa 100 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1851 r. – nagroda finansowa 35 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1851 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1851 r. – nagroda finansowa 25 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1855 r. – nagroda finansowa 42,595 rubli za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1857 r. – nagroda finansowa 35,57 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1836 r. – registrator kolegialny (starsz. 24 III 1835 r.); 1839 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 III 1839 r.); 1844 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 24 III 1843 r.); 5 XI 1852 r. – radca tytularny (starsz. 27 I 1851 r.); 8 VI 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1856 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1865 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, k. 18v; sygn. 83, k. 4v; sygn. 84, k. 28; sygn. 87, k. 25v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 127v-128v, 191v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 115-119; sygn. 2443, k. 87-88; sygn. 2753, k. 109-113; sygn. 3249, k. 90-91; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Szymanowicach, sygn. 98, s. 15; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2613.

Statkowski, Julian Antonowicz

1. Статковский, Юлиан Антонович

2. Ur. w 1813 r. w Solecznikach w guberni wileńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum w Wilnie, ukończone w 1829 r.; Cesarski Uniwersytet Wileński, nieukończony 12 IV 1831 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 16 IV 1850 r. z Melanią Pietraszewską, ur. w 1829 r. w Grodnie, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką radcy dworu, urzędnika Warszawskiej Kasy Gubernialnej Ignacego Pietraszewskiego i Tekli z d. Witanowska.

8. DZIECI: Kazimierz Ignacy Antoni, ur. 17 VII 1852 r. w Warszawie, zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego; Stanisław Wincenty, ur. 23 XI 1853 r. w Warszawie, zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego; Maria Tekla Elżbieta, ur. 9 V 1854 r. w Warszawie, zm. po 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 27 X 1884 r. z Lucjanem Narcyzem Knollem, adwokatem przy Warszawskim Sądzie Okręgowym; Roman Adam, ur. 12 XII 1859 r. w Szczypiornie, zm. 12 XI 1925 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Konserwatorium Muzycznego w Sankt Petersburgu w 1890 r. ze złotym medalem, kompozytor i pedagog, kawaler.

9. OJCIEC: Antoni Statkowski, ur. przed 1792 r., zm. po 1850 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatel miasta Wilna. MATKA: Elżbieta Górka, ur. przed 1795 r., zm. po 1850 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: ?

10. 18 X 1831 r. – aplikant Biura Naczelnika Wojennego Województwa Płockiego; 25 X 1832 r. – p.o. tłumacza Biura Komisarza Obwodu Mławskiego; 13 VI 1834 r. –

zatwierdzony na stanowisku tłumacza Biura Komisarza Obwodu Mławskiego; 11 X 1841 r. – p.o. tłumacza Płockiego Rządu Gubernialnego; 1 I 1845 r. – tłumacz Płockiego Rządu Gubernialnego; 11 III 1846 r. – pomocnik naczelnika Kancelarii Płockiego Rządu Gubernialnego (od 27 IV 1846 r. do 1 XII 1847 r. – p.o. naczelnika Kancelarii Płockiego Rządu Gubernialnego; od 1 XI 1847 r. do 19 IX 1848 r. – sekretarz Płockiego Komitetu Cholerycznego); 19 IX 1848 r. – p.o. sekretarza Wydziału Służby Ogólnej Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych (od 20 XII 1848 r. do 10 IV 1850 r. – członek Komitetu Egzaminacyjnego ze znajomości języka rosyjskiego przy Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych); 17 II 1850 r. – p.o. sekretarza Sekcji Ogólnej Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych; 20 VII 1850 r. – referent Wydziału Administracji Ogólnej Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych; 1 I 1851 r. – p.o. sekretarza Wydziału Celnego przy Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego (23 XII 1854 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora KC Praszka); 1 III 1855 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Praszka; 10 IV 1856 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 16 V 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 3 I 1862 r. – radca Wydziału Administracyjnego Radomskiego Rządu Gubernialnego; 21 VIII 1862 r. – radca Wydziału Administracyjnego Płockiego Rządu Gubernialnego; 1 I 1867 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu zmian w organizacji administracji gubernialnej.

11. 26 XII 1845 r. – nagroda finansowa 150 rubli za gorliwą służbę; 1855 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; V 1857 r. – nagroda finansowa 51,78 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1857 r. – nagroda finansowa 160,23 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1857 r. – nagroda finansowa 300 rubli; III 1858 r. – nagroda finansowa 117,71 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 18 X 1858 r. – podarunek za gorliwą służbę; 1858 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 22 IX 1859 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; XII 1859 r. – nagroda finansowa 50,17 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1859 r. – nagroda finansowa 300 rubli; 1860 r. – nagroda finansowa 300 rubli.

12. 24 IX 1851 r. – asesor kolegialny (starsz. 30 IV 1849 r.); 1 IV 1854 r. – radca dworu (starsz. 30 IV 1853 r.); 9 III 1858 r. – radca kolegialny (starsz. 30 IV 1857 r.); ? r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. Statkowski zawarł związek małżeński w katedrze pw. św. Jana w Warszawie. Po odejściu ze służby państwowej był współpracownikiem „Tygodnika Petersburskiego” „Gazety Codziennej” i „Kurjera Warszawskiego” (redaktor w latach 1871–1872); wydał w 1870 r. pracę pt. *Pierwsze zasady ekonomji społecznej*; w Radomiu w 1869 r. założył stowarzyszenie spożywców „Oszczędność”, zaś w Warszawie stowarzyszenie „Merkury”.

14. Zmarł 30 IV 1874 r. w Warszawie.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 39; sygn. 84, k. 9v; sygn. 87, k. 12v, 40; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 142–142v, 145–145v, 179v, 182–182v, 206, 249, 254v–255; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2443, k. 91–92; sygn. 5293, k. 17–19; sygn. 6464, k. 41–42; AGAD, Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 161, s. 79–80; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 125, k. 2v; AP w Radomiu, Rząd Gubernialny Radomski [1837–1866], sygn. 1855; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Warszawie, sygn. 25, s. 506; sygn. 27, s. 74; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 26, k. 154v; sygn. 93, nlb., akt zgonu nr 1115; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Barbary w Warszawie, sygn. 20, k. 257; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 25, s. 389; „Dziennik Warszawski” 1865, nr 206, s. 2092; „Dziennik Powszechny” 1862, nr 76, s. 311; nr 106, s. 434; nr 139, s. 585; nr 142, s. 598; nr 147, s. 620; nr 209, s. 872; „Gazeta Narodowa” 1873, nr 32; „Kurjer Warszawski” 1858, nr 260, s. 1384; 1860, nr 65, s. 347; 1874, nr 94, s. 1; *Rocznik urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1863*, s. 609; A. Niemirowski, *Dorobek prawniczy w Polsce*, „Kurjer Płocki” 1917, nr 216, s. 2; P. Lewandowski, *Historia „Kuriera Warszawskiego” Brunona Kicińskiego jako przykład rozwoju prasy masowej i pierwszego koncernu medialnego w XIX wieku na ziemiach polskich*, [w:] *Z historii mediów i dziennikarstwa. Studium selektywne*, red. P. Grochmalski, P. Lewandowski, A. Krygier, [Będzin] 2015, s. 61; B. Chmara-Żaczkiewicz, *Statkowski Roman*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XLII, red. A. Romanowski, Warszawa-Kraków 2003–2004, s. 574–575; J. Pawelec, *135 lat spółdzielczości spóżywców w Radomiu*, [w:] *Szkice z dziejów polskiego ruchu spółdzielczego*, red. A. Duszyk, D. Kupisz, Radom 2004, s. 136–138; A. Duszyk, *Stowarzyszenie Spożywcze „Oszczędność” w Radomiu, czyli początki spółdzielczości spóżywców w Królestwie Polskim*, „Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego” 2009, t. 43, z. 3, s. 9–10; *Słownik pseudonimów pisarzy polskich XV w. – 1970 r.*, tom III, R–Ż, red. E. Jankowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1996, s. 13, 91, 222, 243, 378; <https://metryki.genealodzy.pl/index.php?op=pg&ar=8&z-s=9214d&se=&sy=547&kt=1&plik=496-501.jpg&x=74&y=1213&zoom=2> [dostęp: 27 IV 2023 r.].

Stengel, Wilhelm Iwanowicz

1. Штенгель, Вильгельм Иванович
2. Ur. w 1825 r.
3. Luterańskie.
4. Szlachcic dziedziczny.

5. ?

6. ?

7. ŻONATY przed 1852 r. z Marią Awłową, ur. przed 1851 r., zm. 7 IX 1909 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córka Piotra Awłowa.

8. DZIECI: Władimir, ur. przed 1855 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegiálny, urzędnik, żonaty od 19 I 1892 r. z Olgą Fadijewą, wyznania prawosławnego, córka kupca 2 gildii Aleksandra Fadijewa; Konstantin, ur. przed 1865 r., zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegiálny, urzędnik, żonaty od 17 IX 1903 r. z rozwódką Jekateriną Cejl; Nikołaj, ur. przed 1872 r., zm. 14 IX 1872 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Johann Stengel, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania luterńskiego. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 1869 r. – starszy urzędnik do opracowania zapisów własnościowych Tymczasowego Wydziału do Urządzenia Ziemskiego Chłopów Państwowych Ministerstwa Dóbr Państwowych; 1876 r. – urzędnik stojący przy Ministerstwie Dóbr Państwowych; 18 II 1877 r. – włączony do etatu DOC MF; 15 XI 1883 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 14 I 1884 r. – dyrektor KC Zieluń.

11. ?

12. ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); ? r. – asesor kolegiálny (starsz. ? r.); przed 31 XII 1869 r. – radca dworu (starsz. ? r.); 1871 r. – radca kolegiálny (starsz. ? r.); 1875 r. – radca stanu (starsz. ? r.).

13. –.

14. Zmarł 10 XI 1889 r. w Zieluniu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 217, k. 51v; sygn. 1462, k. 294v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Mławie, sygn. 85, s. 40; „УПРМФ” 1877, nr 18, s. 448; 1883, nr 51, s. 1539; 1884, nr 6, s. 228; 1889, nr 52, s. 495; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1870, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1870, kol. 580–581; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1871, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1871, kol. 586–587; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1872, часть I, kol. 532; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1873, часть I, kol. 524; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных*

лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1875, часть I, kol. 528; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1876, часть I, kol. 536; Памятная книжка Плоцкой губернии на 1888 г., s. 105; Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г., s. 114; Петербургский некрополь, том 4, (С-Ф), s. 586-587.

Strojew, Władimir Ilicz

1. Строев, Владимир Ильич.
2. Ur. 24 VII 1842 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Powiatowa w Łudze, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 10 XI 1885 r. z Aleksandrą Bułyczewą, zm. przed 1901 r., wyznania prawosławnego, córką kupca Wasilija Bułyczewa.
8. Bezdzienny.
9. ОУЩЕС: Ilja Siergiejewicz Strojew, ur. w 1803 r., zm. 18 VIII 1862 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, radca kolegialny, urzędnik, żonaty od 11 XI 1832 r. МАТКА: Anna Nesterowa, ur. w 1814 r., zm. po 1848 r., wyznania prawosławnego, córka porucznika Matwieja Nesterowa. RODZENSTWO: Aleksandra, ur. 24 IV 1836 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1837 r., wyznania prawosławnego; Michaił, ur. 2 VIII 1837 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1838 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 15 XII 1840 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1841 r., wyznania prawosławnego; Konstantin, ur. 20 I 1850 r. w Sankt Petersburgu, zm. 9 X 1896 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, absolwent 3 Gimnazjum Męskiego w Sankt Petersburgu, radca kolegialny 4 III 1890 r., urzędnik Ministerstwa Wojny, żonaty.
10. 1 XI 1862 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – p.o. pomocnika referenta KC Sankt Petersburg; 18 VII 1867 r. – pomocnik referenta KC Sankt Petersburg; 3 X 1868 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sankt Petersburg; 1 VII 1869 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów Portowej KC Sankt Petersburg; 26 XI 1876 r. – referent Portowej KC Sankt Petersburg; 16 I 1878 r. – nadzorca składu celnego Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 31 VII 1881 r. – członek KC Kronsztad; 6 VIII 1881 r. – członek i skarbnik Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 7 IV 1888 r. – dyrektor Oddziału Celnego przy stacji Kolei Fińskiej Portowej KC Sankt Petersburg; 17 VII 1892 r. – dyrektor KC (I kl.) przy Stacji Fińskiej Drogi Kolejowej w Sankt Petersburgu; 1 II 1897 r. – dyrek-

tor KC Wierzbolów; 24 VII 1899 r. – na własną prośbę dyrektor KC przy stacji Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu.

11. V-VI 1873 r. – nagroda finansowa 44,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 31 XII 1873 r. – brylantowy pierścień od wielkiego księcia Aleksieja Aleksandrowicza za sprawowanie nadzoru nad zagranicznymi przesyłkami adresowanymi na imię księcia; 24 III 1885 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 28 III 1893 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 7 X 1898 r. – szpilka z brylantami i szafirem od cara Mikołaja II; 10 IV 1899 r. – order bułgarski „Za zasługi cywilne”; 4 VIII 1899 r. – order niemiecki Czerwonego Orła III kl.

12. 31 V 1867 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 XI 1864 r.); 16 IV 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 XI 1867 r.); 8 VI 1871 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 XI 1870 r.); 15 VI 1874 r. – radca tytularny (starsz. 1 XI 1873 r.); 12 IX 1877 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 XI 1876 r.); 24 IX 1881 r. – radca dworu (starsz. 1 XI 1880 r.); 2 X 1885 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 XI 1884 r.); 13 VI 1889 r. – radca stanu (starsz. 1 XI 1888 r.).

13. Sprawował opiekę nad 8 sierotami pozostałymi po zmarłych dwóch braciach.

14. Zmarł 25 IV 1901 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 251, k. 219v; sygn. 276, k. 156v; sygn. 282, k. 317v; inw. 124, sygn. 650, k. 618v; sygn. 827, k. 282v; sygn. 1304, k. 73v; inw. 127, sygn. 533, k. 206v–207; ERT, EAA.551.1.442, k. 21v; EAA.551.1.446, k. 29v–30, 35v; EAA.551.1.450, k. 19; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 25; inw. 4, sygn. 833; zesp. 138, inw. 1, sygn. 939; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 21v, 70v–71, 76v; ПДТСЕВ, 1898, nr 15, s. 2; 1899, nr 21, s. 2–3; nr 24, s. 4; 1901, nr 15, s. 1; „УПРМФ” 1867, nr 33, s. 612; 1868, nr 18, s. 332–333; nr 51, s. 938; 1871, nr 25, s. 395–396; 1873, nr 29, s. 586; 1874, nr 27, s. 642; 1877, nr 8, s. 166; nr 39, s. 995–996; 1878, nr 15–16, s. 386; 1881, nr 40, s. 1178; nr 48, s. 1420; 1882, nr 12–13, s. 306–307; 1885, nr 12, s. 771–773; nr 45, s. 425; 1888, nr 20, s. 353; 1892, nr 34, s. 394; 1893, nr 13, s. 161–163; 1897, nr 9, s. 101; nr 15, s. 185–187; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год*, s. 107; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1898 год*, s. 107; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1899 год*, s. 129; *Список гражданским чинам Военного Ведомства шестого класса по старшинству. Исправлен по 1-е Января 1893 г.*, Санкт Петербург 1893, s. 386; *Список гражданским чинам Военного Ведомства шестого класса по старшинству. Исправлен по 1-е Июля 1894 г.*, Санкт Петербург 1894, s. 327; *Столетие Военного министерства, 1802–1902, Указатель биографических сведений, архивных и литературных материалов, касающихся чинов общего состава*

по канцелярии Военного министерства с 1802 до 1902 г. включительно, т. 3, отд. 5, сост. Н.М. Затворницкий, Санкт Петербург 1909, s. 357.

Stupak, Ignatij Gierasimowicz

1. Ступак, Игнатий Герасимович
2. Ur. 24 XII 1865 r. w guberni grodzieńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn chłopa.
5. Seminarium Nauczycielskie w Swisłocz, ukończone w 1885 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 16 IV 1900 r. z Jekateriną Padałko, ur. 30 X 1871 r. w Rewlu, zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, córka członka KC Sosnowiec Michała Wasiljewicza Padałko i Jelizawiey Czaprackiej.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. 11 III 1902 r. w Sosnowcu, zm. po 19 V 1902 r., wyznania prawosławnego;
9. OJECIEC: Gierasim Stupak, ur. przed 1844 r., zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego, chłop guberni grodzieńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 14 VI 1885 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Surażu w powiecie białostockim guberni grodzieńskiej; 1 IX 1889 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Druskienkach w guberni grodzieńskiej; 7 X 1891 r. – urzędnik kancelaryjny KC Sosnowiec; 15 III 1895 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 17 VI 1902 r. – nadzorca składu celnego KC Wieruszów; 13 XII 1904 r. – dyrektor KC Michałowice; 24 IX 1909 r. – dyrektor KC Modrzejów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.
11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1899 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 7 X 1896 r.; 13 IV 1908 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1913 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.
12. 26 IV 1903 r. – registrator kolegialny (starsz. 7 X 1901 r.); 4 III 1905 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 X 1904 r.); ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. 7 X 1907 r.); ? r. – radca tytularny (starsz. 7 X 1910 r.); 17 III 1914 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 X 1913 r.).
13. –.
14. Zmarł po 1917 r.
15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 73; inw. 2, sygn. 12, k. 14–14v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 25v; EAA.644.1.1612, k. 17–18v; EAA.644.1.2061, k. 14–14v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 11v–12v; sygn. 2033, k. 14–14v; inw. 4, sygn.

130, k. 107; inw. 11, sygn. 218, k. 808–809; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 46; zesp. 133, inw. 1, sygn. 227, k. 1v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 25v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 396, k. 1–4; sygn. 487, k. 263–267; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v, 159–160v; sygn. 33, k. 10; sygn. 35, k. 17–18v; sygn. 41, k. 51; sygn. 43, k. 14–14v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 6, s. 5; sygn. 9, s. 45; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 1, k. 12; sygn. 3, k. 11; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1897 rok, k. 5; sygn. 1900 rok, k. 58v; sygn. 1902 rok, k. 26v; „УПРМФ” 1908, nr 15, s. 219, 225–228; 1913, nr 15, s. 284, 289–292; ПДТСЕВ, 1895, nr 9, s. 1; 1902, nr 16, s. 2; 1903, nr 12, s. 1–4; 1904, nr 35, s. 3; 1905, nr 9, s. 2–4; 1909, nr 33, s. 1; 1913, nr 1, s. 47; 1914, nr 7, s. 1–2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 108; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 125; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 160; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 159; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 181; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 139.

Suchodolskij, Aleksandr Aleksandrowicz

1. Суходольский, Александр Александрович
2. Ur. w 1834 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej (decyzja Zebrania Deputatów Szlacheckich Guberni Kałuskiej z 3 II 1851 r.; ukaz Departamentu Heroldii Senatu Rządzącego z 8 VII 1854 r.).
5. Nikołajewska Szkoła Podchorążych Gwardii i Junkrów Kawalerii, ukończona 17 VI 1854 r.
6. Majątek rodowy w guberni kałuskiej.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1873 r. z Olgą Mienszykową, ur. w 1849 r., zm. 31 XII 1889 r. w Rewlu, wyznania prawosławnego, córką szlachcica Aleksandra Mienszykowa, ur. w 1808 r., zm. w 1877 r., wyznania prawosławnego; członkinią

Kałuskiego Żeńskiego Towarzystwa Dobroczynności; 2∞ od 9 VI 1899 r. z Aleksandrą Muratową, ur. w 1854 r., zm. 9 XI 1915 r. w Piotrogradzie, wyznania prawosławnego, wdową po pułkowniku Muratowie, córką Wiktora ?

8. DZIECI: Michaił, ur. 18 II 1872 r. w Nowogrodzie, zm. 19 II 1941 r., wyznania prawosławnego, oficer kawalerii, urzędnik w randze radcy kolegiального, represjonowany wraz małżonką w czasach sowieckich, żonaty od 12 IV 1898 r. z Jelizawietą von Benckendorff, ur. w 1881 r., zm. w 1947 r., wyznania prawosławnego, córką Andrieja von Benckendorffa i Eugenii z d. Schlander; Nikołaj, ur. 4 XII 1875 r. w Kałudze, zm. 4 IV 1938 r. we Włoszech, wyznania prawosławnego, absolwent Nikołajewskiego Korpusu Kadetów i Nikołajewskiej Szkoły Kawalerii, pułkownik 10 IV 1916 r., oficer 19 Kinburskiego Pułku Dragonów i Pułku Kirasjerów Lejbgwardii, starszy adiutant sztabu 1 Dywizji Kawalerii Lejbgwardii, po 1918 r. przebywał na emigracji we Włoszech, żonaty z Jekateriną Chrapowicką, ur. 15 VII 1882 r. w Moskwie, zm. 6 II 1960 r. w Rzymie, wyznania prawosławnego, córką szlachcica Aleksandra Chrapowickiego; Władimir, ur. 18 X 1879 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego; Marianna, ur. 10 IX 1880 r. w Sankt Petersburgu, zm. w 1938 r. w Rzymie, wyznania prawosławnego, zamężna (wdowa od 10 I 1914 r.) z podpułkownikiem armii włoskiej Gwido Baffo.

9. OJCIEC: Aleksandr Amplejewicz Suchodolskij, ur. przed 1815 r., zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej, ziemianin powiatu masalskiego guberni kałuskiej. MATKA: Maria Pustoroslewa, ur. przed 1817 r., zm. w 1865 r., wyznania prawosławnego, córka Piotra Pustoroslewa. RODZEŃSTWO: Piotr, ur. 1 V 1835 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej, zm. 7 I 1903 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej od 8 VII 1854 r., sekretarz kolegialny, w pierwszej połowie lat 70. XIX w. członek Kałuskiego Ziemstwa Gubernialnego i Masalskiego Ziemstwa Powiatowego, pośrednik pokojowy 1 rewiru powiatu masalskiego guberni kałuskiej (mieszkał w Żelnach), student Akademii Sztuk Pięknych, artysta I kl., pejzażysta; Paweł, ur. w 1844 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej, zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni kałuskiej od 8 VII 1854 r., absolwent Mikołajewskiej Szkoły Junkrów i Podchorążych Gwardii ukończonej 13 VI 1862 r., oficer Grodzieńskiego Pułku Huzarów Lejbgwardii, urzędnik komór celnych w Charkowie, Irkucku, Odessie, Warszawie i Mławie, żonaty z Sofią Władimirowną Lenci, wyznania prawosławnego; Nadieżda, ur. przed 1841 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 27 III 1841 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej, zm. 12 XI 1908 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Łoginem Fiodorowiczem Łochaczewem, ur. 7 II 1831 r., zm. 11 VIII 1907 r.; Lubow, ur. po 1841 r., zm. po 1854 r., wyznania pra-

wosławnego; Sofia, ur. po 1841 r. w powiecie masalskim guberni kałuskiej, zm. po 1854 r., wyznania prawosławnego.

10. 17 VI 1854 r. – oficer Olwiopolskiego Pułku Ułanów; 8 X 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 12 XI 1857 r. – ponownie przyjęty do służby; 13 I 1861 r. – zwolniony ze służby na własną prośbę z przyczyn osobistych; 13 IX 1863 r. – urzędnik stojący przy GSKC Warszawa; 23 XII 1863 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 1 I 1867 r. – zarządzający (p.o. naczelnika) Kaliskiego OC; 5 IV 1871 r. – urzędnik stojący przy Ministerstwie Finansów; 14 I 1872 r. – zarządzający Nowogrodzką Izbą Skarbową; 26 I 1873 r. – zarządzający Kałuską Izbą Skarbową; 23 IV 1876 r. – włączony do etatu Ministerstwa Finansów; 1877 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. Ministerstwa Finansów; 1 XII 1882 r. – włączony do etatu Kontroli Państwowej; 9 IV 1883 r. – zarządzający Smoleńską Izbą Kontrolną; 30 V 1887 r. – zarządzający Estlandzką Izbą Kontrolną; 1895 r. – członek reprezentujący Kontrolę Państwową w Radzie Państwowego Szlacheckiego Banku Rolnego; 16 X 1899 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. przy kontrolerze państwowym.

11. 1857 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; VI 1865 r. – nagroda finansowa 93,59 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 X 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1865 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1866 r. – uznanie cara Aleksandra II; 6 VII 1892 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 IV 1895 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat oddanej i wyróżniającej się służby; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 30 IV 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Mikołaja I; 1897 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby; 5 IV 1898 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 17 VI 1854 r. – kornet; 13 I 1861 r. – zwolniony ze służby ze stopniem porucznika; 1863 r. – sekretarz kolegialny; 10 III 1866 r. – radca tytularny (starsz. 15 VII 1865 r.); 13 XI 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 15 VII 1868 r.); 28 XI 1869 r. – za zasługi radca dworu; 1874 r. – radca kolegialny (starsz. 28 XI 1873 r.); 1878 r. – radca stanu (starsz. 28 XI 1877 r.); 15 III 1885 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Autor pracy *Значение для государства торгово-промышленного счетоводства*, Санкт Петербург 1900; pierwsza żona Suchodolskiego zmarła z powodu paralizu serca; została pochowana 3 I 1890 r. na Cmentarzu Ławry Aleksandra Newskiego w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 12 XII 1903 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 125, sygn. 327, k. 210v; sygn. 332, k. 131v; inw. 127, sygn. 786, k. 132v; sygn. 1444, k. 632v; sygn. 1729, k. 58v; sygn. 2719, k. 256v; sygn. 3166, k. 492v; inw. 128, sygn. 503, k. 291v; sygn. 511, k. 270v; sygn. 648, k. 190v; sygn.

703, k. 73v; sygn. 786, k. 132v–133; sygn. 810, k. 165v–166; ERT, EAA.644.1.1612, k. 4v, 30, 36; EAA.644.1.1700, k. 3v, 19, 44v; EAA.644.1.1740, k. 7v; Gosudarstvennyy arkhiv Smolenskoj oblasti, zesp. 9, inw. 1, sygn. 1762, k. 1, 4, 9, 10, 13, 19; zesp. 76, inw. 1, sygn. 561, k. 449; sygn. 575, k. 158, 229v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 29; sygn. 35, k. 4v, 30, 36; sygn. 36, k. 2v, 18, 43v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 519–524; sygn. 318, k. 396; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 9; RGWIA, zesp. 2031, inw. 2, sygn. 448, k. 516, 628; sygn. 503, k. 18; TL, TLA.1411.2.68, k. 9; TLA.1411.2.69, k. 93v–94; TLA.1411.2.80, k. 13v; TLA.1411.2.81, k. 16–16v; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 77; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 9, k. 112v–113; sygn. 10, s. 179; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 58, k. 20; sygn. 67, s. 23; „Dziennik Warszawski” 1867, nr 36, s. 306; „Kurjer Warszawski” 1867, nr 37, s. 217; „УПРМФ” 1865, nr 28, s. 482; 1866, nr 19, s. 366; 1867, nr 5, s. 43; 1868, nr 48, s. 898; 1869, nr 1, s. 2; nr 36, s. 508; nr 49, s. 690; 1870, nr 16, s. 220; 1871, nr 19, s. 298; 1872, nr 3, s. 49; 1873, nr 5, s. 97; 1876, nr 18, s. 405; 1882, nr 50, s. 1393; 1895, nr 48, s. 806; ПДТСЕВ, 1895, nr 18, s. 3; 1903, nr 2, s. 2; nr 19, s. 1; nr 23, s. 1; 1904, nr 7, s. 1; 1906, nr 2, s. 2; nr 11, s. 1; nr 26, s. 2; 1907, nr 5, s. 2; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года*, s. 3; *Высочайший приказ по Военному Ведомству, 17 Июня 1854 года; Список чинам Государственного Контроля. (Исправлен по 1 Марта 1884 года)*, Санкт Петербург 1884, s. 180; *Список чинам Государственного Контроля, Санкт Петербург 1886*, s. 233; *Список чинам Государственного Контроля, Санкт Петербург 1893*, s. 88; *Список чинам Государственного Контроля. Составлен по Июнь 1902 года*, Санкт Петербург 1902, s. 2; *Список чинам Государственного Контроля. Составлен по Июнь 1903 года*, Санкт Петербург 1903, s. II; *Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1911 г.*, Санкт Петербург 1911, s. 29; *Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1912 г.*, Санкт Петербург 1912, s. 19; *Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1913 г.*, Санкт Петербург 1913, s. 14; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Августа 1916 г.*, s. 431; *Адрес–календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1885 год. Часть II. Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их*, Санкт Петербург 1885, kol. 227; *Адрес–календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1896 год. Часть I. Власти и места центрального управления и ведомства их*, Санкт Петербург 1896, kol. 666; *Памятная книжка Калужской губернии на 1873/74 год*, Калуга [b.d.w.], s. 8, 18; *Список гражданским чинам четвертого*

класса. Исправлен по 1-е Октября 1889 года, Санкт Петербург 1889, s. 917; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года, Санкт Петербург 1890, s. 871; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е февраля 1896 года, s. 400; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е октября 1896 года, s. 376; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1898 года, s. 352; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1899 года, s. 282; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1900 года, s. 252; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Августа 1902 года, s. 195; Адрес-Календарь Эстляндской губернии на 1893 год, Ревель 1893, s. 51; Памятная книжка Эстляндской губернии, Ревель 1887, s. 47; Справочная книжка Эстляндской губернии. Путеводитель по г. Ревелю и уездам, s. 49; Калужская губерния. Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу по 1-е октября 1908 года и перечень лиц, занимавших должности по выборам дворянства с 1785 года, s. 252; Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкров. 1823–1898, s. 37–38, 44; В. Гасперович, М. Катин-Ярцев, М. Талалай, А. Шумков, Тестаччо. Некатолическое кладбище для иностранцев в Риме. Алфавитный список русских захоронений, Санкт Петербург 2000, passim; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 135–137; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 209–213; <https://bogatov.info/Genbase6?p=nikolai;n=soukhodolskii> [dostęp: 29 III 2023 r.]; <https://www.geni.com/people/Елизавета-Андреевна-Суходольская/6000000012064216329> [dostęp: 29 III 2023 r.]; <https://visz.nlr.ru/person/book/vi/19/370?ysclid=lg0p4o2o99489622388> [dostęp: 29 III 2023 r.].

Swieczin, Aleksiej Iwanowicz

1. Свечин, Алексей Иванович
2. Ur. 16 III 1823 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Morski Korpus Kadetów, ukończony 8 I 1841 r. ze stopniem miczmana.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od 4 XI 1853 r. z Natalią Wołkowską, ur. 2 IV 1833 r. w Moskwie, zm. 14 VI 1859 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, córką podpułkownika Siergieja Aleksandrowicza Wołkowskiego i Jekateriny Piotrowny Maszkowej; 2° przed 1873 r. z Jekateriną Putiatą, ur. 20 VI 1832 r., zm. 23 XII 1891 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, córką Grigorija Putiaty.

8. DZIECI: Maria, ur. 6 X 1854 r. w Moskwie, zm. w 1928 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Nikołajem Artemjewiczem Wiłłamowem; Siergiej, ur. 16 VI 1857 r. w Moskwie, zm. w 1917 r. w Piotrogradzie, wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 25 IX 1873 r. w Moskwie, zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego; Aleksiej, ur. 4 II 1877 r. w Warszawie, zm. po 1889 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Piotrowicz Swieczin, ur. w 1790 r., zm. w 1852 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, asesor kolegialny, urzędnik, żonaty od 19 II 1815 r. MATKA: Warwara Aleksandrowna Bogdanowa, ur. w 1796 r., zm. w 1847 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Nikołaj, ur. 6 XII 1816 r., zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, tajny radca, zarządzający sprawami IV Wydziału Kancelarii Własnej Jego Cesarskiej Wysokości, żonaty z Jelizawietą Aleksandrowną Pestel; Dmitrij, ur. 29 III 1820 r., zm. w 1853 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 2 VI 1824 r., zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, żonaty z Nadieżdą Konstantinową Swieczin; Michaił, ur. 29 I 1827 r., zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 13 X 1829 r., zm. w 1854 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 9 XII 1834 r., zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego.

10. 2 XII 1836 r. – początek służby w Morskim Korpusie Kadetów; 9 I 1839 r. – gardemarine Morskiego Korpusu Kadetów; 8 I 1841 r. – oficer 30 Eskadry Floty Czarnomorskiej (służył na Morzu Czarnym na okrętach „Caryca Aleksandra”, „Berezań”, „Enos”, „Struja”; 1843 r. – oddelegowany na okres 3 lat w celu kierowania okrętem ziemianina guberni kałuskiej rotmistrza w stanie spoczynku Benkendorfa); 7 IV 1846 r. – oficer 17 Eskadry Floty Bałtyckiej (służył na okręcie „Kulm”); 19 II 1847 r. – oficer 16 Eskadry Floty Bałtyckiej; 21 I 1848 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 10 II 1849 r. – wagstempelmeister KC Moskwa; 8 IX 1851 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Moskwa; 26 II 1854 r. – nadzorca składu celnego KC Moskwa; 23 I 1862 r. – członek KC Moskwa; 1 VII 1869 r. – pomocnik dyrektora KC Moskwa; 31 I 1875 r. – dyrektor GSKC Warszawa; 19 V 1889 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 13 XI 1859 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 22 VIII 1860 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1864 r. – dodatkowe wynagrodzenie 400 rubli; 1866 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 XII 1870 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VI–VIII 1874 r. – nagroda finansowa 37,44 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 13 XII 1874 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 1 I 1882 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 8 I 1841 r. – miczman; 7 IV 1846 r. – lejtnant; 21 I 1848 r. – przemianowany ze staopnia lejtnanta na rangę radcy tytularnego; 1857 r. – asesor kolegialny (starsz. 26 VIII 1856 r.); 14 XII 1862 r. – radca dworu (starsz. 23 I 1862 r.); 1867 r. – radca kolegialny (starsz. 23 I 1866 r.); 3 II 1878 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. W latach 70. i 80. był honorowym członkiem Petersburskiej Rady Przytułków Dziecięcych. Po odejściu ze służby zamieszkał w Moskwie. Swieczin został pochowany 21 VI 1906 r. na Cmentarzu Wagańkowskim w Moskwie.

14. Zmarł 18 VI 1906 r. w Moskwie.

15. CGAM, zesp. 203, inw. 745, sygn. 284, k. 965; sygn. 391, k. 1318v; zesp. 2125, inw. 1, sygn. 347, k. 104v-105; inw. 2, sygn. 65, k. 209v-210; zesp. 2126, inw. 1, sygn. 510, k. 76v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 17-17v; sygn. 81, k. 26; sygn. 83, k. 6v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 67, k. 6v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 253v, 279v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 7244, k. 79-82; „УПРМФ” 1869, nr 37, s. 523-524; 1870, nr 52, s. 756; 1874, nr 40, s. 916; nr 51-52, s. 1179; 1875, nr 12, s. 262; 1878, nr 6, s. 141; 1882, nr 1, s. 2; 1884, nr 30, s. 255; 1889, nr 25, s. 230; „Kurjer Warszawski” 1889, nr 100, s. 2; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 1638; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 18 Января 1879 года*, s. 1180; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 193; *Общий морской список, часть XI, Царствование Николая I, Н-С, Санкт Петербург 1900*, s. 461; А.Б. Лобанов-Ростовский, *Русская родословная книга*, том второй, Санкт Петербург 1895, s. 202, 205, 207; *Московский некрополь*, том третий, (Р-Ф), Санкт Петербург 1908, s. 83; <https://www.geni.com/people/Алексей-Иванович-Свечин/6000000017564498616?throu gh=6000000039300742089> [dostęp: 2 IV 2020 r.].

Syrokomskij, Iwan Karłowicz

1. Сырокомский, Иван Карлович
2. Ur. 6 I 1865 r. w guberni charkowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni charkowskiej.
5. I Gimnazjum Męskie w Charkowie; Wydział Fizyczno-Matematyczny Cesarzskiego Uniwersytetu Warszawskiego, w latach 1887-1889, nieukończony.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 1 IX 1891 r. z Jekateriną Fixen, ur. 16 VIII 1869 r., zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, córką naczelnika Aleksandrowskiego OC Gustawa Fixena i Marii Andriejewny Bauer.

8. DZIECI: Natalia, ur. 21 VII 1892 r. w Bolesławcu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 26 VI 1894 r. w Dobrzyńniu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 31 III 1896 r. w Dobrzyńniu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Borys, ur. 13 II 1901 r. w Filipowie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 15 II 1903 r. w Filipowie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Karol Syrokowski, ur. przed 1833 r., zm. po 1867 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni charkowskiej, syn Mikołaja Syrokowskiego, radca tytularny, urzędnik, właściciel i dzierżawca warzelnii miodu pitnego w guberni charkowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 9 X 1889 r. – urzędnik kancelaryjny KC Wieruszów; 21 XII 1890 r. – pomocnik dyrektora PC Piotrków; 20 V 1891 r. – nadzorca PK Bolesławiec; 14 V 1894 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 17 VII 1899 r. – dyrektor KC Filipów; 17 I 1906 r. – członek KC Słupca; 14 VI 1907 r. – członek KC Szczypiorno; 1 I 1913 r. – pomocnik dyrektora KC Szczypiorno; 3 III 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 18 III 1899 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 9 X 1894 r.; 23 X 1900 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 9 X 1899 r.; 14 IV 1902 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1911 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 22 VI 1896 r. – registrator kolegiálny (starsz. 9 X 1891 r.); 23 V 1897 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 9 X 1894 r.); 6 III 1898 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 9 X 1897 r.); 1 III 1901 r. – radca tytularny (starsz. 9 X 1900 r.); 27 II 1904 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 X 1903 r.); 31 III 1908 r. – radca dworu (starsz. 9 X 1907 r.); 12 III 1912 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 X 1911 r.); 5 IV 1916 r. – radca stanu (starsz. 9 X 1915 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 373, k. 265v–266; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 24, 70v; sygn. 46, k. 14; inw. 2, sygn. 256, k. 8; ERT, EAA.644.1.1700, k. 4; EAA.644.1.1740, k. 25v; EAA.644.1.1936a, k. 12; EAA.644.1.2004, k. 68; EAA.644.1.2142, k. 8; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 3; sygn. 37, k. 25v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 8; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–12v; sygn. 2027, k. 14; sygn. 2031, k. 12; inw. 9, sygn. 38, k. 9v–10; inw. 11, sygn. 219, k. 1472–1474; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 10–11, 71; zesp. 560, inw. 20, sygn. 335, k. 26–28; sygn. 461; AP w Kaliszu, Bank Państwowy Oddział w Kaliszu, sygn. 143; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 81, s. 9; sygn. 82, k. 5; AP w Warszawie, Cesarski Uniwersytet Warszawski,

sygn. 565, k. 25; sygn. 566, k. 30v; „УПРМФ” 1891, nr 3, s. 30; nr 25, s. 263; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 22, s. 290–291; 1902, nr 15, s. 241, 248–250; 1911, nr 15, s. 274, 277–278; 1916, nr 18, s. 306; ПДТСЕВ, 1898, nr 8, s. 1–3; 1899, nr 21, s. 3; 1901, nr 8, s. 1–2; 1904, nr 8, s. 1; 1906, nr 2, s. 3; 1907, nr 16, s. 2; 1908, nr 9, s. 1; 1912, nr 5, s. 1; 1913, nr 1, s. 42; nr 6, s. 3; 1916, nr 4, s. 1; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 63; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 259; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 693; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 96; <https://otkudarodom.ua/ru/koval-vladimir-materialy-k-istorii-pivovareniya-v-harkovskoy-gubernii> [dostęp: 6 I 2022 r.].

Szemiakin, Siergiej Nikołajewicz

1. Шемякин, Сергей Николаевич
2. Ur. 30 VII 1859 r. w Kronsztadzie.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej od 2 VIII 1873 r.
5. I Gimnazjum Wojskowe w Sankt Petersburgu, ukończone z dyplomem I kategorii; I Pawłowska Szkoła Wojskowa, ukończona 8 VIII 1879 r. ze stopniem podporucznika.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1887 r. z Marią Arsienjewą, ur. przed 1870 r., zm. po 1904 r., wyznania prawosławnego, córką zmarłego urzędnika kancelaryjnego Aleksandra Arsienjewa.
8. DZIECI: Władysław, ur. 14 X 1887 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, urzędnik kancelaryjny KC Granica; Kira, ur. 7 X 1889 r. w Rydze, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego; Nikoła, ur. 17 XI 1891 r. w Warszawie, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIЕC: Nikoła, Iwanowicz Szemiakin, ur. przed 1838 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej do 24 XII 1845 r., radca stanu, urzędnik celny m.in. członek i dyrektor KC Kronsztad, nadzorca okrętów Portowej KC Sankt Petersburg. МАТКА: ? RODZENSTWO: Nikoła, ur. przed 1859 r., zm. po 1873 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej od 2 VIII 1873 r.; Maria, ur. przed 1872 r., zm. po 1892 r., wyznania prawosławnego, zamężna z kapitanem II rangi Grigorowiczem.
10. 27 VIII 1877 r. – junkier I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 2 III 1878 r. – junkier w stopniu podoficera I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 23 XII 1878 r. – portujej-

-junkier I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej za sukcesy w nauce; 8 VIII 1879 r. – oficer Preobrażeńskiego Pułku Lejbgwardii; 14 IX 1882 r. – skierowany do podjęcia nauki w Nikolajewskiej Akademii Sztabu Generalnego; 7 VI 1883 r. – powrócił do służby w Preobrażeńskim Pułku Lejbgwardii; 24 IX 1884 r. – oficer 87 Nejszłockiego Pułku Piechoty; 17 XII 1885 r. – oficer 148 Kaspijskiego Pułku Piechoty; 26 II 1887 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem porucznika; 27 IV 1887 r. – włączony do etatu DOC MF; 21 XI 1887 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 11 III 1889 r. – pomocnik nadzorcy okrętów KC Ryga; 28 VIII 1891 r. – młodszy nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; 9 II 1896 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 19 X 1896 r. – dyrektor KC Pызdry; 2 XII 1902 r. – członek KC Granica; 4 I 1912 r. – pomocnik dyrektora KC Aleksandrów; 1 I 1913 r. – rewizor II kategorii KC we Władystoku.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 3 II 1898 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 26 VIII 1896 r.; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 4 IX 1904 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 28 VIII 1901 r.; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 6 IV 1914 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 8 VIII 1880 r. – chorąży lejbgwardii (starsz. 8 VIII 1879 r.); 30 VIII 1882 r. – podporucznik lejbgwardii; 25 IX 1884 r. – porucznik (starsz. 30 VIII 1882 r.); 11 IX 1887 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza kolegiálnego; 27 III 1890 r. – radca tytularny (starsz. 27 IV 1887 r.); 2 XI 1890 r. – asesor kolegialny (starsz. 27 IV 1890 r.); 23 X 1896 r. – radca dworu (starsz. 9 II 1896 r.); 26 XI 1912 r. – radca kolegialny (starsz. 4 I 1912 r.).

13. –.

14. Zmarł 27 VI 1916 r. we Władystoku.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 5v, 8, 41v, 102; sygn. 46, k. 1, 16v-17; inw. 2, sygn. 256, k. 13; ERT, EAA.644.1.1578, k. 49v; EAA.644.1.1612, k. 31; EAA.644.1.1936a, k. 5, 29v; EAA.644.1.2004, k. 70v-71; EAA.644.1.2142, k. 13; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142, 145v; sygn. 33, k. 50v; sygn. 35, k. 31; sygn. 42, k. 2v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 110, k. 13; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 14v-15; inw. 9, sygn. 38, k. 9v-10, 57v-58; inw. 11, sygn. 217, k. 292-297; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 48v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 523, k. 264-274; sygn. 661, k. 309-319; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 20, s. 39; sygn. 21, s. 31; sygn. 22, k. 4, 8; sygn. 27, k. 19; sygn. 28, k. 47; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 59, s. 27; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawo-

sławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 72, k. 19; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 85, k. 7v-8; Akta stanu cywilnego cerkwi św. Mikołaja przy Nowobrzeszkiej Brygadzie 3 Okręgu Korpusu Straży Pogranicznej, sygn. 2, k. 12; „УПРМФ” 1866, nr 38, s. 724; nr 39, s. 742; 1868, nr 7, s. 127-128; 1870, nr 51, s. 748; 1871, nr 48, s. 794; 1872, nr 13, s. 244; 1873, nr 1, s. 3; 1876, nr 5, s. 108; 1880, nr 1, s. 2; nr 2, s. 35; nr 14, s. 353; 1887, nr 20, s. 414; nr 50, s. 628; 1889, nr 14, s. 135; 1890, nr 13, s. 117; 1891, nr 38, s. 438; 1896, nr 9, s. 151; nr 44, s. 785-786; nr 47, s. 855; 1914, nr 14, s. 283, 290; ПДТСЕВ, 1895, nr 38, s. 2; 1902, nr 30, s. 2; 1903, nr 20, s. 1; 1912, nr 1, s. 4; nr 2, s. 1; nr 12, s. 4; nr 17, s. 1; 1913, nr 1, s. 105; nr 7, s. 2-3; 1916, nr 6, s. 3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 25; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 83; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год*, s. 226; П.П. Голицын, *Родословная книга дворян Новгородской губернии*, Новгород 1910, s. 160.

Sznipowski, Nikołaj Siemionowicz

1. ШНИПОВСКИЙ, Николай Семенович
2. Ur. w 1849 r.
3. Prawosławne.
4. Syn попа.
5. Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.
9. ОУСЕС: Siemion Sznipowski, ur. przed 1828 r., zm. po 1849 r., pop. МАТКА: ?
RODZENSTWO: ?

10. 22 VIII 1878 r. – p. o. pomocnika sekretarza Petersburskiego Zjazdu Pokoju; 29 XII 1878 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 8 I 1879 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Aleksandrowskiego OC; 4 III 1883 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC (1 VIII 1883 r. – reprezentant resortu celnego w sprawach sądowych dotyczących przemytu w sądach działających na obszarze Wierzbołowskiego OC); 1884 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 20 XI 1885 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 15 II 1891 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Południowego OC; 5 VI 1893 r. – okręgowy rewizor celny Besarabskiego OC; 10 VII 1893 r. – na własną prośbę urzędnik do poruczeń przy naczelniku Południowego OC; 20 V 1894 r. – dyrektor KC Mława.

11. 8 IV 1884 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1889 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 8 I 1889 r.; 9 IV 1889 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1895 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II.

12. 22 III 1879 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 22 VIII 1878 r.); 23 IV 1881 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 13 X 1880 r.); 20 VI 1883 r. – radca tytularny (starsz. 13 X 1882 r.); 8 V 1885 r. – asesor kolegiálny (starsz. 13 X 1884 r.); 11 VIII 1888 r. – radca dworu (starsz. 13 X 1887 r.); 28 II 1892 r. – radca kolegiálny (starsz. 13 X 1891 r.); 5 III 1896 r. – radca stanu (starsz. 13 X 1895 r.).

13. Powodem zgonu Sznipowskiego była choroba serca; Sznipowskij został pochowany 10 I 1897 r. na cmentarzu prawosławnym w Mławie.

14. Zmarł 8 I 1897 r. w Mławie.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 214, k. 33–37; sygn. 243, k. 37–43; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt chrztu nr 16 z 1882 r.; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 22, k. 10v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 13, k. 8v; sygn. 14, k. 21, 22; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 16, k. 12; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 74, s. 78–79; „УПРМФ” 1879, nr 17, s. 429; nr 26, s. 699; 1881, nr 18, s. 507; 1883, nr 34, s. 971; 1884, nr 15, s. 724–727; 1885, nr 24, s. 735–736; nr 50, s. 938; 1889, nr 15, s. 145–147; 1891, nr 9, s. 110; 1893, nr 27, s. 346; 1894, nr 23, s. 270; 1895, nr 14, s. 229, 232–233; 1896, nr 10, s. 174; 1897, nr 5, s. 62; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1895 год*, s. 92.

Szuleszkin, Aleksandr Trofimowicz

1. Шулешкин, Александр Трофимович

2. Ur. w 1834 r. w guberni kazańskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni samarskiej.

5. I Gimnazjum Męskie w Kazaniu, ukończone.

6. Posiadał majątek ziemski o powierzchni 2169 dziesięcin zakupiony przy wsi Nowa Isakowka w powiecie bugulminskim guberni samarskiej.

7. ŻONATY przed 1867 r. z Katarzyną Dobrowolską, ur. 20 VIII 1847 r. w Drużkopolu, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, córką byłego urzędnika celnego i ziemianina ze Złoczewa w powiecie sieradzkim Faustyna Dobrowolskiego (patrz:

Faustyn Dobrowolski) i Anny z d. Wetlicka; siostra Katarzyny Dobrowolskiej – Maria wyszła za mąż za lekarza medycyny Eugeniusza Sokólskiego.

8. DZIECI: Jelena, ur. 2 IV 1867 r. w Herbach, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. 31 XII 1868 r. w Herbach, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego, urzędnik Kancelarii Samarskiego Gubernialnego Zebrania Szlacheckiego; Siergiej, ur. 8 VI 1871 r. w Sosnowcu, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. 29 IV 1873 r. w Szczypiornie, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 22 VI 1876 r. w Szczypiornie, zm. przed 1896 r., wyznania prawosławnego; Wasilij, ur. 18 X 1882 r. w powiecie bugulminskim guberni samarskiej, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 21 X 1884 r. w powiecie bugulminskim guberni samarskiej, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. 1 X 1891 r. w powiecie bugulminskim guberni samarskiej, zm. po 1896 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Trofim Szuleszkin, ur. przed 1810 r., zm. po 1832 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni samarskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Wasilij, ur. w 1832 r., zm. po 1868 r., wyznania prawosławnego, oficer Kałuskiego Pułku Piechoty, dowódca oddziału i zapasowy oficer Wierzbołowskiej BSG, pomocnik nadzorca składu celnego KC Wierzbołów, żonaty od 3 V 1861 r. z córką urzędnika celnego Marią Karoliną Aleksandrowną Agiewską, wyznania rzymskokatolickiego.

10. 16 IX 1855 r. – podoficer Kałuskiego Pułku Piechoty; 27 V 1856 r. – oficer Kałuskiego Pułku Piechoty; 20 VI 1861 r. – oficer straży granicznej bez przydziału służbowego; 25 VII 1861 r. – dowódca oddziału Wierzbołowskiej BSG; 25 XII 1864 r. – pomocnik nadzorca składu celnego KC Wierzbołów; 1 I 1866 r. – poza etatem; 26 VIII 1866 r. – dyrektor KC Herby (15 V 1869 r. – oddelegowany w celu p.o. członek KC Sosnowiec); 1 VII 1869 r. – członek KC Sosnowiec; 31 I 1872 r. – członek KC Szczypiorno; 12 XII 1880 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku i emeryturą w wysokości 285 rubli; 3 II 1881 r. – honorowy sędzia pokoju powiatu bugulminskiego; 2 X 1881 r. – rewirowy sędzia pokoju powiatu bugulminskiego; 26 VI 1882 r. – na własną prośbę zwolniony z funkcji rewirowego sędziego pokoju; 31 I 1885 r. – ponownie wybrany honorowym sędzią pokoju powiatu bugulminskiego (ponownie wybierany na tę funkcję: 24 III 1888 r., 25 I 1891 r., 4 II 1894 r.); 10 VI 1889 r. – wybrany deputowanym Samarskiego Gubernialnego Zebrania Szlacheckiego; 3 X 1889 r. – p.o. marszałka szlachty powiatu bugulminskiego; 12 X 1889 r. – przewodniczący Ziemstwa Powiatu Bugulminskiego; 6 III 1890 r. – zatwierdzony na stanowisku marszałka szlachty powiatu bugulminskiego; 11 XI 1892 r. – ponownie wybrany na stanowisko przewodniczącego Ziemstwa Powiatu Bugulminskiego; 30 IX 1895 r. – ponownie wybrany na stanowisko przewodniczącego Ziemstwa Powiatu Bugulminskiego.

11. 26 VIII 1856 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; XII 1861 r. – nagroda finansowa 53,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1863 r. – nagroda finansowa 40,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 7 VI 1863 r. – order św. Anny III kl. z mieczami i kokardą za męstwo w walce z polskimi buntownikami na terenie guberni augustowskiej; 14 X 1863 r. – zapomoga finansowa 200 rubli; 20 III 1864 r. – zapomoga finansowa 500 rubli na leczenie; 1864 r. – zapomoga finansowa w wysokości rocznego wynagrodzenia 370 rubli na czas leczenia w Bugulmie w guberni samarskiej; VII 1864 r. – nagroda finansowa 52,96 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1865 r. – nagroda finansowa 48,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1865 r. – nagroda finansowa 75,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1865 r. – nagroda finansowa 31,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 X 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; XI 1865 r. – nagroda finansowa 30,67 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1866 r. – nagroda finansowa 70,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1866 r. – nagroda finansowa 35,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1870 r. – nagroda finansowa 64,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1870 r. – nagroda finansowa 36,43 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1871 r. – nagroda finansowa 61,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1871 r. – nagroda finansowa 114,40 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1871 r. – nagroda finansowa 39,915 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1872 r. – zapomoga finansowa 200 rubli na leczenie; III-IV 1872 r. – nagroda finansowa 96,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1872 r. – nagroda finansowa 49,90 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1873 r. – nagroda finansowa 49,63 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V-VII 1873 r. – nagroda finansowa 47,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1874 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1874 r.; IV-V 1874 r. – nagroda finansowa 33,27 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1875 r. – nagroda finansowa 44,53 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV-V 1875 r. – nagroda finansowa 33,48 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1875 r. – nagroda finansowa 69,59 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-IX 1876 r. – nagroda finansowa 51,53 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 48,91 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-III 1877 r. – nagroda finansowa 33,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 30 VIII 1893 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 27 V 1856 r. – za zasługi chorąży; 8 IV 1859 r. – podporucznik; 20 VI 1861 r. – chorąży straży granicznej; 30 VIII 1862 r. – porucznik straży granicznej; 6 III 1864 r. – za zasługi sztabkapitan straży granicznej; 25 XII 1864 r. – przemianowany ze

stopnia sztabskapitana na rangę sekretarza kolegijskiego; 16 IV 1868 r. – radca tytularny (starsz. 6 V 1867 r.); 28 IV 1871 r. – asesor kolegijski (starsz. 13 II 1869 r.); 12 IX 1872 r. – radca dworu (starsz. 13 II 1872 r.); 1 XII 1875 r. – radca kolegijski (starsz. 13 II 1875 r.).

13. Brał czynny udział w działaniach wojennych przeciw polskim oddziałom powstańczym na terenie guberni augustowskiej; 7 IX 1863 r. został ciężko ranny i przez 3 miesiące był leczony w Szpitalu Wojskowym w Suwałkach; Szuleszkin 6 III 1864 r. otrzymał stopień sztabskapitana za zasługi w walce z powstańcami polskimi. Dwa tygodnie później został skierowany na półroczny urlop zagraniczny i do guberni samarskiej w celu leczenia odniesionych ran w walce z powstańcami polskimi; 15 XII 1864 r. został objęty opieką Komitetu Opieki nad Rannymi i zaliczony do rannych II klasy z prawem ubiegania się o emeryturę 210 rubli rocznie z Funduszu Inwalidzkiego; 26 VIII 1866 r. otrzymał prawo do pobierania emerytury inwalidzkiej w wysokości 284,2 rubla za odniesione rany w 1863 r.

14. Zmarł po 12 XII 1896 r.

15. ERT, EAA.551.1.385, k. 15; EAA.551.1.386, k. 1; EAA.644.1.2686, nlb.; EAA.644.1.2688, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 32, k. 2; zesp. 546, inw. 1, sygn. 68, k. 20; sygn. 69, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 313–313v, 354v, 368v, 414v, 440v–441; inw. 12, sygn. 8, k. 34v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 645; zesp. 1349, inw. 2, sygn. 1301; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 5111090/1, s. 33; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 7, k. 18v, 56v, 87v, 95v; sygn. 8, k. 6v; sygn. 11, k. 46v; sygn. 12, k. 34v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 4, k. 7v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 16, s. 4; sygn. 17, s. 22, 28; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 37, s. 60; sygn. 77, k. 1v; sygn. 119, s. 35; AP w Łodzi, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Złoczewie, sygn. 127, k. 52; „УПРМФ” 1865, nr 7, s. 85–86; nr 16, s. 238; nr 20, s. 302; nr 41, s. 681; nr 50, s. 866; 1866, nr 7, s. 124; nr 29, s. 568; nr 39, s. 743–744; nr 43, s. 813; nr 47, s. 906; 1868, nr 15, s. 291; nr 18, s. 332–333; 1869, nr 48, s. 675; 1870, nr 38, s. 558; nr 51, s. 748; 1871, nr 19, s. 300, 302; nr 42, s. 666–667; nr 51, s. 850–851; 1872, nr 21, s. 372–374; nr 38, s. 747–748; nr 39, s. 765; 1873, nr 15–16, s. 309; nr 34, s. 682; 1874, nr 25, s. 594; 1875, nr 15–16, s. 343; nr 24, s. 554; nr 38, s. 886–887; nr 51, s. 1199–1200; 1876, nr 42, s. 945–946; 1877, nr 2, s. 26; nr 24, s. 596; 1881, nr 16, s. 427; Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 20 Июля 1861 года; *Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год*, s. 53; <https://www.geni.com/people/Мария-Завадовская/6000000036007191932> [dostęp: 27 III 2023 r.].

Szumskij, Jewgienij Wasiljewicz

1. Шумский, Евгений Васильевич

2. Ur. w 1840 r. w Mikuliczu w powiecie włodzimierskim guberni wołyńskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Wołyńskie Seminarium Duchowne, ukończone z dyplomem II kategorii w 1864 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУЧИЕ: Wasilij Iljicz Szumskij, ur. w 1815 r. w Leduchowie w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, syn psalmisty, absolwent Wołyńskiego Seminarium Duchownego z dyplomem II kategorii, proboszcz cerkwi w Mikuliczu w powiecie włodzimierskim guberni wołyńskiej od 1 IV 1840 r. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: Iwan, ur. w 1841 r. w Mikuliczu w powiecie włodzimierskim guberni wołyńskiej, zm. po 1864 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wołyńskiego Seminarium Duchownego z dyplomem I kategorii z 1864 r.; Jelizawietta, ur. po 1841 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego.

10. 4 VIII 1864 r. – urzędnik kancelaryjny Wołyńskiej Izby Dóbr Państwowych; 27 VIII 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 21 X 1865 r. – urzędnik do pisma Warszawskiego Prawosławnego Konsystorza Duchownego; 30 VII 1867 r. – kasjer Warszawskiego Prawosławnego Konsystorza Duchownego; 10 V 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 12 V 1868 r. – urzędnik kancelaryjny KC Peplówek; 1 X 1871 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nieszawa; 6 XI 1871 r. – nadzorca PK Chorzele; 1 VII 1872 r. – p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 1 I 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 30 III 1873 r. – skarbnik KC Peplówek; 20 XI 1876 r. – dyrektor KC Słupca; 23 III 1879 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 14 V 1894 r. – członek KC Praszka; 15 VI 1895 r. – członek KC Sosnowiec; 30 XII 1899 r. – członek KC Wierzbołów; 12 XI 1900 r. – p.o. inspektora Zajsańskiego Rewiru Celnego.

11. 24 III 1885 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 19 XII 1885 r. – dodatek 30% za 10 lat służby w Królestwie Polskim; 21 IV 1891 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 22 IX 1896 r. – order św. Władimira IV kl. za 25 lat służby; 23 X 1896 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 15 XII 1890 r.; 14 IV 1902 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 1867 r. – registrator kolegiálny (starsz. 27 IX 1866 r.); 14 VII 1870 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 29 IX 1868 r.); 20 I 1872 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 29 IX 1870 r.); 18 VII 1873 r. – radca tytularny (starsz. 29 IX 1872 r.); 8 V 1875 r. – asesor kolegiálny (starsz. 29 IX 1874 r.); 24 III 1878 r. – radca dworu (starsz. 29 IX 1877 r.); 30 III 1895 r. – radca kolegiálny (starsz. 14 V 1894 r.).

13. –.

14. Zmarł 28 II 1903 r.

15. ERT, EAA.644.1.1551a, k. 1; EAA.644.1.1612, k. 13; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 14v, 28v; sygn. 34, k. 1v, 47; sygn. 35, k. 13; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 1; inw. 11, sygn. 219, k. 1316–1321; zesp. 128, inw. 1, sygn. 646; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 21, k. 1v, 9v, 11v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 34, s. 32; sygn. 35, s. 24, 42; sygn. 41, s. 39; sygn. 66, s. 39; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1895 rok, k. 13; „УПМФ” 1870, nr 29, s. 427–428; 1872, nr 5, s. 99; nr 8, s. 156; nr 51–52, s. 1021–1022; 1873, nr 25, s. 491; nr 31, s. 628–629; nr 37, s. 731; 1875, nr 21, s. 469–470; 1877, nr 8, s. 167; 1878, nr 17, s. 406–407; 1879, nr 35, s. 951; 1885, nr 12, s. 771–773; 1891, nr 16, s. 185–188; 1894, nr 22, s. 259; 1902, nr 15, s. 241, 244; ПДТСЕВ, 1895, nr 11, s. 1–2; nr 18, s. 2; 1900, nr 1, s. 2; nr 32, s. 1; 1901, nr 1, s. 1; 1903, nr 9, s. 1; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год*, s. 46; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г.*, s. 114; Н.И. Теодорович, *Вольнская духовная*, s. 491, 655, 659.

Szyrma, Aleksandr Antonowicz

1. Ширма, Александр Антонович

2. Ur. w 1846 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni grodzieńskiej.

5. Aleksandrowski Korpus Kadetów, ukończony 12 VI 1863 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 27 IV 1880 r. z Anną Fixen, ur. w 1856 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, córką naczelnika Aleksandrowskiego OC Gustawa Fixena.

8. DZIECI: Boris, ur. 30 VIII 1881 r. w Taurogach w guberni kowieńskiej, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegiálny, urzędnik celny, m.in. pomocnik nadzorcy okrętów KC Kronsztad, pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów i kontroler V kategorii KC Dobrzyń.

9. OJCIEC: Antoni Szyrma, ur. przed 1825 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: Piotr, ur. 24 II 1847 r., zm. po

1890 r., wyznania prawosławnego, pułkownik, oficer Pułku Dragonów Lejbgwardii, żonaty; Konstanty, ur. 3 XI 1851 r. w guberni mińskiej, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, absolwent Nikolajewskiego Korpusu Kadetów i Nikolajewskiej Szkoły Kawalerii, generał-lejtnant 2 IV 1906 r., oficer Pułku Dragonów Lejbgwardii, dowódca m.in. 7 Noworosyjskiego Pułku Dragonów, Atamańskiego Pułku Lejbgwardii, 2 Dywizji Kawalerii Lejbgwardii, uczestnik wojny rosyjsko-tureckiej w latach 1877–1878, kawaler; Antoni, ur. 6 III 1861 r., zm. w 1905 r. w guberni lubelskiej, wyznania prawosławnego, absolwent Szkoły Junkrów Kawalerii w Twerze, rotmistrz 18 IV 1899 r., oficer 41 Jamburskiego Pułku Dragonów i 17 Tomaszowskiej BSG, żonaty od 8 I 1886 r. z Nadieżdą Czeriko, ur. w 1865 r., zm. po 1905 r., wyznania prawosławnego, córką szlachcica, urzędnika w randze asesora kolejalnego.

10. 12 VI 1863 r. – podoficer 2 Rostowskiego Pułku Grenadierów; 1 V 1864 r. – p.o. adiutanta batalionu 2 Rostowskiego Pułku Grenadierów; 4 X 1865 r. – zatwierdzony na stanowisku adiutanta batalionu 2 Rostowskiego Pułku Grenadierów; 1 IX 1866 r. – p.o. pomocnika nadzorcy 7 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 1 X 1866 r. – zatwierdzony na stanowisku pomocnika nadzorcy 7 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 16 VIII 1869 r. – pomocnik nadzorcy 5 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 1 VII 1870 r. – pomocnik nadzorcy 7 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 1 I 1871 r. – starszy pomocnik nadzorcy 5 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 1 I 1872 r. – starszy pomocnik nadzorcy 2 okręgu Grodzieńskiego Gubernialnego Zarządu Akcyzowego; 22 I 1872 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 4 XI 1872 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF i oddelegowany do zajęć w GSKC Warszawa; 1 I 1874 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Ungheni (od 16 IV 1875 r. – nadzorca budynków celnych w Ungheni); 23 X 1876 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 23 III 1879 r. – dyrektor KC Słupca; 15 IV 1881 r. – członek KC Taurogi; 19 XII 1881 r. – p.o. członka GSKC Warszawa; 19 V 1882 r. – członek KC Szczypiorno; 9 IX 1888 r. – dyrektor KC Wieruszów; 13 III 1893 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 12 XII 1898 r. – dyrektor KC Grajewo; 28 V 1903 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z emeryturą i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 25 VI 1891 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 27 V 1887 r.; 15 VII 1892 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 27 V 1892 r.; 28 III 1893 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 11 II 1864 r. – podporucznik; 18 II 1866 r. – porucznik; 10 IX 1866 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 15 VII 1869 r.

– sekretarz kolegiálny (starsz. 18 II 1869 r.); 26 VII 1872 r. – radca tytułarny (starsz. 18 II 1872 r.); 24 III 1876 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 IV 1875 r.); 22 III 1879 r. – radca dworu (starsz. 29 VIII 1878 r.); 17 III 1882 r. – radca kolegiálny (starsz. 4 IX 1881 r.); 5 I 1889 r. – radca stanu (starsz. 9 IX 1888 r.).

13. Szyrma zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej w Aleksandrowie Przygranicznym. Na emeryturze Szyrma zamieszkał w Grodnie.

14. Zmarł w 1905 r. w Grodnie.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 32, k. 722v–723; sygn. 109, k. 576v–577; ERT, EAA.644.1.1612, k. 22, 27; EAA.644.1.1740, k. 21, 35v; GARF, zesp. 110, inw. 17, sygn. 732; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 28v; sygn. 35, k. 22, 27; sygn. 37, k. 21, 36v; sygn. 41, k. 49v; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 452, k. 157; inw. 9, sygn. 37, k. 331–337; inw. 11, sygn. 214, k. 599–605; sygn. 219, k. 966–973; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11–12; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 41, 45v; RGWIA, zesp. 408, inw. 1, sygn. 1090, k. 19v; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt ślubu nr 1 z 1880 r.; AGAD, Oddział Olkuski 4. Wydziału Częstochowskiej Brygady 3. Okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, sygn. 97, k. 12; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 10, k. 2; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 23, k. 9v; sygn. 52, s. 21; sygn. 54, s. 33; sygn. 55, s. 32; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 7, k. 7; sygn. 8, k. 24v–25; sygn. 86, k. 43v; ПДТСЕВ, 1898, nr 28, s. 1; 1899, nr 2, s. 4; 1900, nr 18, s. 2; 1903, nr 14, s. 1; nr 17, s. 1; 1904, nr 8, s. 1–3; 1907, nr 14, s. 1; nr 23, s. 2; 1909, nr 32, s. 2; „УПРМФ” 1873, nr 18, s. 354; 1874, nr 17, s. 379; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 1, s. 2; 1879, nr 17, s. 425–426; nr 35, s. 951; 1881, nr 48, s. 1419; 1882, nr 23, s. 603; nr 50, s. 1395; 1888, nr 40, s. 25; 1893, nr 13, s. 161–163; nr 14, s. 176; 1903, nr 27, s. 365; *Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год*, s. 89–90; *Список генералам, штаб и обер-офицерам Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 9 Марта 1904 г.*, s. 227; *Список генералам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Июля 1912 года*, Санкт Петербург 1912, s. 161; *Список полковникам по старшинству. Составлен по 1 Мая 1889 г.*, Санкт Петербург 1889, s. 348, 679; *Приложение, [w:] Описание военного похода Лейб-гвардии драгунского полка в турецкую кампанию 1877–1878 г.*, сост. Дубовский, Гульковский, Свищевский, Санкт Петербург 1880, s. 2, 5, 29, 36; В.Н. Черепица, *Гродненский православный некрополь (с древнейших времен до начала XX века)*, Гродно 2001, s. 57.

Taranuszczenko, Aleksiej Aleksiejewicz

1. Таранущенко, Алексей Алексеевич
2. Ur. 11 VII 1859 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Wydział Historyczno-Filologiczny Cesarskiego Uniwersytetu Noworosyjskiego, ukończony z tytułem studenta rzeczywistego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1899 r. z Jewfrozyną Tołstopiatową, ur. 23 IX 1868 r., zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego, córką sotnika Kubańskiego Wojska Kozackiego Stiepana Tołstopiatowa.
8. DZIECI: Walentina, ur. 16 X 1899 r. w Aszchabadzie, zm. po 1912 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Aleksiej Taranuszczenko, ur. przed 1838 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 28 I 1887 r. – urzędnik kancelaryjny KC Odessa (od 25 IX do 15 XII 1887 r. – oddelegowany do zajęć w PC Oczaków); 20 II 1888 r. – pomocnik nadzorcy okrętów KC Kercz (od 19 XII 1889 r. do 15 III 1890 r. – tymczasowo p.o. nadzorcy składu celnego KC Odessa); 1 VI 1894 r. – dyrektor KC Michałowice; 4 II 1895 r. – dyrektor KC Duszak; 15 III 1899 r. – dyrektor KC Aszchabad; 26 VIII 1904 r. – dyrektor KC Sretensk; 27 II 1909 r. – dyrektor KC Baku; 1 I 1913 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.
11. 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1900 r. – dodatek 20% za 5 lat służby na Kaukazie i w Azji Średniej od dnia 1 II 1900 r.; 1 IV 1901 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1905 r. – drugi dodatek 20% za 10 lat służby na Kaukazie i w Azji Średniej.
12. 31 III 1888 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 28 I 1887 r.); 1890 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 28 I 1890 r.); 29 IX 1893 r. – radca tytularny (starsz. 23 I 1893 r.); 21 XII 1896 r. – asesor kolegiálny (starsz. 28 I 1896 r.); 10 V 1900 r. – radca dworu (starsz. 28 I 1900 r.); 17 VIII 1904 r. – radca kolegiálny (starsz. 28 I 1904 r.); 15 VI 1908 r. – radca stanu (starsz. 28 I 1908 r.).
13. –.
14. Zmarł 7 X 1912 r. w Baku.
15. ERT, EAA.644.1.1740, k. 6; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 3, 9; sygn. 34, k. 25v; sygn. 37, k. 6; sygn. 38, k. 20; sygn. 41, k. 22, 38; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2027, k. 26; sygn. 2028, k. 32v; inw. 4, sygn. 850; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 31, 33, 36; zesp. 143, inw. 1, sygn. 445, k. 7; inw. 2, sygn. 17, k. 117; sygn. 18, k. 54, 58v; zesp.

560, inw. 20, sygn. 467; AP w Kielcach, Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170, k. 76, 78; „УПРМФ” 1888, nr 12, s. 707; 1893, nr 46, s. 643; 1894, nr 26, s. 303; 1897, nr 1, s. 9–10; nr 15, s. 185–190; ПДТСЕВ, 1895, nr 2, s. 1; nr 7, s. 1; 1899, nr 8, s. 1; nr 10, s. 2; 1900, nr 16, s. 8; 1904, nr 24, s. 1; nr 26, s. 1; nr 28, s. 1; 1907, nr 4, s. 3; 1908, nr 17, s. 1; 1909, nr 17, s. 1; nr 25, s. 3; 1910, nr 16, s. 2; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года, s. 1, 5; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, s. 44.*

Telakowski, Esper Arkadjewicz

1. Теляковский, Эспер Аркадьевич
2. Ur. 31 X 1841 r. w Sankt Petersburgu.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. Nikołajewska Szkoła Podchorążych Gwardii i Junkrów Kawalerii, ukończona 12 VI 1860 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 25 IV 1871 r. z Olgą Trofiłową, ur. w 1850 r., zm. 5 I 1909 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Aleksandra Trofiłowa.
8. DZIECI: Jelena, ur. 9 IV 1879 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, adoptowana, decyzją Senatu Rządzącego 31 X 1893 r. otrzymała szlachectwo dziedziczne, zamężna z Kornilowiczem.
9. OJCIЕC: Arkadij Zacharowicz Telakowski, ur. 6 I 1806 r. w Jarosławiu, zm. 7 IX 1891 r., absolwent Głównej Szkoły Inżynieryjnej z klasami oficerskimi, inżynier generał-lejtnant 1864 r., oficer Batalionu Saperów Lejbgwardii, uczestnik wojny z Turcją 1828–1829, w latach 1830–1860 wykładowca fortyfikacji w szkołach wojskowych, w latach 1863–1865 p.o. przewodniczącego Komitetu Technicznego Głównego Zarządu Inżynieryjnego, żonaty od 5 X 1838 r., autor prac: *Фортификация. Часть первая – Фортификация полевая*, Санкт Петербург 1839, *Фортификация. Часть вторая – Фортификация долговременная*, Санкт Петербург 1846. MATKA: Julia Kanschina, ur. w 1820 r., zm. 21 III 1908 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córka ziemianina guberni riazańskiej, marszałka szlachty Wasilija Kanschina. RODZENSTWO: Maria, ur. w 1843 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Leonidem Fiodorowiczem von der Rabb Thülenem, ur. w 1833 r. w guberni smoleńskiej, zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, radcą stanu, urzędnikiem celnym, m.in. dyrektorem KC Herby; Antonina, ur. w 1844 r., zm. po 1872 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Georgijem Robertowiczem Wasmundem; Ludmiła, ur. 20 VI 1845 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Le-

onid, ur. 9 X 1850 r., zm. 12 XII 1912 r. w Sankt Petersburgu, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów 1869 r., generał lejtnant 2 IV 1906 r., dowódca 9 Łomżyńskiej BSG i naczelnik III okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, żonaty z córką rotmistrza sztabowego Walentyną Aleksandrową Antropomiewą; Zinaida, ur. 10 XII 1852 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1865 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 26 I 1860 r. w Sankt Petersburgu, zm. 28 X 1924 r. w Leningradzie, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni jarosławskiej, absolwent Korpusa Paziów 8 VIII 1879 r. i Mikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego 13 IV 1888 r., oficer Konnego Pułku Lejbgwardii, od 2 II 1898 r. zarządzający Teatrami Cesarskimi w Moskwie, od 7 VI 1901 r. do IV 1917 r. dyrektor Teatrów Cesarskich w Moskwie, dyrektor finansowy Banku Narodowego przy Kolei Mikołajewskiej w latach 1918–1923, żonaty od 15 IV 1890 r. z wdową baronową Hurlą Łogginową Felejszen z d. Miller, ur. w 1852 r., zm. w 1922 r., miał czworo dzieci, właściciel majątku w guberni jarosławskiej o powierzchni 650 dziesięcin wartości 30 tys. rubli.

10. 16 VI 1860 r. – oficer Gaczyńskiego Pułku Lejbgwardii (od 16 XII 1866 r. do 10 IV 1867 r. oraz od 13 X 1867 r. do 15 I 1868 r. – dowódca kompanii; 8 I 1869 r. – skarbnik pułku); 27 I 1878 r. – na własną prośbę włączony do etatu Departamentu Opłat Celnych Ministerstwa Finansów; 17 II 1878 r. – oddelegowany do Portowej KC Sankt Petersburg w celu zapoznania się z pracą urzędu celnego; 15 II 1880 r. – członek KC Rostów; 30 IV 1882 r. – członek KC Taganrog; 24 II 1883 r. – włączony do etatu DOC MF (z powodu wykrycia nieprawidłowości w KC Taganrog); 2 IV 1886 r. – p.o. członka Portowej KC Sankt Petersburg; 24 VI 1886 r. – młodszy członek Głównej Składowej KC Rewel (11 V 1888 r. – główny dyrektor Estlandzkiego Gubernialnego Komitetu Opiekuńczego nad Więzzeniami); 29 III 1890 r. – młodszy członek Portowej KC Sankt Petersburg; 5 VIII 1891 r. – dyrektor KC Granica (25 VI 1894 r. – skierowany do Wiednia w celu wzięcia udziału w Komisji powołanej do wypracowania środków zapobiegawczych przeciw rozprzestrzenianiu się epidemii cholery; 25 XI 1895 r. – oddelegowany do udziału w Zjeździe Kolejowym); 11 VI 1897 r. – p.o. dyrektora KC Ryga; 1 X 1904 r. – naczelnik Radomskiego OC.

11. 1865 r. – medal ciemnobraźowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 3 X 1893 r. – austriacki Krzyż Komandorski Orderu Franciszka Józefa; 4 I 1894 r. – order czarnogórski Księcia Daniła I III kl.; 2 IV 1895 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 VIII 1895 r. – luksemburski Krzyż Komandorski orderu Dębowego Wieńca; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 12 III 1896 r. – order serbski Takowa II kl.; 24 X 1896 r. – rumuński Wielki Krzyż Komandorski Orderu Korony; 11 I 1897 r. – order bułgarski „Za zasługi cywilne” II kl. z gwiazdą; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 IV 1897 r. – order au-

striacki Franciszka Józefa z monogramem i brylantowymi zdobieniami; 28 I 1898 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 5 VIII 1896 r.; 24 XII 1904 r. – szwedzko-norweski Krzyż Komandorski Orderu Wazy II kl.; 2 IV 1906 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 16 VI 1860 r. – chorąży; 17 IV 1863 r. – podporucznik; 27 III 1866 r. – porucznik; 30 VIII 1868 r. – sztabs-kapitan; 3 V 1870 r. – kapitan; 6 III 1880 r. – przemianowany ze stopnia wojskowego sztabskapitana lejbgwardii na rangę cywilną asesora kolegiального; 23 IV 1881 r. – radca dworu (starsz. 24 IV 1880 r.); 16 IV 1885 r. – radca kolegialny (starsz. 24 IV 1884 r.); 23 X 1891 r. – radca stanu (starsz. 5 VIII 1891 r.); 9 IV 1900 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Od 22 VI do 20 X 1863 r. przebywał na terenie Wileńskiego Okręgu Wojskowego, zasiadając w tym okresie w charakterze członka w Komisji Wojenno-Słedczej w Trokach (od 5 VII do 20 X 1863 r.); 3 VIII 1863 r. brał udział w walkach z polskimi oddziałami powstańczymi pod Olkieniszkami i Dębową Budą w guberni augustowskiej; I 1892 r. – zatwierdzony na funkcję (na 3-letnią kadencję) starosty cerkwi w Granicy; I 1895 r. – ponownie zatwierdzony na kolejną kadencję na funkcji starosty cerkwi w Granicy; 19 I 1895 r. – członek stały Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego przy cerkwi w Granicy; akt zgonu został zarejestrowany w cerkwi Woskresienskiego Klasztoru Żeńskiego w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 30 VII 1908 r. w Breslau (Wrocław).

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 295, k. 440v; inw. 124, sygn. 677, k. 138v; inw. 126, sygn. 260, k. 316v; sygn. 1559, k. 60v; inw. 127, sygn. 2148, k. 259v; sygn. 2152, k. 501v; sygn. 2718, k. 499v; inw. 128, sygn. 348, k. 380v; ERT, EAA.644.1.1409, k. 22v; EAA.644.1.1700, k. 26v; EAA.644.1.1740, k. 18; EAA.1901.1.175, k. 22; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 25v; sygn. 37, k. 18; Rossiyskiy gosudarstvennyy arkhiv literatury i iskusstva, zesp. 659, inw. 3, sygn. 3607; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 861; inw. 7, sygn. 189; inw. 9, sygn. 38, k. 60v-61, 90-91; inw. 11, sygn. 219, k. 1204-1205; sygn. 231, k. 335-339; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 39; zesp. 143, inw. 1, sygn. 431; inw. 2, sygn. 18, k. 54; RGWIA, zesp. 400, inw. 17, sygn. 5394, k. 157-167v; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 48, k. 65, 66v, 76v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 1, s. 22; sygn. 2, s. 10-11, 38; sygn. 3, s. 12; sygn. 4, s. 13, 19; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 8, s. 7; sygn. 9, s. 21; sygn. 10, s. 25; sygn. 11, s. 13; sygn. 12, s. 11; sygn. 13, s. 21; AP w Radomiu, Księgi metrykalne parafii prawosławnej św. Mikołaja w Radomiu, sygn. 69, s. 27, 29; AP w Warszawie,

Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 26, k. 32; „УПРМФ” 1880, nr 14, s. 354–355; nr 20, s. 505; 1881, nr 18, s. 507; nr 31, s. 930; 1882, nr 50, s. 1395; 1883, nr 33, s. 970; 1885, nr 23, s. 663; 1886, nr 28, s. 82; 1890, nr 16, s. 142; 1891, nr 38, s. 438; nr 51, s. 527; 1892, nr 18, s. 194; 1893, nr 20; 1893, nr 32; 1894, nr 14; 1895, nr 14, s. 229, 233; 1897, nr 15, s. 185–187; nr 28, s. 406; 1899, nr 28; 1902, nr 10; 1902, nr 52; 1904, nr 43, s. 713; 1906, nr 14, s. 297–298; nr 33; 1908, nr 38, s. 546; 1909, nr 13, nr 15; ПДТСЕВ, 1897, n 25, s. 3; nr 28, s. 1; 1899, nr 8, s. 1; 1904, nr 30, s. 1; 1906, nr 15, s. 2; 1907, nr 12, s. 1; 1908, nr 22, s. 1; „Холмско–Варшавский Епархиальный Вестник” 1895, nr 2, s. 40; nr 4, s. 74; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12–го Декабря 1903 года*, s. 40; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1–е Августа 1902 года*, s. 1656; *Справочная книжка Эстляндской губернии. Путеводитель по г. Ревелю и уездам*, s. 45; *Памятная Книжка Калишской Губернии на 1908 год*, Калиш 1908, s. 173; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1906 год*, s. 153; *Памятная книжка Радомской губернии на 1905 год*, Радом 1905, s. 120; *Памятная книжка Радомской губернии на 1908 год*, Радом 1908, s. 131; *Личный состав Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г.*, s. 4; *Справочная книжка по личному составу Отдельного Корпуса Пограничной Стражи с кратким квартирным и штатным росписанием сего Корпуса*, сост. М. Чернушевич, Санкт Петербург 1900, s. 81; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1893 года*, s. 192; А. Волкенштейн, *История Лейб–гвардии Саперного Баталиона 1812–1852*, Санкт Петербург 1852, s. 264; *Воспоминания об учебной и ученой деятельности Аркадия Захарьевича Теляковского*, Санкт Петербург 1884; *50–летний юбилей супружеской жизни Аркадия Захарьевича и Юлии Васильевны Теляковских 5–го октября 1838–1888*, Санкт Петербург 1888; Inskrupcja z płyty nagrobnej Leonida Arkadjewicza Telakowskiego na Cmentarzu Nikolskim przy Ławrze Aleksandra Newskiego w Sankt Petersburgu; *Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкров. 1823–1898*, s. 43, 52; К. Łatawies, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 138–140; К. Łatawies, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 213–217; <https://www.geni.com/people/Зинаида-Аркадьевна/6000000040234474076> [dostęp 11 IX 2018 r.]; <https://www.geni.com/people/Antonina-Arkadyevna-Wasmundt/6000000036881660113> [dostęp 11 IX 2018 r.].

Terechow, Michał Georgijewicz

1. Терехов, Михаил Георгиевич

2. Ur. w 1834 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni pskowskiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Terechow w czasie służby w Królestwie Polskim zakupił 4 domy na terenie Kalisza oraz folwark o powierzchni 65 dziesięcin w powiecie kaliskim guberni kaliskiej.

7. ŻONATY przed 1863 r. z Wierą ?, ur. w 1843 r., zm. 2 VII 1912 r. w guberni warszawskiej, wyznania prawosławnego, córką Jewgienija ?

8. DZIECI: Jewgienij, ur. 14 VIII 1864 r. w guberni pskowskiej, zm. po 1 VI 1891 r., wyznania prawosławnego, junkier 14 Litewskiego Pułku Dragonów, urzędnik kancelaryjny Sądu Okręgowego w Kielcach, pisarz sądu gminnego I okręgu powiatu kieleckiego, żonaty od 24 V 1891 r. ze szlachcianką, mieszkanką Kielc Julią Borkowską, ur. 6 X 1862 r. w Szczechach, zm. po 1891 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika Kieleckiej Izby Skarbowej Antoniego Borkowskiego i Józefy z d. Bujalska; Maria, ur. w 1865 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 24 IV 1883 r. z Aleksandrem Aleksandrowiczem von Lange, ur. w 1857 r., zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego, synem urzędnika Kancelarii Własnej Jego Cesarskiej Wysokości i właściciela majątku Konotop, urzędnikiem DOC MF; Georgij, ur. 26 VIII 1867 r. w Kaliszu, zm. po 25 VIII 1914 r., wyznania prawosławnego, kapitan 6 V 1901 r., oficer 1 Fińskiego Pułku Strzelców, uczestnik I wojny światowej, ranny 25 VIII 1914 r. pod Białą, żonaty (wdowiec na dzień 5 I 1914 r.); Nadieżda, ur. w 1868 r., zm. po 1 III 1892 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 2 II 1892 r. z radcą dworu lekarzem weterynarii 21 Baterii Artylerii Konnej Grigorijem Iwanowiczem Kobło, ur. w 1854 r., zm. po 1 III 1892 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 24 XII 1869 r. w Kaliszu, zm. po 5 VI 1916 r., wyznania prawosławnego, kapitan 10 VIII 1902 r., oficer 3 Fińskiego Pułku Strzelców; Nikołaj, ur. 25 XII 1870 r. w Kaliszu, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, absolwent Połockiego Korpusu Kadetów i 2 Konstantynowskiej Szkoły Wojskowej, podpułkownik 6 V 1913 r., oficer 8 Pułku Strzelców, od 1 II 1907 r. oficer Wydzielonego Korpusu Żandarmów, m.in. adiutant Peterbursko-Windawskiego Zarządu Żandarmeryjno-Policyjnego, pomocnik naczelnik Oddziału Carskosielskiego Peterbursko-Windawskiego Zarządu Żandarmeryjno-Policyjnego, pomocnik naczelnika Kontkińskiego Rejonu Przygranicznego Fińskiego Zarządu Żandarmerii, żonaty od 22 X 1897 r. z córką dyrektora fabryki papieru w Częstochowie Julią (od 7 X 1897 r. Olgą) Erfurt, wyznania rzymskokatolickiego (od 7 X 1897 r. prawosławnego) (rozводnik w 1916 r. i ponownie żonaty z

Walentiną Suszkową, wyznania prawosławnego); Siergiej, ur. 2 VIII 1873 r. w Kaliszu, zm. po 21 I 1879 r., wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 26 IX 1874 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 2 VII 1895 r. z urzędnikiem kancelaryjnym KC Praszka Gawriłem Wasiljewiczem Sawickim, ur. w 1858 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego; Lew, ur. po 1874 r., zm. po 5 IV 1916 r., wyznania prawosławnego, kapitan, oficer artylerii lekkiej, oficer Głównego Zarządu Artylerii, członek Komitetu Gospodarczego Fabryki Prochu w Kazaniu, żonaty przed 1910 r. z Kławdią Iwanowną ?, wyznania prawosławnego.

9. OJCIĘC: Gieorgij Michajłowicz Terechow, ur. przed 1785 r., zm. po 1836 r., wyznania prawosławnego, major, oficer armii rosyjskiej, uczestnik wojny z Francją w latach 1812–1815, horodniczy miasta Starobielska w guberni charkowskiej. MATKA: Maria ?, ur. w 1812 r., zm. 3 X 1874 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, wyznania prawosławnego, córka Gawriła ? RODZENSTWO: ?

10. ? r. – zwolniony ze służby z rangą sekretarza kolegijskiego; 15 IX 1864 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Szczypiorno; 3 X 1873 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 14 II 1875 r. – pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 2 IX 1882 r. – dyrektor KC Wieruszów; 14 VII 1883 r. – dyrektor KC Granica; 7 I 1884 r. – dyrektor KC Odessa (13 I 1894 r. – odsunięty od stanowiska i postawiony pod sąd); 21 I 1895 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. VIII 1866 r. – nagroda finansowa 154,205 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1866 r. – nagroda finansowa 109,28 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1867 r. – nagroda finansowa 121,395 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1867 r. – nagroda finansowa 68,185 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1868 r. – nagroda finansowa 69,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1869 r. – nagroda finansowa 63,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII 1874 r. – nagroda finansowa 42,86 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII-IX 1875 r. – nagroda finansowa 75,49 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-XII 1875 r. – nagroda finansowa 343,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 110,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V-VII 1876 r. – nagroda finansowa 78,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 85,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 I 1877 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. ? r. – sekretarz kolegijski (starsz. ? r.); 22 VIII 1867 r. – radca tytularny (starsz. 16 XII 1866 r.); 25 XI 1869 r. – asesor kolegijski (starsz. 7 VII 1868 r.); 31 V 1872 r. – radca dworu (starsz. 7 VII 1871 r.); 13 I 1875 r. – radca kolegijski (starsz. 7 VII 1874 r.); 19 XII 1877 r. – radca stanu (starsz. 7 VII 1877 r.).

13. W chwili śmierci był tymczasowo pozbawiony stanowiska służbowego, gdyż wobec niego toczyło się postępowanie sądowe; autor prac: *Карманная справочная книжка для выписывающих товары из-за границы и отпускающих туда внутренние произведения, Таможенный тариф, Правила о пассажирских вещах*, Санкт Петербург 1865; *Сравнительная статистика внешней торговли России. Тамож. система и тариф*, Warszawa 1883; *Земледельческий кризис в Привислинском Крае. С приложением в общество для содействия русской промышленности и торговли по поводу экономической войны, объявленной России немецкою прессою*, Warszawa 1888; *Подходящая подать и результаты применения ее: пошлины торг. и промысловые, сборы 3%, 5%, 0,216% и раскладочный. С прил. пример. счетов и балансов акц. о-в и т-в на паях*, Warszawa 1892; *Лодзь*, Warszawa 1896; żona Terechowa została pochowana 4 VII 1912 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Kobyłce w powiecie radzymińskim guberni warszawskiej.

14. Zmarł po 21 I 1895 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 3533, k. 148v; inw. 128, sygn. 432, k. 238v-239, 241v-242; sygn. 1201, k. 3v-4; ERT, EAA.644.1.1700, k. 32; EAA.644.1.1893, k. 4-4v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 31; sygn. 36, k. 31; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 452v; RGWIA, zesp. 408, inw. 1, sygn. 433, k. 12v-13; zesp. 409, inw. 1, sygn. 73858; zesp. 16196, inw. 1, sygn. 1188, k. 225v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 24, k. 32v-33; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 30, s. 128, 363; sygn. 31, s. 59; sygn. 119, s. 20; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 132, s. 20; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 49, k. 77v-78; sygn. 51, k. 45v-46; Akta stanu cywilnego Katedralnej Parafii Rzymskokatolickiej w Kielcach, sygn. 194, s. 62; Sąd Okręgowy w Kielcach [1876-1917], sygn. 8054; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 17, s. 17, 19, 48-49; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 72, s. 423-424; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 11, k. 5v, 38v; sygn. 12, s. 7, 61; sygn. 15, k. 13v-14; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 41, k. 57v-58; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 67, k. 2v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1895 rok, k. 32v, 33v; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1902 rok, k. 26v-27; sygn. 1905 rok, k. 24; „УПРМФ” 1866, nr 37, s. 709; nr 47, s. 908; 1867, nr 1, s. 2; nr 42, s. 753; nr 14, s. 251; nr 20, s. 352; 1868, nr 7, s. 130; 1869, nr 33, s. 468-469; nr 50, s. 708; 1872, nr 24, s. 427-428; 1874, nr 8, s. 171; nr 40,

s. 916–917; 1875, nr 4, s. 74; nr 31, s. 735; nr 47, s. 1104; 1876, nr 6, s. 125–126; nr 21, s. 485–486; nr 36, s. 819; 1877, nr 5, s. 79; nr 7, s. 149–150; 1878, nr 1, s. 4–5; 1883, nr 32, s. 914; nr 41, s. 1186; 1884, nr 6, s. 228; 1894, nr 3, s. 38; 1897, nr 36, s. 522; ПДТСЕВ, 1895, nr 19, s. 3; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 674–675; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1884 год*, s. 55; *Памятная книжка Калишской губернии на 1870 год*, Калиш [b.d.w.], s. 42; *Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1910 г.*, kol. 36, 444, 445; *Список подполковникам по старшинству, состоящим на службе вне Военного ведомства. Составлен по 15-е Мая 1913 г.*, [w:] *Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 15-е Мая 1913 г.*, Санкт Петербург 1913, s. 162; *Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Октября 1906 г.*, Санкт Петербург 1906, s. 850, 1223; *Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 10 Октября 1909 г.*, 1 и 2 части, Санкт Петербург 1909, s. 486; *Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 15 Июня 1914 г.*, 1 и 2 части, Санкт Петербург 1914, s. 474; *Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 15 Февраля 1916 г.*, 1 и 2 части, Петроград 1916, s. 487; *Высочайший Приказ по Военному Ведомству, Апреля 5-го дня 1916 год*, [b.m.w] 1916, s. 33; *Высочайший Приказ по Военному Ведомству, Июня 2-го дня 1916 год*, [b.m.w] 1916, s. 27.

Timofiejewicz, Anton Nikolajewicz

1. Тимофеевич, Антон Николаевич
2. Ur. w 1853 r. w Kulnie w powiecie zamojskim guberni lubelskiej.
3. Православне.
4. Syn psalmisty.
5. Seminarium Nauczycielskie w Chełmie, ukończone w 1875 r. z tytułem nauczyciela szkół elementarnych.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 10 I 1888 r. z Marianną Antoniną Józefą Jankowską, ur. 2 XII 1864 r. w Rakołupach w obwodzie krasnostawskim guberni lubelskiej, zm. przed 1918 r., wyznania prawosławnego (do 1888 r. rzymskokatolickiego), córką urzędnika prywatnego Antoniego Jankowskiego i Emilii z d. Śliwińska.
8. DZIECI: Nikołaj, ur. 10 XI 1889 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego; Siergiej, ur. 24 XII 1890 r. w Dołhobyczowie, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego.
9. ОУСІЕС: Nikołaj Timofiejewicz, ur. 14 V 1822 r. w obwodzie zamojskim województwa lubelskiego, zm. po 1875 r., wyznania greckokatolickiego (od 1875 r.

prawosławnego), rolnik, psalmista cerkwi w Kulnie. MATKA: Agafia Pukało, ur. przed 1836 r., zm. po 1853 r., wyznania greckokatolickiego. RODZENSTWO: Nikołaj, ur. w 1855 r., zm. po 1877 r., wyznania greckokatolickiego (od 1875 r. prawosławnego), rolnik, od 5 V 1874 r. żonaty z Ewą Mostowską, mieszkanką Kulna; Piotr, ur. 10 VII 1858 r. w Kulnie, zm. 3 VIII 1934 r. w województwie lubelskim, absolwent Szkoły Psalmistów w Chełmie, psalmista cerkwi prawosławnych w Majdanie Księżpolskim, Soli, Żernikach w guberni lubelskiej, diakon cerkwi prawosławnych w Żernikach i Zimnie w guberni lubelskiej, w okresie międzywojennym proboszcz parafii prawosławnych w Matczu, Miętkie i Wakijewie w województwie lubelskim, żonaty od 1881 r. z Marią Romanowicz; Jekaterina, ur. w 1860 r. w Kulnie, zm. po 1877 r., wyznania greckokatolickiego (od 1875 r. prawosławnego), zamężna od 1 V 1877 r. z Józefem Gieresem, rolnikiem z Kulna; Paraskiewa, ur. 9 X 1871 r. w Kulnie, zm. po 1871 r., wyznania greckokatolickiego.

10. 10 VI 1875 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Chyżowicach; 12 X 1875 r. – na własną prośbę nauczycielem szkoły elementarnej w Sahryniu; 20 X 1877 r. – na własną prośbę nauczycielem szkoły elementarnej w Dołhobyczowie; 1 I 1881 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym KC Dołhobyczów; 5 III 1896 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 17 IV 1896 r. – pomocnik dyrektora PC Łązek Zaklikowski; 12 XI 1897 r. – dyrektor PC Podmajdan; 26 II 1904 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 20 I 1897 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1914 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 2 XI 1889 r. – registrator kolegialny (starsz. 20 VI 1883 r.); 2 V 1890 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 VI 1886 r.); 20 III 1891 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 20 VI 1889 r.); 23 X 1896 r. – radca tytularny (starsz. 17 IV 1896 r.); 1 XI 1899 r. – asesor kolegialny (starsz. 17 IV 1899 r.); 26 XI 1904 r. – radca dworu (starsz. 26 II 1904 r.); 20 VII 1913 r. – radca kolegialny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. Timofiejewicz zawarł związek małżeński w cerkwi prawosławnej pw. Przemienienia Pańskiego w Lublinie.

14. Zmarł po 1918 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 77v; sygn. 46, k. 25; ERT, EAA.644.1.2004, k. 79; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 8; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2031, k. 23; inw. 11, sygn. 235, k. 723–726; sygn. 266; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 10, 43; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 86–86v; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 3, k. 3, 11; AP w Lublinie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Przemienienia Pańskiego w Lublinie, sygn. 9, s. 54–55; Akta stanu

cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kumowie, sygn. 74, s. 47; Chełmski Konsystorz Greckokatolicki, sygn. 1179, k. 3v; Konsystorz Prawosławny w Chełmie, Klironyże Vedomosti, sygn. 889, k. 40v–41; sygn. 891, k. 46v–47; AP w Rzeszowie, Akta stanu cywilnego Parafii Greckokatolickiej w Kulnie, sygn. 1, s. 39; sygn. 4, s. 60–61; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kulnie, sygn. 2, s. 45; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie, sygn. 15, s. 37; sygn. 17, s. 21–22; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 37, s. 21; sygn. 41, s. 20; sygn. 42, s. 25; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łaszczowie, sygn. 27, s. 55; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Soli, sygn. 1, s. 18–26; sygn. 6, s. 13; sygn. 7, s. 21; sygn. 9, s. 17–18, 61; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Żernikach, sygn. 27, s. 52; „УПРМФ” 1896, nr 18, s. 329; nr 44, s. 785–786; 1898, nr 1, s. 12; 1903, nr 14, s. 185, 191–193; 1904, nr 26, s. 450; „Воскресное Чтение” 1935, nr 6, s. 24; ПДТСЕВ, 1895, nr 6, s. 3; 1899, nr 31, s. 1–2; 1904, nr 7, s. 3; nr 34, s. 1; 1913, nr 1, s. 56; nr 11, s. 3; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 106; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 110; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 111; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 91; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 110; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 109; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 125; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 107; *Циркуляр по Варшавскому Учебному Округу*, 1875, nr 7, s. 175; nr 11, s. 319; 1877, nr 11, s. 253; 1881, nr 2, s. 41; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1899 год*, s. 153; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1900 год*, s. 154; *Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, том 6, книга вторая, Скр-Ф, составил В. Н. Чуваков, Moskwa 2006, s. 377; G. Sosna, A. Troc-Sosna, *Hierarchia i kler*, s. 886.

Tołstoj, Aleksiej Aleksandrowicz

1. Толстой, Алексей Александрович
2. Ur. 11 II 1833 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny, tytuł hrabiego.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 11 IX 1866 r. z Emilią Łacinek, ur. w 1849 r., zm. po 1867 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika austriackiej KC Węgrzce Walentego Łacinka.

8. DZIECI: Sofia, ur. 24 VII 1867 r. w Michałowicach, zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego; Lubow, ur. w 1868 r., zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego, wychowawczyni Szkoły Żeńskiej w Pariczach w powiecie bobrujskim guberni mińskiej.

9. OJCIEC: Aleksandr Tołstoj, ur. w 1806 r., zm. 4 VII 1873 r., wyznania prawosławnego, hrabia, syn generała-majora Dmitrija Tołstoja, radca stanu, urzędnik, żonaty dwukrotnie, 1° z Karoliną von Bodisco. MATKA: Aleksandra Dudina, ur. przed 1816 r., zm. po 1833 r., wyznania prawosławnego, córka Fiodora Dudina. RODZENSTWO: Boris, ur. 13 II 1832 r., zm. po 1886 r., wyznania prawosławnego.

10. 10 IV 1855 r. – urzędnik kancelaryjny KC Moskwa; 20 X 1862 r. – urzędnik stojący przy KC Sankt Petersburg; 14 XI 1863 r. – członek i skarbnik KC Zawichost; 14 II 1864 r. – dyrektor KC Igołomia; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Zawichost; 27 II 1865 r. – na własną prośbę członek i skarbnik KC Michałowice; 22 X 1868 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1876 r. – pomocnik isprawnika powiatu bobrujskiego guberni mińskiej;

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. 1856 r. – registrator kolegialny (starsz. 10 IV 1855 r.); 1859 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 IV 1858 r.); 1862 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 10 IV 1861 r.); 12 VII 1865 r. – radca tytularny (starsz. 10 IV 1864 r.); 30 I 1868 r. – asesor kolegialny (starsz. 10 IV 1867 r.); 1879 r. – radca dworu (starsz. ? r.);

13. –.

14. Zmarł po 1887 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 104; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 387v, 408v, 430v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/69, s. 6; sygn. 1/71, s. 34; sygn. 1/72, s. 20; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 15, s. 8; APP w Częstochowie, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1864 rok, akt chrztu płci żeńskiej nr 1; „УПРМФ” 1865, nr 11, s. 149; nr 37, s. 596; 1868, nr 7, s. 127–128; nr 51, s. 938; *Памятная книжка Минской губернии 1878 года, часть 1-я, Минск 1878, s. 306; Памятная книжка Минской губернии на 1880 год, Минск 1880, s. 169; Памятная книжка Минской губернии на 1881 год, s. 143; Памятная книжка Минской губернии на 1882 год, Минск 1881, s. 106; Памятная книжка Минской губернии на 1883 год, Минск 1882, s. 102;*

Памятная книжка Минской губернии на 1884 год, Минск 1883, s. 100; *Памятная книжка Минской губернии на 1885 год*, Минск 1884, s. 98; *Памятная книжка Минской губернии на 1886 год*, Минск 1885, s. 92; *Памятная книжка Минской губернии на 1887 г.*, Минск 1886, s. 90; *Памятная книжка Минской губернии на 1888 год*, Минск 1887, s. 268; В.В. Руммель, В.В. Голубцов, *Родословный сборник русских дворянских фамилий*, том II, Санкт Петербург 1886, s. 501, 507, 514.

Trusow, Piotr Siemionowicz

1. Трусов, Петр Семенович
2. Ur. w 1851 r. w guberni nowogrodzkiej.
3. Православне.
4. Szlachcic dziedziczny guberni nowogrodzkiej.
5. Gimnazjum w Kronsztadzie, nieukończone.
6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1894 r. z Marią Mikieszyną, ur. w 1855 r., zm. 11 V 1894 r. w Tomaszowie, wyznania prawosławnego, córką sztabskapitana Nikity Mikieszyna, siostrą nauczyciela I Gimnazjum Żeńskiego w Warszawie Wasilij Mikieszyna.

8. DZIECI: Georgij, ur. 5 IV 1886 r. w Warszawie, zm. 16 IX 1915 r. w Mińsku, prawosławne, absolwent Wileńskiej Szkoły Junkrów Piechoty, porucznik, oficer 112 Uralskiego Pułku Piechoty, od 26 X 1913 r. oficer 11 Aleksandrowskiej BSG, w czasie I wojny światowej był pilotem 27 Korpuśnej Eskadry Lotniczej, zginął na lotnisku w Mińsku, kawaler.

9. OJCIEC: Siemion Trusow, ur. przed 1830 r., zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Dmitrij, ur. w 1845 r. w guberni nowogrodzkiej, zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, sekretarz gubernialny, komornik sądowy Ustiuzskiego Sądu Okręgowego, notariusz w Syzranii, pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów, żonaty z Ludmiłą Piewcową, wyznania prawosławnego, córką kapitana-lejtnanta Nikołaja Piewcowa.

10. 14 VII 1867 r. – urzędnik kancelaryjny I klasy Kancelarii Ustiuskiego Powiatowego Marszałka Szlachty; 14 VI 1868 r. – urzędnik kancelaryjny Ustiuskiego Sądu Okręgowego; 22 IV 1870 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 15 XI 1870 r. – p.o. komornika Symbirskiego Sądu Okręgowego; 12 I 1874 r. – włączony do etatu DOC MF; 8 V 1874 r. – oddelegowany do zajęć w GSKC Warszawa; 4 III 1875 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 16 IX 1886 r. – dyrektor KC Zawichost; 4 I 1891 r. – dyrektor KC Tomaszów; 26 I 1897 r. – członek KC Praszka; 23 IX 1898 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. IX-XII 1875 r. – nagroda finansowa 46,58 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II-III 1876 r. – nagroda finansowa 36,54 rubla za odkrycie i zatrzyma-

nie kontrabandy; V-VII 1876 r. – nagroda finansowa 91,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 45,12 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 IV 1891 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1892 r. – znak Chełmskiego Prawosławnego Bractwa Cerkiewnego św. Bogurodzicy III kl.; 1893 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 11 XII 1869 r. – registrator kolegialny (starsz. 14 VII 1869 r.); 5 IV 1874 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 II 1873 r.); 25 II 1876 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 8 III 1875 r.); 12 IX 1877 r. – radca tytularny (starsz. 8 III 1877 r.); 9 VIII 1879 r. – asesor kolegialny (starsz. 8 III 1879 r.); 3 XII 1887 r. – radca dworu (starsz. 16 IX 1886 r.); 7 X 1891 r. – radca kolegialny (starsz. 4 I 1891 r.).

13. Żona Trusowa została pochowana na cmentarzu prawosławnym w Tomaszowie; Trusow działał aktywnie na rzecz cerkwi prawosławnej w Tomaszowie oraz prawosławia w Królestwie Polskim, czego zwieńczeniem było otrzymanie nagrody w postaci znaku od Chełmskiego Prawosławnego Bractwa Cerkiewnego św. Bogurodzicy w 1892 r.

14. Zmarł po 1898 r.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 559–566; sygn. 235, k. 405–412; zesp. 128, inw. 1, sygn. 597; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 121; sygn. 18, k. 31v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 23, s. 9; sygn. 24, s. 7, 9; sygn. 26, s. 11, 15; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 70, k. 115; sygn. 71, k. 54v, 61v; sygn. 75, k. 25; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 42, k. 31; sygn. 46, k. 14v–15; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 19, s. 6–7, 27, 67, 114–115; sygn. 21, s. 26; ПДТСЕВ, 1898, nr 22, s. 2; „УПРМФ” 1873, nr 18, s. 354; nr 42, s. 851; nr 46, s. 939–940; 1874, nr 17, s. 379; nr 44, s. 1002; 1875, nr 4, s. 74–75; nr 35, s. 840; 1876, nr 6, s. 125–126; nr 15, s. 319–320; nr 19, s. 430; nr 21, s. 485–486; nr 36, s. 819; 1877, nr 7, s. 149–150; 1878, nr 32, s. 867; 1879, nr 35, s. 953–954; 1886, nr 42, s. 171; 1888, nr 6, s. 336; 1891, nr 5, s. 66–67; nr 16, s. 185–189; 1891, nr 51, s. 527; 1897, nr 9, s. 107–108; „Холмско-Варшавский епархиальный Вестник” 1893, nr 22, s. 385–386; *Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно)*, s. 543.

Tuchołka, Lew Fiodorowicz

1. Тухолка, Лев Федорович
2. Ur. 30 XII 1841 r. w obwodzie besarabskim.
3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.

5. Nowogrodzki Korpus Kadetów, ukończony w 1859 r.; Konstantinowska Szkoła Wojskowa, ukończona 16 VI 1860 r.

6. Ojciec posiadał 3 folwarki ziemskie Poportele, Antonojcy i Dubiały w powiecie trockim guberni wileńskiej o powierzchni 2350 dziesięcin ziemi, zakupione na preferencyjnych warunkach po 1863 r.; decyzją cara Aleksandra II z 11 V 1865 r. i 19 VII 1865 r. otrzymał prawo do posiadania majoratu przynoszącego dochód 1500 rubli rocznie w powiecie łączyckim guberni kaliskiej.

7. ŻONATY od 1867 r. z Marcelą Matyldą Marią Joanną Borakowską, ur. 19 I 1844 r. w Warszawie, zm. 6 IV 1917 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką dyrektora Wydziału Cywilnego Komisji Rządowej Sprawiedliwości Królestwa Polskiego i senatora Departamentów Warszawskich Senatu Rządzącego Ewarysta Szymona Jana Kantego Borakowskiego, ur. 20 X 1782 r. w Warszawie, zm. 26 V 1867 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego i Matyldy Borakowskiej z d. Piltz, ur. w 1813 r., zm. po 1852 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Władimir, ur. 27 VIII 1868 r. w Piotrkowie, zm. 26 X 1937 r. w Orenburgu, wyznania prawosławnego, urzędnik, naczelnik Wydziału Prywatnych Zakładów Górniczych Departamentu Górnictwa, autor pracy: *Железные и марганцевые руды*, Москва 1925, żonaty; Helena, ur. 27 XII 1869 r. w Piotrkowie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego; Aleksiej, ur. 30 IV 1871 r. w Warszawie, zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 25 VIII 1872 r. w Rydze, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik kancelaryjny Departamentu Leśnego Ministerstwa Dóbr Państwowych, urzędnik celny, m.in. tłumacz Łądowej KC Sankt Petersburg, nadzorca okrętów KC Sewastopol i nadzorca składu celnego GSKC Warszawa; Maria, ur. 3 V 1874 r. w Sosnowcu, zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 6 IX 1875 r. w Sosnowcu, zm. po 4 VIII 1882 r., wyznania prawosławnego; Anna, ur. w 1879 r., zm. po 1899 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Fiodor Lwowicz Tuchołka, ur. 10 I 1807 r., zm. 23 II 1873 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, syn generała-majora Lwa Adamowicza Tuchołki, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów, generał-major, oficer Litewskiego Pułku Ułanów i Wołyńskiego Pułku Ułanów, 19 VI 1839 r. dowódca kompanii Izmailskiej BSG, dowódca 1 Dunajskiego Pułku Kozaków, członek Audytoriatu Polowego Wojsk Warszawskiego Okręgu Wojskowego. MATKA: Pulcheria Majewska, ur. przed 1814 r., zm. po 1873 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka szlachcica dziedzicznego Tymoteusza Majewskiego. RODZENSTWO: Władimir, ur. 9 X 1843 r. w obwodzie besarabskim, zm. 7 XI 1891 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej od 29 XI 1872 r., absolwent Konstantynowskiej Szkoły Wojskowej, oficer 5 Brygady Artylerii i 3 Baterii Artylerii Konnej Lejbgwardii,

radca dworu, urzędnik administracji podatkami akcyzowymi w guberni włodzi-mierskiej i warszawskiej, żonaty z Jekateriną Grigorjewną Dmitrijew-Bajcurową, wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 2 I 1849 r. w obwodzie besarabskim, zm. w 1886 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiej Szkoły Prawoznawstwa 15 V 1870 r., urzędnik, żonaty; Józef, ur. 4 IV 1854 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, absolwent I Gimnazjum Męskiego w Warszawie i Wydziału Prawa Cesar-skiego Uniwersytetu Petersburskiego 19 VI 1875 r.

10. 16 VI 1860 r. – oficer 24 Symbirskiego Pułku Piechoty; 14 VIII 1862 r. – skiero-wany do Nikolajewskiej Akademii Sztabu Generalnego w celu dalszego kształcenia; 29 V 1863 r. – z powodu braku sukcesów w nauce powrócił do pułku macierzystego; 1 VIII 1863 r. – oficer Litewskiego Pułku Lejbgwardii; 21 III 1864 r. – oddelegowany do dyspozycji Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim; 26 III 1864 r. – p.o. członka Włocławskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 1 VII 1864 r. – p.o. komisa-rza ds. włościańskich Włocławskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 10 X 1864 r. – oficer Litewskiego Pułku Lejbgwardii; 13 IV 1865 r. – oddelegowany do dyspozycji Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim; 14 VIII 1865 r. – p.o. zastępcy pre-zesa Włocławskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 18 VIII 1865 r. – zatwierdzony na stanowisku zastępcy prezesa Włocławskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 7 VI 1867 r. – zastępca prezesa Warszawskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 10 IV 1868 r. – p.o. prezesa Piotrkowskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 13 XI 1868 r. – za-twierdzony na stanowisku prezesa Piotrkowskiej Komisji do Spraw Włościańskich; 1 I 1871 r. – poza etatem z powodu reorganizacji struktur administracji ds. włościań-skich w Królestwie Polskim; 1 IV 1871 r. – włączony do etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; 16 X 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 1872 r. – członek KC Ryga; 1 I 1873 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 15 XII 1876 r. – dyrektor KC Radziwiłłów; 1 VII 1877 r. – urzędnik Kancelarii Zawiadującego Sprawami Cywilnymi przy Głównodowodzącym Armią Czynną; 8 V 1878 r. – p.o. gubernatora widiński Centralnego Zarządu przy Cesarskim Komisarzu Rosyjskich Wojsk Okupacyjnych w Bułgarii; VIII 1878 r. – naczelnik Działu Celnego Centralnego Zarządu przy Cesarskim Ko-misarzu Rosyjskich Wojsk Okupacyjnych w Bułgarii; 8 III 1880 r. – urzędnik stojący przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych; 20 I 1882 r. – naczelnik miasta Odessy; 12 II 1882 r. – włączony do etatu Ministerstwa Finansów; 12 II 1882 r. – dyrektor DOC MF; 16 III 1894 r. – senator III Departamentu Senatu Rządzącego.

11. 1865 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego bun-tu w latach 1863–1864; 19 I 1866 r. – medal srebrny za wysiłki na rzecz urządzenia chłopów w Królestwie Polskim; 1867 r. – medal złoty za wysiłki na rzecz urządzenia chłopów w Królestwie Polskim; 10 V 1868 r. – order św. Stanisława II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 VII 1870 r. – order św. Anny II kl. za

oddaną i wyróżniającą się służbę; 23 VII 1871 r. – order św. Anny II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; I-II 1873 r. – nagroda finansowa 42,84 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-XII 1875 r. – nagroda finansowa 32,52 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1876 r. – order pruski Czerwonego Orła II kl.; 1879 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1877–1878; 1879 r. – znak za wprowadzenie Zarządu Cywilnego w Bułgarii; 1879 r. – order rumuński Krzyż Komandorski Orderu Gwiazdy; 4 IV 1880 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 1881 r. – dzierżawa dochodu w wysokości 1500 rubli rocznie na 12 lat od dnia 1 I 1881 r.; 15 V 1883 r. – order św. Anny I kl. za zasługi; 1884 r. – order brazylijski Różę; 1885 r. – order austriacki Franciszka Józefa; 9 IV 1889 r. – order św. Władimira II kl. za zasługi; 13 VI 1889 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 1891 r. – najwyższe podziękowanie cara Aleksandra III; 9 VII 1891 r. – order francuski Krzyż Komandorski Legii Honorowej; 5 IV 1892 r. – order Orła Białego za zasługi; 23 IV 1892 r. – order szwedzki Gwiazdy Polarnej kl.; 9 XI 1892 r. – order pruski Czerwonego Orła I kl.; 1893 r. – dzierżawa dochodu w wysokości 1500 rubli rocznie na 4 lata od dnia 1 I 1893 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji cara Mikołaja II.

12. 16 VI 1860 r. – porucznik; 27 III 1866 r. – radca dworu; 1869 r. – radca kolegiálny (starsz. 27 III 1869 r.); 4 I 1874 r. – radca stanu (starsz. 1 I 1873 r.); 26 XI 1877 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu; 13 IV 1886 r. – za zasługi tajny radca.

13. Ród Tuchołków był pochodzenia polskiego. Posiadał herb Korzobok. Część rodziny uległa zruszczeniu wybierając służbę wojskową w armii rosyjskiej na przełomie XVIII i XIX w.; L. Tuchołka rozpoczął naukę w Nowogrodzkim Korpusie Kadetów 21 VI 1855 r.

14. Zmarł 15 II 1899 r. w Sankt Petersburgu.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 50, 53v; ERT, EAA.644.1.1578, k. 49v; EAA.644.1.1740, k. 21v–22v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 37, k. 21v–22v; sygn. 72, k. 19v–20; sygn. 80, k. 2; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 28; sygn. 51, k. 28; sygn. 58, k. 152; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 12–13, 25v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11–11v, 15v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 48v; zesp. 143, inw. 1, sygn. 445; inw. 2, sygn. 18, k. 54; zesp. 1284, inw. 45, 1882 rok, sygn. 13, k. 2; inw. 49, 1871 rok, sygn. 86; zesp. 1343, inw. 30, sygn. 3651; zesp. 1349, inw. 2, sygn. 739, k. 78–79; AGAD, Sekretariat Stanu Królestwa Polskiego, sygn. 3006; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 38; sygn. 5, s. 40; sygn. 7, s. 36, 38; sygn. 8, s. 10; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 11, s. 10; AP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 1, s. 5; Akta stanu cy-

wilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie, sygn. 58, s. 44; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej III cyrkułu, sygn. 18, k. 49-50; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 15, s. 98; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzyciciela w Warszawie, sygn. 17, s. 522-523; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 2, k. 15v; sygn. 4, k. 22v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 53, k. 179v-180; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 549, k. 50v; sygn. 550, k. 49; sygn. 551, k. 47v; sygn. 552, k. 51; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, k. 23v; sygn. 1878 rok, k. 19v; sygn. 1879 rok, k. 5v; APP w Piotrkowie Trybunalskim, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 1870 rok, k. 22v; „УПРМФ” 1872, nr 8, s. 157; 1873, nr 12, s. 242; 1874, nr 3, s. 58; 1876, nr 6, s. 125; 1877, nr 11, s. 254; 1882, nr 7, s. 182; 1883, nr 20, s. 528-529; 1889, nr 15, s. 145-146; nr 26, s. 241; 1891, nr 34, s. 393; 1892, nr 14, s. 149; nr 20, s. 213; nr 48, s. 505; 1894, nr 12, s. 137; 1911, nr 15, s. 286; ПДТСЕВ, 1899, nr 8, s. 1; 1901, nr 8, s. 1-3; nr 15, s. 2; 1902, nr 30, s. 2; 1904, nr 8, s. 1-2; nr 10, s. 2; 1907, nr 14, s. 2-4; 1913, nr 1, s. 8; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 70, 261; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15 Июня 1881 года*, s. 857; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1891 года*, s. 452-453; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1891 года*, Санкт Петербург 1891, s. 444-445; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1891 года*, Санкт Петербург 1891, s. 436-437; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1892 года*, Санкт Петербург 1892, s. 425-426; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1892 года*, Санкт Петербург 1892, s. 410-411; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1892 года*, Санкт Петербург 1892, s. 405-406; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1893 года*, Санкт Петербург 1893, s. 397-398; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1893 года*, Санкт Петербург 1893, s. 391-392; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1893 года*, Санкт Петербург 1893, s. 391-392; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1894 года*, Санкт Петербург 1894, s. 383-384; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1894 года*, Санкт Петербург 1894, s. 379-380; *Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1894 года*, Санкт Петербург 1894, s. 379-380;

Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1895 года, исправленный по 15 Марта, s. 19; Список лицам служащим по выборам и на государственной службе в Прибалтийских Губерниях, s. 66; Список Чинам Горного Совета, Горного Ученого Комитета, Горного Департамента и подведомственного последнему надзора за частную горную промышленностью. (Составлен по 1-е Октября 1905 года), Санкт Петербург 1905, s. 24; [П.П.] Карцов, Исторический очерк Новгородского графа Аракчеева Кадетского Корпуса и Нижегородской Военной Гимназии (ныне Нижегородск. гр. Аракчеева кад. Корпус). 1834–1884, Санкт Петербург 1884, s. 377; Алфавитный список, [w:] История „дворян” и „константиновцев” 1807–1907, Санкт Петербург 1908, s. 164; Н.Р. Овсянный, Русское управление в Болгарии в 1877–78–79 г.г., I, Заведывающий гражданскими делами при Главнокомандовавшем Действующей армии д.с.с. князь В.А. Черкасский, Санкт Петербург 1906, s. 40, 114; Н.Р. Овсянный, Русское управление в Болгарии в 1877–78–79 г.г., II, Российский императорский комиссар в Болгарии, генерал-адъютант князь А.М. Дондуков-Корсаков, Санкт Петербург 1906, s. 43; Н.А. Мурзанов, Словарь русских, s. 58, 443; A. Moraczewski, Borakowski Jan Kanty, [w:] Polski słownik biograficzny, t. II, red. W. Konopczyński, Kraków 1936, s. 308.

Tumanskij, Siemion Antonowicz

1. Туманский, Семен Антонович

2. Ur. w 1827 r. w guberni czernihowskiej.

3. Православне.

4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej.

5. Szkoła prywatna.

6. Ojciec Tumanskiego posiadał majątek dziedziczny w powiecie kozieleckim guberni czernihowskiej o powierzchni 150 dziesięcin.

7. ŻONATY od 4 VII 1851 r. z Marią Karoliną Barbarą Hackel, ur. 14 IV 1832 r. w Kronsztadzie, zm. po 1875 r., wyznania luterańskiego, córką naczelnika Kaliskiego OC Pawła Edwarda Hackela i Matyldy Karoliny z d. Okkel.

8. DZIECI: Nadieżda, ur. 22 X 1854 r. w Zawichoście, zm. po 31 VIII 1865 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 7 II 1856 r. w Zawichoście, zm. po 31 VIII 1865 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Anton Fiodorowicz Tumanskij, ur. w 1775 r., zm. po 1827 r., wyznania prawosławnego, rotmistrz, oficer armii rosyjskiej, marszałek szlachty w guberni czernihowskiej. MATKA: Aleksandra Tomawska, ur. w 1782 r., zm. 21 VIII 1829 r. w Kozielcu w guberni czernihowskiej, wyznania prawosławnego, córką Pawła Tomawskiego. RODZENSTWO: Fiodor, ur. w 1799 r., zm. 5 VII 1853 r. w Belgradzie, wyznania prawosławnego, radca stanu, konsul generalny w Belgradzie; Anton, ur. w 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego, żonaty z Anną Pawłówną Krotiną;

Nikołaj, ur. 5 V 1806 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 30 VII 1808 r., zm. przed 1840 r., wyznania prawosławnego; Andriej, ur. 20 VI 1809 r., zm. po 1825 r., wyznania prawosławnego; Grigorij, ur. 20 XII 1811 r., zm. 2 XI 1873 r. w Warszawie, wyznania prawosławnego, oficer zdegradowany do stopnia szeregowca, za udział w walce z góralami na Kaukazie w 1845 r. przywrócono mu nobilitację; Michał, ur. 14 IX 1825 r., zm. ?, wyznania prawosławnego.

10. 13 II 1843 r. – junkier Bugskiego Pułku Ułanów; 11 VI 1846 r. – oficer Wozniesińskiego Pułku Ułanów; 31 II 1851 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych ze stopniem porucznika; 19 VI 1851 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 31 V 1854 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichojskiego OC; 26 VI 1856 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Finansów do spraw nadzoru nad walką z kontrabandą w Kownie; 1 I 1867 r. – urzędnik do spraw zwalczania kontrabandy w guberniach zachodnich i w Królestwie Polskim; 27 IX 1869 r. – dyrektor KC Nieszawa; 12 XI 1876 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 17 VII 1849 r. – order św. Anny IV kl. za męstwo w walce z Węgry; 2 VIII 1849 r. – order św. Anny III kl. z mieczami i kokardą za męstwo w walce z Węgry; 1851 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 150 rubli; X 1857 r. – nagroda finansowa 157,08 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1859 r. – nagroda finansowa 304,71 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1859 r. – nagroda finansowa 850,065 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1860 r. – nagroda finansowa 1797,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1860 r. – nagroda finansowa 87,65 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1861 r. – nagroda finansowa 285,74 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1861 r. – nagroda finansowa 39,015 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1861 r. – nagroda finansowa 54,415 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1862 r. – nagroda finansowa 46,355 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1862 r. – nagroda finansowa 126,87 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 20 XII 1863 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VI 1865 r. – nagroda finansowa 320,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1865 r. – nagroda finansowa 72,0475 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1866 r. – nagroda finansowa 31,46 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1867 r. – nagroda finansowa 113,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; II 1867 r. – nagroda finansowa 47,66 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1868 r. – nagroda finansowa 35,38 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1869 r. – nagroda finansowa 315,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1870 r. – nagroda finansowa 323,14 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; V 1870

r. – nagroda finansowa 86,575 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1873 r. – nagroda finansowa 59,95 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 11 VI 1846 r. – kornet; 1 VI 1850 r. – porucznik; 19 VI 1851 r. – przemianowany ze stopnia porucznika na rangę sekretarza gubernialnego; 1 II 1856 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 19 IX 1854 r.); 28 X 1858 r. – radca tytularny (starsz. 19 IX 1857 r.); 18 I 1862 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 IX 1860 r.); 1864 r. – asesor kolegiálny (starsz. 19 IX 1863 r.); 7 VII 1866 r. – radca dworu (starsz. 19 IX 1865 r.); 3 I 1869 r. – radca kolegiálny (starsz. 19 IX 1868 r.).

13. Tumanskij od 26 IV do 22 IX 1849 r. brał udział w ekspedycji rosyjskiej w Cesarstwie Austriackim skierowanej w celu stłumienia powstania węgierskiego. Zawiął związek małżeński w zborze luterskim w Kaliszu.

14. Zmarł po 12 XI 1876 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 31, k. 16–16v; sygn. 81, k. 19; sygn. 83, k. 15v; sygn. 85, k. 26v; sygn. 87, k. 35; RGIA, zesp. 19, inw. 2, sygn. 2445; inw. 4, sygn. 58, k. 277; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 79–79v, 162v, 201, 244–244v, 247, 259v, 271v, 286v, 293v, 307v, 317, 343, 396–396v; zesp. 560, inw. 33, sygn. 246; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2216, k. 7–14; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Kaliszu, sygn. 67, s. 102; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 17, k. 14v–15; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 4, s. 16; sygn. 6, s. 2, 10; „УПРМФ” 1865, nr 28, s. 482; nr 46, s. 777; 1866, nr 7, s. 124; nr 36, s. 687; 1867, nr 6, s. 84; nr 8, s. 123; nr 11, s. 182; 1868, nr 38, s. 743; 1869, nr 4, s. 49; nr 28, s. 402; nr 48, s. 675; 1870, nr 20, s. 282; nr 25, s. 372–373; 1873, nr 20, s. 394; 1877, nr 8, s. 167; „Dziennik Warszawski” 1856, nr 83, s. 1; RZCKP, 1856, nr 10, s. 1–2; *Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год*, книга первая, s. 21; *Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год*, s. 47; *VI часть родословной книги черниговского дворянства. (средние, благородные дворянские роды)*, [w:] Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства*, том II, части 3, 4, 5, 6, и приложения, s. 203–205; <https://www.geni.com/people/Семен-Антонович-Туманский/6000000017869909818?through=6000000017869971818> [dostęp: 23 IV 2023 r.].

Turczaninow, Dmitrij Aleksandrowicz

1. Турчанинов, Дмитрий Александрович
2. Ur. przed 1828 r.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika (szlachcic dziedziczny ?).
5. ?

6. ?

7. ?

8. ?

9. ОУСІЕС: Aleksandr Fiodorowicz Turczaninow, ur. przed 1805 r., zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego, radca kolegiálny, urzędnik Penzeńskiej Izby Skarbowej, m.in. zajmował stanowisko kontrolera gubernialnego. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?

10. przed 1854 r. – kontroler Wydziału Kontrolnego Penzeńskiej Izby Skarbowej; 9 VII 1858 r. – tłumacz KC Lipawa; 26 III 1859 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Taurogi; 20 III 1865 r. – włączony do etatu DOC MF; 1 I 1866 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Sosnowiec; 16 I 1867 r. – buchalter i kalkulator ceł KC Szczypiorno; 26 XI 1868 r. – dyrektor KC Modrzejów; 1 VII 1869 r. – poza etatem; 1 VII 1871 r. – zwolniony ze służby.

11. 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864.

12. przed 1854 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. ?); po 1854 r. – radca tytularny (starsz. ? r.); 16 V 1867 r. – asesor kolegiálny (starsz. 15 XI 1857 r.); 16 IV 1868 r. – radca dworu (starsz. 20 III 1865 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1 VII 1871 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 24v; sygn. 87, k. 25v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k.; 191v; „УПРМФ” 1865, nr 17, s. 253; 1866, nr 43, s. 813; 1867, nr 11, s. 180; 1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 7, s. 98; nr 37, s. 524; 1871, nr 47, s. 763; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год*, s. 68; *Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год*, книга первая, s. 22; *Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год*, s. 48; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1863 год*, s. 38; *Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год*, часть первая, s. 65; *Справочная книга Пензенской губернии на 1854 год*, [b.d.m.w.], s. 14–15; *Справочная книжка Пензенской губернии на 1858 год*, [b.d.m.w.], s. 13–14; *Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 20-е Марта 1856 г.*, Санкт Петербург 1856, s. 669; *Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, Санкт Петербург 1858, s. 722.

Turkiewicz, Paweł Jepifamijewicz

1. Туркевич, Павел Епифамиевич

2. Ur. w 1843 r. w guberni kijowskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn попа.

5. Seminarium Duchowne w Kijowie, ukończony średni oddział w 1862 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1[∞] przed 1886 r. z Olgą ?, ur. w 1838 r., zm. 28 III 1886 r. w Sandomierzu, wyznania prawosławnego, córką Józefa ?; 2[∞] między 29 III 1886 r. a 14 II 1887 r. z Olgą Surmieniewą, ur. 26 VII 1851 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1895 r., wyznania prawosławnego, damą klasową Progimnazjum Żeńskiego w Sandomierzu, córką generała-majora Nikanora Aleksiejewicza Surmieniewa i Marii Jakowlewny Dorogoj.

8. Bezdzienny.

9. OJCIEC: Jepifamij Turkiewicz, ur. przed 1822 r., zm. po 1843 r., wyznania prawosławnego, pop w guberni kijowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 11 IX 1863 r. – nauczyciel szkoły ludowej w Żadonach w guberni kijowskiej; 1 XII 1867 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Sawinie w powiecie chełmskim guberni lubelskiej; 1 X 1871 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Mołodiatyczach w guberni lubelskiej; 26 X 1873 r. – urzędnik kancelaryjny KC Zawichost; 1 I 1877 r. – urzędnik kancelaryjny PC Rataje; 9 X 1878 r. – pomocnik dyrektora PC Igołomia; 19 X 1878 r. – pomocnik dyrektora PC Rataje; 3 I 1879 r. – p.o. dyrektora PC Baran; 17 IX 1879 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora PC Baran; 11 IX 1882 r. – dyrektor KC Dołhobyczów; 27 IX 1885 r. – dyrektor KC Sandomierz; 30 XII 1900 r. – dla dobra służby nadzorca składu celnego KC Wieruszów; 5 IV 1901 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 13 IV 1886 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1894 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 4 XII 1878 r. – registrator kolejalny (starsz. 1 XII 1869 r.); 9 VIII 1879 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 XII 1871 r.); 6 III 1880 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 1 XII 1873 r.); 17 III 1882 r. – radca tytularny (starsz. 9 X 1878 r.); 8 IV 1883 r. – asesor kolejalny (starsz. 9 X 1880 r.); 10 VIII 1884 r. – radca dworu (starsz. 9 X 1883 r.).

13. W latach: 26 V 1889 r., 1892 i 1895 Turkiewicz trzykrotnie był wybierany na starostę cerkwi prawosławnej pw. św. Michała w Sandomierzu; pierwsza żona Turkiewiczza zmarła z powodu gruźlicy i została pochowana 31 III 1886 r. na cmentarzu prawosławnym w Sandomierzu.

14. Zmarł po 5 IV 1901 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 124, sygn. 664, k. 278v; sygn. 731, k. 714v; ERT, EAA.551.1.442, k. 9; EAA.551.1.450, k. 1; EAA.644.1.1551a, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 1, 19v; inw. 9, sygn. 38, k. 1-2, 43-49; inw. 11, sygn. 233, k. 651-657; sygn. 235, k. 621-629; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 9; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/82, k. 5v; sygn. 2/1, s. 12;

sygn. 2/2, s. 9; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 22, s. 19, 44–45; sygn. 26, s. 3; sygn. 27, s. 41; sygn. 28, s. 36; sygn. 32, s. 13, 29; sygn. 33, s. 9; sygn. 34, s. 15, 27; sygn. 38, s. 46; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie, sygn. 10, s. 11; ПДТСЕВ, 1898, nr 7, s. 3; 1901, nr 1, s. 1; nr 11, s. 4; „УПРМФ” 1879, nr 5, s. 118; nr 35, s. 953–954; 1880, nr 2, s. 35; nr 14, s. 353; 1882, nr 23, s. 603; 1883, nr 32, s. 914–915; nr 37, s. 1066–1067; 1884, nr 39, s. 878–879; 1885, nr 42, s. 176; 1886, nr 15, s. 83–86; 1894, nr 16, s. 190–193; 1898, nr 14, s. 217, 219–220; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1889, nr 24, s. 458; „Радомския Губернска Вѣдомости” 1887, nr 7, s. 2; *Циркуляр по Управлению Варшавским Учебным Округом*, 1867, nr 1, s. 25; *Циркуляр по Варшавскому Учебному Округу*, 1871, nr 10, s. 452; 1873, nr 11, s. 463; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, s. 120; *Памятная книжка Радомской губернии на 1885 год*, s. 46; *Inskrypcje nagrobne cmentarza katedralnego w Sandomierzu (do 1945)*, oprac. K. Madejska, P. Madejski, Zielona Góra 2019, s. 61.

Twierdianskij, Andriej Piotrowicz

1. Твердянский, Андрей Петрович
2. Ur. w 1819 r. w obwodzie besarabskim.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Domowe.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY dwukrotnie: 1° przed 1854 r. Amalia Jekaterina Serensen, ur. przed 1832 r., zm. przed 1869 r., wyznania luterńskiego, córką konsula Królestwa Danii; 2° przed 1869 r. z Anna von Hesse, ur. w 1837 r., zm. 25 IV 1879 r. w Rydze, wyznania prawosławnego, córką urzędnika, naczelnika Lipawskiego i Ryskiego OC w randze rzeczywistego radcy stanu Johanna von Hesse.
8. DZIECI: Julia, ur. 22 IX 1854 r. w Rydze, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 22 XI 1856 r. w Wierzbołowie w guberni suwalskiej, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego.
9. ОУЧИЕ: Piotr Twierdianskij, ur. przed 1783 r., zm. po 1819 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej, urzędnik. МАТКА: ? RODZENSTWO: Grigorij, ur. w 1803 r., zm. 8 IV 1868 r. w Zawichoście, wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik celny, m.in. członek KC Eupatoria, nadzorca składu celnego KC Teodozja, członek KC Kubei i KC Eupatoria oraz członek i skarbnik KC Zawichost.
10. 1 IX 1836 r. – urzędnik kancelaryjny KC Izmail; 9 VI 1837 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Izmailskiego OC; 5 IV 1842 r. – urzędnik kancela-

ryjny Kancelarii Naczelnika Lipawskiego OC; 29 I 1843 r. – wagstempelmeister KC Lipawa; 31 VIII 1845 r. – sekretarz przy naczelniku Lipawskiego OC; 14 II 1850 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Ryskiego OC (od 3 XII 1850 r. do 3 VI 1851 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Wierzbołowskiego OC; 2 III 1852 r. – oddelegowany do Wierzbołowskiego OC w celu prowadzenia śledztw w sprawie kontrabandy i koordynowania działań straży granicznej); 7 XII 1854 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 11 III 1870 r. – dyrektor KC Charków; 1 I 1873 r. – naczelnik Ryskiego OC; 4 VII 1894 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 23 XII 1847 r. – nagroda finansowa 115 rubli; 1 IX 1849 r. – zapomoga 100 rubli; 3 X 1851 r. – nagroda finansowa 200 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 100 rubli; V 1854 r. – nagroda finansowa 34,88 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 26 VIII 1856 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 26 XII 1856 r. – zapomoga 350 rubli; 2 VIII 1857 r. – order pruski Czerwonego Orła III kl.; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; IX 1857 r. – nagroda finansowa 53,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 11 IV 1858 r. – zapomoga 350 rubli; 18 X 1858 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 III 1859 r. – zapomoga 350 rubli; VII 1859 r. – nagroda finansowa 219,52 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 27 II 1860 r. – zapomoga 350 rubli; 20 I 1861 r. – zapomoga 500 rubli; 24 XI 1861 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 9 VI 1862 r. – zapomoga 500 rubli; 4 IV 1863 r. – zapomoga 571 rubli na pobyt w czasie urlopu zagranicznego; VII 1863 r. – nagroda finansowa 81,41 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 31 I 1864 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 13 V 1864 r. – zapomoga 450 rubli; 18 XII 1864 r. – zapomoga 1000 rubli; I 1865 r. – nagroda finansowa 82,21 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 4 IV 1865 r. – dodatek roczny do wynagrodzenia w wysokości 400 rubli w czasie służby w strukturach DOC MF; IV 1865 r. – nagroda finansowa 39,45 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 5 V 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; VI 1865 r. – nagroda finansowa 121,56 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 4 III 1866 r. – dodatek 1000 rubli na pokrycie kosztów poniesionych w 1865 r.; 31 III 1867 r. – dodatek 1000 rubli na pokrycie kosztów poniesionych w 1866 r.; IX 1867 r. – nagroda finansowa 89,375 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII 1867 r. – nagroda finansowa 75,43 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1868 r. – dodatek 1000 rubli na pokrycie kosztów poniesionych w 1867 r.; V 1868 r. – nagroda finansowa 67,84 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1868 r. – nagroda finansowa 40,725 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 24 V 1869 r. – order

czarnogórski ks. Daniła I II kl.; 1869 r. – zapomoga 1000 rubli; 28 XI 1869 r. – order pruski Korony II kl.; XII 1870 r. – nagroda finansowa 888,79 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 4 IV 1872 r. – order pruski Czerwonego Orła II kl.; 13 XII 1874 r. – order św. Władimira III kl. za zasługi; 23 XII 1877 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi; 20 X 1880 r. – podziękowanie za wzorową służbę straży granicznej w Ryskim OC; 25 VII 1881 r. – podziękowanie za wzorową służbę straży granicznej i urzędników celnych w Ryskim OC; 1 I 1882 r. – order św. Anny I kl. za zasługi; 22 VIII 1885 r. – znak zasługi za XL lat nieskazitelnej służby; 4 IX 1886 r. – nagroda finansowa w wysokości półrocznego wynagrodzenia za L lat pracy w resorcie celnym; 18 III 1893 r. – znak złoty za Towarzystwa Niosącym Pomoc Ginącym na Wodach.

12. 5 XI 1842 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 IX 1840 r.); 8 VIII 1845 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 IX 1844 r.); 18 I 1849 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 IX 1848 r.); 7 III 1853 r. – radca tytułarny (starsz. 1 IX 1852 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1856 r.); 26 V 1861 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.); 20 X 1865 r. – radca kolegiálny (starsz. 9 XII 1864 r.); 22 XII 1867 r. – radca stanu (starsz. 9 XII 1867 r.); 1 I 1871 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Twierdianskij był jednym z głównych inicjatorów budowy cerkwi prawosławnej w Kibartach; żona Twierdianskiego została pochowana na Cmentarzu Pokrowskim w Rydze 28 IV 1879 r.; Twierdianskij został pochowany na Cmentarzu Pokrowskim w Rydze 14 II 1897 r.

14. Zmarł 12 II 1897 r. w Rydze.

15. LVVA, zesp. 232, inw. 1, sygn. 467, k. 326v–327; zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 43v; sygn. 77, k. 27v–28; sygn. 75, k. 7; sygn. 79, k. 1; sygn. 81, k. 17–17v; sygn. 86, k. 23v; sygn. 87, k. 40; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 47, k. 2; sygn. 50, k. 30, 31; sygn. 51, k. 30, 31; sygn. 55, k. 7; sygn. 58, k. 62v–63, 114, 189, 275–275v, 338v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 236, k. 1–15; sygn. 237, k. 5–14; sygn. 318, k. 15v, 107, 154, 156v–157, 158v–159, 206, 210, 211–211v, 236, 374v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 708, k. 2–10; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 43–45; sygn. 2627, k. 539–543; sygn. 8976, k. 41–42; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 45v, 54; sygn. 5, k. 138v, 155v; sygn. 7, k. 17v; sygn. 30, k. 65v, 66v; sygn. 31, k. 2v; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 3, s. 46–47; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 68, s. 17; „УПІРМФ” 1865, nr 7, s. 85–86; nr 20, s. 304; nr 28, s. 482; nr 29, s. 494; nr 50, s. 864; 1866, nr 12, s. 242; nr 39, s. 743; 1867, nr 1, s. 2; nr 42, s. 753; 1868, nr 3, s. 43, 46; nr 26, s. 474; nr 34, s. 675; nr 38, s. 743; 1869, nr 29, s. 417; 1870, nr 23, s. 338; 1871, nr 1, s. 1; nr 4, s. 59; nr 23, s. 338; 1873, nr 2, s. 33; 1874, nr 51–52, s. 1179; 1878, nr 1, s.

2-3; nr 11, s. 270; 1882, nr 1, s. 2; 1894, nr 29, s. 389; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1880, nr 24, s. 408; *Mitauscher Taschenkalender für 1848*, s. 50; *Новороссийский календарь на 1839-й год*, Одесса 1838, s. 256; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2106; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 93, 172; *Список лицам служащим по выборам и на государственной службе в Прибалтийских Губерниях*, s. 65; *Керівники митних установ Слобожанщини 1660–1870–1992–2000*, s. 76–77.

Twierdianskij, Neofit Siemionowicz

1. Твердянский, Неофит Семенович

2. Ur. w 1834 r.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Szkoła Powiatowa w Akermanie, ukończona.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1872 r. z Agnieszką Wilhelminy Wertman, ur. 27 VIII 1850 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego (do 7 XII 1897 r. luterańskiego), córką urzędnika pruskiego Fryderyka Wertmana.

8. DZIECI: Olga, ur. 11 III 1872 r. w Wysztyńcu, zm. po 7 VIII 1902 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 14 VII 1891 r. z Grigorijem Matwiejewiczem Szaporenką, ur. 3 II 1868 r. w guberni plockiej, zm. po 1918 r., wyznania prawosławnego, absolwentem Seminarium Nauczycielskiego w Wymyślinie, nauczycielem Miejskiej Szkoły Elementarnej w Płocku i urzędnikiem celnym m.in. nadzorcą okrętów KC Windawa i nadzorczą składu celnego KC Sosnowiec; Jewgienia, ur. 10 XII 1873 r. w Wysztyńcu, zm. 26 I 1874 r. w Wysztyńcu, wyznania prawosławnego; Dmitrij, ur. 23 VI 1877 r. w Wierzbołowie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, sekretarz kolejalny, urzędnik struktur terenowych DOC MF, m.in. nadzorca PK Skulany i pomocnik dyrektora PC Drużkopol; Julia, ur. 14 VII 1879 r. w Filipowie, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 23 III 1881 r. w Filipowie, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Fiodor, ur. 7 I 1883 r. w Radziejowie, zm. 25 VI 1883 r. w Radziejowie, wyznania prawosławnego; Nestor, ur. 8 IX 1884 r. w Radziejowie, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Tatiana, ur. 12 II 1887 r. w Zieluniu, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. 12 I 1889 r. w Zieluniu, zm. 9 VII 1889 r. w Zieluniu, wyznania prawosławnego; Wiera, ur. 30 III 1892 r. w Zieluniu, zm. 27 IV 1892 r. w Zieluniu, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Siemion Twierdianskij, ur. przed 1813 r., zm. po 1834 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: Timofiej, ur. przed 1849 r., zm. po

1879 r., wyznania prawosławnego, asesor kolegialny, skarbnik Łomżyńskiej Gubernialnej Kasy Skarbowej i archiwista Łomżyńskiej Izby Skarbowej, żonaty z Olgą Michajłówną ?, wyznania prawosławnego.

10. 31 VII 1858 r. – urzędnik kancelaryjny Teodozyjskiego Sądu Powiatowego; 19 III 1860 r. – urzędnik kancelaryjny Akermańskiego Sądu Ziemskiego; 17 X 1860 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 4 V 1862 r. – pisarz KC Wierzbołów; 4 VI 1862 r. – oddelegowany do zajęć w KC Wincenta; 30 X 1862 r. – oddelegowany do zajęć w KC Filipów; 1 VI 1864 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 26 VI 1866 r. – pomocnik dyrektora PC Bogusze; 15 IX 1871 r. – dyrektor PC Bogusze (21 I 1872 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora PC Wysztyniec); 12 V 1873 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora PC Wysztyniec; 21 I 1875 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbołów; 10 I 1879 r. – dyrektor KC Filipów; 17 IX 1882 r. – włączony do etatu DOC MF; 26 XI 1882 r. – dyrektor PC Radziejów; 5 X 1884 r. – dyrektor PC Piotrków; 10 XII 1884 r. – członek i skarbnik KC Zieluń; 15 XII 1893 r. – zwolniony ze służby.

11. 5 XII 1865 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia zdławienia polskiego buntu w latach 1863–1864; 1875 r. – nagroda finansowa 175 rubli.

12. 4 V 1866 r. – registrator kolegialny (starsz. 7 VI 1864 r.); 30 I 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 VI 1867 r.); 28 IV 1871 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 7 VI 1870 r.); 4 I 1874 r. – radca tytularny (starsz. 7 VI 1873 r.); 30 XI 1876 r. – asesor kolegialny (starsz. 7 VI 1876 r.); 23 IV 1881 r. – radca dworu (starsz. 7 VI 1880 r.).

13. Został zwolniony ze służby na podstawie art. 571 tomu III SZRI z 1876 r.; prawdopodobnie po 1893 r. małżeństwo Twierdianskich zamieszkało w Mławie; żona Twierdianskiego po jego śmierci przyjęła prawosławie w cerkwi w Mławie.

14. Zmarł po 15 XII 1893 r.

15. ERT, EAA.644.1.1740, k. 21; GARF, zesp. 1777, inw. 1, sygn. 132; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 293, k. 39v; sygn. 295, k. 35; sygn. 312, k. 5; sygn. 313, k. 41v; inw. 3, sygn. 93, k. 65; zesp. 545, inw. 2, sygn. 37, k. 21; sygn. 41, k. 53v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2028, k. 5, 11; inw. 9, sygn. 36, k. 126–131; inw. 11, sygn. 237, k. 750–752; zesp. 128, inw. 1, sygn. 588; sygn. 711, k. 13v–15; sygn. 712, k. 16v–17; sygn. 713, k. 6v–7; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem św. Trójcy w Łomży, sygn. 17, k. 2v; sygn. 18, k. 9v; sygn. 28, k. 2v–3, 33v; sygn. 32, k. 35v; sygn. 38, k. 2v; sygn. 39, k. 37v; sygn. 41, k. 99v–100; sygn. 47, k. 10v; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 19, k. 30; sygn. 20, k. 7v; sygn. 22, k. 18v; sygn. 23, k. 31v–32; sygn. 30, k. 65v, 66v; sygn. 31, k. 2v; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, 31, k. 9v–10; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn.

17, k. 2v, 3v, 29v-30; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 48, k. 29v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 62, s. 6, 68-69; sygn. 68, s. 16, 58-59; sygn. 74, s. 54; „УПРМФ” 1866, nr 26, s. 492; nr 39, s. 743; 1868, nr 7, s. 127-128; 1871, nr 19, s. 300; nr 48, s. 795; 1874, nr 3, s. 58-59; 1875, nr 24, s. 551; 1876, nr 51-52, s. 1198; 1879, nr 26, s. 699; 1881, nr 18, s. 507; 1883, nr 32, s. 913; nr 34, s. 971; 1884, nr 45, s. 1351; 1894, nr 1, s. 6; ПДТСЕВ, 1907, nr 14, s. 1; 1909, nr 35, s. 2; 1910, 3, s. 1; nr 6, s. 3; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 111; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 616; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г.*, s. 115.

Tylinskij, Paweł Pawłowicz

1. ТЫЛИНСКИЙ, Павел Павлович

2. Ur. 1 II 1857 r. w powiecie mozyrskim guberni mińskiej.

3. Prawosławne.

4. Syn popa.

5. Oddział Historyczny Wydziału Historyczno-Filologicznego Cesarskiego Uniwersytetu św. Władimira w Kijowie, tytuł studenta rzeczywistego w 1879 r. oraz stopień kandydata nauk historycznych; tytuł nauczyciela gimnazjów i progimnazjów uzyskany 29 IX 1886 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. КАВАЛЕР.

8. -.

9. ОЦЕЦ: Paweł Tylinskij, ur. w 1827 r., zm. po 1879 r., wyznania prawosławnego, absolwent Mińskiego Seminarium Duchownego, od 1848 r. pop, m.in. proboszcz cerkwi w Meleszkowiczach w powiecie mozyrskim guberni mińskiej. МАТКА: ?, wyznania prawosławnego. РОДЗЕНСТВО: ?

10. 1 VIII 1879 r. – p.o. nauczyciela historii i geografii Progimnazjum Męskiego w Mozyrzcu (od 5 IX 1879 r. do 31 VIII 1888 r. – wychowawca klasowy; od 1 IX 1880 r. do 31 VIII 1888 r. – bibliotekarz progimnazjum); 29 IX 1886 r. – zatwierdzony na stanowisku nauczyciela historii i geografii Progimnazjum Męskiego w Mozyrzcu; 1 IX 1888 r. – „dla dobra służby” przeniesiony na etat nauczyciela historii i geografii w Gimnazjum Żeńskim w Dyneburgu; 10 X 1889 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 30 III 1890 r. – referent wydziału budowlanego Kowieńskiego Rządu Gubernialnego; 17 V 1890 r. – starszy pomocnik kierownika Kancelarii Gubernatora Kowieńskiego (od 11 VII 1890 r. – p.o. kierującego kancelarią Kowieńskiego Gubernialnego Komitetu Narodowej Aprowizacji); 1 II 1892 r. – sekretarz KC Taurogi; 4

V 1893 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbolowskiego OC; 13 III 1894 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbolowskiego OC; 30 XII 1894 r. – p.o. członka KC Grajewo; 25 I 1895 r. – zatwierdzony na stanowisku członka KC Grajewo; 21 II 1898 r. – p.o. dyrektora KC Kretynę; 13 III 1898 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Kretynę; 7 IV 1901 r. – pomocnik dyrektora KC Aleksandrów; 1 IV 1903 r. – p.o. dyrektora KC Wierzbolów; 26 IV 1903 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Wierzbolów (od 6 XI do 26 XII 1903 r. – brał udział w posiedzeniu Komisji ds. opracowania zasad przewozu rosyjskimi liniami kolejowymi towarów pochodzenia zagranicznego; od 21 IX do 1 X 1906 r. – udział w Konferencji specjalnej w celu omówienia problemów celnych); 1 IV 1911 r. – naczelnik Południowo-Zachodniego OC; 1 VI 1912 r. – inspektor Południowo-Zachodniego Rewiru Celnego.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 5 IV 1898 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 24 III 1906 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 30 I 1905 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 1907 r. – order pruski Korony II kl.; 13 IV 1908 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 5 VII 1884 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VIII 1879 r.); 15 I 1886 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 VIII 1882 r.); 8 XII 1886 r. – radca tytularny (starsz. 1 VIII 1885 r.); 29 I 1890 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 VIII 1889 r.); 6 VI 1894 r. – radca dworu (starsz. 1 VIII 1893 r.); 3 VII 1895 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 VIII 1895 r.); 27 III 1899 r. – radca stanu (starsz. 21 II 1898 r.); 6 IV 1914 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. W latach 1903–1911 członek Cerkiewno-Parafialnego Komitetu Opiekuńczego w Kibartach.

14. Zmarł 11 VIII 1915 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 2, sygn. 152, k. 14; ERT, EAA.197.1.169, nlb.; EAA.644.1.1578, k. 24; EAA.644.1.1612, k. 13v, 17; EAA.644.1.1700, k. 21v; EAA.644.1.1740, k. 1v; EAA.644.1.1893, k. 16; LVIA, zesp. 605, inw. 21, sygn. 41, k. 223; sygn. 42, k. 266; sygn. 44, k. 205; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27a, k. 142; sygn. 33, k. 1v; sygn. 35, k. 13v, 17; sygn. 36, k. 20v; sygn. 37, k. 1v; zesp. 4935, inw. 4, sygn. 112, k. 14; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 18v, 23; sygn. 2026, k. 18v; inw. 4, sygn. 214, k. 114; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 13; zesp. 128, inw. 1, sygn. 600; sygn. 1546, k. 21–27; zesp. 133, inw. 1, sygn. 227, k. 24; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 24; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 6, 8v, 58; zesp. 560, inw. 20, sygn. 552, k. 79–89; GARF, zesp. P-1041, inw. 1, sygn. 852, k. 63, 64v, 147, 165,

249–249v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego wyznania prawosławnego Mława powiat mławski, sygn. 10, k. 12v–13; „УПРМФ” 1892, nr 10, s. 110; 1893, nr 22, s. 270; 1894, nr 21, s. 246; 1895, nr 5, s. 78; 1898, nr 14, s. 217, 221; 1903, nr 14, s. 185, 187–188; 1905, nr 16, s. 214, 217–218; 1906, nr 20, s. 402; 1908, nr 15, s. 219, 221; 1911, nr 19, s. 350; 1914, nr 14, s. 283; 1915, nr 37, s. 603; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 2; 1898, nr 6, s. 1; nr 7, s. 2; 1899, nr 10, s. 1; 1901, nr 11, s. 2; nr 14, s. 1; 1902, nr 15, s. 1; 1903, nr 9, s. 2; nr 12, s. 1; 1905, nr 13, s. 2; 1906, nr 12, s. 2; 1907, nr 1, s. 2; 1911, nr 7, s. 1; 1915, nr 7, s. 1; *Памятная книжка Вольнской губернии на 1914 год*, Житомир 1913, s. 440; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1894 год*, Сувалки 1894, s. 77; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 52; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 16; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 17; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года*, s. 2443; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1910 год*, s. 127; *Академические списки Императорского Университета Св. Владимира*, s. 126; *Описание церквей и приходов Минской епархии. Составлено по официально затребованным от причтов сведениям*, [t.] V, Мозырский уезд, Минск 1879, s. 103–104; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 144–146; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 222–224.

Uszakow, Konstantin Michajłowicz

1. Ушаков, Константин Михайлович
2. Ur. w 1826 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni symbirskiej.
5. Nikołajewska Szkoła Podchorążych Gwardii i Junkrów Kawalerii, ukończona 12 VIII 1847 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1867 r. z Olgą von Wessel, ur. przed 1848 r., zm. w 1919 r., wyznania prawosławnego, córką generała-lejtnanta Georgija von Wessela i Praskowi z d. Achlebinin.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. 24 VII 1867 r. w Granicy, zm. w 1919 r., wyznania prawosławnego, absolwent Cesarskiego Korpusu Paziów i Wojskowej Akademii Prawniczej, pułkownik 6 XII 1902 r., oficer Pułku Jegrów Lejbgwardii, referent (od 14 II 1898 r.) i zawiadujący (od 6 II 1910 r.) Wydziałem Sądownictwa Wojskowego

Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, żonaty od 8 VI 1894 r. z Marią von Wessel, ur. w 1869 r., zm. w 1921 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze radcy stanu Głównego Zarządu Wojskowymi Placówkami Oświatowymi Nikołaja Konstantina Wasilija von Wessela i Barbary z d. Niemirowska.

9. ОJЦИЕ: Michaił Andriejewicz Uszakow, ur. przed 1777 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, radca stanu, urzędnik, m.in. radca Wiackiego Rządu Gubernialnego, wicegubernator smoleński, żonaty od 26 I 1807 r. МАТКА: Szarlota von Moderach, ur. przed 1790 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, córka generała-gubernatora permskiego i wiackiego Karola von Moderacha i Joanny Elżbiety z d. Werner. РОДЗЕНСТВО: ?

10. 14 VIII 1847 r. – oficer Preobrażeńського Pułku Lejbgwardii (? r. – starszy adiutant Sztabu Wojsk Lejbgwardii i Petersburskiego Okręgu Wojskowego); 1866 r. – zwolniony ze służby z rangą radcy stanu; 28 V 1866 r. – urzędnik do zwalczania kontrabandy w guberniach zachodnich i Królestwie Polskim; 8 XI 1866 r. – dyrektor KC Granica; 15 VIII 1867 r. – dyrektor KC Połoga; 29 IX 1867 r. – na własną prośbę urzędnikiem do zwalczania kontrabandy w guberniach zachodnich i Królestwie Polskim; 1868 r. – oficer stojący przy dowódcy Wojsk Lejbgwardii i Petersburskiego Okręgu Wojskowego; 1872 r. – dowódca 2 Brygady 37 Dywizji Piechoty.

11. 1851 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1861 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1864 r. – jednorazowa nagroda finansowa 732 ruble; 1865 r. – korona cesarska do orderu św. Stanisława II kl.; VI 1867 r. – nagroda finansowa 41,855 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1869 r. – jednorazowa nagroda finansowa 366 rubli; 1870 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 14 VIII 1847 r. – chorąży lejbgwardii; 14 III 1849 r. – podporucznik lejbgwardii; 1851 r. – porucznik lejbgwardii; 1853 r. – sztabkapitan lejbgwardii; 1859 r. – kapitan lejbgwardii; 19 IV 1864 r. – pułkownik lejbgwardii; 1866 r. – przemianowany ze stopnia pułkownika lejbgwardii na rangę radcy stanu; 1868 r. – przemianowany z rangi radcy stanu na stopień pułkownika lejbgwardii; 30 VIII 1872 r. – generał-major.

13. Autor komedii pt. *Вчера и сегодня. Комедия в 2 ч.* (Санкт Петербург 1872); przekładu z języka francuskiego pt. *Три комедии для спектаклей любителей* (Санкт Петербург 1872).

14. Zmarł 2 IX 1873 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 127, sygn. 319, k. 749v; GAPK, zesp. 37, inw. 1, sygn. 13, k. 73; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/72, s. 20; „УПРМФ” 1866, nr 38, s. 723; 1867, nr 1, s. 2; nr 29, s. 532; 1868, nr 5, s. 88; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Империи, и по главным управлениям*

в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1865–1866 год, часть I, Власти и места Центрального Управления и Ведомства их, kol. 159; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1868, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1868, kol. 511; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1869, часть I, kol. 158; Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1872, часть I, kol. 166; Список Гг. офицеров, состоящих на службе в Корпусе Пограничной Стражи, числящихся по военному-судебному ведомству, [w:] Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г., s. 4; Список офицеров военно-судебного ведомства, состоящих в списках Корпуса пограничной стражи, [w:] Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно), s. 1; Список полковникам по старшинству. Исправлено по 3-е Июня, Санкт Петербург 1864, s. 512; Список полковникам по старшинству. Исправлено по 3-е Мая, Санкт Петербург 1865, s. 512; Список генералам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1873, s. 983; Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года, s. 505–506; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Августа 1847 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Марта 1849 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15 Сентября 1873 года; О.Р. фон Фрейман, Пажи за 183 года, s. 727; Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898, s. 32; Пермские губернаторы: традиции и современность, ред. И.К. Кирьянов, В.В. Мухин, Пермь 1997, s. 48; E. von Engelhardt, Auszüge aus den Kirchenbüchern des St. Petersburger Konsistorialbezirks, [w:] Jahrbuch für Genealogie, Heraldik und Sphragistik. 1905 und 1906, Mitau 1908, s. 149; Deutschbaltisches biographisches lexikon 1710–1960, Köln–Wien 1970, s. 858; <https://bogatov.info/Genbase6?pz=praskovya;nz=pachoutina;ocz=0;p=mariya;n=fon+vessel;oc=1> [dostęp: 10 V 2020 r.].

Wachruszew, Iwan Aleksandrowicz

1. Вахрушев, Иван Александрович
2. Ur. w 1822 r.
3. Prawosławne.
4. ?
5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY trzykrotnie: 1° od ? z ?; 2° od ? z ?, zm. przed 18 X 1872 r.; 3° od 18 X 1872 r. z Marią Wołynczyńską, ur. w 1837 r., zm. po 1875 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze radcy tytularnego Prokopa Wołynczyńskiego.

8. DZIECI: Michaił, ur. 2 II 1874 r. w Tomaszowie w guberni lubelskiej, zm. po 12 XI 1874 r., wyznania prawosławnego; Zinaida, ur. 10 XI 1875 r. w Tomaszowie w guberni lubelskiej, zm. po 17 XII 1875 r., wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Aleksandr Wachruszew, ur. przed 1801 r., zm. po 1822 r., wyznania prawosławnego. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. ? r. – zwolniony ze służby z rangą radcy kolegiального; 31 XII 1871 r. – włączony do etatu DOC MF; 8 VI 1872 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Zawichojńskiego OC; 16 IX 1872 r. – dyrektor KC Tomaszów; 23 VI 1883 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. II-III 1875 r. – nagroda finansowa 40,13 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1877 r. – nagroda finansowa 33,26 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca tytularny (starsz. ? r.); ? r. – asesor kolegialny (starsz. ? r.); ? r. – radca dworu (starsz. ? r.); przed 18 X 1872 r. – radca kolegialny (starsz. ? r.).

13. Po odejściu ze służby Wachruszew zamieszkał w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 26 VII 1885 r. w Sankt Petersburgu.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 126, sygn. 225, k. 359v-360; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 9, s. 2; sygn. 10, s. 8; sygn. 11, s. 8, 38; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej Narodzenia Matki Bożej w Lublinie, sygn. 31, k. 38v-39; „УПРМФ” 1872, nr 14, s. 261; nr 51-52, s. 1021; 1873, nr 8, s. 162; 1875, nr 15-16, s. 343; 1877, nr 10, s. 234; 1883, nr 39, s. 1131; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1873 год*, s. 44; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1877 год*, s. 47; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1879 год*, s. 47; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1882 год*, Люблин [b.d.w.], s. 45; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1883 год*, Люблин [b.d.w.], s. 50.

Wadbolskij, Piotr Aleksiejewicz

1. Вадбольский, Петр Алексеевич

2. Ur. 24 V 1831 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni orłowskiej; tytuł książęcy.

5. I Moskiewski Korpus Kadetów, ukończony w 1846 r.

6. Wraz z braćmi i siostrami posiadał majątek rodowy o powierzchni 1500 dzieścin w powiecie dmitrowskim guberni orłowskiej.

7. Kawaler.

8. –.

9. OJCIEC: Aleksiej Piotrowicz Wadbolskij, ur. w 1782 r., zm. w 1843 r., wyznania prawosławnego, książę, uczestnik wojny 1812 r., żonaty. MATKA: Jekaterina Wasiljewna Borysowa (Barkowa), ur. przed 1800 r., zm. po 1846 r., wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: Jelena, ur. 2 VI 1817 r., zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Sofia, ur. 20 XII 1823 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. 11 XII 1825 r., zm. po 1851 r., wyznania prawosławnego, zamężna z Timiriazjewem; Praskowia, ur. 16 VI 1828 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego; Wasilij, ur. 24 I 1836 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego; Aleksandr, ur. 12 VI 1838 r., zm. 13 IV 1860 r. w Fiume, wyznania prawosławnego, konsul rosyjski w Fiume; Lew, ur. 2 VIII 1841 r., zm. po 1855 r., wyznania prawosławnego.

10. 12 VIII 1846 r. – oficer 3 Brygady Artylerii Lejbgwardii i Grenadierów; ? r. – oficer 1 Brygady Artylerii Lejbgwardii; ? r. – zwolniony ze służby wojskowej ze stopniem pułkownika lejbgwardii; ? r. – deputowany szlachty powiatu dmitrowskiego guberni orłowskiej; 22 VI 1868 r. – włączony do etatu DOC MF; 11 I 1869 r. – członek KC Sosnowiec; 26 IV 1869 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 23 I 1870 r. – p.o. naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 9 VI 1871 r. – zatwierdzony na stanowisku naczelnika Radziwiłłowskiego OC; 17 IX 1885 r. – zwolniony ze służby na własną prośbę z powodu choroby z emeryturą i prawem noszenia munduru.

11. 1856 r. – najwyższe uznanie cara Aleksandra II; 1858 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 1865 r. – znak zasługi ustanowiony 17 IV 1863 r.; 1869 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 XII 1871 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 I 1874 r. – order św. Anny II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1876 r. – austriacki Krzyż Komandorski Orderu Franciszka Józefa; 1 I 1881 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 15 V 1883 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. ? r. – chorąży lejbgwardii; ? r. – porucznik lejbgwardii; ? r. – kapitan lejbgwardii; ? r. – major lejbgwardii; ? r. – pułkownik lejbgwardii; 5 VI 1869 r. – przemianowany ze stopnia kapitana artylerii lejbgwardii na rangę radcy dworu; 16 VI 1870 r. – radca kolegiálny (starsz. 2 VII 1869 r.); 4 I 1874 r. – radca stanu (starsz. 2 VII 1873 r.); 21 I 1877 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Od 1870 r. stał na czele komitetu gospodarczo-budowlanego ds. wzniesienia w Radziwiłłowie cerkwi pw. św. Aleksandra Newskiego (ukończona w 1874 r.); ? r. – honorowy sędzia pokoju powiatu dmitrowskiego guberni orłowskiej.

14. Zmarł 12 X 1885 r. w Radziwiłłowie w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 18, k. 106v-107; DARO, zesp. P-740, inw. 2, sygn. 779, k. 10v; AP w Kielcach, Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 15839, k. 10v, 18, 20v, 23; AP w Radomiu, Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096, k. 48; „Вольнские Епархиальные Ведомости” 1874, nr 24, s. 884-892; „УПРМФ” 1868, nr 37, s. 722; 1869, nr 10, s. 130; nr 25, s. 346; nr 29, s. 418; 1870, nr 6, s. 89; nr 25, s. 370-371; 1871, nr 24, s. 377; nr 52, s. 874; 1872, nr 14, s. 261; 1874, nr 3, s. 58; nr 4, s. 82-83; 1877, nr 5, s. 77; 1881, nr 1, s. 1-2; 1883, nr 20, s. 528-529; 1885, nr 41, s. 87; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12 Августа 1846 года; *Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года*, s. 1; *Адрес-календарь 11483-х должностных лиц в губерниях Царства Польского на 1885-1886 г.г.*, Варшава [b.d.w.], s. 268; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1879 года*, Санкт Петербург 1879, s. 1030; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е октября 1884 года*, s. 535; *Адрес-календарь должностных лиц по всем частям управления Юго-Западного Края на 1880 год*, Киев 1879, s. 139; *Исторический очерк образования и развития Первого Московского кадетского корпуса, что ныне Первая Московская военная гимназия. 1778-1878*, сост. Лалаев, Санкт Петербург 1878, s. 179; *Историко-статистическое описание церквей и приходов Вольнской епархии*, том III, уезды кременецкий и заславский, сост. Н.И. Теодорович, Почаев 1893, s. 168-170; *История родов русского дворянства*, т. I, 336 прозваний с 32-мя родословными таблицами и 150-ю гербами фамилий кроме гербов территорий трех видов государственной печати и государственного знамени, сост. П.Н. Петров, Санкт Петербург 1885, s. 114-116; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839-1918*, Tom 2, s. 151-152; Inskrypcja z płyty nagrobnej Piotra Aleksiejewicza Wadbolskiego na cmentarzu prawosławnym w Radziwiłłowie.

Wasilewskij, Michaił Siemionowicz

1. Василевский, Михаил Семенович
2. Ur. w 1816 r. w guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Powiatowa w Teofipolu, nieukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.

8. –

9. OJCIEC: Siemion Wasilewskij, ur. przed 1795 r., zm. po 1816 r., wyznania ?, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 1 VIII 1832 r. – pisarz KC Radziwiłłów; 10 IV 1838 r. – na własną prośbę pisarzem Kancelarii Włodzimierskiego Gubernatora Cywilnego; 17 II 1840 r. – młodszy pomocnik referenta Kancelarii Włodzimierskiego Gubernatora Cywilnego; 4 IV 1840 r. – nadzorca składu celnego KC Brześć Litewski; 1 I 1851 r. – p.o. członka i skarbnika KC Tomaszów; 7 V 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku członka i skarbnika KC Tomaszów; 22 VI 1861 r. – członek i skarbnik KC Michałowice; 9 I 1862 r. – dyrektor KC Michałowice.

11. 1840 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 2 IX 1841 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 75 rubli za ocalenie w dniach 21–22 VI 1842 r. od zniszczenia majątku skarbu państwa w Brześciu; 1843 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 45 rubli; 16 IX 1849 r. – nagroda finansowa 114 rubli; 9 X 1853 r. – jednorazowa nagroda finansowa; 22 VIII 1854 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; XII 1856 r. – nagroda finansowa 49,56 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1857 r. – nagroda finansowa 114,94 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VIII 1857 r. – nagroda finansowa 35,17 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1858 r. – nagroda finansowa 134,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 18 X 1858 r. – podarunek za gorliwą służbę; 22 VIII 1859 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby.

12. 1838 r. – registrator kolegialny (starsz. 11 XI 1837 r.); 7 XII 1842 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 11 XI 1841 r.); 1846 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 11 XI 1845 r.); 25 I 1850 r. – radca tytularny (starsz. 11 XI 1849 r.); 17 IX 1857 r. – asesor kolegialny (starsz. 9 XII 1856 r.); 18 I 1862 r. – radca dworu (starsz. 9 XII 1860 r.); 20 X 1865 r. – radca kolegialny (starsz. 9 XII 1864 r.).

13. Powodem śmierci była choroba układu nerwowego; został pochowany 1 XI 1866 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Więclawicach.

14. Zmarł 27 X 1866 r. w Michałowicach.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 48v; sygn. 31, k. 12v, 16–16v; sygn. 73, k. 12; sygn. 75, k. 1, 2v; sygn. 82, k. 14v–15; sygn. 87, k. 40; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 55, k. 1, 2v; sygn. 58, k. 224, 363; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 28–28v, 124–124v, 145–145v, 154, 206, 249, 250v; zesp. 1349, inw. 4, sygn. 1100, k. 124–127; sygn. 26176, k. 78–83; sygn. 6182, k. 139–143; Archiwum Narodowe w Krakowie, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Więclawicach, sygn. 54, s. 73; sygn. 55, s. 72;

AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/71, s. 44–45; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 4, s. 10; sygn. 7, s. 12; sygn. 10, s. 8; AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 423–424; sygn. 5 I, s. 57–58, 61–62, 219–224; „УПРМФ” 1865, nr 50, s. 864; 1867, nr 1, s. 2; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г.*, s. 2069; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 138.

Wehrmann, Fiodor Karłowicz

1. Верман, Феофор Карлович
2. Ur. 26 VIII 1820 r. w Rewlu.
3. Luterańskie.
4. Syn pastora.
5. Gimnazjum Gubernialne w Rewlu, ukończone w 1837 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. Kawaler.
8. –.
9. OJCIEC: Karl August Wehrmann, ur. 23 III 1794 r., zm. 9 VIII 1876 r., wyznania luterańskiego, absolwent Gimnazjum w Rewlu, pastor zboru pw. św. Mateusza w Kreuz w latach 1822–1857, żonaty dwukrotnie z Anną Charlottą Volmar i Heleną Zofią Knüpffer. MATKA: Anna Charlotta Volmar, ur. przed 1804 r., zm. po 1820 r., wyznania luterańskiego. RODZENSTWO: Władimir, ur. przed 1823 r., zm. po 1873 r., wyznania luterańskiego, technik, żonaty.
10. 22 II 1838 r. – podoficer 3 Brygady Korpusu Artylerii Morskiej; 8 V 1842 r. – portujej-junkier 3 Brygady Korpusu Artylerii Morskiej; 18 XII 1846 r. – oficer Floty Rosyjskiej (służył na okrętach „Katzbach”, „Ingermanland”, „Raduga”, „Prochor” na Morzu Bałtyckim i Morzu Śródziemnym); 3 XII 1852 r. – oficer Eskadry Lejb-gwardii; 26 V 1854 r. – oficer w służbie Kompanii Rosyjsko-Amerykańskiej (służył na Oceanie Spokojnym na okrętach „Szelechow”, „Książę Mienszykow”, „Aleksander II”); 16 III 1864 r. – urzędnik włączony do etatu DHZ MF; 13 VI 1864 r. – dyrektor KC Wincenta; 21 XII 1868 r. – pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 11 III 1870 r. – dyrektor KC Wierzbołów.
11. 1859 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IX 1867 r. – nagroda finansowa 120,11 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1869 r. – nagroda finansowa 85,40 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1869 r. – nagroda finansowa 72,23 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1869 r. – nagroda finansowa 131,87 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 26 III 1844 r. – chorąży; 18 XII 1846 r. – przemianowany ze stopnia chorążego na stopień miczmana; 8 IV 1851 r. – za zasługi lejtnant; 1 I 1862 r. – kapitan-lejtnant; 24 II 1864 r. – przemianowany ze stopnia kapitana-lejtnanta na rangę asesora kolegialnego; 15 XI 1866 r. – radca dworu (starsz. 9 I 1866 r.); 13 XI 1868 r. – radca kolegialny (starsz. 14 VII 1868 r.).

13. –.

14. Zmarł w VI 1870 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 21v; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 413v, 430v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 40; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, k. 24v; „УПРМФ” 1867, nr 2, s. 17–18; nr 42, s. 753; 1868, nr 48, s. 898; 1869, nr 10, s. 130; nr 20, s. 275; nr 33, s. 468–469; nr 49, s. 691–692; 1870, nr 23, s. 338; nr 46, s. 668; *Общій морской список, часть IX, Царствование Николая I*, s. 433–434; H. Hradetzky, *Schüler-Verzeichnis*, s. 21, 80; <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=80499> [dostęp: 2 IV 2020 r.].

Weimar (Weymar), Fiodor Fiodorowicz

1. Веймар, Федор Федорович

2. Ur. w 1823 r.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.

5. Szkoła Artylerii.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1854 r. z Marią Popławską, ur. przed 1837 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką urzędnika w randze sekretarza gubernialnego Franca Popławskiego.

8. DZIECI: Władimir, ur. 9 VIII 1854 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, oficer armii rosyjskiej.

9. OJCIEC: Fiodor Weimar (Weymar), ur. przed 1802 r., zm. po 1823 r., wyznania ?, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 24 XII 1840 r. – podoficer Pułku Grenadierów hrabiego Rumiancowa; 9 I 1841 r. – podchorąży Pułku Grenadierów hrabiego Rumiancowa; 18 XII 1843 r. – chorąży Pułku Grenadierów hrabiego Rumiancowa; 6 I 1847 r. – podporucznik Pułku Grenadierów hrabiego Rumiancowa; 7 III 1848 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby ze stopniem porucznika; 10 V 1848 r. – chorąży Wydzielonego Korpusu Żandarmów; 29 VI 1849 r. – adiutant Tyfliskiego Sztab-Oficera Żandarmerii; 28 VII 1851 r. – adiutant Chersońskiego Sztab-Oficera Żandarmerii; 25 V 1854 r. – oficer Batalionu Rezerwowego Azowskiego Pułku Piechoty; 22 IX 1855 r. – oficer

Batalionu Rezerwowego Włodzimierskiego Pułku Piechoty; 2 XII 1857 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych ze stopniem sztabskapitana; 5 X 1861 r. – na własną prośbę urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Miasta Odessy (oddelegowany do zajęć w Wydziale Policyjnym; 4 X 1864 r. – oddelegowany w celu p.o. naczelnika policji 2 rewiru miasta Odessy); 19 X 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 25 V 1866 r. – urzędnik Chersońskiego Rządu Gubernialnego i oddelegowany do Chersońskiego Powiatowego Zarządu Policyjnego; 20 VIII 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 10 IX 1866 r. – naczelnik rewiry policji śledczej miasta Odessy; 11 XI 1866 r. – na własną prośbę kuratorem Kolonii Mołochańskich Komitetu Opiekuńczego nad Cudzoziemskim Osadnictwem na Południu Rosji; 1 XII 1869 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń Komitetu Opiekuńczego nad Cudzoziemskim Osadnictwem na Południu Rosji; 1 I 1872 r. – poza etatem z powodu likwidacji struktur Komitetu Opiekuńczego nad Cudzoziemskim Osadnictwem na Południu Rosji; 8 VIII 1874 r. – burmistrz Zduńskiej Woli; 29 X 1874 r. – burmistrz Warty; 30 VII 1875 r. – włączony do etatu Kaliskiego Rządu Gubernialnego; 7 X 1875 r. – zwolniony ze służby; 21 II 1877 r. – p.o. komornika sądowego przy Kieleckim Sądzie Okręgowym i p.o. zawiadującego Kancelarią Prezesa Kieleckiego Sądu Okręgowego; 14 X 1878 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 13 VIII 1882 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 19 VII 1883 r. – dyrektor PC Igołomia; 1 VI 1885 r. – dyrektor KC III kl. Igołomia; 12 VIII 1885 r. – dyrektor KC Połoga.

11. 21 VIII 1845 r. – nagroda finansowa w wysokości 2-miesięcznego wynagrodzenia; 26 XI 1855 r. – medal srebrny dla upamiętnienia obrony Sewastopola; 26 VIII 1856 r. – medal brązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856.

12. 18 XII 1843 r. – chorąży; 6 I 1847 r. – podporucznik; 7 III 1848 r. – porucznik; 10 V 1848 r. – chorąży Wydzielonego Korpusu Żandarmów; 18 VI 1850 r. – porucznik Wydzielonego Korpusu Żandarmów; 25 V 1854 r. – porucznik; 2 XII 1857 r. – sztabskapitan; 18 VII 1862 r. – przemianowany ze stopnia sztabskapitana na rangę sekretarza gubernialnego; 23 XII 1862 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 5 X 1861 r.); 11 IV 1868 r. – radca tytularny (starsz. 11 VII 1866 r.); 23 IX 1869 r. – asesor kolegiálny (starsz. 11 VII 1869 r.); 11 VIII 1878 r. – radca dworu (starsz. 11 VI 1873 r.).

13. Weimar został pochowany 4 II 1889 r. na cmentarzu prawosławnym w Kretyndze.

14. Zmarł 1 II 1889 r. w Połędzie w guberni kurlandzkiej.

15. LVIA, zesp. 605, inw. 20, sygn. 532, k. 119v–120; LVVA, zesp. 232, inw. 2, sygn. 288, k. 10; RGIA, zesp. 128, inw. 1, sygn. 1545, k. 699–712; AP w Kielcach, Sąd Okręgowy w Kielcach [1876–1917], sygn. 8067; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Kaliski, Wydział Administracyjny, sygn. 488; „УПРМФ” 1883, nr 32, s. 914; nr 41, s.

1186; 1885, nr 28, s. 94; nr 39, s. 933; 1889, nr 10, s. 95; *Памятная книжка Калишской губернии на 1875 год*, Калиш [b.d.w.], s. 26; *Памятная книжка Келецкой губернии на 1884 год*, s. 45.

Wesółucha, Konstantin Josifowicz

1. Веселуха, Константин Иосифович

2. Ur. w 1859 r. w Sankt Petersburgu.

3. Православне.

4. Syn lokaja rodziny carskiej.

5. Domowe; Nadworna Kapela Śpiewaków.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1890 r. z Amalią Henriettą Marią Laps, ur. przed 1873 r., zm. po 1911 r., wyznania luterńskiego, córką Karla Lapsa.

8. DZIECI: Maria, ur. 7 VI 1890 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Iwan, 24 XII 1892 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Josif, ur. 29 VII 1894 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Lidia, ur. 28 XII 1895 r. w Michałowicach w guberni kieleckiej, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Nina, ur. 13 I 1898 r. w Michałowicach w guberni kieleckiej, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego; Jelena, ur. 11 IV 1900 r. w Warszawie, zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Josif Wesółucha, ur. przed 1838 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, lokaj rodziny cesarskiej. MATKA: Tatiana Iwanowna ?, ur. w 1831 r., zm. 13 IV 1899 r. w Michałowicach, wyznania prawosławnego. RODZENSTWO: ?

10. 3 XI 1869 r. – niepełnoletni śpiewak Kapeli Dworu Cesarskiego; 21 II 1873 r. – z powodu mutacji głosu zwolniony ze służby z rangą registratora kolegijskiego; 1 VII 1873 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Portowej KC Sankt Petersburg; 18 VIII 1878 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg (18 V 1880 r. – dopuszczony do p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego Łądowej KC Sankt Petersburg); 29 II 1884 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego Łądowej KC Sankt Petersburg (od 1 VIII do 21 X 1888 r. – oddelegowany do GSKC Warszawa w celu wzmocnienia składu etatowego urzędników; 7 IV 1894 r. – dopuszczony do p.o. nadzorcy składu celnego Łądowej KC Sankt Petersburg); 20 IV 1895 r. – dyrektor KC Michałowice; 6 III 1900 r. – starszy pomocnik nadzorcy składu celnego GSKC Warszawa; 18 VII 1901 r. – na własną prośbę dyrektor KC Korczyn; 18 VI 1902 r. – dyrektor KC Modrzejów; 13 XII 1904 r. – dla dobra służby nadzorcą składu celnego KC Wieruszów; 18 IV 1906 r. – członek KC Tomaszów.

11. 1884 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława III

kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 23 X 1900 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 20 IV 1900 r.

12. 26 VIII 1886 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 VII 1885 r.); 6 II 1889 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VII 1888 r.); 28 II 1892 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 VII 1891 r.); 27 II 1895 r. – radca tytularny (starsz. 1 VII 1894 r.); 27 X 1897 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 VII 1897 r.); 3 XII 1901 r. – radca dworu (starsz. 1 VII 1901 r.).

13. Wesełucha został pochowany 22 IV 1911 r. na cmentarzu prawosławnym w Tomaszowie.

14. Zmarł 20 IV 1911 r. w Tomaszowie.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 1–1v, 26; EAA.644.1.1700, k. 19v; EAA.644.1.1893; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 4v, 7, 18v, 26; sygn. 34, k. 10v; sygn. 36, k. 18v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 34; inw. 4, sygn. 130; inw. 11, sygn. 232, k. 511–516; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 14; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 46; zesp. 133, inw. 1, sygn. 219; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 3–3v, 26; zesp. 560, inw. 20, sygn. 466, k. 20–27; sygn. 540, k. 1–10; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 7, s. 13; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Miechowie, sygn. 6, k. 9; sygn. 7, k. 3v; sygn. 8, k. 12, 51v–52; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 35, s. 2, 5; sygn. 37, s. 21; sygn. 38, s. 21; AP w Zamościu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 36, s. 71; „УПРМФ” 1878, nr 47, s. 1250; 1884, nr 18, s. 906; 1886, nr 43, s. 234; 1897, nr 15, s. 185–190; nr 45, s. 653–654; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 2; nr 6, s. 1–2; nr 12, s. 2; nr 16, s. 1; 1900, nr 8, s. 4; 1901, nr 19, s. 3; 1902, nr 1, s. 1–2; nr 16, s. 3; 1904, nr 35, s. 3; 1906, nr 11, s. 2; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 100; Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год, s. 228; Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г., s. 130.

Węgliński (Węgleński), Konstantin Antonowicz

1. Венглинский, Константин Антонович

2. Ur. w 1820 r. w guberni wołyńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Domowe.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 11 X 1859 r. z Feliksą Bronisławą Lewandowską, ur. 4 VIII 1839 r. w Kielcach, zm. 20 XII 1913 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką miasta Staszowa, córką byłego archiwisty Sądu Kryminalnego Guberni Krakow-

skiej i Sandomierskiej Wincentego Lewandowskiego, ur. w 1811 r. w Wąwolnicy, zm. po 1860 r., wyznania rzymskokatolickiego i Franciszki z d. Malinowska, ur. w 1818 r. w Kielcach, zm. po 1859 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Romania Maria, ur. 8 VIII 1860 r. w Opatowcu, zm. po 1874 r., wyznania rzymskokatolickiego; Waleria, ur. 22 V 1862 r. w Opatowcu, zm. 4 IX 1863 r. w Opatowcu, wyznania rzymskokatolickiego; Stefan Jacek, ur. 9 VIII 1864 r. w Sandomierzu, zm. 23 VII 1885 r. w Kielcach, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent Gimnazjum Męskiego w Kielcach, student Oddziału Nauk Matematycznych Wydziału Fizyczno-Matematycznego Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego; Marianna, ur. 5 VIII 1867 r. w Sandomierzu, zm. 9 V 1868 r. w Sandomierzu, wyznania rzymskokatolickiego; Zofia Marianna, ur. 17 II 1869 r. w Sandomierzu, zm. po 1874 r., wyznania rzymskokatolickiego; Antoni Melchior, ur. 24 XII 1872 r. w Sandomierzu, zm. po 1900 r., wyznania rzymskokatolickiego, zarządzający majątkiem ziemskim w Czermnie w powiecie koneckim guberni radomskiej, żonaty od 4 XI 1900 r. z Kazimierą Jadwigą Dawidowską, ur. w 1879 r. w folwarku Ujazd w powiecie brzezińskim guberni piotrkowskiej, córką Konrada Dawidowskiego i Tomisławy z d. Wróbel; Marian Roman, ur. 16 II 1876 r. w Modliborzycach (lub w Kochowie) w powiecie opatowskim guberni radomskiej, zm. 8 XII 1943 r. w Kozienicach, wyznania rzymskokatolickiego, absolwent gimnazjum filologicznego, pracownik rosyjskiego samorządu lokalnego (ziemstwa) w Jalcie, starosta konecki i sandomierski, adwokat, notariusz w Sandomierzu i Kozienicach, kawaler.

9. OJCIEC: Antoni Feliks Węgliński (Węgleński), ur. w 1782 r. w Stepanowie na Wołyniu, zm. 23 X 1860 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny, urzędnik w Warszawie. MATKA: Aleksandra Samojułowska, ur. przed 1804 r., zm. przed 1853 r., wyznania rzymskokatolickiego. RODZENSTWO: Stanisław, ur. przed 1820 r., zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnik Kancelarii Namiestnika Królestwa Polskiego; Mikołaj, ur. w 1822 r. w Mietnicy w guberni wołyńskiej, zm. po 1872 r., wyznania rzymskokatolickiego, radca tytularny, sekretarz biura warszawskiego gubernatora wojennego i Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, nadzorca magazynu solnego w Częstochowie, żonaty od 5 II 1855 r. z Justyną Bronisławą Szulc, ur. w 1836 r., zm. po 1855 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką sędziego Trybunału Cywilnego w Warszawie i naczelnika Sekcji Prawnej Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu Alojzego Szulca i Joanny z d. Kunkiel.

10. 30 XII 1842 r. – pisarz Kancelarii Naczelnika I Okręgu Straży Graniczno-Celnej w Królestwie Polskim; 14 IV 1847 r. – nadstrażnik 2 dystansu I okręgu straży graniczno-celnej w guberni augustowskiej na granicy z Rosją; 22 VI 1849 r. – nadstrażnik VI okręgu straży graniczno-celnej w Królestwie Polskim; 1 I 1851 r. – nadstrażnik

Zawichojskiej BSG; 9 III 1859 r. – nadzorca PC Opatowiec; 1 V 1864 r. – dyrektor PC Sandomierz; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Sandomierz; 5 VIII 1874 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 10 XI 1855 r. – jednorazowa nagroda finansowa; 30 VIII 1858 r. – nagroda w formie подарunku rzeczowego.

12. 25 VII 1846 r. – registrator kolegialny (starsz. 30 XII 1844 r.); ? r. – sekretarz gubernialny (starsz. ? r.); ? r. – sekretarz kolegialny (starsz. ? r.); 17 IX 1857 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1856 r.); 14 II 1867 r. – asesor kolegialny (starsz. 1 I 1866 r.); 27 I 1871 r. – radca dworu (starsz. 1 I 1870 r.).

13. –.

14. Zmarł po 16 II 1876 r.

15. ERT, EAA.551.1.317, k. 36; EAA.644.1.2678, k. 35; EAA.644.1.2682, nlb.; EAA.644.1.2683, nlb.; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 93, k. 35; RGIA, zesp. 1349, inw. 5, sygn. 384, k. 177-179; AP w Kielcach, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Opatowcu, sygn. 64, k. 12-12v; sygn. 68, k. 6, 8v; sygn. 70, k. 26v; Akta stanu cywilnego Katedralnej Parafii Rzymskokatolickiej w Kielcach, sygn. 61, s. 60-61; sygn. 64, s. 93; sygn. 246, s. 112; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej katedralnej pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Sandomierzu, sygn. 70, s. 14; sygn. 72, s. 21; sygn. 73, s. 113; sygn. 74, s. 36; sygn. 78, s. 14-15; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Staszowie, sygn. 53, s. 93-94; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 8, s. 10, AP w Radomiu, Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, s. 96, 3186; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 161, k. 261v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 29, k. 35v; sygn. 32, k. 1441; sygn. 35, k. 459v; Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Warszawie, sygn. 30, s. 50; sygn. 38, s. 181; Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 562, k. 5; „УПМФ” 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 18, s. 312; 1871, nr 7, s. 106; 1874, nr 40, s. 914; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127; *Rocznik urzędowy. 1857*, s. 471; *Rocznik urzędowy. 1866*, s. 553; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1872 год*, s. 79; S. Piątkowski, *Historia adwokatury radomskiej: w 100-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę*, Radom 2018, s. 158-159; <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:939V-49C2-M?i=39&wc=9R1S-92S%3A21713801%2C35195301%2C27791401&cc=1407440> [dostęp: 22 III 2022 r.]; <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:939V-49CY-8?i=40&wc=9R1S-92S%3A21713801%2C35195301%2C27791401&cc=1407440> [dostęp: 22 III 2022 r.].

Wiedieniapin, Apollon Aleksiejewicz

1. Веденяпин, АПОЛЛОН Алексеевич

2. Ur. 2 IX 1842 r. w Cariowszczyźnie w powiecie samarskim guberni samarskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni tambowskiej.

5. Cesarski Nikołajewski Instytut Sierot w Gaczczyźnie, ukończony z prawem uzyskania XIV rangi urzędniczej w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1° od ? z Wierą Anisimową, ur. przed 1856 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, córką Aleksandra Anisimowa, decyzją konsystorza diecezji rizańskiej z 26 VIII 1880 r. oraz Synodu Świątobliwego z 29 III 1881 r. małżeństwo to zostało rozwiązane, a Wiedieniapin uzyskał prawo ponownego zawarcia związku małżeńskiego; 2° od 8 XI 1882 r. z Aleksandrą Jewreinową, ur. przed 1862 r., zm. po 1911 r., wyznania prawosławnego, córką generała-majora w stanie spoczynku Arkadija Michajłowicza Jewreinowa, ur. w 1834 r., zm. po 1880 r., wyznania prawosławnego, dowódcy jednej z baterii 41 Brygady Artylerii.

8. Bezdzienny.

9. OJEC: Aleksiej Wasiljewicz Wiedieniapin, ur. 2 III 1804 r. w Wiedieniapinie w powiecie tiemnikowskim guberni tambowskiej, zm. 13 III 1847 r., wyznania prawosławnego, syn majora w stanie spoczynku, absolwent Szkoły Szlacheckiej w Tambowie i I Korpusu Kadetów, oficer 9 Brygady Artylerii, za przynależność do Towarzystwa Zjednoczonych Słowian został w 1826 r. aresztowany i zdegradowany do stopnia szeregowego, trafił na służbę do jednostek wojskowych służących na Kaukazie, od 1826 do 1833 r. zarządzający majątkiem ministra sprawiedliwości J. Daszkowa w Cariowszczyźnie w powiecie samarskim guberni samarskiej, żonaty. MATKA: Aleksandra ?, ur. przed 1821 r., zm. w 1883 r. w Sankt Petersburgu, wyznania prawosławnego, córka Ilji ?. RODZENSTWO: Aleksandr, ur. 12 VIII 1845 r. w Cariowszczyźnie w guberni samarskiej, zm. po 1917 r., absolwent II Moskiewskiego Korpusu Kadetów, Konstantynowskiej Szkoły Wojskowej i Mikołajewskiej Akademii Inżynieryjnej, dyplom I kategorii, generał-lejtnant 6 XII 1912 r., wykładowca Mikołajewskiej Akademii Inżynieryjnej, członek Komitetu Inżynieryjnego Głównego Zarządu Inżynieryjnego, członek Rady Wojennej, żonaty.

10. 3 X 1860 r. – urzędnik kancelaryjny Petersburskiego Rządu Gubernialnego; 23 III 1863 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby; 10 VI 1863 r. – urzędnik kancelaryjny KC Taganrog; 16 X 1864 r. – pomocnik kontrolera okrętów i mierniczy okrętów KC Taganrog; 8 I 1869 r. – kontroler okrętów KC Taganrog; 30 XI 1871 r. – członek KC Kercz; 5 VIII 1876 r. – dyrektor KC Rostów (III kl.); 15 II 1880 r. –

dyrektor KC Rostów (podniesiona ranga KC do I kl.); 23 II 1884 r. – dyrektor KC Nowosielica; 13 III 1886 r. – dyrektor KC Radziwiłłów; 31 XII 1886 r. – dyrektor KC Archangielsk; 28 I 1895 r. – p.o. dyrektora GSKC Warszawa; 23 V 1897 r. – naczelnik Radziwiłłowskiego OC; 12 XI 1899 r. – naczelnik Warszawskiego OC; 29 IX 1905 r. – naczelnik Południowego OC; 11 III 1911 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z emeryturą i prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. III 1865 r. – nagroda finansowa 84,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI 1865 r. – nagroda finansowa 87,75 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 XI 1879 r. – podziękowanie Ministra Finansów za uporządkowanie spraw KC Rostów; 9 IV 1889 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 5 IV 1892 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 10 IV 1900 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1900 r. – znak zasługi za XL lat nienagannej służby; 1901 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 28 III 1904 r. – order św. Stanisława I kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 10 IV 1911 r. – złota tabakiera ozdobiona brylantami z wyobrażeniem imienia Jego Cesarskiej Wysokości.

12. 16 X 1860 r. – rejestrator kolejalny (starsz. 3 X 1860 r.); 27 X 1866 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 7 III 1864 r.); 16 IV 1868 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 7 III 1867 r.); 28 IV 1871 r. – radca tytularny (starsz. 7 III 1870 r.); 31 X 1873 r. – asesor kolejalny (starsz. 7 III 1873 r.); 12 IX 1877 r. – radca dworu (starsz. 7 III 1877 r.); 3 VII 1881 r. – radca kolejalny (starsz. 7 III 1881 r.); 3 IX 1885 r. – radca stanu (starsz. 7 III 1885 r.); 2 IV 1895 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. W czasie pracy w Radziwiłłowie był członkiem rzeczywistym prawosławnego Bractwa św. Aleksandra Newskiego w Radziwiłłowie; w czasie pobytu w Warszawie należał do Prawosławnego Bractwa św. Trójcy. Wiedieniapin zawarł drugi związek małżeński w jednej z cerkwi prawosławnej w Rostowie nad Donem.

14. Zmarł po 11 III 1911 r.

15. DACHO, zesp. 1245, inw. 9, sygn. 86, k. 85; ERT, EAA.551.1.440, k. 4; EAA.644.1.1409, k. 12; EAA.644.1.1578, k. 8v; EAA.644.1.1612, k. 15v; EAA.644.1.1893, k. 4, 15; Gosudarstwiennyj Archiw Archangielskoj Oblasti, zesp. 58, inw. 2, sygn. 53; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 2-2v, 5v; sygn. 34, k. 3; sygn. 35, k. 15v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 22; sygn. 2026, k. 41; inw. 4, sygn. 69, k. 131; sygn. 504, k. 25-25v, 59, 93; sygn. 848, k. 58; inw. 11, sygn. 205, k. 1-10; sygn. 318, k. 462; inw. 12, sygn. 8, k. 70; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 1, 12;

zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 18; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 10v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 6, 91; zesp. 560, inw. 20, sygn. 508; „УПРМФ” 1865, nr 16, s. 238; nr 50, s. 866; 1867, nr 1, s. 1–2; 1868, nr 18, s. 332–333; 1869, nr 10, s. 130; 1871, nr 19, s. 300; 1872, nr 8, s. 157; 1873, nr 46, s. 938–939; 1876, nr 46, s. 1050; 1877, nr 39, s. 995–996; 1880, nr 20, s. 505; 1881, nr 30, s. 889; nr 35, s. 1043; 1884, nr 18, s. 906; 1885, nr 40, s. 28; 1886, nr 17, s. 213; 1887, nr 4, s. 230; 1889, nr 15, s. 145–147; 1892, nr 14, s. 149–150; 1895, nr 8, s. 127; nr 14, s. 229–230; 1897, nr 25, s. 329; 1904, nr 13, s. 197, 199; 1905, nr 42–43, s. 537; 1911, nr 15, s. 274, 284; nr 16, s. 313; „Kurjer Warszawski” 1900, nr 111, s. 4; 1904, nr 100, s. 4; ПДТСЕВ, 1895, nr 1, s. 3–4; nr 4, s. 2; 1897, nr 23, s. 1; 1898, nr 6, s. 1; 1899, nr 33, s. 1; 1900, nr 2, s. 1; 1901, nr 13, s. 1; 1902, nr 5, s. 2; 1903, nr 10, s. 2; 1904, nr 13, s. 1; 1905, nr 28, s. 1; 1911, nr 1, s. 1; nr 6, s. 3; *Бессарабский календарь на 1885 год*, s. 33; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года*, s. 68; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 16; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 17; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е октября 1896 года*, s. 1359–1360; *Памятная Книжка Варшавской Губернии на 1896 г.*, s. 125; *Памятная книжка Волынской губернии на 1898 год*, s. 63; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е февраля 1896 года*, s. 1407–1408; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1898 года*, s. 1312; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1899 года*, s. 1160; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1900 года*, s. 1092; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Августа 1902 года*, s. 839; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1906 года*, s. 311; *Приложение 1-е. Адрес-календарь. (Личный состав правительственных и общественных учреждений в Архангельской губернии)*, [w:] *Справочная книжка и календарь Архангельской губернии с приложением адрес-календаря губернии и плана г. Архангельска*, Архангельск 1888, s. 11; *Адрес-календарь Архангельской губернии на 1890 год*, Архангельск 1890, s. 10; *Список бывших воспитанников Гатчинского Николаевского Сиротского Института*, Санкт Петербург 1893, s. 12, 29; *Список полковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Июня*, Санкт Петербург 1877, s. 667; K. Latawiec, A. Górak, J. Legieć, S. Bogdanow, *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918*, Tom 2, s. 153–155; K. Latawiec, A. Górak, J. Krajka, *Naczelnicy okręgów*, s. 232–235.

Wielichow, Timofiej Apołłonowicz

1. Велихов, Тимофей Аполлонович

2. Ur. 15 XII 1870 r. w Sankt Petersburgu.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. VI Gimnazjum Męskie w Sankt Petersburgu, ukończone w 1889 r.; Wydział Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego, ukończony 1 VI 1894 r. z dyplomem II kategorii i tytułem studenta rzeczywistego.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY przed 1906 r. z Aleksandrą Ziminą, ur. przed 1881 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, córką Wasilija Zimina; 31 V 1908 r. decyzją Synodu Świętobliwego małżeństwo zostało rozwiązane, zaś Wielichow otrzymał prawo ponownego zawarcia związku małżeńskiego.

8. Bezdzienny.

9. ОJСIEC: Apołłon Timofiejewicz Wielichow, ur. w 1836 r., zm. 12 VIII 1881 r., szlachcic dziedziczny, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charłkowskiego, rzeczywisty radca stanu 12 IV 1881 r., urzędnik administracji państwowej, m.in. pomocnik radcy prawnego przy oberprokuratorze Synodu Świętobliwego, żonaty. МАТКА: Jelizawieta Andriejewna Łuszewa, ur. przed 1850 r., zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego. РОDZEŃSTWO: Paweł, ur. 7 XII 1875 r. w Sankt Petersburgu, zm. 27 V 1930 r. w Moskwie, wyznania prawosławnego, absolwent VI Męskiego Gimnazjum Klasycznego w Sankt Petersburgu i Petersburskiego Instytutu Dróg Komunikacji, pracownik naukowy Moskiewskiej Szkoły Inżynieryjnej i Cesarzkiej Moskiewskiej Szkoły Technicznej, członek Partii Wolności Ludu (Kadeci), po 1918 r. represjonowany, w 1930 r. podejrzany o szpiegostwo i rozstrzelany, autor: *Введение в курс металлических конструкций*, Moskwa 1910; *Строительная механика*, Moskwa 1914; *Теория упругости*, Moskwa 1926; *Краткий курс строительной механики*, Moskwa 1927; Jelizawieta, ur. 19 XI 1878 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego; Kławdia, ur. po 1870 r., zm. po 1881 r., wyznania prawosławnego.

10. 10 VIII 1894 r. – włączony do etatu DOC MF; 10 IX 1894 r. – oddelegowany do Łądowej KC Sankt Petersburg w celu przyuczenia do pracy w administracji celnej; 15 VII 1895 r. – młodszy pomocnik referenta DOC MF; 25 XI 1895 r. – starszy pomocnik referenta DOC MF; 17 II 1896 r. – młodszy referent DOC MF (1897 r. – członek Komisji do przeglądu postanowień celnych przy Ministerstwie Finansów); 26 V 1900 r. – starszy referent DOC MF; 17 II 1905 r. – członek KC przy Kolei Fińskiej w Sankt Petersburgu; 28 V 1907 r. – członek Łądowej KC Sankt Petersburg; 12 II 1909 r. – członek Portowej KC Sankt Petersburg; 13 III 1909 r. – okręgowy rewizor celny

Radomskiego OC (od 24 IX 1909 r. do 15 I 1910 r. – oddelegowany w celu p.o. dyrektora KC Sosnowiec; 1910 r. – oddelegowany w celu tymczasowego zarządzania Radziwiłłowskim OC); 1 VII 1911 r. – okręgowy rewizor celny Petersburskiego OC; 6 IV 1912 r. – dyrektor KC Sosnowiec (18 VII 1914 r. – ewakuowany do Moskwy a następnie do Piotrogradu; 3 VII 1915 r. – p.o. referenta DOC MF; 1915 r. – skierowany do Jejska, gdzie przebywała ewakuowana KC Sosnowiec); 21 X 1917 r. – przekazał zarządzanie KC Sosnowiec; 4 IV 1918 r. – rewizor celny DOC MF; 1 VIII 1918 r. – rewizor Głównego Zarządu Kontrolą Celną RFSRR; 1 XI 1918 r. – pomocnik naczelnika Głównego Zarządu Kontrolą Celną RFSRR.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 6 IV 1903 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IV 1910 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 II 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 6 IV 1914 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 22 XI 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 10 VIII 1894 r.); 27 X 1897 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 10 VIII 1897 r.); 10 VIII 1899 r. – za zasługi radca tytularny; 26 IV 1903 r. – asesor kolegiálny (starsz. 10 VIII 1902 r.); 7 X 1906 r. – radca dworu (starsz. 10 VIII 1906 r.); 2 XI 1910 r. – radca kolegiálny (starsz. 10 VIII 1910 r.); 10 XI 1914 r. – radca stanu (starsz. 10 VIII 1914 r.).

13. Początkowo studia na Cesarskim Uniwersytecie Petersburskim w 1889 r. rozpoczął na Wydziale Fizyczno-Matematycznym. W 1891 r. przeniósł się na Wydział Prawa; współautor prac: *Документация экспортных грузов и условия отправки их за границу. Справочник*, Moskwa 1932; *Руководство по оформлению и документации экспортных грузов*, Moskwa-Leningrad 1937.

14. Zmarł po 1937 r.

15. CGIASP, zesp. 14, inw. 3, sygn. 27150; DAKhmO, zesp. 309, inw. 1, sygn. 11, k. 34; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 25v, 28, 70; sygn. 46, k. 10v; inw. 2, sygn. 12, k. 28v; GARF, zesp. 1777, inw. 1, sygn. 51; ERT, EAA.644.1.1578, k. 39v; EAA.644.1.1612, k. 17-17v; EAA.644.1.1700, k. 51-51v; EAA.644.1.1740, k. 26v; EAA.644.1.1936a, k. 13v, 16; EAA.644.1.2004, k. 64v; EAA.644.1.2061, k. 28v; LVIA, zesp. 551, inw. 1, sygn. 330, k. 38; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, k. 107, 108v; sygn. 27a, k. 142, 143v-144; sygn. 33, k. 33, 47-48v; sygn. 34, k. 20v; sygn. 35, k. 17-17v; sygn. 36, k. 48-48v; sygn. 37, k. 26v; sygn. 41, k. 8, 11, 15v, 20; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 27v; sygn. 2026, k. 7-7v; sygn. 2031, k. 8v; sygn. 2033, k. 28v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 22, 24; zesp. 141, inw. 1, sygn. 136; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1914 rok, k. 56; „УПРМФ” 1894, nr 36, s. 447; 1896, nr 11, s. 204; 1897, nr 45, s. 653-655; 1903, nr 14, s. 185, 191-193; 1910, nr 16, s. 241, 244; 1914, nr 14, s. 283, 286-287; „Таможенный

Вестник” 1918, nr 9–10, s. 75; nr 18–19, s. 159; nr 22–23, s. 207; ПДТСЕВ, 1895, nr 20, s. 3; nr 36, s. 1–4; 1900, nr 15, s. 2; 1901, nr 16, s. 2; 1902, nr 24, s. 2; 1903, nr 12, s. 1–2; 1905, nr 6, s. 1–2; 1906, nr 31, s. 1–2; 1907, nr 17, s. 2; 1909, nr 7, s. 1; nr 9, s. 1; nr 12, s. 2; nr 15, s. 1; 1911, nr 12, s. 1; 1912, nr 5, s. 4; nr 6, s. 3; 1913, nr 1, s. 41; nr 5, s. 2; 1914, nr 14, s. 2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 275; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 214; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 676; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15 Июня 1881 года*, s. 1414; *Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета на 1855–1856-й академический год*, [Харьков 1855], s. 15; В. А. Волков, М. В. Куликова, *Московские профессора XVIII – начала XX веков. Естественные и технические науки*, Москва 2003, s. 49; <https://www.geni.com/people/Аполлон-Велихов/6000000052593129920>; [dostęp: 29 V 2018 r.]; <https://www.geni.com/people/Елисавета/6000000064596390906> [dostęp: 29 V 2018 r.].

Wilcken, Georg Eduard Wasiljewicz (Wilhelmowicz)

1. Вилькен, Георгий (Егор) Эдуард Васильевич (Вильгельмович).
2. Ur. 25 XII 1802 r. w Sankt Petersburgu.
3. Lutezańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni inflanckiej.
5. Egzamin złożony na nauczyciela domowego, świadectwo wydane przez Cesarski Uniwersytet Petersburski 25 V 1835 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 9 VI 1835 r. z Herminą Moritz, ur. 4 XI 1817 r. w Dorpacie, zm. 7 II 1878 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luteńskiego, córka szlachcica.
8. DZIECI: Modest Wilhelm, ur. 29 II 1836 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1883 r., wyznania luteńskiego, urzędnik w randze asesora kolegialnego, żonaty z Barbarą Aleksandrowną; Wilhelm Albert, ur. 5 XII 1837 r. w Jurburgu, zm. po 1874 r., wyznania luteńskiego, kapitan, oficer 13 Brygady Artylerii, oficer Wołyńskiej BSG i Skulańskiego BSG; Luiza Natalia, ur. 30 XII 1838 r. w Jurburgu, zm. po 1867 r., wyznania luteńskiego; Paweł Wiktor, ur. 14 XI 1840 r. w Jurburgu, zm. 17 III 1906 r. w Wyborgu, wyznania luteńskiego, wiceadmirał, oficer floty rosyjskiej, żonaty z Sigrid Aleksandrą baronową Cederkreutz; Maria Jekaterina, ur. 18 IX 1842 r. w Jurburgu, zm. po 1867 r., wyznania luteńskiego; Olga Rudolfina, ur. 10 VII 1846 r. w Taurogach, zm. po 1867 r., wyznania luteńskiego; Mikołaj, ur. 14 XII 1847 r. w Taurogach, zm. po 1894 r., wyznania luteńskiego, patrz: Wilcken Mikołaj; Klara, ur. 18

I 1850 r. w Taurogach, zm. przed 1865 r., wyznania luterńskiego; Aleksandr Karl, ur. 30 VIII 1857 r. w Skulanach, zm. po 1919 r., wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiej Szkoły Handlowej w Sankt Petersburgu w 1878 r., inspektor podatkowy powiatu krzemieńczuckiego guberni połtawskiej i miasta Kowna, naczelnik wydziału Pskowskiej Izby Skarbowej, żonaty.

9. OJCIEC: Wasilij (Wilhelm Magnus) Christianowicz Wilcken, ur. 25 XI 1775 r., zm. VII 1844 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterńskiego, syn Christiana Nikołaja von Wilckena i Anny Wilhelminy von Brummer, urzędnik w randze radcy kolegialnego. MATKA: Luiza von Rosenschildt-Paulin, ur. przed 1784 r., zm. 13 IV 1863 r., wyznania luterńskiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Eduard Nikołaj, ur. w 1801 r. w Sankt Petersburgu, zm. ?, wyznania luterńskiego; Amelia, ur. 27 VII 1805 r., zm. 20 V 1854 r., wyznania luterńskiego; Wilhelmina, ur. 2 IV 1808 r., zm. ?, wyznania luterńskiego; Natalia, ur. 8 III 1809 r., zm. ?, wyznania luterńskiego; Rudolf Juliusz, ur. 22 VII 1813 r., zm. po 1854 r., wyznania luterńskiego, oficer armii rosyjskiej, żonaty z Marią Dmitrijewną Gochler; Elżbieta, ur. 5 X 1815 r., zm. ?, wyznania luterńskiego; Nikołaj Wilhelm, ur. 26 VI 1819 r., zm. po 1841 r., wyznania luterńskiego, żonaty od 29 VII 1841 r. z Anette von Wilcken; Aleksander Ludwig, ur. 24 VII 1820 r., zm. ?, wyznania luterńskiego.

10. 13 IX 1825 r. – nadzorca pokojów pensji szlacheckiej Cesarskiego Uniwersytetu Petersburskiego; 17 V 1830 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska; 17 V 1830 r. – włączony do etatu Departamentu Różnych Podatków i Opłat Ministerstwa Finansów; 31 XII 1830 r. – pomocnik referenta Departamentu Różnych Podatków i Opłat Ministerstwa Finansów; 11 VII 1831 r. – pomocnik buchaltera Departamentu Różnych Podatków i Opłat Ministerstwa Finansów; 10 IX 1832 r. – kontroler Departamentu Artylerii Ministerstwa Wojny; 1 V 1836 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby i jednorazową zapomogą w wysokości 2500 rubli; 27 VI 1836 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Jurburskiego OC; 11 XII 1843 r. – dyrektor KC Taurogi; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora GSKC Warszawa; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora GSKC Warszawa; 5 IX 1854 r. – naczelnik Skulańskiego OC; 29 V 1865 r. – naczelnik Lipawskiego OC; 1 VII 1869 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń V kl. DOC MF.

11. 12 I 1834 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 19 X 1840 r. – pierścień brylantowy; 22 VIII 1842 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 20 XI 1842 r. – podarunek od cara Mikołaja I; XII 1845 r. – nagroda finansowa 156,77 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII 1846 r. – nagroda finansowa 32,89 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1847 r. – nagroda finansowa 107,70 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 21 IV 1847 r. – dodatek finansowy na wyżywienie; XI 1847 r. – nagroda finansowa 55,93 rubla za odkrycie i zatrzy-

manie kontrabandy; 22 VIII 1849 r. – znak zasługi za XX lat nieskazitelnej służby; VII 1851 r. – nagroda finansowa 143,365 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1851 r. – nagroda finansowa 93,94 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1852 r. – nagroda finansowa 36,37 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 VIII 1852 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; VIII 1854 r. – nagroda finansowa 102,55 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 10 XI 1855 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 22 VIII 1857 r. – znak zasługi za XXX lat nieskazitelnej służby; 25 X 1857 r. – order św. Anny II kl. z koroną cesarską za oddaną i wyróżniającą się służbę; 4 VI 1858 r. – zapomoga finansowa w wysokości 850 rubli otrzymana na leczenie w czasie urlopu zagranicznego; 14 IV 1861 r. – stały dodatek finansowy w wysokości 600 rubli rocznie w miejsce dodatku na wyżywienia w wysokości 400 rubli; 23 IX 1864 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 13 XI 1864 r. – order św. Władimira III kl. za 35 lat służby; IV 1867 r. – nagroda finansowa 107,07 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 10 XI 1867 r. – order św. Stanisława I kl. za zasługi.

12. 1826 r. – radca tytularny (starsz. 13 IX 1825 r.); 1830 r. – asesor kolegiálny (starsz. 13 IX 1829 r.); 1835 r. – radca dworu (starsz. 13 IX 1834 r.); 5 IX 1844 r. – za zasługi radca kolegiálny (starsz. 14 XII 1843 r.); 7 VIII 1852 r. – radca stanu (starsz. 1 I 1851 r.); 28 X 1860 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Wilcken został pochowany 20 V 1871 r. na Wołkowskim Cmentarzu Luterańskim w Sankt Petersburgu.

14. Zmarł 17 V 1871 r. w Sankt Petersburgu.

15. ERT, EAA.644.1.2686, nlb.; LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 2, k. 411v; LVVA, zesp. 214, inw. 5, sygn. 230, k. 5v–6, 8v–9; zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 67; sygn. 70, k. 22; sygn. 73, k. 25–25v; sygn. 76, k. 1, 47; sygn. 78, k. 2v, 40; sygn. 79, k. 28, 47v; sygn. 81, k. 21v–22, 30–30v; sygn. 82, k. 6, 12–12v, 24v, 30–30v; sygn. 83, k. 25; zesp. 546, inw. 1, sygn. 68, k. 3; sygn. 209; sygn. 252, k. 1–9; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 50, k. 28; sygn. 51, k. 28; sygn. 58, k. 1, 31, 77v, 102, 130, 149v, 220, 221, 279v–280, 288–288v, 305–305v, 317v, 323–323v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 25–25v, 69, 158v, 159v, 164, 283; zesp. 828, inw. 14, sygn. 179, k. 183v–184; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5712, k. 167–172; sygn. 7126, k. 1–6; sygn. 7351, k. 145–152; sygn. 7915, k. 4–13; RGAWMF, zesp. 406, inw. 9, sygn. 604; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 18, s. 51; УПРМФ” 1865, nr 14, s. 196; nr 26, s. 441; 1867, nr 20, s. 352; 1868, nr 14, s. 274; nr 37, s. 721; 1869, nr 37, s. 524; 1871, nr 32, s. 523; *Список гражданским чинам VI класса. Исправлен по 20 Марта 1847 г., Санкт Петербург 1847*, s. 385; *Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1852 г., Санкт Петербург 1852*, s. 699; *Список чиновников и должностных*

лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, s. 132; Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год, s. 256; Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год, s. 91; Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год, kol. 603; Памятная книжка воспитанников Императорского С.-Петербургского Коммерческого Училища окончивших курс в 1850–1913 г.г., Санкт Петербург 1913, s. 29; В.В Помелов, *Выдающийся деятель регионального образования Александр Модестович фон-Вилькен*, „Историко-педагогический журнал” 2019, nr 3, s. 113.

Wilcken, Nikolaј Georgijewicz

1. Вилькен, Николай Георгиевич

2. Ur. 14 XII 1847 r. w Taurogach w guberni kowieńskiej.

3. Luterਾਂskie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni inflanckiej.

5. Szkoła Powiatowa w Chocimiu, ukończona w 1865 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 9 XI 1877 r. z Anną Kaczanową, ur. w 1859 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, córką Andrieja Kaczanowa, wychowanką dowódcy oddziału Kaliskiej BSG kapitana Andrieja Sołncewa.

8. Bezdzienny.

9. OJСIEC: Georgij Edward Wilhelmowicz Wilcken, ur. 25 XII 1802 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterਾਂskiego, urzędnik celny. МАТКА: Hermina Moritz, ur. 4 XI 1817 r. w Dorpacie, zm. 7 II 1878 r. w Sankt Petersburgu, wyznania luterਾਂskiego, córka szlachcica. RODZEŃSTWO: Modest Wilhelm, ur. 29 II 1836 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1883 r., wyznania luterਾਂskiego, urzędnik w randze asesora kolegiального, żonaty z Barbarą Aleksandrowną; Wilhelm Albert, ur. 5 XII 1837 r. w Jurburgu, zm. po 1874 r., wyznania luterਾਂskiego, kapitan, oficer 13 Brygady Artylerii, oficer Wołyńskiej BSG i Skulańskiego BSG; wyznania luterਾਂskiego; Luiza Natalia, ur. 30 XII 1838 r. w Jurburgu, zm. po 1867 r., wyznania luterਾਂskiego; Paweł Wiktor, ur. 14 XI 1840 r. w Jurburgu, zm. 17 III 1906 r. w Wyborgu, wyznania luterਾਂskiego, wiceadmirał, oficer floty rosyjskiej, żonaty z Sigrid Aleksandrą baronową Cederkreutz; Maria Jekaterina, ur. 18 IX 1842 r. w Jurburgu, zm. po 1867 r., wyznania luterਾਂskiego; Olga Rudolfina, ur. 10 VII 1846 r. w Taurogach, zm. po 1867 r., wyznania luterਾਂskiego; Klara, ur. 18 I 1850 r. w Taurogach, zm. przed 1865 r., wyznania luterਾਂskiego; Aleksandr Karl, ur. 30 VIII 1857 r. w Skulanach, zm. po 1919 r., wyznania luterਾਂskiego, absolwent szkoły handlowej, inspektor podatkowy powiatu krzemieńczuckiego guberni połtawskiej i miasta Kowna, naczelnik wydziału Pskowskiej Izby Skarbowej.

10. 1 VII 1866 r. – podoficer 25 Dywizji Piechoty; 8 VII 1866 r. – podoficer 97 Inflanckiego Pułku Piechoty; 23 VIII 1866 r. – oddelegowany w celu kształcenia do Ryskiej Szkoły Junkrów Piechoty; 17 IX 1866 r. – junkier Ryskiej Szkoły Junkrów Piechoty; 1 VI 1867 r. – powrócił do pułku macierzystego; 1 IX 1867 r. – ponownie oddelegowany w celu kształcenia do Ryskiej Szkoły Junkrów Piechoty; 12 XII 1867 r. – na własną prośbę skierowany do pułku macierzystego; 21 IX 1868 r. – zwolniony ze służby wojskowej; 8 X 1868 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Lipawskiego OC; 1 VII 1869 r. – z powodu reorganizacji administracji celnej poza etatem; 3 I 1870 r. – włączony do etatu DOC MF (5 I 1870 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg); 14 X 1870 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg (14 X 1870 r. – oddelegowany do zajęć w Lądowej KC Sankt Petersburg); 17 XII 1871 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Kaliskiego OC; 8 I 1872 r. – oddelegowany do zajęć w KC Wieruszów; 14 III 1872 r. – p.o. nadzorcy PK Gniazdów; 12 IV 1872 r. – p.o. nadzorcy PK Czeladź; 15 VI 1872 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PK Czeladź; 14 I 1875 r. – dyrektor PC Grodziszczko; 22 IX 1886 r. – dyrektor KC Lubicz.

11. 1887 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1886 r.; 21 IV 1891 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1892 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 VII 1891 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 10 VI 1869 r. – registrator kolegiálny (starsz. 8 X 1868 r.); 4 I 1874 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 8 X 1871 r.); 8 V 1875 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 8 X 1873 r.); 9 VIII 1879 r. – radca tytularny (starsz. 8 X 1875 r.); 6 III 1880 r. – asesor kolegiálny (starsz. 8 X 1877 r.); 3 XII 1887 r. – radca dworu (starsz. 22 IX 1887 r.).

13. Po śmierci męża Anna von Wilcken zamieszkała w Lubiczu a następnie w Mławie. W 1909 r. pracowała w charakterze pisarza wolnonajemnego w KC Mława

14. Zmarł 16 XII 1897 r. w Lubiczu.

15. ERT, EAA.644.1.2686, nlb.; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 219, k. 1331–1336; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 137, 184v; zesp. 560, inw. 33, sygn. 99; RGAWMF, zesp. 406, inw. 9, sygn. 604; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 18, s. 51; AP w Poznaniu oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 21, k. 13v; sygn. 28, k. 1v; sygn. 29, k. 8; sygn. 33, k. 7; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 64, s. 45, 66; sygn. 66, s. 25; sygn. 68, s. 15; sygn. 71, s. 23; sygn. 79, s. 60; sygn. 90, s. 45; sygn. 94, s. 3; sygn. 98, s. 45; „УИПМФ” 1868, nr 14, s. 274; nr 37, s. 721; 1870, nr 6, s. 90; 1871, nr 6, s. 90; 1872, nr 51–52, s. 1021; 1874, nr 3, s. 58–59; 1875, nr 21, s. 469, 471; nr 24, s. 551; 1879, nr 35, s. 953–954; 1880,

nr 14, s. 353; 1886, nr 42, s. 171; 1888, nr 6, s. 336; 1891, nr 16, s. 185–189; ПДТСЕВ, 1897, nr 17, s. 1; nr 43, s. 2; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год*, s. 111; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г.*, s. 114; *Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год*, kol. 603; *Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год*, s. 91.

Winogradow, Michaił Wasiljewicz

1. Виноградов, Михаил Васильевич
 2. Ur. w 1824 r. w guberni niżnonowogrodzkiej.
 3. Prawosławne.
 4. Syn urzędnika.
 5. Szkoła dla Dzieci Urzędników Kancelaryjnych w Niżnym Nowogrodzie, ukończona w 1839 r.
 6. Żona posiadała majątek dziedziczny w powiecie nikołajewskim guberni samarskiej o powierzchni 250 dziesięcin.
 7. ŻONATY przed 1853 r. z Nadieżdą Michajłową, ur. przed 1835 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, szlachcianka.
 8. DZIECI: Natalia, ur. 25 IX 1853 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.
 9. OJCIEC: Wasilij Winogradow, ur. przed 1803 r., zm. po 1824 r., wyznania prawosławnego, registrator kolegialny, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 26 X 1839 r. – urzędnik kancelaryjny Sądu Ziemskiego w Niżnym Nowogrodzie; 30 XII 1841 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Niżnonowogrodzkiego Gubernatora Wojennego (6 VI 1847 r. – oddelegowany do zajęć w Kantoru Gościnnego Dworu w Niżnym Nowogrodzie); 2 VI 1847 r. – p.o. skarbnika i buchaltera Kantoru Gościnnego Dworu w Niżnym Nowogrodzie; 25 VIII 1847 r. – registrator Kancelarii Niżnonowogrodzkiego Gubernatora Wojennego; 2 XI 1849 r. – młodszy pomocnik referenta Kancelarii Niżnonowogrodzkiego Gubernatora Wojennego; 28 XI 1849 r. – urzędnik kancelaryjny Ministerstwa Dóbr Państwowych; 28 XII 1850 r. – urzędnik kancelaryjny DHZ MF; 9 II 1851 r. – p.o. młodszego pomocnika referenta DHZ MF; 29 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku młodszego pomocnika referenta DHZ MF; 14 VI 1855 r. – starszy pomocnik referenta DHZ MF; 24 VI 1863 r. – dziennikarz ogólny DHZ MF; 7 X 1863 r. – p.o. młodszego referenta DHZ MF; 1 I 1865 r. – referent DOC MF; 15 XI 1866 r. – włączony do etatu DOC MF; 9 I 1867 r. – dziennikarz ogólny DOC MF (równocześnie p.o. referenta DOC MF); 1 II 1869 r. – sekretarz przy dyrektorze DOC MF (31 VIII 1871 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg); 1 IX 1871 r. – członek KC Rewel; 6 X 1873 r. – członek KC Kronsztad; 13 III 1878 r. – członek i skarbnik KC Michałowice; 1 X 1882 r. – poza etatem; 1 IV 1883

r. – dyrektor KC Mariupol; 23 VI 1883 r. – dyrektor KC Tomaszów; 23 IX 1888 r. – dyrektor KC Praszka; 10 V 1891 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 16 V 1847 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 8 VII 1848 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 25 V 1849 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 25 X 1857 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 19 XI 1859 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 30 XI 1860 r. – nagroda finansowa 250 rubli; 21 XII 1864 r. – nagroda finansowa 500 rubli; 26 XII 1857 r. – nagroda finansowa 450 rubli; 15 XII 1867 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 XII 1868 r. – nagroda finansowa 450 rubli; 12 XII 1870 r. – nagroda finansowa 450 rubli; V-VI 1873 r. – nagroda finansowa 47,80 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I-II 1874 r. – nagroda finansowa 45,42 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 22 IX 1882 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat nieskazitelnej służby.

12. 29 IX 1848 r. – registrator kolegiálny (starsz. 26 X 1847 r.); 14 II 1853 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 26 X 1852 r.); 24 IV 1856 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 26 X 1855 r.); 14 V 1859 r. – radca tytularny (starsz. 26 X 1858 r.); 25 IX 1862 r. – asesor kolegiálny (starsz. 26 X 1861 r.); 22 XII 1866 r. – radca dworu (starsz. 28 XI 1866 r.); 12 IX 1872 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 IX 1871 r.).

13. W czasie pracy w KC Kronsztad pełnił funkcję członka rady kasy oszczędnościowej urzędników zatrudnionych w tamtejszej komorze celnej.

14. Zmarł po 10 V 1891 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 30; sygn. 31, k. 107; RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 233, k. 454–467; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1/83, k. 13v; sygn. 2/2, s. 7; AP w Lublinie, Kancelaria Gubernatora Lubelskiego, sygn. 5411, k. 11–11v; „УПРМФ” 1867, nr 2, s. 17–18; nr 11, s. 180; 1869, nr 19, s. 251; 1871, nr 48, s. 794; 1872, nr 39, s. 765; 1873, nr 29, s. 586; 1874, nr 8, s. 171; nr 12, s. 276; 1878, nr 32, s. 867; 1883, nr 32, s. 916; nr 39, s. 1130; 1888, nr 42, s. 201; 1891, nr 24, s. 255; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1885 год*, s. 44; *Памятная книжка Калишской губернии на 1891 год*, s. 102.

Witkowski, Antoni Wikientjewicz

1. Витковский, Антоний Викентьевич

2. Ur. w 1807 r. w guberni wileńskiej.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny guberni kowieńskiej.

5. Szkoła Powiatowa w Kiejdanach, nieukończona.

6. Majątek ziemski zakupiony w powiecie kowieńskim o powierzchni 216 dzieścin wraz z 6 duszami chłopskimi (w 1850 r.)

7. ŻONATY przed 1843 r. z Julią Warakomską, ur. przed 1826 r., zm. po 1859 r., wyznania prawosławnego, córką Justyna Warakomskiego.

8. DZIECI: Nikołaj, ur. 18 V 1843 r. w guberni wileńskiej, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Olga, ur. 9 VI 1844 r. w guberni wileńskiej, zm. 7 V 1857 r. w Krzeszowie, wyznania prawosławnego; Jekaterina, ur. 31 VII 1845 r. w guberni wileńskiej, zm. po 1850 r., wyznania prawosławnego; Jewgienij, ur. 25 XII 1848 r. w guberni wileńskiej, zm. po 1 X 1872 r., wyznania prawosławnego, podporucznik, oficer armii rosyjskiej; Julia, ur. 22 VIII 1851 r. w Krzeszowie nad Sanem, zm. po 1 X 1872 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 1 X 1872 r. z Sewerynem Leonardem Lawdańskim, ur. w 1847 r., zm. po 1 X 1872 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem właściciela majątku ziemskiego „Sewerynow” w powiecie kowieńskim Seweryna Lawdańskiego; Antoni, ur. 1 I 1854 r. w Krzeszowie nad Sanem, zm. po 1 X 1872 r., wyznania prawosławnego; Wikientij, ur. 1 I 1859 r. w Krzeszowie nad Sanem, zm. po 20 III 1860 r., wyznania prawosławnego;

9. OJCIEC: Wincenty Witkowski, ur. przed 1786 r., zm. po 1807 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 17 X 1826 r. – dozorca celny KC Jurburg; 20 XI 1830 r. – pisarz KC Połoga; 1 XII 1833 r. – pisarz KC Taurogi; 14 XII 1834 r. – wagstempelmeister KC Taurogi (od 9 XII 1834 r. do 20 IV 1835 r. – przebywał wraz z urzędnikiem do poruczeń Sokołowem w delegacji służbowej na terenie Królestwa Pruskiego); 5 VI 1836 r. – oficer rezerwowy Wileńskiej BSG; 3 IX 1837 r. – nadstrażnik Wileńskiej BSG; 22 III 1849 r. – dyrektor KC Merecz; 1 I 1851 r. – p.o. dyrektora KC Krzeszów; 19 II 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Krzeszów; 7 X 1860 r. – dyrektor KC Igołomia; 21 XI 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby.

11. 12 XI 1826 r. – nagroda finansowa 126 rubli asygnacyjnych za zatrzymanie kontrabandy; 1829 r. – nagroda finansowa 100 rubli asygnacyjnych za uratowanie ludzi w czasie powodzi w Jurburgu; 1832 r. – nagroda finansowa 1000 rubli za pomoc straży granicznej w walce z powstańcami polskimi w 1831 r.; 1832 r. – nagroda finansowa 25 rubli asygnacyjnych; 22 V 1835 r. – nagroda finansowa 250 rubli asygnacyjnych; 15 IV 1836 r. – nagroda finansowa 600 rubli asygnacyjnych; 1836 r. – nagroda finansowa 100 rubli asygnacyjnych; 1837 r. – nagroda finansowa 400 rubli asygnacyjnych; 1838 r. – nagroda finansowa 230 rubli asygnacyjnych; 1839 r. – nagroda finansowa 130 rubli; 6 V 1840 r. – nagroda finansowa 140 rubli; 30 XII 1840 r. – wdzięczność cara Mikołaja I; 1840 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 17 XII 1841 r. – wdzięczność cara Mikołaja I; 1841 r. – nagroda finansowa 100 rubli; 1842 r. – nagroda finansowa 40 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1846 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1848 r. – nagroda finansowa 35 rubli; 22 VIII 1849 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby; 1849 r. – nagroda finan-

sowa 75 rubli; 22 VIII 1858 r. – znak zasługi za XXV lat nieskazitelnej służby; VIII 1860 r. – nagroda finansowa 63,955 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 18 V 1834 r. – registrator kolegialny (starsz. 31 XII 1832 r.); 18 VII 1838 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 31 XII 1836 r.); 16 II 1842 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 31 XII 1840 r.); 11 III 1846 r. – radca tytularny (starsz. 31 XII 1844 r.); 24 IV 1856 r. – asesor kolegialny (starsz. 22 III 1849 r.); 10 II 1857 r. – radca dworu (starsz. 22 III 1855 r.).

13. 22 XI 1835 r. – został napadnięty w czasie pełnienia obowiązków służbowych przez 2 przemytników pochodzenia żydowskiego; w czasie służby na stanowisku nadstrażnika Wileńskiej BSG odznaczył się bardzo dużą skutecznością w zatrzymywaniu przemytu wartości przeszło 35000 rubli; 26 III 1863 r. otrzymał prawo do pobierania emerytury w wysokości 428,88 rubla od dnia 21 XI 1861 r.; po odejściu na emeryturę zamieszkał na terenie powiatu kowieńskiego.

14. Zmarł po 26 III 1863 r.

15. LVIA, zesp. 605, inw. 15, sygn. 8, k. 92v–93; zesp. 1541, inw. 1, sygn. 30, k. 82; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 29, k. 70v; sygn. 30, k. 78v; sygn. 82, k. 6v; zesp. 546, inw. 1, sygn. 66, k. 82v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 93, k. 66; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 65–66, 88, 130, 210, 211–211v, 273v–274, 358v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 5712, k. 388–399; sygn. 7351, k. 351–352; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 4, s. 2, 16; sygn. 7, s. 10, 22; sygn. 9, s. 8, 10; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 6, k. 22v–23; Akta Parafii Prawosławnej w Potoku Górnym, sygn. 8, k. 5v; „GRKP” 1857, nr 78, s. 517.

Witte, Georg Ottowicz von

1. Витте, Георгий Оттович фон
2. Ur. w 19 XI 1827 r. w Sankt Petersburgu.
3. Luterzańskie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej od 6 IX 1872 r.
5. 2 Korpus Kadetów w Sankt Petersburgu, ukończony w 1847 r.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1865 r. z Emilią Pörschke, ur. w 1842 r., zm. po 15 I 1883 r., wyznania luterńskiego.

8. DZIECI: Maria Ludwika Zofia, ur. 19 VI 1865 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1891 r., wyznania luterńskiego, zamężna z urzędnikiem rzeczywistym radcą stanu Mikołajem Iwanowiczem Pawłowem; Georgij Otto Ludwik, ur. 7 IV 1867 r. w Warszawie, zm. po 1917 r., wyznania luterńskiego, absolwent Wydziału Prawa Cesarzowskiego Uniwersytetu Petersburskiego 1890 r., tajny radca 10 IV 1916 r., urzędnik do szczególnych poruczeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zarządzający Wydzia-

łem Zdrowia Publicznego i Opieki Społecznej Głównego Zarządu Gospodarką Lokalną, autor prac: *В С.-Луи и обратно. (Летом 1904 г.)*, Санкт Петербург 1904 oraz *Под фон-Витте (Клейн-Комби). 1600–1900*, Санкт Петербург 1911; żonaty z Natalią Szczerbacką, córką byłego członka stałego Kieleckiego Gubernialnego Urzędu do Spraw Włościańskich i gubernatora ufimskiego Hipolita Szczerbackiego; Sergiusz Konstanty, ur. 20 XII 1868 r. w Warszawie, zm. 11 XII 1900 r., wyznania luterńskiego, absolwent Cesarskiego Instytutu Inżynierów Dróg Komunikacyjnych 1894 r., radca tytularny, etatowy inżynier IX kl. Ministerstwa Dróg Komunikacyjnych, kawaler; Emilia Adelajda, ur. 22 V 1871 r. w Warszawie, zm. w 1897 r., wyznania luterńskiego; Natalia, ur. 26 XII 1882 r. w Warszawie, zm. po 15 I 1883 r., wyznania luterńskiego, szlachcianka guberni petersburskiej od 7 IV 1883 r.

9. OJCIEC: Otto Johann von Witte, ur. w 1792 r. w Klein Campi w powiecie doprackim guberni inflanckiej, zm. 22 II 1836 r. w Rewlu, wyznania luterńskiego, szlachcic dziedziczny guberni inflanckiej, podpułkownik lejbgwardii 15 VI 1826 r., oficer Pułku Kirasjerów Lejbgwardii. MATKA: Luiza Natalia von Moller, ur. w 1 VIII 1797 r., zm. 5 I 1828 r. w Starej Ładodze, wyznania luterńskiego, szlachcianka. RODZENSTWO: Anna Emilia, ur. w 1820 r., zm. 9 III 1854 r., wyznania luterńskiego, zamężna od 6 II 1838 r. z Walerianem Iwanowskim, ur. w 1806 r., zm. 22 VIII 1871 r. w Sankt Petersburgu, szlachcicem dziedzicznym, radcą dworu, urzędnikiem, wyznania rzymskokatolickiego; Zofia, ur. w 1824 r., zm. w XII 1843 r., wyznania luterńskiego, zamężna od 1843 r. z Antonim Żelichowskim, ur. w 1802 r., zm. w 1884 r., wyznania rzymskokatolickiego, urzędnikiem Kancelarii Własnej Jego Cesarskiej Wysokości Królestwa Polskiego.

10. 14 VIII 1847 r. – oficer Kamczackiego Pułku Jegrów; 20 V 1849 r. – adiutant batalionu Kamczackiego Pułku Jegrów; 21 I 1851 r. – oficer porządkowy Kamczackiego Pułku Jegrów; 29 V 1853 r. – skreślony ze stanu osobowego Kamczackiego Pułku Jegrów z powodu choroby; 11 VI 1853 r. – oficer Kamczackiego Pułku Jegrów; 24 VII 1853 r. – geweldiger Kamczackiego Pułku Jegrów (2 XII 1859 r. – oddelegowany do Instytutu Korpusu Inżynierów Górnictwa); 9 XI 1861 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 18 XI 1861 r. – urzędnik II kategorii stojący przy GSKC Warszawa (18 XI 1861 r. – oddelegowany do zajęć w KC Sankt Petersburg; 29 I 1862 r. – oddelegowany do zajęć w KC Moskwa); 30 I 1863 r. – urzędnik I kategorii stojący przy GSKC Warszawa; 25 VIII 1863 r. – dyrektor KC Skulany; 14 III 1866 r. – pomocnik dyrektora GSKC Warszawa; 21 XII 1868 r. – dyrektor KC Wincenta; 21 VI 1869 r. – włączony do etatu DOC MF; 28 VI 1869 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku i emeryturą.

11. 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrażowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 23 X 1854 r. – order św. Anny III kl. z mieczami za wzorową służbę i odwagę okazaną w czasie walk z wojskami tureckimi; 2 VIII 1855 r. – order św. Anny II kl. z mieczami za okazane męstwo w czasie obrony Sewastopola w dniach 26 V i 6 VI 1855 r.; 19 XI 1855 r. – order św. Stanisława II kl. z mieczami za okazane męstwo w czasie obrony Sewastopola 26 VIII 1855 r.; VI 1865 r. – nagroda finansowa 88,0025 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 563,32 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; III 1868 r. – nagroda finansowa 408,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1868 r. – nagroda finansowa 599,50 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 14 VIII 1847 r. – chorąży; 1 VII 1850 r. – podporucznik; 6 VI 1854 r. – porucznik; 17 IV 1855 r. – za zasługi sztabkapitan; 9 XI 1861 r. – przemianowany na rangę asesora kolegialnego; 7 IV 1867 r. – radca dworu (starsz. 18 XI 1865 r.); 5 VI 1869 r. – radca kolegialny (starsz. 17 XII 1868 r.).

13. Brał udział w rosyjskiej interwencji wojskowej na Węgrzech w czasie Wiosny Ludów oraz w walkach w czasie wojny krymskiej; Von Witte otrzymał emeryturę w wysokości 309,41 rubla rocznie otrzymywaną z Warszawskiej Gubernialnej Kasy Skarbowej; na emeryturze mieszkał w Warszawie w domu przy ulicy Chmielnej w domu nr 1542.

14. Zmarł w 1895 r. w Warszawie.

15. CGIASP, zesp. 1822, inw. 3, sygn. 14, k. 43; sygn. 18, k. 133v; sygn. 27, k. 143; sygn. 28, k. 90; sygn. 93, k. 102v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 30, k. 78; RGIA, zesp. 1343, inw. 18, sygn. 2685; inw. 35, sygn. 4387; TL, TLA.237.2.1, nlb., akt zgonu nr 9 z 1836 r.; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, sygn. 55, k. 11v; Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 9, k. 3v; „УПРМФ” 1865, nr 28, s. 482; 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 42, s. 753–754; 1868, nr 16, s. 307; nr 29, s. 554; 1869, nr 10, s. 130; 1869, nr 25, s. 346–347; nr 37, s. 524; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Августа 1847 года; Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1 Июля 1850 года; *Список чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть первая*, s. 1202; *Список чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1916 года, часть первая*, s. 1591; *Список личного состава Министерства Путей Сообщения. 1896 г.*, s. 220; Г.Г. Витте, *Род фон-Витте (Клейн-Комби). 1600–1900*, Санкт Петербург 1911; Н.А. Мурзанов, *Словарь русских*, s. 85; Санкт-Петербургская дворянская родословная книга. *Литера В*, Москва 2013, s. 71; В.В. Шереметевский, *Русский провинциальный некрополь*, том первый, Москва 1914, s. 153.

Własow, Aleksandr Piotrowicz

1. Власов, Александр Петрович
2. Ur. 3 II 1826 r. w guberni pskowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Korpus Kadetów w Połocku, ukończony 9 VIII 1845 r. ze stopniem chorążego.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1894 r. z Teresą Kenten de Rumare, ur. w 1837 r. w Odessie, zm. 8 V 1905 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, córką rotmistrza w stanie spoczynku Michała Kenten de Rumare i Wiktorii z d. Ułaszyn.
8. Bezdzienny.
9. OJCIĘC: Piotr Własow, ur. przed 1805 r., zm. po 1826 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
 10. 9 VIII 1845 r. – oficer Borodinskiego Pułku Piechoty; 16 XI 1849 r. – p.o. adiutanta dowódcy 17 Dywizji Piechoty; 4 V 1854 r. – oficer Moskiewskiego Pułku Piechoty; 1 IX 1857 r. – oficer sztabu 17 Dywizji Piechoty; 15 I 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 26 VII 1860 r. – młodszy urzędnik do szczególnych poruczeń przy gubernatorze niżnonowogrodzkim; 17 I 1861 r. – p.o. isprawnika ziemskiego powiatu siemionowskiego; 10 II 1861 r. – zatwierdzony na stanowisku isprawnika ziemskiego powiatu siemionowskiego; 25 IX 1863 r. – isprawnik ziemski powiatu kniażyńskiego guberni niżnonowogrodzkiej; 12 XII 1863 r. – na własną prośbę włączony do etatu DOC MF; 14 I 1867 r. – skierowany do składu urzędników Łądowej KC Sankt Petersburg i oddelegowany do zajęć w GSKC Warszawa; 4 II 1867 r. – p.o. członka GSKC Warszawa; 1 VII 1869 r. – zatwierdzony na stanowisku członka GSKC Warszawa; 18 IX 1889 r. – dyrektor KC Wołoczyska; 24 XI 1890 r. – dyrektor KC Aleksandrów; 19 I 1897 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z powodu choroby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
 11. 1851 r. – nagroda finansowa 81,66 rubla; 15 VIII 1854 r. – zadowolenie cara Mikołaja I; 1855 r. – medal za obronę Sewastopola; 26 VIII 1856 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia wojny w latach 1853–1856; 24 III 1857 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 18 IX 1861 r. – zadowolenie cara Aleksandra II; 10 VII 1863 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; VI 1867 r. – nagroda finansowa 134,26 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX 1867 r. – nagroda finansowa 460,30 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; I 1868 r. – nagroda finansowa 37,33 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI 1868 r. – nagroda finansowa 127,97 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X 1868 r. – nagroda finansowa 156,47 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV 1869 r. – nagroda finansowa 64,82 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII

1869 r. – nagroda finansowa 32,09 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; X
 1869 r. – nagroda finansowa 169,89 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VII
 1870 r. – nagroda finansowa 88,11 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XII
 1870 r. – nagroda finansowa 38,76 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV
 1871 r. – nagroda finansowa 34,36 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; XI
 1871 r. – nagroda finansowa 163,09 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX
 1872 r. – nagroda finansowa 146,69 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IV
 1873 r. – nagroda finansowa 296,90 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 14
 I 1874 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; IV-V 1874
 r. – nagroda finansowa 255,24 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; VI-VIII
 1874 r. – nagroda finansowa 54,90 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; IX-
 -XII 1875 r. – nagroda finansowa 88,55 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;
 II-III 1876 r. – nagroda finansowa 99,39 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy;
 V-VII 1876 r. – nagroda finansowa 277,18 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontra-
 bandy; X-XII 1876 r. – nagroda finansowa 196,62 rubla za odkrycie i zatrzymanie
 kontrabandy; 20 I 1878 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę;
 1878 r. – dodatek 30% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 1 V 1878 r.; 22 IX
 1880 r. – order św. Władimira IV kl. za 35 lat służby; 1 I 1883 r. – order św. Władimira
 III kl. za zasługi; 1884 r. – dodatek 45% za piętnaście lat służby w Królestwie Polskim
 od dnia 1 VI 1884 r.; 27 III 1891 r. – dodatek 30% za okres służby w Królestwie Pol-
 skim od dnia 24 XI 1890 r.; 17 IX 1893 r. – błogosławieństwo arcybiskupa chełmsko-
 warszawskiego za ofiary złożone na rzecz cerkwi prawosławnej w Aleksandrowie
 Przygranicznym.

12. 9 VIII 1845 r. – chorąży; 14 V 1848 r. – podporucznik; 29 VII 1849 r. – porucz-
 nik; 6 VII 1853 r. – sztabkapitan; 15 I 1859 r. – kapitan; 30 XI 1861 r. – przemianowa-
 ny ze stopnia sztabkapitana na rangę sekretarza kolegijskiego; 26 III 1864 r. – radca
 tytularny (starsz. 26 VI 1860 r.); 27 IV 1865 r. – asesor kolegijski (starsz. 26 VI 1863
 r.); 24 VII 1870 r. – radca dworu (starsz. 1 VI 1869 r.); 6 VI 1890 r. – radca stanu (starsz.
 18 IX 1889 r.).

13. Siostra żony Własowa była małżonką Siergieja Boane (patrz: Boane Siergiej)
 dyrektora KC Zieluń; w czasie pobytu w Aleksandrowie Przygranicznym aktywnie
 wspierał działalność miejscowej cerkwi prawosławnej m.in. był jednym z inicjato-
 rów i ofiarodawców środków finansowych na budowę ogrodzenia wokół świątyni.

14. Zmarł 19 I 1897 r.

15. RGIA, zesp. 21, inw. 11, sygn. 218, k. 416–426; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17,
 k. 123; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkuszu,
 sygn. 1/76, k. 16v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej
 Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 71, k. 17v; Akta

stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 183, s. 708; „УПРМФ” 1867, nr 3, s. 32; nr 11, s. 180; nr 29, s. 532; nr 42, s. 753–754; 1868, nr 7, s. 130; nr 29, s. 554; nr 47, s. 883; 1869, nr 20, s. 275; nr 33, s. 468–469; nr 49, s. 691–692; 1870, nr 31, s. 450; nr 38, s. 558; 1871, nr 4, s. 59; nr 19, s. 302; nr 51, s. 850–851; 1872, nr 44, s. 862; 1873, nr 10, s. 194; nr 20, s. 394; 1874, nr 4, s. 83; nr 25, s. 594; nr 40, s. 916–917; 1876, nr 5, s. 108–109; nr 6, s. 125–126; nr 21, s. 485–486; nr 36, s. 819; 1877, nr 7, s. 149–150; 1878, nr 7, s. 159; 1883, nr 1, s. 1–2; 1889, nr 42, s. 426; 1890, nr 51, s. 466; 1897, nr 6, s. 73; nr 20, s. 253–254; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1893, nr 19, s. 314–315; „Kurjer Warszawski” 1905, nr 140, s. 8; ПДТСЕВ, 1897, nr 7, s. 1.

Wojna, Aleksandr Nikiforowicz

1. Война, Александр Никифорович
2. Ur. 2 V 1876 r. w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn nauczyciela szkoły ludowej.
5. Szkoła Duchowna w Krzemieńcu, ukończona w 1891 r.; Wołyńskie Seminarium Duchowne, ukończone w 1897 r. z dyplomem II kategorii.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY z ?, wdowiec przed 1912 r.
8. Bezdzietny.
9. ОЦЕЦ: Nikifor Wojna, ur. przed 1855 r., zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, nauczyciel szkoły ludowej w Borsuku w powiecie krzemienieckim guberni wołyńskiej. МАТКА: ? РОДЗЕНСТВО: ?
10. 7 VIII 1897 r. – psalmista cerkwi w Bielewie w powiecie zasławskim guberni wołyńskiej; 16 II 1898 r. – psalmista cerkwi p.w. św. Nikołaja w Zasławie w guberni wołyńskiej; 1 X 1902 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1 XI 1902 r. – urzędnik kancelaryjny KC Batumi; 12 III 1905 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym Kancelarii Naczelnika Bakińskiego OC; 24 I 1906 r. – nadzorca PK Szaturły; 14 VIII 1906 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Bakińskiego OC; 1 VII 1911 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Kaukaskiego OC; 20 X 1911 r. – dyrektor KC Podłęże; 14 I 1914 r. – dla dobra służby dyrektorem KC Wilczyn; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.
11. 28 II 1909 r. – order perski Lwa i Słońca III kl.; 29 III 1909 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1912 r. – dodatek 20% za 5 lat służby na Zakaukaziu od dnia 14 VIII 1911 r.; 1913 r. – medal jasnobrózowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 7 VII 1907 r. – registrator kolegiálny (starsz. 5 X 1906 r.); 8 III 1908 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 5 X 1909 r.); 25 III 1912 r. – za zasługi sekretarz kolegiálny (starsz. 5 X 1910 r.); 17 III 1914 r. – radca tytularny (starsz. 5 X 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1914 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 25v, 37, 73v; inw. 2, sygn. 12, k. 6, 14–14v; ERT, EAA.644.1.1700, k. 5v, 23v, 39v; EAA.644.1.1740, k. 29v–30v; EAA.644.1.1936a, k. 13v, 25; EAA.644.1.2061, k. 6, 14–14v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 36, k. 4v, 22v, 38v; sygn. 37, k. 29v–30v; sygn. 43, k. 6, 14–14v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2033, k. 6, 14–14v; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 28; zesp. 560, inw. 20, sygn. 651, k. 132–138; ПДТСЕВ, 1906, nr 3, s. 2; nr 13, s. 2; nr 23, s. 2; 1907, nr 19, s. 2–4; 1911, nr 15, s. 1; 1912, nr 5, s. 4; nr 10, s. 3; 1913, nr 1, s. 48; 1914, nr 2, s. 5; nr 7, s. 1–2; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 210; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 236; *Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года*, s. 80.

Wojszwiłło, Epimach Michajłowicz

1. Войшвилло, Эпимах Михайлович

2. Ur. w 1825 r.

3. Rzymskokatolickie.

4. Szlachcic dziedziczny.

5. Gimnazjum w Krożach, ukończone 15 VI 1843 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY po 1852 r. z Barbarą Rokicką, ur. ur. 4 XII 1827 r. w obwodzie białostockim, zm. po 1861 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka dyrektora KC Wierzbołów Henryka Rokickiego i Marianny z d. Zaleska.

8. DZIECI: Maria, ur. 30 VI 1855 r. w Łomży, zm. po 1856 r., wyznania rzymskokatolickiego; Eugenia Kwiryna, ur. 18 III 1857 r. w Łomży, zm. po 1885 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 30 XII 1884 r. z kupcem z Sierpca Marianem Sztandermajerem, ur. 7 IX 1851 r. w Dobrzyniu nad Wisłą, zm. po 1885 r., wyznania rzymskokatolickiego, synem szewca Józefa Sztandermajera i Pauliny z d. Smurzewska; .Leontyna Natalia, ur. 14 X 1860 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, zm. 13 VIII 1861 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, wyznania rzymskokatolickiego; Witold Artur, ur. 11 X 1861 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, zm. 24 VI 1862 r. w Dobrzyniu nad Drwęcą, wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIEC: Michał Wojszwiłło, ur. przed 1804 r., zm. po 1825 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 6 X 1843 r. – nadetatowy pisarz kancelarii Jurburskiego OC; 17 IV 1845 r. – pisarz KC Nowemiasto; 25 V 1848 r. – pisarz KC Kowno; 1 I 1851 r. – pisarz KC Wierzbołów (od 20 I 1851 r. do 10 XII 1852 r. – oddelegowany do p.o. dyrektora PC Raczki); 6 IV 1852 r. – sekretarz KC Wierzbołów; 13 VIII 1856 r. – sekretarz Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 13 III 1857 r. – dyrektor KC Dobrzyń; 11 XI 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 1865 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby.

11. 1844 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 17,5 rubla; 1846 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1847 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 10 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 6 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 50 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1853 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 10 rubli; VII 1859 r. – nagroda finansowa 98,405 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 13 VII 1847 r. – registrator kolegiálny (starsz. 17 IV 1846 r.); 8 XI 1850 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 IV 1850 r.); 21 X 1853 r. – za zasługi sekretarz kolegiálny (starsz. 9 X 1853 r.); 17 IX 1857 r. – radca tytularny (starsz. 9 XII 1856 r.); 1861 r. – asesor kolegiálny (starsz. 9 XII 1859 r.).

13. Wojszwiłło prawdopodobnie zawarł związek małżeński w kościele rzymskokatolickim w Wierzbołowie; po odejściu ze służby zamieszkał w Sierpcu.

14. Zmarł po 1885 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2., sygn. 29, k. 57; sygn. 79, k. 37–37v; sygn. 82, k. 10v; sygn. 85, k. 32; sygn. 86, k. 16v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 139–139v, 253–253v, 363; sygn. 70, k. 34–34v; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 154–154v, 236–236v, 387v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 63–64; sygn. 2066, k. 63–64; sygn. 3914, k. 131–135; sygn. 5712, k. 375–377; sygn. 7351, k. 367–369; sygn. 7398, k. 179–182; sygn. 8976, k. 51–52; AP w Płocku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Sierpcu, sygn. 121, s. 75; sygn. 122, k. 1–2; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dulsk, sygn. 91, s. 37; sygn. 92, s. 42, 90–91; sygn. 94, s. 109; Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzyń n. Wisłą, sygn. 87, s. 41; „GRKP” 1857, nr 276, s. 2127.

Wolskij, Witalij Ludwikowicz

1. Вольский, Виталий Людвилович
2. Ur. w 1832 r. w guberni grodzieńskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.

5. 6 klas Gimnazjum Gubernialnego w Grodnie, ukończony w 1849 r.; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej przed Radą Pedagogiczną Szkoły Powiatowej w Bielsku.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 1858 r. z Klementyną Eufrozyną Młynarską, ur. 30 I 1836 r. w Suwałkach, zm. 18 II 1889 r. w Warszawie, wyznania rzymskokatolickiego, szlachcianką, córką ekspedytora generalnego Komisji Województwa Augustowskiego, Piotra Młynarskiego, ur. w 1792 r. w Zamościu, zm. 20 XII 1841 r. w Suwałkach, wyznania rzymskokatolickiego i Katarzyny z d. Kizling (Kizlink), ur. w 1810 r., zm. po 1842 r., wyznania rzymskokatolickiego.

8. DZIECI: Olga, ur. 22 V 1859 r. w Wincencie, zm. po 13 V 1859 r., wyznania prawosławnego; Michał, ur. w 1860 r., zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, absolwent Progimnazjum Męskiego w Częstochowie w 1874 r., urzędnik celny; Witalij, ur. 10 VI 1861 r. w Zawichoście, zm. po 1871 r., wyznania prawosławnego; Maria, ur. 23 V 1863 r. w Zawichoście, zm. po 1874 r., wyznania prawosławnego; Zofia, ur. 1 III 1871 r. w Zawichoście, zm. po 22 III 1871 r., wyznania prawosławnego; Władimir, ur. 4 II 1873 r. w Częstochowie, zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, radca kolegiálny, urzędnik celny, m.in. pomocnik kalkulatora ceł KC Lipawa, buchalter i kalkulator ceł KC Kretynga; buchalter KC we Władywostoku, buchalter GSKC Warszawa, żonaty od 16 IV 1900 r. z Anną Albertyną Elżbietą Haaze, ur. w 1876 r. w Nebrze, zm. po 1901 r., wyznania luterńskiego, obywatelką Cesarstwa Niemieckiego, córką Alberta Gustawa Haaze.

9. OJCIEC: Ludwik Juliewicz Wolski, ur. przed 1811 r., zm. po 1851 r., wyznania rzymskokatolickiego, radca kolegiálny 18 I 1862 r., urzędnik celny, m.in. tłumacz KC Skulany, urzędnik do poruczeń przy naczelniku Skulańskiego OC, członek i skarbnik KC Nowosielica oraz dyrektor Nurzeckiej KC. MATKA: ? RODZENSTWO: Domietij, ur. w 1842 r., zm. 14 IX 1861 r. w Zawichoście, wyznania prawosławnego.

10. 1 VI 1850 r. – pisarz Kancelarii Skulańskiego OC; 10 I 1855 r. – pisarz Kancelarii Wierzbołowskiego OC; 14 III 1856 r. – wagstempelmeister KC Wierzbołów; 5 III 1859 r. – nadzorca składu celnego i wagstempelmeister KC Wincenta; 6 V 1859 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 11 I 1860 r. – nadzorca składu celnego KC Zawichost; 12 III 1862 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 1 V 1864 r. – dyrektor KC Tomaszów; 1 I 1866 r. – dyrektor KC Zawichost; 12 VI 1872 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Kaliskiego OC; 12 XII 1874 r. – członek KC Aleksandrów; 22 XII 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 1888 r. – urzędnik Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej.

11. 3 XII 1871 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; XII 1876 r. – nagroda finansowa 66,04 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy.

12. 1 II 1856 r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 VI 1854 r.); 9 III 1858 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 VI 1854 r.); 18 I 1862 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 12 I 1861 r.); 14 VI 1865 r. – radca tytularny (starsz. 12 I 1864 r.); 8 XI 1867 r. – asesor kolegiálny

(starsz. 12 I 1867 r.); 20 I 1872 r. – radca dworu (starsz. 12 I 1871 r.); 24 VII 1875 r. – radca kolegiálny (starsz. 12 I 1875 r.).

13. Żona Witalija Wolskiego została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie; brat żony W. Wolskiego – Kazimierz Młynarski był urzędnikiem w PC Bogusze i KC Wierzbołów.

14. Zmarł po 18 II 1889 r.

15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 50, 52v–53; ERT, EAA.197.1.161, k. 26; EAA.644.1.1578, k. 36v; EAA.644.1.1700, k. 18; LVIA, zesp. 605, inw. 21, sygn. 41, k. 222v; sygn. 42, k. 265v, 277v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 28, k. 13v, 20, 35; sygn. 29, k. 5v, 57, 57v; sygn. 30, k. 22; sygn. 31, k. 16–16v, 28; sygn. 36, k. 17; sygn. 41, k. 50; sygn. 67, k. 74–75; sygn. 69, k. 43v; sygn. 74, k. 11; sygn. 82, k. 8v; sygn. 85, k. 11v; sygn. 87, k. 12v; sygn. 93, k. 35v; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 5, k. 515v; sygn. 36, k. 12v; sygn. 48, k. 10; sygn. 50, k. 15; sygn. 51, k. 14; zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 27v, 31–31v; sygn. 2026, k. 29; inw. 11, sygn. 237, k. 764–766; sygn. 318, k. 35, 36, 79–79v, 154–155, 179v, 236–236v, 402, 430v; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 36v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 22–22v, 54, 92–92v; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 2066, k. 121–123; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, k. 26, 70v, 86; sygn. 5, k. 3v; AP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, s. 28; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 1, s. 28; sygn. 4, s. 22; sygn. 7, s. 24; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 11, s. 12, 34–35; sygn. 13, s. 8; sygn. 15, s. 18; AP w Suwałkach, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Suwałkach, sygn. 42, s. 49; sygn. 46, s. 30; sygn. 49, s. 53; sygn. 52, s. 31; sygn. 58, s. 297; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Barbary w Warszawie, sygn. 25, k. 295v; APP w Częstochowie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, k. 18v; Archiwum Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 1863 rok, akt zgonu nr 1; ПДТСЕВ, 1898, nr 16, s. 1–2; 1899, nr 8, s. 1; nr 34, s. 1–2; 1901, nr 16, s. 2; nr 18, s. 1–2; 1905, nr 20, s. 1; 1906, nr 10, s. 3; 1909, nr 33, s. 1; 1913, nr 1, s. 6–7; „УПРМФ” 1865, nr 31, s. 518; 1866, nr 39, s. 742; 1867, nr 47, s. 851; 1870, nr 2, s. 18; 1871, nr 52, s. 874; 1872, nr 5, s. 101; nr 51–52, s. 1021; 1874, nr 12, s. 275; 1875, nr 18, s. 423; nr 31, s. 735; 1877, nr 24, s. 595; 1880, nr 1, s. 3; 1887, nr 4, s. 231; nr 37, s. 1068; nr 41, s. 1187; 1897, nr 2, s. 30; 1907, nr 16, s. 210; „Dziennik Warszawski” 1856, nr 83, s. 1; „GRKP” 1860, nr 64, s. 429; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 73; *Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год*, s. 256; *Памятная книжка*

Петроковской губернии на 1874 год, s. 107; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 143; *Szlachta guberni augustowskiej*, s. 295; https://cmentarze.um.warszawa.pl/pomnik.aspx?pom_id=13297 [dostęp: 23 IV 2021 r.].

Wołkow, Konstantin Jakowlewicz

1. Волков, Константин Яковлевич
2. Ur. w 1847 r. w Sankt Petersburgu.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. Szkoła Realna w Warszawie.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 26 IV 1878 r. z Wandą Cecylią Teodozją Budziszewską, ur. 27 X 1858 r. w Podgrabowie, zm. po 1904 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką urzędnika KC Aleksandrów Ignacego Budziszewskiego i Cecylii z d. Wilczyńska.
8. DZIECI: Maria, ur. 18 XI 1878 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 15 II 1899 r. z urzędnikiem celnym Aleksandrem Grigorjewiczem Łubiencowem, ur. w 1868 r., zm. po 1907 r., wyznania prawosławnego; Jelena, ur. 20 X 1879 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 15 II 1899 r. z Antonim Beniaminowiczem Skworcowem; Władimir, ur. 20 XI 1880 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego; Jewgienia, ur. 17 IX 1883 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 1902 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 10 II 1902 r. z urzędnikiem celnym Nikołajem Protasowem; Iwan, ur. 21 V 1885 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. po 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego; Georgij, ur. 1 IV 1888 r. w Aleksandrowie Przygranicznym, zm. 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. 12 IX 1893 r. w Sosnowcu, zm. po 12 VIII 1899 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Jakow Wołkow, ur. przed 1826 r., zm. po 1847 r., wyznania prawosławnego, urzędnik. MATKA: ? RODZENSTWO: ?
10. 17 II 1863 r. – aplikant ekspedycji gazet w Zarządzie Poczty Królestwa Polskiego; 20 III 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska; 1 IV 1866 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim; 1 VIII 1869 r. – p.o. sekretarza przy komisarzy ds. włościańskich powiatu radomskiego; 1 IX 1869 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza przy komisarzy ds. włościańskich powiatu radomskiego; 20 XI 1871 r. – starszy sortowacz Warszawskiego Gubernialnego Biura Poczтового; 1 I 1873 r. – urzędnik zarządzający archiwum Warszawskiego Gubernialnego Biura Poczтового; 17 VI 1873 r. – pocztmistrz biura

pocztowego w Nowym Dworze; 18 V 1876 r. – pocztmistrz przygranicznego biura pocztowego w Aleksandrowie Przygranicznym; 10 II 1878 r. – sekretarz KC Aleksandrów; 28 IV 1887 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów; 15 III 1889 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Sosnowiec; 18 X 1894 r. – dyrektor KC Pызdry; 18 X 1896 r. – włączony do etatu DOC MF; 11 VI 1897 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego KC Aleksandrów.

11. 27 VI 1875 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1889 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 II 1888 r.; 1894 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 10 II 1893 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 31 I 1872 r. – registrator kolegiálny (starsz. 31 I 1872 r.); 21 X 1875 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 20 V 1874 r.); 7 XI 1877 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 20 V 1877 r.); 15 I 1881 r. – radca tytułarny (starsz. 20 V 1880 r.); 14 III 1884 r. – asesor kolegiálny (starsz. 20 V 1883 r.); 13 IX 1895 r. – radca dworu (starsz. 18 X 1894 r.).

13. Wobec Wołkowa toczyło się postępowanie wyjaśniające w sprawie nieprawidłowości mających miejsce w czasie kierowania przez niego KC Pызdry. 12 II 1898 r. decyzją ministra finansów ustalono Wołkowowi okres pozbawienia etatu od 1 V do 10 VI 1897 r. Siostra żony Wołkowa – Maria Wanda Julia zamężna z Wiktorynem Buksakowskim urzędnikiem KC Aleksandrów; Wołkow zmarł nagle na atak serca; został pochowany 27 III 1901 r. na cmentarzu prawosławnym w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł 25 III 1901 r. w Aleksandrowie Przygranicznym.

15. ERT, EAA.551.1.442, k. 4; EAA.551.1.450, k. 13v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 38; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 19v; inw. 4, sygn. 713, k. 2; inw. 11, sygn. 214, k. 89–96; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 4; zesp. 560, inw. 20, sygn. 403, k. 1–12; AD we Włocławku, Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, nlb., akt ślubu nr 1 z 1878 r., akt chrztu nr 6 z 1879 r., akt chrztu nr 8 z 1880 r., akt chrztu nr 7 z 1881 r., akt chrztu nr 4 i 5 z 1886 r.; AP w Kaliszu, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kraszewicach sygn. 94, k. 35v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wierzy, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 3, s. 2; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 55, k. 67v; sygn. 63, s. 9; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 3, k. 13v–14; sygn. 5, k. 8v; sygn. 7, k. 4v; sygn. 8, k. 10v; sygn. 10, k. 4; sygn. 11, k. 6v; sygn. 25, k. 2v–3; sygn. 26, k. 2v, 3v; sygn. 31, k. 6v; sygn. 61, k. 63v–64; sygn. 62, k. 2, 35v; sygn. 64, k. 5; sygn. 66, k. 47v–48; sygn. 68, k. 42v; sygn. 72, k. 20; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 6, k. 239v; APP w Sosnowcu, Akta

stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1894 rok, k. 2v; „УПР-МФ” 1878, nr 21, s. 546; 1881, nr 5, s. 155; 1884, nr 22, s. 1187; 1887, nr 20, s. 414; 1889, nr 14, s. 135; 1894, nr 44, s. 562; 1897, nr 34, s. 494; ПДТСЕВ, 1895, nr 26, s. 1; 1898, nr 4, s. 1; 1901, nr 11, s. 4; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1890 год*, s. 72; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1891 год*, s. 74; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1893 год*, s. 191; *Памятная книжка Петроковской губернии на 1894 год*, s. 191; *Памятная книжка Калишской губернии на 1895 год*, Калиш 1895, s. 129; *Памятная книжка Калишской губернии на 1896 год*, Калиш 1896, s. 130.

Wysockij, Władimir Stepanowicz

1. Высоцкий, Владимир Степанович
2. Ur. 1 III 1849 r. w powiecie nieżyńskim guberni czernihowskiej.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni czernihowskiej.
5. Nikołajewska Szkoła Kawalerii, ukończona 21 VII 1870 r. ze stopniem starszego wachmistrza.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 15 VIII 1873 r. z Warwarą Podzio, ur. 16 V 1855 r., zm. w 1922 r., wyznania prawosławnego, córką Aleksandra Wiktorowicza Podzio i Larysy Adriejewny Smirnowej.
8. DZIECI: Maria, ur. 11 VIII 1874 r. we Włoszech, zm. 3 VII 1907 r. w Bernie w Szwajcarii, wyznania prawosławnego, zamężna z Borisem Władimirowiczem Sukačzewem; Olga, ur. 14 VIII 1875 r. we Włoszech, zm. 9 III 1961 r. w Genewie, wyznania prawosławnego, zamężna z Giorgiem Isidorem Belliure; Jelena, ur. 3 VI 1878 r. we Włoszech, zm. w 1901 r. we Włoszech, wyznania prawosławnego, zamężna z Oscarrem Grillim di Cortone.
9. OJCIEC: Stiepan Wasiljewicz Wysockij, ur. przed 1819 r., zm. po 1858 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni połtańskiej i czernihowskiej, oficer armii rosyjskiej w stopniu porucznika, właściciel majątku pod Warkijewką w powiecie nieżyńskim guberni czernihowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: Wasilij, ur. w 1841 r. w guberni czernihowskiej, zm. 9 XII 1902 r., wyznania prawosławnego, absolwent Wydziału Prawa Cesarskiego Uniwersytetu Charkowskiego, sędzia pokoju miasta Łomży, sędzia Nieżyńskiego Sądu Okręgowego, żonaty z Marią Nikołajewną Romanowicz, wyznania prawosławnego.
10. 10 VIII 1868 r. – junkier Nikołajewskiej Szkoły Kawalerii; 9 VIII 1869 r. – starszy wachmistrz Nikołajewskiej Szkoły Kawalerii; 21 VII 1870 r. – oficer Grodzieńskiego Pułku Huzarów Lejbgwardii; 28 VI 1873 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych ze stopniem porucznika lejbgwardii; 24 III 1887 r. – po

mocnik sekretarza Syrdaryńskiego Sądu Obwodowego; 22 II 1888 r. – włączony do etatu DOC MF; 13 XII 1889 r. – urzędnik stojący przy Portowej KC Sankt Petersburg; 1890 r. – p.o. pomocnika nadzorcy składu celnego Łądowej KC Sankt Petersburg; 20 X 1894 r. – pomocnik nadzorcy składu celnego i pomocnik nadzorcy okrętów KC Rewel; 26 IV 1897 r. – członek KC Wołoczyska; 11 VI 1897 r. – członek KC Granica; 17 VII 1899 r. – członek KC Wierzbołów; 15 II 1907 r. – pomocnik dyrektora KC Wierzbołów; 28 IV 1911 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 9 IV 1900 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1 VII 1903 r. – order perski Lwa i Słońca; 1903 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 VI 1902 r.; 28 III 1904 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1906 r. – order perski Lwa i Słońca II kl.; 1909 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1908 r. – drugi dodatek 15% za 10 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 11 VI 1907 r.; 29 III 1909 r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1912 r. – order czarnogórski ks. Daniła I III kl.; 1912 r. – order brunszwicki Henryka Lwa; 1913 r. – medal jasno-brązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 10 IV 1916 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 21 VII 1870 r. – kornet lejbgwardii; 28 VI 1873 r. – porucznik lejbgwardii; 1888 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 24 III 1887 r.); 28 IV 1893 r. – sekretarz kolejalny (starsz. 24 III 1890 r.); 7 III 1894 r. – radca tytularny (starsz. 24 III 1893 r.); 22 VI 1896 r. – asesor kolejalny (starsz. 24 III 1896 r.); 29 I 1901 r. – radca dworu (starsz. 24 III 1900 r.); 16 X 1904 r. – radca kolejalny (starsz. 24 III 1904 r.); 8 XII 1908 r. – radca stanu (starsz. 24 III 1908 r.); 14 IV 1913 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. Po odejściu ze służby wojskowej Wysockij w latach 70. XIX w. przebywał we Włoszech.

14. Zmarł po 1917 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 123, sygn. 30, k. 103v; sygn. 34, k. 75v; inw. 126, sygn. 1539, k. 199v–200; sygn. 1689, k. 156v–157; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 41v, 65; sygn. 46, k. 10–10v, 14v–15; ERT, EAA.644.1.1578, k. 31v; EAA.644.1.1740, k. 8v, 10; EAA.644.1.1893, k. 16v, 21; EAA.644.1.1936a, k. 29v; EAA.644.1.2004, k. 64–64v, 68v–69; LVIA, zesp. 1051, inw. 1, sygn. 1, k. 49v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 27, k. 156v; sygn. 33, k. 6; sygn. 34, k. 13v; sygn. 37, k. 8v, 10; sygn. 38, k. 41; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 7; sygn. 2031, k. 8–8v, 12v–13; inw. 4, sygn. 890, k. 18; inw. 9, sygn. 39, k. 20av–20b; zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, k. 13v, 18; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 39; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 31v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 148; sygn. 18, k. 51, 71; zesp. 560, inw. 20, sygn. 508; sygn. 589, k. 6–15; AP w

Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 30, k. 69v; sygn. 36, k. 32v; sygn. 38, k. 85v-86; sygn. 39, k. 6v, 11v, 90v-91; „УПРМФ” 1888, nr 12, s. 707; 1889, nr 53, s. 501; 1894, nr 44, s. 562; 1896, nr 27, s. 585, 587; 1897, nr 26, s. 374; nr 33, s. 478; 1904, nr 13, s. 197, 199-201; 1909, nr 13, s. 208, 213; 1913, nr 15, s. 284; 1916, nr 15, s. 250-251; ПДТСЕВ, 1895, nr 5, s. 1; 1897, nr 16, s. 1; nr 25, s. 3; 1899, nr 6, s. 1; nr 21, s. 3; 1900, nr 9, s. 2; 1901, nr 6, s. 1; 1902, nr 19, s. 2; 1904, nr 30, s. 1; 1907, nr 6, s. 2; nr 7, s. 1; 1908, nr 32, s. 1; 1911, nr 7, s. 2; nr 9, s. 3; 1912, nr 12, s. 4; 1913, nr 1, s. 31; nr 5, s. 1-2; nr 6, s. 4-5; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 55; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года*, s. 55; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 58; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 69; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 72; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 80; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 601; *Памятная книжка Сувалкской губернии на 1913 год*, s. 134; *Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть вторая*, s. 1855; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1879, Исправлен по 1-е Июня*, s. 69; *Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1895 года, исправленный по 15 Марта*, s. 383; *Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823-1898*, s. 50; Ю. Елец, *История Лейб-гвардии Гродненского гусарского полка, том второй, 1866-1896*, s. 412-413; IV часть родословной книги Черниговского дворянства (иностранские дворянские роды), [w:] Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства, том II, части 3, 4, 5, 6, и приложения*, Санкт Петербург 1901, s. 239; <https://www.geni.com/people/Владимир-Степанович-Высоцкий/6000000017757592456?through=6000000017757548928> [dostęp: 14 IV 2020 r.]; <https://www.geni.com/people/Василий-Степанович-Высоцкий/6000000024687278683> [dostęp: 4 II 2022 r.].

Zacharow, Anastasij Dorimodontowicz

1. Захаров, Анастасий Доримодонтович
2. Ur. w 1840 r. w guberni woroneskiej.
3. Prawosławne.

4. Ze stanu duchownego.

5. Seminarium Duchowne w Woroneżu, ukończone w 1863 r. z dyplomem I kategorii i tytułem studenta.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY dwukrotnie: 1^{oo} z ?; 2^{oo} przed 1871 r. z Marią Gołubiewą, ur. przed 1854 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córką podporucznika Iwana Gołubiewa.

8. DZIECI: Maria, ur. 15 III 1865 r. w Olchowatce w powiecie ostroskim guberni woroneskiej, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Warwara, ur. 3 XI 1871 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Aleksiej, ur. w 1876 r., zm. 2 X 1878 r. w Zieluniu, wyznania prawosławnego; Walentina, ur. 11 VII 1878 r. w Zieluniu, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Jewgienia, ur. 9 I 1880 r. w Zieluniu, zm. po 1888 r., wyznania prawosławnego; Borys, ur. 7 XI 1881 r. w Zieluniu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego; Ina, ur. 17 III 1884 r. w Zieluniu, zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Dorimodont Zacharow, ur. przed 1819 r., zm. po 1840 r., wyznania prawosławnego, psalmista cerkwi w guberni woroneskiej. MATKA: ? RODZEŃSTWO: ?

10. 13 VII 1863 r. – proboszcz cerkwi w Olchowatce w powiecie ostroskim guberni woroneskiej; 13 III 1870 r. – kapelan 159 Gurijskiego Pułku Piechoty; 13 V 1872 r. – zwolniony ze stanowiska kapelana i skierowany do pracy w diecezji woroneskiej; 16 XII 1872 r. – włączony do etatu DOC MF (22 XII 1872 r. – oddelegowany do zajęć w Portowej KC Sankt Petersburg; 20 IX 1873 r. – oddelegowany do p.o. pomocnika nadzorca składu celnego w KC Wierzbołów); 21 I 1875 r. – p.o. dyrektora PC Wysztyniec; 29 VII 1875 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora PC Wysztyniec; 15 VII 1877 r. – p.o. dyrektora KC Zieluń; 23 X 1878 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Zieluń; 11 I 1884 r. – referent Lądowej KC Sankt Petersburg; 1 I 1889 r. – kalkulator ceł Lądowej KC Sankt Petersburg; 3 XI 1902 r. – członek KC Aleksandrow.

11. 27 IV 1869 r. – nabiedriennik za osiągnięcia na polu oświatowym; 15 IV 1872 r. – skufa; 21 IV 1891 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 18 VII 1873 r. – registrator kolegialny (starsz. 16 XII 1872 r.); 24 III 1876 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 III 1875 r.); 31 VII 1878 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 17 III 1877 r.); 9 VIII 1879 r. – radca tytularny (starsz. 17 III 1879 r.); 24 IX 1881 r. – asesor kolegialny (starsz. 17 III 1881 r.); 15 XI 1884 r. – radca dworu (starsz. 9 IV 1884 r.); 31 VII 1903 r. – radca kolegialny (starsz. 3 XI 1902 r.).

13. 26 X 1872 r. – na własną prośbę został pozbawiony stanu duchownego; Zacharow zmarł z powodu udaru mózgu i zawału serca; został pochowany 15 V 1910 r. na cmentarzu prawosławnym w Aleksandrowie Przygranicznym.

14. Zmarł 12 V 1910 r. w Aleksandrowie Przygranicznym.

15. ERT, EAA.644.1.1578, k. 44v; EAA.644.1.1612, k. 31; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 35, k. 31; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2028, k. 25v; inw. 11, sygn. 231, k. 228–236; sygn. 232, k. 573–580; zesp. 128, inw. 1, sygn. 339, k. 1–2; sygn. 710, k. 96v–97; zesp. 139, inw. 1, sygn. 885, k. 43v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 6v; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 87, k. 48v–49; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 38, s. 44, 96–97; sygn. 43, s. 12; ПДТСЕВ, 1898, nr 6, s. 2; 1902, nr 27, s. 2; 1903, nr 20, s. 1; 1910, nr 12, s. 4; „УПРМФ” 1873, nr 18, s. 354; nr 31, s. 628; 1875, nr 24, s. 551; nr 47, s. 1103; 1876, nr 15, s. 319–320; 1877, nr 42, s. 1080; 1878, nr 33, s. 881–882; 1879, nr 5, s. 118; nr 35, s. 953–954; 1881, nr 40, s. 1178–1179; 1884, nr 6, s. 228; 1885, nr 7, s. 411; 1889, nr 5, s. 42; 1891, nr 16, s. 185–189; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год*, s. 45.

Zaporożczenko, Aleksandr Iwanowicz

1. Запорожченко, Александр Иванович

2. Ur. 24 VII 1853 r. w guberni besarabskiej.

3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej.

5. 4 klasy Gimnazjum Męskiego w Kiszyniowie.

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 22 I 1884 r. z Jelizawietą Dobrowolską, ur. 28 VIII 1864 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, córka Aleksieja Dobrowolskiego.

8. DZIECI: Jekaterina, ur. 9 XI 1884 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 9 IX 1909 r. z Iwanem Iwanowiczem Timiriazewem, ur. w 1890 r., zm. po 1909 r., wyznania prawosławnego, synem urzędnika DOC MF Iwana Andriejewicza Timiriazewa i Felicji Fiodorowny Keller; Iwan, ur. 21 II 1890 r. w Ungheni, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, urzędnik administracji państwowej; Raisa, ur. 1 XII 1891 r. w Ungheni, zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Iwan Zaporożczenko, ur. przed 1832 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny guberni besarabskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: patrz: Zaporożczenko Gieorgij; Trofim, ur. w 1857 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik celny, m.in. pomocnik dyrektora PC Lipkany, dyrektor KC Nowosielica i skarbnik KC Radziwiłłów, żonaty od 7 I 1883 r. z Jekateriną Godlewską, wyznania prawosławnego, córka Grigorija Godlewskiego.

10. 1 I 1872 r. – telegrafista IV kategorii Stacji Telegraficznej w Kiszyniowie; 21 VI 1876 r. – szeregowiec 6 Łubieńskiego Pułku Huzarów; 1 V 1877 r. – podoficer 6 Łubieńskiego Pułku Huzarów; 2 VII 1880 r. – zwolniony ze służby wojskowej z

powodu choroby; 28 VIII 1880 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ungheni; 21 XI 1883 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Besarabskiego OC; 16 IV 1885 r. – pomocnik dyrektora PC Kilia; 12 VIII 1886 r. – nadzorca PK Nemceny; 26 III 1887 r. – skarbnik KC Ungheni; 5 IV 1908 r. – dyrektor KC Wincenta; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.

11. 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 3 II r. – order św. Anny III kl. za 12 lat służby na jednym stanowisku; 1913 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od 5 IV 1913 r.; 1913 r. – medal jasnobrazowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.

12. 13 XII 1884 r. – registrator kolegiálny (starsz. 16 XII 1880 r.); 5 XI 1885 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 16 XII 1883 r.); 3 XII 1887 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 16 XII 1886 r.); 6 VI 1890 r. – radca tytularny (starsz. 16 XII 1889 r.); 29 IX 1893 r. – asesor kolegiálny (starsz. 16 XII 1892 r.); 26 VII 1897 r. – radca dworu (starsz. 16 XII 1896 r.); 23 IX 1913 r. – radca kolegiálny (starsz. 1 I 1913 r.).

13. –.

14. Zmarł po 1917 r.

15. ANRM, zesp. 211, inw. 19, sygn. 118, k. 111v; DAChO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 603, k. 21v–22; sygn. 605, k. 12v; sygn. 627, k. 360; sygn. 751, k. 11v; inw. 9, sygn. 88, k. 258; sygn. 90, k. 3; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 66v, 76v–77; sygn. 46, k. 32; ERT, EAA.644.1.1740, k. 32v; EAA.644.1.2004, k. 86; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 37, k. 32v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2026, k. 20v; sygn. 2027, k. 15v; sygn. 2031, k. 30; zesp. 143, inw. 2, sygn. 18, k. 6v, 71v; zesp. 560, inw. 20, sygn. 668, k. 47–57; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kolnie, sygn. 1/11, k. 8, 22v; sygn. 1/13, k. 16; sygn. 1/14, k. 11; sygn. 1/15, k. 11, 12; „УПРМФ” 1881, nr 31, s. 931; 1882, nr 26, s. 699; 1884, nr 45, s. 1350; 1885, nr 22, s. 581; nr 23, s. 663; 1886, nr 3, s. 156–157; nr 38, s. 766; 1887, nr 18, s. 285; 1888, nr 6, s. 336–337; 1893, nr 46, s. 642; 1897, nr 31, s. 453–454; ПДТСЕВ, 1898, nr 6, s. 2; 1899, nr 21, s. 4; 1905, nr 14, s. 2; 1907, nr 20, s. 2; 1908, nr 9, s. 4; 1913, nr 1, s. 34, 54–55; nr 14, s. 1; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, s. 116; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 66; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 80; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 79; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 91; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме*

застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 82, 188; Памятная книжка Ломжинской губернии на 1909 год, s. 104; Памятная книжка Волынской губернии на 1914 год, s. 441.

Zaporożczenko, Georgij Iwanowicz

1. Запорожченко, Георгий Иванович
2. Ur. 8 I 1848 r. w guberni besarabskiej.
3. Prawosławne.
4. Syn urzędnika.
5. II Szkoła Powiatowa w Kiszyniowie.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 7 I 1874 r. z Jeleną Kołodiazną, ur. 13 VI 1853 r., zm. 16 I 1913 r., wyznania prawosławnego, córką Siemiona Kołodiaznego.
8. DZIECI: Aleksandr, ur. w 1872 r. w Kiszyniowie, zm. 10 VIII 1881 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego; Anatolij, ur. 28 III 1876 r. w Skulanach, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego, pomocnik sekretarza Łądowej KC Sankt Petersburg; Boris, ur. 26 I 1880 r. w Skulanach, zm. po 1913 r., wyznania prawosławnego.
9. OJCIEC: Iwan Zaporożczenko, ur. przed 1826 r., zm. po 1853 r., wyznania prawosławnego, urzędnik administracji państwowej. MATKA: ? RODZENIWO: patrz: Zaporożczenko Aleksandr; Trofim, ur. w 1857 r., zm. po 1914 r., wyznania prawosławnego, radca dworu, urzędnik celny, m.in. pomocnik dyrektora PC Lipkany, dyrektor KC Nowosielica i skarbnik KC Radziwiłłów, żonaty od 7 I 1883 r. z Jekateriną Godlewską, wyznania prawosławnego, córką Grigorija Godlewskiego.
10. 7 X 1871 r. – p.o. naczelnika referatu gazet i wydań periodycznych Besarabskiego Rządu Gubernialnego; 3 XII 1874 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby; 13 I 1876 r. – p.o. sekretarza kancelarii naczelnika Skulańskiego OC; 24 XI 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku sekretarza Kancelarii Naczelnika Skulańskiego OC; 15 V 1882 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Azowskiego OC; 11 VIII 1882 r. – p.o. członka KC Kercz; 24 IX 1882 r. – zatwierdzony na stanowisku członka KC Kercz; 20 VI 1885 r. – skarbnik KC Kercz; 3 XI 1888 r. – dyrektor KC Mariupol; 20 IX 1896 r. – dyrektor KC Sosnowiec; 24 VII 1899 r. – dyrektor KC Wierzbołów; 19 II 1901 r. – dyrektor KC Odessa (od 3 X 1901 r. do 8 X 1904 r. – członek Odeskiego Urzędu Specjalnego do Spraw Miejskich; 1902 r. – członek Odeskiego Urzędu do Spraw Portowych); 8 XI 1904 r. – dyrektor KC Rewel; 2 XII 1908 r. – dyrektor Łądowej KC Sankt Petersburg; 1 VII 1912 r. – poza etatem z powodu zmian wprowadzanych w strukturach administracji celnej; 26 VII 1912 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.
11. 1 I 1881 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 21 IV 1891 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 2 IV 1895

r. – order św. Stanisława II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III; 1897 r. – medal ciemnobrązowy dla upamiętnienia spisu powszechnego 1897 r.; 5 IV 1898 r. – order św. Anny II kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 14 IV 1902 r. – order św. Władimira IV kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 25 III 1912 r. – order św. Władimira III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. 11 IV 1877 r. – registrator kolegiálny (starsz. 17 XI 1876 r.); 6 III 1880 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 17 XI 1879 r.); 1883 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 17 XI 1882 r.); 26 VIII 1886 r. – radca tytularny (starsz. 17 XI 1885 r.); 1889 r. – asesor kolegiálny (starsz. 17 XI 1888 r.); 3 II 1895 r. – radca dworu (starsz. 17 XI 1892 r.); 29 III 1897 r. – radca kolegiálny (starsz. 17 XI 1896 r.); 12 III 1901 r. – radca stanu (starsz. 17 XI 1900 r.); 13 IV 1908 r. – za zasługi rzeczywisty radca stanu.

13. 16 I 1913 r. – otrzymał zwiększony wymiar emerytury w wysokości 2300 rubli rocznie.

14. Zmarł po 16 I 1913 r.

15. ANRM, zesp. 211, inw. 19, sygn. 118, k. 111v; DAChO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 603, k. 21v–22; sygn. 605, k. 12v; sygn. 627, k. 360, 369v–370; sygn. 751, k. 11v, 14v; inw. 9, sygn. 88, k. 258; sygn. 90, k. 3; DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 33, 40, 43, 76v–77; ERT, EAA.644.1.1612, k. 29; EAA.644.1.1936a, k. 21, 28; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 26b, k. 122–123; sygn. 33, k. 4–4v; sygn. 35, k. 29; sygn. 41, k. 1; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v, 15v, 16v; sygn. 2027, k. 47; inw. 4, sygn. 36, k. 80; inw. 9, sygn. 97, k. 482v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 40, 41; sygn. 338; zesp. 143, inw. 1, sygn. 141; inw. 2, sygn. 18, k. 6v, 70v, 71v, 76v; AP w Katowicach, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 7, s. 4, 48; AP w Łodzi, Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 17796, s. 67, 103; APP w Sosnowcu, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1898 rok, k. 2, 21; „УПРМФ” 1876, nr 17, s. 366; 1877, nr 8, s. 167; nr 17, s. 391–392; 1880, nr 14, s. 353; 1881, nr 1, s. 1, 3, 4; nr 31, s. 931; 1882, nr 26, s. 699; 1883, nr 32, s. 915; 1884, nr 45, s. 1350; 1885, nr 30, s. 267; 1886, nr 43, s. 234; 1888, nr 6, s. 336–337; nr 48, s. 750; 1891, nr 16, s. 185–188; 1893, nr 46, s. 642; 1895, nr 14, s. 229, 232–233; 1896, nr 41, s. 762; 1897, nr 14, s. 170; 1898, nr 14, s. 217, 219; 1902, nr 15, s. 241, 243; 1908, nr 15, s. 219–220; 1912, nr 13, s. 227–229; ПДТСЕВ, 1895, nr 3, s. 1–2; 1899, nr 21, s. 1, 4; nr 24, s. 4; 1901, nr 7, s. 2; nr 10, s. 1–2; 1903, nr 18, s. 1; 1904, nr 31, s. 1; nr 32, s. 1; 1908, nr 30, s. 1; 1909, nr 1, s. 1; 1912, nr 8, s. 1; nr 12, s. 1; nr 13, s. 1; 1913, nr 1, s. 54–55; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года*, s. 116; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года*, s. 188; *Памятная книжка Волынской губернии на 1914 год*, s. 441.

Zawadzki, Anton Stepanowicz

1. Завадзкий, Антон Степанович
2. Ur. w 1855 r.
3. Greckokatolickie (od 1875 r. prawosławne).
4. Syn psalmisty.
5. Seminarium Nauczycielskie w Białej, ukończone w 1874 r. z tytułem nauczyciela szkół elementarnych.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1894 r. z Marią Olchowicz, ur. przed 1874 r., zm. po 17 VIII 1906 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką szlachcica dziedzicznego byłego pomocnika nadzorca składu celnego KC Wołoczyska Wojciecha Olchowicza.
8. Bezdzienny.
9. OJCIEC: Stefan Zawadzki, ur. przed 1834 r., zm. po 1855 r., wyznania greckokatolickiego, psalmista. MATKA: RODZENSTWO: ?
10. 17 VI 1874 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Suchawie w powiecie włodawskim guberni siedleckiej; 1 XI 1875 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Witułinie w powiecie konstantynowskim guberni siedleckiej; 15 X 1877 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Łepkach w powiecie konstantynowskim guberni siedleckiej; 20 VIII 1878 r. – nauczyciel szkoły elementarnej w Zbereżu w powiecie włodawskim guberni siedleckiej; 25 X 1883 r. – pisarz wolnonajemny KC Radziwiłłów; 15 XI 1883 r. – urzędnik kancelaryjny KC Radziwiłłów (od 24 IX 1885 r. do 22 VIII 1886 r. – p.o. pomocnika dyrektora PC Huków; 19 XI 1887 r. – oddelegowany do zajęć w Kancelarii Naczelnika Radziwiłłowskiego OC); 3 III 1892 r. – dyrektor PC Łążek Zaklikowski; 26 II 1901 r. – dyrektor KC Sandomierz; 6 XII 1908 r. – dla dobra służby skarbnik KC Granica; 1915 r. – dyrektor KC Zawichost; 1918 r. – zwolniony ze stanowiska z powodu likwidacji urzędu.
11. 13 IV 1897 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 17 IV 1905 r. – order św. Anny III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 1913 r. – medal jasnobrązowy dla upamiętnienia 300-lecia panowania dynastii Romanowów.
12. 1889 r. – registrator kolegialny (starsz. 15 XI 1888 r.); 27 II 1895 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 15 XI 1890 r.); 22 XI 1895 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 15 XI 1893 r.); 23 V 1897 r. – radca tytułarny (starsz. 15 XI 1896 r.); 27 IV 1900 r. – asesor kolegialny (starsz. 15 XI 1899 r.); 27 II 1904 r. – radca dworu (starsz. 15 XI 1903 r.).
13. –.
14. Zmarł po 1917 r.
15. DAKO, zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, k. 76; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 33, k. 7, 8, 47–48; sygn. 34, k. 22–22v; RGIA, zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025, k. 10v; sygn. 2027, k. 47v; inw. 9, sygn. 97, k. 483; inw. 11, sygn. 233, k. 342–344; sygn. 235, k.

811–814; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 11; AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 43, s. 7; sygn. 45, s. 17; „УПРМФ” 1892, nr 13, s. 142; 1897, nr 15, s. 185–191; nr 22, s. 290; 1905, nr 16, s. 214, 218–219; ПДТСЕВ, 1895, nr 6, s. 1, 3; nr 36, s. 1–3; 1900, nr 16, s. 1–2; 1901, nr 7, s. 2; 1904, nr 8, s. 1; 1908, nr 30, s. 2; 1913, nr 1, s. 53; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 102; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года*, s. 109; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, s. 110; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года*, s. 188; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года*, s. 101; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года*, s. 100; *Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года*, s. 114; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, s. 100; *Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год*, kol. 618; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1899 год*, s. 154; *Памятная книжка Люблинской губернии на 1900 год*, s. 155.

Zguromali, Wasilij Konstantinowicz

1. Згуромали, Василий Константинович
2. Ur. w 1845 r. w Sankt Petersburgu.
3. Православне.
4. Szlachcic dziedziczny.
5. Szkoła Parafialna w Sankt Petersburgu, ukończona.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY od 30 I 1874 r. z Marią Amalią Leontyną Gusse, ur. przed 1857 r., zm. po 1874 r., wyznania rzymskokatolickiego, obywatelką Francji, córką Karola Gusse.
8. ДИТЕИ: ?
9. ОУСІЕС: Konstantin Zguromali, ur. przed 1824 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, szlachcic dziedziczny, sekretarz kolegialny, urzędnik celny, m.in. młodszy pomocnik buchaltera KC Sankt Petersburg, żonaty od 30 I 1833 r. МАТ-КА: Natalia Diadina, ur. w 1812 r., zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego, córka urzędnika w randze radcy tytularnego Nikołaja Diadina. РОДЗЕНСТВО: Jelizawieta,

ur. 2 II 1837 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 2 V 1839 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Michaił, ur. 1 XI 1840 r. w Sankt Petersburgu, zm. po 1845 r., wyznania prawosławnego; Nikołaj, ur. przed 1850 r., zm. po 1890 r., wyznania prawosławnego, radca stanu, urzędnik.

10. 3 VII 1859 r. – urzędnik kancelaryjny Głównej Państwowej Kasy Skarbowej; 31 VII 1864 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z przyczyn osobistych; 17 VIII 1865 r. – na własną prośbę urzędnikiem kancelaryjnym KC Sankt Petersburgu; 1 VII 1869 r. – poza etatem; 4 X 1869 r. – włączony do etatu DOC MF (21 X 1869 r. – oddelegowany do dyspozycji naczelnika Aleksandrowskiego OC); 10 XI 1869 r. – p.o. nadzorcy PK Chorzele; 1 V 1870 r. – zatwierdzony na stanowisku nadzorcy PK Chorzele; 4 X 1871 r. – młodszy pomocnik nadzorcy składu celnego KC Wierzbolów; 5 IX 1874 r. – p.o. nadzorcy składu celnego KC Grajewo; 16 III 1877 r. – urzędnik do poruczeń przy naczelniku Wierzbolowskiego OC; 28 VIII 1882 r. – dyrektor KC Wincenta; 4 IV 1884 r. – zwolniony ze służby.

11. III 1873 r. – nagroda finansowa 109,70 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1 I 1880 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę; 11 IV 1880 r. – podziękowanie ministra finansów za czynny udział w aresztowaniu kontrabandy w miasteczkach powiatu białostockiego guberni grodzieńskiej.

12. 14 XI 1863 r. – registrator kolegialny (starsz. 3 VII 1863 r.); 1 III 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 19 VII 1867 r.); 1 VI 1872 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 19 VII 1870 r.); 15 VI 1874 r. – radca tytularny (starsz. 19 VII 1873 r.); 13 I 1875 r. – asesor kolegialny (starsz. 19 IV 1874 r.); 19 XII 1877 r. – radca dworu (starsz. 19 IV 1877 r.); 5 VIII 1880 r. – radca kolegialny (starsz. 19 IV 1880 r.).

13. Zguromali na budowę cerkwi w Grajewie ofiarował 1000 rubli w 1877 r.; zwolniony ze służby 4 IV 1884 r. na podstawie 571 artykułu III tomu Zbioru Praw Imperium Rosyjskiego (wydanie z 1876 r.).

14. Zmarł po 4 IV 1884 r.

15. CGIASP, zesp. 19, inw. 111, sygn. 257, k. 102v; sygn. 286, k. 209v; sygn. 302, k. 359v; sygn. 308, k. 403v; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 77, k. 4; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 42, 185v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 341; sygn. 710, k. 63–64; AP w Białymstoku Oddział w Łomży, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 26, k. 44v, 47v, 77v; sygn. 27, k. 6v, 9v; sygn. 28, k. 12v; sygn. 29, k. 18v; sygn. 30, k. 24v; sygn. 36, k. 2; Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 30, k. 11v, 63v; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 52, k. 34; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 28, s. 32, 34; sygn. 29, s. 2, 50; „УПМФ” 1870, nr 2,

s. 18; 1871, nr 32, s. 523; 1872, nr 8, s. 156; nr 25, s. 460; 1873, nr 15–16, s. 309; 1874, nr 27, s. 642; nr 48, s. 1107; 1875, nr 4, s. 74–75; 1877, nr 30, s. 768–769; 1878, nr 1, s. 4–5; 1880, nr 1, s. 3; nr 16–17, s. 392; nr 35, s. 928–929; 1884, nr 24, s. 1334; „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1878, nr 22, s. 5; *На 1883 год памятная книжка Ломжинской губернии*, s. 38; K. Latawiec, *Religious Activities*, s. 187.

Zielinskij, Josif Łukicz

1. Зелинский, Иосиф Лукич.

2. Ur. 3 III 1862 r. w Akermanie.

3. Prawosławne.

4. Syn urzędnika.

5. Gimnazjum Klasyczne w Wilnie, nieukończone; egzamin ze znajomości programu wymaganego do uzyskania prawa otrzymania XIV rangi urzędniczej przed Radą Pedagogiczną Szkoły Powiatowej w Chocimiu złożony 21 IX 1881 r.

6. Majątku nie posiadał.

7. Kawaler.

8. –.

9. ОУСІЕС: Łuka Zielinskij, ur. przed 1841 r., zm. po 1862 r., wyznania (?), urzędnik. МАТКА: Nadieżda Gubina, ur. przed 1842 r., zm. po 1887 r., wyznania prawosławnego, córka szlachcica Sawy Gubina. РОДЗЕНСТВО: Andriej, ur. 11 III 1860 r. w Akermanie, zm. po 1903 r., wyznania prawosławnego, rotmistrz, oficer armii rosyjskiej, oficer 20 Chocimskiej BSG, 11 Aleksandrowskiej BSG i 8 Grajewskiej BSG, żonaty przed 1896 r. z Adelajdą Dmitrijewną ?, ur. w 1873 r., zm. 3 I 1897 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 21 IV 1864 r. w Akermanie, zm. po 2 VII 1889 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 2 VII 1889 r. z Simeonem Simeonowiczem Diadikiem, ur. w 1852 r., zm. po 1908 r., wyznania prawosławnego, dowódcą oddziału Chocimskiej BSG; Kławdia, ur. 4 I 1866 r. w Kibartach, zm. 22 X 1897 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 22 X 1897 r. z oficerem 16 Ładoskiego Pułku Piechoty Aleksiejem Ilnickim, ur. w 1864 r., zm. po 1897 r., wyznania prawosławnego, synem Gieorgija Ilnickiego; Gieorgij, ur. 22 II 1871 r. w Filipowie, zm. po 1894 r., wyznania prawosławnego, absolwent 4-klasowej Szkoły Miejskiej w Mińsku, urzędnik kancelaryjny KC Wieruszów; Maria, ur. 17 VII 1876 r. w Grajewie, zm. 28 VIII 1895 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego; Sofia, ur. w 1879 r. w Nowosielicy, zm. 27 XI 1883 r. w Nowosielicy, wyznania prawosławnego.

10. 3 III 1878 r. – urzędnik kancelaryjny KC Nowosielica; 1 VII 1884 r. – urzędnik kancelaryjny KC Ungheni; 1 XI 1884 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Besarabskiego OC; 26 III 1887 r. – nadzorca PK Nemceny; 19 IX 1887 r. – członek i skarbnik KC Dobrzyń; 19 IX 1888 r. – zarządzający PC Podgrabów; 10 VIII 1896 r.

– zarządzający KC Piotrków; 25 X 1897 r. – włączony do etatu DOC MF; 23 XII 1897 r. – zarządzający PC Karw; 28 XI 1900 r. – zarządzający PC Wilczyn.

11. 1893 r. – dodatek 15% za 5 lat służby w Królestwie Polskim od dnia 19 IX 1892 r.; 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania cara Aleksandra III.

12. 20 VI 1883 r. – registrator kolegiálny (starsz. 3 III 1882 r.); 2 X 1885 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 3 III 1885 r.); 26 II 1889 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 3 III 1888 r.); 2 VI 1891 r. – radca tytularny (starsz. 3 III 1891 r.); 12 VII 1894 r. – asesor kolegiálny (starsz. 3 III 1894 r.).

13. Powodem śmierci Zielńskiego był paraliż mózgu; został pochowany 18 V 1904 r. na cmentarzu rzymskokatolickim w Wilczynie.

14. Zmarł 15 V 1904 r. w Wilczynie.

15. ANRM, zesp. 1241, inw. 1, sygn. 8, k. 169-171; CGIASP, zesp. 19, inw. 128, sygn. 665, k. 14v-15; DAChO, zesp. 1245, inw. 1, sygn. 603, k. 37v- 38; sygn. 606, k. 231v; sygn. 781, k. 34v-35, 37v-38; sygn. 817, k. 18v; inw. 9, sygn. 86, k. 221v-222; sygn. 87, k. 210v-211, 235v; ERT, EAA.197.1.151, k. 20v; EAA.551.1.440, k. 25; EAA.551.1.449, k. 42; LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 34, k. 48; RGIA, zesp. 21, inw. 4, sygn. 692, k. 31; inw. 11, sygn. 219, k. 1144-1145, 1455-1458; zesp. 128, inw. 1, sygn. 25, k. 20v; zesp. 143, inw. 2, sygn. 17, k. 186; AP w Poznaniu Oddział w Koninie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Słupcy, sygn. 72, s. 46-47; sygn. 73, k. 63; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 75, s. 27; sygn. 77, s. 43; sygn. 79, s. 22; „УПРМФ” 1885, nr 46, s. 517; 1887, nr 18, s. 285; nr 42, s. 133; 1888, nr 42, s. 201; 1891, nr 42, s. 470-471; 1894, nr 33, s. 415; 1896, nr 39, s. 746; 1897, nr 49, s. 714; ПДТСЕВ, 1897, nr 44, s. 3; 1900, nr 33, s. 1; 1904, nr 14, s. 4; Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, s. 86; *Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год*, s. 97.

Zienkiewicz, Otto Georgijewicz

1. Зенкевич, Отто Георгиевич
2. Ur. w 1824 r. w guberni wileńskiej.
3. Rzymskokatolickie.
4. Szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej.
5. Gimnazjum w Krożach, ukończone w 1842 r. z prawem otrzymania rangi registratora kolegiálnego w chwili podjęcia zatrudnienia w administracji państwowej.
6. Majątku nie posiadał.
7. ŻONATY przed 1859 r. z Leokadią Brudzińską, ur. w 1841 r., zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego, córka ? i Korduli z d. ?
8. DZIECI: Stanisław Andrzej, ur. 12 XII 1859 r. w Lubiczu, zm. 22 IV 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, ziemianin, posiadacz majątku w Dąbrówce, żonaty od

22 IV 1893 r. z Balbiną Salomeą Umińską, ur. w 1874 r. w Swobodzie, zm. po 22 IV 1893 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką ziemianina Floriana Umińskiego i Honoraty z d. Czachowska; Wanda Kunegunda, ur. 28 VII 1861 r. w Lubiczu, zm. po 13 VIII 1883 r., wyznania rzymskokatolickiego, zamężna od 27 VIII 1879 r. z Aleksandrem Heliodorem Rościszewskim, ur. 11 XI 1855 r. w Komorowie, zm. po 1883 r., wyznania rzymskokatolickiego, ziemianinem, właścicielem majątku Komorowo, syne, dziedzica dóbr Komorowo Mariana Rościszewskiego i Leokadii Podczaskiej; Władysław Bolesław Lucjusz, ur. 11 II 1863 r. w Lubiczu, zm. po 17 II 1901 r., wyznania rzymskokatolickiego, inżynier-technolog, żonaty od 28 IV 1901 r. z Wandą Antoniną Gładysz, ur. w 1871 r. w Ułowie w powiecie opoczyńskim guberni radomskiej, zm. po 1901 r., wyznania rzymskokatolickiego, córką Jana Nepomucena Gładysza i Józefy z d. Rogójska; Mieczysław Aleksander, ur. 4 VII 1868 r. w Dąbrówce w powiecie lipnowskim guberni płockiej, zm. po 1868 r., wyznania rzymskokatolickiego.

9. OJCIĘC: Jerzy Zienkiewicz, ur. przed 1803 r., zm. po 1824 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny guberni wileńskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 14 XI 1842 r. – nadetatowy pisarz Kancelarii Naczelnika Jurburskiego OC; 27 III 1843 r. – pisarz KC Kowno; 25 V 1847 r. – wagstempelmeister KC Kowno; 1 I 1851 r. – p.o. sekretarza KC Wierzbołów; 29 I 1851 r. – p.o. dyrektora PC Władysławów; 13 V 1851 r. – p.o. dyrektora KC Filipów; 6 IV 1852 r. – zatwierdzony na stanowisku dyrektora KC Filipów; 16 VII 1852 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Wierzbołowskiego OC; 16 VII 1854 r. – urzędnik do szczególnych poruczeń przy naczelniku Wierzbołowskiego OC; 3 X 1856 r. – dyrektor KC Lubicz; 5 X 1863 r. – włączony do etatu DHZ MF; 25 IV 1866 r. – na własną prośbę zwolniony ze służby z prawem zachowania munduru w stanie spoczynku.

11. 1843 r. – nagroda finansowa 15 rubli; 1844 r. – nagroda finansowa 20 rubli; 1845 r. – nagroda finansowa 33,5 rubla; 1846 r. – nagroda finansowa 26 rubli; 1849 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1850 r. – nagroda finansowa 30 rubli; 1851 r. – nagroda finansowa 75 rubli; 1852 r. – nagroda finansowa 85 rubli; IV 1852 r. – nagroda finansowa 212,24 rubla za odkrycie i zatrzymanie kontrabandy; 1853 r. – nagroda finansowa 85 rubli; 9 X 1853 r. – nagroda finansowa 140 rubli; 1854 r. – nagroda finansowa 70 rubli; 22 VIII 1859 r. – znak zasługi za XV lat nieskazitelnej służby.

12. 14 I 1844 r. – registrator kolegialny (starsz. 27 III 1843 r.); 25 VI 1850 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 27 III 1847 r.); 7 VIII 1852 r. – sekretarz kolegialny (starsz. 27 III 1851 r.); 1 II 1856 r. – radca tytularny (starsz. 27 III 1855 r.); 25 XI 1858 r. – asesor kolegialny (starsz. 27 III 1858 r.); 1863 r. – radca dworu (starsz. 27 III 1862 r.); 20 IX 1866 r. – radca kolegialny (starsz. 27 III 1866 r.).

13. W źródłach występował również zapis nazwiska Zienkiewicz jako Zińkiewicz. Po odejściu ze służby zakupił majątek Dąbrówka w powiecie lipnowskim guberni płockiej.

14. Zmarł po 15 VIII 1882 r.

15. LVVA, zesp. 545, inw. 2, sygn. 82, k. 11, 12–12v, 23, 24v–25; sygn. 83, k. 20; sygn. 85, k. 41; RGIA, zesp. 19, inw. 4, sygn. 58, k. 238–238v, 305–305v, 317v–318, 363; zesp. 21, inw. 11, sygn. 318, k. 79–79v, 249, 387v; zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, k. 13; zesp. 1349, inw. 5, sygn. 828, k. 61–62; sygn. 2066, k. 47–48; sygn. 3149, k. 119–124; sygn. 5712, k. 365–370; sygn. 7351, k. 359–362; sygn. 7398, k. 153–160; sygn. 8976, k. 49–50; AP w Toruniu Oddział we Włocławku, Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzejewice, sygn. 47, s. 1, 6, 20, 66, 227; Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lipno, sygn. 58, s. 11; sygn. 81, s. 83; sygn. 83, s. 72; sygn. 84, s. 111; Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Skępe, sygn. 9, k. 259v–260; Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wola-Trutowo, sygn. 62, s. 12; sygn. 73, s. 44; AP w Warszawie, Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 71, k. 105; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 13, s. 32; „УПРМФ” 1866, nr 22, s. 414; nr 47, s. 908; *Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года*, s. 129.

Żylinskij, Aleksandr (Franciszek) Georgijewicz

1. Жилинский, Александр Георгиевич

2. Ur. w 1831 r. w województwie augustowskim.

3. Prawosławne (do 21 XII 1872 r. rzymskokatolickiego).

4. Szlachcic dziedziczny guberni augustowskiej.

5. ?

6. Majątku nie posiadał.

7. ŻONATY od 16 VI 1858 r. z Anną Jakuszewską, ur. 6 VII 1839 r. w Białymstoku, zm. po 1876 r., wyznania prawosławnego, córką dyrektora KC Zieluń Piotra Bogdanowicza Jakuszewskiego.

8. ДИЕТИ: Dzieci: Anna, ur. 21 VIII 1858 r. w Zieluniu, zm. zm. po 1878 r., wyznania prawosławnego, zamężna od 8 I 1878 r. z Siergiejem Miefodijewiczem Troickim, urzędnikiem celnym; Maria, ur. 16 VII 1862 r., zm. po 10 VI 1865 r., wyznania prawosławnego; Jelizawieta, ur. w 1863 r., zm. 30 XII 1882 r. w Sandomierzu, wyznania prawosławnego; Iwan, ur. 29 IV 1865 r. w Zawichoście, zm. po 10 VI 1865 r., wyznania prawosławnego; Aleksandra, ur. 21 IV 1868 r. w Tomaszowie, zm. po 20 X 1889 r., wyznania prawosławnego; Stiepan, ur. 2 VIII 1870 r. w Sandomierzu, zm. 27 XII 1871 r. w Tomaszowie w guberni lubelskiej, wyznania prawosławnego.

9. OJCIEC: Jerzy Żyliński, ur. przed 1810 r., zm. po 1836 r., wyznania rzymskokatolickiego, szlachcic dziedziczny powiatu kalwaryjskiego guberni augustowskiej. MATKA: ? RODZENSTWO: ?

10. 1858 r. – nadetatowy pisarz KC Zieluń; 1860 r. – pisarz wolnonajemny KC Peplówek; 1865 r. – urzędnik kancelaryjny KC Zawichost; 1867 r. – urzędnik kancelaryjny KC Tomaszów; 1871 r. – urzędnik kancelaryjny Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 21 VIII 1873 r. – buchalter i kalkulator cef KC Tomaszów; 5 IX 1874 r. – sekretarz Kancelarii Naczelnika Zawichojskiego OC; 19 X 1876 r. – dyrektor KC Krzeszów; 30 IX 1877 r. – dyrektor KC Sandomierz.

11. 21 I 1877 r. – order św. Stanisława III kl. za oddaną i wyróżniającą się służbę.

12. ? r. – registrator kolegiálny (starsz. 1 IV 1865 r.); 24 IX 1868 r. – sekretarz gubernialny (starsz. 1 IV 1868 r.); 10 II 1872 r. – sekretarz kolegiálny (starsz. 1 IV 1871 r.); 13 I 1875 r. – radca tytułarny (starsz. 1 IV 1874 r.); 19 XII 1877 r. – asesor kolegiálny (starsz. 1 IV 1877 r.).

13. Żylinskij związek małżeński zawarł w cerkwi prawosławnej w Mławie; dokonał konwersji na prawosławie w cerkwi pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Lublinie.

14. Zmarł w VII 1878 r.

15. AP w Kielcach Oddział w Sandomierzu, Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 3, s. 12; sygn. 5, s. 26; sygn. 7, s. 10; sygn. 8, s. 48–49; sygn. 12, s. 26; sygn. 13, s. 18; sygn. 14, s. 39–40; sygn. 18, s. 44–45; Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 15, s. 14, 16; AP w Lublinie, Akta Parafii Prawosławnej Narodzenia Matki Bożej w Lublinie, sygn. 31, k. 27v; AP w Warszawie Oddział w Mławie, Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 7, s. 53–56; sygn. 8, s. 14; sygn. 9, s. 18; sygn. 10, s. 30; „УПРМФ” 1868, nr 42, s. 802; 1872, nr 8, s. 158; 1873, nr 50, s. 1019; 1874, nr 48, s. 1107; 1875, nr 4, s. 74–75; 1877, nr 1, s. 2; nr 5, s. 78–79; 1878, nr 1, s. 4–5; nr 3, s. 59; *Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1877, часть I*, kol. 513; *Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год*, s. 119.

BIBLIOGRAFIA

Źródła rękopiśmienne

Arhiva Națională a Republicii Moldova

Zesp. 211, inw. 12, sygn. 3; inw. 19, sygn. 10, 17, 20, 26, 118.

Zesp. 1241, inw. 1, sygn. 7, 8.

Derzhavnyy arkhiv Cherkas'koyi oblasti [Державний архів Черкаської області]

Zesp. 386, inw. 1, sygn. 1.

Derzhavnyy arkhiv Chernivets'koyi oblasti [Державний архів Чернівецької області]

Zesp. 1245, inw. 1, sygn. 593, 603, 605, 606, 627, 751, 781, 815, 817; inw. 9, sygn. 86–88, 90.

Derzhavnyy arkhiv Kharkivs'koyi oblasti [Державний архів Харківської області]

Zesp. 84., inw. 1, sygn. 574.

Derzhavnyy arkhiv Khmel'nyts'koyi oblasti [Державний архів Хмельницької області]

Zesp. 309, inw. 1, sygn. 11.

Derzhavnyy arkhiv Kyivivs'koyi oblasti [Державний архів Київської області]

Zesp. 292, inw. 1, sygn. 7, 46; inw. 2, sygn. 12, 152, 256, 346, 359, 388.

Derzhavnyy arkhiv mista Kyueva [Державний архів міста Києва]

Zesp. 16, inw. 465, sygn. 4336; inw. 469, sygn. 295, 302.

Derzhavnyy arkhiv Odes'koyi oblasti [Державний архів Одеської області]

Zesp. 37, inw. 3, sygn. 52, 218, 245, 275, 320, 330, 351, 374, 382, 428, 575, 979.

Zesp. 201, inw. 2, sygn. 61, 81.

Zesp. 236, inw. 1, sygn. 7.

Zesp. 239, inw. 1, sygn. 7.

Derzhavnyy arkhiv Rivnens'koyi oblasti [Державний архів Рівненської області]

Zesp. P-740, inw. 2, sygn. 779, 786.

Eesti Rahvusarhiiv Tartus

EAA.30.7.4365, EAA.31.4.808, EAA.178.1.3083, EAA.197.1.151, EAA.197.1.161,
EAA.197.1.165, EAA.197.1.169, EAA.197.1.817, EAA.197.1.825, EAA.297.7.467,
EAA.297.11.800, EAA.402.1.18151, EAA.402.1.18152, EAA.402.2.8348, EAA.402.7.5,
EAA.551.1.317, EAA.551.1.385, EAA.551.1.386, EAA.551.1.440, EAA.551.1.442,
EAA.551.1.446, EAA.551.1.449, EAA.551.1.450, EAA.644.1.1084, EAA.644.1.1133,
EAA.644.1.1166, EAA.644.1.1409, EAA.644.1.1475, EAA.644.1.1551a, EAA.644.1.1578,
EAA.644.1.1612, EAA.644.1.1700, EAA.644.1.1740, EAA.644.1.1822, EAA.644.1.1893,
EAA.644.1.1936a, EAA.644.1.2004, EAA.644.1.2061, EAA.644.1.2142, EAA.644.1.2177,
EAA.644.1.2187, EAA.644.1.2665, EAA.644.1.2677, EAA.644.1.2678, EAA.644.1.2679,
EAA.644.1.2681, EAA.644.1.2682, EAA.644.1.2683, EAA.644.1.2686, EAA.644.1.2687,
EAA.644.1.2688, EAA.1209.1.141, EAA.1209.1.151, EAA.1226.1.285, EAA.1239.1.185,

EAA.1245.1.301, EAA.1253.3.4, EAA.1273.2.2, EAA.1283.2.1, EAA.1884.1.19, EAA.1884.1.21, EAA.1884.1.30, EAA.1884.1.38, EAA.1884.1.39, EAA.1884.1.47, EAA.1901.1.161, EAA.1901.1.162, EAA.1901.1.166, EAA.1901.1.175, EAA.1901.1.181, EAA.2175.1.4, EAA.2176.2.77, EAA.2176.2.139, EAA.2481.1.17, EAA.3148.1.41, EAA.4380.2.2, EAA.4380.2.5, EAA.4380.2.9, EAA.4380.2.95; EAA.4380.2.98, EAA.5345.1.65.

Gosudarstvennyy arkhiv Arkhangel'skoy oblasti [Государственный архив Архангельской области]

Zesp. 58, inw. 2, sygn. 53.

Gosudarstvennyy arkhiv Permskogo kraja [Государственный архив Пермского края]

Zesp. 37, inw. 1, sygn. 13, 576, 583.

Gosudarstvennyy arkhiv Rossiyskoy Federatsii [Государственный архив Российской Федерации]

Zesp. 110, inw. 17, sygn. 13, 169, 732.

Zesp. 1459, inw. 1, sygn. 304.

Zesp. 1777, inw. 1, sygn. 51, 132.

Zesp. 1838, inw. 1, sygn. 710.

Zesp. P-1041, inw. 1, sygn. 852.

Gosudarstvennyy arkhiv Smolenskoj oblasti [Государственный архив Смоленской области]

Zesp. 9, inw. 1, sygn. 1762.

Zesp. 76, inw. 1, sygn. 561, 575.

Gosudarstvennyy arkhiv Tverskoj oblasti [Государственный архив Тверской области]

Zesp. 160, inw. 1, sygn. 21196.

Latvijas Valsts vēstures arhīvs

Zesp. 214, inw. 5, sygn. 230, 389.

Zesp. 232, inw. 1, sygn. 441, 467, 649, 650, 652; inw. 2, sygn. 150, 283–288, 291, 293–295, 312, 313; inw. 3, sygn. 93; inw. 4, sygn. 1.

Zesp. 235, inw. 4, sygn. 1374.

Zesp. 545, inw. 2, sygn. 26, 26b, 27, 27a, 28–31, 33–37, 41, 43, 63, 67, 69–89, 93.

Zesp. 546, inw. 1, sygn. 67–71, 86, 209, 237, 252.

Zesp. 632, inw. 1, sygn. 69, 70, 74, 76, 80.

Zesp. 1426, inw. 1, sygn. 318, 322; inw. 3, sygn. 102; inw. 4, sygn. 23.

Zesp. 4935, inw. 2, sygn. 20; inw. 4, sygn. 108, 110, 112, 181.

Zesp. 6355, inw. 1, sygn. 166.

Lietuvos valstybės istorijos archyvas

Zesp. 551, inw. 1, sygn. 330.

Zesp. 604, inw. 10, sygn. 19, 187, 223; inw. 20, sygn. 100; inw. 46, sygn. 9, 11, 13, 15; inw. 58, sygn. 3, 5, 8, 18, 20, 23, 30, 39, 42, 48, 62, 63; inw. 59, sygn. 49; inw. 84, sygn. 25.

Zesp. 605, inw. 5, sygn. 126; inw. 15, sygn. 1–8, 10, 13, 32, 33, 36–38, 42–44, 46, 49, 50, 52–56,

- 58, 59; inw. 20, sygn. 402, 411–414, 506, 532, 534; inw. 21, sygn. 38, 41–44, 53.
- Zesp. 930, inw. 1, sygn. 492.
- Zesp. 1009, inw. 7, sygn. 118.
- Zesp. 1051, inw. 1, sygn. 1.
- Zesp. 1218, inw. 1, sygn. 625, 627, 629, 631.
- Zesp. 1404, inw. 1, sygn. 1, 6.
- Zesp. 1407, inw. 1, sygn. 1, 11.
- Zesp. 1541, inw. 1, sygn. 21, 24, 27, 30.
- Zesp. 1667, inw. 1, sygn. 19.
- Natsyyanal'ny historychny arkhiv Byelarusi w h. Hrodna [Нацыянальны гістарычны архіў Беларусі ў г. Гродна]**
- Zesp. 259, inw. 1, sygn. 13; zesp. 473, inw. 1, sygn. 11, 19, 20.
- Ob'yedinennyy Gosudarstvennyy arkhiv Orenburgskoy oblasti [Объединенный Государственный архив Оренбургской области]**
- Zesp. 6, inw. 6, sygn. 13499.
- Zesp. 153, inw. 1, sygn. 250.
- Zesp. 339, inw. 1, sygn. 113.
- Otdel Rukopisey Rossiyskoy gosudarstvennoy biblioteki [Отдел Рукописей Российской государственной библиотеки]**
- Zesp. 363, karton 8, sygn. 43.
- Rossiyskiy gosudarstvennyy arkhiv ekonomiki [Российский государственный архив экономики]**
- Zesp. 3249, inw. 25, sygn. 229.
- Rossiyskiy gosudarstvennyy arkhiv literatury i iskusstva [Российский государственный архив литературы и искусства]**
- Zesp. 659, inw. 3, sygn. 3607.
- Rossiyskiy gosudarstvennyy arkhiv voyenno-morskogo flota [Российский государственный архив военно-морского флота]**
- Zesp. 406, inw. 9, sygn. 604.
- Zesp. 432, inw. 4, sygn. 301; inw. 5, sygn. 1076, 4067, 5073, 5085.
- Zesp. 434, inw. 2, sygn. 100.
- Rossiyskiy gosudarstvennyy istoricheskiy arkhiv [Российский государственный исторический архив]**
- Zesp. 10, inw. 2, sygn. 3049.
- Zesp. 19, inw. 1, sygn. 31, 34, 122, 1626, 2248, 2361, 2804, 2806; inw. 2, sygn. 25, 2445; inw. 3, sygn. 42, 590; inw. 4, sygn. 5, 26, 31, 36, 47, 48, 50, 51, 55, 58, 70, 74, 75, 78, 86, 93.
- Zesp. 21, inw. 2, sygn. 2025–2028, 2031, 2033; inw. 4, sygn. 36, 69, 130, 408, 504, 692, 706, 727, 833, 848, 861, 890, 1890; inw. 6, sygn. 633; inw. 7, sygn. 189; inw. 9, sygn. 35, 37–39, 97; inw. 11, sygn. 205, 208, 210, 213, 214, 217–219, 228, 231–233, 235–237, 239–243, 266, 270, 318; inw. 12, sygn. 8, 235, 239–243.
- Zesp. 37, inw. 46, sygn. 823.

- Zesp. 125, inw. 1, sygn. 365, 505.
- Zesp. 128, inw. 1, sygn. 1, 25, 293, 338, 339, 341, 390, 426, 455, 529, 588, 597, 600, 613, 619, 629, 645, 646, 654, 661, 708, 710–713, 1545, 1546.
- Zesp. 133, inw. 1, sygn. 4, 219, 226, 227.
- Zesp. 138, inw. 1, sygn. 148, 149, 429, 572, 685, 739, 749, 837, 840, 939, 1033, 1059, 1129.
- Zesp. 139, inw. 1, sygn. 351, 582, 703, 880, 885.
- Zesp. 141, inw. 1, sygn. 130, 136.
- Zesp. 143, inw. 1, sygn. 39, 129, 141, 204, 265, 304, 350, 379, 400, 431, 445, 501, 558; inw. 2, sygn. 17, 18.
- Zesp. 146, inw. 1, sygn. 163, 180; inw. 2, sygn. 56, 63.
- Zesp. 560, inw. 8, sygn. 668; inw. 16, sygn. 571; inw. 20, sygn. 259, 333, 335, 337, 396, 397, 399–403, 466–468, 473, 482, 487, 496, 508, 514–517, 523, 525, 527, 532, 533, 537, 540, 552, 562, 564, 589, 612, 614, 617, 618, 623, 627, 632, 635, 638, 641, 651, 658, 661, 664, 668; inw. 33, sygn. 99, 246.
- Zesp. 574, inw. 7, sygn. 823.
- Zesp. 577, inw. 2, sygn. 186.
- Zesp. 587, inw. 1, sygn. 373, 374, 758; inw. 18, sygn. 1252.
- Zesp. 777, inw. 2, 1858 rok, sygn. 72; 1859 rok, sygn. 117.
- Zesp. 828, inw. 14, sygn. 3, 28, 39, 52, 55, 72, 82, 101, 121, 145, 179, 183, 204, 255.
- Zesp. 1015, inw. 1, sygn. 27.
- Zesp. 1152, inw. 1, 1811 rok, sygn. 42.
- Zesp. 1270, inw. 1, sygn. 17, 1421.
- Zesp. 1284, inw. 45, 1882 rok, sygn. 13; inw. 49, 1871 rok, sygn. 14, 86; inw. 67, 1869 rok, sygn. 17.
- Zesp. 1291, inw. 28, 1885 rok, sygn. 33; inw. 35, sygn. 71.
- Zesp. 1343, inw. 17, sygn. 7002, 7003; inw. 18, sygn. 2685; inw. 29, sygn. 3624; inw. 30, sygn. 3651; inw. 35, sygn. 136, 4387.
- Zesp. 1349, inw. 2, sygn. 739, 1301; inw. 3, sygn. 20, 22, 1202; inw. 5, sygn. 384, 693, 828, 1100, 1367, 1444, 1467, 1856, 2066, 2216, 2443, 2503, 2617, 26176, 2618, 2623, 2625, 2753, 3015, 3174, 3249, 3422, 3914, 3922, 5033, 5120, 5253, 5293, 5432, 5660, 5692, 5712, 5828, 6159, 6182, 6207, 6227, 6300, 6464, 6622, 6987, 6988, 7126, 7208, 7244, 7351, 7398, 7620, 7915, 8054, 8178, 8833, 8976, 9097, 9138.
- Zesp. 1405, inw. 74, sygn. 7050.
- Rossiyskiy gosudarstvennyy voyenno-istoricheskiy arkhiv [Российский государственный военно-исторический архив]**
- Zesp. 395, inw. 41, sygn. 338; inw. 50, sygn. 1168.
- Zesp. 400, inw. 9, sygn. 214, 30930; inw. 12, sygn. 26952, 26995, 27310; inw. 17, sygn. 5394.
- Zesp. 408, inw. 1, sygn. 433, 923, 1090.
- Zesp. 409, inw. 1, sygn. 60090, 60091, 73858.
- Zesp. 2031, inw. 2, sygn. 448, 503,
- Zesp. 2048, inw. 2, sygn. 115.

Zesp. 16196, inw. 1, sygn. 1188, 1189; inw. 3, sygn. 14, 494.

Tallinna Linnaarhiiv

TLA.168.1.513, TLA.186.1.141, TLA.230.1.Bf126, TLA.236.1.4b, TLA.236.1.14, TLA.237.1.27, TLA.237.1.34, TLA.237.2.1, TLA.237.2.6, TLA.237.2.7, TLA.237.2.8, TLA.237.2.9, TLA.237.2.12, TLA.1398.2.3, TLA.1398.2.6, TLA.1398.2.8, TLA.1398.2.13, TLA.1411.2.28, TLA.1411.2.30, TLA.1411.2.46, TLA.1411.2.47, TLA.1411.2.49, TLA.1411.2.50, TLA.1411.2.51, TLA.1411.2.53, TLA.1411.2.59, TLA.1411.2.68, TLA.1411.2.69, TLA.1411.2.80, TLA.1411.2.81, TLA.1411.2.82, TLA.1411.2.92, TLA.1411.2.93, TLA.1411.2.94, TLA.1413.2.42, TLA.1413.2.54, TLA.1413.2.68, TLA.1413.2.69, TLA.1413.2.72, TLA.1413.2.81.

Tsentral'nyy gosudarstvennyy arkhiv goroda Moskvu [Центральный государственный архив города Москвы]

Zesp. 4, inw. 10, sygn. 872.

Zesp. 203, inw. 745, sygn. 284, 391; inw. 776, sygn. 4, 456, 654, 1137.

Zesp. 418, inw. 293, sygn. 292; inw. 299, sygn. 223; inw. 302, sygn. 767; inw. 313, sygn. 622.

Zesp. 2124, inw. 2, sygn. 61, 101.

Zesp. 2125, inw. 1, sygn. 347; inw. 2, sygn. 65.

Zesp. 2126, inw. 1, sygn. 510.

Tsentral'nyy gosudarstvennyy istoricheskiy arkhiv Sankt-Peterburga [Центральный государственный исторический архив Санкт-Петербурга]

Zesp. 2, inw. 1, sygn. 12921.

Zesp. 10, inw. 1, sygn. 4978.

Zesp. 11, inw. 1, sygn. 2277, 2278, 2956, 3690.

Zesp. 14, inw. 3, sygn. 17901, 20220, 23757, 26174, 26331, 26653, 27150, 30976, 34780, 53606, 61669, 65415; inw. 5, sygn. 3307, 3595.

Zesp. 19, inw. 17, sygn. 1447; inw. 111, sygn. 251, 257, 276, 282, 286, 295, 302, 305, 308, 314, 329, 337, 348, 754, 755, 758, 760; inw. 112, sygn. 816; inw. 123, sygn. 1, 11, 13, 18, 20, 30, 34, 37; inw. 124, sygn. 643, 650, 657, 664, 666, 677, 717, 724, 726, 731, 742, 748, 759, 772, 791, 802, 827, 858, 861, 897, 909, 937, 979, 988, 989, 1118, 1119, 1123, 1154, 1193, 1214, 1304, 1336, 1358, 1450; inw. 125, sygn. 316, 327, 332, 428, 459, 478, 933, 1016, 1081; inw. 126, sygn. 53, 213, 225, 260, 261, 284, 335, 641, 678, 692, 841, 884, 986, 1104, 1296, 1299, 1537, 1539, 1540, 1559, 1689, 1700; inw. 127, sygn. 114, 115, 148, 155, 202, 217, 234, 319, 329, 335, 366, 533, 546, 695, 775, 786, 916, 985, 1116, 1263, 1309, 1444, 1462, 1568, 1729, 1808, 1824, 2148, 2152, 2407, 2553, 2575, 2716, 2718, 2719, 2728, 3166, 3197, 3533, 3544; inw. 128, sygn. 4, 17, 28, 32, 68, 109, 115, 279, 315, 348, 373, 389, 424, 432, 452, 458, 495, 503, 506, 511, 517, 537, 595, 598, 600, 629, 648, 665, 669, 703, 745, 771, 786, 810, 811, 792, 793, 895, 1070, 1201, 1277, 1282, 1572, 1586.

Zesp. 195, inw. 4, sygn. 27.

Zesp. 171, inw. 2, sygn. 463.

Zesp. 239, inw. 1, sygn. 4938.

Zesp. 414, inw. 1, sygn. 40.

Zesp. 678, inw. 1, sygn. 526.

Zesp. 1822, inw. 3, sygn. 14, 18, 27, 28, 93.

Zesp. 2294, inw. 1, sygn. 1 cz. 1, 179.

Archiwum Archidiecezjalne Lubelskie

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Jana w Lublinie, akta małżeństw, sygn. 1912-1920.

Archiwum Archidiecezjalne Warszawskie

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej św. Jana Chrzciciela w Warszawie, sygn. 1863 rok.

Archiwum Archidiecezji Częstochowskiej

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. Księga zmarłych 1846-1849, Księga zmarłych 1849-1854, 1909 rok.

Archiwum Diecezjalne w Łomży

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 1856 rok, 1858 rok.

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej w Łomży, sygn. 1833 rok, 1834 rok, 1844 rok, 1848 rok, 1849 rok.

Archiwum Diecezjalne w Płocku

Księgi metrykalne parafii Zambski, sygn. Księga chrztów 1853-1863.

Archiwum Diecezjalne w Sandomierzu

Kuria Diecezjalna [Konsystorz Biskupi] w Sandomierzu, Akta Ogólne, sygn. O-235.

Archiwum Diecezjalne we Włocławku

Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 51120/1, 5111090/1.

Archiwum Główne Akt Dawnych

III Rada Stanu Królestwa Polskiego, sygn. 354.

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, sygn. 1419, 2226.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, sygn. 6769.

Komisja Województwa Mazowieckiego, sygn. 484, 2109, 3078, 3387.

Księgi metrykalne parafii wyznania rzymskokatolickiego z diecezji łucko-żytomierskiej, sygn. 829-831, 835.

Oddział Olkusi 4. Wydziału Częstochowskiej Brygady 3. Okręgu Samodzielnego Korpusu Straży Granicznej, sygn. 95, 97, 198.

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, sygn. 12, 61, 84, 86, 161.

Sekretariat Stanu Księstwa Warszawskiego, Sekretariat Stanu Królestwa Polskiego, Kancelaria Własna JCMości do Spraw Królestwa Polskiego, sygn. 2568, 3006.

Archiwum Narodowe w Krakowie

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Najświętszej Marii Panny w Krakowie, sygn. 102.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Igołomii, sygn. 55, 113.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Luborzycy, sygn. 48, 49, 117.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Więclawicach, sygn. 54, 55.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Krakowie, sygn. 133.

Archiwum Państwowe w Białymstoku

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem św. Mikołaja w Kleszczelach, sygn. 4-6, 8.

Akta stanu cywilnego Parafii Unickiej w Kleszczelach pod wezwaniem św. Jerzego, sygn. 1. Rząd Gubernialny Łomżyński, sygn. 859.

Archiwum Państwowe w Białymstoku Oddział w Łomży

Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Łomży, sygn. 30.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej p.w. Św. Trójcy w Łomży, sygn. 5, 8, 14, 17, 18, 20, 24-26, 28, 30, 32, 36, 38, 39, 41, 43, 47, 48, 50, 57, 63, 74, 78.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Bogurodzicy w Wysokiem Mazowieckiem, sygn. 2.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pod wezwaniem Cara Konstantyna w Łomży, sygn. 1, 3-5, 7-12, 14, 19, 20, 22-31, 34-36, 40, 42, 43, 48, 53, 65, 70-73, 78, 80, 81, 84.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kolnie, sygn. 1/1, 1/3, 1/11, 1/13-1/15.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 3.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Łomży, sygn. 53, 67.

Archiwum Państwowe w Częstochowie

Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Częstochowie, sygn. 2.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 2, 4, 5, 7-16, 24, 31.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzepicach, sygn. 1-5, 7-12.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Praszce, sygn. 1-19.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Zygmunta w Częstochowie, sygn. 177, 179, 342.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Truskolasach, sygn. 155.

Archiwum Państwowe w Kaliszu

Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Kalisz, sygn. 67, 106.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kaliszu, sygn. 17, 21, 30, 31, 37, 47, 77, 78, 91, 119, 121.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Józefa w Kaliszu, sygn. 30, 38-40, 48, 55.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Mikołaja w Kaliszu, sygn. 14, 35.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Blizanowie, sygn. 45, 46.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dobrzeczu, sygn. 4, 119, 125, 132.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kosmowie, sygn. 63.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kraszewicach, sygn. 69, 93, 94.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Szymanowicach, sygn. 98.

Bank Państwowy Oddział w Kaliszu, sygn. 76, 143.

Archiwum Państwowe w Katowicach

- Akta stanu cywilnego Ewangelicko-Augsburskiego Filiału w Będzinie (Dąbrowie), sygn. 37, 46, 51.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej św. Wiery, Nadziei i Luby w Sosnowcu, sygn. 1-4, 6, 7, 9.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy (Maczkach), sygn. 1-4, 6-9.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Olkusz, sygn. 1/60-1/67, 1/69-1/73, 1/76-1/83, 2/1-2/4, 2/11.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Dąbrowie, sygn. 8, 11, 12.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zagórz, dawniej w Niwce, sygn. 142, 144, 145.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Sosnowcu, sygn. 19, 27.

Archiwum Państwowe w Kielcach

- Akta stanu cywilnego Katedralnej Parafii Rzymskokatolickiej w Kielcach, sygn. 61, 64, 194, 202, 246, 260, 264, 307, 328.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kielcach, sygn. 12, 15, 49, 51, 55, 71, 84.
- Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej w Miechowie, sygn. 2, 6-9, 11, 12.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 1-3.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Borkowicach, sygn. 26.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Chybicach, sygn. 83.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Końskich, sygn. 60, 62, 64.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Miechowie, sygn. 3, 88, 94, 97.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Opatowcu, sygn. 64, 68, 70.
- Kancelaria Gubernatora Kieleckiego, sygn. 12.
- Kielecka Izba Skarbowa, sygn. 3170.
- Rząd Gubernialny Kielecki, sygn. 1004, 12539, 15206, 15839.
- Rząd Gubernialny Radomski, sygn. 7389.
- Sąd Okręgowy w Kielcach [1876-1917], sygn. 8054, 8067.
- Urząd Gubernialny Kielecki do Spraw Włościańskich, sygn. 5967.

Archiwum Państwowe w Kielcach Oddział w Sandomierzu

- Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Sandomierzu, sygn. 1-5, 7-20, 22-24, 26-29, 32, 34-38, 41, 43, 45-48, 52.
- Akta stanu cywilnego parafii prawosławnej p.w. św. Michała w Zawichoście, sygn. 1-7, 9-15.
- Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Krzeszowie, sygn. 17, 18, 28.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Sandomierzu, sygn. 70, 72-74, 78
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Chobrzeżanach, sygn. 46.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Krzeszowie, sygn. 3.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Staszowie, sygn. 53.

- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Sulisławicach, sygn. 65.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zawichoście, sygn. 42, 47, 49–52, 65.
Hipoteka Sandomierska, sygn. 128.
- Archiwum Państwowe w Lublinie**
- Akta Parafii Prawosławnej Narodzenia Matki Bożej w Lublinie, sygn. 28, 31.
Akta Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 6, 22, 23, 33, 35.
Akta Parafii Prawosławnej w Potoku Górnym, sygn. 8, 24, 26.
Akta stanu cywilnego Gminy Mahometańskiej w Studziance, sygn. 13, 19, 51, 57, 71.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Przemienienia Pańskiego w Lublinie, sygn. 9.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tarnogrodzie, sygn. 31.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Katedralnej św. Jana w Lublinie, sygn. 45, 49, 50, 59, 62, 74, 76, 79, 83, 84, 88, 103, 105, 108.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Białej, sygn. 20.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Bochojnicy, sygn. 156.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kodniu, sygn. 14.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Krasnobrodzie, sygn. 117, 127.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kumowie, sygn. 74.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Oszczowie, sygn. 35, 55, 60, 61, 63–65, 70, 72–74.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radzynie, sygn. 71.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Szczebrzeszynie, sygn. 124.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Tomaszowie, sygn. 4, 79, 91–93, 95.
Chełmski Konsystorz Greckokatolicki, sygn. 967, 1105, 1159, 1179.
Hipoteka w Lublinie, Wykaz nr 3, sygn. 104.
Kancelaria Gubernatora Lubelskiego, sygn. 5411.
Konsystorz Prawosławny w Chełmie, Klirowyje Wedomosti, sygn. 114, 116, 118, 120, 339, 341, 343, 345, 347, 350, 518, 520, 521, 525, 611, 889, 891.
Lubelskie Gimnazjum Męskie, sygn. 683, 684.
Rząd Gubernialny Lubelski (1867–1917), Wydział Administracyjny, sygn. osobowe 5.
Warszawski Duchowny Konsystorz Prawosławny, sygn. 347.
Zjazd sędziów pokoju I okręgu guberni lubelskiej, sygn. 4672.
- Archiwum Państwowe w Lublinie Oddział w Kraśniku**
- Akta notariusza Bolesława Wisłockiego w Biłgoraju, sygn. 13, 32.
- Archiwum Państwowe w Łodzi**
- Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Trójcy w Łodzi, sygn. 60.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łodzi, sygn. 17, 36, 38, 44.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łowiczu, sygn. 1, 31.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 75.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Wieluniu, sygn. 3, 4, 6, 19.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Krzyża w Łodzi, sygn. 190.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Babsku, sygn. 76.

- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Bolesławcu, sygn. 71, 81.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Jaworznie, sygn. 69, 71.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Małyniu, sygn. 191.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Naramicach, sygn. 68.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Niemysłowie, sygn. 26.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Parznie, sygn. 95.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Praszce, sygn. 92, 93.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Ruścu, sygn. 71, 72.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Warcie, sygn. 79, 86.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieluniu, sygn. 167, 169, 171, 174, 175.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Wieruszowie, sygn. 71, 73, 103, 107, 113.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zgierzu, sygn. 111.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Złoczewie, sygn. 127.
Izba Skarbowa w Kaliszu, sygn. 38, 71, 186.
Izba Skarbowa Piotrkowska, sygn. 819.
Piotrkowski Gubernialny Urząd do Spraw Włościańskich, sygn. 8.
Rząd Gubernialny Kaliski, Wydział Administracyjny, sygn. 186, 452, 488.
Rząd Gubernialny Piotrkowski, Wydział Budowlany, sygn. 44, 6626, 17796.
Urząd Gubernialny Kaliski do Spraw Włościańskich, sygn. 9, 22.
- Archiwum Państwowe w Piotrkowie Trybunalskim**
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Granicy, sygn. 1, 3–15, 17–22, 24, 26–28.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie, sygn. 58, 62.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej p.w. św. Jakuba w Piotrkowie, sygn. 10.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Lubochni, sygn. 19.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radomsku, sygn. 21.
- Archiwum Państwowe w Płocku**
Akta stanu cywilnego gminy Płock, sygn. 42.
Akta stanu cywilnego gminy Unieck, sygn. 7.
Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Płocku, sygn. 42.
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Płocku, sygn. 35.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Bartłomieja w Płocku, sygn. 38, 47, 51, 74, 114, 115, 122–124, 148.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Łętowie, sygn. 80.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Rogotwórsku, sygn. 46.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Sierpcu, sygn. 121, 122.
- Archiwum Państwowe w Poznaniu Oddział w Koninie**
Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej Słupca, sygn. 3–6, 8–11, 13–19, 21–23, 25, 26, 28, 29, 31, 33, 34, 37, 38, 40, 42–48, 50–52, 54–70, 72–82, 86, 88, 91.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Izbica Kujawska (pow. kolski), sygn. 65.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Pyzdry (pow. wrzesiński), sygn. 53, 55, 73.
Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Słupca, sygn. 59.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Turek, sygn. 109.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wilczyn (pow. koniński), sygn. 52–54, 56–58, 76.

Archiwum Państwowe w Radomiu

Izba Skarbowa Radomska, Grupa II, sygn. 3096.

Księgi metrykalne parafii prawosławnej św. Mikołaja w Radomiu, sygn. 59, 62, 64, 69, 72.

Rząd Gubernialny Radomski [1837–1866], sygn. 1855.

Urząd Stanu Cywilnego Parafii Ewangelicko–Augsburskiej w Radomiu, sygn. U09.

Urząd Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Cerekiew, sygn. 57.

Urząd Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Grójec, sygn. 1, 14.

Zarząd Naczelnika Wojennego Oddziału Radomskiego, sygn. 5, sygn. 5 I.

Zarząd Rolnictwa i Dóbr Państwowych Guberni Radomskiej, Kieleckiej, Lubelskiej, Siedleckiej, Izba Skarbowa Lubelska, sygn. 383.

Archiwum Państwowe w Rzeszowie

Akta stanu cywilnego Parafii Greckokatolickiej w Kulnie, sygn. 1, 4.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Kulnie, sygn. 2.

Archiwum Państwowe w Siedlcach

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej pod wezwaniem Świętego Stanisława w Siedlcach, sygn. 15.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kuflewie powiat Mińsk Mazowiecki, sygn. 115.

AP w Suwałkach

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Suwałkach, sygn. 12, 42, 46, 49, 52, 58.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Filipowie, sygn. 80.

Archiwum Państwowe w Toruniu Oddział we Włocławku

Akta metrykalne Parafii Prawosławnej w Lipnie, sygn. 4, 8, 9, 18.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Aleksandrowie Kujawskim, sygn. 3, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 28, 29, 31, 33, 37, 39, 40, 44, 46, 48, 50, 53, 56, 57, 60–62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 75, 78, 80, 86, 87, 90, 92, 95.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Rypinie, sygn. 3.

Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Boniewo-Lubomin, sygn. 32.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzejewice, sygn. 38, 40, 41, 43, 44, 47.

Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dobrzyń n. Wisłą, sygn. 87.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Dulsk, sygn. 76, 79, 81, 83, 91, 92, 94.

Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lipno, sygn. 58, 81, 83, 84.

Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lubień Kujawski, sygn. 144.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Lubraniec, sygn. 59.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Piotrków Kujawski, sygn. 20, 28.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Przedecz, sygn. 29.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Rypin, sygn. 88.

Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Skępe, sygn. 9.

- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Służewo, sygn. 45, 46, 59.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Włocławek, sygn. 187.
- Akta Stanu Cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wola-Trutowo, sygn. 62, 73.
- Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Nieszawa, sygn. 3, 6, 42–44.
- Księgi metrykalne Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Włocławek, sygn. 41, 81.
- Archiwum Państwowe w Warszawie**
- Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Soboru Katedralnego św. Trójcy przy ul. Długiej w Warszawie, sygn. 22, 67, 70, 71, 73, 75–79, 85, 91, 93, 122, 126, 128, 129, 149, 152, 156.
- Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Marii Magdaleny (Praga) w Warszawie, sygn. 2, 4, 5, 7, 9, 34, 35, 37, 41, 52, 54, 59, 61, 65, 72.
- Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej św. Trójcy na Podwalu w Warszawie, sygn. 18, 20, 23, 27, 28, 36, 41, 42, 44, 46, 48, 51–54, 59, 61, 62, 84, 97.
- Akta stanu cywilnego cerkwi prawosławnej Wniebowzięcia NMP na ul. Miodowej w Warszawie, sygn. 9–12, 15, 16, 20–22, 24, 26, 31, 33, 49, 51, 55, 57.
- Akta stanu cywilnego Cerkwi przy Przytułku Mariańskim w Warszawie, sygn. 2.
- Akta stanu cywilnego cerkwi św. Mikołaja przy Nowobrzeszkiej Brygadzie 3 Okręgu Korpusu Straży Pogranicznej, sygn. 1, 2.
- Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej I cyrkułu, sygn. 71.
- Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej II cyrkułu, sygn. 40.
- Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej III cyrkułu, sygn. 18.
- Akta stanu cywilnego gminy warszawskiej IV cyrkułu, sygn. 46.
- Akta stanu cywilnego parafii ewangelicko-augsburskiej w Warszawie, sygn. 1, 3, 4, 6, 9, 10, 55.
- Akta stanu cywilnego parafii grecko-rosyjskiej Warszawskiej Katedry, sygn. 24, 27.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Matki Boskiej Loretańskiej w Warszawie (Praga), sygn. 87, 89.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Nawiedzenia NMP w Warszawie, sygn. 1, 22, 25, 31, 33.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Warszawie, sygn. 37, 38, 44, 71, 90, 99–101, 113, 161, 174, 183, 208.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Andrzeja w Warszawie, sygn. 11, 15, 27, 35, 73.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Antoniego w Warszawie, sygn. 1, 29.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Barbary w Warszawie, sygn. 20, 25, 107.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Bonifacego w Warszawie, sygn. 14.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Jana Chrzyciela w Warszawie, sygn. 11, 17, 25, 27, 30, 33, 38, 86.
- Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej św. Krzyża w Warszawie, sygn. 2, 9, 16, 19, 21, 25, 27, 29, 30, 32, 33, 35, 36, 38, 90, 93, 131, 203.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej Wszystkich Świętych w Warszawie, sygn. 2, 6, 13, 25, 26, 28, 36, 43, 48, 66, 125, 167.

Cesarski Uniwersytet Warszawski, sygn. 548–552, 555–560, 562–566, 571, 595, 597, 603, 605.

Archiwum Państwowe w Warszawie Oddział w Grodzisku Mazowieckim

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grójcu, sygn. 69.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Piasecznie, sygn. 140.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Radziejowicach, sygn. 149, 151, 157.

Archiwum Państwowe w Warszawie Oddział w Mławie

Akta stanu cywilnego Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Mławie, sygn. 85.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Mławie, sygn. 1–13, 15, 16, 19, 20, 22, 23, 26, 28, 29, 31–35, 37, 38, 41, 43, 45, 46, 58, 62, 64, 66–68, 71–75, 77, 79, 81, 83, 86, 88, 90, 94, 96, 98–100.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Ciechanowie, sygn. 77.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Głinojecku, sygn. 85.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Gołyminiu, sygn. 58.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Grudusku, sygn. 79.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Kuklinie, sygn. 27.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Mławie, sygn. 29, 31–36.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Sońsku, sygn. 96.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zeńboku, sygn. 37, 79, 80, 83, 85, 86.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Zieluniu, sygn. 36, 37, 39, 40, 46.

Archiwum Państwowe w Warszawie Oddział w Pułtusku

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Przasnyszu, sygn. 1–4.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Pułtusku, sygn. 2, 3.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Jasienicy, sygn. 90.

Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Pułtusku, sygn. 3, 5, 8.

Archiwum Państwowe w Zamościu

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Dołhobyczowie, sygn. 10, 15, 17, 19.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Gołębiach, sygn. 22.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Luchowie, sygn. 14–16, 18, 19, 21, 27, 28, 37, 41, 42, 67, 70–72, 74.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Łaszczowie, sygn. 27.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Soli, sygn. 1, 6, 7, 9.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tarnogrodzie, sygn. 29, 31.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 15, 19, 21–25, 27, 28, 30, 36.

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Żernikach, sygn. 27.

Archiwum Parafii Prawosławnej w Chełmie

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej pw. św. Jana Teologa w Chełmie, sygn. 1868 rok, 1869 rok, 1874 rok.

Archiwum Parafii Prawosławnej w Częstochowie

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Częstochowie, sygn. 1873 rok, 1875 rok, 1878 rok, 1879 rok, 1880 rok, 1881 rok, 1882 rok, 1883 rok, 1884 rok, 1885 rok, 1886 rok, 1887 rok, 1888 rok, 1889 rok, 1890 rok, 1894 rok, 1899 rok, 1901 rok, 1902 rok, 1905 rok, 1914 rok.

Księgi metrykalne Parafii Prawosławnej w Olkuszu, sygn. 1857 rok, 1858 rok, 1859 rok, 1860 rok, 1864 rok.

Archiwum Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. 1863 rok, 1870 rok, 1874 rok.

Archiwum Parafii Prawosławnej w Sosnowcu

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Sosnowcu, sygn. 1890 rok, 1891 rok, 1892 rok, 1893 rok, 1894 rok, 1895 rok, 1896 rok, 1897 rok, 1898 rok, 1899 rok, 1900 rok, 1901 rok, 1902 rok, 1903 rok, 1904 rok, 1905 rok, 1906 rok, 1907 rok, 1909 rok.

Archiwum Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie

Księgi metrykalne Parafii Rzymskokatolickiej w Grajewie, sygn. 1863 rok.

Archiwum Prywatne Adama Radlicza z Warszawy

Odpis skrócony aktu zgonu Olgi Radlicz.

Archiwum Urzędu Stanu Cywilnego w Warszawie

Akta stanu cywilnego Parafii Prawosławnej w Nowym Brzesku, sygn. 1913 rok.

Źródła epigraficzne

Inskrypcja z płyty nagrobnej Aleksandra von Lohmanna na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Inskrypcja z płyty nagrobnej Emilii von Lohmann na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Inskrypcja z płyty nagrobnej Leonida Arkadjewicza Telakowskiego na Cmentarzu Nikolskim przy Ławrze Aleksandra Newskiego w Sankt Petersburgu.

Inskrypcja z płyty nagrobnej Pauliny Lindenbaum na cmentarzu komunalnym w Sosnowcu.

Inskrypcja z płyty nagrobnej Piotra Aleksiejewicza Wadbolskiego na cmentarzu prawosławnym w Radziwiłłowie.

Źródła drukowane

1911 rok. *Lista stowarzyszonych Lubelskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego*, [b.d.m.w].

Annuaire diplomatique de L'Empire de Russie Pour les L'années 1879-1880, Saint Pétersbourg 1880.

- „Baltische Familiengeschichtliche Mitteilungen” 1933, nr 4.
Białynia-Chołodecki J., *Pamiętnik Powstania Styczniowego*, Lwów 1913.
„Biuletyn Ministerstwa Zdrowia Publicznego” 1921, nr 1.
„Dziennik Powszechny” 1862, 1864.
Dziennik Praw Królestwa Polskiego, t. 40, [Warszawa 1842.]
Dziennik Praw Królestwa Polskiego, t. 50, Warszawa 1858.
Dziennik Praw Królestwa Polskiego, t. 68, Warszawa 1868.
„Dziennik Urzędowy Województwa Augustowskiego”, 1823, 1836.
„Dziennik Urzędowy Województwa Lubelskiego” 1822, 1828.
„Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego” 1823.
„Dziennik Urzędowy Guberni Kieleckiej” 1842.
„Dziennik Urzędowy Guberni Lubelskiej” 1842, 1867.
„Dziennik Urzędowy Guberni Radomskiej” 1848, 1857, 1863, 1864.
„Dziennik Urzędowy Guberni Sandomierskiej” 1839, 1843.
„Dziennik Urzędowy Województwa Sandomierskiego” 1823, 1824, 1829, 1837.
„Dziennik Warszawski” 1856, 1865, 1867, 1871, 1872, 1876.
„Gazeta Kielecka” 1876.
„Gazeta Narodowa” 1873.
„Gazeta Radomska” 1896, 1910.
„Gazeta Rządowa Królestwa Polskiego” 1849, 1856–1860.
„Gazeta Sądowa Warszawska” 1876.
„Gazeta Warszawska” 1867.
„Goniec Częstochowski” 1909.
Inskrypcje nagrobne cmentarza katedralnego w Sandomierzu (do 1945), oprac. K. Madejska, P. Madejski, Zielona Góra 2019.
Kalendarzyk polityczny na rok 1837, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1838, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1839, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1840, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1841, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1842, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1843, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1844, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1845, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1846, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1847, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1848, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok 1849, Warszawa [b.d.w.].
Kalendarzyk polityczny na rok przestępny 1836, Warszawa [b.d.w.].
Księga adresowa miasta Warszawy zawierająca adresy wszystkich stanów i instytucyj z odpowiednimi szczegółami, oprac. J. Wiśniakowski, Warszawa 1896.

- „Kurjer Warszawski” 1858, 1860, 1867, 1874, 1888, 1889, 1894, 1900, 1901, 1904, 1905, 1909, 1910, 1913.
- „Kuryer Litewski” 1825, 1829.
- Lazari de N., *Szkice na papierze*, oprac., wstęp i przypisy A. de Lazari, Łódź 2014.
- Mitautscher Taschenkalender für 1838, Mitau 1837.
- „Orzeł Biały” 1920, t. 3, nr 3.
- „Przemysłowo-Handlowy Kuryer Sosnowiecki” 1904.
- Réglement concernant la compétence et l'étendue des droits des douanes de L'empire de Russie et du Royaume de Pologne*, St. Pètersbourg 1866.
- Rocznik urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1863*, Warszawa [b.d.w.].
- Rocznik urzędowy Królestwa Polskiego na rok 1866*, Warszawa 1866.
- Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelných Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na rok 1850*, Warszawa [b.d.w.].
- Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelných Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na rok 1852*, Warszawa [b.d.w.].
- Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelných Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na 1859 Rok*, Warszawa [b.d.w.].
- Rocznik Urzędowy Obejmujący Spis Naczelných Władz Cesarstwa oraz Wszystkich Władz i Urzędników Królestwa Polskiego na 1862 Rok*, Warszawa [b.d.w.].
- Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, 1850, nr 7; 1851, nr 3, nr 9, nr 21; 1856, nr 10, nr 17, nr 41; 1859, nr 5, nr 20.
- „St. Petersburgisches Evangelisches Sonntagsblatt” 1859, 1860, 1866, 1868, 1870, 1871, 1881, 1886, 1890, 1892.
- „Tygodnik Ilustrowany” 1871.
- Ustawa celna dla Królestwa Polskiego*, Warszawa 1851.
- III. *Общее дополнение к тарифам*, [w:] Полное Собрание Законов Российской Империи, t. XLV, Книга тарифов, Санкт Петербург 1830.
- III *отдел. Адрес-Календарь на 1916 год. Личный состав правительственных присутственных мест и общественных учреждений Лифляндской губернии с прибавлением алфавита фамилий и адресов служащих*, [w:] Памятная книжка и Адрес-Календарь Лифляндской губернии на 1916 г., Юрьев 1916.
- Адмиралы*, w: *Список лицам состоящим в Морском Ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 8-Мая*, Санкт Петербург 1887.
- Адрес-календарь*, [w:] *Бессарабский календарь на 1885 год*, Кишинев [b.d.w.].
- Адрес-календарь*, [w:] *Бессарабский календарь на 1887 год, год пятый*, Кишинев [b.d.w.].
- Адрес-календарь*, [w:] *Кавказский календарь на 1869 год, XXIV год*, Тифлис 1868.
- Адрес-календарь*, [w:] *Кавказский календарь на 1870 год, XXV год*, Тифлис 1869.
- Адрес-календарь*, [w:] *Кавказский календарь на 1871 год, XXVII год*, Тифлис 1870.
- Адрес-календарь*, [w:] *Кавказский календарь на 1872 год, XXVIII год*, Тифлис 1871.
- Адрес-календарь*, [w:] *Кавказский календарь на 1873 год, XXVIII год*, Тифлис 1872.

- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1874 год, XXIX год*, Тифлис 1873.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1875 год, XXX год*, Тифлис 1874.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1876 год, XXXI год*, Тифлис 1875.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1877 год, XXXII год*, Тифлис 1876.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1878 год, XXXIII год*, Тифлис 1877.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1879 год, XXXIV год*, Тифлис 1878.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1880 год, XXXV год*, Тифлис 1879.
- Адрес-календарь, [w:] *Кавказский календарь на 1881 год, XXXVI год*, Тифлис 1880.
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1851, часть I*, Санкт Петербург 1851.
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1851, часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1852, часть I*, Санкт Петербург 1852.
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1853, часть I*, Санкт Петербург 1853.
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1854, часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, 1857, часть I, Власти и места центрального Управления и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись всех чиновных особ в государстве, на 1858–1859 год, часть I, Власти и места центрального Управления и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1860–1861 год, Часть II, Власти и места Управления Губернск., Областного, Окружного, Уездн., Городского и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1862–1863 год, часть I, Власти и места Центрального Управления и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в империи, и по главным управлениям в Царстве Польском и в Великом Княжестве Финляндском на 1865–1866 год, часть I, Власти и места Центрального Управления и Ведомства их*, Санкт Петербург [b.d.w.].
- Адрес-календарь. *Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1869, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства*, Санкт Петербург 1869.

- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1870, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1870.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1871, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1871.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1872 год, Часть II, Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их, Санкт Петербург [b.d.w.].*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1873, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1873.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1874, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1874.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1875, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1875.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1876 часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1876.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1877, часть I, Власти и места центрального управления и их ведомства, Санкт Петербург 1877.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1883 год, часть II, Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их, Санкт Петербург 1883.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1885 год, часть II, Власти и места управлений губернского, областного, окружного, городского, уездного и ведомства их, Санкт Петербург 1885.*
- Адрес-календарь. Общая роспись начальствующих и прочих должностных лиц по всем управлениям в Российской Империи на 1896 год, часть I. Власти и места центрального управления и ведомства их, Санкт Петербург 1896.*
- Адрес-календарь 11483-х должностных лиц в губерниях Царства Польского на 1885–1886 г.г., Варшава [b.d.w.].*
- Адрес-календарь Архангельской губернии на 1890 год, Архангельск 1890.*
- Адрес-календарь Виленского генерал-губернаторства на 1868 год, Санкт Петербург 1868.*

- Адрес-календарь государственных и общественных учреждений Архангельской губернии на 1877 год, Архангельск [1877].*
- Адрес-календарь должностных лиц по всем частям управления Юго-Западного Края на 1880 год, Киев 1879.*
- Адрес-календарь, или Общій штат Российской Империи на 1846 год, часть первая, Санкт Петербург 1846/*
- Адрес-календарь, или Общій штат Российской Империи на 1847 год, часть первая, Санкт Петербург 1847.*
- Адрес-календарь или Общій штат Российской Империи на 1848 год, часть первая, Санкт Петербург 1848.*
- Адрес-календарь, или Общій штат Российской Империи на 1849 год, часть первая, Санкт Петербург 1849.*
- Адрес-календарь или Общій штат Российской Империи, 1850, часть первая, Санкт Петербург 1850.*
- Адрес-календарь или список лицам состоящим на службе в Тульской губернии с означением чина их имени, отечества и фамилий, часть 1-я, Тула 1862.*
- Адрес-календарь лиц, служащих в [Псковской] губернии, [Псков 1860].*
- Адрес-календарь Могилевской губернии на 1876 год, Могилев на Днестре 1876.*
- Адрес-календарь Могилевской губернии на 1885 год, Могилев на Днестре 1885.*
- Адрес-календарь Радомской губернии на 1881 год, Радом 1880.*
- Адрес-календарь Сыр-Дарьинская область, [w:] Туркестанский на 1904 г. календарь, Ташкент 1904.*
- Адрес-календарь Тульской губернии на 1848 год, Тула 1848.*
- Адрес-Календарь Эстляндской губернии на 1893 год, Ревель 1893.*
- Алфавитный список студентов Императорского Московского Университета за 1901-902 академический год, Москва 1901.*
- Алфавитный указатель жителей города Петрограда, Гатчины, Колпина, Красного Села, Ораниенбаума, Павловска, Петергофа, Сестрорецка и Царского Села, [w:] Весь Петроград на 1917 год, Петроград 1917.*
- Бессарабский Адрес-календарь на 1873 год, Кишинев [b.d.w.].*
- Бессарабский Адрес-календарь на 1874 год, Кишинев [b.d.w.].*
- Бессарабский Адрес-календарь на 1875 год, Кишинев [b.d.w.].*
- Бессарабский адрес-календарь на 1893 год. Год одиннадцатый, Кишинев 1892.*
- „Варшавский Дневник“ 1886.*
- „Возрождение“ 1929, 1931, 1933, 1934.*
- „Волынские Епархиальные Ведомости“ 1874.*
- „Воскресное Чтение“ 1935.*
- Воспоминания об учебной и ученой деятельности Аркадия Захарьевича Теляковского, Санкт Петербург 1884.*
- Всподданнейший отчет Государственного контролера за 1897 год, Санкт Петербург 1898.*
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1 Июля 1850 года, [b.m.d.w.].*

- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1 Мая 1848 года, [b.m.d.w.].
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 1/13 Сентября 1857 года, [b.m.d.w.].
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 2 Июня 1916 год.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 3 Августа 1856 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 3 Сентября 1858 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Августа 1858 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Апреля 1848 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Декабря 1837 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Марта 1862 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 4 Октября 1836 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 5 Апреля 1916 года, [b.m.d.w.].
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 5 Июля 1846 года.
- Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 5 Ноября 1873 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Апреля 1857 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Декабря 1846 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Декабря 1916 года
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Июля 1853 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Июля 1844 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 6 Мая 1884 года.
- Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 6 Февраля 1915 года, [b.m.d.w.].
- Высочайший приказ по Военному ведомству, 7 Августа 1874 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 7 Октября 1861 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Июня 1844 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Июня 1846 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 9 Февраля 1855 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Апреля 1875 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Марта 1853 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Ноября 1916 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 10 Октября 1853 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 11 Января 1857 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12 Августа 1846 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12 Сентября 1874 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 12/24 Мая 1852 года.
- Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 13 Июня 1848 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Августа 1847 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Апреля 1855 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Марта 1849 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 14 Мая 1848 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15 Декабря 1856 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15/27 Мая 1852 года.
- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 15 Сентября 1873 года.

- Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Апреля 1850 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Июня 1847 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 16 Декабря 1857 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 17 Июня 1854 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 17 Мая 1850 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 18 Апреля 1853 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 18 Сентября 1866 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 19 Мая 1854 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 20 Июля 1861 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Октября 1875 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Октября 1915 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Февраля 1846 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 20 Января 1849 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 21 Августа 1847 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 22 Июня 1846 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 22 Марта 1915 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 23 Октября 1852 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 23 Февраля 1854 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 24 Июля 1858 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 24 Октября 1846 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 25 Мая 1855 года.
Высочайший Приказ по Военному Ведомству, 25 Мая 1916 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 25 Ноября 1849 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 26 Мая 1849 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 26 Мая 1850 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 27 Мая/8 Июня 1852 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 27 Октября 1914 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 29 Мая 1854 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 30 Августа 1842 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 30 Июля 1915 года.
Высочайший приказ по Военному Ведомству, 31 Августа 1846 года.
Гаген-Торн Н., *Меторія: воспоминания, рассказы*, сост. Г. Гаген-Торн, Москва 2009.
„Газета Рабочего и Крестьянского Правительства” 1918.
Главное Справочное Бюро в Константинополе, 1920–1922 гг. Именные списки беженцев и чинов Русской Армии. Сборник документов, Выпуск 1, сост. А.В. Ефимов, Москва 2022.
Главное Справочное Бюро в Константинополе, 1920–1922 гг. Именные списки беженцев и чинов Русской Армии. Сборник документов, Выпуск 2, сост. А.В. Ефимов, Москва 2022.
„Гродненския Епархиальныя Ведомости” 1901.

- Дополнение к Приказу Армии и Флоту о военных чинах сухопутного ведомства от 4-го Марта 1917 года, [b.m.w.].
- Ежегодник Министерства Иностранных Дел 1900, *Тридцать седьмой год*, Санкт Петербург 1900.
- Ежегодник Министерства Иностранных Дел 1916. (Исправлено и дополнено по 9 декабря 1915 г.), *Пятьдесят третий год, Annuaire diplomatique de L'Empire de Russie Pour L'année 1916. (Complété et corrigé jusqu'au 9 decembre 1915)*, Петроград 1916.
- „Железнодорожник“ 1905.
- Журналы заседаний Особого совещания при Главнокомандующем Вооруженными Силами на Юге России А.И. Деникине, *Сентябрь 1918-го – декабрь 1919 года*, ред. С.В. Мироненко, сост. Б.Ф. Додонов et al., Москва 2008.
- Кавказский календарь на 1862 год, XVII год, Тифлис 1861.
- Кавказский календарь на 1864 год, XIX год, Тифлис 1863.
- Капитаны 2-го ранга, [w:] Список лицам состоящим в морском ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 2-е Января, Санкт Петербург 1895.
- „Киевския Епархиальныя Ведомости“ 1900.
- „Литевския Епархиальныя Ведомости“ 1881.
- Личный состав Государственного Дворянского Земельного Банка и его отделений. Исправлен по 1-е Февраля 1893 г., Санкт Петербург 1892.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1 Сентября 1908 года, Санкт Петербург 1908.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 1-го Апреля 1905 года, Санкт Петербург 1905.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 5 Января 1912 года, Санкт Петербург 1912.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 9 Января 1913 года, Санкт Петербург 1913.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 12-го Декабря 1903 года, Санкт Петербург 1904.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства. По сведениям до 15 Октября 1910 года, Санкт Петербург 1910.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 20 Мая 1906 года, Санкт Петербург 1906.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям до 25 Мая 1907 года, Санкт Петербург 1907.
- Личный состав Департамента Таможенных Сборов и учреждений таможенного ведомства (кроме застав и постов). По сведениям до 21 Января 1914 года, Санкт Петербург 1914.
- Личный состав учреждений Таможенного Ведомства. По сведениям Департамента до 6 Марта 1914 года, Санкт Петербург 1914.
- Личный состав чинов Отдельного корпуса пограничной стражи по старшинству. Составлен

- по 1 января 1907 г., Санкт Петербург 1907.
- Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г., Санкт Петербург 1909.*
- Личный состав чинов Отдельного корпуса пограничной стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно), Санкт Петербург 1914.*
- „Морской Журнал” 1929.*
- Месяцослов с росписью чиновных особ, или общий штат Российской Империи на лето от Рождества Христова 1815, часть вторая, Санкт Петербург [b.d.w.].*
- Месяцослов с росписью чиновных особ, или общий штат Российской империи, на лето от Рождества Христова 1815, часть первая, Санкт Петербург [b.d.w.].*
- Месяцослов и Общий штат Российской Империи на. 1833, часть первая, Санкт Петербург [b.d.w.].*
- На 1882 год памятная книжка Калишской губернии, Калиш 1882.*
- На 1883 год памятная книжка Ломжинской губернии, Ломжа 1883.*
- На 1888 г. памятная книжка Келецкой губернии, Кельцы 1888.*
- № 311, [w:] Приложения к Стенографическим отчетам Государственной Думы. Третий созыв. Сессия II. 1908–1909 г.г., том II, (№№ 220–469), Санкт Петербург 1909.*
- № 398, [w:] Приложения к Стенографическим отчетам Государственной Думы. Третий созыв. Сессия пятая. 1911–1912 г.г., том III, (№№ 351–500), Санкт Петербург 1912.*
- „Новое время” 1904.*
- „Новое Русское Слово” 1949.*
- Новороссийский календарь, 1838-й год, Одесса 1837.*
- Новороссийский календарь на 1839-й год, Одесса 1838.*
- Новороссийский календарь на 1843 год, Одесса 1842.*
- Новороссийский календарь на 1844 год, Одесса 1843.*
- Новороссийский календарь на 1849 год, Одесса 1848.*
- Новороссийский календарь на 1856 високосный год, Одесса 1855.*
- Об усилении штатов таможенных учреждений, [w:] Государственный Совет. Департамент Экономии. Материалы, т. 78, [Санкт Петербург 1872].*
- Обер-офицерский отдел. Лейтенанты, w: Список лицам состоящим в Морском Ведомстве и флота адмиралам, штаб и обер-офицерам и чинам зачисленным по флоту. Исправлено по 8-Мая, Санкт Петербург 1887.*
- Общий морской список, часть VII, Царствование Александра I, Д-О, Санкт Петербург 1893.*
- Общий морской список, часть VIII, Царствование Александра I, П-Ф, Санкт Петербург 1894.*
- Общий морской список, часть XIII, Царствование Александра II, А-Г, Санкт Петербург 1907.*
- Общий морской список, часть IX, Царствование Николая I, А-Г, Санкт Петербург 1897.*
- Общий морской список, часть XI, Царствование Николая I, Н-С, Санкт Петербург 1900.*
- Общий морской список, Часть XII, Царствование Николая I, Т-Ю, Санкт Петербург 1900.*
- Общий состав Министерства Финансов на 1896 год, Санкт Петербург 1896.*
- Общий состав Учредительного Комитета и комиссий по крестьянским делам в Царстве Польском. Составлен по 2 марта 1870 года, Warszawa 1870, s. 58.*

- Общий состав Учредительного Комитета и Коммисий по Крестьянским Делах в Царстве Польском. Составлен по 28 Января (9 февраля) 1865 г., Варшава 1865.*
- Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1910 г., Санкт Петербург 1910.*
- Общий циркуляр по Министерству Финансов, 1 Января 1881 года, № 1 – О наградах Всемилостивейше пожалованных по Министерству Финансов, Санкт Петербург 1880.*
- Общий циркуляр по Министерству Финансов, от 1 Апреля 1901 года, за № 1550, о наградах, Всемилостивейше пожалованных по сему Министерству, [b.d.m.w.].*
- Отдел II. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1883 год, XXXVIII год, Тифлис 1882.*
- Отдел II. Местные учреждения, [w:] Памятная книжка Области Войска Донского на 1915 г., Новочеркасск 1915.*
- Отдел II. Местные учреждения, [w:] Памятная книжка Области Войска Донского на 1916 г., Новочеркасск 1916.*
- Отдел III. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1882 год, XXXVII год, Тифлис 1881.*
- Отдел второй, [w:] Гимназия высших наук и Лицей Князя Безбородко, Санкт Петербург 1881.*
- Отделение II. Министерство Военное, [w:] Адрес-календарь. Общій штат Российской Империи, 1850, часть первая, Санкт Петербург 1850.*
- Отделение пятое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1861 год, XVI год, Тифлис 1860.*
- Отделение третье. Новороссийский Адрес-Календарь, [w:] Новороссийский календарь на 1873 г., Одесса [1872].*
- Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1865 год, XX год, Тифлис 1864.*
- Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1866 год, XXI год, Тифлис 1865.*
- Отделение четвертое. Адрес-календарь, [w:] Кавказский календарь на 1867 год, XXII год, Тифлис 1866.*
- Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год, книга первая, Ковно 1861.*
- Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год, Ковно 1862.*
- Памятная книжка Архангельской губернии на 1916 год, Архангельск 1916.*
- Памятная книжка Бессарабской области на 1862 год, Кишинев 1862.*
- Памятная книжка Виленской губернии. 1904 г., Вильна 1904.*
- Памятная книжка Виленской губернии на 1870 год, Вильна 1870.*
- Памятная книжка Виленской губернии на 1872 год, Вильна 1871.*
- Памятная книжка Вольнской губернии на 1898 год, Житомир 1898.*
- Памятная книжка Вольнской губернии на 1914 год, Житомир 1913.*
- Памятная книжка Гродненской губернии на 1870 г. (Адрес-календарь), Гродна 1870.*
- Памятная книжка Гродненской губернии на 1877 г., часть I, (Адрес-календарь), Гродно 1877.*

- Памятная книжка Гродненской губернии на 1879 г. Адрес-календарь и статистическо-справочные сведения, Гродно 1878.
- Памятная книжка для Вологодской губернии на 1861 год, Вологда 1861.
- Памятная книжка для Псковской губернии на 1855 год, Псков [1855].
- Памятная книжка для Псковской губернии на 1856 год, Псков 1856.
- Памятная книжка для Псковской губернии на 1857 год, Псков 1857.
- Памятная книжка для Псковской губернии на 1858 год, Псков 1858.
- Памятная книжка для Псковской губернии на 1859 год, Псков 1859.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1870 год, Калиш [b.d.w.].
- Памятная книжка Калишской губернии на 1872 год, Калиш [b.d.w.].
- Памятная книжка Калишской губернии на 1874 год, Калиш [b.d.w.].
- Памятная книжка Калишской губернии на 1875 год, Калиш [b.d.w.].
- Памятная книжка Калишской губернии на 1879 год, Калиш [b.d.w.].
- Памятная книжка Калишской губернии на 1881 год, Калиш 1881.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1886 год, Калиш 1886.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1892 год, Калиш 1892.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1894 год, Калиш 1894.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1895 год, Калиш 1895.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1896 год, Калиш 1896.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1899 год, Калиш 1899.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1901 год, Калиш 1901.
- Памятная книжка Калишской губернии на 1908 год, Калиш 1908.
- Памятная книжка Калужской губернии на 1873/74 год, Калуга [b.d.w.].
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1883 г., Кельцы 1883.
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1884 год, Кельцы 1884.
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1890 г., Кельцы [b.d.w.].
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1896 г., Кельцы 1896.
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1899 год, Кельцы 1899.
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1904 год, Кельцы 1904.
- Памятная книжка Келецкой губернии на 1913 год, Кельцы 1913.
- Памятная книжка Киевской Епархии на 1910 г., сост. С. Трегубов, Киев 1910.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1860 год, Ковно 1859.
- Памятная книга Ковенской губернии на 1861 год, книга первая, Ковно 1861.
- Памятная книга Ковенской губернии на 1862 год, Ковно 1862.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1863 год, Kowno 1863.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1864 год, часть первая, Ковно 1864.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1865 год, Ковна 1865.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1869 год. (выпуск первый), Ковна 1869.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1870 год, Ковно 1870.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1871 год, Ковно 1870.
- Памятная книжка Ковенской губернии на 1872 год, Ковна 1871.

- Памятная книжка Минской губернии на 1881 год, Минск 1880.
Памятная книжка Минской губернии на 1882 год, Минск 1881.
Памятная книжка Минской губернии на 1883 год, Минск 1882.
Памятная книжка Минской губернии на 1884 год, Минск 1883.
Памятная книжка Минской губернии на 1885 год, Минск 1884.
Памятная книжка Минской губернии на 1886 год, Минск 1885.
Памятная книжка Минской губернии на 1887 г., Минск 1886.
Памятная книжка Минской губернии на 1888 год, Минск 1887.
Памятная книжка Могилевской губернии на 1890 год, Могилев на Днепре 1890.
Памятная книжка Новгородской губернии на 1858 год, Новгород 1858.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1872 год, Петроков 1872.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1874 год, Петроков 1874.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1893 год, Петроков 1893.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1896 год, Петроков 1896.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1898 год, Петроков 1898.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1901 год, Петроков 1901.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1902 год, Петроков 1902.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1903 год, Петроков 1903.
Памятная книжка Петроковской губернии на 1907 год, Петроков 1907.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1874 год, Плоцк 1874.
Памятная книжка Плоцкой губернии. 1877, Плоцк 1877.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1884 год, Плоцк 1884.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1888 г., Плоцк 1888.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1889 г., Плоцк 1889.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1893 г., Плоцк 1893.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1895 год, Плоцк 1895.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1899 год, Плоцк 1899.
Памятная книжка Плоцкой губернии на 1907 год, Плоцк 1907.
Памятная книжка Псковской губернии на 1861 год, Псков [1861].
Памятная книжка Радомской губернии на 1870 год, Радом [b.d.w.].
Памятная книжка Радомской губернии на 1872 год, Радом [b.d.w.].
Памятная книжка Радомской губернии на 1875 год, Радом [b.d.w.].
Памятная книжка Радомской губернии на 1885 год, Радом 1884.
Памятная книжка Радомской губернии на 1890 год, Радом 1889.
Памятная книжка Радомской губернии на 1905 год, Радом 1905.
Памятная книжка Радомской губернии на 1908 год, Радом 1908
Памятная книжка Радомской губернии на 1909 год, Радом 1909.
Памятная книжка Радомской губернии на 1910 год, Радом 1910.
Памятная книжка Седлецкой губернии на 1876 год, Седлец [b.d.w.].
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1872 год, Сувалки 1872.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1873 год, Сувалки 1873.

- Памятная книжка Сувалкской губернии на 1875 год*, Сувалки 1875.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1877 год, Сувалки 1877.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1878 год, Сувалки 1878.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1881 год, Сувалки 1880.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1883 год, Сувалки 1882.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1894 год, Сувалки 1894
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1896 год, Сувалки 1896.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1897 год, Сувалки 1897.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1902 год, Сувалки 1902.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1903 год, Сувалки 1903.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1904 год, Сувалки 1904.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1907 год, Сувалки 1907.
Памятная книжка Сувалкской губернии на 1913 год, Сувалки 1913.
Памятная книжка Тульской губернии на 1882 год, Тула 1881.
Памятная книжка Эстляндской губернии, Ревель 1887.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. V, 1713–1719, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. VI, 1720–1722, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. VII, 1723–1727, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. X, 1737–1739, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XIII, 1749–1753, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XIV, 1754–1757, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XV, с 1758 по 28 июня 1762, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XVI, 28 июня 1762–1765, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XVII, 1765–1766, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XIX, 1770–1774, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXI, 1781–1783, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXIII, 1789–6 ноября 1796, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXIV, с 6 Ноября 1796 по 1798, Санкт Петербург 1830.

- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXV, 1798–1799, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXVI, 1800–1801, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXVII, 1802–1803, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXX, 1808–1809, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXXI, 1810–1811, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXXIII, 1815–1816, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXXIV, 1817, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXXVI, 1819, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XXXVIII, 1822–1823, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XL, 1825 По 19 Ноября, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, с 1649 года, t. XLIV, Часть 2, Книга штатов. Отделение III и IV, 1649–1825, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. I, 12 Декабря 1825 по 1827, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. III, 1828, Санкт Петербург 1830.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. V, отделение второе, 1830, Санкт Петербург 1831.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. VI, отделение второе, 1831, Санкт Петербург 1832.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XI, отделение первое, 1836, Санкт Петербург 1837.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XIII, отделение второе, 1838, Санкт Петербург 1839.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XVII, отделение первое, 1842, Санкт Петербург 1843.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXIII, отделение второе, 1858, Санкт Петербург 1860.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXIII, отделение третье, 1858, приложения, Санкт Петербург 1860.

- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXVII, отделение первое, 1862, Санкт Петербург 1865.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXVII, отделение третье, 1862, Приложение, Санкт Петербург 1865.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXIX, отделение первое, 1864, Санкт Петербург 1867.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXXIX, отделение третье, 1864, Приложения, Санкт Петербург 1867.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XL, отделение второе, 1865, Санкт Петербург 1867.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XLI, отделение второе, 1866, Санкт Петербург 1868.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XLVII, отделение первое, 1872, Санкт Петербург 1875.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XLVII, отделение третье, 1872, *Приложения*, Санкт Петербург 1875.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. LI, отделение первое, 1876, Санкт Петербург 1878.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. LII, отделение первое, 1877, Санкт Петербург 1879.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. LII, отделение третье, 1877, Санкт Петербург 1879.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. II, 1882, Санкт Петербург 1886.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. III, 1883, Санкт Петербург 1886.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. VI, 1886, Санкт Петербург 1888.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. IX, 1889, Санкт Петербург 1891.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. XII, 1892, Санкт Петербург 1895.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. XVII, 1897, Санкт Петербург 1900.
- Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. XXXII, отделение первое, 1912, Петроград 1915.
- Постановления Учредительного Комитета в Царстве Польском*, t. XIII, выпуск второй, (*Заседания CCLI-CCLV*), Варшава 1868.
- Правила о правах таможенных мест по европейской торговле по пропуску товаров. (В отмену ст. 1–23-й VI Т. Св. Зак., изд. 1857 г.)*, Санкт Петербург 1866.

- Приказ Главнокомандующего армиями Северо-Западного фронта, № 1299, 22 мая 1915 г.
- Приказ по ведомству Министерства Юстиции, 1876, № 21.
- Приказ по Департаменту Таможенных Сборов и его ведомству, 1895–1917.
- Приказ по Корпусу Жандармов, 1837, № 58; 1841, № 94; 1859, № 40; 1861, № 33.
- Приложения*, [w:] Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XXV, отделение второе, 1850, Санкт Петербург 1851.
- Приложения*, [w:] Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. II, t. XL, отделение второе, 1865, Санкт Петербург 1867.
- Приложения*, [w:] Полное Собрание Законов Российской Империи, собр. III, t. XVII, 1897, Санкт Петербург 1900.
- Приложение 1–е. Адрес–календарь. (Личный состав правительственных и общественных учреждений в Архангельской губернии)*, [w:] *Справочная книжка и календарь Архангельской губернии с приложением адрес–календаря губернии и плана г. Архангельска*, Архангельск 1888.
- „Радомския Губернска Вѣдомости“ 1887, 1896.
- „Разведчик“ 1896.
- Российский медицинский список на 1847 год*, Санкт Петербург 1847.
- Российский медицинский список на 1856 год*, Санкт Петербург 1856.
- Российский медицинский список на 1880 год*, Санкт Петербург 1880.
- „Русское Слово“ 1933.
- С представлением проекта дополнительных штатов таможенных учреждений*, [w:] Государственный Совет. Департамент Экономии. *Материалы*, t. 78, [Санкт Петербург 1872].
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1901 год*, Санкт Петербург 1902.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1902 год*, Санкт Петербург 1903.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1903 год*, Санкт Петербург 1904.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1904 год*, Санкт Петербург 1905.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1905 год*, Санкт Петербург 1906.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1906 год*, Санкт Петербург 1907.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1907 год*, Санкт Петербург 1908.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1908 год*, Санкт Петербург 1909.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1910 год*, Санкт Петербург 1911.
- Сборник узаконений и циркуляров по таможенной части за 1914 год*, Петроград 1915.
- Свод Законов Российской Империи*, том шестой, *Уставы таможенные*, *Издание 1892 года*, Санкт Петербург 1892.
- Свод Законов Российской Империи*, том шестой, *Устав таможенный*, *Издание 1904 года*, Санкт Петербург 1904.
- Свод Законов Российской Империи*, том шестой, *Устав таможенный*, *Издание 1910 года*, Санкт Петербург 1910.

- Свод Законов Российской Империи. Продолжение 1914 года, Статьи к шестому тому, Петроград 1914.*
- Слащов-Крымский Я.А., Белый Крым 1920 г. Мемуары и документы, Москва 1990.*
- Собрание Указаний и Распоряжений Правительства, 1865, nr 112; 1868, nr 65, nr 112; 1869, nr 53; 1870, nr 52; 1876, nr 80; 1877, nr 69; 1882, nr 75, nr 93; 1883, nr 1, nr 25, nr 26; 1884, nr 30, nr 103; 1886, nr 58; 1887, nr 94, nr 97; 1889, nr 8, nr 44, nr 100; 1890, nr 13; 1894, nr 72, nr 195; 1895, nr 136, nr 146; 1896, nr 31, nr 76, nr 100; 1897, nr 61, nr 107, nr 133; 1898, nr 25, nr 113; 1899, nr 91, nr 112; 1900, nr 112, приложение; nr 135, приложение; 1901, nr 22, приложение; 1902, nr 5, nr 123; 1903, nr 124; 1904, nr 43, nr 176; 1905, nr 227; 1906, nr 50, nr 287; 1907, nr 8, nr 63, nr 96; 1908, nr 119; 1910, nr 59, nr 109, nr 186; 1911, nr 195; 1912, nr 103, nr 145; 1913, nr 188, nr 213, nr 231, nr 276; 1914, nr 113.*
- Содержание личного состава таможенных мест в 1897 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1897 год, Санкт Петербург 1896.*
- Содержание личного состава таможенных мест в 1911 году, [w:] Смета доходов, расходов и специальных средств Департамента Таможенных Сборов на 1911 год, Санкт Петербург 1910.*
- Список Гв. офицеров, состоящих на службе в Корпусе Пограничной Стражи, числящихся по военному-судебному ведомству, [w:] Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г., Санкт Петербург 1909.*
- Список генералам, штаб и обер-офицерам Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 9 Марта 1904 г., Санкт Петербург 1904.*
- Список генералам, штаб и обер-офицерам по Адмиралтейству по старшинству, w: Список генералов, штаб и обер-офицеров корпусов Морского Ведомства, чинов по Адмиралтейству и числящихся по корпусам, Санкт Петербург 1909.*
- Список генералам и гражданским чинам первых шести классов, служащим в Царстве Польском по старшинству в чинах. Составлен к 1 Января 1859 года, Варшава 1859.*
- Список генералам по старшинству. Исправлен по 10-е Июля 1916 г., Петроград 1916.*
- Список генералам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1873.*
- Список генералам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1893.*
- Список генералам по старшинству. Составлен по 15-е Апреля 1914 года, Санкт Петербург 1914.*
- Список генералам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Июля 1912 года, Санкт Петербург 1912.*
- Список генералам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Января 1913 года, Санкт Петербург 1913.*
- Список горным инженерам. Составлен по 1 Июня 1892 года, Санкт Петербург 1892.*
- Список горным инженерам. Составлен по 10-е Августа 1891 года, Санкт Петербург 1891.*
- Список горным инженерам. Составлен по 15-е Августа 1897 года, Санкт Петербург 1897.*

- Список гражданским чинам IV-го класса. Исправлен по 1-е Июля 1864 г., Санкт Петербург 1864.*
- Список гражданским чинам IV-го класса. Исправлен по 1-е Октября 1868 г., Санкт Петербург 1868.*
- Список гражданским чинам VI класса. Исправлен по 20 Марта 1847 г., Санкт Петербург 1847.*
- Список гражданским чинам VIII класс. Исправлен по 20 Марта 1847 г., Санкт Петербург 1847.*
- Список гражданским чинам военного ведомства первых шести классов по старшинству. Составлен по 1 января 1911 года, Санкт Петербург 1911.*
- Список гражданским чинам военного ведомства первых шести классов по старшинству. Составлен по 1-е Июля 1909 года, Санкт Петербург 1909.*
- Список гражданским чинам Военного Ведомства шестого класса по старшинству. Исправлен по 1-е Января 1893 г., Санкт Петербург 1893.*
- Список гражданским чинам Военного Ведомства шестого класса по старшинству. Исправлен по 1-е Июля 1894 г., Санкт Петербург 1894.*
- Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858.*
- Список гражданским чинам восьмого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1847 г., Санкт Петербург 1847.*
- Список гражданским чинам первых IV классов, Санкт Петербург 1856.*
- Список гражданским чинам первых IV классов. Исправлен по 20-е Октября 1849 г., Санкт Петербург 1849.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1891 года, Санкт Петербург 1891.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1892 года, Санкт Петербург 1892.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1893 года, Санкт Петербург 1893.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Июня 1894 года, Санкт Петербург 1894.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1891 года, Санкт Петербург 1891.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1892 года, Санкт Петербург 1892.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1893 года, Санкт Петербург 1893.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Октября 1894 года, Санкт Петербург 1894.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года, Петроград 1914.*

- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1891 года, Санкт Петербург 1891.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1892 года, Санкт Петербург 1892.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1893 года, Санкт Петербург 1893.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1894 года, Санкт Петербург 1894.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 1-е Февраля 1902 года, Санкт Петербург 1902.*
- Список гражданским чинам первых трех классов. Исправлен по 26-е Февраля 1876 года, Санкт Петербург 1876.*
- Список гражданским чинам первых четырех классов. Чины четвертого класса, Часть первая, Петроград 1914.*
- Список гражданским чинам первых шести классов по старшинству. 1848, Санкт Петербург 1848.*
- Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858.*
- Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1850 г., Санкт Петербург 1850.*
- Список гражданским чинам пятого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1852 г., Санкт Петербург 1852.*
- Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858.*
- Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 20-е Марта 1856 г., Санкт Петербург 1856.*
- Список гражданским чинам седьмого класса. Исправлен по 20-е Октября 1849 г., Санкт Петербург 1849.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1879 года, Санкт Петербург 1879.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 Июня 1900 года, Санкт Петербург 1900.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1 февраля 1902 года, Санкт Петербург 1902.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Августа 1902 года, Санкт Петербург 1902.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Июня 1889 года, Санкт Петербург 1889.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1905 года, Санкт Петербург 1905.*

- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1913 года, Санкт Петербург 1913.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Марта 1916 года, Часть первая, Петроград 1916.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1904 года, Санкт Петербург 1904.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1906 года, Санкт Петербург 1906.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1914 года, часть вторая, Петроград 1914.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть вторая, Петроград 1915.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1915 года, часть первая, Петроград 1915.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Октября 1889 года, Санкт Петербург 1889.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1890 года, Санкт Петербург 1890.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1896 года, Санкт Петербург 1896.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1898 года, Санкт Петербург 1898.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1899 года, Санкт Петербург 1899.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1900 года, Санкт Петербург 1900.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 1-е Февраля 1904 года, Санкт Петербург 1904.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 10-е Мая 1874 года, Санкт Петербург 1874.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15 Июня 1881 года, Санкт Петербург 1881.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е сентября 1870 года, Санкт Петербург 1870.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 15-е октября 1896 года, Санкт Петербург 1896.*
- Список гражданским чинам четвертого класса. Исправлен по 18 Января 1879 года, Санкт Петербург 1879.*
- Список гражданским чинам четвертого класса, том II, (Стран. 881–1624), Исправлен по 1-е Марта 1878 года, Санкт Петербург 1878.*

- Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 1-е Сентября 1858 г., Санкт Петербург 1858.*
- Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 20-е Декабря 1850 г., Санкт Петербург 1850.*
- Список гражданским чинам шестого класса. Исправлен по 20-е декабря 1854 г., Санкт Петербург 1854.*
- Список должностным лицам Полтавской губернии за 1864 год, [w:] Памятная книжка Полтавской губернии за 1865 год, Полтава 1865.*
- Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Июня 1909 г., Санкт Петербург 1909.*
- Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Октября 1906 г., Санкт Петербург 1906.*
- Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1889 г., Санкт Петербург 1889.*
- Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Ноября 1910 г., Санкт Петербург 1911.*
- Список капитанам армейской пехоты по старшинству. Составлен по 15 Марта 1900 г., Санкт Петербург 1900.*
- Список капитанам гвардейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1893 г., Санкт Петербург 1893.*
- Список капитанам гвардейской пехоты по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1913 г., Санкт Петербург 1913.*
- Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах 1898 года, исправленный по 1 Мая, часть II, Санкт Петербург 1898.*
- Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах 1901 года, исправленный по 20 Апреля, часть II, Санкт Петербург 1901.*
- Список лиц, служащих по ведомству Министерства Внутренних Дел в губерниях, областях и градоначальствах, а также высших чинов наместничества на Дальнем Востоке и областей, находящихся в ведении Военного Министерства 1904 года (исправленный по 15 Апреля), часть II, Санкт Петербург 1904.*
- Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1877/8 учебный год, Санкт Петербург 1877.*
- Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1890/91 учебный год, Санкт Петербург 1890.*
- Список лицам, служащим по ведомству Министерства Народного Просвещения. 1891/92 учебный год, Санкт Петербург 1891.*
- Список лицам служащим по выборам и на государственной службе в Прибалтийских Губерниях, Рига 1873.*

- Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1873.*
- Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1874.*
- Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1875.*
- Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым местам, Санкт Петербург 1876.*
- Список лицам, служащим по почтовому ведомству, и почтовым учреждениям, Санкт Петербург 1877.*
- Список личного состава Министерства Путей Сообщения. 1896 г., Санкт Петербург 1896.*
- Список личного состава Министерства Путей Сообщения. Центральные и местные учреждения, 1916 г., Петроград 1916.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1904/5 год, Санкт Петербург 1904.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1906 год, Санкт Петербург 1906.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1907 год, Санкт Петербург 1907.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1908 год, Санкт Петербург 1908.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1911 год, Санкт Петербург 1911.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1912 год, Санкт Петербург 1912.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1913 год, Санкт Петербург 1913.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1915 год, Петроград 1915.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1916 год, Петроград 1916.*
- Список личного состава Министерства Финансов на 1917 год, Петроград 1917.*
- Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Санкт Петербург 1912.*
- Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства. Исправлено 11 Апреля 1916 года, Петроград 1916.*
- Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Мартовское 1913 года, Санкт Петербург 1913.*
- Список личного состава судов флота, строевых и административных учреждений Морского Ведомства, Октябрьское 1914 года, Петроград 1914.*
- Список майорам по старшинству. 1859, Санкт Петербург 1859.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Апреля, Санкт Петербург 1884.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Декабря, Санкт Петербург 1882.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Июня, Санкт Петербург 1877.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Марта, Санкт Петербург 1883.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1863.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 13-е Марта, Санкт Петербург 1861.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 16-е Июля, Санкт Петербург 1855.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 20-е Января, Санкт Петербург 1867.*
- Список майорам по старшинству. Исправлено по 26-е Марта, Санкт Петербург 1862.*

- Список обер-офицерам строевого и берегового составов флота и чинам, зачисленным по флоту, часть II, Январское издание. Исправлено по 1 Января, Санкт Петербург 1910.*
- Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 10 Октября 1909 г., 1 и 2 части, Санкт Петербург 1909.*
- Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 15 Июня 1914 г., 1 и 2 части, Санкт Петербург 1914.*
- Список общего состава чинов Отдельного Корпуса Жандармов исправлен по 15 Февраля 1916 г., 1 и 2 части, Петроград 1916.*
- Список офицеров военно-судебного ведомства, состоящих в списках Корпуса пограничной стражи, [w:] Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 6 Декабря 1913 г. (включительно), Санкт Петербург 1914.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Апреля, Санкт Петербург 1884.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Декабря, Санкт Петербург 1879.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Марта, Санкт Петербург 1887.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Мая, Санкт Петербург 1885.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Сентября, Санкт Петербург 1887.*
- Список подполковникам по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1893 г., Санкт Петербург 1893.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля, Санкт Петербург 1865.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля, Санкт Петербург 1866.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля, Санкт Петербург 1868*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Февраля, Санкт Петербург 1880.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1886.*
- Список подполковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Января, Санкт Петербург 1887.*
- Список подполковникам по старшинству. Составлен по 1-е Января 1898 г., Санкт Петербург 1898.*
- Список подполковникам по старшинству, состоящим на службе вне Военного ведомства. Составлен по 15-е Мая 1913 г., [w:] Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 15-е Мая 1913 г., Санкт Петербург 1913.*
- Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1909 г., Санкт Петербург 1909.*
- Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 15-е Марта 1913 г., Санкт Петербург 1913.*
- Список подполковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 15-е Мая 1913 г., Санкт Петербург 1913.*

- Список полковникам по старшинству. 1857, Санкт Петербург 1857.*
- Список полковникам по старшинству. 1859, Санкт Петербург 1859.*
- Список полковникам по старшинству. Исправлено по 1-е Июня, Санкт Петербург 1877.*
- Список полковникам по старшинству. Исправлено по 3-е Июня, Санкт Петербург 1864.*
- Список полковникам по старшинству. Исправлено по 3-е Мая, Санкт Петербург 1865.*
- Список полковникам по старшинству. Исправлено по 13-е Марта Санкт Петербург 1861.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1 Мая 1889 г., Санкт Петербург 1889.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Августа 1916 г., Петроград 1916.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Марта 1914 г., Санкт Петербург 1914.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Мая 1902 г., Санкт Петербург 1902.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1903 г., Санкт Петербург 1903.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 1-е Января 1905 г., Санкт Петербург 1905.*
- Список полковникам по старшинству. Составлен по 2-е Мая 1907 г., Санкт Петербург 1907.*
- Список полковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1909, Санкт Петербург 1909.*
- Список полковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1910 года, Санкт Петербург 1910.*
- Список полковникам по старшинству, Часть I, II и III, Составлен по 1-е Марта 1911 г., Санкт Петербург 1911.*
- Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1911 г., Санкт Петербург 1911.*
- Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1912 г., Санкт Петербург 1912.*
- Список ротмистрам гвардейской кавалерии по старшинству. Составлен по 1-е Сентября 1913 г., Санкт Петербург 1913.*
- Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1845/46 академический год, [b.m.d.w.].*
- Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1846/47 год академический год, [b.m.d.w.].*
- Список студентов, ветеринарных воспитанников и вольнослушающих Императорского Харьковского Университета на 1847/48 год академический год, [b.m.d.w.].*
- Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета на 1855–1856-й академический год, [Харьков 1855].*
- Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета на 1856–1857-й академический год, [Харьков 1856].*
- Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета на 1857–1858-й академический год, [Харьков 1857].*

- Список студентов и допущенных к слушанию лекций Императорского Харьковского Университета, на 1864–1865-й академический год, [b.d.m.w.].
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1894–95 учебного года. По историко-филологическому факультету, Одесса 1895.
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1895–96 учебного года. По историко-филологическому факультету, Одесса 1896.
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1895–96 учебного года. По юридическому факультету, Одесса 1896.
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в весеннем полугодии 1896–97 учебного года. По историко-филологическому факультету, Одесса 1896.
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в осеннем полугодии 1890–91 учебного года. По Юридическому Факультету, [w:] Списки студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета в осеннем полугодии 1890–91 учебного года, Одесса 1890.
- Список студентов и посторонних слушателей Императорского Новороссийского Университета по осенним полугодии 1896–97 учебного года. По юридическому факультету, Одесса 1896.
- Список учреждений и чинов г. Самары и Самарской губернии, [w:] Календарь и памятная книжка Самарской губернии на 1899 год, Самара 1898.
- Список студентов и посторонних слушателей лекций Императорского Харьковского Университета на 1869–1870 академический год, [b.d.m.w.].
- Список студентов и посторонних слушателей лекций Императорского Харьковского Университета на 1871–1872 академический год, [b.d.m.w.].
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1895 года, исправленный по 15 Марта, Санкт Петербург 1895.
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1910 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения), Санкт Петербург 1910.
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции 1913 года, исправленный по 1 Января (Губернские учреждения), Санкт Петербург 1913.
- Список чинов ведомства Министерства Юстиции 1916 года, исправленный по 1 Января, часть II, (Губернские учреждения), Петроград 1916.
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть вторая, 1891, Исправлен по 2-е Февраля, Санкт Петербург 1891.
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть вторая, 1894 г., Исправлен по 23-е Февраля, Санкт Петербург 1894.

- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть пятая, 1879, Исправлен по 1 Июня, Санкт Петербург 1879.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1879, Исправлен по 1-е Июня, Санкт Петербург 1879.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1882, Исправлен по 15-е Января, Санкт Петербург 1882.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1886, Исправлен по 10 Января 1886 год, Санкт Петербург 1886.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1888, Исправлен по 2-е Января 1888 год, Санкт Петербург 1888.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1890, Исправлен по 2-е Марта, Санкт Петербург 1890.*
- Список чинам ведомства Министерства Юстиции, часть третья, 1893, Исправлен по 27-е Января, Санкт Петербург 1893.*
- Список Чинам Горного Совета, Горного Ученого Комитета, Горного Департамента и подведомственного последнему надзора за частную горную промышленностью. (Составлен по 1-е Октября 1905 года), Санкт Петербург 1905.*
- Список чинам Государственного Контроля, Санкт Петербург 1886.*
- Список чинам Государственного Контроля, Санкт Петербург 1893.*
- Список чинам Государственного Контроля. (Исправлен по 1 Марта 1884 года), Санкт Петербург 1884.*
- Список чинам Государственного Контроля. Составлен по Июнь 1902 года, Санкт Петербург 1902.*
- Список чинам Государственного Контроля. Составлен по Июнь 1903 года, Санкт Петербург 1903.*
- Список чинам Ковенской губернии на 1858 год, Ковно 1857.*
- Список чинам Министерства Земледелия и Государственных Имуществ, Санкт Петербург 1896.*
- Список чинам Министерства Земледелия и Государственных Имуществ на 1900 год, Санкт Петербург 1900.*
- Список чинам первых пяти классов служащим в Царстве Польском на 1866 год, со включением Духовенства и Общего Состава Учредительного Комитета и Комиссий по Крестьянским Делах в Царстве, Warszawa 1866.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции, Санкт Петербург 1843.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции, Санкт Петербург 1845.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 10 Февраля 1851 г., Санкт Петербург 1851.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1846 г., Санкт Петербург 1846.*

- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1847 г., Санкт Петербург 1847.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1848 г., Санкт Петербург 1848.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 1 Января 1849, Санкт Петербург 1849.*
- Список чинам Правительствующего Сената и Министерства Юстиции. Состояние чинов и должностей показано по 12 Января 1857 г., Санкт Петербург 1857.*
- Список чинов и учреждений Самарской губернии, [w:] Памятная книжка Самарской губернии на 1909 год, Самара 1909.*
- Список чиновников и должностных лиц Министерства Финансов по ведомству Департамента Внешней Торговли 1850 года, Санкт Петербург [b.d.w.].*
- Список чиновников и преподавателей Варшавского Учебного Округа, Варшава 1884.*
- Справочная книжка Лифляндской губернии на 1889 год, Рига 1889.*
- Справочная книга Пензенской губернии на 1854 год, [b.d.m.w.].*
- Справочная книжка Пензенской губернии на 1858 год, [b.d.m.w.].*
- Справочная книжка Петроковской губернии на 1878 год, Петроков 1877.*
- Справочная книжка Петроковской губернии на 1882 год, Петроков 1881.*
- Справочная книжка Петроковской губернии на 1883 год, Петроков 1882.*
- Справочная книжка по личному составу Отдельного Корпуса Пограничной Стражи с кратким квартирным и штатным росписанием и алфавитом постов сего Корпуса, Санкт Петербург 1902.*
- Справочная книжка по личному составу Отдельного Корпуса Пограничной Стражи с кратким квартирным и штатным росписанием сего Корпуса, сост. М. Чернушевич, Санкт Петербург 1900.*
- Справочная книжка Седлецкой губернии на 1875 год, Седлец [b.d.w.].*
- Справочная книжка Эстляндской губернии. Путеводитель по г. Ревелю и уездам, сост. Д. Сапожников, Ревель 1890.*
- Статистические списки церквей Киевской Епархии, [w:] Памятная книжка Киевской Епархии. Историко-статистические сведения об учреждениях духовного ведомства киевской, статистические списки церквей епархии и общице статистические сведения по всем сторонам епархиальной церковно-религиозной жизни, сост. А. В[оро]нов, В. Антонов, Киев 1882.*
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года, [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, По 31 Марта 1863 года, Часть II, Статьи к IV, V, VI, VII и VIII томам Свода, Санкт Петербург 1863.*
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года, [w:] Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, т. II, С 13 Мая по 31 Декабря 1858 г., Санкт Петербург 1859.*

- Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1868 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января 1864 по 31 Декабря 1867 года, Часть II, Статьи к VI, VII, VIII и IX томам Свода*, Санкт Петербург 1868.
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года (Прод. 1869 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января по 31 Декабря 1868 года*, Санкт Петербург 1870.
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов 1857 года. (Прод. 1871 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, изданного в 1857 году, с 1 Января 1869 по 31 Декабря 1870 года, Часть I, Статьи к I, II, III, IV, V, VI и VIII томам Свода*, Санкт Петербург 1871.
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1879 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, По 1 Января 1879*, Санкт Петербург 1879.
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1883 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи, По 30 Июня 1883 года, Часть первая, Статьи к I–VII томам Свода*, Санкт Петербург 1883.
- Статьи к Шестому Тому Свода Законов. (Прод. 1886 года), [w:] *Продолжение Свода Законов Российской Империи. 1886 года, Часть вторая, Статьи к VI–X томам свода*, Санкт Петербург 1886.
- „Таможенный Вестник” 1918.
- „Финляндец” 1931.
- „Херсонския Губернская Ведомости” 1916.
- Холмская губерния 1914 г., Холм 1914.
- „Холмская Церковная Жизнь” 1907, 1909, 1914.
- „Холмско-Варшавский Епархиальный Вестник” 1878–1880, 1882, 1883, 1885, 1886, 1889, 1891, 1892–1896, 1904.
- „Указатель правительственных распоряжений по министерству финансов” 1865–1917.
- Царствование Государя Императора Александра I 1813–1825*, [w:] *Полное собрание законов Российской Империи, т. XLIV, часть вторая, Книга штатов*, Отделение III и IV, Санкт Петербург 1830.
- Циркуляр Главного Морского Штаба, 20 Июля 1916 года, nr 277.
- Циркуляр по Варшавскому Учебному Округу, 1870, nr 3; 1871, nr 10; 1872, nr 11; 1873, nr 8, nr 11; 1874, nr 6; 1875, nr 7, nr 11; 1876, nr 2; 1877, nr 11; 1878, nr 8; 1881, nr 2; 1882, nr 2; 1887, nr 2; 1890, nr 2; 1891, nr 2; nr 12, приложение.
- Циркуляр по Управлению Варшавским Учебным Округом, 1867, nr 1, nr 2; 1868, nr 4, nr 9.
- „Часовой” 1931, 1934.

Opracowania

- Andreyev C., Savicky I., *Russia Abroad: Prague and the Russian Diaspora. 1918–1938*, New Haven 2004.
- Baranowski B., *Z dziejów polsko-gruzińskich stosunków kulturalnych z połowy XIX wieku (opisy Gruzji Mateusza Gralewskiego)*, „*Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska*” sectio F, 1974, vol. XXIX.
- Białynia-Chołoddecki J., *Cmentarz stryjski*, Lwów 1913.
- Błaszczyk G., *Dorpatczycy. Polscy studenci na Uniwersytecie Dorpackim w latach 1802–1918 i ich dalsze losy. Słownik biograficzny, tom I, A–H*, Poznań 2021.
- Boniecki A., *Herbarz polski, cz. I, Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach szlacheckich*, t. V, Warszawa 1902.
- Brennsohn I., *Die Aerzte Estlands vom Beginn der historischen zeit bis zur Gegenwart. Ein biographisches Lexikon nebst einer historischen Einleitung über das Medizinalwesen Estlands*, Riga 1922.
- Chmara-Żaczkiewicz B., *Statkowski Roman*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XLII, red. A. Romanowski, Warszawa-Kraków 2003–2004.
- Czuchryta A., *Inwestycje kapitału górnośląskiego w kamieniołomy na Wołyniu w okresie II Rzeczypospolitej*, „*Wieki Stare i Nowe*” 2012, tom specjalny.
- Deutschbaltisches biographisches lexikon 1710–1960*, Köln–Wien 1970.
- Duszyk A., *Stowarzyszenie Spożywcze „Oszczędność” w Radomiu, czyli początki spółdzielczości spożywców w Królestwie Polskim*, „*Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego*” 2009, t. 43, z. 3.
- Elgenstierna G., *Den introducerade svenska adelns ättartavlor med tillägg och rättelser*, Stockholm 1930.
- Engelhardt von E., *Auszüge aus den Kirchenbüchern des St. Petersburger Konsistorialbezirks*, [w:] *Jahrbuch für Genealogie, Heraldik und Sphragistik*. 1905 und 1906, Mitau 1908.
- Genealogisches Handbuch der adeligen Häuser. Adelige Häuser B*, Band XVII, Limburg an der Lahn 1986.
- Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Estland, Band III, Görlitz 1930.
- Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Kurland, Band 1, Görlitz 1930.
- Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Kurland, Band 3, Görlitz 1930.
- Genealogisches Handbuch der baltischen Ritterschaften herausgegeben von den verbänden des livländischen, estländischen und kurländischen Stammadels*, Teil Livland, Band 1, Görlitz [1929].

- Gerber R., *Studenci Uniwersytetu Warszawskiego 1808–1831. Słownik biograficzny*, Wrocław 1977.
- Glimos-Nadgórska A., *Szkolnictwo Będzina 1795–1918 wraz z tekstami źródłowymi*, Katowice 2012.
- Górak A., *Kancelaria Gubernatora i Rząd Gubernialny Lubelski (1867-1918): studium administratywistyczne i prozopograficzne*, Lublin–Radzyń Podlaski 2006.
- Górak A., *Księga poleceń kierownika Kancelarii Gubernatora Lubelskiego W. F. Akajemowa – narzędzie reformy systemu kancelaryjnego*, [w:] *Dzieje biurokracji na ziemiach polskich*, t. II, red. A. Górak, D. Magier, Lublin–Siedlce 2009.
- Górak A., *Personel Zarządu Gubernialnego Lubelskiego (1867-1918) – baza danych*, „Przegląd Historyczny” 2003, t. 94, z. 4.
- Górak A., Latawiec K., *The Evacuation of the Customs Administration from the Kingdom of Poland to Russia in 1914*, „Quaestio Rossica” 2022, vol.10, nr 2. DOI: 10.15826/qr.2022.2.679
- Hasselblatt A., G. Otto, *Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat*, Dorpat 1889.
- Hesse E., *Album nevanorum 1847–1908*, Dorpat 1909.
- Hradetzky H., *Schüler-Verzeichnis des Revalschen Gouvernements-Gymnasiums 1805–1890*, Reval 1931.
- Jeske-Choiński T., *Neofici polscy. Materiały historyczne*, Warszawa 1904.
- Jeziński H., *Handel zagraniczny Królestwa Polskiego 1815–1914*, Warszawa 1967.
- Kallas M., *Organy administracji terytorialnej w Księstwie Warszawskim*, Toruń 1975.
- Kantor-Mirski M., *Z przeszłości Zagłębia Dąbrowskiego i okolicy. Szkice monograficzne*, t. I, nr 25, Sosnowiec 1931.
- Kirchner J., *Album der Ehstländischen Ritter- und Domschule zu Reval vom 2. März 1834 bis 2. März 1859*, Reval 1859.
- Konarski S., *Paweł Sosnowski*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, red. H. Markiewicz, Warszawa–Kraków 2000–2001.
- Kornat M., Wołos M., *Józef Beck. Biografia*, Kraków 2020.
- Landau Z., *Markowski Bronisław*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XX, red. E. Rostworowski, Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk 1975.
- Latawiec K., *Administracja celna Księstwa Warszawskiego: kompetencje, struktury, ludzie*, [w:] *Księstwo Warszawskie: skok w nowoczesność*, red. A. Górak, Warszawa 2023, (w druku).
- Latawiec K., *Duchowieństwo cerkwi prawosławnych resortu celnego i straży granicznej w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, „Res Historica” 2014, nr 37.
- Latawiec K., *Institution of customs district Chief in Russia in the first half of the 19th century*, „Przegląd Nauk Historycznych” 2022, R. XXI, nr 1. DOI: 10.18778/1644-857X.21.01.05
- Latawiec K., *Investigating the Position of Customs District Chief in the Kingdom of Poland in the Early 1850s*, „Studia Iuridica Lublinensia” 2022, vol. 31, nr 2. DOI: 10.17951/sil.2022.31.2.145-167

- Latawiec K., *Personnel policy of the Foreign Trade Department of the Ministry of Finance in the Kingdom of Poland in the years 1850–1862*, „Historia i Świat” 2021, nr 10. DOI: 10.34739/his.2021.10.13
- Latawiec K., *Religious Activities of Clerks of Russian Origin Employed in the Regional Branches of Customs Tariff Department in the Kingdom of Poland Between 1851 and 1914*, „Res Historica” 2019, nr 47. DOI: 10.17951/rh.2019.47.181-196
- Latawiec K., *Rosyjska straż graniczna w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, Lublin 2014.
- Latawiec K., *Sandomierska Brygada Straży Granicznej 1889–1914*, Sandomierz 2010.
- Latawiec K., *Service in the Periphery of the Romanov Empire. Exile or Springboard for Customs Officials of the Administrative Authorities of Czarist Russia in the 19th and Early 20th Centuries?*, „Colloquia Humanistica” 2023, no. 12, (w druku).
- Latawiec K., *The Break-up of the Russian Customs Administration Evacuated from the Kingdom of Poland in 1917–1919*, „Pamięć i Sprawiedliwość” 2023, nr 1 (41). DOI: 10.48261/pis234112
- Latawiec K., *W służbie imperium... Struktura społeczno-zawodowa ludności rosyjskiej na terenie guberni lubelskiej w latach 1864–1915*, Lublin 2007.
- Latawiec K., *Wpływ powstania styczniowego na funkcjonowanie administracji celnej na terenie Królestwa Polskiego*, [w:] *Między irredentą a kolaboracją. Powstania narodowe – czy warto było?*, Sosnowiec 2023 (w druku).
- Latawiec K., *Z koszar do urzędu celnego. Byli oficerowie armii carskiej w strukturach administracji celnej Imperium Rosyjskiego w drugiej połowie XIX stulecia na przykładzie Królestwa Polskiego*, [w:] *Spółczesność w wojsku, wojsko w społeczeństwie w XIX i XX wieku. Relacje i procesy w ujęciu interdyscyplinarnym*, red. M. Kruszyński, T. Osiński, M. Kornat, Dęblin 2020.
- Latawiec K., Górak A., Krajka J., *Naczelnicy niższych organów administracji celnej w Królestwie Polskim w latach 1851–1914 (1918)*, Lublin 2023.
- Latawiec K., Górak A., Krajka J., *Naczelnicy okręgów celnych i inspektorzy rewirów celnych w Królestwie Polskim w latach 1851–1914*, Lublin 2023.
- Latawiec K., Górak A., Legieć J., Bogdanow S., *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918. Słownik biograficzny, tom 2, Ministerstwo Finansów*, Lublin 2016.
- Latawiec K., Górak A., Legieć J., Bogdanow S., *Naczelnicy organów rosyjskiej administracji specjalnej w Królestwie Polskim w latach 1839–1918. Słownik biograficzny, tom 4, Resorty komunikacji, poczt i telegrafów, dworu oraz spraw wewnętrznych*, Lublin 2020.
- Latawiec K., Kiselyova Y., *Functioning of the Customs Administration of the Kingdom of Poland in Russia in 1914–1917 (until the Fall of the Romanov Monarchy)*, „Przegląd Nauk Historycznych” 2023, vol. 21, nr 1. DOI: 10.18778/1644-857X.22.01.05
- Legieć J., Latawiec K., *Depolonizacja i rusyfikacja na prawobrzeżnej Ukrainie 1869–1880. Czasy generał-gubernatorów Aleksandra Dondukowa-Korsakowa i Michaił Czertkowa. (Historia i materiały)*, Kielce 2022.

- Leinonen R., Voigt E., *Deutsche in St. Petersburg. Ein Blick auf den Deutschen Evangelisch-Lutherischen Smolenski-Friedhof und in die europäische Kulturgeschichte*, Band 2, Lüneburg 1998.
- Leśnodorski B., *Kasznicza Józef*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XII, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1966–1967.
- Lewandowski P., *Historia „Kuriera Warszawskiego” Brunona Kicińskiego jako przykład rozwoju prasy masowej i pierwszego koncernu medialnego w XIX wieku na ziemiach polskich*, [w:] *Z historii mediów i dziennikarstwa. Studium selektywne*, red. P. Grochmalski, P. Lewandowski, A. Krygier, [Będzin] 2015.
- Łopuszański B., *Komarnicki Aleksander Dionizy*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XIII, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1967–1968.
- Massalski A., *Słownik biograficzny. Nauczyciele szkół średnich rządowych męskich w Królestwie Polskim 1833–1862*, Kielce 2007.
- Mataniak M., *Urzędnicy sądowi Wolnego Miasta Krakowa (1815–1846) na tle zasad organizacji jego sądownictwa. Zarys problematyki, „Dzieje Biurokracji” 2019*, t. IX.
- Mądzik M., Korzeniowski M., Latawiec K., Tarasiuk D., *Polacy na wschodniej Ukrainie w latach 1832–1921*, Lublin 2014.
- Mitkowski J., *Komarnicki Zygmunt Erazm Tymoteusz*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XIII, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1967–1968.
- Moraczewski A., *Borakowski Jan Kanty*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. II, red. W. Konopczyński, Kraków 1936.
- Niemirowski A., *Dorobek prawniczy w Polsce, „Kurjer Płocki” 1917*, nr 216.
- Osiński T., *Obwód (powiat) zamojski 1815–1866. Aspekty polityczne, społeczne, gospodarcze i militarne historii Królestwa Polskiego*, Dęblin 2020.
- Pacholczykowa A., *Helena Sosnowska z Goldspigelów*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, red. H. Markiewicz, Warszawa–Kraków 2000–2001.
- Pacholczykowa A., *Kazimierz Marcin Sosnowski*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. LX, red. H. Markiewicz, Warszawa–Kraków 2000–2001.
- Pawelec J., *135 lat spółdzielczości spożywców w Radomiu*, [w:] *Szkice z dziejów polskiego ruchu spółdzielczego*, red. A. Duszyk, D. Kupisz, Radom 2004.
- Perkins J., *Skerst Arnold Osacar Hermann Gregory von (1888-1948)*, [w:] *Australian Dictionary of Biography*, vol. 11, Melbourne 1988, <https://adb.anu.edu.au/biography/skerst-arnold-osacar-hermann-gregory-von-8442> [dostęp: 9 II 2022 r.].
- Piątkowski S., *Historia adwokatury radomskiej: w 100-lecie odzyskania niepodległości przez Polskę*, Radom 2018.
- Prittwitz R. von, *Das v. Prittwitz'sche Adels-Geschlecht. Aus den aufgesammelten Nachrichten zusammengestellt*, Breslau 1870.
- Radwan M., *Carat wobec Kościoła greckokatolickiego w zaborze rosyjskim 1796–1839*, Lublin 2004.
- Reiss J., *Frankenstein Edward*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. VII, z. 1, Kraków 1948–1958.
- Reychman K., *Szkice genealogiczne, serja I*, Warszawa 1936.

- Rędziński K., *Początki szkolnictwa w Sosnowcu (1870–1914)*, „*Studia i Prace Pedagogiczne. Rozprawy i materiały*” 2014, nr 1.
- Słabczyński T., *Słownik polskich podróżników i odkrywców*, Warszawa 2017.
- Słownik pseudonimów pisarzy polskich XV w. – 1970 r.*, tom III, R–Ż, red. E. Jankowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1996.
- Smyk G., *Zasady wprowadzenia i zakres obowiązywania rosyjskich źródeł prawa w Królestwie Polskim po powstaniu styczniowym*, „*Studia z Dziejów Państwa i Prawa Polskiego*” 2011, t. 14.
- Sosna G., Troc-Sosna A., *Hierarchia, kler i pracownicy Kościoła prawosławnego w XIX–XXI wieku w granicach II Rzeczypospolitej i Polski powojennej*, Ryboły 2012.
- Stawecki P., *Słownik biograficzny generałów Wojska Polskiego 1918–1939*, Warszawa 1994.
- Suma T., *Urzednicy poczty Królestwa Polskiego w latach 1815–1866. Próba charakterystyki zbiorowości*, Warszawa 2008.
- Szarejko P., *Jaworski Józef*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. XI, red. E. Rostworowski, Wrocław-Warszawa-Kraków 1964–1965.
- Szlachta guberni augustowskiej, lubelskiej i radomskiej wylegitymowana w Królestwie Polskim w latach 1836–1861*, oprac. E. Sęczys, Warszawa 2018.
- Szlachta wylegitymowana w Królestwie Polskim w latach 1836–1861*, oprac. E. Sęczys, Warszawa 2000.
- Szulec E., *Cmentarz ewangelicko-augsburski w Warszawie. Zmarli i ich rodziny*, Warszawa 1989.
- Szymańska K.Z., *Nieznane listy Bronisława Grabowskiego do Henryka Struwoego (1886–1900)*, [w:] *Filologia polska. Historia i Teoria Literatury*, t. XI, red. E. Hurnikowa, L. Rożek, Częstochowa 2009.
- Tekely W.P., *Polityczne i ekonomiczne przesłanki zniesienia granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Studia z historii państwa, prawa i idei. Prace dedykowane profesorowi Janowi Malarczykowi*, red. A. Korobowicz, H. Olszewski, Lublin 1997.
- Tekely W.P., *Rozmieszczenie komór celnych w Królestwie Polskim po zniesieniu granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Z historii państwa, prawa, miast i Polonii. Prace ofiarowane profesorowi Władysławowi Ćwikowi w czterdziestolecie jego pracy twórczej*, red. J. Ciągwa, T. Opas, Rzeszów 1998.
- Tekely W.P., *Skład Sądzący Rady Stanu Królestwa Polskiego jako najwyższy organ rozstrzygający sprawy celne (1861–1867)*, „*Annales UMCS*”, sectio G, 1988, vol. XXXV.
- Tekely W.P., *Stanowisko Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w sprawie zniesienia granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim*, [w:] *Przez tysiąclecia. Państwo – prawo – jednostka*, t. 1, red. A. Lityński, M. Mikołajczyk, Katowice 2001.
- Tekely W.P., *Zniesienie granicy celnej pomiędzy Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim – skutki dla Skarbu Królestwa (zarys problematyki)*, [w:] *Podstawy materialne państwa. Zagadnienia prawno-historyczne*, red. D. Bogacz, M. Tkaczuk, Szczecin 2006.
- Tomuleț V., *Basarabia în epoca modernă (1812–1918). (Instituții, Regulamente, Termeni)*, Chișinău 2012.

- Turner-Graham E., *Arnold von Skerst. Australia's own red-hot Nazi?*, „Circa. The Journal of Professional Historians” 2010, issue 1.
- Wieniarski A., *Włodawa i Różanka*, [w:] *Biblioteka Warszawska*, t. 3, Warszawa 1860.
- Wolczuk J., *Rosja i Rosjanie w szkołach Królestwa Polskiego 1833–1862. Szkice do obrazu*, Wrocław 2005.
- Zur Jubelfeier des 150-jährigen Bestehens der St. Annen-Schule am 3. Januar 1889*, St. Petersburg 1889.
- Żur P., *Szkice z przeszłości Liceum im. Emilii Plater w Sosnowcu*, [w:] *Księga pamiątkowa wydana z okazji 90-lecia II Liceum Ogólnokształcącego im. Emilii Plater w Sosnowcu*, red. M. Waliński, Sosnowiec 1998.
- Górak A., *Забывтая російская администрация – Правление Российских таможенных и торговых дел в Варшаве*, „Res Historica” 2021, nr 51, s. 339–371. DOI: 10.17951/rh.2021.51.339-371
- 50-летний юбилей супружеской жизни Аркадия Захарьевича и Юлии Васильевны Теляковских 5–го октября 1838–1888*, Санкт Петербург 1888.
- IV часть родословной книги Черниговского дворянства (иностранные дворянские роды)*, [w:] Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства*, том II, части 3, 4, 5, 6, и приложения, Санкт Петербург 1901.
- VI часть родословной книги черниговского дворянства. (древние, благородные дворянские роды)*, [w:] Г.А. Милорадович, *Родословная книга черниговского дворянства*, том II, части 3, 4, 5, 6, и приложения, Санкт Петербург 1901.
- Абакумов О.Ю., *„Добровольно вызвался служить отечеству” (итрихи и биографии Г.Г. Перетца)*, [w:] *Освободительное движение в России. Межвузный сборник научных трудов*, выпуск 20, Москва 2003.
- Авенариус Н.П., *Наша семейная летопись*, Варшава 1872.
- Академические списки Императорского Университета Св. Владимира (1834–1884)*, Киев 1884.
- Алфавитный список*, [w:] *История „дворян” и „константиновцев” 1807–1907*, Санкт Петербург 1908.
- Андриайнен С.В., *Империя проектов: государственная деятельность П.И. Шувалова*, Санкт Петербург 2011.
- Апухтин А., *Очерк истории Константиновского Межевого Института с 1779 по 1879 год*, Санкт Петербург 1879.
- Балковая В.Г., *Таможенная служба в системе управления российского государства в XVI–XVIII вв. Монография*, Владивосток 2001.
- Безотосный В., *Гамен Алексей Юрьевич*, [w:] *Словарь русских генералов, участников боевых действий против армии Наполеона Бонапарта в 1812–1815 гг.*, „Российский архив. История Отечества в свидетельствах и документах XVIII–XX вв.” 1996, t. VII.
- Билецкий А.С., *Эпизоотическое состояние гродненской губернии в 1805–1860 годах*, „Вестник полоцкого госуниверситета”, seria A, 2013, nr 9.

- Биографический словарь выпускников Киевской Духовной Академии: 1819–1920-е гг. Материалы из собрания проф. протоиерея Ф.И. Титова и архива КДА, том I, А-Й, сост. В.И. Ульяновский, Киев 2104.*
- Бодренко А.Я., *Личный состав Маринского Института с 1797 по 1897 г., [w:] Н.С. Карцов, Маринский Институт 1797–1897. (Исторический очерк), Санкт Петербург 1897.*
- Бодяк М.Г., *Проблема кадрового обеспечения тюрем Нерчинской каторги на примере Зерентуйской каторжной тюрьмы, http://penpolit.ru/papers/detail2.php?ELEMENT_ID=963 [доступ: 21 III 2020 г.].*
- Бойков В., *Краткий биографический словарь офицеров, чиновников и служащих белой Северо-Западной армии (1918–1920 гг.), Таллинн 2009.*
- Борщик Н.Д., Прохоров Д.А., *Таможенные учреждения Таврической области в 1784–1796.: структура, штат, функции, „Ученые записки. Электронный научный журнал Курского государственного университета“ 2018, nr 3 (47).*
- Бояршинов В.Г., *Летопись православных храмов Мотовилихи, Пермь 2008.*
- Васильковский, Григорович, *Памятка о столетней службе 35-го пехотного Брянского Генерал-Адъютанта Князя Горчакова полка, Кременчуг 1909.*
- Витте Г.Г., *Род фон-Витте (Клейн-Комби). 1600–1900, Санкт Петербург 1911.*
- Витчевский В., *Торговая, таможенная и промышленная политика России со времен Петра Великого до наших дней, Санкт Петербург 1909.*
- Волкенштейн А., *История Лейб-гвардии Саперного Батальона 1812–1852, Санкт Петербург 1852.*
- Волков В.А., Куликова М.В., *Московские профессора XVIII – начала XX веков. Естественные и технические науки, Москва 2003.*
- Волков Л.В., *Коммерц-коллегия, [w:] Государственность России. Государственные и церковные учреждения, сословные органы и органы местного самоуправления, единицы административно-территориального, церковного и ведомственного деления (конец XV века – февраль 1917 года). Словарь-справочник, книга 2, Д–К, сост. О.Ф. Козлов, В.Ф. Янковая, Москва 1999.*
- Волков М.Я., *Отмена внутренних таможен в России, „История СССР“ 1957, nr 2.*
- Волков М.Я., *Таможенная реформа 1753–1757 гг., „Исторические Записки“ 1962, t. 71.*
- Волков С.В., *Офицеры флота и морского ведомства. Опыт мартиролога, Москва 2004.*
- Вячеслав Григорьевич Шварц, *Переписка. 1838–1869. К 175-летию со дня рождения, ред. С.А. Таранушенко, М.С. Тарасова, Курск 2013.*
- Гасперович В., Катин-Ярцев М., Талалай М., Шумков А., *Тестаччо. Некатолическое кладбище для иностранцев в Риме. Алфавитный список русских захоронений, Санкт Петербург 2000.*
- Генеалогия господ дворян внесенных в родословную книгу Тверской губернии с 1787 по 1869 год с алфавитным указателем и приложениями, сост. М. Чернявский, Тверь 1870.*
- Гладышев В.Ф., Дорош Т.А., *Замечательные Немцы Прикамья. Краткий биографический сборник о некоторых представителях российских немцев Прикамья, Пермь 2014.*
- Голицын П.П., *Родословная книга дворян Новгородской губернии, Новгород 1910.*

- Головнин П.А., *Ветви рода князей Мещерских в документах и воспоминаниях*, [w:] *Вспомогательные исторические дисциплины: сборник статей*, т. XXXVI, Санкт Петербург 2017.
- Голодолинский П., *История 3-го драгунского Сумского Его Королевского Высочества Наследного Принца Датского полка*, Москва 1902.
- Гольмддорф М., *Алфавитный список*, [w:] *История „дворян“ и „константиновцев“ 1807–1907*, Санкт Петербург 1908.
- Горак А.Г., *Государство и мобилизация общественных сил: борьба с чумой рогатого скота в Российской империи в XIX – начале XX в.*, „Уральский исторический вестник“ 2018, nr 4 (61). DOI: 10.30759/1728-9718-2018-4(61)-30-37
- Горак А., *Преобразование управления таможенным делом в Царстве Польском в 1850–1867 гг.*, [w:] *Документ. Архив. Информационное общество. Сборник материалов IV научно-практической конференции с международным участием*, сост. Е.М. Бузова, О.Е. Антонова, Москва 2019.
- Горак А.Г., *Прогоны гуртов крупного степного скота в Царство Польское в XIX веке*, [w:] *Міжнародна науково-практична конференція „VII Міждисциплінарні гуманітарні читання“*, Київ 2018.
- Государственный совет Российской империи. 1906–1917*, Москва 2008.
- Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви*, Часть II, 1834–1852, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том IV, Одесса 2002.
- Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви*, Часть IV, 1875–1891, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XI, Одесса 2005.
- Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви*, Часть V, 1802, 1892–1906, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XV, Одесса 2005.
- Греки Одессы. Именной указатель по метрическим книгам Одесской Греческой Свято-Троицкой церкви*, Часть VI, 1907–1920, [w:] *Труды Государственного архива Одесской области*, том XXVII, Одесса 2009.
- Гульдман В.К., *Поместное землевладение в Подольской губернии*, Каменец Подольский 1898.
- Дворянское сословие Тульской губернии*, т. III (XII), *Родословец*, ч. 3, *Материалы*, сост. В.И. Чернопятов, Москва 1909.
- Дворянские сословие Тульской губернии*, т. VII (XVI), „Некрополь“, сост. В.И. Чернопятов, Москва 1912.
- Деятели революционного движения в России. Био-библиографический словарь*, том второй, *семидесятые годы*, выпуск II, Ж-Л, сост. А.А. Шилов, М.Г. Карнаухова, Москва 1930.
- Дмитриев А., *Очерки из истории Губернского горда Перми с основания поселения до 1845 года с приложением летописи города Перми с 1845 до 1890 года*, Пермь 1889.

- Дом в изгнании. Очерки о русской эмиграции в Чехословакии 1918–1945*, Прага 2008.
- Дондуков-Карсаков А.М., *Род князей Дондуковых Карсаковых*, Тифлис 1886.
- Елец Ю., *История Лейб-гвардии Гродненского гусарского полка*, том второй, 1866–1896, Санкт Петербург 1897.
- Завьялов Д.А., *Государственная и таможенная граница России во время первого раздела Польши в законодательных актах Полного собрания законов Российской империи*, „Ученые записки Санкт-Петербургского им. В.Б. Бобкова филиала Российской таможенной академии” 2012, nr 2 (42).
- Елец Ю., *История Лейб-гвардии Гродненского гусарского полка*, том первый, 1824–1865, Санкт Петербург 1890.
- Историко-статистическое описание церквей и приходов Вольнской епархии*, том III, уезды кременецкий и заславский, сост. Н. И. Теодорович, Почаев 1893
- Исторический очерк образования и развития Первого Московского кадетского корпуса, что ныне Первая Московская военная гимназия. 1778-1878*, сост. Лалаев, Санкт Петербург 1878.
- История родов русского дворянства*, т. I, 336 прозваний с 32-мя родословными таблицами и 150-ю гербами фамилий кроме гербов территорий трех видов государственной печати и государственного знамени, сост. П. Н. Петров, Санкт Петербург 1885.
- Калужская губерния. Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу по 1-е Октября 1908 года и перечень лиц, занимавших должности по выборам дворянства с 1785 года*, Калуга 1908.
- Карлина О.Н., *Организация таможенного контроля на западной границе Российской империи в конце XVIII – первой половине XIX в. (на материалах Вольнской губернии)*, [w:] *Российские и славянские исследования: научный сборник*, выпуск 9, red. А.П. Сальков et al., Минск 2014.
- Карцов [П.П.], *Исторический очерк Новгородского графа Аракчеева Кадетского Корпуса и Нижегородской Военной Гимназии (ныне Нижегородск. гр. Аракчеева кад. Корпус)*. 1834–1884, Санкт Петербург 1884.
- Керівники митних установ Слобожанщини 1660–1870–1992–2000*, Харків 2000.
- Кириллов В.Л., *Революционный терроризм, которого не было. Тайное общество „Сморгонская академия” в русском революционном движении 1860-х гг.*, Москва 2016.
- Козинцева Р.И., *От таможенного тарифа 1724 г. к тарифу 1731 г.*, [w:] *Вопросы генезиса капитализма в России. Сборник статей*, Ленинград 1960.
- Козинцева Р.И., *Участие казны во внешней торговле России в первой четверти XVIII в.*, „Исторические Записки” 1973, т. 91.
- Козлова Н.В., *Коммерц-коллегия в 20–50-х годах XVIII в.*, [w:] *Государственные учреждения России XVI–XVIII в.*, Москва 1991.
- Козлова Н.В., *Российский абсолютизм и купечество в XVIII веке (20-е начало 60-ж годов)*, Москва 1999.
- Кошман В.А., *Органы государственной власти в таврической области (1784–1796)*, Симферополь 2018.

- Кушко А., Таки В., Гром О., *Бессарабия в составе Российской Империи 1812–1917*, Москва 2012.
- Латкин Е.Л., *Биографический словарь. Высшие чины Российской Империи (22.10.1721–2.03.1917)*, том III, Р-Я, Москва 2017.
- Лебедев П., *Двадцатипятилетие Новоторжской духовной семинарии в городе Торжке. Историческая записка*, Тверь 1900.
- Лодыженский К.Н., *История русского таможенного тарифа*, Санкт Петербург 1886.
- Лукомский В., Тройницкий С., *Списки лицам, Высочайше пожалованным дипломами с гербами на дворянское достоинство всероссийской империи и Царства Польского*, Санкт Петербург 1911.
- Лятавец К., *Место таможенных учреждений Царства Польского в финансовой системе Российской Империи в первой половине 70-х гг. XIX в.*, [w:] *Торговля, купечество и таможенное дело в России в XVI–XIX вв. Сборник материалов Второй международной научной конференции (Курск, 2009 г.)*, сост. А.И. Раздорский, Курск 2009.
- Лятавец К., *Таможенные учреждения в Царстве Польском в 50–60 гг. XIX века*, [w:] *Історія торгівлі, податків та мита. Збірник наукових праць*, ред. О.О. Дячок, Дніпропетровськ 2007.
- Лятавец К.Э., *Управление делами Пограничной стражи в Царстве Польском в 1851–1864 гг.*, [w:] *Региональное управление и проблема эффективности власти в России (XVIII – начало XXI века. Сборник статей Всероссийской научной конференции с международным участием (г. Оренбург, 30 октября – 2 ноября 2012 года), посвященной 1150-летию российской государственности, памяти профессора А.В. Ремнева (1955–2012), 60-летию профессора А.И. Репинецкого*, ред. Е.В. Годовова, С.В. Любичанковский, Оренбург 2012.
- Лобанов-Ростовский А.Б., *Русская родословная книга*, том второй, Санкт Петербург 1895.
- Магидович И.П., *Известные русские мореплаватели*, [w:] *Русские плаватели*, ред. В.С. Лупач, Москва 1953.
- Марков Л.Н., *Очерки по истории таможенной службы*, Иркутск 1987.
- Марней Л.П., *Замысл таможенного союза: новые принципы торговой политики России, Пруссии и Царства Польского в первой трети XIX в.*, [w:] *Россия, Польша, Германия в европейской политике: исторический опыт взаимодействия и императивы сотрудничества*, сост. Б.В. Носов, Москва 2012.
- Масанов И.Ф., *Словарь псевдонимов русских писателей, ученых и общественных деятелей. В 4 т.*, том 4, Москва 1960.
- Михневич И., *Исторический обзор сорокалетия Ришельевского Лицея, с 1817 по 1857 год*, Одесса 1857.
- М[одзалевск]ий Б., *Перетц Григорий Григорьевич*, [w:] *Русский биографический словарь, Павел-Петр*, Санкт Петербург 1902.
- Модзалевский В.Л., *Малороссийский родословник*, том третий, Л–О, Киев 1912.
- Модзелевский В.Л., *Малороссийский родословник*, том четвертый, П–С, Киев 1914

- Морозов О.В., *Митна система Російської Імперії в українських губерніях XVIII – початок ХХ ст.*, Дніпропетровськ 2011.
- Московский некрополь, том третий, (Р-Ф), Санкт Петербург 1908.
- Мурзанов Н.А., *Словарь русских сенаторов 1711–1917 г.г. Материалы для биографий*, изд. подгот. Д.Н. Шилов, Санкт Петербург 2011.
- Наука и научные работники СССР, часть V, Научные работники Ленинграда*, Ленинград 1934.
- Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–1997 в шести томах*, том 2, Г-З, сост. В.Н. Чуваков, Москва 1999.
- Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, том 6, книга первая, *Пос-Скр*, сост. В.Н. Чуваков, Москва 2005.
- Незабытые могилы. Российское зарубежье: некрологи 1917–2001 в шести томах*, том 6, книга вторая, *Скр-Ф*, сост. В. Н. Чуваков, Moskwa 2006.
- Овсяный Н.Р., *Русское управление в Болгарии в 1877–78–79 г.г., I, Заведывающий гражданскими делами при Главнокомандовавшем Действующей армии д.с.с. князь В.А. Черкасский*, Санкт Петербург 1906.
- Овсяный Н.Р., *Русское управление в Болгарии в 1877–78–79 г.г., II, Российский императорский комиссар в Болгарии, генерал-адъютант князь А.М. Дондуков-Корсаков*, Санкт Петербург 1906.
- Описание церквей и приходов Минской епархии. Составлено по оффициально затребованым от причтов сведениям*, [т.] V, Мозырский уезд, Минск 1879.
- Памятная книжка воспитанников Императорского С.-Петербургского Коммерческого Училища окончивших курс в 1850–1913 г.г.*, Санкт Петербург 1913.
- Памятная книжка Императорского Археологического Института в С.-Петербурге. 1878–1911 г.г.*, сост. П.С. Яковлев, Санкт Петербург 1911.
- Памятная книжка лицейстов. 1811. – 19 октября. 1911*, Санкт Петербург 1911.
- Памятная книжка лицейстов за рубежом, 1811 – 19 октября (1 ноября) 1929*, Париж 1929.
- Пашенный Н.Л., *Императорское Училище Правоведения и Правоведы в годы мира, войны и смуты*, Мадрид, 1967.
- Пермские губернаторы: традиции и современность*, ред. И.К. Кирьянов, В.В. Мухин, Пермь 1997.
- Петербургский некрополь*, том первый, (А-Г), Санкт Петербург 1912.
- Петербургский некрополь*, том третий, (М-Р), Санкт Петербург 1912.
- Петербургский некрополь*, том четвертый, (С-Ф), Санкт Петербург 1913.
- Петрухинцев Н.Н., *Царствование Анны Ивановны: формирование внутривполитического курса и судьбы армии и флота 1730–1735 г.*, Санкт Петербург 2001.
- Помелов В.В., *Выдающийся деятель регионального образования Александр Модестович фон-Вилькен*, „Историко-педагогический журнал“ 2019, nr 3.
- Пономарев В. П., Шабанов В. М. , *Кавалеры Императорского ордена Святого Александра Невского. 1725–1917*, т. 3, Москва 2009.

- Приложение, [w:] Описание военного похода Лейб-гвардии драгунского полка в турецкую кампанию 1877–1878 г., сост. Дубовский, Гульковский, Свищевский, Санкт Петербург 1880.
- Приложения к истории Императорской Военно-Медицинской (бывшей Медико-Хирургической) Академии. 1898–1898, Санкт Петербург 1898.
- Приложения к Историческому очерку Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898, [w:] Исторический очерк Николаевского Кавалерийского Училища, бывшей Школы Гвардейских Подпрапорщиков и Кавалерийских Юнкеров. 1823–1898, Санкт Петербург 1898.
- Продолжение списка потомственных дворян, изданного Полтавским Дворянским Депутатским Собранием в 1898 году. Дворяне, сопричисленные и вновь внесенные в дворянскую родословную книгу Полтавской губернии с 4 марта 1895 г. по 10 апреля 1901 г., Полтава 1901.
- Радайде Д.С., Развитие таможенной системы России по европейской границе в 1811–1819 гг., „Ученые записки Таврического национального университета им. В.И. Вернадского“, серия „Юридические науки“ 2012, т. XXV (LXIV), nr 2.
- Ровнякова Л.И., С.Н. Палаузов – деятель болгарского просвещения, „Русская литература“ 1972, nr 2.
- Розенблюм Н.Г., Г. Г. Перетц – агент III отделения, „Литературное наследство“ 1959, т. 67.
- Ромашкевич А.Д., Материалы к истории Петровского Полтавского кадетского корпуса с 1-го октября 1911 г. по 1-е октября 1912 г., Год девятый, Полтава 1912.
- Российское зарубежье во Франции 1919–2000. Биографический словарь, т. II, ред. Л. Мнухин, М. Авриль, В. Лосская, Москва 2008.
- Руденская С.Д., Царскосельский-Александровский Лицей 1811-1917, Санкт Петербург 1999.
- Руммель В.В., В.В. Голубцов, Родословный сборник русских дворянских фамилий, том I, Санкт Петербург 1886.
- Руммель В.В., Голубцов В.В., Родословный сборник русских дворянских фамилий, том II, Санкт Петербург 1886.
- Русские писатели 1800–1917. Биографический словарь, 4, М-П, ред. П.А. Николаев, Москва 1999.
- Русские писатели 1800–1917. Биографический словарь, т. 5, П-С, ред. П.А. Николаев, Москва 2007.
- Русский биографический словарь, Ибак-Ключарев, Санкт Петербург 1897.
- Русский биографический словарь, Кнаппе-Кюхельбекер, т. 9, Санкт Петербург 1903.
- Русский биографический словарь, Павел, преподобный-Петр (Илейка), Санкт Петербург 1902.
- Русский Биографический Словарь, Сабанеев-Смыслов, Санкт Петербург 1904.
- Савелов Л.М., Московское дворянство. Родословная книга дворянства Московской губернии, том первый, Дворянство жалованное и выслуженное, А-И, Москва 1914.

- Савосина Н.Г., *Территориальная организация таможенного дела XIX века, „Гуманитарный вектор“* 2014, История, № 3 (39).
- Санкт-Петербургская дворянская родословная книга. Литера В*, Москва 2013.
- Санкт-Петербургская дворянская родословная книга. Литера З*, Санкт Петербург 2004.
- Сборник биографий Кавалергардов. 1761–1801*, Санкт Петербург 1904.
- Сборник биографий кавалергардов. 1826–1908*, сост. С. Панчулидзе, Санкт Петербург 1908.
- Словарь русских писателей XVIII века*, выпуск 2, (К-П), ред. В.П. Степанов et al., Санкт Петербург 1999.
- Списки окончивших курсы, [w:] Исторический очерк развития С.-Петербургского лесного института (1803–1903)*, Санкт Петербург 1903.
- Список бывших воспитанников Гатчинского Николаевского Сиротского Института*, Санкт Петербург 1893.
- Список бывших воспитанников Императорского Училища Правоведения, окончившим в оном курс наук 1840–1915 г., Составлен по 15 ноября 1915 г., [w:] Памятная книжка Императорского Училища Правоведения на учебный 1915–1916 год*, Петроград 1915.
- Список воспитанников, окончивших полный курсучения в семинарии, по воссоединении ея с Православной Церковию, [w:] Сборник статей по истории Холмской Духовной Семинарии (1760–1910 г.г.)*, Холм 1910.
- Список воспитанниц, окончивших курс в С.-Петербургском Маринском Институте. 1797–1897 г.г., [w:] Н.С. Карцов, Маринский Институт 1797–1897. (Исторический очерк)*, Санкт Петербург 1897.
- Список выпускников воспитанников Морского Кадетского Корпуса с 1753 по 1896 год, [w:] Обзор преобразовании Морского Кадетского Корпуса с 1852 года*, сост. Н. Коргуев, Санкт Петербург 1897.
- Список дворян, внесенных в дворянскую родословную книгу Полтавской губернии*, Полтава 1898.
- Список дворян Киевской губернии*, Киев 1906.
- Список дворянских родов, внесенных в родословные дворянские книги Смоленской губернии. Составлен в 1897 г.*, Смоленск 1897.
- Список дворянских родов Новгородской губернии, внесенных в дворянскую родословную книгу с 1787 г. по 1-е января 1910 года, с приложением списка Губернских и Уездных Предводителей Дворянства 1767 года*, сост. П.П. Голицын, Новгород 1910.
- Список окончивших курс в Институте инженеров путей сообщения Императора Александра I за сто лет 1810–1910*, Санкт Петербург 1910.
- Список студентам и вольным слушателям окончившим в С.-Петербургском Университете полный курс наук со степенью кандидата или с званием действительного студента, [w:] Императорский С.-Петербургский Университет в течение первых пятидесяти лет его существования. Историческая записка*, сост. В.В. Григорьев, Санкт Петербург 1870.
- Список студентов, окончивших курс в Лицее Князя Безбородко со времени преобразования его из математического факультета в юридический до настоящего времени, [w:] Гимназия высших наук и Лицей Князя Безбородко, Sankt Petersburg 1881.*

- Столетие Военного министерства, 1802–1902, Указатель биографических сведений, архивных и литературных материалов, касающихся чинов общего состава по канцелярии Военного министерства с 1802 до 1902 г. включительно*, т. 3, отд. 5, сост. Н.М. Затворницкий, Санкт Петербург 1909.
- Столетие Киевской первой гимназии. (1809–1811–1911 гг.)*, том 1, Киев 1911.
- Сухова Н.Ю., *Пол века служения русской православной придворной церкви в Гааге (1816–1866)*, „Христианское чтение” 2015, nr 6.
- Теодорович Н.И., *Волынская духовная семинария. История первоначального устройства ее и подведомственных ей духовных училищ : списки воспитанников, окончивших в ней курс учения, а также начальников и наставников ее в период времени с 1796 по 1900 г. : с приложением портрета митрополита Антония Рафаэлевского и его писем*, Почаев 1901
- Ткаченко-Гильдебрандт В., *Мое генеалогическое путешествие или корни не отбрасывают тени*, Санкт Петербург 2018.
- Третьякова Г.А., *Таможенные органы в государственном механизме Российской Империи XVIII в.*, „Вопросы Экономики и Права” 2011, nr 3.
- Троицкий С.М., *Финансовая политика русского абсолютизма в XVIII века*, Moskwa 1966.
- Труды Херсонского Губернского Статистического Комитета*, книга первая, часть 2-я, Губернский Адрес-Календарь и другие справочные сведения, Херсон 1863.
- Фишер Е., *Федор Досужков, „Ежегодник истории и теории психоанализа”* 2009, т. 3.
- Фрейман фон О.Р., *Пажи за 183 года (1711–1894). Биографии бывших пажей, с портретами*, Фридрихсгамн 1894.
- Цензоры Российской империи конец XVIII – начало XX века. Библиографический справочник*, сост. О.Ю. Абакумов et al., Санкт Петербург 2013.
- Черепица В.Н., *Гродненский православный некрополь (с древнейших времен до начала XX века)*, Гродно 2001.
- Черепнин Н.П., *Императорское воспитательное общество благородных девиц. Исторический очерк. 1764–1914*, том третий, Петроград 1915.
- Шапошников Н.В., „Heraldica”. *Исторический сборник*, том I, Санкт Петербург 1900.
- Шафранова О., *Предки, современники, потомки. К истории рода Святителя Игнатия Брянчанинова*, [w:] Свт. Игнатий (Брянчанинов), *Будущее России в руках Божественного Промысла. Письма к Н. Н. Муравьеву-Карскому. К истории рода Брянчаниновых*, Москва 1998.
- Шереметевский В.В., *Русский провинциальный некрополь*, том первый, Москва 1914.
- Шилов Д.Н., Кузьмин Ю.А., *Члены Государственного совета Российской империи. 1801–1906. Библиографический справочник*, Санкт-Петербург 2007.
- Шохор-Гроцкий К., *Воспоминания Е.И. Сытиной (Чихачевой)*, [w:] *Литературное наследство*, т. 37–38, Л.Н. Толстой II, Москва 1939.
- Энциклопедический словарь*, том XIX, Мекенен-Мифу-Баня, Санкт Петербург 1896.

Strony internetowe

- <http://baza.vgdru.com/1/9211/0.htm?o=&> [data dostępu: 26 III 2018 r.].
- <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=11&kuid=10039223&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Rippikirjat&aynimi=Rippikirjat+1846-1850&ay=2704082&sartun=317075.KA&atun=324608.KA&ay2=132843> [dostęp: 5 I 2022 r.];
- <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=18&kuid=10033075&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Metrikat&aynimi=Metrikat+1839-1844&ay=2704111&sartun=317079.KA&atun=324608.KA&ay2=132806> [dostęp: 5 I 2022 r.].
- <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=27&kuid=10033238&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Metrikat&aynimi=Metrikat+1845-1849&ay=2704114&sartun=317079.KA&atun=324608.KA&ay2=132807> [dostęp: 5 I 2022 r.].
- <http://digihakemisto.appspot.com/edit?kuvanumero=86&kuid=10039193&amnimeke=Helsingin+ortodoksisen+seurakunnan+arkisto&sarnimi=Rippikirjat&aynimi=Rippikirjat+1841-1845&ay=2704072&sartun=317075.KA&atun=324608.KA&ay2=132842> [dostęp: 5 I 2022 r.].
- <http://dokumente.ios-regensburg.de/amburger/index.php?id=17717> [data dostępu: 26 III 2018 r.].
- <http://hram-vsehsvyatih.od.ua/spisok-zaxoronennyx-lyudej/?char=16> [dostęp: 20 IV 2020 r.].
- <http://karpinskie.ru/8.php> [dostęp: 30 VIII 2021 r.].
- <http://okps.meller.su/Biografii/okps-biogr.htm#Малюга> [dostęp: 1 VI 2020 r.].
- <http://pkk.memo.ru/page%20/KNIGA/An.html> [dostęp: 15 X 2020 r.].
- <http://pkk.memo.ru/page%20/KNIGA/Gr.html> [dostęp: 20 IV 2020 r.].
- <http://ruslo.cz/index.php/obshchestvo/olshanskoe-kladbishche?id=157> [dostęp: 22 VIII 2021 r.];
- http://swolkov.org/2_baza_beloe_dvizhenie/pdf/Uchastniki_Belogo_dvizhenia_v_Rossii_01-A.pdf [dostęp: 25 III 2023 r.].
- <http://sribru.com/html/upload/files/Книга%20Софийский%20Некрополь-%2012.03.2017%20%281%29%281%29.pdf> [dostęp: 25 III 2023 r.].
- <http://vizs.nlr.ru/person/book/t10/5/20> [dostęp: 26 V 2020 r.].
- <http://www.nsc.ru/HBC/hbc.phtml?16+512+1> [dostęp: 19 II 2020 r.].
- <http://www.skarzysko24.pl/wiadomosci/aktualnosci/748-wspomnienie.html> [dostęp: 30 XII 2021 r.].
- <https://62info.ru/history/node/10466> [dostęp: 15 VI 2023 r.].
- <https://62info.ru/history/node/13832> [dostęp: 20 IV 2020 r.].
- <https://academica.edu.pl/reading/readSingle?cid=137154379&uid=136322911> [dostęp: 9 III 2023 r.].

- <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=2431> [dostęp: 8 XI 2020 r.].
- <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=77398> [dostęp: 1 IV 2020 r.].
- <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=77409> [dostęp: 8 XI 2020 r.].
- <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=80499> [dostęp: 2 IV 2020 r.].
- <https://amburger.ios-regensburg.de/index.php?id=92391> [dostęp: 25 IV 2023 r.].
- <https://apdance1.livejournal.com/200499.html> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://bogatov.info/Genbase6?p=nikolai;n=soukhodolskii> [dostęp: 29 III 2023 r.].
- <https://bogatov.info/Genbase6?pz=praskovya;nz=pachoutina;ocz=0;p=mariya;n=fon+vessel;oc=1> [dostęp: 10 V 2020 r.].
- https://cmentarze.um.warszawa.pl/pomnik.aspx?pom_id=13297 [dostęp: 23 IV 2021 r.].
- <https://forum.vgd.ru/post/341/106567/p3246585.htm> [dostęp: 16 II 2022 r.].
- <https://forum.vgd.ru/post/5434/125276/p4149436.htm> [dostęp: 22 IV 2023 r.].
- https://geneteka.genealodzy.pl/index.php?op=gt&lang=pol&bdm=B&w=10pl&rid=B&search_lastname=Dmochowski&search_name=Maciej&search_lastname2=&search_name2=&from_date=&to_date=&rpp1=&ordertable= [dostęp: 29 IV 2023 r.].
- <https://gerbovnik.ru/arms/5541> [dostęp: 11 IV 2020 r.].
- <https://kortic.borda.ru/?1-5-0-00000465-000-0-1> [dostęp: 28 IV 2023 r.].
- <https://metryki.genbaza.pl/genbaza,detail,414547,175> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://metryki.genealodzy.pl/index.php?op=pg&ar=8&zs=9214d&se=&sy=547&kt=1&pplik=496-501.jpg&x=74&y=1213&zoom=2> [dostęp: 27 IV 2023 r.].
- <https://metryki.genealodzy.pl/metryka.php?ar=8&zs=9159d&sy=368&kt=2&pplik=0682-0687.jpg#zoom=1.5&x=220&y=107> [dostęp: 27 IX 2022 r.].
- <https://otkudarodom.ua/ru/koval-vladimir-materialy-k-istorii-pivovareniya-v-harkovskoy-gubernii> [dostęp: 6 I 2022 r.].
- [https://ourbaku.com/index.php/Досушков_Федор_\(Теодор\)_Николаевич_--_психоаналитик_поэт_публицист](https://ourbaku.com/index.php/Досушков_Федор_(Теодор)_Николаевич_--_психоаналитик_поэт_публицист) [dostęp: 22 VIII 2021 r.].
- <https://pravoslavnoe-duhovenstvo.ru/library/material/15204/> [dostęp: 6 II 2022 r.].
- <https://refdb.ru/look/3845300-p34.html> [dostęp: 7 VII 2023 r.].
- <https://rgfond.ru/person/289843> [dostęp: 25 IV 2023 r.].
- <https://vizz.nlr.ru/blockade/show/1182177> [dostęp: 25 IV 2023 r.].
- <https://vizz.nlr.ru/person/book/pskov/0/140> [dostęp: 9 III 2023 r.].
- <https://vizz.nlr.ru/person/book/vi/19/370?ysclid=lg0p4o2o99489622388> [dostęp: 29 III 2023 r.].
- <https://www.conservatory.ru/esweb/youon-oskar-antonovich-1887-1942> [dostęp: 25 IV 2023 r.].
- <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:3Q9M-CSMW-6WN7-9?cc=4166194> [dostęp: 24 II 2023 r.].
- <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:939V-49CY-8?i=40&wc=9R1S-92S%3A21713801%2C35195301%2C27791401&cc=1407440> [dostęp: 22 III 2022 r.].
- <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:939V-49C2-M?i=39&wc=9R1S-92S%3A21713801%2C35195301%2C27791401&cc=1407440> [dostęp: 22 III 2022 r.].

- <https://www.familysearch.org/ark:/61903/3:1:9396-CMCV-D?i=49> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Alexander-Kormilitsyn/6000000042824631074> [dostęp: 15 VI 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Antonina-Arkadyevna-Wasmundt/6000000036881660113> [dostęp: 11 IX 2018 r.].
- <https://www.geni.com/people/Bronislaw-Johann-von-Guzkowski/6000000022347247682> [dostęp: 18 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Carl-Boané/6000000075914071833?through=6000000075913129022> [dostęp: 20 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Egor-Kovedjaev/6000000102765291921> [dostęp: 21 VI 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Grigorii-Mikhailovich-von-Engelhardt/6000000019664178934> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Jakob-Karlovich-Graf-Sievers/6000000015210790378?through=6000000015561209533> [dostęp: 26 V 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Karl-Vasiljevich-von-Freygang/6000000003071427859?through=6000000011894417471> [dostęp: 22 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Marceli-Gu%C5%BCkowski-h-Lubicz/6000000015801022046> [dostęp: 18 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Nikolai-Kayser/6000000035814634533?through=6000000035814573347> [dostęp: 11 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Pavel-Karlovich-von-Lindenbaum/6000000032215305953> [dostęp: 15 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Tzvi-Hirsch-Grigori-Abramovich-Peretz/6000000023091241833?through=60000000083299097508> [dostęp: 24 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Александр-фон-Адеркас/60000000082351408131?through=60000000082351524070> [dostęp: 6 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Алексей-Иванович-Свечин/6000000017564498616?through=6000000039300742089> [dostęp: 2 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Аполлон-Велихов/6000000052593129920>; [dostęp: 29 V 2018 r.].
- <https://www.geni.com/people/Андрей-Леонтьевич-Афросимов/6000000051706565883> [dostęp: 29 III 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Аркадий-фон-дер-Рааб-Тилен/6000000132469434898?through=6000000132469465837> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Василий-Степанович-Высоцкий/6000000024687278683> [dostęp: 4 II 2022 r.].
- <https://www.geni.com/people/Владимир-Степанович-Высоцкий/6000000017757592456?through=6000000017757548928> [dostęp: 14 IV 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Дмитрий-Блаватский/6000000037944085580> [dostęp: 27 X 2022 r.].

- <https://www.geni.com/people/Екатерина-Благая/6000000040539326080> [dostęp: 28 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Екатерина-Коведяева/6000000194003076857> [dostęp: 21 VI 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Екатерина-Соболев/6000000157531949821> [dostęp: 29 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Елизавета-Андреевна-Суходольская/6000000012064216329> [dostęp: 29 III 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Елисавета/6000000064596390906> [dostęp: 29 V 2018 r.].
- <https://www.geni.com/people/Елисавета-von-der-Raab-Thülen/6000000182238422845> [dostęp: 30 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Зинаида-Аркадьевна/6000000040234474076> [dostęp: 11 IX 2018 r.]
- <https://www.geni.com/people/Иван-Грацианский/6000000179783841936?through=6000000179785265895> [dostęp: 16 II 2022 r.].
- <https://www.geni.com/people/Любовь-Александровна-Меншуткина/6000000164897281958?through=6000000030530560874> [dostęp: 16 II 2022 r.].
- <https://www.geni.com/people/Мария-Завадовская/6000000036007191932> [dostęp: 27 III 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Мария-Слюз/6000000091268266821> [dostęp: 29 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Михаил-Владимирович-Елагин/6000000023339521199> [dostęp: 15 VI 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Михаил-фон-Ломан/6000000090554815562> [dostęp: 20 III 2021 r.].
- <https://www.geni.com/people/Надежда-Большакова/6000000123225234837> [dostęp: 27 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Никита-Петрович-Брянчанинов/6000000017690138281?through=6000000017689774740> [dostęp: 22 II 2022 r.].
- <https://www.geni.com/people/Николай-Григорьевич-Слюз/6000000020329491847> [dostęp: 29 IV 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Николай-Степанович-Миклашевский/6000000016737146397?through=6000000016756902407> [dostęp: 31 III 2020 r.].
- <https://www.geni.com/people/Ольга-Александровна-Шателен/6000000019350797219> [dostęp: 30 VIII 2021 r.].
- <https://www.geni.com/people/Ольга-Блаватская/6000000176108844864?through=6000000016931001241> [dostęp: 22 II 2022 r.].
- <https://www.geni.com/people/Петр-Александрович-Кастюрин/6000000014417699066> [dostęp: 9 III 2023 r.].
- <https://www.geni.com/people/Петр-Федоров/6000000173885073048?through=60000000173885195920> [dostęp: 27 IV 2023 r.].

<https://www.geni.com/people/Семен-Антонович-Туманский/6000000017869909818?through=6000000017869971818> [dostęp: 23 IV 2023 r.].

https://www.myheritage.pl/names/елена_секавина [dostęp: 29 III 2023 r.].

https://www.ria1914.info/index.php/Проскуровский_сводный_пограничный_полк [dostęp: 16 II 2022 r.].

https://www.ria1914.info/index.php/Яковлев_Михаил_Еменович [dostęp: 20 II 2022 r.].

<https://www.sakharov-center.ru/asfcd/martirolog/?t=page&id=12153&ysclid=lf3lfl4hw210814079> [dostęp: 21 III 2023 r.].

Customs chamber chiefs in the Kingdom of Poland 1851-1914 (1918).

SUMMARY

Customs administration was of great significance for the whole Russian Empire since it controlled all the revenue collected from the Western land border of the Empire. Its importance was greatest for the state budget, however, it also contributed much to maintaining internal security (preventing the smuggling of people, arms and forbidden publications). All these factors call for thorough examination of this administration. Until 1851 the Kingdom of Poland had been an independent customs area, separated by the state, customs and sanitary border from Russia. The induction of Russian administration into this territory was a considerable organisational challenge, which is why we focused on this part of the border.

The present book takes under scrutiny middle-level customs administration, namely, customs chambers and their chiefs. In the years 1851-1914 there were 314 customs chamber chiefs in the Kingdom of Poland, who were in charge of 45 Russian customs chambers. Our research comprised only the officials appointed by the personal order of the Director of Customs Tariffs Department of the Ministry of Finance, the Minister of Finance or the very Emperor. This group was mainly composed of Russians (more than 74%), which was the consequence of the staffing policy of the ministry's authorities after the fall of the January Uprising. Apart from Russians, the clerks were also of Polish (more than 15%) and German origin (almost 10%). A detailed prosopographic analysis of the whole corpus of clerks will be the focus of a separate study.

INDEKS OSOBOWY*

- Adamowicz, Asigkrit - 26
Aderkas, Konstantin Fabian Wilhelm - 19
Afrosimow, Michaił - 28
Agalin, Nikołaj - 17
Agiewski, Aleksander - 30
Aleksander I - 42, 44, 50
Aleksander II - 72, 77, 81-84
Aleksander III - 84, 86, 88
Aleksandrowskij, Siergiej - 24, 27
Alfimow, Iwan - 24, 28
Ananjew, Anisim - 18
Andriejew, Fieofil - 23
Anna Iwanowna - 37
Arnold, Iwan - 27
Arwaniti, Konstantin - 28, 30
Avenarius, Aleksandr - 17
Awilow, Iwan - 23, 30
Baranowskij, Michaił - 23
Bażenow, Siergiej - 27
Begietiew, Nikołaj - 17, 20
Berezin, Nikołaj - 29
Berggrün, Aleksiej - 30
Bezrukow, Piotr - 17
Bieleckij, Władimir - 23
Biezsonow, Aleksandr - 18
Bistrom, Karl Fromhold - 18
Bławatskij, Piotr - 19, 20
Bławatskij, Władimir - 28
Boane, Siergiej - 25, 31
Bogacz, D. - 59
Bogdanow, Ippolit - 26
Bogosłowski, Nikołaj - 17
Bojko, Wasilij - 27

* Indeks osobowy nie uwzględnia osób wymienionych w biogramach.

Borzkowskij, Jewgienij - 24
Brianczaninow, Paweł - 25
Budzysz-Ratynskij, Aleksandr - 27
Burago-Troickij, Michaił - 26
Burhardt (Burchardt), Jan Krzysztof - 26
Burkackij, Iwan - 21
Buszman (Buschmann), Aleksander - 27
Bykow, Dmitrij - 29
Charchowski, Feliks Tomasz Bożysław - 21
Chruszczow, Konstantin - 19
Chwostow, Aleksandr - 27
Cigowa, J. - 55
Cieszewski, Konstanty Stanisław - 20, 29
Cypkiewicz, Iwan - 24
Czerniawskij, Wasilij - 27
Czernoziemow, Michaił - 20
Czigrinskij, Dmitrij - 24, 25
Dachnowicz, Grigorij - 24
Debil (De Bil), Władimir - 19, 27
Dehn, Karl von - 61
Dembicki (Dębicki), Ignacy - 31
Demiński (Dębiński), Władysław - 25
Dmitrijew, Aleksandr - 29
Dmitrijew, Iwan - 22
Dmochowskij, Anton - 21
Dobrowolski, Faustyn - 24, 26
Dobrzański, Mikołaj - 24, 25, 27
Dombrowskij, (Dąbrowskij) Paweł - 24, 26, 30
Dornstein, Józef Aleksander - 26
Dorofiejew, Paweł - 28
Doroszewskij, Dmitrij - 23, 28
Dosużkow, Nikołaj - 25
Drucki-Lubecki, Ksawery - 52
Dymsza, Jan Antoni - 17
Elżbieta I - 37
Faust, Karol Gieorgij - 26
Fiesenko, Aleksandr - 18
Fiodorow, Konstantin - 29
Fiszczew, Władimir - 18, 21
Frankenstein, Adolf Henryk - 28
Freygang, Karl - 23

Friese, Ferdynand - 26, 28
Gedwiłło, Lew - 23
Giergilewicz, Paweł - 25
Głazyrin, Boris - 24, 29
Gnatenko, Taras - 19
Gorain, Jewgienij - 30
Gorbaniew, Aleksandr - 23
Górak, A. - 51, 52, 59, 62, 68, 104
Górak, Artur - 104
Gracianskij, Władimir - 23
Grigorowicz, Ignatij - 17, 21
Grinkiewicz, Józef - 60
Grothus, Ludwik - 18
Grünwald, Siergiej - 20
Gubariew, Jakow Josifowicz - 26
Gukowicz, Wasilij - 21
Gumilewskij, Aleksandr - 20
Gużkowski, Marcelli - 19
Hackiewicz, Stiepan - 21
Hadzi-Markarow, Dmitrij - 17
Hagen-Torn, Johann Eugen - 22
Hermann, Nikołaj - 21, 22
Iodkow, Josif - 17, 25
Iwanisow, Piotr - 22, 25
Iwanow, Fiodor - 30
Iwanow, Leontij - 29
Iwanow, Stiepan - 17, 20, 26
Jabłoczkin, Afanasij - 19, 30
Jacenko, Wasilij - 23
Jakowlew, Paweł - 21
Jakowlew, Siemion - 19
Jakuszewskij, Piotr - 29, 31
Janczewskij, Władimir - 18
Jaroszewskij, Piotr - 21
Jaworski, Ludwik Karol - 30
Jełagin, Michaił - 21
Jeziński, H. - 51, 52
Jezuczewskij-Sawojkij, Siergiej - 24
Józefowicz, Florian - 19, 66
Juhanson, Ferdynand - 28
Juon, Johann - 20, 22

- Jurkiewicz, Michaił - 18
Kaczenowski, Chrisanf - 19
Kallas, M. - 50
Kaminskij, Michaił - 23
Kapacinskij, Paweł - 24
Karauszanow, Władimir - 20
Karmanow, Paweł - 17
Karpinskij, Walerian - 20
Karpowicz, Wiktor - 23, 29
Karpowski, Dmitrij - 27, 28
Katarzyna I - 37
Katarzyna II - 38, 40
Kayser, Herman Robert Oswald - 23
Kemnitz, Konstantin - 22
Kirilow, Nikołaj - 22
Kiseljowa, Julia - 104
Kiselyova, Y. - 104
Klimowicz, Siemion - 23
Klonowski, Romuald - 23, 30
Knaut, Paweł - 27
Kołodziejnyj, Michaił - 30
Kołtanowski, Władimir - 18, 19
Kołtypin, Nikołaj - 20, 30
Komarnicki, Ignacy Tadeusz - 23, 28, 29
Kondratowicz-Imszennik, Ignacy - 18
Konstanty Nikołajewicz, wlk. ks. - 65
Kopyłow, Wasilij - 26
Korobowicz, A. - 59
Korolew, Fiodor - 20, 22
Korotkiewicz, Josif - 22
Koszelew, Iwan - 29
Kowalczyński, Edward - 17, 26
Kowalew, Dmitrij - 25
Kowediajew, Georgij - 26
Kowieniew, Aleksiej - 18
Kozierskij, Konstantin - 18
Kozłow, Apollon - 30
Krajka, J. - 68
Kraszanowski, Michaił - 18, 21
Kratt, Aggiej - 23, 61
Kratt, Michaił - 26

- Kruse, Aleksandr - 30
Krutow, Danił - 29
Kryżanowski, Josif - 27
Kryżanowski, Piotr - 17
Kudriaszew, Aleksandr - 17
Kunicki - 60
Kunickij, Piotr - 24
Kunjew, Leonid - 22, 26, 30
Kurjak, Aleksiej - 29, 31
Kurland (Ratynczew), Leonid - 17, 27
Kuzniecowa, Paweł - 24, 29
Landzberg, Paweł - 18
Latawiec, K. - 41, 42, 44, 50, 60, 61, 64, 66, 68, 73, 99, 100, 104
Latawiec, Krzysztof - 104
Leonowicz, Jan - 21
Letc (Griszczow), Wilhelm (Wasilij) Eugen - 21
Lewickij, Jakow - 20, 21
Lewickij, Konstantin - 20, 21, 25
Lewickij, Michaił - 18, 21, 30
Lewickij, Władimir - 23, 28-30
Lichtenstein, Heinrich - 75
Lindenbaum, Konstantin - 22
Lipko, Kazimierz - 27
Lityński, A. - 59
Lohmann, Michaił Grigorij - 22
Lubomudrow, Gawrił - 20, 29
Ludkiewicz, Ignacy - 59
Ludkiewicz, Teresa - 59
Ławrenenko, Stiepan - 22
Łazarowicz, Feliks - 26
Łoginowicz, Wasilij - 27
Łygin, Konstantin - 24
Maluga, Gieorgij - 29
Maluga, Nikołaj - 19
Markow, Aleksandr - 19
Markowski, Wiktor Konstanty - 20
Meerscheidt Gennant Hüllessem, Wilhelm Karl - 21
Mert, Andriej - 21
Mickiewicz, Józef - 20, 24, 26
Mielnikow, Iwan - 22, 23, 25
Mielnikow, Siemion - 31

Mieszczerskij, Nikołaj - 27
Mikłaszewskij, Andriej - 28
Mikołaj I - 47, 55, 61, 62
Mikołaj II - 89, 91, 99
Mikołajczyk, M. - 59
Mołczanow, Apollinarij - 22
Moniuszko, Piotr - 17, 20, 24, 29
Münnich, Johann Ernest von - 38
Nabell, Wilhelm Edward - 19
Nagubnow, Gieorgij - 24
Napoleon - 50
Neumann, Aleksander - 30
Niefiedjew, Aleksandr - 18, 25
Nikitin, Piotr - 24
Nikitin, Władimir - 26
Nikonow, Michaił - 22, 27
Obrazcow, Kapiton - 24
Okmiński, Jan Dionizy Aleksander - 18, 26
Ołędzki, Aleksander Klemens - 18
Ołędzki, Feliks - 17, 20, 23, 24
Olszewski, H. - 59
Onoszkowicz-Jacyna, Nikołaj - 28
Opas, T. - 55
Osiński, T. - 51, 52
Osipow, Andriej - 26
Palschau, Konstantin - 19, 29
Pałauzow, Spiridon - 28, 75
Pałtow, Dmitrij - 19
Paskiewicz, Iwan - 57, 62
Pasmurow, Dmitrij - 26
Paszkowski, Anton - 17, 19, 21
Paweł I - 40
Pawłow, Aleksiej - 21
Pawłowicz, Hieronim - 17, 27
Pejzen, Grigorij - 27
Peretc, Aleksiej - 18
Peucker, Waldemar Konstantin Nikołaj - 19, 28
Pietrikow, Jazon - 28
Pietrini, Władimir - 20, 22, 24, 29
Pietrow, Jefim - 22
Pietrow, Nikołaj - 26

- Piotr I - 35-37
Piotr II - 37
Piotr III - 38
Piotrowskij, Nikołaj - 21, 22, 25, 30
Pistohlkors, Julij Friedrich Gottlib Andriej - 31
Podmaskin, Łuka - 17, 23-25
Pokrowskij, Paweł - 23
Polak, Aleksandr - 25
Polak, Konstantin - 25
Połtiew, Kazimierz - 21
Pomeranskij, Grigorij - 24
Ponożyn, Iwan - 22
Porczinskij, Michaił - 21, 25
Postnikow, Władimir - 31
Potułow, Iwan - 18
Pragert, Antoni - 24, 26
Prittwitz, Nikołaj Johann - 19
Prozorowskij, Wasilij - 23, 25
Przewłockij, Piotr - 28
Ptaszycki, Jan - 30
Puchnarewicz, Piotr - 22
Pulikowskij, Aleksandr - 25
Raab Thülen, Leonid - 20
Radziszewski, Hieronim - 59
Rafalskij, Nikon - 30
Remez, Ippolit - 23
Remiezow, Andriej - 59, 60
Remiezow, Sokrat - 59, 61
Rickmann, Georg Wilhelm - 29, 31
Rickmann, Piotr - 28
Rogowski, Franciszek Ksawery - 28
Rokicki, Henryk - 23, 29
Romanowowie - 39-44, 76, 99
Rostowcew, Boris - 20, 22
Rozanow, Stiepan - 19
Rusanow, Paweł - 24
Rutowskij, Mitrofan - 19
Rutowskij, Nikanor - 27
Rymkiewicz, Jerzy Wincenty - 17
Sabaniejew, Aleksiej - 19, 20, 27
Sacharow, Konstantin - 30

- Sadowinskij, Wasilij - 22
Sadowski, Ludwik - 18
Samochwałow, Arkadij - 21, 25, 26, 31
Sawin, Paweł - 19, 20, 27
Schubert, Stiepan - 17
Schultz, Karl Gottlieb - 17
Schultz, Konstantin - 30
Sereda, Andriej - 21
Sidorow, Aleksiej - 19, 23
Sieciński, Marcin - 18
Sienkiewicz, Piotr - 22
Siergijewskij, Paweł - 28, 30
Sievers, Nikołaj von - 23, 27
Silicz, Grigorij - 18
Sinielnikow, Anatolij - 27
Skerst, Herman Nikołaj - 28
Skowzgard, Franciszek - 20, 25, 28
Sluz, Nikołaj - 25, 31
Smyk, G. - 64
Sobolew, Siergiej - 19, 26
Sokołow, Michaił - 31
Sokołow, Piotr - 29
Sokołow, Wasilij - 30
Solanikow, Aleksandr - 20
Sosnowski, Józef - 20, 26
Sosnowski, Tytus Kalikst - 18
Stankiewicz, Piotr - 17
Statkowski, Julian - 24, 27
Stengel, Wilhelm - 31
Strojew, Władimir - 29
Stupak, Ignatij - 22, 23
Suchodolskij, Aleksandr - 27
Swieczin, Aleksiej - 28
Syrokomszki, Iwan - 18, 19
Szemiakin, Nikita - 37, 38
Szemiakin, Siergiej - 25
Sznipowskij, Nikołaj - 22
Szuleszkin, Aleksandr - 20
Szumskij, Jewgienij - 18, 26
Szuwałow, Piotr - 37
Szyrma, Aleksandr - 18, 19, 26, 27, 29

- Taranuszczenko, Aleksiej - 22
Tekely, W.P. - 55, 56, 59, 62
Tekely, Wiesław P. - 59
Telakowski, Esper - 19
Terechow, Michaił - 17, 19, 27, 29
Tiesenhausen, Wasilij von - 75
Timofiejewicz, Anton - 18
Tkaczuk, M. - 59
Tołstoj, Aleksiej - 20, 30
Tomuleť, V. - 47
Trusow, Piotr - 28, 30
Tuchółka, Lew - 27
Tumanskij, Siemion - 23
Turczaninow, Dmitrij - 22
Turkiewicz, Paweł - 18, 26
Twierdianskij, Andriej - 29
Twierdianskij, Neofit - 18
Tylinskij, Paweł - 29
Uszakow, Konstantin - 19
Veress, E. - 62
Wachruszew, Iwan - 28
Wadbolskij, Piotr - 27
Wasilewskij, Michaił - 22
Wehrmann, Fiodor - 29, 30
Weimar (Weymar), Fiodor - 21
Weselucha, Konstantin - 21-23
Węgliński, Konstanty - 25
Wiedieniapin, Apollon - 28
Wielichow, Timofiej - 27
Wieniarski, A. - 73
Wilcken, Georg Eduard - 28
Wilcken, Nikołaj - 22
Winogradow, Michaił - 24, 28
Witkowski, Antoni - 20, 21
Witte, Georg von - 30
Własow, Aleksandr - 17
Wojna, Aleksandr - 24, 29
Wojszwillo, Epimach - 18
Wolskij, Witalij - 28, 30
Wołkow, Konstantin - 25
Wysockij, Władimir - 29

Zacharow, Anastasij – 31
Zamoyska, hr. – 73
Zaporożczenko, Aleksandr – 30
Zaporożczenko, Georgij – 27, 29
Zawadzki, Anton – 26, 30
Zguromali, Wasilij – 30
Zielinski, Josif – 24
Zienkiewicz, Otto – 18, 21
Żylinski, Aleksandr – 21, 25

Андріайнен, С.В. – 37
Антонова, О.Е. – 62
Балковая, В.Г. – 35, 39
Билецкий, А.С. – 74
Борицки, Н.Д. – 40
Бурова, Е.М. – 62
Витчевский, В. – 37
Волков, Л.В. – 35
Волков, М.Я. – 37
Годовова, Е.В. – 63
Горак, А.Г. – 62, 73, 76
Гром, О. – 47
Дячок, О.О. – 63
Завьялов, Д.А. – 39
Карлина, О.Н. – 40
Козинцева, Р.И. – 37
Козлова, Н.В. – 35, 37
Кошман, В.А. – 40
Кушко, А. – 47
Лодыженский, К.Н. – 37, 44
Любичанковский, С.В. – 63
Лятавец, К. – 62, 63, 81, 84
Марков, Л.Н. – 44
Марней, Л.П. – 51
Морозов, О.В. – 38, 40
Николаев, П.А. – 60
Носов, Б.В. – 51
Петрухинцев, Н.Н. – 37
Прохоров, Д.А. – 40
Радайде, Д.С. – 42
Раздорский, А.И. – 84

Савосина, Н.Г. – 42

Сальков, А.П. – 40

Таки, В. – 47

Третьякова, Г.А. – 38

Троицкий, С.М. – 37

INDEKS GEOGRAFICZNY*

- Akerman - 46
Aleksandrów - 71-72, 78, 80, 82, 85-87, 89-90, 92-93, 95-96, 98, 100, 104
Aleksota - 52, 54, 56-57, 74
Archangielsk - 43, 44
Arensburg - 43
Astrachań - 36
Austria - 52, 56, 60, 71, 84
Azja - 73
Baltiski - 4
Baran - 54, 56-57, 61, 63, 71, 98, 101
Berdyczów - 43, 44, 48
Białystok - 46
Bobrujsk - 75
Bogusze - 54, 56-57, 63
Boh - 40
Bolesławiec - 54, 56-57, 61, 63, 71
Bołderaż - 43, 48
Briańsk - 75
Brześć Litewski - 43, 45, 49, 50, 74
Bug - 43, 73, 74, 75
Choroszcz- 42, 43, 44, 45, 49
Chorzele - 50, 54, 56-57, 63
Ciechanowiec - 42-45, 49, 54, 56-57, 74
Czeladź - 50
Częstochowa - 95
Czołnochów - 54, 56-57, 61, 63, 71
Dąbrowa - 63
Dniestr - 40, 46
Dobrzyń - 52, 54, 56-57, 61, 63, 71, 77, 79, 80, 83, 85, 90-93, 95, 98, 101
Dołhobyczów - 50, 52, 54, 56-57, 61, 63, 71, 84-85, 87, 90-92, 98, 101
Drużkopol - 43, 49
Dubossary - 43

* Indeks geograficzny nie uwzględnia nazw geograficznych wymienionych w biogramach.

Dunaj - 46
Działdowo - 84
Europa - 73
Filipów - 52, 54-57, 60, 63, 71, 77, 79, 80, 83, 85-86, 90-93, 98, 101
Francja - 42, 50
Galicja - 53, 80, 83
Gola - 96, 97, 98, 101
Goniądz- 42-45, 49
Gorodnia - 75
Gorżdy - 43, 48
Grajewo - 66, 81, 84, 85, 90-92, 98, 100, 104
Granica - 57, 61, 63, 70, 79, 80, 82, 83, 85-99, 91, 92, 97, 98, 100
Griazi - 75
Grodno - 41, 43, 47, 49, 74
Grodziszczko - 52, 54, 56-57, 61, 63, 71, 74
Hapsal - 43
Herby - 54, 56-57, 60, 63, 64, 70, 79, 80, 82, 84-86, 88, 90-92, 95, 96, 98, 100
Horoszcza - 74
Husiatyn - 43, 48, 49
Igołomia - 52, 54, 56-57, 61, 63, 64, 70, 74, 87, 90-92, 98, 101
Isakowce- 43, 44, 49, 85
Iwangorod - 74
Izmail - 46, 49
Jelec - 75
Jurburg - 43, 45, 46, 48, 49
Kalisz - 50, 52
Kibarty - 93
Kielce - 52
Kijów - 43, 44, 47, 48
Kolno - 50
Koło - 43
Korczyn - 83, 84, 85, 90-92, 98, 101
Kowel - 84
Kowno - 41, 43, 47, 48, 62, 74
Kozłow - 75
Kraków - 50, 53, 54, 56-56
Krasieniec - 50, 52, 74
Kretynga - 49
Kronstadt - 43
Królewiec - 49, 72
Krzemień - 54, 56-57

- Krzeszów – 52, 56–57, 61, 63, 64, 70, 79, 80, 83, 85, 90, 92
 Kucharskinia – 54, 55, 56–57, 74
 Leova – 46
 Lipawa – 43
 Lipieck – 75
 Lipkany – 46
 Lubicz – 54, 55, 56–57, 63, 70, 77, 79, 80, 83, 85, 90–93, 98, 101
 Lublin – 50, 52, 60, 64
 Łązek Zaklikowski – 63
 Łosośna – 52, 54, 56–57, 74
 Łuszków – 52, 54, 56–57, 74, 75
 Magerburg – 43
 Majaki – 43
 Malbork – 84
 Merecz – 49, 54, 56–57, 62
 Mezeń – 43
 Michałowice – 54, 56–57, 61, 63, 70, 79, 80, 82, 84–86, 90–92, 98, 101
 Mitawa – 49
 Mława – 74, 84–86, 90–92, 98, 100
 Mławka – 54, 56–57, 63
 Modrzejów – 52, 53, 54, 56–57, 63, 78–80, 88, 92, 95, 98, 101
 Mohylew nad Dniestrem – 43, 44
 Morswansk – 75
 Morze Bałtyckie – 42
 Morze Czarne – 75
 Morze Kaspijskie – 75
 Moskwa – 44, 63, 91
 Murom – 75
 Myszyniec – 52
 Narwa – 43
 Niemen – 41, 80
 Niesułowice – 54, 56–57, 63
 Nieszawa – 50, 54–57, 61, 63, 70, 74, 77, 79, 80, 82, 85, 86, 89, 90, 92, 98, 100
 Niezdara – 54, 56–57, 61, 63, 71
 Niwka – 53
 Niżny Nowogród – 75
 Nowemiasto – 49
 Nowogeorgijewsk – 74
 Nowosielce – 46, 49, 88
 Nowydwór – 50
 Odessa – 44, 91

- Onega - 43
Opatowiec - 63
Orzeł - 75
Osiek - 63, 88-93, 98, 101
Osowiec - 54, 56-57
Parnawa - 43
Peplówek - 54, 55, 56-57, 60, 63, 70, 77, 79, 80, 83, 84
Piotrków (kujawski) - 56-57, 63, 88-92, 96, 98, 101
Płock - 52
Podgrabów - 54, 56-57, 61, 63, 71, 78, 79, 80
Podłęże - 54, 56-57, 63, 96, 98, 101
Połoga - 43, 46, 48, 85
Praszka - 50, 54, 55, 56-57, 61, 63, 70, 78-80, 82, 85, 88, 89, 91, 92, 95, 98, 101
Prusy - 46, 49, 51, 52, 54, 55, 60, 71, 84
Przeborów - 74
Przyborowo - 43, 45, 49
Pyzdry - 54, 55, 56-57, 61, 63, 70, 79, 80, 83, 85, 86, 90-92, 101
Raczkki - 50, 63, 91, 101
Radom - 52
Radziejów - 52, 56-57, 63, 96, 98, 101
Radziwiłłów - 43, 49
Rataje - 52, 79, 80, 83
Reni - 46, 49
Rewel - 43
Rosja - 35, 36, 39, 42, 46, 49, 51, 55, 73, 83, 88, 97, 104
Ryga - 43, 44, 48, 91
Sandomierz - 53, 63, 79, 80, 83, 85, 86, 90-92, 98
Sankt Petersburg - 43, 44, 59, 63, 69, 73, 86, 89, 91
Siedlce - 52
Sierosławice - 54, 56-57
Skulany - 46, 49
Skulsk - 54, 56-57, 63
Słupca - 50, 54, 55, 56-57, 61, 63-65, 70, 78-80, 82, 83, 85, 86, 88, 90-92, 98, 100
Służewo - 52, 54, 55, 56-57, 61, 63, 71
Sosnowiec - 71, 78, 80, 82, 83, 85-92, 97, 98, 100
Suwałki - 52
Szawle - 49
Szczucin - 50
Szczypiorno - 54, 55, 56-57, 60, 63, 70, 78-80, 82, 85, 86, 89-92, 97, 98, 100
Szyce - 53, 54, 56-57, 63, 80, 85
Śląsk - 78

Taganrog – 44
 Taurogi – 49
 Teodozja – 44
 Terespol – 52, 54, 56–57
 Tobolsk – 36
 Tomaszów – 52, 54, 56–57, 61, 63, 70, 79, 80, 82, 85, 86, 89–92, 98, 101
 Turcja – 40
 Tykocin – 52, 54, 56–57, 74
 Ungheni – 91
 Uściług – 43, 45, 49, 74, 75
 Warszawa – 46, 50, 52, 54–57, 63, 64, 66–69, 75, 82, 85–87, 89–93, 96, 100
 Warta – 80
 Werder – 88
 Wierchowje – 75
 Wieruszów – 54–57, 61, 63, 70, 74, 78–80, 82, 83, 85, 86, 88–92, 98, 100
 Wierzbołów – 50, 54–57, 60, 63, 70, 74, 77, 78, 80, 82, 85–93, 98, 100, 104
 Wilczkowice – 74
 Wilczyn – 54, 56–57, 61, 63, 71, 96, 98, 101
 Wilno – 43, 44, 47, 48
 Wincenta – 52, 54–57, 61, 63, 64, 70, 77, 79–82, 85–87, 90–93, 98, 101
 Windawa – 43
 Wisła – 73, 87
 Władysławów – 52, 54, 56–57, 63, 96, 98, 101
 Włodawa – 54, 56–57, 73–75
 Włodawka – 73, 75
 Wołoczyska – 41, 43, 44, 49
 Wołyń – 73
 Zamość – 74
 Zawichost – 50, 52–54, 56–57, 61, 63, 70, 79, 80, 83, 85, 90–92, 98, 101
 Ząbkowice – 71,
 Zbrucz – 42,
 Zieluń – 54–57, 61, 63, 70, 78–80, 83, 85, 86, 90, 92, 98, 101
 Złotoria – 54, 56–57
 Żłobin – 75
 Żółtki – 46, 47, 49, 74

ISBN 978-83-64857-34-8